

6 Bíblia del segle XIV

Primer i segon llibres dels Reis

Concordances del ms. Peiresc

Elaborades per Pere Casanellas

**Amb l'ajut del programa Classical Text Editor
de Stefan Hagel**

Aquestes concordances contenen, dins el seu context, tots els mots del text bíblic ordenats alfabèticament i amb la referència del llibre bíblic, el capítol i el verset. En el cas dels textos no bíblics que acompanyen el text bíblic, es fan servir les abreviacions *Inc* i *Expl* per a l'*incipit* i *explicit* de cada llibre, *Tit* per al títol de cada capítol i *Prol* i el número de línia en el cas dels pròlegs.

S'hi inclouen fins i tot els mots més repetits, com la conjunció *e* o bé *i*, però no els inclosos en el text entre claudàtors (text afegit conjecturalment pels editors). Les elisions vocàliques s'indiquen conservant l'apòstrof o el punt volat en l'índex de mots; així, la forma *d'Israell* s'indexa amb els mots *d'* i *Israell*, la forma *no·ls*, amb els mots *no* i *·ls*. Cal tenir en compte que les formes *dequell*, *dello*, etc., dels manuscrits medievals, se separen en la transcripció d'acord amb l'ús del català modern (*d'equell*, *d'ellò*, etc.; i no pas *de·quell*, *de·llò*, etc.), malgrat que en els manuscrits editats no apareixen mai les formes *equell*, *ello*, etc., amb *e* inicial, si no és quan van aglutinades amb la preposició *de* (o la conjunció *e*). Els nombres romans s'inclouen en majúscules i sense separacions entre els elements que els componen. Tots els mots s'escriuen amb minúscula o majúscula inicial segons com apareixen en el text editat.

Les xifres àrabigues inserides en el text indiquen el lloc on comença el corresponent verset.

1Re 1,3	per [*] stablits per ahorar e	a sacraficar a nostro Senyor en Silló. E
1Re 1,3	stablits per ahorar e a sacraficar	a nostro Senyor en Silló. E en aquel loch
1Re 1,4	que Alcanà dech sacraficar, e donà	a Fenenà, sa muller, e a tots sos fills e
1Re 1,4	e donà a Fenenà, sa muller, e	a tots sos fills e a ses filles part de
1Re 1,4	sa muller, e a tots sos fills e	a ses filles part de son sacrifici, 5 e
1Re 1,5	part de son sacrifici, 5 e donà'n	a Anna una sola part, per què él fo molt
1Re 1,7	com lo dia vania qu'ells anàvan	a la casa da nostre Senyor Déu, e axí la
1Re 1,8	lo teu cor. Donchs, no só yo	a tu millor que X fills, si tu los havías?
1Re 1,10	coratge, ela plorava molt agrament	a nostra Senyor, 11 e dix: –Senyor, Déu de
1Re 1,11	no oblidas la tua sarventa e dónes	a la tua sarventa infant mascle, yo daré
1Re 1,11	infant mascle, yo daré aquell	a nostra Senyor en tots los dies de la sua
1Re 1,12	Senyor, Elí, pravera, la comensà	a rguardar en la boqua entantivament, 13
1Re 1,17	en pau, e lo Senyor d'Israel don	a tu la demanda de la qual tu l'has
1Re 1,20	per ço car ella havia damanat	a nostre Senyor. 21 Aprés annà Alchanà,
1Re 1,22	E Anna no hy anà pas, car ella dix	a son marit: –No hy iré pas entrò que ll'
1Re 1,23	23 E Elchanà, son marit, dix	a ella: –Tu fê so que has vist que sia bo
1Re 1,24	ampolla plena de vi e amanà aquell	a nostra Senyor en Siló, e l'infant era
1Re 1,26	la conoxia. 26 Mas lavors Anna dix	a ell: –Sényer, sapiats per sert que yo
1Re 1,26	que stiguí así davant e pragué	a nostra Senyor 27 per aquest infant. Jo
1Re 1,27	Jo'l pregué, e ell ha donat	a mi la damanda que yo li damané e li
1Re 1,28	e li requesí. 28 E per açò yo he	a ell donat a nostre Senyor a tots los
1Re 1,28	28 E per açò yo he a ell donat	a nostre Senyor a tots los dies de sa
1Re 1,28	yo he a ell donat a nostre Senyor	a tots los dies de sa vida. Donchs, ells
1Re 2,3	partèscan de la tua boqua [*] e	a ell són aparallades les penses. 4 Lo
1Re 2,6	dóna mort e vida, ell mena hom	a infern e torna. 7 Nostra Senyor dóna
1Re 2,11	E Alcanà sa'n tornà e anà-sa'n	a Rachama, a la sua casa. E l'infant era
1Re 2,11	'n tornà e anà-sa'n a Rachama,	a la sua casa. E l'infant era ministra en
1Re 2,13	faían molt de mal en lo setgle e	a lo poble. E com algú sacrificava son
1Re 2,14	losa lavava, lo pravera ho prania	a sos obs. Enaxí ho faían ells a tots
1Re 2,14	a sos obs. Enaxí ho faían ells	a tots aquells del pobla de Israel que
1Re 2,15	en aquell qui sacrificava: «Dóna	a mi de la carn, que cogua a obs del
1Re 2,15	«Dóna a mi de la carn, que cogua	a obs del pravera, car yo no pandré de tu
1Re 2,16	16 E aquell que sacreficava deÿa	a ell: «Lexa cramar primerament lo grex
1Re 2,16	la costuma e puys pren-ta'n	a ta volentat.» E ell deÿa: «No sarà axí,
1Re 2,20	20 E Elí adonchs banay Alcanà e	a sa muller e dix a ell: –Nostre Senyor
1Re 2,20	banay Alcanà e a sa muller e dix	a ell: –Nostre Senyor ratrà a tu sament de
1Re 2,20	e dix a ell: –Nostre Senyor ratrà	a tu sament de aquesta fembra per aquest
1Re 2,20	aquest infant, lo qual tu has donat	a nostre Senyor. Donchs ells sa'n
1Re 2,22	gayán en les fembres qui vatlan	a la porta del tabernacle. 23 Per què ell
1Re 2,26	craxia e muntiplicava e plaÿa	a Déu e als hòmens. 27 Donchs un homa de
1Re 2,27	27 Donchs un homa de Déu vench	a Elí e dix a ell: –Aquestes coses diu
1Re 2,27	un homa de Déu vench a Elí e dix	a ell: –Aquestes coses diu nostre Senyor:
1Re 2,27	Senyor: “No aparaguí yo apertament	a [*] ton para en Agipta [*], 28 e yo
1Re 2,28	ell de tots los trips d'Israel	a mos obs en pravera, perquè muntàs al meu
1Re 2,28	muntàs al meu altar e que cremàs	a mi ensens e que portàs [*] ephot, e yo
1Re 2,28	e que portàs [*] ephot, e yo doné	a la casa de ton para dels sacrificis de
1Re 2,29	E tu has honrats més tos fills que	a mi. 30-34 [*] 35 E
1Re 2,35	35 E yo susitaré	a mi un pravera faell, lo qual farà sagon
1Re 2,35	e sagon ma ànima, e yo adificaré	a ell fael casa, e ell irà davant mon
1Re 2,36	“Yo us prech que vós ma reebats	a una part, axí com un pravera deu haver,

1Re 3,5	–Vet que són así. 5 On él corech	a Elí e li dix: –Vet mi así, cor tu m’has
1Re 3,6	Samuel. Per què ell sa lavà e anà	a Elí: –Vet que yo són vangut perquè m’
1Re 3,8	Samuel, lo qual sa levà e anà	a Elí 9 e dix a ell: [*] –Vé-te’n e
1Re 3,9	lo qual sa levà e anà a Elí 9 e dix	a ell: [*] –Vé-te’n e dorm e, si d’
1Re 3,9	e dorm e, si d’aquí avant apella	a tu, diràs: “Seynor, parla, cor lo teu
1Re 3,11	serf ou tu. 11 E nostre Senyor dix	a Samuel: –Vet que yo fas aytal stabliment
1Re 3,12	contra la sua casa. Yo comensaré	a complir. 13 E li he ja dit que jutjaré
1Re 3,15	havia pahor de manifestar la visió	a Elí. 16 Donchs Elí apallà Samuel e dix-
1Re 3,17	és la paraula que nostra Senyor ha	a tu parlada. Yo’t prech que tu no m’ho
1Re 3,17	salles per nanguna cosa. Déu farà	a tu aquestes coses [*], si tu celas a mi
1Re 3,17	tu aquestes coses [*], si tu celas	a mi res [*]. 18 Donchs Samuel dix a ell
1Re 3,18	a mi res [*]. 18 Donchs Samuel dix	a ell totes les paraules, enaxí que no li
1Re 3,20	lo poble d’Israell, de Dan entrò	a Barsabe, conech que Samuel era leyal
1Re 3,20	conech que Samuel era leyal profeta	a nostra Senyor. 21 E nostro Senyor volch
1Re 3,21	en Silló, on havia stat ravellat	a Samuel [*], e la paraula que Samuel dix
1Re 4,1	e lo poble de d’Israell axí	a carera als falisteus en batalla e ficà
1Re 4,3	3 E lo poble d’Israell se’n tornà	a les tendas. Lavors diguéran los primers
1Re 4,3	–Per què nostre Senyor ha vuy	a nós fets fugir devant los falisteus?
1Re 4,3	en mig loch de nós, per ço que saul	a nós de la mà de nostres anamichs. 4
1Re 4,8	[*] gamagàran e diguéran: 8 –Guay	a nós! Car ells no fóran hir ni dabans tan
1Re 4,8	lasos nós. Què farem? Qual guardarà	a nós de la mà de aquests déu molt alt?
1Re 4,9	confortats-vos e siats axí com	a barons, que vós no serviscats als
1Re 4,9	als hebreus axí com éls han sarvit	a vós. Confortats-vos e combatets-vos.
1Re 4,10	XXXM n’hi hach, de morts d’hòmens	a peu. 11 E l’archa de Déu fou presa, e
1Re 4,13	que aquell fou intrat, recomtà	a tota la ciutat so que s’era esdavangut,
1Re 4,13	e tota la ciutat comensà	a plorar. 14 E Elí [*] [*] [*] 15 [*] 16
1Re 6,5	d’aur. Car una plagua ha stada	a tots vosaltres [*]. E donats glòria al
1Re 6,7	portat jou, e ajustats aquelles	a lla careta, e ancloets los vadels en una
1Re 6,9	nós sabrem qu’ella no ha fet	a nós nangun mal [*]. 10 Doncs ells ho
1Re 6,12	Betsemes [*], que anch no tornàran	a lla part dreita ni a la sinestra [*]. 13
1Re 6,12	no tornàran a lla part dreita ni	a la sinestra [*]. 13 E los hòmens de
1Re 6,14	desús e faéran-na sacrificis	a nostra Senyor. 15 Aquells qui éran de
1Re 6,15	e sacraficàran sacrificis	a nostre Senyor en aquell dia. 16 E V dels
1Re 6,17	les quals los falisteus ratéran	a nostra Senyor per lur pacat: Azot hi
1Re 6,18	de la ciutat murada entrò	a la villa qui és meyns de mur, e dentrò
1Re 6,19	vista de la sua archa, entrò	a LXX hòmens armats e LM hòmens de migan
1Re 6,21	de Canachirion e diguéran	a ells: –Los falisteus han davallada l’
1Re 7,3	Senyor. 3 Ladonchs Samuel dix	a tot lo poble d’Israell: –Si vós vos
1Re 7,3	d’Israell: –Si vós vos tornats	a nostre Senyor de tot vostro cor e tolets
1Re 7,3	stranys [*] e darets vostra cor	a nostre Senyor en servir aquel tot sol,
1Re 7,5	d’Israell en Masfat, que orem	a nostre Senyor per vós. 6 Ells vanguéran
1Re 7,9	aquell antregua e sacraficà-lo	a nostre Senyor. E Samuell cridà a nostro
1Re 7,9	lo a nostre Senyor. E Samuell cridà	a nostre Senyor per lo poble d’Israell, e
1Re 7,10	que, com Samuel ofaria lo sacrifici	a nostre Senyor, que los falisteus
1Re 7,12	Masfat e Sen, qui són II lochs prop	a prop, e apellà lo nom d’aquell loch
1Re 7,17	d’Israell e aquí adifichà altar	a nostre Senyor. 1Re 8, Tit Capítol VIII 1
1Re 8,4	del poble se ajustàran e vanguéran	a Samuell en Ratama 5 e diguéran a ell:
1Re 8,5	a Samuell en Ratama 5 e diguéran	a ell: –Tu ést anvalit, e tos fills no van
1Re 8,5	no van per les tuas careras. Dóna	a nós rey qui nos jutga axí com fan les
1Re 8,6	nasions. 6 Aquesta paraula desplach	a Samuel, per tal com ells havían dit:

1Re 8,6	per tal com ells havían dit: «Dóna	a nós rey que nos jutga.» Samuel féu
1Re 8,6	que nos jutga.» Samuel féu oració	a nostra Senyor Déu, 7 e nostre Senyor Déu
1Re 8,7	Déu, 7 e nostre Senyor Déu dix	a Samuel: –Ojes la veu del poble e totes
1Re 8,7	e totes les coses qu'ells dían	a tu. Car ells no han pas en tu meynspreu,
1Re 8,8	ells. 8 [*] E anaxí com ells han	a mi desemperat e han servit strayns déus,
1Re 8,8	han servit strayns déus, axí ho fan	a tu. 9 Donchs, tu ou ara lur veu, emperò
1Re 8,9	ou ara lur veu, emperò digues anans	a ells la draturea del rey qui regnarà
1Re 8,15	vinyes, per so qu'ell do delma	a sos faells misatgers [*]. 16 Ell tolrà a
1Re 8,16	faells misatgers [*]. 16 Ell tolrà	a vós vostres serfs e vostres serventes e
1Re 8,18	E vós cridarets en aquell dia mercè	a nostre Senyor contra vostre rey, lo qual
1Re 8,21	del poble e recomtà aquellas	a nostra Senyor. 22 E nostra Senyor dix a
1Re 8,22	Senyor. 22 E nostra Senyor dix	a Samuel: –Oges la lur veu e stablex rey
1Re 8,22	poble d'Israell: –Cascú se'n vaja	a sa ciutat. 1Re 9, Tit Capítol VIII 1 En
1Re 9,3	de Saül, éran pardudes, e Cis dix	a Saül: –Mon fill, pren un dels serfs [*]
1Re 9,3	pren un dels serfs [*] e vé-te'n	a cercar les someres. E com ells fóran
1Re 9,6	sia angoxós per nós. 6 Lo qual dix	a ell: –Vet que en aquesta ciutat ha un
1Re 9,6	de tot dupta. Donchs, anem-nos	a ell, si per vantura nos ansenyarà ço per
1Re 9,7	som venguts querir. 7 E Saül dix	a son serf: –Vet que nós irem. Mas qual
1Re 9,7	irem. Mas qual cosa portarem nós	a l'homa per presentalla? [*] 8 Altra
1Re 9,8	[*] 8 Altra volta dix lo serf	a Saül: –Vet que yo he la quarta part de
1Re 9,8	de un diner d'argent. Donem-la	a l'hom de Déu per so qu'ell anseny a
1Re 9,8	l'hom de Déu per so qu'ell anseny	a nós so que nós anam cercant. 9 Encara
1Re 9,9	que, com volían damanar alguna cosa	a Déu, deýan: «[*] Anem al vaent.» Aquell
1Re 9,10	sa enrera «vaent». 10 Saül dix	a son servent: –Molt és bo so que has dit.
1Re 9,11	anàvan pohar aygua, e ells diguéran	a ellas: –És así lo vaent? 12 Elles
1Re 9,14	[*] 14 Donchs ells muntàran	a la ciutat, e com ells anaven per mig
1Re 9,14	loch de la ciutat, Samuel aparech	a ells [*]. 15 Nostre Senyor havia
1Re 9,15	15 Nostre Senyor havia ravellat	a Samuel [*] que Saül vangés en la sua
1Re 9,16	-li dit: 16 –[*] Yo tramatre damà	a tu un home de la terra de Benjamín, e tu
1Re 9,16	meu poble, e lo lur crit és vangut	a mi. 17 Con Samuel hach guardat Saül,
1Re 9,17	guardat Saül, nostra Senyor dix	a ell: –Aquest és l'home que yo t'havia
1Re 9,18	lo meu poble. 18 E Saül se acostà	a Samuel [*] e dix: –Prech-ta que'm
1Re 9,19	–Yo són [*]. Munta davant mi	a la muntanya per so que manuchs vuy ab mi
1Re 9,21	de Benjamín? Per què has tu dita	a mi aquesta paraula? 22 Samuel pres Saül
1Re 9,24	spatlla davant Saül, e Samuel dix	a Saül: –Vet así so qui és romàs. [*]
1Re 9,24	qui és romàs. [*] Menja-ho, car	a tu és stat stujat asient com yo apallé
1Re 9,25	la ciutat, e ell parlava ab Samuel	a un soller. E Saül féu son lit en lo
1Re 9,26	apallà Saül en lo soler e dix	a ell: –Leva't, e iràs-te'n. Donchs
1Re 9,27	part de la ciutat, Samuel dix	a Saül: –Digues al servacial que pas e qu-
1Re 9,27	ature't así, per tal que yo mostra	a tu la paraula de nostra Senyor. 1Re
1Re 10,2	envers grans coves. Ells diran	a tu: “Les someras són trobades. [*] E ton
1Re 10,7	tots aquests senyals saran vanguts	a tu, tu sacrificha so que tu atrobaràs en
1Re 10,8	mi en Galgala, e yo davallaré	a tu, que tu ofiras ofertes e sacrificis
1Re 10,8	tu'm spararàs [*], e que yo mostra	a tu qual cosa faças. 9 Donchs, com Saül
1Re 10,9	axí que's partia d'él, Déu mudà	a ell altra cor. E tots aquells sanyals
1Re 10,9	E tots aquells sanyals vangéran	a ell aquell dia. 10 Donchs ells vanguéran
1Re 10,10	dit coll, e [*] los profetas axíran	a carera ell [*], comansàran a
1Re 10,10	axíran a carera ell [*], comansàran	a profetitzar, e ell ab ells. 11 E, com
1Re 10,14	no les poguem trobar, som vanguts	a Samuel. 15 Dix-li l'oncle: –Mostra'm
1Re 10,21	cognació de Metrí. E vench de entrò	a Saül, fill de Cis. Donchs ells cercàran

1Re 10,22	Aprés açò, ells demenàran consell	a nostra Senyor, per saber si ell vandria
1Re 10,24	les spatlles amunt. 24 Samuel dix	a tot lo poble: –Vós havets aquell que
1Re 10,24	tot lo poble hom que sia semblant	a ell. Tot lo poble cridà: –Nostra rey
1Re 11,1	rey dels fills de Amon, comensà	a garejar una ciutat que ha nom Jabès de
1Re 11,1	e tots los hòmens de Jabès diguéran	a Naàs: –Raeb-nos en t’amistança, e nós
1Re 11,1	nos en t’amistança, e nós servirem	a tu. 2 E Naàs, [*] fills de Amon, respòs
1Re 11,2	2 E Naàs, [*] fills de Amon, respòs	a ells: –Yo faré aytall pau a vós, que
1Re 11,2	respòs a ells: –Yo faré aytall pau	a vós, que trasqua l’ull dret a cascú,
1Re 11,2	pau a vós, que trasqua l’ull dret	a cascú, enaxí que vós siats onta a tot lo
1Re 11,2	a cascú, enaxí que vós siats onta	a tot lo poble d’Israell. 3 Lavors
1Re 11,3	poble d’Israell. 3 Lavors diguéran	a ells los pus vells hòmens de la ciutat
1Re 11,3	hòmens de la ciutat de Jabès: –Dóna	a nós VII dies d’espai, que nós pugam
1Re 11,3	nangú qui’ns dafena, nós vendrem	a tu. 4 Donchs los misatges vanguéran a
1Re 11,4	tu. 4 Donchs los misatges vanguéran	a Saül en Gaboch e diguéran aquestes
1Re 11,10	10 Diguéran: –Nós axirem demà	a vós, e farets tot so que us plaurà. 11 E
1Re 11,11	e antrà en mig loch de la host	a hora de matinas e aucís los fills de
1Re 11,12	II ensemps. 12 Lo poble dix	a Samuel: –Qual és aquell que diu que Saül
1Re 12,1	1Re 12,Tit Capítol XII 1 Samuel dix	a tot lo poble d’Israell: –Veus que yo he
1Re 12,1	les coses que vós havets parlades	a mi, e yo he stablit rey sobra vosaltres,
1Re 12,3	tolt bou o asa, o si yo he acusat	a tort, ne si yo he pres do [*], ne si he
1Re 12,4	–Tu no has nangú de nós agreujat	a tort, ne no has oprimut nangú, ne has
1Re 12,5	ne has pres do [*]. 5 Ell dix	a ells: –Nostre Senyor és mon testimoni
1Re 12,10	rey de Moab [*]. 10 E après cridàs	a Déu [*]. 11 E nostra Senyor tramès a vós
1Re 12,11	Déu [*]. 11 E nostra Senyor tramès	a vós Garabobal e Berach e Gebtè e Samuel.
1Re 12,12	Amon, era vangut contra vós, digués	a mi: “Axí no serà, mes rey regnarà sobra
1Re 12,13	Veus que nostre Senyor ha donat	a vós rey. 14 Si vós tamets a nostra
1Re 12,14	donat a vós rey. 14 Si vós tamets	a nostra Senyor e servits a ell [*] e no
1Re 12,14	tamets a nostra Senyor e servits	a ell [*] e no anesprits la bocha de
1Re 12,19	Senyor e Samuel, e tot lo poble dix	a Samuel: –Pregua per los teus serfs a lo
1Re 12,19	Samuel: –Pregua per los teus serfs	a lo Senyor, ton Déu, per so que nós no
1Re 12,19	no muyram, car havem ajustat mal	a tots los nostres paccats, com nós
1Re 12,19	nostres paccats, com nós damanam	a nós rey. 20 Samuel dix: –No hajats por.
1Re 12,21	Senyor [*] 21 e no us declinets	a vanes coses, que no profitaran a vós ne
1Re 12,21	a vanes coses, que no profitaran	a vós ne us deliuraran de vostres angoxes
1Re 12,23	de preguar per vós. Yo anseniaré	a vós drete carera e bona. 24 Donchs,
1Re 12,24	carera e bona. 24 Donchs, tamets	a nostra Senyor e servits a ell en varitat
1Re 12,24	tamets a nostra Senyor e servits	a ell en varitat de tot vostro cor, car
1Re 13,1	que havia un any com ell comensà	a regnar, e ell regnà sobre lo poble d’
1Re 13,2	Israell per II anys. 2 E Saül alegí	a si IIM hòmens e havían ab ell IIM en
1Re 13,8	Galgalad, e lo poble comensave’s	a partir d’él a poc a poch. 9 Donchs Saül
1Re 13,8	poble comensave’s a partir d’él	a poc a poch. 9 Donchs Saül dix: –Aportats
1Re 13,8	comensave’s a partir d’él a poc	a poch. 9 Donchs Saül dix: –Aportats a mi
1Re 13,9	poch. 9 Donchs Saül dix: –Aportats	a mi holocausts e sacrificis [*]. E ell
1Re 13,10	complit d’ofarir [*], Samuel venc	a Saül, e axí a ell a carrera [*], 11 e
1Re 13,10	[*], Samuel venc a Saül, e axí	a ell a carrera [*], 11 e Samuel li dix:
1Re 13,10	Samuel venc a Saül, e axí a ell	a carrera [*], 11 e Samuel li dix: –Què
1Re 13,12	e yo no he oferta nanguna oferta	a nostra Senyor.” [*] 13 Samuel dix [*]:
1Re 13,13	ton Déu, los quals ell ha manats	a tu. Car, si tu no haguesas asò fet,
1Re 13,14	14 Mas lo regna teu no s’estendrà	a ton linatge. Nostra Senyor [*] aquest un
1Re 13,14	son cor e nostra Senyor ha manat	a ell que sia príncep sobra son poble, per

1Re 13,21	e destrals éran rabeuats e faían	a lossar tots dentrò a l'agulló. 22 E com
1Re 13,21	e faían a lossar tots dentrò	a l'agulló. 22 E com lo dia de la batalla
1Re 14,1	dia que Jonatàs, fill de Saül, dix	a un jovencel, son scuder: –Pasem sobra la
1Re 14,1	és ultra aquest loch. E no hu féu	a saber a son para. 2 Saül estava lavors
1Re 14,1	aquest loch. E no hu féu a saber	a son para. 2 Saül estava lavors en la
1Re 14,4	aquell loch on Jonatàs volia anar	a lla host dels falisteus havia II grans
1Re 14,4	e havia-hy scuys deçà e dellà	a manera de dens; l'una havia nom Doce, e
1Re 14,5	contra Machinàs, e l'altra,	a migjorn [*]. 6 Jonatàs dix al jovansel
1Re 14,6	farà per nós, car no és gran cosa	a nostre Senyor salvar a molts o a poch.
1Re 14,6	és gran cosa a nostre Senyor salvar	a molts o a poch. 7 E l'ascuder dix a
1Re 14,6	a nostre Senyor salvar a molts o	a poch. 7 E l'ascuder dix a ell: –Fes so
1Re 14,7	molts o a poch. 7 E l'ascuder dix	a ell: –Fes so que plàcia [*]. 8 Dix
1Re 14,9	-nos entrò que nós vinguam	a vós”, nós nos aturarem en nostra loch e
1Re 14,10	Mas si ells nos dien: “Vanits-ne	a nós”, nós anem a ells, car nostra Senyor
1Re 14,10	dien: “Vanits-ne a nós”, nós anem	a ells, car nostra Senyor aquells ha
1Re 14,12	12 Donchs los falisteus parlàran	a Jonatàs e ll'scuder [*] e dixéran:
1Re 14,12	e ll'scuder [*] e dixéran: –Vanits	a nós [*]. E dix Jonatàs [*]: –Anem,
1Re 14,12	E dix Jonatàs [*]: –Anem, saguex	a mi. [*] 13 Jonatàs muntà amunt graponant
1Re 14,18	son scuder [*]. 18 Donchs dix Saül	a Achià: –Aporta la archa de nostre
1Re 14,19	[*] Saül al pravera: –Tira ta mà	a tu. 20 Donch Saül cridà e tot lo poble
1Re 14,32	fo molt ugat. 32 E tornàran-sa'n	a pendra presa, e pranguéran ovelles [*] e
1Re 14,33	carn ab la sanch. 33 E fou anunciat	a Saül [*]. Lo qual los dix: –Vós havets
1Re 14,33	trespasada la lig. Trestornats [*]	a mi una gran pedra. 34 Lavors dix Saül:
1Re 14,34	-vos per tot lo poble e diets	a ells que cascú aduga a mi son bou o son
1Re 14,34	e diets a ells que cascú aduga	a mi son bou o son moltó, e auciets-lo
1Re 14,34	e mangats-na, e no paccarets	a nostra Senyor [*]. [*] 35 E Saül adificà
1Re 14,35	[*]. [*] 35 E Saül adificà un altar	a nostra Senyor. [*] 36 Saül dix: –Anem
1Re 14,36	lo pravera: –Anem demanar consell	a nostre Senyor. 37 E [*] dix: –Yo
1Re 14,41	40 [*] 41 E Saül preguà e dix	a nostre Senyor: –Senyor, Déu d'Israell,
1Re 14,41	–Senyor, Déu d'Israell, dóna	a mi demostrança qual cosa és açò per què
1Re 14,41	és açò per què tu no has respòs	a ton serf. Si aquest paccat és sobra mi o
1Re 14,42	Jonatàs, mon fill. E la sort caech	a Jonatàs. 43 Saül dix a Jonatàs: [*] [*]
1Re 14,43	sort caech a Jonatàs. 43 Saül dix	a Jonatàs: [*] [*] 44 [*] –[*] Cové que
1Re 14,52	dies de Saül, car Saül acompanyava	a si tots aquels qu'él vaia éser hòmens
1Re 14,52	vaia éser hòmens forts e covinents	a batalla. 1Re 15, Tit Capítol XV 1 Samuel
1Re 15,1	1Re 15, Tit Capítol XV 1 Samuel dix	a Saül: –Nostre Senyor ha mi tramès a tu
1Re 15,1	a Saül: –Nostre Senyor ha mi tramès	a tu per ço que yo untàs tu en rey sobre
1Re 15,3	tot ço qu'él ha. Tu no perdons	a ell de res, ne no cobeigs nangunes de
1Re 15,5	de Judà. 5 E com Saül fos vangut	a la ciutat de Amalech, ell mès sos
1Re 15,6	ab ell, car tu faïst misericòrdia	a tots los fills de Israell [*]. Donchs
1Re 15,7	de Evilà entrò qu'él fo vangut	a Sur, qui és [*] la regiò de Agipta, 8 e
1Re 15,8	tot viu, e aucís tot l'altra poble	a espasa. 9 E Saül e lo poble perdonàran
1Re 15,9	E Saül e lo poble perdonàran Agag e	a molts folchs de les ovelles e de l'
1Re 15,9	les ovelles e de l'altra bastiar e	a les vestadures [*] e a totes les coses
1Re 15,9	bastiar e a les vestadures [*] e	a totes les coses qui éran belles, e anch
1Re 15,10	pobre valor. 10 Nostre Senyor vench	a Samuel e dix a ell: 11 –Yo'm panet a mi
1Re 15,10	Nostre Senyor vench a Samuel e dix	a ell: 11 –Yo'm panet a mi yo he stablit
1Re 15,11	Samuel e dix a ell: 11 –Yo'm panet	a mi yo he stablit Saül rey, car ell ha
1Re 15,11	fou Samuel molt trist, e cridà	a nostra Senyor tota la nit mercè. 12 E
1Re 15,12	él sa fou levat de nits per anar	a Saül al matí, a Samuel fou anunciat que

1Re 15,12	de nits per anar a Saül al matí,	a Samuel fou anunciat que Saül era vangut
1Re 15,12	Donchs Samuel vench tot dret	a Saül, e Saül ofaria holocaust a nostre
1Re 15,12	a Saül, e Saül ofaria holocaust	a nostre Senyor de lles promeyes de la
1Re 15,12	de Amalech. Com Samuel fo vangut	a Saül, 13 Saül dix: –Beneÿt sies tu de
1Re 15,14	de nostre Senyor. 14 Samuel dix	a ell: –De quina veu és aquesta de folch
1Re 15,15	Amalech, car lo poble ha pardonat	a les millors ovelles e al millor bastiar,
1Re 15,16	altres coses. 16 Lavors dix Samuel	a Saül: –Sofir-ma, e yo mostraré a tu
1Re 15,16	a Saül: –Sofir-ma, e yo mostraré	a tu quals coses nostra Senyor ha parlades
1Re 15,18	tu tramès en aquesta carera e dix	a tu: “Vé e auciu los paccadors de Amalec
1Re 15,19	Senyor Déu, ans t’ést tornat	a presa e has mal fet devant nostre
1Re 15,20	devant nostre Senyor? 20 E Saül dix	a Samuel: –Enans he oÿda la veu de nostre
1Re 15,21	e asò han fet per sacrificar	a lur Déu en Galgala. 22 Samuel dix:
1Re 15,22	com no l’obaescha majorment	a la sua veu? Car obadiència és milor que
1Re 15,23	grex de moltons. 23 Car contradir	a la volentat de nostre Senyor és axí com
1Re 15,24	que tu no sies rey. 24 Saül dix	a Samuel: –Yo he peccat, per ço com he
1Re 15,26	ahor lo meu Senyor. 26 E Samuel dix	a Saül: –Yo no me’n tornaré ab tu, car tu
1Re 15,28	que lo hy esquinça. 28 E Samuel dix	a ell: –Nostre Senyor ha tolt vuy a tu tot
1Re 15,28	a ell: –Nostre Senyor ha tolt vuy	a tu tot lo regna d’Israell e aquel ha
1Re 15,28	regna d’Israell e aquel ha liurat	a un ton proïisma qui és millor que tu, 29
1Re 15,30	–Yo he paccat, mas ara honra tu	a mi devant los vells de mon poble e
1Re 15,32	Senyor. 32 E Samuel dix: –Amenats	a mi Gag, lo rey d’Amalech. Ladonchs Gag
1Re 15,32	lo rey d’Amalech. Ladonchs Gag fou	a ell amanat, lo qual era molt gras, e
1Re 16,1	Capítol XVI 1 Nostra Senyor dix	a Samuel: –Dentrò a quant ploreràs, ne per
1Re 16,1	Nostra Senyor dix a Samuel: –Dentrò	a quant ploreràs, ne per què, tu, Saül,
1Re 16,1	tu, Saül, car yo haja ell gitat	a enrera, qu’él no regna sobre lo poble
1Re 16,1	oli e vina per ço que yo trameta tu	a Ysayí de Batlem, per ço com yo he
1Re 16,2	e diràs: “Yo són vangut sacrificar	a nostra Senyor.” 3 E tu apallaràs Ysayí
1Re 16,3	Ysayí al sacrifici, e jo mostraré	a tu qual cosa tu faces, e tu untaràs
1Re 16,4	ciutat se’n maravallàran e axíran	a ell a carera e diguéran-li: –Véns tu
1Re 16,4	se’n maravallàran e axíran a ell	a carera e diguéran-li: –Véns tu per
1Re 16,5	[*] e són vangut per sacrificar	a nostre Senyor. [*] Donchs ell santificà
1Re 16,10	VII fills seus. Lavors Samuel dix	a Ysayí: –Nostre Senyor no ha elet nangun
1Re 16,11	–Tramit aquel cercar e amena-lo	a mi, car no’ns aciurem a manjar entrò
1Re 16,11	amena-lo a mi, car no’ns aciurem	a manjar entrò qu’él sia vengut ací. 12
1Re 16,12	e era bel [*]. E nostre Senyor dix	a Samuel: –Leve’t e unta-lo, car aquest
1Re 16,14	e lo maligna esparit lo començà	a turmentar e star en ell per la volentat
1Re 16,15	Senyor. 15 Los serfs diguéran	a ell: –Vet que lo maligna sparit ta
1Re 16,16	maligna sparit ta turmenta. 16 Mana	a tos serfs [*] que sèrquan un home que
1Re 16,17	pus laugerament. 17 Dix Saül	a sos serfs: –Sercats a mi un home que son
1Re 16,17	17 Dix Saül a sos serfs: –Sercats	a mi un home que son rauta o viula e manau
1Re 16,19	ab ell. 19 Saül tramès sos misatges	a Isayí e dix: –Tramit a mi David, ton
1Re 16,19	sos misatges a Isayí e dix: –Tramit	a mi David, ton fill, qui guarda tas
1Re 16,20	-ho per la mà de David, son fill,	a Saül. 21 E David vench a Saül e stech
1Re 16,21	son fill, a Saül. 21 E David vench	a Saül e stech davant ell, e ell amà molt
1Re 16,22	d’él son scuder. 22 Saül tramès	a dir a Isayí: –Yo vull que ton fill David
1Re 16,22	él son scuder. 22 Saül tramès a dir	a Isayí: –Yo vull que ton fill David
1Re 17,7	de la sua lança era axí gros com	a fust de texidor, e lo ferre de la lança
1Re 17,14	seus mejors haguésan saguit Saül	a la batalla, 15 David sa depertí de Saül
1Re 17,15	sa depertí de Saül e tornà-se’n	a son para en Batlem per guardar son
1Re 17,16	son bastiar. 16 E lo falisteu anava	a vespra e a matí danant los fills d’

1Re 17,16	16 E lo falisteu anava a vespra e	a matí danant los fills d'Israell entrò a
1Re 17,16	danant los fills d'Israell entrò	a XL dies. 17 E Isahí dix a David [*]:
1Re 17,17	entrò a XL dies. 17 E Isahí dix	a David [*]: –Vés, porta a tos frares I
1Re 17,17	Isahí dix a David [*]: –Vés, porta	a tos frares I masura de torons e aquests
1Re 17,20	David al matí e comenà lo bastiar	a un guardià, [*] e vench al loch que ha
1Re 17,25	[*] 25 Un de aquells de Israell dix	a David: –Has tu vist aquest hom que és
1Re 17,25	en aquell qui l'auciurà e donarà	a ell sa fila, e la casa de son para serà
1Re 17,31	David parlà fóran [*] danunsiadadas	a Saül, lo rey, 32 e com David fou amanat
1Re 17,33	ell e auciuré'l. 33 Saül dix	a David: –Tu no poràs contrestar en aquest
1Re 17,43	meynspresà. [*] 43 Dix lo falisteu	a David: –Són yo cha, que tu vengues
1Re 17,43	vengues contra mi ab bastó? E malaí	a David [*]. 44 E dix a David: –Vina a mi
1Re 17,44	E malaí a David [*]. 44 E dix	a David: –Vina a mi e yo daré la tua carn
1Re 17,44	David [*]. 44 E dix a David: –Vina	a mi e yo daré la tua carn als aucels del
1Re 17,44	la tua carn als aucels del cel e	a les bèsties de la terra. 45 E David dix
1Re 17,46	dels falisteus als ocells del cel e	a les bèsties de la terra, per so que tots
1Re 17,48	de David, David sa cuytà e axí	a ell a carera [*], 49 e mès sa mà en la
1Re 17,48	David, David sa cuytà e axí a ell	a carera [*], 49 e mès sa mà en la
1Re 17,52	morts en la carera de Sarim entrò	a Geth e dentrò a Acaron. 53 Los fills d'
1Re 17,52	de Sarim entrò a Geth e dentrò	a Acaron. 53 Los fills d'Israell sa'n
1Re 17,55	contra lo falisteu, ell dix	a Abner, príncep de sa cavallaria: –O
1Re 17,56	hu sé. 56 E al rey li dix: –Damana	a ell de qui és fill. 57 Donchs com David
1Re 17,58	lo cap del falisteu. 58 E Saül dix	a ell: –O donzell, de qual linatja ést tu?
1Re 18,1	XVIII 1 E axí com David hach parlat	a Saül, Jonatàs, lo fill de Saül, amà ell
1Re 18,2	dia e no li atorguà que tornàs	a casa de son para. 3 Adonchs faéran
1Re 18,4	una gonela que tania e donà-la	a David, [*] e son coltell e son arch e
1Re 18,5	arch e son braguer. 5 David anava	a totes les coses que Saül lo tramatia, e
1Re 18,5	sos combatadors, e ell playà molt	a tot lo poble, e majorment a servecials
1Re 18,5	molt a tot lo poble, e majorment	a servecials de Saül. 6 Mas, com David sa
1Re 18,6	falisteu, les fembres [*] li axían	a carera [*] e cantàvan e feýan bals ab
1Re 18,8	e dix: –A David n'han donats XM e	a mi no, sinó M! Donchs, qual cosa dafal a
1Re 18,8	no, sinó M! Donchs, qual cosa dafal	a ell sinó sol lo regna! 9 D'aquell dia
1Re 18,10	guardar David adretament. 10 Aprés,	a l'altra dia, lo maligna sparit envahí
1Re 18,11	tania una lansa 11 e tramès-la	a David cuydant-sa que'l pogués
1Re 18,17	Judà amàvan David [*]. 17 Saül dix	a David: –Vet así Merob, la major filla
1Re 18,17	major filla mia. Jo donaré aquella	a tu per muller, e yo no daman a tu sinó
1Re 18,17	a tu per muller, e yo no daman	a tu sinó que sies forts hom, e fes les
1Re 18,19	filla de Saül, dech éser donada	a David, fou donada en un altra [*]. 20 E
1Re 18,20	havia nom Michol, e açò fonch dit	a Saül e plach a ell molt. 21 E Saül [*]:
1Re 18,20	e açò fonch dit a Saül e plach	a ell molt. 21 E Saül [*]: «Yo donaré
1Re 18,21	21 E Saül [*]: «Yo donaré aquella	a ell perquè li sia en escàndel e per so
1Re 18,22	sia sobra ell.» [*] 22 Saül manà	a sos serfs [*]: –Deýts a David menys de
1Re 18,22	Saül manà a sos serfs [*]: –Deýts	a David menys de mi: “Tu plaus al rey e a
1Re 18,22	menys de mi: “Tu plaus al rey e	a sos servicials. Donchs, sies tu ara
1Re 18,23	del rey.” 23 [*] David respòs: –Par	a vós pocha cosa éser jendre de rey? Jo
1Re 18,24	de linatge! 24 E [*] tornàran-ho	a dir a Saül, e plaguéran a Saül. 25 [*]
1Re 18,24	24 E [*] tornàran-ho a dir	a Saül, e plaguéran a Saül. 25 [*] [*]
1Re 18,24	-ho a dir a Saül, e plaguéran	a Saül. 25 [*] [*] Però él ho feýa ab
1Re 18,27	dies, David sa lavà e anà-sa'n	a Acaron ab los hòmens qu'éran desots ell
1Re 18,27	-les al rey [*]. Donchs, Saül donà	a ell Michol, sa filla, per muller. 28 E
1Re 18,29	molt David. 29 E Saül començà [*]	a tembra David. E axí Saül fo fet anamich

1Re 19,1	19,Tit Capítol XVIII 1 Saül parlà	a Jonatàs [*] e a sos serfs que auciesen
1Re 19,1	XVIII 1 Saül parlà a Jonatàs [*] e	a sos serfs que auciesen David. [*] 2 E
1Re 19,2	David. [*] 2 E Jonatàs ho descobrí	a David e li dix: –Saül, mon para, ta vol
1Re 19,3	mon para [*] e yo parlaré de tu	a ell e jo faré a saber a tu tot ço que yo
1Re 19,3	e yo parlaré de tu a ell e jo faré	a saber a tu tot ço que yo vauré. 4
1Re 19,3	de tu a ell e jo faré a saber	a tu tot ço que yo vauré. 4 Donchs,
1Re 19,4	yo vauré. 4 Donchs, Jonatàs parlà	a Saül, para seu, de David e dix: –O
1Re 19,4	tu, e les sues obres són molt bones	a tu, 5 [*] e ha mort lo falisteu e [*] ha
1Re 19,11	11 Adonchs Saül tramès [*] da nits	a la casa de David per ço que'll gordasan
1Re 19,11	matí. E com Michol, sa muller, hach	a ell açò recomtat e dit: “Si tu no't
1Re 19,17	en son lit [*]. 17 E Saül dix	a Michol: –Per què m'has tu scarnit e has
1Re 19,17	Micol dix [*]: –Per ço com él parlà	a mi e'm dix: “Lexa-me'n anar, si no,
1Re 19,18	sa'n e recomtà totes les coses [*]	a Samuel, en Ramacha, on ell e Samuel se
1Re 19,19	Aioch, en Ramacha. 19 E anunciat fo	a Saül e dit: «Ver que David és en Aioch,
1Re 19,20	Senyor entrà en ells, e comansàran	a profetitzar. 21 E com aquesta cosa fou
1Re 19,21	21 E com aquesta cosa fou anuniada	a Saül, tramès-hi [*] servents, los
1Re 19,21	los quals atrasi comensàran	a profetitzar ab los altres. [*] Ladonchs
1Re 20,1	davant Jonatàs: –Què he jo fet [*]	a ton para, qu'él me vol aucitura? 2 E ell
1Re 20,4	Jonatàs [*]: –Tot quant tu digues	a mi, tot ho faré volantés. 5 E dix David
1Re 20,5	tot ho faré volantés. 5 E dix David	a Jonatàs: –Vet que demà són calendes, e
1Re 20,5	axí com és costuma prop lo rey	a la taulla. Donchs, lexa'm anar per so
1Re 20,9	de mon para complida, jo t'ho faré	a saber. 10 E dix David [*]: –Qui m'ho
1Re 20,12	fóran exits defora, 12 dix Jonatàs	a David: –Vet de matí per tot lo dia
1Re 20,12	bé de tu, yo, aytantost, t'ho fas	a saber. 13 [*] Si, emperò, la malísia de
1Re 20,13	sarà contre tu, jo hu ravallaré	a tu e gaquiré't anar en pau. E sia
1Re 20,18	16-17 [*] 18 Donchs dix Jonatàs	a David: –Demà saran calendes e sercarà
1Re 20,19	calendes e sercarà hom tu 19 dentrò	a la barena, car no siurà nangú là on tu
1Re 20,20	de prop la pedra, quax qui trau	a sanyal, 21 e tramatre a les sagetes un
1Re 20,21	qui trau a sanyal, 21 e tramatre	a les sagetes un infant e dir-li-he:
1Re 20,22	aporta las sagetes.” 22 Si yo diré	a l'infant: “Vet les sagetes aquí són més
1Re 20,22	que tu, aporta-les-me”, vendràs	a mi, car pau serà a tu [*]. E si no, diré
1Re 20,22	-me”, vendràs a mi, car pau serà	a tu [*]. E si no, diré a l'infant:
1Re 20,22	pau serà a tu [*]. E si no, diré	a l'infant: “Vine, vet les sagetes qui
1Re 20,24	temps de les calendes e sech lo rey	a la taulla, que menjàs. 25 E com lo rey sa
1Re 20,27	on solia seura David. E dix Saül	a Jonatàs [*]: –Per què no és vangut lo
1Re 20,27	vangut lo fill de Ysay ni hir [*]	a menjar? 28 Respòs Jonatàs [*]: –Fort ma
1Re 20,32	fill és de mort. 32 Respòs Jonatàs	a son para: –Per què morà? Què ha fet? 33
1Re 20,35	al camp, axí com ho havia promès	a David, e vench ab un infant [*]. 36 E
1Re 20,36	ab un infant [*]. 36 E dix Jonatàs	a l'infant: –Vé, aporta les sagetes que
1Re 20,37	primera sageta. Cridà Jonatàs e dix	a l'infant: –Vet la sageta qui és més
1Re 20,38	que tu. 38 E cridà altra veguada	a l'infant e dix-li: –Cur-hi, vé tost
1Re 20,38	Jonatàs les sagetes e aportà-les	a son senyor. 39 E l'infant no sabia què
1Re 20,40	40 E levors donà Jonatàs les armes	a l'infant e dix-li: –Vé-te'n tost e
1Re 20,40	li: –Vé-te'n tost e aporta-les	a casa. 41 E com lo fadrí se'n fou anat,
1Re 20,42	mes més plorà David. 42 Dix Jonatàs	a David: –Vé-te'n en pau. Totes les
1Re 21,8	los pastors de Saül. 8 E dix [*]	a Achimalech: –Si has así cultell o lança,
1Re 21,11	11 Diguéran los sarvacials de Acís	a ell: –Donchs, és aquest David rey de la
1Re 21,15	què ho havets fet? 15 E dafàllan	a nós hòmens orats? E sols per so lo hy
1Re 27,1	terra de Israell. Fugiré, donchs,	a les sues mans.» 2 Lavà's David e anà-
1Re 27,2	sa'n ab DC hòmens qui éran ab ell	a Achís, fill de Moach, rey de Gech. 3 E

1Re 27,3	de Gech. 3 E habità David ab Chis	a Gech. E ell e sos hòmens e tota la sua
1Re 27,4	de Naball de Carmel. 4 E dixéran	a Saül que David era fugit en Gech, e d'
1Re 27,5	Saül de cercar David. 5 E dix David	a Achís: –Si yo atrobava gràcia davant tu,
1Re 27,6	tu? 6 Lavors Achís donà aquell dia	a David Xichalet. E per açò és feta
1Re 27,8	E pujà David e los seus hòmens [*]	a Getzurí e a Geterí e als malacites. Car
1Re 27,8	e los seus hòmens [*] a Getzurí e	a Geterí e als malacites. Car aquests en
1Re 27,8	ab aquells qui anàvan en Sur dantrò	a la terra de Agipta. 9 Destroví David
1Re 27,9	e vastadures e tornava-sa'n	a Achís. 10 E deÿa-li Chis: «Contra qui
1Re 27,11	migdia [*].» 11 David no gaquia	a vida fembra ne home, ne'n manava nangun
1Re 27,12	dels falisteus. 12 E craech Achís	a David e dix: –Molt mal ha fet contra lo
1Re 28,1	la sua companya e aparallàran-sa	a la batalla contra Israell. Dix Achís a
1Re 28,1	batalla contra Israell. Dix Achís	a David: –Jo he sabut que tu e los hòmens
1Re 28,2	ab mi en les tendes. 2 E dix David	a Achís: –Ara sabràs què farà lo teu
1Re 28,6	règeament, 6 e demanà de consell	a nostre Senyor, e nostre Senyor no li dix
1Re 28,8	hòmens ab ell, e una nit vanguéran	a la fembra. Dix Saül: –Davina en l'
1Re 28,10	yo muyra? 10 E Saül féu sacrament	a ella an nostra Senyor e dix-li: –Viva
1Re 28,10	car per sert no vandrà nangun mal	a tu per aquesta cosa. 11 Dix la fembra a
1Re 28,11	per aquesta cosa. 11 Dix la fembra	a Saül: –Què vols que sucita? Dix Saül:
1Re 28,12	[*]: –O Saül, per què has fet fer	a mi tan gran mal? Car tu ést Saül! 13 E
1Re 28,13	Car tu ést Saül! 13 E dix lo rey	a ella: –No hajas paor. Di'm què has
1Re 28,13	Di'm què has vist. Dix la fembra	a Saül: –Déu he vist qui pujava de la
1Re 28,15	cara e ahora-lo. 15 E dix Samuel	a Saül: –Per què m'has treballat [*]? Dix
1Re 28,17	anvajós? 17 Car nostro Senyor farà	a tu axí com ha parlat en la mia mà, e
1Re 28,17	e tolrà't lo regne e donar-l'ha	a ton proïisma David, 18 car no has obaït a
1Re 28,18	proïisma David, 18 car no has obaït	a la veu de nostre Senyor [*]. 19 E per
1Re 29,3	los prínceps dels falisteus	a Achís: què damanàvan a sí mateys aquests
1Re 29,3	falisteus a Achís: què damanàvan	a sí mateys aquests jueus. E dix Achís als
1Re 29,4	fóran irats e falons e diguéran	a Achís: –Torn-se'n aquex hom e stigma
1Re 29,4	car per vantura serà contrari	a nós com combatrem. Donchs, en quina
1Re 29,8	dels falisteus. 8 E dix David	a Achís: –Què he jo fet, e què has trobat
1Re 29,8	aquest dia de huy, que yo no vengua	a combatra contra los anamichs del rey,
1Re 29,9	senyor meu? 9 Respòs Achís e dix	a David: –Yo sé que tu ést bo davant los
1Re 29,10	levats de nits e's comansarà dia	a fer, vets-vos-en. 11 E axí David e
1Re 29,11	-sa [*] gran matí e que tornàsan	a la terra dels falisteus. E [*] pujàran
1Re 30,2	catives totes, de les manors entrò	a les majors. Emperò no havían nangú mort,
1Re 30,7	David ab nostro Senyor [*] 7 e dix	a Ebitar prevera [*]: –Fes ensà vers mi
1Re 30,7	mi effoth. E acostà Abitar effoth	a David, 8 e lavors David aconsellà's ab
1Re 30,8	ladres o no? E dix nostre Senyor	a ell: –Encalsa'ls. Car sens dupta tu'ls
1Re 30,11	un camp, de Agipta, e amanàran-lo	a David, e donàran-li pa [*] e aygua que
1Re 30,13	per ço com l'altra dia ma comansà	a vanir la malaltia, 14 e nós som anats
1Re 30,15	15 Dix David: –Pories-me amanar	a aquesta companya? E ell respòs e dix:
1Re 30,15	de mon senyor, e amanar-t'he	a aquesta companya. E jurà-li David so
1Re 30,21	presa és de David. 21 E vench David	a aquells CC qui éran romasos per so com
1Re 30,21	lo torrent de Besor. Aquests axíran	a carera a David e aquells qui éran ab
1Re 30,21	de Besor. Aquests axíran a carera	a David e aquells qui éran ab ell, e pujà
1Re 30,22	éran anats ab David: –No darem res	a aquests qui són romasos así, per so com
1Re 30,23	coses que nostre Senyor ha liurades	a nosaltres [*] e ha-us donats los
1Re 30,24	càraguas com aquels qui són anats	a la batalla. 25 E d'aquell dia avant
1Re 30,25	que romanían com aquells qui anàvan	a la batalla. 26 Lavors vench David en
1Re 31,2	2 E vanguéran los falisteus	a Saül e contra los seus fils, e ociéran

1Re 31,9	de Gelboe. 9 E tolguéran lo cap	a Saül e despulàran-lo de les sues armes
1Re 31,9	lur, engir e antorn, que fésan	a saber en los temples de les ýdoles e
1Re 31,9	pobles tot so que era esdavangut	a Saül e tota la sua companya. 10 E
1Re 31,11	que'ls falisteus havían fetas	a Saül, 12 lavàran-sa tots los pus forts
2Re 1,1	e tornà de la mort que havia feta	a Malech, e stech II dies en Sichalech 2 e
2Re 1,4	aquell hom: [*] 4 [*] –Fas-ta	a saber que hi ha haüda gran batalla, e
2Re 1,6	dels falisteus acostàvan-sa	a ell, 7 e Saül regirà's e vaé mi e apalà
2Re 1,10	ell no podia viura ne podia scapar	a les nafras que havia per tot lo cors. E
2Re 1,10	lo seu bras e yo ho he aportat así	a tu, senyor meu. 11 E aytantost com David
2Re 1,15	Senyor Déu? 15 [*] E acostà's	a ell e matà'l. 16 Dix David en aquell
2Re 1,18	Jonatàs fill de Saül. 18 Manà David	a tots los hòmens de Judà que ansanyàsan a
2Re 1,18	los hòmens de Judà que ansanyàsan	a sos fills a portar armas e traer arch e
2Re 1,18	de Judà que ansanyàsan a sos fills	a portar armas e traer arch e balesta, axí
2Re 2,4	sobra la casa de Judà. E digueren	a David que'ls hòmens de Jabès-Galaad
2Re 2,6	sert, nostre Senyor guardonarà ara	a vosaltres misericòrdia e varitat. E yo
2Re 2,6	misericòrdia e varitat. E yo ratre	a vosaltres gran guardó [*]. 7 [*] Jatsia
2Re 2,10	XL anys Esbòsech [*] com comensà	a regnar en Israell e regnà II, e sola la
2Re 2,13	sarvacials de David axíran-los	a carera de prop un algup da aygua qui és
2Re 2,13	an un loch, saguéran los uns	a la una part da la sisterna da la aygua e
2Re 2,14	de lla altra part. 14 E dix Abner	a Joab: –Lévan-sa los servecials e
2Re 2,19	-lo fort e no'l gaquia anar ne	a la part dreita ne a la sinestra, anans lo
2Re 2,19	gaquia anar ne a la part dreita ne	a la sinestra, anans lo ancalsava tot dret
2Re 2,21	són. 21 Dix-li Abner: –Vé-te'n	a la dreita o a la sinestra part e prin un
2Re 2,21	li Abner: –Vé-te'n a la dreita o	a la sinestra part e prin un dels jóvens e
2Re 2,22	'm vuelles ancalsar, sinó covendrà	a fer que t'aucia. E si asò fas, no poré
2Re 2,26	un pujalet patit. 26 E cridà Abner	a Joab e dix-li: –Donchs entrò a lla
2Re 2,26	a Joab e dix-li: –Donchs entrò	a lla mort sa enfalonirà la tua spasa, e
2Re 2,29	e antorn de Bacharon, vanguéran	a les tendes. 30 E Joab jaquí Abner e
2Re 3,7	de Saül, e Abner antrà-sa'n	a ella. E dix Isbòsech, fill de Saül, a
2Re 3,7	ella. E dix Isbòsech, fill de Saül,	a Abner: 8 –Per què ést tu entrat a la
2Re 3,8	a Abner: 8 –Per què ést tu entrat	a la concopina de mon para? E Abner fou
2Re 3,9	per la fembra? 9 Asò faça Déu	a Abner e so li anadescha, si yo no fas
2Re 3,10	Israell e sobra Judà de Deu entrò	a Barsàber. 11 E Isbòsech no li volch
2Re 3,12	12 E lavors Abner tramès misatgers	a David per si matex e dix: –De qui és la
2Re 3,12	la mia mà ab tu, e jo ratornaré	a tu tot Israell. E dix David: –Yo
2Re 3,13	la mia cara tro que hajas amanada	a mi Michol, filla de Saül. E si tu la m'
2Re 3,14	14 E lavors tramès David misagers	a Isibòsech, fill Saül, e dix-li: –Rit-
2Re 3,15	15 E Isabòech tolch Micol	a son marit [*] e tramès-la a David, 16
2Re 3,15	Micol a son marit [*] e tramès-la	a David, 16 e son marit saguí-la plorant
2Re 3,16	la plorant entrò Aurim. E dix Abner	a son marit: –Vé e torna-ta'n. E tornà
2Re 3,18	feis-ho, cor nostre Senyor parlà	a David e dix: “En la mà del servecial meu
2Re 3,19	falisteus.” 19 E Abner parlà encara	a Benjamín e anà-sa'n en Hebron per so
2Re 3,19	-sa'n en Hebron per so que parlàs	a David totes aquestes coses que plaïan a
2Re 3,19	totes aquestes coses que plaïan	a Israel e a Banjamín 20 E vench a David
2Re 3,19	coses que plaïan a Israel e	a Banjamín 20 E vench a David en Habron ab
2Re 3,20	a Israel e a Banjamín 20 E vench	a David en Habron ab XX hòmens. David féu
2Re 3,20	ab XX hòmens. David féu gran convit	a Abner e a tots aquells que éran vangut
2Re 3,20	David féu gran convit a Abner e	a tots aquells que éran vangut ab ell. 21
2Re 3,21	que éran vangut ab ell. 21 E dix	a David Abner: –Jo'm lavaré per so que
2Re 3,21	lavaré per so que ajust tot Israel	a tu, senyor meu rey, e per so que fasa ab

2Re 3,21	sies senyor e que sanyorejas e mans	a tots axí com dasiga la tua ànima. E com
2Re 3,22	ab gran presa que haguéran tolta	a ladras e haguéran-los morts. E Abner
2Re 3,23	e tantost comtaran e diguéran	a Joab que Abner, fill de Ner, era vangut
2Re 3,24	has fet? Vet Abner, qui és vangut	a tu. Per què l'has jaquit anar? 25 No
2Re 3,25	fill de Ner? Car per so és vangut	a tu, que t'angane, que sàpia los
2Re 3,27	e tornat en Hebron, Joab tirà'l	a una part enmig de la porta per so que
2Re 3,27	de la porta per so que lli parlàs	a engan e a tració e farí-lo en lo sagí
2Re 3,27	per so que lli parlàs a engan e	a tració e farí-lo en lo sagí e aucís-
2Re 3,31	de pa. 30 [*] 31 E dix David	a Joab e a tot lo pobla qui era ab ell:
2Re 3,31	pa. 30 [*] 31 E dix David a Joab e	a tot lo pobla qui era ab ell: –Esquinçats
2Re 3,35	alt dia, jurà David: –Açò faça Déu	a mi [*], si yo tast pa ne nanguna altra
2Re 4,10	lo en Sicalech per ço com ma vania	a fer que lli donàs loguer per la
2Re 5,1	1 E venguéran los trips de Israell	a David en Habron e diguéran: –Vet nós
2Re 5,2	Israell. E nostre Senyor ha dit	a tu: »–Tu daràs a manjar al poble meu e
2Re 5,2	Senyor ha dit a tu: »–Tu daràs	a manjar al poble meu e tu saràs senyor
2Re 5,4	en adat de XL, e David comensà	a regnar e regnà en Habron XL anys, 5 e
2Re 5,6	habitador de la terra. E diguéran	a David: –No antraràs así, si no te'n
2Re 5,8	lo jabuseu e aquels qui tocarían	a les canals de les cubertures, per les
2Re 5,11	rey de Thir, tramès misatgers	a David e fusta de cedra (ço és, de un
2Re 5,11	e de parets, e adificàran la casa	a David. 12 E lavors conech David que
2Re 5,12	que nostre Senyor havia confermat	a ell en rey sobra Israell e nostra Seyor
2Re 5,23	Senyor: –No hy puys ne'ls isquas	a carera, mas vés-los darera de la part
2Re 6,12	la arqua de Déu. E dix David: «Iré	a la casa de Bedadom e aportaré la arqua
2Re 6,12	E lavors anà-sa'n David	a la casa de Abedadon, en tragué la arqua
2Re 6,19	Déu de companyes, 19 e partí	a cascú d'aquells d'Iraell, cascun hom e
2Re 6,19	frig ab oli, e anà-sa'n cascú	a la sua casa. 20 E tornà-sa'n David
2Re 6,20	e la sua muller Micoll [*] axí	a carera a David e dix-li: –O, quant ést
2Re 6,20	sua muller Micoll [*] axí a carera	a David e dix-li: –O, quant ést stat
2Re 6,21	bastax o un ribaut. 21 E dix David	a Michol: –Viva nostre Senyor Déu, car jo
2Re 7,2	tota part de sos anamichs, 2 e dix	a Natan profeta: –E no veus que yo habit
2Re 7,4	nit: la paraula de Déu vench	a Natan profeta e dix-li: 5 –Vé-te'n
2Re 7,5	Senyor Déu: Donchs tu no adificaràs	a mi casa per ço que stigua e habit en
2Re 7,7	Israell. Donchs yo parlant no parlé	a la un dels trips al qual mané que donàs
2Re 7,7	dels trips al qual mané que donàs	a manjar al poble meu d'Israell e dixí:
2Re 7,7	Israell e dixí: Per què no has feta	a mi casa sadrina? 8 E ara tu diràs al meu
2Re 7,8	servicial David: “[*] Yo pranguí	a tu de les pestures les quals tu saguias
2Re 7,17	aquesta visió tot enaxí parlà Natan	a David. 18 E stech [*] danant nostre
2Re 7,20	porà anadir David encara que parla	a tu? Tu, Senyor, sabs lo servicial teu.
2Re 7,21	tan grans per ço que tu ho donases	a conèxer al teu servicial. 22 »E per so,
2Re 7,22	ést gran, car no és nangú samblant	a tu [*]. 23 [*] 24 »E has fermat a tu lo
2Re 7,24	a tu [*]. 23 [*] 24 »E has fermat	a tu lo poble d'Israell per tostemp e
2Re 7,24	per tostemp e tu, Senyor, ést fet	a ells en Déu. 25 E ara sucita e raferma
2Re 7,27	Déu d'Israell, has ravalat	a la orella del servicial teu e has dit:
2Re 7,27	teu e has dit: “Casa adificaré	a tu.” E per ço lo teu servicial ha trobat
2Re 7,27	lo seu cor per so que praguàs	a tu per aquesta oració. 28 Donchs, ara,
2Re 8,2	terra e masurà II cordaletes, una	a aciura e l'altra a viura. E Moab serví
2Re 8,2	cordaletes, una a aciura e l'altra	a viura. E Moab serví a David sots traüt.
2Re 8,2	e l'altra a viura. E Moab serví	a David sots traüt. 3 E combaté David
2Re 8,4	pres da lla part d'aquells MDCC	a cavall e XXM hòmens a peu, ell féu sagar
2Re 8,4	aquells MDCC a cavall e XXM hòmens	a peu, ell féu sagar los nirvis a tots los

2Re 8,4	a peu, ell féu sagar los nirvis	a tots los cavalls dells càreus, emperò
2Re 8,6	Síria [*]. E fo fet que Síria sarví	a David sots traüt. Nostre Senyor guardava
2Re 8,8	nom Mar d'Aram, e féu collones	a l'altar. 9 E llavors Tou, rey de Amach,
2Re 8,11	portà lo rey David e santificà-la	a nostre Senyor Déu ab molt altra aur e
2Re 8,13	tornà-sa'n e posà gran nom	a si matex. 14 e posà en Idumea guardas e
2Re 8,14	la dafansasen, e tota Idumea servia	a David. E nostre Senyor Déu guardava'l,
2Re 8,14	coses que faÿa David e servían	a él. 15 [*] e faÿa juý e justícia a tot
2Re 8,15	a él. 15 [*] e faÿa juý e justícia	a tot lo poble d'Israell. 16 Emperò Joab
2Re 9,1	hy nangun romàs de la casa de Saül	a qui yo faça misericòrdia per Jonatàs? 2
2Re 9,5	5 E lavors tramès lo rey David	a ell, e manàran-lo-hy [*]. 6 [*] E
2Re 9,7	David: –No hajas pahor, car jo faré	a tu misericòrdia per amor de Jonatàs, ton
2Re 9,7	de Jonatàs, ton para, e restituiré	a tu tots los camps de Saül, avi teu, e tu
2Re 9,7	de Saül, avi teu, e tu manjaràs pa	a la mia taula tostemp. 8 E Mifibòsech
2Re 9,9	de Saül, e dix: –Yo he donat	a Mifibòsech, fill de Jonatàs, [*] tota la
2Re 9,10	laurats-li la terra e dats-li	a manjar e tot so que obs haja. Emperò
2Re 9,11	rey: –Senyor, axí com tu has manat	a mi, axí ho faré, e Mifibòsech manjarà pa
2Re 9,12	emperò tota la casa de Sibà servia	a Mifibòsech, 13 Mifibòsech stava e
2Re 10,2	de Naàs, axí com son para la féu	a David. E tramès-hi dels seus
2Re 10,3	los prínceps dels fills de Amon	a Amon, lur senyor: –Cuydas-ta que David
2Re 10,3	-ta que David haja tramesos	a tu aconortadors ne aconselladors per
2Re 10,4	la mytat de lles vestadures entrò	a les natges e tramès-los a David. 5 E
2Re 10,4	entrò a les natges e tramès-los	a David. 5 E com David oý açò, axí-los a
2Re 10,5	5 E com David oý açò, axí-los	a carera, car aquells sa tanían fort per
2Re 10,6	injúria e gran scarn havían fet	a David, loguàran cavallers de Síria e de
2Re 10,6	e de Sobà XXM hòmens, e M hòmens	a caval haguéran del regne de Maasà, e del
2Re 10,9	companya era aparallada davant ell	a combatra e dratràs, trià dels millors de
2Re 10,10	E l'altra partida del poble liurà	a son frare Abisayi e apallà la sua
2Re 10,11	los fills de Amon. 11 Dix Joab	a Abisay: –E si per aventura los sarienchs
2Re 10,11	per aventura los sarienchs vansían	a mi, tu ajudaràs a nós [*] 12 [*] e
2Re 10,11	sarienchs vansían a mi, tu ajudaràs	a nós [*] 12 [*] e nostre Senyor Déu fasa
2Re 10,16	flum e féu-los vanir e aparallar	a lla batalla, e Saboach, qui era maestra
2Re 10,19	19 E com tots los reys qui ajudàvan	a Abdàsar vaéran que Israell los vancia,
2Re 10,19	los vancia, faéran pau e sarvíran	a Israell e haguéran por e d'aquí avant
2Re 11,1	de hivern, que los reys sòlan anar	a la batalla, David tramès Joab e els seus
2Re 11,5	dona fou aytantost prenys, e tramès	a David dient que prenys era. 6 E tantost
2Re 11,6	6 E tantost David tramès misatges	a Joab dient: «Tramit-ma Ories ethey.» E
2Re 11,8	donàvan la batalla. 8 E dix David	a Ories: –Vé-ta'n a la casa tua e leve
2Re 11,8	8 E dix David a Ories: –Vé-ta'n	a la casa tua e leve't los peus. E [*]
2Re 11,9	altras sarvicials del rey e no anà	a la sua casa. 10 E diguéran a David:
2Re 11,10	no anà a la sua casa. 10 E diguéran	a David: –Uries no és anat a la sua casa.
2Re 11,10	diguéran a David: –Uries no és anat	a la sua casa. E dix David a Uries: –E
2Re 11,10	és anat a la sua casa. E dix David	a Uries: –E tant camí has anat, per què no
2Re 11,10	camí has anat, per què no ést anat	a lla tua casa? 11 E dix a David: –L'
2Re 11,11	ést anat a lla tua casa? 11 E dix	a David: –L'archa de Déu e los fills d'
2Re 11,13	-lo. E al vespra no volch anar	a casa sua, anans dormí ab los misatges de
2Re 11,14	E al matí sabé [*], e David scrivi	a Joab una letra e tramès-la-li per
2Re 11,18	17 [*] 18 E vench lo misatja	a David e comtà-li tot so que era estat
2Re 11,23	20-21 [*] 22 [*] 23 Dix lo misatja	a David: –Los nostres anamichs sa
2Re 11,23	contra nós [*] e ancalsam-los tro	a la porta en la ciutat. 24 Tramatéran
2Re 11,24	24 Tramatéran sagetas e lansas	a nós aquells qui éran en lo mur, e

2Re 11,25	25 Dix David al misatge: –Açò diràs	a Joab: “No t’smaÿs ne t’spaordesches
2Re 11,27	de son marit, David féu-la anar	a son palau e pres-la per muller, e le
2Re 11,27	nom Salamó. E asò desplach molt	a nostre Senyor Déu. 12, Tit Capítol XII 1
2Re 12,1	Nostra Senyor tramès Natan profeta	a David, e dix Natan a David: –Jutja’m
2Re 12,1	Natan profeta a David, e dix Natan	a David: –Jutja’m açò que jo’t diré: Dos
2Re 12,4	palagrí, car lo palagrí era vangut	a ell. [*] 5 E David fo fort irat e falló
2Re 12,5	e falló contra lo rich hom e dix	a Natan: –Viva nostra Senyor, car l’hom
2Re 12,6	per ço com la aucís e perdonà	a les sues! 7 Dix Natan a David: –Tu ést
2Re 12,7	e perdonà a les sues! 7 Dix Natan	a David: –Tu ést l’hom qui ha fet açò. E
2Re 12,8	e, si aquestes coses són poques,	a tu yo t’anadiré encara més.” 9 »Donchs,
2Re 12,11	sobra la tua casa mal e tolré	a tu les tues mullers e dar-les-he a
2Re 12,11	les tues mullers e dar-les-he	a ton proïsma davant tu matex, e dormiran
2Re 12,13	Israell e lo sol.” 13 E dix David	a Natan: –Yo he greument paccat danant
2Re 12,18	E los sarvacials no hu volían dir	a David. [*] 19 E vaent ell que los
2Re 12,19	antès que l’infant era mort, e dix	a sos servacials: –Adonchs, mort és l’
2Re 12,23	d’allà on és. Jo iré d’uymés	a ell, e ell no tornarà a mi. 24 E David
2Re 12,23	d’uymés a ell, e ell no tornarà	a mi. 24 E David anà-sa’n a Barsabé e
2Re 12,24	a mi. 24 E David anà-sa’n	a Barsabé e aconsolà-la de la mort de
2Re 12,25	amà-lo fort, 25 e liurà-lo	a Natan profeta, e apellà lo seu nom
2Re 12,25	e apellà lo seu nom “Amabla	a nostre Senyor Déu.” [*] 26 E lavors
2Re 12,27	del rey. 27 E Joab tramès misatgers	a David e dix: –Jo he garejat e combatut
2Re 12,29	ajustà tot lo poble e anà-sa’n	a Rabat e asetjà-la e, com la hach
2Re 13,4	era hom fort savi, 4 e dix Jonadab	a Amon: –Fill del rey, per què aflaqueys
2Re 13,5	malaut, e com ton para ta vendrà	a vesitar, pregua-lo que Tamar vengua a
2Re 13,5	pregua-lo que Tamar vengua	a tu per ço que t’aparell de manjar e que
2Re 13,7	mà. 7 E levors David tramès Tamar	a la casa de son frare Amon [*]. 8 [*]
2Re 13,10	E com tots fóran fora, 10 dix Amon	a Tamar: –Aporta lo manjar en la cambra, e
2Re 13,10	en la cambra, e aquí donar-m’has	a manjar. E pres Tamar les farines e mès-
2Re 13,15	lli havia haüda. E dix-li Amon	a Tamar: –Leve’t e vés-te’n! 16 Respòs
2Re 13,16	major scarn és ço que ara vols fer	a mi, que ço que ja has fet. Per què’m
2Re 13,19	cap e anà-sa’n cridant e ploran	a casa de Absalon. 20 E dix Absalon [*]:
2Re 13,20	casa de Absalon plorant e quax com	a viuda. 21 Emperò, com David hach oïdes
2Re 13,21	fort irat, emperò no volch res dir	a Amon [*]. 22 E anch pus Absalon no volch
2Re 13,22	E anch pus Absalon no volch parllar	a Amon, [*] per ço que havia despunçalada
2Re 13,25	servecials. 25 Al rey David dix	a Absalon: –Fill meu, no’m vulles pragar
2Re 13,28	fer major. 28 Absalon féu manament	a sos servacials e dix-los: –Com Amon
2Re 13,28	–Com Amon serà scalfat da vi e diré	a vosaltres que lli donets, levors
2Re 13,30	e fugíran. 30 [*] E tantost fo dit	a David que Absalon havia morts tots los
2Re 19,1	Capítol XVII 1 E llavors diguéran	a Joab que lo rey plorava e planyia son
2Re 19,3	3 E lo poble venia de poch en poc	a lla ciutat, axí com si fogísan de
2Re 19,6	aquells qui’t vòlan mal e vols mal	a aquells qui t’aman. E vuy has mostrat
2Re 19,6	[*]. E en varitat jo crech que	a tu plaguera que Absalon fos viu e que
2Re 19,7	-los del greuja que has fet	a ells. Jo jur a Déu que, si tu no levas,
2Re 19,7	greuja que has fet a ells. Jo jur	a Déu que, si tu no levas, que tots nos n’
2Re 19,8	Emperò Israell fugí e anà-sa’n	a les sues tendes, 9 e lo poble d’Israell
2Re 19,10	[*]. Per què calam e no ratornam	a David? E lo consell de tot Israell vench
2Re 19,11	-los: –[*] Per què vanits darrés	a tornar lo rey en la sua casa? Car tot
2Re 19,15	15 E tornà-sa’n David dentrò	a Jordà, e tot lo trip de Judà vench en
2Re 19,15	vench en Galgala per so que axís	a carera al rey e qu’allí pasàs Jordà. 16
2Re 19,16	davallà ab los hòmens de Judà e axí	a carera al rey 17 ab M hòmens de Benjamí

2Re 19,18	molta aygua, per ço que pasàsan	a la casa del rey e que faésan lo seu
2Re 19,20	de tota la casa de Josep e són axit	a carera a tu, Senyor meu, rey. 21 E
2Re 19,20	casa de Josep e són axit a carera	a tu, Senyor meu, rey. 21 E lavors respòs
2Re 19,22	David al fill de Servià: –Què m’ha	a fer a mi [*]? [*] Per sert, vuy no morà
2Re 19,22	al fill de Servià: –Què m’ha a fer	a mi [*]? [*] Per sert, vuy no morà null
2Re 19,24	no moria. 24 Emperò Mifibòsec axí	a carera al rey ab gran barba, que no la
2Re 19,26-27	menyspresà e no volch aparallar	a mi l’asa, [*] e asò m’scusa que no aní
2Re 19,28	de mon para no ha stada obligada	a tu ne noent sinó a la mort. Tu, senyor,
2Re 19,28	stada obligada a tu ne noent sinó	a la mort. Tu, senyor, emperò has posat
2Re 19,33	era fort rich hom. 33 E dix lo rey	a Basalay: –Vina ab mi en Jerusalem, e
2Re 19,35	yo, sarvicial teu, faria gran afany	a tu senyor meu, rey. 36 Un poch, senyor,
2Re 19,38	fill teu, vaja ab mi, e jo faré	a ell tot so que tu vulles, e tot so que
2Re 19,38	tu vulles, e tot so que damanaràs	a mi, jo t’ho daré. 39 Com lo rey e tot
2Re 19,39	-lo. E Batzalay tornà-sa’n	a la sua ciutat. 40 E anà-sa’n lo rey
2Re 19,41	e han amanat [*] tota la tua casa	a Jordà sens nós e tots los teus hòmens ab
2Re 19,42	los hòmens de Judà: –Car més atany	a mi que a vosaltres. [*] Per què us
2Re 19,42	de Judà: –Car més atany a mi que	a vosaltres. [*] Per què us anfalonits per
2Re 19,42	res manjat del rey, ne ha res donat	a nós. 43 E respòs Israell als hòmens de
2Re 19,43	anjenrat, e per açò més atany	a mi lo rey que a vosaltras. Per què,
2Re 19,43	e per açò més atany a mi lo rey que	a vosaltras. Per què, donchs, tu has feta
2Re 19,43	Per què, donchs, tu has feta	a mi injúria e per què no dixéran abans a
2Re 19,43	injúria e per què no dixéran abans	a mi que jo ratornàs a mi matex lo meu
2Re 19,43	dixéran abans a mi que jo ratornàs	a mi matex lo meu rey? E lavors resposéran
2Re 20,3	féu-les guardar e féu-los donar	a manjar, e staguéran aquí a manera de
2Re 20,3	donar a manjar, e staguéran aquí	a manera de dones vídues, e anch daspuys
2Re 20,4	fins que fóran mortes. 4 Dix lo rey	a Amassè: –Hajes fets vanir de así a III
2Re 20,4	a Amassè: –Hajes fets vanir de así	a III dies tots los hòmens de Judà e tu
2Re 20,6	David li havia posat. 6 E dix David	a Abisay: –Donchs, major treball e major
2Re 20,8	en Gabaon, Amaasà vench e axí-los	a carera. E lavors Joab vastia una gonella
2Re 20,8	una gonella streta qui era fort	a masura d’él matex e desobra era sint. E
2Re 20,9	podia traura tost [*]. 9 E dix Joab	a Amassà: –Déu ta saul, frare meu. E posà
2Re 20,12	vaé que’l poble se aturava	a guardar aquí [*]. 13 E puys tot lo poble
2Re 20,13	[*]. 13 E puys tot lo poble saguí	a Joab e ancalçàran Ciba, fill de Brocrí,
2Re 20,14	Israell e era-se’n anat dentrò	a Abella. E Joab e tots los hòmens forts
2Re 20,16	cridà e dix: –Oiats, oiats! Diguats	a Joab que s’acost a mi, e parlaré ab
2Re 20,16	oiats! Diguats a Joab que s’acost	a mi, e parlaré ab ell. 17 E Joab acostà
2Re 20,17	parlaré ab ell. 17 E Joab acostà’s	a ella, e dix ella a Joab: –Ést tu Joab? E
2Re 20,17	E Joab acostà’s a ella, e dix ella	a Joab: –Ést tu Joab? E dix Joab: –Jo són.
2Re 20,18	antiguament, e axí anàvan-sa’n	a aquesta ciutat. 19 Doncs, no són yo
2Re 20,21	hem de lla ciutat. E dix la fembra	a Joab: –Nós lansarem a tu lo seu cap per
2Re 20,21	dix la fembra a Joab: –Nós lansarem	a tu lo seu cap per lo mur. 22 E lavors la
2Re 20,22	lo mur. 22 E lavors la fembra parlà	a tot lo poble sàviament. E tolgéran lo
2Re 20,22	poble sàviament. E tolgéran lo cap	a Siba fill de Bocrí e lansàran-lo a
2Re 20,22	Siba fill de Bocrí e lansàran-lo	a Joab per lo mur. E lavors Joab tochà la
2Re 21,1	E David damanà consell	a nostre Senyor [*]. –E açò és fet per
2Re 21,2	car los d’Israell havían jurat	a ells que no’ls aucurían, e Saül volch
2Re 21,3	als gabonites: –Què poré jo fer	a vosaltres ne quin remey vos poré jo
2Re 21,4	dix David: –Què volets que fasa	a vosaltres? 5 E ells diguéran al rey:
2Re 21,5	davem destrovir aquell qui destroví	a nosaltres e’ns turmentà, enaxí que’n
2Re 21,6	sa enrrera. E dix lo rey: –Yo daré	a vosaltres aquells que damanats. 7 E lo

2Re 21,7	que damanats. 7 E lo rey pardonà	a Mifibòsech, fill de Jonatàs, fill de
2Re 21,8	[*], los quals havia anjendrats	a Adiell, fill de Barzalay, qui fo de
2Re 21,11	les bèsties de nits. 11 E diguéran	a David so que Rafà havia fet, concopina
2Re 21,14	de açò fet, nostra Senyor pardonà	a tota la terra. 15 E faéran batalla los
2Re 21,17	17 Abysay fill de Servià ajudà	a David e aucís lo falisteu. E lavors
2Re 21,19	la asta del quall era axí com	a lis de taxidor. (Per aquests IIII noms
2Re 22,1	22, Tit Capítol XX 1 Parlà David	a nostra Senyor Déu aquest dictat o cant
2Re 22,2	sos anamichs e de Saül, 2 e dixéran	a nostra Senyor: «És pedra mia e força mia
2Re 22,7	seu templa sant, e al meu crit irà	a les sues orelles. 8 La terra sa comoch e
2Re 22,33	lo Déu nostro? 33 Déu qui ha sint	a mi de fortaleza e asplanada la mia
2Re 22,36	35 [*] 36 Tu, Senyor, has donat	a mi l'escut de la mia salut, e la mia
2Re 22,41	Tu m'has donats los meus anamichs	a la part mia, darera cells qui m'han
2Re 22,42	-los-he. 42 Ells cridaràn	a nostre Senyor, e no hy haurà qui'lls
2Re 22,43	de lla pols de lla terra e axí com	a loth o a brach de places [*] e trancar-
2Re 22,43	de lla terra e axí com a loth o	a brach de places [*] e trancar-los-he
2Re 22,44	Lo poble que jo no conech servirà	a mi. 45 [*] 46 Los fils de l'hom strany
2Re 22,48	sarà axalçat. 48 Déu qui dónes	a mi vanjances e has gitats los pobles
2Re 22,50	50 E per açò, Senyor, yo confasaré	a tu davant totes les gents e cantaré al
2Re 22,51	misericòrdia al seu untat David e	a la sua sament perdurablament.» 23, Tit
2Re 23,3	Yo he dit: Déu d'Israell ha parlat	a mi, lo fort d'Israell, Senyor dels
2Re 23,6	qui pàsan los manaments de Déu,	a manera d'espinas seran arenquats, e no
2Re 23,7	e cramaran dentrò que sían tornades	a no res.» 8 Aquests són los noms dels
2Re 23,8	hòmens sol una veguada que anà	a lla batalla. 9 E après ell sech
2Re 23,13	éran pujats qui éran prínceps entrò	a XXX, e vanguéran en temps de messes a
2Re 23,13	e vanguéran en temps de messes	a David, qui era en la spluga de Odollà, e
2Re 23,15	-Si hich havia nangú qui'm donàs	a beura da l'aygua de lla sisterna qui és
2Re 23,16	de Batllem [*] e aportàran-la	a David. E ell no'n volgué beura, mas
2Re 23,16	·n volgué beura, mas sacrificà-la	a nostra Senyor Déu 17 e dix: -Prech
2Re 23,21	lança. E axí com ell fou davallat	a ell ab una vergua, trach la lança de la
2Re 23,23	Emperò no era pervangut entrò	a III. David féu consellador aquest a la
2Re 23,23	a III. David féu consellador aquest	a la sua orella en sacret. 24 Azaell,
2Re 24,1	's contra Israell, [*] e dix David	a Joab: -Vé e nombra los hòmens d'Israell
2Re 24,2	Israell e de Judà. 2 E dix lo rey	a Joab, príncep de lla cavalaria: -Vé-te
2Re 24,2	los trips d'Israell e de Dan entrò	a Barsabe e nombra tot lo poble per so que
2Re 24,5	Jordà e vanguéran en Arroer,	a lla dreita part de lla ciutat qui és en
2Re 24,10	havia comtat lo poble e dix David	a nostre Senyor Déu: -Senyor, jo he paccat
2Re 24,11	al matí, e dix nostre Senyor Déu	a Gad profeta: 12 -Vé-te'n a David e di
2Re 24,12	Déu a Gad profeta: 12 -Vé-te'n	a David e di-li aquestes paraules:
2Re 24,13	axí com tu diràs." 13 E vench Gad	a David e dix-li: -Açò diu nostre
2Re 24,14	m'hic ha tramès. 14 E dix David	a Gad proffeta: -Gran treball m'és de
2Re 24,15	del poble qui stàvan de Dan entrò	a Bersabe LXXM hòmens. 16 E com l'àngel
2Re 24,16	sobra la aflicció tant gran e dix	a l'àngel qui farí lo poble: -Basta ara!
2Re 24,17	qui era hom jabuseu. 17 E dix David	a nostre Senyor Déu com hach vist l'àngel
2Re 24,18	meu para. 18 E vench Gad profeta	a David aquell dia e dix-li: -Puja e
2Re 24,18	e dix-li: -Puja e stablex altar	a nostre Senyor en la era de Aurenà
2Re 24,21	la tua era, e adificaré altar aquí	a nostre Senyor Déu, e que ces aquesta
2Re 24,22	e vaques e càreus e jous de bous	a cremar axí com a lenya en holocaust. 23
2Re 24,22	e jous de bous a cremar axí com	a lenya en holocaust. 23 E oferí so e donà
2Re 24,24	e lo teu sacrifici. 24 Dix lo rey	a Aurenà: -Ja Déu no vulla que axí sia com
2Re 24,24	ho compraré per just preu e ofaré	a nostre Senyor Déu oferessó agradabla.

2Re 24,25	25 E David adifichà aquí altar	a nostre Senyor Déu e ofarí aquí ofersó de
1Re 7,6	e degunàran aquell dia e diguéran:	— A tu, Senyor, havem paccat. Samuel jutjà
1Re 9,26	lit en lo soller e dormí [*]. 26	A ell matí, com ells fóran lavats e lo dia
1Re 18,8	molt irat de aquesta paraula e dix:	— A David n’han donats XM e a mi no, sinó
2Re 13,32	teus sían morts. Solament és mort	Aamon [*]. 33 [*] 34 E lavors fugí
2Re 23,34	archaties; 34 Elifèleth, fill de	Aasbay , fill de Amacari; Eliam, fill de
1Re 1,10	Déu. 10 Axí com Anna era irada	ab amargós coratge, ela plorava molt
1Re 1,19	en Ramacha. Donchs Alquenà jach	ab Anna, sa muller, e nostra Senyor Déu
1Re 1,21	sa companya en Siló per sacraficar	ab nostra Senyor Déu somplemnial sacrifici
1Re 1,24	hach l’infant desletat, ella amenà	ab si matexa [*] en Siló e pres III
1Re 2,1	Capítol II 1 Mon cor s’és alegrat	ab nostre Senyor, e lo meu cor s’és
1Re 2,1	per so com jo’m són alegrada	ab la mia salut. 2 No és nangú sant axí
1Re 2,13	hom coïa la carn e havia una losa	ab III arpions en sa mà 14 e matia aquella
1Re 2,19	éran stablits com vanían en Siló	ab son marit per sacrificar soblemnial
1Re 2,28	para dels sacrificis de tot Israell	ab tota senyoria? 29 Per què has tu gitat
1Re 2,29	Per què has tu gitat mon sacrifici	ab ton talló e los meus dons, los quals yo
1Re 3,11	en Israell, que cascú home oja	ab II orelles [*]. 12 En aquell dia yo
1Re 3,19	Samuel cresquè, e nostra Senyor era	ab ell. E anch de les sues paraules no’n
1Re 4,4	xarobín. E los fils da Ellí éran	ab l’archa de la amistança [*]. 5 Com l’
1Re 4,5	tot lo poble d’Israell cridà	ab gran crit, axí que tota la terra ne
1Re 5,7	romangua la archa del déu d’Israel	ab nós, car la sua mà és dura sobra nós e
1Re 7,10	e nostre Senyor tronà aquell dia	ab gran tabustoll contra los falisteus e
1Re 9,19	la muntanya per so que manuchs vuy	ab mi [*]. 20 E no sies angoxós de les
1Re 9,24	apallé lo poble. Donchs Saül menjà	ab Samuel aquell dia, 25 e puys devalàran
1Re 9,25	en la ciutat, e ell parlava	ab Samuel a un soller. E Saül féu son lit
1Re 10,6	davalara [*], e tu profetaràs	ab ells ensemps e tu seràs mudat en altra
1Re 10,7	ta mà, car nostra Senyor és e serà	ab tu. 8 Iràs davant mi en Galgala, e yo
1Re 10,10	comansàran a profetitzar, e ell	ab ells. 11 E, com ells, qui dabans l’
1Re 10,11	havían conagut, vaéran qu’ell era	ab los profetes [*], diguéran los uns als
1Re 10,26	e una partida de lla host se n’anà	ab ell, los cors dels quals nostra Senyor
1Re 12,2	anvallit e canut, e mos fills són	ab vós. E yo he stat e conversat de ma
1Re 12,2	he stat e conversat de ma joventut	ab vós entrò en aquest dia de vuy. Veus
1Re 13,2	alegí a si IIM hòmens e havían	ab ell IIM en Macinàs, en lo munt de
1Re 13,2	en lo munt de Bechel, e M éran	ab Jonatàs en Gabeot, qui és del trip de
1Re 13,15	E Saül contà lo poble qui era	ab ell, e fóran trobats DC hòmens. 16 Ab
1Re 13,16	trobats DC hòmens. 16 Ab Saül e	ab Jonatàs, son fill, lo poble qui fou
1Re 13,16	son fill, lo poble qui fou trobat	ab ells éran en Gabaà de Benjamín. Los
1Re 13,22	null hom de tot lo poble qui era	ab Saül e Jonatàs, son fill, no havia [*]
1Re 14,2	qui era en lo camp. E havia	ab ell entorn DC hòmens. 3 E Achiàs, fill
1Re 14,20	Saül cridà e tot lo poble qui era	ab ell. E vanguéran tro al loch on era la
1Re 14,22	[*] 21 [*] 22 [*] E era Saül	ab entorn de XXM hòmens. 23 E nostra
1Re 14,32	an terra, e lo poble menjà la carn	ab la sanch. 33 E fou anunciat a Saül [*].
1Re 14,45	vuy nangun mal, car ell ha obrat uy	ab Déu. Donchs lo poble deliurà Jonatàs
1Re 15,6	so que per ventura no us anclogua	ab ell, car tu faïst misericòrdia a tots
1Re 15,26	dix a Saül: —Yo no me’n tornaré	ab tu, car tu has menyspresada la paraula
1Re 15,27	paraula de nostra Senyor. [*] 27 E	ab tant, Samuel sa mès en la carera, que
1Re 15,30	fills d’Israell. E torna-te’n	ab mi, per ço que yo ador lo Senyor, ton
1Re 16,18	e molt bel hom, e nostre Senyor és	ab ell. 19 Saül tramès sos misatges a
1Re 17,8	un home de vosaltres qui’s combata	ab mi [*]. 9 E si ell me pot vençre, nós
1Re 17,19	fills d’Israell sa combatían	ab los falisteus en la vall de

1Re 17,37	dix [*]: –Vé, nostre Senyor sia	ab tu. 38 E Saül vastí David de sas
1Re 17,40	aquellas en una sportella que havia	ab si [*], e pres sa fona en sa mà e anà
1Re 17,43	yo cha, que tu vengues contra mi	ab bastó? E malaí a David [*]. 44 E dix a
1Re 17,45	E David dix [*]: –Tu véns contra mi	ab spasa e lança e scut, e yo vench contra
1Re 18,6	David sa'n tornava de Jerusalem,	ab lo cap del falisteu, les fembres [*] li
1Re 18,6	carera [*] e cantàvan e feyan bals	ab tamborets de alegria e ab altres
1Re 18,6	bals ab tamborets de alegria e	ab altres sturmens, 7 e [*] deyan: –Saül
1Re 18,11	cuydant-sa que'l pogués ancastar	ab la paret. David sa partí d'él altra
1Re 18,12	Saül tamé David, per ço com Déu era	ab ell e s'ere d'él partit. 13 Donchs
1Re 18,25	a Saül. 25 [*] [*] Però él ho feya	ab intanciò que liuràs David als
1Re 18,27	sa lavà e anà-sa'n a Acaron	ab los hòmens qu'éran desots ell e aucís
1Re 18,28	vahé e antès que nostre Senyor era	ab David. E Michol, filla de Saül, amava
1Re 19,10	10 E ell sa sforça de farir David	ab la lansa e que ll'anestàs ab la paret,
1Re 19,10	David ab la lansa e que ll'anestàs	ab la paret, mes David sa trastornà davant
1Re 19,21	atrasí comensàran a profetitzar	ab los altres. [*] Ladonchs fo Saül molt
1Re 19,24	sas vestedures e profetitzà	ab los altres davant Samuel, e cantà tot
1Re 20,7	ton para dirà: “Ben stà”, pau sarà	ab mi. E si ell sarà irat e felló, sàpies
1Re 20,11	dirà [*]? 11 Dix Jonatàs [*]: –Vina	ab mi, e iscam defora en lo cam. E com
1Re 20,13	't anar en pau. E sia nostre Senyor	ab tu axí com és stat ab mon para. 14 E si
1Re 20,13	nostre Senyor ab tu axí com és stat	ab mon para. 14 E si yo viuré, prech-ta
1Re 20,14	les misericòrdies de nostre Senyor	ab mi. E si yo moré, 15 prech-ta que no
1Re 20,34	David. 34 E levà's de la taulla	ab gran falonia e no menjà en tot lo sagon
1Re 20,35	ho havia promès a David, e vench	ab un infant [*]. 36 E dix Jonatàs a l'
1Re 21,1	tot sol, que no vangut null hom	ab tu? 2 Dix David [*]: –Lo rey m'ho
1Re 27,2	2 Lavà's David e anà-sa'n	ab DC hòmens qui éran ab ell a Achís, fill
1Re 27,2	e anà-sa'n ab DC hòmens qui éran	ab ell a Achís, fill de Moach, rey de
1Re 27,3	rey de Gech. 3 E habità David	ab Chis a Gech. E ell e sos hòmens e tota
1Re 27,5	teu stà en la ciutat del rey	ab tu? 6 Lavors Achís donà aquell dia a
1Re 27,8	e saguratat habitàvan antigament	ab aquells qui anàvan en Sur dantrò a la
1Re 28,1	que tu e los hòmens teus axiràs	ab mi en les tendes. 2 E dix David a
1Re 28,8	e anà-sa'n là ell e II hòmens	ab ell, e una nit vanguéran a la fembra.
1Re 28,12	la fembra hach vist Samuel, cridà	ab gran veu [*]: –O Saül, per què has fet
1Re 28,19	19 E per açò nostra Senyor darà tu	ab los fills d'Irraell als falisteus.
1Re 28,19	Emperò tu e los fills teus serets	ab mi [*]. 20 Tantost Saül caech en terra,
1Re 29,2	hòmens éran en la darera companya	ab Achís. 3 E diguéran los prínceps dels
1Re 29,3	de Saül, rey de Israell, e ha stat	ab mi per molts dies [*]? E yo no he
1Re 29,4	e stigua en son loch [*] e no daval	ab nós en la batalla, car per vantura serà
1Re 29,4	manera poria ell fer pau [*], si no	ab los prínceps nostros? 5 No és aquest
1Re 29,6	ne als majorals que vengues	ab nós. 7 Torna-ta'n, donchs, [*] e no
1Re 29,9	falisteus nos han dit que no davals	ab nós en la batalla. 10 Donchs, leve't
1Re 29,10	del senyor teu que vanguéran	ab tu, e com vos sareu levats de nits e's
1Re 29,11	E axí David e los hòmens qui éran	ab él levàran-sa [*] gran matí e que
1Re 30,1	dia, com David fo vangut en Sicalec	ab los seus servecials, los amalacites
1Re 30,2	-sa'n e manàvan-los-se'n	ab si mateys. 3 E com David e'quells qui
1Re 30,3	3 E com David e'quells qui éran	ab ell fóran vanguts en la ciutat e
1Re 30,4	manadas catius, 4 confortà's David	ab nostro Senyor, e levàran-sa ab los
1Re 30,4	ab nostro Senyor, e levàran-sa	ab los qui éran ab ell e planguéran e
1Re 30,4	e levàran-sa ab los qui éran	ab ell e planguéran e ploràran tant, tro
1Re 30,6	fills e filles. Confortà's David	ab nostro Senyor [*] 7 e dix a Ebitar
1Re 30,8	8 e lavors David aconsellà's	ab nostre Senyor Déu e dix: –Senyor Déu,

1Re 30,9	Lavà's David e DC hòmens qui éran	ab ell e venguéran entrò en lo torent de
1Re 30,10	de Basor, e aquí éran [*]. 10 [*]	ab ell ancalsàran aquels ladras, car CC n'
1Re 30,21	a carera a David e aquells qui éran	ab ell, e pujà David e al pobla saludà-
1Re 30,22	era dells servicials que éran anats	ab David: –No darem res a aquests qui són
1Re 30,22	así, per so com no són anats	ab nós. Mes basta que los donem lurs
1Re 31,3	e ancalsàran los hòmens que traían	ab sagetas e aconsaguíran-lo e nafràran
2Re 1,11	e tots los hòmens qui éran	ab ell faéran alò matex. 12 E plangueren e
2Re 1,12	de Israel, per ço com éran morts	ab coltell. 13 Dix David en aquell hom qui
2Re 2,1	aquestes coses, David aconsallà's	ab nostre Senyor Déu e dix: –Donchs,
2Re 2,3	da Carmell, 3 e axí també pujàran	ab David tots los hòmens qui anàvan ab
2Re 2,3	ab David tots los hòmens qui anàvan	ab ell, cascú ab tot son alberch, e
2Re 2,3	los hòmens qui anàvan ab ell, cascú	ab tot son alberch, e astiguéran en los
2Re 2,5	havets feta aquesta misericòrdia	ab lo senyor vostro Saül e havets-lo
2Re 2,29	29 Emperò Abner e aquells qui éran	ab ell anàran tota aquella nit per los
2Re 2,30	XVIII; e no hy comptàran Azael, car	ab ell éran XX. 31 Emperò los servicials
2Re 2,31	de Benjamín e de aquells qui éran	ab Abner CCCLX. 32 E portàran Azael e
2Re 2,32	tota la nit Joab e aquells qui éran	ab ell e l'andamà matí, com sa faÿa dies,
2Re 3,9	si yo no fas aquella covinensa	ab David, axí com ell volia 10 qu'él
2Re 3,12	qui és la terra? E per so que parla	ab tu, fé ab mi amistança, e serà la mia
2Re 3,12	terra? E per so que parla ab tu, fé	ab mi amistança, e serà la mia mà ab tu, e
2Re 3,12	ab mi amistança, e serà la mia mà	ab tu, e jo ratornaré a tu tot Israell. E
2Re 3,13	E dix David: –Yo volonter faré	ab tu amistança. Mas una cosa ta daman
2Re 3,14	Michol, la qual yo esposí e pranguí	ab C prapucis dels falisteus. 15 E
2Re 3,20	20 E vench a David en Habron	ab XX hòmens. David féu gran convit a
2Re 3,20	e a tots aquells que éran vangut	ab ell. 21 E dix a David Abner: –Jo'm
2Re 3,21	senyor meu rey, e per so que fasa	ab tu covinensa que sies senyor e que
2Re 3,22	Joab e los sarvicials vanguéran	ab gran presa que haguéran tolta a ladras
2Re 3,22	-los morts. E Abner no era	ab David en Habron, car ja [*] se n'era
2Re 3,22	Habron, car ja [*] se n'era anat	ab pau. 23 E Joab e tota la companya qui
2Re 3,23	E Joab e tota la companya qui éran	ab ells vanguéran despuys e tantost
2Re 3,29	de la sua casa lebrós [*] e caents	ab coltell e fraturans de pa. 30 [*] 31 E
2Re 3,31	a Joab e a tot lo pobla qui era	ab ell: –Esquinçats-vos les vostres
2Re 3,31	Emperò lo rey David saguia lo lit	ab què aportàvan Abner. 32 Com haguéran
2Re 3,35	vanguts tot lo poble, que menjàsan	ab David encara que era gran e alt dia,
2Re 4,2	II hòmens prínceps dels ladres éran	ab lo fill de Saül, e la un havia nom
2Re 5,3	rey, e al rey féu covinensa e pau	ab ells en Habron davant nostre Senyor
2Re 5,6	anà lo rey e tots aquells qui éran	ab ell en Jerusalem al jebuseu, habitador
2Re 5,10	tots dies, e nostre Senyor era	ab ell. 11 E lavors Hiram, rey de Thir,
2Re 5,19	de Rafaÿm. 19 E David consallà's	ab nostre Senyor Déu e dix: –Senyor, si yo
2Re 5,21	E David e aquells qui éran	ab ell pranguéran-les e aportàran-les
2Re 5,23	[*]. 23 E David aconsallà's	ab nostre Senyor e dix: –Senyor Déu,
2Re 6,2	e anà-sa'n ell e tot lo pobla	ab ell dels hòmens de Judà, per ço que
2Re 6,12	arquas e posà-la en la sua ciutat	ab gran goig. E éran ab David VII cors, e
2Re 6,12	la sua ciutat ab gran goig. E éran	ab David VII cors, e havia-hy sacrifici
2Re 6,15	nostre Senyor Déu en tota alegria e	ab grans sons de nafills e de trompes. 16
2Re 6,19	que hom pot haver, que hom frig	ab oli, e anà-sa'n cascú a la sua casa.
2Re 7,3	ton cor, car nostre Senyor Déu és	ab tu. 4 E fou fet en aquella nit: la
2Re 7,7	7 en tots los lochs on yo són stat	ab los fills de Israell. Donchs yo parlant
2Re 8,2	E farí Moab e masurà los falisteus	ab una cordaleta e agolà-los ab la terra
2Re 8,2	ab una cordaleta e agolà-los	ab la terra e masurà II cordaletes, una a

2Re 8,11	santificà-la a nostre Senyor Déu	ab molt altra aur e argent que havia haüt
2Re 10,2	2 E dix David: –Faré misericòrdia	ab Amon, fill de Naàs, axí com son para la
2Re 10,7	oït açò David, tramès-hi Joab	ab tota la sua host. 8 E axíran los fills
2Re 10,13	E axí comançà Joab e lo poble qui	ab ell era, donàran batalla contra los
2Re 11,1	Joab e els seus servacials qui éran	ab ell e tots los fills de Israell als
2Re 11,4	féu-la vanir en casa sua e dormí	ab ella. E sobra la fembra aquella fou
2Re 11,5	que, après que llo rey hach jagut	ab ella, ella consabé. E d'aquí avant
2Re 11,9	Ories dormí davant la porta del rey	ab los altras sarvicials del rey e no anà
2Re 11,11	per so que manuch e begua e dorma	ab ma muller? Per la salut tua [*] yo no
2Re 11,13	convidà-lo David, e menjà e bagué	ab ell, e enbriagà-lo. E al vespra no
2Re 11,13	volch anar a casa sua, anans dormí	ab los misatges de David. 14 E al matí
2Re 12,9	de nostre Senyor [*] e has mort	ab coltell Uries, e la muller d'aquell
2Re 12,11	proïsuma davant tu matex, e dormiran	ab elles davant tu matex. 12 E, per so com
2Re 12,17	no's volch lavar ne volch manjar	ab ells. 18 E sdavench-sa que llo VII
2Re 12,24	-la de la mort de son fill e dormí	ab ella. E anjendrà un fill e mès-li nom
2Re 12,31	amenà-sa'n lo poble e ligà'ls e	ab cadenes e feres, e mès-na molts en
2Re 13,8	e Tamar pres farina e masclà-la	ab aygua e féu-na farines e coch-les,
2Re 13,11	dix-li: –Jermana mia, vina e jau	ab mi! 12 Dix Tamar: –Jermà meu, no'm
2Re 13,14	e hach major força que ella e jach	ab ella. 15 Emperò, com Amon hach jagut ab
2Re 13,15	15 Emperò, com Amon hach jagut	ab ella, major fou l'oy que lli hach de
2Re 13,20	Absalon [*]: –Ha jagut ton frare	ab tu? Ara calla, jermana, no te'n dons
2Re 13,24	-ta, senyor, que tu que hy vengues	ab los teus servacials. 25 Al rey David
2Re 13,38	Amon, son fill. 38 E Absalon estech	ab lo rey de Gazur III anys. 39 E com
2Re 19,16	de Gemini, de Baürim, e davallà	ab los hòmens de Judà e axí a carera al
2Re 19,17	de Judà e axí a carera al rey 17	ab M hòmens de Benjamí e Sibà, sarvacial
2Re 19,24	Mifibòsec axí a carera al rey	ab gran barba, que no la s'havia tosa ne
2Re 19,26-27	asa, [*] e asò m'scusa que no aní	ab tu, senyor, rey. Emperò servacial són
2Re 19,33	33 E dix lo rey a Basalay: –Vina	ab mi en Jerusalem, e staràs aquí sagur.
2Re 19,34	anys de la mia vida, que yo puig	ab lo rey en Jerusalem? 35 LXXX anys he
2Re 19,36	senyor, iré més anllà de Jordà	ab tu. No'm fa fractura vuymés, Senyor,
2Re 19,37	[*]. E Canaan, lo fill meu, vaja	ab tu, e tu faràs en aquell aquell bé que
2Re 19,38	lo rey–, Canaan, fill teu, vaja	ab mi, e jo faré a ell tot so que tu
2Re 19,40	-sa'n lo rey en Galgala, e Canan	ab ell. Emperò tot lo poble de Judà havia
2Re 19,41	sens nós e tots los teus hòmens	ab tu? 42 E respongéran los hòmens de
2Re 19,43	–X parts són yo major que vosaltres	ab lo rey, e yo són primer anjenrat, e per
2Re 20,2	se partí de David e anaran-sa'n	ab Siba fill de Bocrí. E los hòmens [*]
2Re 20,2	[*] anàran-sa'n en Jerusalem	ab David, lur rey e lur senyor. 3 E com lo
2Re 20,4	de Judà e tu sies present ací	ab ells. 5 E anà Massè per ajustar los
2Re 20,7	E Abisay partí's d'aquí, e anàran	ab ell los hòmens de Joab e de Theretí e
2Re 20,16	a Joab que s'acost a mi, e parlaré	ab ell. 17 E Joab acostà's a ella, e dix
2Re 21,15	15 E faéran batalla los falisteus	ab los fills de Israell. E David e los
2Re 21,17	e diguéran: –Ja de vuymés no iràs	ab nós en batalla, per so que no apachs la
2Re 22,26	dels seus vulls. 26 Tu saràs sant	ab hom sant e ab hom fort seràs acabat. 27
2Re 22,26	26 Tu saràs sant ab hom sant e	ab hom fort seràs acabat. 27 E ab hom alet
2Re 22,27	e ab hom fort seràs acabat. 27 E	ab hom alet seràs alet e ab hom desestruc
2Re 22,27	27 E ab hom alet seràs alet e	ab hom desestruc seràs desestruc. 28 E tu
2Re 22,28	e humiliaràs los hòmens ergullosos	ab los teus vulls. 29 Car tu, Senyor, ést
2Re 23,6	hom ne'ls lavarà de terra hom	ab les mans. 7 E si nangú los volrà tocar,
2Re 23,9	un dels III forts hòmens qui éran	ab David com lo sprovàran los falisteus e
2Re 23,10	mans d'ell falíran e's tanguéran	ab lo coltell per la sanch qui fo sacada.

2Re 23,21	gran esperança aquells qui éran	ab ell e tania en la sua mà una lança. E
2Re 23,21	E axí com ell fou davallat a ell	ab una vergua, trashed la lança de la mà de
2Re 23,21	l'agepcià per força e aucís-lo	ab la sua lança. 22 Aquestes coses féu
2Re 24,20	e los seus servicials qui anàvan	ab ell. 21 E axí Aurena, anà e gità's en
1Re 13,16	ell, e fóran trobats DC hòmens. 16	Ab Saül e ab Jonatàs, son fill, lo poble
1Re 16,13	de nostre Senyor devallà en David.	Ab aytant, se n'anà Samuel en Samacha. 14
1Re 17,4	Israell, contra altra part [*]. 4	Ab aytant, axí un bort de la val dels
2Re 1,24	donava ornamentals d'aur als vostres	abaliments . 25 E com són caüts axí los
2Re 19,43	a mi injúria e per què no dixéran	abans a mi que jo ratornàs a mi matex lo
2Re 10,19	E com tots los reys qui ajudàvan a	Abdàsar vaéran que Israell los vancia,
1Re 4,17	és stada feta en lo poble, e	abdós tos fills són morts [*], e l'archa
2Re 9,13	E era Mifibòsech ranqualós de	abdós los peus. 10, Tit Capítol X 1 E fon
1Re 20,41	veguades Jonatàs, e basàran-sa	abdosos e ploràran molt; mes més plorà
1Re 5,4	en terra, [*] e lo cap da Dagon e	abdues ses mans éran talladas sopra lo
2Re 6,12	anà-sa'n David a la casa de	Abedadon , en tragué la arqua e posà-la
2Re 20,14	Israell e era-se'n anat dentrò a	Abella . E Joab e tots los hòmens forts d'
2Re 20,15	forts d'Irraell 15 vanguéran en	Abella e en Bechmarà e asetjàran la ciutat
2Re 20,18	qui damànan vàjan damanar en	Abella ", car aquesta és ciutat de consell
1Re 8,2	nom Joell, e lo sagon havia nom	Abià , e fóran jutges en Barsaben. 3 E los
2Re 23,31	Adayi del torent de Gàad; 31	Abialbon arabacites; Azmàbet de Beromí; 32
1Re 9,1	qui havia nom Chis, fill de	Abiel , fill de Cheror, fill de Betor,
1Re 14,51	Ner era stat para de Abner, fill de	Abiell . 52 Molt fort batalla era contra
2Re 3,4	de Agich; e lo V, Safacias, fill de	Abigail ; 5 e lo VI ach nom Getram, fill d'
1Re 27,3	David, ço és, Achinoe gesreelias e	Abigaill , qui fou muller de Naball de
2Re 3,3	3 e lo sagon, Saleab, que hach de	Abigaill , muller qui fo de Naball de
2Re 8,17	17 e Sadoch, fill de Achitob, e	Abimàlech , fill de Abitar, éran preveres,
2Re 10,11	los fills de Amon. 11 Dix Joab a	Abisay : –E si per aventura los sarienchs
2Re 19,21	meu, rey. 21 E lavors respòs	Abisay fill de Sirvià e dix: –Donchs, no
2Re 20,6	li havia posat. 6 E dix David a	Abisay : –Donchs, major treball e major
2Re 20,7	ciutats e scapar-nos-hia. 7 E	Abisay partí's d'aquí, e anàran ab ell
2Re 20,10	que Joab portava. [*] e son frare	Abisay ancalsàran Siba fill de Brocrí. 11
2Re 23,18	hòmens qui éran molt forts. 18 E	Abisay , frare de Joab, fill de Servià, era
2Re 10,10	partida del poble liurà a son frare	Abisayi e apallà la sua companya contra
1Re 30,7	–Fes ensà vers mi effoth. E acostà	Abitar effoth a David, 8 e lavors David
2Re 8,17	de Achitob, e Abimàlech, fill de	Abitar , éran preveres, e Sarayàs era
2Re 19,11	Emperò lo rey David tramès Sadoch e	Abitar , praveras, e dix-los: –[*] Per
2Re 20,25	25 e Cibà era consaller, e Sadoch e	Abitar eren preveres. 26 Iram, emperò, era
2Re 2,18	III fills de Servià, so és, Joab e	Abizai e Azael. Enperò Azael era corador
2Re 23,27	Irà, fill de Achès, de Tecua; 27	Abizer de Anatoth; Moletiy de Unchí; 28
1Re 14,51	de Saül, e Ner era stat para de	Abner , fill de Abiell. 52 Molt fort
1Re 17,55	contra lo falisteu, ell dix a	Abner , príncep de sa cavallaria: –O Abner,
1Re 17,55	Abner, príncep de sa cavallaria: –O	Abner , de qual linatge és aquest
1Re 17,57	que havia ja mort lo falisteu,	Abner lo pres e manà-lo davant Saül. E
1Re 20,25	la paret, lavà's Jonatàs, e saech	Abner al costat da Saül, e nangú no saech
2Re 2,8	Judà que sia rey d'ella. 8 Emperò	Abner , fill de Ner, príncep de la
2Re 2,12	Judà VII anys e VI mesos. 12 E axí	Abner , fill de Ner, e los sarvacials de
2Re 2,14	altras de lla altra part. 14 E dix	Abner a Joab: –Lévan-sa los servecials e
2Re 2,17	e los hòmens de David encalsàran	Abner e los seus hòmens. 18 E éran aquí
2Re 2,19	lauger [*] 19 e Azael coria derrera	Abner e pasagia-lo fort e no'l gaquia
2Re 2,20	per so que ll'auciés. 20 E girà's	Abner e vaé Azael e dix Abner: –Azaell? E

2Re 2,20	E girà's Abner e vaé Azael e dix	Abner : –Azaell? E Azaell respòs: –Yo són.
2Re 2,21	Azaell respòs: –Yo són. 21 Dix-li	Abner : –Vé-te'n a la dreita o a la
2Re 2,21	no's volch star que no ancalsàs	Abner . 22 E dix-li altra vaguada Abner :
2Re 2,22	Abner. 22 E dix-li altra vaguada	Abner : –Pertex-ta de mi, no'm vullés
2Re 2,23	no volch antendra ço que lli deya	Abner , [*] e levors girà's la asta de la
2Re 2,24	que Joab e Abysay ancalsàvan	Abner , qui fogia, lo sol sa pos e lo dia
2Re 2,25	una vall e'l camí del dasert. 25 E	Abner e los fills de Benjamín ajustàran-
2Re 2,26	alt en un pujalet patit. 26 E cridà	Abner a Joab e dix-li: –Donchs entrò a
2Re 2,29	ne escomoguéran batalla. 29 Emperò	Abner e aquells qui éran ab ell anàran
2Re 2,30	a les tendes. 30 E Joab jaquí	Abner e tornà-sa'n e ajustà tot lo
2Re 2,31	Benjamín e de aquells qui éran ab	Abner CCCLX. 32 E portàran Azael e
2Re 3,6	entra la casa de Saül e David,	Abner [*] regia e governava la casa de
2Re 3,7	era stada concopina de Saül, e	Abner antrà-sa'n a ella. E dix
2Re 3,7	E dix Isbòsech, fill de Saül, a	Abner : 8 –Per què ést tu entrat a la
2Re 3,8	a la concopina de mon para? E	Abner fou irat per aquellas paraules qui
2Re 3,9	per la fembra? 9 Asò faça Déu a	Abner e so li anadescha, si yo no fas
2Re 3,12	so car fort lo tamia. 12 E lavors	Abner tramès misatgers a David per si
2Re 3,16	-la plorant entrò Aurim. E dix	Abner a son marit: –Vé e torna-ta'n. E
2Re 3,17	-ta'n. E tornà-sa'n. 17 E	Abner tramès e dix aquesta paraula als
2Re 3,19	lla mà de tots los falisteus.” 19 E	Abner parlà encara a Benjamín e anà-sa
2Re 3,20	XX hòmens. David féu gran convit a	Abner e a tots aquells que éran vangut ab
2Re 3,21	vangut ab ell. 21 E dix a David	Abner : –Jo'm lavaré per so que ajust tot
2Re 3,21	axí com dasiga la tua ànima. E com	Abner sa fonch partit de David e se'n fou
2Re 3,22	a ladras e haguéran-los morts. E	Abner no era ab David en Habron, car ja
2Re 3,23	comtàran e diguéran a Joab que	Abner , fill de Ner, era vangut al rey
2Re 3,24	rey e dix-li: –Què has fet? Vet	Abner , qui és vangut a tu. Per què l'has
2Re 3,25	has jaquit anar? 25 No coneys, tu,	Abner , fill de Ner? Car per so és vangut a
2Re 3,26	de David e tramès misatgers derera	Abner e féu-lo tornar de la sisterna de
2Re 3,27	de açò no sabia res David. 27 E com	Abner fo vangut e tornat en Hebron, Joab
2Re 3,31	sachs e fets plan davant lo cors de	Abner . Emperò lo rey David saguia lo lit
2Re 3,31	saguia lo lit ab què aportàvan	Abner . 32 Com haguéran sotarat Abner en
2Re 3,32	Abner. 32 Com haguéran sotarat	Abner en Habron, lavà's lo rey David la
2Re 3,32	la sua veu e plorà sobra lo vas de	Abner , e tot lo pobla plorà, 33 e planyent
2Re 3,33	e tot lo pobla plorà, 33 e planyent	Abner lo rey dix: «Ja Déu no vulla que tu,
2Re 3,33	rey dix: «Ja Déu no vulla que tu,	Abner , sies mort axí com mòran los hòmens
2Re 3,34	tot lo poble de Israell plorà sobra	Abner altra vaguada. 35 E com fòsan
2Re 3,37	no havia consentit en la mort de	Abner [*]. 38 E dix lo rey als seus
2Re 4,1	fill de Saül, oí que mort era	Abner en Habron, e sobra les sues mans
2Re 4,12	e soterràran-lo en lo sapulcra de	Abner . 5, Tit Capítol V 1 E venguéran los
1Re 14,50	de Saüll hach nom Achinòem [*].	Abner , fill de Ner, hach nom lo príncep de
1Re 19,6	culpa? 6 Com Saül hach açò oyt, fou	abonençat [*] e jurà e dix: –Sàpias
2Re 13,1	[*] 13, Tit Capítol XIII 1 E [*]	Absalon , fill de David, havia fort bella
2Re 13,4	de Tamar, jarmana de mon frare	Absalon . 5 Dix-li Jonadab: –Ajau-ta
2Re 13,19	-sa'n cridant e ploran a casa de	Absalon . 20 E dix Absalon [*]: –Ha jagut
2Re 13,20	ploran a casa de Absalon . 20 E dix	Absalon [*]: –Ha jagut ton frare ab tu?
2Re 13,20	Tamar lonch de temps en la casa de	Absalon plorant e quax com a viuda. 21
2Re 13,22	res dir a Amon [*]. 22 E anch pus	Absalon no volch parllar a Amon , [*] per
2Re 13,23	Aprés dos anys, esdavench-sa que	Absalon fajà tonra les sues ovelles en
2Re 13,25	servecials. 25 Al rey David dix a	Absalon : –Fill meu, no'm vullés pragar
2Re 13,27	lo meu frare Amon . [*] 27 [*] E	Absalon féu tan gran convit, que quax fill

2Re 13,28	de rey no'l podia fer major. 28	Absalon féu manament a sos servacials e
2Re 13,28	-lo, e no hajats pahor, que jo són	Absalon , qui man asò. [*] 29 E axí hu
2Re 13,29	E axí hu faéran los servacials de	Absalon contra Amon [*]. Com asò fou fet,
2Re 13,30	30 [*] E tantost fo dit a David que	Absalon havia morts tots los fills del
2Re 13,34	Aamon [*]. 33 [*] 34 E lavors fugí	Absalon . E un servacial lavà los vulls e
2Re 13,38	molt de temps Amon, son fill. 38 E	Absalon estech ab lo rey de Gazur III
2Re 13,39	sasà d'aquí avant que no parsaguia	Absalon . 14, Tit 1-33 [*]
2Re 19,1	lo rey plorava e planyia son fill	Absalon . 2 E la victòria que havían haguda
2Re 19,2	dia que llo rey plorava son fill	Absalon . 3 E lo poble venia de poch en poc
2Re 19,4	lo seu cap e cridà en alta veu:	- Absalon , fill meu! [*] 5 E Joab vench de
2Re 19,6	jo crech que a tu plaguera que	Absalon fos viu e que nós tots fósem
2Re 19,9	e ara era fuyt de la terra per	Absalon . 10 E Absalon [*] és mort [*]. Per
2Re 19,10	fuyt de la terra per Absalon. 10 E	Absalon [*] és mort [*]. Per què calam e
2Re 20,6	Ciba fill de Bocrí que no ha fet	Absalon . Pren, donchs, dels servacials del
2Re 2,24	-se. 24 E dementre que Joab e	Abysay ancalsàvan Abner, qui fogia, lo sol
2Re 21,17	era feta poch de temps havia. 17	Abysay fill de Servià ajudà a David e
1Re Expl	dajunàran per VII dies. Expl Ací se	acaba lo Libre primer de Reys. 2Re
2Re 22,33	e asplanada la mia carera e	acabada , 34 e fets aguals los meus peus
2Re 22,26	ab hom sant e ab hom fort seràs	acabat . 27 E ab hom alet seràs alet e ab
2Re Expl	de Israell. Expl Ací se és	acabat lo Sagon libre dels Reys.
1Re 6,17	e Scalon, altra; e Jech, altra; e	Acareon , altra. 18 E les rates d'aur,
1Re 17,52	de Sarim entrò a Geth e dentrò a	Acaron . 53 Los fills d'Israell sa'n
1Re 18,27	dies, David sa lavà e anà-sa'n a	Acaron ab los hòmens qu'éran desots ell e
2Re 3,5	fill de Abigail; 5 e lo VI	ach nom Getram, fill d'Anglà, muller de
2Re 23,26	26 Eras de Faltí; Irà, fill de	Achès , de Tecua; 27 Abizer de Anatoth;
1Re 14,18	scuder [*]. 18 Donchs dix Saül a	Achià : -Aporta la archa de nostre Senyor.
2Re 3,7	casa de Saül. 7 E Rasfà, filla de	Achià , era stada concopina de Saül, e
1Re 14,3	havia ab ell entorn DC hòmens. 3 E	Achiàs , fill de Chirop, frare de Ichabot,
2Re 20,24	los traüts, e Josafat, fill de	Achilius , era escrivà del rey, 25 e Cibà
1Re 21,1	1 Anà-sa'n David en Nobe, on era	Achimàlech prevera e maravalà's fort com
1Re 21,8	los pastors de Saül. 8 E dix [*] a	Achimàlech : -Si has así cultell o lança,
1Re 27,3	casa e II mullers de David, ço és,	Achinoe gesreelias e Abigaill, qui fou
1Re 14,50	50 E la muller de Saüll hach nom	Achinòem [*]. Abnor, fill de Ner, hach nom
2Re 2,2	donchs, David e II mullers sues,	Achinòem de Jezrael [*], qui fo muller de
2Re 3,2	hach nom Amon e fou fill de	Achinoen jezrailite; 3 e lo sagon, Saleab,
1Re 21,10	[*] e partí's de Saül e anà en	Achís , en Gech. 11 Diguéran los sarvacials
1Re 21,12	[*] en son cor e hach gran pahor de	Achís , qui és rey de Gech. 13 E com ell fo
1Re 21,13	rey de Gech. 13 E com ell fo davant	Achís , ell mudà la sua boqua e la torsé, e
1Re 21,14	per la sua barba aval. 14 E dix	Achís als seus servacials: -Vosaltres me
1Re 27,2	'n ab DC hòmens qui éran ab ell a	Achís , fill de Moach, rey de Gech. 3 E
1Re 27,5	de cercar David. 5 E dix David a	Achís : -Si yo atrobava gràcia davant tu,
1Re 27,6	la ciutat del rey ab tu? 6 Lavors	Achís donà aquell dia a David Xichalet. E
1Re 27,9	e vastadures e tornava-sa'n a	Achís . 10 E deÿa-li Chis: «Contra qui
1Re 27,12	terra dels falisteus. 12 E craech	Achís a David e dix: -Molt mal ha fet
1Re 28,1	sa a la batalla contra Israell. Dix	Achís a David: -Jo he sabut que tu e los
1Re 28,2	mi en les tendes. 2 E dix David a	Achís : -Ara sabràs què farà lo teu
1Re 28,2	què farà lo teu servencial. Dix	Achís [*]: -Yo posaré, tostemps que jo
1Re 29,2	éran en la darera companya ab	Achís . 3 E diguéran los prínceps dels
1Re 29,3	los prínceps dels falisteus a	Achís: què damanàvan a sí mateys aquests
1Re 29,3	a sí mateys aquests jueus. E dix	Achís als prínceps dels falisteus: -Encara

1Re 29,4	fóran irats e falons e diguéran a	Achís : –Torn-se'n aquex hom e stigua en
1Re 29,6	n'ha morts M, e David, XM"? 6 Axí	Achís apallà David e dix-li: –Viva
1Re 29,8	dels falisteus. 8 E dix David a	Achís : –Què he jo fet, e què has trobat en
1Re 29,9	del rey, senyor meu? 9 Respòs	Achís e dix a David: –Yo sé que tu ést bo
2Re 8,17	era scrivà, 17 e Sadoch, fill de	Achitob , e Abimàlech, fill de Abitar, éran
2Re 23,34	fill de Amacari; Eliam, fill de	Achitòfell , jeromites; 35 Srahi de Carmel;
2Re 22,31	La paraulla de nostre Senyor és	achseminade per foch e és scut de tots
1Re 16,11	a manjar entrò qu'él sia vengut	ací . 12 Donchs Isayí tramès per l'infant
2Re 20,4	hòmens de Judà e tu sies present	ací ab ells. 5 E anà Massè per ajustar los
1Re Expl	E dajunàran per VII dies. Expl	Ací se acaba lo Libre primer de Reys. 2Re
2Re Expl	aquella pastilència de Israell. Expl	Ací se és acabat lo Sagon libre dels Reys.
1Re 21,11	Gech. 11 Diguéran los sarvacials de	Acís a ell: –Donchs, és aquest David rey
2Re 8,2	terra e masurà II cordaletes, una a	aciura e l'altra a viura. E Moab serví a
1Re 16,11	e amena-lo a mi, car no'ns	aciurem a manjar entrò qu'él sia vengut
1Re 1,28	yo li damané e li requesí. 28 E per	açò yo he a ell donat a nostre Senyor a
1Re 4,16	en aquell: [*] –En qual manera és	açò esdavangut [*]? 17 Aquell li dix: –Lo
1Re 6,16	prínceps dels falisteus qui vaéran	açò tornàran-se'n en Caron en aquell
1Re 7,7	d'Israell en Masfat. 7 E com oýran	açò los prínceps dels falisteus, vanguéran
1Re 7,7	e com los fills d'Israell haguéran	açò oýt, ells haguéran gran pahor dells
1Re 10,1	de la mà dells anamichs [*]. E	açò serà lo senyal per què tu sabràs que
1Re 10,18	fills d'Israel: –Lo Senyor [*] diu	açò : “Yo he amanat lo poble de Israell de
1Re 10,22	e no poch éser atrobat. 22 Aprés	açò , ells demenàran consell a nostra
1Re 13,3	dels falisteus [*], haguéran	açò vist, Saül sonà una botzina e dix per
1Re 14,15	tota la lur host fou torbada [*]. E	açò fou axí com un miracle de Déu. 16 E
1Re 14,41	dóna a mi demostrança qual cosa és	açò per què tu no has respòs a ton serf.
1Re 18,20	de Saül qui havia nom Michol, e	açò fonch dit a Saül e plach a ell molt.
1Re 19,6	és menys de culpa? 6 Com Saül hach	açò oýt, fou abonençat [*] e jurà e dix:
1Re 19,11	E com Michol, sa muller, hach a ell	açò recomtat e dit: “Si tu no't salvas
1Re 19,24	tot aquell dia e aquella nit. E de	açò exí un proverbi: «Donchs, no és Saül
1Re 20,3	per vantura no sia trist.” Mas jurà	açò David e dix: –Viva nostre Senyor Déu e
1Re 20,9	9 E dix Jonatàs [*]: –[*] Jo faré	açò : que, si yo veg la melícia de mon para
1Re 27,6	aquell dia a David Xichalet. E per	açò és feta Xichalet de labores ensà dels
1Re 27,11	“Aquestes coses faÿa David.”» E	açò era decret seu en tots los dies en los
1Re 27,12	lo poble seu de Israell, e per	açò serà tostemps mon servicial. 28, Tit
1Re 28,19	veu de nostre Senyor [*]. 19 E per	açò nostra Senyor darà tu ab los fills d'
1Re 31,4	[*]. E lo seu scuder no volch fer	açò ne'l volch auciuira, car era fort
2Re 1,11	11 E aytantost com David hach oýt	açò esquinsà's totes les sues vestadures,
2Re 2,16	ensemps. E apallàran lo loch on	açò fou camp dells Forts, en Gabaon. 17 En
2Re 3,26	de la sisterna de Chirià. E de	açò no sabia res David. 27 E com Abner fo
2Re 5,20	com sa departèxan les ayguas. E per	açò aquel loch és apallat Baal Farisim. 21
2Re 7,19	e aportat tro así? 19 Mas encara	açò és vist devant los teus ulls éser
2Re 8,1	Capítol VIII 1 E fonch fet aprés	açò que combaté David los falisteus e
2Re 9,13	Jerusalem, car tostemps manjava de	açò que'll rey David manjava. E era
2Re 10,5	-los a David. 5 E com David oý	açò , axí-los a carera, car aquells sa
2Re 10,7	hòmens d'armas. 7 E com hach oýt	açò David, tramès-hi Joab ab tota la sua
2Re 11,8	E [*] tantost lo rey li tramès de	açò qu'ell manjava. 9 Emperò Ories dormí
2Re 12,1	e dix Natan a David: –Jutja'm	açò que jo't diré: Dos hòmens havia en
2Re 12,7	a David: –Tu ést l'hom qui ha fet	açò . E diu nostre Senyor [*]: “Yo t'unté
2Re 12,12	matex. 12 E, per so com tu has fet	açò amaguadament, jo faré so que t'he dit
2Re 12,31	fust axí com hom fa las ragoles. E	açò matex féu David de totes les ciutats

2Re 13,20	no te'n dons ira ne plors. Aprés	açò , stech Tamar lonch de temps en la casa
2Re 19,20	teu, conech lo meu paccat. E per	açò són jo vengut de tota la casa de Josep
2Re 19,43	e yo són primer anjenrat, e per	açò més atany a mi lo rey que a vosaltras.
2Re 20,11	qui éran de Joab haguéran vist	açò e haguéran astat prop de Amasà, qui
2Re 21,1	consell a nostre Senyor [*]. –E	açò és fet per Saül e per la sua casa de
2Re 21,14	·ll rey los havia manadas. Aprés de	açò fet, nostra Senyor perdonà a tota la
2Re 22,50	mi de l'hom malvat. 50 E per	açò , Senyor, yo confasaré a tu davant
1Re 14,45	feta aquesta gran salut en Israell?	Açò seria gran paccat! Nostre Senyor sàpia
2Re 3,35	que era gran e alt dia, jurà David:	– Açò faça Déu a mi [*], si yo tast pa ne
2Re 11,25	etey. 25 Dix David al misatge:	– Açò diràs a Joab: “No t'smaÿs ne t'
2Re 20,18	–Jo les oig. 18 Dix la fembra:	– Açò que yo diré és fort bell proverbi e
2Re 24,13	13 E vench Gad a David e dix-li:	– Açò diu nostre Senyor: O VII anys hauràs
2Re 23,28	Moletaiy de Unchí; 28 Selmon	acohites ; Notharí nethopatites; 29 Èleth,
1Re 14,52	en tots los dies de Saül, car Saül	acompanyava a si tots aquels qu'él vaïa
2Re 13,39	Gazur III anys. 39 E com David fou	aconhortat de la mort de son fill Amon,
2Re 10,3	-ta que David haja tramesos a tu	aconortadors ne aconselladors per amor ne
2Re 10,2	-hi dels seus servacials qui l'	aconortàsan de lla mort de son para. E com
1Re 31,3	los hòmens que traÿan ab sagetas e	aconsaguíran -lo e nafràran-lo molt
2Re 2,1	aprés aquestes coses, David	aconsallà 's ab nostre Senyor Déu e dix:
2Re 5,23	los falisteus [*]. 23 E David	aconsallà 's ab nostre Senyor e dix:
1Re 30,8	effoth a David, 8 e lavors David	aconsellà 's ab nostre Senyor Déu e dix:
2Re 10,3	haja tramesos a tu aconortadors ne	aconselladors per amor ne per honrament de
2Re 12,24	24 E David anà-sa'n a Barsabé e	aconsolà -la de la mort de son fill e
2Re 19,14	E [*] Israell quax tots fóran de un	acort e d'una volentat e tramatéran al
2Re 20,16	oiats! Diguats a Joab que s'	acost a mi, e parlaré ab ell. 17 E Joab
1Re 9,18	sobra lo meu poble. 18 E Saül se	acostà a Samuel [*] e dix: –Prech-ta que
1Re 17,41	lo falisteu. 41 E lo falisteu	acostà 's devers David [*] 42 [*] e'l
1Re 30,7	[*]: –Fes ensà vers mi effoth. E	acostà Abitar effoth a David, 8 e lavors
2Re 1,15	de nostre Senyor Déu? 15 [*] E	acostà 's a ell e matà'l. 16 Dix David en
2Re 20,17	a mi, e parlaré ab ell. 17 E Joab	acostà 's a ella, e dix ella a Joab: –Ést
2Re 21,10	ploch sobra ells, e no hy jaquia	acostar los aucells de dies ne les bèsties
1Re 14,26	mas de por del sagrament no s'hi	acostàran . 27-28 [*] [*] 29-30 [*] 31
2Re 1,6	e los cavallers dels falisteus	acostàvan -sa a ell, 7 e Saül regirà's e
1Re 17,39	ell poria anar armat, e no hu havia	acostumat [*]. [*] 40 pres un bastó que
2Re 22,19	car éran pus forts que mi. 19 E ell	acupà mi en lo dia de la mia aflicció e
1Re 12,3	si yo he tolt bou o asa, o si yo he	acusat a tort, ne si yo he pres do [*], ne
2Re 8,3	David sots traüt. 3 E combaté David	Adadàser fill de Roob, rey de Sobà, quant
2Re 8,5	e de Damasch per so que ajudàsan	Adadàser , rey de Sobà, e David aucís dels
2Re 8,10	gràcies com havia combatut contra	Adadàser e ll'havia mort, car Tou era
2Re 10,19	por e d'aquí avant ja [*] ajudàran	Adadàser . 11, Tit Capítol XI 1 E sdevench-
2Re 7,19	per luny, car questa és la lig de	Adam , Senyor Déu. 20 Donchs, Senyor, què
2Re 21,19	falisteus, en la qual batalla aucís	Adandonà , fill de Salt, palamitias [*],
2Re 8,7	aur que aportàvan los servicials de	Adàser e los anels que aportava en lo coll
2Re 8,10	havia mort, car Tou era anamich de	Adàser . E en la mà de aquell era la
1Re 4,18	fo mort. Lo baró era vel e de gran	adat , e'll jutjà lo poble d'Israell per
2Re 2,10	e sobra tot Israell. 10 E era en	adat de XL anys Esbòsech [*] com comensà a
2Re 5,4	sobra Israell. 4 Fill de Ysaÿ, en	adat de XL, e David comensà a regnar e
2Re 19,32	Batzalai era fort vell, car era en	adat de LXXX anys, e aquell havia donada
2Re 23,30	30 Banayí, fill de Asraconites;	Adayi del torent de Gàad; 31 Abialbon
2Re 8,9	havia destrovida tota la força de	Addàser . 10 E Thou tramès Joram, fill seu,

2Re 10,16	vançuts, ajustàran-sa tots, 16 e	Addàser tramès als siriens qui éran dalà
2Re 10,16	qui era maestra de la cavalaria de	Addàser , fo lur príncep e lur major. 17 E
2Re 21,19	noms és nomanat David, e és dit	Adeodarus , fill de Salt, com nostre Senyor
2Re 21,8	[*], los quals havia anjendrats a	Adiell , fill de Barzalay, qui fo de
1Re 14,35	a nostra Senyor [*]. [*] 35 E Saül	adificà un altar a nostra Senyor. [*] 36
2Re 5,9	e apallà ella ciutat de David e féu	adificació e cases engir e antorn d'ela e
2Re 5,11	de fusta e de pedres e de parets, e	adificàran la casa a David. 12 E lavors
2Re 7,5	diu nostre Senyor Déu: Donchs tu no	adificaràs a mi casa per ço que stigua e
1Re 2,35	mon cor e sagons ma ànima, e yo	adificaré a ell fael casa, e ell irà
2Re 7,27	del servicial teu e has dit: "Casa	adificaré a tu." E per ço lo teu servicial
2Re 24,21	só vangut que compra la tua era, e	adificaré altar aquí a nostre Senyor Déu,
1Re 7,17	jutjava lo poble d'Israell e aquí	adifichà altar a nostre Senyor. 1Re 8, Tit
2Re 24,25	L sicles d'argent. 25 E David	adifichà aquí altar a nostre Senyor Déu e
1Re 2,20	sacrifici e lur vot. 20 E Elí	adonchs banaý Alcanà e a sa muller e dix a
1Re 17,48	del poble d'Israell. 47 [*] 48	Adonchs , com lo falisteu fou vangut après
1Re 18,3	que tornàs a casa de son para. 3	Adonchs faéran Jonatàs e David amistança
1Re 19,11	fogí, e fo salvat aquella nit. 11	Adonchs Saül tramès [*] da nits a la casa
1Re 20,24	sia entra mi e tu tostemps. 24 [*]	Adonchs vench lo temps de les calendes e
2Re 2,1	e combatre!» 2, Tit Capítol II 1	Adonchs , après aquestes coses, David
2Re 7,29	servicial aquestes bones coses. 29	Adonchs , comensa e banaex la casa del teu
2Re 12,19	era mort, e dix a sos servicials:	– Adonchs , mort és l'infant? E ells
1Re 15,30	torna-te'n ab mi, per ço que yo	ador lo Senyor, ton Déu. 31 Donchs Samuel
1Re 15,31	se'n tornà e saguí Saül. E Saül	adorà nostre Senyor. 32 E Samuel dix:
1Re 20,41	tramuntana e gità's en terra e	adorà III veguades Jonatàs, e basàran-sa
2Re 1,2	David, caech sobra la sua cara e	adorà David. 3 E dix David en aquell hom:
2Re 12,20	en la casa de nostre Senyor Déu e	adorà-lo . E tornà-sa'n en la sua casa
1Re 1,19	19 Éls sa lavàran al matí e	adoràran devant nostra Senyor Déu; despuys
1Re 1,28	los dies de sa vida. Donchs, ells	adoràran aquí nostra Senyor, e Anna ahora
2Re 4,5	la porta, purgava forment e era's	adormida . 6 E amaguadament antràran en la
1Re 18,9	avant Saül no podia guardar David	adretament . 10 Aprés, a l'altra dia, lo
1Re 14,34	lo poble e diets a ells que cascú	aduga a mi son bou o son moltó, e auciets
2Re 4,10	de tot treball! 10 Car aquell qui m'	adux misatga que mort era Saül, qui's
1Re 5,10	[*] e diguéran: –Per què'ns havets	aduyta así l'arquá perquè lo déu d'
2Re 13,25	pragar que anem tots, car gran	afany ta fariám. [*] 26 [*] –Senyor, pus
2Re 19,35	què yo, sarvicial teu, faria gran	afany a tu senyor meu, rey. 36 Un poch,
1Re 29,1	les companyes dels falisteus en	Afech . E Israel posà les tendes sobra la
1Re 4,1	Ajuda, e los felisteus venguéran en	Afet 2 e ordonaren lur host contra lo
2Re 13,4	a Amon: –Fill del rey, per què	aflaqueys [*], per què no dius què has?
2Re 20,6	–Donchs, major treball e major	aflicció nos darà Ciba fill de Bocrí que
2Re 22,19	E ell acupà mi en lo dia de la mia	aflicció e nostre Senyor fo fermatat mia.
2Re 24,16	nostre Senyor hach mercè sobra la	aflicció tant gran e dix a l'àngel qui
1Re 1,1	qui és en lo munt de	Afrayim , lo qual hach nom Alcanà, fill de
1Re 9,3	com ells fóran pasats los munts de	Afraïm 4 e per la terra de Asalisa e no
2Re 2,9	Gerusí e sobra Gezreel e sobra	Afraïm e sobra Benjamín e sobra tot
2Re 13,23	ovelles en Balasar, qui era prop	Afraïm , e convidà tots los fills del rey
2Re 20,21	ciutat! 21 Mas un hom del munt de	Afraïm , qui és apallat Ciba, fill de
1Re 15,8	és [*] la regió de Agipta, 8 e pres	Agag , rey de Amalech, tot viu, e aucís tot
1Re 15,9	9 E Saül e lo poble perdonàran	Agag e a molts folchs de les ovelles e de
1Re 15,33	altres fembres. Exí Samuel spasejà	Agag per peces davant nostre Senyor en
2Re 23,21	Capsael. [*] 21 Aquest aucís un hom	agepcià en què havían gran esperança

2Re 23,21	trasch la lança de la mà de l'	agepcià per força e aucís-lo ab la sua
1Re 6,6	lo vostro cor axí com féu als	agepcis [*] e puy destróví-los [*]. 7
2Re 23,11	E après d'aquest fo Samaà, fill de	Aggè , de Ararí, e ajustàran-sa los
2Re 3,4	lo quart hach nom Anonies, fill de	Agich ; e lo V, Safacias, fill de Abigail;
1Re 2,27	yo apertament a [*] ton para en	Agipta [*], 28 e yo alegí ell de tots los
1Re 4,8	molt alt? Aquest és lo déu que farí	Agipta [*]. 9 O, falisteus, confortats-
1Re 10,18	he amanat lo poble de Israell de	Agipta e us he deliurats de les mans de
1Re 12,6	los nostres pares de la terra de	Agipta , ell és present así. 7 Donchs, vós
1Re 12,8	8 en quina manera entrà Jacob en	Agipta , [*] e manà'ls de Agipte e alogà
1Re 15,2	en la carera, com ell vania de	Agipta . 3 Donchs, vé ara e auciu Amalec e
1Re 15,7	a Sur, qui és [*] la regiò de	Agipta , 8 e pres Agag, rey de Amalech, tot
1Re 27,8	anàvan en Sur dantrò a la terra de	Agipta . 9 Destroví David tota la terra de
1Re 30,11	E trobàran un home en un camp, de	Agipta , e amanàran-lo a David, e donàran
1Re 30,13	són servacial teu, senyor, e són de	Agipta e són sarvacial de un amalechita.
2Re 7,6	los fills de Israell de la casa de	Agipta entrò al dia de vuy, mas he anat en
1Re 12,8	Jacob en Agipta, [*] e manà'ls de	Agipte e alogà'ls en aquest loch. 9 E
2Re 8,2	los falisteus ab una cordaleta e	agolà -los ab la terra e masurà II
2Re 24,24	e ofaré a nostre Senyor Déu oferssò	agradabla . Comprà David la era e los bous,
1Re 1,10	amargós coratge, ela plorava molt	agrament a nostra Senyor, 11 e dix:
1Re 5,6	de vuy. 6 La mà de nostro Senyor sa	agreujà sobra los hòmens d'Azot [*] e
1Re 5,12	Car la mà de nostra Senyor era molt	agreuçada sobra ells, car los hòmens qui
1Re 29,7	7 Torna-ta'n, donchs, [*] e no	agreuçarà los prínceps ne los majorals
1Re 12,4	–Tu no has nangú de nós	agreuçat a tort, ne no has oprimut nangú,
2Re 3,34	liguades ne los teus peus no són	agreuçats ne han stat en cadenas, mas axí
1Re 30,24	no oja sobra aquestes paraules. Per	aguals parts sa partiran, e aytant n'
2Re 22,34	la mia carera e acabada, 34 e fets	aguals los meus peus [*] [*]. 35 [*] 36
1Re 13,20	los fills d'Israell davalàran per	aguar cascú sa reyla e son càvech e sa
1Re 15,5	a la ciutat de Amalech, ell mès sos	aguayts en un torent. 6 Saül dix als
2Re 1,23	dapartits. E éran pus leugers que	àguila e pus forts que lahons! 24 Filles
1Re 14,5	Sene. 5 La un escul axia'n vers	aguilló , contra Machinàs, e l'altra, a
1Re 13,21	e faían a lossar tots dentrò a l'	agulló . 22 E com lo dia de la batalla fo
2Re 23,9	sech Aliatzar, fill de son oncle	Ahoi , qui era un dels III forts hòmens qui
1Re 15,25	veu. 25 Mes yo't prech [*] que yo	ahor lo meu Senyor. 26 E Samuel dix a
1Re 1,28	adoràran aquí nostra Senyor, e Anna	ahorà e dix: 2, Tit Capítol II 1 Mon cor s'
1Re 28,14	's en terra sobra la sua cara e	ahorà -lo. 15 E dix Samuel a Saül: –Per
2Re 9,8	mia taula tostemp. 8 E Mifibòsech	ahorà David e dix: –E qui són jo servacial
2Re 19,18	Samey [*] gità's davant lo rey e	ahorà -lo [*] 19 e dix-li: –Senyor rei,
1Re 1,3	la sua ciutat per [*] stablits per	ahorar e a sacraficar a nostro Senyor en
2Re 22,18	podarosos, d'aquells qui m'han	aïrat , car éran pus forts que mi. 19 E
1Re 19,18	on ell e Samuel se n'anàran en	Aioch , en Ramacha. 19 E anunciat fo a Saül
1Re 19,19	a Saül e dit: «Ver que David és en	Aioch , en Remacha.» 20 Saül tramès
1Re 19,23	e profetitzà fins que vench en	Aioch , en Ramacha. 24 E ladonchs ell sa
1Re 19,22	David? E fon-li dit: –Ells són en	Aiot , en Ramacha. 23 [*] E fo fet que
1Re 1,7	da nostre Senyor Déu, e axí la faÿa	aïrada , e Anna plorava molt durament e no
2Re 22,41	part mia, darera cells qui m'han	aïrat , e jo destróvir-los-he. 42 Ells
2Re 13,5	frare Absalon. 5 Dix-li Jonadab:	– Ajau -ta sobra lo teu lit e fê aparàs
2Re 3,39	sia novel rey e poch ha untat, gran	ajuda sparava de aquest qui mort és. E
2Re 5,6	qui diu que: “Nós no havem obs	ajuda dels hòmens forts, tant és fort la
1Re 4,1	ficà ses tendes prop la pedra de la	Ajuda , e los felisteus venguéran en Afet 2
1Re 5,1	aportàran aquella de la pedra de la	Ajuda en Asot. 2 E matéran-la en lo

1Re 7,12	lo nom d'aquell loch pedra de	Ajuda , e dix: «Nostre Senyor ha-nos
2Re 21,17	havia. 17 Abysay fill de Servià	ajudà a David e aucís lo falisteu. E
2Re 8,6	XXIIM. 6 David posà dafansió e	ajudament en Síria [*]. E fo fet que Síria
2Re 10,19	haguéran por e d'aquí avant ja [*]	ajudàran Adadàser. 11, Tit Capítol XI 1 E
2Re 10,11	los sarienchs vansían a mi, tu	ajudaràs a nós [*] 12 [*] e nostre Senyor
2Re 8,5	de Síria e de Damasch per so que	ajudàsan Adadàser, rey de Sobà, e David
1Re 7,12	e dix: «Nostre Senyor ha-nos	ajudat entrò así.» 13 E los falisteus
2Re 10,19	19 E com tots los reys qui	ajudàvan a Abdàsar vaéran que Israell los
2Re 3,21	Abner: –Jo'm lavaré per so que	ajust tot Israel a tu, senyor meu rey, e
1Re 28,4	lurs tendes en Suiram. Emperò Saül	ajustà tot Israell e vench-se'n en
2Re 2,30	Joab jaquí Abner e tornà-sa'n e	ajustà tot lo poble. E dafalíran dels
2Re 10,17	17 E com David sabé aquestes coses,	ajustà tot Israell e pasà Jordà e vench en
2Re 12,29	ne jo no haja lo nom. 29 E David	ajustà tot lo poble e anà-sa'n a Rabat
2Re 6,1	vangut en Gazar. 6, Tit Capítol VI 1	Ajustà David alra veguada tots los alets
1Re 4,2	d'Israell. E com la batalla fo	ajustada , lo poble d'Israell fugí als
1Re 14,48	ell sa girava. 48 E com ell hach	ajustada sa host, ell vencé Amalech, e
1Re 29,1	Capítol XXVIII 1 E lavors fóran	ajustadas totes les companyes dels
2Re 12,28	28 Donchs, senyor, ara tost fé	ajustar la part del poble e asetja la
2Re 20,5	ací ab ells. 5 E anà Massè per	ajustar los hòmens [*] que David li havia
1Re 4,1	aquell temps que los falisteus se	ajustàran en batalla contra lo poble d'
1Re 5,8	tots los prínceps dels falisteus se	ajustàran e diguéran: –Què farem nós de la
1Re 8,4	tots los primers nats del poble se	ajustàran e vanguéran a Samuell en Ratama
1Re 13,5	en Galgala. 5 E los falisteus se	ajustàran contra los fills d'Iraell per
1Re 17,1	Capítol XVII 1 E los falisteus	ajustàran lur host per combatra e
1Re 17,2	2 E Saül e los fills d'Israell se	ajustàran e vanguéran en la val de
1Re 28,1	en aquells dies que los falisteus	ajustàran la sua companya e aparallàran-
1Re 28,4	sparit fitònich en lo ventre. 4 E	ajustàran -sa los falisteus e vanguéran e
2Re 2,25	25 E Abner e los fills de Benjamín	ajustàran -sa tots en una companya e
2Re 2,28	28 E Joab sonà lo nafill, e tots	ajustàran -sa e staguéran d'aquí avant e
2Re 10,15	que Israell los havia vançuts,	ajustàran -sa tots, 16 e Addàser tramès
2Re 23,9	com lo sprovàran los falisteus e se	ajustàran en la batalla. 10 Car, com los
2Re 23,11	fo Samaà, fill de Aggè, de Ararí, e	ajustàran -sa los falisteus en una stació
1Re 12,19	so que nós no muyram, car havem	ajustat mal a tots los nostres paccats,
1Re 6,7	null temps no hàjan portat jou, e	ajustats aquelles a lla careta, e ancloets
1Re 13,11	[*], e que los falisteus s'éran	ajustats en Machinàs, 12 dixí: “Ara
2Re 2,13	és en Gabeon e, com sa fóran tots	ajustats an un loch, saguéran los uns a la
1Re 7,5	déus stranys [*]. 5 Samuel dix:	– Ajustats tot lo poble d'Israell en
2Re 8,8	temple e un lavador de aram en què	ajustàvan la aygua, qui havia nom Mar d'
1Re 1,15	15 Anna li respòs e li dix: –Axí m'	ajut Déu, que no és pas axí com vós vos ho
1Re 1,19	diverses maneras. 19 Éls sa lavàran	al matí e adoràran devant nostra Senyor
1Re 2,9-10	de la terra e donarà l'emperi	al seu rey e axalçarà lo corn dell seu
1Re 2,28	a mos obs en pravera, perquè muntàs	al meu altar e que cremàs a mi ensens e
1Re 3,15	14 [*] 15 Donchs Samuel dormí tro	al matí e obrí les portes del tabernacla
1Re 5,9	cascuna ciutat, [*] del major entrò	al manor, enaxí que lurs anques éran
1Re 5,12	de cascuna ciutat muntà entrò	al cel. 1Re 6, Tit Capítol VI 1 Donchs la
1Re 6,5	tots vosaltres [*]. E donats glòria	al Déu d'Israell per saber si per ventura
1Re 8,22	stablex rey sobra éls. E Samuel dix	al poble d'Israell: –Cascú se'n vaja a
1Re 9,5	no les haguésan atrobadas, Saül dix	al serv [*]: –Vina e tornem-nos-en,
1Re 9,9	alguna cosa a Déu, deyan: «[*] Anem	al vaent.» Aquell qui vuy és apallat
1Re 9,23	havia XXX hòmens. 23 Samuel dix	al coch: –Aporta aquela part que yo't

1Re 9,27	ciutat, Samuel dix a Saül: –Digues	al servicial que pas e qu'ell vaja danant
1Re 10,3	3 »E, com [*] tu seràs vangut	al roura de Tabor, III hòmens trobaran
1Re 10,10	dia. 10 Donchs ells vanguéran	al damunt dit coll, e [*] los profetas
1Re 10,11	altras: –Qual cosa és asdavanguda	al fill de Cis? Donchs, no és Saül entra
1Re 11,13	car nostre Senyor ha feta vuy salut	al poble de Israell. 14 E Samuel dix al
1Re 11,14	poble de Israell. 14 E Samuel dix	al pobla: –Vanits, e anem-nos-en en
1Re 12,6	–Bo és axí. 6 Samuel dix	al poble: –Nostre Senyor, qui féu Mossé e
1Re 14,6	altra, a migjorn [*]. 6 Jonatàs dix	al jovansel [*]: –Vina e pasem [*] los
1Re 14,17	desà e delà. 17 Ladonchs Saül dix	al poble [*]: –Guardats e anquarits qual
1Re 14,19	falisteus, [*] e lavors [*] Saül	al pravera: –Tira ta mà a tu. 20 Donch
1Re 14,20	qui era ab ell. E vanguéran tro	al loch on era la batalla. E cascú dels
1Re 14,24	aquell homa que menjarà pa dentrò	al vespra, fins jo'm sia'n vanjat dels
1Re 15,2	les coses que Amalech ha fetas	al poble d'Israell, en qual manera l'
1Re 15,4	e àsans.” 4 Donchs Saül ho manà	al poble, e comtà ells axí com hom comta
1Re 15,12	fou levat de nits per anar a Saül	al matí, a Samuel fou anunciat que Saül
1Re 15,15	ha pardonat a les millors ovelles e	al millor bastiar, per ço que hom lo
1Re 15,15	per ço que hom lo sacrificàs	al Senyor, ton Déu, e havem mortes totes
1Re 16,3	Senyor.” 3 E tu apallaràs Ysayí	al sacrifici, e jo mostraré a tu qual cosa
1Re 16,5	Ysaí e sos fills e apallà ells	al sacrifici. 6 E com ells fóran entrats,
1Re 17,20	de Taribintien. 20 Levà's David	al matí e comenà lo bastiar a un guardià,
1Re 17,20	bastiar a un guardià, [*] e vench	al loch que ha nom Magala, e la host qui
1Re 17,56	sàpias [*] que jo no hu sé. 56 E	al rey li dix: –Damana a ell de qui és
1Re 18,22	a David menys de mi: “Tu plaus	al rey e a sos servicials. Donchs, sies tu
1Re 18,27	pres les sircusions e aportà-les	al rey [*]. Donchs, Saül donà a ell
1Re 19,2	què jo't prech que tu't guarts	al matí e que t'amachs, 3 e jo staré de
1Re 19,11	ço que'll gordasan e ll'alciésan	al matí. E com Michol, sa muller, hach a
1Re 20,5	per so que m'amach en lo cam entrò	al vespra del III dia. 6 E si ton para
1Re 20,25	lavà's Jonatàs, e saech Abner	al costat da Saül, e nangú no saech là on
1Re 20,31	tu no seràs stablit en rey ne	al regna no sarà teu. Donchs, tramit-hi
1Re 20,35	35 Com vench l'andemà, Jonatàs anà	al camp, axí com ho havia promès a David,
1Re 21,5	ménjan-na. 5 Raspòs David	al pravera: –E què és, si parlam de
1Re 28,16	de tu, què'm demanes, e si ha anat	al teu anvajós? 17 Car nostro Senyor farà
1Re 30,17	'ls del vespra de un dia entrò	al vespra d'altra dia, e no n'scapà
1Re 30,21	qui éran ab ell, e pujà David e	al pobla saludà-lo pacificablament. 22 E
1Re 31,4	-lo molt malament. 4 E dix Saül	al seu scuder: –Trau lo teu coltell del
2Re 1,10	E prenguí la sua corona que tania	al seu cap e la armiyla que tania en lo
2Re 1,12	e ploraren e dejunaren e entrò	al vespra sobra Saül e sobra Jonatàs, fill
2Re 2,26	parilosa? Donchs per què no dius	al poble que no ancalç sos frares? 27 E
2Re 3,23	que Abner, fill de Ner, era vangut	al rey David e lo rey havia'l jaquit anar
2Re 3,24	anar [*]. 24 E Joab antrà-sa'n	al rey e dix-li: –Què has fet? Vet
2Re 4,8	Isbòsech, fill de Saül, [*] e dix	al rey: –Vet lo cap de [*] l'anamich teu
2Re 4,8	tua vida. E ha donat nostre Senyor	al senyor rei vanjança de Saül, vuy, e de
2Re 5,2	ha dit a tu: »–Tu daràs a manjar	al poble meu e tu saràs senyor sobra
2Re 5,3	sobra Israell. 3 [*] en Habron	al rey, e al rey féu covinensa e pau ab
2Re 5,3	Israell. 3 [*] en Habron al rey, e	al rey féu covinensa e pau ab ells en
2Re 5,6	qui éran ab ell en Jerusalem	al jebuseu, habitador de la terra. E
2Re 6,12	e tota la sua casa. 12 E diguéran	al rey David que nostre Senyor havia
2Re 7,3	enmig de les pells? 3 Dix Natan	al rey: –Vés e fes tot quant tu penses en
2Re 7,5	profeta e dix-li: 5 –Vé-te'n	al meu servicial David e di-li:
2Re 7,6	Israell de la casa de Agipta entrò	al dia de vuy, mas he anat en tabernacle e

2Re 7,7	parlant no parlé a la un dels trips	al qual mané que donàs a manjar al poble
2Re 7,7	al qual mané que donàs a manjar	al poble meu d'Israell e dixí: Per què no
2Re 7,8	a mi casa sadrina? 8 E ara tu diràs	al meu servicial David: “[*] Yo pranguí a
2Re 7,21	per ço que tu ho donases a conèixer	al teu servicial. 22 »E per so, Senyor, tu
2Re 7,28	són veras, car tu has perlat	al teu servicial aquestes bones coses. 29
2Re 8,10	10 E Thou tramès Joram, fill seu,	al rey David per ço que'll saludàs e que
2Re 9,11	e XX sarvacials. 11 E dix Sibà	al rey: –Senyor, axí com tu has manat a
2Re 11,13	e bagué ab ell, e enbriagà-lo. E	al vespra no volch anar a casa sua, anans
2Re 11,14	ab los misatges de David. 14 E	al matí sabé [*], e David scrivi a Joab
2Re 11,25	e murí Uries etey. 25 Dix David	al misatge: –Açò diràs a Joab: “No t’
2Re 12,4	és, un hom de camí) vench-se’n	al rich, e al rich pardonà al seu bastiar,
2Re 12,4	de camí) vench-se’n al rich, e	al rich pardonà al seu bastiar, que anch
2Re 12,4	-se’n al rich, e al rich pardonà	al seu bastiar, que anch no volch pendre
2Re 13,6	lo rey lo vench vasitar, dix Amon	al rei: –Prech-ta, senyor meu, que
2Re 13,13	en Israell. Fé axí, germà: diu-ho	al rey, e ell no t’ho nagarà. 14 Emperò
2Re 13,19	sobra son cap e posà’s las mans	al cap e anà-sa’n cridant e ploran a
2Re 13,24	tots los fills del rey 24 e vench	al rey e dix-li: –Senyor, jo fas tonra
2Re 13,35	que no havia camí. 35 Dix Jonadab	al rey: –Vet los teus fills que vénan. [*]
2Re 13,36	del rey cridant e plorant, e ells e	al rey e alls servacials faéran tots gran
2Re 19,10	E lo consell de tot Israell vench	al rey. 11 Emperò lo rey David tramès
2Re 19,11	casa? Car tot Israell havia damanat	al rey que'll tornàsan en la sua casa.
2Re 19,14	e d’una volentat e tramateran	al rey e diguéran: –Torna tu e tots los
2Re 19,15	en Galgala per so que axís a carera	al rey e qu’allí pasàs Jordà. 16 E cuytà
2Re 19,16	los hòmens de Judà e axí a carera	al rey 17 ab M hòmens de Benjamí e Sibà,
2Re 19,22	de nostre Senyor? 22 Dix David	al fill de Servià: –Què m’ha a fer a mi
2Re 19,24	24 Emperò Mifibòsec axí a carera	al rey ab gran barba, que no la s’havia
2Re 19,32	e aquell havia donada molta vianda	al rey dementra que era en les tendes, car
2Re 19,34	e staràs aquí sagur. 34 Dix Basalý	al rey: –Quals són los anys de la mia
2Re 19,41	del poble d’Israell anàran-sa’n	al rey e diguéran-li: –Per què los
2Re 20,22	E Joab tornà-sa’n en Jerusalem	al rey. 23 E fo Joab senyor de la
2Re 21,5	fasa a vosaltres? 5 E ells diguéran	al rey: –Nós davem destruir aquell qui
2Re 22,7	apalaré nostre Senyor Déu e cridaré	al Déu meu, e ell oirà la mia viva veu del
2Re 22,7	mia viva veu del seu templa sant, e	al meu crit irà a les sues orelles. 8 La
2Re 22,20	e ha deliurat mi, car yo he plagut	al nostre Senyor. 21 [*] regardonerà
2Re 22,50	tu davant totes les gents e cantaré	al teu nom, 51 magnificant e faent gran
2Re 22,51	del seu rey e faent misericòrdia	al seu untat David e a la sua sament
2Re 23,1	David, fill de Ysay: «Dix l’hom	al qual és feta la promisió de l’untat
2Re 23,4	la lum en l’alba o com lo sol ix	al matí, sens nuus gita los raigs, e axí
2Re 23,12	los falisteus e no’ls jaquí pasar	al pobla e aucís molts dels falisteus. E
2Re 24,3	Joab [*]: –Nostra Senyor anadescha	al pobla, car tu has ara aytant com ara n’
2Re 24,11	mes faenas. 11 E lavà’s David	al matí, e dix nostre Senyor Déu a Gad
2Re 24,15	en Israell del matí entrò	al temps stablit, e moríran del poble qui
2Re 24,21	rey [*]: –Per què ve lo senyor meu	al seu servacial? E dix-li David: –Per
2Re 24,23	23 E oferí so e donà-ho	al rey, aquestas coses, e dix: –Nostre
1Re 21,4	so que’t trobs ma vullés donar. 4	Al pravera respòs: –No he pa de poble que
2Re 13,25	vengues ab los teus servacials. 25	Al rey David dix a Absalon: –Fill meu, no
1Re 20,27	dia [*], encara no sech nul hom	alà on solia seura David. E dix Saül a
2Re 11,3	que aquella era Barsabé, filla de	Alam , muller de Uries ethey. 4 David
1Re 30,6	e trist, car lo pobla lo volia	alapidar , car fort era amargosa la ànima
2Re 23,4	Senyor Déu, 4 axí com la lum en l’	alba o com lo sol ix al matí, sens nuus

1Re 6,18	villa qui és meyns de mur, e dentrò	Albech lo gran, sobre lo qual ells posàran
2Re 2,3	qui anàvan ab ell, cascú ab tot son	alberch , e astiguéran en los castels de
1Re 1,1	munt de Afrayim, lo qual hach nom	Alcanà , fill de Iaraboam, fill de Eliüch,
1Re 1,4	Senyor. 4 Donchs lo dia vench que	Alcanà dech sacraficar, e donà a Fenenà,
1Re 1,8	no volia menjar. 8 Ladonchs li dix	Alcanà , son marit: –Anna, digues-ma per
1Re 2,11	lo corn dell seu untat. 11 E	Alcanà sa'n tornà e anà-sa'n a
1Re 2,20	e lur vot. 20 E Elí adonchs banaý	Alcanà e a sa muller e dix a ell: –Nostre
2Re 2,22	que t'aucia. E si asò fas, no poré	alçar la cara davan Joab, frare teu. 23 E
1Re 1,21	a nostre Senyor. 21 Aprés annà	Alchanà , son marit, e tota sa companya en
1Re 19,11	David per ço que'll gordasan e ll'	alciésan al matí. E com Michol, sa muller,
1Re 2,28	[*] ton para en Agiata [*], 28 e yo	alegí ell de tots los trips d'Israell a
1Re 13,2	d'Israell per II anys. 2 E Saül	alegí a si IIM hòmens e havían ab ell IIM
1Re 2,1	meus anamichs, per so com jo'm són	alegrada ab la mia salut. 2 No és nangú
1Re 2,1	2,Tit Capítol II 1 Mon cor s'és	alegrat ab nostre Senyor, e lo meu cor s'
1Re 11,15	haguéran aquí gran goig e gran	alegre . 1Re 12,Tit Capítol XII 1 Samuel
1Re 4,8	Car ells no fóran hir ni dabans tan	alegres [*] lasos nós. Què farem? Qual
1Re 18,6	e feyan bals ab tamborets de	alegria e ab altres sturmens, 7 e [*]
2Re 6,15	de nostre Senyor Déu en tota	alegria e ab grans sons de nafills e de
2Re 22,11	11 E pujà sobra cherobín e volà e	alenegà sobra les ales del vent. 12 E posà
2Re 22,11	cherobín e volà e alenegà sobra les	ales del vent. 12 E posà las tenebres
1Re 8,18	vostre rey, lo qual vós havets	alet , e nostro Senyor no oyrà vós en
1Re 9,2	havia un fill, que havia nom Saül,	alet e bo, enaxí que no havia entre los
1Re 12,13	rey és present, lo quall vós havets	alet e damanat. Veus que nostre Senyor ha
1Re 16,6	ést tu aquell que nostro Senyor ha	alet [*]? 7 E nostra Senyor dix [*]: –No
1Re 16,7	la sua cara, [*] car no l'he	alet . [*] 8 Donchs Isahí apellà Aminadap
1Re 16,8	Samuel li dix: –[*] No ha aquest	alet [*]. 9 E Ysayí li manà Saman, del qual
1Re 16,9	–Encara nostre Senyor no ha aquest	alet . 10 Doncs Ysayí amenà davan Samuel
1Re 16,12	–lo, car aquest és aquell que yo he	alet . 13 Donchs Samuel pres lo corn de l'
2Re 21,6	en Gabaà, qui fo de Saül, qui fo	alet de nostre Senyor Déu sa enrrera. E dix
2Re 22,27	hom fort seràs acabat. 27 E ab hom	alet seràs alet e ab hom desestruch seràs
2Re 22,27	acabat. 27 E ab hom alet seràs	alet e ab hom desestruch seràs desestruc.
1Re 1,23	la tua paraula. Donchs Anna romàs e	aletà son infant entrò que li tolch la
2Re 6,1	Ajustà David alra veguada tots los	alets de Israell, e fóran XXXM ^a , 2 e levà
1Re 7,1	Minadab, en Gabaà, e santificàran	Aletzar , fill de Aminadab, per ço qu'ell
1Re 6,5	per saber si per ventura ell	aleugarà sa mà da vós [*]. 6 E guardats no
1Re 2,13	en lo setgle e a lo poble. E com	algú sacrificava son sacrifici, lo serf
1Re 11,7	misatgers, qui deyan: –Si n'hi ha	algú que no ísquan defora e no saguèscan
1Re 12,3	yo he pres do [*], ne si he opromut	algú e compdemnat aquell: uy jo us ho
1Re 9,9	en Israell que, com volían damanar	alguna cosa a Déu, deyan: «[*] Anem al
1Re 13,17	de la host dels falisteus per robar	alguna cosa e per tolra als fills d'
1Re 21,3	donchs, prech-ta que'm dons ara	alguna cosa o V pans o so que't trobs ma
1Re 27,1	en son cor: «Si no guart mi matex,	alguna veguada cauré en les mans de Saül.
2Re 20,6	–lo, car per vantura matria's an	algunes ciutats e scapar-nos-hia. 7 E
2Re 20,11	fill de Brocrí. 11 E entratant, com	alguns qui éran de Joab haguéran vist açò
2Re 2,13	axíran-los a carera de prop un	algup da aygua qui és en Gabeon e, com sa
2Re 23,32	arbacites; Azmàbet de Beromí; 32	Aliab de Salboní; los fills de Jezè
2Re 23,9	a lla batalla. 9 E aprés ell sech	Aliatzar , fill de son oncle Ahoi, qui era
1Re 10,25	rey viva! 25 Samuel dix, donchs,	all poble la lig del regna e escriví
2Re 12,23	Yo no'l poria fer tornar d'	allà on és. Jo iré d'uymés a ell, e ell
2Re 19,15	so que axís a carera al rey e qu'	allí pasàs Jordà. 16 E cuytà's Samayí,

1Re 1,9	com li plach, ella sa levà, e	Allí , prevera, se'ya sobra sa sgleya devant
2Re 13,36	e plorant, e ells e al rey e	als servacials faéran tots gran plor e
1Re 1,24	en Siló e pres III vadells e III	almunts da farina e una ampolla plena de
2Re 1,11	los hòmens qui éran ab ell faéran	alò matex. 12 E plangueren e ploraren e
1Re 12,8	Agipta, [*] e manà'ls de Agipte e	alogà' ls en aquest loch. 9 E ells
1Re 2,5	qui primerament éran sadolats éran	aloguats per haver del pa, e aquells que
1Re 1,19	en lur casa, en Ramacha. Donchs	Alquenà jach ab Anna, sa muller, e nostra
2Re 6,1	6,Tit Capítol VI 1 Ajustà David	alra veguada tots los alets de Israell, e
1Re 2,26	e muntuplicava e playà a Déu e	als hòmens. 27 Donchs un homa de Déu vench
1Re 4,1	lo poble de d'Israell axí a carera	als falisteus en batalla e ficà ses tendes
1Re 4,2	ajustada, lo poble d'Israell fugí	als falisteus, e en aquel contrast fóran
1Re 4,9	com a barons, que vós no serviscats	als hebreus axí com éls han sarvit a vós.
1Re 6,6	anduresca lo vostro cor axí com féu	als agepcis [*] e puys destróví-los [*].
1Re 6,21	21 Donchs ells tramatéran misatges	als habitants de Canachirion e diguéran a
1Re 7,11	e pasaguíran los fills de Israell	als falisteus, enaxí qu'ells los
1Re 7,14	14 E les ciutats fóran ratudas	als fills d'Israell qu'ells havien
1Re 10,11	los profetes [*], diguéran los uns	als altrás: –Qual cosa és asdavanguda al
1Re 10,18	lo poble [*] en Masfat, 18 e dix	als fills d'Israel: –Lo Senyor [*] diu
1Re 11,8	fóran per nombra CCCM hòmens, e	als fills de Judà, XXXM. 9 E diguéran als
1Re 11,9	fills de Judà, XXXM. 9 E diguéran	als misatgers qui éran vanguts: –Enaxí
1Re 11,9	qui éran vanguts: –Enaxí direts vós	als hòmens de Jabès [*]: “Vós haurets demà
1Re 11,9	los misatges e recomtáran-ho	als de Jabès, que n'hagren goig. 10
1Re 13,17	per robar alguna cosa e per tolra	als fills d'Israell; la una d'aquelles
1Re 15,6	aguayts en un torent. 6 Saül dix	als cineus: –Anats, partits-vos de
1Re 17,18	18 e aquestes X formes de formatges	als conestables, e vasitaràs tos frares
1Re 17,44	–Vina a mi e yo daré la tua carn	als aucels del cel e a les bèsties de la
1Re 17,46	cors mort e aquells dels falisteus	als ocel del cel e a les bèsties de la
1Re 18,25	fe'ya ab intanció que liuràs David	als falisteus. 26 E [*] fe que plagué que
1Re 21,14	la sua barba aval. 14 E dix Achís	als seus servacials: –Vosaltres me havets
1Re 27,8	hòmens [*] a Getzurí e a Geterí e	als malacites. Car aquests en pau e
1Re 28,7	sompnis ne per profetes. 7 Dix Saül	als seus servacials: –Sarcats-ma una
1Re 28,19	darà tu ab los fills d'Irraell	als falisteus. Emperò tu e los fills teus
1Re 29,3	mateys aquests jueus. E dix Achís	als prínceps dels falisteus: –Encara no
1Re 29,6	just [*] devant mi [*]. Mas no plau	als prínceps ne als majorals que vengues
1Re 29,6	mi [*]. Mas no plau als prínceps ne	als majorals que vengues ab nós. 7 Torna-
1Re 30,26	Sicalech e tramès dons de la presa	als vells de Judà e aquells qui éran sos
2Re 1,24	e donava ornaments d'aur	als vostres abaliments. 25 E com són caüts
2Re 2,5	5 Lavors tramès David misatges	als hòmens e dix-los: –Baneÿts siats,
2Re 2,16	e matéran-sa los coltells los uns	als altres per los costats e cayguéran
2Re 3,17	Abner tramès e dix aquesta paraula	als vells d'Israell: –Hir e l'altra e
2Re 3,38	mort de Abner [*]. 38 E dix lo rey	als seus misatges: –E vosaltres no
2Re 4,12	de la terra? 12 E lavòs manà David	als seus servicials que'lls auciésan, e
2Re 5,19	Déu e dix: –Senyor, si yo puig	als falisteus, liurar-los-has en les
2Re 9,10	de Saül. 10 E axí los fills teus e	als servacials teus laurats-li la terra
2Re 10,16	-sa tots, 16 e Addàser tramès	als sirienchs qui éran dalà lo flum e féu
2Re 11,1	ab ell e tots los fills de Israell	als fills de Amon, e destróvíran-los e
2Re 12,14	moràs. 14 Car tu has fet blasfemar	als anamichs lo nom de nostre Senyor Déu,
2Re 19,7	morts. 7 Donchs leva e vé-ta'n	als teus servicials e parla-los bones
2Re 19,9	David los havia fet e de'yan los uns	als altres: –Lo rey deliurà-nos de les
2Re 19,28	emperò has posat mi, servencial teu,	als convits e als manjars de la tua taula.

2Re 19,28	mi, servecial teu, als convits e	als manjars de la tua taula. Donchs, yo,
2Re 19,43	donat a nós. 43 E respòs Israell	als hòmens de Judà e dix-los: –X parts
2Re 21,3	e de Judà. 3 E dix lavors David	als gabonites: –Què poré jo fer a
2Re 21,12	de Jonatàs, fill seu, e tolch-los	als hòmens de Jabès de Galaad, qui'ls
2Re 23,19	aquells III hòmens, no vench entrò	als III primers. 20 E Banÿas, fill de
1Re 4,8	a nós de la mà de aquests déu molt	alt? Aquest és lo déu que farí Agipta [*].
1Re 9,2	millor hom que ell, e ell era pus	alt que tot lo poble d'Israell de les
1Re 10,23	en mig loch del poble. E fo pus	alt que tots de les spatlles amunt. 24
1Re 11,4	E tot lo pobla lavà sa veu en	alt e comensà plorar. 5 E Saül vania prés
1Re 17,4	de Geth, lo qual havia VI colzes d'	alt e I palm. 5 E havia un elm de aram
2Re 2,25	e féran una molla de si mateys sus	alt en un pujalet patit. 26 E cridà Abner
2Re 3,35	ab David encara que era gran e	alt dia, jurà David: –Açò faça Déu a mi
2Re 22,14	Senyor tronarà; el qui és molt	alt darà la sua veu. 15 Él tramès les sues
2Re 22,17	falonia d'aquell. 17 E tramès de	alt e reebí mi, foragità mi de moltes
2Re 19,4	E David cobrí lo seu cap e cridà en	alta veu: –Absalon, fill meu! [*] 5 E Joab
1Re 2,28	en pravera, perquè muntàs al meu	altar e que cremàs a mi ensens e que
1Re 7,17	lo poble d'Israell e aquí adifichà	altar a nostre Senyor. 1Re 8, Tit Capítol
1Re 14,35	[*]. [*] 35 E Saül adificà un	altar a nostra Senyor. [*] 36 Saül dix:
1Re 15,12	en Carmel e aquí havia draçat un	altar en senyal de sa victòria e que
2Re 8,8	Mar d'Aram, e féu collones a l'	altar . 9 E llavors Tou, rey de Amach, oyí
2Re 24,18	dia e dix-li: –Puja e stablex	altar a nostre Senyor en la era de Aurena
2Re 24,21	que compra la tua era, e adificaré	altar aquí a nostre Senyor Déu, e que ces
2Re 24,25	d'argent. 25 E David adifichà aquí	altar a nostre Senyor Déu e ofarí aquí
2Re 5,7	7 Emperò David pres la torra e la	altesa de Sion; aquesta és apellat ciutat
2Re 5,9	9 E estech e habità David en la	altesa de Sion e apallà ella ciutat de
2Re 1,18	colpa aquells qui són morts en les	altesas (ço és, en lo munt de Gelboe), 19
2Re 1,25	los forts [*]! Jonatàs en les tues	alteses és mort. 26 E Jonatàs, frare meu,
1Re 1,2	e la una hach nom Anna, e l'	altra , Fanennà. E Fanennà hach fills, e
1Re 2,2	nostra Senyor Déu, e no és nangun	altra sinó ell e no és nagun fort com lo
1Re 2,25	[*]. 25 Si un home pecca contra un	altra , Déu ho pot perdonar; mes, si hom
1Re 3,6	e dormí. 6 E nostre Senyor apellà	altra vaguada Samuel. Per què ell sa lavà
1Re 5,3	Assot se lavàran per lo matí en l'	altra dia, veus que Dagon, lur déus, jaÿa
1Re 5,4	-lo en son loch. 4 E en l'	altra dia [*] éls trobàran Dagon caüt que
1Re 6,17	hi donà una semblança [*]; e Gotza,	altra ; e Scalon, altra; e Jech, altra; e
1Re 6,17	[*]; e Gotza, altra; e Scalon,	altra ; e Jech, altra; e Acareon, altra. 18
1Re 6,17	altra; e Scalon, altra; e Jech,	altra ; e Acareon, altra. 18 E les rates d'
1Re 6,17	altra; e Jech, altra; e Acareon,	altra . 18 E les rates d'aur, sagons los
1Re 10,3	l'altre, III tortells de pa; e l'	altra , una canada da vi. 4 Com t'hauran
1Re 10,6	ab ells ensemps e tu seràs mudat en	altra hom. 7 Com tots aquests senyals
1Re 10,9	que's partia d'él, Déu mudà a ell	altra cor. E tots aquells sanyals vangéran
1Re 13,2	és del trip de Benjamín. E tot l'	altra poble era tramès cascú en son
1Re 13,5	caretas e VIM cavallers, e tot l'	altra pobla manut éran axí spesos com l'
1Re 14,4	dens; l'una havia nom Doce, e l'	altra , Sene. 5 La un escul axia'n vers
1Re 14,5	vers aguilló, contra Machinàs, e l'	altra , a migjorn [*]. 6 Jonatàs dix al
1Re 15,8	de Amalech, tot viu, e aucís tot l'	altra poble a espasa. 9 E Saül e lo poble
1Re 15,9	molts folchs de les ovelles e de l'	altra bastiar e a les vestadures [*] e a
1Re 17,3	part, e lo poble d'Israell, contra	altra part [*]. 4 Ab aytant, axí un bort
1Re 17,21	per conbatra; los falisteus [*] d'	altra part. 22 Donchs David lexà en les
1Re 18,10	David adretament. 10 Aprés, a l'	altra dia, lo maligna sparit envahí Saül,
1Re 18,11	ab la paret. David sa partí d'él	altra vagada. 12 Saül tamé David, per ço

- 1Re 18,19 donada a David, fou donada en un
 1Re 18,20 un altra [*]. 20 E David amava una
 1Re 19,8 axí com solia éser dabans. 8 Un'
 1Re 20,3 qu'ell no m'ho digua. [*] 3 E
 1Re 20,36 gitades les sagetes, Jonatàs [*]
 1Re 20,38 qui és més anlà que tu. 38 E cridà
 1Re 21,5 fembres? Nós som guardats hir e l'
 1Re 30,13 senyor ha'm jaquit per ço com l'
 1Re 30,17 vespra de un dia entrò al vespra d'
 1Re 31,8 havían jaquides. 8 E quant vench
 2Re 2,13 da la aygua e los altrás de lla
 2Re 2,22 no ancalsàs Abner. 22 E dix-li
 2Re 3,17 als vells d'Israell: –Hir e l'
 2Re 3,34 poble de Israell plorà sobra Abner
 2Re 3,35 a mi [*], si yo tast pa ne nanguna
 2Re 4,2 Saül, e la un havia nom Baanà e l'
 2Re 5,2 boqua tua e [*] som, 2 mes hir e l'
 2Re 5,22 -les-se'n. 22 Vangéran
 2Re 8,2 II cordaletes, una a aciura e l'
 2Re 8,11 -la a nostre Senyor Déu ab molt
 2Re 10,10 contra los asarienchs. 10 E l'
 2Re 11,12 e demà [*]. E stech [*] fins l'
 1Re 9,8 a l'homa per presentalla? [*] 8
 1Re 8,5 rey qui nos jutga axí com fan les
 1Re 10,11 profetes [*], diguéran los uns als
 1Re 11,11 ll dia comensà scalfar. E tots los
 1Re 30,31 Hebron, e aquells qui éran en los
 2Re 2,13 da la sisterna da la aygua e los
 2Re 11,9 davant la porta del rey ab los
 1Re 10,3 E la un portarà III cabrits; e l'
 1Re 8,20 20 e nós serem axí com totes les
 1Re 15,15 ton Déu, e havem mortes totes les
 1Re 15,33 serà menys d'infants entre les
 1Re 18,6 bals ab tamborets de alegria e ab
 1Re 19,21 comensáran a profetitzar ab los
 1Re 19,24 sas vestedures e profetitzà ab los
 1Re 28,8 les sues vestadures e vestí-sa'n
 2Re 1,4 poble de Israell són morts e los
 2Re 2,16 -sa los coltells los uns als
 2Re 6,14 14 E David tochava los òrgens e los
 2Re 8,11 e argent que havia haüt de moltes
 2Re 8,18 major dignitat posats que tots los
 2Re 19, 9 los havia fet e deyan los uns als
 1Re 16,21 a Saül e stech davant ell, e ell
 1Re 18,1 a Saül, Jonatàs, lo fill de Saül,
 2Re 12,24 -li nom Salamó, e nostre Senyor
 2Re 13,2 de David, fo anamorat d'ela, 2 e
 2Re 20,8 una pedra gran qui és en Gabaon,
 2Re 1,26 de tu, qui ést fort bell e qui eres
 2Re 12,25 Natan profeta, e apellà lo seu nom
altra [*]. 20 E David amava una altra
altra filla de Saül qui havia nom Michol,
altra batala fo entre los fills d'Israell
altra vaguada [*] dix David: –Ton para sap
altra sageta més anlà de l'infant. 37 E
altra veguada a l'infant e dix-li: –Cur
altra dia tercer, com anàvam. E los
altra dia ma comansà a vanir la malaltia,
altra dia, e no n'scapà nangú sinó CCCC
altra dia après aquells da lla batalla,
altra part. 14 E dix Abner a Joab: –Lévan
altra vaguada Abner: –Pertex-ta de mi,
altra e lonch de temps ha que vosaltres
altra vaguada. 35 E com fósan vanguts tot
altra cosa ans del vespra, que llo sol sia
altra, Racap, fill de Remnon berocite,
altra dia e de aquí anant, con era Saül
altra vaguada los falisteus [*]. 23 E
altra a viura. E Moab serví a David sots
altra aur e argent que havia haüt de
altra partida del poble liurà a son frare
altra dia. 13 E convidà-lo David, e
Altra volta dix lo serf a Saül: –Vet que
altras nasions. 6 Aquesta paraula desplach
altras: –Qual cosa és asdavanguda al fill
altras fóran escampats, axí que no'n
altras lochs, en los quals David e los
altras de lla altra part. 14 E dix Abner a
altras sarvicials del rey e no anà a la
altre, III tortells de pa; e l'altra, una
altres gents. E ell jutgarà nós e irà
altres coses. 16 Lavors dix Samuel a Saül:
altres fembres. Exí Samuel spasejà Agag
altres sturmens, 7 e [*] deyan: –Saül n'
altres. [*] Ladonchs fo Saül molt irat 22
altres davant Samuel, e cantà tot nuu per
altres, e anà-sa'n là ell e II hòmens
altres són fugits. Saül e Jonatàs, son
altres per los costats e cayguéran tots
altres sturments que tania ligats en lo
altres gents [*]. 12 [*] 13 E com David
altres. 9, Tit Capítol VIII 1 E David dix:
altres: –Lo rey deliurà-nos de les mans
amà molt David e féu d'él son scuder. 22
amà ell tant, axí que ll'amava tant com
amà-lo fort, 25 e liurà-lo a Natan
amà-la fort, tant, que per ella fo
Amaasà vench e axí-los a carera. E
amabla e davies éser amat sobra tota amor
Amabla a nostre Senyor Déu." [*] 26 E

2Re 23,34	Elifèleth, fill de Aasbay, fill de	Amacari ; Eliam, fill de Achitòfell,
1Re 20,5	Donchs, lexa'm anar per so que m'	amach en lo cam entrò al vespra del III
2Re 8,9	a l'altar. 9 E llavors Tou, rey de	Amach , oyí que David havia destrovida tota
1Re 19,2	que tu't quarts al matí e que t'	amachs , 3 e jo staré de prop mon para [*]
2Re 22,12	del vent. 12 E posà las tenebres	amagement seu entorn de si mateix sinaylat
1Re 13,6	era fort turmentat, per què ells s'	amagàran en coves e fosses [*]. 7 E los
1Re 10,22	Senyor respòs: –Veus qu'él és	amagat en sa casa. 23 Donchs ells hi
2Re 4,6	forment e era's adormida. 6 E	amaguadament antràran en la casa e pranían
2Re 12,12	12 E, per so com tu has fet açò	amaguadament , jo faré so que t'he dit
1Re 14,11	ixan de les coves on s'erán	amaguats . 12 Donchs los falisteus parlàran
1Re 30,1	Sicalec ab los seus servecials, los	amalacites havían saltat de la part davers
1Re 15,3	de Agipta. 3 Donchs, vé ara e auciu	Amalec e guasta tot ço qu'él ha. Tu no
1Re 15,18	a tu: “Vé e auciu los paccadors de	Amalec e combat contra tro que los hajes
1Re 14,48	hach ajustada sa host, ell vencé	Amalech , e deliurà los fills d'Israell de
1Re 15,2	yo he comtades, totes les coses que	Amalech ha fetas al poble d'Israell, en
1Re 15,5	com Saül fos vangut a la ciutat de	Amalech , ell mès sos aguayts en un torent.
1Re 15,6	cineus: –Anats, partits-vos de	Amalech , per so que per ventura no us
1Re 15,7	'n partíran [*]. 7 E Saül persaguí	Amalech de Evilà entrò qu'él fo vangut a
1Re 15,8	de Agipta, 8 e pres Agag, rey de	Amalech , tot viu, e aucís tot l'altra
1Re 15,12	la presa que ell havia amanada de	Amalech . Com Samuel fo vangut a Saül, 13
1Re 15,15	Saül dix: –Lo poble l'ha amenat de	Amalech , car lo poble ha pardonat a les
1Re 15,20	tramès e he amenat Gag, lo rey de	Amalech , e he mort tot son poble. 21 Mas
1Re 15,32	dix: –Amenats a mi Gag, lo rey d'	Amalech . Ladonchs Gag fou a ell amanat, lo
2Re 1,13	de un hom strany de la terra de	Amalech . 14 Dix David: –Per què tu no
1Re 30,13	són de Agipta e són sarvacial de un	amalechita . Lo senyor ha'm jaquit per ço
1Re 30,18	David totes aquelles coses que los	amalichites havían aportades e portà-sa
2Re 19,6	mal e vols mal a aquells qui t'	àman . E vuy has mostrat que no has ànsia
1Re 1,24	farina e una ampolla plena de vi e	amanà aquel a nostra Senyor en Siló, e l'
1Re 15,12	promeyes de la presa que ell havia	amanada de Amalech. Com Samuel fo vangut a
2Re 3,13	no vauràs la mia cara tro que hajas	amanada a mi Michol, filla de Saül. E si
1Re 30,15	15 Dix David: –Pories-me	amanar a aquesta companya? E ell respòs e
1Re 30,15	liuras en les mans de mon senyor, e	amanar -t'he a aquesta companya. E jurà
1Re 10,23	23 Donchs ells hi coraguéran e	amanàran -lo, e stech en mig loch del
1Re 30,11	un home en un camp, de Agipta, e	amanàran -lo a David, e donàran-li pa
1Re 30,8	Car sens dupta tu'ls pendràs e	amanaràs la presa qu'ells han toltà. 9
1Re 10,18	–Lo Senyor [*] diu açò: “Yo he	amanat lo poble de Israell de Agipta e us
1Re 15,32	d'Amalech. Ladonchs Gag fou a ell	amanat , lo qual era molt gras, e tramolà,
1Re 17,32	a Saül, lo rey, 32 e com David fou	amanat davant Saül, dix: –Nangú no haja
1Re 21,13	les mans d'aquells qui l'havían	amanat davant Chis. E feÿa aparès que fos
1Re 21,14	servacials: –Vosaltres me havets	amanat hom orat! Per què ho havets fet? 15
1Re 21,15	orats? E sols per so lo hy havets	amanat , que s'anfalonescha e que fadejàs
1Re 30,16	so que demanava. 16 Com lo hy hach	amanat , vaéran aquells que seÿan sobra la
1Re 30,19	-se-n'ho tot que se n'havían	amanat . 20 E [*] lo bastiar [*] davant si
2Re 19,41	frases nostres, han amblat tu e han	amanat [*] tota la tua casa a Jordà sens
2Re 7,6	he habitat en casa del dia ensà que	amané los fills de Israell de la casa de
1Re 1,10	Déu. 10 Axí com Anna era irada ab	amargós coratge, ela plorava molt agrament
2Re 19,35	han poder de jutjar suau o dolç o	amargós , o yo vuymés no'm puch dalitar en
1Re 15,32	e tramolà, e dix: «Axí departex mi	amargosa mort?» 33 E Samuel li dix:
1Re 30,6	lo volia alapidar, car fort era	amargosa la ànima de cascú per so que se
2Re 20,11	vist açò e haguéran astat prop de	Amasà , qui era mort, diguéran: –Veus

2Re 20,12	companyó da David per Joab. 12 E	Amasà jahia mort enmig de la carera, e un
2Re 20,9	traura tost [*]. 9 E dix Joab a	Amassà : –Déu ta saul, frare meu. E posà-
2Re 20,10	-na los budels, e morí, car lavors	Amassà no's guardava d'ell ne havia vist
2Re 20,4	que fóran mortes. 4 Dix lo rey a	Amassè : –Hajes fets vanir de así a III
2Re 1,26	e qui eres amabla e davies éser	amat sobra tota amor de fembra. Axí com la
1Re 1,5	per què él fo molt trist, car ell	amava molt Anna, mas nostre Senyor havia
1Re 18,1	de Saül, amà ell tant, axí que ll'	amava tant com ell matex. 2 Saül ratench
1Re 18,3	David amistança ensemps, e Yonatàs	amava ell atrastant com si matex. 4 E
1Re 18,20	donada en un altra [*]. 20 E David	amava una altra filla de Saül qui havia
1Re 18,28	ab David. E Michol, filla de Saül,	amava molt David. 29 E Saül començà [*] a
2Re 1,26	ha'n sinó un solament, axí com yo	amava tu. 27 O Déu, e com són morts e
2Re 12,3	en son lit prop ell, car aytant la	amava com si fos sa filla. 4 »E un palagrí
1Re 18,16	tots los fills d'Israell e de Judà	amàvan David [*]. 17 Saül dix a David:
2Re 1,23	Saül e Jonatàs, bells e qui molt sa	amàvan en la vida, ne en la mort no's són
2Re 19,41	hòmens de Judà, frares nostres, han	amblat tu e han amanat [*] tota la tua
2Re 21,12	de Jabès de Galaad, qui'ls havían	amblats e lavats de la plaça de Betzan, en
1Re 9,26	iràs-te'n. Donchs ell sa levà, e	amdosos axíran defora, ço és, Samuel e
2Re 1,26	amor de fembra. Axí com la mara	ame son fill, car no ha'n sinó un
1Re 20,19	iràs tost en lo loch on ta pusques	ameguar [*] e siuràs prop una pedra que ha
1Re 16,11	Samuel [*]: –Tramit aquel sercar e	amena -lo a mi, car no'ns aciurem a
1Re 20,31	sarà teu. Donchs, tramit-hi ara e	amena 'l-ma, car fill és de mort. 32
1Re 1,24	ella hach l'infant desletat, ella	amenà ab si matexa [*] en Siló e pres III
1Re 12,6	Senyor, qui féu Mossé e Aron e qui	amenà los nostres pares de la terra de
1Re 16,10	no ha aquest alet. 10 Doncs Ysayí	amenà davant Samuel VII fills seus. Lavors
2Re 12,31	de la ciutat fort gran presa. 31 E	amenà -sa'n lo poble e ligà'ls e ab
2Re 3,13	filla de Saül. E si tu la m'	amenas , tu vauràs la mia cara. 14 E lavors
1Re 15,15	[*]? 15 E Saül dix: –Lo poble l'ha	amenat de Amalech, car lo poble ha
1Re 15,20	per la qual m'ha ell tramès e he	amenat Gag, lo rey de Amalech, e he mort
2Re 7,18	casa e qui són yo, que tu m'has	amenat e aportat tro así? 19 Mas encara
1Re 15,32	nostre Senyor. 32 E Samuel dix:	– Amenats a mi Gag, lo rey d'Amalech.
1Re 20,30	Donchs no conech yo ara que tu	ames lo fill de Isayé en confusió tua e en
2Re 19,6	e les tues concopines. 6 Car tu	ames aquells qui't vòlan mal e vols mal a
2Re 13,3	de Samaà, frare de David, era gran	amich de Amon, e era hom fort savi, 4 e
1Re 20,6	Batlem, car [*] sos parents e sos	amichs fan gran soblemnitat.” 7 E si ton
1Re 7,1	e santificàran Aletzar, fill de	Aminadab , per ço qu'ell guardàs l'arque
2Re 6,3	nou e trasquéran-la de la casa de	Aminadab , qui era en Gabaà. E Ozà e Ayó,
2Re 6,3	era en Gabaà. E Ozà e Ayó, fills de	Aminadab , menàvan e servàvan lo carro nou.
1Re 16,8	he alet. [*] 8 Donchs Isahí apellà	Aminadap [*]; Samuel li dix: –[*] No ha
2Re 3,1	de Saül, emperò, com més anava,	aminvava e pus flaqua era e tot dia se
1Re 4,3	Aportem así l'arqu de la	amistança de nostro Senyor, [*] e vingua
1Re 4,4	Siló e féran aportar la archa de la	amistança de nostre Senyor de les
1Re 4,4	fills da Ellí éran ab l'archa de la	amistança [*]. 5 Com l'arqu de nostra
1Re 4,6	éls conaguéran que lla archa de la	amistança de nostra Senyor és vanguda en
1Re 11,1	diguéran a Naàs: –Raeb-nos en t'	amistança , e nós servirem a tu. 2 E Naàs,
1Re 18,3	3 Adonchs faéran Jonatàs e David	amistança ensemps, e Yonatàs amava ell
2Re 3,12	E per so que parla ab tu, fé ab mi	amistança , e serà la mia mà ab tu, e jo
2Re 3,13	dix David: –Yo voler faré ab tu	amistança . Mas una cosa ta daman —dix
2Re 23,37	Sobà; Bonibà de Gaddí; 37 Sílech de	Ammon ; Narí berotite, scuder de Joab, fill
1Re 11,1	-sa que Naàs, rey dels fills de	Amon , comensà a garejar una ciutat que ha
1Re 11,2	a tu. 2 E Naàs, [*] fills de	Amon , respòs a ells: –Yo faré aytall pau a

1Re 11,11	de matinas e aucís los fills de	Amon , sí que anch no sasà fins que'l dia
1Re 12,12	vaés que Naàs, rey dels fills d'	Amon , era vangut contra vós, diguéis a mi:
2Re 3,2	e lo primer anjenrat hach nom	Amon e fou fill de Achinoen jezrailite; 3
2Re 10,1	mori Naàs, lo rey dells fills de	Amon , e regnà Amon, son fill. 2 E dix
2Re 10,1	lo rey dells fills de Amon, e regnà	Amon , son fill. 2 E dix David: –Faré
2Re 10,2	E dix David: –Faré misericòrdia ab	Amon , fill de Naàs, axí com son para la
2Re 10,2	vanguts en la terra dells fills d'	Amon , 3 digéran los prínceps dels fills de
2Re 10,3	digéran los prínceps dels fills de	Amon a Amon, lur senyor: –Cuydas-ta que
2Re 10,3	los prínceps dels fills de Amon a	Amon , lur senyor: –Cuydas-ta que David
2Re 10,4	e que la endaròquan. 4 E lavors	Amon pres los misatgers de David e rach-
2Re 10,6	tornats. 6 E com los fills de	Amon haguéran conagut que gran injúria e
2Re 10,8	sua host. 8 E axíran los fills de	Amon e posàran la sua host davant la
2Re 10,10	la sua companya contra los fills de	Amon . 11 Dix Joab a Abisay: –E si per
2Re 10,14	[*] fugíran. 14 E com los fills de	Amon haguéran vist que los sarienchs éran
2Re 10,14	E partí's Joab dels fills de	Amon e venc-se'n en Jerusalem. 15 Com
2Re 11,1	los fills de Israell als fills de	Amon , e destróviran-los e asetjàran
2Re 12,26	Joab contra Rabat dels fills de	Amon e combatia la ciutat del rey. 27 E
2Re 12,31	de totes les ciutats dels fills d'	Amon . [*] 13, Tit Capítol XIII 1 E [*]
2Re 13,1	nom Tamar. E sdavench-se que	Amon , fill de David, fo anamorat d'ela, 2
2Re 13,3	frare de David, era gran amich de	Amon , e era hom fort savi, 4 e dix Jonadab
2Re 13,4	hom fort savi, 4 e dix Jonadab a	Amon : –Fill del rey, per què aflaqueys
2Re 13,4	[*], per què no dius què has? Dix	Amon : –Són anamorat de Tamar, jarmana de
2Re 13,6	manjar e que te'n do elavors. 6 E	Amon féu-ho axí. E com lo rey lo vench
2Re 13,6	E com lo rey lo vench vasitar, dix	Amon al rei: –Prech-ta, senyor meu, que
2Re 13,7	tramès Tamar a la casa de son frare	Amon [*]. 8 [*] Amon jahia en lo lit, e
2Re 13,8	casa de son frare Amon [*]. 8 [*]	Amon jahia en lo lit, e Tamar pres farina
2Re 13,9	E no'n volch manjar. E dix	Amon : –Ísqvan hich tots quants hich ha. E
2Re 13,10	ha. E com tots fóran fora, 10 dix	Amon a Tamar: –Aporta lo manjar en la
2Re 13,11	E com li posava lo manjar danant,	Amon pres Tamar e dix-li: –Jermana mia,
2Re 13,14	e ell no t'ho nagarà. 14 Emperò	Amon no's volch star que no la forçàs, e
2Re 13,15	ella e jach ab ella. 15 Emperò, com	Amon hach jagut ab ella, major fou l'oy
2Re 13,15	que lli havia haüda. E dix-li	Amon a Tamar: –Leve't e vés-te'n! 16
2Re 13,16	de la casa ne'm menas tan mal?	Amon anch no la volch escoltar, 17 ans féu
2Re 13,21	irat, emperò no volch res dir a	Amon [*]. 22 E anch pus Absalon no volch
2Re 13,22	anch pus Absalon no volch parllar a	Amon , [*] per ço que havia despunçalada
2Re 13,26	prech-ta que vingua lo meu frare	Amon . [*] 27 [*] E Absalon féu tan gran
2Re 13,28	a sos servacials e dix-los: –Com	Amon serà scalfat da vi e diré a vosaltres
2Re 13,29	los servacials de Absalon contra	Amon [*]. Com asò fou fet, tots los fills
2Re 13,37	David plorà e planch molt de temps	Amon , son fill. 38 E Absalon estech ab lo
2Re 13,39	aconhortat de la mort de son fill	Amon , sasà d'aquí avant que no parsaguia
2Re 11,25	e anega'ls contra la ciutat e	amonesta 'ls que lla andaròquan e la
2Re 1,26	e davies éser amat sobra tota	amor de fembra. Axí com la mara ame son
2Re 9,7	car jo faré a tu misericòrdia per	amor de Jonatàs, ton para, e restituiré a
2Re 10,3	aconortadors ne aconselladors per	amor ne per honrament de ton para? Ans ho
2Re 13,15	oy que lli hach de despuys que lla	amor que lli havia haüda. E dix-li Amon
2Re 21,2	e los aucís quax qui ho fa per	amor dels fills de Israell e de Judà. 3 E
1Re 7,14	enfra los fills de Israell e los	amoreus . 15 Doncs Samuel jutjà los fills
2Re 21,2	són ralíquies qui romanguéran dells	amorreus , car los d'Israell havían jurat
1Re 16,3	faces, e tu untaràs aquel que yo t'	amostraré . 4 Donchs Samuel féu axí com
2Re 22,20	fermatat mia. 20 E manà mi en gran	amplesa e ha deliurat mi, car yo he plagut

1Re 1,24	e III almunts da farina e una	ampolla plena de vi e amanà aquel a nostra
1Re 9,2	lo poble d'Israell de les spatllas	amunt . 3 Les someres de Sis, para de Saül,
1Re 10,23	fo pus alt que tots de les spatlles	amunt . 24 Samuel dix a tot lo poble: –Vós
1Re 14,13	sagux a mi. [*] 13 Jonatàs muntà	amunt graponant [*]. Com ells haguéran
1Re 14,32	[*] e vadells e sacraficàran-los	an terra, e lo poble menjà la carn ab la
1Re 28,10	10 E Saül féu sagrament a ella	an nostra Senyor e dix-li: –Viva nostre
2Re 2,13	e, com sa fóran tots ajustats	an un loch, saguéran los uns a la una part
2Re 12,4	seus bous, que so que faés convit	an aquell palagrí, car lo palagrí era
2Re 19,2	lavors la giràran en grans plans e	an grans plors tots quants éran, per so
2Re 20,6	-lo, car per vantura matria's	an algunes ciutats e scapar-nos-hia. 7
1Re 1,22	qu'ell havia fet. 22 E Anna no hy	anà pas, car ella dix a son marit: –No hy
1Re 2,11	untat. 11 E Alcanà sa'n tornà e	anà -sa'n a Rachama, a la sua casa. E l'
1Re 3,6	Samuel. Per què ell sa lavà e	anà a Elí: –Vet que yo són vangut perquè
1Re 3,8	veguada Samuel, lo qual sa levà e	anà a Elí 9 e dix a ell: [*] –Vé-te'n
1Re 3,9	serf ou tu." Donchs Samuel se n'	anà e dormí en son lit. 10 E nostre Senyor
1Re 10,26	casquí en sa casa. 26 E Saül se n'	anà en la sua en Gabaoch, e una partida de
1Re 10,26	e una partida de lla host se n'	anà ab ell, los cors dels quals nostra
1Re 13,15	sa lavà e partí's de Galgala e	anà -sa en Gabaà de Benjamín. E Saül
1Re 15,34	en Galgala. 34 E despuys se n'	anà en [*] Gabaà, en sa casa. 35 E anch
1Re 16,13	devallà en David. Ab aytant, se n'	anà Samuel en Samacha. 14 E l'esperit de
1Re 17,40	si [*], e pres sa fona en sa mà e	anà contra lo falisteu. 41 E lo falisteu
1Re 18,27	Aprés pochs dies, David sa lavà e	anà -sa'n a Acaron ab los hòmens qu'
1Re 19,18	18 Donchs David fogí [*] e	anà -sa'n e recomtà totes les coses [*]
1Re 19,22	fo Saül molt irat 22 e ell matex	anà en Ramacha e vench en una gran
1Re 19,23	l'asparit de nostre Senyor, e	anà defora e profetitzà fins que vench en
1Re 20,35	35 Com vench l'andemà, Jonatàs	anà al camp, axí com ho havia promès a
1Re 20,43	enpertostemps. 43 E levà's David e	anà -sa'n. E Jonatàs anà-sa'n en la
1Re 20,43	's David e anà-sa'n. E Jonatàs	anà -sa'n en la ciutat. 21, Tit Capítol
1Re 21,10	e fugí [*] e partí's de Saül e	anà en Achís, en Gech. 11 Diguéran los
1Re 27,2	a les sues mans.» 2 Lavà's David e	anà -sa'n ab DC hòmens qui éran ab ell a
1Re 28,8	e vestí-sa'n altres, e	anà -sa'n là ell e II hòmens ab ell, e
2Re 3,19	E Abner parlà encara a Benjamín e	anà -sa'n en Hebron per so que parlàs a
2Re 5,6	sobra tot Israell e sobra Judà. 6 E	anà lo rey e tots aquells qui éran ab ell
2Re 6,2	e fóran XXXM ^a , 2 e levà's David e	anà -sa'n ell e tot lo pobla ab ell dels
2Re 6,12	mia casa en banadicció.» E lavors	anà -sa'n David a la casa de Abedadon,
2Re 6,19	pot haver, que hom frig ab oli, e	anà -sa'n casquí a la sua casa. 20 E
2Re 8,3	fill de Roob, rey de Sobà, quant hi	anà per so que senyorejàs sobra lo flum de
2Re 11,9	los altrs sarvicials del rey e no	anà a la sua casa. 10 E diguéran a David:
2Re 12,24	e ell no tornarà a mi. 24 E David	anà -sa'n a Barsabé e aconsolà-la de
2Re 12,29	29 E David ajustà tot lo poble e	anà -sa'n a Rabat e asetjà-la e, com
2Re 13,19	son cap e posà's las mans al cap e	anà -sa'n cridant e ploran a casa de
2Re 19,8	-lo veura. Emperò Israell fugí e	anà -sa'n a les sues tendes, 9 e lo
2Re 19,40	tornà-sa'n a la sua ciutat. 40 E	anà -sa'n lo rey en Galgala, e Canan ab
2Re 20,5	e tu sies present ací ab ells. 5 E	anà Massè per ajustar los hòmens [*] que
2Re 23,8	DCCC hòmens sol una veguada que	anà a lla batalla. 9 E après ell sech
2Re 24,21	qui anàvan ab ell. 21 E axí Aurena,	anà e gità's en terra e aorà lo rey [*]:
1Re 21,1	en la ciutat. 21, Tit Capítol XXI 1	Anà -sa'n David en Nobe, on era
2Re 3,9	9 Asò faça Déu a Abner e so li	anadescha , si yo no fas aquella covinensa
2Re 24,3	són. 3 Dix Joab [*]: –Nostra Senyor	anadescha al pobla, car tu has ara aytant
2Re 7,20	Déu. 20 Donchs, Senyor, què porà	anadir David encara que parla a tu? Tu,

2Re 12,8	coses són poques, a tu yo t'	anadiré encara més.” 9 »Donchs, per què
1Re 9,8	so qu'ell anseny a nós so que nós	anam sercant. 9 Encara havia tal costuma
1Re 14,8	8 Dix lavors Jonatàs: –Vet que nós	anam sobra aquests barons [*]. 9 Si ells
2Re 19,7	nos n'irem anit, e si nós nos ne	anam , pijor ta sarà que tot quant mal ne
2Re 22,37	mi. 37 Tu axamplars los meus	anaments sots mi, e no dafalran los meus
1Re 18,29	a tembra David. E axí Saül fo fet	anamich de David en tots sos dies. 30 E
1Re 19,17	has tu scarnit e has lextat anar mon	anamich ? E Micol dix [*]: –Per ço com él
2Re 4,8	e dix al rey: –Vet lo cap de [*] l'	anamich teu qui quera destruir la tua
2Re 8,10	e ll'havia mort, car Tou era	anamich de Adàser. E en la mà de aquell
1Re 2,1	mia boqua és uberta contra los meus	anamichs , per so com jo'm són alegrada ab
1Re 4,3	que saul a nós de la mà de nostres	anamichs . 4 Donchs tramateran en Siló e
1Re 10,1	deliuraràs lo poble de la mà dells	anamichs [*]. E açò serà lo senyal per què
1Re 12,11	ell deliurà vós de la mà de vostres	anamichs [*] fins que habitàs sagurament.
1Re 14,24	fins jo'm sia'n vanjat dels	anamichs meus. Donchs tot lo pobla dejunà
1Re 14,47	Irraell, ell sa combatia contra los	anamichs tot entorn: [*] Edom e contra lo
1Re 29,8	yo no vengua a combatra contra los	anamichs del rey, senyor meu? 9 Respòs
1Re 30,26	David: –Raebets banadicció [*] dels	anamichs de nostre Senyor Déu. 27 E tramès
2Re 5,20	Senyor ha departits los meus	anamichs davant mi, axí com sa departèxan
2Re 7,1	dat rapòs e pau de tota part de sos	anamichs , 2 e dix a Natan profeta: –E no
2Re 11,23	lo misatja a David: –Los nostres	anamichs sa esforçàran de combatra contra
2Re 12,14	14 Car tu has fet blasfemar als	anamichs lo nom de nostre Senyor Déu, per
2Re 19,2	la victòria que havían haguda dels	anamichs , lavors la giràran en grans plans
2Re 19, 9	-nos de les mans de nostres	anamichs , e ara era fuyt de la terra per
2Re 22,1	Déu lo deliurà de les mans de sos	anamichs e de Saül, 2 e dixèran a nostra
2Re 22,4	Senyor loable, e seré sau dels meus	anamichs , 5 car de les contricions de la
2Re 22,18	ayguas. 18 E ha deliurat mi dels	anamichs molt podarosos, d'aquells qui m'
2Re 22,38	talons. 38 E ancalsaré los meus	anamichs e destruir-los-he e no me'n
2Re 22,41	41 Tu m'has donats los meus	anamichs a la part mia, darera cells qui
2Re 24,13	o III mesos ancalsaran tu los teus	anamichs , e tu fugiràs, o per sert III
2Re 13,1	-se que Amon, fill de David, fo	anamorat d'ela, 2 e amà-la fort, tant,
2Re 13,4	què no dius què has? Dix Amon: –Són	anamorat de Tamar, jarmana de mon frare
1Re 2,15	Israell que vania en Siló. 15 Nalex	anans qu'ells cramàsan lo grex del
1Re 3,3	ell no podia vaer 3 la lum de Déu	anans qu'ell fos apagat. E Samuel dormia
1Re 8,9	tu ou ara lur veu, emperò digues	anans a ells la draturea del rey qui
1Re 9,13	vuy gran festa [*]. 13 E anats [*]	anans qu'ell munt en la muntayna per
1Re 14,36	falisteus da nit e destruam-los	anans que llo matí sia vangut. E no
2Re 2,19	a la part dreita ne a la sinistra,	anans lo ancalsava tot dret per so que ll'
2Re 11,13	al vespra no volch anar a casa sua,	anans dormí ab los misatges de David. 14 E
2Re 5,2	2 mes hir e l'altra dia e de aquí	anant , con era Saül rey sobra nós, tu era
1Re 5,11	falisteus [*] diguéran: –Lexats	anar l'archa del déu d'Israell e torn en
1Re 6,8	caxa de prop l'archa e laxats-la	anar . 9 E guardats-la, e si ella munta
1Re 10,25	nostre Senyor. E Samuell na lexa	anar tot lo poble, cascú en sa casa. 26 E
1Re 14,4	4 Per aquell loch on Jonatàs volia	anar a lla host dels falisteus havia II
1Re 15,12	E com él sa fou levat de nits per	anar a Saül al matí, a Samuel fou anunciat
1Re 17,39	ell comansà asajar si ell poria	anar armat, e no hu havia acostumat [*].
1Re 17,55	55 E en aquell temps que Saül vaé	anar David combatre contra lo falisteu,
1Re 19,17	què m'has tu scarnit e has lextat	anar mon anamich? E Micol dix [*]: –Per ço
1Re 19,17	parlà a mi e'm dix: “Lexa-me'n	anar , si no, jo t'auciuré.” 18 Donchs
1Re 20,5	lo rey a la taulla. Donchs, lexa'm	anar per so que m'amach en lo cam entrò
1Re 20,6	axí: “David ma pragà que'll lexàs	anar cuytosament en la ciutat sua de

1Re 20,13	jo hu ravallaré a tu e gaquiré't	anar en pau. E sia nostre Senyor ab tu axí
1Re 20,28	[*]: –Fort ma praguà que'l jaquís	anar en la sua ciutat [*]. 29 [*] 30 E
2Re 2,19	e pasagia-lo fort e no'l gaquia	anar ne a la part dreita ne a la sinistra,
2Re 3,23	rey David e lo rey havia'l jaquit	anar [*]. 24 E Joab antrà-sa'n al rey e
2Re 3,24	vangut a tu. Per què l'has jaquit	anar ? 25 No coneys, tu, Abner, fill de
2Re 11,1	temps de hivern, que los reys sòlan	anar a la batalla, David tramès Joab e els
2Re 11,13	enbriagà-lo. E al vespra no volch	anar a casa sua, anans dormí ab los
2Re 11,27	doll de son marit, David féu-la	anar a son palau e pres-la per muller, e
2Re 20,2	E tot lo poble se partí de David e	anaran -sa'n ab Siba fill de Bocrí. E
1Re 6,12	dita [*]. 11 [*] 12 [*] E	anàran -sa'n per lo camí de Betsemes
1Re 8,3	en Barsaben. 3 E los fills no	anàran per les sues careras, ans
1Re 9,10	és bo so que has dit. [*] Ells	anàran en la ciutat on era l'homa de Déu.
1Re 13,5	com l'arena en la mar. Ells se n'	anàran e ficàran lurs tendes en Macinàs,
1Re 14,46	falisteus, on los falisteus se n'	anàran en lurs lochs. 47 Com lo regna de
1Re 19,18	en Ramacha, on ell e Samuel se n'	anàran en Aioch, en Ramacha. 19 E anunciat
1Re 28,25	com haguéran manjat, lavàran-sa e	anàran tota aquella nit. 29, Tit Capítol
1Re 31,12	-sa tots los pus forts hòmens e	anàran tota la nit e praséran lo cors de
2Re 2,29	Abner e aquells qui éran ab ell	anàran tota aquella nit per los camps e
2Re 2,32	sapultura de son para en Batlem, e	anàran tota la nit Joab e aquells qui éran
2Re 4,7	fo mort, e tolguéran-li lo cap e	anàran -se'n tota la nit per la carera
2Re 19,41	los hòmens del poble d'Israell	anàran -sa'n al rey e diguéran-li:
2Re 20,2	fill de Bocrí. E los hòmens [*]	anàran -sa'n en Jerusalem ab David, lur
2Re 20,7	hia. 7 E Abisay partí's d'aquí, e	anàran ab ell los hòmens de Joab e de
2Re 20,22	e partíran-sa de la ciutat e	anàran -sa'n en les lurs tendes. E Joab
2Re 23,16	porta, fort ho grairia. 16 E lavors	anàran tres forts hòmens e destróiran les
1Re 14,3	E lo poble no sabie Jonatàs on era	anar . 4 Per aquell loch on Jonatàs volia
1Re 14,17	e anquarits qual de nós hi és	anar . E [*] trobàran que Jonatàs e son
1Re 15,20	oÿda la veu de nostre Senyor e són	anar en la carera per la qual m'ha ell
1Re 20,41	a casa. 41 E com lo fadrí se'n fou	anar , lavà's David de un loch qui era
1Re 28,16	de tu, què'm demanes, e si ha	anar al teu anvajós? 17 Car nostro Senyor
2Re 2,29	e pasàran Jordà e, com haguéran	anar angir e antorn de Bacharon, vanguéran
2Re 3,21	fonch partit de David e se'n fou	anar en pau, 22 aytantost Joab e los
2Re 3,22	en Habron, car ja [*] se n'era	anar ab pau. 23 E Joab e tota la companya
2Re 6,13	qui portaven la archa haguéran	anar III pasos, oferíran un bou e un
2Re 7,6	Agipta entrò al dia de vuy, mas he	anar en tabernacle e en tenda 7 en tots
2Re 11,10	10 E diguéran a David: –Uries no és	anar a la sua casa. E dix David a Uries:
2Re 11,10	dix David a Uries: –E tant camí has	anar , per què no ést anar a lla tua casa?
2Re 11,10	tant camí has anar, per què no ést	anar a lla tua casa? 11 E dix a David: –L'
2Re 20,14	los trips d'Israell e era-se'n	anar dentrò a Abella. E Joab e tots los
2Re 23,27	de Achès, de Tecua; 27 Abizer de	Anatoth ; Moletiy de Unchí; 28 Selmon
1Re 9,13	poble fa vuy gran festa [*]. 13 E	anats [*] anans qu'ell munt en la
1Re 10,14	li damanà [*]: –Què fets? Dix: –Som	anats sercar les someras e, com no les
1Re 17,13	13 E los III fils seus [*] éran	anats après Saüll en batala. [*] 14 [*]
1Re 27,10	E deÿa-li Chis: «Contra qui sots	anats vuy?» E responia David: «En Judà,
1Re 30,14	a vanir la malaltia, 14 e nós som	anats vers la tramuntana, en la terra de
1Re 30,14	Ceratí, e havem aquí robat, e som	anats contra Judà e som anats en les
1Re 30,14	e som anats contra Judà e som	anats en les anconrades de Calep, qui són
1Re 30,22	qui era dells servicials que éran	anats ab David: –No darem res a aquests
1Re 30,22	són romasos así, per so com no són	anats ab nós. Mes basta que los donem lurs
1Re 30,24	e les càraguas com aquels qui són	anats a la batalla. 25 E d'aquell dia

2Re 23,17	la sanch de aquests hòmens qui són	anats e beuré lo parill de lurs ànimes? E
1Re 15,6	un torent. 6 Saül dix als cineus:	– Anats , partits-vos de Amalech, per so
1Re 1,3	Anna no hach nangú. 3 E aquell homa	anava de la sua ciutat per [*] stablits
1Re 17,7	pasava DC sicles. E son scuder	anava davant ell. 8 E stava e cridava en
1Re 17,16	son bastiar. 16 E lo falisteu	anava a vespra e a matí danant los fills
1Re 18,5	e son arch e son braguer. 5 David	anava a totes les coses que Saül lo
1Re 18,13	-lo conestabla de M hòmens. Ell	anava e vania davant lo poble. 14 [*] 15 E
1Re 21,13	e salivava tan fort, que lla saliva	anava per la sua barba aval. 14 E dix
2Re 3,1	Saül e la casa de David e, com més	anava e més de temps pasava, David
2Re 3,1	La casa de Saül, emperò, com més	anava , aminvava e pus flaqua era e tot dia
2Re 6,4	la arqua de nostre Senyor, Ayó	anava davant l'archa. 5 E David e tot lo
2Re 11,2	aprés migdia e, dementra qu'ell	anava per la sala del palau, vaé en una
1Re 21,5	hir e l'altra dia tercer, com	anavam . E los vexells dels servecials han
1Re 1,7	any com lo dia vania qu'ells	anavan a la casa da nostre Senyor Déu, e
1Re 9,11	[*], ells trobàran donzelles qui	anavan pohar aygua, e ells diguéran a
1Re 27,8	habitàvan antigament ab aquells qui	anavan en Sur dantrò a la terra de Agipta.
1Re 29,2	e els majorals dels falisteus	anavan da C en C e de M en M. Emperò David
1Re 30,2	Emperò no havían nangú mort, emperò	anavan -sa'n e manàvan-los-se'n ab
1Re 30,25	que romanían com aquells qui	anavan a la batalla. 26 Llavors vench
2Re 2,3	ab David tots los hòmens qui	anavan ab ell, cascú ab tot son alberch, e
2Re 19,8	que'll rey seÿa davant la porta e	anavan -lo veura. Emperò Israell fugí e
2Re 20,18	de consell antiguament, e axí	anavan -sa'n a aquesta ciutat. 19 Doncs,
2Re 24,20	lo rey e los seus servicials qui	anavan ab ell. 21 E axí Aurena, anà e gità
1Re 9,14	muntàran a la ciutat, e com ells	anaven per mig loch de la ciutat, Samuel
1Re 8,8	que yo regne sobra ells. 8 [*] E	anaxí com ells han a mi desemperat e han
1Re 19,8	contra ells e vancé aquells,	anaxí que fugíran [*]. 9 E lo maligna
1Re 17,50	él, e caesch tot stès per terra. 50	Anaxí ocís David lo falisteu [*]. E per so
1Re 30,16	havían feta e de la roba que havían	anblada en la terra dels falisteus e en la
1Re 1,13	Donchs, Elí sa cuydà que ela fos	anbriagua . 14 [*] –[*] Repose't un poch
1Re 1,15	vuy vi ne nanguna cosa qui puxa	anbriaguar , mas la mia ànima és molt
2Re 2,26	per què no dius al poble que no	ancalç sos frares? 27 E dix Joab: –Viva
2Re 20,13	E puy tot lo poble saguí a Joab e	ancalçàran Ciba, fill de Brocrí, 14 qui
1Re 30,17	terra de Judà. 17 Levà's David e	ancalsà 'ls del vespra de un dia entrò al
2Re 5,25	nostre Senyor Déu li hach manat e	ancalsà los falisteus de Gàbaa dentrò que
2Re 11,23	de combatra contra nós [*] e	ancalsam -los tro a la porta en la
2Re 2,22	–Pertex-ta de mi, no'm vulles	ancalsar , sinó covendrà a fer que t'
2Re 24,13	hauràs fam en la terra o III mesos	ancalsaran tu los teus anamichs, e tu
1Re 7,11	als falisteus, enaxí qu'ells los	ancalsàran tro en un loch que era desota
1Re 30,10	e aquí éran [*]. 10 [*] ab ell	ancalsàran aquels ladras, car CC n'éran
1Re 31,3	quals éran fills de Saül. 3 [*] e	ancalsàran los hòmens que traÿan ab
2Re 2,28	-sa e staguéran d'aquí avant e no	ancalsàran Israell ne escomoguéran
2Re 20,10	portava. [*] e son frare Abisay	ancalsàran Siba fill de Brocrí. 11 E
2Re 22,38	e no dafalran los meus talons. 38 E	ancalsaré los meus anamichs e destruir-
2Re 2,21	E Azaell no's volch star que no	ancalsàs Abner. 22 E dix-li altra
1Re 17,53	Israell sa'n tornàran com haguéran	ancalsats los falisteus, e puy asvaïren e
2Re 2,19	dreta ne a la sinestra, anans lo	ancalsava tot dret per so que ll'auciés.
2Re 2,24	se. 24 E dementre que Joab e Abysay	ancalsàvan Abner, qui fogia, lo sol sa pos
1Re 28,3	en la sua ciutat. E Saül gità los	ancantadors e los davinadors de la terra e
1Re 28,9	Saül e en qual guisa ha gitats los	ancantadors de la terra. Per què tu,
1Re 18,11	a David cuydant-sa que'l pogués	ancastar ab la paret. David sa partí d'él

1Re 3,19	e nostra Senyor era ab ell. E	anch de les sues paraules no'n caec
1Re 6,12	'n per lo camí de Betsemes [*], que	anch no tornàran a lla part dreita ni a la
1Re 11,11	e aucís los fills de Amon, sí que	anch no sasà fins que'll dia comensà
1Re 15,9	totes les coses qui éran belles, e	anch no volguéran aquelles destrovir.
1Re 15,35	anà en [*] Gabaà, en sa casa. 35 E	anch despuys Samuel no viu Saül en los
2Re 12,4	al rich pardonà al seu bastiar, que	anch no volch pendre de les sues ovelles
2Re 13,16	la casa ne'm menas tan mal? Amon	anch no la volch escoltar, 17 ans féu
2Re 13,22	no volch res dir a Amon [*]. 22 E	anch pus Absalon no volch parllar a Amon,
2Re 20,3	aquí a manera de dones vídues, e	anch daspuys David no antrà en elles, ans
1Re 28,14	Entès Saül que Samuel era, e	anclinà 's en terra sobra la sua cara e
2Re 22,10	sua boqua e ensès los carbons. 10 E	anclinà los sellis e devellà e calsiguà
1Re 6,7	e ajustats aquelles a lla careta, e	ancloets los vadels en una casa. 8 E [*]
1Re 15,6	per so que per ventura no us	anclogua ab ell, car tu faïst misericòrdia
1Re 15,2	poble d'Israell, en qual manera l'	ancontrà en la carera, com ell vania de
1Re 2,9-10	[*] Nostre Senyor jutgarà les	ancontrades de la terra e donarà l'emperi
1Re 5,6	parts de les natges, e les sues	ancontrades , e les villes e los camps sa
1Re 30,14	contra Judà e som anats en les	ancontrades de Calep, qui són envers lo
1Re 10,5	seràs intrat en la ciutat, aquí tu	ancontreràs una companya de lles profetes
2Re 2,32	Joab e aquells qui éran ab ell e l'	andamà matí, com sa faÿa dies, fóran en
2Re 20,19	qui respon en Israell, e tu vols	andarocar aquesta qui és mara de les
2Re 20,19	les ciutats? Donchs, per què vols	andarocar e destrovir la haretat de nostre
2Re 20,20	Joab e dix: –Ya Déu no vulla que yo	andaroch ne destrovescha la ciutat! 21 Mas
2Re 11,25	la ciutat e amonesta'ls que lla	andaròquan e la destrovèscan.” 26 E com
1Re 11,11	tot so que us plaurà. 11 E l'	andemà Saül partí lo poble en III parts e
1Re 20,35	e deshonorat [*]. 35 Com vench l'	andemà , Jonatàs anà al camp, axí com ho
2Re 20,15	engir e entorn e sforçàran-sa que	anderocàsan los murs. 16 E una fembra fort
1Re 17,2	vanguéran en la val de Terebinti e	andresàran lur host e vanguéran contra los
1Re 13,4	e lo poble d'Israell s'és	andresat contra los falisteus.» Donchs lo
2Re 11,2	palau, vaé en una casa que stava	andret la sua una dona qui's lavava en
1Re 6,6	sa mà da vós [*]. 6 E guardats no	anduresca lo vostro cor axí com féu als
2Re 11,25	Conforta tu matex e la tua host, e	anega 'ls contra la ciutat e amonesta'ls
2Re 8,7	los servicials de Adàser e los	anels que aportava en lo coll e aportà-
1Re 9,6	sdevé meyns de tot dupta. Donchs,	anem -nos a ell, si per vantura nos
1Re 11,14	E Samuel dix al pobla: –Vanits, e	anem -nos-en en Gualgualla, davant
1Re 14,9	nos aturarem en nostra loch e no	anem dentrò ells. 10 Mas si ells nos dien:
1Re 14,10	nos dien: “Vanits-ne a nós”, nós	anem a ells, car nostra Senyor aquells ha
2Re 13,25	–Fill meu, no'm vulles pragar que	anem tots, car gran afany ta fariam. [*]
1Re 9,9	alguna cosa a Déu, deÿan: «[*]	Anem al vaent.» Aquell qui vuy és apallat
1Re 14,12	a nós [*]. E dix Jonatàs [*]:	– Anem , saguex a mi. [*] 13 Jonatàs muntà
1Re 14,36	a nostra Senyor. [*] 36 Saül dix:	– Anem sobra los falisteus da nit e
1Re 14,36	un d'èls viu. [*] Dix lo pravera:	– Anem demanar consell a nostre Senyor. 37
1Re 12,14	Senyor e servits a ell [*] e no	anesprits la bocha de nostra Senyor, vós e
1Re 12,15	qui mana sobra vós [*]. 15 [*] e si	anesprits las suas peraules, les mans de
1Re 19,10	farir David ab la lansa e que ll'	anestàs ab la paret, mes David sa
1Re 21,15	per so lo hy havets amanat, que s'	anfalconescha e que fadejàs davant mi [*]?
2Re 19,42	mi que a vosaltres. [*] Per què us	anfalonits per aquesta cosa? Nós no havem
2Re 22,8	e manats e trancats, car Déu és	anfalonits contra ells. 9 E pujà foch de
2Re 3,25	Car per so és vangut a tu, que t'	angane , que sàpia los entraments e los
1Re 29,9	los meus vulls tot axí com l'	àngel de nostra Senyor Déu. Mas los
2Re 24,16	a Bersabe LXXM hòmens. 16 E com l'	àngel de nostre Senyor hach stesa la mà

2Re 24,16	la aflicció tant gran e dix a l'	àngel qui farí lo poble: –Basta ara! No
2Re 24,16	aquí avant la tua mà! E emperò l'	àngel de nostre Senyor Déu era da prop la
2Re 24,17	nostre Senyor Déu com hach vist l'	àngel que tallava lo poble: –Yo són,
2Re 2,29	pasàran Jordà e, com haguéran anat	angir e antorn de Bacharon, vanguéran a
2Re 3,5	5 e lo VI ach nom Getram, fill d'	Anglà , muller de David. [*] 6 En aquell
1Re 14,38	38 Saül dix: –Aplegats sa tots los	angles del pobla e sapiats per qual s'és
1Re 12,21	a vós ne us deliuraran de vostres	angoxes [*]. 22 E nostre Senyor no
1Re 9,5	axoblidades les someres e que sia	angoxós per nós. 6 Lo qual dix a ell: –Vet
1Re 9,20	manuchs vuy ab mi [*]. 20 E no sies	angoxós de les someras [*], car ya són
1Re 10,2	ton para les ha axotblidades, e és	angoxós per tu e diu: 'Què faré yo de mon
1Re 1,6	podia haver infants. 6 E Fanennà la	anguoxava forment e la destranya en tant
2Re 19,26-27	l'asa, [*] e asò m'scusa que no	aní ab tu, senyor, rey. Emperò servacial
1Re 1,15	qui puxa anbriagnar, mas la mia	ànima és molt turmentada [*]. 16 E no't
1Re 2,35	farà sagons mon cor e sagons ma	ànima , e yo adificaré a ell fael casa, e
1Re 20,3	nostre Senyor Déu e viva la tua	ànima , Jonatàs, que yo e tu sarem
1Re 30,6	alapidar, car fort era amargosa la	ànima de cascú per so que se n'havían
2Re 1,9	mon seny e tota la força de la mia	ànima és en mi. 10 »E steguí sobra ell e
2Re 3,21	e mans a tots axí com dasiga la tua	ànima . E com Abner sa fonch partit de
2Re 4,9	Senyor Déu, qui ha deliurada la mia	ànima de tot treball! 10 Car aquell qui m'
2Re 4,11	son lit. Doncs, no querré yo l'	ànima de aquell e la sanch de aquell de la
2Re 5,8	sechs e los contrets que aÿraven la	ànima de David, qu'ell lo faria senyor de
2Re 23,17	són anats e beuré lo parill de lurs	ànimes? E no'l volch beura. E asò faeren
2Re 3,34	ést caüt e mort com los fills de	aniquitat sòlan caer davant los fills d'
1Re 15,16	Senyor ha parlades e dites [*]	anit . E Saül li dix: –Digues-m'ho. 17
2Re 19,7	tu no levas, que tots nos n'irem	anit , e si nós nos ne anam, pijor ta sarà
2Re 21,8	los fills de Saül, los qualls havia	anjanrats da Rafà filla de Ay, ço és
1Re 14,49	Ell havia II filles: la primera que	anjendrà havia nom Merob, e la manor,
2Re 12,24	mort de son fill e dormí ab ella. E	anjendrà un fill e mès-li nom Salamó, e
2Re 21,8	fills de Marob [*], los quals havia	anjendrats a Adiell, fill de Barzalay, qui
1Re 8,2	sobre Israell. 2 E son fill primer	anjenrat havia nom Joell, e lo sagon havia
2Re 3,2	fills en Hebron, e lo primer	anjenrat hach nom Amon e fou fill de
2Re 19,43	ab lo rey, e yo són primer	anjenrat , e per açò més atany a mi lo rey
1Re 20,22	“Vine, vet les sagetes qui són més	anlà que tu”, vé-te'n, car nostre
1Re 20,36	Jonatàs [*] altra sageta més	anlà de l'infant. 37 E axí vench l'
1Re 20,37	infant: –Vet la sageta qui és més	anlà que tu. 38 E cridà altra veguada a l'
2Re 19,36	rey. 36 Un poch, senyor, iré més	anllà de Jordà ab tu. No'm fa fractura
1Re 1,2	dues mullers, e la una hach nom	Anna , e l'altra, Fanennà. E Fanennà hach
1Re 1,2	Fanennà. E Fanennà hach fills, e	Anna no hach nangú. 3 E aquell homa anava
1Re 1,5	de son sacrifici, 5 e donà'n a	Anna una sola part, per què él fo molt
1Re 1,5	fo molt trist, car ell amava molt	Anna , mas nostre Senyor havia tanquat son
1Re 1,7	Senyor Déu, e axí la faÿa aïrada, e	Anna plorava molt durament e no volia
1Re 1,8	Ladonchs li dix Alcanà, son marit:	– Anna , digues-ma per què plores ne per
1Re 1,9	si tu los havías? 9 Donchs, com	Anna hach bagut e menjat en Siló aytant
1Re 1,10	de nostre Senyor Déu. 10 Axí com	Anna era irada ab amargós coratge, ela
1Re 1,15	del vi que tu has bagut. 15	Anna li respòs e li dix: –Axí m'ajut Déu,
1Re 1,19	en Ramacha. Donchs Alquenà jach ab	Anna , sa muller, e nostra Senyor Déu hach
1Re 1,22	e lo vot qu'ell havia fet. 22 E	Anna no hy anà pas, car ella dix a son
1Re 1,23	complescha la tua paraula. Donchs	Anna romàs e aletà son infant entrò que li
1Re 1,25	lo qual no's prania guarda de	Anna ne no la conoxia. 26 Mas lavors Anna
1Re 1,26	ne no la conoxia. 26 Mas lavors	Anna dix a ell: –Sényer, sapiats per sert

1Re 1,28	ells adoràran aquí nostra Senyor, e	Anna ahorrà e dix: 2,Tit Capítol II 1 Mon
1Re 2,21	lur casa. 21 E nostra Senyor vasità	Anna , car consabé e infantà III filla e II
1Re 1,21	damanat a nostre Senyor. 21 Aprés	annà Alchanà, son marit, e tota sa
2Re 23,23	fill de Juadà, 23 e aquest fou	anomanat entra III hòmens forts qui éran
2Re 3,4	rey de Asur; 4 e lo quart hach nom	Anonies , fill de Agich; e lo V, Safacias,
1Re 14,17	Saül dix al poble [*]: –Guardats e	anquarits qual de nós hi és anat. E [*]
1Re 5,9	entrò al manor, enaxí que lurs	anques éran podridas de mal de morenes.
1Re 2,13	13 ni l’ofici dels praveres,	ans faían molt de mal en lo setgle e a lo
1Re 2,16	E ell deya: «No sarà axí,	ans ma’n donaràs ara o yo me’n pandré
1Re 8,3	no anàran per les sues careras,	ans trastornàran aprés cobeia, car ells
1Re 8,19	no volch oyr la veu de Samuel,	ans diguéran: –No sarà axí pas! Mas nostra
1Re 15,19	oÿda la veu de nostre Senyor Déu,	ans t’ést tornat a presa e has mal fet
2Re 3,35	si yo tast pa ne nanguna altra cosa	ans del vespra, que llo sol sia post e se
2Re 7,19	ulls éssere pocha cosa, Senyor Déu,	ans has parlat de la casa del teu
2Re 11,5	no hach d’asò que les dones han	ans que sien prenys, e la dona fou
2Re 13,17	Amon anch no la volch escoltar, 17	ans féu vanir un dels seus serfs e féu-
2Re 19,17	e XX servicials, e pasàran Jordà	ans que’l rey 18 per un loch on no havia
2Re 20,3	daspuy David no antrà en elles,	ans stagéran tancadas fins que fóran
2Re 24,24	no vulla que axí sia com tu vols,	ans t’ho compraré per just preu e ofaré a
2Re 10,3	amor ne per honrament de ton para?	Ans ho han fet perquè vèjan e que sa
2Re 1,18	David a tots los hòmens de Judà que	ansanyàsan a sos fills a portar armas e
1Re 12,23	que jo ses de preguar per vós. Yo	anseniare a vós dreita carera e bona. 24
1Re 9,8	-la a l’hom de Déu per so qu’ell	anseny a nós so que nós anam sercant. 9
1Re 9,6	-nos a ell, si per vantura nos	ansenyarà ço per què nós som venguts
2Re 22,13	sells. 13 Los carbons de foch són	ansès per la gran resplandor qui és en l’
1Re 27,4	en Gech, e d’aquí avant no hach	ànsia Saül de cercar David. 5 E dix David
2Re 19,6	àman. E vuy has mostrat que no has	ànsia ne cura dels teus prínceps [*]. E en
2Re 2,23	frare teu. 23 E Azaell no volch	antendra ço que lli deya Abner, [*] e
1Re 18,28	filla, per muller. 28 E Saül vahé e	antès que nostre Senyor era ab David. E
1Re 20,33	la lança e volch-lo farir. Lavors	antès Jonatàs que son para havia dada
2Re 12,19	sarvacials parlàvan gint, eytantost	antès que l’infant era mort, e dix a sos
1Re 27,8	en pau e saguratat habitàvan	antigament ab aquells qui anàvan en Sur
2Re 20,18	car aquesta és ciutat de consell	antiguament , e axí anàvan-sa’n a
1Re 17,49	e mès-la en la fona e manà tot	antorn e farí lo falisteu en lo front axí
1Re 31,9	per tota la terra lur, engir e	antorn , que fèsan a saber en los temples
2Re 2,29	Jordà e, com haguéran anat angir e	antorn de Bacharon, vanguéran a les
2Re 5,9	e féu adificació e cases engir e	antorn d’ela e dins e comansà en Malorir
1Re 11,11	Saül partí lo poble en III parts e	antrà en mig loch de la host a hora de
2Re 3,7	stada concopina de Saül, e Abner	antrà-sa’n a ella. E dix Isbòsech, fill
2Re 3,24	havia’l jaquit anar [*]. 24 E Joab	antrà-sa’n al rey e dix-li: –Què has
2Re 12,16	per l’infant, e dejunà David e	antrà-sa’n en una cambra de dins e jach
2Re 12,20	untà’s e mudà’s les vastadures e	antrà en la casa de nostre Senyor Déu e
2Re 19,5	[*] 5 E Joab vench de la batalla e	antrà en la casa del rey e dix-li: –Vuy
2Re 20,3	vídues, e anch daspuy David no	antrà en elles, ans stagéran tancadas fins
2Re 4,7	en la casa, aquell que dormia en l’	antradra , farían-lo, e fo mort, e
2Re 5,8	diu hom: «Lo sech ne lo contret no	antraran en lo templa de Déu.» 9 E estech
2Re 4,5	Ramoch borosite, Recap e Bannà, e	antràran en lo mig del dia, e era d’
2Re 4,6	e era’s adormida. 6 E amaguadament	antràran en la casa e pranían les
2Re 10,14	fuyts, fusquéran ells aytambé [*] e	antràran-sa’n en la ciutat. E partí’s
2Re 13,36	fills que vénan. [*] 36 [*] E axí	antràran los fills del rey cridant e

2Re 5,6	la terra. E diguéran a David: –No	antraràs así, si no te'n portes los orbs
2Re 11,11	e lo senyor meu Joab [*] e jo	antraré en la mia casa per so que manuch e
1Re 7,9	un anyel qui mamava e ofarí aquell	antregua e sacraficà-lo a nostre Senyor.
1Re 14,33	menjà la carn ab la sanch. 33 E fou	anunciat a Saül [*]. Lo qual los dix: –Vós
1Re 15,12	anar a Saül al matí, a Samuel fou	anunciat que Saül era vangut en Carmel e
1Re 19,19	anàran en Aioch, en Ramacha. 19 E	anunciat fo a Saül e dit: «Ver que David
1Re 19,21	21 E com aquesta cosa fou	anunsiada a Saül, tramès-hi [*]
1Re 28,16	què'm demanes, e si ha anat al teu	anvajós? 17 Car nostro Senyor farà a tu
1Re 8,1	Capítol VIII 1 Com Samuel fonch	anvalit , ell féu sos fills jutges sobre
1Re 8,5	Ratama 5 e diguéran a ell: –Tu ést	anvalit , e tos fills no van per les tuas
1Re 12,2	va rey davant vós. Jo vullmés són	anvallit e canut, e mos fills són ab vós.
2Re 24,6	en Dan, qui és en lo bosch, e	anvironàran [*] 7 [*] tota la terra dels
2Re 22,5	les contricions de la mort me han	anvironat , los torents del diabla han
2Re 22,6	6 Les cordes, les de infern, han	anvironat mi, los liguams de la mort són
1Re 7,16	tots los dies de sa vida. 16 E	anvironava cascun any Bachel e Galgala e
1Re 1,7	ventra. 7 E axí ho faÿa ella cascun	any com lo dia vania qu'ells anàvan a la
1Re 7,16	de sa vida. 16 E environava cascun	any Bachel e Galgala e Masfa e jutjava lo
1Re 13,1	1 Saül havia un fill que havia un	any com ell comensà a regnar, e ell regnà
2Re 11,1	E sdevench-sa, com hach pasat un	any , en temps de hivern, que los reys
1Re 7,9	8 [*] [*] 9 Ladonchs pres Samuel un	anyel qui mamava e ofarí aquell antregua e
1Re 15,4	e comtà ells axí com hom comta	anyells , e trobà CC míllie hòmens [*] e XM
1Re 4,18	jutjà lo poble d'Israell per XL	anys . 19 E sa nora [*] era prenys, e lo
1Re 7,2	dies fóran complits enaxí que XX	anys . E tot lo poble de Israell sa raposà
1Re 13,1	sobre lo poble d'Israell per II	anys . 2 E Saül alegí a si IIIM hòmens e
2Re 2,10	tot Israell. 10 E era en adat de XL	anys Esbòsech [*] com comensà a regnar en
2Re 2,11	fo senyor sobra la casa de Judà VII	anys e VI mesos. 12 E axí Abner, fill de
2Re 4,4	en los peus, car no havia sinó V	anys com vench misatga de Saül e de
2Re 5,4	a regnar e regnà en Habron XL	anys , 5 e regnà sobra Judà XL anys, VII e
2Re 5,5	XL anys, 5 e regnà sobra Judà XL	anys , VII e VI mesos, e regnà en Jerusalem
2Re 13,23	despunçalada Tamar. 23 Aprés dos	anys , esdavench-sa que Absalon faÿa
2Re 13,38	estech ab lo rey de Gazur III	anys . 39 E com David fou aconhortat de la
2Re 19,32	fort vell, car era en adat de LXXX	anys , e aquell havia donada molta vianda
2Re 19,34	Dix Basalý al rey: –Quals són los	anys de la mia vida, que yo puig ab lo rey
2Re 19,35	ab lo rey en Jerusalem? 35 LXXX	anys he viscut vuy, senyor. Los meus senys
2Re 21,1	en los dies de David e durà per III	anys contínuament. E David damanà consell
2Re 24,13	-li: –Açò diu nostre Senyor: O VII	anys hauràs fam en la terra o III mesos
1Re 17,10	[*]. 10 E lo falisteu dix: –Yo he	aontades [*] les companyes d'Israell vuy
1Re 17,45	d'Israell, que tu has vuy	aontades . 46 E nostra Senyor darà tu en
1Re 17,26	auciuria lo no circumcís qui gosava	aontar lo poble d'Israell. 27-30 [*]
2Re 24,21	Aurena, anà e gità's en terra e	aorà lo rey [*]: –Per què ve lo senyor meu
2Re 21,17	ab nós en batalla, per so que no	apachs la luerna de Israell. 18 E la
1Re 3,3	3 la lum de Déu anans qu'ell fos	apagat . E Samuel dormia en lo temple de
2Re 1,7	ell, 7 e Saül regirà's e vaé mi e	apalà 'm e, com yo li haguí respost, 8 dix
2Re 22,4	deliura mi de la iniquitat. 4 Jo	apalaré nostre Senyor loable, e seré sau
2Re 22,7	davant mi. 7 En la mia tribulació	apalaré nostre Senyor Déu e cridaré al Déu
1Re 3,4	la archa de Déu. 4 E nostra Senyor	apallà Samuel, lo qual respòs: –Vet que
1Re 3,8	nostre Senyor [*]. 8 Nostra Senyor	apallà encara la terça veguada Samuel, lo
1Re 3,16	la visió a Elí. 16 Donchs Elí	apallà Samuel e dix-li: –O, Samuel, mon
1Re 9,26	lavats e lo dia era ja clar, Samuel	apallà Saül en lo soler e dix a ell: –Leva
1Re 10,17	la paraula del regna [*]. 17 Samuel	apallà lo poble [*] en Masfat, 18 e dix

1Re 16,5	ell santificà Ysaí e sos fills e	apallà ells al sacrifici. 6 E com ells
1Re 19,7	qu'ell no serà mort. 7 Jonatàs	apallà David e recomtà-li totes aquestes
1Re 29,6	morts M, e David, XM"? 6 Axí Achís	apallà David e dix-li: –Viva nostro
2Re 5,9	habità David en la altesa de Sion e	apallà ella ciutat de David e féu
2Re 9,2	Saül qui havia nom Sibà, e lo rey	apallà-lo e li dix: –Ést tu Sibà? E
2Re 9,9	sobra un ca mort [*]. 9 E lo rey	apallà Sibà, servacial de Saül, e dix: –Yo
2Re 10,10	poble liurà a son frare Abisayi e	apallà la sua companya contra los fills de
1Re Inc	lo Libre de Samuel, lo qual nos	apallam Primer de Reys. 1, Tit Capítol
1Re 3,10	lit. 10 E nostre Senyor lo vench	apallar II vaguadas: –Samuel, Samuel!
1Re 6,2	per VII mesos. 2 E après asò	apallàran los falisteus los praveras e los
2Re 2,16	e cayguéran tots morts ensemps. E	apallàran lo loch on açò fou camp dells
1Re 16,3	sacrificar a nostra Senyor." 3 E tu	apallaràs Ysayí al sacrifici, e jo
1Re 12,17	temps de cullir los forments? Jo	apallaré nostre Senyor Déu e ell donarà
1Re 3,5	li dix: –Vet mi así, cor tu m'has	apallat . Elí dix: –Yo no he tu apellat.
1Re 3,6	Elí respòs: –[*] Yo no t'he	apallat . E torna-ta'n e dorm. 7 E
1Re 9,9	Anem al vaent.» Aquell qui vuy és	apallat «profeta» entra nós era apallat sa
1Re 9,9	és apallat «profeta» entra nós era	apallat sa enrera «vaent». 10 Saül dix a
1Re 28,15	volgut retra resposta. [*] E yo he	apallat tu per veura què faré. 16 Dix
2Re 5,11	de cedra (ço és, de un arbra qui és	apallat sedra), e tramès-li maestres de
2Re 5,20	les ayguas. E per açò aquel loch és	apallat Baal Farisim. 21 E los falisteus
2Re 6,14	E David sagnia un drap de li qui és	apallat ffot. 15 E David e tot Israell
2Re 20,21	un hom del munt de Afraÿm, qui és	apallat Ciba, fill de Bocrí, ha levada la
1Re 9,13	e puy menjaran aquels qui saran	apallats . [*] 14 Donchs ells muntàran a la
1Re 9,24	a tu és stat stujat asient com yo	apallé lo poble. Donchs Saül menjà ab
1Re 2,27	coses diu nostre Senyor: “No	aparaguí yo apertament a [*] ton para en
2Re 22,16	e destruí aquells [*]. 16 E són	aparaguts los scampaments de la mar, e los
1Re 17,21	21 Car lo poble d'Israell havia	aparalada sa host per combatra; los
2Re 19,31	que hach pasat Jordà e encara era	aparalat de saguir-lo d'aquí avant, si
2Re 10,9	trià dels millors de Israell e	aparallà batalla contra los asarienchs. 10
2Re 10,9	9 Com vaé Joab que lla companya era	aparallada davant ell a combatra e
1Re 2,3	de la tua boqua [*] e a ell són	aparallades les penses. 4 Lo arch dels
2Re 10,16	dalà lo flum e féu-los vanir e	aparallar a lla batalla, e Saboach, qui
2Re 19,26-27	sme menyspresà e no volch	aparallar a mi l'asa, [*] e asò m'scusa
1Re 28,1	ajustàran la sua companya e	aparallàran -sa a la batalla contra
2Re 10,17	e vench en Elema, e los sirianchs	aparallàran la batalla contra David e
1Re 13,13	asò fet, nostre Senyor haguera ja	aparallat lo teu regna sobra lo poble d'
2Re 6,17	en lo mig loch que David ho havia	aparallat . Ofarí David ofersons davant
2Re 13,5	–Ajau-ta sobra lo teu lit e fé	aparàs que sies malaut, e com ton para ta
2Re 6,22	humill davant los seus vulls. E	aparé bo e més gloriós davant aquells
1Re 9,14	per mig loch de la ciutat, Samuel	aparech a ells [*]. 15 Nostre Senyor havia
2Re 1,2	dies en Sichalech 2 e en lo III dia	aparech un hom que vania de les tendes de
1Re 1,22	deslatat, e que yo li men, aquell	aparegua davant nostra Senyor Déu, e
2Re 13,6	que vinguia [*] Tamar per ço que m'	aparel de manjar de la sua mà. 7 E levors
2Re 13,5	que Tamar vengua a tu per ço que t'	aparell de manjar e que te'n do elavors.
1Re 3,21	Senyor. 21 E nostro Senyor volch	aparer en Silló, on havia stat ravellat a
1Re 21,13	mudà la sua boqua e la torsé, e féu	aparés que caygués entre les mans d'
1Re 21,13	havian amanat davant Chis. E feÿa	aparés que fos orat, e pintava en les
1Re 4,21	tu has infantat un fill. [*] 21 E	apelà l'infant Ichabot, e dix: «La glòria
1Re 2,18	havia vastadura de li, la quall hom	apella ephot. 19 E sa mara li feÿa una
1Re 3,9	-te'n e dorm e, si d'aquí avant	apella a tu, diràs: “Seynor, parla, cor lo

1Re 1,20	ella consabé e infantà un fill, e	apellà son nom Samuel, per ço car ella
1Re 3,6	'n tornà e dormí. 6 E nostre Senyor	apellà altra vaguada Samuel. Per què ell
1Re 7,12	qui són II lochs prop a prop, e	apellà lo nom d'aquell loch pedra de
1Re 16,8	no l'he alet. [*] 8 Donchs Isahí	apellà Aminadap [*]; Samuel li dix: –[*]
2Re 12,25	25 e liurà-lo a Natan profeta, e	apellà lo seu nom “Amabla a nostre Senyor
1Re 3,5	has apallat. Elí dix: –Yo no he tu	apellat . Torna-ta'n e dorm. E Samuel sa
1Re 3,6	que yo són vangut perquè m'has	apellat . Elí respòs: –[*] Yo no t'he
2Re 5,7	e la altesa de Sion; aquesta és	apellat ciutat de David. 8 E gità'n tots
2Re 6,2	la archa de Déu sobra la qual és	apellat lo nom de nostra Senyor, Déu de
2Re 6,8	havia mort Ozà, e aquell loch és	apellat percussió o fariment o mort de Ozà
1Re 2,27	diu nostre Senyor: “No aparaguí yo	apertament a [*] ton para en Agipta [*],
1Re 10,21	lo trip de Benjamín. 21 Donchs ell	aplaguà tot lo trip de Benjamín e tot son
1Re 10,20	vostras companyas. 20 E axí Samuel	aplegà tots los trips d'Israell, e la
1Re 14,38	li respòs aquel dia. 38 Saül dix:	– Aplegats sa tots los angles del pobla e
1Re 20,21	un infant e dir-li-he: “Vé,	aporta las sagetes.” 22 Si yo diré a l'
1Re 20,22	sagetes aquí són més ensà que tu,	aporta-les-me ”, vendràs a mi, car pau
1Re 20,36	36 E dix Jonatàs a l'infant: –Vé,	aporta les sagetes que yo gitaré. E com l'
1Re 20,40	e dix-li: –Vé-te'n tost e	aporta-les a casa. 41 E com lo fadri se
1Re 21,9	coltell de Goliach [*]. Si'l vols,	aporta'l-te'n , car no n'hic ha sinó
2Re 2,21	part e prin un dels jóvens e	aporta-te'n la sua roba. E Azaell no's
1Re 9,23	XXX hòmens. 23 Samuel dix al coch:	– Aporta aquela part que yo't comané [*].
1Re 14,18	[*]. 18 Donchs dix Saül a Achia:	– Aporta la archa de nostre Senyor. Qui era
2Re 13,10	fóran fora, 10 dix Amon a Tamar:	– Aporta lo manjar en la cambra, e aquí
1Re 9,24	yo't comané [*]. 24 Donchs lo coch	aportà una spatlla davant Saül, e Samuel
1Re 17,54	54 David pres lo cap del falisteu e	aportà aquell en Jerusalem e posà les sues
1Re 18,27	CC hòmens e pres les sircusions e	aportà-les al rey [*]. Donchs, Saül donà
1Re 20,38	l'infant de Jonatàs les sagetes e	aportà-les a son senyor. 39 E l'infant
2Re 8,7	los anels que aportava en lo coll e	aportà-ho tot en Jerusalem. 8 E aportà
2Re 8,8	e aportà-ho tot en Jerusalem. 8 E	aportà lo rey molt aram de aquestes
1Re 21,8	o lança, da'l-me, car no he	aportades les mies armas, car la paraula
1Re 30,18	coses que los amalichites havían	aportades e portà-sa-n'ho tot. E manà
1Re 30,19	les coses sues qu'ells havían	aportades e portà-se-n'ho tot que se
1Re 4,4	4 Donchs tramaterán en Siló e féran	aportar la archa de la amistança de nostre
1Re 5,1	pranguéran la archa de Déu e	aportàran aquella de la pedra de la Ajuda
1Re 7,1	hòmens de Cariariarim vanguéran e	aportàran-sa'n la arqua de nostra
2Re 4,8	la nit per la carera del dasert 8 e	aportàran lo cap de Isbòsech, fill de
2Re 5,21	qui éran ab ell pranguéran-les e	aportàran-les-se'n . 22 Vangéran altra
2Re 23,16	de lla sistema de Batlem [*] e	aportàran-la a David. E ell no'n volgué
2Re 6,12	David: «Iré a la casa de Bedadom e	aportaré la arqua en la mia casa en
2Re 1,10	que tania en lo seu bras e yo ho he	aportat así a tu, senyor meu. 11 E
2Re 7,18	qui són yo, que tu m'has amenat e	aportat tro así? 19 Mas encara açò és vist
1Re 13,9	él a poc a poch. 9 Donchs Saül dix:	– Aportats a mi holocausts e sacrificis
2Re 8,7	de Adàser e los anels que	aportava en lo coll e aportà-ho tot en
2Re 3,31	lo rey David saguia lo lit ab què	aportàvan Abner. 32 Com haguéran sotarat
2Re 8,7	7 E David pres les armas d'aur que	aportàvan los servicials de Adàser e los
1Re 4,3	fets fugir devant los falisteus?	Aportem así l'arqua de la amistança de
1Re 6,2	dels falisteus per VII mesos. 2 E	aprés asò apallàran los falisteus los
1Re 7,2	E tot lo poble de Israell sa raposà	aprés de nostre Senyor. 3 Ladonchs Samuel
1Re 8,3	les sues careras, ans trastornàran	aprés cobeia, car ells pranguéran dons e
1Re 12,10	en la mà del rey de Moab [*]. 10 E	aprés cridàs a Déu [*]. 11 E nostra Senyor

1Re 13,4	falisteus.» Donchs lo poble cridà	après Saül en Galgala. 5 E los falisteus
1Re 17,13	E los III fils seus [*] éran anats	après Saüll en batala. [*] 14 [*] Donchs,
1Re 17,48	Adonchs, com lo falisteu fou vangut	après de David, David sa cuytà e axí a ell
1Re 31,8	jaquides. 8 E quant vench altra dia	après aquells da lla batalla, vanguéran
2Re 1,1	1,Tit Capítol primer 1 E fonch fet	après que Saül fonch mort, que David venc
2Re 2,1	2,Tit Capítol II 1 Adonchs,	après aquestes coses, David aconsallà's
2Re 8,1	8,Tit Capítol VIII 1 E fonch fet	après açò que combaté David los falisteus
2Re 10,1	10,Tit Capítol X 1 E fon fet que	après morí Naàs, lo rey dells fills de
2Re 11,2	fo lavat del lit en què hach dormit	après migdia e, dementra qu'ell anava per
2Re 11,5	de la sua lagesa. 5 So és que,	après que llo rey hach jagut ab ella, ella
2Re 23,9	veguada que anà a lla batalla. 9 E	après ell sech Aliatzar, fill de son oncle
2Re 23,11	d'aquells qui éran morts. 11 E	après d'aquest fo Samaà, fill de Aggè, de
2Re 24,8	és envers migdia, en Barsabe. 8 E	après VIII messos e XX dies fóran en la
1Re 1,21	havia damanat a nostre Senyor. 21	Aprés annà Alchanà, son marit, e tota sa
1Re 10,22	ell, e no poch éser atrobat. 22	Aprés açò, ells demenàran consell a nostra
1Re 18,10	podia guardar David adretament. 10	Aprés , a l'altra dia, lo maligna sparit
1Re 18,27	David fos fet gendre del rey. 27	Aprés poch dies, David sa lavà e anà-sa
2Re 13,20	no te'n dons ira ne plors.	Aprés açò, stech Tamar lonch de temps en
2Re 13,23	ço que havia despunçalada Tamar. 23	Aprés dos anys, esdavench-sa que Absalon
2Re 21,14	que'll rey los havia manadas.	Aprés de açò fet, nostra Senyor perdonà a
1Re 15,21	mort tot son poble. 21 Mas lo poble	apresà presa de bous e de ovelles, e són
1Re 1,3	a nostro Senyor en Silló. E en	aque loch stàvan II fills de Elí, Ophní e
1Re 1,24	e una ampolla plena de vi e amana	aque a nostra Senyor en Siló, e l'infant
1Re 4,2	d'Israell fugí als falisteus, e en	aque contrast fóran morts per los camps
1Re 4,12	del trip de Benjamín vench en Siló	aque dia matex e havia son vastiment
1Re 4,13	guardava la carera per la qual	aque vania, e lo seu cor era molt tamorós
1Re 5,5	de Dagon [*] no calsigàran en	aque loch en Asot dentrò en aquest dia de
1Re 7,3	cor a nostre Senyor en servir	aque loch tot sol, ell deliurarà vós de lles
1Re 14,37	Israell? Nostre Senyor no li respòs	aque loch dia. 38 Saül dix: –Aplegats sa tots
1Re 15,28	vuy a tu tot lo regna d'Israell e	aque loch ha liurat a un ton proïma qui és
1Re 16,3	tu qual cosa tu faces, e tu untaràs	aque loch que yo t'amostraré. 4 Donchs Samuel
1Re 16,11	ovelles. Dix Samuel [*]: –Tramit	aque loch cercar e amena-lo a mi, car no'ns
1Re 16,12	–Leve't e unta-lo, car aquest és	aque loch que yo he alet. 13 Donchs Samuel
1Re 16,13	pres lo corn de l'oli e untà'n	aque loch en mig loch de sos frares. E d'
1Re 28,20	car no havían manjat pa en tot	aque loch dia. 21 [*] Dix la fembra: –[*] 22
2Re 3,37	e plasch-los molt [*]. 37 E en	aque loch dia conech tot lo poble d'Irae que
2Re 4,3	e fóran aquí stranys entrò en	aque loch temps. 4 Emperò Jonatàs [*] havia
2Re 5,20	sa departèxan les ayguas. E per açò	aque loch és apallat Baal Farisim. 21 E
2Re 5, 24	parés. 24 E com oyràs lo brogit de	aque loch que irà per les simes [*], tu lavors
2Re 9,2	-lo e li dix: –Ést tu Sibà? E	aque loch respòs: –Yo són Sibà, sarvacial teu.
1Re 9,23	23 Samuel dix al coch: –Aporta	aque loch part que yo't comané [*]. 24
1Re 15,21	e de ovelles, e són promeyes de	aque loch coses que són stades mortes, e asò
1Re 1,3	fills, e Anna no hach nangú. 3 E	aque loch homa anava de la sua ciutat per [*]
1Re 1,11	tua sarventa infant mascle, yo daré	aque loch a nostra Senyor en tots los dies de
1Re 1,22	sia deslatat, e que yo li men,	aque loch aparegua davant nostra Senyor Déu,
1Re 1,22	davant nostra Senyor Déu, e	aque loch stigua aquí contínuament. 23 E
1Re 2,15	vania lo serf del pravera e deÿa en	aque loch qui sacrificava: «Dóna a mi de la
1Re 2,16	de tu carn cuyta, mas crua.» 16 E	aque loch que sacreficava deÿa a ell: «Lexa
1Re 2,25	pecca contra Déu, qual pragarà per	aque loch? Éls no oýran la veu de lur para,
1Re 3,1	de nostra Senyor era praciota en	aque loch temps, no era visió manifesta. 2

1Re 3,12	home oja ab II orelles [*]. 12 En	aquell dia yo sositaré contra Elí totes
1Re 4,1	Capítol III 1 E sdavench-sa en	aquell temps que los falisteus se
1Re 4,13	de nostra Senyor. E, mantinent que	aquell fou intrat, recomtà a tota la
1Re 4,16	[*] [*] 15 [*] 16 [*] [*] Dix en	aquell : [*] –En qual manera és açò
1Re 4,18	l'archa de Déu és presa. 18 E, com	aquell hach nomenada l'arque de Déu, Elí
1Re 6,14	Josuè de Betsames e stech aquí. En	aquell loch havia una gran pedra, e ells
1Re 6,15	sacrificis a nostre Senyor en	aquell dia. 16 E V dels prínceps dels
1Re 6,16	açò tornàran-se'n en Caron en	aquell dia. 17 Aquestes són les semblances
1Re 6,18	de nostre Senyor, la qual era entrò	aquell dia dintra lo camp de [*] Betsemes.
1Re 7,2	l'arque de nostre Senyor. 2 D'	aquell dia ensà que lla archa del Senyor
1Re 7,6	devant nostra Senyor e degunàran	aquell dia e diguéran: –A tu, Senyor,
1Re 7,9	Samuel un anyel qui mamava e ofarí	aquell antregua e sacraficà-lo a nostre
1Re 7,10	d'Israell, e nostre Senyor tronà	aquell dia ab gran tabustoll contra los
1Re 7,12	prop a prop, e apellà lo nom d'	aquell loch pedra de Ajuda, e dix: «Nostre
1Re 8,18	sos serfs. 18 E vós cridarets en	aquell dia mercè a nostre Senyor contra
1Re 8,18	e nostro Senyor no oyrà vós en	aquell dia, per ço com vós havets damanat
1Re 9,1	1Re 9, Tit Capítol VIII 1 En	aquell temps era un home del trip de
1Re 9,16	la terra de Benjamín, e tu untaràs	aquell per éser rey sobra lo meu poble d'
1Re 9,24	poble. Donchs Saül menjà ab Samuel	aquell dia, 25 e puys devalàran de la
1Re 10,9	tots aquells sanyals vangéran a ell	aquell dia. 10 Donchs ells vanguéran al
1Re 10,24	dix a tot lo poble: –Vós havets	aquell que nostra Senyor ha elet. E no és
1Re 11,12	12 Lo poble dix a Samuel: –Qual és	aquell que diu que Saül no regnarà sobra
1Re 12,3	ne si he opromut algú e compdemnat	aquell : uy jo us ho restituiré. 4 Ells
1Re 13,19	una d'aquelles [*] 18 [*]. 19 E en	aquell temps no podia hom trobar farer
1Re 14,4	no sabie Jonatàs on era anat. 4 Per	aquell loch on Jonatàs volia anar a lla
1Re 14,23	hòmens. 23 E nostra Senyor salvà	aquell jorn lo poble d'Israell [*]. 24
1Re 14,24	conjurà lo poble, dix: –Maleÿt sia	aquell homa que menjarà pa dentrò al
1Re 16,6	vahé Eliab e dix: –E donchs, ést tu	aquell que nostro Senyor ha alet [*]? 7 E
1Re 16,13	en mig loch de sos frares. E d'	aquell dia ensà lo sparit de nostre Senyor
1Re 17,23	demanà de sos frares [*]. 23 E [*]	aquell falisteu bort [*] axí de ses tendes
1Re 17,25	lo rey darà molt gran riquesa en	aquell qui l'auciurà e donarà a ell sa
1Re 17,54	pres lo cap del falisteu e aportà	aquell en Jerusalem e posà les sues armes
1Re 17,55	armes en lo seu tabernacla. 55 E en	aquell temps que Saül vaé anar David
1Re 17,55	qual linatge és aquest jovancell? E	aquell li dix: –Senyor, sàpias [*] que jo
1Re 18,2	com ell matex. 2 Saül ratench ell	aquell dia e no li atorguà que tornàs a
1Re 18,9	dafal a ell sinó sol lo regna! 9 D'	aquell dia avant Saül no podia guardar
1Re 19,13	de cabra palosa en son cap, e cobrí	aquell de les sues vestedures. 14-15 [*]
1Re 19,24	Samuel, e cantà tot nuu per tot	aquell dia e aquella nit. E de açò exí un
1Re 20,26	no parlà nanguna paraula en tot	aquell dia, car pensave's que per vventura
1Re 21,7	posàsan de fresch e de calent. 7 En	aquell dia havia aquí un hom servicial de
1Re 21,9	'l-te'n, car no n'hic ha sinó	aquell . [*] –[*] Da'l-ma. 10 E axí
1Re 27,6	dél rey ab tu? 6 Lavors Achís donà	aquell dia a David Xichalet. E per açò és
1Re 30,25	qui són anats a la batalla. 25 E d'	aquell dia avant stablíran que fos lig en
1Re 31,6	6 Morí Saül e III fills seus, e en	aquell dia lo seu scuder e tots los seus
1Re 31,6	qui éran de la sua casa, en	aquell dia moríran. 7 E com los fills d'
2Re 1,3	e adorà David. 3 E dix David en	aquell hom: –D'on véns? E dix aquell hom:
2Re 1,3	en aquell hom: –D'on véns? E dix	aquell hom: [*] 4 [*] –Fas-ta a saber
2Re 1,5	fill, són morts. 5 E dix David en	aquell hom [*]: –Com sabs tu que mort sia
2Re 1,6	Saül e son fill Jonatàs? 6 Respòs	aquell e dix: –Io vanguí per vventura en lo
2Re 1,13	morts ab coltell. 13 Dix David en	aquell hom qui era fuyt de lles tendes de

2Re 1,13	aquestes coses: –D'on ést, tu? E	aquell li dix: –Yo són fill de un hom
2Re 1,16	's a ell e matà'l. 16 Dix David en	aquell que morí: –La tua sanch e la tua
2Re 2,17	camp dells Forts, en Gabaon. 17 En	aquell dia moch-sa gran ramor e gran
2Re 2,23	-li en lo sagí, e tantost morí en	aquell matex loch. E tots aquels qui
2Re 2,23	loch. E tots aquels qui pasàvan per	aquell loch on jahia mort Azael aturàvan-
2Re 3,6	d'Anglà, muller de David. [*] 6 En	aquell temps, com era tan gran batalla
2Re 3,39	e braus. Nostre Senyor raguardon	aquell qui fa mal sagons sa malícia! 4, Tit
2Re 4,7	7 Com fóran entrats en la casa,	aquell que dormia en l'antradra, farián-
2Re 4,10	la mia ànima de tot treball! 10 Car	aquell qui m'adux misatga que mort era
2Re 4,11	Doncs, no querré yo l'ànima de	aquell e la sanch de aquell de la mà
2Re 4,11	yo l'ànima de aquell e la sanch de	aquell de la mà vostra e tolré vosaltres
2Re 5,8	jabuseus, car David havia dit que	aquell que auciuria lo jabuseu e aquels
2Re 6,8	e faló per ço com havia mort Ozà, e	aquell loch és apellat percussió o
2Re 6,9	tamé fort nostre Senyor Déu, e	aquell dia ell dix: «Quant entrarà la
2Re 7,25	lo teu servacial e sobra la casa de	aquell e fé axí com has parlat. 26 E sia
2Re 8,10	anamich de Adàser. E en la mà de	aquell era la vaxella de argent [*] e de
2Re 11,16	asetjà la ciutat, posà Ories en	aquell loch on sabia que hauria major
2Re 12,4	bous, que so que faés convit an	aquell palagrí, car lo palagrí era vangut
2Re 12,9	ab coltell Uries, e la muller d'	aquell has presa per muller? [*] 10 E per
2Re 19,2	éran, per so com lo poble oyí dir	aquell dia que llo rey plorava son fill
2Re 19,32	car era en adat de LXXX anys, e	aquell havia donada molta vianda al rey
2Re 19,37	fill meu, vaja ab tu, e tu faràs en	aquell aquell bé que't plaurà. 38 –Donchs
2Re 19,37	vaja ab tu, e tu faràs en aquell	aquell bé que't plaurà. 38 –Donchs –dix
2Re 20,1	nom Ciba, fill de Bocrí [*], e	aquell tochà la corneta e la nafill e dix:
2Re 20,11	qui era mort, diguéran: –Veus	aquell qui volch éser companyó da David
2Re 20,21	David. Liurats-nos solament	aquell , e nós partir-nos-hem de lla
2Re 21,5	al rey: –Nós davem destruir	aquell qui destróví a nosaltres e'ns
2Re 22,1	Senyor Déu aquest dictat o cant en	aquell dia que nostro Senyor Déu lo
2Re 22,13	qui és en l'asguardament d'	aquell . 14 Nostre Senyor tronarà; el qui
2Re 22,16	del sparit de la falonia d'	aquell . 17 E tramès de alt e reebí mi,
2Re 22,23	davant ell. 23 Car tots los juýs de	aquell són stats davant mi, e ells
2Re 23,2	ha parlat per mi, e la paraula de	aquell , per la mia lengua. 3 Yo he dit:
2Re 23,10	hòmens de Israell fóran pujats en	aquell loch, stech e aucís tants dels
2Re 23,10	per la sanch qui fo sacada. E en	aquell dia féu nostre Senyor gran salut, e
2Re 23,12	haguéran fet fugir lo poble, 12	aquell estech en lo mig del camp e sguardà
2Re 23,12	e aucís molts dels falisteus. E	aquell dia fo feta gran salut en Israell.
2Re 23,18	de Servià, era príncep de III, e	aquell és aquell qui lavà la lansa sua
2Re 23,18	era príncep de III, e aquell és	aquell qui lavà la lansa sua contra CCC
2Re 24,13	què volls, per ço que ho digue en	aquell qui m'hic ha tramès. 14 E dix
2Re 24,17	tallava lo poble: –Yo són, Senyor,	aquell qui he peccat e qui he fetes les
2Re 24,18	18 E vench Gad profeta a David	aquell dia e dix-li: –Puja e stablex
1Re 1,2	de Tauch, fill de Suph, efratén. 2	Aquell hach dues mullers, e la una hach
1Re 4,17	manera és açò esdavangut [*]? 17	Aquell li dix: –Lo poble d'Israell és
1Re 9,2	qui havia molt gran força. 2	Aquell havia un fill, que havia nom Saül,
1Re 9,9	a Déu, deýan: «[*] Anem al vaent.»	Aquell qui vuy és apallat «profeta» entra
2Re 9,4	dells peus. 4 Dix lo rey: –On és?	Aquell respòs: –En la casa de Machir, fill
1Re 1,18	de la qual tu l'has praguat. 18 E	aquella li dix: –Yo volria que la tua
1Re 2,5	que [*] són sadollats, dentrò que	aquella qui era axorcha hach [*] infants,
1Re 2,5	qui era axorcha hach [*] infants, e	aquella que havia molts fills fo malalta.
1Re 2,14	ab III arpions en sa mà 14 e matia	aquella en sa sitra o caldera o olla [*],

1Re 5,1	la archa de Déu e aportàran	aquella de la pedra de la Ajuda en Asot. 2
1Re 5,2	en lo temple de Dagon e asiguéran	aquella prop de Dagon, lur déu. 3 E com
1Re 5,6	camp sa escalfàran en mig loch de	aquella regiò, e rates nasquéran, e gran
1Re 6,9	gran mal. E si ella no sa'n va per	aquella , nós sabrem qu'ella no ha fet a
1Re 7,12	12 E Samuel pres una pedra e posà	aquella entra Masfat e Sen, qui són II
1Re 10,25	poble la lig del regna e escriví	aquella en un libra e preposà-la en un
1Re 18,17	la major filla mia. Jo donaré	aquella a tu per muller, e yo no daman a
1Re 18,21	ell molt. 21 E Saül [*]: «Yo donaré	aquella a ell perquè li sia en escàndel e
1Re 19,10	E lavors David fogí, e fo salvat	aquella nit. 11 Adonchs Saül tramès [*] da
1Re 19,13	pres una imatge de fust e posà	aquella en lo lit de Davit, †entrò† una
1Re 19,24	cantà tot nuu per tot aquell dia e	aquella nit. E de açò exí un proverbi:
1Re 28,24	e asech-sa sobra lo lit. 24 E	aquella fembra havia un vadèl pascual en
1Re 28,25	manjat, lavàran-sa e anàran tota	aquella nit. 29, Tit Capítol XXVIII 1 E
1Re 31,5	matex. E fóran morts, donchs, en	aquella batalla. 6 Morí Saül e III fills
2Re 2,29	aquells qui éran ab ell anàran tota	aquella nit per los camps e pasàran Jordà
2Re 3,9	e so li anadescha, si yo no fas	aquella covinensa ab David, axí com ell
2Re 7,4	Senyor Déu és ab tu. 4 E fou fet en	aquella nit: la paraula de Déu vench a
2Re 11,2	dona qui's lavava en una salla, e	aquella fembra era molt bella. 3 E lo rey
2Re 11,3	bella. 3 E lo rey damanà qui era	aquella que axí era bella. Diguéran-li
2Re 11,3	axí era bella. Diguéran-li que	aquella era Barsabé, filla de Alam, muller
2Re 11,4	e dormí ab ella. E sobra la fembra	aquella fou santificada de la sua lagesa.
2Re 12,30	pres la corona del cap del rey, e	aquella pasava un talent d'aur e havia-
2Re 20,19	aquesta ciutat. 19 Doncs, no són yo	aquella qui respon en Israell, e tu vols
2Re 24,4	4 Emperò la paraula del rey, sobra	aquella de Joab. E Joab e los prínceps
2Re 24,12	Senyor: De III coses lig-na	aquella que't vulles, e faré axí com tu
2Re 24,25	mercè de tota la terra e tolch tota	aquella plagua e aquella pastilència de
2Re 24,25	terra e tolch tota aquella plagua e	aquella pastilència de Israell. Expl Ací se
1Re 8,21	les paraules del poble e recomtà	aquellas a nostra Senyor. 22 E nostra
1Re 17,40	e V pedras [*] de un torent e mès	aquellas en una sportella que havia ab si
1Re 31,7	los falisteus e habitàran en	aquellas ciutats que aquells d'Israell
2Re 3,8	de mon para? E Abner fou irat per	aquellas paraules qui li dix Isbòsec e dix
1Re 6,7	no hàjan portat jou, e ajustats	aquelles a lla careta, e ancloets los
1Re 13,17	als fills d'Israell; la una d'	aquelles [*] 18 [*]. 19 E en aquell temps
1Re 15,9	éran belles, e anch no volguéran	aquelles destruir. Donchs ells
1Re 17,23	bort [*] axí de ses tendes e dix	aquelles paraules que debans havia dites,
1Re 30,18	18 E lavors pres David totes	aquelles coses que los amalichites havían
1Re 30,23	axí, frares meus, ne partirets axí	aquelles coses que nostre Senyor ha
2Re 21,14	qui era son para. E feren totes	aquelles coses que'll rey los havia
1Re 2,5	éran aloguats per haver del pa, e	aquells que [*] són sadollats, dentrò que
1Re 2,14	sos obs. Enaxí ho faían ells a tots	aquells del pobla de Israell que vania en
1Re 2,25	para, perquè nostre Senyor volch	aquells auciura. 26 E Samuel, l'infant,
1Re 4,20	enfantà. 20 E [*] diguéran-li	aquells que li stàvan entorn: –No hajas
1Re 7,10	contra los falisteus e spaventà	aquells , e fóran morts per los fills d'
1Re 10,9	Déu mudà a ell altra cor. E tots	aquells sanyals vangéran a ell aquell dia.
1Re 10,18	e us he deliurats de les mans de	aquells e de la mà de tots los reys qui us
1Re 11,8	axíran ensemps [*], 8 e Saül nombrà	aquells en Bètzsch: los fills d'Israell
1Re 14,10	nós anem a ells, car nostra Senyor	aquells ha liurats en les nostres mans.
1Re 14,37	Senyor. 37 E [*] dix: –Yo pasaguiré	aquells ? Si tu liures aquells en les mans
1Re 14,37	–Yo pasaguiré aquells? Si tu liures	aquells en les mans de Israell? Nostre
1Re 14,47	los falisteus. E ell sobrà tots	aquells contra los quals ell sa girava. 48

1Re 14,48	fills d'Israell de lles mans d'	aquells qui' lls daguastàvan. 49 Aquests
1Re 15,29	tu, 29 car ell no perdonerà pas en	aquells que ell vençrà ne no sarà
1Re 17,19	tos frares [*]. 19 Donchs Saül e	aquells fills d'Israell sa combatían ab
1Re 17,25	e David les oyí. 24 [*] 25 Un de	aquells de Israell dix a David: –Has tu
1Re 17,46	lo cap e daré lo teu cors mort e	aquells dels falisteus als ocels del cel e
1Re 17,46	de la terra, per so que tots	aquells qui són en la terra sàpian que Déu
1Re 19,8	e combaté contra ells e vancé	aquells , anaxí que fugíran [*]. 9 E lo
1Re 21,13	que caygués entre les mans d'	aquells qui l'havían amanat davant Chis.
1Re 27,8	e saguratat habitàvan antigament ab	aquells qui anàvan en Sur dantrò a la
1Re 27,9	9 Destroví David tota la terra de	aquells e no hy jaquí null hom viu ne
1Re 28,1	Capítol XXVII 1 E fonch fet en	aquells dies que los falisteus ajustàran
1Re 28,3	davinadors de la terra e aucís tots	aquells qui havían sparit fitònich en lo
1Re 30,16	16 Com lo hy hach amanat, vaéran	aquells que seýan sobra la terra e
1Re 30,21	és de David. 21 E vench David a	aquells CC qui éran romasos per so com
1Re 30,21	Aquests axíran a carera a David e	aquells qui éran ab ell, e pujà David e al
1Re 30,24	sa partiran, e aytant n'hauran	aquells qui són romasos en les tendes e
1Re 30,25	en Israell que aytant sa haguésan	aquells que romanían com aquells qui
1Re 30,25	haguésan aquells que romanían com	aquells qui anàvan a la batalla. 26
1Re 30,26	de la presa als vells de Judà e	aquells qui éran sos proïsmas e sos
1Re 30,27	Déu. 27 E tramès-na David en	aquells qui éran en Bathel, e aquells qui
1Re 30,27	en aquells qui éran en Bathel, e	aquells qui éran en Ramoch, envers migdia,
1Re 30,27	éran en Ramoch, envers migdia, e	aquells qui éran en Gech, 28 e aquells qui
1Re 30,28	e aquells qui éran en Gech, 28 e	aquells qui éran en Aroer, e aquells qui
1Re 30,28	28 e aquells qui éran en Aroer, e	aquells qui éran en Safamoch, e d'Estema,
1Re 30,29	e d'Estema, 29 e en Recha, e	aquells qui éran en les ciutats de
1Re 30,30	les ciutats de Jarabolí, [*] 30 e	aquells qui éran en Erema, e aquells qui
1Re 30,30	30 e aquells qui éran en Erema, e	aquells qui éran [*] en Ater, 31 e aquells
1Re 30,31	aquells qui éran [*] en Ater, 31 e	aquells qui éran en Hebron, e aquells qui
1Re 30,31	31 e aquells qui éran en Hebron, e	aquells qui éran en los altras lochs, en
1Re 31,7	e habitàran en aquellas ciutats que	aquells d'Israell havían jaquides. 8 E
1Re 31,8	8 E quant vench altra dia après	aquells da lla batalla, vanguéran los
1Re 31,8	los falisteus per so que vaésan	aquells qui éran morts en la batalla, e
1Re 31,11	panjàran en lo mur de Besan. 11 Com	aquells qui habitàvan en Galaad haguéran
1Re 31,13	Basan. 13 E pranguéran los ossos de	aquells e sabolíran-los en lo bosch de
2Re 1,4	ha haüda gran batalla, e molts de	aquells del poble de Israell són morts e
2Re 1,18	veges e pense't per quina colpa	aquells qui són morts en les altesas (ço
2Re 2,8	e per tots los lochs on éran	aquells de Israell 9 e stablí rey sobra
2Re 2,29	batalla. 29 Emperò Abner e	aquells qui éran ab ell anàran tota
2Re 2,31	dels hòmens de Benjamín e de	aquells qui éran ab Abner CCCLX. 32 E
2Re 2,32	Batlem, e anàran tota la nit Joab e	aquells qui éran ab ell e l'andamà matí,
2Re 3,20	féu gran convit a Abner e a tots	aquells que éran vangut ab ell. 21 E dix a
2Re 5,6	e sobra Judà. 6 E anà lo rey e tots	aquells qui éran ab ell en Jerusalem al
2Re 5,8	per les quals l'aygua coria, e	aquells qui los porían [*] los sechs e los
2Re 5,13	e hach David fills e filles part de	aquells que havia. 14 E aquests són los
2Re 5,14	havia. 14 E aquests són los noms de	aquells qui nasquéran en Jerusalem: Sammia
2Re 5,21	les ýdoles que portàvan. E David e	aquells qui éran ab ell pranguéran-les e
2Re 6,13	-hy sacrifici de vadell. 13 E, com	aquells qui portaven la archa haguéran
2Re 6,19	de companyes, 19 e partí a cascú d'	aquells d'Iraell, cascun hom e cascuna
2Re 6,22	E aparé bo e més gloriós davant	aquells servents que tu has parlat. 23 Axí
2Re 8,4	com David hach pres da lla part d'	aquells MDCC a cavall e XXM hòmens a peu,

2Re 8,5	jaquí C càreus. 5 E vanguéran	aquells de Síria e de Damasch per so que
2Re 10,5	oý açò, axí-los a carera, car	aquells sa tanían fort per scarnits. Dix-
2Re 11,24	Tramatéran sagetas e lansas a nós	aquells qui éran en lo mur, e moríran
2Re 19,6	les tues concopines. 6 Car tu ames	aquells qui't vòlan mal e vols mal a
2Re 19,6	qui't vòlan mal e vols mal a	aquells qui t'àman. E vuy has mostrat que
2Re 20,12	mort enmig de la carera, e un de	aquells vaé que'll poble se aturava a
2Re 21,6	E dix lo rey: –Yo daré a vosaltres	aquells que damanats. 7 E lo rey pardonà a
2Re 22,15	tramès les sues sagetes e destroví	aquells [*]. 16 E són aparaguts los
2Re 22,18	mi dels anamichs molt podarosos, d'	aquells qui m'han aiirat, car éran pus
2Re 22,31	per foch e és scut de tots	aquells qui spéran en ell. 32 E qui és Déu
2Re 22,40	Tu, Senyor, encorbaràs sots mi	aquells que'm contràstan. 41 Tu m'has
2Re 22,49	los pobles sots mi. 49 [*] [*] d'	aquells qui'm contràstan. Tu daliuraràs
2Re 23,10	tornà e portà-sa'n la roba d'	aquells qui éran morts. 11 E après d'
2Re 23,19	noble entre III. E fo príncep de	aquells III hòmens, no vench entrò als III
2Re 23,21	en què havían gran esperança	aquells qui éran ab ell e tania en la sua
2Re 24,9	forts d'armas [*] e atrobàran d'	aquells de Judà LXM axí matex hòmens forts
1Re 2,5	los febles són complits de força. 5	Aquells qui primerament éran sadolats éran
1Re 5,8	nós de la arqua del Déu d'Israell?	Aquells de Get responguéran: –Fasam-la
1Re 6,15	-na sacrificis a nostra Senyor. 15	Aquells qui éran de lla companya de Leví
2Re 20,18	bell proverbí e bella paraulla:	“ Aquells qui damànan vàjan damanar en
2Re 23,6	ha res en si matexa que no brot. 6	Aquells , emperò, qui pàsan los manaments
1Re 9,13	lo sacrafici, e puys menjaran	aquells qui saran apallats. [*] 14 Donchs
1Re 14,52	car Saül acompanyava a si tots	aquells qu'él vaía éser hòmens forts e
1Re 30,10	éran [*]. 10 [*] ab ell ancalsàran	aquells ladras, car CC n'éran romasos, que
1Re 30,24	guardada la roba e les càraguas com	aquells qui són anats a la batalla. 25 E d'
2Re 2,23	morí en aquell matex loch. E tots	aquells qui pasàvan per aquell loch on
2Re 5,8	aquell que aucíuria lo jabuseu e	aquells qui tocarían a les canals de les
1Re 1,27	e pragué a nostra Senyor 27 per	aquest infant. Jo'l pregué, e ell ha
1Re 2,20	a tu sament de aquesta fembra per	aquest infant, lo qual tu has donat a
1Re 4,6	diguéran: –Quina veu e quin crit és	aquest qui és en la host dels hebreus? E
1Re 5,5	en aquel loch en Asot dentrò en	aquest dia de vuy. 6 La mà de nostro
1Re 6,9	sabrem qu'ell ha fet contra nós	aquest gran mal. E si ella no sa'n va per
1Re 10,27	fills de Belial diguéran: –Donchs,	aquest porà nós salvar? On ells haguéran
1Re 11,13	Saül dix: –Null hom no sarà mort en	aquest dia de uy, car nostre Senyor ha
1Re 12,2	de ma joventut ab vós entrò en	aquest dia de vuy. Veus que yo són así
1Re 12,8	e manà'ls de Agipte e alogà'ls en	aquest loch. 9 E ells oblidàran lo Senyor,
1Re 12,20	–No hajats por. Si bé havets fet	aquest [*]. Mas no us vullats partir de
1Re 13,14	a ton linatge. Nostra Senyor [*]	aquest un hom sagons son cor e nostra
1Re 14,1	la host dels falisteus qui és ultra	aquest loch. E no hu féu a saber a son
1Re 14,38	e sapiats per qual s'és asdavangut	aquest paccat. 39 Nostre Senyor, Déu d'
1Re 14,41	què tu no has respòs a ton serf. Si	aquest paccat és sobra mi o sobra Jonetàs,
1Re 14,41	fill, dóna'm vuy demostrança. O si	aquest paccat és sobra aquest poble [*]. E
1Re 14,41	O si aquest paccat és sobra	aquest poble [*]. E Déu donà la
1Re 16,8	[*]; Samuel li dix: –[*] No ha	aquest alet [*]. 9 E Ysayí li manà Saman,
1Re 16,9	dix: –Encara nostre Senyor no ha	aquest alet. 10 Doncs Ysayí amenà davant
1Re 16,12	a Samuel: –Leve't e unta-lo, car	aquest és aquel que yo he alet. 13 Donchs
1Re 17,25	Israell dix a David: –Has tu vist	aquest hom que és axit per ontar lo poble
1Re 17,32	Saül, dix: –Nangú no haja por d'	aquest falisteu. Yo són ton serf e iré'm
1Re 17,33	a David: –Tu no poràs contrestar en	aquest falisteu ne't poràs combatra
1Re 17,37	l'ós, él ma deliurarà de la mà de	aquest felisteu. Saül dix [*]: –Vé, nostre

1Re 17,55	–O Abner, de qual linatge és	aquest jovancell? E aquell li dix:
1Re 21,11	de Acís a ell: –Donchs, és	aquest David rey de la terra? E no
1Re 27,6	ensà dels reys de Judà entrò en	aquest dia de vuy. 7 E stech David en la
1Re 29,3	del dia ensà que fusch [*] entrò	aquest dia de vuy. 4 E los prínceps dels
1Re 29,5	no ab los prínceps nostros? 5 No és	aquest David dell qual [*] deyan: “Saül n’
1Re 29,8	dia ensà que só davant tu entrò en	aquest dia de huy, que yo no vengua a
2Re 3,39	ha untat, gran ajuda sparava de	aquest qui mort és. E aquests hòmens fills
2Re 6,8	o fariment o mort de Ozà entrò	aquest dia de vuy. 9 David tamé fort
2Re 19,36	No’m fa fratura vuymés, Senyor,	aquest guardó que’m vols donar. 37 Mas
2Re 21,20	peu, e éran XXIII enfre tots. E	aquest fo del linatja de Arafà, 21 e
2Re 22,1	1 Parlà David a nostra Senyor Déu	aquest dictat o cant en aquell dia que
2Re 23,11	qui éran morts. 11 E après d’	aquest fo Samaà, fill de Aggè, de Ararí, e
2Re 23,23	féu Banayda fill de Juadà, 23 e	aquest fou anomanat entra III hòmens forts
2Re 23,23	entrò a III. David féu consellador	aquest a la sua orella en sacret. 24
2Re 23,29	29 Èleth, fill de Banaà, e	aquest era natopatites; Iray, fill de
2Re 24,3	per so que sia doblat e puys tot	aquest ta doble en C dobles. Mas què vol
2Re 24,10	Déu: –Senyor, jo he paccat fort en	aquest fet. Mas prech-ta, Senyor, que tu
1Re 4,8	de la mà de aquests déu molt alt?	Aquest és lo déu que farí Agipta [*]. 9 O,
1Re 9,17	Saül, nostra Senyor dix a ell:	– Aquest és l’home que yo t’havia dit.
1Re 9,17	és l’home que yo t’havia dit.	Aquest senyorejarà sobra lo meu poble. 18
1Re 14,10	ha liurats en les nostres mans.	Aquest sarà lo nostre senyal. 11 E los
2Re 23,21	de grans obres, de Capsael. [*] 21	Aquest aucís un hom agepcià en què havían
1Re 2,20	–Nostre Senyor ratrà a tu sament de	aquesta fembra per aquest infant, lo qual
1Re 5,5	axí com un sol tronch [*]. E per	aquesta rahó los praveres de Dagon [*] no
1Re 5,7	7 E com los hòmens de Azot vaéran	aquesta plagua, diguéran: –No romangua la
1Re 9,6	6 Lo qual dix a ell: –Vet que en	aquesta ciutat ha un home de Déu e és
1Re 9,12	–vos, car ell és vangut vuy en	aquesta ciutat, car lo poble fa vuy gran
1Re 9,21	Benjamín? Per què has tu dita a mi	aquesta paraula? 22 Samuel pres Saül e son
1Re 12,16	pares. 16 Mas ara stats e vajats	aquesta cosa [*] que nostre Senyor farà
1Re 13,4	4 Donchs tot lo poble d’Israell oý	aquesta fama: «Saül ha farida una companya
1Re 14,34	o son moltó, e auciets-lo sobra	aquesta pedra e mangats-na, e no
1Re 14,45	–Donchs, Jonatàs morà, qui ha feta	aquesta gran salut en Israell? Açò seria
1Re 15,14	Samuel dix a ell: –De quina veu és	aquesta de folch del bastiar que sona en
1Re 15,18	d’Israell, 18 ha tu tramès en	aquesta carera e dix a tu: “Vé e auciu los
1Re 18,8	8 Ladonchs Saül fon molt irat de	aquesta paraula e dix: –A David n’han
1Re 19,11	recomtat e dit: “Si tu no’t salvas	aquesta nit, tu moràs demà”, 12 e ella lo
1Re 19,21	comansàran a profetitzar. 21 E com	aquesta cosa fou anunsiada a Saül, tramès
1Re 21,5	servecials han stats sants. Emperò	aquesta carera és leja, mas sarà vuy
1Re 28,10	sert no vandrà nangun mal a tu per	aquesta cosa. 11 Dix la fembra a Saül:
1Re 30,15	15 Dix David: –Pories-me amanar a	aquesta companya? E ell respòs e dix:
1Re 30,15	de mon senyor, e amanar-t’he a	aquesta companya. E jurà-li David so que
2Re 2,5	nostre Senyor Déu, qui havets feta	aquesta misericòrdia ab lo senyor vostro
2Re 3,17	–sa’n. 17 E Abner tramès e dix	aquesta paraula als vells d’Israell: –Hir
2Re 3,28	Azael son frare. 28 Com David sabé	aquesta cosa que hach feta Joab, dix:
2Re 5,7	pres la torra e la altesa de Sion;	aquesta és apellat ciutat de David. 8 E
2Re 7,17	aquestes paraules e sagons tota	aquesta visió tot enaxí parlà Natan a
2Re 7,27	seu cor per so que praguàs a tu per	aquesta oració. 28 Donchs, ara, Senyor
2Re 8,11	de argent [*] e de l’aram. 11 E	aquesta vaxella sa’n portà lo rey David e
2Re 11,25	“No t’smaÿs ne t’spaordesches per	aquesta batalla. Car molts e diversos
2Re 12,14	lo nom de nostre Senyor Déu, per	aquesta paraula morà lo fill que tu has.

2Re 13,13	folia, 13 car jo no poré sofarir	aquesta onta atan gran, e tu saràs tangut
2Re 19,42	[*] Per què us anfalonnits per	aquesta cosa? Nós no havem res manjat del
2Re 20,18	vàjan damanar en Abella”, car	aquesta és ciutat de consell antiguament,
2Re 20,18	antiguament, e axí anàvan-sa’n a	aquesta ciutat. 19 Doncs, no són yo
2Re 20,19	en Israell, e tu vols andarocar	aquesta qui és mara de les ciutats?
2Re 23,17	Senyor que’m perdó, car jo no faré	aquesta cosa. E, donchs, bauré jo la sanch
2Re 24,21	aquí a nostre Senyor Déu, e que ces	aquesta mortaldat qui és vanguda en lo
1Re 8,6	axí com fan les altras nacions. 6	Aquesta paraula desplaç a Samuel, per tal
1Re 30,20	[*] davant si matex. Diguéran:	– Aquesta presa és de David. 21 E vench
2Re 24,23	23 E oferí so e donà-ho al rey,	aquestas coses, e dix: –Nostre Senyor, Déu
1Re 2,23	ell dix: –Per què fets vosaltras	aquestes coses, [*] les quals tot lo poble
1Re 3,17	per nanguna cosa. Déu farà a tu	aquestes coses [*], si tu celas a mi res
1Re 11,4	a Saül en Gaboch e diguéran	aquestes paraules devant tot lo poble. E
1Re 11,6	vench en Saül, e com ell hach oÿt	aquestes paraules, ell fou irat molt, 7 e
1Re 17,18	de torons e aquestes X pans [*] 18 e	aquestes X formes de formatges als
1Re 19,7	apallà David e recomtà-li totes	aquestes cosses. E menà David davant Saül,
1Re 30,24	24 Ne nangun hom no oja sobra	aquestes paraules. Per aguals parts sa
1Re 31,11	en Galaad haguéran oÿdes totes	aquestes coses que’lles falisteus havían
2Re 1,13	tendes de Israell e li havia dites	aquestes coses: –D’on ést, tu? E aquell
2Re 2,1	2, Tit Capítol II 1 Adonchs, après	aquestes coses, David aconsallà’s ab
2Re 3,19	per so que parlàs a David totes	aquestes coses que plaïan a Israel e a
2Re 7,17	d’Israell. 9-16 [*] 17 Sagonz totes	aquestes paraulles e sagonz tota aquesta
2Re 7,21	e sagonz lo cor teu has fetes totes	aquestes coses e tan grans per ço que tu
2Re 7,28	car tu has perlat al teu servicial	aquestes bones coses. 29 Adonchs, comensa
2Re 7,29	tu, Senyor, has parlades e dites	aquestes coses, e de la tua banadicció
2Re 8,8	8 E aportà lo rey molt aram de	aquestes ciutats [*] del quall aram féu
2Re 8,14	Senyor Déu guardava’l, en totes	aquestes coses que faÿa David e servían a
2Re 10,17	e lur major. 17 E com David sabé	aquestes coses, ajustà tot Israell e pasà
2Re 11,2	romàs en Jerusalem. 2 Dementres	aquestes coses sa faÿan, sdavenc-sa un
2Re 11,15	per Urias matex. 15 E David ascriví	aquestes paraules en la letra: «Posats
2Re 12,8	la casa de ton senyor [*] e, si	aquestes coses són poques, a tu yo t’
2Re 13,21	21 Emperò, com David hach oïdes	aquestes paraules, fo fort falló e fort
2Re 24,12	12 –Vé-te’n a David e di-li	aquestes paraules: “Aquestes coses diu
1Re 2,27	de Déu vench a Elí e dix a ell:	– Aquestes coses diu nostre Senyor: “No
1Re 6,17	–se’n en Caron en aquell dia. 17	Aquestes són les semblances del sacret de
1Re 15,2	2 Lo Senyor de les hosts diu:	“ Aquestes coses yo he comtades, totes les
1Re 27,11	«per vantura parlàran contra ells:	“ Aquestes coses faÿa David.”» E açò era
2Re 7,5	al meu servicial David e di-li:	“ Aquestes coses diu nostre Senyor Déu:
2Re 23,1	23, Tit Capítol XXI 1	Aquestes són les dareras paraules que dix
2Re 23,22	e aucís-lo ab la sua lança. 22	Aquestes coses féu Banayda fill de Juadà,
2Re 24,12	David e di-li aquestes paraules:	“ Aquestes coses diu nostre Senyor: De III
2Re 24,17	e qui he fetes les iniquitats.	Aquestes són les ovelles mies e no han res
1Re 4,8	Qual guardarà a nós de la mà de	aquests déu molt alt? Aquest és lo déu que
1Re 10,7	mudat en altra hom. 7 Com tots	aquests senyals saran vanguts a tu, tu
1Re 14,8	Jonatàs: –Vet que nós anam sobra	aquests barons [*]. 9 Si ells nos dían
1Re 16,10	–Nostre Senyor no ha elet nangun de	aquests . 11 [*] –He yo encara vists tots
1Re 17,17	a tos frares I masura de torons e	aquests X pans [*] 18 e aquestes X formes
1Re 27,8	e a Geterí e als malacites. Car	aquests en pau e saguratat habitàvan
1Re 29,3	a Achís: què damanàvan a sí mateys	aquests jueus. E dix Achís als prínceps
1Re 30,8	Déu e dix: –Senyor Déu, saguiré	aquests ladres o no? E dix nostre Senyor a

1Re 30,22 anats ab David: –No darem res a
1Re 31,4 –ma, car per vultura vandrian
2Re 3,39 sparava de aquest qui mort és. E
2Re 5,14 part de aquells que havia. 14 E
2Re 21,9 en lo munt davant nostre Senyor. E
2Re 21,19 era axí com a lis de taxidor. (Per
2Re 21,22 fill de Samaà, frare de David. 22 E
2Re 23,17 E, donchs, bauré jo la sanch de
2Re 23,39 getite; 39 Urias eteus. Entre tots
1Re 14,49 d'aquells qui'ls daguastàvan. 49
1Re 30,21 romanguésan en lo torent de Besor.
2Re 23,8 que sían tornades a no res.» 8
1Re 29,4 e diguéran a Achís: –Torn-se'n
1Re 1,22 nostra Senyor Déu, e aquell stigua
1Re 1,28 de sa vida. Donchs, ells adoràran
1Re 3,9 [*] –Vé-te'n e dorm e, si d'
1Re 6,14 camp de Josuè de Betsames e stech
1Re 7,17 sa'n retornàran en Rathama, car
1Re 7,17 Rathama, car aquí era la sua casa e
1Re 7,17 ell jutjava lo poble d'Israell e
1Re 10,3 roura de Tabor, III hòmens trobaran
1Re 10,5 e com tu seràs intrat en la ciutat,
1Re 10,22 Senyor, per saber si ell vandria
1Re 11,15 davant nostra Senyor [*]. 15 [*] E
1Re 11,15 tots los hòmens de Israell haguéran
1Re 14,18 la archa de nostre Senyor. Qui era
1Re 15,12 que Saül era vangut en Carmel e
1Re 19,22 gran sisterna qui és en Sochet, e
1Re 20,22 diré a l'infant: “Vet les sagetes
1Re 21,7 e de calent. 7 En aquell dia havia
1Re 27,4 que David era fugit en Gech, e d'
1Re 27,5 de la regió per so que puscha star
1Re 30,9 entrò en lo torent de Basor, e
1Re 30,14 en la terra de Ceratí, e havem
2Re 1, 21 vosaltres camps de primícies, car
2Re 2,4 los barons de Judà e untàran David
2Re 2,18 Abner e los seus hòmens. 18 E éran
2Re 2,28 tots ajustàran-sa e staguéran d'
2Re 4,3 los barocites en Gethaym e fóran
2Re 5,2 som, 2 mes hir e l'altra dia e de
2Re 5,9 e dins e comansà en Malorir e féu
2Re 5,21 21 E los falisteus gaquíran
2Re 6,11 en la casa de Obededom [*]. 11 E
2Re 9,2 misericòrdia per Jonatàs? 2 E havia
2Re 10,19 a Israell e haguéran por e d'
2Re 11,5 jagut ab ella, ella consabé. E d'
2Re 13,10 –Aporta lo manjar en la cambra, e
2Re 13,39 la mort de son fill Amon, sasà d'
2Re 19,31 era aparalat de saguir-lo d'
2Re 19,33 –Vina ab mi en Jerusalem, e staràs
aquests qui són romasos así, per so com no
aquests falisteus [*] e auciurían-ma
aquests hòmens fills de Servià fort ma són
aquests són los noms de aquells qui
aquests VII cayguéran morts tots ensemps
aquests IIII noms és nomanat David, e és
aquests IIII nasquéran de Arafà en Gech e
aquests hòmens qui són anats e beuré lo
aquests són XXXVII. 24, Tit Capítol XXII 1
Aquests fóran los fills de Saül: Jonatàs e
Aquests axíran a carera a David e aquells
Aquests són los noms dels hòmens forts de
aquex hom e stigua en son loch [*] e no
aquí contínuament. 23 E Elchanà, son
aquí nostra Senyor, e Anna ahora e dix:
aquí avant apella a tu, diràs: “Seynor,
aquí. En aquell loch havia una gran pedra,
aquí era la sua casa e aquí ell jutjava lo
aquí ell jutjava lo poble d'Israell e
aquí adifichà altar a nostre Senyor. 1Re
aquí tu, los quals muntaran en Betel per
aquí tu ancontreràs una companya de lles
aquí o no. Nostro Senyor respòs: –Veus qu'
aquí éls sacraficàran sacraficis
aquí gran goig e gran alegre. 1Re 12, Tit
aquí estat [*]. 19 [*] Axí un gran brogit
aquí havia draçat un altar en senyal de sa
aquí ell demanà: –En qual loch són Samuel
aquí són més ensà que tu, aporta-les-
aquí un hom servicial de Saül dins lo
aquí avant no hach ànsia Saül de cercar
aquí. E per què lo servicial teu stà en la
aquí éran [*]. 10 [*] ab ell ancalsàran
aquí robat, e som anats contra Judà e som
aquí és reportat e destrovit l'escut dels
aquí per ço que regnàs sobra la casa de
aquí III fills de Servià, so és, Joab e
aquí avant e no ancalsàran Israell ne
aquí stranys entrò en aquel temps. 4
aquí anant, con era Saül rey sobra nós, tu
aquí grans bastiments e grans coses. 10 E
aquí les ýdoles que portàvan. E David e
aquí habità e stech per III mezos l'
aquí un servicial de lla casa de Saül qui
aquí avant ja [*] ajudàran Adadàser.
aquí avant sasà que no hach d'asò que les
aquí donar-m'has a manjar. E pres Tamar
aquí avant que no parsaguia Absalon.
aquí avant, si lo rey ho volgués. 32
aquí sagur. 34 Dix Basalý al rey: –Quals

2Re 20,1	XVIII 1 E esdavench-sa que	aquí havia un hom dell diable que havia
2Re 20,3	-los donar a manjar, e staguéran	aquí a manera de dones vídues, e anch
2Re 20,7	-nos-hia. 7 E Abisay partí's d'	aquí , e anàran ab ell los hòmens de Joab e
2Re 20,12	que'll poble se aturava a guardar	aquí [*]. 13 E puy tot lo poble saguí a
2Re 24,16	lo poble: -Basta ara! No stenas d'	aquí avant la tua mà! E emperò l'àngel de
2Re 24,21	la tua era, e adificaré altar	aquí a nostre Senyor Déu, e que ces
2Re 24,25	d'argent. 25 E David adifichà	aquí altar a nostre Senyor Déu e ofarí
2Re 24,25	altar a nostre Senyor Déu e ofarí	aquí ofersó de coses de pau. E nostre
1Re 1,16	de Bolial, car jo he parlat tro	ara per multitud de ma dolor e de mon
1Re 2,16	«No sarà axí, ans ma'n donaràs	ara o yo me'n pandré per força.» 17
1Re 6,7	destrovi-los [*]. 7 »Donchs, fets	ara una novella careta e pranets II vaques
1Re 8,9	axí ho fan a tu. 9 Donchs, tu ou	ara lur veu, emperò digues anans a ells la
1Re 10,19	mes stablex rey sobra nós.» Donchs	ara stats davant nostre Senyor per los
1Re 12,2	he stablit rey sobra vosaltres, 2 e	ara va rey davant vós. Jo vullmés són
1Re 12,7	és present así. 7 Donchs, vós stats	ara perquè yo contena contra vós, per
1Re 12,13	regnarà sobra nós» [*]. 13 Donchs,	ara lo vostre rey és present, lo quall vós
1Re 12,16	vós e sobra vostres pares. 16 Mas	ara stats e vajats aquesta cosa [*] que
1Re 12,17	farà davant vós. 17 Donchs, no és	ara tot dret temps de cullir los forments?
1Re 15,1	seu poble d'Israel. Donchs, ojes	ara la veu de nostre Senyor. 2 Lo Senyor
1Re 15,3	ell vania de Agipta. 3 Donchs, vé	ara e auciu Amalec e guasta tot ço qu'él
1Re 15,30	30 Saül dix: -Yo he paccat, mas	ara honra tu a mi devant los vells de mon
1Re 18,22	e a sos servicials. Donchs, sies tu	ara gendre del rey.» 23 [*] David respòs:
1Re 20,30	de bagasa! Donchs no conech yo	ara que tu ames lo fill de Isay en
1Re 20,31	no sarà teu. Donchs, tramit-hi	ara e amena'l-ma, car fill és de mort.
1Re 21,3	Así, donchs, prech-ta que'm dons	ara alguna cosa o V pans o so que't trobs
2Re 2,6	Per sert, nostre Senyor guardonarà	ara a vosaltres misericòrdia e varitat. E
2Re 3,18	regnàs sobra vosaltres. 18 Donchs	ara damanats-ho e feis-ho, cor nostre
2Re 4,11	que havia feta. 11 Cant més	ara , com hòmens malvats e desestruchs han
2Re 7,8	no has feta a mi casa sadrina? 8 E	ara tu diràs al meu servicial David: "[*]
2Re 7,25	Senyor, ést fet a ells en Déu. 25 E	ara sucita e raferma enpardurablament la
2Re 7,28	a tu per aquesta oració. 28 Donchs,	ara , Senyor Déu, tu ést ver Déu e les tues
2Re 12,21	ploravas quant l'infant era viu, e	ara , que és mort, tu menges e beus. 22 E
2Re 12,28	sa porà pendra. 28 Donchs, senyor,	ara tost fé ajustar la part del poble e
2Re 13,16	mal. Car molt major scarn és ço que	ara vols fer a mi, que ço que ja has fet.
2Re 19,7	has haüt de la tua infantesa entrò	ara . 8 Lavors lo rey lavà da terra on gayà
2Re 19,9	de les mans de nostres anamichs, e	ara era fuyt de la terra per Absalon. 10 E
2Re 24,3	anadescha al pobla, car tu has	ara aytant com ara n'has per so que sia
2Re 24,3	al pobla, car tu has ara aytant com	ara n'has per so que sia doblat e puy
2Re 24,3	dir que'll rey, senyor meu, vulla	ara comtar lo poble? 4 Emperò la paraula
2Re 24,13	mort en la tua terra. E, donchs,	ara delivera e veges què volls, per ço que
2Re 24,16	l'àngel qui farí lo poble: -Basta	ara ! No stenas d'aquí avant la tua mà! E
1Re 13,12	éran ajustats en Machinàs, 12 dixí:	« Ara vandra los falisteus en Galgala [*],
1Re 28,2	les tendes. 2 E dix David a Achís:	- Ara sabràs què farà lo teu servicial. Dix
2Re 12,23	Senyor lo gorís e'l ma donàs. 23	Ara que és mort, per què dejunaria ne
2Re 13,16	't e vés-te'n! 16 Respòs Tamar:	- Ara com me has haüda ma vols mal. Car
2Re 13,20	[*]: -Ha jagut ton frare ab tu?	Ara calla, jermana, no te'n dons ira ne
2Re 23,35	35 Srahi de Carmel; Fasay de	Arabí ; 36 Igaal, fill de Natan, de Sobà;
1Re 8,12	sos conestables e sos sanescals e	aradors de sos camps e masagers de blats e
2Re 21,18	Usari Safi, qui fo del linnatja de	Arafà , qui fo del linatja dels gaguants.
2Re 21,20	tots. E aquest fo del linatja de	Arafà , 21 e blastomava Israell, e aucís-

2Re 21,22	22 E aquests IIII nasquéran de	Arafà en Gech e muríran en les mans de
1Re 17,5	alt e I palm. 5 E havia un elm de	aram sobra son cap, e era vastit de un
1Re 17,5	del seu sberc era de VM sicles d'	aram . 6 E calçava unes hosses d'aram, e
1Re 17,6	d'aram. 6 E calçava unes hosses d'	aram , e un scut d'aram li cobria sos
1Re 17,6	unes hosses d'aram, e un scut d'	aram li cobria sos musclos. 7 E lo fust de
2Re 8,8	Jerusalem. 8 E aportà lo rey molt	aram de aquestes ciutats [*] del quall
2Re 8,8	de aquestes ciutats [*] del quall	aram féu Salamó vaxella de aram en lo
2Re 8,8	quall aram féu Salamó vaxella de	aram en lo temple e un lavador de aram en
2Re 8,8	aram en lo temple e un lavador de	aram en què ajustàvan la aygua, qui havia
2Re 8,10	la vaxella de argent [*] e de l'	aram . 11 E aquesta vaxella sa'n portà lo
2Re 8,8	la aygua, qui havia nom Mar d'	Aram , e féu collones a l'altar. 9 E
2Re 23,11	aquest fo Samaà, fill de Aggè, de	Ararí , e ajustàran-sa los falisteus en
2Re 23,25	son avoncle, de Batlem; 25 Samà de	Ararí ; Elisachà de Arodí; 26 Eras de
2Re 23,31	del torent de Gàad; 31 Abialbon	arbacites ; Azmàbet de Beromí; 32 Aliab de
2Re 5,11	e fusta de cedra (ço és, de un	arbra qui és apallat sedra), e tramès-li
1Re 4,19	era prop. E, com ela santí que ll'	arca de Déu era presa e son sogra e marit
1Re 2,4	són aparallades les penses. 4 Lo	arch dels forts hòmens és sobrat, e los
1Re 18,4	la a David, [*] e son coltell e son	arch e son braguer. 5 David anava a totes
2Re 1,18	a sos fills a portar armas e traer	arch e balesta, axí com és scrit en lo
1Re 3,3	templa de nostra Senyor, on era la	archa de Déu. 4 E nostra Senyor apallà
1Re 4,4	en Siló e féran aportar la	archa de la amistança de nostre Senyor de
1Re 4,4	E los fils da Ellí éran ab l'	archa de la amistança [*]. 5 Com l'arqu
1Re 4,6	E levors éls conaguéran que lla	archa de la amistança de nostra Senyor és
1Re 4,11	de morts d'hòmens a peu. 11 E l'	archa de Déu fou presa, e los II fills de
1Re 4,13	lo seu cor era molt tamorós per la	archa de nostra Senyor. E, mantinent que
1Re 4,17	abdós tos fills són morts [*], e l'	archa de Déu és presa. 18 E, com aquell
1Re 4,21	tolta del pobla d'Israell, car la	archa de Déu és presa.» E dix per son
1Re 5,1	V 1 E los filisteus pranguéran la	archa de Déu e aportàran aquella de la
1Re 5,3	jaÿa enclín en terra, davant l'	archa de nostra Senyor, on ells pranguéran
1Re 5,7	plagua, diguéran: –No romangua la	archa del déu d'Israel ab nós, car la sua
1Re 5,10	pell. 10 Doncs ells tramatéran l'	archa de nostra Senyor en Caron. [*]
1Re 5,11	[*] diguéran: –Lexats anar l'	archa del déu d'Israell e torn en son
1Re 6,2	los diguéran: –Què farem nós de la	archa del Déu d'Iraell? Ensenyats-nos
1Re 6,3	diguéran: –Si vós tramatets l'	archa del Déu d'Israell, no la trametats
1Re 6,8	en una casa. 8 E [*] matets l'	archa de nostre Senyor en la careta e los
1Re 6,8	-ho en una patita caxa de prop l'	archa e laxats-la anar. 9 E guardats-
1Re 6,13	en una val, e com [*] vaéran l'	archa de nostro Senyor, haguéran molt gran
1Re 6,15	companya de Leví descaregàran la	archa [*] e la patita capsa [*], en la
1Re 6,18	gran, sobre lo qual ells posàran l'	archa de nostre Senyor, la qual era entrò
1Re 6,19	per so com haguéran vista de la sua	archa , entrò a LXX hòmens armats e LM
1Re 6,21	–Los falisteus han davallada l'	archa [*]. Venits e portats-la-us en
1Re 7,2	2 D'aquell dia ensà que lla	archa del Senyor stech en Chariarim los
1Re 14,18	Donchs dix Saül a Achià: –Aporta la	archa de nostre Senyor. Qui era aquí estat
2Re 6,2	de Judà, per ço que portàsan la	archa de Déu sobra la qual és apellat lo
2Re 6,3	xarobín sobra ella. 3 E posàran l'	archa de nostre Senyor sobra un carro nou
2Re 6,4	nostre Senyor, Ayó anava davant l'	archa . 5 E David e tot lo poble jugàvan e
2Re 6,6	la, car los bous ensapaguàvan, e l'	archa de nostre Senyor declinà's un poch.
2Re 6,9	dia ell dix: «Quant entrarà la	archa de Déu en la mia ciutat?» 10 E no
2Re 6,10	ciutat?» 10 E no volch David que l'	archa de Déu sa giràs en la sua ciutat de
2Re 6,13	13 E, com aquells qui portaven la	archa haguéran anat III pasos, oferíran un

2Re 6,15	15 E David e tot Israell portava la	archa del testament de nostre Senyor Déu
2Re 6,16	e de trompes. 16 Dementre que l'	archa pasava per la ciutat de David,
2Re 7,2	qui és feta de fust de cedra, e l'	archa de Déu sia posada enmig de les
2Re 11,11	lla tua casa? 11 E dix a David: –L'	archa de Déu e los fills d'Israell [*]
2Re 23,33	de Oradí; Barom, fill de Zasar,	archaties ; 34 Elifèleth, fill de Aasbay,
1Re 13,5	pobla manut éran axí spesos com l'	arena en la mar. Ells se n'anàran e
2Re 23,6	de Déu, a manera d'espigas seran	arenquats , e no'ls pendrà hom ne'ls
1Re 15,23	Senyor, Déu nostre, ha tornat tu	arera , que tu no sies rey. 24 Saül dix a
1Re 2,36	él, e qu'ell que ofira un diner de	argent e un tortel de pa e qu'él que
1Re 9,8	yo he la quarta part de un diner d'	argent . Donem-la a l'hom de Déu per so
2Re 8,10	la mà de aquell era la vaxella de	argent [*] e de l'aram. 11 E aquesta
2Re 8,11	Senyor Déu ab molt altra aur e	argent que havia haüt de moltes altres
2Re 21,4	no havem castió sobra aur ne sobra	argent , mas sobra Saül e sobra la casa
2Re 24,24	e los bous, e costàran L sicles d'	argent . 25 E David adifichà aquí altar a
1Re 2,3	ne no us glorificets en parlar	argulosament . Les velles coses partèscan
1Re 21,8	-me, car no he aportades les mies	armas , car la paraula del rey ma faÿa fort
2Re 1,18	que ansanyàsan a sos fills a portar	armas e traer arch e balesta, axí com és
2Re 8,7	qu'ell faÿa. 7 E David pres les	armas d'aur que aportàvan los servicials
2Re 10,6	e del rey Istob XIIM hòmens d'	armas . 7 E com hach oït açò David, tramès
2Re 24,9	Israell havia LXXXM homes forts d'	armas [*] e atrobàran d'aquells de Judà
1Re 17,39	comansà asajar si ell poria anar	armat , e no hu havia acostumat [*]. [*]
2Re 23,7	7 E si nangú los volrà tocar, serà	armat de ferro e de lansa de fust, e
1Re 6,19	de la sua archa, entrò a LXX hòmens	armats e LM hòmens de migan poble. E lo
1Re 8,12	e masagers de blats e farers d'	armes e de ses caretas. 13 E farà vostras
1Re 17,54	aquell en Jerusalem e posà les sues	armes en lo seu tabernacla. 55 E en aquell
1Re 20,40	David. 40 E levors donà Jonatàs les	armes a l'infant e dix-li: –Vé-te'n
1Re 31,9	Saül e despulàran-lo de les sues	armes e tramatéran per tota la terra lur,
1Re 31,10	la sua companya. 10 E posàran les	armes de Saül en lo temple de Staroch,
2Re 1,27	caüdes e destrovides e parides les	armes batallaroses qui solían batallar e
2Re 24,9	Judà LXM axí matex hòmens forts d'	armes . 10 David panadí's com havia comtat
2Re 1,10	corona que tania al seu cap e la	armiyla que tania en lo seu bras e yo ho
2Re 21,8	da Rafà filla de Ay, ço és	Armoní e Misàbech, e V fills de Marob [*],
2Re 23,25	25 Samà de Ararí; Elisachà de	Arodí ; 26 Eras de Faltí; Irà, fill de
1Re 30,28	en Gech, 28 e aquells qui éran en	Aroer , e aquells qui éran en Safamoch, e
1Re 12,6	–Nostre Senyor, qui féu Mossé e	Aron e qui amenà los nostres pares de la
1Re 2,13	la carn e havia una losa ab III	arpions en sa mà 14 e matia aquella en sa
1Re 4,3	los falisteus? Aportem así l'	arqu a de la amistança de nostro Senyor,
1Re 4,5	archa de la amistança [*]. 5 Com l'	arqu a de nostra Senyor fou vanguda en les
1Re 4,22	és mudada de Israell, per ço car la	arqu a de Déu és presa. 1Re 5, Tit Capítol V
1Re 5,8	e diguéran: –Què farem nós de la	arqu a del Déu d'Israell? Aquells de Get
1Re 5,10	–Per què'ns havets aduyta así l'	arqu a perquè lo déu d'Israell nos don
1Re 6,1	1Re 6, Tit Capítol VI 1 Donchs la	arqu a de nostra Senyor fou en la ragió
1Re 7,1	vanguéran e aportàran-sa'n la	arqu a de nostra Senyor e matéran-la en
2Re 6,4	nou. 4 E, com haguéran treta la	arqu a de nostre Senyor, Ayó anava davant
2Re 6,6	era de Nacó, Ozà estès sa mà en la	arqu a de Déu e tench-la, car los bous
2Re 6,7	aytantost, e fo mort de prop la	arqu a. 8 David fon fort trist e faló per
2Re 6,11	habità e stech per III mezos l'	arqu a, e banayí nostre Senyor Déu ell e
2Re 6,12	Obededom e tota la sua casa per la	arqu a de Déu. E dix David: «Iré a la casa
2Re 6,12	a la casa de Bedadom e aportaré la	arqu a en la mia casa en banadicció.» E
2Re 6,12	a la casa de Abedadon, en tragué la	arqu a e posà-la en la sua ciutat ab gran

2Re 6,17	-lo en son cor. 17 E matéran la	arqu de nostra Senyor Déu dedins en lo
1Re 4,18	18 E, com aquell hach nomenada l'	arque de Déu, Elí caech en terra de la
1Re 7,1	Aminadab, per ço qu'ell guardàs l'	arque de nostre Senyor. 2 D'aquell dia
2Re 24,5	5 E pasàran Jordà e vanguéran en	Arroer , a lla dreita part de lla ciutat qui
1Re 12,3	sobra vós, si yo he tolt bou o	asa , o si yo he acusat a tort, ne si yo he
1Re 16,20	ovelles. 20 Donchs Isayí pres un	asa careguat de pa e una canada plena de
2Re 19,26-27	e no volch aparallar a mi l'	asa , [*] e asò m'scusa que no aní ab tu,
1Re 20,25	que menjàs. 25 E com lo rey sa fo	asagut sagons la sua costuma en la sua
1Re 17,39	sinta sa spasa [*], ell comansà	asajar si ell poria anar armat, e no hu
1Re 9,4	munts de Afraÿm 4 e per la terra de	Asalisa e no les hagéran trobades, encara
2Re 3,3	fo de Naball de Carmel; e lo terç,	Asalon , fill de Machà, qui fon filla de
2Re 12,17	la terra. 17 E vanguéran los hòmens	asanats de la sua casa e forsàran-lo que
1Re 15,3	patits, e bous e camels e oveles e	àsans ." 4 Donchs Saül ho manà al poble, e
2Re 10,9	e aparallà batalla contra los	asarienchs . 10 E l'altra partida del
2Re 20,1	No havem haretat en lo fill de	Asayí . Torna-ta'n, Israell, en les tues
2Re 11,15	la-li per Urias matex. 15 E David	ascriví aquestes paraules en la letra:
1Re 14,7	salvar a molts o a pochs. 7 E l'	ascuder dix a ell: -Fes so que plàcia [*].
1Re 31,5	e aucís-sa ell matex. 5 Com l'	ascuder de Saül vaé que Saül era mort,
2Re 1, 21	l'escut dels hòmens forts, l'	ascut de Saül, axí com si no fos untat d'
1Re 10,11	los uns als altrás: -Qual cosa és	asdavanguda al fill de Cis? Donchs, no és
1Re 3,19	'n caec nanguna en terra que no s'	asdavangués . 20 D'on tot lo poble d'
1Re 14,38	del pobla e sapiats per qual s'és	asdavangut aquest paccat. 39 Nostre
1Re 3,2	temps, no era visió manifesta. 2	Asdavench -sa un dia que Elí geÿa en son
1Re 4,12	II fills de Elí fóran morts [*]. 12	Asdavench -sa que un hom de la host del
1Re 28,23	veu d'èls e levà's de la terra e	asech -sa sobra lo lit. 24 E aquella
1Re 8,16	e vostres [*] macips e vostres	àsens e matrà-los en sa obra. 17 Ell
1Re 27,9	fembra. E prania ovelles e bous e	àsens e camels e vastadures e tornava-sa
2Re 12,28	tost fé ajustar la part del poble e	asetja la ciutat e prin-la, per so com
2Re 11,16	tal que ll'aucían.» 16 E axí Joab	asetjà la ciutat, posà Ories en aquell
2Re 12,29	lo poble e anà-sa'n a Rabat e	asetjà -la e, com la hach combatuda, [*]
2Re 11,1	de Amon, e destróviran-los e	asetjàran Rabaat. Emperò David romàs en
2Re 20,15	vanguéran en Abella e en Bechmarà e	asetjàran la ciutat engir e entorn e
2Re 22,13	per la gran resplandor qui és en l'	asguardament d'aquell. 14 Nostre Senyor
2Re 22,25	mundícias de lles mies mans en l'	asguardament dels seus vulls. 26 Tu saràs
1Re 1,26	que yo són la fembra que stiguí	así davant e pragué a nostra Senyor 27 per
1Re 3,4	lo qual respòs: -Vet que són	así . 5 On él corech a Elí e li dix: -Vet
1Re 3,5	él corech a Elí e li dix: -Vet mi	así , cor tu m'has apallat. Elí dix: -Yo
1Re 3,16	Lo qual li respòs e li dix: -Jo són	así present. 17 [*] -Digués qual és la
1Re 4,3	fugir devant los falisteus? Aportem	así l'arqu de la amistança de nostro
1Re 5,9	de Getum feren consell e féran	así mateys sitis de pells. 10 Doncs ells
1Re 5,10	-Per què'ns havets aduyta	así l'arqu perquè lo déu d'Israell nos
1Re 7,12	Senyor ha-nos ajudat entrò	así .» 13 E los falisteus fóran humiliats e
1Re 9,11	aygua, e ells diguéran a ellas: -Ès	así lo vaent? 12 Elles responguéran e
1Re 9,24	Saül, e Samuel dix a Saül: -Vet	así so qui és romàs. [*] Menja-ho, car a
1Re 9,27	danant nós un poch. E tu ature't	así , per tal que yo mostra a tu la paraula
1Re 12,2	aquest dia de vuy. Veus que yo són	así present de retra comta. 3 Diguats-ma
1Re 12,6	la terra de Agipta, ell és present	así . 7 Donchs, vós stats ara perquè yo
1Re 17,8	d'Israell: -Per què sots vanguts	así per combatra? Donchs, no són yo
1Re 18,17	[*]. 17 Saül dix a David: -Vet	así Merob, la major filla mia. Jo donaré
1Re 21,8	8 E dix [*] a Achimàlech: -Si has	así cultell o lança, da'l-me, car no he

1Re 21,9	cuytar. 9 Dix-li lo prevera: –Vet	así lo coltell de Goliach [*]. Si'l vols,
1Re 30,22	darem res a aquests qui són romasos	así , per so com no són anats ab nós. Mes
2Re 1,10	en lo seu bras e yo ho he aportat	así a tu, senyor meu. 11 E aytantost com
2Re 5,6	E diguéran a David: –No antraràs	así , si no te'n portes los orbs e
2Re 7,18	que tu m'has amenat e aportat tro	así ? 19 Mas encara açò és vist devant los
2Re 11,12	12 E dix David [*]: –Stà vuy encara	así , e demà [*]. E stech [*] fins l'altra
2Re 20,4	rey a Amassè: –Hajes fets vanir de	así a III dies tots los hòmens de Judà e
1Re 9,12	12 Elles responguéran e diguéran:	– Así és. Veus qu'ell és devant vós.
1Re 21,3	no sàpia [*] que són vangut [*]. 3	Así , donchs, prech-ta que'm dons ara
2Re 9,6	6 [*] E dix David: –Mifibòsech! [*]	– Así só, servecial teu. 7 Dix-li David:
1Re 9,24	Menja-ho, car a tu és stat stujat	asient com yo apallé lo poble. Donchs Saül
1Re 5,2	-la en lo temple de Dagon e	asiguéran aquella prop de Dagon, lur déu.
1Re 6,2	falisteus per VII mesos. 2 E après	asò apallàran los falisteus los praveras e
1Re 13,13	manats a tu. Car, si tu no haguesas	asò fet, nostre Senyor haguera ja
1Re 15,21	coses que són stades mortes, e	asò han fet per sacrificar a lur Déu en
1Re 20,3	ulls. Per què ell dirà: “No sàpia	asò Jonatàs per ço que per vantura no sia
1Re 20,39	es feÿa, car tan solament sabían	asò Jonatàs e David. 40 E levors donà
2Re 2,22	covendrà a fer que t'aucia. E si	asò fas, no poré alçar la cara davan Joab,
2Re 3,36	se'n sia entrat. 36 E lo poble oÿ	asò e plasch-los molt [*]. 37 E en aquel
2Re 11,5	E d'aquí avant sasà que no hach d'	asò que les dones han ans que sien prenys,
2Re 11,27	un fill, que hach nom Salamó. E	asò desplach molt a nostre Senyor Déu.
2Re 13,28	pahor, que jo són Absalon, qui man	asò . [*] 29 E axí hu faéran los servcials
2Re 13,29	de Absalon contra Amon [*]. Com	asò fou fet, tots los fills del rey
2Re 19,26-27	volch aparallar a mi l'asa, [*] e	asò m'scusa que no aní ab tu, senyor,
2Re 23,17	lurs ànimes? E no'l volch beura. E	asò faeren III hòmens qui éran molt forts.
2Re 3,9	que'm rapraseses per la fembra? 9	Asò faça Déu a Abner e so li anadescha, si
1Re 5,1	aquella de la pedra de la Ajuda en	Asot . 2 E matéran-la en lo temple de
1Re 5,5	[*] no calsigàran en aquel loch en	Asot dentrò en aquest dia de vuy. 6 La mà
1Re 13,8	que saguia ell era spaventat. 8	Asparà 's VII dies, axí com Samuell li
1Re 10,6	[*], e ells profeteran. 6 E l'	asparit de nostre Senyor davalará [*], e
1Re 19,20	e Samuel qui stava entre ells, l'	asparit de nostre Senyor entrà en ells, e
1Re 19,23	[*] E fo fet que sobra ell vench l'	asparit de nostre Senyor, e anà defora e
1Re 28,8	la fembra. Dix Saül: –Davina en l'	asparit fitònich so que yo't diré. 9 Dix
2Re 23,2	noble cantor de Israell. 2 L'	asparit de nostre Senyor ha parlat per mi,
1Re 11,6	E ells lo hy comtáran. 6 E l'	asperit de nostre Senyor vench en Saül, e
2Re 22,16	de nostre Senyor Déu, per l'	aspirament del sparit de la falonia d'
2Re 22,33	Déu qui ha sint a mi de fortaleza e	asplanada la mia carera e acabada, 34 e
2Re 23,30	de Benjamín; 30 Banayí, fill de	Asraconites ; Adayi del torent de Gàad; 31
1Re 5,3	lur déu. 3 E com los hòmens de	Assot se lavàran per lo matí en l'altra
2Re 2,23	deÿa Abner, [*] e levors girà's la	asta de la lança e donà-li en lo sagí, e
2Re 21,16	farir David. E lo ferro de la	asta de Gesbí Denab pasava CCC onses. E
2Re 21,19	palamitias [*], Goliach geteu, la	asta del quall era axí com a lis de
2Re 20,11	Joab haguéran vist açò e haguéran	astat prop de Amasà, qui era mort,
2Re 2,3	ab ell, cascú ab tot son alberch, e	astiguéran en los castels de Habron. 4 E
2Re 19,7	e parla-los bones paraules e	asuava -los e satisfés-los del greuja
2Re 3,3	qui fon filla de Tolomay, rey de	Asur ; 4 e lo quart hach nom Anonies, fill
1Re 17,53	ancalsats los falisteus, e puy	asvaïren e entràran en les tendes dels
2Re 13,13	car jo no poré sofarir aquesta onta	atan gran, e tu saràs tangut per foll e
2Re 19,42	los hòmens de Judà: –Car més	atany a mi que a vosaltres. [*] Per què us
2Re 19,43	són primer anjenrat, e per açò més	atany a mi lo rey que a vosaltras. Per

1Re 30,30	en Erema, e aquells qui éran [*] en	Ater , 31 e aquells qui éran en Hebron, e
1Re 18,2	Saül ratench ell aquell dia e no li	atorguà que tornàs a casa de son para. 3
2Re 1,22	de Gonetàs nangun temps no torna	atràs de sang de mort, de grechs de fort,
1Re 8,12	davant ses caretas, 12 e farà'n	atrasí sos conestables e sos sanescals e
1Re 19,21	tramès-hi [*] servents, los quals	atrasí comensàran a profetitzar ab los
1Re 18,3	ensemps, e Yonatàs amava ell	atrastant com si matex. 4 E despulàs una
2Re 13,31	que vastia e gità's en terra.	Atratal féran tots los sarvacials da
1Re 9,5	la terra de Suf e no les haguésan	atrobadas , Saül dix al serv [*]: –Vina e
2Re 24,9	lo nombra dell poble ell rey, e	atrobàran que en Israel havia LXXXM homes
2Re 24,9	LXXXM homes forts d'armas [*] e	atrobàran d'aquells de Judà LXM axí matex
1Re 10,2	2 com saràs partit de mi, tu	atrobàran II hòmens prop lo vas de
1Re 10,7	a tu, tu sacrificha so que tu	atrobàran en ta mà, car nostra Senyor és e
1Re 10,21	ells cercàran ell, e no poch éser	atrobat . 22 Aprés açò, ells demenàran
1Re 12,5	és vuy tastimoni, que vós no havets	atrobat que jo us haja res fet [*]. E ells
1Re 27,5	5 E dix David a Achís: –Si yo	atrobava gràcia davant tu, dóna'm loch en
1Re 14,9	que nós vinguem a vós”, nós nos	aturarem en nostra loch e no anem dentrò
2Re 20,12	un de aquells vaé que'l poble se	aturava a guardar aquí [*]. 13 E puys tot
2Re 2,23	per aquell loch on jahia mort Azael	aturàvan-se . 24 E dementre que Joab e
1Re 9,27	ell vaja danant nós un poch. E tu	ature't así, per tal que yo mostra a tu
1Re 20,38	-li: –Cur-hi, vé tost e no t'	aturs! E pres l'infant de Jonatàs les
2Re 21,10	ells, e no hy jaquia acostar los	aucells de dies ne les bèsties de nits. 11
1Re 17,44	a mi e yo daré la tua carn als	aucels del cel e a les bèsties de la
1Re 5,11	e torn en son loch, per so que no	aucia nós de mort [*]! 12 [*] Car la mà de
2Re 2,22	sinó covendrà a fer que t'	aucia . E si asò fas, no poré alçar la cara
2Re 11,15	e desemparats-lo par tal que ll'	aucian .» 16 E axí Joab asetjà la ciutat,
1Re 31,5	Saül era mort, trasch son coltell e	aucié's ell matex. E fóran morts, donchs,
2Re 2,31	31 Emperò los servicials de David	auciéran dels hòmens de Benjamín e de
2Re 4,12	servicials que'lls auciésan, e	aucieren -los e tolguéran-los les mans
1Re 30,15	e dix: –Jura'm per Déu que no m'	aucies ne'm liuras en les mans de mon
1Re 20,33	son para havia dada santència que	auciés David. 34 E levà's de la taulla ab
2Re 2,19	ancalsava tot dret per so que ll'	auciés . 20 E girà's Abner e vaé Azael e
2Re 4,12	David als seus servicials que'lls	auciésan , e aucieren-los e tolguéran-
1Re 19,1	a Jonatàs [*] e a sos serfs que	auciesen David. [*] 2 E Jonatàs ho
1Re 14,34	aduga a mi son bou o son moltó, e	auciets-lo sobra aquesta pedra e mangats
1Re 11,11	loch de la host a hora de matinas e	aucís los fills de Amon, sí que anch no
1Re 15,8	Agag, rey de Amalech, tot viu, e	aucís tot l'altra poble a espasa. 9 E
1Re 18,27	ab los hòmens qu'éran desots ell e	aucís dels falisteus CC hòmens e pres les
1Re 28,3	e los davinadors de la terra e	aucís tots aquells qui havían sparit
1Re 28,24	en la sua casa, e cuytadament	aucís-lo , e pres pa e aygua [*] 25 e
1Re 31,4	E axí Saül pres lo seu coltell e	aucís-sa ell matex. 5 Com l'ascuder de
2Re 1,10	és en mi. 10 »E steguí sobra ell e	aucís-lo axí com ell matex me havia dit,
2Re 3,27	e a tració e farí-lo en lo sagí e	aucís-lo en vanjansa de Azael son frare.
2Re 8,5	Adadàser, rey de Sobà, e David	aucís dels hòmens de Síria XXIIM. 6 David
2Re 10,18	vancé-los, e fusquéran [*]. E	aucís David dels sirienchs DCC càrreus e
2Re 10,18	DCC càrreus e XLM cavallers e	aucís Sobech, qui era príncep de la
2Re 12,6	ovella en IIII dobles per ço com la	aucís e perdonà a les sues! 7 Dix Natan a
2Re 21,1	e per la sua casa de sanch, cor ell	aucís los gabonites. 2 [*] e dix-los-
2Re 21,2	e Saül volch-los auciura e los	aucís quax qui ho fa per amor dels fills
2Re 21,17	fill de Servià ajudà a David e	aucís lo falisteu. E lavors juràran los
2Re 21,18	Gab contra los falisteus, e lavors	aucís Sobaray de Usari Safí, qui fo del

2Re 21,19	los falisteus, en la qual batalla	aucís Adandonà, fill de Salt, palamitias
2Re 21,21	Arafà, 21 e blastomava Israell, e	aucís-lo Jonadab, fill de Samaà, frare
2Re 23,8	com lo verm del fust, e ell ne	aucís DCCC hòmens sol una veguada que anà
2Re 23,10	pujats en aquell loch, stech e	aucís tants dels falisteus dentrò que les
2Re 23,12	e no'ls jaquí pasar al pobla e	aucís molts dels falisteus. E aquell dia
2Re 23,18	sua contra CCC hòmens, los quals	aucís , e fou nomanat 19 pus noble entre
2Re 23,21	obres, de Capsael. [*] 21 Aquest	aucís un hom agepcià en què havían gran
2Re 23,21	de la mà de l'agepcià per força e	aucís-lo ab la sua lança. 22 Aquestes
1Re 15,3	vania de Agipta. 3 Donchs, vé ara e	auciu Amalec e guasta tot ço qu'él ha. Tu
1Re 15,3	nangunes de les sues coses, mes	auciu hòmens e fembres, grans e patits, e
1Re 15,18	en aquesta carera e dix a tu: "Vé e	auciu los paccadors de Amalec e combat
1Re 31,4	–Trau lo teu coltell del foura e	auciu -ma, car per vantura vandrían
1Re 2,25	perquè nostre Senyor volch aquells	auciura . 26 E Samuel, l'infant, craxia e
1Re 19,2	e li dix: –Saül, mon para, ta vol	auciura . Per què jo't prech que tu't
1Re 19,5	contra la sanch no noent e vols	auciura David, qui és menys de culpa? 6
1Re 20,1	fet [*] a ton para, qu'él me vol	auciura ? 2 E ell li respòs: –Déu te guard!
1Re 31,4	scuder no volch fer açò ne'l volch	auciura , car era fort spaordit per la gran
2Re 21,2	'ls auciurían, e Saül volch-los	auciura e los aucís quax qui ho fa per
1Re 17,25	molt gran riquesa en aquell qui l'	auciurà e donarà a ell sa fila, e la casa
1Re 18,17	pas David, mes los falisteus l'	auciuran .» 18 David dix [*]: –Quin hom són
1Re 17,32	serf e iré'm combatra contra ell e	auciuré 'l. 33 Saül dix a David: –Tu no
1Re 17,46	tu en les mies mans, axí que t'	auciuré e't tolré lo cap e daré lo teu
1Re 18,17	Saül sa pansava en son cor: «Yo no	auciuré pas David, mes los falisteus l'
1Re 19,17	“Lexa-me'n anar, si no, jo t'	auciuré .” 18 Donchs David fogí [*] e anà-
1Re 11,12	nós? Fets-los-nos liurar, e nós	auciurem -los. 13 E Saül dix: –Null hom
1Re 17,26	Israell. 26 E David dix [*] qu'ell	auciuria lo no circumcís qui gosava aontar
2Re 5,8	car David havia dit que aquell que	auciuria lo jabuseu e aquels qui tocarían
1Re 31,4	vandrían aquests falisteus [*] e	auciurían -ma [*]. E lo seu scuder no
2Re 21,2	havían jurat a ells que no'ls	auciurían , e Saül volch-los auciura e
1Re 6,5	dels sacrets de natura d'	aur , sagons lo nombra de lles províncies
1Re 6,5	falisteus, e farets V rates d'	aur . Car una plagua ha stada a tots
1Re 6,8	en la careta e los vaxells d'	aur que vós li havets pagat [*] e matets-
1Re 6,15	en la quall éran los vaxells d'	aur , e posàran-la sobra la gran pedra.
1Re 6,17	semblances del sacret de natura d'	aur , les quals los falisteus ratéran a
1Re 6,18	e Acareon, altra. 18 E les rates d'	aur , sagons los nombres de lles ciutats
2Re 1,24	dalicaments e donava ornaments d'	aur als vostres abaliments. 25 E com són
2Re 8,7	faÿa. 7 E David pres les armas d'	aur que aportàvan los servicials de Adàser
2Re 8,11	a nostre Senyor Déu ab molt altra	aur e argent que havia haüt de moltes
2Re 12,30	rey, e aquella pasava un talent d'	aur e havia-hi pedres fort praciosas, e
2Re 21,4	–Nós no havem castió sobra	aur ne sobra argent, mas sobra Saül e
2Re 20,24	desobra ceretheus e feleteus. 24 E	Auram , sobra los traüts, e Josafat, fill
2Re 24,18	altar a nostre Senyor en la era de	Aurena gebuseu. 19 E pujà David sagons lo
2Re 24,20	Déu que Gad li havia fet. 20 E	Aurena guardà e vaé lo rey e los seus
2Re 24,21	qui anàvan ab ell. 21 E axí	Aurena , anà e gità's en terra e aorà lo
2Re 24,22	és vanguda en lo poble. 22 E dix	Aurena , pravera [*]: –[*] lo senyor meu
2Re 24,22	ma so que's vulla ne le plàcia. E	Aurena pres bous e vaques e càreus e jous
2Re 24,24	e lo teu sacrifici. 24 Dix lo rey a	Aurena : –Ja Déu no vulla que axí sia com
2Re 3,16	son marit saguí-la plorant entrò	Aurim . E dix Abner a son marit: –Vé e
2Re 24,16	Senyor Déu era da prop la era d'	Auvena , qui era hom jabuseu. 17 E dix
1Re 21,13	lla saliva anava per la sua barba	aval . 14 E dix Achís als seus servicials:

1Re 20,26	pensave's que per vatura li fos	avangut que no fos danejat ne purificat.
1Re 3,9	–Vé-te'n e dorm e, si d'aquí	avant apella a tu, diràs: “Seynor, parla,
1Re 18,9	sinó sol lo regna! 9 D'aquell dia	avant Saül no podia guardar David
1Re 27,4	David era fugit en Gech, e d'aquí	avant no hach ànsia Saül de cercar David.
1Re 30,25	a la batalla. 25 E d'aquell dia	avant stabliran que fos lig en Israell que
2Re 2,28	ajustàran-sa e staguéran d'aquí	avant e no ancalsàran Israell ne
2Re 10,19	a Israell e haguéran por e d'aquí	avant ja [*] ajudàran Adadàser. 11, Tit
2Re 11,5	ab ella, ella consabé. E d'aquí	avant sasà que no hach d'asò que les
2Re 13,39	mort de son fill Amon, sasà d'aquí	avant que no parsaguia Absalon. 14, Tit
2Re 19,31	era aparalat de saguir-lo d'aquí	avant , si lo rey ho volgués. 32 Emperò
2Re 24,16	–Basta ara! No stenas d'aquí	avant la tua mà! E emperò l'àngel de
1Re 9,5	–Vina e tornem-nos-en, que per	avantura mon para no haja axoblidades les
2Re 10,11	11 Dix Joab a Abisay: –E si per	avantura los sarienchs vansían a mi, tu
2Re 9,7	a tu tots los camps de Saül,	avi teu, e tu manjaràs pa a la mia taula
2Re 23,24	entre XXX; Elcanà, fill de son	avoncle , de Batlem; 25 Samà de Ararí;
1Re 2,9-10	e donarà l'emperi al seu rey e	axalçarà lo corn dell seu untat. 11 E
2Re 22,47	e Déu fort de lla mia salut sarà	axalçat . 48 Déu qui dónes a mi vanjances e
1Re 2,7	Senyor dóna pobresas e riquesas e	axalsa e baixa. 8 E susita los fraturosos
2Re 22,3	scut meu e corn de la mia salut e	axalsador meu e refugi meu, salvador meu,
2Re 22,37	e ha multiplicat mi. 37 Tu	axamplaràs los meus anaments sots mi, e no
2Re 5,12	sobra Israell e nostra Seyor havia	axelçat lo regna da David sopra lo seu
1Re 2,1	nostre Senyor, e lo meu cor s'és	axellçat en lo meu Déu. La mia boqua és
2Re 21,19	E per ço com en moltes maneras	axemplà l'honrament de nostre Senyor és
1Re 1,7	li havia tanchat son ventra. 7 E	axí ho faÿa ella cascun any com lo dia
1Re 1,7	a la casa da nostre Senyor Déu, e	axí la faÿa aïrada, e Anna plorava molt
1Re 1,12	raor no muntarà sopra son cap. 12 E	axí com ella multiplicava ses paraules
1Re 1,15	–Axí m'ajut Déu, que no és pas	axí com vós vos ho pensats, car jo són
1Re 1,16	't cuyts yo, qui són ta serventa,	axí com una de les filles de Bolial, car
1Re 2,2	ab la mia salut. 2 No és nangú sant	axí com nostra Senyor Déu, e no és nangun
1Re 2,16	ta volentat.» E ell deÿa: «No sarà	axí , ans ma'n donaràs ara o yo me'n
1Re 2,36	que vós ma reebats a una part,	axí com un pravera deu haver, per ço que
1Re 4,1	Israell, e lo poble de d'Israell	axí a carera als falisteus en batalla e
1Re 4,5	d'Israell cridà ab gran crit,	axí que tota la terra ne resonà. 6 E com
1Re 4,9	falisteus, confortats-vos e siats	axí com a barons, que vós no serviscats
1Re 4,9	que vós no serviscats als hebreus	axí com éls han sarvit a vós. Confortats-
1Re 5,5	del templa, 5 e Dagon era romàs	axí com un sol tronch [*]. E per aquesta
1Re 6,6	guardats no anduresca lo vostro cor	axí com féu als agepcis [*] e puys
1Re 8,5	Dóna a nós rey qui nos jutga	axí com fan les altras nasions. 6 Aquesta
1Re 8,8	e han servit strayns déus,	axí ho fan a tu. 9 Donchs, tu ou ara lur
1Re 8,19	de Samuel, ans diguéran: –No sarà	axí pas! Mas nostra rey sarà sopra nós, 20
1Re 8,20	rey sarà sopra nós, 20 e nós serem	axí com totes les altres gents. E ell
1Re 10,9	Saül hach girades ses spatlles [*],	axí que's partia d'él, Déu mudà a ell
1Re 10,19	e vós havets dit: “No volem que	axí sia, mes stablex rey sopra nós.”
1Re 10,20	e per les vostras companyas. 20 E	axí Samuel aplegà tots los trips d'
1Re 11,7	e no saguèscan Saül e Samuel,	axí serà fet de sos bous. Donchs tot lo
1Re 11,11	E tots los altras fóran escampats,	axí que no'n romenguéran II ensemps. 12
1Re 12,5	[*]. E ells responguéran: –Bo és	axí . 6 Samuel dix al poble: –Nostre
1Re 13,5	e tot l'altra pobla manut éran	axí spesos com l'arena en la mar. Ells se
1Re 13,8	spaventat. 8 Asparà's VII dies,	axí com Samuell li havia dit, e Samuel no
1Re 13,10	ofarir [*], Samuel venc a Saül, e	axí a ell a carrera [*], 11 e Samuel li

1Re 13,23	Donchs la companya dels falisteus	axí per pasar en Machimàs, on éran los
1Re 14,15	lur host fou torbada [*]. E açò fou	axí com un miracle de Déu. 16 E les
1Re 15,4	Saül ho manà al poble, e comtà ells	axí com hom comta anyells, e trobà CC
1Re 15,23	a la volentat de nostre Senyor és	axí com paccat de davinar, e no voler
1Re 16,4	t'amostraré. 4 Donchs Samuel féu	axí com nostre Senyor li havia manat, e
1Re 16,23	davant ell e confortava Saül,	axí que ell ho sofaria pus laugerament, e
1Re 17,4	contra altra part [*]. 4 Ab aytant,	axí un bort de la val dels falisteus, que
1Re 17,7	7 E lo fust de la sua lança era	axí gros com a fust de texidor, e lo ferre
1Re 17,23	23 E [*] aquell falisteu bort [*]	axí de ses tendes e dix aquelles paraules
1Re 17,46	Senyor darà tu en les mies mans,	axí que t'auciurè e't tolré lo cap e
1Re 17,48	après de David, David sa cuytà e	axí a ell a carera [*], 49 e mès sa mà en
1Re 17,49	e farí lo falisteu en lo front	axí durament, que lla pedra sa fichà en lo
1Re 18,1	de Betlem. 18, Tit Capítol XVIII 1 E	axí com David hach parlat a Saül, Jonatàs,
1Re 18,1	lo fill de Saül, amà ell tant,	axí que ll'amava tant com ell matex. 2
1Re 18,29	Saül començà [*] a tembra David. E	axí Saül fo fet anamich de David en tots
1Re 19,7	davant Saül, e David fo davant ell	axí com solia éser dabans. 8 Un'altra
1Re 19,8	d'Israell e los falisteus, e David	axí defora e combaté contra ells e vancé
1Re 20,5	que demà són calendes, e yo siuré	axí com és costuma prop lo rey a la
1Re 20,6	6 E si ton para demana mi, diràs	axí : "David ma pragà que'll lexàs anar
1Re 20,13	en pau. E sia nostre Senyor ab tu	axí com és stat ab mon para. 14 E si yo
1Re 20,35	l'andemà, Jonatàs anà al camp,	axí com ho havia promès a David, e vench
1Re 20,37	sageta més anlà de l'infant. 37 E	axí vench l'infant en lo loch on era la
1Re 21,10	aquell. [*] –[*] Da'l-ma. 10 E	axí lavà's David e fugí [*] e partí's de
1Re 28,17	17 Car nostro Senyor farà a tu	axí com ha parlat en la mia mà, e tolrà't
1Re 29,9	tu ést bo davant los meus vulls tot	axí com l'àngel de nostra Senyor Déu. Mas
1Re 29,11	dia a fer, vets-vos-en. 11 E	axí David e los hòmens qui éran ab él
1Re 30,23	-sa'n. 23 Dix David: –No farets	axí , frares meus, ne partirets axí
1Re 30,23	axí, frares meus, ne partirets	axí aquelles coses que nostre Senyor ha
1Re 31,4	que havia haüda en la batalla. E	axí Saül pres lo seu coltell e aucís-sa
2Re 1,10	10 »E steguí sopra ell e aucís-lo	axí com ell matex me havia dit, car yo
2Re 1,18	armas e traer arch e balesta,	axí com és scrit en lo libre dels Justs:
2Re 1,21	hòmens forts, l'ascut de Saül,	axí com si no fos untat d'oli. 22 La
2Re 1,25	abaliments. 25 E com són caüts	axí los forts [*]! Jonatàs en les tues
2Re 1,26	car no ha'n sinó un solament,	axí com yo amava tu. 27 O Déu, e com són
2Re 1,27	e caüts los hòmens forts! E com són	axí caüdes e destroides e parides les
2Re 2,3	fo muller de Naball da Carmell, 3 e	axí també pujàran ab David tots los hòmens
2Re 2,12	de Judà VII anys e VI mesos. 12 E	axí Abner, fill de Ner, e los sarvacials
2Re 3,9	no fas aquella covinensa ab David,	axí com ell volia 10 qu'él regna sopra la
2Re 3,21	e que sanyorejas e mans a tots	axí com dasiga la tua ànima. E com Abner
2Re 3,33	no vulla que tu, Abner, sies mort	axí com mòran los hòmens veses e poruchs.
2Re 3,34	ne han stat en cadenas, mas	axí ést caüt e mort com los fills de
2Re 5,13	sobra lo seu poble d'Israell. 13 E	axí David, pus que fou vangut de Hebron,
2Re 5,20	los meus anamichs davant mi,	axí com sa departèxan les ayguas. E per
2Re 5,25	dels falisteus. 25 E féu David	axí com nostre Senyor Déu li hach manat e
2Re 6,20	casa, e la sua muller Micoll [*]	axí a carera a David e dix-li: –O, quant
2Re 6,20	[*] los servents e es despulava	axí com un bastax o un ribaut. 21 E dix
2Re 7,25	e sopra la casa de aquell e fé	axí com has parlat. 26 E sia gran lo teu
2Re 9,10	tota la casa qui fo de Saül. 10 E	axí los fills teus e als servacials teus
2Re 9,11	11 E dix Sibà al rey: –Senyor,	axí com tu has manat a mi, axí ho faré, e
2Re 9,11	–Senyor, axí com tu has manat a mi,	axí ho faré, e Mifibòsech manjarà pa sopra

2Re 10,2	misericòrdia ab Amon, fill de Naàs,	axí com son para la féu a David. E tramès
2Re 10,5	los a David. 5 E com David oý açò,	axí -los a carera, car aquells sa tanían
2Re 10,13	nosaltres so que lli plàcia. 13 E	axí comançà Joab e lo poble qui ab ell
2Re 11,3	E lo rey damanà qui era aquella que	axí era bella. Diguéran-li que aquella
2Re 11,16	-lo par tal que ll'aucían.» 16 E	axí Joab asetjà la ciutat, posà Ories en
2Re 11,18	tot so que era estat en la batalla,	axí com Joab li havia dit. 19 [*] [*]
2Re 12,31	e mès-na molts en formes de fust	axí com hom fa las ragoles. E açò matex
2Re 13,6	te'n do elavors. 6 E Amon féu-ho	axí . E com lo rey lo vench vasitar, dix
2Re 13,13	per foll e per orat en Israell. Fé	axí , germà: diu-ho al rey, e ell no t'
2Re 13,29	són Absalon, qui man asò. [*] 29 E	axí hu faéran los servacials de Absalon
2Re 13,36	teus fills que vénan. [*] 36 [*] E	axí antràran los fills del rey cridant e
2Re 19,3	venia de poch en poc a lla ciutat,	axí com si fogísan de batalla. 4 E David
2Re 19,16	e davallà ab los hòmens de Judà e	axí a carera al rey 17 ab M hòmens de
2Re 19,24	que no moria. 24 Emperò Mifibòsec	axí a carera al rey ab gran barba, que no
2Re 19,24	les vestadures despuys que llo rey	axí de Jerusalem dentrò que tornà en pau.
2Re 20,8	qui és en Gabaon, Amaasà vench e	axí -los a carera. E lavors Joab vastia
2Re 20,18	és ciutat de consell antiguament, e	axí anàvan-sa'n a aquesta ciutat. 19
2Re 21,8	era entra Jonatàs [*] e David. 8 E	axí pres lo rey los fills de Saül, los
2Re 21,19	geteu, la asta del quall era	axí com a lis de taxidor. (Per aquests
2Re 22,43	43 [*] de lla pols de lla terra e	axí com a loth o a brach de places [*] e
2Re 23,4	en tamor de nostre Senyor Déu, 4	axí com la lum en l'alba o com lo sol ix
2Re 23,4	matí, sens nuus gita los raigs, e	axí com la pluja fa brotar la herba de lla
2Re 23,8	savi príncep enfre III, equest és	axí tenra com lo verm del fust, e ell ne
2Re 23,21	e tania en la sua mà una lança. E	axí com ell fou davallat a ell ab una
2Re 24,9	e atrobàran d'aquells de Judà LXM	axí matex hòmens forts d'armes. 10 David
2Re 24,12	-na aquella que't vulles, e faré	axí com tu diràs." 13 E vench Gad a David
2Re 24,21	servicials qui anàvan ab ell. 21 E	axí Aurena, anà e gità's en terra e aorà
2Re 24,22	e càreus e jous de bous a cremar	axí com a lenya en holocaust. 23 E oferí
2Re 24,24	rey a Aurena: -Ja Déu no vulla que	axí sia com tu vols, ans t'ho compraré
1Re 1,10	de la casa de nostre Senyor Déu. 10	Axí com Anna era irada ab amargós coratge,
1Re 1,15	bagut. 15 Anna li respòs e li dix:	- Axí m'ajut Déu, que no és pas axí com
1Re 12,12	era vangut contra vós, digués a mi:	" Axí no serà, mes rey regnarà sobra nós"
1Re 14,19	Qui era aquí estat [*]. 19 [*]	Axí un gran brogit vench en la host dels
1Re 15,32	era molt gras, e tramolà, e dix:	« Axí departex mi amargosa mort?» 33 E
1Re 21,6	vuy santificat en los vaxells. 6	Axí donà-li lo prevera del pa
1Re 29,6	n'ha morts M, e David, XM"? 6	Axí Achís apallà David e dix-li: -Viva
2Re 1,26	amat sobra tota amor de fembra.	Axí com la mara ame son fill, car no ha'n
2Re 5,17	e Esimà e Elidà e Elifàlech. 17	Axí oýran los falisteus que David havían
2Re 6,23	servents que tu has parlat. 23	Axí Micol, filla de Saül, no hach fill
1Re 14,5	e l'altra, Sene. 5 La un escul	axia 'n vers aguilló, contra Machinàs, e
1Re 18,6	del falisteu, les fembres [*] li	axían a carera [*] e cantàvan e feýan bals
1Re 17,20	ha nom Magala, e la host qui era	axida defora les tendes per combatra [*].
1Re 18,30	batalla, e en lo comensament de lur	axida David fehia sos fets pus saviament
2Re 3,25	que sàpia los entraments e los	aximents teus e conegua totes les coses
2Re 5, 24	combatràs los falisteus, car lavors	axirà Déu davant la tua cara per so que
1Re 7,11	Israell. 11 E los fills d'Israell	axíran de Masfat, e pasaguíran los fills
1Re 9,26	'n. Donchs ell sa levà, e amdosos	axíran defora, ço és, Samuel e Saül.
1Re 10,10	damunt dit coll, e [*] los profetas	axíran a carera ell [*], comansàran a
1Re 11,7	tot lo poble hach gran paor, e tots	axíran ensemps [*], 8 e Saül nombrà
1Re 16,4	de la ciutat se'n maravallàran e	axíran a ell a carera e diguéran-li:

1Re 30,21	en lo torent de Besor. Aquests	axíran a carera a David e aquells qui éran
2Re 2,13	Servià, e los sarvacials de David	axíran -los a carera de prop un algup da
2Re 10,8	-hi Joab ab tota la sua host. 8 E	axíran los fills de Amon e posàran la sua
2Re 20,10	e farí'll per lo costat, e	axíran -na los budels, e morí, car lavors
1Re 28,1	he sabut que tu e los hòmens teus	axiràs ab mi en les tendes. 2 E dix David
1Re 11,10	n'hagren goig. 10 Diguéran: -Nós	axirem demà a vós, e farets tot so que us
2Re 19,15	de Judà vench en Galgala per so que	axís a carera al rey e qu'allí pasàs
1Re 17,25	-Has tu vist aquest hom que és	axit per ontar lo poble d'Israell? Mas lo
2Re 19,20	de tota la casa de Josep e són	axit a carera a tu, Senyor meu, rey. 21 E
2Re 12,5	-Viva nostra Senyor, car l'hom que	axò ha fet deu morir 6 e deu retra la
1Re 9,5	que per aventura mon para no haja	axoblidades les someres e que sia angoxós
1Re 2,5	dentrò que aquella qui era	axorcha hach [*] infants, e aquella que
1Re 10,2	són trobades. [*] E ton para les ha	axotblidades , e és angoxós per tu e diu:
2Re 21,8	havia anjanrats da Rafà filla de	Ay , ço és Armoní e Misàbech, e V fills de
1Re 9,11	trobàran donzelles qui anàvan pohan	aygua , e ells diguéran a ellas: -És así lo
1Re 28,24	cuytadament aucís-lo, e pres pa e	aygua [*] 25 e posà-lo davant [*] los
1Re 30,11	lo a David, e donàran-li pa [*] e	aygua que bagués, 12 e donàran-li un
1Re 30,12	que no havia manjat ne bagut	aygua . 13 E dix-li David: -De qual loch
2Re 2,13	-los a carera de prop un algup da	aygua qui és en Gabeon e, com sa fóran
2Re 2,13	a la una part da la sisterna da la	aygua e los altrás de lla altra part. 14 E
2Re 2,24	E vanguéran en un loch on pasava	aygua , qui és en Gabeon, entra una vall e
2Re 5,8	de les cubertures, per les quals l'	aygua coria, e aquells qui los porían [*]
2Re 8,8	lavador de aram en què ajustàvan la	aygua , qui havia nom Mar d'Aram, e féu
2Re 13,8	Tamar pres farina e masclà-la ab	aygua e féu-na farines e coch-les, 9 e
2Re 19,18	18 per un loch on no havia molta	aygua , per ço que pasàsan a la casa del
2Re 23,15	Batlem. 15 E lavores dasijà David	aygua de sisterna e dix: -Si hich havia
2Re 23,15	nangú qui'm donàs a beura da l'	aygua de lla sisterna qui és en Batlem, de
2Re 23,16	les tendes dels falisteus e poàran	aygua de lla sisterna de Batlem [*] e
2Re 5,20	mi, axí com sa departèxan les	ayguas . E per açò aquel loch és apallat
2Re 12,27	que yo veg, la ciutat de lles	ayguas sa porà pendra. 28 Donchs, senyor,
2Re 22,12	si mateix sinaylat e garbalant les	ayguas de lles nus dels sellés. 13 Los
2Re 22,17	e reebí mi, foragità mi de moltes	ayguas . 18 E ha deliurat mi dels anamichs
2Re 5,5	mesos, e regnà en Jerusalem XXXIII	ayns sobra tot Israell e sobra Judà. 6 E
2Re 6,3	Aminadab, qui era en Gabaà. E Ozà e	Ayó , fills de Aminadab, menàvan e servàvan
2Re 6,4	treta la arqua de nostre Senyor,	Ayó anava davant l'archa. 5 E David e tot
2Re 5,8	[*] los sechs e los contrets que	ayraven la ànima de David, qu'ell lo
1Re 3,11	dix a Samuel: -Vet que yo fas	aytal stabliment en Israell, que cascú
2Re 11,11	Per la salut tua [*] yo no faré	aytal cosa! 12 E dix David [*]: -Stà vuy
2Re 12,3	[*], e ella e sos fills manjàvan	aytal manjar e aytal beura com él, e
2Re 12,3	e sos fills manjàvan aytal manjar e	aytal beura com él, e aytots dies dormia
1Re 11,2	de Amon, respòs a ells: -Yo faré	aytall pau a vós, que trasqua l'ull dret
2Re 10,14	éran fuyts, fusquéran ells	aytambé [*] e antràran-sa'n en la
2Re 23,38	38 Iray getite; Gareb, qui és	aytambé getite; 39 Urias eteus. Entre tots
1Re 1,9	Anna hach bagut e menjat en Siló	aytant com li plach, ella sa levà, e Allí,
1Re 16,13	nostre Senyor devallà en David. Ab	aytant , se n'anà Samuel en Samacha. 14 E
1Re 17,4	contra altra part [*]. 4 Ab	aytant , axí un bort de la val dels
1Re 30,24	Per aguals parts sa partiran, e	aytant n'hauran aquells qui són romasos
1Re 30,25	que fos lig en Israell que	aytant sa haguésan aquells que romanían
2Re 12,3	dormia en son lit prop ell, car	aytant la amava com si fos sa filla. 4 »E
2Re 24,3	anadescha al pobla, car tu has ara	aytant com ara n'has per so que sia

1Re 20,12	si ell ma diu res de bé de tu, yo,	aytantost , t'ho fas a saber. 13 [*] Si,
2Re 1,2	e havia's posada pols en lo cap. E	aytantost com fou vangut davant David,
2Re 1,11	aportat así a tu, senyor meu. 11 E	aytantost com David hach oÿt açò esquinsà
2Re 3,22	David e se'n fou anat en pau, 22	aytantost Joab e los sarvicials vanguéran
2Re 3,26	totes les coses que tu fas. 26 E	aytantost Joab partí's de David e tramès
2Re 6,7	Ozà, e nostre Senyor Déu farí	aytantost , e fo mort de prop la arqua. 8
2Re 11,5	ans que sien prenys, e la dona fou	aytantost prenys, e tramès a David dient
2Re 11,6	«Tramit-ma Ories ethey.» E Joab	aytantost tramès-lo-li. 7 [*] E damanà
2Re 13,31	«que no n'ha romàs nangú». 31 E	aytantost lo rey [*] esquinçà's sas
2Re 12,3	manjar e aytal beura com él, e	aytots dies dormia en son lit prop ell,
2Re 2,18	de Servià, so és, Joab e Abizai e	Azael . Enperò Azael era corador fort
2Re 2,18	és, Joab e Abizai e Azael. Enperò	Azael era corador fort lauger [*] 19 e
2Re 2,19	era corador fort lauger [*] 19 e	Azael coria darrera Abner e pasagia-lo
2Re 2,20	auciés. 20 E girà's Abner e vaé	Azael e dix Abner: –Azaell? E Azaell
2Re 2,23	per aquell loch on jahia mort	Azael aturàvan-se. 24 E dementre que
2Re 2,30	de David XVIII; e no hy comptàran	Azael , car ab ell éran XX. 31 Emperò los
2Re 2,32	éran ab Abner CCCLX. 32 E portàran	Azael e sotaràran-lo en la sapultura de
2Re 3,27	lo sagí e aucís-lo en vanjansa de	Azael son frare. 28 Com David sabé aquesta
2Re 2,20	's Abner e vaé Azael e dix Abner:	– Azaell ? E Azaell respòs: –Yo són. 21 Dix
2Re 2,20	e vaé Azael e dix Abner: –Azaell? E	Azaell respòs: –Yo són. 21 Dix-li Abner:
2Re 2,21	e aporta-te'n la sua roba. E	Azaell no's volch star que no ancalsàs
2Re 2,23	la cara davan Joab, frare teu. 23 E	Azaell no volch antendra ço que lli deÿa
2Re 23,24	a la sua orella en sacret. 24	Azaell , frare de Joab, entre XXX; Elcanà,
1Re 17,1	fichàran lurs tendes entra Sochet e	Azeca , en les encontrades de Domim. 2 E
2Re 23,31	de Gàad; 31 Abialbon arbacites;	Azmàbet de Beromí; 32 Aliab de Salboní;
1Re 5,6	sa agreujà sobra los hòmens d'	Azot [*] e farí Zaot en les pus sacretes
1Re 5,7	en la ciutat. 7 E com los hòmens de	Azot vaéran aquesta plagua, diguéran: –No
1Re 6,17	a nostra Senyor per lur pacat:	Azot hi donà una semblança [*]; e Gotza,
2Re 5,20	tuas mans. 20 Lavors vench David en	Baal Farsim e farí los falisteus, e dix:
2Re 5,20	E per açò aquel loch és apallat	Baal Farisim. 21 E los falisteus gaquíran
2Re 4,2	lo fill de Saül, e la un havia nom	Baanà e l'altra, Racap, fill de Remnon
2Re 2,29	com haguéran anat angir e antorn de	Bacharon , vanguéran a les tendes. 30 E
1Re 7,16	sa vida. 16 E anvironava cascun any	Bachel e Galgala e Masfa e jutjava lo
1Re 20,30	contra Jonatàs; dix-li: –Fill de	bagasa ! Donchs no conech yo ara que tu
1Re 20,30	en confusió tua e en confusió de la	bagasa de ta mara? 31 Car en tots los dias
2Re 11,13	13 E convidà-lo David, e menjà e	bagué ab ell, e enbriagà-lo. E al vespra
1Re 30,11	e donàran-li pa [*] e aygua que	bagués , 12 e donàran-li un tros de
1Re 1,9	los havías? 9 Donchs, com Anna hach	bagut e menjat en Siló aytant com li
1Re 1,14	desenbriaguada del vi que tu has	bagut . 15 Anna li respòs e li dix: –Axí m'
1Re 1,15	fembra trob malaurada e yo no he	bagut vuy vi ne nanguna cosa qui puxa
1Re 30,12	pasades que no havia manjat ne	bagut aygua. 13 E dix-li David: –De qual
1Re 9,21	són yo fill de Benjamín, del pus	baix trip del poble d'Israell, e lo meu
2Re 13,23	faÿa tonra les sues ovelles en	Balasar , qui era prop Afraÿm, e convidà
2Re 1,18	fills a portar armas e traer arch e	balesta , axí com és scrit en lo libre dels
1Re 18,6	a carera [*] e cantàvan e feÿan	bals ab tamborets de alegria e ab altres
2Re 23,29	nethopatites; 29 Èleth, fill de	Banaà , e aquest era natopatites; Iray,
1Re 30,26	parents. Dix-los David: –Raebets	banadició [*] dels anamichs de nostre
2Re 6,12	aportaré la arqua en la mia casa en	banadició .» E lavors anà-sa'n David a
2Re 7,29	e dites aquestes coses, e de la tua	banadició serà baneyta la casa del teu
2Re 21,3	remey vos poré jo donar per so que	banaescats la haratat de nostre Senyor

2Re 7,29	bones coses. 29 Adonchs, comensa e	banax la casa del teu servicial per so
2Re 20,23	Joab senyor de la cavalaria, e fo	Banaxas , fill de Joadà, desobra ceretheus
1Re 2,20	e lur vot. 20 E Elí adonchs	banay Alcanà e a sa muller e dix a ell:
2Re 19,39	pasat Jordà, lo rey basà Batzalay e	banay -lo. E Batzalay tornà-sa'n a la
2Re 23,22	la sua lança. 22 Aquestes coses féu	Banayda fill de Juadà, 23 e aquest fou
2Re 6,11	e stech per III mezos l'arquà, e	banayí nostre Senyor Déu ell e tota la sua
2Re 6,18	complit de oferir [*], David	banayí lo poble en nostre Senyor, Déu de
2Re 23,30	Jebet, dels fills de Benjamín; 30	Banayí , fill de Asraconites; Adayi del
1Re 9,13	entrò qu'ell sia vangut, car ell	banayrà lo sacrafici, e puys menjaran
2Re 6,20	20 E tornà-sa'n David per so que	banays la sua casa, e la sua muller Micoll
2Re 6,12	rey David que nostre Senyor havia	banayt Obededom e tota la sua casa per la
2Re 22,47	traballs. 47 Viva nostra Senyor e	baneyt sia lo Déu meu, e Déu fort de lla
2Re 7,29	coses, e de la tua banadicció serà	baneyta la casa del teu servicial
2Re 2,5	misatges als hòmens e dix-los:	– Baneyts siats, vosaltres, de nostre
2Re 3,19	coses que plaïan a Israel e a	Banjamín 20 E vench a David en Habron ab
2Re 4,5	fills de Ramoch borosite, Recap e	Bannà , e antràran en lo mig del dia, e era
2Re 8,18	e Sarañas era consaller, 18 emperò	Banñas [*] era sobra Sarechí [*] qui éran
2Re 23,20	vench entrò als III primers. 20 E	Banñas , fill de Joadà, qui fou hom forts e
1Re 21,13	que lla saliva anava per la sua	barba aval. 14 E dix Achís als seus
2Re 10,4	David e rach-los la mitat de la	barba e esquinqà-los la mytat de lles
2Re 10,5	en Jericó entrò sia crascuda vostra	barba e lavors tornats. 6 E com los fills
2Re 19,24	axí a carera al rey ab gran	barba , que no la s'havia tosa ne s'havia
2Re 20,9	frare meu. E posà-li la mà en la	barba quax qui'l vol basar. 10 E trach
1Re 20,19	e sercarà hom tu 19 dentrò a la	barena , car no siurà nangú là on tu deus
1Re 4,18	e trancà's son cap, e fo mort. Lo	baró era vel e de gran adat, e'll jutjà
2Re 4,3	de Benjamín [*]. 3 E fugíran los	barocites en Gethaym e fóran aquí stranys
2Re 23,33	e Maran; 33 Sammà de Oradí;	Barom , fill de Zasar, archaties; 34
1Re 4,9	confortats-vos e siats axí com a	barons , que vós no serviscats als hebreus
1Re 14,8	–Vet que nós anam sobra aquests	barons [*]. 9 Si ells nos dían enaxí:
1Re 31,7	Jordà, en una val, vaéran que llos	barons de Israell éran fuyts e que mort
2Re 2,4	de Habron. 4 E vanguéran los	barons de Judà e untàran David aquí per ço
1Re 3,20	lo poble d'Israell, de Dan entrò a	Barsabe , conech que Samuel era leyal
2Re 24,2	trips d'Israell e de Dan entrò a	Barsabe e nombra tot lo poble per so que
2Re 24,7	de Judà, qui és envers migdia, en	Barsabe . 8 E après VIII messos e XX dies
2Re 11,3	Diguéran-li que aquella era	Barsabé , filla de Alam, muller de Uries
2Re 12,15	farí l'infant que havia infantat	Barsabé [*]. 16 E David féu oració per l'
2Re 12,24	a mi. 24 E David anà-sa'n a	Barsabé e aconsolà-la de la mort de son
1Re 8,2	havia nom Abià, e fóran jutges en	Barsaben . 3 E los fills no anàran per les
2Re 3,10	Israell e sobra Judà de Deu entrò a	Barsàber . 11 E Isbòsech no li volch
2Re 21,8	havia anjendrats a Adiell, fill de	Barzalay , qui fo de Malechí. 9 E liurà-
1Re 10,1	e buydà-lo sobra lo cap de Saül e	basà ell e dix: –Vet que nostra Senyor ha
2Re 19,39	lo poble hach pasat Jordà, lo rey	basà Batzalay e banaý-lo. E Batzalay
2Re 19,33	fort rich hom. 33 E dix lo rey a	Basalay : –Vina ab mi en Jerusalem, e
2Re 19,34	e staràs aquí sagur. 34 Dix	Basalý al rey: –Quals són los anys de la
1Re 31,12	hòmens de Jabès-Galaad e cramàran	Basan . 13 E pranguéran los ossos de
2Re 20,9	la mà en la barba quax qui'l vol	basar . 10 E trach lo colltell e farí'll
1Re 20,41	e adorà III veguades Jonatàs, e	basàran -sa abdosos e ploràran molt; mes
1Re 30,9	e venguéran entrò en lo torent de	Basor , e aquí éran [*]. 10 [*] ab ell
1Re 30,22	per so com no són anats ab nós. Mes	bastà que los donem lurs mullers e lurs
2Re 24,16	e dix a l'àngel qui farí lo poble:	– Bastà ara! No stenas d'aquí avant la tua

2Re 6,20	servents e es despulava axí com un	bastax o un ribaut. 21 E dix David a
1Re 8,17	obra. 17 Ell pendrà delme de vostre	bastiar , e vós serets sos serfs. 18 E vós
1Re 15,9	folchs de les ovelles e de l'altra	bastiar e a les vestadures [*] e a totes
1Re 15,14	quina veu és aquesta de folch del	bastiar que sona en les mies orelles [*]?
1Re 15,15	a les millors ovelles e al millor	bastiar , per ço que hom lo sacrificàs al
1Re 16,2	dix: –Tu pendràs un vadell de ton	bastiar en ta mà e diràs: “Yo són vangut
1Re 17,15	son para en Batlem per guardar son	bastiar . 16 E lo falisteu anava a vespra e
1Re 17,20	Levà's David al matí e comenà lo	bastiar a un guardià, [*] e vench al loch
1Re 30,20	se n'havían amanat. 20 E [*] lo	bastiar [*] davant si matex. Diguéran:
2Re 12,4	al rich, e al rich pardonà al seu	bastiar , que anch no volch pendre de les
2Re 5,9	comansà en Malorir e féu aquí grans	bastiments e grans coses. 10 E creixia
1Re 17,40	acostumat [*]. [*] 40 pres un	bastó que solia portar [*] e V pedras [*]
1Re 17,43	yo cha, que tu vengues contra mi ab	bastó ? E malaí a David [*]. 44 E dix a
1Re 17,13	seus [*] éran anats après Saüil en	batala . [*] 14 [*] Donchs, com los III
1Re 19,8	com solia éser dabans. 8 Un'altra	batala fo entre los fills d'Israell e los
1Re 31,1	XXX 1 E los falisteus combatían e	batalàvan contre Israell. E partí's
1Re 4,1	que los falisteus se ajustàran en	batalla contra lo poble d'Israell, e lo
1Re 4,1	axí a carera als falisteus en	batalla e ficà ses tendes prop la pedra de
1Re 4,2	lo poble d'Israell. E com la	batalla fo ajustada, lo poble d'Israell
1Re 7,10	que los falisteus comensàran	batalla contra los fills d'Israell, e
1Re 13,22	a l'agulló. 22 E com lo dia de la	batalla fo vangut, null hom de tot lo
1Re 14,20	E vanguéran tro al loch on era la	batalla . E cascú dels falisteus havia
1Re 14,52	Abner, fill de Abiell. 52 Molt fort	batalla era contra los falisteus en tots
1Re 14,52	éser hòmens forts e covinents a	batalla . 1Re 15, Tit Capítol XV 1 Samuel
1Re 17,14	mejors haguésan saguit Saül a la	batalla , 15 David sa depertí de Saül e
1Re 17,22	[*] e corech là on davia éser la	batalla e demanà de sos frares [*]. 23 E
1Re 18,30	contra los fills d'Israell en	batalla , e en lo comensament de lur axida
1Re 28,1	companya e aparallàran-sa a la	batalla contra Israell. Dix Achís a David:
1Re 29,4	loch [*] e no daval ab nós en la	batalla , car per vventura serà contrari a
1Re 29,9	han dit que no davals ab nós en la	batalla . 10 Donchs, leve't per lo matí,
1Re 30,24	com aquels qui són anats a la	batalla . 25 E d'aquell dia avant
1Re 30,25	com aquells qui anàvan a la	batalla . 26 Llavors vench David en
1Re 31,4	la gran por que havia haüda en la	batalla . E axí Saül pres lo seu coltell e
1Re 31,5	E fóran morts, donchs, en aquella	batalla . 6 Morí Saül e III fills seus, e
1Re 31,8	altra dia après aquells da lla	batalla , vanguéran los falisteus per so
1Re 31,8	vaésan aquells qui éran morts en la	batalla , e trobàran Saül e III fills seus
2Re 1,4	-ta a saber que hi ha haüda gran	batalla , e molts de aquells del poble de
2Re 1,22	és tornat en va ne en foyll de lla	batalla . 23 Saül e Jonatàs, bells e qui
2Re 2,17	dia moch-sa gran ramor e gran	batalla e los hòmens de David encalsàran
2Re 2,28	ancalsàran Israell ne escomoguéran	batalla . 29 Emperò Abner e aquells qui
2Re 3,1	Capítol III 1 E fo feta longua	batalla e gran entra la casa de Saül e la
2Re 3,6	6 En aquell temps, com era tan gran	batalla entra la casa de Saül e David,
2Re 10,9	dels millors de Israell e aparallà	batalla contra los asarienchs. 10 E l'
2Re 10,13	e lo poble qui ab ell era, donàran	batalla contra los sarienchs, e los
2Re 10,16	e féu-los vanir e aparallar a lla	batalla , e Saboach, qui era maestra de la
2Re 10,17	e los sirianchs aparallàran la	batalla contra David e combatéran fort e
2Re 11,1	que los reys sòlan anar a la	batalla , David tramès Joab e els seus
2Re 11,7	poble, en quina manera donàvan la	batalla . 8 E dix David a Ories: –Vé-ta
2Re 11,15	Uries en la primera part de la	batalla e desemparats-lo par tal que ll'
2Re 11,16	loch on sabia que hauria major	batalla e là on hauria pus forts hòmens.

2Re 11,18	-li tot so que era estat en la	batalla , axí com Joab li havia dit. 19 [*]
2Re 11,25	ne t'spaordesches per aquesta	batalla . Car molts e diversos
2Re 11,25	esdavaniments sa davénan en	batalla . [*] Conforta tu matex e la tua
2Re 19,3	a lla ciutat, axí com si fogisan de	batalla . 4 E David cobrí lo seu cap e
2Re 19,5	fill meu! [*] 5 E Joab vench de la	batalla e antrà en la casa del rey e dix-
2Re 21,15	a tota la terra. 15 E faéran	batalla los falisteus ab los fills de
2Re 21,15	Dementre que David dafalia en la	batalla –tant havia combatut–, 16 Gesbí
2Re 21,17	–Ja de vuymés no iràs ab nós en	batalla , per so que no apachs la luerna de
2Re 21,18	luerna de Israell. 18 E la sagona	batalla fo en Gab contra los falisteus, e
2Re 21,19	linatja dels gaguants. 19 La terrça	batalla fou en Gob contra los falisteus,
2Re 21,19	contra los falisteus, en la qual	batalla aucís Adandonà, fill de Salt,
2Re 21,20	de la tera de Batllem.) 20 La IIII	batalla fou en Gech, en la qual batalla
2Re 21,20	batalla fou en Gech, en la qual	batalla fou un hom que havia VI dits en
2Re 22,40	40 Tu has sinyt mi de fortaleza en	batalla . Tu, Senyor, encorbaràs sots mi
2Re 23,8	sol una veguada que anà a lla	batalla . 9 E après ell sech Aliatzar, fill
2Re 23,9	los falisteus e se ajustàran en la	batalla . 10 Car, com los hòmens de Israell
2Re 1,27	les armes batallaroses qui solían	batallar e combatre!» 2, Tit Capítol II 1
2Re 1,27	e destrovídes e parídes les armes	batallaroses qui solían batallar e
1Re 8,20	e irà davant nós e farà les nostres	batalles per nós. 21 Donques oyí Samuel
1Re 18,17	sinó que sies forts hom, e fes les	batalles de nostra Senyor. E Saül sa
1Re 13,5	en Macinàs, devers orient, de prop	Batavent . 6 E com los fills d'Iraell
1Re 30,27	-na David en aquells qui éran en	Bathel , e aquells qui éran en Ramoch,
1Re 16,1	per ço que yo trameta tu a Ysayí de	Batlem , per ço com yo he provaÿt un de sos
1Re 16,4	Senyor li havia manat, e vench en	Batlem , e los vels de la ciutat se'n
1Re 17,15	Saül e tornà-se'n a son para en	Batlem per guardar son bastiar. 16 E lo
1Re 20,6	cuytosament en la ciutat sua de	Batlem , car [*] sos parents e sos amichs
2Re 2,32	-lo en la sapultura de son para en	Batlem , e anàran tota la nit Joab e
2Re 23,14	dells falisteus era lavors en	Batlem . 15 E lavores dasijà David aygua de
2Re 23,15	l'aygua de lla sisterna qui és en	Batlem , de prop la porta, fort ho grairia.
2Re 23,24	Elcanà, fill de son avoncle, de	Batlem ; 25 Samà de Ararí; Elisachà de
2Re 21,19	dit belemnita, car és de la tera de	Batlem .) 20 La IIII batalla fou en Gech,
2Re 23,16	e poàran aygua de lla sisterna de	Batlem [*] e aportàran-la a David. E
2Re 19,31	so que jo't dixí. [*] 30 [*] 31 E	Batzalai , galadita de Regelim, saguí lo
2Re 19,32	si lo rey ho volgués. 32 Emperò	Batzalai era fort vell, car era en adat de
2Re 19,39	poble hach pasat Jordà, lo rey basà	Batzalay e banay-lo. E Batzalay tornà-
2Re 19,39	rey basà Batzalay e banay-lo. E	Batzalay tornà-sa'n a la sua ciutat. 40
2Re 23,17	jo no faré aquesta cosa. E, donchs,	bauré jo la sanch de aquests hòmens qui
2Re 19,16	fill de Gerrà, fill de Geminií, de	Baürim , e davallà ab los hòmens de Judà e
1Re 30,16	seyán sobra la terra e menjàvan e	bavian e feyan gran festa per goig que
1Re 18,23	jendre de rey? Jo són pobre home e	bax de linatge! 24 E [*] tornàran-ho a
1Re 2,7	dóna pobresas e riquesas e axalsa e	baxa . 8 E susita los fraturosos [*].
1Re 12,20	20 Samuel dix: –No hajats por. Si	bé havets fet aquest [*]. Mas no us
1Re 20,12	de mon para, e si ell ma diu res de	bé de tu, yo, aytantost, t'ho fas a
2Re 5,17	loch en lo qual era sagur, es podia	bé e gint defensar. 18 E los falisteus
2Re 19, 9	e lo poble d'Israell regonagué lo	bé que David los havia fet e deyan los uns
2Re 19,37	ab tu, e tu faràs en aquell aquell	bé que't plaurà. 38 –Donchs –dix lo rey–,
1Re 13,2	ell IIM en Macinàs, en lo munt de	Bechel , e M éran ab Jonatàs en Gabeot, qui
2Re 20,15	Irraell 15 vanguéran en Abella e en	Bechmarà e asetjàran la ciutat engir e
2Re 6,12	Déu. E dix David: «Iré a la casa de	Bedadom e aportaré la arqua en la mia casa
2Re 11,11	en la mia casa per so que manuch e	begua e dorma ab ma muller? Per la salut

1Re 16,12	Samuel. E l'infant [*] e era	bel [*]. E nostre Senyor dix a Samuel:
1Re 16,18	sap ben combatra, e savi [*] e molt	bel hom, e nostre Senyor és ab ell. 19
2Re 21,19	honrament de nostre Senyor és dit	belemnita , car és de la tera de Batllem.)
1Re 10,27	havia toquats. 27 Mas los fills de	Belial diguéran: –Donchs, aquest porà nós
2Re 1,26	e gran dol de tu, qui ést fort	bell e qui eres amabla e davies éser amat
2Re 20,18	la fembra: –Açò que yo diré és fort	bell proverbi e bella paraula: “Aquells
2Re 11,2	salla, e aquella fembra era molt	bella . 3 E lo rey damanà qui era aquella
2Re 11,3	damanà qui era aquella que axí era	bella . Diguéran-li que aquella era
2Re 13,1	Absalon, fill de David, havia fort	bella germana, qui havia nom Tamar. E
2Re 20,18	que yo diré és fort bell proverbi e	bella paraula: “Aquells qui damànan vajan
1Re 15,9	[*] e a totes les coses qui éran	belles , e anch no volguéran aquelles
2Re 1,23	de Ila batalla. 23 Saül e Jonatàs,	bells e qui molt sa amàvan en la vida, ne
1Re 16,18	vist lo fill de Ysayí [*], que sap	ben viular, e és hom qui ha gran força e
1Re 16,18	e és hom qui ha gran força e sap	ben combatra, e savi [*] e molt bel hom, e
1Re 20,7	soblemnitat.” 7 E si ton para dirà:	“ Ben stà ”, pau sarà ab mi. E si ell sarà
1Re 15,13	fo vangut a Saül, 13 Saül dix:	– Beneýt sies tu de nostre Senyor. Yo he
2Re 19,17	a carera al rey 17 ab M hòmens de	Benjamí e Sibà, sarvacial de la casa de
2Re 21,14	fill seu, [*] 14 [*] en la tera de	Benjamí , en lo costat del sapulcra de Cis,
1Re 4,12	que un hom de la host del trip de	Benjamín vench en Siló aquel dia matex e
1Re 9,1	temps era un home del trip de	Benjamín , qui havia nom Chis, fill de
1Re 9,1	Ephia, fill de un home del trip de	Benjamín , qui havia molt gran força. 2
1Re 9,4	e no hy éran, e per la terra de	Benjamín , e no les hi trobàran. 5 E com
1Re 9,16	damà a tu un home de la terra de	Benjamín , e tu untaràs aquell per éser rey
1Re 9,21	21 Saül respòs: –No són yo fill de	Benjamín , del pus baix trip del poble d'
1Re 9,21	de totes les companyes dell trip de	Benjamín ? Per què has tu dita a mi aquesta
1Re 10,2	de Ratxell, en les encontrades de	Benjamín envers migjorn, qui saltaran
1Re 10,20	e la sort caech sobra lo trip de	Benjamín . 21 Donchs ell aplaguà tot lo
1Re 10,21	Donchs ell aplaguà tot lo trip de	Benjamín e tot son linatge, e la sort
1Re 13,2	en Gabeot, qui és del trip de	Benjamín . E tot l'altra poble era tramès
1Re 13,15	de Galgala e anà-sa en Gabaà de	Benjamín . E Saül contà lo poble qui era ab
1Re 13,16	fou trobat ab ells éran en Gabaà de	Benjamín . Los falisteus éran vanguts en
1Re 14,16	de Saül qui éran en Gabeà de	Benjamín raguadàran e véran una gran
2Re 2,9	Gezreel e sobra Afraým e sobra	Benjamín e sobra tot Israell. 10 E era en
2Re 2,15	–Lévan-sa. 15 E levàran-sa de	Benjamín XII de la part de Isbòsoch, fill
2Re 2,25	dasert. 25 E Abner e los fills de	Benjamín ajustàran-sa tots en una
2Re 2,31	de David auciéran dels hòmens de	Benjamín e de aquells qui éran ab Abner
2Re 3,19	19 E Abner parlà encara a	Benjamín e anà-sa'n en Hebron per so
2Re 4,2	de Remnon berocite, dels fills de	Benjamín [*]. 3 E fugíran los barocites en
2Re 23,29	de Rabay, de Jebet, dels fills de	Benjamín ; 30 Banayí, fill de Asraconites;
1Re 12,11	Senyor tramès a vós Garabobal e	Berach e Gebtè e Samuel. E ell deliurà vós
2Re 4,2	e l'altra, Racap, fill de Remnon	berocite , dels fills de Benjamín [*]. 3 E
2Re 23,31	31 Abialbon arabacites; Azmàbet de	Beromí ; 32 Aliab de Salboní; los fills de
2Re 23,37	de Gaddí; 37 Sílech de Ammon; Nari	berotite , scuder de Joab, fill de Servià;
2Re 24,15	del poble qui stàvan de Dan entrò a	Bersabe LXXM hòmens. 16 E com l'àngel de
1Re 6,9	de lles sues encontrades contra	Besames , nós sabrem qu'ell ha fet contra
1Re 31,10	lo cors seu panjàran en lo mur de	Besan . 11 Com aquells qui habitàvan en
1Re 31,12	de sos fills, qui éran en lo mur de	Besan penjats, e vanguéran los hòmens de
1Re 30,10	no havían pogut passar lo torent de	Besor . 11 E trobàran un home en un camp,
1Re 30,21	que romanguésan en lo torent de	Besor . Aquests axíran a carera a David e
1Re 17,44	tua carn als aucels del cel e a les	bèsties de la terra. 45 E David dix [*]:

1Re 17,46	falisteus als ocells del cel e a les	bèsties de la terra, per so que tots
2Re 21,10	acostar los aucells de dies ne les	bèsties de nits. 11 E diguéran a David so
1Re 7,11	tro en un loch que era desota	Betear . 12 E Samuel pres una pedra e posà
1Re 10,3	aquí tu, los quals muntaran en	Betel per praguear nostre Senyor. E la un
1Re 17,58	–Jo són fill de Ysayí [*], de	Betlem . 18, Tit Capítol XVIII 1 E axí com
1Re 9,1	de Abiel, fill de Cheror, fill de	Betor , fills de Sarech, fill de Ephia,
1Re 6,14	vench en un camp de Josuè de	Betsames e stech aquí. En aquell loch
1Re 6,12	[*] E anàran-sa'n per lo camí de	Betsemes [*], que anch no tornàran a lla
1Re 6,18	aquell dia dintra lo camp de [*]	Betsemes . 19 E nostra Senyor farí dels
1Re 6,13	la sinestra [*]. 13 E los hòmens de	Betzames culían forment en una val, e com
1Re 6,15	sobra la gran pedra. Los hòmens de	Betzames ofaríran holocausts e
1Re 6,19	E nostra Senyor farí dels hòmens de	Betzames , per so com haguéran vista de la
1Re 6,20	20 Lavors diguéran los hòmens de	Betzames : –Qual porà star devant nostro
2Re 21,12	amblats e lavats de la plaça de	Betzan , en la qual los havían panjats los
1Re 11,8	[*], 8 e Saül nombrà aquells en	Bètzech : los fills d'Israell fóran per
2Re 12,3	fills manjaván aytal manjar e aytal	beura com él, e aytots dies dormia en son
2Re 19,35	no'm puch dalitar en manjar ne en	beura , ne poria oyr les veus dels cantors
2Re 23,15	–Si hich havia nangú qui'm donàs a	beura da l'aygua de lla sisterna qui és
2Re 23,16	-la a David. E ell no'n volgué	beura , mas sacrificà-la a nostra Senyor
2Re 23,17	de lurs ànimes? E no'l volch	beura . E asò faeren III hòmens qui éran
2Re 23,17	de aquests hòmens qui són anats e	beuré lo parill de lurs ànimes? E no'l
2Re 12,21	e ara, que és mort, tu menges e	beus . 22 E dix David: –Com l'infant era
2Re 19,21	no morà Semeý per so com malayí e	blasfamà lo untat de nostre Senyor? 22 Dix
2Re 12,14	e no moràs. 14 Car tu has fet	blasfemar als anamichs lo nom de nostre
2Re 21,21	fo del linatja de Arafà, 21 e	blastomava Israell, e aucís-lo Jonadab,
1Re 8,12	aradors de sos camps e masagers de	blats e farers d'armes e de ses caretas.
1Re 8,15	olivars [*]. 15 E delmarà vostres	blats e les rendes de lurs vinyes, per so
1Re 1,23	–Tu fé so que has vist que sia	bo e roman tant tro que ll'infant sia
1Re 9,2	un fill, que havia nom Saül, alet e	bo , enaxí que no havia entre los fills d'
1Re 9,10	10 Saül dix a son servent: –Molt és	bo so que has dit. [*] Ells anàran en la
1Re 29,9	e dix a David: –Yo sé que tu ést	bo davant los meus vullts tot axí com l'
2Re 6,22	davant los seus vullts. E aparé	bo e més gloriós davant aquells servents
1Re 12,5	res fet [*]. E ells responguéran:	– Bo és axí. 6 Samuel dix al poble: –Nostre
1Re 2,36	ço que yo manuch tan solament una	bocada de pa.” 3, Tit Capítol III 1 Samuel,
1Re 12,14	servits a ell [*] e no anesprits la	bocha de nostra Senyor, vós e lo rey qui
1Re 28,22	servicial, e posaré davant tu un	bocí de pa per so que, com hauràs manjat,
2Re 20,1	diable que havia nom Ciba, fill de	Bocrí [*], e aquell tochà la corneta e la
2Re 20,2	e anaran-sa'n ab Siba fill de	Bocrí . E los hòmens [*] anàran-sa'n en
2Re 20,6	aflicció nos darà Ciba fill de	Bocrí que no ha fet Absalon. Pren, donchs,
2Re 20,21	qui és apallat Ciba, fill de	Bocrí , ha levada la sua veu contra David.
2Re 20,22	E tolgéran lo cap a Siba fill de	Bocrí e lansàran-lo a Joab per lo mur. E
1Re 1,16	axí com una de les filles de	Bolial , car jo he parlat tro ara per
2Re 4,10	Saül, qui's cuydava que'm portàs	bon misatge, maté-lo en Sicalech per ço
1Re 2,24	la fama que yo oig de vós no és pas	bona : vós fets paccar lo poble [*]. 25 Si
1Re 12,23	Yo anseniaré a vós drete carera e	bona . 24 Donchs, tamets a nostra Senyor e
1Re 19,4	tu, e les sues obres són molt	bones a tu, 5 [*] e ha mort lo falisteu e
2Re 7,28	perlat al teu servicial aquestes	bones coses. 29 Adonchs, comensa e banaex
2Re 19,7	als teus servicials e parla-los	bones paraulles e asuava-los e satisfés
2Re 23,36	36 Igaal, fill de Natan, de Sobà;	Bonibà de Gaddí; 37 Sílech de Ammon; Narí
1Re 1,12	la comensà a raguadar en la	boqua entantivament, 13 e ella parlava en

1Re 2,1	és axellçat en lo meu Déu. La mia	boqua és uberta contra los meus anamichs,
1Re 2,3	velles coses partèscan de la tua	boqua [*] e a ell són aparallades les
1Re 21,13	fo davant Achís, ell mudà la sua	boqua e la torsé, e feu aparès que caygués
2Re 1,16	sia sobra lo teu cap, car la tua	boqua ha parlat contra tu matex e ha dit:
2Re 5,1	en Habron e diguéran: –Vet nós	boqua tua e [*] som, 2 mes hir e l'altra
2Re 22,9	narills, e vorarà foch de la sua	boqua e ensès los carbons. 10 E anclinà
2Re 4,5	5 E vanguéran los fills de Ramoch	borosite , Recap e Bannà, e antràran en lo
1Re 17,4	altra part [*]. 4 Ab aytant, axí un	bort de la val dels falisteus, que havia
1Re 17,23	[*]. 23 E [*] aquell falisteu	bort [*] axí de ses tendes e dix aquelles
1Re 31,13	de aquells e sabolíran-los en lo	bosch de Jabès. E dajunàran per VII dies.
2Re 21,19	Senyor lo trasch de la pastura del	bosch darera les ovelles; e és dit
2Re 24,6	e vanguéran en Dan, qui és en lo	bosch , e anvironàran [*] 7 [*] tota la
1Re 13,3	haguéran açò vist, Saül sonà una	botzina e dix per tota la terra: «Òjan los
1Re 12,3	ha untat sobra vós, si yo he tolt	bou o asa, o si yo he acusat a tort, ne si
1Re 14,34	a ells que cascú aduga a mi son	bou o son moltó, e auciets-lo sobra
2Re 6,13	anat III pasos, oferíran un	bou e un moltó. 14 E David tochava los
1Re 11,5	plorar. 5 E Saül vania prés sos	bous del camp e dix: –Què ha lo poble ne
1Re 11,7	ell fou irat molt, 7 e pres II	bous e tranquè'ls per pesas e tramès-na
1Re 11,7	Saül e Samuel, axí serà fet de sos	bous . Donchs tot lo poble hach gran paor,
1Re 14,14	entorn XX hòmens en mig jornal de	bous , ço és, tant com costúman de leurar
1Re 15,3	hòmens e fembres, grans e patits, e	bous e camels e oveles e àsans.” 4 Donchs
1Re 15,21	21 Mas lo poble apresà presa de	bous e de ovelles, e són promeyes de
1Re 27,9	nanguna fembra. E prania ovelles e	bous e àsens e camels e vastadures e
2Re 6,6	arquas de Déu e tench-la, car los	bous ensapaguàvan, e l'archa de nostre
2Re 12,2	[*] pobre. 2 E lo rich havia molts	bous e moltes ovelles, 3 e lo pobre no
2Re 12,4	de les sues ovelles ne dels seus	bous , que so que faés convit an aquell
2Re 24,22	vulla ne le plàcia. E Aurena pres	bous e vaques e càreus e jous de bous a
2Re 24,22	bous e vaques e càreus e jous de	bous a cremar axí com a lenya en
2Re 24,24	Comprà David la era e los	bous , e costàran L sicles d'argent. 25 E
2Re 22,43	de lla terra e axí com a loth o a	brach de places [*] e trancar-los-he e
1Re 18,4	[*] e son coltell e son arch e son	braguer . 5 David anava a totes les coses
2Re 1,10	e la armiyla que tania en lo seu	bras e yo ho he aportat así a tu, senyor
2Re 3,39	fills de Servià fort ma són durs e	braus . Nostre Senyor raguardon aquell qui
2Re 20,7	per so que encalsàsan Ciba fill de	Brocrí . 8 E com éls fóran de prop una
2Re 20,10	Abisay ancalsàran Siba fill de	Brocrí . 11 E entratant, com alguns qui
2Re 20,13	a Joab e ancalçàran Ciba, fill de	Brocrí , 14 qui era pasat per los trips d'
1Re 14,19	aquí estat [*]. 19 [*] Axí un gran	brogit vench en la host dels falisteus,
2Re 5, 24	los parés. 24 E com oyràs lo	brogit de aquel que irà per les simes [*],
2Re 23,5	no ha res en si matexa que no	brot . 6 Aquells, emperò, qui pàsan los
2Re 23,4	los raigs, e axí com la pluja fa	brotar la herba de lla terra, 5 no és tan
2Re 20,10	per lo costat, e axíran-na los	budels , e morí, car lavors Amassà no's
1Re 6,3	del Déu d'Israell, no la trametats	buyda , mes retets so que lli davets per lo
1Re 10,1	1 E Samuel pres un satril de oli e	buydà -lo sobra lo cap de Saül e basà ell
1Re 29,2	majorals dels falisteus anàvan da	C en C e de M en M. Emperò David e los
1Re 29,2	dels falisteus anàvan da C en	C e de M en M. Emperò David e los seus
2Re 3,14	la qual yo esposí e pranguí ab	C prapucis dels falisteus. 15 E Isabòech
2Re 8,4	cavalls dells càreus, emperò jaquí	C càreus. 5 E vanguéran aquells de Síria e
2Re 24,3	e puy tot aquest ta doble en	C dobles. Mas què vol dir que'Il rey,
2Re 3,8	Isbòsec e dix-li: –Donchs, cap de	ca jo són contra Judà vuy, com jo haja
2Re 9,8	teu? Car has guardat sobra un	ca mort [*]. 9 E lo rey apallà Sibà,

1Re 19,13	lo lit de Davit, †entrò† una pel de	cabra palosa en son cap, e cobrí aquell de
1Re 16,20	de pa e una canada plena de vi e un	cabrit [*] e tramès-ho per la mà de
1Re 10,3	nostre Senyor. E la un portarà III	cabrits ; e l'altre, III tortells de pa; e
2Re 24,14	proffeta: –Gran treball m'és de	cada part. Més me val que jo vengue en les
2Re 3,34	no són agreujats ne han stat en	cadena s, mas axí ést caüt e mort com los
2Re 12,31	-sa'n lo poble e ligà'ls e ab	cadena s e feres, e mès-na molts en
1Re 20,25	sagons la sua costuma en la sua	cadira , qui era de prop la paret, lavà's
2Re 3,10	Saül sens trasmudar e sia lavada la	cadira de David sobra Israell e sobra Judà
2Re 23,8	forts de David: David saent en la	cadira , molt savi príncep enfre III,
1Re 3,19	E anch de les sues paraules no'n	caec nanguna en terra que no s'
1Re 4,18	hach nomenada l'arque de Déu, Elí	caech en terra de la cella, prop la porta,
1Re 10,20	los trips d'Israell, e la sort	caech sobra lo trip de Benjamín. 21 Donchs
1Re 14,42	mi e Jonatàs, mon fill. E la sort	caech a Jonatàs. 43 Saül dix a Jonatàs:
1Re 28,20	serets ab mi [*]. 20 Tantost Saül	caech en terra, car tamia fort les
2Re 1,2	com fou vangut davant David,	caech sobra la sua cara e adorà David. 3 E
2Re 4,4	l'hach pres e fugí cuytosament,	caech -li en terra e fou ranquallós e
2Re 3,29	de la sua casa lebrós [*] e	caents ab coltell e fraturans de pa. 30
2Re 3,34	com los fills de aniquitat sòlan	caer davant los fills d'Israell.» Encara
1Re 17,49	pedra sa fichà en lo front d'él, e	caesch tot stès per terra. 50 Anaxí ocís
1Re 14,13	la cara de Jonatàs, los uns li	cahian davant e [*] devant son scuder, qui
2Re 19,29	cridar. 29 Dix-li lo rey: –No't	cal més parlar, car ferm és so que jo't
2Re 19,10	E Absalon [*] és mort [*]. Per què	calam e no ratornam a David? E lo consell
1Re 17,6	sberc era de VM sicles d'aram. 6 E	calçava unes hosses d'aram, e un scut d'
1Re 2,14	mà 14 e matia aquella en sa sitra o	caldera o olla [*], e tot so que la losa
1Re 20,5	David a Jonatàs: –Vet que demà són	calendes , e yo siuré axí com és costuma
1Re 20,18	dix Jonatàs a David: –Demà saran	calendes e sercarà hom tu 19 dentrò a la
1Re 20,24	[*] Adonchs vench lo temps de les	calendes e sech lo rey a la taula, que
1Re 20,34	no menjà en tot lo sagon dia de les	calendes , car fo fet falló e trist de
1Re 21,6	so que n'hi posàsan de fresch e de	calent . 7 En aquell dia havia aquí un hom
1Re 30,14	e som anats en les ancontrades de	Calep , qui són envers lo migdia, e havem
2Re 13,20	[*]: –Ha jagut ton frare ab tu? Ara	calla , jermana, no te'n dons ira ne
1Re 5,5	rahó los praveres de Dagon [*] no	calsigàran en aquel loch en Asot dentrò en
2Re 22,10	10 E anclinà los sell e devellà e	calsiguà sobra los seus peus. 11 E pujà
1Re 20,5	'm anar per so que m'amach en lo	cam entrò al vespra del III dia. 6 E si
1Re 20,11	–Vina ab mi, e iscam defora en lo	cam . E com fòran exits defora, 12 dix
2Re 12,16	dejunà David e antrà-sa'n en una	cambra de dins e jach sobra la terra. 17 E
2Re 13,10	a Tamar: –Aporta lo manjar en la	cambra , e aquí donar-m'has a manjar. E
2Re 13,10	Tamar les farines e mès-les en la	cambra . 11 E com li posava lo manjar
1Re 15,3	e fembres, grans e patits, e bous e	camels e oveles e àsans.” 4 Donchs Saül ho
1Re 27,9	E prania ovelles e bous e àsens e	camels e vastadures e tornava-sa'n a
1Re 30,17	hòmens jóvens qui pujàran en los	camels e fugíran. 18 E lavors pres David
1Re 6,12	12 [*] E anàran-sa'n per lo	camí de Betsemes [*], que anch no tornàran
1Re 28,22	sies forts e que pusques fer ton	camí . 23 E Saül no ho volc pendre e dix:
2Re 2,24	és en Gabehon, entra una vall e'l	camí del dasert. 25 E Abner e los fills de
2Re 11,10	casa. E dix David a Uries: –E tant	camí has anat, per què no ést anat a lla
2Re 12,4	4 »E un palagrí (ço és, un hom de	camí) vench-se'n al rich, e al rich
2Re 13,34	vanir per un pug que no havia	camí . 35 Dix Jonadab al rey: –Vet los teus
1Re 6,14	[*]. 14 E la carreta vench en un	camp de Josuè de Betsames e stech aquí. En
1Re 6,18	qual era entrò aquell dia dintra lo	camp de [*] Betsemes. 19 E nostra Senyor
1Re 11,5	5 E Saül vania prés sos bous del	camp e dix: –Què ha lo poble ne per què

1Re 14,2	desots un magraner qui era en lo	camp . E havia ab ell entorn DC hòmens. 3 E
1Re 20,35	Com vench l'andemà, Jonatàs anà al	camp , axí com ho havia promès a David, e
1Re 30,11	Besor. 11 E trobàran un home en un	camp , de Agipta, e amanàran-lo a David,
2Re 2,16	E apallàran lo loch on açò fou	camp dells Forts, en Gabaon. 17 En aquell
2Re 10,8	e Roob e Istob e Maasà éran en lo	camp . 9 Com vaé Joab que lla companya era
2Re 23,11	los falisteus en una stació e en un	camp ple de lanties. E com los falisteus
2Re 23,12	12 aquell estech en lo mig del	camp e sguardà los falisteus e no'ls
1Re 4,2	aquel contrast fóran morts per los	camp s [*] IIIIM hòmens. 3 E lo poble d'
1Re 5,6	ancontrades, e les villes e los	camp s sa escalfàran en mig loch de aquella
1Re 8,12	e sos sanescals e aradors de sos	camp s e masagers de blats e farers d'
1Re 8,14	de pa. 14 Ell pandrà los vostres	camp s e les vostres vinyes e los vostres
2Re 1, 21	vosaltres ne haja entra vosaltres	camp s de primícies, car aquí és reportat e
2Re 2,29	ell anàran tota aquella nit per los	camp s e pasàran Jordà e, com haguéran anat
2Re 9,7	para, e restituiré a tu tots los	camp s de Saül, avi teu, e tu manjaràs pa a
2Re 19,37	prop lo sapulcra da mon para [*]. E	Canaan , lo fill meu, vaja ab tu, e tu
2Re 19,38	t plaurà. 38 –Donchs –dix lo rey–,	Canaan , fill teu, vaja ab mi, e jo faré a
1Re 6,21	misatges als habitants de	Canachirion e diguéran a ells: –Los
1Re 10,3	III tortells de pa; e l'altra, una	canada da vi. 4 Com t'hauran saludat, dar
1Re 16,20	pres un asa careguat de pa e una	canada plena de vi e un cabrit [*] e
2Re 5,8	jabuseu e aquels qui tocarían a les	canals de les cubertures, per les quals l'
2Re 19,40	E anà-sa'n lo rey en Galgala, e	Canan ab ell. Emperò tot lo poble de Judà
2Re 24,7	[*] tota la terra dels eveus e dels	cananeus e vanguéran en la terra de Judà,
2Re 22,1	a nostra Senyor Déu aquest dictat o	cant en aquell dia que nostro Senyor Déu
2Re 4,11	la misatgeria que havia feta. 11	Cant més ara, com hòmens malvats e
1Re 19,24	ab los altres davant Samuel, e	cantà tot nuu per tot aquell dia e aquella
2Re 22,50	a tu davant totes les gents e	cantaré al teu nom, 51 magnificant e faent
1Re 18,6	fembres [*] li axían a carera [*] e	cantàvan e feyan bals ab tamborets de
1Re 21,11	aquest David rey de la terra? E no	cantàvan per cors e no deyan: “Saül n'ha
2Re 6,5	5 E David e tot lo poble jugàvan e	cantàvan davant nostre Senyor Déu e
2Re 23,1	de l'untat Déu de Jacob, noble	cantor de Israell. 2 L'asparit de nostre
2Re 19,35	beura, ne poria oyr les veus dels	cantors [*]; per què yo, sarvicial teu,
1Re 12,2	vós. Jo vullmés són anvallit e	canut , e mos fills són ab vós. E yo he
1Re 1,11	vida, e raor no muntarà sobra son	cap . 12 E axí com ella multiplicava ses
1Re 4,12	son vastiment esquinçat e havia son	cap cubert de pols. 13 E com ell fo
1Re 4,18	prop la porta, e trancà's son	cap , e fò mort. Lo baró era vel e de gran
1Re 5,4	que gaÿa sa cara en terra, [*] e lo	cap da Dagon e abdues ses mans éran
1Re 9,22	on davia manjar e féu-los loch en	cap [*], car en lo convit havia XXX
1Re 10,1	satril de oli e buydà-lo sobra lo	cap de Saül e basà ell e dix: –Vet que
1Re 15,17	li dix: –Donchs, ¿no fuist tu fet	cap e príncep sobre tots los trips de
1Re 17,5	5 E havia un elm de aram sobra son	cap , e era vastit de un sberch, qui era
1Re 17,38	e posà-li un elm sobra son	cap e vastí-li son sberch. 39 Com David
1Re 17,46	axí que t'auciuré e't tolré lo	cap e daré lo teu cors mort e aquells dels
1Re 17,51	e pres sa spasa [*] e tolch-li lo	cap . Com los falisteus vaéran que'l pus
1Re 17,54	dels falisteus. 54 David pres lo	cap del falisteu e aportà aquell en
1Re 17,57	Saül. E David tenia en ses mans lo	cap del falisteu. 58 E Saül dix a ell: –O
1Re 18,6	sa'n tornava de Jerusalem, ab lo	cap del falisteu, les fembres [*] li axían
1Re 19,13	una pel de cabra palosa en son	cap , e cobrí aquell de les sues
1Re 28,2	viva, que tu sies guardador del meu	cap e de la mia parsona. 3 Emperò Samuel
1Re 31,9	lo munt de Gelboe. 9 E tolguéran lo	cap a Saül e despulàran-lo de les sues
2Re 1,2	e havia's posada pols en lo	cap . E aytantost com fou vangut davant

2Re 1,10	la sua corona que tania al seu	cap e la armiyla que tania en lo seu bras
2Re 1,16	la tua condebnació sia sobra lo teu	cap , car la tua boqua ha parlat contra tu
2Re 2,16	David. 16 E pranguéran-sa per lo	cap de II en II e matéran-sa los
2Re 3,8	li dix Isbòsec e dix-li: –Donchs,	cap de ca jo són contra Judà vuy, com jo
2Re 3,29	yo no mir mal. 29 E vengua sobra lo	cap de Joab e sobra la casa de son para e
2Re 4,7	lo, e fò mort, e tolguéran-li lo	cap e anàran-se'n tota la nit per la
2Re 4,8	carera del dasert 8 e aportàran lo	cap de Isbòsech, fill de Saül, [*] e dix
2Re 4,8	de Saül, [*] e dix al rey: –Vet lo	cap de [*] l'anamich teu qui queria
2Re 4,12	la cisterna en Habron. Emperò lo	cap de Isbòsech portàran en Habron e
2Re 8,18	guardes del rey e guardàvan lo seu	cap . E los fills de David éran praveres e
2Re 12,30	[*] 30 [*] pres la corona del	cap del rey, e aquella pasava un talent d'
2Re 12,30	e David posà-les sobra lo	cap . E trach de la ciutat fort gran
2Re 13,19	[*] 19 e mès-sa pols sobra son	cap e posà's las mans al cap e anà-sa
2Re 13,19	sobra son cap e posà's las mans al	cap e anà-sa'n cridant e ploran a casa
2Re 19,4	de batalla. 4 E David cobrí lo seu	cap e cridà en alta veu: –Absalon, fill
2Re 20,21	a Joab: –Nós lansarem a tu lo seu	cap per lo mur. 22 E lavors la fembra
2Re 20,22	lo poble sàviament. E tolgeran lo	cap a Siba fill de Bocrí e lansàran-lo a
2Re 22,44	del meu poble e guardaràs mi en	cap de gents. Lo poble que jo no conech
1Re 1,Tit	nos apallam Primer de Reys. 1,Tit	Capítol primer 1 Un hom fo de la ciutat de
1Re 2,Tit	Senyor, e Anna ahora e dix: 2,Tit	Capítol II 1 Mon cor s'és alegrat ab
1Re 3,Tit	solament una bocada de pa.” 3,Tit	Capítol III 1 Samuel, l'infant,
1Re 4,Tit	en tot lo poble d'Israell. Tit	Capítol IIII 1 E sdavench-sa en aquell
1Re 5,Tit	la arqua de Déu és presa. 1Re 5,Tit	Capítol V 1 E los filisteus pranguéran la
1Re 6,Tit	muntà entrò al cel. 1Re 6,Tit	Capítol VI 1 Donchs la arqua de nostra
1Re 7,Tit	-us en la vostra ciutat. 1Re 7,Tit	Capítol VII 1 Donch los hòmens de
1Re 8,Tit	altar a nostre Senyor. 1Re 8,Tit	Capítol VIII 1 Com Samuel fonch anvalit,
1Re 9,Tit	se'n vaja a sa ciutat. 1Re 9,Tit	Capítol VIII 1 En aquell temps era un
1Re 9,26	defora, ço és, Samuel e Saül.	Capítol X 27 E com ells fóran devalats en
1Re 11,Tit	cosa de lur murmurament. 1Re 11,Tit	Capítol XI 1 E esdavench-sa que Naàs,
1Re 12,Tit	gran goig e gran alegre. 1Re 12,Tit	Capítol XII 1 Samuel dix a tot lo poble d'
1Re 13,Tit	rey parirets ensemps. 1Re 13,Tit	Capítol XIII 1 Saül havia un fill que
1Re 14,Tit	los fills d'Israell. 1Re 14,Tit	Capítol XIII 1 E sdevench-se un dia que
1Re 15,Tit	e covinents a batalla. 1Re 15,Tit	Capítol XV 1 Samuel dix a Saül: –Nostre
1Re 16,Tit	lo poble d'Israell. 1Re 16,Tit	Capítol XVI 1 Nostra Senyor dix a Samuel:
1Re 17,Tit	d'él lo maligne sparit. 1Re 17,Tit	Capítol XVII 1 E los falisteus ajustàran
1Re 18,Tit	de Ysayí [*], de Betlem. 18,Tit	Capítol XVIII 1 E axí com David hach
1Re 19,Tit	fou fet molt gran pertot. 19,Tit	Capítol XVIII 1 Saül parlà a Jonatàs [*]
1Re 20,Tit	és Saül entre los profetes?» 20,Tit	Capítol XX 1 David fugí de Naiot, qui és
1Re 21,Tit	anà-sa'n en la ciutat. 21,Tit	Capítol XXI 1 Anà-sa'n David en Nobe,
1Re 22,Tit	fadejàs davant mi [*]? [*] 22,Tit	Capítol XXII 1-23 [*]
1Re 28,Tit	serà tostemps mon servicial. 28,Tit	Capítol XXVII 1 E fonch fet en aquells
1Re 29,Tit	e anàran tota aquella nit. 29,Tit	Capítol XXVIII 1 E lavors fóran ajustadas
1Re 30,Tit	E [*] pujàran en Gezraell. 30,Tit	Capítol XXVIII 1 En lo terç dia, com
1Re 31,Tit	havían habitat e estat. 31,Tit	Capítol XXX 1 E los falisteus combatían e
2Re 1,Tit	lo Libre sagó de Reys. 1,Tit	Capítol primer 1 E fonch fet après que
2Re 2,Tit	solían batallar e combatre!» 2,Tit	Capítol II 1 Adonchs, après aquestes
2Re 3,Tit	faÿa dies, fóran en Hebron. 3,Tit	Capítol III 1 E fo feta longua batalla e
2Re 4,Tit	qui fa mal sagons sa malícia! 4,Tit	Capítol IV 1 E Isbòsech, fill de Saül, oí
2Re 5,Tit	-lo en lo sapulcra de Abner. 5,Tit	Capítol V 1 E venguéran los trips de
2Re 6,Tit	que fou vangut en Gazar. 6,Tit	Capítol VI 1 Ajustà David alra veguada

2Re 7,Tit	què n'hach e murí de part.	7,Tit	Capítol VII 1 Fet fonch que'l rey saÿa en
2Re 8,Tit	teu servicial enpertostemps.	8,Tit	Capítol VIII 1 E fonch fet après açò que
2Re 9,Tit	posats que tots los altres.	9,Tit	Capítol VIII 1 E David dix: –Ha-hy
2Re 10,Tit	ranqualós de abdós los peus.	10,Tit	Capítol X 1 E fon fet que après morí Naàs,
2Re 11,Tit	ja [*] ajudàran Adadàser.	11,Tit	Capítol XI 1 E sdevench-sa, com hach
2Re 12,Tit	molt a nostre Senyor Déu.	12,Tit	Capítol XII 1 Nostra Senyor tramès Natan
2Re 13,Tit	dels fills d'Amon.	[*] 13,Tit	Capítol XIII 1 E [*] Absalon, fill de
2Re 19,Tit		19,Tit	Capítol XVII 1 E llavors diguéran a Joab
2Re 20,Tit	los hòmens de [*] Israell.	20,Tit	Capítol XVIII 1 E esdavench-sa que aquí
2Re 21,Tit	era propi prevere de David.	21,Tit	Capítol XVIII 1 E lavors fonch gran fam
2Re 22,Tit	e dels servicials seus.	22,Tit	Capítol XX 1 Parlà David a nostra Senyor
2Re 23,Tit	sua sament perdurablament.»	23,Tit	Capítol XXI 1 Aquestes són les dareras
2Re 24,Tit	tots aquests són XXXVII.	24,Tit	Capítol XXII 1 La ira de nostra Senyor Déu
1Re 6,15	la archa [*] e la patita		capsa [*], en la quall éran los vaxells d'
2Re 23,20	fou hom forts e de grans obres, de		Capsael . [*] 21 Aquest aucís un hom
1Re 1,5	part, per què él fo molt trist,		car ell amava molt Anna, mas nostre Senyor
1Re 1,15	és pas axí com vós vos ho pensats,		car jo són fembra trob malaurada e yo no
1Re 1,16	com una de les filles de Bolial,		car jo he parlat tro ara per multitud de
1Re 1,20	e apellà son nom Samuel, per ço		car ella havia damanat a nostre Senyor. 21
1Re 1,22	havia fet. 22 E Anna no hy anà pas,		car ella dix a son marit: –No hy iré pas
1Re 2,15	carn, que cogua a obs del pravera,		car yo no pandré de tu carn cuyta, mas
1Re 2,21	21 E nostra Senyor vasità Anna,		car consabé e infantà III fills e II
1Re 2,24	lo poble se plany? 24 No ho fasats,		car la fama que yo oig de vós no és pas
1Re 3,10	Samuel! Samuel dix: –Senyor, parla,		car lo teu serf ou tu. 11 E nostre Senyor
1Re 4,10	mortaldat fo en lo poble d'Iraell,		car XXXM n'hi hach, de morts d'hòmens a
1Re 4,20	li stàvan entorn: –No hajas pahor,		car tu has infantat un fill. [*] 21 E
1Re 4,21	és toltà del pobla d'Israell,		car la archa de Déu és presa.» E dix per
1Re 4,22	de Déu és mudada de Israell, per ço		car la arqua de Déu és presa. 1Re 5,Tit
1Re 5,7	la archa del déu d'Israel ab nós,		car la sua mà és dura sobra nós e sobra
1Re 5,12	era molt agreujada sobra ells,		car los hòmens qui no éran stats morts
1Re 7,17	ells sa'n retornàran en Rathama,		car aquí era la sua casa e aquí ell
1Re 8,3	ans trastornàran après cobeia,		car ells pranguéran dons e giràran lo
1Re 9,12	ell és devant vós. Cuytat-vos,		car ell és vangut vuy en aquesta ciutat,
1Re 9,12	és vangut vuy en aquesta ciutat,		car lo poble fa vuy gran festa [*]. 13 E
1Re 9,13	manjarà entrò qu'ell sia vangut,		car ell banayrà lo sacrafici, e puys
1Re 9,16	lo salvarà de la mà dels falisteus,		car yo he raguadrat lo meu poble, e lo lur
1Re 9,20	no sies angoxós de les someras [*],		car ya són trobades. Donchs, totes les
1Re 9,22	manjar e féu-los loch en cap [*],		car en lo convit havia XXX hòmens. 23
1Re 9,24	so qui és romàs. [*] Menja-ho,		car a tu és stat stujat asient com yo
1Re 10,7	so que tu atrobaràs en ta mà,		car nostra Senyor és e serà ab tu. 8 Iràs
1Re 11,13	no sarà mort en aquest dia de uy,		car nostre Senyor ha feta vuy salut al
1Re 12,17	grans mals devant nostre Senyor,		car vós havets damanat rey sobra vós. 18
1Re 12,19	ton Déu, per so que nós no muyram,		car havem ajustat mal a tots los nostres
1Re 12,22	lo seu poble per lo seu gran nom,		car ell ha jurat qu'ell faria de vós son
1Re 12,24	a ell en varitat de tot vostro cor,		car vós havets vistes les grans meravelles
1Re 13,6	en loch stret, ells haguéran por,		car lur poble era fort turmentat, per què
1Re 13,13	dix [*]: –Tu has fet follament,		car tu no has guardats los manaments del
1Re 13,19	podia hom trobar farer nangú [*],		car los falisteus los havían gitats fores,
1Re 14,6	si nostra Senyor farà per nós,		car no és gran cosa a nostre Senyor salvar
1Re 14,10	-ne a nós”, nós anem a ells,		car nostra Senyor aquells ha liurats en

1Re 14,45	qu'ell no haurà vuy nangun mal,	car ell ha obrat uy ab Déu. Donchs lo
1Re 14,52	falisteus en tots los dies de Saül,	car Saül acompanyava a si tots aquels qu'
1Re 15,6	per ventura no us ancloua ab ell,	car tu faïst misericòrdia a tots los fills
1Re 15,11	panet a mi yo he stablit Saül rey,	car ell ha desemparat mi e no ha complides
1Re 15,15	–Lo poble l'ha amenat de Amalech,	car lo poble ha pardonat a les millors
1Re 15,26	a Saül: –Yo no me'n tornaré ab tu,	car tu has menyspresada la paraula de
1Re 15,29	proïisma qui és millor que tu, 29	car ell no perdonerà pas en aquells que
1Re 16,1	ploreràs, ne per què, tu, Saül,	car yo haja ell gitat a enrera, qu'él no
1Re 16,7	–No reguardaràs la sua cara, [*]	car no l'he alet. [*] 8 Donchs Isahí
1Re 16,11	aquel sercar e amena-lo a mi,	car no'ns aciurem a manjar entrò qu'él
1Re 16,12	dix a Samuel: –Leve't e unta-lo,	car aquest és aquel que yo he alet. 13
1Re 17,33	ne't poràs combatra contra ell,	car tu ést infant, e ell és hom combatador
1Re 19,4	pacar contra David, ton serf,	car ell no ha paccat contra tu, e les sues
1Re 20,2	respòs: –Déu te guard! Tu no moràs,	car mon para no farà nanguna cosa gran ne
1Re 20,6	en la ciutat sua de Batlem,	car [*] sos parents e sos amichs fan gran
1Re 20,19	hom tu 19 dentrò a la barena,	car no siurà nangú là on tu deus siura.
1Re 20,22	aporta-les-me", vendràs a mi,	car pau serà a tu [*]. E si no, diré a l'
1Re 20,22	són més anlà que tu", vé-te'n,	car nostre Senyor t'haurà deliurat. De
1Re 20,26	nanguna paraula en tot aquell dia,	car pensave's que per vantura li fos
1Re 20,31	tramit-hi ara e amena'l-ma,	car fill és de mort. 32 Respòs Jonatàs a
1Re 20,34	tot lo sagon dia de les calendes,	car fo fet falló e trist de David, per so
1Re 20,39	E l'infant no sabia què es feya,	car tan solament sabían asò Jonatàs e
1Re 21,6	-li lo prevera del pa santificat,	car no hy havia pa, sinó tan solament de
1Re 21,8	así cultell o lança, da'l-me,	car no he aportades les mies armas, car la
1Re 21,8	car no he aportades les mies armas,	car la paraula del rey ma fajà fort
1Re 21,9	[*]. Si'l vols, aporta'l-te'n,	car no n'hic ha sinó aquell. [*] –[*] Da
1Re 27,11	home, ne'n manava nangun en Jech,	car «per vantura parlàran contra ells:
1Re 28,10	e dix-li: –Viva nostre Senyor,	car per sert no vandrà nangun mal a tu per
1Re 28,15	Dix Saül: –Per ço t'he resusitat,	car fort són en gran treball. Vet que los
1Re 28,18	-l'ha a ton proïisma David, 18	car no has obaït a la veu de nostre Senyor
1Re 28,20	20 Tantost Saül caech en terra,	car tamia fort les paraules de nostre
1Re 28,20	de Samuel e no havia nanguna força,	car no havían manjat pa en tot aquel dia.
1Re 29,4	e no daval ab nós en la batalla,	car per vantura serà contrari a nós com
1Re 29,6	dix-li: –Viva nostro Senyor Déu,	car tu ést just [*] devant mi [*]. Mas no
1Re 30,6	E David fonch fort dolent e trist,	car lo pobla lo volia alapidar, car fort
1Re 30,6	car lo pobla lo volia alapidar,	car fort era amargosa la ànima de cascú
1Re 30,10	ab ell ancalsàran aquels ladras,	car CC n'éran romasos, que éran tan
1Re 30,12	fo sforçat, e ravaní lo seu sparit,	car III dies e III nits havían pasades que
1Re 31,4	teu coltell del foura e auciu-ma,	car per vantura vandrían aquests falisteus
1Re 31,4	volch fer açò ne'l volch auciura,	car era fort spaordit per la gran por que
2Re 1,9	Saül: »–Stà sobra mi e ociu-ma,	car fort sofrir gran pena e encara só en
2Re 1,10	lo axí com ell matex me havia dit,	car yo sabia e vaça qu'ell no podia viura
2Re 1,16	condebnció sia sobra lo teu cap,	car la tua boqua ha parlat contra tu matex
2Re 1, 21	entra vosaltres camps de primícies,	car aquí és reportat e destròvit l'escut
2Re 1,26	Axí com la mara ame son fill,	car no ha'n sinó un solament, axí com yo
2Re 2,30	XVIII; e no hy comtàran Azael,	car ab ell éran XX. 31 Emperò los
2Re 3,11	no li volch respondra per so	car fort lo tamia. 12 E lavors Abner
2Re 3,22	E Abner no era ab David en Habron,	car ja [*] se n'era anat ab pau. 23 E
2Re 3,28	feta Joab, dix: –Mundo són jo [*],	car yo no mir mal. 29 E vengua sobra lo
2Re 4,4	qui era díbil e malalt en los peus,	car no havia sinó V anys com vench misatga

2Re 5,8	8 E gità'n tots los jabuseus,	car David havia dit que aquell que
2Re 5, 24	e combatràs los falisteus,	car lavors axirà Déu davant la tua cara
2Re 6,6	mà en la arqua de Déu e tench-la,	car los bous ensapaguàvan, e l'archa de
2Re 6,21	a Michol: –Viva nostre Senyor Déu,	car jo jugaré davant ell [*] 22 [*] e saré
2Re 7,3	fes tot quant tu penses en ton cor,	car nostre Senyor Déu és ab tu. 4 E fou
2Re 7,6	ço que stigua e habit en ella, 6	car yo no he habitat en casa del dia ensà
2Re 7,19	la casa del teu servicial per luny,	car questa és la lig de Adam, Senyor Déu.
2Re 7,22	22 »E per so, Senyor, tu ést gran,	car no és nangú samblant a tu [*]. 23 [*]
2Re 7,28	Déu e les tues paraules són veras,	car tu has perlat al teu servicial
2Re 7,29	que sia pardurablament davant tu,	car tu, Senyor, has parlades e dites
2Re 8,10	contra Adadàser e ll'havia mort,	car Tou era anamich de Adàser. E en la mà
2Re 9,7	7 Dix-li David: –No hajas pahor,	car jo faré a tu misericòrdia per amor de
2Re 9,13	stava e habitava en Jerusalem,	car tostemp manjava de açò que'll rey
2Re 10,5	David oý açò, axí-los a carera,	car aquells sa tanían fort per scarnits.
2Re 12,3	dies dormia en son lit prop ell,	car aytant la amava com si fos sa filla. 4
2Re 12,4	que faés convit an aquell palagrí,	car lo palagrí era vangut a ell. [*] 5 E
2Re 12,5	e dix a Natan: –Viva nostra Senyor,	car l'hom que axò ha fet deu morir 6 e
2Re 13,12	–Jermà meu, no'm vulles forsar,	car lo que tu vols fer, null hom no hu
2Re 13,13	no vulles fer tan gran folia, 13	car jo no poré sofarir aquesta onta atan
2Re 13,25	no'm vulles pragar que anem tots,	car gran afany ta fariám. [*] 26 [*]
2Re 19,20	que tu ést partit de Jarusalem, 20	car jo, servicial teu, conech lo meu
2Re 19,28	de mi, senyor, lo que't plaurà, 28	car la casa de mon para no ha stada
2Re 19,29	-li lo rey: –No't cal més parlar,	car ferm és so que jo't dixí. [*] 30 [*]
2Re 19,32	32 Emperò Batzalai era fort vell,	car era en adat de LXXX anys, e aquell
2Re 19,32	rey dementra que era en les tendes,	car era fort rich hom. 33 E dix lo rey a
2Re 20,6	del senyor teu e encalsa-lo,	car per vantura matria's an algunes
2Re 20,10	e axíran-na los budels, e morí,	car lavors Amassà no's guardava d'ell ne
2Re 20,18	damànan vàjan damanar en Abella",	car aquesta és ciutat de consell
2Re 21,2	qui romanguéran dells amorreus,	car los d'Israell havían jurat a ells que
2Re 21,19	les ovelles; e és dit Palmitari,	car del linatga de Mastel palimitari fo sa
2Re 21,19	de nostre Senyor és dit belemnita,	car és de la tera de Batllem.) 20 La IIII
2Re 22,5	e seré sau dels meus anamichs, 5	car de les contricions de la mort me han
2Re 22,8	són sacudits e manats e truncats,	car Déu és anfalónits contra ells. 9 E
2Re 22,18	d'aquells qui m'han aiirat,	car éran pus forts que mi. 19 E ell acupà
2Re 22,20	en gran amplexa e ha deliurat mi,	car yo he plagut al nostre Senyor. 21 [*]
2Re 23,5	qui tostemp duren totes coses,	car tota la mia salut e la mia voluntat no
2Re 23,17	–Prech nostre Senyor que'm perdó,	car jo no faré aquesta cosa. E, donchs,
2Re 24,3	–Nostra Senyor anadescha al pobla,	car tu has ara aytant com ara n'has per
2Re 24,10	la iniquitat del teu servicial,	car fort he fet folament mes faenas. 11 E
2Re 24,14	les mans de nostre Senyor Déu, [*]	car moltes són les misericòrdies de nostre
1Re 4,8	e diguéran: 8 –Guay a nós!	Car ells no fóran hir ni dabans tan
1Re 5,12	no aucia nós de mort [*]! 12 [*]	Car la mà de nostra Senyor era molt
1Re 6,5	falisteus, e farets V rates d'aur.	Car una plagua ha stada a tots vosaltres
1Re 8,7	totes les coses qu'ells dían a tu.	Car ells no han pas en tu meynspreu, mes
1Re 13,13	Déu, los quals ell ha manats a tu.	Car , si tu no haguesas asò fet, nostre
1Re 15,22	l'obaescha majorment a la sua veu?	Car obadiència és milor que sacrifici, e
1Re 15,23	més que ofarir grex de moltons. 23	Car contradir a la volentat de nostre
1Re 16,2	Samuel dix: –En qual manera yo iré?	Car Saül ho oyrà e ocir-m'ha. E nostre
1Re 17,21	les tendes per combatra [*]. 21	Car lo poble d'Israell havia aparalada sa
1Re 20,31	de la bagasa de ta mara? 31	Car en tots los dias en los quals viurà lo

1Re 27,8	Getzurí e a Geterí e als malacites.	Car aquests en pau e saguratat habitàvan
1Re 28,12	què has fet fer a mi tan gran mal?	Car tu ést Saül! 13 E dix lo rey a ella:
1Re 28,17	e si ha anat al teu anvajós? 17	Car nostro Senyor farà a tu axí com ha
1Re 30,8	nostre Senyor a ell: –Encalsa’ls.	Car sens dupta tu’ls pendràs e amaranàs
2Re 3,25	No coneys, tu, Abner, fill de Ner?	Car per so és vangut a tu, que t’angane,
2Re 4,10	la mia ànima de tot treball! 10	Car aquell qui m’adux misatga que mort
2Re 7,27	stablida devant nostre Senyor, 27	Car tu, Senyor de companyes, Déu d’
2Re 9,8	e dix: –E qui són jo servacial teu?	Car has guardat sobra un ca mort [*]. 9 E
2Re 11,25	spaordesches per aquesta batalla.	Car molts e diversos esdavaniments sa
2Re 12,14	lo teu paccat, e no moràs. 14	Car tu has fet blasfemar als anamichs lo
2Re 13,16	com me has hatüda ma vols mal.	Car molt major scarn és ço que ara vols
2Re 19,6	mullers e les tues concopines. 6	Car tu ames aquells qui’t vòlan mal e
2Re 19,11	a tornar lo rey en la sua casa?	Car tot Israell havia damanat al rey que
2Re 19,42	E respóngéran los hòmens de Judà:	– Car més atany a mi que a vosaltres. [*]
2Re 22,22	la mia mundícia de les mans. 22	Car yo he tangudes les carreras de nostre
2Re 22,23	nangunes coses males davant ell. 23	Car tots los juýs de aquell són stats
2Re 22,29	ergullosos ab los teus vulls. 29	Car tu, Senyor, ést luerna mia e tu,
2Re 23,10	e se ajustàran en la batalla. 10	Car , com los hòmens de Israell fóran
1Re 1,18	sa carera e menjà e no mudà sa	cara en diverses maneras. 19 Éls sa
1Re 5,4	éls trobàran Dagon caüt que gaÿa sa	cara en terra, [*] e lo cap da Dagon e
1Re 14,13	[*]. Com ells haguéran vista la	cara de Jonatàs, los uns li cahían davant
1Re 16,7	dix [*]: –No reguardaràs la sua	cara , [*] car no l’he alet. [*] 8 Donchs
1Re 28,14	e anclinà’s en terra sobra la sua	cara e ahora-lo. 15 E dix Samuel a Saül:
2Re 1,2	davant David, caech sobra la sua	cara e adorà David. 3 E dix David en
2Re 2,22	E si asò fas, no poré alçar la	cara davan Joab, frare teu. 23 E Azaell no
2Re 3,13	daman —dix David—: no vauràs la mia	cara tro que hajas amanada a mi Michol,
2Re 3,13	tu la m’amenas, tu vauràs la mia	cara . 14 E lavors tramès David misagers a
2Re 5, 24	car lavors axirà Déu davant la tua	cara per so que destruesca las tendes dels
2Re 12,20	David de lla terra e levà’s la	cara e untà’s e mudà’s les vastadures e
2Re 19,24	s’havia tosa ne s’havia lavada la	cara ne les vestadures despuys que llo rey
1Re 30,24	tendes e han guardada la roba e les	càraguas com aquels qui són anats a la
2Re 22,9	foch de la sua boqua e ensès los	carbons . 10 E anclinà los sells e devellà
2Re 22,13	de lles nus dels sells. 13 Los	carbons de foch són ansès per la gran
1Re 16,20	20 Donchs Isayí pres un asa	careguat de pa e una canada plena de vi e
1Re 1,18	vulls. Donchs la fembra tench sa	carera e menjà e no mudà sa cara en
1Re 4,1	e lo poble de d’Israell axí a	carera als falisteus en batalla e ficà ses
1Re 4,13	seÿa sobra sa cella, guardava la	carera per la qual aquel vania, e lo seu
1Re 6,9	-la, e si ella munta per la	carera de lles sues encontrades contra
1Re 10,10	coll, e [*] los profetas axíran a	carera ell [*], comansàran a profetitzar,
1Re 12,23	per vós. Yo anseniaré a vós dreita	carera e bona. 24 Donchs, tamets a nostra
1Re 15,2	en qual manera l’ancontrà en la	carera , com ell vania de Agipta. 3 Donchs,
1Re 15,18	Israell, 18 ha tu tramès en aquesta	carera e dix a tu: “Vé e auciu los
1Re 15,20	de nostre Senyor e són anat en la	carera per la qual m’ha ell tramès e he
1Re 15,27	27 E ab tant, Samuel sa mès en la	carera , que se’n tornàs. Mas Saül lo pres
1Re 16,4	se’n meravallàran e axíran a ell a	carera e diguéran-li: –Véns tu per pau?
1Re 17,48	David, David sa cuytà e axí a ell a	carera [*], 49 e mès sa mà en la sportella
1Re 17,52	falisteus cayguéran morts en la	carera de Sarim entrò a Geth e dentrò a
1Re 18,6	les fembres [*] li axían a	carera [*] e cantàvan e feÿan bals ab
1Re 21,5	han stats sants. Emperò aquesta	carera és leja, mas sarà vuy santificat en
1Re 30,21	torent de Besor. Aquests axíran a	carera a David e aquells qui éran ab ell,

2Re 2,13	sarvacials de David axíran-los a	carera de prop un algup da aygua qui és en
2Re 4,7	e anàran-se'n tota la nit per la	carera del dasert 8 e aportàran lo cap de
2Re 5,23	Senyor: –No hy puys ne'ls isquas a	carera , mas vés-los darera de la part
2Re 6,20	e la sua muller Micoll [*] axí a	carera a David e dix-li: –O, quant ést
2Re 10,5	5 E com David oý açò, axí-los a	carera , car aquells sa tanían fort per
2Re 19,15	vench en Galgala per so que axís a	carera al rey e qu'allí pasàs Jordà. 16 E
2Re 19,16	ab los hòmens de Judà e axí a	carera al rey 17 ab M hòmens de Benjamí e
2Re 19,20	tota la casa de Josep e són axit a	carera a tu, Senyor meu, rey. 21 E lavors
2Re 19,24	moria. 24 Emperò Mifibòsec axí a	carera al rey ab gran barba, que no la s'
2Re 20,8	Gabaon, Amaasà vench e axí-los a	carera . E lavors Joab vastia una gonella
2Re 20,12	12 E Amasà jahia mort enmig de la	carera , e un de aquells vaé que'll poble
2Re 22,33	mi de fortalesa e asplanada la mia	carera e acabada, 34 e fets aguals los
1Re 8,3	E los fills no anàran per les sues	careras , ans trastornàran après cobeia, car
1Re 8,5	e tos fills no van per les tuas	careras . Dóna a nós rey qui nos jutga axí
1Re 6,7	7 »Donchs, fets ara una novella	careta e pranets II vaques que hàjan
1Re 6,7	jou, e ajustats aquelles a lla	careta , e ancloets los vadels en una casa.
1Re 6,8	l'archa de nostre Senyor en la	careta e los vaxells d'aur que vós li
1Re 6,14	e ells tranchàran los fusts de la	careta e matéran les vaques desús e faéran
1Re 8,11	pandrà vostres fills, e manaran sas	caretas , e fer-n'ha sos cavellers e
1Re 8,11	sos cavellers e coradors davant ses	caretas , 12 e farà'n atrasi sos
1Re 8,12	de blats e farers d'armes e de ses	caretas . 13 E farà vostras fillas faedores
1Re 13,5	e fóran XXXIIIIIM hòmens de	caretas e VIM cavellers, e tot l'altra
2Re 8,4	los nirvis a tots los cavalls dells	càreus , emperò jaquí C càreus. 5 E
2Re 8,4	dells càreus, emperò jaquí C	càreus . 5 E vanguéran aquells de Síria e
2Re 24,22	E Aurena pres bous e vaques e	càreus e jous de bous a cremar axí com a
1Re 7,1	Capítol VII 1 Donch los hòmens de	Cariariarim vanguéran e aportàran-sa'n
1Re 15,12	fou anunciat que Saül era vangut en	Carmel e aquí havia draçat un altar en
1Re 27,3	qui fou muller de Naball de	Carmel . 4 E dixéran a Saül que David era
2Re 3,3	muller qui fo de Naball de	Carmel ; e lo terç, Asalon, fill de Machà,
2Re 23,35	Achitòfell, jeromites; 35 Srahi de	Carmel ; Fasay de Arabí; 36 Igaal, fill de
2Re 2,2	[*], qui fo muller de Naball da	Carmell , 3 e axí també pujàran ab David
1Re 2,13	del prevere vania com hom coïa la	carn e havia una losa ab III arpions en sa
1Re 2,15	qui sacrificava: «Dóna a mi de la	carn , que cogua a obs del pravera, car yo
1Re 2,15	del pravera, car yo no pandré de tu	carn cuyta, mas crua.» 16 E aquell que
1Re 14,32	-los an terra, e lo poble menjà la	carn ab la sanch. 33 E fou anunciat a Saül
1Re 17,44	David: –Vina a mi e yo daré la tua	carn als aucels del cel e a les bèsties de
2Re 6,19	una foguasa de pa e una paceleta de	carn de vadell rostida e un patit de
1Re 5,10	l'archa de nostra Senyor en	Caron . [*] Cridàran los hòmens [*] e
1Re 6,16	qui vaéran açò tornàran-se'n en	Caron en aquell dia. 17 Aquestes són les
1Re 13,10	Samuel venc a Saül, e axí a ell a	carrera [*], 11 e Samuel li dix: –Què has
2Re 22,22	les mans. 22 Car yo he tangudes les	carreras de nostre Senyor, e no he fet
1Re 6,14	molt gran goig [*]. 14 E la	carreta vench en un camp de Josuè de
2Re 10,18	E aucís David dels sirienchs DCC	càreus e XLM cavellers e aucís Sobech,
2Re 6,3	l'archa de nostre Senyor sobra un	carro nou e trasquéran-la de la casa de
2Re 6,3	de Aminadab, menàvan e servàvan lo	carro nou. 4 E, com haguéran treta la
2Re 1,6	si matex sobra la sua lança, e los	carros e los cavellers dels falisteus
1Re 1,7	lo dia vania qu'ells anàvan a la	casa da nostre Senyor Déu, e axí la faÿa
1Re 1,9	sa sgleya devant las portes de la	casa de nostre Senyor Déu. 10 Axí com Anna
1Re 1,19	tornàran-sa'n e vanguéran en lur	casa , en Ramacha. Donchs Alquenà jach ab
1Re 2,11	e anà-sa'n a Rachama, a la sua	casa . E l'infant era ministra en la casa

1Re 2,11	E l'infant era ministra en la	casa de nostra Senyor, devant Elí, lo
1Re 2,20	Donchs ells sa'n tornàran en lur	casa . 21 E nostra Senyor vasità Anna, car
1Re 2,28	portàs [*] ephot, e yo doné a la	casa de ton para dels sacrificis de tot
1Re 2,35	ma ànima, e yo adificaré a ell fael	casa , e ell irà davant mon untat tostems.
1Re 2,36	qua qualquaqual romandrà en la tua	casa , sí covandrà que hom prech per él, e
1Re 3,12	que yo he parlades contra la sua	casa . Yo comensaré a complir. 13 E li he
1Re 3,13	E li he ja dit que jutjaré la sua	casa per lo seu paccat [*], per so com ell
1Re 6,7	e ancloets los vadels en una	casa . 8 E [*] matets l'archa de nostre
1Re 7,1	nostra Senyor e matéran-la en la	casa de Minadab, en Gabaà, e santificàran
1Re 7,17	en Rathama, car aquí era la sua	casa e aquí ell jutjava lo poble d'
1Re 9,18	dix: –Prech-ta que'm mostres la	casa del vaent. 19 Dix Samuel: –Yo són
1Re 9,20	d'Israell seran de tu e de la	casa de ton para. 21 Saül respòs: –No són
1Re 10,22	–Veus qu'él és amagat en sa	casa . 23 Donchs ells hi coraguéran e
1Re 10,25	lexà anar tot lo poble, cascú en sa	casa . 26 E Saül se n'anà en la sua en
1Re 15,34	se n'anà en [*] Gabaà, en sa	casa . 35 E anch despuys Samuel no viu Saül
1Re 17,25	e donarà a ell sa fila, e la	casa de son para serà franca e sens traüt
1Re 18,2	dia e no li atorguà que tornàs a	casa de son para. 3 Adonchs faéran Jonatàs
1Re 18,10	profetitzar en mig loch de lla	casa . E David sonava la rauta [*] cascun
1Re 19,9	entrà en Saül, lo qual saÿa en sa	casa . E Saül tania una lança en sa mà, e
1Re 19,11	Saül tramès [*] da nits a la	casa de David per ço que'll gordasan e
1Re 19,16	E com los misatgers vangéran en la	casa da David, éls trobàran la imatga en
1Re 20,15	la misericòrdia tua de la mia	casa [*]. 16-17 [*] 18 Donchs dix Jonatàs
1Re 20,40	–Vé-te'n tost e aporta-les a	casa . 41 E com lo fadrí se'n fou anat,
1Re 21,13	en les posts de les portes de lla	casa , e salivava tan fort, que lla saliva
1Re 27,3	E ell e sos hòmens e tota la sua	casa e II mullers de David, ço és, Achinoe
1Re 28,24	havia un vadel pascual en la sua	casa , e cuytadament aucís-lo, e pres pa
1Re 31,6	seus servecials qui éran de la sua	casa , en aquell dia moríran. 7 E com los
2Re 1,12	nostre Senyor Déu e sobra tota la	casa de Israel, per ço com éran morts ab
2Re 2,4	aquí per ço que regnàs sobra la	casa de Judà. E digueren a David que'lls
2Re 2,7	Saül sia mort, m'ha untat la	casa de Judà que sia rey d'ella. 8 Emperò
2Re 2,10	en Israell e regnà II, e sola la	casa de Judà saguia David en Hebron, 11 e
2Re 2,11	en Hebron, 11 e fo senyor sobra la	casa de Judà VII anys e VI mesos. 12 E axí
2Re 3,1	feta lingua batalla e gran entra la	casa de Saül e la casa de David e, com més
2Re 3,1	e gran entra la casa de Saül e la	casa de David e, com més anava e més de
2Re 3,1	profitava e era molt pus fort. La	casa de Saül, emperò, com més anava,
2Re 3,6	com era tan gran batalla entra la	casa de Saül e David, Abner [*] regia e
2Re 3,6	Abner [*] regia e governava la	casa de Saül. 7 E Rasfà, filla de Achia,
2Re 3,8	jo haja feta misericòrdia sobra la	casa de Saül [*] e sobra sos frares e
2Re 3,10	ell volia 10 qu'él regna sobra la	casa de Saül sens trasmudar e sia lavada
2Re 3,29	sobra lo cap de Joab e sobra la	casa de son para e no dafalega de la casa
2Re 3,29	de son para e no dafalega de la	casa de Joab sostaniment flux e decoriment
2Re 3,29	luxúria), e no dafalegua de la sua	casa lebrós [*] e caents ab coltell e
2Re 4,5	mig del dia, e era d'estiu, en la	casa de Isbòsech, qui dormia en lo seu lit
2Re 4,6	6 E amaguadament antràran en la	casa e pranían les espigues, e Racap e son
2Re 4,7	sagí [*]. 7 Com fóran entrats en la	casa , aquell que dormia en l'antradra,
2Re 5,11	pedres e de parets, e adificàran la	casa a David. 12 E lavors conech David que
2Re 6,3	carro nou e trasquéran-la de la	casa de Aminadab, qui era en Gabaà. E Ozà
2Re 6,10	mas volch que lla posàsan en la	casa de Obededom [*]. 11 E aquí habità e
2Re 6,11	nostre Senyor Déu ell e tota la sua	casa . 12 E diguéran al rey David que
2Re 6,12	havia banaÿt Obededom e tota la sua	casa per la arqua de Déu. E dix David:

2Re 6,12	de Déu. E dix David: «Iré a la	casa de Bedadom e aportaré la arqua en la
2Re 6,12	e aportaré la arqua en la mia	casa en banadició.» E lavors anà-sa'n
2Re 6,12	E lavors anà-sa'n David a la	casa de Abedadon, en tragué la arqua e
2Re 6,19	oli, e anà-sa'n cascú a la sua	casa . 20 E tornà-sa'n David per so que
2Re 6,20	'n David per so que banays la sua	casa , e la sua muller Micoll [*] axí a
2Re 7,1	Fet fonch que'l rey saÿa en la sua	casa , e nostre Senyor havia dat rapòs e
2Re 7,2	–E no veus que yo habit en la	casa qui és feta de fust de cedra, e l'
2Re 7,5	Déu: Donchs tu no adificaràs a mi	casa per ço que stigua e habit en ella, 6
2Re 7,6	en ella, 6 car yo no he habitat en	casa del dia ensà que amané los fills de
2Re 7,6	amané los fills de Israell de la	casa de Agipta entrò al dia de vuy, mas he
2Re 7,7	e dixí: Per què no has feta a mi	casa sadrina? 8 E ara tu diràs al meu
2Re 7,18	–Qual és, nostre Senyor Déu, la mia	casa e qui són yo, que tu m'has amenat e
2Re 7,19	Senyor Déu, ans has parlat de la	casa del teu servicial per luny, car
2Re 7,25	en lo teu servicial e sobra la	casa de aquell e fé axí com has parlat. 26
2Re 7,26	de companyes, Déu sobra Israell. La	casa del servicial teu David serà stablida
2Re 7,29	29 Adonchs, comensa e banaex la	casa del teu servicial per so que sia
2Re 7,29	la tua banadició serà baneyta la	casa del teu servicial enpertostemps.
2Re 9,1	dix: –Ha-hy nangun romàs de la	casa de Saül a qui yo faça misericòrdia
2Re 9,2	2 E havia aquí un servicial de lla	casa de Saül qui havia nom Sibà, e lo rey
2Re 9,4	rey: –On és? Aquell respòs: –En la	casa de Machir, fill de Daniel, és, en
2Re 9,9	fill de Jonatàs, [*] tota la	casa qui fo de Saül. 10 E axí los fills
2Re 9,12	que havia nom Michà, emperò tota la	casa de Sibà servia a Mifibòsech, 13
2Re 11,2	per la sala del palau, vaé en una	casa que stava andret la sua una dona qui
2Re 11,4	-hi misatgers e féu-la vanir en	casa sua e dormí ab ella. E sobra la
2Re 11,8	dix David a Ories: –Vé-ta'n a la	casa tua e leve't los peus. E [*] tantost
2Re 11,9	del rey e no anà a la sua	casa . 10 E diguéran a David: –Uries no és
2Re 11,10	a David: –Uries no és anat a la sua	casa . E dix David a Uries: –E tant camí
2Re 11,10	anat, per què no ést anat a lla tua	casa ? 11 E dix a David: –L'archa de Déu e
2Re 11,11	meu Joab [*] e jo antraré en la mia	casa per so que manuch e begua e dorma ab
2Re 11,13	-lo. E al vespra no volch anar a	casa sua, anans dormí ab los misatges de
2Re 12,8	't de la mà de Saül, 8 et doní la	casa de ton senyor [*] e, si aquestes
2Re 12,10	temps no partirà cultel de la tua	casa . [*] 11 E diu nostre Déu: “Yo
2Re 12,11	susitaré e scomouré sobra la tua	casa mal e tolré a tu les tues mullers e
2Re 12,17	los hòmens asanats de la sua	casa e forsàran-lo que's levàs de la
2Re 12,20	's les vastadures e antrà en la	casa de nostre Senyor Déu e adorà-lo. E
2Re 12,20	-lo. E tornà-sa'n en la sua	casa [*] e manjà. 21 Diguéran-li sos
2Re 13,7	7 E levors David tramès Tamar a la	casa de son frare Amon [*]. 8 [*] Amon
2Re 13,16	ja has fet. Per què'm gitas de la	casa ne'm menas tan mal? Amon anch no la
2Re 13,19	e anà-sa'n cridant e ploran a	casa de Absalon. 20 E dix Absalon [*]: –Ha
2Re 13,20	stech Tamar lonch de temps en la	casa de Absalon plorant e quax com a
2Re 19,5	vench de la batalla e antrà en la	casa del rey e dix-li: –Vuy has confusos
2Re 19,11	darrés a tornar lo rey en la sua	casa ? Car tot Israell havia damanat al rey
2Re 19,11	al rey que'll tornàsan en la sua	casa . 12-13 [*] 14 E [*] Israell quax tots
2Re 19,17	de Benjamí e Sibà, sarvacial de la	casa de Saül, e XV fills seus e XX
2Re 19,18	aygua, per ço que pasàsan a la	casa del rey e que faésan lo seu menament.
2Re 19,20	E per açò són jo vengut de tota la	casa de Josep e són axit a carera a tu,
2Re 19,28	senyor, lo que't plaurà, 28 car la	casa de mon para no ha stada obligada a tu
2Re 19,41	tu e han amanat [*] tota la tua	casa a Jordà sens nós e tots los teus
2Re 20,3	3 E com lo rey fon vangut en la sua	casa en Jerusalem, pres X concopines qu'
2Re 20,3	ell havia jaquides per guardar la	casa , e mès-les en una casa e féu-les

2Re 20,3	guardar la casa, e mès-les en una	casa e féu-les guardar e féu-los donar
2Re 21,1	–E açò és fet per Saül e per la sua	casa de sanch, cor ell aucís los
2Re 21,4	argent, mas sobra Saül e sobra la	casa sua, ne volem que sia mort nangun hom
2Re 21,4	volem que sia mort nangun hom de la	casa sua ne de la casa de Israell. E
2Re 21,4	nangun hom de la casa sua ne de la	casa de Israell. E lavors dix David: –Què
2Re 23,5	lla terra, 5 no és tan gran la mia	casa envers [*] que fasa covinensa ferma
2Re 24,17	que lla tua mà que’s gir contra la	casa del meu para. 18 E vench Gad profeta
2Re 7,27	orella del servicial teu e has dit:	“ Casa adificaré a tu.” E per ço lo teu
1Re 3,11	aytal stabliment en Israell, que	cascú home oja ab II orelles [*]. 12 En
1Re 4,10	e’l poble d’Israell fo vançut, e	cascú fugí en son tabernacle, e gran
1Re 10,25	Samuell na lexà anar tot lo poble,	cascú en sa casa. 26 E Saül se n’anà en
1Re 11,2	a vós, que trasqua l’ull dret a	cascú , enaxí que vós siats onta a tot lo
1Re 13,2	E tot l’altra poble era tramès	cascú en son tabernacla. 3 E Jonatàs farí
1Re 13,20	d’Israell davalàran per aguar	cascú sa reyla e son càvech e sa destral e
1Re 14,20	tro al loch on era la batalla. E	cascú dels falisteus havia girat son
1Re 14,34	per tot lo poble e diets a ells que	cascú aduga a mi son bou o son moltó, e
1Re 30,6	car fort era amargosa la ànima de	cascú per so que se n’havían manats fills
2Re 2,3	tots los hòmens qui anàvan ab ell,	cascú ab tot son alberch, e astiguéran en
2Re 6,19	Déu de companyes, 19 e partí a	cascú d’aquells d’Israell, cascun hom e
2Re 6,19	que hom frig ab oli, e anà-sa’n	cascú a la sua casa. 20 E tornà-sa’n
1Re 8,22	E Samuel dix al poble d’Israell:	– Cascú se’n vaja a sa ciutat. 1Re 9, Tit
1Re 1,7	son ventra. 7 E axí ho faÿa ella	cascun any com lo dia vania qu’ells
1Re 7,16	dies de sa vida. 16 E anvironava	cascun any Bachel e Galgala e Masfa e
1Re 18,10	casa. E David sonava la rauta [*]	cascun dia. Saül tania una lansa 11 e
2Re 6,19	partí a cascú d’aquells d’Israell,	cascun hom e cascuna fembra, una foguasa
2Re 21,20	havia VI dits en cascuna mà e en	cascun peu, e éran XXIII enfre tots. E
1Re 5,9	era feta de gran mortaldat sobra	cascuna ciutat, [*] del major entrò al
1Re 5,12	E lo crit e l’odulament de	cascuna ciutat muntà entrò al cel. 1Re
2Re 6,19	d’aquells d’Israell, cascun hom e	cascuna fembra, una foguasa de pa e una
2Re 21,20	fou un hom que havia VI dits en	cascuna mà e en cascun peu, e éran XXIII
2Re 5,9	ciutat de David e féu adificació e	cases engir e antorn d’ela e dins e
2Re 2,8	de Saül, e manà’l per tots los	castells e per tots los lochs on éran
2Re 2,3	son alberch, e astiguéran en los	castels de Habron. 4 E vanguéran los
1Re 3,13	sos fills éran malvats e ell no’ls	castiguà . 14 [*] 15 Donchs Samuel dormí
2Re 21,4	los gabaÿtes: –Nós no havem	castió sobra aur ne sobra argent, mas
1Re 30,3	e les mullers sa n’havían manadas	catius , 4 confortà’s David ab nostro
1Re 30,2	havían-sa’n manades les fembres	catives totes, de les manors entrò a les
1Re 30,5	-sa’n manades II mullers de David	catives [*]. 6 E David fonch fort dolent e
2Re 1,27	los hòmens forts! E com són axí	caüdes e destrovides e parides les armes
1Re 27,1	no quart mi matex, alguna veguada	cauré en les mans de Saül. Més ma val que
1Re 5,4	l’altra dia [*] éls trobàran Dagon	caüt que gaÿa sa cara en terra, [*] e lo
2Re 3,34	ne han stat en cadenas, mas axí ést	caüt e mort com los fills de aniquitat
2Re 3,38	que fort gran príncep [*] és vuy	caüt en Israel? 39 Jo, emperò, com sia
2Re 1,25	vostres abaliments. 25 E com són	caüts axí los forts [*]! Jonatàs en les
2Re 1,27	tu. 27 O Déu, e com són morts e	caüts los hòmens forts! E com són axí
2Re 10,6	de Sobà XXM hòmens, e M hòmens a	caval haguéran del regne de Maasà, e del
2Re 10,16	e Saboach, qui era maestra de la	cavalaria de Addàser, fo lur príncep e lur
2Re 10,18	aucís Sobech, qui era príncep de la	cavalaria . 19 E com tots los reys qui
2Re 20,23	al rey. 23 E fo Joab senyor de la	cavalaria , e fo Banaxas, fill de Joadà,
2Re 24,2	E dix lo rey a Joab, príncep de lla	cavalaria : –Vé-te’n per tots los trips

2Re 8,4	pres da lla part d'aquells MDCC a	cavall e XXM hòmens a peu, ell fèu sagar
1Re 14,50	Ner, hach nom lo príncep de lla sua	cavallaria , cosí de Saül. 51 Sis era stat
1Re 17,55	ell dix a Abner, príncep de sa	cavallaria : –O Abner, de qual linatge és
2Re 2,8	Abner, fill de Ner, príncep de la	cavallaria del rey Saül, pres Isbòsech,
2Re 5,8	qu'ell lo faria senyor de la sua	cavallaria . E per ço diu hom: «Lo sech ne
1Re 13,5	XXXIIIIM hòmens de caretas e VIM	cavallers , e tot l'altra pobla manut éran
1Re 21,1	's fort com fo vangut David sens	cavallers e dix-li: –Per què ést vangut
2Re 1,6	la sua lança, e los carros e los	cavallers dels falisteus acostàvan-sa a
2Re 10,6	scarn havían fet a David, loguàran	cavallers de Síria e de Roob e de Sobà XXM
2Re 10,18	dels sirienchs DCC càrreus e XLM	cavallers e aucís Sobech, qui era príncep
2Re 24,4	de Joab. E Joab e los prínceps dels	cavallés partíran-sa del rey per so que
2Re 8,4	ell fèu sagar los nirvis a tots los	cavalls dells càreus, emperò jaquí C
1Re 13,20	per aguar cascú sa reyla e son	càvech e sa destral e son pich. 21 Donchs
1Re 13,21	les faramentes de les raylles e	càvechs [*] e destrals éran rabevats e
1Re 8,11	sas caretas, e fer-n'ha sos	cavellers e coradors davant ses caretas,
1Re 6,8	[*] e matets-ho en una patita	caxa de prop l'archa e laxats-la anar.
1Re 10,21	e tot son linatge, e la sort	caygué sobra la cognació de Metrí. E vench
1Re 17,52	d'Ecaron. E molts dels falisteus	cayguéran morts en la carera de Sarim
2Re 2,16	uns als altres per los costats e	cayguéran tots morts ensemps. E apallàran
2Re 21,9	davant nostre Senyor. E aquests VII	cayguéran morts tots ensemps com hom
1Re 21,13	boqua e la torsé, e fèu aparès que	caygués entre les mans d'aquells qui l'
1Re 15,4	axí com hom comta anyells, e trobà	CC millie hòmens [*] e XM hòmens del trip
1Re 18,27	desots ell e aucís dels falisteus	CC hòmens e pres les sircusions e aportà-
1Re 30,10	ell ancalsàran aquels ladras, car	CC n'éran romasos, que éran tan ujats,
1Re 30,21	David. 21 E vench David a aquells	CC qui éran romasos per so com éran fort
2Re 21,16	de la asta de Gesbí Denab pasava	CCC onses. E portava una spasa qui era
2Re 23,18	aquell qui lavà la lansa sua contra	CCC hòmens, los quals aucís, e fou nomanat
1Re 30,17	altra dia, e no n'scapà nangú sinó	CCCC hòmens jóvens qui pujàran en los
2Re 2,31	e de aquells qui éran ab Abner	CCCLX. 32 E portàran Azael e sotaràran-
1Re 11,8	fills d'Israell fóran per nombra	CCCM hòmens, e als fills de Judà, XXXM. 9
2Re 5,11	tramès misatgers a David e fusta de	cedra (ço és, de un arbra qui és apallat
2Re 7,2	en la casa qui és feta de fust de	cedra , e l'archa de Déu sia posada enmig
1Re 5,12	de cascuna ciutat muntà entrò al	cel . 1Re 6, Tit Capítol VI 1 Donchs la
1Re 17,44	yo daré la tua carn als aucels del	cel e a les bèsties de la terra. 45 E
1Re 17,46	dels falisteus als ocells del	cel e a les bèsties de la terra, per so
1Re 3,17	farà a tu aquestes coses [*], si tu	celas a mi res [*]. 18 Donchs Samuel dix a
1Re 4,13	ell fo vangut, Elí seÿa sobra sa	cella , guardava la carera per la qual
1Re 4,18	de Déu, Elí caech en terra de la	cella , prop la porta, e trancà's son cap,
2Re 22,41	meus anamichs a la part mia, darera	cells qui m'han aïrat, e jo destróvir-
1Re 30,14	vers la tramuntana, en la terra de	Cerati , e havem aquí robat, e som anats
1Re 27,4	d'aquí avant no hach ànsia Saül de	cercar David. 5 E dix David a Achís: –Si
2Re 20,23	fo Banaxas, fill de Joadà, desobra	ceretheus e feleteus. 24 E Auram, sobra
2Re 24,21	aquí a nostre Senyor Déu, e que	ces aquesta mortaldat qui és vanguda en lo
1Re 17,43	43 Dix lo falisteu a David: –Són yo	cha , que tu vengues contra mi ab bastó? E
1Re 7,2	que lla archa del Senyor stech en	Chariarim los dies fóran complits enaxí
2Re 22,11	los seus peus. 11 E pujà sobra	cherobín e volà e alenegà sobra les ales
1Re 9,1	nom Chis, fill de Abiel, fill de	Cheror , fill de Betor, fills de Sarech,
2Re 3,26	e fèu-lo tornar de la sisterna de	Chirià . E de açò no sabia res David. 27 E
1Re 14,3	DC hòmens. 3 E Achiàs, fill de	Chirop , frare de Ichabot, fill de Fineàs,
1Re 9,1	del trip de Benjamín, qui havia nom	Chis , fill de Abiel, fill de Cheror, fill

1Re 21,13	aquells qui l'havían amanat davant	Chis . E feya aparès que fos orat, e
1Re 27,3	rey de Gech. 3 E habità David ab	Chis a Gech. E ell e sos hòmens e tota la
1Re 27,10	-sa'n a Achís. 10 E deya-li	Chis : «Contra qui sots anats vuy?» E
2Re 20,1	un hom dell diable que havia nom	Ciba , fill de Bocrí [*], e aquell tochà la
2Re 20,6	traball e major aflicció nos darà	Ciba fill de Bocrí que no ha fet Absalon.
2Re 20,7	en Jerusalem, per so que encalsàsan	Ciba fill de Brocrí. 8 E com éls fóran de
2Re 20,13	lo poble saguí a Joab e ancalçàran	Ciba , fill de Brocrí, 14 qui era pasat per
2Re 20,21	del munt de Afraÿm, qui és apallat	Ciba , fill de Bocrí, ha levada la sua veu
2Re 20,25	Achilius, era escrivà del rey, 25 e	Cibà era consaller, e Sadoch e Abitar eren
1Re 15,6	en un torent. 6 Saül dix als	cineus : –Anats, partits-vos de Amalech,
1Re 15,6	fills de Israell [*]. Donchs los	cineus se'n partíran [*]. 7 E Saül
1Re 17,26	dix [*] qu'ell aucíuria lo no	circumcís qui gosava aontar lo poble d'
1Re 9,3	Sis, para de Saül, éran pardudes, e	Cis dix a Saül: –Mon fill, pren un dels
1Re 10,11	cosa és asdavanguda al fill de	Cis ? Donchs, no és Saül entra los
1Re 10,21	E vench de entrò a Saül, fill de	Cis . Donchs ells cercàran ell, e no poch
2Re 21,14	en lo costat del sapulcra de	Cis , qui era son para. E feren totes
2Re 4,12	los peus e panjàran-los sobra la	cisterna en Habron. Emperò lo cap de
1Re 1,1	Capítol primer 1 Un hom fo de la	ciutat de Ramathaimsofim, qui és en lo
1Re 1,3	3 E aquell homa anava de la sua	ciutat per [*] stablits per ahorar e a
1Re 4,13	fou intrat, recomtà a tota la	ciutat so que s'era esdavangut, e tota la
1Re 4,13	so que s'era esdavangut, e tota la	ciutat comensà a plorar. 14 E Elí [*] [*]
1Re 5,6	gran confusió de mort fo feta en la	ciutat . 7 E com los hòmens de Azot vaéran
1Re 5,9	de gran mortaldat sobra cascuna	ciutat , [*] del major entrò al manor,
1Re 5,12	E lo crit e l'odulament de cascuna	ciutat muntà entrò al cel. 1Re 6, Tit
1Re 6,18	falisteus de V províncies, de la	ciutat murada entrò a la villa qui és
1Re 6,21	e portats-la-us en la vostra	ciutat . 1Re 7, Tit Capítol VII 1 Donch los
1Re 8,22	d'Israell: –Cascú se'n vaja a sa	ciutat . 1Re 9, Tit Capítol VIII 1 En
1Re 9,6	qual dix a ell: –Vet que en aquesta	ciutat ha un home de Déu e és noble hom, e
1Re 9,10	que has dit. [*] Ells anàran en la	ciutat on era l'homa de Déu. 11 E com
1Re 9,12	car ell és vangut vuy en aquesta	ciutat , car lo poble fa vuy gran festa
1Re 9,14	[*] 14 Donchs ells muntàran a la	ciutat , e com ells anaven per mig loch de
1Re 9,14	com ells anaven per mig loch de la	ciutat , Samuel aparech a ells [*]. 15
1Re 9,25	puy devalàran de la muntanya en la	ciutat , e ell parlava ab Samuel a un
1Re 9,27	devalats en la darera part de la	ciutat , Samuel dix a Saül: –Digues al
1Re 10,5	e com tu seràs intrat en la	ciutat , aquí tu ancontreràs una companya
1Re 11,1	de Amon, comensà a garejar una	ciutat que ha nom Jabès de Galaad, e tots
1Re 11,3	a ells los pus vells hòmens de la	ciutat de Jabès: –Dóna a nós VII dies d'
1Re 15,5	Judà. 5 E com Saül fos vangut a la	ciutat de Amalech, ell mès sos aguayts en
1Re 16,4	e vench en Batlem, e los vels de la	ciutat se'n meravallàran e axíran a ell a
1Re 20,6	'll lexàs anar cuytosament en la	ciutat sua de Batlem, car [*] sos parents
1Re 20,28	praguà que'l jaquis anar en la sua	ciutat [*]. 29 [*] 30 E Saül fou irat
1Re 20,43	sa'n. E Jonatàs anà-sa'n en la	ciutat . 21, Tit Capítol XXI 1 Anà-sa'n
1Re 27,5	per què lo servacial teu stà en la	ciutat del rey ab tu? 6 Lavors Achís donà
1Re 28,3	-lo en Ramacha, en la sua	ciutat . E Saül gità los ancantadors e los
1Re 30,3	qui éran ab ell fóran vanguts en la	ciutat e haguéran-la trobada cramada e
1Re 30,14	lo migdia, e havem cramada la	ciutat Sicalech. 15 Dix David: –Pories-
2Re 5,6	dels hòmens forts, tant és fort la	ciutat nostra.” 7 Emperò David pres la
2Re 5,7	altesa de Sion; aquesta és apellat	ciutat de David. 8 E gità'n tots los
2Re 5,9	en la altesa de Sion e apallà ella	ciutat de David e féu adificació e cases
2Re 6,9	entrarà la archa de Déu en la mia	ciutat ?» 10 E no volch David que l'archa

2Re 6,10	l'archa de Déu sa giràs en la sua	ciutat de David, mas volch que lla posàsan
2Re 6,12	la arqua e posà-la en la sua	ciutat ab gran goig. E éran ab David VII
2Re 6,16	Dementre que l'archa pasava per la	ciutat de David, Micol, la filla de Saül,
2Re 10,3	perquè vèjan e que sa sguàrdan la	ciutat e que la endaròquan. 4 E lavors
2Re 10,14	[*] e antràran-sa'n en la	ciutat . E partí's Joab dels fills de Amon
2Re 11,16	aucían.» 16 E axí Joab asetjà la	ciutat , posà Ories en aquell loch on sabia
2Re 11,23	ancalsam-los tro a la porta en la	ciutat . 24 Tramatéran sagetas e lansas a
2Re 11,25	la tua host, e anega'ls contra la	ciutat e amonesta'ls que lla andaròquan e
2Re 12,1	jo't diré: Dos hòmens havia en una	ciutat , la un era rich, [*] pobre. 2 E lo
2Re 12,26	dels fills de Amon e combatia la	ciutat del rey. 27 E Joab tramès misatgers
2Re 12,27	contra Rabat; sagons que yo veg, la	ciutat de lles ayguas sa porà pendra. 28
2Re 12,28	la part del poble e asetja la	ciutat e prin-la, per so com yo la hauré
2Re 12,30	-les sobra lo cap. E trasch de la	ciutat fort gran presa. 31 E amenà-sa'n
2Re 19,3	lo poble venia de poch en poc a lla	ciutat , axí com si fogísan de batalla. 4 E
2Re 19,37	tornar, e que muyra en la mia	ciutat e que sia sotarrat de prop lo
2Re 19,39	E Batzalay tornà-sa'n a la sua	ciutat . 40 E anà-sa'n lo rey en
2Re 20,15	Abella e en Bechmarà e asetjàran la	ciutat engir e entorn e sforçàran-sa que
2Re 20,16	16 E una fembra fort sàvia de la	ciutat cridà e dix: –Oiats, oiats! Diguats
2Re 20,18	damanar en Abella”, car aquesta és	ciutat de consell antiguament, e axí
2Re 20,18	e axí anàvan-sa'n a aquesta	ciutat . 19 Doncs, no són yo aquella qui
2Re 20,20	que yo andaroch ne destrovescha la	ciutat ! 21 Mas un hom del munt de Afraÿm,
2Re 20,21	e nós partir-nos-hem de lla	ciutat . E dix la fembra a Joab: –Nós
2Re 20,22	la corneta, e partíran-sa de la	ciutat e anàran-sa'n en les lurs
2Re 24,5	en Arroer, a lla dreita part de lla	ciutat qui és en la vall de Gaad, 6 e de
1Re 6,18	d'aur, sagons los nombres de lles	ciutats dels falisteus de V províncies, de
1Re 7,14	tots los dies de Samuell. 14 E les	ciutats fóran ratudas als fills d'Israell
1Re 27,5	tu, dóna'm loch en una de les	ciutats de la regió per so que puscha star
1Re 30,29	en Recha, e aquells qui éran en les	ciutats de Jarabolí, [*] 30 e aquells qui
1Re 31,7	e los seus fills, desemparàran les	ciutats en què habitàvan e fugíran. E
1Re 31,7	falisteus e habitàran en aquellas	ciutats que aquells d'Israell havían
2Re 2,1	Senyor, pujaré en una de lles	ciutats de Judà? E dix-li nostre Senyor:
2Re 8,8	aportà lo rey molt aram de aquestes	ciutats [*] del quall aram féu Salamó
2Re 12,31	E açò matex féu David de totes les	ciutats dels fills d'Amon. [*] 13, Tit
2Re 20,6	per vantura matria's an algunes	ciutats e scapar-nos-hia. 7 E Abisay
2Re 20,19	aquesta qui és mara de les	ciutats ? Donchs, per què vols andarocar e
2Re 19,28	taula. Donchs, yo, senyor, no he	clams justs ne poria més cridar. 29 Dix-
1Re 9,26	ells fóran lavats e lo dia era ja	clar , Samuel apallà Saül en lo soler e dix
1Re 1,20	fill, e apellà son nom Samuel, per	ço car ella havia damanat a nostre Senyor.
1Re 2,36	axí com un pravera deu haver, per	ço que yo manuch tan solament una bocada
1Re 4,3	e vingua en mig loch de nós, per	ço que saul a nós de la mà de nostres
1Re 4,22	de Déu és mudada de Israell, per	ço car la arqua de Déu és presa. 1Re 5, Tit
1Re 7,1	Aletzar, fill de Aminadab, per	ço qu'ell guardàs l'arque de nostre
1Re 8,18	no oyrà vós en aquell dia, per	ço com vós havets damanat rey. 19 E lo
1Re 9,6	a ell, si per vantura nos ansenyarà	ço per què nós som venguts querir. 7 E
1Re 9,26	sa levà, e amdosos axíran defora,	ço és, Samuel e Saül. Capítol X 27 E com
1Re 14,14	XX hòmens en mig jornal de bous,	ço és, tant com costúman de leurar [*]. 15
1Re 15,1	Senyor ha mi tramès a tu per	ço que yo untàs tu en rey sobre lo seu
1Re 15,3	vé ara e auciu Amalec e guasta tot	ço qu'él ha. Tu no perdons a ell de res,
1Re 15,15	ovelles e al millor bastiar, per	ço que hom lo sacreficàs al Senyor, ton
1Re 15,23	de colra falsos déus. Donchs, per	ço com tu has menyspresada la peraula de

1Re 15,24	dix a Samuel: –Yo he peccat, per	ço com he traspasat lo manament de Déu e
1Re 15,30	Israell. E torna-te'n ab mi, per	ço que yo ador lo Senyor, ton Déu. 31
1Re 15,35	de sa mort. Emperò Samuel plorà per	ço com nostre Senyor sa panadia per ço com
1Re 15,35	ço com nostre Senyor sa panadia per	ço com havia fet Saül rey sobre lo poble
1Re 16,1	Complex ton corn d'oli e vina per	ço que yo trameta tu a Ysayí de Batlem,
1Re 16,1	trameta tu a Ysayí de Batlem, per	ço com yo he provaÿt un de sos fills qui
1Re 18,12	vagada. 12 Saül tamé David, per	ço com Déu era ab ell e s'ere d'él
1Re 19,3	tu a ell e jo faré a saber a tu tot	ço que yo vauré. 4 Donchs, Jonatàs parlà a
1Re 19,11	[*] da nits a la casa de David per	ço que'l gordasan e ll'alciésan al
1Re 19,17	mon anamich? E Micol dix [*]: –Per	ço com él parlà a mi e'm dix: “Lexa-me
1Re 20,3	ell dirà: “No sàpia asò Jonatàs per	ço que per vantura no sia trist.” Mas jurà
1Re 27,3	la sua casa e II mullers de David,	ço és, Achinoe gesreelias e Abigaill, qui
1Re 28,15	has treballat [*]? Dix Saül: –Per	ço t'he resusitat, car fort són en gran
1Re 30,13	Lo senyor ha'm jaquit per	ço com l'altra dia ma comansà a vanir la
2Re 1,12	e sobra tota la casa de Israel, per	ço com éran morts ab coltell. 13 Dix David
2Re 1,18	qui són morts en les altesas	(ço és, en lo munt de Gelboe), 19 so és
2Re 2,4	de Judà e untàran David aquí per	ço que regnàs sobra la casa de Judà. E
2Re 2,23	teu. 23 E Azaell no volch antendra	ço que lli deÿa Abner, [*] e levors girà
2Re 3,29	flux e decoriment de sament	(ço és, en luxúria), e no dafalegua de la
2Re 4,10	misatge, maté-lo en Sicalech per	ço com ma vania a fer que lli donàs loguer
2Re 5,8	senyor de la sua cavallaria. E per	ço diu hom: «Lo sech ne lo contret no
2Re 5,11	misatgers a David e fusta de cedra	(ço és, de un arbra qui és apallat sedra),
2Re 6,2	ab ell dels hòmens de Judà, per	ço que portàsan la archa de Déu sobra la
2Re 6,8	8 David fon fort trist e faló per	ço com havia mort Ozà, e aquell loch és
2Re 7,5	tu no adificaràs a mi casa per	ço que stigua e habit en ella, 6 car yo no
2Re 7,21	aquestes coses e tan grans per	ço que tu ho donases a conèxer al teu
2Re 7,27	dit: “Casa adificaré a tu.” E per	ço lo teu servencial ha trobat lo seu cor
2Re 8,10	Joram, fill seu, al rey David per	ço que'l saludàs e que li hagués gràcies
2Re 12,4	si fos sa filla. 4 »E un palagrí	(ço és, un hom de camí) vench-se'n al
2Re 12,6	retra la ovella en IIII dobles per	ço com la aucís e perdonà a les sues! 7
2Re 13,2	tant, que per ella fò malaut, e per	ço que era encara verge no li gosava dir
2Re 13,5	-lo que Tamar vengua a tu per	ço que t'aparell de manjar e que te'n do
2Re 13,6	meu, que vingua [*] Tamar per	ço que m'aparel de manjar de la sua mà. 7
2Re 13,16	vols mal. Car molt major scarn és	ço que ara vols fer a mi, que ço que ja
2Re 13,16	és ço que ara vols fer a mi, que	ço que ja has fet. Per què'm gitas de la
2Re 13,22	no volch parllar a Amon, [*] per	ço que havia despunçalada Tamar. 23 Aprés
2Re 19,18	loch on no havia molta aygua, per	ço que pasàsan a la casa del rey e que
2Re 21,6	Dóna-nos VII dels seus fills, per	ço que'ls turmentem en Gabaà, qui fo de
2Re 21,8	anjanrats da Rafà filla de Ay,	ço és Armoní e Misàbech, e V fills de
2Re 21,9	ensemps com hom comensa les mesas,	ço és, en la primera, con hom comensa los
2Re 21,19	Mastel palimitari fo sa mara. E per	ço com en moltes maneras axemplà l'
2Re 24,13	ara delivera e veges què volls, per	ço que ho digue en aquell qui m'hic ha
2Re 24,21	servacial? E dix-li David: –Per	ço só vangut que compra la tua era, e
1Re 8,3	careras, ans trastornàran aprés	cobea , car ells pranguéran dons e giràran
1Re 15,3	Tu no perdons a ell de res, ne no	cobeigs nangunes de les sues coses, mes
1Re 19,13	pel de cabra palosa en son cap, e	cobrí aquell de les sues vestedures. 14-15
2Re 19,4	si fogísan de batalla. 4 E David	cobrí lo seu cap e cridà en alta veu:
1Re 17,6	d'aram, e un scut d'aram li	cobria sos musclos. 7 E lo fust de la sua
1Re 9,23	havia XXX hòmens. 23 Samuel dix al	coch : –Aporta aquela part que yo't comané
1Re 9,24	que yo't comané [*]. 24 Donchs lo	coch aportà una spatlla davant Saül, e

2Re 13,8	-la ab aygua e féu-na farines e	coch -les, 9 e parà-li taulla e posà-
1Re 10,21	linatge, e la sort caygué sobra la	cognació de Metrí. E vench de entrò a
1Re 2,15	«Dóna a mi de la carn, que	cogua a obs del pravera, car yo no pandré
1Re 2,13	lo serf del prevere vania com hom	coïa la carn e havia una losa ab III
1Re 10,5	[*] 5 e tu vandràs despuys en un	coll de nostre Senyor, on ha una posta d'
1Re 10,10	Donchs ells vanguéran al damunt dit	coll , e [*] los profetas axíran a carera
2Re 6,14	sturments que tania ligats en lo	coll e saltava davan nostre Senyor [*]. E
2Re 8,7	e los anels que aportava en lo	coll e aportà-ho tot en Jerusalem. 8 E
2Re 8,8	qui havia nom Mar d'Aram, e féu	collones a l'altar. 9 E llavors Tou, rey
2Re 20,10	qui'l vol basar. 10 E trasch lo	colltell e farí' ll per lo costat, e
2Re 1,18	romàs, veges e pense't per quina	colpa aquells qui són morts en les altesas
1Re 15,23	e no voler obair és quax paccat de	colra falsos déus. Donchs, per ço com tu
1Re 14,20	dels falisteus havia girat son	coltell contra son companyó [*] 21 [*]
1Re 15,33	E Samuell li dix: -Enaxí com lo teu	coltell ha fetas moltes fembres sens marit
1Re 18,4	e donà-la a David, [*] e son	coltell e son arch e son braguer. 5 David
1Re 21,9	9 Dix-li lo prevera: -Vet así lo	coltell de Goliach [*]. Si'l vols, aporta
1Re 31,4	Saül al seu scuder: -Trau lo teu	coltell del foura e auciu-ma, car per
1Re 31,4	la batalla. E axí Saül pres lo seu	coltell e aucís-sa ell matex. 5 Com l'
1Re 31,5	vaé que Saül era mort, trasch son	coltell e aucié's ell matex. E fóran
2Re 1,12	de Israel, per ço com éran morts ab	coltell . 13 Dix David en aquell hom qui
2Re 3,29	la sua casa lebrós [*] e caents ab	coltell e fraturans de pa. 30 [*] 31 E dix
2Re 12,9	de nostre Senyor [*] e has mort ab	coltell Uries, e la muller d'aquell has
2Re 20,8	e desobra era sint. E portava un	coltell qui li penjava per lo flanch, qui
2Re 20,10	s guardava d'ell ne havia vist lo	coltell que Joab portava. [*] e son frare
2Re 23,10	d'ell falíran e's tanguéran ab lo	coltell per la sanch qui fo sacada. E en
2Re 2,16	cap de II en II e matéran-sa los	coltells los uns als altres per los
1Re 17,4	Goliad, de Geth, lo qual havia VI	colzes d'alt e I palm. 5 E havia un elm
1Re 1,7	7 E axí ho faÿa ella cascun any	com lo dia vania qu'ells anàvan a la casa
1Re 1,9	fills, si tu los havías? 9 Donchs,	com Anna hach bagut e menjat en Siló
1Re 1,9	hach bagut e menjat en Siló aytant	com li plach, ella sa levà, e Allí,
1Re 1,10	casa de nostre Senyor Déu. 10 Axí	com Anna era irada ab amargós coratge, ela
1Re 1,12	no muntarà sobra son cap. 12 E axí	com ella multiplicava ses paraules davant
1Re 1,15	-Axí m'ajut Déu, que no és pas axí	com vós vos ho pensats, car jo són fembra
1Re 1,16	cuyts yo, qui són ta serventa, axí	com una de les filles de Bolial, car jo he
1Re 1,20	Déu hach ramanbrament d'ela. 20 E	com lo terma fo complit, ella consabé e
1Re 1,24	entrò que li tolch la let. 24 Mas,	com ella hach l'infant desletat, ella
1Re 2,1	contra los meus anamichs, per so	com jo'm són alegrada ab la mia salut. 2
1Re 2,2	mia salut. 2 No és nangú sant axí	com nostra Senyor Déu, e no és nangun
1Re 2,2	altra sinó ell e no és nagun fort	com lo nostro Déu. 3 No vullats
1Re 2,13	de mal en lo setgle e a lo poble. E	com algú sacrificava son sacrifici, lo
1Re 2,13	lo serf del prevere vania	com hom coïa la carn e havia una losa ab
1Re 2,19	en los dies qui éran stablits	com vanían en Siló ab son marit per
1Re 2,36	que vós ma reebats a una part, axí	com un pravera deu haver, per ço que yo
1Re 3,13	casa per lo seu paccat [*], per so	com ell sabia que sos fills éran malvats e
1Re 4,2	host contra lo poble d'Israell. E	com la batalla fo ajustada, lo poble d'
1Re 4,6	que tota la terra ne resonà. 6 E	com los falisteus oýran los crits, ells
1Re 4,9	confortats-vos e siats axí	com a barons, que vós no serviscats als
1Re 4,9	vós no serviscats als hebreus axí	com éls han sarvit a vós. Confortats-vos
1Re 4,13	havia son cap cubert de pols. 13 E	com ell fo vangut, Elí seÿa sobra sa
1Re 4,18	e l'archa de Déu és presa. 18 E,	com aquell hach nomenada l'arque de Déu,

1Re 4,19	e lo terma de infantar era prop. E,	com ela santí que ll'arca de Déu era
1Re 5,3	aquella prop de Dagon, lur déu. 3 E	com los hòmens de Assot se lavàran per lo
1Re 5,5	del templa, 5 e Dagon era romàs axí	com un sol tronch [*]. E per aquesta rahó
1Re 5,7	de mort fo feta en la ciutat. 7 E	com los hòmens de Azot vaéran aquesta
1Re 5,9	Donchs ells la se'n portàran. 9 E	com ells la sa'n portàvan, la mà de
1Re 6,6	no anduresca lo vostro cor axí	com féu als agepcis [*] e puys destróvi-
1Re 6,13	culían forment en una val, e	com [*] vaéran l'archa de nostro Senyor,
1Re 6,19	dels hòmens de Betzames, per so	com haguéran vista de la sua archa, entrò
1Re 7,7	los fills d'Israell en Masfat. 7 E	com oýran açò los prínceps dels falisteus,
1Re 7,7	falisteus, vanguéran sobra ells, e	com los fills d'Israell haguéran açò oýt,
1Re 7,10	oý ell. 10 Esdavench-sa que,	com Samuel ofaria lo sacrifici a nostre
1Re 8,5	Dóna a nós rey qui nos jutga axí	com fan les altrás nasions. 6 Aquesta
1Re 8,6	paraula desplach a Samuel, per tal	com ells havían dit: «Dóna a nós rey que
1Re 8,8	yo regne sobra ells. 8 [*] E anaxí	com ells han a mi desemperat e han servit
1Re 8,18	no oyrà vós en aquell dia, per ço	com vós havets damanat rey. 19 E lo pobla
1Re 8,20	sarà sobra nós, 20 e nós serem axí	com totes les altres gents. E ell jutgarà
1Re 9,3	vé-te'n a sercar les someres. E	com ells fóran pasats los munts de Afraým
1Re 9,5	Benjamín, e no les hi trobàran. 5 E	com ells fóran vanguts en la terra de Suf
1Re 9,9	havia tal costuma en Israell que,	com volían damanar alguna cosa a Déu,
1Re 9,11	ciutat on era l'homa de Déu. 11 E	com muntàran [*], ells trobàran donzelles
1Re 9,14	Donchs ells muntàran a la ciutat, e	com ells anaven per mig loch de la ciutat,
1Re 9,24	ho, car a tu és stat stujat asient	com yo apallé lo poble. Donchs Saül menjà
1Re 9,26	soller e dormí [*]. 26 A ell matí,	com ells fóran lavats e lo dia era ja
1Re 9,27	és, Samuel e Saül. Capítol X 27 E	com ells fóran devalats en la darera part
1Re 10,2	ha tu untat per éser príncep: 2	com saràs partit de mi, tu atrobaràs II
1Re 10,3	'Què faré yo de mon fill?'" 3 »E,	com [*] tu seràs vangut al roura de Tabor,
1Re 10,5	una posta d'host dels falisteus, e	com tu seràs intrat en la ciutat, aquí tu
1Re 10,9	a tu qual cosa faças. 9 Donchs,	com Saül hach girades ses spatlles [*],
1Re 10,11	a profetitzar, e ell ab ells. 11 E,	com ells, qui dabans l'havían conagut,
1Re 10,14	–Som anats sercar les someras e,	com no les poguem trobar, som vanguts a
1Re 11,6	de nostre Senyor vench en Saül, e	com ell hach oýt aquestes paraules, ell
1Re 11,9	Jabès [*]: “Vós haurets demà salut	com lo sol serà scalfat.” Vanguéran los
1Re 12,12	fins que habitàs sagurament. 12 E	com vaés que Naàs, rey dels fills d'Amon,
1Re 12,19	mal a tots los nostres paccats,	com nós damanam a nós rey. 20 Samuel dix:
1Re 13,1	Saül havia un fill que havia un any	com ell comensà a regnar, e ell regnà
1Re 13,5	altra pobla manut éran axí spesos	com l'arena en la mar. Ells se n'anàran
1Re 13,6	orient, de prop Batavent. 6 E	com los fills d'Iraell vaéran si mateys
1Re 13,8	8 Asparà's VII dies, axí	com Samuell li havia dit, e Samuel no
1Re 13,10	[*]. E ell ofarí holocaust. 10 E	com hach complit d'ofarir [*], Samuel
1Re 13,14	sia príncep sobra son poble, per so	com tu no has guardats los manaments de
1Re 13,22	tots dentrò a l'agulló. 22 E	com lo dia de la batalla fo vangut, null
1Re 14,14	en mig jornal de bous, ço és, tant	com costúman de leurar [*]. 15 E fo fet un
1Re 14,15	host fou torbada [*]. E açò fou axí	com un miracle de Déu. 16 E les guardes de
1Re 14,48	los quals ell sa girava. 48 E	com ell hach ajustada sa host, ell vencé
1Re 15,2	manera l'ancontrà en la carera,	com ell vania de Agipta. 3 Donchs, vé ara
1Re 15,4	ho manà al poble, e comtà ells axí	com hom comta anyells, e trobà CC míllie
1Re 15,5	e XM hòmens del trip de Judà. 5 E	com Saül fos vangut a la ciutat de
1Re 15,12	Senyor tota la nit mercè. 12 E	com él sa fou levat de nits per anar a
1Re 15,22	Senyor vol holocausts e sacrificis,	com no l'obaescha majorment a la sua veu?
1Re 15,23	la volentat de nostre Senyor és axí	com paccat de davinar, e no voler obair és

1Re 15,23	colra falsos déus. Donchs, per ço	com tu has menyspresada la peraula de
1Re 15,24	dix a Samuel: –Yo he peccat, per ço	com he traspasat lo manament de Déu e les
1Re 15,33	mort?» 33 E Samuell li dix: –Enaxí	com lo teu coltell ha fetas moltes fembres
1Re 15,35	sa mort. Emperò Samuel plorà per ço	com nostre Senyor sa panadia per ço com
1Re 15,35	com nostre Senyor sa panadia per ço	com havia fet Saül rey sobre lo poble d’
1Re 16,1	tu a Ysayí de Batlem, per ço	com yo he provaÿt un de sos fills qui sia
1Re 16,4	amostraré. 4 Donchs Samuel féu axí	com nostre Senyor li havia manat, e vench
1Re 16,6	e apallà ells al sacrifici. 6 E	com ells fóran entrats, ell vahé Eliab e
1Re 16,16	sàpia sonar rauta davant tu, que,	com lo maligna sparit ta turmentarà, que
1Re 16,23	estigua davant mi [*]. 23 Donchs,	com l’esperit maligna de nostre Senyor
1Re 17,7	fust de la sua lança era axí gros	com a fust de texidor, e lo ferre de la
1Re 17,11	companyes d’Israell vuy [*]. 11 E	com los fills d’Israell haguéran oÿdes
1Re 17,14	Saüll en batala. [*] 14 [*] Donchs,	com los III fills seus mejors haguésan
1Re 17,32	danunsiadas a Saül, lo rey, 32 e	com David fou amanat davant Saül, dix:
1Re 17,48	d’Israell. 47 [*] 48 Adonchs,	com lo falisteu fou vangut après de David,
1Re 17,50	David lo falisteu [*]. E per so	com David no tania spasa en la mà, 51 ell
1Re 17,53	Los fills d’Israell sa’n tornàran	com haguéran ancalsats los falisteus, e
1Re 17,57	a ell de qui és fill. 57 Donchs	com David sa’n tornà, que havia ja mort
1Re 18,1	18,Tit Capítol XVIII 1 E axí	com David hach parlat a Saül, Jonatàs, lo
1Re 18,1	ell tant, axí que ll’amava tant	com ell matex. 2 Saül ratench ell aquell
1Re 18,3	e Yonatàs amava ell atrastant	com si matex. 4 E despulàs una gonela que
1Re 18,6	a servecials de Saül. 6 Mas,	com David sa’n tornava de Jerusalem, ab
1Re 18,12	vagada. 12 Saül tamé David, per ço	com Déu era ab ell e s’ere d’él partit.
1Re 18,19	rey? 19 Donchs esdavench-sa que,	com Marob, filla de Saül, dech éser donada
1Re 19,7	Saül, e David fo davant ell axí	com solia éser dabans. 8 Un’altra batala
1Re 19,11	gordasan e ll’alciésan al matí. E	com Michol, sa muller, hach a ell açò
1Re 19,16	sues vestedures. 14-15 [*] 16 E	com los misatgers vangéran en la casa da
1Re 19,17	anamich? E Micol dix [*]: –Per ço	com él parlà a mi e’m dix: “Lexa-me’n
1Re 19,21	e comansàran a profetitzar. 21 E	com aquesta cosa fou anunsiada a Saül,
1Re 20,5	demà són calendes, e yo siuré axí	com és costuma prop lo rey a la taulla.
1Re 20,11	ab mi, e iscam defora en lo cam. E	com fóran exits defora, 12 dix Jonatàs a
1Re 20,13	pau. E sia nostre Senyor ab tu axí	com és stat ab mon para. 14 E si yo viuré,
1Re 20,25	lo rey a la taulla, que menjàs. 25 E	com lo rey sa fo asagut sagons la sua
1Re 20,34	fet falló e trist de David, per so	com son para l’hach confús e deshonorat
1Re 20,35	l’andemà, Jonatàs anà al camp, axí	com ho havia promès a David, e vench ab un
1Re 20,36	aporta les sagetes que yo gitaré. E	com l’infant fou coragut là on Jonatàs
1Re 20,41	’n tost e aporta-les a casa. 41 E	com lo fadri se’n fou anat, lavà’s David
1Re 21,1	prevera e maravalà’s fort	com fo vangut David sens cavallers e dix-
1Re 21,5	guardats hir e l’altra dia tercer,	com anàvam. E los vexells dels servecials
1Re 21,13	de Achís, qui és rey de Gech. 13 E	com ell fo davant Achís, ell mudà la sua
1Re 28,12	Dix Saül: –Susita’m Samuel. 12 E	com la fembra hach vist Samuel, cridà ab
1Re 28,17	17 Car nostro Senyor farà a tu axí	com ha parlat en la mia mà, e tolrà’t lo
1Re 28,22	davant tu un bocí de pa per so que,	com hauràs manjat, sies forts e que
1Re 28,25	davant [*] los seus servacials. E	com haguéran manjat, lavàran-sa e anàran
1Re 29,4	car per vantura serà contrari a nós	com combatrem. Donchs, en quina manera
1Re 29,9	bo davant los meus vulls tot axí	com l’àngel de nostra Senyor Déu. Mas los
1Re 29,10	senyor teu que vanguéran ab tu, e	com vos sareu levats de nits e’s
1Re 30,1	Capítol XXVIII 1 En lo terç dia,	com David fo vangut en Sicalec ab los seus
1Re 30,3	-los-se’n ab si mateys. 3 E	com David e’quells qui éran ab ell fóran
1Re 30,12	seques e II liguadures de pansas. E	com hach manjat, fo sforçat, e ravaní lo

1Re 30,13	Lo senyor ha'm jaquit per ço	com l'altra dia ma comansà a vanir la
1Re 30,21	aquells CC qui éran romasos per so	com éran fort ujats e no havían pogut
1Re 30,22	aquests qui són romasos así, per so	com no són anats ab nós. Mes basta que los
1Re 30,22	donem lurs mullers e lurs fills, e	com ho hauran rabut, vàjan-sa'n. 23 Dix
1Re 30,24	han guardada la roba e les càraguas	com aquels qui són anats a la batalla. 25
1Re 30,25	sa haguésan aquells que romanían	com aquells qui anàvan a la batalla. 26
1Re 31,7	casa, en aquell dia moríran. 7 E	com los fills d'Israell, qui éran part lo
2Re 1,2	posada pols en lo cap. E aytantost	com fou vangut davant David, caech sobra
2Re 1,7	regirà's e vaé mi e apalà'm e,	com yo li haguí respot, 8 dix-ma: »—Qui
2Re 1,10	steguí sobra ell e aucís-lo axí	com ell matex me havia dit, car yo sabia e
2Re 1,11	a tu, senyor meu. 11 E aytantost	com David hach oýt açò esquinsà's totes
2Re 1,12	tota la casa de Israel, per ço	com éran morts ab coltell. 13 Dix David en
2Re 1,18	armas e traer arch e balesta, axí	com és scrit en lo libre dels Justs: «O
2Re 1, 21	hòmens forts, l'ascut de Saül, axí	com si no fos untat d'oli. 22 La sageta
2Re 1,25	d'aur als vostres abaliments. 25 E	com són caüts axí los forts [*]! Jonatàs
2Re 1,26	amat sobra tota amor de fembra. Axí	com la mara ame son fill, car no ha'n
2Re 1,26	car no ha'n sinó un solament, axí	com yo amava tu. 27 O Déu, e com són morts
2Re 1,27	axí com yo amava tu. 27 O Déu, e	com són morts e caüts los hòmens forts! E
2Re 1,27	morts e caüts los hòmens forts! E	com són axí caüdes e destroides e parides
2Re 2,10	era en adat de XL anys Esbòsech [*]	com comensà a regnar en Israell e regnà
2Re 2,13	algup da aygua qui és en Gabeon e,	com sa fóran tots ajustats an un loch,
2Re 2,29	per los camps e pasàran Jordà e,	com haguéran anat angir e antorn de
2Re 2,32	qui éran ab ell e l'andamà matí,	com sa faÿa dies, fóran en Hebron. 3, Tit
2Re 3,1	casa de Saül e la casa de David e,	com més anava e més de temps pasava, David
2Re 3,1	pus fort. La casa de Saül, emperò,	com més anava, aminvava e pus flaqua era e
2Re 3,6	de David. [*] 6 En aquell temps,	com era tan gran batalla entra la casa de
2Re 3,8	cap de ca jo són contra Judà vuy,	com jo haja feta misericòrdia sobra la
2Re 3,9	fas aquella covinensa ab David, axí	com ell volia 10 qu'él regna sobra la
2Re 3,21	e que sanyorejas e mans a tots axí	com dasiga la tua ànima. E com Abner sa
2Re 3,21	tots axí com dasiga la tua ànima. E	com Abner sa fonch partit de David e se'n
2Re 3,27	E de açò no sabia res David. 27 E	com Abner fo vangut e tornat en Hebron,
2Re 3,33	vulla que tu, Abner, sies mort axí	com mòran los hòmens veses e poruchs. 34
2Re 3,34	en cadenas, mas axí ést caüt e mort	com los fills de aniquitat sòlan caer
2Re 3,35	sobra Abner altra vaguada. 35 E	com fòsan vanguts tot lo poble, que
2Re 3,39	vuy caüt en Israel? 39 Jo, emperò,	com sia novel rey e poch ha untat, gran
2Re 4,4	los peus, car no havia sinó V anys	com vench misatga de Saül e de Jonatàs,
2Re 4,4	vench misatga de Saül e de Jonatàs,	com vench da Gatzaral. E com la nodrisa l'
2Re 4,4	Jonatàs, com vench da Gatzaral. E	com la nodrisa l'hach pres e fugí
2Re 4,10	maté-lo en Sicalech per ço	com ma vania a fer que lli donàs loguer
2Re 4,11	que havia feta. 11 Cant més ara,	com hòmens malvats e desestruchs han mort
2Re 5,20	los meus anamichs davant mi, axí	com sa departèxan les ayguas. E per açò
2Re 5, 24	de la part davers los parés. 24 E	com oyràs lo brogit de aquel que irà per
2Re 5,25	dels falisteus. 25 E féu David axí	com nostre Senyor Déu li hach manat e
2Re 6,4	e servàvan lo carro nou. 4 E,	com haguéran treta la arqua de nostre
2Re 6,8	David fon fort trist e faló per ço	com havia mort Ozà, e aquell loch és
2Re 6,13	-hy sacrifici de vadell. 13 E,	com aquells qui portaven la archa haguéran
2Re 6,18	nostra Senyor, coses de pau. 18 E,	com haguéran complit de oferir [*], David
2Re 6,20	[*] los servents e es despulava axí	com un bastax o un ribaut. 21 E dix David
2Re 7,25	e sobra la casa de aquell e fé axí	com has parlat. 26 E sia gran lo teu nom
2Re 8,4	sobra lo flum de Eufraten. 4 E,	com David hach pres da lla part d'aquells

2Re 8,10	·Il saludàs e que li hagués gràcies	com havia combatut contra Adadàser e ll'
2Re 8,13	altres gents [*]. 12 [*] 13 E	com David hach presa Síria e hach morts
2Re 9,11	11 E dix Sibà al rey: –Senyor, axí	com tu has manat a mi, axí ho faré, e
2Re 9,11	pa sobra la tua taulla tot enaxí	com un dels fills del rey. 12 Havia
2Re 10,2	ab Amon, fill de Naàs, axí	com son para la féu a David. E tramès-hi
2Re 10,2	de lla mort de son para. E	com los misatgers da David fóran vanguts
2Re 10,5	natges e tramès-los a David. 5 E	com David oyí açò, axí-los a carera, car
2Re 10,6	vostra barba e lavors tornats. 6 E	com los fills de Amon haguéran conagut que
2Re 10,7	rey Istob XIIM hòmens d'armas. 7 E	com hach oït açò David, tramès-hi Joab
2Re 10,14	siriencs tantost [*] fugíran. 14 E	com los fills de Amon haguéran vist que
2Re 10,17	fo lur príncep e lur major. 17 E	com David sabé aquestes coses, ajustà tot
2Re 10,19	era príncep de la cavalaria. 19 E	com tots los reys qui ajudàvan a Abdàsar
2Re 11,1	Capítol XI 1 E sdevench-sa,	com hach pasat un any, en temps de hivern,
2Re 11,18	so que era estat en la batalla, axí	com Joab li havia dit. 19 [*] [*] 20-21
2Re 11,26	andaròquan e la destròvescan.” 26 E	com oyí la muller de Uries que son marit
2Re 11,27	plant e gran dol sobra ell. 27 E	com hach tangut lo doll de son marit,
2Re 12,3	manjàvan aytal manjar e aytal beura	com él, e aytots dies dormia en son lit
2Re 12,3	lit prop ell, car aytant la amava	com si fos sa filla. 4 »E un palagrí (ço
2Re 12,6	la ovella en IIII dobles per ço	com la aucís e perdonà a les sues! 7 Dix
2Re 12,12	elles davant tu matex. 12 E, per so	com tu has fet açò amaguadament, jo faré
2Re 12,28	la ciutat e prin-la, per so	com yo la hauré guarejada, no digua hom
2Re 12,29	-sa'n a Rabat e asetjà-la e,	com la hach combatuda, [*] 30 [*] pres la
2Re 12,31	-na molts en formes de fust axí	com hom fa las ragoles. E açò matex féu
2Re 13,5	lit e fé aparàs que sies malaut, e	com ton para ta vendrà a vesitar, pregu-
2Re 13,6	elavors. 6 E Amon féu-ho axí. E	com lo rey lo vench vasitar, dix Amon al
2Re 13,9	–Ísqvan hich tots quants hich ha. E	com tots fóran fora, 10 dix Amon a Tamar:
2Re 13,11	e mès-les en la cambra. 11 E	com li posava lo manjar danant, Amon pres
2Re 13,15	que ella e jach ab ella. 15 Emperò,	com Amon hach jagut ab ella, major fou l'
2Re 13,16	vés-te'n! 16 Respòs Tamar: –Ara	com me has haüda ma vols mal. Car molt
2Re 13,20	la casa de Absalon plorant e quax	com a viuda. 21 Emperò, com David hach
2Re 13,21	e quax com a viuda. 21 Emperò,	com David hach oïdes aquestes peraules, fo
2Re 13,39	ab lo rey de Gazur III anys. 39 E	com David fou aconhortat de la mort de son
2Re 19,2	plors tots quants éran, per so	com lo poble oyí dir aquell dia que llo
2Re 19,3	de poch en poc a lla ciutat, axí	com si fogísan de batalla. 4 E David cobrí
2Re 19,21	dix: –Donchs, no morà Semeý per so	com malayí e blasfamà lo untat de nostre
2Re 20,3	ab David, lur rey e lur senyor. 3 E	com lo rey fon vangut en la sua casa en
2Re 20,8	encalsàsan Ciba fill de Brocrí. 8 E	com éls fóran de prop una pedra gran qui
2Re 20,11	fill de Brocrí. 11 E entratant,	com alguns qui éran de Joab haguéran vist
2Re 21,9	VII cayguéran morts tots ensemps	com hom comensa les mesas, ço és, en la
2Re 21,12	los havían panjats los falisteus	com haguéran mort Saül en Gelbor. 13 E
2Re 21,19	geteu, la asta del quall era axí	com a lis de taxidor. (Per aquests IIII
2Re 21,19	e és dit Adeodarus, fill de Salt,	com nostre Senyor lo trasch de la pastura
2Re 21,19	palimitari fo sa mara. E per ço	com en moltes maneras axemplà l'honrament
2Re 22,43	[*] de lla pols de lla terra e axí	com a loth o a brach de places [*] e
2Re 23,4	tamor de nostre Senyor Déu, 4 axí	com la lum en l'alba o com lo sol ix al
2Re 23,4	Déu, 4 axí com la lum en l'alba o	com lo sol ix al matí, sens nuus gita los
2Re 23,4	sens nuus gita los raigs, e axí	com la pluja fa brotar la herba de lla
2Re 23,8	enfren III, equest és axí tenra	com lo verm del fust, e ell ne aucís DCCC
2Re 23,9	III forts hòmens qui éran ab David	com lo sprovàran los falisteus e se
2Re 23,10	se ajustàran en la batalla. 10 Car,	com los hòmens de Israell fóran pujats en

2Re 23,11	e en un camp ple de lanties. E	com los falisteus haguéran fet fugir lo
2Re 23,21	tania en la sua mà una lança. E axí	com ell fou davallat a ell ab una vergua,
2Re 24,3	al pobla, car tu has ara aytant	com ara n'has per so que sia doblat e
2Re 24,10	forts d'armes. 10 David panadí's	com havia comtat lo poble e dix David a
2Re 24,12	aquella que't vullés, e faré axí	com tu diràs." 13 E vench Gad a David e
2Re 24,16	entrò a Bersabe LXXM hòmens. 16 E	com l'àngel de nostre Senyor hach stesa
2Re 24,17	17 E dix David a nostre Senyor Déu	com hach vist l'àngel que tallava lo
2Re 24,22	càreus e jous de bous a cremar axí	com a lenya en holocaust. 23 E oferí so e
2Re 24,24	–Ja Déu no vulla que axí sia	com tu vols, ans t'ho compraré per just
1Re 4,5	ab l'archa de la amistança [*]. 5	Com l'arqu de nostra Senyor fou vanguda
1Re 8,1	Senyor. 1Re 8,Tit Capítol VIII 1	Com Samuel fonch anvalit, ell féu sos
1Re 10,4	pa; e l'altra, una canada da vi. 4	Com t'hauran saludat, dar-t'han II
1Re 10,7	e tu seràs mudat en altra hom. 7	Com tots aquests senyals saran vanguts a
1Re 13,11	li dix: –Què has tu fet? Saül dix:	– Com yo viu que'll poble sa departia de
1Re 14,13	Jonatàs muntà amunt graponant [*].	Com ells haguéran vista la cara de
1Re 14,47	se n'anàran en lurs lochs. 47	Com lo regna de Saül fou confermat sobre
1Re 15,12	que ell havia amanada de Amalech.	Com Samuel fo vangut a Saül, 13 Saül dix:
1Re 17,39	son cap e vastí-li son sberch. 39	Com David se hach sinta sa spasa [*], ell
1Re 17,51	sa spasa [*] e tolch-li lo cap.	Com los falisteus vaéran que'l pus fort
1Re 19,6	David, qui és menys de culpa? 6	Com Saül hach açò oÿt, fou abonçat [*] e
1Re 19,20	tramès servents per pendra David.	Com ells vaéran la companya dels profetes
1Re 20,27	que no fos danejat ne purificat. 27	Com vench en lo sagon dia [*], encara no
1Re 20,35	l'hach confús e deshonorat [*]. 35	Com vench l'andemà, Jonatàs anà al camp,
1Re 30,16	jurà-li David so que demanava. 16	Com lo hy hach amanat, vaéran aquells que
1Re 31,5	coltell e aucís-sa ell matex. 5	Com l'ascuder de Saül vaé que Saül era
1Re 31,11	seu panjàran en lo mur de Besan. 11	Com aquells qui habitàvan en Galaad
2Re 1,5	5 E dix David en aquell hom [*]:	– Com sabs tu que mort sia Saül e son fill
2Re 3,28	en vanjansa de Azael son frare. 28	Com David sabé aquesta cosa que hach feta
2Re 3,32	lo lit ab què aportàvan Abner. 32	Com haguéran sotarat Abner en Habron, lavà
2Re 4,7	faríran Isbòech en lo sagí [*]. 7	Com fóran entrats en la casa, aquell que
2Re 10,9	e Istob e Maasà éran en lo camp. 9	Com vaé Joab que lla companya era
2Re 10,15	e venc-se'n en Jerusalem. 15	Com vaéran los sirienchs que Israell los
2Re 12,22	tu menges e beus. 22 E dix David:	– Com l'infant era viu, yo dajunava [*]
2Re 13,28	a sos servacials e dix-los:	– Com Amon serà scalfat da vi e diré a
2Re 13,29	de Absalon contra Amon [*].	Com asò fou fet, tots los fills del rey
2Re 19,39	damanaràs a mi, jo t'ho daré. 39	Com lo rey e tot lo poble hach pasat
2Re 10,13	so que lli plàcia. 13 E axí	comançà Joab e lo poble qui ab ell era,
1Re 9,23	coch: –Aporta aquela part que yo't	comané [*]. 24 Donchs lo coch aportà una
1Re 17,39	se hach sinta sa spasa [*], ell	comansà asajar si ell poria anar armat, e
1Re 30,13	jaquit per ço com l'altra dia ma	comansà a vanir la malaltia, 14 e nós som
2Re 5,9	engir e antorn d'ela e dins e	comansà en Malorir e féu aquí grans
1Re 29,10	e com vos sareu levats de nits e's	comansarà dia a fer, vets-vos-en. 11 E
1Re 10,10	profetas axíran a carera ell [*],	comansàran a profetitzar, e ell ab ells.
1Re 19,20	de nostre Senyor entrà en ells, e	comansàran a profetitzar. 21 E com aquesta
1Re 17,33	car tu ést infant, e ell és hom	combatador de sa infantesa ensà. 34-36 [*]
1Re 18,5	fets. Posà'l Saül sobra tots sos	combatadors , e ell playà molt a tot lo
1Re 19,8	los falisteus, e David axí defora e	combaté contra ells e vancé aquells, anaxí
2Re 8,1	VIII 1 E fonch fet après açò que	combaté David los falisteus e humilià-
2Re 8,3	Moab serví a David sots traüt. 3 E	combaté David Adadàser fill de Roob, rey
2Re 10,17	la batalla contra David e	combatéran fort e règeu contra ell. 18 E

1Re 14,47	sobre lo poble d'Iraell, ell sa	combatia contra los anamichs tot entorn:
2Re 12,26	nostre Senyor Déu." [*] 26 E lavors	combatia e guarejava Joab contra Rabat
2Re 12,26	contra Rabat dels fills de Amon e	combatia la ciutat del rey. 27 E Joab
1Re 17,19	Saül e aquells fills d'Iraell sa	combatían ab los falisteus en la vall de
1Re 31,1	Capítol XXX 1 E los falisteus	combatían e batalàvan contre Israell. E
2Re 21,15	Israell. E David e los seus hòmens	combatían los falisteus. Dementre que
1Re 17,1	falisteus ajustàran lur host per	combatra e vanguardan en Sacot, qui és en
1Re 17,8	–Per què sots vanguts así per	combatra ? Donchs, no són yo falisteu [*]?
1Re 17,20	qui era axida defora les tendes per	combatra [*]. 21 Car lo poble d'Iraell
1Re 17,33	en aquest falisteu ne't poràs	combatra contra ell, car tu ést infant, e
1Re 29,8	dia de huy, que yo no vengua a	combatra contra los anamichs del rey,
2Re 10,9	era aparallada davant ell a	combatra e dratràs, trià dels millors de
2Re 11,23	nostres anamichs sa esforçàran de	combatra contra nós [*] e ancalsam-los
2Re 5, 24	simes [*], tu lavors comensaràs e	combatràs los falisteus, car lavors axirà
1Re 17,55	temps que Saül vaé anar David	combatre contra lo falisteu, ell dix a
2Re 1,27	batallaroses qui solían batallar e	combatre! » 2, Tit Capítol II 1 Adonchs,
1Re 29,4	per vantura serà contrari a nós com	combatrem . Donchs, en quina manera poria
2Re 12,29	Rabat e asetjà-la e, com la hach	combatuda , [*] 30 [*] pres la corona del
2Re 8,10	e que li hagués gràcies com havia	combatut contra Adadàser e ll'havia mort,
2Re 12,27	a David e dix: –Jo he garejat e	combatut contra Rabat; sagons que yo veg,
2Re 21,15	dafalia en la batalla –tant havia	combatut –, 16 Gesbí Denob, qui fou del
1Re 17,20	20 Levà's David al matí e	comenà lo bastiar a un guardià, [*] e
1Re Inc	1Re Inc	Comença lo Libre de Samuel, lo qual nos
2Re Inc	lo Libre primer de Reys. 2Re Inc	Comença lo Libre sagó de Reys. 1, Tit
1Re 16,14	de Saül, e lo maligna esparit lo	començà a turmentar e star en ell per la
1Re 18,29	Saül, amava molt David. 29 E Saül	començà [*] a tembra David. E axí Saül fo
2Re 7,29	aquestes bones coses. 29 Adonchs,	comensa e banaex la casa del teu servencial
2Re 21,9	morts tots ensemps com hom	comensa les mesas, ço és, en la primera,
2Re 21,9	ço és, en la primera, con hom	comensa los ordis. 10 E Rafà, mara dels
1Re 1,12	nostra Senyor, Elí, pravera, la	comensà a raguadar en la boqua
1Re 4,13	s'era esdavant, e tota la ciutat	comensà a plorar. 14 E Elí [*] [*] [*] 15
1Re 11,1	que Naàs, rey dels fills de Amon,	comensà a garejar una ciutat que ha nom
1Re 11,4	E tot lo pobla lavà sa veu en alt e	comensà plorar. 5 E Saül vania prés sos
1Re 11,11	que anch no sasà fins que'll dia	comensà scalfar. E tots los altrás fóran
1Re 13,1	un fill que havia un any com ell	comensà a regnar, e ell regnà sobre lo
1Re 18,15	viu que David era molt savi; ell lo	comensà esquivar. 16 Mas tots los fills d'
2Re 2,10	en adat de XL anys Esbòsech [*] com	comensà a regnar en Israell e regnà II, e
2Re 5,4	de Ysaý, en adat de XL, e David	comensà a regnar e regnà en Habron XL
1Re 18,30	d'Iraell en batalla, e en lo	comensament de lur axida David fehia sos
2Re 21,10	e féu-sa lit sobra una pedra, del	comensament de les meses entrò que ploch
1Re 7,10	a nostre Senyor, que los falisteus	comensàran batalla contra los fills d'
1Re 19,21	-hi [*] servents, los quals atrasi	comensàran a profetitzar ab los altrés.
2Re 5, 24	irà per les simes [*], tu lavors	comensaràs e combatràs los falisteus, car
1Re 3,12	he parlades contra la sua casa. Yo	comensaré a complir. 13 E li he ja dit que
1Re 18,10	sparit envahí Saül, enaxí qu'ell	comensava profetitzar en mig loch de lla
1Re 13,8	no vench en Galgalad, e lo poble	comensave 's a partir d'él a poc a poch.
2Re 22,8	a les sues orelles. 8 La terra sa	comoch e tramolà, los fonaments dels puigs
1Re 1,21	annà Alchanà, son marit, e tota sa	compaña en Siló per sacraficar ab nostra
1Re 6,15	Senyor. 15 Aquells qui éran de lla	compaña de Leví descaregàran la archa [*]
1Re 10,5	la ciutat, aquí tu ancontreràs una	compaña de lles profetes [*], e hauran

1Re 13,3	tabernacla. 3 E Jonatàs farí una	companya dels falisteus [*], haguéran açò
1Re 13,4	aquesta fama: «Saül ha farida una	companya dels falisteus, e lo poble d'
1Re 13,23	Saül e Jonatàs [*]. 23 Donchs la	companya dels falisteus axí per pasar en
1Re 19,20	pendra David. Com ells vaéran la	companya dels profetes qui profatitzàvan e
1Re 28,1	que los falisteus ajustàran la sua	companya e aparallàran-sa a la batalla
1Re 29,2	e los seus hòmens éran en la darera	companya ab Achís. 3 E diguéran los
1Re 30,15	–Pories-me amanar a aquesta	companya ? E ell respòs e dix: –Jura'm per
1Re 30,15	senyor, e amanar-t'he a aquesta	companya . E jurà-li David so que
1Re 31,9	era esdavan gut a Saül e tota la sua	companya . 10 E posàran les armes de Saül
2Re 2,25	Benjamín ajustàran-sa tots en una	companya e féran una molla de si mateys
2Re 3,23	anat ab pau. 23 E Joab e tota la	companya qui éran ab ells vanguéran
2Re 10,9	en lo camp. 9 Com vaé Joab que lla	companya era aparallada davant ell a
2Re 10,10	a son frare Abisayi e apallà la sua	companya contra los fills de Amon. 11 Dix
2Re 13,34	lavà los vulls e vaé una gran	companya vanir per un pug que no havia
1Re 10,19	los vostres trips e per les vostras	companyas . 20 E axí Samuel aplegà tots los
1Re 1,11	Senyor, 11 e dix: –Senyor, Déu de	companyes , si tu guardes e veus lo turment
1Re 4,4	amistança de nostre Senyor de les	companyes que seÿa sobra xarobín. E los
1Re 9,21	és lo pus darrer de totes les	companyes dell trip de Benjamín? Per què
1Re 13,17	éran vanguts en Maquinàs. 17 E III	companyes isquéran de la host dels
1Re 17,10	dix: –Yo he aontades [*] les	companyes d'Israell vuy [*]. 11 E com los
1Re 17,45	en lo nom de Déu [*], Senyor de les	companyes d'Israell, que tu has vuy
1Re 29,1	E lavors fóran ajustadas totes les	companyes dels falisteus en Afech. E
2Re 6,2	lo nom de nostra Senyor, Déu de	companyes , que seu lo xarobín sobra ella.
2Re 6,18	lo poble en nostre Senyor, Déu de	companyes , 19 e partí a cascú d'aquells
2Re 7,26	e sia dit Senyor de	companyes , Déu sobra Israell. La casa del
2Re 7,27	nostre Senyor, 27 Car tu, Senyor de	companyes , Déu d'Israell, has ravalat a
2Re 20,11	–Veus aquell qui volch éser	companyó da David per Joab. 12 E Amasà
1Re 12,3	do [*], ne si he opromut algú e	compdemnat aquell: uy jo us ho restituiré.
1Re 1,23	E yo prech nostre Senyor qu'ell	complexa la tua paraula. Donchs Anna
1Re 16,1	no regna sobre lo poble d'Israell?	Complex ton corn d'oli e vina per ço que
1Re 15,13	sies tu de nostre Senyor. Yo he	complida la paraula de nostre Senyor. 14
1Re 20,7	ell sarà irat e felló, sàpies que	complida és la sua malícia. 8 Fé, doncs
1Re 20,9	si yo veg la melícia de mon para	complida , jo t'ho faré a saber. 10 E dix
1Re 15,11	car ell ha desemparat mi e no ha	complides les mies paraules per obra.
1Re 3,12	contra la sua casa. Yo comensaré a	complir . 13 E li he ja dit que jutjaré la
1Re 1,20	d'ela. 20 E com lo terma fo	complit , ella consabé e infantà un fill, e
1Re 13,10	ell ofarí holocaust. 10 E com hach	complit d'ofarir [*], Samuel venc a Saül,
2Re 6,18	coses de pau. 18 E, com haguéran	complit de oferir [*], David banayí lo
1Re 2,4	hòmens és sobrat, e los febles són	complits de força. 5 Aquells qui
1Re 7,2	stech en Chariarim los dies fóran	complits enaxí que XX anys. E tot lo poble
2Re 24,21	-li David: –Per ço só vangut que	compra la tua era, e adificaré altar aquí
2Re 24,24	Senyor Déu oferssó agradabla.	Comprà David la era e los bous, e costàran
2Re 12,3	sinó una ovella patita que havia	comprada e puys havia-la nodrida [*], e
2Re 24,24	que axí sia com tu vols, ans t'ho	compraré per just preu e ofaré a nostre
1Re 12,2	que yo són así present de retra	comta . 3 Diguats-ma devant nostra Senyor
1Re 15,4	al poble, e comtà ells axí com hom	comta anyells, e trobà CC millie hòmens
1Re 15,4	4 Donchs Saül ho manà al poble, e	comtà ells axí com hom comta anyells, e
2Re 11,18	[*] 18 E vench lo misatja a David e	comtà -li tot so que era estat en la
1Re 15,2	hosts diu: “Aquestes coses yo he	comtades , totes les coses que Amalech ha
2Re 24,3	que'll rey, senyor meu, vulla ara	comtar lo poble? 4 Emperò la paraula del

1Re 11,5	ne per què plòran? E ells lo hy	comtaran . 6 E l'asperit de nostre Senyor
2Re 2,30	servacials de David XVIII; e no hy	comtaran Azael, car ab ell éran XX. 31
2Re 3,23	ab ells vanguéran despuys e tantost	comtaran e diguéran a Joab que Abner, fill
2Re 24,10	armes. 10 David panadí's com havia	comtat lo poble e dix David a nostre
2Re 5,2	hir e l'altra dia e de aquí anant,	con era Saül rey sobra nós, tu era qui
2Re 21,9	les mesas, ço és, en la primera,	con hom comensa los ordis. 10 E Rafà, mara
1Re 9,17	e lo lur crit és vangut a mi. 17	Con Samuel hach guardat Saül, nostra
1Re 4,6	la host dels hebreus? E levors éls	conaguéran que lla archa de la amistança
1Re 10,11	E, com ells, qui dabans l'havían	conagut , vaéran qu'ell era ab los
2Re 10,6	6 E com los fills de Amon haguéran	conagut que gran injúria e gran scarn
1Re 3,7	ta'n e dorm. 7 E Samuel encara no	conaxia [*] la paraula de nostre Senyor
1Re 2,12	los fills da Elí éran malvats e no	conaxian pas nostro Senyor 13 ni l'ofici
1Re 15,18	e auciu los paccadors de Amalec e	combat contra tro que los hajes tots
1Re 17,8	Elegits un home de vosaltres qui's	combata ab mi [*]. 9 E si ell me pot
1Re 28,15	gran treball. Vet que los falisteus	combàtan contra mi, e Déus se és partit de
1Re 4,10	-vos. 10 Donchs los falisteus sa	combatéran , e'l poble d'Iraell fo
1Re 4,9	sarvit a vós. Confortats-vos e	combatets -vos. 10 Donchs los falisteus
1Re 13,5	contra los fills d'Iraell per	combatra , e fóran XXXIIIIM hòmens de
1Re 16,18	és hom qui ha gran força e sap ben	combatra , e savi [*] e molt bel hom, e
1Re 17,21	Israell havia aparalada sa host per	combatra ; los falisteus [*] d'altra part.
1Re 17,32	falisteu. Yo són ton serf e iré'm	combatra contra ell e aucieur'l. 33 Saül
1Re 30,1	tramuntana, en Sicalech, e havían	combatut Sicalech e havían-la cremada 2
2Re 3,7	E Rasfà, filla de Achià, era stada	concopina de Saül, e Abner antrà-sa'n a
2Re 3,8	8 -Per què ést tu entrat a la	concopina de mon para? E Abner fou irat
2Re 21,11	a David so que Rafà havia fet,	concopina de Saül. 12 E David pres los
2Re 5,13	pus que fou vangut de Hebron, pres	concopines e mullers de Israell, e hach
2Re 19,5	e les tues mullers e les tues	concopines . 6 Car tu ames aquells qui't
2Re 20,3	en la sua casa en Jerusalem, pres X	concopines qu'ell havia jaquides per
2Re 1,16	que morí: -La tua sanch e la tua	condebnació sia sobra lo teu cap, car la
1Re 3,20	d'Israell, de Dan entrò a Barsabe,	conech que Samuel era leyal profeta a
1Re 20,30	-li: -Fill de bagasa! Donchs no	conech yo ara que tu ames lo fill de Isay
2Re 3,37	-los molt [*]. 37 E en aquel dia	conech tot lo poble d'Irael que lo rey no
2Re 5,12	la casa a David. 12 E lavors	conech David que nostre Senyor havia
2Re 19,20	20 car jo, servacial teu,	conech lo meu paccat. E per açò són jo
2Re 22,44	en cap de gents. Lo poble que jo no	conech servirà a mi. 45 [*] 46 Los fils de
2Re 3,25	entraments e los aximents teus e	conegua totes les coses que tu fas. 26 E
1Re 18,13	Saül moch ell de si e féu-lo	conestabla de M hòmens. Ell anava e vania
1Re 8,12	caretas, 12 e farà'n atrasí sos	conestables e sos sanescals e aradors de
1Re 17,18	aquestes X formes de formatges als	conestables , e vasitaràs tos frares [*].
2Re 7,21	grans per ço que tu ho donases a	conèxer al teu servicial. 22 »E per so,
2Re 3,38	als seus misatges: -E vosaltres no	conexets que fort gran príncep [*] és vuy
1Re 29,3	prínceps dels falisteus: -Encara no	coneyes David, qui fou servacial de Saül,
2Re 2,26	sa enfalonirà la tua spasa, e no	coneyes tu que la deseparació sia
2Re 3,25	Per què l'has jaquit anar? 25 No	coneyes , tu, Abner, fill de Ner? Car per so
2Re 22,50	malvat. 50 E per açò, Senyor, yo	confasaré a tu davant totes les gents e
1Re 14,47	lochs. 47 Com lo regna de Saül fou	confermat sobre lo poble d'Iraell, ell
2Re 5,12	David que nostre Senyor havia	confermat a ell en rey sobra Israell e
2Re 11,25	sa davénan en batalla. [*]	Conforta tu matex e la tua host, e anega
1Re 30,4	sa n'havían manadas catius, 4	confortà 's David ab nostro Senyor, e
1Re 30,6	se n'havían manats fills e filles.	Confortà 's David ab nostro Senyor [*] 7 e

1Re 4,9	farí Agipta [*]. 9 O, falisteus,	confortats -vos e siats axí com a barons,
1Re 4,9	axí com éls han sarvit a vós.	Confortats -vos e combatets-vos. 10
1Re 16,23	sa viula e viulava davant ell e	confortava Saül, axí que ell ho sofaria
1Re 20,34	David, per so com son para l'hach	confús e deshonorat [*]. 35 Com vench l'
1Re 5,6	regió, e rates nasquéran, e gran	confusió de mort fo feta en la ciutat. 7 E
1Re 20,30	ara que tu ames lo fill de Isay en	confusió tua e en confusió de la bagasa de
1Re 20,30	fill de Isay en confusió tua e en	confusió de la bagasa de ta mara? 31 Car
2Re 19,5	casa del rey e dix-li: –Vuy has	confusos tots tos sarvicials, qui han
1Re 14,24	d'Israell [*]. 24 [*] E [*] Saül	conjurà lo poble, dix: –Maleyt sia aquell
1Re 1,25	's prania guarda de Anna ne no la	conoxia . 26 Mas lavors Anna dix a ell:
1Re 14,20	havia girat son coltell contra son	companyó [*] 21 [*] 22 [*] E era Saül
1Re 1,20	20 E com lo terma fo complit, ella	consabé e infantà un fill, e apellà son
1Re 2,21	21 E nostra Senyor vasità Anna, car	consabé e infantà III fills e II filles. E
2Re 11,5	llo rey hach jagut ab ella, ella	consabé . E d'aquí avant sasà que no hach
2Re 5,19	sa en la val de Rafaym. 19 E David	consallà 's ab nostre Senyor Déu e dix:
2Re 8,17	éran preveres, e Sarañas era	consaller , 18 emperò Banñas [*] era sobra
2Re 20,25	era escrivà del rey, 25 e Cibà era	consaller , e Sadoch e Abitar eren
1Re 5,9	morenes. Los hòmens de Getum feren	consell e féran así mateys sitis de pells.
1Re 10,22	22 Aprés açò, ells demenàran	consell a nostra Senyor, per saber si ell
1Re 14,36	[*] Dix lo pravera: –Anem demanar	consell a nostre Senyor. 37 E [*] dix: –Yo
1Re 28,6	lo seu cor règeament, 6 e demanà de	consell a nostre Senyor, e nostre Senyor
2Re 19,10	calam e no ratornam a David? E lo	consell de tot Israell vench al rey. 11
2Re 20,18	Abella”, car aquesta és ciutat de	consell antiguament, e axí anàvan-sa'n
2Re 21,1	anys contínuament. E David damanà	consell a nostre Senyor [*]. –E açò és fet
2Re 23,23	pervangut entrò a III. David féu	consellador aquest a la sua orella en
2Re 3,37	poble d'Iraell que lo rey no havia	consentit en la mort de Abner [*]. 38 E
2Re 22,39	qu'ells haja consumats. 39 Yo'ls	consumaré e'lls trancaré per so que no's
2Re 22,38	me'n tornaré dentrò qu'ells haja	consumats . 39 Yo'ls consumaré e'lls
1Re 13,15	-sa en Gabaà de Benjamín. E Saül	contà lo poble qui era ab ell, e fóran
1Re 12,7	7 Donchs, vós stats ara perquè yo	contena contra vós, per jutjament davant
1Re 1,22	Senyor Déu, e aquell stigua aquí	contínuament . 23 E Elchanà, son marit, dix
2Re 21,1	dies de David e durà per III anys	contínuament . E David damanà consell a
1Re 2,1	lo meu Déu. La mia boqua és uberta	contra los meus anamichs, per so com jo'm
1Re 2,25	lo poble [*]. 25 Si un home pecca	contra un altra, Déu ho pot perdonar; mes,
1Re 2,25	ho pot perdonar; mes, si hom pecca	contra Déu, qual pragará per aquell? Éls
1Re 3,12	[*]. 12 En aquell dia yo sositaré	contra Elí totes les coses que yo he
1Re 3,12	totes les coses que yo he parlades	contra la sua casa. Yo comensaré a
1Re 4,1	falisteus se ajustàran en batalla	contra lo poble d'Israell, e lo poble de
1Re 4,2	en Afet 2 e ordonaren lur host	contra lo poble d'Israell. E com la
1Re 6,9	la carera de lles sues encontrades	contra Besames, nós sabrem qu'ell ha fet
1Re 6,9	Besames, nós sabrem qu'ell ha fet	contra nós aquest gran mal. E si ella no
1Re 7,10	los falisteus comensàran batalla	contra los fills d'Israell, e nostre
1Re 7,10	tronà aquell dia ab gran tabustoll	contra los falisteus e spaventà aquells, e
1Re 8,18	en aquell dia mercè a nostre Senyor	contra vostre rey, lo qual vós havets
1Re 12,7	vós stats ara perquè yo contena	contra vós, per jutjament davant nostra
1Re 12,12	rey dels fills d'Amon, era vangut	contra vós, digués a mi: “Axí no serà, mes
1Re 13,4	lo poble d'Israell s'és andresat	contra los falisteus.» Donchs lo poble
1Re 13,5	5 E los falisteus se ajustàran	contra los fills d'Iraell per combatra, e
1Re 14,5	5 La un escul axia'n vers aguilló,	contra Machinàs, e l'altra, a migjorn
1Re 14,20	falisteus havia girat son coltell	contra son companyó [*] 21 [*] 22 [*]

1Re 14,47	poble d'Irraell, ell sa combatia	contra los anamichs tot entorn: [*] Edom e
1Re 14,47	los anamichs tot entorn: [*] Edom e	contra lo rey de Sabaà e contra los
1Re 14,47	[*] Edom e contra lo rey de Sabaà e	contra los falisteus. E ell sobrà tots
1Re 14,47	falisteus. E ell sobrà tots aquells	contra los quals ell sa girava. 48 E com
1Re 14,52	de Abiell. 52 Molt fort batalla era	contra los falisteus en tots los dies de
1Re 15,18	los paccadors de Amalec e combat	contra tro que los hajes tots morts." 19
1Re 17,2	e andresàran lur host e vanguéran	contra los falisteus. 3 E los falisteus
1Re 17,3	falisteus. 3 E los falisteus stàvan	contra la muntanya de una part, e lo poble
1Re 17,3	de una part, e lo poble d'Israell,	contra altra part [*]. 4 Ab aytant, axí un
1Re 17,32	Yo són ton serf e iré'm combatra	contra ell e auciué'l. 33 Saül dix a
1Re 17,33	falisteu ne't poràs combatra	contra ell, car tu ést infant, e ell és
1Re 17,40	[*], e pres sa fona en sa mà e anà	contra lo falisteu. 41 E lo falisteu
1Re 17,43	David: –Són yo cha, que tu vengues	contra mi ab bastó? E malaí a David [*].
1Re 17,45	terra. 45 E David dix [*]: –Tu véns	contra mi ab spasa e lança e scut, e yo
1Re 17,45	ab spasa e lança e scut, e yo vench	contra tu en lo nom de Déu [*], Senyor de
1Re 17,55	que Saül vaé anar David combatre	contra lo falisteu, ell dix a Abner,
1Re 18,30	los prínceps dels falisteus exíran	contra los fills d'Israell en batalla, e
1Re 19,4	dix: –O senyor [*], no vullés paccar	contra David, ton serf, car ell no ha
1Re 19,4	ton serf, car ell no ha paccat	contra tu, e les sues obres són molt bones
1Re 19,5	Israel. [*] Donchs, per què peccas	contra la sanch no noent e vols auciuera
1Re 19,8	e David axí defora e combaté	contra ells e vancé aquells, anaxí que
1Re 20,30	[*]. 29 [*] 30 E Saül fou irat	contra Jonatàs; dix-li: –Fill de bagasa!
1Re 27,11	en Jech, car «per vantura parlàran	contra ells: “Aquestes coses faça David.”»
1Re 27,12	a David e dix: –Molt mal ha fet	contra lo poble seu de Israell, e per açò
1Re 28,1	e aparallàran-sa a la batalla	contra Israell. Dix Achís a David: –Jo he
1Re 28,15	Vet que los falisteus combàtan	contra mi, e Déus se és partit de mi e no
1Re 29,8	de huy, que yo no vengua a combatra	contra los anamichs del rey, senyor meu? 9
1Re 30,14	e havem aquí robat, e som anats	contra Judà e som anats en les ancontrades
1Re 30,23	donats los ladres qui éran vanguts	contra vosaltres en les mans nostres. 24
1Re 31,2	E vanguéran los falisteus a Saül e	contra los seus fils, e ociéran Jonatàs e
2Re 1,16	teu cap, car la tua boqua ha parlat	contra tu matex e ha dit: “Yo he mort lo
2Re 3,8	dix-li: –Donchs, cap de ca jo són	contra Judà vuy, com jo haja feta
2Re 5,23	Senyor e dix: –Senyor Déu, pujaré	contra los falisteus [*]? E respòs nostra
2Re 6,7	un poch. 7 E nostre Senyor fon irat	contra Ozà, e nostre Senyor Déu farí
2Re 8,10	hagués gràcies com havia combatut	contra Adadàser e ll'havia mort, car Tou
2Re 10,9	de Israell e aparallà batalla	contra los asarienchs. 10 E l'altra
2Re 10,10	Abisayi e apallà la sua companya	contra los fills de Amon. 11 Dix Joab a
2Re 10,13	qui ab ell era, donàran batalla	contra los sarienchs, e los sirienchs
2Re 10,17	sirianchs aparallàran la batalla	contra David e combatéran fort e règeu
2Re 10,17	David e combatéran fort e règeu	contra ell. 18 E Israell vancé-los, e
2Re 11,23	anamichs sa esforçàran de combatra	contra nós [*] e ancalsam-los tro a la
2Re 11,25	tu matex e la tua host, e anega'ls	contra la ciutat e amonesta'ls que lla
2Re 12,5	[*] 5 E David fo fort irat e falló	contra lo rich hom e dix a Natan: –Viva
2Re 12,26	E lavors combatia e guarejava Joab	contra Rabat dels fills de Amon e combatia
2Re 12,27	e dix: –Jo he garejat e combatut	contra Rabat; sagons que yo veg, la ciutat
2Re 13,29	hu faéran los servacials de Absalon	contra Amon [*]. Com asò fou fet, tots los
2Re 20,21	fill de Bocrí, ha levada la sua veu	contra David. Liurats-nos solament
2Re 21,18	18 E la sagona batalla fo en Gab	contra los falisteus, e lavors aucís
2Re 21,19	19 La terrça batalla fou en Gob	contra los falisteus, en la qual batalla
2Re 22,8	e truncats, car Déu és anfalonits	contra ells. 9 E pujà foch de les sues

2Re 23,18	és aquell qui lavà la lansa sua	contra CCC hòmens, los quals aucís, e fou
2Re 24,1	de nostra Senyor Déu enfaloní's	contra Israell, [*] e dix David a Joab:
2Re 24,17	Senyor, que lla tua mà que's gir	contra la casa del meu para. 18 E vench
1Re 27,10	sa'n a Achís. 10 E deya-li Chis:	« Contra qui sots anats vuy?» E responia
2Re 22,44	manudes. 44 Tu salvaràs mi de les	contradiccions del meu poble e guardaràs
1Re 15,23	que ofarir grex de moltons. 23 Car	contradir a la volentat de nostre Senyor
1Re 14,39	E nangú de tot lo poble no li	contradix . 40 [*] 41 E Saül preguà e
1Re 29,4	en la batalla, car per vantura serà	contrari a nós com combatrem. Donchs, en
1Re 4,2	fugí als falisteus, e en aquel	contrast fóran morts per los camps [*]
2Re 22,40	encorbaràs sots mi aquells que'm	contràstan . 41 Tu m'has donats los meus
2Re 22,49	mi. 49 [*] [*] d'aquells qui'm	contràstan . Tu daliuraràs mi de l'hom
1Re 20,13	emperò, la malísia de mon para sarà	contre tu, jo hu ravallaré a tu e gaquiré
1Re 31,1	los falisteus combatían e batalàvan	contre Israell. E partí's Israell dels
1Re 17,33	33 Saül dix a David: –Tu no poràs	contrestar en aquest falisteu ne't poràs
2Re 5,8	E per ço diu hom: «Lo sech ne lo	contret no antraran en lo temple de Déu.»
2Re 9,3	fill de Jonatàs n'ha romàs, qui és	contret dells peus. 4 Dix lo rey: –On és?
2Re 5,6	así, si no te'n portes los orbs e	contrets Quaix qui diu que: “Nós no havem
2Re 5,8	qui los porían [*] los sechs e los	contrets que aýraven la ànima de David,
2Re 22,5	dels meus anamichs, 5 car de les	contricions de la mort me han anvironat,
1Re 12,2	fills són ab vós. E yo he stat e	conversat de ma joventut ab vós entrò en
2Re 11,13	E stech [*] fins l'altra dia. 13 E	convidà -lo David, e menjà e bague ab
2Re 13,23	en Balasar, qui era prop Afraým, e	convidà tots los fills del rey 24 e vench
1Re 9,22	-los loch en cap [*], car en lo	convit havia XXX hòmens. 23 Samuel dix al
2Re 3,20	ab XX hòmens. David féu gran	convit a Abner e a tots aquells que éran
2Re 12,4	ne dels seus bous, que so que faés	convit an aquell palagrí, car lo palagrí
2Re 13,27	[*] 27 [*] E Absalon féu tan gran	convit , que quax fill de rey no'l podia
2Re 19,28	has posat mi, servecial teu, als	convits e als manjars de la tua taula.
1Re 1,8	ne per què és turmentat lo teu	cor . Donchs, no só yo a tu millor que X
1Re 1,13	13 e ella parlava en son	cor e no fajà sinó moura los lavis, e la
1Re 2,1	ahorà e dix: 2, Tit Capítol II 1 Mon	cor s'és alegrat ab nostre Senyor, e lo
1Re 2,1	alegrat ab nostre Senyor, e lo meu	cor s'és axellçat en lo meu Déu. La mia
1Re 2,35	faell, lo qual farà sasons mon	cor e sasons ma ànima, e yo adificaré a
1Re 3,5	corech a Elí e li dix: –Vet mi así,	cor tu m'has apallat. Elí dix: –Yo no he
1Re 3,9	apella a tu, diràs: “Seynor, parla,	cor lo teu serf ou tu.” Donchs Samuel se
1Re 4,13	per la qual aquel vania, e lo seu	cor era molt tamorós per la archa de
1Re 6,6	6 E guardats no anduresca lo vostro	cor axí com féu als agepcis [*] e puys
1Re 7,3	a nostre Senyor de tot vostro	cor e tolets los déus stranys [*] e daret
1Re 7,3	déus stranys [*] e daret vostra	cor a nostre Senyor en servir aquel tot
1Re 10,9	partia d'él, Déu mudà a ell altra	cor . E tots aquells sanyals vangéran a ell
1Re 12,24	a ell en varitat de tot vostro	cor , car vós havets vistes los grans
1Re 13,14	Senyor [*] aquest un hom sasons son	cor e nostra Senyor ha manat a ell que sia
1Re 18,17	Senyor. E Saül sa pansava en son	cor : «Yo no aució pas David, mes los
1Re 21,12	XM”? 12 E posà David [*] en son	cor e hach gran pahor de Achís, qui és rey
1Re 27,1	27, Tit [*] 1 Dix Davit en son	cor : «Si no quart mi matex, alguna veguada
1Re 28,5	gran pahor, e spaordí's lo seu	cor règeament, 6 e demanà de consell a
2Re 3,18	ara damanats-ho e feis-ho,	cor nostre Senyor parlà a David e dix: “En
2Re 6,16	Senyor Déu e menyspràs-lo en son	cor . 17 E matéran la arqua de nostra
2Re 7,3	e fes tot quant tu penses en ton	cor , car nostre Senyor Déu és ab tu. 4 E
2Re 7,21	21 Per la tua paraula e sasons lo	cor teu has fetes totes aquestes coses e
2Re 7,27	lo teu servecial ha trobat lo seu	cor per so que praguàs a tu per aquesta

2Re 19,19	iniquitats mies ne les poses en ton	cor que yo he fetes del dia ensà que tu
2Re 21,1	Saül e per la sua casa de sanch,	cor ell aucís los gabonites. 2 [*] e dix-
2Re 2,18	e Abizai e Azael. Enperò Azael era	corador fort lauger [*] 19 e Azael coria
1Re 8,11	e fer-n'ha sos cavellers e	coradors davant ses caretas, 12 e farà'n
1Re 10,23	en sa casa. 23 Donchs ells hi	coraguéran e amanàran-lo, e stech en mig
1Re 20,36	que yo gitaré. E com l'infant fou	coragut là on Jonatàs havia gitades les
1Re 1,10	Axí com Anna era irada ab amargós	coratge , ela plorava molt agrament a
2Re 8,2	Moab e masurà los falisteus ab una	cordaleta e agolà-los ab la terra e
2Re 8,2	agolà-los ab la terra e masurà II	cordaletes , una a aciura e l'altra a
2Re 22,6	del diabla han tangut mi. 6 Les	cordes , les de infern, han anvironat mi,
1Re 3,5	respòs: –Vet que són así. 5 On él	corech a Elí e li dix: –Vet mi así, cor tu
1Re 17,22	tendes so qu'él havia portat [*] e	corech là on davia éser la batalla e
1Re 17,51	no tania spasa en la mà, 51 ell	corech e stech sobra lo falisteu e pres sa
2Re 2,19	corador fort lauger [*] 19 e Azael	coria derrera Abner e pasagia-lo fort e
2Re 5,8	cubertures, per les quals l'aygua	coria , e aquells qui los porían [*] los
1Re 2,9-10	l'emperi al seu rey e axalçarà lo	corn dell seu untat. 11 E Alcanà sa'n
1Re 16,1	lo poble d'Israell? Complex ton	corn d'oli e vina per ço que yo trameta
1Re 16,13	he alet. 13 Donchs Samuel pres lo	corn de l'oli e untà'n aquel en mig loch
2Re 22,3	jo he sparança en ell, scut meu e	corn de la mia salut e axalsador meu e
2Re 20,1	de Bocrí [*], e aquell toçhà la	corneta e la nafill e dix: –No havem nós
2Re 20,22	per lo mur. E lavors Joab toçhà la	corneta , e partíran-sa de la ciutat e
2Re 1,10	per tot lo cors. E prenguí la sua	corona que tania al seu cap e la armiyla
2Re 12,30	hach combatuda, [*] 30 [*] pres la	corona del cap del rey, e aquella pasava
2Re 22,30	mies tenebres. 30 Jo seré sint e	correré en tu e saltaré lo mur en lo Déu
1Re 10,26	de lla host se n'anà ab ell, los	cors dels quals nostra Senyor havia
1Re 17,46	e't tolré lo cap e daré lo teu	cors mort e aquells dels falisteus als
1Re 21,11	rey de la terra? E no cantàvan per	cors e no deyan: “Saül n'ha morts M, e
1Re 31,10	en lo temple de Staroch, emperò lo	cors seu panjàran en lo mur de Besan. 11
1Re 31,12	e anàran tota la nit e praséran lo	cors de Saül e los cors de sos fills, qui
1Re 31,12	e praséran lo cors de Saül e los	cors de sos fills, qui éran en lo mur de
2Re 1,10	a les nafras que havia per tot lo	cors . E prenguí la sua corona que tania al
2Re 3,31	vos de sachs e fets plan davant lo	cors de Abner. Emperò lo rey David saguia
2Re 6,12	ab gran goig. E éran ab David VII	cors , e havia-hy sacrifici de vadell. 13
1Re 1,15	e yo no he bagut vuy vi ne nanguna	cosa qui puxa anbriaguar, mas la mia ànima
1Re 3,17	que tu no m'ho salles per nanguna	cosa . Déu farà a tu aquestes coses [*], si
1Re 6,4	·s pertex de vós. 4 Diguéran: –Qual	cosa és la que nós li davem retra [*]? E
1Re 9,7	serf: –Vet que nós irem. Mas qual	cosa portarem nós a l'homa per
1Re 9,9	que, com volían damanar alguna	cosa a Déu, deyan: «[*] Anem al vaent.»
1Re 10,8	[*], e que yo mostra a tu qual	cosa faças. 9 Donchs, com Saül hach
1Re 10,11	diguéran los uns als altras: –Qual	cosa és asdavanguda al fill de Cis?
1Re 10,16	trobades. Mas no li dix nanguna	cosa de la paraula del regna [*]. 17
1Re 10,27	faça samblant que no oýs nanguna	cosa de lur murmurament. 1Re 11, Tit
1Re 12,16	16 Mas ara stats e vajats aquesta	cosa [*] que nostre Senyor farà davant
1Re 13,17	dels falisteus per robar alguna	cosa e per tolra als fills d'Israell; la
1Re 14,6	Senyor farà per nós, car no és gran	cosa a nostre Senyor salvar a molts o a
1Re 14,41	Israell, dóna a mi demostrança qual	cosa és açò per què tu no has respòs a ton
1Re 16,3	sacrifici, e jo mostraré a tu qual	cosa tu faces, e tu untaràs aquel que yo
1Re 18,8	XM e a mi no, sinó M! Donchs, qual	cosa dafal a ell sinó sol lo regna! 9 D'
1Re 18,23	[*] David respòs: –Par a vós pocha	cosa éser jendre de rey? Jo són pobre home
1Re 19,21	a profetitzar. 21 E com aquesta	cosa fou anunsuada a Saül, tramès-hi [*]

1Re 20,2	moràs, car mon para no farà nanguna	cosa gran ne pocha qu'ell no m'ho digua.
1Re 21,3	prech-ta que'm dons ara alguna	cosa o V pans o so que't trobs ma vullés
1Re 28,10	vandrà nangun mal a tu per aquesta	cosa . 11 Dix la fembra a Saül: –Què vols
2Re 3,13	faré ab tu amistança. Mas una	cosa ta daman —dix David—: no vauràs la
2Re 3,28	frare. 28 Com David sabé aquesta	cosa que hach feta Joab, dix: –Mundo són
2Re 3,35	[*], si yo tast pa ne nanguna altra	cosa ans del vespra, que llo sol sia post
2Re 7,19	devant los teus ulls éseré pocha	cosa , Senyor Déu, ans has parlat de la
2Re 11,11	la salut tua [*] yo no faré aytal	cosa ! 12 E dix David [*]: –Stà vuy encara
2Re 19,42	Per què us anfalónits per aquesta	cosa ? Nós no havem res manjat del rey, ne
2Re 23,17	'm perdó, car jo no faré aquesta	cosa . E, donchs, bauré jo la sanch de
1Re 28,9	[*]: –Vet que tu sabs quantes	cosas ha fetas Saül e en qual guisa ha
1Re 2,3	en parlar argulosament. Les velles	coses partèscan de la tua boqua [*] e a
1Re 2,22	Elí era molt vell, e oí totes les	coses que son fills faían en tot Israell e
1Re 2,23	–Per què fets vosaltras aquestes	coses , [*] les quals tot lo poble se
1Re 2,27	vench a Elí e dix a ell: –Aquestes	coses diu nostre Senyor: “No aparaguí yo
1Re 3,12	yo sositaré contra Elí totes les	coses que yo he parlades contra la sua
1Re 3,17	cosa. Déu farà a tu aquestes	coses [*], si tu celas a mi res [*]. 18
1Re 8,7	–Ojes la veu del poble e totes les	coses qu'ells dían a tu. Car ells no han
1Re 9,20	trobades. Donchs, totes les milors	coses [*] dels fills d'Israell seran de
1Re 12,1	oÿda la vostra veu segons totes les	coses que vós havets parlades a mi, e yo
1Re 12,21	[*] 21 e no us declinets a vanes	coses , que no profitaran a vós ne us
1Re 15,2	Senyor de les hosts diu: “Aquestes	coses yo he comtades, totes les coses que
1Re 15,2	coses yo he comtades, totes les	coses que Amalech ha fetas al poble d'
1Re 15,3	ne no cobeigs nangunes de les sues	coses , mes auciu hòmens e fembres, grans e
1Re 15,9	a les vestadures [*] e a totes les	coses qui éran belles, e anch no volguéran
1Re 15,15	e havem mortes totes les altres	coses . 16 Lavors dix Samuel a Saül: –Sofir
1Re 15,16	-ma, e yo mostraré a tu quals	coses nostra Senyor ha parlades e dites
1Re 15,21	ovelles, e són promeyes de aqueles	coses que són stades mortes, e asò han fet
1Re 18,5	braguer. 5 David anava a totes les	coses que Saül lo tramatia, e faÿa
1Re 19,18	e anà-sa'n e recomtà totes les	coses [*] a Samuel, en Ramacha, on ell e
1Re 20,42	–Vé-te'n en pau. Totes les	coses que havem jurades en lo nom de
1Re 27,11	parlàran contra ells: “Aquestes	coses faÿa David.”» E açò era decret seu
1Re 30,18	E lavors pres David totes aquelles	coses que los amalichites havían aportades
1Re 30,19	ses II mullers 19 [*] e totes les	coses sues qu'ells havían aportades e
1Re 30,23	meus, ne partirets axí aquelles	coses que nostre Senyor ha liurades a
1Re 31,11	haguéran oÿdes totes aquestes	coses que'ls falisteus havían fetas a
2Re 1,13	Israell e li havia dites aquestes	coses : –D'on ést, tu? E aquell li dix:
2Re 2,1	II 1 Adonchs, après aquestes	coses , David aconsallà's ab nostre Senyor
2Re 3,19	que parlàs a David totes aquestes	coses que plaían a Israel e a Benjamín 20
2Re 3,25	aximents teus e conegua totes les	coses que tu fas. 26 E aytantost Joab
2Re 5,9	e féu aquí grans bastiments e grans	coses . 10 E creixia tots dies, e nostre
2Re 6,17	ofersons davant nostra Senyor,	coses de pau. 18 E, com haguéran complit
2Re 7,5	David e di-li: “Aquestes	coses diu nostre Senyor Déu: Donchs tu no
2Re 7,21	lo cor teu has fetes totes aquestes	coses e tan grans per ço que tu ho donases
2Re 7,28	al teu servicial aquestes bones	coses . 29 Adonchs, comensa e banaex la
2Re 7,29	has parlades e dites aquestes	coses , e de la tua banadicció serà baneyta
2Re 8,6	Senyor guardava David en totes	coses qu'ell faÿa. 7 E David pres les
2Re 8,14	Déu guardava'l, en totes aquestes	coses que faÿa David e servían a él. 15
2Re 10,17	major. 17 E com David sabé aquestes	coses , ajustà tot Israell e pasà Jordà e
2Re 11,2	en Jerusalem. 2 Dementres aquestes	coses sa faÿan, sdavenc-sa un dia que

2Re 12,8	de ton senyor [*] e, si aquestes	coses són poques, a tu yo t'anadiré
2Re 21,14	son para. E feren totes aquelles	coses que'll rey los havia manadas. Aprés
2Re 22,22	nostre Senyor, e no he fet nangunes	coses males davant ell. 23 Car tots los
2Re 23,5	ferma qui tostemp duren totes	coses , car tota la mia salut e la mia
2Re 23,22	-lo ab la sua lança. 22 Aquestes	coses féu Banayda fill de Juadà, 23 e
2Re 24,12	-li aquestes paraules: "Aquestes	coses diu nostre Senyor: De III coses lig
2Re 24,12	coses diu nostre Senyor: De III	coses lig-na aquella que't vulles, e
2Re 24,23	so e donà-ho al rey, aquestas	coses , e dix: -Nostre Senyor, Déu teu,
2Re 24,25	Senyor Déu e ofarí aquí ofersó de	coses de pau. E nostre Senyor Déu hach
1Re 14,50	lo príncep de lla sua cavallaria,	cosí de Saül. 51 Sis era stat para de
1Re 19,7	David e recomtà-li totes aquestes	cosses . E menà David davant Saül, e David
2Re 24,24	Comprà David la era e los bous, e	costàran L sicles d'argent. 25 E David
1Re 20,25	lavà's Jonatàs, e saech Abner al	costat da Saül, e nangú no saech là on
2Re 20,10	lo colltell e fari'll per lo	costat , e axíran-na los budels, e morí,
2Re 21,14	14 [*] en la tera de Benjamí, en lo	costat del sapulcra de Cis, qui era son
2Re 2,16	coltells los uns als altres per los	costats e cayguéran tots morts ensemps. E
1Re 2,16	primerament lo grex sasons la	costuma e puys pren-ta'n a ta
1Re 9,9	anam sercant. 9 Encara havia tal	costuma en Israell que, com volían damanar
1Re 20,5	són calendes, e yo siuré axí com és	costuma prop lo rey a la taulla. Donchs,
1Re 20,25	lo rey sa fo asagut sasons la sua	costuma en la sua cadira, qui era de prop
1Re 14,14	mig jornal de bous, ço és, tant com	costúman de leurar [*]. 15 E fo fet un
1Re 2,36	romandra en la tua casa, sí	covandra que hom prech per él, e qu'ell
1Re 14,44	a Jonatàs: [*] [*] 44 [*] -[*]	Cové que tu muyras, sens dupta, de mort.
2Re 2,22	de mi, no'm vulles ancalsar, sinó	covendra a fer que t'aucia. E si asò fas,
1Re 10,2	migjorn, qui saltaran envers grans	coves . Ells diran a tu: "Les someras són
1Re 13,6	per què ells s'amagàran en	coves e fosses [*]. 7 E los hebreus
1Re 14,11	-Veus que los habreus íxan de les	coves on s'éran amaguats. 12 Donchs los
2Re 3,9	li anadescha, si yo no fas aquella	covinensa ab David, axí com ell volia 10
2Re 3,21	meu rey, e per so que fasa ab tu	covinensa que sies senyor e que sanyorejas
2Re 5,3	[*] en Habron al rey, e al rey féu	covinensa e pau ab ells en Habron davant
2Re 23,5	la mia casa envers [*] que fasa	covinensa ferma qui tostemp duren totes
1Re 14,52	qu'él vaia éser hòmens forts e	covinents a batalla. 1Re 15, Tit Capítol XV
1Re 27,12	en la terra dels falisteus. 12 E	craech Achís a David e dix: -Molt mal ha
1Re 30,3	la ciutat e haguéran-la trobada	cramada e trobàran que los fills e filles
1Re 30,14	qui són envers lo migdia, e havem	cramada la ciutat Sicalech. 15 Dix David:
1Re 2,16	que sacrificava deya a ell: «Lexa	cramar primerament lo grex sasons la
2Re 23,7	matran e seran ensesos en lo foch e	cramaran dentrò que sían tornades a no
1Re 31,12	los hòmens de Jabès-Galaad e	cramàran Basan. 13 E pranguéran los ossos
1Re 2,15	en Siló. 15 Nalex anans qu'ells	cramàsan lo grex del sacrifici, vania lo
2Re 10,5	-Stats-vos en Jericó entrò sia	crascuda vostra barba e lavors tornats. 6
1Re 2,26	auciura. 26 E Samuel, l'infant,	craxia e muntuplicava e playà a Déu e als
2Re 19,6	teus prínceps [*]. E en varitat jo	crech que a tu plaguera que Absalon fos
2Re 5,10	bastiments e grans coses. 10 E	creixia tots dies, e nostre Senyor era ab
1Re 30,1	combatut Sicalech e havían-la	cremada 2 e havían-sa'n manades les
2Re 24,22	e vaques e càreus e jous de bous a	cremar axí com a lenya en holocaust. 23 E
1Re 2,28	perquè muntàs al meu altar e que	cremàs a mi ensens e que portàs [*] ephot,
1Re 2,21	e II filles. E Samuel, l'infant,	cresch davant nostra Senyor. 22 Elí era
1Re 3,19	farà so que lli plaurà. 19 Samuel	cresequè , e nostra Senyor era ab ell. E
1Re 4,5	les tendes, tot lo poble d'Israell	crijà ab gran crit, axí que tota la terra
1Re 7,9	-lo a nostre Senyor. E Samuel	crijà a nostro Senyor per lo poble d'

1Re 10,24	sia semblant a ell. Tot lo poble	crijà : –Nostra rey viva! 25 Samuell dix,
1Re 12,18	damanat rey sobra vós. 18 Samuel	crijà nostre Senyor, e Déu [*] donà trons
1Re 13,4	los falisteus.» Donchs lo poble	crijà après Saül en Galgala. 5 E los
1Re 14,20	–Tira ta mà a tu. 20 Donch Saül	crijà e tot lo poble qui era ab ell. E
1Re 15,11	Ladonchs fou Samuel molt trist, e	crijà a nostra Senyor tota la nit mercè.
1Re 20,38	sageta qui és més anlà que tu. 38 E	crijà altra veguada a l’infant e dix-
1Re 28,12	E com la fembra hach vist Samuel,	crijà ab gran veu [*]: –O Saül, per què
2Re 2,26	sus alt en un pujalet patit. 26 E	crijà Abner a Joab e dix-li: –Donchs
2Re 19,4	4 E David cobrí lo seu cap e	crijà en alta veu: –Absalon, fill meu! [*]
2Re 20,16	una fembra fort sàvia de la ciutat	crijà e dix: –Oiats, oiats! Diguats a Joab
1Re 20,37	lo loch on era la primera sageta.	Cridà Jonatàs e dix a l’infant: –Vet la
2Re 13,19	’s las mans al cap e anà-sa’n	criđant e ploran a casa de Absalon. 20 E
2Re 13,36	E axí antràran los fills del rey	criđant e plorant, e ells e al rey e alls
2Re 19,28	no he clams justs ne poria més	criđar . 29 Dix-li lo rey: –No’t cal més
2Re 22,42	e jo destruir-los-he. 42 Ells	criđaran a nostre Senyor, e no hy haurà
1Re 5,10	de nostra Senyor en Caron. [*]	Cridàran los hòmens [*] e diguéran: –Per
2Re 22,7	apalaré nostre Senyor Déu e	criđaré al Déu meu, e ell oirà la mia viva
1Re 8,18	e vós serets sos serfs. 18 E vós	criđarets en aquell dia mercè a nostre
1Re 12,10	mà del rey de Moab [*]. 10 E après	criđàs a Déu [*]. 11 E nostra Senyor
1Re 17,8	anava davant ell. 8 E stava e	criđava en la host dels fills d’Israell:
1Re 4,5	lo poble d’Israell cridà ab gran	crit , axí que tota la terra ne resonà. 6 E
1Re 4,6	ells diguéran: –Quina veu e quin	crit és aquest qui és en la host dels
1Re 5,12	lurs natges de mal de morenes. E lo	crit e l’odulament de cascuna ciutat
1Re 9,16	he rguardat lo meu poble, e lo lur	crit és vangut a mi. 17 Con Samuel hach
2Re 22,7	veu del seu temple sant, e al meu	crit irà a les sues orelles. 8 La terra sa
1Re 4,6	6 E com los falisteus oýran los	crits , ells diguéran: –Quina veu e quin
1Re 2,15	yo no pandré de tu carn cuyta, mas	crua .» 16 E aquell que sacrificava deya a
2Re 21,9	-los en les mans dels gabonites,	crusificàran -los en lo munt davant
1Re 4,12	vastiment esquinçat e havia son cap	cubert de pols. 13 E com ell fo vangut,
2Re 5,8	qui tocarían a les canals de les	cubertures , per les quals l’aygua coria,
1Re 6,13	[*]. 13 E los hòmens de Betzames	culían forment en una val, e com [*]
1Re 12,17	Donchs, no és ara tot dret temps de	cullir los forments? Jo apallaré nostre
1Re 19,5	vols auciura David, qui és menys de	culpa ? 6 Com Saül hach açò oýt, fou
2Re 12,10	que per nangun temps no partirà	cultel de la tua casa. [*] 11 E diu nostre
1Re 21,8	E dix [*] a Achimàlech: –Si has así	cultell o lança, da’l-me, car no he
2Re 1,22	de mort, de grechs de fort, e lo	cultell de Saül, no és tornat en va ne en
1Re 20,38	veguada a l’infant e dix-li:	– Cur -hi, vé tost e no t’aturs! E pres
2Re 19,6	vuy has mostrat que no has ànsia ne	cura dels teus prínceps [*]. E en varitat
1Re 6,3	lo vostro paccat. E lavors serets	curats e sabrets per què la mà de Déu no
1Re 1,13	era oýda de nangú. Donchs, Elí sa	cuydà que ela fos anbriagua. 14 [*] –[*]
1Re 18,11	una lansa 11 e tramès-la a David	cuydant -sa que’l pogués ancastar ab la
2Re 10,3	fills de Amon a Amon, lur senyor:	– Cuydas -ta que David haja tramesos a tu
2Re 4,10	misatga que mort era Saül, qui’s	cuydava que’m portàs bon misatge, maté-
1Re 8,13	fillas faedores de ungets e	cuyneres e pastadores de pa. 14 Ell pandrà
1Re 2,15	car yo no pandré de tu carn	cuyta , mas crua.» 16 E aquell que
1Re 17,48	fou vangut après de David, David sa	cuytà e axí a ell a carera [*], 49 e més
2Re 19,16	al rey e qu’allí pasàs Jordà. 16 E	cuytà ’s Samayí, fill de Gerrà, fill de
1Re 28,24	un vadel pascual en la sua casa, e	cuytadament aucís-lo, e pres pa e aygua
1Re 21,8	car la paraula del rey ma faÿa fort	cuytar . 9 Dix-li lo prevera: –Vet así lo
1Re 9,12	és. Veus qu’ell és devant vós.	Cuytat -vos, car ell és vangut vuy en

1Re 20,6	“David ma pragà que’l lexàs anar	cuytosament en la ciutat sua de Batlem,
2Re 4,4	com la nodrisa l’hach pres e fugí	cuytosament , caech-li en terra e fou
1Re 1,16	és molt turmentada [*]. 16 E no’t	cuyts yo, qui són ta serventa, axí com una
2Re 13,32	da David, e dix: –Senyor meu, no’t	cuyts que tots los fills teus sían morts.
1Re 1,17	–Vé-te’n en pau, e lo Senyor	d’Israell don a tu la demanda de la qual
1Re 1,19	nostra Senyor Déu hach ramanbrament	d’ela . 20 E com lo terma fo complit, ella
1Re 2,28	28 e yo alegí ell de tots los trips	d’Israell a mos obs en pravera, perquè
1Re 3,9	ell: [*] –Vé-te’n e dorm e, si	d’aquí avant apella a tu, diràs: “Seynor,
1Re 3,20	asdavangués. 20 D’on tot lo poble	d’Israell , de Dan entrò a Barsabe, conech
1Re 3,21	Samuel dix sdevench en tot lo poble	d’Israell . Tit Capítol IIII 1 E sdavench
1Re 4,1	en batalla contra lo poble	d’Israell , e lo poble de d’Israell axí a
1Re 4,1	lo poble d’Israell, e lo poble de	d’Israell axí a carera als falisteus en
1Re 4,2	ordonaren lur host contra lo poble	d’Israell . E com la batalla fo ajustada,
1Re 4,2	la batalla fo ajustada, lo poble	d’Israell fugí als falisteus, e en aquel
1Re 4,3	[*] IIIIM hòmens. 3 E lo poble	d’Israell se’n tornà a les tendas.
1Re 4,5	vanguda en les tendes, tot lo poble	d’Israell cridà ab gran crit, axí que
1Re 4,10	sa combatéran, e’l poble	d’Israell fo vançut, e cascú fugí en son
1Re 4,10	e gran mortaldat fo en lo poble	d’Israell , car XXXM n’hi hach, de morts
1Re 4,10	car XXXM n’hi hach, de morts	d’hòmens a peu. 11 E l’archa de Déu fou
1Re 4,17	[*]? 17 Aquell li dix: –Lo poble	d’Israell és fuyt devant los falisteus, e
1Re 4,18	de gran adat, e’l jutjà lo poble	d’Israell per XL anys. 19 E sa nora [*]
1Re 4,21	de nostra Senyor és tolta del pobla	d’Israell , car la archa de Déu és presa.»
1Re 5,6	Senyor sa agreujà sobra los hòmens	d’Azot [*] e farí Zaot en les pus
1Re 5,7	–No romangua la archa del déu	d’Israel ab nós, car la sua mà és dura
1Re 5,8	–Què farem nós de la arqua del Déu	d’Israell ? Aquells de Get respongueran:
1Re 5,10	aduyta así l’arqua perquè lo déu	d’Israell nos don mortaldat? 11 Lavors
1Re 5,11	–Lexats anar l’archa del déu	d’Israell e torn en son loch, per so que
1Re 6,2	–Què farem nós de la archa del Déu	d’Israell ? Ensenyats-nos en qual manera
1Re 6,3	–Si vós tramatets l’archa del Déu	d’Israell , no la trametats buyda, mes
1Re 6,5	V semblanças dels sacrets de natura	d’aur , sagons lo nombra de lles
1Re 6,5	dells falisteus, e farets V rates	d’aur . Car una plagua ha stada a tots
1Re 6,5	[*]. E donats glòria al Déu	d’Israell per saber si per ventura ell
1Re 6,8	Senyor en la careta e los vaxells	d’aur que vós li havets pagat [*] e
1Re 6,15	[*], en la quall éran los vaxells	d’aur , e posàran-la sobra la gran
1Re 6,17	les semblances del sacret de natura	d’aur , les quals los falisteus ratéran a
1Re 6,18	e Acareon, altra. 18 E les rates	d’aur , sagons los nombres de lles ciutats
1Re 7,3	Ladonchs Samuel dix a tot lo poble	d’Israell : –Si vós vos tornats a nostre
1Re 7,4	dels falisteus. 4 Donchs los fills	d’Israell traguéran de mig loch d’ells
1Re 7,4	d’Israell traguéran de mig loch	d’ells déus stranys [*]. 5 Samuel dix:
1Re 7,5	Samuel dix: –Ajustats tot lo poble	d’Israell en Masfat, que orem a nostre
1Re 7,6	paccat. Samuel jutjà los fills	d’Israell en Masfat. 7 E com oýran açò
1Re 7,7	sobra ells, e com los fills	d’Israell haguéran açò oýt, ells haguéran
1Re 7,9	cridà a nostro Senyor per lo poble	d’Israell , e nostre Senyor oý ell. 10
1Re 7,10	comensàran batalla contra los fills	d’Israell , e nostre Senyor tronà aquell
1Re 7,10	e fóran morts per los fills	d’Israell . 11 E los fills d’Israell
1Re 7,11	fills d’Israell. 11 E los fills	d’Israell axíran de Masfat, e pasaguíran
1Re 7,12	loch prop a prop, e apellà lo nom	d’aquell loch pedra de Ajuda, e dix:
1Re 7,13	vanir en los tèrmens del poble	d’Israell . La mà de nostra Senyor fo
1Re 7,14	les ciutats fóran ratudas als fills	d’Israell qu’ells havien toltes [*].
1Re 7,14	[*]. Donques ell deliurà lo poble	d’Israell de la mà dels falisteus. E pau

1Re 7,15	15 Doncs Samuel jutjà los fills	d'Israell e tot lo poble tots los dies de
1Re 7,16	Galgala e Masfa e jutjava lo poble	d'Israell en los demunt dits lochs, 17 e
1Re 7,17	casa e aquí ell jutjava lo poble	d'Israell e aquí adifichà altar a nostre
1Re 8,12	camp e masagers de blats e farers	d'armes e de ses caretas. 13 E farà
1Re 8,22	sobra éls. E Samuel dix al poble	d'Israell: –Casquí se'n vaja a sa ciutat.
1Re 9,2	enaxí que no havia entre los fills	d'Israell millor hom que ell, e ell era
1Re 9,2	e ell era pus alt que tot lo poble	d'Israell de les spatllas amunt. 3 Les
1Re 9,8	yo he la quarta part de un diner	d'argent. Donem-la a l'hom de Déu per
1Re 9,16	per éser rey sopra lo meu poble	d'Israell, e ell lo salvarà de la mà dels
1Re 9,20	les milors coses [*] dels fills	d'Israell seran de tu e de la casa de ton
1Re 9,21	del pus baix trip del poble	d'Israell, e lo meu linatja és lo pus
1Re 10,5	de nostre Senyor, on ha una posta	d'host dels falisteus, e com tu seràs
1Re 10,9	ses spatllas [*], axí que's partia	d'él, Déu mudà a ell altra cor. E tots
1Re 10,18	[*] en Masfat, 18 e dix als fills	d'Israel: –Lo Senyor [*] diu açò: “Yo he
1Re 10,20	E axí Samuel aplegà tots los trips	d'Israell, e la sort caech sopra lo trip
1Re 11,2	que vós siats onta a tot lo poble	d'Israell. 3 Lavors diguéran a ells los
1Re 11,3	de Jabès: –Dóna a nós VII dies	d'espai, que nós pugam trametra misatges
1Re 11,3	per tota la terra dels fills	d'Israell e, si no hy ha nangú qui'ns
1Re 11,7	-na per tots los termas dels fills	d'Iraell per mà de sos misatgers, qui
1Re 11,8	aquells en Bètzech: los fills	d'Israell fóran per nombra CCCM hòmens, e
1Re 12,1	XII 1 Samuel dix a tot lo poble	d'Israell: –Veus que yo he oÿda la vostra
1Re 12,12	E com vaés que Naàs, rey dels fills	d'Amon, era vangut contra vós, digué a
1Re 13,1	regnar, e ell regnà sobre lo poble	d'Israell per II anys. 2 E Saül alegí a
1Re 13,4	tot Israell!» 4 Donchs tot lo poble	d'Israell oÿ aquesta fama: «Saül ha
1Re 13,4	companya dels falisteus, e lo poble	d'Israell s'és andresat contra los
1Re 13,5	se ajustàran contra los fills	d'Iraell per combatra, e fóran XXXIIII
1Re 13,6	de prop Batavent. 6 E com los fills	d'Iraell vaéran si mateys éser posats en
1Re 13,8	e lo poble comensave's a partir	d'él a poc a poch. 9 Donchs Saül dix:
1Re 13,10	holocaust. 10 E com hach complit	d'ofarir [*], Samuel venc a Saül, e axí a
1Re 13,13	lo teu regna sopra lo poble	d'Israell perdurablament. 14 Mas lo regna
1Re 13,17	alguna cosa e per tolra als fills	d'Israell; la una d'aquelles [*] 18 [*].
1Re 13,17	tolra als fills d'Israell; la una	d'aquelles [*] 18 [*]. 19 E en aquell
1Re 13,20	lança ne spasa. 20 Donchs los fills	d'Israell davalàran per aguar casquí sa
1Re 13,23	en Machimàs, on éran los fills	d'Israell. 1Re 14, Tit Capítol XIII 1 E
1Re 14,23	Senyor salvà aquell jorn lo poble	d'Israell [*]. 24 [*] E [*] Saül conjurà
1Re 14,36	matí sia vangut. E no laxàran un	d'él viú. [*] Dix lo pravera: –Anem
1Re 14,39	pacat. 39 Nostre Senyor, Déu	d'Israell, és viú, sap que, si és
1Re 14,41	e dix a nostre Senyor: –Senyor, Déu	d'Israell, dóna a mi demostrança qual
1Re 14,47	Saül fou confermat sobre lo poble	d'Iraell, ell sa combatia contra los
1Re 14,48	vencé Amalech, e deliurà los fills	d'Israell de lles mans d'aquells qui
1Re 14,48	los fills d'Israell de lles mans	d'aquells qui'ls daguastàvan. 49
1Re 15,1	untàs tu en rey sobre lo seu poble	d'Israel. Donchs, ojes ara la veu de
1Re 15,2	coses que Amalech ha fetas al poble	d'Israell, en qual manera l'ancontrà en
1Re 15,17	Senyor ha tu untat sopra lo poble	d'Israell, 18 ha tu tramès en aquesta
1Re 15,28	ha tolt vuy a tu tot lo regna	d'Israell e aquel ha liurat a un ton
1Re 15,30	de mon poble e devant los fills	d'Israell. E torna-te'n ab mi, per ço
1Re 15,32	dix: –Amenats a mi Gag, lo rey	d'Amalech. Ladonchs Gag fou a ell amanat,
1Re 15,33	enaxí la tua mara serà menys	d'infants entre les altres fembres. Exí
1Re 15,35	havia fet Saül rey sobre lo poble	d'Israell. 1Re 16, Tit Capítol XVI 1
1Re 16,1	qu'él no regna sobre lo poble	d'Israell? Complex ton corn d'oli e vina

1Re 16,1	poble d'Israell? Complex ton corn	d'oli e vina per ço que yo trameta tu a
1Re 16,13	aquel en mig loch de sos frares. E	d'aquell dia ensà lo sparit de nostre
1Re 16,21	ell, e ell amà molt David e féu	d'él son scuder. 22 Saül tramès a dir a
1Re 16,23	pus laugerament, e levors sa pertia	d'él lo maligne sparit. 1Re 17,Tit
1Re 17,2	de Domim. 2 E Saül e los fills	d'Israell se ajustàran e vanguéran en la
1Re 17,3	la muntanya de una part, e lo poble	d'Israell, contra altra part [*]. 4 Ab
1Re 17,4	de Geth, lo qual havia VI colzes	d'alt e I palm. 5 E havia un elm de aram
1Re 17,5	pes del seu sberc era de VM sicles	d'aram. 6 E calçava unes hosses d'aram,
1Re 17,6	d'aram. 6 E calçava unes hosses	d'aram, e un scut d'aram li cobria sos
1Re 17,6	unes hosses d'aram, e un scut	d'aram li cobria sos musclos. 7 E lo fust
1Re 17,8	e cridava en la host dels fills	d'Israell: –Per què sots vanguts así per
1Re 17,10	–Yo he aontades [*] les companyes	d'Israell vuy [*]. 11 E com los fills d'
1Re 17,11	Israell vuy [*]. 11 E com los fills	d'Israell haguéran oýdes les paraules del
1Re 17,16	a vespra e a matí danant los fills	d'Israell entrò a XL dies. 17 E Isahí dix
1Re 17,19	[*]. 19 Donchs Saül e aquells fills	d'Israell sa combatían ab los falisteus
1Re 17,21	per combatra [*]. 21 Car lo poble	d'Israell havia aparalada sa host per
1Re 17,21	per combatra; los falisteus [*]	d'altra part. 22 Donchs David lexà en les
1Re 17,25	hom que és axit per ontar lo poble	d'Israell? Mas lo rey darà molt gran
1Re 17,26	qui gosava aontar lo poble	d'Israell. 27-30 [*] 31 Donchs,
1Re 17,32	Saül, dix: –Nangú no haja por	d'aquest falisteu. Yo són ton serf e iré
1Re 17,45	de Déu [*], Senyor de les companyes	d'Israell, que tu has vuy aontades. 46 E
1Re 17,46	sàpian que Déu és Senyor del poble	d'Israell. 47 [*] 48 Adonchs, com lo
1Re 17,49	que lla pedra sa fichà en lo front	d'él, e caesch tot stès per terra. 50
1Re 17,51	falisteus vaéran que'l pus fort	d'éls era mort, ells fusquéran, 52 e los
1Re 17,52	ells fusquéran, 52 e los fills	d'Israell [*] sa lavàran [*] e saguíran-
1Re 17,52	en la vall e dentrò en les portes	d'Ecaron. E molts dels falisteus
1Re 17,53	e dentrò a Acaron. 53 Los fills	d'Israell sa'n tornàran com haguéran
1Re 18,11	ab la paret. David sa partí	d'él altra vagada. 12 Saül tamé David,
1Re 18,12	per ço com Déu era ab ell e s'ere	d'él partit. 13 Donchs Saül moch ell de
1Re 18,16	esquivar. 16 Mas tots los fills	d'Israell e de Judà amàvan David [*]. 17
1Re 18,30	falisteus exíran contra los fills	d'Israell en batalla, e en lo comensament
1Re 19,8	Un'altra batala fo entre los fills	d'Israell e los falisteus, e David axí
1Re 21,13	aparès que caygués entre les mans	d'aquells qui l'havían amanat davant
1Re 27,4	Saül que David era fugit en Gech, e	d'aquí avant no hach ànsia Saül de cercar
1Re 28,14	Dix la fembra: –Homa vel, vastit	d'un mantel. Entès Saül que Samuel era, e
1Re 28,19	nostra Senyor darà tu ab los fills	d'Irraell als falisteus. Emperò tu e los
1Re 28,23	-lo, e finalment oyí la veu	d'éls e levà's de la terra e asech-sa
1Re 30,17	vespra de un dia entrò al vespra	d'altra dia, e no n'scapà nangú sinó
1Re 30,25	qui són anats a la batalla. 25 E	d'aquell dia avant stablíran que fos lig
1Re 30,28	e aquells qui éran en Safamoch, e	d'Estema, 29 e en Recha, e aquells qui
1Re 31,7	dia moríran. 7 E com los fills	d'Israell, qui éran part lo flum Jordà,
1Re 31,7	en aquellas ciutats que aquells	d'Israell havían jaquides. 8 E quant
2Re 1, 21	de Saül, axí com si no fos untat	d'oli. 22 La sageta de Gonetàs nangun
2Re 1,24	en dalicaments e donava ornaments	d'aur als vostres abaliments. 25 E com
2Re 2,7	untat la casa de Judà que sia rey	d'ella. 8 Emperò Abner, fill de Ner,
2Re 2,28	e tots ajustàran-sa e staguéran	d'aquí avant e no ancalsàran Israell ne
2Re 3,5	5 e lo VI ach nom Getram, fill	d'Anglà, muller de David. [*] 6 En aquell
2Re 3,17	e dix aquesta paraula als vells	d'Israell: –Hir e l'altra e lonch de
2Re 3,18	meu David salvaré lo meu poble	d'Israell de lla mà de tots los
2Re 3,34	sòlan caer davant los fills	d'Israell.» Encara tot lo poble de

2Re 3,37	E en aquel dia coneix tot lo poble	d'Iracl que lo rey no havia consentit en
2Re 4,5	e antràran en lo mig del dia, e era	d'estiu, en la casa de Isbòsech, qui
2Re 5,9	adificació e cases engir e antorn	d'ela e dins e comansà en Malorir e féu
2Re 5,12	regna da David sobra lo seu poble	d'Israell. 13 E axí David, pus que fou
2Re 6,19	de companyes, 19 e partí a cascú	d'aquells d'Iraell, cascun hom e cascuna
2Re 6,19	19 e partí a cascú d'aquells	d'Iraell, cascun hom e cascuna fembra,
2Re 6,20	quant ést stat gloriós vuy lo rey	d'Israell, qui's descobria davant [*]
2Re 7,7	que donàs a manjar al poble meu	d'Israell e dixí: Per què no has feta a
2Re 7,8	guiador e senyor sobre lo meu poble	d'Iraell. 9-16 [*] 17 Sagons totes
2Re 7,24	[*] 24 »E has fermat a tu lo poble	d'Israell per tostemp e tu, Senyor, ést
2Re 7,27	27 Car tu, Senyor de companyes, Déu	d'Israell, has ravalat a la orella del
2Re 8,4	E, com David hach pres da lla part	d'aquells MDCC a cavall e XXM hòmens a
2Re 8,7	ell faÿa. 7 E David pres les armas	d'aur que aportàvan los servicials de
2Re 8,8	la aygua, qui havia nom Mar	d'Aram, e féu collones a l'altar. 9 E
2Re 8,15	faÿa juý e justícia a tot lo poble	d'Israell. 16 Emperò Joab fill de Servià
2Re 10,2	vanguts en la terra dells fills	d'Amon, 3 digéran los prínceps dels fills
2Re 10,6	Maasà, e del rey Istob XIIM hòmens	d'armas. 7 E com hach oït açò David,
2Re 10,19	sarvirán a Israell e haguéran por e	d'aquí avant ja [*] ajudàran Adadàser.
2Re 11,5	hach jagut ab ella, ella consabé. E	d'aquí avant sasà que no hach d'asò que
2Re 11,5	E d'aquí avant sasà que no hach	d'asò que les dones han ans que sien
2Re 11,11	David: -L'archa de Déu e los fills	d'Israell [*] stan en les tendes, e lo
2Re 12,9	mort ab coltell Uries, e la muller	d'aquell has presa per muller? [*] 10 E
2Re 12,23	ploraria? Yo no'l poria fer tornar	d'allà on és. Jo iré d'uymés a ell, e
2Re 12,23	fer tornar d'allà on és. Jo iré	d'uymés a ell, e ell no tornarà a mi. 24
2Re 12,30	del rey, e aquella pasava un talent	d'aur e havia-hi pedres fort preciosas,
2Re 12,31	de totes les ciutats dels fills	d'Amon. [*] 13, Tit Capítol XIII 1 E [*]
2Re 13,1	Amon, fill de David, fo anamorat	d'ela, 2 e amà-la fort, tant, que per
2Re 13,39	de la mort de son fill Amon, sasà	d'aquí avant que no parsaguia Absalon.
2Re 19, 9	'n a les sues tendes, 9 e lo poble	d'Israell regonagué lo bé que David los
2Re 19,14	quax tots fóran de un acort e	d'una volentat e tramatéran al rey e
2Re 19,31	encara era aparat de saguir-lo	d'aquí avant, si lo rey ho volgués. 32
2Re 19,35	viscut vuy, senyor. Los meus senys	d'uymés no han poder de jutjar suau o
2Re 19,40	havia haüt sinó la meytat del poble	d'Israell. 41 Lavors tots los hòmens del
2Re 19,41	41 Lavors tots los hòmens del poble	d'Israell anàran-sa'n al rey e
2Re 20,7	-nos-hia. 7 E Abisay partí's	d'aquí, e anàran ab ell los hòmens de
2Re 20,8	streta qui era fort a masura	d'él matex e desobra era sint. E portava
2Re 20,10	car lavors Amassà no's guardava	d'ell ne havia vist lo coltell que Joab
2Re 20,14	14 qui era pasat per los trips	d'Israell e era-se'n anat dentro a
2Re 20,14	E Joab e tots los hòmens forts	d'Iraell 15 vanguéran en Abella e en
2Re 21,2	los gabonites no són dels fills	d'Israell, mas són raliqüies qui
2Re 21,2	romanguéran dells amorreus, car los	d'Israell havían jurat a ells que no'ls
2Re 22,13	qui és en l'asguardament	d'aquell. 14 Nostre Senyor tronarà; el
2Re 22,16	aspirament del sparit de la falonia	d'aquell. 17 E tramès de alt e reebí mi,
2Re 22,18	mi dels anamichs molt podarosos,	d'aquells qui m'han aiirat, car éran pus
2Re 22,23	stats davant mi, e ells manaments	d'él no he moguts de mi matex. 24 [*] e
2Re 22,49	los pobles sots mi. 49 [*] [*]	d'aquells qui'm contràstan. Tu
2Re 23,3	per la mia lengua. 3 Yo he dit: Déu	d'Israell ha parlat a mi, lo fort d'
2Re 23,3	d'Israell ha parlat a mi, lo fort	d'Israell, Senyor dels hòmens,
2Re 23,6	los manaments de Déu, a manera	d'espinas seran arenquats, e no'ls
2Re 23,10	dels falisteus dentro que les mans	d'ell falíran e's tanguéran ab lo

2Re 23,10	fugit tornà e portà-sa'n la roba	d'aquells qui éran morts. 11 E après d'
2Re 23,11	aquells qui éran morts. 11 E après	d'aquest fo Samaà, fill de Aggè, de
2Re 24,1	a Joab: –Vé e nombra los hòmens	d'Israell e de Judà. 2 E dix lo rey a
2Re 24,2	–Vé-te'n per tots los trips	d'Israell e de Dan entrò a Barsabe e
2Re 24,4	rey per so que nombràsan lo poble	d'Israell. 5 E pasàran Jordà e vanguéran
2Re 24,9	en Israell havia LXXXM homes forts	d'armas [*] e atrobàran d'aquells de
2Re 24,9	forts d'armas [*] e atrobàran	d'aquells de Judà LXM axí matex hòmens
2Re 24,9	de Judà LXM axí matex hòmens forts	d'armes. 10 David panadí's com havia
2Re 24,16	lo poble: –Basta ara! No stenas	d'aquí avant la tua mà! E emperò l'àngel
2Re 24,16	Senyor Déu era da prop la era	d'Auvena, qui era hom jabuseu. 17 E dix
2Re 24,24	era e los bous, e costàran L sicles	d'argent. 25 E David adifichà aquí altar
1Re 3,20	en terra que no s'asdavangués. 20	D'on tot lo poble d'Israell, de Dan
1Re 5,8	nós e sobra Degon, nostre déu. 8	D'on tots los prínceps dels falisteus se
1Re 7,2	l'arque de nostre Senyor. 2	D'aquell dia ensà que lla archa del
1Re 18,9	dafal a ell sinó sol lo regna! 9	D'aquell dia avant Saül no podia guardar
2Re 1,3	David. 3 E dix David en aquell hom:	–D'on véns? E dix aquell hom: [*] 4 [*]
2Re 1,13	e li havia dites aquestes coses:	–D'on ést, tu? E aquell li dix: –Yo són
1Re 1,7	dia vania qu'ells anàvan a la casa	da nostre Senyor Déu, e axí la faÿa
1Re 1,24	e pres III vadells e III almunts	da farina e una ampolla plena de vi e
1Re 2,12	Elí, lo pravera. 12 Mas los fills	da Elí éran malvats e no conaxían pas
1Re 4,4	que seÿa sobra xarobín. E los fils	da Ellí éran ab l'archa de la amistança
1Re 5,4	gaÿa sa cara en terra, [*] e lo cap	da Dagon e abdues ses mans éran talladas
1Re 6,5	si per ventura ell aleugarà sa mà	da vós [*]. 6 E guardats no anduresca lo
1Re 10,3	de pa; e l'altra, una canada	da vi. 4 Com t'hauran saludat, dar-t'
1Re 14,36	Saül dix: –Anem sobra los falisteus	da nit e destruan-los anans que llo matí
1Re 19,11	nit. 11 Adonchs Saül tramès [*]	da nits a la casa de David per ço que'll
1Re 19,16	los misatgers vangéran en la casa	da David, éls trobàran la imatga en son
1Re 20,25	's Jonatàs, e saech Abner al costat	da Saül, e nangú no saech là on solia
1Re 21,8	–Si has así cultell o lança,	da'l-me, car no he aportades les mies
1Re 29,2	els majorals dels falisteus anàvan	da C en C e de M en M. Emperò David e los
1Re 31,8	quant vench altra dia après aquells	da lla batalla, vanguéran los falisteus
2Re 2,2	[*], qui fo muller de Naball	da Carmell, 3 e axí també pujàran ab David
2Re 2,13	-los a carera de prop un algup	da aygua qui és en Gabeon e, com sa fóran
2Re 2,13	saguéran los uns a la una part	da la sisterna da la aygua e los altrás de
2Re 2,13	uns a la una part da la sisterna	da la aygua e los altrás de lla altra
2Re 4,4	de Saül e de Jonatàs, com vench	da Gatzaral. E com la nodrisa l'hach pres
2Re 5,12	nostra Seyor havia axelçat lo regna	da David sobra lo seu poble d'Israell. 13
2Re 8,4	Eufraten. 4 E, com David hach pres	da lla part d'aquells MDCC a cavall e XXM
2Re 10,2	de son para. E com los misatgers	da David fóran vanguts en la terra dells
2Re 13,28	e dix-los: –Com Amon serà scalfat	da vi e diré a vosaltres que lli donets,
2Re 13,31	Atratal féran tots los sarvacials	da David. 32 Respòs Jonadab, fill de
2Re 13,32	Jonadab, fill de Sammà, frara	da David, e dix: –Senyor meu, no't cuyts
2Re 19,8	entrò ara. 8 Lavors lo rey lavà	da terra on gaÿa e sech en la porta. E tot
2Re 19,37	sia sotarrat de prop lo sapulcra	da mon para [*]. E Canaan, lo fill meu,
2Re 20,11	aquell qui volch éser companyó	da David per Joab. 12 E Amasà jahia mort
2Re 21,8	de Saül, los qualls havia anjanrats	da Rafã filla de Ay, ço és Armoní e
2Re 21,16	16 Gesbí Denob, qui fou del linatja	da Rafã, esforçà's que pogués farir
2Re 23,15	havia nangú qui'm donàs a beura	da l'aygua de lla sisterna qui és en
2Re 24,16	l'àngel de nostre Senyor Déu era	da prop la era d'Auvena, qui era hom
1Re 21,9	no n'hic ha sinó aquell. [*] –[*]	Da'l-ma. 10 E axí lavà's David e fugí

1Re 4,8	a nós! Car ells no fóran hir ni	dabans tan alegres [*] lasos nós. Què
1Re 10,11	e ell ab ells. 11 E, com ells, qui	dabans l'havían conagut, vaéran qu'ell
1Re 19,7	fo davant ell axí com solia éser	dabans . 8 Un'altra batala fo entre los
2Re 23,13	feta gran salut en Israell. 13 E ja	dabans n'éran pujats qui éran prínceps
1Re 20,33	antès Jonatàs que son para havia	dada santència que auciés David. 34 E levà
1Re 18,8	a mi no, sinó M! Donchs, qual cosa	dafal a ell sinó sol lo regna! 9 D'aquell
2Re 3,29	e sobra la casa de son para e no	dafalega de la casa de Joab sostaniment
2Re 3,29	de sament (ço és, en luxúria), e no	dafalegua de la sua casa lebrós [*] e
2Re 21,15	los falisteus. Dementre que David	dafalia en la batalla –tant havia
1Re 30,4	tant, tro que lles làgrames los	dafalíran . 5 Havían-sa'n manades II
2Re 2,30	-sa'n e ajustà tot lo poble. E	dafalíran dels servacials de David XVIII;
1Re 21,15	orat! Per què ho havets fet? 15 E	dafàllan a nós hòmens orats? E sols per so
2Re 22,37	los meus anaments sots mi, e no	dafalran los meus talons. 38 E ancalsaré
2Re 23,14	dels gigans, 14 e David stava en	dafaniment , e la stació dells falisteus
2Re 8,14	en Idumea guardas e gents qui la	dafansasen , e tota Idumea servia a David.
2Re 8,6	hòmens de Síria XXIIM. 6 David posà	dafansió e ajudament en Síria [*]. E fo
1Re 11,3	e, si no hy ha nangú qui'ns	dafena , nós vendrem a tu. 4 Donchs los
1Re 5,2	2 E matéran-la en lo temple de	Dagon e asiguéran aquella prop de Dagon,
1Re 5,2	Dagon e asiguéran aquella prop de	Dagon , lur déu. 3 E com los hòmens de
1Re 5,3	lo matí en l'altra dia, veus que	Dagon , lur déus, jaÿa enclín en terra,
1Re 5,3	nostra Senyor, on ells pranguéran	Dagon e tornàran-lo en son loch. 4 E en
1Re 5,4	E en l'altra dia [*] éls trobàran	Dagon caüt que gaÿa sa cara en terra, [*]
1Re 5,4	sa cara en terra, [*] e lo cap da	Dagon e abdues ses mans éran talladas
1Re 5,5	sobra lo lindar del temple, 5 e	Dagon era romàs axí com un sol tronch [*].
1Re 5,5	E per aquesta rahó los praveres de	Dagon [*] no calsigàran en aquel loch en
1Re 15,9	aquelles destrovir. Donchs ells	daguastàran tot so que era vill e de pobre
1Re 14,48	de lles mans d'aquells qui'lls	daguastàvan . 49 Aquests fóran los fills de
1Re 31,13	-los en lo bosch de Jabès. E	dajunàran per VII dies. Expl Ací se acaba
2Re 12,22	David: –Com l'infant era viu, yo	dajunava [*] perquè nostre Senyor lo gorís
2Re 10,16	tramès als sirienchs qui éran	dalà lo flum e féu-los vanir e aparallar
2Re 1,24	vastia vosaltres de drap vermèl en	dalicaments e donava ornaments d'aur als
2Re 19,35	o amargós, o yo vuymés no'm puch	dalitar en manjar ne en beura, ne poria
2Re 22,49	d'aquells qui'm contràstan. Tu	daliuraràs mi de l'hom malvat. 50 E per
1Re 9,16	havia-li dit: 16 –[*] Yo tramatrè	damà a tu un home de la terra de Benjamín,
1Re 18,17	aquella a tu per muller, e yo no	daman a tu sinó que sies forts hom, e fes
2Re 3,13	ab tu amistança. Mas una cosa ta	daman —dix David—: no vauràs la mia cara
1Re 17,56	jo no hu sé. 56 E al rey li dix:	– Damana a ell de qui és fill. 57 Donchs
1Re 10,14	muntanya. 14 E un de sos oncles li	damanà [*]: –Què fets? Dix: –Som anats
2Re 11,3	fembra era molt bella. 3 E lo rey	damanà qui era aquella que axí era bella.
2Re 11,7	aytantost tramès-lo-li. 7 [*] E	damanà -li David què faÿa Joab e lo
2Re 21,1	per III anys contínuament. E David	damanà consell a nostre Senyor [*]. –E açò
1Re 12,19	a tots los nostres paccats, com nós	damanam a nós rey. 20 Samuel dix: –No
2Re 20,18	e bella paraulla: “Aquells qui	damànan vàjan damanar en Abella”, car
1Re 9,9	costuma en Israell que, com volían	damanar alguna cosa a Déu, deÿan: «[*]
2Re 20,18	“Aquells qui damànan vàjan	damanar en Abella”, car aquesta és ciutat
2Re 19,38	tot so que tu vullés, e tot so que	damanaràs a mi, jo t'ho daré. 39 Com lo
1Re 1,20	nom Samuel, per ço car ella havia	damanat a nostre Senyor. 21 Aprés annà
1Re 8,18	aquell dia, per ço com vós havets	damanat rey. 19 E lo pobla no volch oyr la
1Re 12,13	present, lo quall vós havets alet e	damanat . Veus que nostre Senyor ha donat a
1Re 12,17	nostre Senyor, car vós havets	damanat rey sobra vós. 18 Samuel cridà

2Re 19,11	la sua casa? Car tot Israell havia	damanat al rey que'll tornàsan en la sua
2Re 3,17	e lonch de temps ha que vosaltres	damanats David que regnàs sobra vosaltres.
2Re 3,18	sobra vosaltres. 18 Donchs ara	damanats -ho e feis-ho, cor nostre
2Re 21,6	–Yo daré a vosaltres aquells que	damanats . 7 E lo rey pardonà a Mifibòsech,
1Re 29,3	prínceps dels falisteus a Achís:què	damanàvan a sí mateys aquests jueus. E dix
1Re 1,27	'l pregué, e ell ha donat a mi la	damanda que yo li damané e li requesí. 28
1Re 1,27	ha donat a mi la demanda que yo li	damané e li requesí. 28 E per açò yo he a
2Re 8,5	5 E vanguardan aquells de Síria e de	Damasch per so que ajudàsan Adadàser, rey
1Re 14,41	aquest poble [*]. E Déu donà la	damostrança que so havia fet Jonatàs e
1Re 10,10	dia. 10 Donchs ells vanguardan al	damunt dit coll, e [*] los profetas axíran
1Re 3,20	D'on tot lo poble d'Israell, de	Dan entrò a Barsabe, conech que Samuel era
2Re 24,2	per tots los trips d'Israell e de	Dan entrò a Barsabe e nombra tot lo poble
2Re 24,6	jussana de Hozí e vanguardan en	Dan , qui és en lo bosch, e anvironàran [*]
2Re 24,15	e moríran del poble qui stàvan de	Dan entrò a Bersabe LXXM hòmens. 16 E com
1Re 9,27	al servacial que pas e qu'ell vaja	danant nós un poch. E tu ature't así, per
1Re 17,16	lo falisteu anava a vespra e a matí	danant los fills d'Israell entrò a XL
2Re 7,18	parlà Natan a David. 18 E stech [*]	danant nostre Senyor e dix: –Qual és,
2Re 12,13	a Natan: –Yo he greument paccat	danant nostre Senyor. E Natan dix: –Per
2Re 13,11	11 E com li posava lo manjar	danant , Amon pres Tamar e dix-li:
1Re 20,26	vantura li fos avangut que no fos	danejatz ne purificat. 27 Com vench en lo
2Re 9,4	–En la casa de Machir, fill de	Daniel , és, en Lodobar. 5 E lavors tramès
1Re 27,8	ab aquells qui anàvan en Sur	dant rò a la terra de Agipta. 9 Destroví
1Re 17,31	paraules que David parlà fóran [*]	danunsiadadas a Saül, lo rey, 32 e com David
2Re 1,23	en la vida, ne en la mort no's són	dapartits . E éran pus leugers que àguila e
1Re 20,3	ànima, Jonatàs, que yo e tu sarem	dapertits per mort en poch de temps. 4 Dix
1Re 10,4	da vi. 4 Com t'hauran saludat,	dar -t'han II pans, e tu los pendràs [*]
2Re 5,19	Dix nostre Senyor: –Vés, puja, e jo	dar -los-he en les tuas mans. 20 Lavors
2Re 12,11	mal e tolré a tu les tues mullers e	dar -les-he a ton proïsma davant tu
1Re 17,25	lo poble d'Israell? Mas lo rey	darà molt gran riquesa en aquell qui l'
1Re 17,46	vuy aontades. 46 E nostra Senyor	darà tu en les mies mans, axí que t'
1Re 28,19	[*]. 19 E per açò nostra Senyor	darà tu ab los fills d'Irraell als
2Re 20,6	major treball e major aflicció nos	darà Ciba fill de Bocrí que no ha fet
2Re 22,14	Senyor tronarà; el qui és molt alt	darà la sua veu. 15 Él tramès les sues
2Re 5,2	E nostre Senyor ha dit a tu: »–Tu	daràs a manjar al poble meu e tu saràs
1Re 1,11	a la tua sarventa infant mascle, yo	daré aquell a nostra Senyor en tots los
1Re 17,44	44 E dix a David: –Vina a mi e yo	daré la tua carn als aucels del cel e a
1Re 17,46	que t'auciuré e't tolré lo cap e	daré lo teu cors mort e aquells dels
2Re 19,38	tot so que damanaràs a mi, jo t'ho	daré . 39 Com lo rey e tot lo poble hach
2Re 21,6	Déu sa enrera. E dix lo rey: –Yo	daré a vosaltres aquells que damanats. 7 E
1Re 30,22	que éran anats ab David: –No	darem res a aquests qui són romasos así,
1Re 9,21	Israell, e lo meu linatja és lo pus	darer de totes les companyes dell trip de
1Re 9,27	27 E com ells fóran devalats en la	darera part de la ciutat, Samuel dix a
1Re 29,2	David e los seus hòmens éran en la	darera companya ab Achís. 3 E diguéran los
2Re 5,23	'ls isquas a carera, mas vés-los	darera de la part davers los parés. 24 E
2Re 13,17	e féu-li [*] tancar la porta	darera . 18 [*] E lavors Tamar esquinçà la
2Re 21,19	lo trasch de la pastura del bosch	darera les ovelles; e és dit Palmitari,
2Re 22,41	los meus anamichs a la part mia,	darera cells qui m'han aïrat, e jo
2Re 23,1	Capítol XXI 1 Aquestes són les	dareras paraules que dix David, fill de
1Re 7,3	cor e tolets los déus stranys [*] e	darrets vostra cor a nostre Senyor en
2Re 19,11	e dix-los: –[*] Per què vanits	darrés a tornar lo rey en la sua casa? Car

2Re 2,24	entra una vall e'l camí del	dasert. 25 E Abner e los fills de Benjamín
2Re 4,7	se'n tota la nit per la carera del	dasert 8 e aportàran lo cap de Isbòsech,
2Re 3,21	sanyorejas e mans a tots axí com	dasiga la tua ànima. E com Abner sa fonch
2Re 23,15	era lavors en Batlem. 15 E lavores	dasijà David aygua de sisterna e dix: –Si
2Re 20,3	a manera de dones vídues, e anch	daspuys David no antrà en elles, ans
2Re 7,1	la sua casa, e nostre Senyor havia	dat rapòs e pau de tota part de sos
2Re 9,10	teus laurats-li la terra e	dats -li a manjar e tot so que obs haja.
1Re 29,4	hom e stigua en son loch [*] e no	daval ab nós en la batalla, car per
1Re 10,6	6 E l'asparit de nostre Senyor	davalarà [*], e tu profetaràs ab ells
1Re 13,20	20 Donchs los fills d'Israell	davalàran per aguar cascú sa reyla e son
2Re 19,16	Gerrà, fill de Gemini, de Batüim, e	davallà ab los hòmens de Judà e axí a
1Re 6,21	diguéran a ells: –Los falisteus han	davallada l'archa [*]. Venits e portats-
1Re 10,8	8 Iràs davant mi en Galgala, e yo	davallaré a tu, que tu ofiras ofertes e
2Re 23,21	sua mà una lança. E axí com ell fou	davallat a ell ab una vergua, trasch la
1Re 29,9	dels falisteus nos han dit que no	davals ab nós en la batalla. 10 Donchs,
2Re 2,22	E si asò fas, no poré alçar la cara	davan Joab, frare teu. 23 E Azaell no
2Re 6,14	tania ligats en lo coll e saltava	davan nostre Senyor [*]. E David sagnia un
1Re 1,12	com ella multiplicava ses paraules	davant nostra Senyor, Elí, pravera, la
1Re 1,22	e que yo li men, aquell aparegua	davant nostra Senyor Déu, e aquell stigua
1Re 1,26	que yo són la fembra que stiguí así	davant e pragué a nostra Senyor 27 per
1Re 2,21	filles. E Samuel, l'infant, cresch	davant nostra Senyor. 22 Elí era molt
1Re 2,35	a ell fael casa, e ell irà	davant mon untat tostemps. 36 E sdevendrà
1Re 3,1	III 1 Samuel, l'infant, ministrava	davant nostre Senyor, davant Elí, e la
1Re 3,1	ministrava davant nostre Senyor,	davant Elí, e la paraula de nostra Senyor
1Re 5,3	lur déus, jaÿa enclín en terra,	davant l'archa de nostra Senyor, on ells
1Re 8,11	-n'ha sos cavellers e coradors	davant ses caretas, 12 e farà'n atrasí
1Re 8,20	gents. E ell jutgarà nós e irà	davant nós e farà les nostres batalles per
1Re 9,19	19 Dix Samuel: –Yo són [*]. Munta	davant mi a la muntanya per so que manuchs
1Re 9,24	Donchs lo coch aportà una spatlla	davant Saül, e Samuel dix a Saül: –Vet así
1Re 10,5	de lles profetes [*], e hauran	davant ells un saltiri e un tempen [*], e
1Re 10,8	Senyor és e serà ab tu. 8 Iràs	davant mi en Galgala, e yo davallaré a tu,
1Re 10,19	rey sobra nós.” Donchs ara stats	davant nostre Senyor per los vostres trips
1Re 11,14	e anem-nos-en en Gualgualla,	davant nostra Senyor [*]. 15 [*] E aquí
1Re 11,15	sacraficis paseficables	davant nostre Senyor. E Saül e tots los
1Re 12,2	rey sobra vosaltres, 2 e ara va rey	davant vós. Jo vullmés són anvallit e
1Re 12,7	contena contra vós, per jutjament	davant nostra Senyor [*], 8 en quina
1Re 12,16	cosa [*] que nostre Senyor farà	davant vós. 17 Donchs, no és ara tot dret
1Re 14,13	cara de Jonatàs, los uns li cahían	davant e [*] devant son scuder, qui saguia
1Re 15,33	Exí Samuel spasejà Agag per peces	davant nostre Senyor en Galgala. 34 E
1Re 16,10	aquest alet. 10 Doncs Ysayí amenà	davant Samuel VII fills seus. Lavors
1Re 16,12	tramès per l'infant e tramès-lo	davant Samuel. E l'infant [*] e era bel
1Re 16,16	un home que sàpia sonar rauta	davant tu, que, com lo maligna sparit ta
1Re 16,21	21 E David vench a Saül e stech	davant ell, e ell amà molt David e féu d'
1Re 16,23	David prania sa viula e viulava	davant ell e confortava Saül, axí que ell
1Re 17,7	DC sicles. E son scuder anava	davant ell. 8 E stava e cridava en la host
1Re 17,12	[*] del qual nós havem parlat	davant , lo qual havia nom Ysayí, qui havia
1Re 17,32	lo rey, 32 e com David fou amanat	davant Saül, dix: –Nangú no haja por d'
1Re 17,57	falisteu, Abner lo pres e manà-lo	davant Saül. E David tenia en ses mans lo
1Re 18,13	de M hòmens. Ell anava e vania	davant lo poble. 14 [*] 15 E Saül viu que
1Re 19,7	totes aquestes cosses. E menà David	davant Saül, e David fo davant ell axí com

1Re 19,7	menà David davant Saül, e David fo	davant ell axí com solia éser dabans. 8
1Re 19,9	lança en sa mà, e David rotejava	davant ell. 10 E ell sa sforçà de farir
1Re 19,10	ab la paret, mes David sa trastornà	davant Saül, e la lansa ficà's en la
1Re 19,24	e profetitzà ab los altres	davant Samuel, e cantà tot nuu per tot
1Re 20,1	qui és en Ramacha, e vench e parlà	davant Jonatàs: –Què he jo fet [*] a ton
1Re 21,6	de proposisió, que havían lavat	davant nostra Senyor Déu, per so que n'hi
1Re 21,13	qui és rey de Gech. 13 E com ell fo	davant Achís, ell mudà la sua boqua e la
1Re 21,13	d'aquells qui l'havían amanat	davant Chis. E feya aparès que fos orat, e
1Re 21,15	que s'anfalonescha e que fadejàs	davant mi [*]? [*] 22, Tit Capítol XXII
1Re 27,5	a Achís: –Si yo atrobava gràcia	davant tu, dóna'm loch en una de les
1Re 28,22	veu de la tua servicial, e posaré	davant tu un bocí de pa per so que, com
1Re 28,25	pres pa e aygua [*] 25 e posà-lo	davant [*] los seus servicials. E com
1Re 29,8	servencial teu, del dia ensà que só	davant tu entrò en aquest dia de huy, que
1Re 29,9	e dix a David: –Yo sé que tu ést bo	davant los meus vulls tot axí com l'àngel
1Re 30,20	amanat. 20 E [*] lo bastiar [*]	davant si matex. Diguéran: –Aquesta presa
2Re 1,2	lo cap. E aytantost com fou vangut	davant David, caech sobra la sua cara e
2Re 2,14	–Lévan-sa los servicials e jútjan	davant nós. E respòs Joab e dix: –Lévan-
2Re 3,31	vastits-vos de sachs e fets plan	davant lo cors de Abner. Emperò lo rey
2Re 3,34	los fills de aniquitat sòlan caer	davant los fills d'Israell.» Encara tot
2Re 5,3	covinensa e pau ab ells en Habron	davant nostre Senyor Déu, e untàran David
2Re 5,20	ha departits los meus anamichs	davant mi, axí com sa departèxan les
2Re 5, 24	los falisteus, car lavors axirà Déu	davant la tua cara per so que destruesca
2Re 6,4	arquas de nostre Senyor, Ayó anava	davant l'archa. 5 E David e tot lo poble
2Re 6,5	e tot lo poble jugàvan e cantàvan	davant nostre Senyor Déu e tochàvan de
2Re 6,16	e vaé lo rey David qui saltava	davant nostra Senyor Déu e menysprasà-lo
2Re 6,17	aparallat. Ofarí David ofersons	davant nostra Senyor, coses de pau. 18 E,
2Re 6,20	lo rey d'Israell, qui's descobria	davant [*] los servents e es despulava axí
2Re 6,21	nostre Senyor Déu, car jo jugaré	davant ell [*] 22 [*] e saré fet [*] més
2Re 6,22	[*] més que no són e seré humill	davant los seus vulls. E aparé bo e més
2Re 6,22	vulls. E aparé bo e més gloriós	davant aquells servents que tu has parlat.
2Re 7,29	per so que sia pardurablament	davant tu, car tu, Senyor, has parlades e
2Re 10,8	fills de Amon e posàran la sua host	davant la porta, e Sirus de Soboà e Roob e
2Re 10,9	que lla companya era aparallada	davant ell a combatra e dratràs, trià dels
2Re 11,9	ell manjava. 9 Emperò Ories dormí	davant la porta del rey ab los altrás
2Re 12,11	e dar-les-he a ton proïma	davant tu matex, e dormiran ab elles
2Re 12,11	tu matex, e dormiran ab elles	davant tu matex. 12 E, per so com tu has
2Re 12,12	jo faré so que t'he dit	davant tots quants són en Israell e lo
2Re 13,9	9 e parà-li taulla e posà-li	davant les farines. E no'n volch manjar.
2Re 19,8	lo poble oý dir que'll rey seya	davant la porta e anàvan-lo veura.
2Re 19,18	menament. Emperò Samey [*] gità's	davant lo rey e ahorrà-lo [*] 19 e dix-
2Re 21,9	crusificàran-los en lo munt	davant nostre Senyor. E aquests VII
2Re 22,6	los liguams de la mort són vanguts	davant mi. 7 En la mia tribulació apalaré
2Re 22,22	e no he fet nangunes coses males	davant ell. 23 Car tots los juýs de aquell
2Re 22,23	tots los juýs de aquell són stats	davant mi, e ells manaments d'él no he
2Re 22,50	per açò, Senyor, yo confasaré a tu	davant totes les gents e cantaré al teu
1Re 6,4	–Qual cosa és la que nós li	davem retra [*]? E els responguéran: 5
2Re 21,5	5 E ells diguéran al rey: –Nós	davem destróvir aquell qui destróví a
2Re 11,25	molts e diversos esdavaniments sa	davénan en batalla. [*] Conforta tu matex
1Re 30,1	amalcites havían saltat de la part	davers tramuntana, en Sicalech, e havían
2Re 5,23	mas vés-los darera de la part	davers los parés. 24 E com oyràs lo

1Re 6,3	buyda, mes retets so que lli	davets per lo vostro paccat. E lavors
1Re 9,22	Saül e son serf e manà'ls là on	davia manjar e féu-los loch en cap [*],
1Re 17,22	él havia portat [*] e corech là on	davia éser la batalla e demanà de sos
1Re 16,13	sparit de nostre Senyor devallà en	David . Ab aytant, se n'anà Samuel en
1Re 16,19	a Isayí e dix: –Tramit a mi	David , ton fill, qui guarda tas ovelles.
1Re 16,20	[*] e tramès-ho per la mà de	David , son fill, a Saül. 21 E David vench
1Re 16,21	mà de David, son fill, a Saül. 21 E	David vench a Saül e stech davant ell, e
1Re 16,21	e stech davant ell, e ell amà molt	David e féu d'él son scuder. 22 Saül
1Re 16,22	dir a Isayí: –Yo vull que ton fill	David estigua davant mi [*]. 23 Donchs,
1Re 16,23	de nostre Senyor turmentava Saül,	David prania sa viula e viulava davant ell
1Re 17,12	[*] haguéran gran pahor. 12	David era fill de efrateu, [*] del qual
1Re 17,15	saguít Saül a la batalla, 15	David sa depertí de Saül e tornà-se'n a
1Re 17,17	entrò a XL dies. 17 E Isahí dix a	David [*]: –Vés, porta a tos frares I
1Re 17,20	la vall de Taribintien. 20 Levà's	David al matí e comenà lo bastiar a un
1Re 17,22	[*] d'altra part. 22 Donchs	David lexà en les tendes so qu'él havia
1Re 17,23	paraules que debans havia dites, e	David les oyí. 24 [*] 25 Un de aquells
1Re 17,25	25 Un de aquells de Israell dix a	David : –Has tu vist aquest hom que és axit
1Re 17,26	e sens traüt en Israell. 26 E	David dix [*] qu'ell auiciuria lo no
1Re 17,31	31 Donchs, les paraules que	David parlà fóran [*] danunsiadas a Saül,
1Re 17,32	a Saül, lo rey, 32 e com	David fou amanat davant Saül, dix: –Nangú
1Re 17,33	ell e auiciuré'l. 33 Saül dix a	David : –Tu no poràs contrestar en aquest
1Re 17,37	infantesa ensà. 34-36 [*] 37 Dix	David : –Nostre Senyor, qui deliurà mi de
1Re 17,38	Senyor sia ab tu. 38 E Saül vastí	David de sas vastadures e posà-li un elm
1Re 17,39	cap e vastí-li son sberch. 39 Com	David se hach sinta sa spasa [*], ell
1Re 17,41	41 E lo falisteu acostà's devers	David [*] 42 [*] e'l meynspresà. [*] 43
1Re 17,43	[*] 43 Dix lo falisteu a	David : –Són yo cha, que tu vengues contra
1Re 17,43	contra mi ab bastó? E malaí a	David [*]. 44 E dix a David: –Vina a mi e
1Re 17,44	E malaí a David [*]. 44 E dix a	David : –Vina a mi e yo daré la tua carn
1Re 17,45	e a les bèsties de la terra. 45 E	David dix [*]: –Tu véns contra mi ab spasa
1Re 17,48	com lo falisteu fou vangut après de	David , David sa cuytà e axí a ell a carera
1Re 17,48	falisteu fou vangut après de David,	David sa cuytà e axí a ell a carera [*],
1Re 17,50	tot stès per terra. 50 Anaxí ocís	David lo falisteu [*]. E per so com David
1Re 17,50	David lo falisteu [*]. E per so com	David no tania spasa en la mà, 51 ell
1Re 17,54	en les tendes dels falisteus. 54	David pres lo cap del falisteu e aportà
1Re 17,55	E en aquell temps que Saül vaé anar	David combatre contra lo falisteu, ell dix
1Re 17,57	a ell de qui és fill. 57 Donchs com	David sa'n tornà, que havia ja mort lo
1Re 17,57	lo pres e manà-lo davant Saül. E	David tenia en ses mans lo cap del
1Re 17,58	donzell, de qual linatja ést tu? E	David respòs: –Jo són fill de Ysayí [*],
1Re 18,1	18, Tit Capítol XVIII 1 E axí com	David hach parlat a Saül, Jonatàs, lo fill
1Re 18,3	para. 3 Adonchs faéran Jonatàs e	David amistança ensemps, e Yonatàs amava
1Re 18,4	una gonela que tania e donà-la a	David , [*] e son coltell e son arch e son
1Re 18,5	coltell e son arch e son braguer. 5	David anava a totes les coses que Saül lo
1Re 18,6	a servicials de Saül. 6 Mas, com	David sa'n tornava de Jerusalem, ab lo
1Re 18,7	e [*] deyan: –Saül n'ha morts M, e	David , XM. 8 Ladonchs Saül fon molt irat
1Re 18,8	irat de aquesta paraula e dix: –A	David n'han donats XM e a mi no, sinó M!
1Re 18,9	dia avant Saül no podia guardar	David adretament. 10 Aprés, a l'altra
1Re 18,10	en mig loch de lla casa. E	David sonava la rauta [*] cascun dia. Saül
1Re 18,11	tania una lansa 11 e tramès-la a	David cuydant-sa que'l pogués ancastar
1Re 18,11	que'l pogués ancastar ab la paret.	David sa partí d'él altra vagada. 12 Saül
1Re 18,12	d'él altra vagada. 12 Saül tamé	David , per ço com Déu era ab ell e s'ere

1Re 18,15 lo poble. 14 [*] 15 E Saül viu que **David** era molt savi; ell lo comensà
 1Re 18,16 fills d'Israell e de Judà amàvan **David** [*]. 17 Saül dix a David: –Vet así
 1Re 18,17 amàvan David [*]. 17 Saül dix a **David**: –Vet así Merob, la major filla mia.
 1Re 18,17 en son cor: «Yo no auciué pas **David**, mes los falisteus l'auciuran.» 18
 1Re 18,18 mes los falisteus l'auciuran.» 18 **David** dix [*]: –Quin hom són [...] Israell,
 1Re 18,19 filla de Saül, dech éser donada a **David**, fou donada en un altra [*]. 20 E
 1Re 18,20 fou donada en un altra [*]. 20 E **David** amava una altra filla de Saül qui
 1Re 18,22 Saül manà a sos serfs [*]: –Deÿts a **David** menys de mi: “Tu plaus al rey e a
 1Re 18,23 sies tu ara gendre del rey.” 23 [*] **David** respòs: –Par a vós pocha cosa éser
 1Re 18,25 él ho feÿa ab intanció que liuràs **David** als falisteus. 26 E [*] fe que
 1Re 18,26 26 E [*] fe que plagué que **David** fos fet gendre del rey. 27 Aprés
 1Re 18,27 del rey. 27 Aprés poch dies, **David** sa lavà e anà-sa'n a Acaron ab
 1Re 18,28 e antès que nostre Senyor era ab **David**. E Michol, filla de Saül, amava molt
 1Re 18,28 E Michol, filla de Saül, amava molt **David**. 29 E Saül començà [*] a tembra
 1Re 18,29 29 E Saül començà [*] a tembra **David**. E axí Saül fo fet anamich de David
 1Re 18,29 David. E axí Saül fo fet anamich de **David** en tots sos dies. 30 E los prínceps
 1Re 18,30 e en lo comensament de lur axida **David** fehia sos fets pus sàviament que [*]
 1Re 19,1 [*] e a sos serfs que auciesen **David**. [*] 2 E Jonatàs ho descobrí a David
 1Re 19,2 [*] 2 E Jonatàs ho descobrí a **David** e li dix: –Saül, mon para, ta vol
 1Re 19,4 Jonatàs parlà a Saül, para seu, de **David** e dix: –O senyor [*], no vulles
 1Re 19,4 senyor [*], no vulles pacar contra **David**, ton serf, car ell no ha paccat
 1Re 19,5 la sanch no noent e vols auciura **David**, qui és menys de culpa? 6 Com Saül
 1Re 19,7 ell no serà mort. 7 Jonatàs apallà **David** e recomtà-li totes aquestes
 1Re 19,7 -li totes aquestes cosses. E menà **David** davant Saül, e David fo davant ell
 1Re 19,7 cosses. E menà David davant Saül, e **David** fo davant ell axí com solia éser
 1Re 19,8 fills d'Israell e los falisteus, e **David** axí defora e combaté contra ells e
 1Re 19,9 E Saül tania una lança en sa mà, e **David** rotejava davant ell. 10 E ell sa
 1Re 19,10 ell. 10 E ell sa sforçà de farir **David** ab la lansa e que ll'anestàs ab la
 1Re 19,10 e que ll'anestàs ab la paret, mes **David** sa trastornà davant Saül, e la lansa
 1Re 19,10 lansa ficà's en la paret. E lavors **David** fogí, e fo salvat aquella nit. 11
 1Re 19,11 tramès [*] da nits a la casa de **David** per ço que ll'gordasan e ll'
 1Re 19,16 misatgers vangéran en la casa da **David**, éls trobàran la imatga en son lit
 1Re 19,18 si no, jo t'auciuré.” 18 Donchs **David** fogí [*] e anà-sa'n e recomtà
 1Re 19,19 anunciat fo a Saül e dit: «Ver que **David** és en Aioch, en Remacha.» 20 Saül
 1Re 19,20 20 Saül tramès servents per pendra **David**. Com ells vaéran la companya dels
 1Re 19,22 demanà: –En qual loch són Samuel e **David**? E fon-li dit: –Ells són en Aiot,
 1Re 20,1 los profetes?» 20, Tit Capítol XX 1 **David** fugí de Naiot, qui és en Ramacha, e
 1Re 20,3 [*] 3 E altra vaguada [*] dix **David**: –Ton para sap sertament que yo he
 1Re 20,3 vantura no sia trist.” Mas jurà açò **David** e dix: –Viva nostre Senyor Déu e
 1Re 20,5 a mi, tot ho faré volantés. 5 E dix **David** a Jonatàs: –Vet que demà són
 1Re 20,6 E si ton para demana mi, diràs axí: “**David** ma pragà que ll'lexàs anar
 1Re 20,10 jo t'ho faré a saber. 10 E dix **David** [*]: –Qui m'ho dirà [*]? 11 Dix
 1Re 20,12 exits defora, 12 dix Jonatàs a **David**: –Vet de matí per tot lo dia sercaré
 1Re 20,18 16-17 [*] 18 Donchs dix Jonatàs a **David**: –Demà saran calendes e sercarà hom
 1Re 20,25 e nangú no saech là on solia seura **David**. 26 E Saül no parlà nanguna paraula
 1Re 20,27 no sech nul hom alà on solia seura **David**. E dix Saül a Jonatàs [*]: –Per què
 1Re 20,33 havia dada santència que aucies **David**. 34 E levà's de la taulla ab gran
 1Re 20,34 car fo fet falló e trist de **David**, per so com son para l'hach confús
 1Re 20,35 al camp, axí com ho havia promès a **David**, e vench ab un infant [*]. 36 E dix
 1Re 20,39 tan solament sabían asò Jonatàs e **David**. 40 E levors donà Jonatàs les armes

1Re 20,41	lo fadrí se'n fou anat, lavà's	David de un loch qui era devers tramuntana
1Re 20,41	e ploràran molt; mes més plorà	David . 42 Dix Jonatàs a David: –Vé-te'n
1Re 20,42	més plorà David. 42 Dix Jonatàs a	David : –Vé-te'n en pau. Totes les coses
1Re 20,43	la tua enpertostemps. 43 E levà's	David e anà-sa'n. E Jonatàs anà-sa'n
1Re 21,1	21, Tit Capítol XXI 1 Anà-sa'n	David en Nobe, on era Achimalech prevera e
1Re 21,1	e maravalà's fort com fo vangut	David sens cavallers e dix-li: –Per què
1Re 21,2	que no vangut null hom ab tu? 2 Dix	David [*]: –Lo rey m'ho manà, que nangú
1Re 21,5	de fembres, ménjan-na. 5 Raspòs	David al pravera: –E què és, si parlam de
1Re 21,10	–[*] Da'l-ma. 10 E axí lavà's	David e fugí [*] e partí's de Saül e anà
1Re 21,11	de Acís a ell: –Donchs, és aquest	David rey de la terra? E no cantàvan per
1Re 21,11	e no deyan: “Saül n'ha morts M, e	David , XM”?. 12 E posà David [*] en son cor
1Re 21,12	morts M, e David, XM”?. 12 E posà	David [*] en son cor e hach gran pahor de
1Re 27,2	donchs, a les sues mans.» 2 Lavà's	David e anà-sa'n ab DC hòmens qui éran
1Re 27,3	de Moach, rey de Gech. 3 E habità	David ab Chis a Gech. E ell e sos hòmens e
1Re 27,3	e tota la sua casa e II mullers de	David , ço és, Achinoe gesreelias e
1Re 27,4	de Carmel. 4 E dixéran a Saül que	David era fugit en Gech, e d'aquí avant
1Re 27,4	avant no hach ànsia Saül de cercar	David . 5 E dix David a Achís: –Si yo
1Re 27,5	ànsia Saül de cercar David. 5 E dix	David a Achís: –Si yo atrobava gràcia
1Re 27,6	6 Lavors Achís donà aquell dia a	David Xichalet. E per açò és feta Xichalet
1Re 27,7	en aquest dia de vuy. 7 E stech	David en la regió dels falisteus IIII
1Re 27,8	dels falisteus IIII mesos. 8 E pujà	David e los seus hòmens [*] a Getzurí e a
1Re 27,9	a la terra de Agipta. 9 Destroví	David tota la terra de aquells e no hy
1Re 27,10	qui sots anats vuy?» E responia	David : «En Judà, envers migjorn, e en
1Re 27,11	en Hiramel, envers migdia [*].» 11	David no gaquia a vida fembra ne home, ne
1Re 27,11	contra ells: “Aquestes coses faça	David .”» E açò era decret seu en tots los
1Re 27,12	dels falisteus. 12 E craech Achís a	David e dix: –Molt mal ha fet contra lo
1Re 28,1	batalla contra Israell. Dix Achís a	David : –Jo he sabut que tu e los hòmens
1Re 28,2	axiràs ab mi en les tendes. 2 E dix	David a Achís: –Ara sabràs què farà lo teu
1Re 28,17	regne e donar-l'ha a ton proïsuma	David , 18 car no has obaït a la veu de
1Re 29,2	da C en C e de M en M. Emperò	David e los seus hòmens éran en la darera
1Re 29,3	dels falisteus: –Encara no coneys	David , qui fou servacial de Saül, rey de
1Re 29,5	prínceps nostros? 5 No és aquest	David dell qual [*] deyan: “Saül n'ha
1Re 29,5	[*] deyan: “Saül n'ha morts M, e	David , XM”?. 6 Axí Achís apallà David e dix
1Re 29,6	M, e David, XM”?. 6 Axí Achís apallà	David e dix-li: –Viva nostro Senyor Déu,
1Re 29,8	majorals dels falisteus. 8 E dix	David a Achís: –Què he jo fet, e què has
1Re 29,9	senyor meu? 9 Respòs Achís e dix a	David : –Yo sé que tu ést bo davant los
1Re 29,11	a fer, vets-vos-en. 11 E axí	David e los hòmens qui éran ab él levàran
1Re 30,1	XXVIII 1 En lo terç dia, com	David fo vangut en Sicalc ab los seus
1Re 30,3	-los-se'n ab si mateys. 3 E com	David e'quells qui éran ab ell fóran
1Re 30,4	manadas catius, 4 confortà's	David ab nostro Senyor, e levàran-sa ab
1Re 30,5	-sa'n manades II mullers de	David catives [*]. 6 E David fonch fort
1Re 30,6	mullers de David catives [*]. 6 E	David fonch fort dolent e trist, car lo
1Re 30,6	manats fills e filles. Confortà's	David ab nostro Senyor [*] 7 e dix a
1Re 30,7	mi effoth. E acostà Abitar effoth a	David , 8 e lavors David aconsellà's ab
1Re 30,8	Abitar effoth a David, 8 e lavors	David aconsellà's ab nostre Senyor Déu e
1Re 30,9	presa qu'ells han tolta. 9 Lavà's	David e DC hòmens qui éran ab ell e
1Re 30,11	camp, de Agipta, e amanàran-lo a	David , e donàran-li pa [*] e aygua que
1Re 30,13	ne bagut aygua. 13 E dix-li	David : –De qual loch ést tu? E ell respòs
1Re 30,15	cramada la ciutat Sicalc. 15 Dix	David : –Pories-me amanar a aquesta
1Re 30,15	he a aquesta companya. E jurà-li	David so que demanava. 16 Com lo hy hach

1Re 30,17	e en la terra de Judà. 17 Levà's	David e ancalsà'ls del vespra de un dia
1Re 30,18	camels e fugíran. 18 E lavors pres	David totes aquelles coses que los
1Re 30,20	Diguéran: –Aquesta presa és de	David . 21 E vench David a aquells CC qui
1Re 30,21	presa és de David. 21 E vench	David a aquells CC qui éran romasos per so
1Re 30,21	fort ujats e no havían pogut saguir	David , qui los havia manat que romanguésan
1Re 30,21	de Besor. Aquests axíran a carera a	David e aquells qui éran ab ell, e pujà
1Re 30,21	e aquells qui éran ab ell, e pujà	David e al pobla saludà-lo
1Re 30,22	dells servicials que éran anats ab	David : –No darem res a aquests qui són
1Re 30,23	hauran rabut, vajan-sa'n. 23 Dix	David : –No farets axí, frares meus, ne
1Re 30,26	a la batalla. 26 Llavors vench	David en Sicalech e tramès dons de la
1Re 30,26	proïsmas e sos parents. Dix-los	David : –Raebets banadicció [*] dels
1Re 30,27	nostre Senyor Déu. 27 E tramès-na	David en aquells qui éran en Bathel, e
1Re 30,31	en los altras lochs, en los quals	David e los seus hòmens havían habitat e
2Re 1,1	fet après que Saül fonch mort, que	David venc e tornà de la mort que havia
2Re 1,2	E aytantost com fou vangut davant	David , caech sobra la sua cara e adorà
2Re 1,2	caech sobra la sua cara e adorà	David . 3 E dix David en aquell hom: –D'on
2Re 1,3	la sua cara e adorà David. 3 E dix	David en aquell hom: –D'on véns? E dix
2Re 1,5	son fill, són morts. 5 E dix	David en aquell hom [*]: –Com sabs tu que
2Re 1,11	tu, senyor meu. 11 E aytantost com	David hach oÿt açò esquinsà's totes les
2Re 1,13	com éran morts ab coltell. 13 Dix	David en aquell hom qui era fuyt de lles
2Re 1,14	de la terra de Amalech. 14 Dix	David : –Per què tu no haguist pahor ne
2Re 1,16	E acostà's a ell e matà'l. 16 Dix	David en aquell que morí: –La tua sanch e
2Re 1,17	untat de nostra Senyor.” 17 Emperò	David féu gran plant sobra Saül e sobra
2Re 1,18	sobra Jonatàs fill de Saül. 18 Manà	David a tots los hòmens de Judà que
2Re 2,1	II 1 Adonchs, après aquestes coses,	David aconsallà's ab nostre Senyor Déu e
2Re 2,1	dix-li nostre Senyor: –Puja. Dix	David : –En qual loch pujaré? E dix-li
2Re 2,2	Senyor: –En Hebron. 2 Pujà, donchs,	David e II mullers sues, Achinòem de
2Re 2,3	Carmell, 3 e axí també pujàran ab	David tots los hòmens qui anàvan ab ell,
2Re 2,4	los barons de Judà e untàran	David aquí per ço que regnàs sobra la casa
2Re 2,4	sobra la casa de Judà. E digueren a	David que'ls hòmens de Jabès-Galaad
2Re 2,5	sotarat Saül. 5 Lavors tramès	David misatges als hòmens e dix-los:
2Re 2,10	II, e sola la casa de Judà saguia	David en Hebron, 11 e fo senyor sobra la
2Re 2,13	fill de Servià, e los sarvacials de	David axíran-los a carera de prop un
2Re 2,15	fill de Saül, e XII de lla part de	David . 16 E pranguéran-sa per lo cap de
2Re 2,17	e gran batalla e los hòmens de	David encalsàran Abner e los seus hòmens.
2Re 2,30	E dafalíran dels servacials de	David XVIII; e no hy comtàran Azael, car
2Re 2,31	XX. 31 Emperò los servicials de	David auciéran dels hòmens de Benjamín e
2Re 3,1	entra la casa de Saül e la casa de	David e, com més anava e més de temps
2Re 3,1	més anava e més de temps pasava,	David profitava e era molt pus fort. La
2Re 3,2	era e tot dia se destruïa. 2 E	David engendrà fills en Hebron, e lo
2Re 3,5	Getram, fill d'Anglà, muller de	David . [*] 6 En aquell temps, com era tan
2Re 3,6	batalla entra la casa de Saül e	David , Abner [*] regia e governava la casa
2Re 3,8	e no he liurat tu en les mans de	David , e tu has raquest vuy mi, que'm
2Re 3,9	si yo no fas aquella covinensa ab	David , axí com ell volia 10 qu'él regna
2Re 3,10	trasmudar e sia lavada la cadira de	David sobra Israell e sobra Judà de Deu
2Re 3,12	E lavors Abner tramès misatgers a	David per si matex e dix: –De qui és la
2Re 3,13	ratornaré a tu tot Israell. E dix	David : –Yo voler faré ab tu amistança.
2Re 3,13	Mas una cosa ta daman —dix	David —: no vauràs la mia cara tro que
2Re 3,14	la mia cara. 14 E lavors tramès	David misagers a Isibòsech, fill Saül, e
2Re 3,15	a son marit [*] e tramès-la a	David , 16 e son marit saguí-la plorant

2Re 3,17	de temps ha que vosaltres damanats	David que regnàs sobra vosaltres. 18
2Re 3,18	-ho, cor nostre Senyor parlà a	David e dix: “En la mà del servecial meu
2Re 3,18	e dix: “En la mà del servecial meu	David salvaré lo meu poble d’Israell de
2Re 3,19	sa’n en Hebron per so que parlàs a	David totes aquestes coses que plaïan a
2Re 3,20	a Israel e a Benjamín 20 E vench a	David en Habron ab XX hòmens. David féu
2Re 3,20	a David en Habron ab XX hòmens.	David féu gran convit a Abner e a tots
2Re 3,21	que éran vangut ab ell. 21 E dix a	David Abner: –Jo’m lavaré per so que
2Re 3,21	E com Abner sa fonch partit de	David e se’n fou anat en pau, 22
2Re 3,22	-los morts. E Abner no era ab	David en Habron, car ja [*] se n’era anat
2Re 3,23	fill de Ner, era vangut al rey	David e lo rey havia’l jaquit anar [*].
2Re 3,26	26 E aytantost Joab partí’s de	David e tramès misatgers derera Abner e
2Re 3,26	de Chirià. E de açò no sabia res	David . 27 E com Abner fo vangut e tornat
2Re 3,28	vanjansa de Azael son frare. 28 Com	David sabé aquesta cosa que hach feta
2Re 3,31	e fraturans de pa. 30 [*] 31 E dix	David a Joab e a tot lo pobla qui era ab
2Re 3,31	lo cors de Abner. Emperò lo rey	David saguia lo lit ab què aportàvan
2Re 3,32	Abner en Habron, lavà’s lo rey	David la sua veu e plorà sobra lo vas de
2Re 3,35	tot lo poble, que menjàsan ab	David encara que era gran e alt dia, jurà
2Re 3,35	encara que era gran e alt dia, jurà	David : –Açò faça Déu a mi [*], si yo tast
2Re 4,9	e de son linatja. 9 E respòs-los	David [*] e dix: –Viva nostra Senyor Déu,
2Re 4,12	de la terra? 12 E lavòs manà	David als seus servicials que’l ls
2Re 5,1	E venguéran los trips de Israell a	David en Habron e diguéran: –Vet nós boqua
2Re 5,3	davant nostre Senyor Déu, e untàran	David en rey sobra Israell. 4 Fill de
2Re 5,4	4 Fill de Ysaý, en adat de XL, e	David comensà a regnar e regnà en Habron
2Re 5,6	habitador de la terra. E diguéran a	David : –No antraràs así, si no te’n
2Re 5,7	és fort la ciutat nostra.” 7 Emperò	David pres la torra e la altesa de Sion;
2Re 5,7	Sion; aquesta és apellat ciutat de	David . 8 E gità’n tots los jabuseus, car
2Re 5,8	8 E gità’n tots los jabuseus, car	David havia dit que aquell que auciuira lo
2Re 5,8	contrets que aÿraven la ànima de	David , qu’ell lo faria senyor de la sua
2Re 5,9	templa de Déu.» 9 E estech e habità	David en la altesa de Sion e apallà ella
2Re 5,9	de Sion e apallà ella ciutat de	David e féu adificació e cases engir e
2Re 5,11	rey de Thir, tramès misatgers a	David e fusta de cedra (ço és, de un arbra
2Re 5,11	e de parets, e adificàran la casa a	David . 12 E lavors conech David que nostre
2Re 5,12	la casa a David. 12 E lavors conech	David que nostre Senyor havia confermat a
2Re 5,12	Seyor havia axelçat lo regna da	David sobra lo seu poble d’Israell. 13 E
2Re 5,13	lo seu poble d’Israell. 13 E axí	David , pus que fou vangut de Hebron, pres
2Re 5,13	e mullers de Israell, e hach	David fills e filles part de aquells que
2Re 5,17	17 Axí oÿran los falisteus que	David havían untat en rey en Israell, e
2Re 5,17	-hi tots per so que cercàsan	David . Oÿí David que los falisteus vanían,
2Re 5,17	tots per so que cercàsan David. Oÿí	David que los falisteus vanían, pujà-sa
2Re 5,19	-sa en la val de Rafaym. 19 E	David consallà’s ab nostre Senyor Déu e
2Re 5,20	en les tuas mans. 20 Lavors vench	David en Baal Farsim e farí los falisteus,
2Re 5,21	aquí les ýdoles que portàvan. E	David e aquells qui éran ab ell pranguéran
2Re 5,23	vaguada los falisteus [*]. 23 E	David aconsallà’s ab nostre Senyor e dix:
2Re 5,25	las tendes dels falisteus. 25 E féu	David axí com nostre Senyor Déu li hach
2Re 6,1	en Gazar. 6, Tit Capítol VI 1 Ajustà	David alra veguada tots los alets de
2Re 6,2	Israell, e fóran XXXM ^a , 2 e levà’s	David e anà-sa’n ell e tot lo pobla ab
2Re 6,5	Ayó anava davant l’archa. 5 E	David e tot lo poble jugàvan e cantàvan
2Re 6,8	e fo mort de prop la arqua. 8	David fon fort trist e faló per ço com
2Re 6,9	de Ozà entrò aquest dia de vuy. 9	David tamé fort nostre Senyor Déu, e
2Re 6,10	en la mia ciutat?» 10 E no volch	David que l’archa de Déu sa giràs en la

2Re 6,10	de Déu sa giràs en la sua ciutat de	David , mas volch que lla posàsan en la
2Re 6,12	la sua casa. 12 E diguéran al rey	David que nostre Senyor havia banaÿt
2Re 6,12	sua casa per la arqua de Déu. E dix	David : «Iré a la casa de Bedadom e
2Re 6,12	banadicció.» E lavors anà-sa'n	David a la casa de Abedadon, en tragué la
2Re 6,12	sua ciutat ab gran goig. E éran ab	David VII cors, e havia-hy sacrifici de
2Re 6,14	oferíran un bou e un moltó. 14 E	David tochava los òrgens e los altres
2Re 6,14	saltava davan nostre Senyor [*]. E	David sagnia un drap de li qui és apallat
2Re 6,15	de li qui és apallat ffor. 15 E	David e tot Israell portava la archa del
2Re 6,16	l'archa pasava per la ciutat de	David , Micol, la filla de Saül, sguardava
2Re 6,16	per la finestra e vaé lo rey	David qui saltava davant nostra Senyor Déu
2Re 6,17	lo tabernacla, en lo mig loch que	David ho havia aparallat. Ofarí David
2Re 6,17	que David ho havia aparallat. Ofarí	David ofersons davant nostra Senyor, coses
2Re 6,18	com haguéran complit de oferir [*],	David banayí lo poble en nostre Senyor,
2Re 6,20	a la sua casa. 20 E tornà-sa'n	David per so que banaÿs la sua casa, e la
2Re 6,20	muller Micoll [*] axí a carera a	David e dix-li: —O, quant ést stat
2Re 6,21	com un bastax o un ribaut. 21 E dix	David a Michol: —Viva nostre Senyor Déu,
2Re 7,5	li: 5 —Vé-te'n al meu servicial	David e di-li: “Aquestes coses diu
2Re 7,8	8 E ara tu diràs al meu servicial	David : “[*] Yo pranguí a tu de les
2Re 7,17	visió tot enaxí parlà Natan a	David . 18 E stech [*] danant nostre Senyor
2Re 7,20	20 Donchs, Senyor, què porà anadir	David encara que parla a tu? Tu, Senyor,
2Re 7,26	Israell. La casa del servicial teu	David serà stablida devant nostre Senyor,
2Re 8,1	1 E fonch fet après açò que combaté	David los falisteus e humilià-los, e
2Re 8,1	falisteus e humilià-los, e pres	David fre de traüt de la mà dels
2Re 8,2	e l'altra a viura. E Moab serví a	David sots traüt. 3 E combaté David
2Re 8,3	a David sots traüt. 3 E combaté	David Adadàser fill de Roob, rey de Sobà,
2Re 8,4	sobra lo flum de Eufraten. 4 E, com	David hach pres da lla part d'aquells
2Re 8,5	ajudàsan Adadàser, rey de Sobà, e	David aucís dels hòmens de Síria XXIIM. 6
2Re 8,6	aucís dels hòmens de Síria XXIIM. 6	David posà dafansió e ajudament en Síria
2Re 8,6	[*]. E fo fet que Síria sarví a	David sots traüt. Nostre Senyor guardava
2Re 8,6	sots traüt. Nostre Senyor guardava	David en totes coses qu'ell faÿa. 7 E
2Re 8,7	en totes coses qu'ell faÿa. 7 E	David pres les armas d'aur que aportàvan
2Re 8,9	llavors Tou, rey de Amach, oyí que	David havia destrovida tota la força de
2Re 8,10	Thou tramès Joram, fill seu, al rey	David per ço que'll saludàs e que li
2Re 8,11	aquesta vaxella sa'n portà lo rey	David e santificà-la a nostre Senyor Déu
2Re 8,13	altres gents [*]. 12 [*] 13 E com	David hach presa Síria e hach morts XXIIM
2Re 8,14	dafansasen, e tota Idumea servia a	David . E nostre Senyor Déu guardava'l, en
2Re 8,14	en totes aquestes coses que faÿa	David e servían a él. 15 [*] e faÿa juÿ e
2Re 8,18	lo seu cap. E los fills de	David éran praveres e en major dignitat
2Re 9,1	los altres. 9, Tit Capítol VIII 1 E	David dix: —Ha-hy nangun romàs de la
2Re 9,5	Lodobar. 5 E lavors tramès lo rey	David a ell, e manàran-lo-hy [*]. 6
2Re 9,6	manàran-lo-hy [*]. 6 [*] E dix	David : —Mifibòsech! [*] —Así só, servicial
2Re 9,7	—Así só, servicial teu. 7 Dix-li	David : —No hajas pahor, car jo faré a tu
2Re 9,8	tostemps. 8 E Mifibòsech ahorrà	David e dix: —E qui són jo servicial teu?
2Re 9,13	tostemps manjava de açò que'll rey	David manjava. E era Mifibòsech ranqualós
2Re 10,2	e regnà Amon, son fill. 2 E dix	David : —Faré misericòrdia ab Amon, fill de
2Re 10,2	de Naàs, axí com son para la féu a	David . E tramès-hi dels seus servicials
2Re 10,2	de son para. E com los misatgers da	David fóran vanguts en la terra dells
2Re 10,3	Amon, lur senyor: —Cuydas-ta que	David haja tramesos a tu aconortadors ne
2Re 10,4	E lavors Amon pres los misatgers de	David e rach-los la mitat de la barba e
2Re 10,4	entrò a les natges e tramès-los a	David . 5 E com David oyí açò, axí-los a

2Re 10,5	e tramès-los a David. 5 E com	David oý açò, axí-los a carera, car
2Re 10,5	tanían fort per scarnits. Dix-los	David : –Stats-vos en Jericó entrò sia
2Re 10,6	injúria e gran scarn havían fet a	David , loguàran cavallers de Síria e de
2Re 10,7	d’armas. 7 E com hach oït açò	David , tramès-hi Joab ab tota la sua
2Re 10,17	lur príncep e lur major. 17 E com	David sabé aquestes coses, ajustà tot
2Re 10,17	aparallàran la batalla contra	David e combatéran fort e règeu contra
2Re 10,18	-los, e fusquéran [*]. E aucís	David dels sirienchs DCC càrreus e XLM
2Re 11,1	los reys sòlan anar a la batalla,	David tramès Joab e els seus servacials
2Re 11,1	-los e asetjàran Rabaat. Emperò	David romàs en Jerusalem. 2 Dementres
2Re 11,2	sa faýan, sdavenc-sa un dia que	David sa fo lavat del lit en què hach
2Re 11,4	de Alam, muller de Uries ethey. 4	David tramès-hi misatgers e féu-la
2Re 11,5	fou aytantost prenys, e tramès a	David dient que prenys era. 6 E tantost
2Re 11,6	dient que prenys era. 6 E tantost	David tramès misatges a Joab dient:
2Re 11,7	-lo-li. 7 [*] E damanà-li	David què faýa Joab e lo poble, en quina
2Re 11,8	manera donàvan la batalla. 8 E dix	David a Ories: –Vé-ta’n a la casa tua e
2Re 11,10	aná a la sua casa. 10 E diguéran a	David : –Uries no és anat a la sua casa. E
2Re 11,10	no és anat a la sua casa. E dix	David a Uries: –E tant camí has anat, per
2Re 11,11	ést anat a lla tua casa? 11 E dix a	David : –L’archa de Déu e los fills d’
2Re 11,12	[*] yo no faré aytal cosa! 12 E dix	David [*]: –Stà vuy encara así, e demà
2Re 11,13	l’altra dia. 13 E convidà-lo	David , e menjà e bagué ab ell, e enbriagà
2Re 11,13	sua, anans dormí ab los misatges de	David . 14 E al matí sabé [*], e David
2Re 11,14	de David. 14 E al matí sabé [*], e	David scrivi a Joab una letra e tramès-
2Re 11,15	-la-li per Urias matex. 15 E	David ascriví aquestes paraules en la
2Re 11,18	17 [*] 18 E vench lo misatja a	David e comtà-li tot so que era estat en
2Re 11,23	[*] 22 [*] 23 Dix lo misatja a	David : –Los nostres anamichs sa esforçàran
2Re 11,25	e murí Uries etey. 25 Dix	David al misatge: –Açò diràs a Joab: “No
2Re 11,27	hach tangut lo doll de son marit,	David féu-la anar a son palau e pres-
2Re 12,1	Senyor tramès Natan profeta a	David , e dix Natan a David: –Jutja’m açò
2Re 12,1	profeta a David, e dix Natan a	David : –Jutja’m açò que jo’t diré: Dos
2Re 12,5	palagrí era vangut a ell. [*] 5 E	David fo fort irat e falló contra lo rich
2Re 12,7	e perdonà a les sues! 7 Dix Natan a	David : –Tu ést l’hom qui ha fet açò. E
2Re 12,13	són en Israell e lo sol.” 13 E dix	David a Natan: –Yo he greument paccat
2Re 12,16	havia infantat Barsabé [*]. 16 E	David féu oració per l’infant, e dejunà
2Re 12,16	féu oració per l’infant, e dejunà	David e antrà-sa’n en una cambra de
2Re 12,18	E los sarvacials no hu volían dir a	David . [*] 19 E vaent ell que los
2Re 12,20	–Mort és. 20 E llavò’s lavà	David de lla terra e levà’s la cara e
2Re 12,22	és mort, tu menges e beus. 22 E dix	David : –Com l’infant era viu, yo dajunava
2Re 12,24	a ell, e ell no tornarà a mi. 24 E	David anà-sa’n a Barsabé e aconsolà-
2Re 12,27	rey. 27 E Joab tramès misatgers a	David e dix: –Jo he garejat e combatut
2Re 12,29	presa ne jo no haja lo nom. 29 E	David ajustà tot lo poble e anà-sa’n a
2Re 12,30	havia-hi pedres fort praciosas, e	David posà-les sobra lo cap. E trasch de
2Re 12,31	hom fa las ragoles. E açò matex féu	David de totes les ciutats dels fills d’
2Re 13,1	XIII 1 E [*] Absalon, fill de	David , havia fort bella germana, qui havia
2Re 13,1	E sdavench-se que Amon, fill de	David , fo anamorat d’ela, 2 e amà-la
2Re 13,3	E Jonadab, fill de Samaà, frare de	David , era gran amich de Amon, e era hom
2Re 13,7	de manjar de la sua mà. 7 E levors	David tramès Tamar a la casa de son frare
2Re 13,21	e quax com a viuda. 21 Emperò, com	David hach oïdes aquestes peraules, fo
2Re 13,25	ab los teus servacials. 25 Al rey	David dix a Absalon: –Fill meu, no’m
2Re 13,30	fugíran. 30 [*] E tantost fo dit a	David que Absalon havia morts tots los
2Re 13,31	féran tots los sarvacials da	David . 32 Respòs Jonadab, fill de Sammà,

2Re 13,32	Jonadab, fill de Sammà, frara da	David , e dix: –Senyor meu, no't cuyts que
2Re 13,37	plor e gran plant. 37 [*] Emperò	David plorà e planch molt de temps Amon,
2Re 13,39	lo rey de Gazur III anys. 39 E com	David fou aconsortat de la mort de son
2Re 19,4	axí com si fogísan de batalla. 4 E	David cobrí lo seu cap e cridà en alta
2Re 19, 9	d'Israell regonagué lo bé que	David los havia fet e deyan los uns als
2Re 19,10	[*]. Per què calam e no ratornam a	David ? E lo consell de tot Israell vench
2Re 19,11	vench al rey. 11 Emperò lo rey	David tramès Sadoch e Abitar, praveras, e
2Re 19,15	teus servacials. 15 E tornà-sa'n	David dentrò a Jordà, e tot lo trip de
2Re 19,22	lo untat de nostre Senyor? 22 Dix	David al fill de Servià: –Què m'ha a fer
2Re 19,23	morà null hom [*]. 23 E jurà-li	David que no moria. 24 Emperò Mifibòsec
2Re 20,1	nafill e dix: –No havem nós part en	David . No havem haretat en lo fill de
2Re 20,2	2 E tot lo poble se partí de	David e anaran-sa'n ab Siba fill de
2Re 20,2	[*] anàran-sa'n en Jerusalem ab	David , lur rey e lur senyor. 3 E com lo
2Re 20,3	de dones vídues, e anch daspuys	David no antrà en elles, ans stagéran
2Re 20,5	per ajustar los hòmens [*] que	David li havia dit e stech més del terme
2Re 20,5	havia dit e stech més del terme que	David li havia posat. 6 E dix David a
2Re 20,6	que David li havia posat. 6 E dix	David a Abisay: –Donchs, major treball e
2Re 20,11	aquell qui volch éser companyó da	David per Joab. 12 E Amasà jahia mort
2Re 20,21	Bocrí, ha levada la sua veu contra	David . Liurats-nos solament aquell, e
2Re 20,26	Iram, emperò, era propi prevere de	David . 21, Tit Capítol XVIII 1 E lavors
2Re 21,1	fonch gran fam en los dies de	David e durà per III anys contínuament. E
2Re 21,1	e durà per III anys contínuament. E	David damanà consell a nostre Senyor [*].
2Re 21,3	Israell e de Judà. 3 E dix lavors	David als gabonites: –Què poré jo fer a
2Re 21,4	de la casa de Israell. E lavors dix	David : –Què volets que fasa a vosaltres? 5
2Re 21,7	[*] qui era entra Jonatàs [*] e	David . 8 E axí pres lo rey los fills de
2Re 21,11	bèsties de nits. 11 E diguéran a	David so que Rafà havia fet, concopina de
2Re 21,12	havia fet, concopina de Saül. 12 E	David pres los ossos de Saül e de Jonatàs,
2Re 21,15	ab los fills de Israell. E	David e los seus hòmens combatían los
2Re 21,15	los falisteus. Dementre que	David dafalia en la batalla –tant havia
2Re 21,16	Rafà, esforçà's que pogués farir	David . E lo ferro de la asta de Gesbí
2Re 21,17	17 Abysay fill de Servià ajudà a	David e aucís lo falisteu. E lavors
2Re 21,17	E lavors juràran los hòmens de	David e diguéran: –Ja de vuymés no iràs ab
2Re 21,19	(Per aquests IIII noms és nomanat	David , e és dit Adeodarus, fill de Salt,
2Re 21,21	lo Jonadab, fill de Samaà, frare de	David . 22 E aquests IIII nasquéran de
2Re 21,22	en Gech e muríran en les mans de	David e dels servacials seus. 22, Tit
2Re 22,1	seus. 22, Tit Capítol XX 1 Parlà	David a nostra Senyor Déu aquest dictat o
2Re 22,51	e faent misericòrdia al seu untat	David e a la sua sament perdurablament.»
2Re 23,1	són les dareras paraules que dix	David , fill de Ysaý: «Dix l'hom al qual
2Re 23,8	són los noms dels hòmens forts de	David : David saent en la cadira, molt savi
2Re 23,8	noms dels hòmens forts de David:	David saent en la cadira, molt savi
2Re 23,9	dels III forts hòmens qui éran ab	David com lo sprovàran los falisteus e se
2Re 23,13	e vanguéran en temps de messes a	David , qui era en la spluga de Odollà, e
2Re 23,14	en la vall dels gigans, 14 e	David stava en dafaniment, e la stació
2Re 23,15	en Batlem. 15 E lavores dasijà	David aygua de sisterna e dix: –Si hich
2Re 23,16	de Batllem [*] e aportàran-la a	David . E ell no'n volgué beura, mas
2Re 23,23	no era pervangut entrò a III.	David féu consellador aquest a la sua
2Re 24,1	's contra Israell, [*] e dix	David a Joab: –Vé e nombra los hòmens d'
2Re 24,10	axí matex hòmens forts d'armes. 10	David panadí's com havia comtat lo poble
2Re 24,10	's com havia comtat lo poble e dix	David a nostre Senyor Déu: –Senyor, jo he
2Re 24,11	folament mes faenas. 11 E lavà's	David al matí, e dix nostre Senyor Déu a

2Re 24,12	Déu a Gad profeta: 12 –Vé-te'n a	David e di-li aquestes paraules:
2Re 24,13	axí com tu diràs.” 13 E vench Gad a	David e dix-li: –Açò diu nostre Senyor:
2Re 24,14	qui m'hic ha tramès. 14 E dix	David a Gad proffeta: –Gran treball m'és
2Re 24,17	qui era hom jabuseu. 17 E dix	David a nostre Senyor Déu com hach vist l'
2Re 24,18	meu para. 18 E vench Gad profeta a	David aquell dia e dix-li: –Puja e
2Re 24,19	la era de Aurena gebuseu. 19 E pujà	David sagons lo manament de nostre Senyor
2Re 24,21	meu al seu servacial? E dix-li	David : –Per ço só vangut que compra la tua
2Re 24,24	Déu oferssó agradabla. Comprà	David la era e los bous, e costàran L
2Re 24,25	e costàran L sicles d'argent. 25 E	David adifichà aquí altar a nostre Senyor
2Re 1,26	ést fort bell e qui eres amabla e	davies éser amat sobra tota amor de
1Re 28,8	vanguéran a la fembra. Dix Saül:	– Davina en l'asparit fitònich so que yo
1Re 28,3	E Saül gità los ancantadors e los	davinadors de la terra e aucís tots
1Re 15,23	nostre Senyor és axí com paccat de	davinar , e no voler obair és quax paccat
1Re 6,2	los falisteus los praveras e los	davins e los diguéran: –Què farem nós de
1Re 19,13	de fust e posà aquella en lo lit de	Davit , †entron† una pel de cabra palosa en
1Re 27,1	27,Tit [*] 1 Dix	Davit en son cor: «Si no guart mi matex,
1Re 13,15	qui era ab ell, e fóran trobats	DC hòmens. 16 Ab Saül e ab Jonatàs, son
1Re 14,2	en lo camp. E havia ab ell entorn	DC hòmens. 3 E Achiàs, fill de Chirop,
1Re 17,7	e lo ferre de la lança pasava	DC sicles. E son scuder anava davant ell.
1Re 27,2	2 Lavà's David e anà-sa'n ab	DC hòmens qui éran ab ell a Achís, fill de
1Re 30,9	ells han toltà. 9 Lavà's David e	DC hòmens qui éran ab ell e venguéran
2Re 10,18	[*]. E aucís David dels sirienchs	DCC càrreus e XLM cavallers e aucís
2Re 23,8	lo verm del fust, e ell ne aucís	DCCC hòmens sol una veguada que anà a lla
1Re Inc	1Re Inc Comença lo Libre	de Samuel, lo qual nos apallam Primer de
1Re Inc	Samuel, lo qual nos apallam Primer	de Reys. 1,Tit Capítol primer 1 Un hom fo
1Re 1,1	1,Tit Capítol primer 1 Un hom fo	de la ciutat de Ramathaimsofim, qui és en
1Re 1,1	primer 1 Un hom fo de la ciutat	de Ramathaimsofim, qui és en lo munt de
1Re 1,1	Ramathaimsofim, qui és en lo munt	de Afrayim, lo qual hach nom Alcanà, fill
1Re 1,1	lo qual hach nom Alcanà, fill	de Iaraboam, fill de Eliüch, fill de
1Re 1,1	nom Alcanà, fill de Iaraboam, fill	de Eliüch, fill de Tauch, fill de Suph,
1Re 1,1	de Iaraboam, fill de Eliüch, fill	de Tauch, fill de Suph, efratén. 2 Aquell
1Re 1,1	fill de Eliüch, fill de Tauch, fill	de Suph, efratén. 2 Aquell hach dues
1Re 1,3	hach nangú. 3 E aquell homa anava	de la sua ciutat per [*] stablits per
1Re 1,3	E en aquel loch stàvan II fills	de Elí, Ophní e Fineès, e éran praveras de
1Re 1,3	Ophní e Fineès, e éran praveras	de nostro Senyor. 4 Donchs lo dia vench
1Re 1,4	tots sos fills e a ses filles part	de son sacrifici, 5 e donà'n a Anna una
1Re 1,9	sobra sa sgleya devant las portes	de la casa de nostre Senyor Déu. 10 Axí
1Re 1,9	sgleya devant las portes de la casa	de nostre Senyor Déu. 10 Axí com Anna era
1Re 1,11	Senyor, 11 e dix: –Senyor, Déu	de companyes, si tu guardes e veus lo
1Re 1,11	si tu guardes e veus lo turment	de la tua serventa e has ramanbrament de
1Re 1,11	la tua serventa e has ramanbrament	de mi e no oblidas la tua sarventa e dónes
1Re 1,11	a nostra Senyor en tots los dies	de la sua vida, e raor no muntarà sobra
1Re 1,13	los lavis, e la sua veu no era oÿda	de nangú. Donchs, Elí sa cuydà que ela fos
1Re 1,16	qui són ta serventa, axí com una	de les filles de Bolial, car jo he parlat
1Re 1,16	serventa, axí com una de les filles	de Bolial, car jo he parlat tro ara per
1Re 1,16	jo he parlat tro ara per multitud	de ma dolor e de mon plor. 17 Lavors Elí
1Re 1,16	tro ara per multitud de ma dolor e	de mon plor. 17 Lavors Elí dix [*]: –Vé-
1Re 1,17	d'Israell don a tu la demanda	de la qual tu l'has praguat. 18 E aquella
1Re 1,24	da farina e una ampolla plena	de vi e amanà aquel a nostra Senyor en
1Re 1,25	lo qual no's prania guarda	de Anna ne no la conoxia. 26 Mas lavors

1Re 1,28	a nostre Senyor a tots los dies	de sa vida. Donchs, ells adoràran aquí
1Re 2,3	Les velles coses partèscan	de la tua boqua [*] e a ell són
1Re 2,4	sobrat, e los febles són complits	de força. 5 Aquells qui primerament éran
1Re 2,9-10	Senyor jutgarà les ancontrades	de la terra e donarà l'emperi al seu rey
1Re 2,11	E l'infant era ministra en la casa	de nostra Senyor, devant Elí, lo pravera.
1Re 2,13	ofici dels praveres, ans faían molt	de mal en lo setgle e a lo poble. E com
1Re 2,14	faían ells a tots aquells del pobla	de Israell que vania en Siló. 15 Nalex
1Re 2,15	aquell qui sacrificava: «Dóna a mi	de la carn, que cogua a obs del pravera,
1Re 2,15	a obs del pravera, car yo no pandré	de tu carn cuyta, mas crua.» 16 E aquell
1Re 2,18	e era infant, e havia vastadura	de li, la quall hom apella ephot. 19 E sa
1Re 2,20	–Nostre Senyor ratrà a tu sament	de aquesta fembra per aquest infant, lo
1Re 2,24	ho fasats, car la fama que yo oig	de vós no és pas bona: vós fets paccar lo
1Re 2,25	per aquell? Éls no oýran la veu	de lur para, perquè nostre Senyor volch
1Re 2,27	Déu e als hòmens. 27 Donchs un homa	de Déu vench a Elí e dix a ell: –Aquestes
1Re 2,28	en Agipta [*], 28 e yo alegí ell	de tots los trips d'Israell a mos obs en
1Re 2,28	[*] ephot, e yo doné a la casa	de ton para dels sacrificis de tot Israell
1Re 2,28	la casa de ton para dels sacrificis	de tot Israell ab tota senyoria? 29 Per
1Re 2,36	él, e qu'ell que ofira un diner	de argent e un tortel de pa e qu'él que
1Re 2,36	un diner de argent e un tortel	de pa e qu'él que digua: “Yo us prech que
1Re 2,36	yo manuch tan solament una bocada	de pa.” 3, Tit Capítol III 1 Samuel, l'
1Re 3,1	Senyor, davant Elí, e la paraula	de nostra Senyor era pracirosa en aquell
1Re 3,3	qu'ell no podia vaer 3 la lum	de Déu anans qu'ell fos apagat. E Samuel
1Re 3,3	E Samuel dormia en lo templa	de nostra Senyor, on era la archa de Déu.
1Re 3,3	de nostra Senyor, on era la archa	de Déu. 4 E nostra Senyor apallà Samuel,
1Re 3,7	encara no conaxia [*] la paraula	de nostre Senyor [*]. 8 Nostra Senyor
1Re 3,15	e obrí les portes del tabernacla	de nostra Senyor. Samuel havia pahor de
1Re 3,15	nostra Senyor. Samuel havia pahor	de manifestar la visió a Elí. 16 Donchs
1Re 3,19	e nostra Senyor era ab ell. E anch	de les sues paraules no'n caec nanguna en
1Re 3,20	20 D'on tot lo poble d'Israell,	de Dan entrò a Barsabe, conech que Samuel
1Re 4,1	lo poble d'Israell, e lo poble	de d'Israell axí a carera als falisteus
1Re 4,1	e ficà ses tendes prop la pedra	de la Ajuda, e los felisteus venguéran en
1Re 4,3	Lavors diguéran los primers nats	de Israell: –Per què nostre Senyor ha vuy
1Re 4,3	los falisteus? Aportem así l'arqu	de la amistança de nostro Senyor, [*] e
1Re 4,3	así l'arqu de la amistança	de nostro Senyor, [*] e vingua en mig loch
1Re 4,3	Senyor, [*] e vingua en mig loch	de nós, per ço que saul a nós de la mà de
1Re 4,3	loch de nós, per ço que saul a nós	de la mà de nostres anamichs. 4 Donchs
1Re 4,3	nós, per ço que saul a nós de la mà	de nostres anamichs. 4 Donchs tramatéran
1Re 4,4	en Siló e féran aportar la archa	de la amistança de nostre Senyor de les
1Re 4,4	aportar la archa de la amistança	de nostre Senyor de les companyes que seÿa
1Re 4,4	de la amistança de nostre Senyor	de les companyes que seÿa sobra xarobín. E
1Re 4,4	E los fils da Ellí éran ab l'archa	de la amistança [*]. 5 Com l'arqu de
1Re 4,5	de la amistança [*]. 5 Com l'arqu	de nostra Senyor fou vanguda en les
1Re 4,6	levors éls conaguéran que lla archa	de la amistança de nostra Senyor és
1Re 4,6	que lla archa de la amistança	de nostra Senyor és vanguda en la host. 7
1Re 4,8	nós. Què farem? Qual guardarà a nós	de la mà de aquests déu molt alt? Aquest
1Re 4,8	farem? Qual guardarà a nós de la mà	de aquests déu molt alt? Aquest és lo déu
1Re 4,10	d'Iraell, car XXXM n'hi hach,	de morts d'hòmens a peu. 11 E l'archa de
1Re 4,11	d'hòmens a peu. 11 E l'archa	de Déu fou presa, e los II fills de Elí
1Re 4,11	de Déu fou presa, e los II fills	de Elí fóran morts [*]. 12 Asdavench-sa
1Re 4,12	[*]. 12 Asdavench-sa que un hom	de la host del trip de Benjamín vench en

1Re 4,12	-sa que un hom de la host del trip	de Benjamín vench en Siló aquel dia matex
1Re 4,12	esquinçat e havia son cap cubert	de pols. 13 E com ell fo vangut, Elí seya
1Re 4,13	cor era molt tamarós per la archa	de nostra Senyor. E, mantinent que aquell
1Re 4,17	tos fills són morts [*], e l'archa	de Déu és presa. 18 E, com aquell hach
1Re 4,18	com aquell hach nomenada l'arque	de Déu, Elí caech en terra de la cella,
1Re 4,18	l'arque de Déu, Elí caech en terra	de la cella, prop la porta, e trancà's
1Re 4,18	cap, e fo mort. Lo baró era vel e	de gran adat, e'll jutjà lo poble d'
1Re 4,19	sa nora [*] era prenys, e lo terma	de infantar era prop. E, com ela santí que
1Re 4,19	prop. E, com ela santí que ll'arca	de Déu era presa e son sogra e marit mort,
1Re 4,19	era presa e son sogra e marit mort,	de dolor infantà. 20 E [*] diguéran-li
1Re 4,21	infant Ichabot, e dix: «La glòria	de nostra Senyor és tolta del pobla d'
1Re 4,21	del pobla d'Israell, car la archa	de Déu és presa.» E dix per son sogre e
1Re 4,22	e per son marit: 22 –La glòria	de Déu és mudada de Israell, per ço car la
1Re 4,22	22 –La glòria de Déu és mudada	de Israell, per ço car la arca de Déu és
1Re 4,22	de Israell, per ço car la arca	de Déu és presa. 1Re 5, Tit Capítol V 1 E
1Re 5,1	E los filisteus pranguéran la archa	de Déu e aportàran aquella de la pedra de
1Re 5,1	la archa de Déu e aportàran aquella	de la pedra de la Ajuda en Asot. 2 E
1Re 5,1	Déu e aportàran aquella de la pedra	de la Ajuda en Asot. 2 E matéran-la en
1Re 5,2	Asot. 2 E matéran-la en lo temple	de Dagon e asiguéran aquella prop de
1Re 5,2	de Dagon e asiguéran aquella prop	de Dagon, lur déu. 3 E com los hòmens de
1Re 5,3	Dagon, lur déu. 3 E com los hòmens	de Assot se lavàran per lo matí en l'
1Re 5,3	enclín en terra, davant l'archa	de nostra Senyor, on ells pranguéran Dagon
1Re 5,5	E per aquesta rahó los praveres	de Dagon [*] no calsigàran en aquel loch
1Re 5,5	loch en Asot dentrò en aquest dia	de vuy. 6 La mà de nostro Senyor sa
1Re 5,6	en aquest dia de vuy. 6 La mà	de nostro Senyor sa agreujà sobra los
1Re 5,6	farí Zaot en les pus sacretes parts	de les natges, e les sues ancontrades, e
1Re 5,6	los camps sa escalfàran en mig loch	de aquella regió, e rates nasquéran, e
1Re 5,6	e rates nasquéran, e gran confusió	de mort fo feta en la ciutat. 7 E com los
1Re 5,7	en la ciutat. 7 E com los hòmens	de Azot vaéran aquesta plagua, diguéran:
1Re 5,8	e diguéran: –Què farem nós	de la arca del Déu d'Israell? Aquells de
1Re 5,8	arca del Déu d'Israell? Aquells	de Get responguéran: –Fasam-la portar
1Re 5,9	E com ells la sa'n portàvan, la mà	de nostre Senyor era feta de gran
1Re 5,9	la mà de nostre Senyor era feta	de gran mortaldat sobra cascuna ciutat,
1Re 5,9	enaxí que lurs anques éran podridas	de mal de morenes. Los hòmens de Getum
1Re 5,9	lurs anques éran podridas de mal	de morenes. Los hòmens de Getum feren
1Re 5,9	de mal de morenes. Los hòmens	de Getum feren consell e féran así mateys
1Re 5,9	consell e féran así mateys sitis	de pells. 10 Doncs ells tramatéran l'
1Re 5,10	10 Doncs ells tramatéran l'archa	de nostra Senyor en Caron. [*] Cridàran
1Re 5,11	son loch, per so que no aucia nós	de mort [*]! 12 [*] Car la mà de nostra
1Re 5,12	nós de mort [*]! 12 [*] Car la mà	de nostra Senyor era molt agreujada sobra
1Re 5,12	éran farits en la pus sacreta part	de lurs natges de mal de morenes. E lo
1Re 5,12	la pus sacreta part de lurs natges	de mal de morenes. E lo crit e l'
1Re 5,12	sacreta part de lurs natges de mal	de morenes. E lo crit e l'odulament de
1Re 5,12	morenes. E lo crit e l'odulament	de cascuna ciutat muntà entrò al cel. 1Re
1Re 6,1	6, Tit Capítol VI 1 Donchs la arca	de nostra Senyor fou en la ragió dels
1Re 6,2	e los diguéran: –Què farem nós	de la archa del Déu d'Iraell? Ensenyats-
1Re 6,3	curats e sabrets per què la mà	de Déu no's pertex de vós. 4 Diguéran:
1Re 6,3	per què la mà de Déu no's pertex	de vós. 4 Diguéran: –Qual cosa és la que
1Re 6,5	farets V semblanças dels sacrets	de natura d'aur, sagons lo nombra de lles
1Re 6,5	de natura d'aur, sagons lo nombra	de lles províncies dells falisteus, e

1Re 6,8	una casa. 8 E [*] matets l'archa	de nostre Senyor en la careta e los
1Re 6,8	e matets-ho en una patita caxa	de prop l'archa e laxats-la anar. 9 E
1Re 6,9	-la, e si ella munta per la carera	de lles sues encontrades contra Besames,
1Re 6,12	12 [*] E anàran-sa'n per lo camí	de Betsemes [*], que anch no tornàran a
1Re 6,13	a la sinistra [*]. 13 E los hòmens	de Betzames culían forment en una val, e
1Re 6,13	una val, e com [*] vaéran l'archa	de nostro Senyor, haguéran molt gran goig
1Re 6,14	14 E la carreta vench en un camp	de Josuè de Betsames e stech aquí. En
1Re 6,14	carreta vench en un camp de Josuè	de Betsames e stech aquí. En aquell loch
1Re 6,14	pedra, e ells tranchàran los fusts	de la careta e matéran les vaques desús e
1Re 6,15	nostra Senyor. 15 Aquells qui éran	de lla companya de Leví descaregàran la
1Re 6,15	15 Aquells qui éran de lla companya	de Leví descaregàran la archa [*] e la
1Re 6,15	la sobra la gran pedra. Los hòmens	de Betzames ofaríran holocausts e
1Re 6,17	són les semblances del sacret	de natura d'aur, les quals los falisteus
1Re 6,18	rates d'aur, sagons los nombres	de lles ciutats dels falisteus de V
1Re 6,18	de lles ciutats dels falisteus	de V províncies, de la ciutat murada entrò
1Re 6,18	dels falisteus de V províncies,	de la ciutat murada entrò a la villa qui
1Re 6,18	entrò a la villa qui és meyns	de mur, e dentrò Albech lo gran, sobre lo
1Re 6,18	sobre lo qual ells posàran l'archa	de nostre Senyor, la qual era entrò aquell
1Re 6,18	era entrò aquell dia dintra lo camp	de [*] Betsemes. 19 E nostra Senyor farí
1Re 6,19	19 E nostra Senyor farí dels hòmens	de Betzames, per so com haguéran vista de
1Re 6,19	Betzames, per so com haguéran vista	de la sua archa, entrò a LXX hòmens armats
1Re 6,19	a LXX hòmens armats e LM hòmens	de migàn poble. E lo poble plorà per so
1Re 6,20	[*]. 20 Lavors diguéran los hòmens	de Betzames: –Qual porà star devant nostro
1Re 6,20	Déu [*], e quant sa partirà ell	de nós? 21 Donchs ells tramatéran misatges
1Re 6,21	tramatéran misatges als habitants	de Canachirion e diguéran a ells: –Los
1Re 7,1	Capítol VII 1 Donch los hòmens	de Cariariarim vanguéran e aportàran-sa
1Re 7,1	e aportàran-sa'n la arqua	de nostra Senyor e matéran-la en la casa
1Re 7,1	Senyor e matéran-la en la casa	de Minadab, en Gabaà, e santificàran
1Re 7,1	Gabaà, e santificàran Aletzar, fill	de Aminadab, per ço qu'ell guardàs l'
1Re 7,1	per ço qu'ell guardàs l'arque	de nostre Senyor. 2 D'aquell dia ensà que
1Re 7,2	enaxí que XX anys. E tot lo poble	de Israell sa raposà après de nostre
1Re 7,2	lo poble de Israell sa raposà après	de nostre Senyor. 3 Ladonchs Samuel dix a
1Re 7,3	–Si vós vos tornats a nostre Senyor	de tot vostro cor e tolets los déus
1Re 7,3	aquel tot sol, ell deliurarà vós	de lles mans dels falisteus. 4 Donchs los
1Re 7,4	los fills d'Israell traguéran	de mig loch d'ells déus stranys [*]. 5
1Re 7,11	11 E los fills d'Israell axíran	de Masfat, e pasaguíran los fills de
1Re 7,11	de Masfat, e pasaguíran los fills	de Israell als falisteus, enaxí qu'ells
1Re 7,12	apellà lo nom d'aquell loch pedra	de Ajuda, e dix: «Nostre Senyor ha-nos
1Re 7,13	tèrmens del poble d'Israell. La mà	de nostra Senyor fo desobra los falisteus
1Re 7,13	los falisteus en tots los dies	de Samuell. 14 E les ciutats fóran ratudas
1Re 7,14	ell deliurà lo poble d'Israell	de la mà dels falisteus. E pau era enfra
1Re 7,14	E pau era enfra los fills	de Israell e los amoreus. 15 Doncs Samuel
1Re 7,15	e tot lo poble tots los dies	de sa vida. 16 E anvironava cascun any
1Re 8,12	e sos sanescals e aradors	de sos camps e masagers de blats e farers
1Re 8,12	e aradors de sos camps e masagers	de blats e farers d'armes e de ses
1Re 8,12	de blats e farers d'armes e	de ses caretas. 13 E farà vostras fillas
1Re 8,13	13 E farà vostras fillas faedores	de ungets e cuyneres e pastadores de pa.
1Re 8,13	de ungets e cuyneres e pastadores	de pa. 14 Ell pandrà los vostres camps e
1Re 8,15	delmarà vostres blats e les rendes	de lurs vinyes, per so qu'ell do delma a
1Re 8,17	los en sa obra. 17 Ell pendrà delme	de vostre bastiar, e vós serets sos serfs.

1Re 8,19	19 E lo pobla no volch oyr la veu	de Samuel, ans diguéran: –No sarà axí pas!
1Re 9,1	aquell temps era un home del trip	de Benjamín, qui havia nom Chis, fill de
1Re 9,1	Benjamín, qui havia nom Chis, fill	de Abiel, fill de Cheror, fill de Betor,
1Re 9,1	havia nom Chis, fill de Abiel, fill	de Cheror, fill de Betor, fills de Sarech,
1Re 9,1	fill de Abiel, fill de Cheror, fill	de Betor, fills de Sarech, fill de Ephia,
1Re 9,1	de Cheror, fill de Betor, fills	de Sarech, fill de Ephia, fill de un home
1Re 9,1	de Betor, fills de Sarech, fill	de Ephia, fill de un home del trip de
1Re 9,1	de Sarech, fill de Ephia, fill	de un home del trip de Benjamín, qui havia
1Re 9,1	de Ephia, fill de un home del trip	de Benjamín, qui havia molt gran força. 2
1Re 9,2	pus alt que tot lo poble d’Israell	de les spatllas amunt. 3 Les someres de
1Re 9,3	les spatllas amunt. 3 Les someres	de Sis, para de Saül, éran pardudes, e Cis
1Re 9,3	amunt. 3 Les someres de Sis, para	de Saül, éran pardudes, e Cis dix a Saül:
1Re 9,3	E com ells fóran pasats los munts	de Afraÿm 4 e per la terra de Asalisa e no
1Re 9,4	munts de Afraÿm 4 e per la terra	de Asalisa e no les hagéran trobades,
1Re 9,4	encara pasàran per la terra	de Salim, e no hy éran, e per la terra de
1Re 9,4	Salim, e no hy éran, e per la terra	de Benjamín, e no les hi trobàran. 5 E com
1Re 9,5	com ells fóran vanguts en la terra	de Suf e no les haguésan atrobadas, Saül
1Re 9,6	que en aquesta ciutat ha un home	de Déu e és noble hom, e tot so qu’ell
1Re 9,6	e tot so qu’ell diu sdevé meyns	de tot dupta. Donchs, anem-nos a ell, si
1Re 9,8	Saül: –Vet que yo he la quarta part	de un diner d’argent. Donem-la a l’hom
1Re 9,8	d’argent. Donem-la a l’hom	de Déu per so qu’ell anseny a nós so que
1Re 9,10	anàran en la ciutat on era l’homa	de Déu. 11 E com muntàran [*], ells
1Re 9,14	e com ells anaven per mig loch	de la ciutat, Samuel aparech a ells [*].
1Re 9,16	–[*] Yo tramatré damà a tu un home	de la terra de Benjamín, e tu untaràs
1Re 9,16	damà a tu un home de la terra	de Benjamín, e tu untaràs aquell per éser
1Re 9,16	poble d’Israell, e ell lo salvarà	de la mà dels falisteus, car yo he
1Re 9,20	vuy ab mi [*]. 20 E no sies angoxós	de les someras [*], car ya són trobades.
1Re 9,20	[*] dels fills d’Israell seran	de tu e de la casa de ton para. 21 Saül
1Re 9,20	dels fills d’Israell seran de tu e	de la casa de ton para. 21 Saül respòs:
1Re 9,20	d’Israell seran de tu e de la casa	de ton para. 21 Saül respòs: –No són yo
1Re 9,21	21 Saül respòs: –No són yo fill	de Benjamín, del pus baix trip del poble
1Re 9,21	e lo meu linatja és lo pus darrer	de totes les companyes dell trip de
1Re 9,21	de totes les companyes dell trip	de Benjamín? Per què has tu dita a mi
1Re 9,25	aquell dia, 25 e puy devalàran	de la muntanya en la ciutat, e ell parlava
1Re 9,27	fóran devalats en la darera part	de la ciutat, Samuel dix a Saül: –Digues
1Re 9,27	tal que yo mostra a tu la paraula	de nostra Senyor. 1Re 10, Tit 1 E Samuel
1Re 10,1	10, Tit 1 E Samuel pres un satril	de oli e buydà-lo sobra lo cap de Saül e
1Re 10,1	de oli e buydà-lo sobra lo cap	de Saül e basà ell e dix: –Vet que nostra
1Re 10,1	príncep, e tu deliuraràs lo poble	de la mà dells anamichs [*]. E açò serà lo
1Re 10,2	éser príncep: 2 com saràs partit	de mi, tu atrobaràs II hòmens prop lo vas
1Re 10,2	tu atrobaràs II hòmens prop lo vas	de Ratzell, en les encontrades de Benjamín
1Re 10,2	vas de Ratzell, en les encontrades	de Benjamín envers migjorn, qui saltaran
1Re 10,2	angoxós per tu e diu: ‘Què faré yo	de mon fill?’” 3 »E, com [*] tu seràs
1Re 10,3	com [*] tu seràs vangut al roura	de Tabor, III hòmens trobaran aquí tu, los
1Re 10,3	cabrits; e l’altre, III tortells	de pa; e l’altra, una canada da vi. 4 Com
1Re 10,5	5 e tu vandràs despuys en un coll	de nostre Senyor, on ha una posta d’host
1Re 10,5	aquí tu ancontreràs una companya	de lles profetes [*], e hauran davant ells
1Re 10,6	e ells profeteran. 6 E l’asparit	de nostre Senyor davalerà [*], e tu
1Re 10,11	–Qual cosa és asdavanguda al fill	de Cis? Donchs, no és Saül entra los
1Re 10,13	profetas? 12 [*] 13 E ell sazà	de profatitzar e vench en la muntanya. 14

1Re 10,14 e vench en la muntanya. 14 E un **de** sos oncles li damanà [*]: –Què fets?
 1Re 10,16 Mas no li dix nanguna cosa **de** la paraula del regna [*]. 17 Samuel
 1Re 10,18 [*] diu açò: “Yo he amanat lo poble **de** Israell de Agipta e us he deliurats de
 1Re 10,18 “Yo he amanat lo poble de Israell **de** Agipta e us he deliurats de les mans de
 1Re 10,18 Israell de Agipta e us he deliurats **de** les mans de aquells e de la mà de tots
 1Re 10,18 e us he deliurats de les mans **de** aquells e de la mà de tots los reys qui
 1Re 10,18 deliurats de les mans de aquells e **de** la mà de tots los reys qui us
 1Re 10,18 de les mans de aquells e de la mà **de** tots los reys qui us turmentàvan.” 19 E
 1Re 10,20 e la sort caech sobra lo trip **de** Benjamín. 21 Donchs ell aplaguà tot lo
 1Re 10,21 21 Donchs ell aplaguà tot lo trip **de** Benjamín e tot son linatge, e la sort
 1Re 10,21 e la sort caygué sobra la cognació **de** Metrí. E vench de entrò a Saül, fill de
 1Re 10,21 sobra la cognació de Metrí. E vench **de** entrò a Saül, fill de Cis. Donchs ells
 1Re 10,21 E vench de entrò a Saül, fill **de** Cis. Donchs ells cercàran ell, e no
 1Re 10,23 del poble. E fo pus alt que tots **de** les spatlles amunt. 24 Samuel dix a tot
 1Re 10,25 un libra e preposà-la en un loch **de** Saül devant nostre Senyor. E Samuel na
 1Re 10,26 en la sua en Gabaoch, e una partida **de** lla host se n’anà ab ell, los cors
 1Re 10,27 havia toquats. 27 Mas los fills **de** Belial diguéran: –Donchs, aquest porà
 1Re 10,27 samblant que no oýs nanguna cosa **de** lur murmurament. 1Re 11, Tit Capítol XI
 1Re 11,1 -sa que Naàs, rey dels fills **de** Amon, comensà a garejar una ciutat que
 1Re 11,1 garejar una ciutat que ha nom Jabès **de** Galaad, e tots los hòmens de Jabès
 1Re 11,1 Jabès de Galaad, e tots los hòmens **de** Jabès diguéran a Naàs: –Raeb-nos en
 1Re 11,2 servirem a tu. 2 E Naàs, [*] fills **de** Amon, respòs a ells: –Yo faré aytall
 1Re 11,3 a ells los pus vells hòmens **de** la ciutat de Jabès: –Dóna a nós VII
 1Re 11,3 los pus vells hòmens de la ciutat **de** Jabès: –Dóna a nós VII dies d’espai,
 1Re 11,6 ells lo hy comtaran. 6 E l’asperit **de** nostre Senyor vench en Saül, e com ell
 1Re 11,7 termas dels fills d’Israell per mà **de** sos misatgers, qui deyan: –Si n’hi ha
 1Re 11,7 Saül e Samuel, axí serà fet **de** sos bous. Donchs tot lo poble hach gran
 1Re 11,8 per nombra CCCM hòmens, e als fills **de** Judà, XXXM. 9 E diguéran als misatgers
 1Re 11,9 –Enaxí direts vós als hòmens **de** Jabès [*]: “Vós haurets demà salut com
 1Re 11,9 los misatges e recomtaran-ho als **de** Jabès, que n’hagren goig. 10 Diguéran:
 1Re 11,11 en III parts e antrà en mig loch **de** la host a hora de matinas e aucís los
 1Re 11,11 antrà en mig loch de la host a hora **de** matinas e aucís los fills de Amon, sí
 1Re 11,11 a hora de matinas e aucís los fills **de** Amon, sí que anch no sasà fins que’ll
 1Re 11,13 hom no sarà mort en aquest dia **de** uy, car nostre Senyor ha feta vuy salut
 1Re 11,13 Senyor ha feta vuy salut al poble **de** Israell. 14 E Samuel dix al pobla:
 1Re 11,15 Senyor. E Saül e tots los hòmens **de** Israell haguéran aquí gran goig e gran
 1Re 12,2 ab vós. E yo he stat e conversat **de** ma joventut ab vós entrò en aquest dia
 1Re 12,2 joventut ab vós entrò en aquest dia **de** vuy. Veus que yo són así present de
 1Re 12,2 de vuy. Veus que yo són así present **de** retra comta. 3 Diguats-ma devant
 1Re 12,4 Ells responguéran: –Tu no has nangú **de** nós agreujat a tort, ne no has oprimit
 1Re 12,6 Aron e qui amenà los nostres pares **de** la terra de Agipta, ell és present así.
 1Re 12,6 amenà los nostres pares de la terra **de** Agipta, ell és present así. 7 Donchs,
 1Re 12,8 Jacob en Agipta, [*] e manà’ls **de** Agipte e alogà’ls en aquest loch. 9 E
 1Re 12,9 dels falisteus e en la mà del rey **de** Moab [*]. 10 E après cridàs a Déu [*].
 1Re 12,11 e Gebtè e Samuel. E ell deliurà vós **de** la mà de vostres anamichs [*] fins que
 1Re 12,11 Samuel. E ell deliurà vós de la mà **de** vostres anamichs [*] fins que habitàs
 1Re 12,14 a ell [*] e no anesprits la bocha **de** nostra Senyor, vós e lo rey qui mana
 1Re 12,15 las suas peraules, les mans **de** nostre Senyor saran sobra vós e sobra
 1Re 12,17 17 Donchs, no és ara tot dret temps **de** cullir los forments? Jo apallaré nostre
 1Re 12,20 [*]. Mas no us vullats partir **de** nostre Senyor [*] 21 e no us declinet

1Re 12,21	profitaran a vós ne us deliuraran	de vostres angoxes [*]. 22 E nostre Senyor
1Re 12,22	nom, car ell ha jurat qu'ell faria	de vós son poble. 23 Déu ma quart que yo
1Re 12,23	no fasa tan gran paccat, que jo ses	de preguar per vós. Yo anseniare a vós
1Re 12,24	Senyor e servits a ell en varitat	de tot vostro cor, car vós havets vistes
1Re 13,2	ab ell IIM en Macinàs, en lo munt	de Bechel, e M éran ab Jonatàs en Gabeot,
1Re 13,2	Jonatàs en Gabeot, qui és del trip	de Benjamín. E tot l'altra poble era
1Re 13,5	conbatra, e fóran XXXIIIM hòmens	de caretas e VIM cavallers, e tot l'altra
1Re 13,5	tendes en Macinàs, devers orient,	de prop Batavent. 6 E com los fills d'
1Re 13,7	pasàran flum Jordà, en la terra	de Gad e de Galaad. E Saül era encara en
1Re 13,7	flum Jordà, en la terra de Gad e	de Galaad. E Saül era encara en Galgala, e
1Re 13,11	yo viu que'll poble sa departia	de mi [*], e tu no eres vangut [*], e que
1Re 13,14	tu no has guardats los manaments	de nostre Senyor. 15 Donchs Samuel sa lavà
1Re 13,15	15 Donchs Samuel sa lavà e partí's	de Galgala e anà-sa en Gabaà de
1Re 13,15	's de Galgala e anà-sa en Gabaà	de Benjamín. E Saül contà lo poble qui era
1Re 13,16	fou trobat ab ells éran en Gabaà	de Benjamín. Los falisteus éran vanguts en
1Re 13,17	17 E III companyes isquéran	de la host dels falisteus per robar alguna
1Re 13,21	21 Donchs totes les faramentes	de les raylles e càvechs [*] e destrals
1Re 13,22	dentrò a l'agulló. 22 E com lo dia	de la batalla fo vangut, null hom de tot
1Re 13,22	de la batalla fo vangut, null hom	de tot lo poble qui era ab Saül e Jonatàs,
1Re 14,1	-se un dia que Jonatàs, fill	de Saül, dix a un jovencel, son scuder:
1Re 14,2	estava lavors en la encontrada [*]	de Gabaà, desots un magraner qui era en lo
1Re 14,3	entorn DC hòmens. 3 E Achiàs, fill	de Chirop, frare de Ichabot, fill de
1Re 14,3	3 E Achiàs, fill de Chirop, frare	de Ichabot, fill de Fineàs, qui fo fill de
1Re 14,3	de Chirop, frare de Ichabot, fill	de Fineàs, qui fo fill de Elí, prevera,
1Re 14,3	fill de Fineàs, qui fo fill	de Elí, prevera, [*] portava una vestadura
1Re 14,4	-hy scuys deçà e dellà a manera	de dens; l'una havia nom Doce, e l'
1Re 14,11	-Veus que los habreus íxan	de les coves on s'éran amaguats. 12
1Re 14,13	Com ells haguéran vista la cara	de Jonatàs, los uns li cahían davant e [*]
1Re 14,14	fo entorn XX hòmens en mig jornal	de bous, ço és, tant com costúman de
1Re 14,14	de bous, ço és, tant com costúman	de leurar [*]. 15 E fo fet un gran miracle
1Re 14,15	[*]. E açò fou axí com un miracle	de Déu. 16 E les guardes de Saül qui éran
1Re 14,16	un miracle de Déu. 16 E les guardes	de Saül qui éran en Gabeà de Benjamín
1Re 14,16	guardes de Saül qui éran en Gabeà	de Benjamín raguardàran e véran una gran
1Re 14,16	e véran una gran multitut	de falisteus que fogían desà e delà. 17
1Re 14,17	[*]: -Guardats e anquarits qual	de nós hi és anat. E [*] trobàran que
1Re 14,18	dix Saül a Achià: -Aporta la archa	de nostre Senyor. Qui era aquí estat [*].
1Re 14,22	22 [*] E era Saül ab entorn	de XXM hòmens. 23 E nostra Senyor salvà
1Re 14,26	E havia en un landa mel [*] 26 mas	de por del sagrament no s'hi acostàran.
1Re 14,37	Si tu liures aquells en les mans	de Israell? Nostre Senyor no li respòs
1Re 14,39	morà sens nanguna ramçó. E nangú	de tot lo poble no li contradix. 40 [*]
1Re 14,44	Cové que tu muyras, sens dupta,	de mort. 45 E lo poble dix [*]: -Donchs,
1Re 14,47	en lurs lochs. 47 Com lo regna	de Saül fou confermat sobre lo poble d'
1Re 14,47	entorn: [*] Edom e contra lo rey	de Sabaà e contra los falisteus. E ell
1Re 14,48	e deliurà los fills d'Israell	de lles mans d'aquells qui'lls
1Re 14,49	49 Aquests fóran los fills	de Saül: Jonatàs e Jesuí e Melchisua. Ell
1Re 14,50	e la manor, Michol. 50 E la muller	de Saüll hach nom Achinòem [*]. Abnor,
1Re 14,50	hach nom Achinòem [*]. Abnor, fill	de Ner, hach nom lo príncep de lla sua
1Re 14,50	fill de Ner, hach nom lo príncep	de lla sua cavallaria, cosí de Saül. 51
1Re 14,50	príncep de lla sua cavallaria, cosí	de Saül. 51 Sis era stat para de Saül, e
1Re 14,51	cosí de Saül. 51 Sis era stat para	de Saül, e Ner era stat para de Abner,

1Re 14,51	para de Saül, e Ner era stat para	de Abner, fill de Abiell. 52 Molt fort
1Re 14,51	e Ner era stat para de Abner, fill	de Abiell. 52 Molt fort batalla era contra
1Re 14,52	los falisteus en tots los dies	de Saül, car Saül acompanyava a si tots
1Re 15,1	d'Israel. Donchs, ojes ara la veu	de nostre Senyor. 2 Lo Senyor de les hosts
1Re 15,2	veu de nostre Senyor. 2 Lo Senyor	de les hosts diu: "Aquestes coses yo he
1Re 15,2	en la carera, com ell vania	de Agipta. 3 Donchs, vé ara e auciu Amalec
1Re 15,3	ço qu'él ha. Tu no perdons a ell	de res, ne no cobeigs nangunes de les sues
1Re 15,3	ell de res, ne no cobeigs nangunes	de les sues coses, mes auciu hòmens e
1Re 15,4	hòmens [*] e XM hòmens del trip	de Judà. 5 E com Saül fos vangut a la
1Re 15,5	5 E com Saül fos vangut a la ciutat	de Amalech, ell mès sos aguayts en un
1Re 15,6	als cineus: -Anats, partits-vos	de Amalech, per so que per ventura no us
1Re 15,6	faïst misericòrdia a tots los fills	de Israell [*]. Donchs los cineus se'n
1Re 15,7	[*]. 7 E Saül persaguí Amalech	de Evilà entrò qu'él fo vangut a Sur, qui
1Re 15,7	vangut a Sur, qui és [*] la regió	de Agipta, 8 e pres Agag, rey de Amalech,
1Re 15,8	regió de Agipta, 8 e pres Agag, rey	de Amalech, tot viu, e aucís tot l'altra
1Re 15,9	perdonàran Agag e a molts folchs	de les ovelles e de l'altra bastiar e a
1Re 15,9	e a molts folchs de les ovelles e	de l'altra bastiar e a les vestadures [*]
1Re 15,9	daguastàran tot so que era vill e	de pobre valor. 10 Nostre Senyor vench a
1Re 15,12	nit mercè. 12 E com él sa fou levat	de nits per anar a Saül al matí, a Samuel
1Re 15,12	havia draçat un altar en senyal	de sa victòria e que despuys se n'era
1Re 15,12	ofaria holocaust a nostre Senyor	de lles promeyes de la presa que ell havia
1Re 15,12	a nostre Senyor de lles promeyes	de la presa que ell havia amanada de
1Re 15,12	de la presa que ell havia amanada	de Amalech. Com Samuel fo vangut a Saül,
1Re 15,13	Saül, 13 Saül dix: -Beneÿt sies tu	de nostre Senyor. Yo he complida la
1Re 15,13	Senyor. Yo he complida la paraula	de nostre Senyor. 14 Samuel dix a ell: -De
1Re 15,14	dix a ell: -De quina veu és aquesta	de folch del bastiar que sona en les mies
1Re 15,15	E Saül dix: -Lo poble l'ha amenat	de Amalech, car lo poble ha pardonat a les
1Re 15,17	cap e príncep sobre tots los trips	de Israell [*]? E nostra Senyor ha tu
1Re 15,18	dix a tu: "Vé e auciu los paccadors	de Amalec e combat contra tro que los
1Re 15,19	per què tu no has oÿda la veu	de nostre Senyor Déu, ans t'ést tornat a
1Re 15,20	dix a Samuel: -Enans he oÿda la veu	de nostre Senyor e són anat en la carera
1Re 15,20	ell tramès e he amenat Gag, lo rey	de Amalech, e he mort tot son poble. 21
1Re 15,21	poble. 21 Mas lo poble apresà presa	de bous e de ovelles, e són promeyes de
1Re 15,21	Mas lo poble apresà presa de bous e	de ovelles, e són promeyes de aqueles
1Re 15,21	bous e de ovelles, e són promeyes	de aqueles coses que són stades mortes, e
1Re 15,22	e obair val més que ofarir grex	de moltons. 23 Car contradir a la volentat
1Re 15,23	23 Car contradir a la volentat	de nostre Senyor és axí com paccat de
1Re 15,23	de nostre Senyor és axí com paccat	de davinar, e no voler obair és quax
1Re 15,23	e no voler obair és quax paccat	de colra falsos déus. Donchs, per ço com
1Re 15,23	com tu has menyspresada la peraula	de nostre Senyor, Déu nostre, ha tornat tu
1Re 15,24	per ço com he traspasat lo manament	de Déu e les paraules tuas. He tamut lo
1Re 15,26	car tu has menyspresada la paraula	de nostra Senyor. [*] 27 E ab tant, Samuel
1Re 15,27	Mas Saül lo pres per lo pany	de son mantell enaxí que lo hy esquinçà.
1Re 15,30	ara honra tu a mi devant los vells	de mon poble e devant los fills d'
1Re 15,35	Samuel no viu Saül en los dies	de sa vida, entrò en los dies de sa mort.
1Re 15,35	dies de sa vida, entrò en los dies	de sa mort. Emperò Samuel plorà per ço com
1Re 16,1	per ço que yo trameta tu a Ysayí	de Batlem, per ço com yo he provaÿt un de
1Re 16,1	Batlem, per ço com yo he provaÿt un	de sos fills qui sia rey sobra mon poble.
1Re 16,2	li dix: -Tu pendràs un vadell	de ton bastiar en ta mà e diràs: "Yo són
1Re 16,4	e vench en Batlem, e los vels	de la ciutat se'n maravallàran e axíran a

1Re 16,10	–Nostre Senyor no ha elet nangun	de aquests. 11 [*] –He yo encara vists
1Re 16,13	alet. 13 Donchs Samuel pres lo corn	de l'oli e untà'n aquel en mig loch de
1Re 16,13	l'oli e untà'n aquel en mig loch	de sos frares. E d'aquell dia ensà lo
1Re 16,13	E d'aquell dia ensà lo sparit	de nostre Senyor devallà en David. Ab
1Re 16,14	Samuel en Samacha. 14 E l'esperit	de nostre Senyor se partí de Saül, e lo
1Re 16,14	esperit de nostre Senyor se partí	de Saül, e lo maligna esparit lo començà a
1Re 16,14	e star en ell per la volentat	de nostre Senyor. 15 Los serfs digueran a
1Re 16,18	o viula e manau-lo. 18 Respòs un	de sos serfs e dix: –Vet que yo he vist lo
1Re 16,18	e dix: –Vet que yo he vist lo fill	de Ysayí [*], que sap ben viular, e és hom
1Re 16,20	Donchs Isayí pres un asa careguat	de pa e una canada plena de vi e un cabrit
1Re 16,20	careguat de pa e una canada plena	de vi e un cabrit [*] e tramès-ho per la
1Re 16,20	cabrit [*] e tramès-ho per la mà	de David, son fill, a Saül. 21 E David
1Re 16,23	23 Donchs, com l'esparit maligna	de nostre Senyor turmentava Saül, David
1Re 17,1	en Sacot, qui és en la terra	de Judà, e fichàran lurs tendes entra
1Re 17,1	Sochot e Azecà, en les encontrades	de Domim. 2 E Saül e los fills d'Israell
1Re 17,2	se ajustàran e vanguèran en la val	de Terebinti e andresàran lur host e
1Re 17,3	falisteus stàvan contra la muntanya	de una part, e lo poble d'Israell, contra
1Re 17,4	part [*]. 4 Ab aytant, axí un bort	de la val dels falisteus, que havia nom
1Re 17,4	falisteus, que havia nom Goliad,	de Geth, lo qual havia VI colzes d'alt e
1Re 17,5	d'alt e I palm. 5 E havia un elm	de aram sobra son cap, e era vastit de un
1Re 17,5	de aram sobra son cap, e era vastit	de un sberch, qui era tot ple, de la part
1Re 17,5	de un sberch, qui era tot ple,	de la part de fora, de hams. Lo pes del
1Re 17,5	sberch, qui era tot ple, de la part	de fora, de hams. Lo pes del seu sberc era
1Re 17,5	era tot ple, de la part de fora,	de hams. Lo pes del seu sberc era de VM
1Re 17,5	de hams. Lo pes del seu sberc era	de VM sicles d'aram. 6 E calçava unes
1Re 17,7	li cobria sos musclos. 7 E lo fust	de la sua lança era axí gros com a fust de
1Re 17,7	sua lança era axí gros com a fust	de texidor, e lo ferre de la lança pasava
1Re 17,7	com a fust de texidor, e lo ferre	de la lança pasava DC sicles. E son scuder
1Re 17,8	yo falisteu [*]? Elegits un home	de vosaltres qui's conbata ab mi [*]. 9 E
1Re 17,12	gran pahor. 12 David era fill	de efrateu, [*] del qual nós havem parlat
1Re 17,12	lo pus vell hom que fos en lo temps	de Saül. 13 E los III fils seus [*] éran
1Re 17,15	a la batalla, 15 David sa depertí	de Saül e tornà-se'n a son para en
1Re 17,17	–Vés, porta a tos frares I masura	de torons e aquests X pans [*] 18 e
1Re 17,18	X pans [*] 18 e aquestes X formes	de formatges als conestables, e visitaràs
1Re 17,19	ab los falisteus en la vall	de Taribintien. 20 Levà's David al matí e
1Re 17,22	on davia éser la batalla e demanà	de sos frares [*]. 23 E [*] aquell
1Re 17,23	E [*] aquell falisteu bort [*] axí	de ses tendes e dix aquelles paraules que
1Re 17,25	e David les oyí. 24 [*] 25 Un	de aquells de Israell dix a David: –Has tu
1Re 17,25	les oyí. 24 [*] 25 Un de aquells	de Israell dix a David: –Has tu vist
1Re 17,25	e donarà a ell sa fila, e la casa	de son para serà franca e sens traüt en
1Re 17,33	ést infant, e ell és hom combatador	de sa infantesa ensà. 34-36 [*] 37 Dix
1Re 17,37	–Nostre Senyor, qui deliurà mi	de la mà del leó e de l'ós, él ma
1Re 17,37	qui deliurà mi de la mà del leó e	de l'ós, él ma deliurarà de la mà de
1Re 17,37	del leó e de l'ós, él ma deliurarà	de la mà de aquest felisteu. Saül dix [*]:
1Re 17,37	de l'ós, él ma deliurarà de la mà	de aquest felisteu. Saül dix [*]: –Vé,
1Re 17,38	sia ab tu. 38 E Saül vastí David	de sas vastadures e posà-li un elm sobra
1Re 17,40	que solia portar [*] e V pedras [*]	de un torent e mès aquellas en una
1Re 17,44	als aucels del cel e a les bèsties	de la terra. 45 E David dix [*]: –Tu véns
1Re 17,45	e yo vench contra tu en lo nom	de Déu [*], Senyor de les companyes d'
1Re 17,45	tu en lo nom de Déu [*], Senyor	de les companyes d'Israell, que tu has

1Re 17,46	als ocells del cel e a les bèsties	de la terra, per so que tots aquells qui
1Re 17,48	com lo falisteu fou vangut après	de David, David sa cuytà e axí a ell a
1Re 17,52	cayguéran morts en la carera	de Sarim entrò a Geth e dentrò a Acaron.
1Re 17,55	falisteu, ell dix a Abner, príncep	de sa cavallaria: –O Abner, de qual
1Re 17,55	príncep de sa cavallaria: –O Abner,	de qual linatge és aquest jovancell? E
1Re 17,56	56 E al rey li dix: –Damana a ell	de qui és fill. 57 Donchs com David sa'n
1Re 17,58	58 E Saül dix a ell: –O donzell,	de qual linatja ést tu? E David respòs:
1Re 17,58	tu? E David respòs: –Jo són fill	de Ysayí [*], de Betlem. 18, Tit Capítol
1Re 17,58	respòs: –Jo són fill de Ysayí [*],	de Betlem. 18, Tit Capítol XVIII 1 E axí
1Re 18,1	parlat a Saül, Jonatàs, lo fill	de Saül, amà ell tant, axí que ll'amava
1Re 18,2	e no li atorguà que tornàs a casa	de son para. 3 Adonchs faéran Jonatàs e
1Re 18,5	lo poble, e majorment a servencials	de Saül. 6 Mas, com David sa'n tornava de
1Re 18,6	6 Mas, com David sa'n tornava	de Jerusalem, ab lo cap del falisteu, les
1Re 18,6	cantàvan e feyan bals ab tamborets	de alegria e ab altres sturmens, 7 e [*]
1Re 18,8	XM. 8 Ladonchs Saül fon molt irat	de aquesta paraula e dix: –A David n'han
1Re 18,10	comensava profetitzar en mig loch	de lla casa. E David sonava la rauta [*]
1Re 18,13	él partit. 13 Donchs Saül moch ell	de si e féu-lo conestabla de M hòmens.
1Re 18,13	ell de si e féu-lo conestabla	de M hòmens. Ell anava e vania davant lo
1Re 18,16	16 Mas tots los fills d'Israell e	de Judà amàvan David [*]. 17 Saül dix a
1Re 18,17	sies forts hom, e fes les batalles	de nostra Senyor. E Saül sa pansava en son
1Re 18,18	són [...] Israell, que yo sia gendre	de rey? 19 Donchs esdavench-sa que, com
1Re 18,19	-sa que, com Marob, filla	de Saül, dech éser donada a David, fou
1Re 18,20	20 E David amava una altra filla	de Saül qui havia nom Michol, e açò fonch
1Re 18,22	sos serfs [*]: –Deýts a David menys	de mi: “Tu plaus al rey e a sos
1Re 18,23	–Par a vós pocha cosa éser jendre	de rey? Jo són pobre home e bax de
1Re 18,23	de rey? Jo són pobre home e bax	de linatge! 24 E [*] tornàran-ho a dir a
1Re 18,28	era ab David. E Michol, filla	de Saül, amava molt David. 29 E Saül
1Re 18,29	David. E axí Saül fo fet anamich	de David en tots sos dies. 30 E los
1Re 18,30	en batalla, e en lo comensament	de lur axida David fehia sos fets pus
1Re 18,30	pus saviament que [*] los serfs	de Saül. E lo seu nom fou fet molt gran
1Re 19,3	matí e que t'amachs, 3 e jo staré	de prop mon para [*] e yo parlaré de tu a
1Re 19,3	de prop mon para [*] e yo parlaré	de tu a ell e jo faré a saber a tu tot ço
1Re 19,4	Jonatàs parlà a Saül, para seu,	de David e dix: –O senyor [*], no vullés
1Re 19,5	e vols aucitura David, qui és menys	de culpa? 6 Com Saül hach açò oýt, fou
1Re 19,10	davant ell. 10 E ell sa sforçà	de farir David ab la lansa e que ll'
1Re 19,11	Saül tramès [*] da nits a la casa	de David per ço que ll' gordasan e ll'
1Re 19,13	[*]. 13 E Michol pres una imatge	de fust e posà aquella en lo lit de Davit,
1Re 19,13	de fust e posà aquella en lo lit	de Davit, †entrò† una pel de cabra palosa
1Re 19,13	en lo lit de Davit, †entrò† una pel	de cabra palosa en son cap, e cobrí aquell
1Re 19,13	palosa en son cap, e cobrí aquell	de les sues vestedures. 14-15 [*] 16 E
1Re 19,20	qui stava entre ells, l'asparit	de nostre Senyor entrà en ells, e
1Re 19,23	fet que sobra ell vench l'asparit	de nostre Senyor, e anà defora e
1Re 19,24	per tot aquell dia e aquella nit. E	de açò exí un proverbí: «Donchs, no és
1Re 20,1	20, Tit Capítol XX 1 David fugí	de Naiot, qui és en Ramacha, e vench e
1Re 20,3	tu sarem dapertits per mort en poch	de temps. 4 Dix Jonatàs [*]: –Tot quant tu
1Re 20,6	anar cuytosament en la ciutat sua	de Batlem, car [*] sos parents e sos
1Re 20,9	faré açò: que, si yo veg la melícia	de mon para complida, jo t'ho faré a
1Re 20,12	12 dix Jonatàs a David: –Vet	de matí per tot lo dia sercaré la
1Re 20,12	per tot lo dia sercaré la santència	de mon para, e si ell ma diu res de bé de
1Re 20,12	de mon para, e si ell ma diu res	de bé de tu, yo, aytantost, t'ho fas a

1Re 20,12	mon para, e si ell ma diu res de bé	de tu, yo, aytantost, t'ho fas a saber.
1Re 20,13	13 [*] Si, emperò, la malisia	de mon para sarà contre tu, jo hu
1Re 20,14	-ta que faces les misericòrdies	de nostre Senyor ab mi. E si yo moré, 15
1Re 20,15	que no tolgues la misericòrdia tua	de la mia casa [*]. 16-17 [*] 18 Donchs
1Re 20,20	Ezell. 20 E yo trauré III sagetas	de prop la pedra, quax qui trau a sanyal,
1Re 20,24	24 [*] Adonchs vench lo temps	de les calendes e sech lo rey a la taula,
1Re 20,25	costuma en la sua cadira, qui era	de prop la paret, lavà's Jonatàs, e saech
1Re 20,27	[*]: -Per què no és vangut lo fill	de Ysay ni hir [*] a menjar? 28 Respòs
1Re 20,30	contra Jonatàs; dix-li: -Fill	de bagasa! Donchs no conech yo ara que tu
1Re 20,30	conech yo ara que tu ames lo fill	de Isay en confusió tua e en confusió de
1Re 20,30	Isay en confusió tua e en confusió	de la bagasa de ta mara? 31 Car en tots
1Re 20,30	tua e en confusió de la bagasa	de ta mara? 31 Car en tots los dias en los
1Re 20,31	los dias en los quals viurà lo fill	de Ysay sobra la terra, tu no seràs
1Re 20,31	hi ara e amena'l-ma, car fill és	de mort. 32 Respòs Jonatàs a son para:
1Re 20,34	que auciés David. 34 E levà's	de la taulla ab gran falonia e no menjà en
1Re 20,34	e no menjà en tot lo sagon dia	de les calendes, car fo fet falló e trist
1Re 20,34	calendes, car fo fet falló e trist	de David, per so com son para l'hach
1Re 20,36	Jonatàs [*] altra sageta més anlà	de l'infant. 37 E axí vench l'infant en
1Re 20,38	e no t'aturs! E pres l'infant	de Jonatàs les sagetes e aportà-les a
1Re 20,41	fadrí se'n fou anat, lavà's David	de un loch qui era devers tramuntana e
1Re 20,42	coses que havem jurades en lo nom	de nostra Senyor sían fermas. Nostre
1Re 21,4	4 Al pravera respòs: -No he pa	de poble que puga donar. No he sinó pa
1Re 21,4	[*] nèdeus e purs [*], majorment	de fembres, ménjan-na. 5 Raspòs David al
1Re 21,5	al pravera: -E què és, si parlam	de fembres? Nós som guardats hir e l'
1Re 21,6	no hy havia pa, sinó tan solament	de proposisió, que havían lavat davant
1Re 21,6	Déu, per so que n'hi posàsan	de fresch e de calent. 7 En aquell dia
1Re 21,6	so que n'hi posàsan de fresch e	de calent. 7 En aquell dia havia aquí un
1Re 21,7	dia havia aquí un hom servicial	de Saül dins lo tabernacle de nostre
1Re 21,7	de Saül dins lo tabernacle	de nostre Senyor, que havia nom Odech, de
1Re 21,7	nostre Senyor, que havia nom Odech,	de Idumea, e era lo pus podarós de tots
1Re 21,7	de Idumea, e era lo pus podarós	de tots los pastors de Saül. 8 E dix [*] a
1Re 21,7	lo pus podarós de tots los pastors	de Saül. 8 E dix [*] a Achimalech: -Si has
1Re 21,9	li lo prevera: -Vet así lo coltell	de Goliach [*]. Si'l vols, aporta'l-te
1Re 21,10	lavà's David e fugí [*] e partí's	de Saül e anà en Achís, en Gech. 11
1Re 21,11	en Gech. 11 Diguéran los sarvacials	de Acís a ell: -Donchs, és aquest David
1Re 21,11	a ell: -Donchs, és aquest David rey	de la terra? E no cantàvan per cors e no
1Re 21,12	[*] en son cor e hach gran pahor	de Achís, qui és rey de Gech. 13 E com ell
1Re 21,12	gran pahor de Achís, qui és rey	de Gech. 13 E com ell fo davant Achís, ell
1Re 21,13	fos orat, e pintava en les posts	de les portes de lla casa, e salivava tan
1Re 21,13	pintava en les posts de les portes	de lla casa, e salivava tan fort, que lla
1Re 27,1	alguna veguada cauré en les mans	de Saül. Més ma val que fuga e que sia
1Re 27,1	per so que Saül sa desesper	de mi e digua e fos que no'm serch vuymés
1Re 27,1	no'm serch vuymés en tota la terra	de Israell. Fugiré, donchs, a les sues
1Re 27,2	qui éran ab ell a Achís, fill	de Moach, rey de Gech. 3 E habità David ab
1Re 27,2	ab ell a Achís, fill de Moach, rey	de Gech. 3 E habità David ab Chis a Gech.
1Re 27,3	e tota la sua casa e II mullers	de David, ço és, Achinoe gesreelias e
1Re 27,3	e Abigaill, qui fou muller	de Naball de Carmel. 4 E dixéran a Saül
1Re 27,3	Abigaill, qui fou muller de Naball	de Carmel. 4 E dixéran a Saül que David
1Re 27,4	e d'aquí avant no hach ànsia Saül	de cercar David. 5 E dix David a Achís:
1Re 27,5	davant tu, dóna'm loch en una	de les ciutats de la regió per so que

1Re 27,5	dóna'm loch en una de les ciutats	de la regió per so que puscha star aquí. E
1Re 27,6	E per açò és feta Xichalet	de labores ensà dels reys de Judà entrò en
1Re 27,6	Xichalet de labores ensà dels reys	de Judà entrò en aquest dia de vuy. 7 E
1Re 27,6	reys de Judà entrò en aquest dia	de vuy. 7 E stech David en la regió dels
1Re 27,8	qui anàvan en Sur dantrò a la terra	de Agipta. 9 Destroví David tota la terra
1Re 27,9	9 Destroví David tota la terra	de aquells e no hy jaquí null hom viu ne
1Re 27,12	mal ha fet contra lo poble seu	de Israell, e per açò serà tostemp mon
1Re 28,2	que tu sies guardador del meu cap e	de la mia parsona. 3 Emperò Samuel morí, e
1Re 28,3	los ancantadors e los davinadors	de la terra e aucís tots aquells qui
1Re 28,6	's lo seu cor règeament, 6 e demanà	de consell a nostre Senyor, e nostre
1Re 28,9	guisa ha gitats los ancantadors	de la terra. Per què tu, donchs, vols que
1Re 28,13	a Saül: –Déu he vist qui pujava	de la terra. 14 E dix-li Saül: –Qual és
1Re 28,15	contra mi, e Déus se és partit	de mi e no m'ha volgut retra resposta.
1Re 28,16	–Pus nostro Senyor s'és pertit	de tu, què'm demanes, e si ha anat al teu
1Re 28,18	David, 18 car no has obaït a la veu	de nostre Senyor [*]. 19 E per açò nostra
1Re 28,20	terra, car tamia fort les paraules	de nostre Senyor e de Samuel e no havia
1Re 28,20	les paraules de nostre Senyor e	de Samuel e no havia nanguna força, car no
1Re 28,22	Dix la fembra: –[*] 22 Oges la veu	de la tua servicial, e posaré davant tu un
1Re 28,22	e posaré davant tu un bocí	de pa per so que, com hauràs manjat, sies
1Re 28,23	oyí la veu d'éls e levà's	de la terra e asech-sa sobra lo lit. 24
1Re 29,2	dels falisteus anàvan da C en C e	de M en M. Emperò David e los seus hòmens
1Re 29,3	no coneys David, qui fou servicial	de Saül, rey de Israell, e ha stat ab mi
1Re 29,3	qui fou servicial de Saül, rey	de Israell, e ha stat ab mi per molts dies
1Re 29,3	ensà que fusch [*] entrò aquest dia	de vuy. 4 E los prínceps dels falisteus
1Re 29,8	só davant tu entrò en aquest dia	de huy, que yo no vengua a combatra contra
1Re 29,9	los meus vulls tot axí com l'àngel	de nostra Senyor Déu. Mas los prínceps
1Re 29,10	ab tu, e com vos sareu levats	de nits e's comansarà dia a fer, vets-
1Re 30,1	los amalacites havían saltat	de la part davers tramuntana, en Sicalech,
1Re 30,2	manades les fembres catives totes,	de les manors entrò a les majors. Emperò
1Re 30,5	5 Havían-sa'n manades II mullers	de David catives [*]. 6 E David fonch fort
1Re 30,6	car fort era amargosa la ànima	de cascú per so que se n'havían manats
1Re 30,9	ell e venguéran entrò en lo torent	de Basor, e aquí éran [*]. 10 [*] ab ell
1Re 30,10	no havían pogut passar lo torent	de Besor. 11 E trobàran un home en un
1Re 30,11	11 E trobàran un home en un camp,	de Agipta, e amanàran-lo a David, e
1Re 30,12	bagués, 12 e donàran-li un tros	de formatge de figes seques e II
1Re 30,12	e donàran-li un tros de formatge	de figes seques e II liguadures de
1Re 30,12	de figes seques e II liguadures	de pansas. E com hach manjat, fo sforçat,
1Re 30,13	són servicial teu, senyor, e són	de Agipta e són sarvacial de un
1Re 30,13	e són de Agipta e són sarvacial	de un amalechita. Lo senyor ha'm jaquit
1Re 30,14	vers la tramuntana, en la terra	de Ceratí, e havem aquí robat, e som anats
1Re 30,14	Judà e som anats en les ancontrades	de Calep, qui són envers lo migdia, e
1Re 30,15	m'aucies ne'm liuras en les mans	de mon senyor, e amanar-t'he a aquesta
1Re 30,16	gran festa per goig que havían	de la presa que havían feta e de la roba
1Re 30,16	de la presa que havían feta e	de la roba que havían anblada en la terra
1Re 30,16	terra dels falisteus e en la terra	de Judà. 17 Levà's David e ancalsà'ls
1Re 30,17	's David e ancalsà'ls del vespra	de un dia entrò al vespra d'altra dia, e
1Re 30,20	matex. Diguéran: –Aquesta presa és	de David. 21 E vench David a aquells CC
1Re 30,21	manat que romanguésan en lo torent	de Besor. Aquests axíran a carera a David
1Re 30,26	David en Sicalech e tramès dons	de la presa als vells de Judà e aquells
1Re 30,26	e tramès dons de la presa als vells	de Judà e aquells qui éran sos proïsmas e

1Re 30,26	banadició [*] dels anamichs	de nostre Senyor Déu. 27 E tramès-na
1Re 30,29	e aquells qui éran en les ciutats	de Jarabolí, [*] 30 e aquells qui éran en
1Re 31,1	romanguéran molts morts en lo munt	de Gelbohe. 2 E vanguéran los falisteus a
1Re 31,2	e Malchisue, los quals éran fills	de Saül. 3 [*] e ancalsàran los hòmens que
1Re 31,5	-sa ell matex. 5 Com l'ascuder	de Saül vaé que Saül era mort, trashed son
1Re 31,6	e tots los seus servescials qui éran	de la sua casa, en aquell dia moriran. 7 E
1Re 31,7	en una val, vaéran que llos barons	de Israell éran fuyts e que mort era Saül
1Re 31,8	seus qui jaýan morts en lo munt	de Gelboe. 9 E tolguéran lo cap a Saül e
1Re 31,9	lo cap a Saül e despulàran-lo	de les sues armes e tramatéran per tota la
1Re 31,9	que fésan a saber en los temples	de les ýdoles e tots los pobles tot so que
1Re 31,10	companya. 10 E posàran les armes	de Saül en lo temple de Staroch, emperò lo
1Re 31,10	les armes de Saül en lo temple	de Staroch, emperò lo cors seu panjàran en
1Re 31,10	lo cors seu panjàran en lo mur	de Besan. 11 Com aquells qui habitàvan en
1Re 31,12	tota la nit e praséran lo cors	de Saül e los cors de sos fills, qui éran
1Re 31,12	praséran lo cors de Saül e los cors	de sos fills, qui éran en lo mur de Besan
1Re 31,12	de sos fills, qui éran en lo mur	de Besan penjats, e vanguéran los hòmens
1Re 31,12	penjats, e vanguéran los hòmens	de Jabès-Galaad e cramàran Basan. 13 E
1Re 31,13	Basan. 13 E pranguéran los ossos	de aquells e sabolíran-los en lo bosch
1Re 31,13	e sabolíran-los en lo bosch	de Jabès. E dajunàran per VII dies.
1Re Expl	Expl Ací se acaba lo Libre primer	de Reys. 2Re Inc Comença lo Libre sagó de
2Re Inc	Reys. 2Re Inc Comença lo Libre sagó	de Reys. 1, Tit Capítol primer 1 E fonch
2Re 1,1	fonch mort, que David venc e tornà	de la mort que havia feta a Malech, e
2Re 1,2	lo III dia aparech un hom que vania	de les tendes de Saül, qui havia
2Re 1,2	un hom que vania de les tendes	de Saül, qui havia esquinsades sas
2Re 1,4	hi ha haüda gran batalla, e molts	de aquells del poble de Israell són morts
2Re 1,4	e molts de aquells del poble	de Israell són morts e los altres són
2Re 1,6	-Io vanguí per vantura en lo munt	de Gelboe, e Saül sofaria si matex sobra
2Re 1,9	só en mon seny e tota la força	de la mia ànima és en mi. 10 »E steguí
2Re 1,12	fill seu, e sobra tot lo poble	de nostre Senyor Déu e sobra tota la casa
2Re 1,12	Senyor Déu e sobra tota la casa	de Israel, per ço com éran morts ab
2Re 1,13	David en aquell hom qui era fuyt	de les tendes de Israell e li havia dites
2Re 1,13	hom qui era fuyt de lles tendes	de Israell e li havia dites aquestes
2Re 1,13	tu? E aquell li dix: -Yo són fill	de un hom strany de la terra de Amalech.
2Re 1,13	dix: -Yo són fill de un hom strany	de la terra de Amalech. 14 Dix David: -Per
2Re 1,13	fill de un hom strany de la terra	de Amalech. 14 Dix David: -Per què tu no
2Re 1,14	què tu no haguist pahor ne tamor	de nostre Senyor Déu e ociest lo untat de
2Re 1,14	nostre Senyor Déu e ociest lo untat	de nostre Senyor Déu? 15 [*] E acostà's
2Re 1,16	e ha dit: "Yo he mort lo untat	de nostra Senyor." 17 Emperò David féu
2Re 1,17	sobra Saül e sobra Jonatàs fill	de Saül. 18 Manà David a tots los hòmens
2Re 1,18	18 Manà David a tots los hòmens	de Judà que ansanyàsan a sos fills a
2Re 1,18	en les altesas (ço és, en lo munt	de Gelboe), 19 so és los nobles de Israel
2Re 1,19	de Gelboe), 19 so és los nobles	de Israel són morts sobra les tuas
2Re 1, 21	[*] 20 [*] 21 O muntanyes	de Gelboe, ne ros ne pluja no vengua sobra
2Re 1, 21	ne haja entra vosaltres camps	de primícies, car aquí és reportat e
2Re 1, 21	escut dels hòmens forts, l'ascut	de Saül, axí com si no fos untat d'oli.
2Re 1,22	no fos untat d'oli. 22 La sageta	de Gonetàs nangun temps no torna atràs de
2Re 1,22	Gonetàs nangun temps no torna atràs	de sang de mort, de grechs de fort, e lo
2Re 1,22	nangun temps no torna atràs de sang	de mort, de grechs de fort, e lo cultell
2Re 1,22	no torna atràs de sang de mort,	de grechs de fort, e lo cultell de Saül,
2Re 1,22	atràs de sang de mort, de grechs	de fort, e lo cultell de Saül, no és

2Re 1,22	de grechs de fort, e lo cultell	de Saül, no és tornat en va ne en foyll de
2Re 1,22	no és tornat en va ne en foyll	de lla batalla. 23 Saül e Jonatàs, bells e
2Re 1,24	e pus forts que lahons! 24 Filles	de Israell, plorats sobra Saül, qui vastia
2Re 1,24	sobra Saül, qui vastia vosaltres	de drap vermel en dalicaments e donava
2Re 1,26	meu, fort he gran dolor e gran dol	de tu, qui ést fort bell e qui eres amabla
2Re 1,26	e davies éser amat sobra tota amor	de fembra. Axí com la mara ame son fill,
2Re 2,1	dix: –Donchs, Senyor, pujaré en una	de lles ciutats de Judà? E dix-li nostre
2Re 2,1	pujaré en una de lles ciutats	de Judà? E dix-li nostre Senyor: –Puja.
2Re 2,2	David e II mullers sues, Achinòem	de Jezraell [*], qui fo muller de Naball
2Re 2,2	de Jezraell [*], qui fo muller	de Naball da Carmell, 3 e axí també
2Re 2,3	e astiguéran en los castels	de Habron. 4 E vanguéran los barons de
2Re 2,4	de Habron. 4 E vanguéran los barons	de Judà e untàran David aquí per ço que
2Re 2,4	per ço que regnàs sobra la casa	de Judà. E digueren a David que'ls
2Re 2,4	E digueren a David que'ls hòmens	de Jabès-Galaad havien sotarat Saül. 5
2Re 2,5	-los: –Baneÿts siats, vosaltres,	de nostre Senyor Déu, qui havets feta
2Re 2,7	Saül sia mort, m'ha untat la casa	de Judà que sia rey d'ella. 8 Emperò
2Re 2,8	rey d'ella. 8 Emperò Abner, fill	de Ner, príncep de la cavallaria del rey
2Re 2,8	Emperò Abner, fill de Ner, príncep	de la cavallaria del rey Saül, pres
2Re 2,8	del rey Saül, pres Isbòsech, fill	de Saül, e manà'l per tots los castells e
2Re 2,8	per tots los lochs on éran aquells	de Israell 9 e stablí rey sobra Galaad e
2Re 2,10	sobra tot Israell. 10 E era en adat	de XL anys Esbòsech [*] com comensà a
2Re 2,10	Israell e regnà II, e sola la casa	de Judà saguia David en Hebron, 11 e fo
2Re 2,11	11 e fo senyor sobra la casa	de Judà VII anys e VI mesos. 12 E axí
2Re 2,12	e VI mesos. 12 E axí Abner, fill	de Ner, e los sarvacials de Isbòsech, fill
2Re 2,12	fill de Ner, e los sarvacials	de Isbòsech, fill de Saül, e posàran lurs
2Re 2,12	e los sarvacials de Isbòsech, fill	de Saül, e posàran lurs tendes en Gabeon.
2Re 2,13	en Gabeon. 13 E lavors Joab, fill	de Servià, e los sarvacials de David
2Re 2,13	fill de Servià, e los sarvacials	de David axíran-los a carera de prop un
2Re 2,13	de David axíran-los a carera	de prop un algup da aygua qui és en Gabeon
2Re 2,13	sisterna da la aygua e los altras	de lla altra part. 14 E dix Abner a Joab:
2Re 2,15	dix: –Lévan-sa. 15 E levàran-sa	de Benjamín XII de la part de Isbòsoch,
2Re 2,15	15 E levàran-sa de Benjamín XII	de la part de Isbòsoch, fill de Saül, e
2Re 2,15	-sa de Benjamín XII de la part	de Isbòsoch, fill de Saül, e XII de lla
2Re 2,15	XII de la part de Isbòsoch, fill	de Saül, e XII de lla part de David. 16 E
2Re 2,15	de Isbòsoch, fill de Saül, e XII	de lla part de David. 16 E pranguéran-sa
2Re 2,15	fill de Saül, e XII de lla part	de David. 16 E pranguéran-sa per lo cap
2Re 2,16	16 E pranguéran-sa per lo cap	de II en II e matéran-sa los coltells
2Re 2,17	ramor e gran batalla e los hòmens	de David encalsàran Abner e los seus
2Re 2,18	hòmens. 18 E éran aquí III fills	de Servià, so és, Joab e Abizai e Azael.
2Re 2,22	altra vaguada Abner: –Pertex-ta	de mi, no'm vullés ancalsar, sinó
2Re 2,23	Abner, [*] e levors girà's la asta	de la lança e donà-li en lo sagí, e
2Re 2,25	del dasert. 25 E Abner e los fills	de Benjamín ajustàran-sa tots en una
2Re 2,25	en una companya e féran una molla	de si mateys sus alt en un pujalet patit.
2Re 2,29	e, com haguéran anat angir e antorn	de Bacharon, vanguéran a les tendes. 30 E
2Re 2,30	poble. E dafalíran dels servacials	de David XVIII; e no hy comtàran Azael,
2Re 2,31	éran XX. 31 Emperò los servacials	de David auciéran dels hòmens de Benjamín
2Re 2,31	de David auciéran dels hòmens	de Benjamín e de aquells qui éran ab Abner
2Re 2,31	auciéran dels hòmens de Benjamín e	de aquells qui éran ab Abner CCCLX. 32 E
2Re 2,32	e sotaràran-lo en la sapultura	de son para en Batlem, e anàran tota la
2Re 3,1	longua batalla e gran entra la casa	de Saül e la casa de David e, com més

2Re 3,1	entra la casa de Saül e la casa	de David e, com més anava e més de temps
2Re 3,1	de David e, com més anava e més	de temps pasava, David profitava e era
2Re 3,1	e era molt pus fort. La casa	de Saül, emperò, com més anava, aminvava e
2Re 3,2	anjenrat hach nom Amon e fou fill	de Achinoen jezrailite; 3 e lo sagon,
2Re 3,3	3 e lo sagon, Saleab, que hach	de Abigaill, muller qui fo de Naball de
2Re 3,3	que hach de Abigaill, muller qui fo	de Naball de Carmel; e lo terç, Asalon,
2Re 3,3	Abigaill, muller qui fo de Naball	de Carmel; e lo terç, Asalon, fill de
2Re 3,3	de Carmel; e lo terç, Asalon, fill	de Machà, qui fon filla de Tolomay, rey de
2Re 3,3	fill de Machà, qui fon filla	de Tolomay, rey de Asur; 4 e lo quart hach
2Re 3,3	qui fon filla de Tolomay, rey	de Asur; 4 e lo quart hach nom Anonies,
2Re 3,4	4 e lo quart hach nom Anonies, fill	de Agich; e lo V, Safacias, fill de
2Re 3,4	de Agich; e lo V, Safacias, fill	de Abigail; 5 e lo VI ach nom Getram, fill
2Re 3,5	nom Getram, fill d'Anglà, muller	de David. [*] 6 En aquell temps, com era
2Re 3,6	era tan gran batalla entra la casa	de Saül e David, Abner [*] regia e
2Re 3,6	Abner [*] regia e governava la casa	de Saül. 7 E Rasfà, filla de Achià, era
2Re 3,7	la casa de Saül. 7 E Rasfà, filla	de Achià, era stada concopina de Saül, e
2Re 3,7	filla de Achià, era stada concopina	de Saül, e Abner antrà-sa'n a ella. E
2Re 3,7	sa'n a ella. E dix Isbòsech, fill	de Saül, a Abner: 8 –Per què ést tu entrat
2Re 3,8	què ést tu entrat a la concopina	de mon para? E Abner fou irat per aquellas
2Re 3,8	Isbòsec e dix-li: –Donchs, cap	de ca jo són contra Judà vuy, com jo haja
2Re 3,8	feta misericòrdia sobra la casa	de Saül [*] e sobra sos frares e
2Re 3,8	e no he liurat tu en les mans	de David, e tu has raquest vuy mi, que'm
2Re 3,10	volia 10 qu'él regna sobra la casa	de Saül sens trasmudar e sia lavada la
2Re 3,10	trasmudar e sia lavada la cadira	de David sobra Israell e sobra Judà de Deu
2Re 3,10	de David sobra Israell e sobra Judà	de Deu entrò a Barsàber. 11 E Isbòsech no
2Re 3,13	hajas amanada a mi Michol, filla	de Saül. E si tu la m'amenas, tu vauràs
2Re 3,17	d'Israell: –Hir e l'altra e lonch	de temps ha que vosaltres damanats David
2Re 3,18	salvaré lo meu poble d'Israell	de lla mà de tots los falisteus.” 19 E
2Re 3,18	lo meu poble d'Israell de lla mà	de tots los falisteus.” 19 E Abner parlà
2Re 3,21	ànima. E com Abner sa fonch partit	de David e se'n fou anat en pau, 22
2Re 3,23	e diguéran a Joab que Abner, fill	de Ner, era vangut al rey David e lo rey
2Re 3,25	anar? 25 No coneys, tu, Abner, fill	de Ner? Car per so és vangut a tu, que t'
2Re 3,26	fas. 26 E aytantost Joab partí's	de David e tramès misatgers derera Abner e
2Re 3,26	derera Abner e féu-lo tornar	de la sisterna de Chirià. E de açò no
2Re 3,26	e féu-lo tornar de la sisterna	de Chirià. E de açò no sabia res David. 27
2Re 3,26	tornar de la sisterna de Chirià. E	de açò no sabia res David. 27 E com Abner
2Re 3,27	Joab tirà'l a una part enmig	de la porta per so que lli parlàs a engan
2Re 3,27	en lo sagí e aucís-lo en vanjansa	de Azael son frare. 28 Com David sabé
2Re 3,29	mir mal. 29 E vengua sobra lo cap	de Joab e sobra la casa de son para e no
2Re 3,29	lo cap de Joab e sobra la casa	de son para e no dafalega de la casa de
2Re 3,29	la casa de son para e no dafalega	de la casa de Joab sostaniment flux e
2Re 3,29	son para e no dafalega de la casa	de Joab sostaniment flux e decoriment de
2Re 3,29	Joab sostaniment flux e decoriment	de sament (ço és, en luxúria), e no
2Re 3,29	(ço és, en luxúria), e no dafalegua	de la sua casa lebrós [*] e caents ab
2Re 3,29	[*] e caents ab coltell e fraturans	de pa. 30 [*] 31 E dix David a Joab e a
2Re 3,31	vostres vestadures e vastits-vos	de sachs e fets plan davant lo cors de
2Re 3,31	de sachs e fets plan davant lo cors	de Abner. Emperò lo rey David saguia lo
2Re 3,32	la sua veu e plorà sobra lo vas	de Abner, e tot lo pobla plorà, 33 e
2Re 3,34	axí ést caüt e mort com los fills	de aniquitat sòlan caer davant los fills
2Re 3,34	d'Israell.» Encara tot lo poble	de Israell plorà sobra Abner altra

2Re 3,37	rey no havia consentit en la mort	de Abner [*]. 38 E dix lo rey als seus
2Re 3,39	e poch ha untat, gran ajuda sparava	de aquest qui mort és. E aquests hòmens
2Re 3,39	qui mort és. E aquests hòmens fills	de Servià fort ma són durs e braus. Nostre
2Re 4,1	4,Tit Capítol IV 1 E Isbòsech, fill	de Saül, oí que mort era Abner en Habron,
2Re 4,2	dels ladres éran ab lo fill	de Saül, e la un havia nom Baanà e l'
2Re 4,2	nom Baanà e l'altra, Racap, fill	de Remnon berocite, dels fills de Benjamín
2Re 4,2	fill de Remnon berocite, dels fills	de Benjamín [*]. 3 E fugíran los barocites
2Re 4,4	havia sinó V anys com vench misatga	de Saül e de Jonatàs, com vench da
2Re 4,4	V anys com vench misatga de Saül e	de Jonatàs, com vench da Gatzaral. E com
2Re 4,5	Mifibòsech. 5 E vanguéran los fills	de Ramoch borosite, Recap e Bannà, e
2Re 4,5	del dia, e era d'estiu, en la casa	de Isbòsech, qui dormia en lo seu lit en
2Re 4,8	del dasert 8 e aportàran lo cap	de Isbòsech, fill de Saül, [*] e dix al
2Re 4,8	aportàran lo cap de Isbòsech, fill	de Saül, [*] e dix al rey: –Vet lo cap de
2Re 4,8	Saül, [*] e dix al rey: –Vet lo cap	de [*] l'anamich teu qui quera destruir
2Re 4,8	Senyor al senyor rei vanjança	de Saül, vuy, e de son linatja. 9 E respòs
2Re 4,8	senyor rei vanjança de Saül, vuy, e	de son linatja. 9 E respòs-los David [*]
2Re 4,9	Déu, qui ha deliurada la mia ànima	de tot treball! 10 Car aquell qui m'adux
2Re 4,11	lit. Doncs, no querré yo l'ànima	de aquell e la sanch de aquell de la mà
2Re 4,11	yo l'ànima de aquell e la sanch	de aquell de la mà vostra e tolré
2Re 4,11	de aquell e la sanch de aquell	de la mà vostra e tolré vosaltres de la
2Re 4,11	de la mà vostra e tolré vosaltres	de la terra? 12 E lavòs manà David als
2Re 4,12	cisterna en Habron. Emperò lo cap	de Isbòsech portàran en Habron e
2Re 4,12	e soterràran-lo en lo sapulcra	de Abner. 5,Tit Capítol V 1 E venguéran
2Re 5,1	Capítol V 1 E venguéran los trips	de Israell a David en Habron e diguéran:
2Re 5,2	[*] som, 2 mes hir e l'altra dia e	de aquí anant, con era Saül rey sobra nós,
2Re 5,4	David en rey sobra Israell. 4 Fill	de Ysaý, en adat de XL, e David comensà a
2Re 5,4	Israell. 4 Fill de Ysaý, en adat	de XL, e David comensà a regnar e regnà en
2Re 5,6	en Jerusalem al jebuseu, habitador	de la terra. E diguéran a David: –No
2Re 5,7	David pres la torra e la altesa	de Sion; aquesta és apellat ciutat de
2Re 5,7	de Sion; aquesta és apellat ciutat	de David. 8 E gità'n tots los jabuseus,
2Re 5,8	e aquels qui tocarían a les canals	de les cubertures, per les quals l'aygua
2Re 5,8	e los contrets que aÿraven la ànima	de David, qu'ell lo faria senyor de la
2Re 5,8	de David, qu'ell lo faria senyor	de la sua cavallaria. E per ço diu hom:
2Re 5,8	lo contret no antraran en lo temple	de Déu.» 9 E estech e habità David en la
2Re 5,9	estech e habità David en la altesa	de Sion e apallà ella ciutat de David e
2Re 5,9	altesa de Sion e apallà ella ciutat	de David e féu adificació e cases engir e
2Re 5,11	era ab ell. 11 E lavors Hiram, rey	de Thir, tramès misatgers a David e fusta
2Re 5,11	tramès misatgers a David e fusta	de cedra (ço és, de un arbra qui és
2Re 5,11	a David e fusta de cedra (ço és,	de un arbra qui és apallat sedra), e
2Re 5,11	sedra), e tramès-li maestres	de fusta e de pedres e de parets, e
2Re 5,11	e tramès-li maestres de fusta e	de pedres e de parets, e adificàran la
2Re 5,11	li maestres de fusta e de pedres e	de parets, e adificàran la casa a David.
2Re 5,13	13 E axí David, pus que fou vangut	de Hebron, pres concopines e mullers de
2Re 5,13	Hebron, pres concopines e mullers	de Israell, e hach David fills e filles
2Re 5,13	e hach David fills e filles part	de aquells que havia. 14 E aquests són los
2Re 5,14	havia. 14 E aquests són los noms	de aquells qui nasquéran en Jerusalem:
2Re 5,18	vangéran e scampàran-sa en la val	de Rafaým. 19 E David consallà's ab
2Re 5,23	a carera, mas vés-los darera	de la part davers los parés. 24 E com
2Re 5, 24	parés. 24 E com oyràs lo brogit	de aquel que irà per les simes [*], tu
2Re 5,25	hach manat e ancalsà los falisteus	de Gàbaa dentrò que fou vangut en Gazar.

2Re 6,1	David alra veguada tots los alets	de Israell, e fóran XXXM ^a , 2 e levà's
2Re 6,2	e tot lo pobla ab ell dels hòmens	de Judà, per ço que portàsan la archa de
2Re 6,2	Judà, per ço que portàsan la archa	de Déu sobra la qual és apellat lo nom de
2Re 6,2	Déu sobra la qual és apellat lo nom	de nostra Senyor, Déu de companyes, que
2Re 6,2	lo nom de nostra Senyor, Déu	de companyes, que seu lo xarobín sobra
2Re 6,3	sobra ella. 3 E posàran l'archa	de nostre Senyor sobra un carro nou e
2Re 6,3	un carro nou e trasquéran-la	de la casa de Aminadab, qui era en Gabaà.
2Re 6,3	nou e trasquéran-la de la casa	de Aminadab, qui era en Gabaà. E Ozà e
2Re 6,3	era en Gabaà. E Ozà e Ayó, fills	de Aminadab, menàvan e servàvan lo carro
2Re 6,4	4 E, com haguéran treta la arqua	de nostre Senyor, Ayó anava davant l'
2Re 6,5	davant nostre Senyor Déu e tochàvan	de tots sturments [*]. 6 E, pus que fóran
2Re 6,6	[*]. 6 E, pus que fóran en la era	de Nacó, Ozà estès sa mà en la arqua de
2Re 6,6	Nacó, Ozà estès sa mà en la arqua	de Déu e tench-la, car los bous
2Re 6,6	los bous ensapaguàvan, e l'archa	de nostre Senyor declinà's un poch. 7 E
2Re 6,7	Déu farí aytantost, e fo mort	de prop la arqua. 8 David fon fort trist e
2Re 6,8	apellat percussió o fariment o mort	de Ozà entrò aquest dia de vuy. 9 David
2Re 6,8	o mort de Ozà entrò aquest dia	de vuy. 9 David tamé fort nostre Senyor
2Re 6,9	ell dix: «Quant entrarà la archa	de Déu en la mia ciutat?» 10 E no volch
2Re 6,10	10 E no volch David que l'archa	de Déu sa giràs en la sua ciutat de David,
2Re 6,10	de Déu sa giràs en la sua ciutat	de David, mas volch que lla posàsan en la
2Re 6,10	volch que lla posàsan en la casa	de Obededom [*]. 11 E aquí habità e stech
2Re 6,12	e tota la sua casa per la arqua	de Déu. E dix David: «Iré a la casa de
2Re 6,12	de Déu. E dix David: «Iré a la casa	de Bedadom e aportaré la arqua en la mia
2Re 6,12	lavors anà-sa'n David a la casa	de Abedadon, en tragué la arqua e posà-
2Re 6,12	VII cors, e havia-hy sacrifici	de vadell. 13 E, com aquells qui portaven
2Re 6,14	Senyor [*]. E David sagnia un drap	de li qui és apallat ffot. 15 E David e
2Re 6,15	portava la archa del testament	de nostre Senyor Déu en tota alegria e ab
2Re 6,15	Déu en tota alegria e ab grans sons	de nafills e de trompes. 16 Dementre que
2Re 6,15	e ab grans sons de nafills e	de trompes. 16 Dementre que l'archa
2Re 6,16	que l'archa pasava per la ciutat	de David, Micol, la filla de Saül,
2Re 6,16	la ciutat de David, Micol, la filla	de Saül, sguardava per la finestra e vaé
2Re 6,17	en son cor. 17 E matéran la arqua	de nostra Senyor Déu dedins en lo
2Re 6,17	davant nostra Senyor, coses	de pau. 18 E, com haguéran complit de
2Re 6,18	de pau. 18 E, com haguéran complit	de oferir [*], David banayí lo poble en
2Re 6,18	lo poble en nostre Senyor, Déu	de companyes, 19 e partí a cascú d'
2Re 6,19	hom e cascuna fembra, una foguasa	de pa e una paceleta de carn de vadell
2Re 6,19	una foguasa de pa e una paceleta	de carn de vadell rostida e un patit de
2Re 6,19	de pa e una paceleta de carn	de vadell rostida e un patit de manjar que
2Re 6,19	carn de vadell rostida e un patit	de manjar que hom fa de la millor farina
2Re 6,19	e un patit de manjar que hom fa	de la millor farina que hom pot haver, que
2Re 6,23	tu has parlat. 23 Axí Micol, filla	de Saül, no hach fill entrò que murí, dia
2Re 6,23	que murí, dia'n què n'hach e murí	de part. 7, Tit Capítol VII 1 Fet fonch que
2Re 7,1	nostre Senyor havia dat rapòs e pau	de tota part de sos anamichs, 2 e dix a
2Re 7,1	havia dat rapòs e pau de tota part	de sos anamichs, 2 e dix a Natan profeta:
2Re 7,2	que yo habit en la casa qui és feta	de fust de cedra, e l'archa de Déu sia
2Re 7,2	en la casa qui és feta de fust	de cedra, e l'archa de Déu sia posada
2Re 7,2	feta de fust de cedra, e l'archa	de Déu sia posada enmig de les pells? 3
2Re 7,2	e l'archa de Déu sia posada enmig	de les pells? 3 Dix Natan al rey: -Vés e
2Re 7,4	fou fet en aquella nit: la paraula	de Déu vench a Natan profeta e dix-li: 5
2Re 7,6	del dia ensà que amané los fills	de Israell de la casa de Agipta entrò al

2Re 7,6	ensà que amané los fills de Israell	de la casa de Agipta entrò al dia de vuy,
2Re 7,6	los fills de Israell de la casa	de Agipta entrò al dia de vuy, mas he anat
2Re 7,6	de la casa de Agipta entrò al dia	de vuy, mas he anat en tabernacle e en
2Re 7,7	lochs on yo són stat ab los fills	de Israell. Donchs yo parlant no parlé a
2Re 7,8	David: “[*] Yo pranguí a tu	de les pestures les quals tu saguias [*],
2Re 7,19	cosa, Senyor Déu, ans has parlat	de la casa del teu servicial per luny, car
2Re 7,19	per luny, car questa és la lig	de Adam, Senyor Déu. 20 Donchs, Senyor,
2Re 7,25	en lo teu servicial e sobra la casa	de aquell e fé axí com has parlat. 26 E
2Re 7,26	enpardurablament e sia dit Senyor	de companyes, Déu sobra Israell. La casa
2Re 7,27	nostre Senyor, 27 Car tu, Senyor	de companyes, Déu d’Israell, has ravalat
2Re 7,29	parlades e dites aquestes coses, e	de la tua banadicció serà baneyta la casa
2Re 8,1	e humilià-los, e pres David fre	de traüt de la mà dels falisteus. 2 E farí
2Re 8,1	-los, e pres David fre de traüt	de la mà dels falisteus. 2 E farí Moab e
2Re 8,3	3 E combaté David Adadàser fill	de Roob, rey de Sobà, quant hi anà per so
2Re 8,3	David Adadàser fill de Roob, rey	de Sobà, quant hi anà per so que
2Re 8,3	per so que senyorejàs sobra lo flum	de Eufraten. 4 E, com David hach pres da
2Re 8,5	C càreus. 5 E vanguéran aquells	de Síria e de Damasch per so que ajudàsan
2Re 8,5	5 E vanguéran aquells de Síria e	de Damasch per so que ajudàsan Adadàser,
2Re 8,5	per so que ajudàsan Adadàser, rey	de Sobà, e David aucís dels hòmens de
2Re 8,5	de Sobà, e David aucís dels hòmens	de Síria XXIIM. 6 David posà dafansió e
2Re 8,7	d’aur que aportàvan los servicials	de Adàser e los anels que aportava en lo
2Re 8,8	8 E aportà lo rey molt aram	de aquestes ciutats [*] del quall aram féu
2Re 8,8	del quall aram féu Salamó vaxella	de aram en lo temple e un lavador de aram
2Re 8,8	de aram en lo temple e un lavador	de aram en què ajustàvan la aygua, qui
2Re 8,9	a l’altar. 9 E llavors Tou, rey	de Amach, oyí que David havia destrovida
2Re 8,9	havia destrovida tota la força	de Addàser. 10 E Thou tramès Joram, fill
2Re 8,10	ll’havia mort, car Tou era anamich	de Adàser. E en la mà de aquell era la
2Re 8,10	era anamich de Adàser. E en la mà	de aquell era la vaxella de argent [*] e
2Re 8,10	E en la mà de aquell era la vaxella	de argent [*] e de l’aram. 11 E aquesta
2Re 8,10	era la vaxella de argent [*] e	de l’aram. 11 E aquesta vaxella sa’n
2Re 8,11	altra aur e argent que havia haüt	de moltes altres gents [*]. 12 [*] 13 E
2Re 8,13	e hach morts XIIM hòmens en la val	de les Salines e XXIIM en Gabalem, tornà
2Re 8,16	d’Israell. 16 Emperò Joab fill	de Servià era senyor sobre la host, e
2Re 8,17	[*] era scrivà, 17 e Sadoch, fill	de Achitob, e Abimàlech, fill de Abitar,
2Re 8,17	fill de Achitob, e Abimàlech, fill	de Abitar, éran preveres, e Saraÿas era
2Re 8,18	e guardàvan lo seu cap. E los fills	de David éran praveres e en major dignitat
2Re 9,1	E David dix: –Ha-hy nangun romàs	de la casa de Saül a qui yo faça
2Re 9,1	–Ha-hy nangun romàs de la casa	de Saül a qui yo faça misericòrdia per
2Re 9,2	2 E havia aquí un servicial	de lla casa de Saül qui havia nom Sibà, e
2Re 9,2	havia aquí un servicial de lla casa	de Saül qui havia nom Sibà, e lo rey
2Re 9,3	sarvacial teu. 3 E [*] –Un fill	de Jonatàs n’ha romàs, qui és contret
2Re 9,4	–On és? Aquell respòs: –En la casa	de Machir, fill de Daniel, és, en Lodobar.
2Re 9,4	respòs: –En la casa de Machir, fill	de Daniel, és, en Lodobar. 5 E lavors
2Re 9,7	jo faré a tu misericòrdia per amor	de Jonatàs, ton para, e restituiré a tu
2Re 9,7	e restituiré a tu tots los camps	de Saül, avi teu, e tu manjaràs pa a la
2Re 9,9	9 E lo rey apallà Sibà, servicial	de Saül, e dix: –Yo he donat a Mifibòsech,
2Re 9,9	–Yo he donat a Mifibòsech, fill	de Jonatàs, [*] tota la casa qui fo de
2Re 9,9	de Jonatàs, [*] tota la casa qui fo	de Saül. 10 E axí los fills teus e als
2Re 9,12	nom Michà, emperò tota la casa	de Sibà servia a Mifibòsech, 13 Mifibòsech
2Re 9,13	en Jerusalem, car tostemps manjava	de açò que’l rey David manjava. E era

2Re 9,13	manjava. E era Mifibòsech ranqualós	de abdós los peus. 10,Tit Capítol X 1 E
2Re 10,1	aprés morí Naàs, lo rey dells fills	de Amon, e regnà Amon, son fill. 2 E dix
2Re 10,2	–Faré misericòrdia ab Amon, fill	de Naàs, axí com son para la féu a David.
2Re 10,2	seus servacials qui l’aconortàsan	de lla mort de son para. E com los
2Re 10,2	qui l’aconortàsan de lla mort	de son para. E com los misatgers da David
2Re 10,3	3 digéran los prínceps dels fills	de Amon a Amon, lur senyor: –Cuydas-ta
2Re 10,3	per amor ne per honrament	de ton para? Ans ho han fet perquè vèjan e
2Re 10,4	4 E lavors Amon pres los misatgers	de David e rach-los la mitat de la barba
2Re 10,4	de David e rach-los la mitat	de la barba e esquinçà-los la mytat de
2Re 10,4	la barba e esquinçà-los la mytat	de lles vestadures entrò a les natges e
2Re 10,6	e lavors tornats. 6 E com los fills	de Amon haguéran conagut que gran injúria
2Re 10,6	fet a David, loguàran cavallers	de Síria e de Roob e de Sobà XXM hòmens, e
2Re 10,6	loguàran cavallers de Síria e	de Roob e de Sobà XXM hòmens, e M hòmens a
2Re 10,6	cavallers de Síria e de Roob e	de Sobà XXM hòmens, e M hòmens a caval
2Re 10,6	M hòmens a caval haguéran del regne	de Maasà, e del rey Istob XIIM hòmens d’
2Re 10,8	la sua host. 8 E axíran los fills	de Amon e posàran la sua host davant la
2Re 10,8	sua host davant la porta, e Sirus	de Soboà e Roob e Istob e Maasà éran en lo
2Re 10,9	e dratràs, trià dels millors	de Israell e aparallà batalla contra los
2Re 10,10	la sua companya contra los fills	de Amon. 11 Dix Joab a Abisay: –E si per
2Re 10,12	[*] 12 [*] e nostre Senyor Déu fasa	de nosaltres so que lli plàcia. 13 E axí
2Re 10,14	[*] fugíran. 14 E com los fills	de Amon haguéran vist que los sarienchs
2Re 10,14	ciutat. E partí’s Joab dels fills	de Amon e venc-se’n en Jerusalem. 15
2Re 10,16	batalla, e Saboach, qui era maestra	de la cavalaria de Addàser, fo lur príncep
2Re 10,16	qui era maestra de la cavalaria	de Addàser, fo lur príncep e lur major. 17
2Re 10,18	e aucís Sobech, qui era príncep	de la cavalaria. 19 E com tots los reys
2Re 11,1	sa, com hach pasat un any, en temps	de hivern, que los reys sòlan anar a la
2Re 11,1	qui éran ab ell e tots los fills	de Israell als fills de Amon, e
2Re 11,1	tots los fills de Israell als fills	de Amon, e destróviran-los e asetjàran
2Re 11,3	-li que aquella era Barsabé, filla	de Alam, muller de Uries ethey. 4 David
2Re 11,3	era Barsabé, filla de Alam, muller	de Uries ethey. 4 David tramès-hi
2Re 11,4	la fembra aquella fou santificada	de la sua lagesa. 5 So és que, après que
2Re 11,8	E [*] tantost lo rey li tramès	de açò qu’ell manjava. 9 Emperò Ories
2Re 11,11	casa? 11 E dix a David: –L’archa	de Déu e los fills d’Israell [*] stan en
2Re 11,13	sua, anans dormí ab los misatges	de David. 14 E al matí sabé [*], e David
2Re 11,15	«Posats Uries en la primera part	de la batalla e desemparats-lo par tal
2Re 11,23	–Los nostres anamichs sa esforçàran	de combatra contra nós [*] e ancalsam-
2Re 11,26	26 E com oyí la muller	de Uries que son marit era mort, féu gran
2Re 11,27	ell. 27 E com hach tangut lo doll	de son marit, David féu-la anar a son
2Re 12,4	4 »E un palagrí (ço és, un hom	de camí) vench-se’n al rich, e al rich
2Re 12,4	bastiar, que anch no volch pendre	de les sues ovelles ne dels seus bous, que
2Re 12,7	en rey sobra Israell e deliurí’t	de la mà de Saül, 8 et doní la casa de ton
2Re 12,7	sobra Israell e deliurí’t de la mà	de Saül, 8 et doní la casa de ton senyor
2Re 12,8	de la mà de Saül, 8 et doní la casa	de ton senyor [*] e, si aquestes coses són
2Re 12,9	per què has menysprasada la paraula	de nostre Senyor [*] e has mort ab coltell
2Re 12,10	per nangun temps no partirà cultel	de la tua casa. [*] 11 E diu nostre Déu:
2Re 12,14	fet blasfemar als anamichs lo nom	de nostre Senyor Déu, per aquesta paraula
2Re 12,16	David e antrà-sa’n en una cambra	de dins e jach sobra la terra. 17 E
2Re 12,17	17 E vanguéran los hòmens asanats	de la sua casa e forsàran-lo que’s
2Re 12,17	casa e forsàran-lo que’s levàs	de la terra, e ell no’s volch lavar ne
2Re 12,20	–Mort és. 20 E llavò’s lavà David	de lla terra e levà’s la cara e untà’s e

2Re 12,20	les vastadures e antrà en la casa	de nostre Senyor Déu e adorà-lo. E tornà
2Re 12,24	-sa'n a Barsabé e aconsolà-la	de la mort de son fill e dormí ab ella. E
2Re 12,24	Barsabé e aconsolà-la de la mort	de son fill e dormí ab ella. E anjendrà un
2Re 12,26	Joab contra Rabat dels fills	de Amon e combatia la ciutat del rey. 27 E
2Re 12,27	Rabat; sagons que yo veg, la ciutat	de lles ayguas sa porà pendra. 28 Donchs,
2Re 12,30	posà-les sobra lo cap. E trasch	de la ciutat fort gran presa. 31 E amenà-
2Re 12,31	e feres, e mès-na molts en formes	de fust axí com hom fa las ragoles. E açò
2Re 12,31	las ragoles. E açò matex féu David	de totes les ciutats dels fills d'Amon.
2Re 13,1	Capítol XIII 1 E [*] Absalon, fill	de David, havia fort bella germana, qui
2Re 13,1	E sdavench-se que Amon, fill	de David, fo anamorat d'ela, 2 e amà-la
2Re 13,3	dir res [*]. 3 E Jonadab, fill	de Samaà, frare de David, era gran amich
2Re 13,3	3 E Jonadab, fill de Samaà, frare	de David, era gran amich de Amon, e era
2Re 13,3	frare de David, era gran amich	de Amon, e era hom fort savi, 4 e dix
2Re 13,4	què has? Dix Amon: -Són anamorat	de Tamar, jarmana de mon frare Absalon. 5
2Re 13,4	-Són anamorat de Tamar, jarmana	de mon frare Absalon. 5 Dix-li Jonadab:
2Re 13,5	vengua a tu per ço que t'aparell	de manjar e que te'n do elavors. 6 E Amon
2Re 13,6	[*] Tamar per ço que m'aparel	de manjar de la sua mà. 7 E levors David
2Re 13,6	per ço que m'aparel de manjar	de la sua mà. 7 E levors David tramès
2Re 13,7	levors David tramès Tamar a la casa	de son frare Amon [*]. 8 [*] Amon jahia
2Re 13,15	ella, major fou l'oy que lli hach	de despuys que lla amor que lli havia
2Re 13,16	ço que ja has fet. Per què'm gitas	de la casa ne'm menas tan mal? Amon anch
2Re 13,18	esquinçà la vestadura que portava	de verge [*] 19 e mès-sa pols sobra son
2Re 13,19	anà-sa'n cridant e ploran a casa	de Absalon. 20 E dix Absalon [*]: -Ha
2Re 13,20	plors. Aprés açò, stech Tamar lonch	de temps en la casa de Absalon plorant e
2Re 13,20	Tamar lonch de temps en la casa	de Absalon plorant e quax com a viuda. 21
2Re 13,27	féu tan gran convit, que quax fill	de rey no'l podia fer major. 28 Absalon
2Re 13,29	29 E axí hu faéran los servicials	de Absalon contra Amon [*]. Com asò fou
2Re 13,32	da David. 32 Respòs Jonadab, fill	de Sammà, frara da David, e dix: -Senyor
2Re 13,37	Emperò David plorà e planch molt	de temps Amon, son fill. 38 E Absalon
2Re 13,38	fill. 38 E Absalon estech ab lo rey	de Gazur III anys. 39 E com David fou
2Re 13,39	anys. 39 E com David fou aconhortat	de la mort de son fill Amon, sasà d'aquí
2Re 13,39	com David fou aconhortat de la mort	de son fill Amon, sasà d'aquí avant que
2Re 19,3	fill Absalon. 3 E lo poble venia	de poch en poc a lla ciutat, axí com si
2Re 19,3	a lla ciutat, axí com si fogísan	de batalla. 4 E David cobrí lo seu cap e
2Re 19,5	fill meu! [*] 5 E Joab vench	de la batalla e antrà en la casa del rey e
2Re 19,5	tos sarvicials, qui han deliurat tu	de mort e los teus fills e les tues filles
2Re 19,7	quant treball nangun temps has haüt	de la tua infantesa entrò ara. 8 Lavors lo
2Re 19,9	als altres: -Lo rey deliurà-nos	de les mans de nostres anamichs, e ara era
2Re 19,9	-Lo rey deliurà-nos de les mans	de nostres anamichs, e ara era fuyt de la
2Re 19,9	de nostres anamichs, e ara era fuyt	de la terra per Absalon. 10 E Absalon [*]
2Re 19,10	e no ratornam a David? E lo consell	de tot Israell vench al rey. 11 Emperò lo
2Re 19,14	14 E [*] Israell quax tots fóran	de un acort e d'una volentat e tramatéran
2Re 19,15	David dentrò a Jordà, e tot lo trip	de Judà vench en Galgala per so que axís a
2Re 19,16	Jordà. 16 E cuytà's Samayí, fill	de Gerrà, fill de Geminií, de Baürim, e
2Re 19,16	's Samayí, fill de Gerrà, fill	de Geminií, de Baürim, e davallà ab los
2Re 19,16	fill de Gerrà, fill de Geminií,	de Baürim, e davallà ab los hòmens de Judà
2Re 19,16	de Baürim, e davallà ab los hòmens	de Judà e axí a carera al rey 17 ab M
2Re 19,17	axí a carera al rey 17 ab M hòmens	de Benjamí e Sibà, sarvacial de la casa de
2Re 19,17	hòmens de Benjamí e Sibà, sarvacial	de la casa de Saül, e XV fills seus e XX
2Re 19,17	e Sibà, sarvacial de la casa	de Saül, e XV fills seus e XX servicials,

2Re 19,19	del dia ensà que tu ést partit	de Jerusalem, 20 car jo, servacial teu,
2Re 19,20	meu paccat. E per açò són jo vengut	de tota la casa de Josep e són axit a
2Re 19,20	açò són jo vengut de tota la casa	de Josep e són axit a carera a tu, Senyor
2Re 19,21	21 E lavors respòs Abisay fill	de Sirvià e dix: –Donchs, no morà Semeý
2Re 19,21	so com malayí e blasfamà lo untat	de nostre Senyor? 22 Dix David al fill de
2Re 19,22	nostre Senyor? 22 Dix David al fill	de Servià: –Què m’ha a fer a mi [*]? [*]
2Re 19,24	vestadures despuys que llo rey axí	de Jerusalem dentrò que tornà en pau. 25
2Re 19,26-27	Emperò servacial són teu [*], fes	de mi, senyor, lo que’t plaurà, 28 car la
2Re 19,28	lo que’t plaurà, 28 car la casa	de mon para no ha stada obligada a tu ne
2Re 19,28	teu, als convits e als manjars	de la tua taula. Donchs, yo, senyor, no he
2Re 19,31	[*] 30 [*] 31 E Batzalai, galadita	de Regelim, saguí lo rey tro que hach
2Re 19,31	pasat Jordà e encara era aparalat	de saguir-lo d’aquí avant, si lo rey ho
2Re 19,32	era fort vell, car era en adat	de LXXX anys, e aquell havia donada molta
2Re 19,34	Basalý al rey: –Quals són los anys	de la mia vida, que yo puig ab lo rey en
2Re 19,35	meus senys d’uymés no han poder	de jutjar suau o dolç o amargós, o yo
2Re 19,36	36 Un poch, senyor, iré més anllà	de Jordà ab tu. No’m fa fratura vuymés,
2Re 19,37	en la mia ciutat e que sia sotarrat	de prop lo sapulcra da mon para [*]. E
2Re 19,40	e Canan ab ell. Emperò tot lo poble	de Judà havia menat lo rey, e no hy havia
2Re 19,41	diguéran-li: –Per què los hòmens	de Judà, frares nostres, han amblat tu e
2Re 19,42	ab tu? 42 E respongéran los hòmens	de Judà: –Car més atany a mi que a
2Re 19,43	nós. 43 E respòs Israell als hòmens	de Judà e dix-los: –X parts són yo major
2Re 19,43	malament e dura los hòmens	de [*] Israell. 20, Tit Capítol XVIII 1 E
2Re 20,1	diable que havia nom Ciba, fill	de Bocrí [*], e aquell tochè la corneta e
2Re 20,1	David. No havem haretat en lo fill	de Asayí. Torna-ta’n, Israell, en les
2Re 20,2	tendes. 2 E tot lo poble se partí	de David e anaran-sa’n ab Siba fill de
2Re 20,2	David e anaran-sa’n ab Siba fill	de Bocrí. E los hòmens [*] anàran-sa’n
2Re 20,3	a manjar, e staguéran aquí a manera	de dones vídues, e anch daspuys David no
2Re 20,4	lo rey a Amassè: –Hajes fets vanir	de así a III dies tots los hòmens de Judà
2Re 20,4	de así a III dies tots los hòmens	de Judà e tu sies present ací ab ells. 5 E
2Re 20,6	e major aflicció nos darà Ciba fill	de Bocrí que no ha fet Absalon. Pren,
2Re 20,7	d’aquí, e anàran ab ell los hòmens	de Joab e de Theretí e de Feretí e tots
2Re 20,7	anàran ab ell los hòmens de Joab e	de Theretí e de Feretí e tots quants
2Re 20,7	los hòmens de Joab e de Theretí e	de Feretí e tots quants hòmens forts havia
2Re 20,7	per so que encalsàsan Ciba fill	de Brocrí. 8 E com éls fóran de prop una
2Re 20,8	fill de Brocrí. 8 E com éls fóran	de prop una pedra gran qui és en Gabaon,
2Re 20,10	frare Abisay ancalsàran Siba fill	de Brocrí. 11 E entratant, com alguns qui
2Re 20,11	11 E entratant, com alguns qui éran	de Joab haguéran vist açò e haguéran astat
2Re 20,11	vist açò e haguéran astat prop	de Amasà, qui era mort, diguéran: –Veus
2Re 20,12	Joab. 12 E Amasà jahia mort enmig	de la carera, e un de aquells vaé que’ll
2Re 20,12	jahia mort enmig de la carera, e un	de aquells vaé que’ll poble se aturava a
2Re 20,13	a Joab e ancalçàran Ciba, fill	de Brocrí, 14 qui era pasat per los trips
2Re 20,16	murs. 16 E una fembra fort sàvia	de la ciutat cridà e dix: –Oiats, oiats!
2Re 20,17	dix la fembra: –Oges les paraulles	de lla tua sarvicial. E dix Joab: –Jo les
2Re 20,18	en Abella”, car aquesta és ciutat	de consell antiguament, e axí anàvan-sa
2Re 20,19	vols andarocar aquesta qui és mara	de les ciutats? Donchs, per què vols
2Re 20,19	andarocar e destruir la haretat	de nostre Senyor Déu? 20 Respòs Joab e
2Re 20,21	la ciutat! 21 Mas un hom del munt	de Afraÿm, qui és apallat Ciba, fill de
2Re 20,21	Afraÿm, qui és apallat Ciba, fill	de Bocrí, ha levada la sua veu contra
2Re 20,21	aquell, e nós partir-nos-hem	de lla ciutat. E dix la fembra a Joab:
2Re 20,22	E tolgéran lo cap a Siba fill	de Bocrí e lansàran-lo a Joab per lo

2Re 20,22	tochà la corneta, e partíran-sa	de la ciutat e anàran-sa'n en les lurs
2Re 20,23	al rey. 23 E fo Joab senyor	de la cavalaria, e fo Banaxas, fill de
2Re 20,23	de la cavalaria, e fo Banaxas, fill	de Joadà, desobra ceretheus e feleteus. 24
2Re 20,24	sobra los traüts, e Josafat, fill	de Achilius, era escrivà del rey, 25 e
2Re 20,26	26 Iram, emperò, era propi prevere	de David. 21, Tit Capítol XVIII 1 E lavors
2Re 21,1	E lavors fonch gran fam en los dies	de David e durà per III anys contínuament.
2Re 21,1	és fet per Saül e per la sua casa	de sanch, cor ell aucís los gabonites. 2
2Re 21,2	quax qui ho fa per amor dels fills	de Israell e de Judà. 3 E dix lavors David
2Re 21,2	fa per amor dels fills de Israell e	de Judà. 3 E dix lavors David als
2Re 21,3	per so que banaescats la haratat	de nostre Senyor Déu? 4 E diguéran los
2Re 21,4	ne volem que sia mort nangun hom	de la casa sua ne de la casa de Israell. E
2Re 21,4	mort nangun hom de la casa sua ne	de la casa de Israell. E lavors dix David:
2Re 21,4	hom de la casa sua ne de la casa	de Israell. E lavors dix David: –Què
2Re 21,5	'n tot Israell no'n romangua un	de la sua parentia ne de la sua natura. 6
2Re 21,5	romangua un de la sua parentia ne	de la sua natura. 6 Dóna-nos VII dels
2Re 21,6	que'ls turmentem en Gabaà, qui fo	de Saül, qui fo alet de nostre Senyor Déu
2Re 21,6	Gabaà, qui fo de Saül, qui fo alet	de nostre Senyor Déu sa enrera. E dix lo
2Re 21,7	E lo rey pardonà a Mifibòsech, fill	de Jonatàs, fill de Saül, per lo sagrament
2Re 21,7	a Mifibòsech, fill de Jonatàs, fill	de Saül, per lo sagrament [*] qui era
2Re 21,8	8 E axí pres lo rey los fills	de Saül, los qualls havia anjanrats da
2Re 21,8	havia anjanrats da Rafà filla	de Ay, ço és Armoní e Misàbech, e V fills
2Re 21,8	ço és Armoní e Misàbech, e V fills	de Marob [*], los quals havia anjendrats a
2Re 21,8	havia anjendrats a Adiehl, fill	de Barzalay, qui fo de Malechí. 9 E liurà
2Re 21,8	a Adiehl, fill de Barzalay, qui fo	de Malechí. 9 E liurà-los en les mans
2Re 21,10	sobra una pedra, del comensament	de les meses entrò que ploch sobra ells, e
2Re 21,10	e no hy jaquia acostar los aucells	de dies ne les bèsties de nits. 11 E
2Re 21,10	los aucells de dies ne les bèsties	de nits. 11 E diguéran a David so que Rafà
2Re 21,11	so que Rafà havia fet, concopina	de Saül. 12 E David pres los ossos de Saül
2Re 21,12	de Saül. 12 E David pres los ossos	de Saül e de Jonatàs, fill seu, e tolch-
2Re 21,12	12 E David pres los ossos de Saül e	de Jonatàs, fill seu, e tolch-los als
2Re 21,12	fill seu, e tolch-los als hòmens	de Jabès de Galaad, qui'ls havían amblats
2Re 21,12	e tolch-los als hòmens de Jabès	de Galaad, qui'ls havían amblats e lavats
2Re 21,12	qui'ls havían amblats e lavats	de la plaça de Betzan, en la qual los
2Re 21,12	havían amblats e lavats de la plaça	de Betzan, en la qual los havían panjats
2Re 21,13	Saül en Gelbor. 13 E havían la ossa	de Saül e de Jonatàs, fill seu, [*] 14 [*]
2Re 21,13	13 E havían la ossa de Saül e	de Jonatàs, fill seu, [*] 14 [*] en la
2Re 21,14	fill seu, [*] 14 [*] en la tera	de Benjamí, en lo costat del sapulcra
2Re 21,14	Benjamí, en lo costat del sapulcra	de Cis, qui era son para. E feren totes
2Re 21,14	'll rey los havia manadas. Aprés	de açò fet, nostra Senyor pardonà a tota
2Re 21,15	batalla los falisteus ab los fills	de Israell. E David e los seus hòmens
2Re 21,16	que pogués farir David. E lo ferro	de la asta de Gesbí Denab pasava CCC
2Re 21,16	farir David. E lo ferro de la asta	de Gesbí Denab pasava CCC onses. E portava
2Re 21,16	portava una spasa qui era feta poch	de temps havia. 17 Abysay fill de Servià
2Re 21,17	poch de temps havia. 17 Abysay fill	de Servià ajudà a David e aucís lo
2Re 21,17	E lavors juràran los hòmens	de David e diguéran: –Ja de vuymés no iràs
2Re 21,17	los hòmens de David e diguéran: –Ja	de vuymés no iràs ab nós en batalla, per
2Re 21,17	per so que no apachs la luerna	de Israell. 18 E la sagona batalla fo en
2Re 21,18	falisteus, e lavors aucís Sobaray	de Usari Safí, qui fo del linnatja de
2Re 21,18	de Usari Safí, qui fo del linnatja	de Arafà, qui fo del linnatja dels
2Re 21,19	qual batalla aucís Adandonà, fill	de Salt, palamitias [*], Goliach geteu, la

2Re 21,19	la asta del quall era axí com a lis	de taxidor. (Per aquests IIII noms és
2Re 21,19	David, e és dit Adeodarus, fill	de Salt, com nostre Senyor lo trasch de la
2Re 21,19	Salt, com nostre Senyor lo trasch	de la pastura del bosch darera les
2Re 21,19	e és dit Palmitari, car del linatga	de Mastel palimitari fo sa mara. E per ço
2Re 21,19	moltes maneras axemplà l'honrament	de nostre Senyor és dit belemnita, car és
2Re 21,19	Senyor és dit belemnita, car és	de la tera de Batllem.) 20 La IIII batalla
2Re 21,19	és dit belemnita, car és de la tera	de Batllem.) 20 La IIII batalla fou en
2Re 21,20	enfrent tots. E aquest fo del linatja	de Arafà, 21 e blastomava Israell, e aucís
2Re 21,21	Israell, e aucís-lo Jonadab, fill	de Samaà, frare de David. 22 E aquests
2Re 21,21	-lo Jonadab, fill de Samaà, frare	de David. 22 E aquests IIII nasquéran de
2Re 21,22	David. 22 E aquests IIII nasquéran	de Arafà en Gech e muríran en les mans de
2Re 21,22	Arafà en Gech e muríran en les mans	de David e dels servacials seus. 22, Tit
2Re 22,1	que nostro Senyor Déu lo deliurà	de les mans de sos anamichs e de Saül, 2 e
2Re 22,1	Senyor Déu lo deliurà de les mans	de sos anamichs e de Saül, 2 e dixéran a
2Re 22,1	de les mans de sos anamichs e	de Saül, 2 e dixéran a nostra Senyor: «És
2Re 22,3	he sperança en ell, scut meu e corn	de la mia salut e axalsador meu e refugi
2Re 22,3	meu, salvador meu, deliura mi	de la iniquitat. 4 Jo apalaré nostre
2Re 22,5	seré sau dels meus anamichs, 5 car	de les contricions de la mort me han
2Re 22,5	anamichs, 5 car de les contricions	de la mort me han anvironat, los torents
2Re 22,6	han tangut mi. 6 Les cordes, les	de infern, han anvironat mi, los liguams
2Re 22,6	han anvironat mi, los liguams	de la mort són vanguts davant mi. 7 En la
2Re 22,9	contra ells. 9 E pujà foch	de les sues narills, e vorarà foch de la
2Re 22,9	de les sues narills, e vorarà foch	de la sua boqua e ensès los carbons. 10 E
2Re 22,12	las tenebres amagament seu entorn	de si mateix sinaylat e garbalant les
2Re 22,12	sinaylat e garbalant les ayguas	de lles nus dels sellis. 13 Los carbons de
2Re 22,13	lles nus dels sellis. 13 Los carbons	de foch són ansès per la gran resplandor
2Re 22,16	16 E són aparaguts los scampaments	de la mar, e los fonaments del setgle són
2Re 22,16	revallats per la †representació†	de nostre Senyor Déu, per l'aspirament
2Re 22,16	Déu, per l'aspirament del sparit	de la falonia d'aquell. 17 E tramès de
2Re 22,17	la falonia d'aquell. 17 E tramès	de alt e reebí mi, foragità mi de moltes
2Re 22,17	de alt e reebí mi, foragità mi	de moltes ayguas. 18 E ha deliurat mi dels
2Re 22,19	que mi. 19 E ell acupà mi en lo dia	de la mia aflicció e nostre Senyor fo
2Re 22,21	e retrà mi sagons la mia mundícia	de les mans. 22 Car yo he tangudes les
2Re 22,22	22 Car yo he tangudes les carreras	de nostre Senyor, e no he fet nangunes
2Re 22,23	davant ell. 23 Car tots los juýs	de aquell són stats davant mi, e ells
2Re 22,23	e ells manaments d'él no he moguts	de mi matex. 24 [*] e guardaré mi metex de
2Re 22,24	matex. 24 [*] e guardaré mi metex	de la mia iniquitat. 25 E reguardonarà mi
2Re 22,25	mia justícia e sagons les mundícias	de lles mies mans en l'asguardament dels
2Re 22,31	és sens tota màculla. La paraulla	de nostre Senyor és achseminade per foch e
2Re 22,31	és achseminade per foch e és scut	de tots aquells qui spéran en ell. 32 E
2Re 22,33	Déu nostro? 33 Déu qui ha sint a mi	de fortaleza e asplanada la mia carera e
2Re 22,36	Tu, Senyor, has donat a mi l'escut	de la mia salut, e la mia mansuetat e ha
2Re 22,40	los meus peus. 40 Tu has sinyt mi	de fortaleza en batalla. Tu, Senyor,
2Re 22,43	haurà qui'ls faça sauls. 43 [*]	de lla pols de lla terra e axí com a loth
2Re 22,43	·lls faça sauls. 43 [*] de lla pols	de lla terra e axí com a loth o a brach de
2Re 22,43	terra e axí com a loth o a brach	de places [*] e trancar-los-he e faré
2Re 22,44	'n peses manudes. 44 Tu salvaràs mi	de les contradiccions del meu poble e
2Re 22,44	del meu poble e guardaràs mi en cap	de gents. Lo poble que jo no conech
2Re 22,46	servirà a mi. 45 [*] 46 Los fils	de l'hom strany són scampats e són tirats
2Re 22,47	e baneýt sia lo Déu meu, e Déu fort	de lla mia salut sarà axalçat. 48 Déu qui

2Re 22,49	qui'm contràstan. Tu daliuraràs mi	de l'hom malvat. 50 E per açò, Senyor, yo
2Re 23,1	paraules que dix David, fill	de Ysay: «Dix l'hom al qual és feta la
2Re 23,1	l'hom al qual és feta la promisió	de l'untat Déu de Jacob, noble cantor de
2Re 23,1	és feta la promisió de l'untat Déu	de Jacob, noble cantor de Israell. 2 L'
2Re 23,1	l'untat Déu de Jacob, noble cantor	de Israell. 2 L'asparit de nostre Senyor
2Re 23,2	cantor de Israell. 2 L'asparit	de nostre Senyor ha parlat per mi, e la
2Re 23,2	ha parlat per mi, e la paraula	de aquell, per la mia lengua. 3 Yo he dit:
2Re 23,3	just en tamor dels hòmens, en tamor	de nostre Senyor Déu, 4 axí com la lum en
2Re 23,4	axí com la pluja fa brotar la herba	de lla terra, 5 no és tan gran la mia casa
2Re 23,6	emperò, qui pàsan los manaments	de Déu, a manera d'espinas seran
2Re 23,6	e no'ls pendrà hom ne'ls lavarà	de terra hom ab les mans. 7 E si nangú los
2Re 23,7	nangú los volrà tocar, serà armat	de ferro e de lansa de fust, e matran e
2Re 23,7	volrà tocar, serà armat de ferro e	de lansa de fust, e matran e seran ensesos
2Re 23,7	serà armat de ferro e de lansa	de fust, e matran e seran ensesos en lo
2Re 23,8	són los noms dels hòmens forts	de David: David saent en la cadira, molt
2Re 23,9	9 E après ell sech Aliatzar, fill	de son oncle Ahoi, qui era un dels III
2Re 23,10	la batalla. 10 Car, com los hòmens	de Israell fóran pujats en aquell loch,
2Re 23,11	11 E après d'aquest fo Samaà, fill	de Aggè, de Ararí, e ajustàran-sa los
2Re 23,11	d'aquest fo Samaà, fill de Aggè,	de Ararí, e ajustàran-sa los falisteus
2Re 23,11	en una stació e en un camp ple	de lanties. E com los falisteus haguéran
2Re 23,13	entrò a XXX, e vanguéran en temps	de messes a David, qui era en la spluga de
2Re 23,13	a David, qui era en la spluga	de Odollà, e les tendes dels falisteus
2Re 23,15	15 E labores dasijà David aygua	de sisterna e dix: –Si hich havia nangú
2Re 23,15	qui'm donàs a beura da l'aygua	de lla sisterna qui és en Batlem, de prop
2Re 23,15	de lla sisterna qui és en Batlem,	de prop la porta, fort ho grairia. 16 E
2Re 23,16	dels falisteus e poàran aygua	de lla sisterna de Batllem [*] e aportàran
2Re 23,16	e poàran aygua de lla sisterna	de Batllem [*] e aportàran-la a David. E
2Re 23,17	cosa. E, donchs, bauré jo la sanch	de aquests hòmens qui són anats e beuré lo
2Re 23,17	qui són anats e beuré lo parill	de lurs ànimes? E no'l volch beura. E asò
2Re 23,18	éran molt forts. 18 E Abisay, frare	de Joab, fill de Servià, era príncep de
2Re 23,18	18 E Abisay, frare de Joab, fill	de Servià, era príncep de III, e aquell és
2Re 23,18	Joab, fill de Servià, era príncep	de III, e aquell és aquell qui lavà la
2Re 23,19	pus noble entre III. E fo príncep	de aquells III hòmens, no vench entrò als
2Re 23,20	als III primers. 20 E Banÿas, fill	de Joadà, qui fou hom forts e de grans
2Re 23,20	fill de Joadà, qui fou hom forts e	de grans obres, de Capsael. [*] 21 Aquest
2Re 23,20	qui fou hom forts e de grans obres,	de Capsael. [*] 21 Aquest aucís un hom
2Re 23,21	ell ab una vergua, trasch la lança	de la mà de l'agepcià per força e aucís-
2Re 23,21	vergua, trasch la lança de la mà	de l'agepcià per força e aucís-lo ab la
2Re 23,22	22 Aquestes coses féu Banayda fill	de Juadà, 23 e aquest fou anomanat entra
2Re 23,24	orella en sacret. 24 Azaell, frare	de Joab, entre XXX; Elcanà, fill de son
2Re 23,24	de Joab, entre XXX; Elcanà, fill	de son avoncle, de Batlem; 25 Samà de
2Re 23,24	XXX; Elcanà, fill de son avoncle,	de Batlem; 25 Samà de Ararí; Elisachà de
2Re 23,25	de son avoncle, de Batlem; 25 Samà	de Ararí; Elisachà de Arodí; 26 Eras de
2Re 23,25	Batlem; 25 Samà de Ararí; Elisachà	de Arodí; 26 Eras de Faltí; Irà, fill de
2Re 23,26	Ararí; Elisachà de Arodí; 26 Eras	de Faltí; Irà, fill de Achès, de Tecua; 27
2Re 23,26	Arodí; 26 Eras de Faltí; Irà, fill	de Achès, de Tecua; 27 Abizer de Anatoth;
2Re 23,26	Eras de Faltí; Irà, fill de Achès,	de Tecua; 27 Abizer de Anatoth; Moletiy
2Re 23,27	fill de Achès, de Tecua; 27 Abizer	de Anatoth; Moletiy de Unchí; 28 Selmon
2Re 23,27	27 Abizer de Anatoth; Moletiy	de Unchí; 28 Selmon acohites; Notharí
2Re 23,29	nethopatites; 29 Èleth, fill	de Banaà, e aquest era natopatites; Iray,

2Re 23,29	aquest era natopatites; Iray, fill	de Rabay, de Jebet, dels fills de
2Re 23,29	natopatites; Iray, fill de Rabay,	de Jebet, dels fills de Benjamín; 30
2Re 23,29	fill de Rabay, de Jebet, dels fills	de Benjamín; 30 Banayí, fill de
2Re 23,30	fills de Benjamín; 30 Banayí, fill	de Asraconites; Adayi del torent de Gàad;
2Re 23,30	de Asraconites; Adayi del torent	de Gàad; 31 Abialbon arbacites; Azmàbet de
2Re 23,31	31 Abialbon arbacites; Azmàbet	de Beromí; 32 Aliab de Salboní; los fills
2Re 23,32	Azmàbet de Beromí; 32 Aliab	de Salboní; los fills de Jezè Jonatan e
2Re 23,32	32 Aliab de Salboní; los fills	de Jezè Jonatan e Maran; 33 Sammà de
2Re 23,33	de Jezè Jonatan e Maran; 33 Sammà	de Oradí; Barom, fill de Zasar, archaties;
2Re 23,33	33 Sammà de Oradí; Barom, fill	de Zasar, archaties; 34 Elifèleth, fill de
2Re 23,34	archaties; 34 Elifèleth, fill	de Aasbay, fill de Amacari; Eliam, fill de
2Re 23,34	34 Elifèleth, fill de Aasbay, fill	de Amacari; Eliam, fill de Achitòfell,
2Re 23,34	fill de Amacari; Eliam, fill	de Achitòfell, jeromites; 35 Srahi de
2Re 23,35	de Achitòfell, jeromites; 35 Srahi	de Carmel; Fasay de Arabí; 36 Igaal, fill
2Re 23,35	35 Srahi de Carmel; Fasay	de Arabí; 36 Igaal, fill de Natan, de
2Re 23,36	Fasay de Arabí; 36 Igaal, fill	de Natan, de Sobà; Bonibà de Gaddí; 37
2Re 23,36	de Arabí; 36 Igaal, fill de Natan,	de Sobà; Bonibà de Gaddí; 37 Sílech de
2Re 23,36	fill de Natan, de Sobà; Bonibà	de Gaddí; 37 Sílech de Ammon; Nari
2Re 23,37	de Sobà; Bonibà de Gaddí; 37 Sílech	de Ammon; Nari berotite, scuder de Joab,
2Re 23,37	de Ammon; Nari berotite, scuder	de Joab, fill de Servià; 38 Iray getite;
2Re 23,37	Nari berotite, scuder de Joab, fill	de Servià; 38 Iray getite; Gareb, qui és
2Re 24,1	24,Tit Capítol XXII 1 La ira	de nostra Senyor Déu enfaloní's contra
2Re 24,1	e nombra los hòmens d'Israell e	de Judà. 2 E dix lo rey a Joab, príncep de
2Re 24,2	2 E dix lo rey a Joab, príncep	de lla cavalaria: –Vé-te'n per tots los
2Re 24,2	'n per tots los trips d'Israell e	de Dan entrò a Barsabe e nombra tot lo
2Re 24,4	la paraula del rey, sobra aquella	de Joab. E Joab e los prínceps dels
2Re 24,5	en Arroer, a lla dreta part	de lla ciutat qui és en la vall de Gaad, 6
2Re 24,5	de lla ciutat qui és en la vall	de Gaad, 6 e de Gezer pasàran en Galaad e
2Re 24,6	qui és en la vall de Gaad, 6 e	de Gezer pasàran en Galaad e en la terra
2Re 24,6	en Galaad e en la terra jussana	de Hozí e vanguéran en Dan, qui és en lo
2Re 24,7	cananeus e vanguéran en la terra	de Judà, qui és envers migdia, en Barsabe.
2Re 24,8	messos e XX dies fóran en la terra	de Jerusalem e haguéran sarcada tota la
2Re 24,9	d'armas [*] e atrobàran d'aquells	de Judà LXM axí matex hòmens forts d'
2Re 24,14	a Gad proffeta: –Gran treball m'és	de cada part. Més me val que jo vengue en
2Re 24,14	me val que jo vengue en les mans	de nostre Senyor Déu, [*] car moltes són
2Re 24,14	car moltes són les misericòrdies	de nostre Senyor Déu. 15 E nostre Senyor
2Re 24,15	e moríran del poble qui stàvan	de Dan entrò a Bersabe LXXM hòmens. 16 E
2Re 24,16	LXXM hòmens. 16 E com l'àngel	de nostre Senyor hach stesa la mà per so
2Re 24,16	avant la tua mà! E emperò l'àngel	de nostre Senyor Déu era da prop la era d'
2Re 24,18	altar a nostre Senyor en la era	de Aurena gebuseu. 19 E pujà David sagon
2Re 24,19	19 E pujà David sagon lo manament	de nostre Senyor Déu que Gad li havia fet.
2Re 24,22	pres bous e vaques e càreus e jous	de bous a cremar axí com a lenya en
2Re 24,25	Senyor Déu e ofarí aquí ofersó	de coses de pau. E nostre Senyor Déu hach
2Re 24,25	Déu e ofarí aquí ofersó de coses	de pau. E nostre Senyor Déu hach mercè de
2Re 24,25	E nostre Senyor Déu hach mercè	de tota la terra e tolch tota aquella
2Re 24,25	plagua e aquella pastilència	de Israell. Expl Ací se és acabat lo Sagon
1Re 15,14	nostre Senyor. 14 Samuel dix a ell:	– De quina veu és aquesta de folch del
1Re 20,23	nostre Senyor t'haurà deliurat.	De les paraules que yo e tu havem dites,
1Re 30,13	bagut aygua. 13 E dix-li David:	– De qual loch ést tu? E ell respòs e dix:
2Re 3,12	a David per si matex e dix:	– De qui és la terra? E per so que parla ab

2Re 24,12	“Aquestes coses diu nostre Senyor:	De III coses lig-na aquella que’t
1Re 17,23	tendes e dix aquelles paraules que	debans havia dites, e David les oyí. 24
1Re 14,4	II grans pedras, e havia-hy scuys	deçà e dellà a manera de dens; l’una
1Re 1,4	4 Donchs lo dia vench que Alcanà	dech sacraficar, e donà a Fenenà, sa
1Re 18,19	-sa que, com Marob, filla de Saül,	dech éser donada a David, fou donada en un
2Re 6,6	e l’archa de nostre Senyor	declinà ’s un poch. 7 E nostre Senyor fon
1Re 12,21	de nostre Senyor [*] 21 e no us	declinets a vanes coses, que no profitaran
2Re 3,29	la casa de Joab sostaniment flux e	decoriment de sament (ço és, en luxúria),
1Re 27,11	coses faÿa David.”» E açò era	decret seu en tots los dies en los quals
2Re 6,17	la arqua de nostra Senyor Déu	dedins en lo tabernacla, en lo mig loch
2Re 5,17	qual era sagur, es podia bé e gint	defensar . 18 E los falisteus vangéran e
1Re 9,26	ell sa levà, e amdosos axíran	defora , ço és, Samuel e Saül. Capítol X 27
1Re 11,7	–Si n’hi ha algú que no ísquan	defora e no saguèscan Saül e Samuel, axí
1Re 17,20	nom Magala, e la host qui era axida	defora les tendes per combatra [*]. 21 Car
1Re 19,8	e los falisteus, e David axí	defora e combaté contra ells e vancé
1Re 19,12	tu moràs demà”, 12 e ella lo gità	defora per una finestra, e ell [*] fusch
1Re 19,23	l’asparit de nostre Senyor, e anà	defora e profetitzà fins que vench en
1Re 20,11	Jonatàs [*]: –Vina ab mi, e iscam	defora en lo cam. E com fóran exits
1Re 20,11	defora en lo cam. E com fóran exits	defora , 12 dix Jonatàs a David: –Vet de
2Re 2,24	qui fogia, lo sol sa pos e lo dia	defugí . E vanguéran en un loch on pasava
1Re 5,7	la sua mà és dura sopra nós e sopra	Degon , nostre déu. 8 D’on tots los
1Re 7,6	e ploràran devant nostra Senyor e	degunàran aquell dia e diguéran: –A tu,
1Re 14,24	anamichs meus. Donchs tot lo pobla	dejunà [*]. 25 [*] E havia en un landa mel
2Re 12,16	E David féu oració per l’infant, e	dejunà David e antrà-sa’n en una cambra
2Re 1,12	matex. 12 E plangueren e ploraren e	dejunaren e entrò al vespra sopra Saül e
2Re 12,23	donàs. 23 Ara que és mort, per què	dejunaria ne ploraria? Yo no’l poria fer
2Re 12,21	li sos sarvacials: –Di’ns per què	dejunaves e ploravas quant l’infant era
1Re 1,14	entrò que tu sies desenbriaguada	del vi que tu has bagut. 15 Anna li respòs
1Re 2,5	sadolats éran aloguats per haver	del pa, e aquells que [*] són sadollats,
1Re 2,13	sacrificava son sacrifici, lo serf	del prevere vania com hom coïa la carn e
1Re 2,14	Enaxí ho faÿan ells a tots aquells	del pobla de Israell que vania en Siló. 15
1Re 2,15	anans qu’ells cramàsan lo grex	del sacrifici, vania lo serf del pravera e
1Re 2,15	grex del sacrifici, vania lo serf	del pravera e deÿa en aquell qui
1Re 2,15	a mi de la carn, que cogua a obs	del pravera, car yo no pandré de tu carn
1Re 2,22	les fembres qui vatlan a la porta	del tabernacle. 23 Per què ell dix: –Per
1Re 3,15	dormí tro al matí e obrí les portes	del tabernacla de nostra Senyor. Samuel
1Re 4,12	-sa que un hom de la host	del trip de Benjamín vench en Siló aquel
1Re 4,21	glòria de nostra Senyor és toltà	del pobla d’Israell, car la archa de Déu
1Re 5,4	mans éran talladas sopra lo lindar	del templa, 5 e Dagon era romàs axí com un
1Re 5,7	diguéran: –No romangua la archa	del déu d’Israel ab nós, car la sua mà és
1Re 5,8	–Què farem nós de la arqua	del Déu d’Israell? Aquells de Get
1Re 5,9	mortalatada sopra cascuna ciutat, [*]	del major entrò al manor, enaxí que lurs
1Re 5,11	[*] diguéran: –Lexats anar l’archa	del déu d’Israell e torn en son loch, per
1Re 6,2	–Què farem nós de la archa	del Déu d’Israell? Ensenyats-nos en qual
1Re 6,3	–Si vós trametets l’archa	del Déu d’Israell, no la trametats buyda,
1Re 6,17	dia. 17 Aquestes són les semblances	del sacret de natura d’aur, les quals los
1Re 7,2	2 D’aquell dia ensà que lla archa	del Senyor stech en Chariarim los dies
1Re 7,13	despuys vanir en los tèrmens	del poble d’Israell. La mà de nostra
1Re 8,4	4 Donchs, tots los primers nats	del poble se ajustàran e vanguéran a
1Re 8,7	Déu dix a Samuel: –Ojes la veu	del poble e totes les coses qu’ells dían

1Re 8,9	digues anans a ells la draturea	del rey qui regnarà sobra ells. 10 [*] 11
1Re 8,21	oyí Samuel totes les paraules	del poble e recomtà aquellas a nostra
1Re 9,1	VIII 1 En aquell temps era un home	del trip de Benjamín, qui havia nom Chis,
1Re 9,1	fill de Ephia, fill de un home	del trip de Benjamín, qui havia molt gran
1Re 9,18	–Prech-ta que'm mostres la casa	del vaent. 19 Dix Samuel: –Yo són [*].
1Re 9,21	–No són yo fill de Benjamín,	del pus baix trip del poble d'Israell, e
1Re 9,21	fill de Benjamín, del pus baix trip	del poble d'Israell, e lo meu linatja és
1Re 10,16	li dix nanguna cosa de la paraula	del regna [*]. 17 Samuel apallà lo poble
1Re 10,23	amanàran-lo, e stech en mig loch	del poble. E fo pus alt que tots de les
1Re 10,25	dix, donchs, all poble la lig	del regna e escriví aquella en un libra e
1Re 11,5	5 E Saül vania prés sos bous	del camp e dix: –Què ha lo poble ne per
1Re 12,9	la mà [*] dels falisteus e en la mà	del rey de Moab [*]. 10 E après cridàs a
1Re 13,2	M éran ab Jonatàs en Gabeot, qui és	del trip de Benjamín. E tot l'altra poble
1Re 13,13	tu no has guardats los manaments	del Senyor, ton Déu, los quals ell ha
1Re 14,26	en un landa mel [*] 26 mas de por	del sagrament no s'hi acostàran. 27-28
1Re 14,38	dix: –Aplegats sa tots los angles	del pobla e sapiats per qual s'és
1Re 15,4	CC millie hòmens [*] e XM hòmens	del trip de Judà. 5 E com Saül fos vangut
1Re 15,14	–De quina veu és aquesta de folch	del bastiar que sona en les mies orelles
1Re 16,9	alet [*]. 9 E Ysay li manà Saman,	del qual ell dix: –Encara nostre Senyor no
1Re 17,5	de la part de fora, de hams. Lo pes	del seu sberc era de VM sicles d'aram. 6
1Re 17,11	Israell haguéran oýdes les paraules	del falisteu, [*] haguéran gran pahor. 12
1Re 17,12	12 David era fill de efrateu, [*]	del qual nós havem parlat davant, lo qual
1Re 17,37	Senyor, qui deliurà mi de la mà	del leó e de l'ós, él ma deliurarà de la
1Re 17,44	mi e yo daré la tua carn als aucels	del cel e a les bèsties de la terra. 45 E
1Re 17,46	e aquells dels falisteus als ocells	del cel e a les bèsties de la terra, per
1Re 17,46	la terra sàpian que Déu és Senyor	del poble d'Israell. 47 [*] 48 Adonchs,
1Re 17,54	falisteus. 54 David pres lo cap	del falisteu e aportà aquell en Jerusalem
1Re 17,57	E David tenia en ses mans lo cap	del falisteu. 58 E Saül dix a ell: –O
1Re 18,6	'n tornava de Jerusalem, ab lo cap	del falisteu, les fembres [*] li axían a
1Re 18,22	Donchs, sies tu ara gendre	del rey.” 23 [*] David respòs: –Par a vós
1Re 18,26	que plagué que David fos fet gendre	del rey. 27 Après poch dies, David sa
1Re 20,5	m'amach en lo cam entrò al vespra	del III dia. 6 E si ton para demana mi,
1Re 21,6	vaxells. 6 Axí donà-li lo prevera	del pa santificat, car no hy havia pa,
1Re 21,8	les mies armas, car la paraula	del rey ma faÿa fort cuytar. 9 Dix-li lo
1Re 27,5	lo servacial teu stà en la ciutat	del rey ab tu? 6 Lavors Achís donà aquell
1Re 28,2	que jo viva, que tu sies guardador	del meu cap e de la mia parsona. 3 Emperò
1Re 29,3	E yo no he trobat en ell nangun mal	del dia ensà que fusch [*] entrò aquest
1Re 29,8	has trobat en mi, servacial teu,	del dia ensà que só davant tu entrò en
1Re 29,8	a combatra contra los anamichs	del rey, senyor meu? 9 Respòs Achís e dix
1Re 29,10	't per lo matí, tu e los servecials	del senyor teu que vanguéran ab tu, e com
1Re 30,17	17 Levà's David e ancalsà'ls	del vespra de un dia entrò al vespra d'
1Re 31,4	al seu scuder: –Trau lo teu coltell	del foura e auciu-ma, car per vantura
2Re 1,4	gran batalla, e molts de aquells	del poble de Israell són morts e los
2Re 2,8	de Ner, príncep de la cavallaria	del rey Saül, pres Isbòsech, fill de Saül,
2Re 2,24	Gabehon, entra una vall e'l camí	del dasert. 25 E Abner e los fills de
2Re 3,18	parlà a David e dix: “En la mà	del servacial meu David salvaré lo meu
2Re 3,35	tast pa ne nanguna altra cosa ans	del vespra, que llo sol sia post e se'n
2Re 4,5	Recap e Bannà, e antràran en lo mig	del dia, e era d'estiu, en la casa de
2Re 4,5	qui dormia en lo seu lit en la hora	del migdia. E la portera, qui stava en la
2Re 4,7	-se'n tota la nit per la carera	del dasert 8 e aportàran lo cap de

2Re 6,15	e tot Israell portava la archa	del testament de nostre Senyor Déu en tota
2Re 7,6	6 car yo no he habitat en casa	del dia ensà que amané los fills de
2Re 7,19	Déu, ans has parlat de la casa	del teu servicial per luny, car questa és
2Re 7,26	Déu sobra Israell. La casa	del servicial teu David serà stablida
2Re 7,27	d'Israell, has ravalat a la orella	del servicial teu e has dit: "Casa
2Re 7,29	Adonchs, comensa e banaex la casa	del teu servicial per so que sia
2Re 7,29	tua banadicció serà baneyta la casa	del teu servicial enpertostemps. 8, Tit
2Re 8,8	molt aram de aquestes ciutats [*]	del quall aram féu Salamó vaxella de aram
2Re 8,18	sobra Sarechí [*] qui éran guardes	del rey e guardàvan lo seu cap. E los
2Re 9,11	taulla tot enaxí com un dels fills	del rey. 12 Havia Mafibòsech un fill patit
2Re 10,6	hòmens, e M hòmens a caval haguéran	del regne de Maasà, e del rey Istob XIIM
2Re 10,6	haguéran del regne de Maasà, e	del rey Istob XIIM hòmens d'armas. 7 E
2Re 10,10	asarienchs. 10 E l'altra partida	del poble liurà a son frare Abisayi e
2Re 11,2	-sa un dia que David sa fo lavat	del lit en què hach dormit après migdia e,
2Re 11,2	dementra qu'ell anava per la sala	del palau, vaé en una casa que stava
2Re 11,9	Emperò Ories dormí davant la porta	del rey ab los altras sarvicials del rey e
2Re 11,9	del rey ab los altras sarvicials	del rey e no anà a la sua casa. 10 E
2Re 12,26	fills de Amon e combatia la ciutat	del rey. 27 E Joab tramès misatgers a
2Re 12,28	senyor, ara tost fé ajustar la part	del poble e asetja la ciutat e prin-la,
2Re 12,30	[*] 30 [*] pres la corona	del cap del rey, e aquella pasava un
2Re 12,30	[*] 30 [*] pres la corona del cap	del rey, e aquella pasava un talent d'aur
2Re 13,4	savi, 4 e dix Jonadab a Amon: -Fill	del rey, per què aflaueys [*], per què no
2Re 13,23	Afraÿm, e convidà tots los fills	del rey 24 e vench al rey e dix-li:
2Re 13,29	Com asò fou fet, tots los fills	del rey pujàran en los muls e fugiran. 30
2Re 13,30	Absalon havia morts tots los fills	del rey, «que no n'ha romàs nangú». 31 E
2Re 13,36	[*] 36 [*] E axí antràran los fills	del rey cridant e plorant, e ells e al rey
2Re 19,5	de la batalla e antrà en la casa	del rey e dix-li: -Vuy has confusos tots
2Re 19,7	e asuava-los e satisfés-los	del greuja que has fet a ells. Jo jur a
2Re 19,18	aygua, per ço que pasàsan a la casa	del rey e que faésan lo seu menament.
2Re 19,19	poses en ton cor que yo he fetes	del dia ensà que tu ést partit de
2Re 19,40	e no hy havia haüt sinó la meytat	del poble d'Israell. 41 Lavors tots los
2Re 19,41	Israell. 41 Lavors tots los hòmens	del poble d'Israell anàran-sa'n al rey
2Re 19,42	cosa? Nós no havem res manjat	del rey, ne ha res donat a nós. 43 E
2Re 20,5	que David li havia dit e stech més	del terme que David li havia posat. 6 E
2Re 20,6	Pren, donchs, dels servicials	del senyor teu e encalsa-lo, car per
2Re 20,21	la ciutat! 21 Mas un hom	del munt de Afraÿm, qui és apallat Ciba,
2Re 20,24	fill de Achilius, era escrivà	del rey, 25 e Cibà era consaller, e Sadoch
2Re 21,10	e féu-sa lit sobra una pedra,	del comensament de les meses entrò que
2Re 21,14	en la tera de Benjamí, en lo costat	del sapulcra de Cis, qui era son para. E
2Re 21,16	combatut-, 16 Gesbí Denob, qui fou	del linatja da Rafà, esforçà's que pogués
2Re 21,18	aucís Sobaray de Usari Safí, qui fo	del linnatja de Arafà, qui fo del linatja
2Re 21,18	fo del linnatja de Arafà, qui fo	del linatja dels gaguants. 19 La terrça
2Re 21,19	[*], Goliach geteu, la asta	del quall era axí com a lis de taxidor.
2Re 21,19	Senyor lo trasch de la pastura	del bosch darera les ovelles; e és dit
2Re 21,19	ovelles; e és dit Palmitari, car	del linatga de Mastel palimitari fo sa
2Re 21,20	éran XXIII enfre tots. E aquest fo	del linatja de Arafà, 21 e blastomava
2Re 22,5	mort me han anvironat, los torents	del diabla han tangut mi. 6 Les cordes,
2Re 22,7	Déu meu, e ell oirà la mia viva veu	del seu templa sant, e al meu crit irà a
2Re 22,11	e volà e alenegà sobra les ales	del vent. 12 E posà las tenebres amagement
2Re 22,16	de la mar, e los fonaments	del setgle són revallats per la

2Re 22,16	Senyor Déu, per l'aspirament	del sparit de la falonia d'aquell. 17 E
2Re 22,44	salvaràs mi de les contradiccions	del meu poble e guardaràs mi en cap de
2Re 22,51	magnificant e faent gran les saluts	del seu rey e faent misericòrdia al seu
2Re 23,8	equest és axí tenra com lo verm	del fust, e ell ne aucís DCCC hòmens sol
2Re 23,12	poble, 12 aquell estech en lo mig	del camp e sguardà los falisteus e no'ls
2Re 23,30	Banayí, fill de Asraconites; Adayi	del torent de Gàad; 31 Abialbon arabacites;
2Re 24,4	lo poble? 4 Emperò la paraula	del rey, sobra aquella de Joab. E Joab e
2Re 24,4	dels cavallés partíran-sa	del rey per so que nombràsan lo poble d'
2Re 24,10	Senyor, que tu muts la iniquitat	del teu servicial, car fort he fet
2Re 24,15	tramès pastilènsia en Israell	del matí entrò al temps stablit, e moríran
2Re 24,15	entrò al temps stablit, e moríran	del poble qui stàvan de Dan entrò a
2Re 24,17	tua mà que's gir contra la casa	del meu para. 18 E vench Gad profeta a
1Re 14,16	de falisteus que fogían desà e	delà . 17 Ladonchs Saül dix al poble [*]:
1Re 1,23	e roman tant tro que ll'infant sia	delatat . E yo prech nostre Senyor qu'ell
2Re 22,3	meu e refugi meu, salvador meu,	deliura mi de la iniquitat. 4 Jo apalaré
1Re 7,14	ells havien toltes [*]. Donques ell	deliurà lo poble d'Israell de la mà dels
1Re 12,11	e Berach e Gebtè e Samuel. E ell	deliurà vós de la mà de vostres anamichs
1Re 14,45	ha obrat uy ab Déu. Donchs lo poble	deliurà Jonatàs qu'ell no morís. 46 Saül
1Re 14,48	sa host, ell vencé Amalech, e	deliurà los fills d'Israell de lles mans
1Re 17,37	37 Dix David: –Nostre Senyor, qui	deliurà mi de la mà del leó e de l'ós, él
2Re 19, 9	e deyan los uns als altres: –Lo rey	deliurà -nos de les mans de nostres
2Re 22,1	aquell dia que nostro Senyor Déu lo	deliurà de les mans de sos anamichs e de
2Re 4,9	–Viva nostra Senyor Déu, qui ha	deliurada la mia ànima de tot treball! 10
1Re 7,3	Senyor en servir aquel tot sol, ell	deliurarà vós de lles mans dels falisteus.
1Re 17,37	de la mà del leó e de l'ós, él ma	deliurarà de la mà de aquest felisteu.
1Re 12,21	que no profitaran a vós ne us	deliuraran de vostres angoxes [*]. 22 E
1Re 10,1	la sua haretat en príncep, e tu	deliuraràs lo poble de la mà dells
1Re 20,22	-te'n, car nostre Senyor t'haurà	deliurat . De les paraulles que yo e tu
2Re 19,5	tots tos sarvicials, qui han	deliurat tu de mort e los teus fills e les
2Re 22,18	mi de moltes ayguas. 18 E ha	deliurat mi dels anamichs molt podarosos,
2Re 22,20	20 E manà mi en gran amplexa e ha	deliurat mi, car yo he plagut al nostre
1Re 10,18	poble de Israell de Agipta e us he	deliurats de les mans de aquells e de la
2Re 12,7	“Yo t'unté en rey sobra Israell e	deliuri 't de la mà de Saül, 8 et doní la
2Re 24,13	en la tua terra. E, donchs, ara	delivera e veges què volls, per ço que ho
1Re 2,9-10	al seu rey e axalçarà lo corn	dell seu untat. 11 E Alcanà sa'n tornà e
1Re 9,21	lo pus darer de totes les companyes	dell trip de Benjamín? Per què has tu dita
1Re 29,5	nostros? 5 No és aquest David	dell qual [*] deyan: “Saül n'ha morts M,
2Re 9,10	obs haja. Emperò Mifibòsech, fill	dell senyor teu, manjarà pa tostemp sobra
2Re 12,3	ovelles, 3 e lo pobre no havia res	dell setglle sinó una ovella patita que
2Re 20,1	-sa que aquí havia un hom	dell diable que havia nom Ciba, fill de
2Re 24,9	9 E lavors Joab liurà lo nombra	dell poble ell rey, e atrobàran que en
1Re 14,4	pedras, e havia-hy scuys deçà e	dellà a manera de dens; l'una havia nom
1Re 6,5	sagons lo nombra de lles províncies	dells falisteus, e farets V rates d'aur.
1Re 7,7	açò oýt, ells haguéran gran pahor	dells falisteus. 8 [*] [*] 9 Ladonchs pres
1Re 10,1	e tu deliuraràs lo poble de la mà	dells anamichs [*]. E açò serà lo senyal
1Re 30,22	un hom malvat e desestruch qui era	dells servicials que éran anats ab David:
2Re 2,16	E apallàran lo loch on açò fou camp	dells Forts, en Gabaon. 17 En aquell dia
2Re 8,4	sagar los nirvis a tots los cavalls	dells càreus, emperò jaquí C càreus. 5 E
2Re 9,3	Jonatàs n'ha romàs, qui és contret	dells peus. 4 Dix lo rey: –On és? Aquell
2Re 10,1	fon fet que après morí Naàs, lo rey	dells fills de Amon, e regnà Amon, son

2Re 10,2	da David fóran vanguts en la terra	dells fills d'Amon, 3 digéran los
2Re 21,2	mas són raliqüies qui romanguéran	dells amorreus, car los d'Israell havían
2Re 23,14	stava en dafaniment, e la stació	dells falisteus era lavors en Batlem. 15 E
1Re 8,15	de lurs vinyes, per so qu'ell do	delma a sos faells misatgers [*]. 16 Ell
1Re 8,15	e los vostres olivars [*]. 15 E	delmarà vostres blats e les rendes de lurs
1Re 8,17	-los en sa obra. 17 Ell pendrà	delme de vostre bastiar, e vós serets sos
1Re 2,4	aparallades les penses. 4 Lo arch	dels forts hòmens és sobrat, e los febles
1Re 2,13	pas nostro Senyor 13 ni l'ofici	dels praveres, ans faían molt de mal en lo
1Re 2,17	per força.» 17 Donchs, lo pacat	dels infants era molt gran devant nostre
1Re 2,28	e yo doné a la casa de ton para	dels sacrificis de tot Israell ab tota
1Re 4,6	crit és aquest qui és en la host	dels hebreus? E levors éls conaguéran que
1Re 5,8	déu. 8 D'on tots los prínceps	dels falisteus se ajustàran e diguéran:
1Re 5,11	11 Lavors [*] los prínceps	dels falisteus [*] diguéran: –Lexats anar
1Re 6,1	de nostra Senyor fou en la ragió	dels falisteus per VII mesos. 2 E après
1Re 6,5	5 –Vós farets V semblanças	dels sacrets de natura d'aur, sagons lo
1Re 6,16	nostre Senyor en aquell dia. 16 E V	dels prínceps dels falisteus qui vaéran
1Re 6,16	en aquell dia. 16 E V dels prínceps	dels falisteus qui vaéran açò tornàran-
1Re 6,18	sagons los nombres de lles ciutats	dels falisteus de V províncies, de la
1Re 6,19	Betsemes. 19 E nostra Senyor farí	dels hòmens de Betzames, per so com
1Re 7,3	sol, ell deliurarà vós de lles mans	dels falisteus. 4 Donchs los fills d'
1Re 7,7	7 E com oýran açò los prínceps	dels falisteus, vanguéran sobra ells, e
1Re 7,14	lo poble d'Israell de la mà	dels falisteus. E pau era enfra los fills
1Re 9,3	Cis dix a Saül: –Mon fill, pren un	dels serfs [*] e vé-te'n a sercar les
1Re 9,16	Israell, e ell lo salvarà de la mà	dels falisteus, car yo he raguadrat lo meu
1Re 9,20	Donchs, totes les milors coses [*]	dels fills d'Israell seran de tu e de la
1Re 10,5	Senyor, on ha una posta d'host	dels falisteus, e com tu seràs intrat en
1Re 10,26	lla host se n'anà ab ell, los cors	dels quals nostra Senyor havia toquats. 27
1Re 11,1	XI 1 E esdavench-sa que Naàs, rey	dels fills de Amon, comensà a garejar una
1Re 11,3	trametra misatges per tota la terra	dels fills d'Israell e, si no hy ha nangú
1Re 11,7	e tramès-na per tots los termas	dels fills d'Iraell per mà de sos
1Re 12,9	Déu, los quals liurà en la mà [*]	dels falisteus e en la mà del rey de Moab
1Re 12,12	12 E com vaés que Naàs, rey	dels fills d'Amon, era vangut contra vós,
1Re 13,3	3 E Jonatàs farí una companya	dels falisteus [*], haguéran açò vist,
1Re 13,4	fama: «Saül ha farida una companya	dels falisteus, e lo poble d'Israell s'
1Re 13,17	E III companyes isquéran de la host	dels falisteus per robar alguna cosa e per
1Re 13,23	Jonatàs [*]. 23 Donchs la companya	dels falisteus axí per pasar en Machimàs,
1Re 14,1	son scuder: –Pasem sobra la host	dels falisteus qui és ultra aquest loch. E
1Re 14,4	on Jonatàs volia anar a lla host	dels falisteus havia II grans pedras, e
1Re 14,19	Axí un gran brogit vench en la host	dels falisteus, [*] e lavors [*] Saül al
1Re 14,20	al loch on era la batalla. E cascú	dels falisteus havia girat son coltell
1Re 14,24	al vespra, fins jo'm sia'n vanjat	dels anamichs meus. Donchs tot lo pobla
1Re 17,4	4 Ab aytant, axí un bort de la val	dels falisteus, que havia nom Goliad, de
1Re 17,8	ell. 8 E stava e cridava en la host	dels fills d'Israell: –Per què sots
1Re 17,46	e daré lo teu cors mort e aquells	dels falisteus als ocells del cel e a les
1Re 17,52	en les portes d'Ecaron. E molts	dels falisteus cayguéran morts en la
1Re 17,53	asvaïren e entràran en les tendes	dels falisteus. 54 David pres lo cap del
1Re 18,21	sia en escàndel e per so que lla mà	dels falisteus sia sobra ell.» [*] 22
1Re 18,27	hòmens qu'éran desots ell e aucís	dels falisteus CC hòmens e pres les
1Re 18,30	en tots sos dies. 30 E los prínceps	dels falisteus exíran contra los fills d'
1Re 19,20	David. Com ells vaéran la companya	dels profetes qui profatitzàvan e Samuel

1Re 21,5	tercer, com anàvam. E los vexells	dels servecials han stats sants. Emperò
1Re 27,1	fuga e que sia salvat en la terra	dels falisteus, per so que Saül sa
1Re 27,6	és feta Xichalet de lavores ensà	dels reys de Judà entrò en aquest dia de
1Re 27,7	de vuy. 7 E stech David en la regiò	dels falisteus IIII mesos. 8 E pujà David
1Re 27,11	en los quals ell habità en la terra	dels falisteus. 12 E craech Achís a David
1Re 28,5	en Gelboe. 5 E Saül vaé les tendes	dels falisteus e hach gran pahor, e
1Re 29,1	fóran ajustadas totes les companyes	dels falisteus en Afech. E Israel posà les
1Re 29,2	2 Els vargés e els majorals	dels falisteus anàvan da C en C e de M en
1Re 29,3	ab Achís. 3 E diguéran los prínceps	dels falisteus a Achís:què damanàvan a sí
1Re 29,3	jueus. E dix Achís als prínceps	dels falisteus: –Encara no coneys David,
1Re 29,4	aquest dia de vuy. 4 E los prínceps	dels falisteus fóran irats e falons e
1Re 29,7	los prínceps ne los majorals	dels falisteus. 8 E dix David a Achís:
1Re 29,9	nostra Senyor Déu. Mas los prínceps	dels falisteus nos han dit que no davals
1Re 29,11	gran matí e que tornàsan a la terra	dels falisteus. E [*] pujàran en Gezraell.
1Re 30,16	roba que havían anblada en la terra	dels falisteus e en la terra de Judà. 17
1Re 30,26	los David: –Raebets banadicció [*]	dels anamichs de nostre Senyor Déu. 27 E
1Re 31,1	contre Israell. E partí's Israell	dels falisteus e fugí, e romanguéran molts
2Re 1,6	lança, e los carros e los cavallers	dels falisteus acostàvan-sa a ell, 7 e
2Re 1,18	axí com és scrit en lo libre	dels Justs: «O Israell, qui ést romàs,
2Re 1, 21	és reportat e destròvit l'escut	dels hòmens forts, l'ascut de Saül, axí
2Re 2,21	o a la sinistra part e prin un	dels jóvens e aporta-te'n la sua roba.
2Re 2,30	e ajustà tot lo poble. E dafalíran	dels servacials de David XVIII; e no hy
2Re 2,31	los servicials de David auciéran	dels hòmens de Benjamín e de aquells qui
2Re 3,14	yo esposí e pranguí ab C prapucis	dels falisteus. 15 E Isabòech tolch Micol
2Re 4,2	fort torbat. 2 E II hòmens prínceps	dels ladres éran ab lo fill de Saül, e la
2Re 4,2	Racap, fill de Remnon berocite,	dels fills de Benjamín [*]. 3 E fugíran
2Re 5,6	diu que: “Nós no havem obs ajuda	dels hòmens forts, tant és fort la ciutat
2Re 5, 24	per so que destruesca las tendes	dels falisteus. 25 E féu David axí com
2Re 6,2	-sa'n ell e tot lo pobla ab ell	dels hòmens de Judà, per ço que portàsan
2Re 7,7	Donchs yo parlant no parlé a la un	dels trips al qual mané que donàs a manjar
2Re 8,1	e pres David fre de traüt de la mà	dels falisteus. 2 E farí Moab e masurà los
2Re 8,5	rey de Sobà, e David aucís	dels hòmens de Síria XXIIIM. 6 David posà
2Re 9,11	la tua taulla tot enaxí com un	dels fills del rey. 12 Havia Mafibòsech un
2Re 10,2	para la féu a David. E tramès-hi	dels seus servacials qui l'aconortàsan de
2Re 10,3	d'Amon, 3 digéran los prínceps	dels fills de Amon a Amon, lur senyor:
2Re 10,9	ell a combatra e dratràs, trià	dels millors de Israell e aparallà batalla
2Re 10,14	sa'n en la ciutat. E partí's Joab	dels fills de Amon e venc-se'n en
2Re 10,18	los, e fusquéran [*]. E aucís David	dels sirienchs DCC càrreus e XLM cavallers
2Re 11,24	qui éran en lo mur, e moríran molts	dels teus servacials, e murí Uries etey.
2Re 12,4	volch pendre de les sues ovelles ne	dels seus bous, que so que faés convit an
2Re 12,26	e guarejava Joab contra Rabat	dels fills de Amon e combatia la ciutat
2Re 12,31	féu David de totes les ciutats	dels fills d'Amon. [*] 13, Tit Capítol
2Re 13,17	volch escoltar, 17 ans féu vanir un	dels seus serfs e féu-li [*] tancar la
2Re 19,2	2 E la victòria que havían haguda	dels anamichs, lavors la giràran en grans
2Re 19,6	mostrat que no has ànsia ne cura	dels teus prínceps [*]. E en varitat jo
2Re 19,35	ne en beura, ne poria oyr les veus	dels cantors [*]; per què yo, sarvicial
2Re 20,6	no ha fet Absalon. Pren, donchs,	dels servacials del senyor teu e encalsa-
2Re 21,2	-ho. Emperò los gabonites no són	dels fills d'Israell, mas són raliqüies
2Re 21,2	e los aucís quax qui ho fa per amor	dels fills de Israell e de Judà. 3 E dix
2Re 21,6	de la sua natura. 6 Dóna-nos VII	dels seus fills, per ço que'lls turmentem

2Re 21,9	9 E liurà-los en les mans	dels gabonites, crusicàran-los en lo
2Re 21,10	comensa los ordis. 10 E Rafà, mara	dels II, vastí's salici e féu-sa lit
2Re 21,18	de Arafà, qui fo del linatja	dels gaguants. 19 La terrça batalla fou en
2Re 21,22	e muríran en les mans de David e	dels servacials seus. 22, Tit Capítol XX 1
2Re 22,4	nostre Senyor loable, e seré sau	dels meus anamichs, 5 car de les
2Re 22,8	sa comoch e tramolà, los fonaments	dels puigs sa són sacudits e manats e
2Re 22,12	e garbalant les ayguas de lles nus	dels sellis. 13 Los carbons de foch són
2Re 22,18	moltes ayguas. 18 E ha deliurat mi	dels anamichs molt podarosos, d'aquells
2Re 22,25	lles mies mans en l'asguardament	dels seus vullis. 26 Tu saràs sant ab hom
2Re 23,3	a mi, lo fort d'Israell, Senyor	dels hòmens, senyorajador just en tamor
2Re 23,3	hòmens, senyorajador just en tamor	dels hòmens, en tamor de nostre Senyor
2Re 23,8	a no res.» 8 Aquests són los noms	dels hòmens forts de David: David saent en
2Re 23,9	fill de son oncle Ahoi, qui era un	dels III forts hòmens qui éran ab David
2Re 23,10	en aquell loch, stech e aucís tants	dels falisteus dentrò que les mans d'ell
2Re 23,12	jaquí pasar al pobla e aucís molts	dels falisteus. E aquell dia fo feta gran
2Re 23,13	la spluga de Odollà, e les tendes	dels falisteus éran posades en la vall
2Re 23,13	falisteus éran posades en la vall	dels gigans, 14 e David stava en
2Re 23,16	hòmens e destróviran les tendes	dels falisteus e poàran aygua de lla
2Re 23,29	Iray, fill de Rabay, de Jebet,	dels fills de Benjamín; 30 Banayí, fill de
2Re 24,4	de Joab. E Joab e los prínceps	dels cavallés partíran-sa del rey per so
2Re 24,7	anvironàran [*] 7 [*] tota la terra	dels eveus e dels cananeus e vanguéran en
2Re 24,7	7 [*] tota la terra dels eveus e	dels cananeus e vanguéran en la terra de
2Re Expl	Expl Ací se és acabat lo Sagon libre	dels Reys.
1Re 11,9	hòmens de Jabès [*]: “Vós haurets	demà salut com lo sol serà scalfat.”
1Re 11,10	goig. 10 Diguéran: –Nós axirem	demà a vós, e farets tot so que us plaurà.
1Re 19,11	no't salvas aquesta nit, tu moràs	demà ”, 12 e ella lo gità defora per una
1Re 20,5	5 E dix David a Jonatàs: –Vet que	demà són calendes, e yo siuré axí com és
2Re 11,12	David [*]: –Stà vuy encara así, e	demà [*]. E stech [*] fins l'altra dia.
1Re 20,18	[*] 18 Donchs dix Jonatàs a David:	– Demà saran calendes e sercarà hom tu 19
1Re 20,6	vespra del III dia. 6 E si ton para	demana mi, diràs axí: “David ma pragà que
1Re 17,22	là on davia éser la batalla e	demanà de sos frares [*]. 23 E [*] aquell
1Re 19,22	qui és en Sochet, e aquí ell	demanà : –En qual loch són Samuel e David?
1Re 28,6	's lo seu cor règeament, 6 e	demanà de consell a nostre Senyor, e
1Re 14,36	éls viu. [*] Dix lo pravera: –Anem	demanar consell a nostre Senyor. 37 E [*]
1Re 30,15	companya. E jurà-li David so que	demanava . 16 Com lo hy hach amanat, vaéran
1Re 1,17	e lo Senyor d'Israell don a tu la	demanda de la qual tu l'has praguat. 18 E
1Re 28,16	Senyor s'és pertit de tu, què'm	demanes , e si ha anat al teu anvajós? 17
1Re 10,22	éser atrobat. 22 Aprés açò, ells	demenàran consell a nostra Senyor, per
2Re 11,2	en què hach dormit aprés migdia e,	dementra qu'ell anava per la sala del
2Re 19,32	havia donada molta vianda al rey	dementra que era en les tendes, car era
2Re 2,24	mort Azael aturàvan-se. 24 E	dementre que Joab e Abysay ancalsàvan
2Re 6,16	sons de nafills e de trompes. 16	Dementre que l'archa pasava per la ciutat
2Re 21,15	hòmens combatían los falisteus.	Dementre que David dafalia en la batalla
2Re 11,2	Emperò David romàs en Jerusalem. 2	Dementres aquestes coses sa faían, sdavenc
1Re 14,41	–Senyor, Déu d'Israell, dóna a mi	demostrança qual cosa és açò per què tu no
1Re 14,41	Jonetàs, mon fill, dóna'm vuy	demostrança . O si aquest paccat és sobra
1Re 7,16	jutjava lo poble d'Israell en los	demunt dits lochs, 17 e puigs ells sa'n
2Re 21,16	E lo ferro de la asta de Gesbí	Denab pasava CCC onses. E portava una
2Re 21,16	–tant havia combatut–, 16 Gesbí	Denob , qui fou del linatja da Rafà,
1Re 14,4	-hy scuys deçà e dellà a manera de	dens ; l'una havia nom Doce, e l'altra,

1Re 2,5	e aquells que [*] són sadollats,	dentrò que aquella qui era axorcha hach
1Re 5,5	no calsigàran en aquel loch en Asot	dentrò en aquest dia de vuy. 6 La mà de
1Re 6,18	a la villa qui és meyns de mur, e	dentrò Albech lo gran, sobre lo qual ells
1Re 13,21	éran rabevats e faían a lossar tots	dentrò a l'agulló. 22 E com lo dia de la
1Re 14,9	aturarem en nostra loch e no anem	dentrò ells. 10 Mas si ells nos dien:
1Re 14,24	sia aquell homa que menjarà pa	dentrò al vespra, fins jo'm sia'n vanjat
1Re 17,52	tro que fóran venguts en la vall e	dentrò en les portes d'Ecaron. E molts
1Re 17,52	la carera de Sarim entrò a Geth e	dentrò a Acaron. 53 Los fills d'Israell
1Re 20,19	saran calendes e sercarà hom tu 19	dentrò a la barena, car no siurà nangú là
2Re 5,25	e ancalsà los falisteus de Gàbaa	dentrò que fou vangut en Gazar. 6, Tit
2Re 19,15	15 E tornà-sa'n David	dentrò a Jordà, e tot lo trip de Judà
2Re 19,24	que llo rey axí de Jerusalem	dentrò que tornà en pau. 25 [*] E dix lo
2Re 20,14	trips d'Israell e era-se'n anat	dentrò a Abella. E Joab e tots los hòmens
2Re 22,38	-los-he e no me'n tornaré	dentrò qu'ells haja consumats. 39 Yo'ls
2Re 23,7	seran ensesos en lo foch e cramaran	dentrò que sían tornades a no res.» 8
2Re 23,10	stech e aucís tants dels falisteus	dentrò que les mans d'ell falíran e's
1Re 16,1	XVI 1 Nostra Senyor dix a Samuel:	-Dentrò a quant ploreràs, ne per què, tu,
1Re 15,32	molt gras, e tramolà, e dix: «Axí	departex mi amargosa mort?» 33 E Samuell
2Re 5,20	meus anamichs davant mi, axí com sa	departèxan les ayguas. E per açò aquel
1Re 13,11	dix: -Com yo viu que'll poble sa	departia de mi [*], e tu no eres vangut
2Re 5,20	falisteus, e dix: -Nostre Senyor ha	departits los meus anamichs davant mi, axí
1Re 14,34	una gran pedra. 34 Lavors dix Saül:	-Departits -vos per tot lo poble e diets
1Re 17,15	Saül a la batalla, 15 David sa	depertí de Saül e tornà-se'n a son para
2Re 3,26	's de David e tramès misatgers	derera Abner e féu-lo tornar de la
2Re 2,19	fort lauger [*] 19 e Azael coria	derrera Abner e pasagia-lo fort e no'l
1Re 14,16	multitud de falisteus que fogían	desà e delà. 17 Ladonchs Saül dix al poble
1Re 6,15	qui éran de lla companya de Leví	descaregàran la archa [*] e la patita
1Re 19,2	auciesen David. [*] 2 E Jonatàs ho	descobrí a David e li dix: -Saül, mon
2Re 6,20	vuy lo rey d'Israell, qui's	descobria davant [*] los servents e es
1Re 31,7	que mort era Saül e los seus fills,	desemparàran les ciutats en què habitàvan
1Re 15,11	yo he stablit Saül rey, car ell ha	desemparat mi e no ha complides les mies
2Re 11,15	en la primera part de la batalla e	desemparats -lo par tal que ll'aucían.»
1Re 8,8	8 [*] E anaxí com ells han a mi	desemperat e han servit strayns déus, axí
1Re 12,22	angoxes [*]. 22 E nostre Senyor no	desempererà lo seu poble per lo seu gran
1Re 1,14	Repose't un poch entrò que tu sies	desenbriaguada del vi que tu has bagut. 15
2Re 2,26	la tua spasa, e no coneys tu que la	desesperació sia parilosa? Donchs per què
1Re 27,1	dels falisteus, per so que Saül sa	desesper de mi e digua e fos que no'm
2Re 22,27	alet e ab hom desestruc seràs	desestruc. 28 E tu faràs sau lo poble [*]
1Re 30,22	22 E dix un hom malvat e	desestruc qui era dells servicials que
2Re 22,27	E ab hom alet seràs alet e ab hom	desestruc seràs desestruc. 28 E tu faràs
2Re 4,11	Cant més ara, com hòmens malvats e	desestruc han mort un hom que no maria
1Re 20,34	so com son para l'hach confús e	deshonrat [*]. 35 Com vench l'andemà,
1Re 1,22	hy iré pas entrò que ll'infant sia	deslatat , e que yo li men, aquell aparegua
1Re 1,24	24 Mas, com ella hach l'infant	desletat , ella amenà ab si matexa [*] en
1Re 7,13	Israell. La mà de nostra Senyor fo	desobra los falisteus en tots los dies de
2Re 20,8	qui era fort a masura d'él matex e	desobra era sint. E portava un coltell qui
2Re 20,23	e fo Banaxas, fill de Joadà,	desobra ceretheus e feleteus. 24 E Auram,
1Re 7,11	ancalsàran tro en un loch que era	desota Betear. 12 E Samuel pres una pedra
1Re 14,2	en la encontrada [*] de Gabaà,	desots un magraner qui era en lo camp. E
1Re 18,27	'n a Acaron ab los hòmens qu'éran	desots ell e aucís dels falisteus CC

1Re 8,6	altras nasions. 6 Aquesta paraula	desplach a Samuel, per tal com ells havían
2Re 11,27	un fill, que hach nom Salamó. E asò	desplach molt a nostre Senyor Déu. 12, Tit
1Re 31,9	9 E tolguéran lo cap a Saül e	despulàran-lo de les sues armes e
1Re 18,4	ell atrastant com si matex. 4 E	despulàs una gonela que tania e donà-la
2Re 6,20	davant [*] los servents e es	despulava axí com un bastax o un ribaut.
1Re 19,24	en Ramacha. 24 E ladonchs ell sa	despullà sas vestedures e profetitzà ab
2Re 13,22	a Amon, [*] per ço que havia	despunçalada Tamar. 23 Aprés dos anys,
1Re 1,19	adoràran devant nostra Senyor Déu;	despuys tornàran-sa'n e vanguéran en
1Re 7,13	fóran humiliats e no gosàran	despuys vanir en los tèrmens del poble d'
1Re 10,5	e tu los pendràs [*] 5 e tu vandràs	despuys en un coll de nostre Senyor, on ha
1Re 15,12	en senyal de sa victòria e que	despuys se n'era tornat en Galgala.
1Re 15,34	nostre Senyor en Galgala. 34 E	despuys se n'anà en [*] Gabaà, en sa
1Re 15,35	en [*] Gabaà, en sa casa. 35 E anch	despuys Samuel no viu Saül en los dies de
2Re 3,23	companya qui éran ab ells vanguéran	despuys e tantost comtàran e diguéran a
2Re 13,15	major fou l'oy que lli hach de	despuys que lla amor que lli havia haüda.
2Re 19,24	lavada la cara ne les vestadures	despuys que llo rey axí de Jerusalem
1Re 13,20	casquí sa reyla e son càvech e sa	destral e son pich. 21 Donchs totes les
1Re 13,21	de les raylles e càvechs [*] e	destrals éran rabevats e faýan a lossar
1Re 1,6	E Fanennà la anguoxava forment e la	destranya en tant qu'ella faýa ratret que
2Re 11,25	'ls que lla andaròquan e la	destrovèscan. " 26 E com oyí la muller de
2Re 20,20	Déu no vulla que yo andaroch ne	destrovescha la ciutat! 21 Mas un hom del
1Re 6,6	axí com féu als agepcis [*] e puys	destroví-los [*]. 7 »Donchs, fets ara
2Re 21,5	–Nós davem destruir aquell qui	destroví a nosaltres e'ns turmentà, enaxí
2Re 22,15	15 Él tramès les sues sagetes e	destroví aquells [*]. 16 E són aparaguts
1Re 27,9	Sur dantrò a la terra de Agipta. 9	Destroví David tota la terra de aquells e
2Re 3,1	e pus flaqua era e tot dia se	destrovia . 2 E David engendrà fills en
2Re 8,9	rey de Amach, oyí que David havia	destrovida tota la força de Addàser. 10 E
2Re 1,27	forts! E com són axí caüdes e	destrovides e parides les armes
1Re 15,9	e anch no volguéran aquelles	destruïr . Donchs ells daguastàran tot so
2Re 4,8	de [*] l'anamich teu qui queria	destruïr la tua vida. E ha donat nostre
2Re 20,19	Donchs, per què vols andarocar e	destruïr la haretat de nostre Senyor Déu?
2Re 21,5	E ells diguéran al rey: –Nós davem	destruïr aquell qui destruví a nosaltres
2Re 22,41	darera cells qui m'han aïrat, e jo	destruïr-los-he . 42 Ells cridarán a
2Re 11,1	de Israell als fills de Amon, e	destruïran-los e asetjàran Rabaat.
2Re 23,16	E lavors anàran tres forts hòmens e	destruïran les tendes dels falisteus e
2Re 24,16	Senyor hach stesa la mà per so que	destruïs Jerusalem, nostre Senyor hach
2Re 1, 21	primícies, car aquí és reportat e	destruït l'escut dels hòmens forts, l'
1Re 14,36	–Anem sobra los falisteus da nit e	destruam-los anans que llo matí sia
2Re 5, 24	Déu davant la tua cara per so que	destruesca las tendes dels falisteus. 25 E
2Re 22,38	38 E ancalsaré los meus anamichs e	destruïr-los-he e no me'n tornaré
1Re 6,14	de la careta e matéran les vaques	desús e faéran-na sacrificis a nostra
1Re 2,36	a una part, axí com un pravera	deu haver, per ço que yo manuch tan
2Re 12,5	Senyor, car l'hom que axò ha fet	deu morir 6 e deu retra la ovella en IIII
2Re 12,6	l'hom que axò ha fet deu morir 6 e	deu retra la ovella en IIII dobles per ço
2Re 3,10	David sobra Israell e sobra Judà de	Deu entrò a Barsàber. 11 E Isbòsech no li
1Re 4,8	guardarà a nós de la mà de aquests	déu molt alt? Aquest és lo déu que farí
1Re 4,8	aquests déu molt alt? Aquest és lo	déu que farí Agipta [*]. 9 O, falisteus,
1Re 5,2	aquella prop de Dagon, lur	déu . 3 E com los hòmens de Assot se
1Re 5,7	diguéran: –No romangua la archa del	déu d'Israel ab nós, car la sua mà és
1Re 5,7	sobra nós e sobra Degon, nostre	déu . 8 D'on tots los prínceps dels

1Re 5,10	aduyta así l'arqua perquè lo	déu d'Israell nos don mortaldat? 11
1Re 5,11	diguéran: –Lexats anar l'archa del	déu d'Israell e torn en son loch, per so
1Re 1,7	anàvan a la casa da nostre Senyor	Déu , e axí la faÿa airada, e Anna plorava
1Re 1,9	portes de la casa de nostre Senyor	Déu . 10 Axí com Anna era irada ab amargós
1Re 1,11	a nostra Senyor, 11 e dix: –Senyor,	Déu de companyes, si tu guardes e veus lo
1Re 1,15	li respòs e li dix: –Axí m'ajut	Déu , que no és pas axí com vós vos ho
1Re 1,19	e adoràran devant nostra Senyor	Déu ; despuys tornàran-sa'n e vanguéran
1Re 1,19	ab Anna, sa muller, e nostra Senyor	Déu hach ramanbrament d'ela. 20 E com lo
1Re 1,21	per sacraficar ab nostra Senyor	Déu somplemial sacrifici e lo vot qu'ell
1Re 1,22	aparegua davant nostra Senyor	Déu , e aquell stigua aquí contínuament. 23
1Re 2,1	lo meu cor s'és axellçat en lo meu	Déu . La mia boqua és uberta contra los
1Re 2,2	és nangú sant axí com nostra Senyor	Déu , e no és nangun altra sinó ell e no és
1Re 2,2	e no és nagun fort com lo nostro	Déu . 3 No vullats muntiplicar vostras
1Re 2,25	Si un home pecca contra un altra,	Déu ho pot perdonar; mes, si hom pecca
1Re 2,25	perdonar; mes, si hom pecca contra	Déu , qual pragarà per aquell? Éls no oýran
1Re 2,26	craxia e muntiplicava e playã a	Déu e als hòmens. 27 Donchs un homa de Déu
1Re 2,27	e als hòmens. 27 Donchs un homa de	Déu vench a Elí e dix a ell: –Aquestes
1Re 3,3	qu'ell no podia vaer 3 la lum de	Déu anans qu'ell fos apagat. E Samuel
1Re 3,3	nostra Senyor, on era la archa de	Déu . 4 E nostra Senyor apallà Samuel, lo
1Re 3,17	no m'ho salles per nanguna cosa.	Déu farà a tu aquestes coses [*], si tu
1Re 4,11	d'hòmens a peu. 11 E l'archa de	Déu fou presa, e los II fills de Elí fóran
1Re 4,17	fills són morts [*], e l'archa de	Déu és presa. 18 E, com aquell hach
1Re 4,18	aquell hach nomenada l'arque de	Déu , Elí caech en terra de la cella, prop
1Re 4,19	E, com ela santí que ll'arca de	Déu era presa e son sogra e marit mort, de
1Re 4,21	pobla d'Israell, car la archa de	Déu és presa.» E dix per son sogre e per
1Re 4,22	e per son marit: 22 –La glòria de	Déu és mudada de Israell, per ço car la
1Re 4,22	de Israell, per ço car la archa de	Déu és presa. 1Re 5, Tit Capítol V 1 E los
1Re 5,1	filisteus pranguéran la archa de	Déu e aportàran aquella de la pedra de la
1Re 5,8	–Què farem nós de la archa del	Déu d'Israell? Aquells de Get
1Re 6,2	–Què farem nós de la archa del	Déu d'Iraell? Ensenyats-nos en qual
1Re 6,3	–Si vós tramatets l'archa del	Déu d'Israell, no la trametats buyda, mes
1Re 6,3	curats e sabrets per què la mà de	Déu no's pertex de vós. 4 Diguéran: –Qual
1Re 6,5	vosaltres [*]. E donats glòria al	Déu d'Israell per saber si per ventura
1Re 6,20	porà star devant nostro Senyor	Déu [*], e quant sa partirà ell de nós? 21
1Re 8,6	Samuel féu oració a nostra Senyor	Déu , 7 e nostre Senyor Déu dix a Samuel:
1Re 8,7	Senyor Déu, 7 e nostre Senyor	Déu dix a Samuel: –Ojes la veu del poble e
1Re 9,6	que en aquesta ciutat ha un home de	Déu e és noble hom, e tot so qu'ell diu
1Re 9,8	d'argent. Donem-la a l'hom de	Déu per so qu'ell anseny a nós so que nós
1Re 9,9	com volían damanar alguna cosa a	Déu , deýan: «[*] Anem al vaent.» Aquell
1Re 9,10	en la ciutat on era l'homa de	Déu . 11 E com muntàran [*], ells trobàran
1Re 10,9	[*], axí que's partia d'él,	Déu mudà a ell altra cor. E tots aquells
1Re 12,3	3 Diguats-ma devant nostra Senyor	Déu [*] lo rey lo qual ha untat sobra vós,
1Re 12,9	9 E ells oblidàran lo Senyor, lur	Déu , los quals liurà en la mà [*] dels
1Re 12,10	de Moab [*]. 10 E après cridàs a	Déu [*]. 11 E nostra Senyor tramès a vós
1Re 12,17	forments? Jo apallaré nostre Senyor	Déu e ell donarà trons e pluges; lavors
1Re 12,18	18 Samuel cridà nostre Senyor, e	Déu [*] donà trons e pluges. 19 E tot lo
1Re 12,19	per los teus serfs a lo Senyor, ton	Déu , per so que nós no muyram, car havem
1Re 12,23	qu'ell faria de vós son poble. 23	Déu ma quart que yo no fasa tan gran
1Re 13,13	los manaments del Senyor, ton	Déu , los quals ell ha manats a tu. Car, si
1Re 14,15	E açò fou axí com un miracle de	Déu . 16 E les guardes de Saül qui éran en

1Re 14,39	aquest paccat. 39 Nostre Senyor,	Déu d'Israell, és viu, sap que, si és
1Re 14,41	e dix a nostre Senyor: –Senyor,	Déu d'Israell, dóna a mi demostrança qual
1Re 14,41	paccat és sobra aquest poble [*]. E	Déu donà la damostrança que so havia fet
1Re 14,45	nangun mal, car ell ha obrat uy ab	Déu . Donchs lo poble deliurà Jonatàs qu'
1Re 15,15	hom lo sacrificàs al Senyor, ton	Déu , e havem mortes totes les altres
1Re 15,19	no has oÿda la veu de nostre Senyor	Déu , ans t'ést tornat a presa e has mal
1Re 15,21	e asò han fet per sacrificar a lur	Déu en Galgala. 22 Samuel dix: –Donchs,
1Re 15,23	la peraula de nostre Senyor,	Déu nostre, ha tornat tu arera, que tu no
1Re 15,24	ço com he traspasat lo manament de	Déu e les paraules tuas. He tamut lo
1Re 15,30	per ço que yo ador lo Senyor, ton	Déu . 31 Donchs Samuel se'n tornà e saguí
1Re 17,45	e yo vench contra tu en lo nom de	Déu [*], Senyor de les companyes d'
1Re 17,46	qui són en la terra sàpian que	Déu és Senyor del poble d'Israell. 47 [*]
1Re 18,12	12 Saül tamé David, per ço com	Déu era ab ell e s'ere d'él partit. 13
1Re 20,2	me vol auciuira? 2 E ell li respòs:	– Déu te guard! Tu no moràs, car mon para
1Re 20,3	David e dix: –Viva nostre Senyor	Déu e viva la tua ànima, Jonatàs, que yo e
1Re 20,42	Senyor sían fermas. Nostre Senyor	Déu sia entre mi e tu e entra la mia
1Re 21,6	havían lavat davant nostra Senyor	Déu , per so que n'hi posàsan de fresch e
1Re 28,13	què has vist. Dix la fembra a Saül:	– Déu he vist qui pujava de la terra. 14 E
1Re 29,6	e dix-li: –Viva nostro Senyor	Déu , car tu ést just [*] devant mi [*].
1Re 29,9	axí com l'àngel de nostra Senyor	Déu . Mas los prínceps dels falisteus nos
1Re 30,8	David aconsellà's ab nostre Senyor	Déu e dix: –Senyor Déu , saguiré aquests
1Re 30,8	ab nostre Senyor Déu e dix: –Senyor	Déu , saguiré aquests ladres o no? E dix
1Re 30,15	E ell respòs e dix: –Jura'm per	Déu que no m'aucies ne'm liuras en les
1Re 30,26	[*] dels anamichs de nostre Senyor	Déu . 27 E tramès-na David en aquells qui
2Re 1,12	sobra tot lo poble de nostre Senyor	Déu e sobra tota la casa de Israel, per ço
2Re 1,14	pahor ne tamor de nostre Senyor	Déu e ociest lo untat de nostre Senyor
2Re 1,14	e ociest lo untat de nostre Senyor	Déu ? 15 [*] E acostà's a ell e matà'l.
2Re 1,27	solament, axí com yo amava tu. 27 O	Déu , e com són morts e caüts los hòmens
2Re 2,1	David aconsallà's ab nostre Senyor	Déu e dix: –Donchs, Senyor, pujaré en una
2Re 2,5	siats, vosaltres, de nostre Senyor	Déu , qui havets feta aquesta misericòrdia
2Re 3,9	per la fembra? 9 Asò faça	Déu a Abner e so li anadescha, si yo no
2Re 3,33	33 e planyent Abner lo rey dix: «Ja	Déu no vulla que tu, Abner, sies mort axí
2Re 3,35	e alt dia, jurà David: –Açò faça	Déu a mi [*], si yo tast pa ne nanguna
2Re 4,9	[*] e dix: –Viva nostra Senyor	Déu , qui ha deliurada la mia ànima de tot
2Re 5,3	ells en Habron davant nostre Senyor	Déu , e untàran David en rey sobra Israell.
2Re 5,8	contret no antraran en lo temple de	Déu .» 9 E estech e habità David en la
2Re 5,19	David consallà's ab nostre Senyor	Déu e dix: –Senyor, si yo puig als
2Re 5,23	's ab nostre Senyor e dix: –Senyor	Déu , pujaré contra los falisteus [*]? E
2Re 5, 24	los falisteus, car lavors axirà	Déu davant la tua cara per so que
2Re 5,25	E féu David axí com nostre Senyor	Déu li hach manat e ancalsà los falisteus
2Re 6,2	per ço que portàsan la archa de	Déu sobra la qual és apellat lo nom de
2Re 6,2	és apellat lo nom de nostra Senyor,	Déu de companyes, que seu lo xarobín sobra
2Re 6,5	e cantàvan davant nostre Senyor	Déu e tochàvan de tots sturments [*]. 6 E,
2Re 6,6	Ozà estès sa mà en la arqua de	Déu e tench-la, car los bous
2Re 6,7	irat contra Ozà, e nostre Senyor	Déu farí aytantost, e fo mort de prop la
2Re 6,9	9 David tamé fort nostre Senyor	Déu , e aquell dia ell dix: «Quant entrarà
2Re 6,9	ell dix: «Quant entrarà la archa de	Déu en la mia ciutat?» 10 E no volch David
2Re 6,10	10 E no volch David que l'archa de	Déu sa giràs en la sua ciutat de David,
2Re 6,11	l'arqua, e banayí nostre Senyor	Déu ell e tota la sua casa. 12 E diguéran
2Re 6,12	e tota la sua casa per la arqua de	Déu . E dix David: «Iré a la casa de

2Re 6,15	del testament de nostre Senyor	Déu en tota alegria e ab grans sons de
2Re 6,16	qui saltava davant nostra Senyor	Déu e menysprasa-lo en son cor. 17 E
2Re 6,17	E matéran la arqua de nostra Senyor	Déu dedins en lo tabernacla, en lo mig
2Re 6,18	banayí lo poble en nostre Senyor,	Déu de companyes, 19 e partí a cascú d'
2Re 6,21	David a Michol: –Viva nostre Senyor	Déu , car jo jugaré davant ell [*] 22 [*] e
2Re 7,2	de fust de cedra, e l'archa de	Déu sia posada enmig de les pells? 3 Dix
2Re 7,3	en ton cor, car nostre Senyor	Déu és ab tu. 4 E fou fet en aquella nit:
2Re 7,4	fet en aquella nit: la paraula de	Déu vench a Natan profeta e dix-li: 5
2Re 7,5	“Aquestes coses diu nostre Senyor	Déu : Donchs tu no adificaràs a mi casa per
2Re 7,18	e dix: –Qual és, nostre Senyor	Déu , la mia casa e qui són yo, que tu m'
2Re 7,19	teus ulls éserè pocha cosa, Senyor	Déu , ans has parlat de la casa del teu
2Re 7,19	questa és la lig de Adam, Senyor	Déu . 20 Donchs, Senyor, què porà anadir
2Re 7,24	e tu, Senyor, ést fet a ells en	Déu . 25 E ara sucita e raferma
2Re 7,26	e sia dit Senyor de companyes,	Déu sobra Israell. La casa del servencial
2Re 7,27	27 Car tu, Senyor de companyes,	Déu d'Israell, has ravalat a la orella
2Re 7,28	oració. 28 Donchs, ara, Senyor	Déu , tu ést ver Déu e les tues paraules
2Re 7,28	Donchs, ara, Senyor Déu, tu ést ver	Déu e les tues paraules són veras, car tu
2Re 8,11	e santificà-la a nostre Senyor	Déu ab molt altra aur e argent que havia
2Re 8,14	servia a David. E nostre Senyor	Déu guardava'l, en totes aquestes coses
2Re 10,12	a nós [*] 12 [*] e nostre Senyor	Déu fasa de nosaltres so que lli plàcia.
2Re 11,11	11 E dix a David: –L'archa de	Déu e los fills d'Israell [*] stan en les
2Re 11,27	E asò desplach molt a nostre Senyor	Déu . 12, Tit Capítol XII 1 Nostra Senyor
2Re 12,11	de la tua casa. [*] 11 E diu nostre	Déu : “Yo susitaré e scomouré sobra la tua
2Re 12,14	anamichs lo nom de nostre Senyor	Déu , per aquesta paraula morà lo fill que
2Re 12,20	e antrà en la casa de nostre Senyor	Déu e adorà-lo. E tornà-sa'n en la
2Re 12,25	lo seu nom “Amabla a nostre Senyor	Déu .” [*] 26 E lavors combatia e guarejava
2Re 19,7	greuja que has fet a ells. Jo jur a	Déu que, si tu no levas, que tots nos n'
2Re 20,9	tost [*]. 9 E dix Joab a Amassà:	– Déu ta saul, frare meu. E posà-li la mà
2Re 20,19	la haretat de nostre Senyor	Déu ? 20 Respòs Joab e dix: –Ya Déu no
2Re 20,20	Déu? 20 Respòs Joab e dix: –Ya	Déu no vulla que yo andaroch ne
2Re 21,3	la haratat de nostre Senyor	Déu ? 4 E diguéran los gabaÿtes: –Nós no
2Re 21,6	Saül, qui fo alet de nostre Senyor	Déu sa enrera. E dix lo rey: –Yo daré a
2Re 22,1	XX 1 Parlà David a nostra Senyor	Déu aquest dictat o cant en aquell dia que
2Re 22,1	en aquell dia que nostro Senyor	Déu lo deliurà de les mans de sos anamichs
2Re 22,3	mia e força mia e salvador meu. 3	Déu meu fort, jo he sparança en ell, scut
2Re 22,7	tribulació apalaré nostre Senyor	Déu e cridaré al Déu meu, e ell oirà la
2Re 22,7	nostre Senyor Déu e cridaré al	Déu meu, e ell oirà la mia viva veu del
2Re 22,8	sacudits e manats e trancats, car	Déu és anfalonits contra ells. 9 E pujà
2Re 22,16	la †representació† de nostre Senyor	Déu , per l'aspirament del sparit de la
2Re 22,30	en tu e saltaré lo mur en lo	Déu meu. 31 Lo nostre Senyor Déu és sens
2Re 22,31	en lo Déu meu. 31 Lo nostre Senyor	Déu és sens tota màculla. La paraulla de
2Re 22,32	qui spéran en ell. 32 E qui és	Déu enfora nostre Senyor e qui és forts
2Re 22,32	Senyor e qui és forts enfora lo	Déu nostro? 33 Déu qui ha sint a mi de
2Re 22,33	és forts enfora lo Déu nostro? 33	Déu qui ha sint a mi de fortaleza e
2Re 22,47	Viva nostra Senyor e baneÿt sia lo	Déu meu, e Déu fort de lla mia salut sarà
2Re 22,47	Senyor e baneÿt sia lo Déu meu, e	Déu fort de lla mia salut sarà axalçat. 48
2Re 22,48	de lla mia salut sarà axalçat. 48	Déu qui dónes a mi vanjances e has gitats
2Re 23,1	és feta la promisió de l'untat	Déu de Jacob, noble cantor de Israell. 2
2Re 23,3	per la mia lengua. 3 Yo he dit:	Déu d'Israell ha parlat a mi, lo fort d'
2Re 23,3	hòmens, en tamor de nostre Senyor	Déu , 4 axí com la lum en l'alba o com lo

2Re 23,6	emperò, qui pàsan los manaments de	Déu , a manera d'espinas seran arenquats,
2Re 23,16	mas sacrificà-la a nostra Senyor	Déu 17 e dix: –Prech nostre Senyor que'm
2Re 24,1	XXII 1 La ira de nostra Senyor	Déu enfaloní's contra Israell, [*] e dix
2Re 24,10	poble e dix David a nostre Senyor	Déu : –Senyor, jo he paccat fort en aquest
2Re 24,11	David al matí, e dix nostre Senyor	Déu a Gad profeta: 12 –Vé-te'n a David
2Re 24,14	vengue en les mans de nostre Senyor	Déu , [*] car moltes són les misericòrdies
2Re 24,14	les misericòrdies de nostre Senyor	Déu . 15 E nostre Senyor tramès pastilènsia
2Re 24,16	E emperò l'àngel de nostre Senyor	Déu era da prop la era d'Auvena, qui era
2Re 24,17	17 E dix David a nostre Senyor	Déu com hach vist l'àngel que tallava lo
2Re 24,19	sagons lo manament de nostre Senyor	Déu que Gad li havia fet. 20 E Aurena
2Re 24,21	altar aquí a nostre Senyor	Déu , e que ces aquesta mortaldat qui és
2Re 24,23	coses, e dix: –Nostre Senyor,	Déu teu, reebrà lo teu vot e lo teu
2Re 24,24	24 Dix lo rey a Aurena: –Ja	Déu no vulla que axí sia com tu vols, ans
2Re 24,24	just preu e ofaré a nostre Senyor	Déu oferssó agradabla. Comprà David la era
2Re 24,25	adifichà aquí altar a nostre Senyor	Déu e ofarí aquí ofersó de coses de pau. E
2Re 24,25	de coses de pau. E nostre Senyor	Déu hach mercè de tota la terra e tolch
1Re 20,19	barena, car no siurà nangú là on tu	deus siura. Tu, donchs, ta n'iràs tost en
1Re 5,3	l'altra dia, veus que Dagon, lur	déus , jaÿa enclín en terra, davant l'
1Re 7,3	de tot vostro cor e tolets los	déus stranys [*] e daretz vostra cor a
1Re 7,4	traguéran de mig loch d'ells	déus stranys [*]. 5 Samuel dix: –Ajustats
1Re 8,8	mi desemperat e han servit strayns	déus , axí ho fan a tu. 9 Donchs, tu ou ara
1Re 15,23	és quax paccat de colra falsos	déus . Donchs, per ço com tu has
1Re 28,15	los falisteus conbàtan contra mi, e	Déus se és partit de mi e no m'ha volgut
1Re 9,25	ab Samuel aquell dia, 25 e puy	devalàran de la muntanya en la ciutat, e
1Re 9,27	Saül. Capítol X 27 E com ells fóran	devalats en la darera part de la ciutat,
1Re 16,13	dia ensà lo sparit de nostre Senyor	devallà en David. Ab aytant, se n'anà
1Re 1,9	Allí, prevera, seÿa sobra sa sgleya	devant las portes de la casa de nostre
1Re 1,18	que la tua serventa trobàs gràcia	devant los teus vulls. Donchs la fembra
1Re 1,19	Éls sa lavàran al matí e adoràran	devant nostra Senyor Déu; despuys tornàran
1Re 2,11	en la casa de nostra Senyor,	devant Elí, lo pravera. 12 Mas los fills
1Re 2,17	lo paccat dels infants era molt gran	devant nostre Senyor [*]. 18 Samuel
1Re 2,18	Senyor [*]. 18 Samuel ministrava	devant nostre Senyor, e era infant, e
1Re 4,3	Senyor ha vuy a nós fets fugir	devant los falisteus? Aportem así l'arqua
1Re 4,17	dix: –Lo poble d'Israell és fuyt	devant los falisteus, e gran mortaldat és
1Re 6,20	hòmens de Betzames: –Qual porà star	devant nostro Senyor Déu [*], e quant sa
1Re 7,6	Els vanguéran en Masfat e ploràran	devant nostra Senyor e degunàran aquell
1Re 9,12	diguéran: –Así és. Veus qu'ell és	devant vós. Cuytat-vos, car ell és
1Re 10,25	e preposà-la en un loch de Saül	devant nostre Senyor. E Samuell na lexà
1Re 11,4	Gaboch e diguéran aquestes paraules	devant tot lo poble. E tot lo pobla lavà
1Re 12,3	de retra comta. 3 Diguats-ma	devant nostra Senyor Déu [*] lo rey lo
1Re 12,17	sabrets que vós havets grans mals	devant nostre Senyor, car vós havets
1Re 14,13	los uns li cahían davant e [*]	devant son scuder, qui saguia ell. 14 E la
1Re 15,19	t'ést tornat a presa e has mal fet	devant nostre Senyor? 20 E Saül dix a
1Re 15,30	he paccat, mas ara honra tu a mi	devant los vells de mon poble e davant los
1Re 15,30	mi davant los vells de mon poble e	devant los fills d'Israell. E torna-te
1Re 16,22	–Yo vull que ton fill David estigua	devant mi [*]. 23 Donchs, com l'esperit
1Re 20,3	sertament que yo he trobada gràcia	devant tos ulls. Per què ell dirà: “No
1Re 29,6	Senyor Déu, car tu ést just [*]	devant mi [*]. Mas no plau als prínceps ne
2Re 7,19	tro así? 19 Mas encara açò és vist	devant los teus ulls éserè pocha cosa,
2Re 7,26	servencial teu David serà stablida	devant nostre Senyor, 27 Car tu, Senyor de

2Re 22,10	carbons. 10 E anclinà los sellas e	devellà e calsiuguà sobra los seus peus. 11
1Re 13,5	e ficàran lurs tendes en Macinàs,	devers orient, de prop Batavent. 6 E com
1Re 17,41	41 E lo falisteu acostà's	devers David [*] 42 [*] e'l meynspresà.
1Re 20,41	lavà's David de un loch qui era	devers tramuntana e gità's en terra e
1Re 2,15	vania lo serf del pravera e	deya en aquell qui sacrificava: «Dóna a mi
1Re 2,16	crua.» 16 E aquell que sacreficava	deya a ell: «Lexa cramar primerament lo
1Re 2,16	pren-ta'n a ta volentat.» E ell	deya : «No sarà axí, ans ma'n donaràs ara
1Re 27,10	e tornava-sa'n a Achís. 10 E	deya-li Chis: «Contra qui sots anats
2Re 2,23	Azaell no volch antendra ço que lli	deya Abner, [*] e levors girà's la asta
1Re 9,9	volían damanar alguna cosa a Déu,	deyan : «[*] Anem al vaent.» Aquell qui vuy
1Re 11,7	Iraell per mà de sos misatgers, qui	deyan : –Si n'hi ha algú que no ísquan
1Re 18,7	e ab altres sturmens, 7 e [*]	deyan : –Saül n'ha morts M, e David, XM. 8
1Re 21,11	terra? E no cantàvan per cors e no	deyan : “Saül n'ha morts M, e David, XM”?
1Re 29,5	5 No és aquest David dell qual [*]	deyan : “Saül n'ha morts M, e David, XM”?
2Re 19, 9	lo bé que David los havia fet e	deyan los uns als altres: –Lo rey deliurà
1Re 18,22	[*] 22 Saül manà a sos serfs [*]:	– Deÿts a David menys de mi: “Tu plaus al
2Re 7,5	-te'n al meu servicial David e	di-li : “Aquestes coses diu nostre Senyor
2Re 24,12	profeta: 12 –Vé-te'n a David e	di-li aquestes paraules: “Aquestes
1Re 28,13	dix lo rey a ella: –No hajas paor.	Di'm què has vist. Dix la fembra a Saül:
2Re 12,21	21 Diguéran-li sos sarvacials:	– Di'ns per què dejunaves e ploravas quant
1Re 1,4	de nostro Senyor. 4 Donchs lo	dia vench que Alcanà dech sacraficar, e
1Re 1,7	axí ho faÿa ella cascun any com lo	dia vania qu'ells anàvan a la casa da
1Re 3,2	manifesta. 2 Asdavench-sa un	dia que Elí geÿa en son lit, e sos vulls
1Re 3,12	oja ab II orelles [*]. 12 En aquell	dia yo sositaré contra Elí totes les coses
1Re 4,12	de Benjamín vench en Siló aquel	dia matex e havia son vastiment esquinçat
1Re 5,3	se lavàran per lo matí en l'altra	dia , veus que Dagon, lur déus, jaÿa enclín
1Re 5,4	-lo en son loch. 4 E en l'altra	dia [*] éls trobàran Dagon caüt que gaÿa
1Re 5,5	aquel loch en Asot dentrò en aquest	dia de vuy. 6 La mà de nostro Senyor sa
1Re 6,15	a nostre Senyor en aquell	dia . 16 E V dels prínceps dels falisteus
1Re 6,16	tornàran-se'n en Caron en aquell	dia . 17 Aquestes són les semblances del
1Re 6,18	Senyor, la qual era entrò aquell	dia dintra lo camp de [*] Betsemes. 19 E
1Re 7,2	arque de nostre Senyor. 2 D'aquell	dia ensà que lla archa del Senyor stech en
1Re 7,6	nostra Senyor e degunàran aquell	dia e diguéran: –A tu, Senyor, havem
1Re 7,10	e nostre Senyor tronà aquell	dia ab gran tabustoll contra los falisteus
1Re 8,18	serfs. 18 E vós cridarets en aquell	dia mercè a nostre Senyor contra vostre
1Re 8,18	nostro Senyor no oyrà vós en aquell	dia , per ço com vós havets damanat rey. 19
1Re 9,24	Donchs Saül menjà ab Samuel aquell	dia , 25 e puys devalàran de la muntanya en
1Re 9,26	matí, com ells fóran lavats e lo	dia era ja clar, Samuel apallà Saül en lo
1Re 10,9	sanyals vangéran a ell aquell	dia . 10 Donchs ells vanguéran al damunt
1Re 11,11	sí que anch no sasà fins que'll	dia comensà scalfar. E tots los altrás
1Re 11,13	–Null hom no sarà mort en aquest	dia de uy, car nostre Senyor ha feta vuy
1Re 12,2	ma joventut ab vós entrò en aquest	dia de vuy. Veus que yo són así present de
1Re 13,22	dentrò a l'agulló. 22 E com lo	dia de la batalla fò vangut, null hom de
1Re 14,1	Capítol XIII 1 E sdevench-se un	dia que Jonatàs, fill de Saül, dix a un
1Re 14,37	Nostre Senyor no li respòs aquel	dia . 38 Saül dix: –Aplegats sa tots los
1Re 16,13	mig loch de sos frares. E d'aquell	dia ensà lo sparit de nostre Senyor
1Re 18,2	matex. 2 Saül ratench ell aquell	dia e no li atorguà que tornàs a casa de
1Re 18,9	ell sinó sol lo regna! 9 D'aquell	dia avant Saül no podia guardar David
1Re 18,10	adretament. 10 Aprés, a l'altra	dia , lo maligna sparit envahí Saül, enaxí
1Re 18,10	E David sonava la rauta [*] cascun	dia . Saül tania una lansa 11 e tramès-la

1Re 19,24	e cantà tot nuu per tot aquell	dia e aquella nit. E de açò exí un
1Re 20,5	en lo cam entrò al vespra del III	dia . 6 E si ton para demana mi, diràs axí:
1Re 20,12	a David: –Vet de matí per tot lo	dia sercaré la santència de mon para, e si
1Re 20,26	parlà nanguna paraula en tot aquell	dia , car pensave's que per vantura li fos
1Re 20,27	purificat. 27 Com vench en lo sagon	dia [*], encara no sech nul hom alà on
1Re 20,34	falonia e no menjà en tot lo sagon	dia de les calendes, car fo fet falló e
1Re 21,5	Nós som guardats hir e l'altra	dia tercer, com anàvam. E los vexells dels
1Re 21,7	de fresch e de calent. 7 En aquell	dia havia aquí un hom servicial de Saül
1Re 27,6	ab tu? 6 Lavors Achís donà aquell	dia a David Xichalet. E per açò és feta
1Re 27,6	dels reys de Judà entrò en aquest	dia de vuy. 7 E stech David en la regiò
1Re 28,20	no havían manjat pa en tot aquel	dia . 21 [*] Dix la fembra: –[*] 22 Oges la
1Re 29,3	no he trobat en ell nangun mal del	dia ensà que fusch [*] entrò aquest dia de
1Re 29,3	dia ensà que fusch [*] entrò aquest	dia de vuy. 4 E los prínceps dels
1Re 29,8	trobat en mi, servencial teu, del	dia ensà que só davant tu entrò en aquest
1Re 29,8	que só davant tu entrò en aquest	dia de huy, que yo no vengua a combatra
1Re 29,10	sareu levats de nits e's comansarà	dia a fer, vets-vos-en. 11 E axí David
1Re 30,1	30,Tit Capítol XXVIII 1 En lo terç	dia , com David fo vangut en Sicalec ab los
1Re 30,13	ha'm jaquit per ço com l'altra	dia ma comansà a vanir la malaltia, 14 e
1Re 30,17	e ancalsà'ls del vespra de un	dia entrò al vespra d'altra dia, e no n'
1Re 30,17	de un dia entrò al vespra d'altra	dia , e no n'scapà nangú sinó CCCC hòmens
1Re 30,25	anats a la batalla. 25 E d'aquell	dia avant stablíran que fos lig en Israell
1Re 31,6	Saül e III fills seus, e en aquell	dia lo seu scuder e tots los seus
1Re 31,6	quí éran de la sua casa, en aquell	dia moríran. 7 E com los fills d'Israell,
1Re 31,8	jaquides. 8 E quant vench altra	dia après aquells da lla batalla,
2Re 1,2	II dies en Sichalech 2 e en lo III	dia aparech un hom que vania de les tendes
2Re 2,17	Forts, en Gabaon. 17 En aquell	dia moch-sa gran ramor e gran batalla e
2Re 2,24	qui fogia, lo sol sa pos e lo	dia defugí. E vanguéran en un loch on
2Re 3,1	aminvava e pus flaqua era e tot	dia se destrovia. 2 E David engendrà fills
2Re 3,35	ab David encara que era gran e alt	dia , jurà David: –Açò faça Déu a mi [*],
2Re 3,37	-los molt [*]. 37 E en aquel	dia conech tot lo poble d'Irael que lo
2Re 4,5	e Bannà, e antràran en lo mig del	dia , e era d'estiu, en la casa de
2Re 5,2	tua e [*] som, 2 mes hir e l'altra	dia e de aquí anant, con era Saül rey
2Re 6,8	fariment o mort de Ozà entrò aquest	dia de vuy. 9 David tamé fort nostre
2Re 6,9	fort nostre Senyor Déu, e aquell	dia ell dix: «Quant entrarà la archa de
2Re 6,23	Saül, no hach fill entrò que murí,	dia 'n què n'hach e murí de part. 7,Tit
2Re 7,6	6 car yo no he habitat en casa del	dia ensà que amané los fills de Israell de
2Re 7,6	de la casa de Agipta entrò al	dia de vuy, mas he anat en tabernacle e en
2Re 11,2	coses sa faían, sdavenc-sa un	dia que David sa fo lavat del lit en què
2Re 11,12	demà [*]. E stech [*] fins l'altra	dia . 13 E convidà-lo David, e menjà e
2Re 12,18	18 E sdavench-sa que llo VII	dia l'infant morí. E los sarvacials no hu
2Re 19,2	per so com lo poble oyí dir aquell	dia que llo rey plorava son fill Absalon.
2Re 19,19	en ton cor que yo he fetes del	dia ensà que tu ést partit de Jerusalem,
2Re 22,1	Déu aquest dictat o cant en aquell	dia que nostro Senyor Déu lo deliurà de
2Re 22,19	que mi. 19 E ell acupà mi en lo	dia de la mia aflicció e nostre Senyor fo
2Re 23,10	la sanch qui fo sacada. E en aquell	dia féu nostre Senyor gran salut, e lo
2Re 23,12	molts dels falisteus. E aquell	dia fo feta gran salut en Israell. 13 E ja
2Re 24,18	E vench Gad profeta a David aquell	dia e dix-li: –Puja e stablex altar a
2Re 22,5	me han anvironat, los torents del	diabla han tangut mi. 6 Les cordes, les de
2Re 20,1	-sa que aquí havia un hom dell	diabla que havia nom Ciba, fill de Bocrí
1Re 8,7	poble e totes les coses qu'ells	dian a tu. Car ells no han pas en tu

1Re 14,9	aquests barons [*]. 9 Si ells nos	dían enaxí: “Sperats-nos entrò que nós
1Re 20,31	de ta mara? 31 Car en tots los	dias en los quals viurà lo fill de Ysay
2Re 4,4	[*] havia haüt un fill qui era	dibil e malalt en los peus, car no havia
2Re 22,1	David a nostra Senyor Déu aquest	dictat o cant en aquell dia que nostro
1Re 14,10	dentrò ells. 10 Mas si ells nos	dien : “Vanits-ne a nós”, nós anem a
2Re 11,5	aytantost prenys, e tramès a David	dient que prenys era. 6 E tantost David
2Re 11,6	David tramès misatges a Joab	dient : «Tramit-ma Ories ethey.» E Joab
1Re 1,11	aquell a nostra Senyor en tots los	dies de la sua vida, e raor no muntarà
1Re 1,28	donat a nostre Senyor a tots los	dies de sa vida. Donchs, ells adoràran
1Re 2,19	gonella, la qual portava en los	dies qui éran stablits com vanían en Siló
1Re 7,2	del Senyor stech en Chariarim los	dies fóran complits enaxí que XX anys. E
1Re 7,13	desobra los falisteus en tots los	dies de Samuell. 14 E les ciutats fóran
1Re 7,15	d’Israell e tot lo poble tots los	dies de sa vida. 16 E anvironava cascun
1Re 10,8	e sacrificis pacificables. Per VII	dies tu’m spararàs [*], e que yo mostra a
1Re 11,3	la ciutat de Jabès: –Dóna a nós VII	dies d’espai, que nós pugam trametra
1Re 13,8	ell era spaventat. 8 Asparà’s VII	dies , axí com Samuell li havia dit, e
1Re 14,52	contra los falisteus en tots los	dies de Saül, car Saül acompanyava a si
1Re 15,35	despuys Samuel no viu Saül en los	dies de sa vida, entrò en los dies de sa
1Re 15,35	los dies de sa vida, entrò en los	dies de sa mort. Emperò Samuel plorà per
1Re 17,16	los fills d’Israell entrò a XL	dies . 17 E Isahí dix a David [*]: –Vés,
1Re 18,27	fet gendre del rey. 27 Aprés pochs	dies , David sa lavà e anà-sa’n a Acaron
1Re 18,29	fo fet anamich de David en tots sos	dies . 30 E los prínceps dels falisteus
1Re 27,11	E açò era decret seu en tots los	dies en los quals ell habità en la terra
1Re 28,1	XXVII 1 E fonch fet en aquells	dies que los falisteus ajustàran la sua
1Re 29,3	Israell, e ha stat ab mi per molts	dies [*]? E yo no he trobat en ell nangun
1Re 30,12	e ravaní lo seu sparit, car III	dies e III nits havían pasades que no
1Re 31,13	bosch de Jabès. E dajunàran per VII	dies . Expl Ací se acaba lo Libre primer de
2Re 1,1	que havia feta a Malech, e stech II	dies en Sichalech 2 e en lo III dia
2Re 2,32	ell e l’andamà matí, com sa faÿa	dies , fóran en Hebron. 3, Tit Capítol III 1
2Re 5,10	e grans coses. 10 E creixia tots	dies , e nostre Senyor era ab ell. 11 E
2Re 12,3	e aytal beura com él, e aytots	dies dormia en son lit prop ell, car
2Re 20,4	–Hajes fets vanir de así a III	dies tots los hòmens de Judà e tu sies
2Re 21,1	1 E lavors fonch gran fam en los	dies de David e durà per III anys
2Re 21,10	no hy jaquia acostar los aucells de	dies ne les bèsties de nits. 11 E diguéran
2Re 24,8	8 E aprés VIII messos e XX	dies fóran en la terra de Jerusalem e
2Re 24,13	e tu fugiràs, o per sert III	dies haurà pastilència e gran mort en la
1Re 14,34	–Departits-vos per tot lo poble e	diets a ells que cascú aduga a mi son bou
2Re 10,3	en la terra dells fills d’Amon, 3	digéran los prínceps dels fills de Amon a
2Re 8,18	de David éran praveres e en major	dignitat posats que tots los altres. 9, Tit
1Re 2,36	e un tortel de pa e qu’él que	digua : “Yo us prech que vós ma reebats a
1Re 20,2	cosa gran ne pocha qu’ell no m’ho	digua . [*] 3 E altra vaguada [*] dix
1Re 27,1	per so que Saül sa desesper de mi e	digua e fos que no’m serch vuymés en tota
2Re 12,28	so com yo la hauré guarejada, no	digua hom que yo l’haja presa ne jo no
1Re 12,3	són así present de retra comta. 3	Diguats -ma devant nostra Senyor Déu [*]
2Re 20,16	ciutat cridà e dix: –Oiats, oiats!	Diguats a Joab que s’acost a mi, e
2Re 24,13	e veges què volls, per ço que ho	digue en aquell qui m’hic ha tramès. 14 E
1Re 4,3	se’n tornà a les tendas. Lavors	diguéran los primers nats de Israell: –Per
1Re 4,6	los falisteus oýran los crits, ells	diguéran : –Quina veu e quin crit és aquest
1Re 4,7	Donchs éls [*] [*] [*] gamagàran e	diguéran : 8 –Guay a nós! Car ells no fóran
1Re 4,20	mort, de dolor infantà. 20 E [*]	diguéran -li aquells que li stàvan

1Re 5,7	de Azot vaéran aquesta plagua,	diguéran: –No romangua la archa del déu d'
1Re 5,8	dels falisteus se ajustàran e	diguéran: –Què farem nós de la arqua del
1Re 5,10	[*] Cridàran los hòmens [*] e	diguéran: –Per què'ns havets aduyta así
1Re 5,11	[*] los prínceps dels falisteus [*]	diguéran: –Lexats anar l'archa del déu d'
1Re 6,2	los praveras e los davins e los	diguéran: –Què farem nós de la archa del
1Re 6,2	ella en son loch. Los quals	diguéran: –Si vós tramatets l'archa del
1Re 6,20	farit lo migà pobla [*]. 20 Lavors	diguéran los hòmens de Betzames: –Qual
1Re 6,21	als habitants de Canachirion e	diguéran a ells: –Los falisteus han
1Re 7,6	Senyor e degunàran aquell dia e	diguéran: –A tu, Senyor, havem paccat.
1Re 8,5	e vanguéran a Samuell en Ratama 5 e	diguéran a ell: –Tu ést anvalit, e tos
1Re 8,19	no volch oyr la veu de Samuel, ans	diguéran: –No sarà axí pas! Mas nostra rey
1Re 9,11	qui anàvan pohar aygua, e ells	diguéran a ellas: –És así lo vaent? 12
1Re 9,12	lo vaent? 12 Elles responguéran e	diguéran: –Así és. Veus qu'ell és devant
1Re 10,11	qu'ell era ab los profetes [*],	diguéran los uns als altrás: –Qual cosa és
1Re 10,27	toquats. 27 Mas los fills de Belial	diguéran: –Donchs, aquest porà nós salvar?
1Re 11,1	Galaad, e tots los hòmens de Jabès	diguéran a Naàs: –Raeb-nos en t'
1Re 11,3	a tot lo poble d'Israell. 3 Lavors	diguéran a ells los pus vells hòmens de la
1Re 11,4	vanguéran a Saül en Gaboch e	diguéran aquestes paraules devant tot lo
1Re 11,9	e als fills de Judà, XXXM. 9 E	diguéran als misatgers qui éran vanguts:
1Re 16,4	e axíran a ell a carera e	diguéran-li: –Véns tu per pau? 5 E ell
1Re 16,15	de nostre Senyor. 15 Los serfs	diguéran a ell: –Vet que lo maligna sparit
1Re 29,3	en la darera companya ab Achís. 3 E	diguéran los prínceps dels falisteus a
1Re 29,4	falisteus fóran irats e falons e	diguéran a Achís: –Torn-se'n aquex hom
2Re 3,23	despuys e tantost comtáran e	diguéran a Joab que Abner, fill de Ner,
2Re 5,1	de Israell a David en Habron e	diguéran: –Vet nós boqua tua e [*] som, 2
2Re 5,6	jebuseu, habitador de la terra. E	diguéran a David: –No antraràs así, si no
2Re 6,12	Déu ell e tota la sua casa. 12 E	diguéran al rey David que nostre Senyor
2Re 11,10	rey e no anà a la sua casa. 10 E	diguéran a David: –Uries no és anat a la
2Re 12,19	–Adonchs, mort és l'infant? E ells	diguéran: –Mort és. 20 E llavò's lavà
2Re 19,1	19, Tit Capítol XVII 1 E llavors	diguéran a Joab que lo rey plorava e
2Re 19,14	una volentat e tramatéran al rey e	diguéran: –Torna tu e tots los teus
2Re 19,41	d'Israell anàran-sa'n al rey e	diguéran-li: –Per què los hòmens de
2Re 20,11	astat prop de Amasà, qui era mort,	diguéran: –Veus aquell qui volch éser
2Re 21,4	haratat de nostre Senyor Déu? 4 E	diguéran los gabaÿtes: –Nós no havem
2Re 21,5	que fasa a vosaltres? 5 E ells	diguéran al rey: –Nós davem destruir
2Re 21,11	dies ne les bèsties de nits. 11 E	diguéran a David so que Rafà havia fet,
2Re 21,17	juràran los hòmens de David e	diguéran: –Ja de vuymés no iràs ab nós en
1Re 6,4	la mà de Déu no's pertex de vós. 4	Diguéran: –Qual cosa és la que nós li
1Re 11,10	de Jabès, que n'hagren goig. 10	Diguéran: –Nós axirem demà a vós, e farets
1Re 14,11	11 E los falisteus los víran.	Diguéran: –Veus que los habreus íxan de
1Re 21,11	de Saül e anà en Achís, en Gech. 11	Diguéran los sarvacials de Acís a ell:
1Re 30,20	[*] lo bastiar [*] davant si matex.	Diguéran: –Aquesta presa és de David. 21 E
2Re 11,3	qui era aquella que axí era bella.	Diguéran-li que aquella era Barsabé,
2Re 12,21	'n en la sua casa [*] e manjà. 21	Diguéran-li sos sarvacials: –Di'ns per
2Re 2,4	que regnàs sobra la casa de Judà. E	diguéran a David que'ls hòmens de Jabès
1Re 1,8	li dix Alcanà, son marit: –Anna,	dignes -ma per què plores ne per què no
1Re 8,9	9 Donchs, tu ou ara lur veu, emperò	dignes anans a ells la draturea del rey
1Re 20,4	4 Dix Jonatàs [*]: –Tot quant tu	dignes a mi, tot ho faré volantés. 5 E dix
1Re 3,17	li dix: –Jo són así present. 17 [*]	–Dignes qual és la paraula que nostra
1Re 9,27	de la ciutat, Samuel dix a Saül:	–Dignes al servacial que pas e qu'ell

1Re 15,16	e dites [*] anit. E Saül li dix:	– Digues -m'ho. 17 Samuel li dix:
1Re 12,12	d'Amon, era vangut contra vós,	digués a mi: “Axí no serà, mes rey regnarà
2Re 1,8	8 dix-ma: »–Qui ést, tu? »E yo	diguí : »–Hom melechita. 9 »E dix-ma
1Re 2,36	per él, e qu'ell que ofira un	diner de argent e un tortel de pa e qu'él
1Re 9,8	–Vet que yo he la quarta part de un	diner d'argent. Donem-la a l'hom de
1Re 21,7	havia aquí un hom servicial de Saül	dins lo tabernacle de nostre Senyor, que
2Re 5,9	e cases engir e antorn d'ela e	dins e comansà en Malorir e féu aquí grans
2Re 12,16	e antrà-sa'n en una cambra de	dins e jach sobra la terra. 17 E vanguéran
1Re 6,18	la qual era entrò aquell dia	dintra lo camp de [*] Betsemes. 19 E
1Re 16,22	d'él son scuder. 22 Saül tramès a	dir a Isayí: –Yo vull que ton fill David
1Re 18,24	linatge! 24 E [*] tornàran-ho a	dir a Saül, e plaguéran a Saül. 25 [*] [*]
1Re 20,21	tramatre a les sagetes un infant e	dir -li-he: “Vé, aporta las sagetes.”
2Re 12,18	morí. E los sarvacials no hu volían	dir a David. [*] 19 E vaent ell que los
2Re 13,2	que era encara verge no li gosava	dir res [*]. 3 E Jonadab, fill de Samaà,
2Re 13,21	e fort irat, emperò no volch res	dir a Amon [*]. 22 E anch pus Absalon no
2Re 19,2	éran, per so com lo poble oyí	dir aquell dia que llo rey plorava son
2Re 19,8	sech en la porta. E tot lo poble oy	dir que'll rey seÿa davant la porta e
2Re 24,3	ta doble en C dobles. Mas què vol	dir que'll rey, senyor meu, vulla ara
1Re 20,3	gràcia devant tos ulls. Per què ell	dirà : “No sàpia asò Jonatàs per ço que per
1Re 20,7	gran solemnitat.” 7 E si ton para	dirà : “Ben stà”, pau sarà ab mi. E si ell
1Re 20,10	10 E dix David [*]: –Qui m'ho	dirà [*]? 11 Dix Jonatàs [*]: –Vina ab mi,
1Re 10,2	saltaran envers grans coves. Ells	diran a tu: “Les someras són trobades. [*]
1Re 3,9	e, si d'aquí avant apella a tu,	diràs : “Seynor, parla, cor lo teu serf ou
1Re 16,2	un vadell de ton bastiar en ta mà e	diràs : “Yo són vangut sacrificar a nostra
1Re 20,6	III dia. 6 E si ton para demana mi,	diràs axí: “David ma pragà que'll lexàs
2Re 7,8	feta a mi casa sadrina? 8 E ara tu	diràs al meu servicial David: “[*] Yo
2Re 11,25	etey. 25 Dix David al misatge: –Açò	diràs a Joab: “No t'smaÿs ne t'
2Re 24,12	que't vulles, e faré axí com tu	diràs .” 13 E vench Gad a David e dix-li:
1Re 20,22	“Vé, aporta las sagetes.” 22 Si yo	diré a l'infant: “Vet les sagetes aquí
1Re 20,22	mi, car pau serà a tu [*]. E si no,	diré a l'infant: “Vine, vet les sagetes
1Re 28,8	en l'asparit fitònich so que yo't	diré . 9 Dix la fembra [*]: –Vet que tu
2Re 12,1	a David: –Jutja'm açò que jo't	diré : Dos hòmens havia en una ciutat, la
2Re 13,28	los: –Com Amon serà scalfat da vi e	diré a vosaltres que lli donets, levors
2Re 20,18	oig. 18 Dix la fembra: –Açò que yo	diré és fort bell proverbi e bella
1Re 11,9	misatgers qui éran vanguts: –Enaxí	direts vós als hòmens de Jabès [*]: “Vós
2Re 4,1	Habron, e sobra les sues mans fóran	disolutas , e tot Israell fo fort torbat. 2
1Re 3,13	comensaré a complir. 13 E li he ja	dit que jutjaré la sua casa per lo seu
1Re 8,6	a Samuel, per tal com ells havían	dit : «Dóna a nós rey que nos jutga.»
1Re 9,10	son servent: –Molt és bo so que has	dit . [*] Ells anàran en la ciutat on era
1Re 9,15	en la sua vanguda e havia-li	dit : 16 –[*] Yo tramatre damà a tu un home
1Re 9,17	–Aquest és l'home que yo t'havia	dit . Aquest senyorejarà sobra lo meu
1Re 10,10	10 Donchs ells vanguéran al damunt	dit coll, e [*] los profetas axíran a
1Re 10,15	–Mostra'm lo que Samuel t'ha	dit . 16 E Saül dix [*]: –Ha'ns dit que
1Re 10,16	ha dit. 16 E Saül dix [*]: –Ha'ns	dit que lles someres éran trobades. Mas no
1Re 10,19	ha vós salvats [*], e vós havets	dit : “No volem que axí sia, mes stablex
1Re 13,8	VII dies, axí com Samuell li havia	dit , e Samuel no vench en Galgalad, e lo
1Re 18,20	qui havia nom Michol, e açò fonch	dit a Saül e plach a ell molt. 21 E Saül
1Re 19,11	muller, hach a ell açò recomtat e	dit : “Si tu no't salvas aquesta nit, tu
1Re 19,19	Ramacha. 19 E anunciat fo a Saül e	dit : «Ver que David és en Aioch, en
1Re 19,22	loch són Samuel e David? E fon-li	dit : –Ells són en Aiot, en Ramacha. 23 [*]

1Re 29,9	los prínceps dels falisteus nos han	dit que no davals ab nós en la batalla. 10
2Re 1,10	-lo axí com ell matex me havia	dit , car yo sabia e vaÿa qu'ell no podia
2Re 1,16	ha parlat contra tu matex e ha	dit : “Yo he mort lo untat de nostra
2Re 5,2	Israell. E nostre Senyor ha	dit a tu: »-Tu daràs a manjar al poble meu
2Re 5,8	tots los jabuseus, car David havia	dit que aquell que auciuiria lo jabuseu e
2Re 7,26	lo teu nom enpardonablement e sia	dit Senyor de companyes, Déu sobra
2Re 7,27	a la orella del servicial teu e has	dit : “Casa adificaré a tu.” E per ço lo
2Re 11,18	la batalla, axí com Joab li havia	dit . 19 [*] [*] 20-21 [*] 22 [*] 23 Dix lo
2Re 12,12	amaguadament, jo faré so que t'he	dit davant tots quants són en Israell e lo
2Re 13,30	mul e fugíran. 30 [*] E tantost fo	dit a David que Absalon havia morts tots
2Re 20,5	los hòmens [*] que David li havia	dit e stech més del terme que David li
2Re 21,19	III noms és nomanat David, e és	dit Adeodarus, fill de Salt, com nostre
2Re 21,19	del bosch darera les ovelles; e és	dit Palmitari, car del linatge de Mastel
2Re 21,19	l'honrament de nostre Senyor és	dit belemnita, car és de la tera de
2Re 23,3	aquell, per la mia lengua. 3 Yo he	dit : Déu d'Israell ha parlat a mi, lo
1Re 6,10	10 Doncs ells ho fèran en la manera	dita [*]. 11 [*] 12 [*] E anàran-sa
1Re 9,21	trip de Benjamín? Per què has tu	dita a mi aquesta paraula? 22 Samuel pres
1Re 15,16	coses nostra Senyor ha parlades e	dites [*] anit. E Saül li dix: -Digues-
1Re 17,23	aquelles paraules que debans havia	dites , e David les oyí. 24 [*] 25 Un de
1Re 20,23	De les paraules que yo e tu havem	dites , nostre Senyor sia entra mi e tu
2Re 1,13	lles tendes de Israell e li havia	dites aquestes coses: -D'on ést, tu? E
2Re 7,29	tu, car tu, Senyor, has parlades e	dites aquestes coses, e de la tua
1Re 7,16	lo poble d'Israell en los demunt	dits lochs, 17 e puigs ells sa'n
2Re 21,20	batalla fou un hom que havia VI	dits en cascuna mà e en cascun peu, e éran
1Re 2,27	a Elí e dix a ell: -Aquestes coses	diu nostre Senyor: “No aparaguí yo
1Re 9,6	e és noble hom, e tot so qu'ell	diu sdevé meyns de tot dupta. Donchs, anem
1Re 10,2	axotblidades, e és angoxós per tu e	diu : “Què faré yo de mon fill?” 3 »E, com
1Re 10,18	als fills d'Israel: -Lo Senyor [*]	diu açò: “Yo he amanat lo poble de Israell
1Re 11,12	dix a Samuel: -Qual és aquell que	diu que Saül no regnarà sobra nós? Fets-
1Re 15,2	Senyor. 2 Lo Senyor de les hosts	diu : “Aquestes coses yo he comtades, totes
1Re 20,12	santència de mon para, e si ell ma	diu res de bé de tu, yo, aytantost, t'ho
2Re 5,6	los orbs e contrets Quaix qui	diu que: “Nós no havem obs ajuda dels
2Re 5,8	de la sua cavallaria. E per ço	diu hom: «Lo sech ne lo contret no
2Re 7,5	David e di-li: “Aquestes coses	diu nostre Senyor Déu: Donchs tu no
2Re 12,7	-Tu ést l'hom qui ha fet açò. E	diu nostre Senyor [*]: “Yo t'unté en rey
2Re 12,10	presa per muller? [*] 10 E per so	diu nostre Senyor que per nangun temps no
2Re 12,11	cultel de la tua casa. [*] 11 E	diu nostre Déu: “Yo susitaré e scomouré
2Re 13,13	per orat en Israell. Fé axí, germà:	diu -ho al rey, e ell no t'ho nagarà. 14
2Re 24,12	aquestes paraules: “Aquestes coses	diu nostre Senyor: De III coses lig-na
2Re 24,13	vench Gad a David e dix-li: -Açò	diu nostre Senyor: O VII anys hauràs fam
2Re 2,26	sia parilosa? Donchs per què no	dus al poble que no ancalç sos frares? 27
2Re 13,4	per què aflaueys [*], per què no	dus què has? Dix Amon: -Són anamorat de
1Re 1,18	carera e menjà e no mudà sa cara en	diverses maneres. 19 Éls sa lavàran al
2Re 11,25	per aquesta batalla. Car molts e	diversos esdavaniments sa davénan en
1Re 1,8	e no volia menjar. 8 Ladonchs li	dix Alcanà, son marit: -Anna, digues-ma
1Re 1,11	molt agrament a nostra Senyor, 11 e	dix : -Senyor, Déu de companyes, si tu
1Re 1,15	has bagut. 15 Anna li respòs e li	dix : -Axí m'ajut Déu, que no és pas axí
1Re 1,17	dolor e de mon plor. 17 Lavors Elí	dix [*]: -Vé-te'n en pau, e lo Senyor
1Re 1,18	tu l'has praguat. 18 E aquella li	dix : -Yo volria que la tua serventa trobàs
1Re 1,22	22 E Anna no hy anà pas, car ella	dix a son marit: -No hy iré pas entrò que

1Re 1,23	23 E Elchanà, son marit,	dix a ella: –Tu fé so que has vist que sia
1Re 1,26	no la conoxia. 26 Mas lavors Anna	dix a ell: –Sényer, sapiats per sert que
1Re 1,28	aquí nostra Senyor, e Anna ahòra e	dix : 2, Tit Capítol II 1 Mon cor s'és
1Re 2,20	banay Alcanà e a sa muller e	dix a ell: –Nostre Senyor ratrà a tu
1Re 2,23	del tabernacle. 23 Per què ell	dix : –Per què fets vosaltras aquestes
1Re 2,27	Donchs un homa de Déu vench a Elí e	dix a ell: –Aquestes coses diu nostre
1Re 3,5	són así. 5 On él corech a Elí e li	dix : –Vet mi así, cor tu m'has apallat.
1Re 3,5	mi así, cor tu m'has apallat. Elí	dix : –Yo no he tu apellat. Torna-ta'n e
1Re 3,9	lo qual sa levà e anà a Elí 9 e	dix a ell: [*] –Vé-te'n e dorm e, si
1Re 3,10	vaguadas: –Samuel, Samuel! Samuel	dix : –Senyor, parla, car lo teu serf ou
1Re 3,11	teu serf ou tu. 11 E nostre Senyor	dix a Samuel: –Vet que yo fas aytal
1Re 3,16	Elí. 16 Donchs Elí apallà Samuel e	dix -li: –O, Samuel, mon fill! Lo qual li
1Re 3,16	mon fill! Lo qual li respòs e li	dix : –Jo són así present. 17 [*] –Digues
1Re 3,18	a mi res [*]. 18 Donchs Samuel	dix a ell totes les paraules, enaxí que no
1Re 3,21	Samuel [*], e la paraula que Samuel	dix sdevench en tot lo poble d'Israell.
1Re 4,17	és açò esdvangut [*]? 17 Aquell li	dix : –Lo poble d'Israell és fuyt devant
1Re 4,21	[*] 21 E apelà l'infant Ichabot, e	dix : «La glòria de nostra Senyor és tolta
1Re 4,21	car la archa de Déu és presa.» E	dix per son sogre e per son marit: 22 –La
1Re 7,3	de nostre Senyor. 3 Ladonchs Samuel	dix a tot lo poble d'Israell: –Si vós vos
1Re 7,5	d'ells déus stranys [*]. 5 Samuel	dix : –Ajustats tot lo poble d'Israell en
1Re 7,12	d'aquell loch pedra de Ajuda, e	dix : «Nostre Senyor ha-nos ajudat entrò
1Re 8,7	Senyor Déu, 7 e nostre Senyor Déu	dix a Samuel: –Ojes la veu del poble e
1Re 8,22	a nostra Senyor. 22 E nostra Senyor	dix a Samuel: –Oges la lur veu e stablex
1Re 8,22	e stablex rey sobra éls. E Samuel	dix al poble d'Israell: –Cascú se'n vaja
1Re 9,3	para de Saül, éran pardudes, e Cis	dix a Saül: –Mon fill, pren un dels serfs
1Re 9,5	e no les haguésan atrobadas, Saül	dix al serv [*]: –Vina e tornem-nos-
1Re 9,6	que sia angoxós per nós. 6 Lo qual	dix a ell: –Vet que en aquesta ciutat ha
1Re 9,7	nós som venguts querir. 7 E Saül	dix a son serf: –Vet que nós irem. Mas
1Re 9,8	per presentalla? [*] 8 Altra volta	dix lo serf a Saül: –Vet que yo he la
1Re 9,10	apallat sa enrera «vaent». 10 Saül	dix a son servent: –Molt és bo so que has
1Re 9,17	hach guardat Saül, nostra Senyor	dix a ell: –Aquest és l'home que yo t'
1Re 9,18	18 E Saül se acostà a Samuel [*] e	dix : –Prech-ta que'm mostres la casa
1Re 9,23	convit havia XXX hòmens. 23 Samuel	dix al coch: –Aporta aquela part que yo't
1Re 9,24	una spatlla davant Saül, e Samuel	dix a Saül: –Vet así so qui és romàs. [*]
1Re 9,26	Samuel apallà Saül en lo soler e	dix a ell: –Leva't, e iràs-te'n.
1Re 9,27	la darera part de la ciutat, Samuel	dix a Saül: –Digues al servacial que pas e
1Re 10,1	sobra lo cap de Saül e basà ell e	dix : –Vet que nostra Senyor ha tu untat
1Re 10,16	lo que Samuel t'ha dit. 16 E Saül	dix [*]: –Ha'ns dit que lles someres éran
1Re 10,16	someres éran trobades. Mas no li	dix nanguna cosa de la paraula del regna
1Re 10,18	apallà lo poble [*] en Masfat, 18 e	dix als fills d'Israel: –Lo Senyor [*]
1Re 10,24	de les spatlles amunt. 24 Samuel	dix a tot lo poble: –Vós havets aquell que
1Re 10,25	cridà: –Nostra rey viva! 25 Samuel	dix , donchs, all poble la lig del regna e
1Re 11,5	Saül vania prés sos bous del camp e	dix : –Què ha lo poble ne per què plòran? E
1Re 11,12	II ensemps. 12 Lo poble	dix a Samuel: –Qual és aquell que diu que
1Re 11,13	e nós auciuem-los. 13 E Saül	dix : –Null hom no sarà mort en aquest dia
1Re 11,14	al poble de Israell. 14 E Samuel	dix al pobla: –Vanits, e anem-nos-en
1Re 12,1	1Re 12, Tit Capítol XII 1 Samuel	dix a tot lo poble d'Israell: –Veus que
1Re 12,5	nangú, ne has pres do [*]. 5 Ell	dix a ells: –Nostre Senyor és mon
1Re 12,6	responguéran: –Bo és axí. 6 Samuel	dix al poble: –Nostre Senyor, qui féu
1Re 12,19	Senyor e Samuel, e tot lo poble	dix a Samuel: –Pregua per los teus serfs a

1Re 12,20	nós damanam a nós rey. 20 Samuel	dix : –No hajats por. Si bé havets fet
1Re 13,3	açò vist, Saül sonà una botzina e	dix per tota la terra: «Òjan los habreus e
1Re 13,9	d'él a poc a poch. 9 Donchs Saül	dix : –Aportats a mi holocausts e
1Re 13,11	a ell a carrera [*], 11 e Samuel li	dix : –Què has tu fet? Saül dix: –Com yo
1Re 13,11	li dix: –Què has tu fet? Saül	dix : –Com yo viu que'Il poble sa departia
1Re 13,13	a nostra Senyor.” [*] 13 Samuel	dix [*]: –Tu has fet follament, car tu no
1Re 14,1	un dia que Jonatàs, fill de Saül,	dix a un jovencel, son scuder: –Pasem
1Re 14,6	l'altra, a migjorn [*]. 6 Jonatàs	dix al jovansel [*]: –Vina e pasem [*] los
1Re 14,7	a molts o a poch. 7 E l'ascuder	dix a ell: –Fes so que plàcia [*]. 8 Dix
1Re 14,12	[*] e dixéran: –Vanits a nós [*]. E	dix Jonatàs [*]: –Anem, saguex a mi. [*]
1Re 14,17	desà e delà. 17 Ladonchs Saül	dix al poble [*]: –Guardats e anquarits
1Re 14,18	Jonatàs e son scuder [*]. 18 Donchs	dix Saül a Achià: –Aporta la archa de
1Re 14,24	24 [*] E [*] Saül conjurà lo poble,	dix : –Maleÿt sia aquell homa que menjarà
1Re 14,33	anunciat a Saül [*]. Lo qual los	dix : –Vós havets trespasada la lig.
1Re 14,34	[*] a mi una gran pedra. 34 Lavors	dix Saül: –Departits-vos per tot lo
1Re 14,36	altar a nostra Senyor. [*] 36 Saül	dix : –Anem sobra los falisteus da nit e
1Re 14,37	consell a nostre Senyor. 37 E [*]	dix : –Yo pasaguiré aquells? Si tu liures
1Re 14,38	no li respòs aquel dia. 38 Saül	dix : –Aplegats sa tots los angles del
1Re 14,41	40 [*] 41 E Saül preguà e	dix a nostre Senyor: –Senyor, Déu d'
1Re 14,42	e lo poble ne fou quiti. 42 Levors	dix Saül: –Metets sort entre mi e Jonatàs,
1Re 14,43	E la sort caech a Jonatàs. 43 Saül	dix a Jonatàs: [*] [*] 44 [*] –[*] Cové
1Re 14,45	sens dupta, de mort. 45 E lo poble	dix [*]: –Donchs, Jonatàs morà, qui ha
1Re 15,1	1Re 15,Tit Capítol XV 1 Samuel	dix a Saül: –Nostre Senyor ha mi tramès a
1Re 15,6	sos aguayts en un torent. 6 Saül	dix als cineus: –Anats, partits-vos de
1Re 15,10	10 Nostre Senyor vench a Samuel e	dix a ell: 11 –Yo'm panet a mi yo he
1Re 15,13	Samuel fo vangut a Saül, 13 Saül	dix : –Beneÿt sies tu de nostre Senyor. Yo
1Re 15,14	paraula de nostre Senyor. 14 Samuel	dix a ell: –De quina veu és aquesta de
1Re 15,15	en les mies orelles [*]? 15 E Saül	dix : –Lo poble l'ha amenat de Amalech,
1Re 15,16	totes les altres coses. 16 Lavors	dix Samuel a Saül: –Sofir-ma, e yo
1Re 15,16	e dites [*] anit. E Saül li	dix : –Digues-m'ho. 17 Samuel li dix:
1Re 15,17	dix: –Digues-m'ho. 17 Samuel li	dix : –Donchs, ¿no fuist tu fet cap e
1Re 15,18	18 ha tu tramès en aquesta carera e	dix a tu: “Vé e auciu los paccadors de
1Re 15,20	fet devant nostre Senyor? 20 E Saül	dix a Samuel: –Enans he oÿda la veu de
1Re 15,22	a lur Déu en Galgala. 22 Samuel	dix : –Donchs, ¿nostre Senyor vol
1Re 15,24	arera, que tu no sies rey. 24 Saül	dix a Samuel: –Yo he peccat, per ço com he
1Re 15,26	yo ahor lo meu Senyor. 26 E Samuel	dix a Saül: –Yo no me'n tornaré ab tu,
1Re 15,28	que lo hy esquinçà. 28 E Samuel	dix a ell: –Nostre Senyor ha tolt vuy a tu
1Re 15,30	hom, que faça panitència. 30 Saül	dix : –Yo he paccat, mas ara honra tu a mi
1Re 15,32	adorà nostre Senyor. 32 E Samuel	dix : –Amenats a mi Gag, lo rey d'Amalech.
1Re 15,32	lo qual era molt gras, e tramolà, e	dix : «Axí departex mi amargosa mort?» 33 E
1Re 15,33	mi amargosa mort?» 33 E Samuell li	dix : –Enaxí com lo teu coltell ha fetas
1Re 16,1	16,Tit Capítol XVI 1 Nostra Senyor	dix a Samuel: –Dentrò a quant ploreràs, ne
1Re 16,2	sia rey sobra mon poble. 2 Samuel	dix : –En qual manera yo iré? Car Saül ho
1Re 16,2	e ocir-m'ha. E nostre Senyor li	dix : –Tu pendràs un vadell de ton bastiar
1Re 16,5	-li: –Véns tu per pau? 5 E ell	dix : –Hoch, [*] e són vangut per
1Re 16,6	fóran entrats, ell vahé Eliab e	dix : –E donchs, ést tu aquell que nostro
1Re 16,7	ha alet [*]? 7 E nostra Senyor	dix [*]: –No reguardaràs la sua cara, [*]
1Re 16,8	apellà Aminadap [*]; Samuel li	dix : –[*] No ha aquest alet [*]. 9 E Ysayí
1Re 16,9	E Ysayí li manà Saman, del qual ell	dix : –Encara nostre Senyor no ha aquest
1Re 16,10	VII fills seus. Lavors Samuel	dix a Ysayí: –Nostre Senyor no ha elet

1Re 16,11	vists tots tos fills? E Ysayí	dix [*]: –Encara n’hi ha un manor qui
1Re 16,12	[*] e era bel [*]. E nostre Senyor	dix a Samuel: –Leve’t e unta-lo, car
1Re 16,18	-lo. 18 Respòs un de sos serfs e	dix : –Vet que yo he vist lo fill de Ysayí
1Re 16,19	Saül tramès sos misatges a Isayí e	dix : –Tramit a mi David, ton fill, qui
1Re 17,10	nostres serfs [*]. 10 E lo falisteu	dix : –Yo he aontades [*] les companyes d’
1Re 17,17	Israell entrò a XL dies. 17 E Isahí	dix a David [*]: –Vés, porta a tos frares
1Re 17,23	bort [*] axí de ses tendes e	dix aquelles paraules que debans havia
1Re 17,25	24 [*] 25 Un de aquells de Israell	dix a David: –Has tu vist aquest hom que
1Re 17,26	e sens traüt en Israell. 26 E David	dix [*] qu’ell auciuria lo no circumcís
1Re 17,32	e com David fou amanat davant Saül,	dix : –Nangú no haja por d’aquest
1Re 17,33	contra ell e auciuré’l. 33 Saül	dix a David: –Tu no poràs contrestar en
1Re 17,37	de la mà de aquest felisteu. Saül	dix [*]: –Vé, nostre Senyor sia ab tu. 38
1Re 17,44	ab bastó? E malai a David [*]. 44 E	dix a David: –Vina a mi e yo daré la tua
1Re 17,45	les bèsties de la terra. 45 E David	dix [*]: –Tu véns contra mi ab spasa e
1Re 17,55	combatre contra lo falisteu, ell	dix a Abner, príncep de sa cavallaria: –O
1Re 17,55	és aquest jovancell? E aquell li	dix : –Senyor, sàpias [*] que jo no hu sé.
1Re 17,56	[*] que jo no hu sé. 56 E al rey li	dix : –Damana a ell de qui és fill. 57
1Re 17,58	mans lo cap del falisteu. 58 E Saül	dix a ell: –O donzell, de qual linatja ést
1Re 18,8	fon molt irat de aquesta paraula e	dix : –A David n’han donats XM e a mi no,
1Re 18,17	e de Judá amàvan David [*]. 17 Saül	dix a David: –Vet así Merob, la major
1Re 18,18	falisteus l’auciuran.» 18 David	dix [*]: –Quin hom són [...] Israell, que yo
1Re 19,2	E Jonatàs ho descobrí a David e li	dix : –Saül, mon para, ta vol auciura. Per
1Re 19,4	parlà a Saül, para seu, de David e	dix : –O senyor [*], no vulles pacar contra
1Re 19,6	açò oÿt, fou abononçat [*] e jurà e	dix : –Sàpias sertament qu’ell no serà
1Re 19,17	la imatga en son lit [*]. 17 E Saül	dix a Michol: –Per què m’has tu scarnit e
1Re 19,17	has lexat anar mon anamich? E Micol	dix [*]: –Per ço com él parlà a mi e’m
1Re 19,17	[*]: –Per ço com él parlà a mi e’m	dix : “Lexa-me’n anar, si no, jo t’
1Re 20,3	ho digua. [*] 3 E altra vaguada [*]	dix David: –Ton para sap sertament que yo
1Re 20,3	no sia trist.” Mas jurà açò David e	dix : –Viva nostre Senyor Déu e viva la tua
1Re 20,5	a mi, tot ho faré volantés. 5 E	dix David a Jonatàs: –Vet que demà són
1Re 20,9	en mi, servecial teu. [*] 9 E	dix Jonatàs [*]: –[*] Jo faré açò: que, si
1Re 20,10	jo t’ho faré a saber. 10 E	dix David [*]: –Qui m’ho dirà [*]? 11 Dix
1Re 20,12	cam. E com fóran exits defora, 12	dix Jonatàs a David: –Vet de matí per tot
1Re 20,18	mia casa [*]. 16-17 [*] 18 Donchs	dix Jonatàs a David: –Demà saran calendes
1Re 20,27	nul hom alà on solia seura David. E	dix Saül a Jonatàs [*]: –Per què no és
1Re 20,30	30 E Saül fou irat contra Jonatàs;	dix -li: –Fill de bagasa! Donchs no
1Re 20,36	e vench ab un infant [*]. 36 E	dix Jonatàs a l’infant: –Vé, aporta les
1Re 20,37	la primera sageta. Cridà Jonatàs e	dix a l’infant: –Vet la sageta qui és més
1Re 20,38	E cridà altra veguada a l’infant e	dix -li: –Cur-hi, vé tost e no t’
1Re 20,40	Jonatàs les armes a l’infant e	dix -li: –Vé-te’n tost e aporta-les
1Re 21,1	fo vangut David sens cavallers e	dix -li: –Per què ést vangut tot sol, que
1Re 21,8	de tots los pastors de Saül. 8 E	dix [*] a Achimàlech: –Si has así cultell
1Re 21,14	anava per la sua barba aval. 14 E	dix Achís als seus servacials: –Vosaltres
1Re 27,5	ànsia Saül de cercar David. 5 E	dix David a Achís: –Si yo atrobava gràcia
1Re 27,12	12 E craech Achís a David e	dix : –Molt mal ha fet contra lo poble seu
1Re 28,2	axiràs ab mi en les tendes. 2 E	dix David a Achís: –Ara sabràs què farà lo
1Re 28,6	Senyor, e nostre Senyor no li	dix res ni li respòs ni per preveres ne
1Re 28,10	sagrament a ella an nostra Senyor e	dix -li: –Viva nostre Senyor, car per
1Re 28,13	tan gran mal? Car tu ést Saül! 13 E	dix lo rey a ella: –No hajas paor. Di’m
1Re 28,14	vist qui pujava de la terra. 14 E	dix -li Saül: –Qual és la sua forma? Dix

1Re 28,15	la sua cara e ahorrà-lo. 15 E	dix Samuel a Saül: –Per què m’has
1Re 28,23	camí. 23 E Saül no ho volc pendre e	dix : –No manjaré. E los seus ministres e
1Re 29,3	a sí mateys aquests jueus. E	dix Achís als prínceps dels falisteus:
1Re 29,6	XM””? 6 Axí Achís apallà David e	dix -li: –Viva nostro Senyor Déu, car tu
1Re 29,8	ne los majorals dels falisteus. 8 E	dix David a Achís: –Què he jo fet, e què
1Re 29,9	rey, senyor meu? 9 Respòs Achís e	dix a David: –Yo sé que tu ést bo davant
1Re 30,7	’s David ab nostro Senyor [*] 7 e	dix a Ebitar prevera [*]: –Fes ensà vers
1Re 30,8	aconsellà’s ab nostre Senyor Déu e	dix : –Senyor Déu, saguiré aquests ladres o
1Re 30,8	Déu, saguiré aquests ladres o no? E	dix nostre Senyor a ell: –Encalsa’ls. Car
1Re 30,13	havia manjat ne bagut aygua. 13 E	dix -li David: –De qual loch ést tu? E
1Re 30,13	qual loch ést tu? E ell respòs e	dix : –Jo són servacial teu, senyor, e són
1Re 30,15	a aquesta companya? E ell respòs e	dix : –Jura’m per Déu que no m’aucies ne
1Re 30,22	saludà-lo pacificablament. 22 E	dix un hom malvat e desestruch qui era
1Re 31,4	e nafràran-lo molt malament. 4 E	dix Saül al seu scuder: –Trau lo teu
2Re 1,3	la sua cara e adorà David. 3 E	dix David en aquell hom: –D’on véns? E
2Re 1,3	David en aquell hom: –D’on véns? E	dix aquell hom: [*] 4 [*] –Fas-ta a
2Re 1,5	e Jonatàs, son fill, són morts. 5 E	dix David en aquell hom [*]: –Com sabs tu
2Re 1,6	son fill Jonatàs? 6 Respòs aquell e	dix : –Io vanguí per vantura en lo munt de
2Re 1,8	’m e, com yo li haguí respòs, 8	dix -ma: »–Qui ést, tu? »E yo diguí:
2Re 1,9	»E yo diguí: »–Hom melechita. 9 »E	dix -ma Saül: »–Stà sobra mi e ociu-ma,
2Re 1,13	coses: –D’on ést, tu? E aquell li	dix : –Yo són fill de un hom strany de la
2Re 2,1	aconsallà’s ab nostre Senyor Déu e	dix : –Donchs, Senyor, pujaré en una de
2Re 2,1	en una de lles ciutats de Judà? E	dix -li nostre Senyor: –Puja. Dix David:
2Re 2,1	Dix David: –En qual loch pujaré? E	dix -li nostre Senyor: –En Hebron. 2
2Re 2,5	tramès David misatges als hòmens e	dix -los: –Baneÿts siats, vosaltres, de
2Re 2,14	los altras de lla altra part. 14 E	dix Abner a Joab: –Lévan-sa los
2Re 2,14	jútjan davant nós. E respòs Joab e	dix : –Lévan-sa. 15 E levàran-sa de
2Re 2,20	20 E girà’s Abner e vaé Azael e	dix Abner: –Azaell? E Azaell respòs: –Yo
2Re 2,22	star que no ancalsàs Abner. 22 E	dix -li altra vaguada Abner: –Pertex-ta
2Re 2,26	patit. 26 E cridà Abner a Joab e	dix -li: –Donchs entrò a lla mort sa
2Re 2,27	que no ancalç sos frares? 27 E	dix Joab: –Viva nostra Senyor, que si
2Re 3,7	e Abner antrà-sa’n a ella. E	dix Isbòsech, fill de Saül, a Abner: 8
2Re 3,8	irat per aquellas paraules qui li	dix Isbòsec e dix-li: –Donchs, cap de ca
2Re 3,8	paraules qui li dix Isbòsec e	dix -li: –Donchs, cap de ca jo són contra
2Re 3,12	misatgers a David per si matex e	dix : –De qui és la terra? E per so que
2Re 3,13	e jo ratornaré a tu tot Israell. E	dix David: –Yo voler faré ab tu
2Re 3,13	tu amistança. Mas una cosa ta daman	— dix David—: no vauràs la mia cara tro que
2Re 3,14	misagers a Isibòsech, fill Saül, e	dix -li: –Rit-ma la mia muller Michol,
2Re 3,16	saguí-la plorant entrò Aurim. E	dix Abner a son marit: –Vé e torna-ta
2Re 3,17	tornà-sa’n. 17 E Abner tramès e	dix aquesta paraula als vells d’Israell:
2Re 3,18	cor nostre Senyor parlà a David e	dix : “En la mà del servencial meu David
2Re 3,21	que éran vangut ab ell. 21 E	dix a David Abner: –Jo’m lavaré per so
2Re 3,24	24 E Joab antrà-sa’n al rey e	dix -li: –Què has fet? Vet Abner, qui és
2Re 3,28	aquesta cosa que hach feta Joab,	dix : –Mundo són jo [*], car yo no mir mal.
2Re 3,31	e fraturans de pa. 30 [*] 31 E	dix David a Joab e a tot lo pobla qui era
2Re 3,33	plorà, 33 e planyent Abner lo rey	dix : «Ja Déu no vulla que tu, Abner, sies
2Re 3,38	en la mort de Abner [*]. 38 E	dix lo rey als seus misatges: –E vosaltres
2Re 4,8	de Isbòsech, fill de Saül, [*] e	dix al rey: –Vet lo cap de [*] l’anamich
2Re 4,9	9 E respòs-los David [*] e	dix : –Viva nostra Senyor Déu, qui ha
2Re 5,19	consallà’s ab nostre Senyor Déu e	dix : –Senyor, si yo puig als falisteus,

2Re 5,20	Baal Farsim e farí los falisteus, e	dix : –Nostre Senyor ha departits los meus
2Re 5,23	aconsallà's ab nostre Senyor e	dix : –Senyor Déu, pujaré contra los
2Re 6,9	nostre Senyor Déu, e aquell dia ell	dix : «Quant entrarà la archa de Déu en la
2Re 6,12	la sua casa per la arqua de Déu. E	dix David: «Iré a la casa de Bedadom e
2Re 6,20	Micoll [*] axí a carera a David e	dix -li: –O, quant ést stat gloriós vuy
2Re 6,21	axí com un bastax o un ribaut. 21 E	dix David a Michol: –Viva nostre Senyor
2Re 7,2	de tota part de sos anamichs, 2 e	dix a Natan profeta: –E no veus que yo
2Re 7,4	de Déu vench a Natan profeta e	dix -li: 5 –Vé-te'n al meu servicial
2Re 7,18	E stech [*] danant nostre Senyor e	dix : –Qual és, nostre Senyor Déu, la mia
2Re 9,1	9,Tit Capítol VIII 1 E David	dix : –Ha-hy nangun romàs de la casa de
2Re 9,2	nom Sibà, e lo rey apallà-lo e li	dix : –Ést tu Sibà? E aquel respòs: –Yo són
2Re 9,6	e manàran-lo-hy [*]. 6 [*] E	dix David: –Mifibòsech! [*] –Así só,
2Re 9,8	8 E Mifibòsech ahora David e	dix : –E qui són jo servicial teu? Car has
2Re 9,9	apallà Sibà, servicial de Saül, e	dix : –Yo he donat a Mifibòsech, fill de
2Re 9,11	XV fills e XX sarvicials. 11 E	dix Sibà al rey: –Senyor, axí com tu has
2Re 10,2	Amon, e regnà Amon, son fill. 2 E	dix David: –Faré misericòrdia ab Amon,
2Re 11,8	manera donàvan la batalla. 8 E	dix David a Ories: –Vé-ta'n a la casa
2Re 11,10	–Uries no és anat a la sua casa. E	dix David a Uries: –E tant camí has anat,
2Re 11,11	no ést anat a lla tua casa? 11 E	dix a David: –L'archa de Déu e los fills
2Re 11,12	tua [*] yo no faré aytal cosa! 12 E	dix David [*]: –Stà vuy encara así, e demà
2Re 12,1	tramès Natan profeta a David, e	dix Natan a David: –Jutja'm açò que jo't
2Re 12,5	irat e falló contra lo rich hom e	dix a Natan: –Viva nostra Senyor, car l'
2Re 12,13	són en Israell e lo sol.” 13 E	dix David a Natan: –Yo he greument paccat
2Re 12,13	danant nostre Senyor. E Natan	dix : –Per sert nostre Senyor ha trasmudat
2Re 12,19	antès que l'infant era mort, e	dix a sos servicials: –Adonchs, mort és l'
2Re 12,22	que és mort, tu menges e beus. 22 E	dix David: –Com l'infant era viu, yo
2Re 12,27	E Joab tramès misatgers a David e	dix : –Jo he garejat e combatut contra
2Re 13,4	de Amon, e era hom fort savi, 4 e	dix Jonadab a Amon: –Fill del rey, per què
2Re 13,6	axí. E com lo rey lo vench vasitar,	dix Amon al rei: –Prech-ta, senyor meu,
2Re 13,9	farines. E no'n volch manjar. E	dix Amon: –Ísqvan hich tots quants hich
2Re 13,10	hich ha. E com tots fóran fora, 10	dix Amon a Tamar: –Aporta lo manjar en la
2Re 13,11	lo manjar danant, Amon pres Tamar e	dix -li: –Jermana mia, vina e jau ab mi!
2Re 13,15	que lla amor que lli havia haüda. E	dix -li Amon a Tamar: –Leve't e vés-te
2Re 13,20	e ploran a casa de Absalon. 20 E	dix Absalon [*]: –Ha jagut ton frare ab
2Re 13,24	fills del rey 24 e vench al rey e	dix -li: –Senyor, jo fas tonra les mies
2Re 13,25	teus servicials. 25 Al rey David	dix a Absalon: –Fill meu, no'm vullés
2Re 13,28	féu manament a sos servicials e	dix -los: –Com Amon serà scalfat da vi e
2Re 13,32	fill de Sammà, frara da David, e	dix : –Senyor meu, no't cuyts que tots los
2Re 19,5	e antrà en la casa del rey e	dix -li: –Vuy has confusos tots tos
2Re 19,11	tramès Sadoch e Abitar, praveras, e	dix -los: –[*] Per què vanits darrés a
2Re 19,19	davant lo rey e ahora-lo [*] 19 e	dix -li: –Senyor rei, prech-ta que no
2Re 19,21	respòs Abisay fill de Sirvià e	dix : –Donchs, no morà Semeý per so com
2Re 19,25	dentrò que tornà en pau. 25 [*] E	dix lo rey: –Mifibòsech [*]. 26-27 Respòs
2Re 19,26-27	[*]. 26-27 Respòs Mifibòsech e	dix : –Senyor, lo meu servicial me
2Re 19,33	tendes, car era fort rich hom. 33 E	dix lo rey a Basalay: –Vina ab mi en
2Re 19,38	aquell bé que't plaurà. 38 –Donchs	– dix lo rey–, Canaan, fill teu, vaja ab
2Re 19,43	respòs Israell als hòmens de Judà e	dix -los: –X parts són yo major que
2Re 20,1	tochà la corneta e la nafill e	dix : –No havem nós part en David. No havem
2Re 20,6	terme que David li havia posat. 6 E	dix David a Abisay: –Donchs, major treball
2Re 20,9	ell lo podia traura tost [*]. 9 E	dix Joab a Amassà: –Déu ta saul, frare

2Re 20,16	fort sàvia de la ciutat cridà e	dix : –Oiats, oiats! Diguats a Joab que s’
2Re 20,17	ell. 17 E Joab acostà’s a ella, e	dix ella a Joab: –Ést tu Joab? E dix Joab:
2Re 20,17	e dix ella a Joab: –Ést tu Joab? E	dix Joab: –Jo són. E dix la fembra: –Oges
2Re 20,17	tu Joab? E dix Joab: –Jo són. E	dix la fembra: –Oges les paraulles de lla
2Re 20,17	paraulles de lla tua sarvicial. E	dix Joab: –Jo les oig. 18 Dix la fembra:
2Re 20,20	nostre Senyor Déu? 20 Respòs Joab e	dix : –Ya Déu no vulla que yo andaroch ne
2Re 20,21	partir-nos-hem de lla ciutat. E	dix la fembra a Joab: –Nós lansarem a tu
2Re 21,2	ell aucís los gabonites. 2 [*] e	dix -los-ho. Emperò los gabonites no
2Re 21,3	fills de Israell e de Judà. 3 E	dix lavors David als gabonites: –Què poré
2Re 21,4	ne de la casa de Israell. E lavors	dix David: –Què volets que fasa a
2Re 21,6	de nostre Senyor Déu sa enrera. E	dix lo rey: –Yo daré a vosaltres aquells
2Re 23,1	són les dareras paraules que	dix David, fill de Ysaý: «Dix l’hom al
2Re 23,15	dasijà David aygua de sisterna e	dix : –Si hich havia nangú qui’m donàs a
2Re 23,17	-la a nostra Senyor Déu 17 e	dix : –Prech nostre Senyor que’m perdó,
2Re 24,1	enfaloni’s contra Israell, [*] e	dix David a Joab: –Vé e nombra los hòmens
2Re 24,2	hòmens d’Israell e de Judà. 2 E	dix lo rey a Joab, príncep de lla
2Re 24,10	’s com havia comtat lo poble e	dix David a nostre Senyor Déu: –Senyor, jo
2Re 24,11	11 E lavà’s David al matí, e	dix nostre Senyor Déu a Gad profeta: 12
2Re 24,13	tu diràs.” 13 E vench Gad a David e	dix -li: –Açò diu nostre Senyor: O VII
2Re 24,14	aquell qui m’hic ha tramès. 14 E	dix David a Gad proffeta: –Gran treball m’
2Re 24,16	mercè sobra la aflicció tant gran e	dix a l’àngel qui farí lo poble: –Basta
2Re 24,17	Auvena, qui era hom jabuseu. 17 E	dix David a nostre Senyor Déu com hach
2Re 24,18	Gad profeta a David aquell dia e	dix -li: –Puja e stablex altar a nostre
2Re 24,21	lo senyor meu al seu servacial? E	dix -li David: –Per ço só vangut que
2Re 24,22	qui és vanguda en lo poble. 22 E	dix Aurena, pravera [*]: –[*] lo senyor
2Re 24,23	donà-ho al rey, aquestas coses, e	dix : –Nostre Senyor, Déu teu, reebrà lo
1Re 4,16	Elí [*] [*] [*] 15 [*] 16 [*] [*]	Dix en aquell: [*] –En qual manera és açò
1Re 9,19	’m mostres la casa del vaent. 19	Dix Samuel: –Yo són [*]. Munta davant mi a
1Re 10,14	oncles li damanà [*]: –Què fets?	Dix : –Som anats cercar les someras e, com
1Re 10,15	trobar, som vanguts a Samuel. 15	Dix -li l’oncle: –Mostra’m lo que
1Re 14,8	a ell: –Fes so que plàcia [*]. 8	Dix lavors Jonatàs: –Vet que nós anam
1Re 14,36	E no laxàran un d’èls viu. [*]	Dix lo pravera: –Anem demanar consell a
1Re 16,11	ha un manor qui guarda les ovelles.	Dix Samuel [*]: –Tramit aquel cercar e
1Re 16,17	tu ho sofiras pus laugerament. 17	Dix Saül a sos serfs: –Sercats a mi un
1Re 17,37	de sa infantesa ensà. 34-36 [*] 37	Dix David: –Nostre Senyor, qui deliurà mi
1Re 17,43	[*] 42 [*] e’l meynspresà. [*] 43	Dix lo falisteu a David: –Són yo cha, que
1Re 20,4	per mort en poch de temps. 4	Dix Jonatàs [*]: –Tot quant tu digues a
1Re 20,11	David [*]: –Qui m’ho dirà [*]? 11	Dix Jonatàs [*]: –Vina ab mi, e iscam
1Re 20,42	molt; mes més plorà David. 42	Dix Jonatàs a David: –Vé-te’n en pau.
1Re 21,2	que no vangut null hom ab tu? 2	Dix David [*]: –Lo rey m’ho manà, que
1Re 21,9	del rey ma faÿa fort cuytar. 9	Dix -li lo prevera: –Vet así lo coltell
1Re 27,1	27,Tit [*] 1	Dix Davit en son cor: «Si no quart mi
1Re 28,1	-sa a la batalla contra Israell.	Dix Achís a David: –Jo he sabut que tu e
1Re 28,2	sabràs què farà lo teu servacial.	Dix Achís [*]: –Yo posaré, tostemps que jo
1Re 28,7	ne per sompnis ne per profetes. 7	Dix Saül als seus servacials: –Sarcats-
1Re 28,8	e una nit vanguéran a la fembra.	Dix Saül: –Davina en l’asparit fitònich
1Re 28,9	fitònich so que yo’t diré. 9	Dix la fembra [*]: –Vet que tu sabs
1Re 28,11	mal a tu per aquesta cosa. 11	Dix la fembra a Saül: –Què vols que
1Re 28,11	a Saül: –Què vols que sucita?	Dix Saül: –Susita’m Samuel. 12 E com la
1Re 28,13	–No hajas paor. Di’m què has vist.	Dix la fembra a Saül: –Déu he vist qui

1Re 28,14	-li Saül: –Qual és la sua forma?	Dix la fembra: –Homa vel, vastit d'un
1Re 28,15	–Per què m'has treballat [*]?	Dix Saül: –Per ço t'he resusitat, car
1Re 28,16	apallat tu per veura què faré. 16	Dix Samuel: –Pus nostro Senyor s'és
1Re 28,21	manjat pa en tot aquel dia. 21 [*]	Dix la fembra: –[*] 22 Oges la veu de la
1Re 30,15	cramada la ciutat Sicalech. 15	Dix David: –Pories-me amanar a aquesta
1Re 30,23	ho hauran rabut, vàjan-sa'n. 23	Dix David: –No farets axí, frares meus, ne
1Re 30,26	éran sos proïsmas e sos parents.	Dix -los David: –Raebets banadicció [*]
2Re 1,13	ço com éran morts ab coltell. 13	Dix David en aquell hom qui era fuyt de
2Re 1,14	strany de la terra de Amalech. 14	Dix David: –Per què tu no haguist pahor ne
2Re 1,16	E acostà's a ell e matà'l. 16	Dix David en aquell que morí: –La tua
2Re 2,1	E dix-li nostre Senyor: –Puja.	Dix David: –En qual loch pujaré? E dix-
2Re 2,21	E Azaell respòs: –Yo són. 21	Dix -li Abner: –Vé-te'n a la dreta o a
2Re 5,19	-los-has en les mies mans?	Dix nostre Senyor: –Vés, puja, e jo dar-
2Re 7,3	sia posada enmig de les pells? 3	Dix Natan al rey: –Vés e fes tot quant tu
2Re 9,4	romàs, qui és contret dells peus. 4	Dix lo rey: –On és? Aquell respòs: –En la
2Re 9,7	[*] –Así só, servecial teu. 7	Dix -li David: –No hajas pahor, car jo
2Re 10,5	sa tanían fort per scarnits.	Dix -los David: –Stats-vos en Jericó
2Re 10,11	contra los fills de Amon. 11	Dix Joab a Abisay: –E si per aventura los
2Re 11,23	dit. 19 [*] [*] 20-21 [*] 22 [*] 23	Dix lo misatja a David: –Los nostres
2Re 11,25	servacials, e murí Uries etey. 25	Dix David al misatge: –Açò diràs a Joab:
2Re 12,7	la aucís e perdonà a les sues! 7	Dix Natan a David: –Tu ést l'hom qui ha
2Re 13,4	[*], per què no dius què has?	Dix Amon: –Són anamorat de Tamar, jarmana
2Re 13,5	jarmana de mon frare Absalon. 5	Dix -li Jonadab: –Ajau-ta sobra lo teu
2Re 13,12	–Jermana mia, vina e jau ab mi! 12	Dix Tamar: –Jermà meu, no'm vulles
2Re 13,35	per un pug que no havia camí. 35	Dix Jonadab al rey: –Vet los teus fills
2Re 19,22	lo untat de nostre Senyor? 22	Dix David al fill de Servià: –Què m'ha a
2Re 19,29	clams justs ne poria més cridar. 29	Dix -li lo rey: –No't cal més parlar,
2Re 19,34	Jerusalem, e staràs aquí sagur. 34	Dix Basalý al rey: –Quals són los anys de
2Re 20,4	tancadas fins que fóran mortes. 4	Dix lo rey a Amassè: –Hajes fets vanir de
2Re 20,18	E dix Joab: –Jo les oig. 18	Dix la fembra: –Açò que yo diré és fort
2Re 23,1	que dix David, fill de Ysaý:	« Dix l'hom al qual és feta la promisió de
2Re 24,3	per so que sapiam quants són. 3	Dix Joab [*]: –Nostra Senyor anadescha al
2Re 24,24	lo teu vot e lo teu sacrifici. 24	Dix lo rey a Aurena: –Ja Déu no vulla que
1Re 14,12	a Jonatàs e ll'scuder [*] e	dixéran : –Vanits a nós [*]. E dix Jonatàs
1Re 27,4	fou muller de Naball de Carmel. 4 E	dixéran a Saül que David era fugit en
2Re 19,43	has feta a mi injúria e per què no	dixéran abans a mi que jo ratornàs a mi
2Re 22,2	mans de sos anamichs e de Saül, 2 e	dixéran a nostra Senyor: «És pedra mia e
1Re 13,12	s'éran ajustats en Machinàs, 12	dixí : “Ara vandran los falisteus en
2Re 7,7	a manjar al poble meu d'Israell e	dixí : Per què no has feta a mi casa
2Re 19,29	parlar, car ferm és so que jo't	dixí . [*] 30 [*] 31 E Batzalai, galadita
1Re 8,15	de lurs vinyes, per so qu'ell	do delma a sos faells misatgers [*]. 16
1Re 10,27	en meynspreu e no li portàran null	do . E ell faÿa samblant que no oÿs nanguna
1Re 12,3	he acusat a tort, ne si yo he pres	do [*], ne si he opromut algú e compdemnat
1Re 12,4	no has oprimut nangú, ne has pres	do [*]. 5 Ell dix a ells: –Nostre Senyor
2Re 13,5	t'aparell de manjar e que te'n	do elavors. 6 E Amon féu-ho axí. E com
2Re 24,3	com ara n'has per so que sia	doblat e puy tot aquest ta doble en C
2Re 24,3	que sia doblat e puy tot aquest ta	doble en C dobles. Mas què vol dir que'll
2Re 12,6	6 e deu retra la ovella en IIII	dobles per ço com la aucís e perdonà a les
2Re 24,3	e puy tot aquest ta doble en C	dobles . Mas què vol dir que'll rey,
1Re 14,4	a manera de dens; l'una havia nom	Doce , e l'altra, Sene. 5 La un escul axia

2Re 1,26	meu, fort he gran dolor e gran	dol de tu, qui ést fort bell e qui eres
2Re 11,26	era mort, féu gran plant e gran	dol sopra ell. 27 E com hach tangut lo
2Re 19,35	uymés no han poder de jutjar suau o	dolç o amargós, o yo vuymés no'm puch
1Re 30,6	catives [*]. 6 E David fonch fort	dolent e trist, car lo pobla lo volia
2Re 11,27	sobra ell. 27 E com hach tangut lo	doll de son marit, David féu-la anar a
1Re 1,16	parlat tro ara per multitud de ma	dolor e de mon plor. 17 Lavors Elí dix
1Re 4,19	presa e son sogra e marit mort, de	dolor infantà. 20 E [*] diguéran-li
2Re 1,26	E Jonatàs, frare meu, fort he gran	dolor e gran dol de tu, qui ést fort bell
1Re 17,1	e Azecà, en les encontrades de	Domim . 2 E Saül e los fills d'Israell se
1Re 1,17	'n en pau, e lo Senyor d'Israell	don a tu la demanda de la qual tu l'has
1Re 5,10	arquá perquè lo déu d'Israell nos	don mortaldat? 11 Lavors [*] los prínceps
2Re 24,22	[*]: -[*] lo senyor meu rey e	don -ma so que's vulla ne le plàcia. E
2Re 11,2	casa que stava andret la sua una	donà qui's lavava en una salla, e aquella
2Re 11,5	dones han ans que sien prenys, e la	donà fou aytantost prenys, e tramès a
2Re 11,27	palau e pres-la per muller, e le	donà infantà un fill, que hach nom Salamó.
1Re 1,4	vench que Alcanà dech sacraficar, e	donà a Fenenà, sa muller, e a tots sos
1Re 1,5	filles part de son sacrifici, 5 e	donà 'n a Anna una sola part, per què él
1Re 6,17	Senyor per lur pacat: Azot hi	donà una semblança [*]; e Gotza, altra; e
1Re 12,18	cridà nostre Senyor, e Déu [*]	donà trons e pluges. 19 E tot lo poble
1Re 14,41	és sopra aquest poble [*]. E Déu	donà la damostrança que so havia fet
1Re 18,4	4 E despulàs una gonela que tania e	donà -la a David, [*] e son coltell e son
1Re 18,27	-les al rey [*]. Donchs, Saül	donà a ell Michol, sa filla, per muller.
1Re 20,40	asò Jonatàs e David. 40 E levors	donà Jonatàs les armes a l'infant e dix-
1Re 21,6	santificat en los vaxells. 6 Axí	donà -li lo prevera del pa santificat,
1Re 27,6	del rey ab tu? 6 Lavors Achís	donà aquell dia a David Xichalet. E per
2Re 2,23	girà's la asta de la lança e	donà -li en lo sagí, e tantost morí en
2Re 24,23	lenya en holocaust. 23 E oferí so e	donà -ho al rey, aquestas coses, e dix:
1Re 2,6	fills fo malalta. 6 Nostra Senyor	dóna mort e vida, ell mena hom a infern e
1Re 2,7	a infern e torna. 7 Nostra Senyor	dóna pobresas e riquesas e axalsa e baxa.
1Re 14,41	Senyor: -Senyor, Déu d'Israell,	dóna a mi demostrança qual cosa és açò per
1Re 14,41	sobra mi o sopra Jonetàs, mon fill,	dóna 'm vuy demostrança. O si aquest
1Re 27,5	-Si yo atrobava gràcia davant tu,	dóna 'm loch en una de les ciutats de la
1Re 2,15	e deya en aquell qui sacrificava:	« Dóna a mi de la carn, que cogua a obs del
1Re 8,5	fills no van per les tuas careras.	Dóna a nós rey qui nos jutga axí com fan
1Re 8,6	per tal com ells havían dit:	« Dóna a nós rey que nos jutga.» Samuel féu
1Re 11,3	vells hòmens de la ciutat de Jabès:	- Dóna a nós VII dies d'espai, que nós
2Re 21,6	sua parentia ne de la sua natura. 6	Dóna -nos VII dels seus fills, per ço que
1Re 18,19	com Marob, filla de Saül, dech éser	donada a David, fou donada en un altra
1Re 18,19	Saül, dech éser donada a David, fou	donada en un altra [*]. 20 E David amava
2Re 19,32	adat de LXXX anys, e aquell havia	donada molta vianda al rey dementra que
1Re 21,3	V pans o so que't trobs ma vullés	donar . 4 Al pravera respòs: -No he pa de
1Re 21,4	respòs: -No he pa de poble que puga	donar . No he sinó pa sant tan solament. Si
1Re 28,17	en la mia mà, e tolrà't lo regne e	donar -l'ha a ton proïsma David, 18 car
2Re 13,10	lo manjar en la cambra, e aquí	donar -m'has a manjar. E pres Tamar les
2Re 19,36	Senyor, aquest guardó que'm vols	donar . 37 Mas prech-ta, senyor, que me
2Re 20,3	e féu-les guardar e féu-los	donar a manjar, e staguéran aquí a manera
2Re 21,3	vosaltres ne quin remey vos poré jo	donar per so que banaescats la haratat de
1Re 2,9-10	les ancontrades de la terra e	donarà l'emperi al seu rey e axalçarà lo
1Re 12,17	Jo apallaré nostre Senyor Déu e ell	donarà trons e pluges; lavors vós sabrets
1Re 17,25	riquesa en aquell qui l'auciurà e	donarà a ell sa fila, e la casa de son

1Re 30,11	Agipta, e amanàran-lo a David, e	donàran -li pa [*] e aygua que bagués, 12
1Re 30,12	li pa [*] e aygua que bagués, 12 e	donàran -li un tros de formatge de figues
2Re 10,13	Joab e lo poble qui ab ell era,	donàran batalla contra los sarienchs, e
1Re 2,16	E ell deya: «No sarà axí, ans ma'n	donaràs ara o yo me'n pandré per força.»
1Re 18,17	así Merob, la major filla mia. Jo	donaré aquella a tu per muller, e yo no
1Re 18,21	a ell molt. 21 E Saül [*]: «Yo	donaré aquella a ell perquè li sia en
2Re 4,10	per ço com ma vania a fer que lli	donàs loguer per la misatgeria que havia
2Re 7,7	a la un dels trips al qual mané que	donàs a manjar al poble meu d'Israell e
2Re 12,22	nostre Senyor lo gorís e'l ma	donàs . 23 Ara que és mort, per què
2Re 23,15	e dix: –Si hich havia nangú qui'm	donàs a beura da l'aygua de lla sisterna
2Re 7,21	coses e tan grans per ço que tu ho	donases a conèxer al teu servicial. 22 »E
1Re 1,27	infant. Jo'l pregué, e ell ha	donat a mi la damanda que yo li damané e
1Re 1,28	requesí. 28 E per açò yo he a ell	donat a nostre Senyor a tots los dies de
1Re 2,20	per aquest infant, lo qual tu has	donat a nostre Senyor. Donchs ells sa'n
1Re 12,13	damanat. Veus que nostre Senyor ha	donat a vós rey. 14 Si vós tamets a nostra
2Re 4,8	queria destrovir la tua vida. E ha	donat nostre Senyor al senyor rei vanjança
2Re 9,9	servicial de Saül, e dix: –Yo he	donat a Mifibòsech, fill de Jonatàs, [*]
2Re 19,42	havem res manjat del rey, ne ha res	donat a nós. 43 E respòs Israell als
2Re 22,36	[*] [*]. 35 [*] 36 Tu, Senyor, has	donat a mi l'escut de la mia salut, e la
1Re 6,5	ha stada a tots vosaltres [*]. E	donats glòria al Déu d'Israell per saber
1Re 18,8	paraula e dix: –A David n'han	donats XM e a mi no, sinó M! Donchs, qual
1Re 30,23	liurades a nosaltres [*] e ha-us	donats los ladres qui éran vanguts contra
2Re 22,41	que'm contràstan. 41 Tu m'has	donats los meus anamichs a la part mia,
2Re 1,24	de drap vermèl en dalicaments e	donava ornaments d'aur als vostres
2Re 11,7	Joab e lo poble, en quina manera	donàvan la batalla. 8 E dix David a Ories:
1Re 7,1	ciutat. 1Re 7, Tit Capítol VII 1	Donch los hòmens de Cariariarim vanguéran
1Re 14,20	al pravera: –Tira ta mà a tu. 20	Donch Saül cridà e tot lo poble qui era ab
1Re 10,25	–Nostra rey viva! 25 Samuell dix,	donchs , all poble la lig del regna e
1Re 16,6	entrats, ell vahé Eliab e dix: –E	donchs , ést tu aquell que nostro Senyor ha
1Re 20,19	nangú là on tu deus siura. Tu,	donchs , ta n'iràs tost en lo loch on ta
1Re 21,3	[*] que són vangut [*]. 3 Así,	donchs , prech-ta que'm dons ara alguna
1Re 27,1	tota la terra de Israell. Fugiré,	donchs , a les sues mans.» 2 Lavà's David
1Re 28,9	de la terra. Per què tu,	donchs , vols que yo muyra? 10 E Saül féu
1Re 29,7	vengues ab nós. 7 Torna-ta'n,	donchs , [*] e no agreujaràs los prínceps
1Re 31,5	aucié's ell matex. E fòran morts,	donchs , en aquella batalla. 6 Morí Saül e
2Re 2,2	nostre Senyor: –En Hebron. 2 Pujà,	donchs , David e II mullers sues, Achinòem
2Re 19,43	mi lo rey que a vosaltras. Per què,	donchs , tu has feta a mi injúria e per què
2Re 20,6	Bocrí que no ha fet Absalon. Pren,	donchs , dels servicials del senyor teu e
2Re 23,17	car jo no faré aquesta cosa. E,	donchs , bauré jo la sanch de aquests
2Re 24,13	e gran mort en la tua terra. E,	donchs , ara delivera e veges què volls,
1Re 1,4	e éran praveras de nostro Senyor. 4	Donchs lo dia vench que Alcanà dech
1Re 1,8	ne per què és turmentat lo teu cor.	Donchs , no só yo a tu millor que X fills,
1Re 1,9	que X fills, si tu los havías? 9	Donchs , com Anna hach bagut e menjat en
1Re 1,13	e la sua veu no era oйда de nangú.	Donchs , Elí sa cuydà que ela fos
1Re 1,18	gràcia devant los teus vulls.	Donchs la fembra tench sa carera e menjà e
1Re 1,19	vanguéran en lur casa, en Ramacha.	Donchs Alquenà jach ab Anna, sa muller, e
1Re 1,23	qu'ell complescha la tua paraula.	Donchs Anna romàs e aletà son infant entrò
1Re 1,25	e l'infant era molt patit. 25	Donchs ells sacrificàran un vadell e
1Re 1,28	Senyor a tots los dies de sa vida.	Donchs , ells adoràran aquí nostra Senyor,
1Re 2,17	o yo me'n pandré per força.» 17	Donchs , lo pacat dels infants era molt

1Re 2,20	qual tu has donat a nostre Senyor.	Donchs ells sa'n tornàran en lur casa. 21
1Re 2,27	e playà a Déu e als hòmens. 27	Donchs un homa de Déu vench a Elí e dix a
1Re 3,9	parla, cor lo teu serf ou tu.”	Donchs Samuel se n'anà e dormí en son
1Re 3,15	e ell no'ls castiguà. 14 [*] 15	Donchs Samuel dormí tro al matí e obrí les
1Re 3,16	de manifestar la visió a Elí. 16	Donchs Elí apallà Samuel e dix-li: –O,
1Re 3,18	[*], si tu celas a mi res [*]. 18	Donchs Samuel dix a ell totes les
1Re 4,4	nós de la mà de nostres anamichs. 4	Donchs tramatéran en Siló e féran aportar
1Re 4,7	Senyor és vanguda en la host. 7	Donchs éls [*] [*] [*] gamagàran e
1Re 4,10	-vos e combatets-vos. 10	Donchs los falisteus sa combatéran, e'll
1Re 5,8	-la portar entorn nostra regió.	Donchs ells la se'n portàran. 9 E com
1Re 6,1	al cel. 1Re 6,Tit Capítol VI 1	Donchs la arqua de nostra Senyor fou en la
1Re 6,7	[*] e puys destroví-los [*]. 7	» Donchs , fets ara una novella careta e
1Re 6,21	e quant sa partirà ell de nós? 21	Donchs ells tramatéran misatges als
1Re 7,4	vós de lles mans dels falisteus. 4	Donchs los fills d'Israell traguéran de
1Re 8,4	e giràran lo jutgament falsament. 4	Donchs , tots los primers nats del poble se
1Re 8,9	strayns déus, axí ho fan a tu. 9	Donchs , tu ou ara lur veu, emperò digues
1Re 9,6	ell diu sdevé meyns de tot dupta.	Donchs , anem-nos a ell, si per vantura
1Re 9,14	aquels qui saran apallats. [*] 14	Donchs ells muntàran a la ciutat, e com
1Re 9,20	someras [*], car ya són trobades.	Donchs , totes les milors coses [*] dels
1Re 9,24	part que yo't comané [*]. 24	Donchs lo coch aportà una spatlla davant
1Re 9,24	asient com yo apallà lo poble.	Donchs Saül menjà ab Samuel aquell dia, 25
1Re 9,26	a ell: –Leva't, e iràs-te'n.	Donchs ell sa levà, e amdosos axíran
1Re 10,9	yo mostra a tu qual cosa faças. 9	Donchs , com Saül hach girades ses spatlles
1Re 10,10	vangéran a ell aquell dia. 10	Donchs ells vanguéran al damunt dit coll,
1Re 10,11	cosa és asdavanguda al fill de Cis?	Donchs , no és Saül entra los profetas? 12
1Re 10,19	sia, mes stablex rey sobra nós.”	Donchs ara stats davant nostre Senyor per
1Re 10,21	caech sobra lo trip de Benjamín. 21	Donchs ell aplaguà tot lo trip de Benjamín
1Re 10,21	vench de entrò a Saül, fill de Cis.	Donchs ells cercàran ell, e no poch éser
1Re 10,23	qu'él és amagat en sa casa. 23	Donchs ells hi coraguéran e amanàran-lo,
1Re 10,27	Mas los fills de Belial diguéran:	– Donchs , aquest porà nós salvar? On ells
1Re 11,4	qui'ns dafena, nós vendrem a tu. 4	Donchs los misatges vanguéran a Saül en
1Re 11,7	e Samuel, axí serà fet de sos bous.	Donchs tot lo poble hach gran paor, e tots
1Re 12,7	de Agipta, ell és present así. 7	Donchs , vós stats ara perquè yo contena
1Re 12,13	mes rey regnarà sobra nós” [*]. 13	Donchs , ara lo vostre rey és present, lo
1Re 12,17	nostre Senyor farà davant vós. 17	Donchs , no és ara tot dret temps de cullir
1Re 12,24	a vós drete carera e bona. 24	Donchs , tamets a nostra Senyor e servits a
1Re 13,4	«Òjan los habreus e tot Israell!» 4	Donchs tot lo poble d'Israell oý aquesta
1Re 13,4	és andresat contra los falisteus.»	Donchs lo poble cridà après Saül en
1Re 13,9	's a partir d'él a poc a poch. 9	Donchs Saül dix: –Aportats a mi holocausts
1Re 13,15	los manaments de nostre Senyor. 15	Donchs Samuel sa lavà e partí's de
1Re 13,20	no faésan lança ne spasa. 20	Donchs los fills d'Israell davalàran per
1Re 13,21	càvech e sa destral e son pich. 21	Donchs totes les faramentes de les raylles
1Re 13,23	lança, fora Saül e Jonatàs [*]. 23	Donchs la companya dels falisteus axí per
1Re 14,12	les coves on s'éran amaguats. 12	Donchs los falisteus parlàran a Jonatàs e
1Re 14,18	que Jonatàs e son scuder [*]. 18	Donchs dix Saül a Achià: –Aporta la archa
1Re 14,24	sia'n vanjat dels anamichs meus.	Donchs tot lo pobla dejunà [*]. 25 [*] E
1Re 14,45	de mort. 45 E lo poble dix [*]:	– Donchs , Jonatàs morà, qui ha feta aquesta
1Re 14,45	mal, car ell ha obrat uy ab Déu.	Donchs lo poble deliurà Jonatàs qu'ell no
1Re 15,1	rey sobre lo seu poble d'Israel.	Donchs , ojes ara la veu de nostre Senyor.
1Re 15,3	carera, com ell vania de Agipta. 3	Donchs , vé ara e auciu Amalec e guasta tot

1Re 15,4	bous e camels e oveles e àsans.” 4	Donchs Saül ho manà al poble, e comtà ells
1Re 15,6	a tots los fills de Israell [*].	Donchs los cineus se'n partiran [*]. 7 E
1Re 15,9	no volguéran aquelles destruir.	Donchs ells daguastàran tot so que era
1Re 15,12	se n'era tornat en Galgala.	Donchs Samuel vench tot dret a Saül, e
1Re 15,17	–Digues-m'ho. 17 Samuel li dix:	– Donchs , ¿no fuist tu fet cap e príncep
1Re 15,19	tro que los hajes tots morts.” 19	Donchs , per què tu no has oÿda la veu de
1Re 15,22	lur Déu en Galgala. 22 Samuel dix:	– Donchs , ¿nostre Senyor vol holocausts e
1Re 15,23	quax paccat de colra falsos déus.	Donchs , per ço com tu has menyspresada la
1Re 15,31	que yo ador lo Senyor, ton Déu. 31	Donchs Samuel se'n tornà e saguí Saül. E
1Re 16,4	aquel que yo t'amostraré. 4	Donchs Samuel féu axí com nostre Senyor li
1Re 16,5	per sacrificar a nostre Senyor. [*]	Donchs ell santificà Ysaí e sos fills e
1Re 16,8	cara, [*] car no l'he alet. [*] 8	Donchs Isahí apellà Aminadap [*]; Samuel
1Re 16,12	entrò qu'él sia vengut ací. 12	Donchs Isayí tramès per l'infant e tramès
1Re 16,13	aquest és aquel que yo he alet. 13	Donchs Samuel pres lo corn de l'oli e
1Re 16,20	fill, qui guarda tas ovelles. 20	Donchs Isayí pres un asa careguat de pa e
1Re 16,23	David estigua devant mi [*]. 23	Donchs , com l'esparit maligna de nostre
1Re 17,8	què sots vanguts así per combatra?	Donchs , no són yo falisteu [*]? Elegits un
1Re 17,14	après Saüll en batala. [*] 14 [*]	Donchs , com los III fills seus mejors
1Re 17,19	e vasitaràs tos frares [*]. 19	Donchs Saül e aquells fills d'Israell sa
1Re 17,22	los falisteus [*] d'altra part. 22	Donchs David lexà en les tendes so qu'él
1Re 17,31	d'Israell. 27-30 [*] 31	Donchs , les paraules que David parlà fóran
1Re 17,57	–Damana a ell de qui és fill. 57	Donchs com David sa'n tornà, que havia ja
1Re 18,8	n'han donats XM e a mi no, sinó M!	Donchs , qual cosa dafal a ell sinó sol lo
1Re 18,13	ab ell e s'ere d'él partit. 13	Donchs Saül moch ell de si e féu-lo
1Re 18,19	que yo sia gendre de rey? 19	Donchs esdavench-sa que, com Marob,
1Re 18,22	plaus al rey e a sos servicials.	Donchs , sies tu ara gendre del rey.” 23
1Re 18,27	e aportà-les al rey [*].	Donchs , Saül donà a ell Michol, sa filla,
1Re 19,4	a saber a tu tot ço que yo vauré. 4	Donchs , Jonatàs parlà a Saül, para seu, de
1Re 19,5	ha feta gran salut en Israel. [*]	Donchs , per què peccas contra la sanch no
1Re 19,18	'n anar, si no, jo t'auciuré.” 18	Donchs David fogí [*] e anà-sa'n e
1Re 19,24	nit. E de açò exí un proverbí:	« Donchs , no és Saül entre los profetes?»
1Re 20,5	és costuma prop lo rey a la taulla.	Donchs , lexa'm anar per so que m'amach
1Re 20,18	de la mia casa [*]. 16-17 [*] 18	Donchs dix Jonatàs a David: –Demà saran
1Re 20,30	Jonatàs; dix-li: –Fill de bagasa!	Donchs no conech yo ara que tu ames lo
1Re 20,31	en rey ne al regna no sarà teu.	Donchs , tramit-hi ara e amena'l-ma,
1Re 21,11	los sarvacials de Acís a ell:	– Donchs , és aquest David rey de la terra?
1Re 29,4	serà contrari a nós com combatrem.	Donchs , en quina manera poria ell fer pau
1Re 29,10	no davals ab nós en la batalla. 10	Donchs , leve't per lo matí, tu e los
2Re 2,1	's ab nostre Senyor Déu e dix:	– Donchs , Senyor, pujaré en una de lles
2Re 2,26	26 E cridà Abner a Joab e dix-li:	– Donchs entrò a lla mort sa enfalonerà la
2Re 2,26	que la desesperació sia parilosa?	Donchs per què no dius al poble que no
2Re 3,8	qui li dix Isbòsec e dix-li:	– Donchs , cap de ca jo són contra Judà vuy,
2Re 3,18	que regnàs sobra vosaltres. 18	Donchs ara damanats-ho e feis-ho, cor
2Re 7,5	coses diu nostre Senyor Déu:	Donchs tu no adificaràs a mi casa per ço
2Re 7,7	són stat ab los fills de Israell.	Donchs yo parlant no parlé a la un dels
2Re 7,20	és la lig de Adam, Senyor Déu. 20	Donchs , Senyor, què porà anadir David
2Re 7,28	praguàs a tu per aquesta oració. 28	Donchs , ara, Senyor Déu, tu ést ver Déu e
2Re 12,9	a tu yo t'anadiré encara més.” 9	» Donchs , per què has menysprasada la
2Re 12,28	de lles ayguas sa porà pendra. 28	Donchs , senyor, ara tost fé ajustar la
2Re 19,7	viu e que nós tots fósem morts. 7	Donchs leva e vé-ta'n als teus

2Re 19,21	respòs Abisay fill de Sirvià e dix:	– Donchs , no morà Semeý per so com malayí e
2Re 19,28	e als manjars de la tua taula.	Donchs , yo, senyor, no he clams justs ne
2Re 19,38	aquell aquell bé que't plaurà. 38	– Donchs –dix lo rey–, Canaan, fill teu,
2Re 20,6	posat. 6 E dix David a Abisay:	– Donchs , major treball e major aflicció
2Re 20,19	aquesta qui és mara de les ciutats?	Donchs , per què vols andarocar e destróvir
1Re 20,8	complida és la sua malícia. 8 Fé,	doncs misericòrdia en mi, servecial teu.
1Re 5,10	féran así mateys sitis de pells. 10	Doncs ells tramaterán l'archa de nostra
1Re 6,10	no ha fet a nós nangun mal [*]. 10	Doncs ells ho féran en la manera dita [*].
1Re 7,15	fills de Israell e los amoreus. 15	Doncs Samuel jutjà los fills d'Israell e
1Re 16,10	nostre Senyor no ha aquest alet. 10	Doncs Ysayí amenà davant Samuel VII fills
2Re 4,11	mal en res e dormia sobra son lit.	Doncs , no querré yo l'ànima de aquell e
2Re 20,19	anàvan-sa'n a aquesta ciutat. 19	Doncs , no són yo aquella qui respon en
1Re 2,28	ensens e que portàs [*] ephot, e yo	doné a la casa de ton para dels sacrificis
1Re 30,22	són anats ab nós. Mes basta que los	donem lurs mullers e lurs fills, e com ho
1Re 9,8	quarta part de un diner d'argent.	Donem -la a l'hom de Déu per so qu'ell
2Re 11,5	sasà que no hach d'asò que les	dones han ans que sien prenys, e la dona
2Re 20,3	e staguéran aquí a manera de	dones vídues, e anch daspuys David no
1Re 1,11	mi e no oblidas la tua sarventa e	dónes a la tua sarventa infant mascle, yo
2Re 22,48	mia salut sarà axalçat. 48 Déu qui	dónes a mi vanjances e has gitats los
2Re 13,28	da vi e diré a vosaltres que lli	donets , levors vosaltras lo farets e
2Re 12,8	e deliurí't de la mà de Saül, 8 et	doní la casa de ton senyor [*] e, si
1Re 7,14	Israell qu'ells havien toltes [*].	Donques ell deliurà lo poble d'Israell de
1Re 8,21	les nostres batalles per nós. 21	Donques oyí Samuel totes les paraules del
1Re 2,29	sacrifici ab ton talló e los meus	dons , los quals yo mané que fòsan oferts
1Re 8,3	après cobeia, car ells pranguéran	dons e giràran lo jutgament falsament. 4
1Re 21,3	3 Así, donchs, prech-ta que'm	dons ara alguna cosa o V pans o so que't
1Re 30,26	vench David en Sicalech e tramès	dons de la presa als vells de Judà e
2Re 13,20	ab tu? Ara calla, jermana, no te'n	dons ira ne plors. Aprés açò, stech Tamar
1Re 17,58	falisteu. 58 E Saül dix a ell: –O	donzell , de qual linatja ést tu? E David
1Re 9,11	E com muntàran [*], ells trobàran	donzelles qui anàvan pohar aygua, e ells
1Re 3,5	no he tu apellat. Torna-ta'n e	dorm . E Samuel sa'n tornà e dormí. 6 E
1Re 3,6	no t'he apallat. E torna-ta'n e	dorm . 7 E Samuel encara no conaxia [*] la
1Re 3,9	9 e dix a ell: [*] –Vé-te'n e	dorm e, si d'aquí avant apella a tu,
2Re 11,11	casa per so que manuch e begua e	dorma ab ma muller? Per la salut tua [*]
1Re 3,5	'n e dorm. E Samuel sa'n tornà e	dormí . 6 E nostre Senyor apellà altra
1Re 3,9	ou tu." Donchs Samuel se n'anà e	dormí en son lit. 10 E nostre Senyor lo
1Re 3,15	castiguà. 14 [*] 15 Donchs Samuel	dormí tro al matí e obrí les portes del
1Re 9,25	E Saül féu son lit en lo soller e	dormí [*]. 26 A ell matí, com ells fóran
2Re 11,4	e féu-la vanir en casa sua e	dormí ab ella. E sobra la fembra aquella
2Re 11,9	açò qu'ell manjava. 9 Emperò Ories	dormí davant la porta del rey ab los
2Re 11,13	no volch anar a casa sua, anans	dormí ab los misatges de David. 14 E al
2Re 12,24	-la de la mort de son fill e	dormí ab ella. E anjendrà un fill e mès-
1Re 3,3	anans qu'ell fos apagat. E Samuel	dormia en lo temple de nostra Senyor, on
2Re 4,5	estiu, en la casa de Isbòsech, qui	dormia en lo seu lit en la hora del
2Re 4,7	entrats en la casa, aquell que	dormia en l'antradra, farián-lo, e fo
2Re 4,11	un hom que no maria mal en res e	dormia sobra son lit. Doncs, no querré yo
2Re 12,3	e aytal beura com él, e aytots dies	dormia en son lit prop ell, car aytant la
2Re 12,11	he a ton proïisma davant tu matex, e	dormiran ab elles davant tu matex. 12 E,
2Re 11,2	sa fo lavat del lit en què hach	dormit après migdia e, dementra qu'ell
2Re 13,23	havia despunçalada Tamar. 23 Aprés	dos anys, esdavench-sa que Absalon faÿa

2Re 12,1	–Jutja'm açò que jo't diré:	Dos hòmens havia en una ciutat, la un era
1Re 15,12	era vangut en Carmel e aquí havia	draçat un altar en senyal de sa victòria e
2Re 1,24	sobra Saül, qui vastia vosaltres de	drap vermèl en dalicaments e donava
2Re 6,14	Senyor [*]. E David sagnia un	drap de li qui és apallat ffot. 15 E David
2Re 10,9	aparallada davant ell a combatra e	dratràs , trià dels millors de Israell e
1Re 8,9	veu, emperò digues anans a ells la	draturea del rey qui regnarà sobra ells.
1Re 11,2	pau a vós, que trasqua l'ull	dret a cascú, enaxí que vós siats onta a
1Re 12,17	vós. 17 Donchs, no és ara tot	dret temps de cullir los forments? Jo
1Re 15,12	en Galgala. Donchs Samuel vench tot	dret a Saül, e Saül ofaria holocaust a
2Re 2,19	la sinistra, anans lo ancalsava tot	dret per so que ll'auciés. 20 E girà's
1Re 6,12	que anch no tornàran a lla part	dreta ni a la sinistra [*]. 13 E los
1Re 12,23	preguar per vós. Yo anseniaré a vós	dreta carera e bona. 24 Donchs, tamets a
2Re 2,19	e no'l gaquia anar ne a la part	dreta ne a la sinistra, anans lo ancalsava
2Re 2,21	21 Dix-li Abner: –Vé-te'n a la	dreta o a la sinistra part e prin un dels
2Re 24,5	Jordà e vanguardan en Arroer, a lla	dreta part de lla ciutat qui és en la vall
1Re 1,2	de Suph, efratén. 2 Aquell hach	dues mullers, e la una hach nom Anna, e l'
1Re 9,6	so qu'ell diu sdevé meyns de tot	dupta . Donchs, anem-nos a ell, si per
1Re 14,44	[*] –[*] Cové que tu muyras, sens	dupta , de mort. 45 E lo poble dix [*]:
1Re 30,8	a ell: –Encalsa'ls. Car sens	dupta tu'ls pendràs e amanares la presa
1Re 5,7	d'Israel ab nós, car la sua mà és	dura sobra nós e sobra Degon, nostre déu.
2Re 19,43	rey? E lavors resposéran malament e	dura los hòmens de [*] Israell. 20, Tit
2Re 21,1	gran fam en los dies de David e	durà per III anys contínuament. E David
1Re 1,7	la faÿa aïrada, e Anna plorava molt	durament e no volia menjar. 8 Ladonchs li
1Re 17,49	e fari lo falisteu en lo front axí	durament , que lla pedra sa fichà en lo
2Re 23,5	fasa covinensa ferma qui tostemp	duren totes coses, car tota la mia salut e
2Re 3,39	hòmens fills de Servià fort ma són	durs e braus. Nostre Senyor raguardon
1Re 1,2	2 Aquell hach dues mullers,	e la una hach nom Anna, e l'altra,
1Re 1,2	mullers, e la una hach nom Anna,	e l'altra, Fanennà. E Fanennà hach fills,
1Re 1,2	Fanennà. E Fanennà hach fills,	e Anna no hach nangú. 3 E aquell homa
1Re 1,3	ciutat per [*] stablits per ahorar	e a sacraficar a nostro Senyor en Silló. E
1Re 1,3	loch stàvan II fills de Elí, Ophní	e Fineès, e éran praveras de nostro
1Re 1,3	II fills de Elí, Ophní e Fineès,	e éran praveras de nostro Senyor. 4 Donchs
1Re 1,4	vench que Alcanà dech sacraficar,	e donà a Fenenà, sa muller, e a tots sos
1Re 1,4	e donà a Fenenà, sa muller,	e a tots sos fills e a ses filles part de
1Re 1,4	sa muller, e a tots sos fills	e a ses filles part de son sacrifici, 5 e
1Re 1,5	ses filles part de son sacrifici, 5	e donà'n a Anna una sola part, per què él
1Re 1,6	6 E Fanennà la anguoxava forment	e la destranya en tant qu'ella faÿa
1Re 1,7	a la casa da nostre Senyor Déu,	e axí la faÿa aïrada, e Anna plorava molt
1Re 1,7	Senyor Déu, e axí la faÿa aïrada,	e Anna plorava molt durament e no volia
1Re 1,7	e Anna plorava molt durament	e no volia menjar. 8 Ladonchs li dix
1Re 1,9	9 Donchs, com Anna hach bagut	e menjat en Siló aytant com li plach, ella
1Re 1,9	aytant com li plach, ella sa levà,	e Allí, prevera, seÿa sobra sa sgleya
1Re 1,11	molt agrament a nostra Senyor, 11	e dix: –Senyor, Déu de companyes, si tu
1Re 1,11	Déu de companyes, si tu guardes	e veus lo turment de la tua serventa e has
1Re 1,11	veus lo turment de la tua serventa	e has ramanbrament de mi e no oblidas la
1Re 1,11	serventa e has ramanbrament de mi	e no oblidas la tua sarventa e dónes a la
1Re 1,11	de mi e no oblidas la tua sarventa	e dónes a la tua sarventa infant mascle,
1Re 1,11	en tots los dies de la sua vida,	e raor no muntarà sobra son cap. 12 E axí
1Re 1,13	en la boqua entantivament, 13	e ella parlava en son cor e no faÿa sinó
1Re 1,13	13 e ella parlava en son cor	e no faÿa sinó moura los lavis, e la sua

1Re 1,13 cor e no faÿa sinó moura los lavis, e la sua veu no era oÿda de nangú. Donchs,
 1Re 1,15 que tu has bagut. 15 Anna li respòs e li dix: –Axí m'ajut Déu, que no és pas
 1Re 1,15 car jo són fembra trob malaurada e yo no he bagut vuy vi ne nanguna cosa
 1Re 1,16 tro ara per multitut de ma dolor e de mon plor. 17 Lavors Elí dix [*]: –Vé
 1Re 1,17 Elí dix [*]: –Vé-te'n en pau, e lo Senyor d'Israell don a tu la demanda
 1Re 1,18 Donchs la fembra tench sa carera e menjà e no mudà sa cara en diverses
 1Re 1,18 la fembra tench sa carera e menjà e no mudà sa cara en diverses maneras. 19
 1Re 1,19 maneras. 19 Éls sa lavàran al matí e adoràran devant nostra Senyor Déu;
 1Re 1,19 Déu; despuys tornàran-sa'n e vanguéran en lur casa, en Ramacha.
 1Re 1,19 Alquenà jach ab Anna, sa muller, e nostra Senyor Déu hach ramanbrament d'
 1Re 1,20 lo terma fo complit, ella consabé e infantà un fill, e apellà son nom
 1Re 1,20 ella consabé e infantà un fill, e apellà son nom Samuel, per ço car ella
 1Re 1,21 21 Aprés annà Alchanà, son marit, e tota sa companya en Siló per sacraficar
 1Re 1,21 Senyor Déu somplemnial sacrifici e lo vot qu'ell havia fet. 22 E Anna no
 1Re 1,22 entrò que ll'infant sia deslatat, e que yo li men, aquell aparegua davant
 1Re 1,22 aparegua davant nostra Senyor Déu, e aquell stigua aquí contínuament. 23 E
 1Re 1,23 –Tu fé so que has vist que sia bo e roman tant tro que ll'infant sia
 1Re 1,23 la tua paraula. Donchs Anna romàs e aletà son infant entrò que li tolch la
 1Re 1,24 ella amenà ab si matexa [*] en Siló e pres III vadells e III almunts da farina
 1Re 1,24 [*] en Siló e pres III vadells e III almunts da farina e una ampolla
 1Re 1,24 III vadells e III almunts da farina e una ampolla plena de vi e amanà aquel a
 1Re 1,24 da farina e una ampolla plena de vi e amanà aquel a nostra Senyor en Siló, e
 1Re 1,24 aquel a nostra Senyor en Siló, e l'infant era molt patit. 25 Donchs ells
 1Re 1,24 Donchs ells sacrificàran un vadell e ofaríran l'infant e Ellí, lo pravera,
 1Re 1,25 un vadell e ofaríran l'infant e Ellí, lo pravera, lo qual no's prania
 1Re 1,25 són la fembra que stiguí así davant e pragué a nostra Senyor 27 per aquest
 1Re 1,26 27 per aquest infant. Jo'l pregué, e ell ha donat a mi la damanda que yo li
 1Re 1,27 a mi la damanda que yo li damané e li requesí. 28 E per açò yo he a ell
 1Re 1,27 ells adoràran aquí nostra Senyor, e Anna ahora e dix: 2, Tit Capítol II 1 Mon
 1Re 1,28 aquí nostra Senyor, e Anna ahora e dix: 2, Tit Capítol II 1 Mon cor s'és
 1Re 2,1 cor s'és alegrat ab nostre Senyor, e lo meu cor s'és axellçat en lo meu Déu.
 1Re 2,2 sant axí com nostra Senyor Déu, e no és nangun altra sinó ell e no és
 1Re 2,2 Déu, e no és nangun altra sinó ell e no és nagun fort com lo nostro Déu. 3 No
 1Re 2,3 coses partèscan de la tua boqua [*] e a ell són aparallades les penses. 4 Lo
 1Re 2,4 arch dels forts hòmens és sobrat, e los febles són complits de força. 5
 1Re 2,5 éran aloguats per haver del pa, e aquells que [*] són sadollats, dentrò
 1Re 2,5 qui era axorcha hach [*] infants, e aquella que havia molts fills fo
 1Re 2,6 malalta. 6 Nostra Senyor dóna mort e vida, ell mena hom a infern e torna. 7
 1Re 2,6 mort e vida, ell mena hom a infern e torna. 7 Nostra Senyor dóna pobresas e
 1Re 2,7 7 Nostra Senyor dóna pobresas e riquesas e axalsa e baxa. 8 E susita los
 1Re 2,7 Senyor dóna pobresas e riquesas e axalsa e baxa. 8 E susita los fraturosos
 1Re 2,7 dóna pobresas e riquesas e axalsa e baxa. 8 E susita los fraturosos [*].
 1Re 2,9-10 jutgarà les ancontrades de la terra e donarà l'emperi al seu rey e axalçarà
 1Re 2,9-10 terra e donarà l'emperi al seu rey e axalçarà lo corn dell seu untat. 11 E
 1Re 2,11 seu untat. 11 E Alcanà sa'n tornà e anà-sa'n a Rachama, a la sua casa. E
 1Re 2,12 Mas los fills da Elí éran malvats e no conaxían pas nostro Senyor 13 ni l'
 1Re 2,13 ans faían molt de mal en lo setgle e a lo poble. E com algú sacrificava son
 1Re 2,13 prevere vania com hom coïa la carn e havia una losa ab III arpions en sa mà
 1Re 2,14 una losa ab III arpions en sa mà 14 e matia aquella en sa sitra o caldera o
 1Re 2,14 en sa sitra o caldera o olla [*], e tot so que la losa lavava, lo pravera ho

1Re 2,15 vania lo serf del pravera e deya en aquell qui sacrificava: «Dóna a
 1Re 2,16 lo grex sagons la costuma e puys pren-ta'n a ta volentat.» E ell
 1Re 2,18 ministrava devant nostre Senyor, e era infant, e havia vastadura de li, la
 1Re 2,18 devant nostre Senyor, e era infant, e havia vastadura de li, la qual hom
 1Re 2,19 per sacrificar soblemnial sacrifici e lur vot. 20 E Elí adonchs banay Alcanà e
 1Re 2,20 vot. 20 E Elí adonchs banay Alcanà e a sa muller e dix a ell: –Nostre Senyor
 1Re 2,20 adonchs banay Alcanà e a sa muller e dix a ell: –Nostre Senyor ratrà a tu
 1Re 2,21 Senyor vasità Anna, car consabé e infantà III fills e II filles. E Samuel,
 1Re 2,21 car consabé e infantà III fills e II filles. E Samuel, l'infant, cresch
 1Re 2,22 Senyor. 22 Elí era molt vell, e oí totes les coses que son fills faian
 1Re 2,22 que son fills faian en tot Israell e en qual manera gayan en les fembres qui
 1Re 2,26 26 E Samuel, l'infant, craxia e muntuplicava e playa a Déu e als hòmens.
 1Re 2,26 l'infant, craxia e muntuplicava e playa a Déu e als hòmens. 27 Donchs un
 1Re 2,26 craxia e muntuplicava e playa a Déu e als hòmens. 27 Donchs un homa de Déu
 1Re 2,27 Donchs un homa de Déu vench a Elí e dix a ell: –Aquestes coses diu nostre
 1Re 2,28 a [*] ton para en Agipta [*], 28 e yo alegí ell de tots los trips d'
 1Re 2,28 pravera, perquè muntàs al meu altar e que cremàs a mi ensens e que portàs [*]
 1Re 2,28 meu altar e que cremàs a mi ensens e que portàs [*] ephot, e yo doné a la
 1Re 2,28 a mi ensens e que portàs [*] ephot, e yo doné a la casa de ton para dels
 1Re 2,29 tu gitat mon sacrifici ab ton talló e los meus dons, los quals yo mané que
 1Re 2,35 faell, lo qual farà sagons mon cor e sagons ma ànima, e yo adificaré a ell
 1Re 2,35 sagons mon cor e sagons ma ànima, e yo adificaré a ell fael casa, e ell irà
 1Re 2,35 e yo adificaré a ell fael casa, e ell irà davant mon untat tostemps. 36 E
 1Re 2,36 sí covandrà que hom prech per él, e qu'ell que ofira un diner de argent e
 1Re 2,36 ell que ofira un diner de argent e un tortel de pa e qu'él que digua: “Yo
 1Re 2,36 diner de argent e un tortel de pa e qu'él que digua: “Yo us prech que vós
 1Re 3,1 davant nostre Senyor, davant Elí, e la paraula de nostra Senyor era preciosa
 1Re 3,2 sa un dia que Elí geya en son lit, e sos vulls éran ja tanabrosos, enaxí qu'
 1Re 3,5 que són así. 5 On él corech a Elí e li dix: –Vet mi así, cor tu m'has
 1Re 3,5 –Yo no he tu apellat. Torna-ta'n e dorm. E Samuel sa'n tornà e dormí. 6 E
 1Re 3,5 ta'n e dorm. E Samuel sa'n tornà e dormí. 6 E nostre Senyor apellà altra
 1Re 3,6 vaguada Samuel. Per què ell sa lavà e anà a Elí: –Vet que yo són vangut perquè
 1Re 3,6 no t'he apallat. E torna-ta'n e dorm. 7 E Samuel encara no conaxia [*]
 1Re 3,8 veguada Samuel, lo qual sa levà e anà a Elí 9 e dix a ell: [*] –Vé-te
 1Re 3,9 lo qual sa levà e anà a Elí 9 e dix a ell: [*] –Vé-te'n e dorm e, si
 1Re 3,9 Elí 9 e dix a ell: [*] –Vé-te'n e dorm e, si d'aquí avant apella a tu,
 1Re 3,9 dix a ell: [*] –Vé-te'n e dorm e, si d'aquí avant apella a tu, diràs:
 1Re 3,9 ou tu.” Donchs Samuel se n'anà e dormí en son lit. 10 E nostre Senyor lo
 1Re 3,13 sabia que sos fills éran malvats e ell no'ls castiguà. 14 [*] 15 Donchs
 1Re 3,15 15 Donchs Samuel dormí tro al matí e obrí les portes del tabernacla de nostra
 1Re 3,16 a Elí. 16 Donchs Elí apallà Samuel e dix-li: –O, Samuel, mon fill! Lo qual
 1Re 3,16 Samuel, mon fill! Lo qual li respòs e li dix: –Jo són así present. 17 [*]
 1Re 3,19 que lli plaurà. 19 Samuel cresquè, e nostra Senyor era ab ell. E anch de les
 1Re 3,21 havia stat ravellat a Samuel [*], e la paraula que Samuel dix sdevench en
 1Re 4,1 batalla contra lo poble d'Israell, e lo poble de d'Israell axí a carera als
 1Re 4,1 a carera als falisteus en batalla e ficà ses tendes prop la pedra de la
 1Re 4,1 tendes prop la pedra de la Ajuda, e los felisteus venguéran en Afet 2 e
 1Re 4,2 e los felisteus venguéran en Afet 2 e ordonaren lur host contra lo poble d'
 1Re 4,2 d'Israell fugí als falisteus, e en aquel contrast fóran morts per los
 1Re 4,3 la amistança de nostro Senyor, [*] e vingua en mig loch de nós, per ço que

1Re 4,4	4 Donchs tramatéran en Siló	e féran aportar la archa de la amistança
1Re 4,6	crits, ells diguéran: –Quina veu	e quin crit és aquest qui és en la host
1Re 4,7	7 Donchs éls [*] [*] [*] gamagàran	e diguéran: 8 –Guay a nós! Car ells no
1Re 4,9	9 O, falisteus, confortats-vos	e siats axí com a barons, que vós no
1Re 4,9	han sarvit a vós. Confortats-vos	e combatets-vos. 10 Donchs los falisteus
1Re 4,10	Donchs los falisteus sa combatéran,	e’l poble d’Israell fo vançut, e cascú
1Re 4,10	e’l poble d’Israell fo vançut,	e cascú fugí en son tabernacle, e gran
1Re 4,10	e cascú fugí en son tabernacle,	e gran mortaldat fo en lo poble d’Israell,
1Re 4,11	11 E l’archa de Déu fou presa,	e los II fills de Elí fóran morts [*]. 12
1Re 4,12	vench en Siló aquel dia matex	e havia son vastiment esquinçat e havia
1Re 4,12	e havia son vastiment esquinçat	e havia son cap cubert de pols. 13 E com
1Re 4,13	la carera per la qual aquel vania,	e lo seu cor era molt tamorós per la archa
1Re 4,13	la ciutat so que s’era esdavançut,	e tota la ciutat comensà a plorar. 14 E
1Re 4,17	és fuyt devant los falisteus,	e gran mortaldat és stada feta en lo
1Re 4,17	és stada feta en lo poble,	e abdós tos fills són morts [*], e l’
1Re 4,17	e abdós tos fills són morts [*],	e l’archa de Déu és presa. 18 E, com
1Re 4,18	terra de la cella, prop la porta,	e trancà’s son cap, e fo mort. Lo baró
1Re 4,18	prop la porta, e trancà’s son cap,	e fo mort. Lo baró era vel e de gran adat,
1Re 4,18	son cap, e fo mort. Lo baró era vel	e de gran adat, e’l jutjà lo poble d’
1Re 4,18	Lo baró era vel e de gran adat,	e’l jutjà lo poble d’Israell per XL
1Re 4,19	anys. 19 E sa nora [*] era prenys,	e lo terma de infantar era prop. E, com
1Re 4,19	santí que ll’arca de Déu era presa	e son sogra e marit mort, de dolor
1Re 4,19	arca de Déu era presa e son sogra	e marit mort, de dolor infantà. 20 E [*]
1Re 4,21	[*] 21 E apelà l’infant Ichabot,	e dix: «La glòria de nostra Senyor és
1Re 4,21	Déu és presa.» E dix per son sogre	e per son marit: 22 –La glòria de Déu és
1Re 5,1	pranguéran la archa de Déu	e aportàran aquella de la pedra de la
1Re 5,2	matéran-la en lo temple de Dagon	e asiguéran aquella prop de Dagon, lur
1Re 5,3	Senyor, on ells pranguéran Dagon	e tornàran-lo en son loch. 4 E en l’
1Re 5,4	caüt que gaÿa sa cara en terra, [*]	e lo cap da Dagon e abdues ses mans éran
1Re 5,4	en terra, [*] e lo cap da Dagon	e abdues ses mans éran talladas sopra lo
1Re 5,5	sobra lo lindar del templa, 5	e Dagon era romàs axí com un sol tronch
1Re 5,6	sobra los hòmens d’Azot [*]	e farí Zaot en les pus sacretes parts de
1Re 5,6	pus sacretes parts de les natges,	e les sues ancontrades, e les villes e los
1Re 5,6	les natges, e les sues ancontrades,	e les villes e los camps sa escalfàran en
1Re 5,6	les sues ancontrades, e les villes	e los camps sa escalfàran en mig loch de
1Re 5,6	en mig loch de aquella regió,	e rates nasquéran, e gran confusió de mort
1Re 5,6	aquella regió, e rates nasquéran,	e gran confusió de mort fo feta en la
1Re 5,7	car la sua mà és dura sopra nós	e sopra Degon, nostre déu. 8 D’on tots
1Re 5,8	dels falisteus se ajustàran	e diguéran: –Què farem nós de la arqua del
1Re 5,9	Los hòmens de Getum feren consell	e féran así mateys sitis de pells. 10
1Re 5,10	Caron. [*] Cridàran los hòmens [*]	e diguéran: –Per què’ns havets aduyta así
1Re 5,11	anar l’archa del déu d’Israell	e torn en son loch, per so que no aucia
1Re 5,12	natges de mal de morenes. E lo crit	e l’odulament de cascuna ciutat muntà
1Re 6,2	los falisteus los praveras	e los davins e los diguéran: –Què farem
1Re 6,2	falisteus los praveras e los davins	e los diguéran: –Què farem nós de la archa
1Re 6,3	paccat. E lavors serets curats	e sabrets per què la mà de Déu no’s
1Re 6,5	de lles províncies dells falisteus,	e farets V rates d’aur. Car una plagua ha
1Re 6,6	cor axí com féu als agepcis [*]	e puys destróví-los [*]. 7 »Donchs, fets
1Re 6,7	fets ara una novella careta	e pranets II vaques que hàjan vadells e
1Re 6,7	pranets II vaques que hàjan vadells	e que null temps no hàjan portat jou, e

1Re 6,7	que null temps no hàjan portat jou,	e ajustats aquelles a lla careta, e
1Re 6,7	e ajustats aquelles a lla careta,	e ancloets los vadels en una casa. 8 E [*]
1Re 6,8	archa de nostre Senyor en la careta	e los vaxells d'aur que vós li havets
1Re 6,8	d'aur que vós li havets pagat [*]	e matets-ho en una patita caixa de prop
1Re 6,8	en una patita caixa de prop l'archa	e laxats-la anar. 9 E guardats-la, e
1Re 6,9	-la anar. 9 E guardats-la,	e si ella munta per la carera de lles sues
1Re 6,13	Betzames culían forment en una val,	e com [*] vaéran l'archa de nostro
1Re 6,14	en un camp de Josuè de Betsames	e stech aquí. En aquell loch havia una
1Re 6,14	aquell loch havia una gran pedra,	e ells tranchàran los fusts de la careta e
1Re 6,14	tranchàran los fusts de la careta	e matéran les vaques desús e faéran-na
1Re 6,14	careta e matéran les vaques desús	e faéran-na sacrificis a nostra Senyor.
1Re 6,15	de Leví descaregàran la archa [*]	e la patita capsa [*], en la quall éran
1Re 6,15	la quall éran los vaxells d'aur,	e posàran-la sobra la gran pedra. Los
1Re 6,15	de Betzames ofaríran holocausts	e sacraficàran sacrificis a nostre Senyor
1Re 6,17	Azot hi donà una semblança [*];	e Gotza, altra; e Scalon, altra; e Jech,
1Re 6,17	una semblança [*]; e Gotza, altra;	e Scalon, altra; e Jech, altra; e Acareon,
1Re 6,17	e Gotza, altra; e Scalon, altra;	e Jech, altra; e Acareon, altra. 18 E les
1Re 6,17	e Scalon, altra; e Jech, altra;	e Acareon, altra. 18 E les rates d'aur,
1Re 6,18	a la villa qui és meyns de mur,	e dentrò Albech lo gran, sobre lo qual
1Re 6,19	archa, entrò a LXX hòmens armats	e LM hòmens de migan poble. E lo poble
1Re 6,20	star devant nostro Senyor Déu [*],	e quant sa partirà ell de nós? 21 Donchs
1Re 6,21	als habitants de Canachirion	e diguèran a ells: –Los falisteus han
1Re 6,21	han davallada l'archa [*]. Venits	e portats-la-us en la vostra ciutat.
1Re 7,1	los hòmens de Cariariarim vanguéran	e aportàran-sa'n la arqua de nostra
1Re 7,1	-sa'n la arqua de nostra Senyor	e matéran-la en la casa de Minadab, en
1Re 7,1	la en la casa de Minadab, en Gabaà,	e santificàran Aletzar, fill de Aminadab,
1Re 7,3	a nostre Senyor de tot vostro cor	e tolets los déus stranys [*] e daretz
1Re 7,3	cor e tolets los déus stranys [*]	e daretz vostra cor a nostre Senyor en
1Re 7,6	per vós. 6 Ells vanguéran en Masfat	e ploràran devant nostra Senyor e
1Re 7,6	e ploràran devant nostra Senyor	e degunàran aquell dia e diguèran: –A tu,
1Re 7,6	Senyor e degunàran aquell dia	e diguèran: –A tu, Senyor, havem paccat.
1Re 7,7	falisteus, vanguéran sobra ells,	e com los fills d'Israell haguèran açò
1Re 7,9	pres Samuel un anyel qui mamava	e ofarí aquell antregua e sacraficà-lo a
1Re 7,9	qui mamava e ofarí aquell antregua	e sacraficà-lo a nostre Senyor. E
1Re 7,9	Senyor per lo poble d'Israell,	e nostre Senyor oy ell. 10 Esdavench-sa
1Re 7,10	contra los fills d'Israell,	e nostre Senyor tronà aquell dia ab gran
1Re 7,10	gran tabustoll contra los falisteus	e spaventà aquells, e fóran morts per los
1Re 7,10	los falisteus e spaventà aquells,	e fóran morts per los fills d'Israell. 11
1Re 7,11	fills d'Israell axíran de Masfat,	e pasaguíran los fills de Israell als
1Re 7,12	Betear. 12 E Samuel pres una pedra	e posà aquella entra Masfat e Sen, qui són
1Re 7,12	pedra e posà aquella entra Masfat	e Sen, qui són II lochs prop a prop, e
1Re 7,12	Sen, qui són II lochs prop a prop,	e apellà lo nom d'aquell loch pedra de
1Re 7,12	nom d'aquell loch pedra de Ajuda,	e dix: «Nostre Senyor ha-nos ajudat
1Re 7,13	13 E los falisteus fóran humiliats	e no gosàran despuys vanir en los tèrmens
1Re 7,14	pau era enfra los fills de Israell	e los amoreus. 15 Doncs Samuel jutjà los
1Re 7,15	Samuel jutjà los fills d'Israell	e tot lo poble tots los dies de sa vida.
1Re 7,16	16 E environava cascun any Bachel	e Galgala e Masfa e jutjava lo poble d'
1Re 7,16	cascun any Bachel e Galgala	e Masfa e jutjava lo poble d'Israell en
1Re 7,16	cascun any Bachel e Galgala e Masfa	e jutjava lo poble d'Israell en los
1Re 7,17	en los demunt dits lochs, 17	e puigs ells sa'n retornàran en Rathama,

1Re 7,17	Rathama, car aquí era la sua casa	e aquí ell jutjava lo poble d'Israell e
1Re 7,17	ell jutjava lo poble d'Israell	e aquí adifichà altar a nostre Senyor. 1Re
1Re 8,2	primer anjenrat havia nom Joell,	e lo sagon havia nom Abià, e fóran jutges
1Re 8,2	Joell, e lo sagon havia nom Abià,	e fóran jutges en Barsaben. 3 E los fills
1Re 8,3	cobea, car ells pranguéran dons	e giràran lo jutgament falsament. 4
1Re 8,4	primers nats del poble se ajustàran	e vanguéran a Samuell en Ratama 5 e
1Re 8,5	e vanguéran a Samuell en Ratama 5	e diguéran a ell: –Tu ést anvalit, e tos
1Re 8,5	e diguéran a ell: –Tu ést anvalit,	e tos fills no van per les tuas careras.
1Re 8,7	féu oració a nostra Senyor Déu, 7	e nostre Senyor Déu dix a Samuel: –Ojes la
1Re 8,7	a Samuel: –Ojes la veu del poble	e totes les coses qu'ells dían a tu. Car
1Re 8,8	anaxí com ells han a mi desemperat	e han servit strayns déus, axí ho fan a
1Re 8,11	[*] –[*] Ell pandrà vostres fills,	e manaran sas caretas, e fer-n'ha sos
1Re 8,11	fills, e manaran sas caretas,	e fer-n'ha sos cavellers e coradors
1Re 8,11	e fer-n'ha sos cavellers	e coradors davant ses caretas, 12 e farà
1Re 8,12	e coradors davant ses caretas, 12	e farà'n atrasí sos conestables e sos
1Re 8,12	12 e farà'n atrasí sos conestables	e sos sanescals e aradors de sos camps e
1Re 8,12	sos conestables e sos sanescals	e aradors de sos camps e masagers de blats
1Re 8,12	sanescals e aradors de sos camps	e masagers de blats e farers d'armes e de
1Re 8,12	de sos camps e masagers de blats	e farers d'armes e de ses caretas. 13 E
1Re 8,12	masagers de blats e farers d'armes	e de ses caretas. 13 E farà vostras fillas
1Re 8,13	vostras fillas faedores de unguents	e cuyneres e pastadores de pa. 14 Ell
1Re 8,13	faedores de unguents e cuyneres	e pastadores de pa. 14 Ell pandrà los
1Re 8,14	pa. 14 Ell pandrà los vostres camps	e les vostres vinyes e los vostres olivars
1Re 8,14	vostres camps e les vostres vinyes	e los vostres olivars [*]. 15 E delmarà
1Re 8,15	[*]. 15 E delmarà vostres blats	e les rendes de lurs vinyes, per so qu'
1Re 8,16	16 Ell tolrà a vós vostres serfs	e vostres serventes e vostres [*] macips e
1Re 8,16	vostres serfs e vostres serventes	e vostres [*] macips e vostres àsens e
1Re 8,16	serventes e vostres [*] macips	e vostres àsens e matrà-los en sa obra.
1Re 8,16	vostres [*] macips e vostres àsens	e matrà-los en sa obra. 17 Ell pendrà
1Re 8,17	Ell pendrà delme de vostre bastiar,	e vós serets sos serfs. 18 E vós cridarets
1Re 8,18	rey, lo qual vós havets alet,	e nostro Senyor no oyrà vós en aquell dia,
1Re 8,20	Mas nostra rey sarà sobra nós, 20	e nós serem axí com totes les altres
1Re 8,20	les altres gents. E ell jutgarà nós	e irà davant nós e farà les nostres
1Re 8,20	E ell jutgarà nós e irà davant nós	e farà les nostres batalles per nós. 21
1Re 8,21	Samuel totes les paraules del poble	e recomtà aquellas a nostra Senyor. 22 E
1Re 8,22	dix a Samuel: –Oges la lur veu	e stablex rey sobra éls. E Samuel dix al
1Re 9,2	un fill, que havia nom Saül, alet	e bo, enaxí que no havia entre los fills
1Re 9,2	d'Israell millor hom que ell,	e ell era pus alt que tot lo poble d'
1Re 9,3	Sis, para de Saül, éran pardudes,	e Cis dix a Saül: –Mon fill, pren un dels
1Re 9,3	–Mon fill, pren un dels serfs [*]	e vé-te'n a cercar les someres. E com
1Re 9,4	fóran pasats los munts de Afraïm 4	e per la terra de Asalisa e no les hagéran
1Re 9,4	Afraïm 4 e per la terra de Asalisa	e no les hagéran trobades, encara pasàran
1Re 9,4	pasàran per la terra de Salim,	e no hy éran, e per la terra de Benjamín,
1Re 9,4	la terra de Salim, e no hy éran,	e per la terra de Benjamín, e no les hi
1Re 9,4	éran, e per la terra de Benjamín,	e no les hi trobàran. 5 E com ells fóran
1Re 9,5	fóran vanguts en la terra de Suf	e no les haguésan atrobadas, Saül dix al
1Re 9,5	Saül dix al serv [*]: –Vina	e tornem-nos-en, que per aventura mon
1Re 9,5	no haja axoblidades les someres	e que sia angoxós per nós. 6 Lo qual dix a
1Re 9,6	en aquesta ciutat ha un home de Déu	e és noble hom, e tot so qu'ell diu sdevé
1Re 9,6	ha un home de Déu e és noble hom,	e tot so qu'ell diu sdevé meyns de tot

1Re 9,11	donzelles qui anàvan pohar aygua,	e ells diguéran a ellas: –És así lo vaent?
1Re 9,12	así lo vaent? 12 Elles responguéran	e diguéran: –Así és. Veus qu'ell és
1Re 9,13	car ell banayrà lo sacrafici,	e puys menjaran aquels qui saran apallats.
1Re 9,14	Donchs ells muntàran a la ciutat,	e com ells anaven per mig loch de la
1Re 9,15	que Saül vangés en la sua vanguda	e havia-li dit: 16 –[*] Yo tramatré damà
1Re 9,16	tu un home de la terra de Benjamín,	e tu untaràs aquell per éser rey sobra lo
1Re 9,16	rey sobra lo meu poble d'Israell,	e ell lo salvarà de la mà dels falisteus,
1Re 9,16	car yo he raguadrat lo meu poble,	e lo lur crit és vangut a mi. 17 Con
1Re 9,18	18 E Saül se acostà a Samuel [*]	e dix: –Prech-ta que'm mostres la casa
1Re 9,20	dels fills d'Israell seran de tu	e de la casa de ton para. 21 Saül respòs:
1Re 9,21	pus baix trip del poble d'Israell,	e lo meu linatja és lo pus darer de totes
1Re 9,22	paraula? 22 Samuel pres Saül	e son serf e manà'ls là on davia manjar e
1Re 9,22	22 Samuel pres Saül e son serf	e manà'ls là on davia manjar e féu-los
1Re 9,22	serf e manà'ls là on davia manjar	e féu-los loch en cap [*], car en lo
1Re 9,24	aportà una spatlla davant Saül,	e Samuel dix a Saül: –Vet así so qui és
1Re 9,25	Saül menjà ab Samuel aquell dia, 25	e puys devalàran de la muntanya en la
1Re 9,25	de la muntanya en la ciutat,	e ell parlava ab Samuel a un soller. E
1Re 9,25	E Saül féu son lit en lo soller	e dormí [*]. 26 A ell matí, com ells fóran
1Re 9,26	A ell matí, com ells fóran lavats	e lo dia era ja clar, Samuel apallà Saül
1Re 9,26	Samuel apallà Saül en lo soler	e dix a ell: –Leva't, e iràs-te'n.
1Re 9,26	en lo soler e dix a ell: –Leva't,	e iràs-te'n. Donchs ell sa levà, e
1Re 9,26	e iràs-te'n. Donchs ell sa levà,	e amdosos axíran defora, ço és, Samuel e
1Re 9,26	axíran defora, ço és, Samuel	e Saül. Capítol X 27 E com ells fóran
1Re 9,27	Saül: –Digues al servacial que pas	e qu'ell vaja danant nós un poch. E tu
1Re 10,1	1 E Samuel pres un satriel de oli	e buydà-lo sobra lo cap de Saül e basà
1Re 10,1	e buydà-lo sobra lo cap de Saül	e basà ell e dix: –Vet que nostra Senyor
1Re 10,1	lo sobra lo cap de Saül e basà ell	e dix: –Vet que nostra Senyor ha tu untat
1Re 10,1	sobra la sua haretat en príncep,	e tu deliuraràs lo poble de la mà dells
1Re 10,2	[*] E ton para les ha axotblidades,	e és angoxós per tu e diu: ‘Què faré yo de
1Re 10,2	axotblidades, e és angoxós per tu	e diu: ‘Què faré yo de mon fill?’” 3 »E,
1Re 10,3	E la un portarà III cabrits;	e l'altre, III tortells de pa; e l'
1Re 10,3	e l'altre, III tortells de pa;	e l'altra, una canada da vi. 4 Com t'
1Re 10,4	saludat, dar-t'han II pans,	e tu los pendràs [*] 5 e tu vandràs
1Re 10,5	han II pans, e tu los pendràs [*] 5	e tu vandràs despuys en un coll de nostre
1Re 10,5	una posta d'host dels falisteus,	e com tu seràs intrat en la ciutat, aquí
1Re 10,5	una companya de lles profetes [*],	e hauran davant ells un saltiri e un
1Re 10,5	e hauran davant ells un saltiri	e un tempen [*], e ells profeteran. 6 E l'
1Re 10,5	ells un saltiri e un tempen [*],	e ells profeteran. 6 E l'asparit de
1Re 10,6	de nostre Senyor davalarà [*],	e tu profetaràs ab ells ensemps e tu seràs
1Re 10,6	e tu profetaràs ab ells ensemps	e tu seràs mudat en altra hom. 7 Com tots
1Re 10,7	en ta mà, car nostra Senyor és	e serà ab tu. 8 Iràs davant mi en Galgala,
1Re 10,8	ab tu. 8 Iràs davant mi en Galgala,	e yo davallaré a tu, que tu ofiras ofertes
1Re 10,8	a tu, que tu ofiras ofertes	e sacrificis pacificables. Per VII dies tu
1Re 10,8	Per VII dies tu'm spararàs [*],	e que yo mostra a tu qual cosa faças. 9
1Re 10,10	ells vanguéran al damunt dit coll,	e [*] los profetas axíran a carera ell
1Re 10,10	ell [*], comansàran a profetitzar,	e ell ab ells. 11 E, com ells, qui dabans
1Re 10,13	[*] 13 E ell sazà de profatitzar	e vench en la muntanya. 14 E un de sos
1Re 10,14	Dix: –Som anats sercar les someras	e, com no les poguem trobar, som vanguts a
1Re 10,18	apallà lo poble [*] en Masfat, 18	e dix als fills d'Israel: –Lo Senyor [*]
1Re 10,18	lo poble de Israell de Agipta	e us he deliurats de les mans de aquells e

1Re 10,18	he deliurats de les mans de aquells	e de la mà de tots los reys qui us
1Re 10,19	qui tot sol ha vós salvats [*],	e vós havets dit: “No volem que axí sia,
1Re 10,19	nostre Senyor per los vostres trips	e per les vostras companyas. 20 E axí
1Re 10,20	aplegà tots los trips d’Israell,	e la sort caech sobra lo trip de Benjamín.
1Re 10,21	ell aplaguà tot lo trip de Benjamín	e tot son linatge, e la sort caygué sobra
1Re 10,21	trip de Benjamín e tot son linatge,	e la sort caygué sobra la cognació de
1Re 10,21	de Cis. Donchs ells cercàran ell,	e no poch éser atrobat. 22 Aprés açò, ells
1Re 10,23	casa. 23 Donchs ells hi coraguéran	e amanàran-lo, e stech en mig loch del
1Re 10,23	ells hi coraguéran e amanàran-lo,	e stech en mig loch del poble. E fo pus
1Re 10,25	donchs, all poble la lig del regna	e escriví aquella en un libra e preposà-
1Re 10,25	regna e escriví aquella en un libra	e preposà-la en un loch de Saül devant
1Re 10,26	se n’anà en la sua en Gabaoch,	e una partida de lla host se n’anà ab
1Re 10,27	On ells haguéran ell en meynspreu	e no li portàran null do. E ell faÿa
1Re 11,1	ciutat que ha nom Jabès de Galaad,	e tots los hòmens de Jabès diguéran a
1Re 11,1	Naàs: –Raeb-nos en t’amistança,	e nós servirem a tu. 2 E Naàs, [*] fills
1Re 11,3	tota la terra dels fills d’Israell	e, si no hy ha nangú qui’ns dafena, nós
1Re 11,4	misatges vanguéran a Saül en Gaboch	e diguéran aquestes paraules devant tot lo
1Re 11,4	E tot lo pobla lavà sa veu en alt	e comensà plorar. 5 E Saül vania prés sos
1Re 11,5	E Saül vania prés sos bous del camp	e dix: –Què ha lo poble ne per què plòran?
1Re 11,6	de nostre Senyor vench en Saül,	e com ell hach oÿt aquestes paraules, ell
1Re 11,7	paraules, ell fou irat molt, 7	e pres II bous e tranquè’ls per pesas e
1Re 11,7	ell fou irat molt, 7 e pres II bous	e tranquè’ls per pesas e tramès-na per
1Re 11,7	II bous e tranquè’ls per pesas	e tramès-na per tots los termas dels
1Re 11,7	n’hi ha algú que no ísquan defora	e no saguèscan Saül e Samuel, axí serà fet
1Re 11,7	ísquan defora e no saguèscan Saül	e Samuel, axí serà fet de sos bous. Donchs
1Re 11,7	Donchs tot lo poble hach gran paor,	e tots axíran ensemps [*], 8 e Saül nombrà
1Re 11,8	paor, e tots axíran ensemps [*], 8	e Saül nombrà aquells en Bètzech: los
1Re 11,8	fóran per nombra CCCM hòmens,	e als fills de Judà, XXXM. 9 E diguéran
1Re 11,9	scalfat.” Vanguéran los misatges	e recomtàran-ho als de Jabès, que n’
1Re 11,10	Diguéran: –Nós axirem demà a vós,	e farets tot so que us plaurà. 11 E l’
1Re 11,11	Saül partí lo poble en III parts	e antrà en mig loch de la host a hora de
1Re 11,11	loch de la host a hora de matinas	e aucís los fills de Amon, sí que anch no
1Re 11,12	sobra nós? Fets-los-nos liurar,	e nós auciuem-los. 13 E Saül dix: –Null
1Re 11,14	14 E Samuel dix al pobla: –Vanits,	e anem-nos-en en Gualgualla, davant
1Re 11,15	davant nostre Senyor. E Saül	e tots los hòmens de Israell haguéran aquí
1Re 11,15	de Israell haguéran aquí gran goig	e gran alegre. 1Re 12, Tit Capítol XII 1
1Re 12,1	coses que vós havets parlades a mi,	e yo he stablit rey sobra vosaltres, 2 e
1Re 12,2	he stablit rey sobra vosaltres, 2	e ara va rey davant vós. Jo vullmés són
1Re 12,2	davant vós. Jo vullmés són anvallit	e canut, e mos fills són ab vós. E yo he
1Re 12,2	Jo vullmés són anvallit e canut,	e mos fills són ab vós. E yo he stat e
1Re 12,2	mos fills són ab vós. E yo he stat	e conversat de ma joventut ab vós entrò en
1Re 12,3	pres do [*], ne si he opromut algú	e compdemnat aquell: uy jo us ho
1Re 12,5	Senyor és mon testimoni [*],	e lo seu rey n’és vuy tastimoni, que vós
1Re 12,6	–Nostre Senyor, qui féu Mossé	e Aron e qui amenà los nostres pares de la
1Re 12,6	Senyor, qui féu Mossé e Aron	e qui amenà los nostres pares de la terra
1Re 12,8	manera entrà Jacob en Agipta, [*]	e manà’ls de Agipte e alogà’ls en aquest
1Re 12,8	en Agipta, [*] e manà’ls de Agipte	e alogà’ls en aquest loch. 9 E ells
1Re 12,9	liurà en la mà [*] dels falisteus	e en la mà del rey de Moab [*]. 10 E aprés
1Re 12,11	Senyor tramès a vós Garabobal	e Berach e Gebtè e Samuel. E ell deliurà
1Re 12,11	tramès a vós Garabobal e Berach	e Gebtè e Samuel. E ell deliurà vós de la

1Re 12,11	a vós Garabobal e Berach e Gebtè	e Samuel. E ell deliurà vós de la mà de
1Re 12,13	present, lo quall vós havets alet	e damanat. Veus que nostre Senyor ha donat
1Re 12,14	14 Si vós tamets a nostra Senyor	e servits a ell [*] e no anesprits la
1Re 12,14	a nostra Senyor e servits a ell [*]	e no anesprits la bocha de nostra Senyor,
1Re 12,14	la bocha de nostra Senyor, vós	e lo rey qui mana sopra vós [*]. 15 [*] e
1Re 12,15	rey qui mana sopra vós [*]. 15 [*]	e si anesprits las suas peraules, les mans
1Re 12,15	de nostre Senyor saran sopra vós	e sopra vostres pares. 16 Mas ara stats e
1Re 12,16	vostres pares. 16 Mas ara stats	e vajats aquesta cosa [*] que nostre
1Re 12,17	Jo apallaré nostre Senyor Déu	e ell donarà trons e pluges; lavors vós
1Re 12,17	Senyor Déu e ell donarà trons	e pluges; lavors vós sabrets que vós
1Re 12,18	vós. 18 Samuel cridà nostre Senyor,	e Déu [*] donà trons e pluges. 19 E tot lo
1Re 12,18	nostre Senyor, e Déu [*] donà trons	e pluges. 19 E tot lo poble tamé fort
1Re 12,19	lo poble tamé fort nostre Senyor	e Samuel, e tot lo poble dix a Samuel:
1Re 12,19	tamé fort nostre Senyor e Samuel,	e tot lo poble dix a Samuel: –Pregua per
1Re 12,21	partir de nostre Senyor [*] 21	e no us declinets a vanes coses, que no
1Re 12,23	Yo anseniaré a vós dreita carera	e bona. 24 Donchs, tamets a nostra Senyor
1Re 12,24	24 Donchs, tamets a nostra Senyor	e servits a ell en varitat de tot vostro
1Re 12,25	E si vós persaverats en malesa, vós	e vostra rey parirets ensemps. 1Re 13, Tit
1Re 13,1	un any com ell comensà a regnar,	e ell regnà sobre lo poble d’Israell per
1Re 13,2	2 E Saül alegí a si IIIM hòmens	e havían ab ell IIM en Macinàs, en lo munt
1Re 13,2	en Macinàs, en lo munt de Bechel,	e M éran ab Jonatàs en Gabeot, qui és del
1Re 13,3	açò vist, Saül sonà una botzina	e dix per tota la terra: «Òjan los habreus
1Re 13,3	tota la terra: «Òjan los habreus	e tot Israell!» 4 Donchs tot lo poble d’
1Re 13,4	farida una companya dels falisteus,	e lo poble d’Israell s’és andresat
1Re 13,5	los fills d’Israell per combatra,	e fóran XXXIIIIM hòmens de caretas e VIM
1Re 13,5	e fóran XXXIIIIM hòmens de caretas	e VIM cavallers, e tot l’altra pobla
1Re 13,5	hòmens de caretas e VIM cavallers,	e tot l’altra pobla manut éran axí spesos
1Re 13,5	arena en la mar. Ells se n’anàran	e ficàran lurs tendes en Macinàs, devers
1Re 13,6	per què ells s’amagàran en coves	e fosses [*]. 7 E los hebreus pasàran flum
1Re 13,7	flum Jordà, en la terra de Gad	e de Galaad. E Saül era encara en Galgala,
1Re 13,7	E Saül era encara en Galgala,	e tot lo poble que saguia ell era
1Re 13,8	dies, axí com Samuell li havia dit,	e Samuel no vench en Galgalad, e lo poble
1Re 13,8	dit, e Samuel no vench en Galgalad,	e lo poble comensave’s a partir d’él a
1Re 13,9	Saül dix: –Aportats a mi holocausts	e sacrificis [*]. E ell ofarí holocaust.
1Re 13,10	d’ofarir [*], Samuel venc a Saül,	e axí a ell a carrera [*], 11 e Samuel li
1Re 13,11	Saül, e axí a ell a carrera [*], 11	e Samuel li dix: –Què has tu fet? Saül
1Re 13,11	’ll poble sa departia de mi [*],	e tu no eres vangut [*], e que los
1Re 13,11	de mi [*], e tu no eres vangut [*],	e que los falisteus s’éran ajustats en
1Re 13,12	los falisteus en Galgala [*],	e yo no he oferta nanguna oferta a nostra
1Re 13,14	[*] aquest un hom sagons son cor	e nostra Senyor ha manat a ell que sia
1Re 13,15	Senyor. 15 Donchs Samuel sa lavà	e partí’s de Galgala e anà-sa en Gabaà
1Re 13,15	sa lavà e partí’s de Galgala	e anà-sa en Gabaà de Benjamín. E Saül
1Re 13,15	Saül contà lo poble qui era ab ell,	e fóran trobats DC hòmens. 16 Ab Saül e ab
1Re 13,16	fóran trobats DC hòmens. 16 Ab Saül	e ab Jonatàs, son fill, lo poble qui fou
1Re 13,17	falisteus per robar alguna cosa	e per tolra als fills d’Israell; la una
1Re 13,20	davalàran per aguar cascú sa reyla	e son càvech e sa destral e son pich. 21
1Re 13,20	aguar cascú sa reyla e son càvech	e sa destral e son pich. 21 Donchs totes
1Re 13,20	sa reyla e son càvech e sa destral	e son pich. 21 Donchs totes les faramentes
1Re 13,21	totes les faramentes de les raylles	e càvechs [*] e destrals éran rabevats e
1Re 13,21	de les raylles e càvechs [*]	e destrals éran rabevats e faían a lossar

1Re 13,21	[*] e destrals éran rabeuats	e faían a lossar tots dentrò a l'agulló.
1Re 13,22	hom de tot lo poble qui era ab Saül	e Jonatàs, son fill, no havia [*] lança,
1Re 13,22	fill, no havia [*] lança, fora Saül	e Jonatàs [*]. 23 Donchs la companya dels
1Re 14,4	falisteus havia II grans pedras,	e havia-hy scuys deça e dellà a manera
1Re 14,4	pedras, e havia-hy scuys deça	e dellà a manera de dens; l'una havia nom
1Re 14,4	de dens; l'una havia nom Doce,	e l'altra, Sene. 5 La un escul axia'n
1Re 14,5	'n vers aguilló, contra Machinàs,	e l'altra, a migjorn [*]. 6 Jonatàs dix
1Re 14,6	Jonatàs dix al jovansel [*]: –Vina	e pasem [*] los falisteus, qui no són
1Re 14,9	nós nos aturarem en nostra loch	e no anem dentrò ells. 10 Mas si ells nos
1Re 14,12	los falisteus parlàran a Jonatàs	e ll'scuder [*] e dixéran: –Vanits a nós
1Re 14,12	parlàran a Jonatàs e ll'scuder [*]	e dixéran: –Vanits a nós [*]. E dix
1Re 14,13	Jonatàs, los uns li cahían davant	e [*] devant son scuder, qui saguia ell.
1Re 14,14	14 E la primera occisió que Jonatàs	e son scuder féran fo entorn XX hòmens en
1Re 14,15	los falisteus [*] sa esbalaýran,	e tota la lur host fou torbada [*]. E açò
1Re 14,16	en Gabeà de Benjamín raguardàran	e véran una gran multitud de falisteus que
1Re 14,16	de falisteus que fogían desà	e delà. 17 Ladonchs Saül dix al poble [*]:
1Re 14,17	Saül dix al poble [*]: –Guardats	e anquarits qual de nós hi és anat. E [*]
1Re 14,17	és anat. E [*] trobàran que Jonatàs	e son scuder [*]. 18 Donchs dix Saül a
1Re 14,19	en la host dels falisteus, [*]	e lavors [*] Saül al pravera: –Tira ta mà
1Re 14,20	ta mà a tu. 20 Donch Saül cridà	e tot lo poble qui era ab ell. E vanguéran
1Re 14,32	E tornàran-sa'n a pendra presa,	e pranguéran ovelles [*] e vadells e
1Re 14,32	presa, e pranguéran ovelles [*]	e vadells e sacraficàran-los an terra, e
1Re 14,32	e pranguéran ovelles [*] e vadells	e sacraficàran-los an terra, e lo poble
1Re 14,32	e sacraficàran-los an terra,	e lo poble menjà la carn ab la sanch. 33 E
1Re 14,34	–Departits-vos per tot lo poble	e diets a ells que cascú aduga a mi son
1Re 14,34	aduga a mi son bou o son moltó,	e auciets-lo sobra aquesta pedra e
1Re 14,34	e auciets-lo sobra aquesta pedra	e mangats-na, e no paccarets a nostra
1Re 14,34	sobra aquesta pedra e mangats-na,	e no paccarets a nostra Senyor [*]. [*] 35
1Re 14,36	–Anem sobra los falisteus da nit	e destruam-los anans que llo matí sia
1Re 14,38	sa tots los angles del pobla	e sapiats per qual s'és asdavangut aquest
1Re 14,41	40 [*] 41 E Saül preguà	e dix a nostre Senyor: –Senyor, Déu d'
1Re 14,41	que so havia fet Jonatàs	e Saül, e lo poble ne fou quití. 42 Levors
1Re 14,41	que so havia fet Jonatàs e Saül,	e lo poble ne fou quití. 42 Levors dix
1Re 14,42	dix Saül: –Metets sort entre mi	e Jonatàs, mon fill. E la sort caech a
1Re 14,46	ell no morís. 46 Saül se'n tornà	e [*] parsaguí los falisteus, on los
1Re 14,47	los anamichs tot entorn: [*] Edom	e contra lo rey de Sabaà e contra los
1Re 14,47	[*] Edom e contra lo rey de Sabaà	e contra los falisteus. E ell sobrà tots
1Re 14,48	sa host, ell vencé Amalech,	e deliurà los fills d'Israell de lles
1Re 14,49	fóran los fills de Saül: Jonatàs	e Jesuí e Melchisua. Ell havia II filles:
1Re 14,49	los fills de Saül: Jonatàs e Jesuí	e Melchisua. Ell havia II filles: la
1Re 14,49	que anjendrà havia nom Merob,	e la manor, Michol. 50 E la muller de
1Re 14,51	Saül. 51 Sis era stat para de Saül,	e Ner era stat para de Abner, fill de
1Re 14,52	qu'él vaia éser hòmens forts	e covinents a batalla. 1Re 15, Tit Capítol
1Re 15,3	vania de Agipta. 3 Donchs, vé ara	e auciu Amalec e guasta tot ço qu'él ha.
1Re 15,3	3 Donchs, vé ara e auciu Amalec	e guasta tot ço qu'él ha. Tu no perdons a
1Re 15,3	de les sues coses, mes auciu hòmens	e fembres, grans e patits, e bous e camels
1Re 15,3	mes auciu hòmens e fembres, grans	e patits, e bous e camels e oveles e
1Re 15,3	hòmens e fembres, grans e patits,	e bous e camels e oveles e àsans.” 4
1Re 15,3	e fembres, grans e patits, e bous	e camels e oveles e àsans.” 4 Donchs Saül
1Re 15,3	grans e patits, e bous e camels	e oveles e àsans.” 4 Donchs Saül ho manà

1Re 15,3 e patits, e bous e camels e ovelles e àsans.” 4 Donchs Saül ho manà al poble,
 1Re 15,4 4 Donchs Saül ho manà al poble, e comtà ells axí com hom comta anyells, e
 1Re 15,4 ells axí com hom comta anyells, e trobà CC millie hòmens [*] e XM hòmens
 1Re 15,4 e trobà CC millie hòmens [*] e XM hòmens del trip de Judà. 5 E com Saül
 1Re 15,8 qui és [*] la regió de Agipta, 8 e pres Agag, rey de Amalech, tot viu, e
 1Re 15,8 pres Agag, rey de Amalech, tot viu, e aucís tot l'altra poble a espasa. 9 E
 1Re 15,9 l'altra poble a espasa. 9 E Saül e lo poble perdonàran Agag e a molts
 1Re 15,9 9 E Saül e lo poble perdonàran Agag e a molts folchs de les ovelles e de l'
 1Re 15,9 e a molts folchs de les ovelles e de l'altra bastiar e a les vestadures
 1Re 15,9 les ovelles e de l'altra bastiar e a les vestadures [*] e a totes les coses
 1Re 15,9 bastiar e a les vestadures [*] e a totes les coses qui éran belles, e
 1Re 15,9 a totes les coses qui éran belles, e anch no volguéran aquelles destruir.
 1Re 15,9 daguastàran tot so que era vill e de pobre valor. 10 Nostre Senyor vench a
 1Re 15,10 10 Nostre Senyor vench a Samuel e dix a ell: 11 –Yo'm panet a mi yo he
 1Re 15,11 Saül rey, car ell ha deseparat mi e no ha complides les mies paraules per
 1Re 15,11 Ladonchs fou Samuel molt trist, e cridà a nostra Senyor tota la nit mercè.
 1Re 15,12 que Saül era vangut en Carmel e aquí havia draçat un altar en senyal de
 1Re 15,12 un altar en senyal de sa victòria e que despuys se n'era tornat en Galgala.
 1Re 15,12 Samuel vench tot dret a Saül, e Saül ofaria holocaust a nostre Senyor de
 1Re 15,15 ha pardonat a les millors ovelles e al millor bastiar, per ço que hom lo
 1Re 15,15 lo sacreficàs al Senyor, ton Déu, e havem mortes totes les altres coses. 16
 1Re 15,16 dix Samuel a Saül: –Sofir-ma, e yo mostraré a tu quals coses nostra
 1Re 15,16 coses nostra Senyor ha parlades e dites [*] anit. E Saül li dix: –Digues-
 1Re 15,17 dix: –Donchs, ¿no fuist tu fet cap e príncep sobre tots los trips de Israell
 1Re 15,18 18 ha tu tramès en aquesta carera e dix a tu: “Vé e auciu los paccadors de
 1Re 15,18 en aquesta carera e dix a tu: “Vé e auciu los paccadors de Amalec e combat
 1Re 15,18 “Vé e auciu los paccadors de Amalec e combat contra tro que los hajes tots
 1Re 15,19 Déu, ans t'ést tornat a presa e has mal fet devant nostre Senyor? 20 E
 1Re 15,20 he oÿda la veu de nostre Senyor e són anat en la carera per la qual m'ha
 1Re 15,20 carera per la qual m'ha ell tramès e he amenat Gag, lo rey de Amalech, e he
 1Re 15,20 e he amenat Gag, lo rey de Amalech, e he mort tot son poble. 21 Mas lo poble
 1Re 15,21 Mas lo poble apresà presa de bous e de ovelles, e són promeyes de aqueles
 1Re 15,21 apresà presa de bous e de ovelles, e són promeyes de aqueles coses que són
 1Re 15,21 coses que són stades mortes, e asò han fet per sacrificar a lur Déu en
 1Re 15,22 ¿nostre Senyor vol holocausts e sacrificis, com no l'obaescha majorment
 1Re 15,22 obadiència és milor que sacrifici, e obair val més que ofarir grex de
 1Re 15,23 és axí com paccat de davinar, e no voler obair és quax paccat de colra
 1Re 15,24 com he traspatat lo manament de Déu e les paraules tuas. He tamut lo pobla, he
 1Re 15,28 vuy a tu tot lo regna d'Israell e aquel ha liurat a un ton proïisma qui és
 1Re 15,30 a mi devant los vells de mon poble e devant los fills d'Israell. E torna-
 1Re 15,31 Déu. 31 Donchs Samuel se'n tornà e saguí Saül. E Saül adorà nostre Senyor.
 1Re 15,32 ell amanat, lo qual era molt gras, e tramolà, e dix: «Axí departex mi
 1Re 15,32 lo qual era molt gras, e tramolà, e dix: «Axí departex mi amargosa mort?» 33
 1Re 15,33 ha fetas moltes fembres sens marit e sens infants, enaxí la tua mara serà
 1Re 16,1 d'Israell? Complex ton corn d'oli e vina per ço que yo trameta tu a Ysayí de
 1Re 16,2 manera yo iré? Car Saül ho oyrà e ocir-m'ha. E nostre Senyor li dix:
 1Re 16,2 un vadell de ton bastiar en ta mà e diràs: “Yo són vangut sacrificar a
 1Re 16,3 E tu apallaràs Ysayí al sacrifici, e jo mostraré a tu qual cosa tu faces, e
 1Re 16,3 mostraré a tu qual cosa tu faces, e tu untaràs aquel que yo t'amostraré. 4
 1Re 16,4 com nostre Senyor li havia manat, e vench en Batlem, e los vels de la ciutat

1Re 16,4 li havia manat, e vench en Batlem, e los vels de la ciutat se'n maravallàran
 1Re 16,4 de la ciutat se'n maravallàran e axíran a ell a carera e diguéran-li:
 1Re 16,4 e axíran a ell a carera e diguéran-li: –Véns tu per pau? 5 E ell
 1Re 16,5 tu per pau? 5 E ell dix: –Hoch, [*] e són vangut per sacrificar a nostre
 1Re 16,5 [*] Donchs ell santifichà Ysaí e sos fills e apallà ells al sacrifici. 6
 1Re 16,5 ell santifichà Ysaí e sos fills e apallà ells al sacrifici. 6 E com ells
 1Re 16,6 ells fóran entrats, ell vahé Eliab e dix: –E donchs, ést tu aquell que nostro
 1Re 16,11 Samuel [*]: –Tramit aquel sercar e amena-lo a mi, car no'ns aciurem a
 1Re 16,12 Donchs Isayí tramès per l'infant e tramès-lo davant Samuel. E l'infant
 1Re 16,12 -lo davant Samuel. E l'infant [*] e era bel [*]. E nostre Senyor dix a
 1Re 16,12 Senyor dix a Samuel: –Leve't e unta-lo, car aquest és aquell que yo he
 1Re 16,13 Samuel pres lo corn de l'oli e untà'n aquel en mig loch de sos frares.
 1Re 16,14 de nostre Senyor se partí de Saül, e lo maligna esparit lo començà a
 1Re 16,14 esparit lo començà a turmentar e star en ell per la volentat de nostre
 1Re 16,16 ta turmentarà, que ell viula [*] e que tu ho sofriras pus laugerament. 17
 1Re 16,17 a mi un home que son rauta o viula e manau-lo. 18 Respòs un de sos serfs e
 1Re 16,18 -lo. 18 Respòs un de sos serfs e dix: –Vet que yo he vist lo fill de
 1Re 16,18 de Ysayí [*], que sap ben viular, e és hom qui ha gran força e sap ben
 1Re 16,18 viular, e és hom qui ha gran força e sap ben combatra, e savi [*] e molt bel
 1Re 16,18 ha gran força e sap ben combatra, e savi [*] e molt bel hom, e nostre Senyor
 1Re 16,18 e sap ben combatra, e savi [*] e molt bel hom, e nostre Senyor és ab ell.
 1Re 16,18 e savi [*] e molt bel hom, e nostre Senyor és ab ell. 19 Saül tramès
 1Re 16,19 19 Saül tramès sos misatges a Isayí e dix: –Tramit a mi David, ton fill, qui
 1Re 16,20 Isayí pres un asa careguat de pa e una canada plena de vi e un cabrit [*] e
 1Re 16,20 de pa e una canada plena de vi e un cabrit [*] e tramès-ho per la mà de
 1Re 16,20 canada plena de vi e un cabrit [*] e tramès-ho per la mà de David, son
 1Re 16,21 a Saül. 21 E David vench a Saül e stech davant ell, e ell amà molt David e
 1Re 16,21 vench a Saül e stech davant ell, e ell amà molt David e féu d'él son
 1Re 16,21 davant ell, e ell amà molt David e féu d'él son scuder. 22 Saül tramès a
 1Re 16,23 Saül, David prania sa viula e viulava davant ell e confortava Saül,
 1Re 16,23 sa viula e viulava davant ell e confortava Saül, axí que ell ho sofaria
 1Re 16,23 que ell ho sofaria pus laugerament, e levors sa pertia d'él lo maligne
 1Re 17,1 ajustàran lur host per combatra e vanguéran en Sacot, qui és en la terra
 1Re 17,1 Sacot, qui és en la terra de Judà, e fichàran lurs tendes entra Sohot e
 1Re 17,1 e fichàran lurs tendes entra Sohot e Azecà, en les encontrades de Domim. 2 E
 1Re 17,2 les encontrades de Domim. 2 E Saül e los fills d'Israell se ajustàran e
 1Re 17,2 e los fills d'Israell se ajustàran e vanguéran en la val de Terebinti e
 1Re 17,2 e vanguéran en la val de Terebinti e andresàran lur host e vanguéran contra
 1Re 17,2 de Terebinti e andresàran lur host e vanguéran contra los falisteus. 3 E los
 1Re 17,3 contra la muntanya de una part, e lo poble d'Israell, contra altra part
 1Re 17,4 lo qual havia VI colzes d'alt e I palm. 5 E havia un elm de aram sobra
 1Re 17,5 havia un elm de aram sobra son cap, e era vastit de un sberch, qui era tot
 1Re 17,6 6 E calçava unes hosses d'aram, e un scut d'aram li cobria sos musclos. 7
 1Re 17,7 era axí gros com a fust de texidor, e lo ferre de la lança pasava DC sicles. E
 1Re 17,8 scuder anava davant ell. 8 E stava e cridava en la host dels fills d'
 1Re 17,9 vençre, nós serem vostres serfs, e si yo'l venç, vós serets nostres serfs
 1Re 17,12 nom Ysayí, qui havia VIII fills e era lo pus vell hom que fos en lo temps
 1Re 17,15 15 David sa depertí de Saül e tornà-se'n a son para en Batlem per
 1Re 17,16 16 E lo falisteu anava a vespra e a matí danant los fills d'Israell entrò
 1Re 17,17 a tos frares I masura de torons e aquests X pans [*] 18 e aquestes X

1Re 17,18	de torons e aquestes X pans [*] 18	e aquestes X formes de formatges als
1Re 17,18	de formatges als conestables,	e vasitaràs tos frares [*]. 19 Donchs Saül
1Re 17,19	tos frares [*]. 19 Donchs Saül	e aquells fills d'Israell sa combatían ab
1Re 17,20	20 Levà's David al matí	e comenà lo bastiar a un guardià, [*] e
1Re 17,20	comenà lo bastiar a un guardià, [*]	e vench al loch que ha nom Magala, e la
1Re 17,20	e vench al loch que ha nom Magala,	e la host qui era axida defora les tendes
1Re 17,22	tendes so qu'él havia portat [*]	e corech là on davia éser la batalla e
1Re 17,22	corech là on davia éser la batalla	e demanà de sos frares [*]. 23 E [*]
1Re 17,23	falisteu bort [*] axí de ses tendes	e dix aquelles paraules que debans havia
1Re 17,23	paraules que debans havia dites,	e David les oyí. 24 [*] 25 Un de aquells
1Re 17,25	riquesa en aquell qui l'auciurà	e donarà a ell sa fila, e la casa de son
1Re 17,25	l'auciurà e donarà a ell sa fila,	e la casa de son para serà franquia e sens
1Re 17,25	e la casa de son para serà franquia	e sens traüt en Israell. 26 E David dix
1Re 17,32	[*] danusiadas a Saül, lo rey, 32	e com David fou amanat davant Saül, dix:
1Re 17,32	d'aquest falisteu. Yo són ton serf	e iré'm combatra contra ell e aucieuré'l.
1Re 17,32	serf e iré'm combatra contra ell	e aucieuré'l. 33 Saül dix a David: –Tu no
1Re 17,33	contra ell, car tu ést infant,	e ell és hom combatador de sa infantesa
1Re 17,37	qui deliurà mi de la mà del leó	e de l'ós, él ma deliurarà de la mà de
1Re 17,38	Saül vastí David de sas vastadures	e posà-li un elm sopra son cap e vastí-
1Re 17,38	e posà-li un elm sopra son cap	e vastí-li son sberch. 39 Com David se
1Re 17,39	asajar si ell poria anar armat,	e no hu havia acostumat [*]. [*] 40 pres
1Re 17,40	pres un bastó que solia portar [*]	e V pedras [*] de un torent e mès aquellas
1Re 17,40	[*] e V pedras [*] de un torent	e mès aquellas en una sportella que havia
1Re 17,40	una sportella que havia ab si [*],	e pres sa fona en sa mà e anà contra lo
1Re 17,40	ab si [*], e pres sa fona en sa mà	e anà contra lo falisteu. 41 E lo falisteu
1Re 17,42	acostà's devers David [*] 42 [*]	e'l meynspresà. [*] 43 Dix lo falisteu a
1Re 17,44	[*]. 44 E dix a David: –Vina a mi	e yo daré la tua carn als aucels del cel e
1Re 17,44	daré la tua carn als aucels del cel	e a les bèsties de la terra. 45 E David
1Re 17,45	[*]: –Tu véns contra mi ab spasa	e lança e scut, e yo vench contra tu en lo
1Re 17,45	–Tu véns contra mi ab spasa e lança	e scut, e yo vench contra tu en lo nom de
1Re 17,45	contra mi ab spasa e lança e scut,	e yo vench contra tu en lo nom de Déu [*],
1Re 17,46	les mies mans, axí que t'aucieuré	e't tolré lo cap e daré lo teu cors mort
1Re 17,46	que t'aucieuré e't tolré lo cap	e daré lo teu cors mort e aquells dels
1Re 17,46	lo cap e daré lo teu cors mort	e aquells dels falisteus als ocells del cel
1Re 17,46	dels falisteus als ocells del cel	e a les bèsties de la terra, per so que
1Re 17,48	aprés de David, David sa cuytà	e axí a ell a carera [*], 49 e mès sa mà
1Re 17,49	cuytà e axí a ell a carera [*], 49	e mès sa mà en la sportella e pres una
1Re 17,49	[*], 49 e mès sa mà en la sportella	e pres una pedra e mès-la en la fona e
1Re 17,49	mà en la sportella e pres una pedra	e mès-la en la fona e manà tot antorn e
1Re 17,49	una pedra e mès-la en la fona	e manà tot antorn e farí lo falisteu en lo
1Re 17,49	-la en la fona e manà tot antorn	e farí lo falisteu en lo front axí
1Re 17,49	pedra sa fichà en lo front d'él,	e caesch tot stès per terra. 50 Anaxí ocís
1Re 17,51	tania spasa en la mà, 51 ell corech	e stech sopra lo falisteu e pres sa spasa
1Re 17,51	corech e stech sopra lo falisteu	e pres sa spasa [*] e tolch-li lo cap.
1Re 17,51	lo falisteu e pres sa spasa [*]	e tolch-li lo cap. Com los falisteus
1Re 17,52	d'éls era mort, ells fusquéran, 52	e los fills d'Israell [*] sa lavàran [*]
1Re 17,52	fills d'Israell [*] sa lavàran [*]	e saguiran-los tro que fóran venguts en
1Re 17,52	tro que fóran venguts en la vall	e dentrò en les portes d'Ecaron. E molts
1Re 17,52	en la carera de Sarim entrò a Geth	e dentrò a Acaron. 53 Los fills d'Israell
1Re 17,53	haguéran ancalsats los falisteus,	e puys asvaïren e entràran en les tendes

1Re 17,53 los falisteus, e puyas asvaïren e entràran en les tendes dels falisteus.
 1Re 17,54 54 David pres lo cap del falisteu e aportà aquell en Jerusalem e posà les
 1Re 17,54 e aportà aquell en Jerusalem e posà les sues armes en lo seu
 1Re 17,57 ja mort lo falisteu, Abner lo pres e manà-lo davant Saül. E David tenia en
 1Re 18,2 2 Saül ratench ell aquell dia e no li atorguà que tornàs a casa de son
 1Re 18,3 son para. 3 Adonchs faéran Jonatàs e David amistança ensemps, e Yonatàs amava
 1Re 18,3 Jonatàs e David amistança ensemps, e Yonatàs amava ell atrastant com si
 1Re 18,4 4 E despulàs una gonela que tania e donà-la a David, [*] e son coltell e
 1Re 18,4 que tania e donà-la a David, [*] e son coltell e son arch e son braguer. 5
 1Re 18,4 -la a David, [*] e son coltell e son arch e son braguer. 5 David anava a
 1Re 18,4 David, [*] e son coltell e son arch e son braguer. 5 David anava a totes les
 1Re 18,5 les coses que Saül lo tramatia, e faÿa sàviament sos fets. Posà'l Saül
 1Re 18,5 'l Saül sobra tots sos combatadors, e ell plaÿa molt a tot lo poble, e
 1Re 18,5 e ell plaÿa molt a tot lo poble, e majorment a servecials de Saül. 6 Mas,
 1Re 18,6 fembres [*] li axían a carera [*] e cantàvan e feÿan bals ab tamborets de
 1Re 18,6 li axían a carera [*] e cantàvan e feÿan bals ab tamborets de alegria e ab
 1Re 18,6 feÿan bals ab tamborets de alegria e ab altres sturmens, 7 e [*] deÿan: -Saül
 1Re 18,7 de alegria e ab altres sturmens, 7 e [*] deÿan: -Saül n'ha morts M, e David,
 1Re 18,7 7 e [*] deÿan: -Saül n'ha morts M, e David, XM. 8 Ladonchs Saül fon molt irat
 1Re 18,8 fon molt irat de aquesta paraula e dix: -A David n'han donats XM e a mi
 1Re 18,8 e dix: -A David n'han donats XM e a mi no, sinó M! Donchs, qual cosa dafal
 1Re 18,11 cascan dia. Saül tania una lansa 11 e tramès-la a David cuydant-sa que'l
 1Re 18,12 David, per ço com Déu era ab ell e s'ere d'él partit. 13 Donchs Saül moch
 1Re 18,13 13 Donchs Saül moch ell de si e féu-lo conestabla de M hòmens. Ell
 1Re 18,13 conestabla de M hòmens. Ell anava e vania davant lo poble. 14 [*] 15 E Saül
 1Re 18,16 16 Mas tots los fills d'Israell e de Judà amàvan David [*]. 17 Saül dix a
 1Re 18,17 Jo donaré aquella a tu per muller, e yo no daman a tu sinó que sies forts
 1Re 18,17 daman a tu sinó que sies forts hom, e fes les batalles de nostra Senyor. E
 1Re 18,20 filla de Saül qui havia nom Michol, e açò fonch dit a Saül e plach a ell molt.
 1Re 18,20 nom Michol, e açò fonch dit a Saül e plach a ell molt. 21 E Saül [*]: «Yo
 1Re 18,21 a ell perquè li sia en escàndel e per so que lla mà dels falisteus sia
 1Re 18,22 David menys de mi: "Tu plaus al rey e a sos servecials. Donchs, sies tu ara
 1Re 18,23 jendre de rey? Jo són pobre home e bax de linatge! 24 E [*] tornàran-ho a
 1Re 18,24 E [*] tornàran-ho a dir a Saül, e plaguéran a Saül. 25 [*] [*] Però él ho
 1Re 18,27 27 Aprés poch dies, David sa lavà e anà-sa'n a Acaron ab los hòmens qu'
 1Re 18,27 ab los hòmens qu'éran desots ell e aucís dels falisteus CC hòmens e pres
 1Re 18,27 e aucís dels falisteus CC hòmens e pres les sircusions e aportà-les al
 1Re 18,27 CC hòmens e pres les sircusions e aportà-les al rey [*]. Donchs, Saül
 1Re 18,28 filla, per muller. 28 E Saül vahé e antès que nostre Senyor era ab David. E
 1Re 18,30 los fills d'Israell en batalla, e en lo comensament de lur axida David
 1Re 19,1 XVIII 1 Saül parlà a Jonatàs [*] e a sos serfs que auciesen David. [*] 2 E
 1Re 19,2 [*] 2 E Jonatàs ho descobrí a David e li dix: -Saül, mon para, ta vol auciuira.
 1Re 19,2 't prech que tu't guarts al matí e que t'amachs, 3 e jo staré de prop mon
 1Re 19,3 guarts al matí e que t'amachs, 3 e jo staré de prop mon para [*] e yo
 1Re 19,3 3 e jo staré de prop mon para [*] e yo parlaré de tu a ell e jo faré a saber
 1Re 19,3 para [*] e yo parlaré de tu a ell e jo faré a saber a tu tot ço que yo
 1Re 19,4 parlà a Saül, para seu, de David e dix: -O senyor [*], no vuller pacar
 1Re 19,4 car ell no ha paccat contra tu, e les sues obres són molt bones a tu, 5
 1Re 19,5 obres són molt bones a tu, 5 [*] e ha mort lo falisteu e [*] ha feta gran
 1Re 19,5 a tu, 5 [*] e ha mort lo falisteu e [*] ha feta gran salut en Israel. [*]

1Re 19,5 què peccas contra la sanch no noent
 1Re 19,6 hach açò oÿt, fou abonençat [*]
 1Re 19,6 açò oÿt, fou abonençat [*] e jurà
 1Re 19,7 serà mort. 7 Jonatàs apallà David
 1Re 19,7 cosses. E menà David davant Saül,
 1Re 19,8 fo entre los fills d'Israell
 1Re 19,8 fills d'Israell e los falisteus,
 1Re 19,8 e los falisteus, e David axí defora
 1Re 19,8 axí defora e combaté contra ells
 1Re 19,9 E Saül tania una lança en sa mà,
 1Re 19,10 sforçà de farir David ab la lansa
 1Re 19,10 mes David sa trastornà davant Saül,
 1Re 19,10 en la paret. E lavors David fogí,
 1Re 19,11 de David per ço que'll gordasan
 1Re 19,11 sa muller, hach a ell açò recomtat
 1Re 19,12 aquesta nit, tu moràs demà”, 12
 1Re 19,12 lo gità defora per una finestra,
 1Re 19,13 13 E Michol pres una imatge de fust
 1Re 19,13 una pel de cabra palosa en son cap,
 1Re 19,17 Michol: –Per què m'has tu scarnit
 1Re 19,17 dix [*]: –Per ço com él parlà a mi
 1Re 19,18 auciué.” 18 Donchs David fogí [*]
 1Re 19,18 Donchs David fogí [*] e anà-sa'n
 1Re 19,18 [*] a Samuel, en Ramacha, on ell
 1Re 19,19 en Ramacha. 19 E anunciat fo a Saül
 1Re 19,20 dels profetes qui profatitzàvan
 1Re 19,20 de nostre Senyor entrà en ells,
 1Re 19,22 [*] Ladonchs fo Saül molt irat 22
 1Re 19,22 irat 22 e ell matex anà en Ramacha
 1Re 19,22 una gran sisterna qui és en Sochet,
 1Re 19,22 demanà: –En qual loch són Samuel
 1Re 19,23 vench l'asparit de nostre Senyor,
 1Re 19,23 de nostre Senyor, e anà defora
 1Re 19,24 ell sa despullà sas vestedures
 1Re 19,24 ab los altres davant Samuel,
 1Re 19,24 e cantà tot nuu per tot aquell dia
 1Re 19,24 fugí de Naiot, qui és en Ramacha,
 1Re 20,1 Naiot, qui és en Ramacha, e vench
 1Re 20,1 no sia trist.” Mas jurà açò David
 1Re 20,3 e dix: –Viva nostre Senyor Déu
 1Re 20,3 viva la tua ànima, Jonatàs, que yo
 1Re 20,3 –Vet que demà són calendes,
 1Re 20,5 sua de Batlem, car [*] sos parents
 1Re 20,6 pau sarà ab mi. E si ell sarà irat
 1Re 20,7 11 Dix Jonatàs [*]: –Vina ab mi,
 1Re 20,11 sercaré la santència de mon para,
 1Re 20,12 contre tu, jo hu ravallaré a tu
 1Re 20,13 a David: –Demà saran calendes
 1Re 20,18 lo loch on ta pusques ameguar [*]
 1Re 20,19 pedra, quax qui trauc a sanyal, 21
 1Re 20,21 e vols auciué David, qui és menys de
 1Re 20,21 e jurà e dix: –Sàpias sertament qu'ell no
 1Re 20,21 e dix: –Sàpias sertament qu'ell no serà
 1Re 20,21 e recomtà-li totes aquestes cosses. E
 1Re 20,21 e David fo davant ell axí com solia éser
 1Re 20,21 e los falisteus, e David axí defora e
 1Re 20,21 e David axí defora e combaté contra ells e
 1Re 20,21 e combaté contra ells e vancé aquells,
 1Re 20,21 e vancé aquells, anaxí que fugiran [*]. 9
 1Re 20,21 e David rotejava davant ell. 10 E ell sa
 1Re 20,21 e que ll'anestàs ab la paret, mes David
 1Re 20,21 e la lansa ficà's en la paret. E lavors
 1Re 20,21 e fo salvat aquella nit. 11 Adonchs Saül
 1Re 20,21 e ll'alciésan al matí. E com Michol, sa
 1Re 20,21 e dit: “Si tu no't salvas aquesta nit, tu
 1Re 20,21 e ella lo gità defora per una finestra, e
 1Re 20,21 e ell [*] fusch [*]. 13 E Michol pres una
 1Re 20,21 e posà aquella en lo lit de Davit, †entrò†
 1Re 20,21 e cobrí aquell de les sues vestedures.
 1Re 20,21 e has leixat anar mon anamich? E Micol dix
 1Re 20,21 e'm dix: “Lexa-me'n anar, si no, jo t'
 1Re 20,21 e anà-sa'n e recomtà totes les coses
 1Re 20,21 e recomtà totes les coses [*] a Samuel, en
 1Re 20,21 e Samuel se n'anàran en Aioch, en
 1Re 20,21 e dit: «Ver que David és en Aioch, en
 1Re 20,21 e Samuel qui stava entre ells, l'asparit
 1Re 20,21 e comansàran a profetitzar. 21 E com
 1Re 20,21 e ell matex anà en Ramacha e vench en una
 1Re 20,21 e vench en una gran sisterna qui és en
 1Re 20,21 e aquí ell demanà: –En qual loch són
 1Re 20,21 e David? E fon-li dit: –Ells són en
 1Re 20,21 e anà defora e profetitzà fins que vench
 1Re 20,21 e profetitzà fins que vench en Aioch, en
 1Re 20,21 e profetitzà ab los altres davant Samuel,
 1Re 20,21 e cantà tot nuu per tot aquell dia e
 1Re 20,21 e aquella nit. E de açò exí un proverbí:
 1Re 20,21 e vench e parlà davant Jonatàs: –Què he jo
 1Re 20,21 e parlà davant Jonatàs: –Què he jo fet [*]
 1Re 20,21 e dix: –Viva nostre Senyor Déu e viva la
 1Re 20,21 e viva la tua ànima, Jonatàs, que yo e tu
 1Re 20,21 e tu sarem dapertits per mort en poch de
 1Re 20,21 e yo siuré axí com és costuma prop lo rey
 1Re 20,21 e sos amichs fan gran solemnitat.” 7 E si
 1Re 20,21 e felló, sàpies que complida és la sua
 1Re 20,21 e iscam defora en lo cam. E com fóran
 1Re 20,21 e si ell ma diu res de bé de tu, yo,
 1Re 20,21 e gaquiré't anar en pau. E sia nostre
 1Re 20,21 e sercarà hom tu 19 dentrò a la barena,
 1Re 20,21 e siuràs prop una pedra que ha nom Ezell.
 1Re 20,21 e tramatré a les sagetes un infant e dir-

1Re 20,21	e tramatré a les sagetes un infant	e dir-li-he: “Vé, aporta las sagetes.”
1Re 20,23	deliurat. De les paraulles que yo	e tu havem dites, nostre Senyor sia entra
1Re 20,23	dites, nostre Senyor sia entra mi	e tu tostems. 24 [*] Adonchs vench lo
1Re 20,24	vench lo temps de les calendes	e sech lo rey a la taula, que menjàs. 25 E
1Re 20,25	de prop la paret, lavà’s Jonatàs,	e saech Abner al costat da Saül, e nangú
1Re 20,25	e saech Abner al costat da Saül,	e nangú no saech là on solia seura David.
1Re 20,30	lo fill de Isay en confusió tua	e en confusió de la bagasa de ta mara? 31
1Re 20,31	sarà teu. Donchs, tramit-hi ara	e amena’l-ma, car fill és de mort. 32
1Re 20,33	Què ha fet? 33 E Saül pres la lança	e volch-lo farir. Lavors antès Jonatàs
1Re 20,34	’s de la taulla ab gran falonia	e no menjà en tot lo sagon dia de les
1Re 20,34	de les calendes, car fo fet falló	e trist de David, per so com son para l’
1Re 20,34	per so com son para l’hach confús	e deshonorat [*]. 35 Com vench l’andemà,
1Re 20,35	axí com ho havia promès a David,	e vench ab un infant [*]. 36 E dix Jonatàs
1Re 20,37	la primera sageta. Cridà Jonatàs	e dix a l’infant: –Vet la sageta qui és
1Re 20,38	E cridà altra veguada a l’infant	e dix-li: –Cur-hi, vé tost e no t’
1Re 20,38	e dix-li: –Cur-hi, vé tost	e no t’aturs! E pres l’infant de Jonatàs
1Re 20,38	l’infant de Jonatàs les sagetes	e aportà-les a son senyor. 39 E l’
1Re 20,39	car tan solament sabían asò Jonatàs	e David. 40 E levors donà Jonatàs les
1Re 20,40	donà Jonatàs les armes a l’infant	e dix-li: –Vé-te’n tost e aporta-
1Re 20,40	infant e dix-li: –Vé-te’n tost	e aporta-les a casa. 41 E com lo fadrí
1Re 20,41	un loch qui era devers tramuntana	e gità’s en terra e adorà III veguades
1Re 20,41	tramuntana e gità’s en terra	e adorà III veguades Jonatàs, e basàran-
1Re 20,41	terra e adorà III veguades Jonatàs,	e basàran-sa abdosos e ploràran molt;
1Re 20,41	Jonatàs, e basàran-sa abdosos	e ploràran molt; mes més plorà David. 42
1Re 20,42	Nostre Senyor Déu sia entre mi	e tu e entra la mia sament e la tua
1Re 20,42	Nostre Senyor Déu sia entre mi e tu	e entra la mia sament e la tua
1Re 20,42	entre mi e tu e entra la mia sament	e la tua enpertostemps. 43 E levà’s David
1Re 20,43	enpertostemps. 43 E levà’s David	e anà-sa’n. E Jonatàs anà-sa’n en la
1Re 21,1	en Nobe, on era Achimàlech prevera	e maravalà’s fort com fo vangut David
1Re 21,1	com fo vangut David sens cavallers	e dix-li: –Per què ést vangut tot sol,
1Re 21,4	Si los infants són [*] nèdeus	e purs [*], majorment de fembres, ménjan-
1Re 21,5	de fembres? Nós som guardats hir	e l’altra dia tercer, com anàvam. E los
1Re 21,6	per so que n’hi posàsan de fresch	e de calent. 7 En aquell dia havia aquí un
1Re 21,7	que havia nom Odech, de Idumea,	e era lo pus podarós de tots los pastors
1Re 21,10	Da’l-ma. 10 E axí lavà’s David	e fugí [*] e partí’s de Saül e anà en
1Re 21,10	10 E axí lavà’s David e fugí [*]	e partí’s de Saül e anà en Achís, en
1Re 21,10	David e fugí [*] e partí’s de Saül	e anà en Achís, en Gech. 11 Diguéran los
1Re 21,11	de la terra? E no cantàvan per cors	e no deyan: “Saül n’ha morts M, e David,
1Re 21,11	e no deyan: “Saül n’ha morts M,	e David, XM””? 12 E posà David [*] en son
1Re 21,12	XM””? 12 E posà David [*] en son cor	e hach gran pahor de Achís, qui és rey de
1Re 21,13	davant Achís, ell mudà la sua boqua	e la torsé, e féu aparès que caygués entre
1Re 21,13	ell mudà la sua boqua e la torsé,	e féu aparès que caygués entre les mans d’
1Re 21,13	Chis. E feya aparès que fos orat,	e pintava en les posts de les portes de
1Re 21,13	posts de les portes de lla casa,	e salivava tan fort, que lla saliva anava
1Re 21,15	havets amanat, que s’anfalonescha	e que fadejàs davant mi [*]? [*] 22, Tit
1Re 27,1	mans de Saül. Més ma val que fuga	e que sia salvat en la terra dels
1Re 27,1	per so que Saül sa desesper de mi	e digua e fos que no’m serch vuymés en
1Re 27,1	que Saül sa desesper de mi e digua	e fos que no’m serch vuymés en tota la
1Re 27,2	a les sues mans.» 2 Lavà’s David	e anà-sa’n ab DC hòmens qui éran ab ell
1Re 27,3	habità David ab Chis a Gech. E ell	e sos hòmens e tota la sua casa e II

1Re 27,3 ab Chis a Gech. E ell e sos hòmens e tota la sua casa e II mullers de David,
 1Re 27,3 ell e sos hòmens e tota la sua casa e II mullers de David, ço és, Achinoe
 1Re 27,3 de David, ço és, Achinoe gesreelias e Abigaill, qui fou muller de Naball de
 1Re 27,4 a Saül que David era fugit en Gech, e d'aquí avant no hach ànsia Saül de
 1Re 27,8 III mesos. 8 E pujà David e los seus hòmens [*] a Getzurí e a Geterí
 1Re 27,8 e los seus hòmens [*] a Getzurí e a Geterí e als malacites. Car aquests en
 1Re 27,8 hòmens [*] a Getzurí e a Geterí e als malacites. Car aquests en pau e
 1Re 27,8 e als malacites. Car aquests en pau e saguratat habitàvan antigament ab
 1Re 27,9 David tota la terra de aquells e no hy jaquí null hom viu ne nanguna
 1Re 27,9 ne nanguna fembra. E prania ovelles e bous e àsens e camels e vastadures e
 1Re 27,9 fembra. E prania ovelles e bous e àsens e camels e vastadures e tornava-
 1Re 27,9 E prania ovelles e bous e àsens e camels e vastadures e tornava-sa'n a
 1Re 27,9 ovelles e bous e àsens e camels e vastadures e tornava-sa'n a Achís. 10
 1Re 27,9 bous e àsens e camels e vastadures e tornava-sa'n a Achís. 10 E deya-li
 1Re 27,10 David: «En Judà, envers migjorn e en Hiramel, envers migdia [*].» 11 David
 1Re 27,12 12 E craech Achís a David e dix: –Molt mal ha fet contra lo poble
 1Re 27,12 fet contra lo poble seu de Israell, e per açò serà tostemps mon servicial.
 1Re 28,1 falisteus ajustàran la sua companya e aparallàran-sa a la batalla contra
 1Re 28,1 Achís a David: –Jo he sabut que tu e los hòmens teus axiràs ab mi en les
 1Re 28,2 que tu sies guardador del meu cap e de la mia parsona. 3 Emperò Samuel morí,
 1Re 28,3 e tot Israell féu gran plant sobra ell, e e sotaràran-lo en Ramacha, en la sua
 1Re 28,3 Israell féu gran plant sobra ell, e e sotaràran-lo en Ramacha, en la sua
 1Re 28,3 ciutat. E Saül gità los ancantadors e los davinadors de la terra e aucís tots
 1Re 28,3 e los davinadors de la terra e aucís tots aquells qui havían sparit
 1Re 28,4 4 E ajustàran-sa los falisteus e vanguéran e posàran les lurs tendes en
 1Re 28,4 -sa los falisteus e vanguéran e posàran les lurs tendes en Suiram.
 1Re 28,4 Emperò Saül ajustà tot Israell e vench-se'n en Gelboe. 5 E Saül vaé
 1Re 28,5 Saül vaé les tendes dels falisteus e hach gran pahor, e spaordí's lo seu cor
 1Re 28,5 dels falisteus e hach gran pahor, e spaordí's lo seu cor règeament, 6 e
 1Re 28,6 spaordí's lo seu cor règeament, 6 e demanà de consell a nostre Senyor, e
 1Re 28,6 demanà de consell a nostre Senyor, e nostre Senyor no li dix res ni li respòs
 1Re 28,8 Saül posà les sues vestadures e vestí-sa'n altres, e anà-sa'n là
 1Re 28,8 vestadures e vestí-sa'n altres, e anà-sa'n là ell e II hòmens ab ell, e
 1Re 28,8 sa'n altres, e anà-sa'n là ell e II hòmens ab ell, e una nit vanguéran a
 1Re 28,8 -sa'n là ell e II hòmens ab ell, e una nit vanguéran a la fembra. Dix Saül:
 1Re 28,9 tu sabs quantes cosas ha fetas Saül e en qual guisa ha gitats los ancantadors
 1Re 28,10 sagrament a ella an nostra Senyor e dix-li: –Viva nostre Senyor, car per
 1Re 28,14 mantel. Entès Saül que Samuel era, e anclinà's en terra sobra la sua cara e
 1Re 28,14 's en terra sobra la sua cara e e ahorrà-lo. 15 E dix Samuel a Saül: –Per
 1Re 28,15 los falisteus combàtan contra mi, e Déus se és partit de mi e no m'ha
 1Re 28,15 mi, e Déus se és partit de mi e no m'ha volgut retra resposta. [*] E yo
 1Re 28,16 s'és pertit de tu, què'm demanes, e si ha anat al teu anvajós? 17 Car nostro
 1Re 28,17 tu axí com ha parlat en la mia mà, e tolrà't lo regne e donar-l'ha a ton
 1Re 28,17 en la mia mà, e tolrà't lo regne e donar-l'ha a ton proïsuma David, 18
 1Re 28,19 d'Irraell als falisteus. Emperò tu e los fills teus serets ab mi [*]. 20
 1Re 28,20 fort les paraules de nostre Senyor e de Samuel e de Samuel e no havia nanguna força, car
 1Re 28,20 de nostre Senyor e de Samuel e no havia nanguna força, car no havían
 1Re 28,22 22 Oges la veu de la tua servicial, e posaré davant tu un bocí de pa per so
 1Re 28,22 que, com hauràs manjat, sies forts e que pusques fer ton camí. 23 E Saül no
 1Re 28,23 camí. 23 E Saül no ho volc pendre e dix: –No manjaré. E los seus ministres e

1Re 28,23	-No manjaré. E los seus ministros	e la fembra forsàvan-lo, e finalment oyí
1Re 28,23	e la fembra forsàvan-lo,	e finalment oyí la veu d'èls e levà's de
1Re 28,23	-lo, e finalment oyí la veu d'èls	e levà's de la terra e asech-sa sobra
1Re 28,23	la veu d'èls e levà's de la terra	e asech-sa sobra lo lit. 24 E aquella
1Re 28,24	un vadel pascual en la sua casa,	e cuytadament aucís-lo, e pres pa e
1Re 28,24	sua casa, e cuytadament aucís-lo,	e pres pa e aygua [*] 25 e posà-lo
1Re 28,24	e cuytadament aucís-lo, e pres pa	e aygua [*] 25 e posà-lo davant [*] los
1Re 28,25	-lo, e pres pa e aygua [*] 25	e posà-lo davant [*] los seus
1Re 28,25	E com haguéran manjat, lavàran-sa	e anàran tota aquella nit. 29, Tit Capítol
1Re 29,2	qui era en Jazarael. 2 Els vargés	e els majorals dels falisteus anàvan da C
1Re 29,2	dels falisteus anàvan da C en C	e de M en M. Emperò David e los seus
1Re 29,2 da C	en C e de M en M. Emperò David	e los seus hòmens éran en la darera
1Re 29,3	servacial de Saül, rey de Israell,	e ha stat ab mi per molts dies [*]? E yo
1Re 29,4	prínceps dels falisteus fóran irats	e falons e diguéran a Achís: -Torn-se'n
1Re 29,4	dels falisteus fóran irats e falons	e diguéran a Achís: -Torn-se'n aquex
1Re 29,4	a Achís: -Torn-se'n aquex hom	e stigma en son loch [*] e no daval ab nós
1Re 29,4	aquex hom e stigma en son loch [*]	e no daval ab nós en la batalla, car per
1Re 29,5	[*] deyan: "Saül n'ha morts M,	e David, XM"? 6 Axí Achís apallà David e
1Re 29,6	XM"? 6 Axí Achís apallà David	e dix-li: -Viva nostro Senyor Déu, car
1Re 29,7	nós. 7 Torna-ta'n, donchs, [*]	e no agreujaràs los prínceps ne los
1Re 29,8	dix David a Achís: -Què he jo fet,	e què has trobat en mi, servencial teu, del
1Re 29,9	del rey, senyor meu? 9 Respòs Achís	e dix a David: -Yo sé que tu ést bo davant
1Re 29,10	10 Donchs, leve't per lo matí, tu	e los servencials del senyor teu que
1Re 29,10	del senyor teu que vanguéran ab tu,	e com vos sareu levats de nits e's
1Re 29,10	tu, e com vos sareu levats de nits	e's comansarà dia a fer, vets-vos-en.
1Re 29,11	vets-vos-en. 11 E axí David	e los hòmens qui éran ab él levàran-sa
1Re 29,11	ab él levàran-sa [*] gran matí	e que tornàsan a la terra dels falisteus.
1Re 30,1	davers tramuntana, en Sicalech,	e havían combatut Sicalech e havían-la
1Re 30,1	e havían combatut Sicalech	e havían-la cremada 2 e havían-sa'n
1Re 30,2	Sicalech e havían-la cremada 2	e havían-sa'n manades les fembres
1Re 30,2	nangú mort, emperò anàvan-sa'n	e manàvan-los-se'n ab si mateys. 3 E
1Re 30,3	-se'n ab si mateys. 3 E com David	e'quells qui éran ab ell fóran vanguts en
1Re 30,3	ab ell fóran vanguts en la ciutat	e haguéran-la trobada cramada e trobàran
1Re 30,3	e haguéran-la trobada cramada	e trobàran que los fills e filles e les
1Re 30,3	cramada e trobàran que los fills	e filles e les mullers sa n'havían
1Re 30,3	e trobàran que los fills e filles	e les mullers sa n'havían manadas catius,
1Re 30,4	confortà's David ab nostro Senyor,	e levàran-sa ab los qui éran ab ell e
1Re 30,4	levàran-sa ab los qui éran ab ell	e planguéran e ploràran tant, tro que lles
1Re 30,4	ab los qui éran ab ell e planguéran	e ploràran tant, tro que lles làgrames los
1Re 30,6	[*]. 6 E David fonch fort dolent	e trist, car lo pobla lo volia alapidar,
1Re 30,6	so que se n'havían manats fills	e filles. Confortà's David ab nostro
1Re 30,7	's David ab nostro Senyor [*] 7	e dix a Ebitar prevera [*]: -Fes ensà vers
1Re 30,8	E acostà Abitar effoth a David, 8	e lavors David aconsellà's ab nostre
1Re 30,8	aconsellà's ab nostre Senyor Déu	e dix: -Senyor Déu, saguiré aquests ladres
1Re 30,8	'ls. Car sens dupta tu'ls pendràs	e amanaràs la presa qu'ells han tolt. 9
1Re 30,9	qu'ells han tolt. 9 Lavà's David	e DC hòmens qui éran ab ell e venguéran
1Re 30,9	David e DC hòmens qui éran ab ell	e venguéran entrò en lo torent de Basor, e
1Re 30,9	entrò en lo torent de Basor,	e aquí éran [*]. 10 [*] ab ell ancalsàran
1Re 30,11	un home en un camp, de Agipta,	e amanàran-lo a David, e donàran-li pa
1Re 30,11	de Agipta, e amanàran-lo a David,	e donàran-li pa [*] e aygua que bagués,

1Re 30,11	-lo a David, e donàran-li pa [*]	e aygua que bagués, 12 e donàran-li un
1Re 30,12	-li pa [*] e aygua que bagués, 12	e donàran-li un tros de formatge de
1Re 30,12	tros de formatge de figues seques	e II liguadures de pansas. E com hach
1Re 30,12	E com hach manjat, fo sforçat,	e ravaní lo seu sparit, car III dies e III
1Re 30,12	ravaní lo seu sparit, car III dies	e III nits havían pasades que no havia
1Re 30,13	–De qual loch ést tu? E ell respòs	e dix: –Jo són servacial teu, senyor, e
1Re 30,13	dix: –Jo són servacial teu, senyor,	e són de Agipta e són sarvacial de un
1Re 30,13	teu, senyor, e són de Agipta	e són sarvacial de un amalechita. Lo
1Re 30,14	ma comansà a vanir la malaltia, 14	e nós som anats vers la tramuntana, en la
1Re 30,14	tramuntana, en la terra de Ceratí,	e havem aquí robat, e som anats contra
1Re 30,14	de Ceratí, e havem aquí robat,	e som anats contra Judà e som anats en les
1Re 30,14	aquí robat, e som anats contra Judà	e som anats en les ancontrades de Calep,
1Re 30,14	de Calep, qui són envers lo migdia,	e havem cramada la ciutat Sicalech. 15 Dix
1Re 30,15	a aquesta companya? E ell respòs	e dix: –Jura'm per Déu que no m'aucies
1Re 30,15	liuras en les mans de mon senyor,	e amanar-t'he a aquesta companya. E
1Re 30,16	aquells que seyan sobra la terra	e menjàvan e bavían e feyan gran festa per
1Re 30,16	que seyan sobra la terra e menjàvan	e bavían e feyan gran festa per goig que
1Re 30,16	sobra la terra e menjàvan e bavían	e feyan gran festa per goig que havían de
1Re 30,16	havían de la presa que havían feta	e de la roba que havían anblada en la
1Re 30,16	anblada en la terra dels falisteus	e en la terra de Judà. 17 Levà's David e
1Re 30,17	la terra de Judà. 17 Levà's David	e ancalsà'ls del vespra de un dia entrò
1Re 30,17	dia entrò al vespra d'altra dia,	e no n'scapà nangú sinó CCCC hòmens
1Re 30,17	jóvens qui pujàran en los camels	e fugíran. 18 E lavors pres David totes
1Re 30,18	los amalichites havían aportades	e portà-sa-n'ho tot. E manà-se'n
1Re 30,19	manà-se'n ses II mullers 19 [*]	e totes les coses sues qu'ells havían
1Re 30,19	sues qu'ells havían aportades	e portà-se-n'ho tot que se n'havían
1Re 30,21	romasos per so com éran fort ujats	e no havían pogut saguir David, qui los
1Re 30,21	Aquests axíran a carera a David	e aquells qui éran ab ell, e pujà David e
1Re 30,21	a David e aquells qui éran ab ell,	e pujà David e al pobla saludà-lo
1Re 30,21	qui éran ab ell, e pujà David	e al pobla saludà-lo pacificablament. 22
1Re 30,22	22 E dix un hom malvat	e desestruch qui era dells servicials que
1Re 30,22	basta que los donem lurs mullers	e lurs fills, e com ho hauran rabut, vàjan
1Re 30,22	donem lurs mullers e lurs fills,	e com ho hauran rabut, vàjan-sa'n. 23
1Re 30,23	Senyor ha liurades a nosaltres [*]	e ha-us donats los ladres qui éran
1Re 30,24	Per aguals parts sa partiran,	e aytant n'hauran aquells qui són romasos
1Re 30,24	qui són romasos en les tendes	e han guardada la roba e les càraguas com
1Re 30,24	les tendes e han guardada la roba	e les càraguas com aquels qui són anats a
1Re 30,26	26 Llavors vench David en Sicalech	e tramès dons de la presa als vells de
1Re 30,26	dons de la presa als vells de Judà	e aquells qui éran sos proïsmas e sos
1Re 30,26	e aquells qui éran sos proïsmas	e sos parents. Dix-los David: –Raebets
1Re 30,27	en aquells qui éran en Bathel,	e aquells qui éran en Ramoch, envers
1Re 30,27	qui éran en Ramoch, envers migdia,	e aquells qui éran en Gech, 28 e aquells
1Re 30,28	e aquells qui éran en Gech, 28	e aquells qui éran en Aroer, e aquells qui
1Re 30,28	28 e aquells qui éran en Aroer,	e aquells qui éran en Safamoch, e d'
1Re 30,28	e aquells qui éran en Safamoch,	e d'Estema, 29 e en Recha, e aquells qui
1Re 30,29	éran en Safamoch, e d'Estema, 29	e en Recha, e aquells qui éran en les
1Re 30,29	e d'Estema, 29 e en Recha,	e aquells qui éran en les ciutats de
1Re 30,30	en les ciutats de Jarabolí, [*] 30	e aquells qui éran en Erema, e aquells qui
1Re 30,30	[*] 30 e aquells qui éran en Erema,	e aquells qui éran [*] en Ater, 31 e
1Re 30,31	e aquells qui éran [*] en Ater, 31	e aquells qui éran en Hebron, e aquells

1Re 30,31	31 e aquells qui éran en Hebron,	e aquells qui éran en los altras lochs, en
1Re 30,31	altras lochs, en los quals David	e los seus hòmens havían habitat e estat.
1Re 30,31	e los seus hòmens havían habitat	e estat. 31, Tit Capítol XXX 1 E los
1Re 31,1	XXX 1 E los falisteus combatían	e batalàvan contre Israell. E partí's
1Re 31,1	E partí's Israell dels falisteus	e fugí, e romanguéran molts morts en lo
1Re 31,1	's Israell dels falisteus e fugí,	e romanguéran molts morts en lo munt de
1Re 31,2	2 E vanguéran los falisteus a Saül	e contra los seus fils, e ociéran Jonatàs
1Re 31,2	a Saül e contra los seus fils,	e ociéran Jonatàs e Minadab e Malchisue,
1Re 31,2	los seus fils, e ociéran Jonatàs	e Minadab e Malchisue, los quals éran
1Re 31,2	fils, e ociéran Jonatàs e Minadab	e Malchisue, los quals éran fills de Saül.
1Re 31,3	los quals éran fills de Saül. 3 [*]	e ancalsàran los hòmens que traýan ab
1Re 31,3	los hòmens que traýan ab sagetas	e aconsaguíran-lo e nafràran-lo molt
1Re 31,3	ab sagetas e aconsaguíran-lo	e nafràran-lo molt malament. 4 E dix
1Re 31,4	–Trau lo teu coltell del foura	e auciu-ma, car per vantura vandrían
1Re 31,4	vandrían aquests falisteus [*]	e auciurían-ma [*]. E lo seu scuder no
1Re 31,4	E axí Saül pres lo seu coltell	e aucís-sa ell matex. 5 Com l'ascuder
1Re 31,5	Saül era mort, trasch son coltell	e aucié's ell matex. E fóran morts,
1Re 31,6	en aquella batalla. 6 Morí Saül	e III fills seus, e en aquell dia lo seu
1Re 31,6	6 Morí Saül e III fills seus,	e en aquell dia lo seu scuder e tots los
1Re 31,6	seus, e en aquell dia lo seu scuder	e tots los seus servecials qui éran de la
1Re 31,7	llos barons de Israell éran fuyts	e que mort era Saül e los seus fills,
1Re 31,7	éran fuyts e que mort era Saül	e los seus fills, desemparàran les ciutats
1Re 31,7	les ciutats en què habitàvan	e fugíran. E vanguéran los falisteus e
1Re 31,7	fugíran. E vanguéran los falisteus	e habitàran en aquellas ciutats que
1Re 31,8	qui éran morts en la batalla,	e trobàran Saül e III fills seus qui jaýan
1Re 31,8	en la batalla, e trobàran Saül	e III fills seus qui jaýan morts en lo
1Re 31,9	Gelboe. 9 E tolguéran lo cap a Saül	e despulàran-lo de les sues armes e
1Re 31,9	e despulàran-lo de les sues armes	e tramatéran per tota la terra lur, engir
1Re 31,9	per tota la terra lur, engir	e antorn, que fésan a saber en los temples
1Re 31,9	saber en los temples de les ýdoles	e tots los pobles tot so que era
1Re 31,9	tot so que era esdavangut a Saül	e tota la sua companya. 10 E posàran les
1Re 31,12	-sa tots los pus forts hòmens	e anàran tota la nit e praséran lo cors de
1Re 31,12	forts hòmens e anàran tota la nit	e praséran lo cors de Saül e los cors de
1Re 31,12	la nit e praséran lo cors de Saül	e los cors de sos fills, qui éran en lo
1Re 31,12	éran en lo mur de Besan penjats,	e vanguéran los hòmens de Jabès-Galaad e
1Re 31,12	los hòmens de Jabès-Galaad	e cramàran Basan. 13 E pranguéran los
1Re 31,13	E pranguéran los ossos de aquells	e sabolíran-los en lo bosch de Jabès. E
2Re 1,1	que Saül fonch mort, que David venc	e tornà de la mort que havia feta a
2Re 1,1	de la mort que havia feta a Malech,	e stech II dies en Sichalech 2 e en lo III
2Re 1,2	e stech II dies en Sichalech 2	e en lo III dia aparech un hom que vania
2Re 1,2	havia esquinsades sas vastadures	e havia's posada pols en lo cap. E
2Re 1,2	David, caech sobra la sua cara	e adorà David. 3 E dix David en aquell
2Re 1,4	saber que hi ha haüda gran batalla,	e molts de aquells del poble de Israell
2Re 1,4	del poble de Israell són morts	e los altres són fugits. Saül e Jonatàs,
2Re 1,4	morts e los altres són fugits. Saül	e Jonatàs, son fill, són morts. 5 E dix
2Re 1,5	[*]: –Com sabs tu que mort sia Saül	e son fill Jonatàs? 6 Respòs aquell e dix:
2Re 1,6	e son fill Jonatàs? 6 Respòs aquell	e dix: –Io vanguí per vantura en lo munt
2Re 1,6	per vantura en lo munt de Gelboe,	e Saül sofaria si matex sobra la sua
2Re 1,6	si matex sobra la sua lança,	e los carros e los cavallers dels
2Re 1,6	sobra la sua lança, e los carros	e los cavallers dels falisteus acostàvan-

2Re 1,7	falisteus acostàvan-sa a ell, 7	e Saül regirà's e vaé mi e apalà'm e,
2Re 1,7	-sa a ell, 7 e Saül regirà's	e vaé mi e apalà'm e, com yo li haguí
2Re 1,7	a ell, 7 e Saül regirà's e vaé mi	e apalà'm e, com yo li haguí respost, 8
2Re 1,7	Saül regirà's e vaé mi e apalà'm	e, com yo li haguí respost, 8 dix-ma:
2Re 1,9	9 »E dix-ma Saül: »-Stà sobra mi	e ociu-ma, car fort sofrir gran pena e
2Re 1,9	ociu-ma, car fort sofrir gran pena	e encara só en mon seny e tota la força de
2Re 1,9	gran pena e encara só en mon seny	e tota la força de la mia ànima és en mi.
2Re 1,10	és en mi. 10 »E steguí sobra ell	e aucís-lo axí com ell matex me havia
2Re 1,10	matex me havia dit, car yo sabia	e vaÿa qu'ell no podia viura ne podia
2Re 1,10	la sua corona que tania al seu cap	e la armiyla que tania en lo seu bras e yo
2Re 1,10	la armiyla que tania en lo seu bras	e yo ho he aportat así a tu, senyor meu.
2Re 1,11	's totes les sues vestadures,	e tots los hòmens qui éran ab ell faéran
2Re 1,12	faéran alò matex. 12 E plangueren	e ploraren e dejunaren e entrò al vespra
2Re 1,12	matex. 12 E plangueren e ploraren	e dejunaren e entrò al vespra sobra Saül e
2Re 1,12	E plangueren e ploraren e dejunaren	e entrò al vespra sobra Saül e sobra
2Re 1,12	e entrò al vespra sobra Saül	e sobra Jonatàs, fill seu, e sobra tot lo
2Re 1,12	Saül e sobra Jonatàs, fill seu,	e sobra tot lo poble de nostre Senyor Déu
2Re 1,12	tot lo poble de nostre Senyor Déu	e sobra tota la casa de Israel, per ço com
2Re 1,13	era fuyt de lles tendes de Israell	e li havia dites aquestes coses: -D'on
2Re 1,14	pahor ne tamor de nostre Senyor Déu	e ocienst lo untat de nostre Senyor Déu? 15
2Re 1,15	Déu? 15 [*] E acostà's a ell	e matà'l. 16 Dix David en aquell que
2Re 1,16	en aquell que morí: -La tua sanch	e la tua condebnació sia sobra lo teu cap,
2Re 1,16	tu boqua ha parlat contra tu matex	e ha dit: "Yo he mort lo untat de nostra
2Re 1,17	David féu gran plant sobra Saül	e sobra Jonatàs fill de Saül. 18 Manà
2Re 1,18	a sos fills a portar armas	e traer arch e balesta, axí com és scrit
2Re 1,18	fills a portar armas e traer arch	e balesta, axí com és scrit en lo libre
2Re 1,18	«O Israell, qui ést romàs, veges	e pense't per quina colpa aquells qui són
2Re 1, 21	de primícies, car aquí és reportat	e destròvit l'escut dels hòmens forts, l'
2Re 1,22	de sang de mort, de grechs de fort,	e lo cultell de Saül, no és tornat en va
2Re 1,23	ne en foyll de lla batalla. 23 Saül	e Jonatàs, bells e qui molt sa amàvan en
2Re 1,23	batalla. 23 Saül e Jonatàs, bells	e qui molt sa amàvan en la vida, ne en la
2Re 1,23	E éran pus leugers que àguila	e pus forts que lahons! 24 Filles de
2Re 1,24	de drap vermel en dalicaments	e donava ornaments d'aur als vostres
2Re 1,26	frare meu, fort he gran dolor	e gran dol de tu, qui ést fort bell e qui
2Re 1,26	e gran dol de tu, qui ést fort bell	e qui eres amabla e davies éser amat sobra
2Re 1,26	qui ést fort bell e qui eres amabla	e davies éser amat sobra tota amor de
2Re 1,27	axí com yo amava tu. 27 O Déu,	e com són morts e caüts los hòmens forts!
2Re 1,27	amava tu. 27 O Déu, e com són morts	e caüts los hòmens forts! E com són axí
2Re 1,27	hòmens forts! E com són axí caüdes	e destròvides e parides les armes
2Re 1,27	E com són axí caüdes e destròvides	e parides les armes batallaroses qui
2Re 1,27	batallaroses qui solían batallar	e combatre!» 2,Tit Capítol II 1 Adonchs,
2Re 2,1	aconsallà's ab nostre Senyor Déu	e dix: -Donchs, Senyor, pujaré en una de
2Re 2,2	-En Hebron. 2 Pujà, donchs, David	e II mullers sues, Achinòem de Jezraell
2Re 2,3	fo muller de Naball da Carmell, 3	e axí també pujàran ab David tots los
2Re 2,3	ab ell, cascú ab tot son alberch,	e astiguéran en los castels de Habron. 4 E
2Re 2,4	4 E vanguéran los barons de Judà	e untàran David aquí per ço que regnàs
2Re 2,5	tramès David misatges als hòmens	e dix-los: -Baneÿts siats, vosaltres, de
2Re 2,5	ab lo senyor vostro Saül	e havets-lo soterrat. 6 Per sert, nostre
2Re 2,6	ara a vosaltres misericòrdia	e varitat. E yo ratre a vosaltres gran
2Re 2,8	Saül, pres Isbòsech, fill de Saül,	e manà'l per tots los castells e per tots

2Re 2,8 e manà'l per tots los castells e per tots los lochs on éran aquells de
 2Re 2,9 lochs on éran aquells de Israell 9 e establí rey sobra Galaad e sobra Gerusí e
 2Re 2,9 Israell 9 e establí rey sobra Galaad e sobra Gerusí e sobra Gezreel e sobra
 2Re 2,9 rey sobra Galaad e sobra Gerusí e sobra Gezreel e sobra Afraÿm e sobra
 2Re 2,9 e sobra Gerusí e sobra Gezreel e sobra Afraÿm e sobra Benjamín e sobra
 2Re 2,9 e sobra Gezreel e sobra Afraÿm e sobra Benjamín e sobra tot Israell. 10 E
 2Re 2,9 e sobra Afraÿm e sobra Benjamín e sobra tot Israell. 10 E era en adat de
 2Re 2,10 [*] com comensà a regnar en Israell e regnà II, e sola la casa de Judà saguia
 2Re 2,10 a regnar en Israell e regnà II, e sola la casa de Judà saguia David en
 2Re 2,11 de Judà saguia David en Hebron, 11 e fo senyor sobra la casa de Judà VII anys
 2Re 2,11 sobra la casa de Judà VII anys e VI mesos. 12 E axí Abner, fill de Ner, e
 2Re 2,12 mesos. 12 E axí Abner, fill de Ner, e los sarvacials de Isbòsech, fill de
 2Re 2,12 de Isbòsech, fill de Saül, e posàran lurs tendes en Gabeon. 13 E
 2Re 2,13 13 E lavors Joab, fill de Servià, e los sarvacials de David axíran-los a
 2Re 2,13 un algup da aygua qui és en Gabeon e, com sa fóran tots ajustats an un loch,
 2Re 2,13 una part da la sisterna da la aygua e los altras de lla altra part. 14 E dix
 2Re 2,14 a Joab: –Lévan-sa los servecials e jútjan davant nós. E respòs Joab e dix:
 2Re 2,14 e jútjan davant nós. E respòs Joab e dix: –Lévan-sa. 15 E levàran-sa de
 2Re 2,15 la part de Isbòsoch, fill de Saül, e XII de lla part de David. 16 E
 2Re 2,16 -sa per lo cap de II en II e matéran-sa los coltells los uns als
 2Re 2,16 los uns als altres per los costats e cayguéran tots morts ensemps. E
 2Re 2,17 En aquell dia moch-sa gran ramor e gran batalla e los hòmens de David
 2Re 2,17 moch-sa gran ramor e gran batalla e los hòmens de David encalsàran Abner e
 2Re 2,17 hòmens de David encalsàran Abner e los seus hòmens. 18 E éran aquí III
 2Re 2,18 III fills de Servià, so és, Joab e Abizai e Azael. Enperò Azael era corador
 2Re 2,18 de Servià, so és, Joab e Abizai e Azael. Enperò Azael era corador fort
 2Re 2,19 era corador fort lauger [*] 19 e Azael coria derrera Abner e pasagia-lo
 2Re 2,19 [*] 19 e Azael coria derrera Abner e pasagia-lo fort e no'l gaquia anar ne
 2Re 2,19 derrera Abner e pasagia-lo fort e no'l gaquia anar ne a la part dreita ne
 2Re 2,20 que ll'auciés. 20 E girà's Abner e vaé Azael e dix Abner: –Azaell? E Azaell
 2Re 2,20 20 E girà's Abner e vaé Azael e dix Abner: –Azaell? E Azaell respòs: –Yo
 2Re 2,21 'n a la dreita o a la sinestra part e prin un dels jóvens e aporta-te'n la
 2Re 2,21 sinestra part e prin un dels jóvens e aporta-te'n la sua roba. E Azaell no
 2Re 2,23 antendra ço que lli deÿa Abner, [*] e levors girà's la asta de la lança e
 2Re 2,23 levors girà's la asta de la lança e donà-li en lo sagí, e tantost morí en
 2Re 2,23 de la lança e donà-li en lo sagí, e tantost morí en aquell matex loch. E
 2Re 2,24 -se. 24 E dementre que Joab e Abysay ancalsàvan Abner, qui fogia, lo
 2Re 2,24 Abner, qui fogia, lo sol sa pos e lo dia defugí. E vanguéran en un loch on
 2Re 2,24 qui és en Gabehon, entra una vall e'l camí del dasert. 25 E Abner e los
 2Re 2,25 e'l camí del dasert. 25 E Abner e los fills de Benjamín ajustàran-sa
 2Re 2,25 ajustàran-sa tots en una companya e féran una molla de si mateys sus alt en
 2Re 2,26 patit. 26 E cridà Abner a Joab e dix-li: –Donchs entrò a lla mort sa
 2Re 2,26 mort sa enfalonirà la tua spasa, e no coneys tu que la desesperació sia
 2Re 2,27 vuy matí, lo poble se fóra partit e no parsaguira son frare. 28 E Joab sonà
 2Re 2,28 frare. 28 E Joab sonà lo nafill, e tots ajustàran-sa e staguéran d'aquí
 2Re 2,28 lo nafill, e tots ajustàran-sa e staguéran d'aquí avant e no ancalsàran
 2Re 2,28 -sa e staguéran d'aquí avant e no ancalsàran Israell ne escomoguéran
 2Re 2,29 batalla. 29 Emperò Abner e aquells qui éran ab ell anàran tota
 2Re 2,29 tota aquella nit per los camps e pasàran Jordà e, com haguéran anat angir
 2Re 2,29 nit per los camps e pasàran Jordà e, com haguéran anat angir e antorn de

2Re 2,29	Jordà e, com haguéran anat angir	e antorn de Bacharon, vanguéran a les
2Re 2,30	a les tendes. 30 E Joab jaquí Abner	e tornà-sa'n e ajustà tot lo poble. E
2Re 2,30	E Joab jaquí Abner e tornà-sa'n	e ajustà tot lo poble. E dafalíran dels
2Re 2,30	dels servacials de David XVIII;	e no hy comtaran Azael, car ab ell éran
2Re 2,31	auciéran dels hòmens de Benjamín	e de aquells qui éran ab Abner CCCLX. 32 E
2Re 2,32	ab Abner CCCLX. 32 E portàran Azael	e sotaràran-lo en la sapultura de son
2Re 2,32	la sapultura de son para en Batlem,	e anàran tota la nit Joab e aquells qui
2Re 2,32	Batlem, e anàran tota la nit Joab	e aquells qui éran ab ell e l'andamà
2Re 2,32	nit Joab e aquells qui éran ab ell	e l'andamà matí, com sa faÿa dies, fóran
2Re 3,1	III 1 E fo feta longua batalla	e gran entra la casa de Saül e la casa de
2Re 3,1	e gran entra la casa de Saül	e la casa de David e, com més anava e més
2Re 3,1	la casa de Saül e la casa de David	e, com més anava e més de temps pasava,
2Re 3,1	e la casa de David e, com més anava	e més de temps pasava, David profitava e
2Re 3,1	de temps pasava, David profitava	e era molt pus fort. La casa de Saül,
2Re 3,1	emperò, com més anava, aminvava	e pus flaqua era e tot dia se destrovia. 2
2Re 3,1	anava, aminvava e pus flaqua era	e tot dia se destrovia. 2 E David engendrà
2Re 3,2	2 E David engendrà fills en Hebron,	e lo primer anjenrat hach nom Amon e fou
2Re 3,2	e lo primer anjenrat hach nom Amon	e fou fill de Achinoen jezrailite; 3 e lo
2Re 3,3	fou fill de Achinoen jezrailite; 3	e lo sagon, Saleab, que hach de Abigaill,
2Re 3,3	muller qui fo de Naball de Carmel;	e lo terç, Asalon, fill de Machà, qui fon
2Re 3,4	filla de Tolomay, rey de Asur; 4	e lo quart hach nom Anonies, fill de
2Re 3,4	hach nom Anonies, fill de Agich;	e lo V, Safacias, fill de Abigail; 5 e lo
2Re 3,5	lo V, Safacias, fill de Abigail; 5	e lo VI ach nom Getram, fill d'Anglà,
2Re 3,6	gran batalla entra la casa de Saül	e David, Abner [*] regia e governava la
2Re 3,6	de Saül e David, Abner [*] regia	e governava la casa de Saül. 7 E Rasfà,
2Re 3,7	Achià, era stada concopina de Saül,	e Abner antrà-sa'n a ella. E dix
2Re 3,8	paraules qui li dix Isbòsec	e dix-li: –Donchs, cap de ca jo són
2Re 3,8	sobra la casa de Saül [*]	e sobra sos frares e parentats, e no he
2Re 3,8	casa de Saül [*] e sobra sos frares	e parentats, e no he liurat tu en les mans
2Re 3,8	[*] e sobra sos frares e parentats,	e no he liurat tu en les mans de David, e
2Re 3,8	he liurat tu en les mans de David,	e tu has raquest vuy mi, que'm rapraseses
2Re 3,9	la fembra? 9 Asò faça Déu a Abner	e so li anadescha, si yo no fas aquella
2Re 3,10	la casa de Saül sens trasmudar	e sia lavada la cadira de David sobra
2Re 3,10	la cadira de David sobra Israell	e sobra Judà de Deu entrò a Barsàber. 11 E
2Re 3,12	misatgers a David per si matex	e dix: –De qui és la terra? E per so que
2Re 3,12	parla ab tu, fé ab mi amistança,	e serà la mia mà ab tu, e jo ratornaré a
2Re 3,12	amistança, e serà la mia mà ab tu,	e jo ratornaré a tu tot Israell. E dix
2Re 3,14	misagers a Isibòsech, fill Saül,	e dix-li: –Rit-ma la mia muller
2Re 3,14	muller Michol, la qual yo esposí	e pranguí ab C prapucis dels falisteus. 15
2Re 3,15	tolch Micol a son marit [*]	e tramès-la a David, 16 e son marit
2Re 3,16	marit [*] e tramès-la a David, 16	e son marit saguí-la plorant entrò
2Re 3,16	Aurim. E dix Abner a son marit: –Vé	e torna-ta'n. E tornà-sa'n. 17 E
2Re 3,17	E tornà-sa'n. 17 E Abner tramès	e dix aquesta paraula als vells d'
2Re 3,17	paraula als vells d'Israell: –Hir	e l'altra e lonch de temps ha que
2Re 3,17	vells d'Israell: –Hir e l'altra	e lonch de temps ha que vosaltres damanats
2Re 3,18	18 Donchs ara damanats-ho	e fèis-ho, cor nostre Senyor parlà a
2Re 3,18	ho, cor nostre Senyor parlà a David	e dix: “En la mà del servencial meu David
2Re 3,19	19 E Abner parlà encara a Benjamín	e anà-sa'n en Hebron per so que parlàs
2Re 3,19	aquestes coses que plaïan a Israel	e a Benjamín 20 E vench a David en Habron
2Re 3,20	David féu gran convit a Abner	e a tots aquells que éran vangut ab ell.

2Re 3,21	tot Israel a tu, senyor meu rey,	e per so que fasa ab tu covinensa que sies
2Re 3,21	ab tu covinensa que sies senyor	e que sanyorejas e mans a tots axí com
2Re 3,21	que sies senyor e que sanyorejas	e mans a tots axí com dasiga la tua ànima.
2Re 3,21	com Abner sa fonch partit de David	e se'n fou anat en pau, 22 aytantost Joab
2Re 3,22	fou anat en pau, 22 aytantost Joab	e los sarvicials vanguéran ab gran presa
2Re 3,22	presa que haguéran tolta a ladras	e haguéran-los morts. E Abner no era ab
2Re 3,23	se n'era anat ab pau. 23 E Joab	e tota la companya qui éran ab ells
2Re 3,23	qui éran ab ells vanguéran despuys	e tantost comtàran e diguéran a Joab que
2Re 3,23	despuys e tantost comtàran	e diguéran a Joab que Abner, fill de Ner,
2Re 3,23	de Ner, era vangut al rey David	e lo rey havia'l jaquit anar [*]. 24 E
2Re 3,24	[*]. 24 E Joab antrà-sa'n al rey	e dix-li: –Què has fet? Vet Abner, qui
2Re 3,25	t'angane, que sàpia los entraments	e los aximents teus e conegua totes les
2Re 3,25	los entraments e los aximents teus	e conegua totes les coses que tu fas. 26 E
2Re 3,26	E aytantost Joab partí's de David	e tramès misatgers derera Abner e féu-lo
2Re 3,26	e tramès misatgers derera Abner	e féu-lo tornar de la sisterna de
2Re 3,27	res David. 27 E com Abner fo vangut	e tornat en Hebron, Joab tirà'l a una
2Re 3,27	porta per so que lli parlàs a engan	e a tració e farí-lo en lo sagí e aucís
2Re 3,27	que lli parlàs a engan e a tració	e farí-lo en lo sagí e aucís-lo en
2Re 3,27	e a tració e farí-lo en lo sagí	e aucís-lo en vanjansa de Azael son
2Re 3,29	29 E vengua sobra lo cap de Joab	e sobra la casa de son para e no dafalega
2Re 3,29	de Joab e sobra la casa de son para	e no dafalega de la casa de Joab
2Re 3,29	de la casa de Joab sostaniment flux	e decoriment de sament (ço és, en
2Re 3,29	de sament (ço és, en luxúria),	e no dafalegua de la sua casa lebrós [*] e
2Re 3,29	dafalegua de la sua casa lebrós [*]	e caents ab coltell e fraturans de pa. 30
2Re 3,29	casa lebrós [*] e caents ab coltell	e fraturans de pa. 30 [*] 31 E dix David a
2Re 3,31	de pa. 30 [*] 31 E dix David a Joab	e a tot lo pobla qui era ab ell:
2Re 3,31	-vos les vostres vestadures	e vastits-vos de sachs e fets plan
2Re 3,31	vestadures e vastits-vos de sachs	e fets plan davant lo cors de Abner.
2Re 3,32	lavà's lo rey David la sua veu	e plorà sobra lo vas de Abner, e tot lo
2Re 3,32	veu e plorà sobra lo vas de Abner,	e tot lo pobla plorà, 33 e planyent Abner
2Re 3,33	de Abner, e tot lo pobla plorà, 33	e planyent Abner lo rey dix: «Ja Déu no
2Re 3,33	mort axí com mòran los hòmens veses	e poruchs. 34 Les tuas mans no són
2Re 3,34	stat en cadenas, mas axí ést caüt	e mort com los fills de aniquitat sòlan
2Re 3,35	ab David encara que era gran	e alt dia, jurà David: –Açò faça Déu a mi
2Re 3,35	del vespra, que llo sol sia post	e se'n sia entrat. 36 E lo poble oý asò e
2Re 3,36	'n sia entrat. 36 E lo poble oý asò	e plasch-los molt [*]. 37 E en aquel dia
2Re 3,39	39 Jo, emperò, com sia novel rey	e poch ha untat, gran ajuda sparava de
2Re 3,39	fills de Servià fort ma són durs	e braus. Nostre Senyor raguardon aquell
2Re 4,1	oí que mort era Abner en Habron,	e sobra les sues mans fóran disolutas, e
2Re 4,1	les sues mans fóran disolutas,	e tot Israell fo fort torbat. 2 E II
2Re 4,2	ladres éran ab lo fill de Saül,	e la un havia nom Baanà e l'altra, Racap,
2Re 4,2	de Saül, e la un havia nom Baanà	e l'altra, Racap, fill de Remnon
2Re 4,3	E fugíran los barocites en Gethaym	e fóran aquí stranys entrò en aquel temps.
2Re 4,4	havia haüt un fill qui era díbil	e malalt en los peus, car no havia sinó V
2Re 4,4	V anys com vench misatga de Saül	e de Jonatàs, com vench da Gatzaral. E com
2Re 4,4	E com la nodrisa l'hach pres	e fugí cuytosament, caech-li en terra e
2Re 4,4	cuytosament, caech-li en terra	e fou ranquallós e hach nom Mifibòsech. 5
2Re 4,4	-li en terra e fou ranquallós	e hach nom Mifibòsech. 5 E vanguéran los
2Re 4,5	los fills de Ramoch borosite, Recap	e Bannà, e antràran en lo mig del dia, e
2Re 4,5	de Ramoch borosite, Recap e Bannà,	e antràran en lo mig del dia, e era d'

2Re 4,5 e antràran en lo mig del dia, e era d'estiu, en la casa de Isbòsech,
 2Re 4,5 stava en la porta, purgava forment e era's adormida. 6 E amaguadament
 2Re 4,6 E amaguadament antràran en la casa e pranían les espigues, e Racap e son
 2Re 4,6 en la casa e pranían les espigues, e Racap e son frare faríran Isbòsech en lo
 2Re 4,6 e pranían les espigues, e Racap e son frare faríran Isbòsech en lo sagí
 2Re 4,7 dormia en l'antradra, farían-lo, e fo mort, e tolguéran-li lo cap e
 2Re 4,7 antradra, farían-lo, e fo mort, e tolguéran-li lo cap e anàran-se'n
 2Re 4,7 e fo mort, e tolguéran-li lo cap e anàran-se'n tota la nit per la carera
 2Re 4,8 la nit per la carera del dasert 8 e aportàran lo cap de Isbòsech, fill de
 2Re 4,8 cap de Isbòsech, fill de Saül, [*] e dix al rey: –Vet lo cap de [*] l'
 2Re 4,8 senyor rei vanjança de Saül, vuy, e de son linatja. 9 E respòs-los David
 2Re 4,9 linatja. 9 E respòs-los David [*] e dix: –Viva nostra Senyor Déu, qui ha
 2Re 4,11 11 Cant més ara, com hòmens malvats e desestruchs han mort un hom que no maria
 2Re 4,11 mort un hom que no maria mal en res e dormia sobra son lit. Doncs, no querré
 2Re 4,11 no querré yo l'ànima de aquell e la sanch de aquell de la mà vostra e
 2Re 4,11 la sanch de aquell de la mà vostra e tolré vosaltres de la terra? 12 E lavòs
 2Re 4,12 seus servicials que'lls auciésan, e aucieren-los e tolguéran-los les
 2Re 4,12 que'lls auciésan, e aucieren-los e tolguéran-los les mans e los peus e
 2Re 4,12 -los e tolguéran-los les mans e los peus e panjàran-los sobra la
 2Re 4,12 tolguéran-los les mans e los peus e panjàran-los sobra la cisterna en
 2Re 4,12 cap de Isbòsech portàran en Habron e soterràran-lo en lo sapulcra de Abner.
 2Re 5,1 trips de Israell a David en Habron e diguéran: –Vet nós boqua tua e [*] som,
 2Re 5,1 e diguéran: –Vet nós boqua tua e [*] som, 2 mes hir e l'altra dia e de
 2Re 5,2 nós boqua tua e [*] som, 2 mes hir e l'altra dia e de aquí anant, con era
 2Re 5,2 e [*] som, 2 mes hir e l'altra dia e de aquí anant, con era Saül rey sobra
 2Re 5,2 rey sobra nós, tu era qui manavas e tornavas Israell. E nostre Senyor ha dit
 2Re 5,2 »–Tu daràs a manjar al poble meu e tu saràs senyor sobra Israell. 3 [*] en
 2Re 5,3 Israell. 3 [*] en Habron al rey, e al rey féu covinensa e pau ab ells en
 2Re 5,3 al rey, e al rey féu covinensa e pau ab ells en Habron davant nostre
 2Re 5,3 en Habron davant nostre Senyor Déu, e untàran David en rey sobra Israell. 4
 2Re 5,4 4 Fill de Ysaý, en adat de XL, e David comensà a regnar e regnà en Habron
 2Re 5,4 de XL, e David comensà a regnar e regnà en Habron XL anys, 5 e regnà sobra
 2Re 5,5 regnar e regnà en Habron XL anys, 5 e regnà sobra Judà XL anys, VII e VI
 2Re 5,5 5 e regnà sobra Judà XL anys, VII e VI mesos, e regnà en Jerusalem XXXIII
 2Re 5,5 sobra Judà XL anys, VII e VI mesos, e regnà en Jerusalem XXXIII ayns sobra tot
 2Re 5,5 XXXIII ayns sobra tot Israell e sobra Judà. 6 E anà lo rey
 2Re 5,6 e sobra Judà. 6 E anà lo rey e tots aquells qui éran ab ell en
 2Re 5,6 así, si no te'n portes los orbs e contrets Quaix qui diu que: “Nós no
 2Re 5,7 7 Emperò David pres la torra e la altesa de Sion; aquesta és apellat
 2Re 5,8 que aquell que auciuria lo jabuseu e aquels qui tocarían a les canals de les
 2Re 5,8 per les quals l'aygua coria, e aquells qui los porían [*] los sechs e
 2Re 5,8 qui los porían [*] los sechs e los contrets que aÿraven la ànima de
 2Re 5,9 en lo temple de Déu.» 9 E estech e habità David en la altesa de Sion e
 2Re 5,9 e habità David en la altesa de Sion e apallà ella ciutat de David e féu
 2Re 5,9 Sion e apallà ella ciutat de David e féu edificació e cases engir e antorn d'
 2Re 5,9 ciutat de David e féu edificació e cases engir e antorn d'ela e dins e
 2Re 5,9 e féu edificació e cases engir e antorn d'ela e dins e comansà en
 2Re 5,9 e cases engir e antorn d'ela e dins e comansà en Malorir e féu aquí
 2Re 5,9 cases engir e antorn d'ela e dins e comansà en Malorir e féu aquí grans
 2Re 5,9 d'ela e dins e comansà en Malorir e féu aquí grans bastiments e grans coses.

2Re 5,9	Malorir e féu aquí grans bastiments	e grans coses. 10 E creixia tots dies, e
2Re 5,10	coses. 10 E creixia tots dies,	e nostre Senyor era ab ell. 11 E lavors
2Re 5,11	de Thir, tramès misatgers a David	e fusta de cedra (ço és, de un arbra qui
2Re 5,11	de un arbra qui és apallat sedra),	e tramès-li maestres de fusta e de
2Re 5,11	e tramès-li maestres de fusta	e de pedres e de parets, e adificàran la
2Re 5,11	-li maestres de fusta e de pedres	e de parets, e adificàran la casa a David.
2Re 5,11	de fusta e de pedres e de parets,	e adificàran la casa a David. 12 E lavors
2Re 5,12	a ell en rey sobra Israell	e nostra Seyor havia axelçat lo regna da
2Re 5,13	vangut de Hebron, pres concopines	e mullers de Israell, e hach David fills e
2Re 5,13	concopines e mullers de Israell,	e hach David fills e filles part de
2Re 5,13	de Israell, e hach David fills	e filles part de aquells que havia. 14 E
2Re 5,14	qui nasquéran en Jerusalem: Sammia	e Sabaà e Natan e Salamó 15 e Iobar e
2Re 5,14	en Jerusalem: Sammia e Sabaà	e Natan e Salamó 15 e Iobar e Elisua e
2Re 5,14	Jerusalem: Sammia e Sabaà e Natan	e Salamó 15 e Iobar e Elisua e Neph 16 e
2Re 5,15	Sammia e Sabaà e Natan e Salamó 15	e Iobar e Elisua e Neph 16 e Gefia e Esimà
2Re 5,15	e Sabaà e Natan e Salamó 15 e Iobar	e Elisua e Neph 16 e Gefia e Esimà e Elidà
2Re 5,15	Natan e Salamó 15 e Iobar e Elisua	e Neph 16 e Gefia e Esimà e Elidà e
2Re 5,16	15 e Iobar e Elisua e Neph 16	e Gefia e Esimà e Elidà e Elifàlech. 17
2Re 5,16	e Iobar e Elisua e Neph 16 e Gefia	e Esimà e Elidà e Elifàlech. 17 Axí oýran
2Re 5,16	e Elisua e Neph 16 e Gefia e Esimà	e Elidà e Elifàlech. 17 Axí oýran los
2Re 5,16	e Neph 16 e Gefia e Esimà e Elidà	e Elifàlech. 17 Axí oýran los falisteus
2Re 5,17	havían untat en rey en Israell,	e pujàran-hi tots per so que cercàsan
2Re 5,17	en lo qual era sagur, es podia bé	e gint defensar. 18 E los falisteus
2Re 5,18	18 E los falisteus vangéran	e scampàran-sa en la val de Rafaým. 19 E
2Re 5,19	consallà's ab nostre Senyor Déu	e dix: –Senyor, si yo puig als falisteus,
2Re 5,19	Dix nostre Senyor: –Vés, puja,	e jo dar-los-he en les tuas mans. 20
2Re 5,20	Lavors vench David en Baal Farsim	e farí los falisteus, e dix: –Nostre
2Re 5,20	Baal Farsim e farí los falisteus,	e dix: –Nostre Senyor ha departits los
2Re 5,21	les ýdoles que portàvan. E David	e aquells qui éran ab ell pranguéran-les
2Re 5,21	qui éran ab ell pranguéran-les	e aportàran-les-se'n. 22 Vangéran
2Re 5,23	David aconsallà's ab nostre Senyor	e dix: –Senyor Déu, pujaré contra los
2Re 5, 24	les simes [*], tu lavors comensaràs	e combatràs los falisteus, car lavors
2Re 5,25	com nostre Senyor Déu li hach manat	e ancalsà los falisteus de Gàbaa dentrò
2Re 6,1	veguada tots los alets de Israell,	e fóran XXXM ^a , 2 e levà's David e anà-
2Re 6,2	alets de Israell, e fóran XXXM ^a , 2	e levà's David e anà-sa'n ell e tot lo
2Re 6,2	e fóran XXXM ^a , 2 e levà's David	e anà-sa'n ell e tot lo pobla ab ell
2Re 6,2	2 e levà's David e anà-sa'n ell	e tot lo pobla ab ell dels hòmens de Judà,
2Re 6,3	de nostre Senyor sobra un carro nou	e trasquéran-la de la casa de Aminadab,
2Re 6,3	Aminadab, qui era en Gabaà. E Ozà	e Ayó, fills de Aminadab, menàvan e
2Re 6,3	e Ayó, fills de Aminadab, menàvan	e servàvan lo carro nou. 4 E, com haguéran
2Re 6,5	anava davant l'archa. 5 E David	e tot lo poble jugàvan e cantàvan davant
2Re 6,5	5 E David e tot lo poble jugàvan	e cantàvan davant nostre Senyor Déu e
2Re 6,5	e cantàvan davant nostre Senyor Déu	e tochàvan de tots sturments [*]. 6 E, pus
2Re 6,6	Ozà estès sa mà en la arqua de Déu	e tench-la, car los bous ensapaguàvan, e
2Re 6,6	-la, car los bous ensapaguàvan,	e l'archa de nostre Senyor declinà's un
2Re 6,7	nostre Senyor fon irat contra Ozà,	e nostre Senyor Déu farí aytantost, e fo
2Re 6,7	e nostre Senyor Déu farí aytantost,	e fo mort de prop la arqua. 8 David fon
2Re 6,8	la arqua. 8 David fon fort trist	e faló per ço com havia mort Ozà, e aquell
2Re 6,8	e faló per ço com havia mort Ozà,	e aquell loch és apellat percussió o
2Re 6,9	David tamé fort nostre Senyor Déu,	e aquell dia ell dix: «Quant entrarà la

2Re 6,11	de Obededom [*]. 11 E aquí habità	e stech per III mezos l'arquá, e banayí
2Re 6,11	e stech per III mezos l'arquá,	e banayí nostre Senyor Déu ell e tota la
2Re 6,11	e banayí nostre Senyor Déu ell	e tota la sua casa. 12 E digueran al rey
2Re 6,12	nostre Senyor havia banaÿt Obededom	e tota la sua casa per la arquá de Déu. E
2Re 6,12	David: «Iré a la casa de Bedadom	e aportaré la arquá en la mia casa en
2Re 6,12	de Abedadon, en tragué la arquá	e posà-la en la sua ciutat ab gran goig.
2Re 6,12	goig. E éran ab David VII cors,	e havia-hy sacrifici de vadell. 13 E,
2Re 6,13	anat III pasos, oferíran un bou	e un moltó. 14 E David tochava los òrgens
2Re 6,14	14 E David tochava los òrgens	e los altres sturments que tania ligats en
2Re 6,14	que tania ligats en lo coll	e saltava davan nostre Senyor [*]. E David
2Re 6,15	li qui és apallat ffit. 15 E David	e tot Israell portava la archa del
2Re 6,15	nostre Senyor Déu en tota alegria	e ab grans sons de nafills e de trompes.
2Re 6,15	alegria e ab grans sons de nafills	e de trompes. 16 Dementre que l'archa
2Re 6,16	de Saül, sguardava per la finestra	e vaé lo rey David qui saltava davant
2Re 6,16	saltava davant nostra Senyor Déu	e menyspràs-lo en son cor. 17 E matéran
2Re 6,19	nostre Senyor, Déu de companyes, 19	e partí a cascú d'aquells d'Iraell,
2Re 6,19	d'aquells d'Iraell, cascun hom	e cascuna fembra, una foguasa de pa e una
2Re 6,19	e cascuna fembra, una foguasa de pa	e una paceleta de carn de vadell rostida e
2Re 6,19	paceleta de carn de vadell rostida	e un patit de manjar que hom fa de la
2Re 6,19	hom pot haver, que hom frig ab oli,	e anà-sa'n cascú a la sua casa. 20 E
2Re 6,20	per so que banaÿs la sua casa,	e la sua muller Micoll [*] axí a carera a
2Re 6,20	Micoll [*] axí a carera a David	e dix-li: –O, quant ést stat gloriós vuy
2Re 6,20	descobria davant [*] los servents	e es despulava axí com un bastax o un
2Re 6,22	car jo jugaré davant ell [*] 22 [*]	e saré fet [*] més que no són e seré
2Re 6,22	[*] e saré fet [*] més que no són	e seré humill davant los seus vulls. E
2Re 6,22	davant los seus vulls. E aparé bo	e més gloriós davant aquells servents que
2Re 6,23	entrò que murí, dia'n què n'hach	e murí de part. 7, Tit Capítol VII 1 Fet
2Re 7,1	que'l rey saÿa en la sua casa,	e nostre Senyor havia dat rapòs e pau de
2Re 7,1	e nostre Senyor havia dat rapòs	e pau de tota part de sos anamichs, 2 e
2Re 7,2	pau de tota part de sos anamichs, 2	e dix a Natan profeta: –E no veus que yo
2Re 7,2	casa qui és feta de fust de cedra,	e l'archa de Déu sia posada enmig de les
2Re 7,3	les pells? 3 Dix Natan al rey: –Vés	e fes tot quant tu penses en ton cor, car
2Re 7,4	de Déu vench a Natan profeta	e dix-li: 5 –Vé-te'n al meu servicial
2Re 7,5	–Vé-te'n al meu servicial David	e di-li: “Aquestes coses diu nostre
2Re 7,5	a mi casa per ço que stigua	e habit en ella, 6 car yo no he habitat en
2Re 7,6	de vuy, mas he anat en tabernacle	e en tenda 7 en tots los lochs on yo són
2Re 7,7	a manjar al poble meu d'Iraell	e dixí: Per què no has feta a mi casa
2Re 7,8	[*], per tal que foses guiador	e senyor sobre lo meu poble d'Iraell.
2Re 7,17	17 Sagons totes aquestes paraulles	e sagons tota aquesta visió tot enaxí
2Re 7,18	18 E stech [*] danant nostre Senyor	e dix: –Qual és, nostre Senyor Déu, la mia
2Re 7,18	és, nostre Senyor Déu, la mia casa	e qui són yo, que tu m'has amenat e
2Re 7,18	e qui són yo, que tu m'has amenat	e aportat tro así? 19 Mas encara açò és
2Re 7,21	teu. 21 Per la tua paraula	e sagons lo cor teu has fetes totes
2Re 7,21	teu has fetes totes aquestes coses	e tan grans per ço que tu ho donases a
2Re 7,24	tu lo poble d'Iraell per tostemps	e tu, Senyor, ést fet a ells en Déu. 25 E
2Re 7,25	fet a ells en Déu. 25 E ara sucita	e raferma enpandurablament la paraula en
2Re 7,25	la paraula en lo teu servicial	e sobra la casa de aquell e fé axí com has
2Re 7,25	servicial e sobra la casa de aquell	e fé axí com has parlat. 26 E sia gran lo
2Re 7,26	gran lo teu nom enpandurablament	e sia dit Senyor de companyes, Déu sobra
2Re 7,27	a la orella del servicial teu	e has dit: “Casa adificaré a tu.” E per ço

2Re 7,28	ara, Senyor Déu, tu ést ver Déu	e les tues paraules són veras, car tu has
2Re 7,29	bones coses. 29 Adonchs, comensa	e banaex la casa del teu servencial per so
2Re 7,29	tu, car tu, Senyor, has parlades	e dites aquestes coses, e de la tua
2Re 7,29	parlades e dites aquestes coses,	e de la tua banadicció serà baneyta la
2Re 8,1	açò que combaté David los falisteus	e humilià-los, e pres David fre de traüt
2Re 8,1	los falisteus e humilià-los,	e pres David fre de traüt de la mà dels
2Re 8,2	la mà dels falisteus. 2 E farí Moab	e masurà los falisteus ab una cordaleta e
2Re 8,2	los falisteus ab una cordaleta	e agolà-los ab la terra e masurà II
2Re 8,2	cordaleta e agolà-los ab la terra	e masurà II cordaletes, una a aciura e l'
2Re 8,2	masurà II cordaletes, una a aciura	e l'altra a viura. E Moab serví a David
2Re 8,4	lla part d'aquells MDCC a cavall	e XXM hòmens a peu, ell féu sagnar los
2Re 8,5	5 E vanguéran aquells de Síria	e de Damasch per so que ajudàsan Adadàser,
2Re 8,5	que ajudàsan Adadàser, rey de Sobà,	e David aucís dels hòmens de Síria XXIIIM.
2Re 8,6	Síria XXIIIM. 6 David posà dafansió	e ajudament en Síria [*]. E fo fet que
2Re 8,7	aportàvan los servicials de Adàser	e los anels que aportava en lo coll e
2Re 8,7	e los anels que aportava en lo coll	e aportà-ho tot en Jerusalem. 8 E aportà
2Re 8,8	Salamó vaxella de aram en lo temple	e un lavador de aram en què ajustàvan la
2Re 8,8	aygua, qui havia nom Mar d'Aram,	e féu collones a l'altar. 9 E llavors
2Re 8,10	al rey David per ço que'll saludàs	e que li hagués gràcies com havia combatut
2Re 8,10	com havia combatut contra Adadàser	e ll'havia mort, car Tou era anamich de
2Re 8,10	aquell era la vaxella de argent [*]	e de l'aram. 11 E aquesta vaxella sa'n
2Re 8,11	vaxella sa'n portà lo rey David	e santificà-la a nostre Senyor Déu ab
2Re 8,11	nostre Senyor Déu ab molt altra aur	e argent que havia haüt de moltes altres
2Re 8,13	[*] 13 E com David hach presa Síria	e hach morts XIIM hòmens en la val de les
2Re 8,13	hòmens en la val de les Salines	e XXIIIM en Gabalem, tornà-sa'n e posà
2Re 8,13	e XXIIIM en Gabalem, tornà-sa'n	e posà gran nom a si matex. 14 e posà en
2Re 8,14	'n e posà gran nom a si matex. 14	e posà en Idumea guardas e gents qui la
2Re 8,14	matex. 14 e posà en Idumea guardas	e gents qui la dafansasen, e tota Idumea
2Re 8,14	guardas e gents qui la dafansasen,	e tota Idumea servia a David. E nostre
2Re 8,14	totes aquestes coses que faÿa David	e servían a él. 15 [*] e faÿa juý e
2Re 8,15	faÿa David e servían a él. 15 [*]	e faÿa juý e justícia a tot lo poble d'
2Re 8,15	e servían a él. 15 [*] e faÿa juý	e justícia a tot lo poble d'Israell. 16
2Re 8,16	de Servià era senyor sobre la host,	e Josafat [*] era scrivà, 17 e Sadoch,
2Re 8,17	host, e Josafat [*] era scrivà, 17	e Sadoch, fill de Achitob, e Abimàlech,
2Re 8,17	17 e Sadoch, fill de Achitob,	e Abimàlech, fill de Abitar, éran
2Re 8,17	fill de Abitar, éran preveres,	e Saraÿas era consaller, 18 emperò Banÿas
2Re 8,18	[*] qui éran guardes del rey	e guardàvan lo seu cap. E los fills de
2Re 8,18	E los fills de David éran praveres	e en major dignitat posats que tots los
2Re 9,2	casa de Saül qui havia nom Sibà,	e lo rey apallà-lo e li dix: -Ést tu
2Re 9,2	nom Sibà, e lo rey apallà-lo	e li dix: -Ést tu Sibà? E aquel respòs:
2Re 9,5	E lavors tramès lo rey David a ell,	e manàran-lo-hy [*]. 6 [*] E dix
2Re 9,7	per amor de Jonatàs, ton para,	e restituiré a tu tots los camps de Saül,
2Re 9,7	tu tots los camps de Saül, avi teu,	e tu manjaràs pa a la mia taula tostemp.
2Re 9,8	8 E Mifibòsech ahorrà David	e dix: -E qui són jo servencial teu? Car
2Re 9,9	rey apallà Sibà, servencial de Saül,	e dix: -Yo he donat a Mifibòsech, fill de
2Re 9,10	fo de Saül. 10 E axí los fills teus	e als servicials teus laurats-li la
2Re 9,10	teus laurats-li la terra	e dats-li a manjar e tot so que obs
2Re 9,10	-li la terra e dats-li a manjar	e tot so que obs haja. Emperò Mifibòsech,
2Re 9,10	la mia taulla. Sibà havia XV fills	e XX sarvacials. 11 E dix Sibà al rey:
2Re 9,11	com tu has manat a mi, axí ho faré,	e Mifibòsech manjarà pa sobra la tua

2Re 9,13	a Mifibòsech, 13 Mifibòsech stava	e habitava en Jerusalem, car tostemp
2Re 10,1	Naàs, lo rey dells fills de Amon,	e regnà Amon, son fill. 2 E dix David:
2Re 10,3	para? Ans ho han fet perquè vèjan	e que sa sguàrdan la ciutat e que la
2Re 10,3	vèjan e que sa sguàrdan la ciutat	e que la endaròquan. 4 E lavors Amon pres
2Re 10,4	Amon pres los misatgers de David	e rach-los la mitat de la barba e
2Re 10,4	e rach-los la mitat de la barba	e esquinçà-los la mytat de lles
2Re 10,4	lles vestadures entrò a les natges	e tramès-los a David. 5 E com David oy
2Re 10,5	entrò sia crascuda vostra barba	e lavors tornats. 6 E com los fills de
2Re 10,6	haguéran conagut que gran injúria	e gran scarn havían fet a David, loguàran
2Re 10,6	David, loguàran cavallers de Síria	e de Roob e de Sobà XXM hòmens, e M hòmens
2Re 10,6	cavallers de Síria e de Roob	e de Sobà XXM hòmens, e M hòmens a caval
2Re 10,6	e de Roob e de Sobà XXM hòmens,	e M hòmens a caval haguéran del regne de
2Re 10,6	caval haguéran del regne de Maasà,	e del rey Istob XIIM hòmens d'armas. 7 E
2Re 10,8	host. 8 E axíran los fills de Amon	e posàran la sua host davant la porta, e
2Re 10,8	la sua host davant la porta,	e Sirus de Soboà e Roob e Istob e Maasà
2Re 10,8	davant la porta, e Sirus de Soboà	e Roob e Istob e Maasà éran en lo camp. 9
2Re 10,8	la porta, e Sirus de Soboà e Roob	e Istob e Maasà éran en lo camp. 9 Com vaé
2Re 10,8	e Sirus de Soboà e Roob e Istob	e Maasà éran en lo camp. 9 Com vaé Joab
2Re 10,9	aparallada davant ell a combatra	e dratràs, trià dels millors de Israell e
2Re 10,9	trià dels millors de Israell	e aparallà batalla contra los asarienchs.
2Re 10,10	del poble liurà a son frare Abisayi	e apallà la sua companya contra los fills
2Re 10,12	a mi, tu ajudaràs a nós [*] 12 [*]	e nostre Senyor Déu fasa de nosaltres so
2Re 10,13	lli plàcia. 13 E axí comançà Joab	e lo poble qui ab ell era, donàran batalla
2Re 10,13	batalla contra los sarienchs,	e los sirienchs tantost [*] fugiran. 14 E
2Re 10,14	fuyts, fusuéran ells aytambé [*]	e antràran-sa'n en la ciutat. E partí
2Re 10,14	E partí's Joab dels fills de Amon	e venc-se'n en Jerusalem. 15 Com vaéran
2Re 10,16	vançuts, ajustàran-sa tots, 16	e Addàser tramès als sirienchs qui éran
2Re 10,16	als sirienchs qui éran dalà lo flum	e féu-los vanir e aparallar a lla
2Re 10,16	éran dalà lo flum e féu-los vanir	e aparallar a lla batalla, e Saboach, qui
2Re 10,16	vanir e aparallar a lla batalla,	e Saboach, qui era maestra de la cavalaria
2Re 10,16	de Addàser, fo lur príncep	e lur major. 17 E com David sabé aquestes
2Re 10,17	aquestes coses, ajustà tot Israell	e pasà Jordà e vench en Elema, e los
2Re 10,17	ajustà tot Israell e pasà Jordà	e vench en Elema, e los sirianchs
2Re 10,17	e pasà Jordà e vench en Elema,	e los sirianchs aparallàran la batalla
2Re 10,17	aparallàran la batalla contra David	e combatéran fort e règeu contra ell. 18 E
2Re 10,17	contra David e combatéran fort	e règeu contra ell. 18 E Israell vancé-
2Re 10,18	ell. 18 E Israell vancé-los,	e fusuéran [*]. E aucís David dels
2Re 10,18	David dels sirienchs DCC càrreus	e XLM cavallers e aucís Sobech, qui era
2Re 10,18	DCC càrreus e XLM cavallers	e aucís Sobech, qui era príncep de la
2Re 10,19	que Israell los vancia, faéran pau	e sarvíran a Israell e haguéran por e d'
2Re 10,19	faéran pau e sarvíran a Israell	e haguéran por e d'aquí avant ja [*]
2Re 10,19	e sarvíran a Israell e haguéran por	e d'aquí avant ja [*] ajudàran Adadàser.
2Re 11,1	a la batalla, David tramès Joab	e els seus servacials qui éran ab ell e
2Re 11,1	els seus servacials qui éran ab ell	e tots los fills de Israell als fills de
2Re 11,1	fills de Israell als fills de Amon,	e destróviran-los e asetjàran Rabaat.
2Re 11,1	fills de Amon, e destróviran-los	e asetjàran Rabaat. Emperò David romàs en
2Re 11,2	lit en què hach dormit après migdia	e, dementra qu'ell anava per la sala del
2Re 11,2	dona qui's lavava en una salla,	e aquella fembra era molt bella. 3 E lo
2Re 11,4	4 David tramès-hi misatgers	e féu-la vanir en casa sua e dormí ab
2Re 11,4	e féu-la vanir en casa sua	e dormí ab ella. E sobra la fembra aquella

2Re 11,5	les dones han ans que sien prenys,	e la dona fou aytantost prenys, e tramès a
2Re 11,5	e la dona fou aytantost prenys,	e tramès a David dient que prenys era. 6 E
2Re 11,7	E damanà-li David què faÿa Joab	e lo poble, en quina manera donàvan la
2Re 11,8	a Ories: –Vé-ta'n a la casa tua	e leve't los peus. E [*] tantost lo rey
2Re 11,9	ab los altras sarvicials del rey	e no anà a la sua casa. 10 E diguéran a
2Re 11,11	11 E dix a David: –L'archa de Déu	e los fills d'Israell [*] stan en les
2Re 11,11	d'Israell [*] stan en les tendes,	e lo senyor meu Joab [*] e jo antraré en
2Re 11,11	tendes, e lo senyor meu Joab [*]	e jo antraré en la mia casa per so que
2Re 11,11	en la mia casa per so que manuch	e begua e dorma ab ma muller? Per la salut
2Re 11,11	mia casa per so que manuch e begua	e dorma ab ma muller? Per la salut tua [*]
2Re 11,12	dix David [*]: –Stà vuy encara así,	e demà [*]. E stech [*] fins l'altra dia.
2Re 11,13	altra dia. 13 E convidà-lo David,	e menjà e bagué ab ell, e enbriagà-lo. E
2Re 11,13	13 E convidà-lo David, e menjà	e bagué ab ell, e enbriagà-lo. E al
2Re 11,13	-lo David, e menjà e bagué ab ell,	e enbriagà-lo. E al vespra no volch anar
2Re 11,14	de David. 14 E al matí sabé [*],	e David scrivi a Joab una letra e tramès-
2Re 11,14	e David scrivi a Joab una letra	e tramès-la-li per Urias matex. 15 E
2Re 11,15	en la primera part de la batalla	e desemparats-lo par tal que ll'
2Re 11,16	on sabia que hauria major batalla	e là on hauria pus forts hòmens. 17 [*] 18
2Re 11,18	[*] 18 E vench lo misatja a David	e comtà-li tot so que era estat en la
2Re 11,23	de combatra contra nós [*]	e ancalsam-los tro a la porta en la
2Re 11,24	en la ciutat. 24 Tramateran sagetas	e lansas a nós aquells qui éran en lo mur,
2Re 11,24	a nós aquells qui éran en lo mur,	e moríran molts dels teus servicials, e
2Re 11,24	moríran molts dels teus servicials,	e murí Uries etey. 25 Dix David al
2Re 11,25	per aquesta batalla. Car molts	e diversos esdavaniments sa davénan en
2Re 11,25	en batalla. [*] Conforta tu matex	e la tua host, e anega'ls contra la
2Re 11,25	Conforta tu matex e la tua host,	e anega'ls contra la ciutat e amonesta
2Re 11,25	host, e anega'ls contra la ciutat	e amonesta'ls que lla andaròquan e la
2Re 11,25	e amonesta'ls que lla andaròquan	e la destròvescan.” 26 E com oyí la muller
2Re 11,26	son marit era mort, féu gran plant	e gran dol sobra ell. 27 E com hach tangut
2Re 11,27	David féu-la anar a son palau	e pres-la per muller, e le dona infantà
2Re 11,27	a son palau e pres-la per muller,	e le dona infantà un fill, que hach nom
2Re 12,1	tramès Natan profeta a David,	e dix Natan a David: –Jutja'm açò que jo
2Re 12,2	pobre. 2 E lo rich havia molts bous	e moltes ovelles, 3 e lo pobre no havia
2Re 12,3	molts bous e moltes ovelles, 3	e lo pobre no havia res dell setglle sinó
2Re 12,3	ovella patita que havia comprada	e puys havia-la nodrida [*], e ella e
2Re 12,3	e puys havia-la nodrida [*],	e ella e sos fills manjàvan aytal manjar e
2Re 12,3	puys havia-la nodrida [*], e ella	e sos fills manjàvan aytal manjar e aytal
2Re 12,3	e sos fills manjàvan aytal manjar	e aytal beura com él, e aytots dies dormia
2Re 12,3	aytal manjar e aytal beura com él,	e aytots dies dormia en son lit prop ell,
2Re 12,4	hom de camí) vench-se'n al rich,	e al rich pardonà al seu bastiar, que anch
2Re 12,5	a ell. [*] 5 E David fo fort irat	e falló contra lo rich hom e dix a Natan:
2Re 12,5	irat e falló contra lo rich hom	e dix a Natan: –Viva nostra Senyor, car l'
2Re 12,6	l'hom que axò ha fet deu morir 6	e deu retra la ovella en IIII dobles per
2Re 12,6	en IIII dobles per ço com la aucís	e perdonà a les sues! 7 Dix Natan a David:
2Re 12,7	“Yo t'unté en rey sobra Israell	e deliurí't de la mà de Saül, 8 et doní
2Re 12,8	8 et doní la casa de ton senyor [*]	e, si aquestes coses són poques, a tu yo
2Re 12,9	la paraula de nostre Senyor [*]	e has mort ab coltell Uries, e la muller
2Re 12,9	[*] e has mort ab coltell Uries,	e la muller d'aquell has presa per
2Re 12,11	11 E diu nostre Déu: “Yo susitaré	e scomouré sobra la tua casa mal e tolré a
2Re 12,11	e scomouré sobra la tua casa mal	e tolré a tu les tues mullers e dar-les

2Re 12,11	mal e tolré a tu les tues mullers	e dar-les-he a ton proïisma davant tu
2Re 12,11	-he a ton proïisma davant tu matex,	e dormiran ab elles davant tu matex. 12 E,
2Re 12,12	davant tots quants són en Israell	e lo sol.” 13 E dix David a Natan: –Yo he
2Re 12,13	Senyor ha trasmudat lo teu paccat,	e no moràs. 14 Car tu has fet blasfemar
2Re 12,16	E David féu oració per l’infant,	e dejunà David e antrà-sa’n en una
2Re 12,16	per l’infant, e dejunà David	e antrà-sa’n en una cambra de dins e
2Re 12,16	antrà-sa’n en una cambra de dins	e jach sobra la terra. 17 E vanguéran los
2Re 12,17	los hòmens asanats de la sua casa	e forsàran-lo que’s levàs de la terra,
2Re 12,17	-lo que’s levàs de la terra,	e ell no’s volch lavar ne volch manjar ab
2Re 12,19	antès que l’infant era mort,	e dix a sos servacials: –Adonchs, mort és
2Re 12,20	E llavò’s lavà David de lla terra	e levà’s la cara e untà’s e mudà’s les
2Re 12,20	de lla terra e levà’s la cara	e untà’s e mudà’s les vastadures e antrà
2Re 12,20	terra e levà’s la cara e untà’s	e mudà’s les vastadures e antrà en la
2Re 12,20	e untà’s e mudà’s les vastadures	e antrà en la casa de nostre Senyor Déu e
2Re 12,20	en la casa de nostre Senyor Déu	e adorà-lo. E tornà-sa’n en la sua
2Re 12,20	E tornà-sa’n en la sua casa [*]	e menjà. 21 Diguéran-li sos sarvacials:
2Re 12,21	–Di’ns per què dejunaves	e ploravas quant l’infant era viu, e ara,
2Re 12,21	e ploravas quant l’infant era viu,	e ara, que és mort, tu menges e beus. 22 E
2Re 12,21	viu, e ara, que és mort, tu menges	e beus. 22 E dix David: –Com l’infant era
2Re 12,22	[*] perquè nostre Senyor lo gorís	e’l ma donàs. 23 Ara que és mort, per què
2Re 12,23	allà on és. Jo iré d’uymés a ell,	e ell no tornarà a mi. 24 E David anà-sa
2Re 12,24	24 E David anà-sa’n a Barsabé	e aconsolà-la de la mort de son fill e
2Re 12,24	-la de la mort de son fill	e dormí ab ella. E anjendrà un fill e mès
2Re 12,24	e dormí ab ella. E anjendrà un fill	e mès-li nom Salamó, e nostre Senyor amà
2Re 12,24	un fill e mès-li nom Salamó,	e nostre Senyor amà-lo fort, 25 e liurà
2Re 12,25	e nostre Senyor amà-lo fort, 25	e liurà-lo a Natan profeta, e apellà lo
2Re 12,25	25 e liurà-lo a Natan profeta,	e apellà lo seu nom “Amabla a nostre
2Re 12,26	Déu.” [*] 26 E lavors combatia	e guarejava Joab contra Rabat dels fills
2Re 12,26	contra Rabat dels fills de Amon	e combatia la ciutat del rey. 27 E Joab
2Re 12,27	27 E Joab tramès misatgers a David	e dix: –Jo he garejat e combatut contra
2Re 12,27	a David e dix: –Jo he garejat	e combatut contra Rabat; sagons que yo
2Re 12,28	tost fé ajustar la part del poble	e asetja la ciutat e prin-la, per so com
2Re 12,28	part del poble e asetja la ciutat	e prin-la, per so com yo la hauré
2Re 12,29	nom. 29 E David ajustà tot lo poble	e anà-sa’n a Rabat e asetjà-la e, com
2Re 12,29	tot lo poble e anà-sa’n a Rabat	e asetjà-la e, com la hach combatuda,
2Re 12,29	e anà-sa’n a Rabat e asetjà-la	e, com la hach combatuda, [*] 30 [*] pres
2Re 12,30	[*] pres la corona del cap del rey,	e aquella pasava un talent d’aur e havia
2Re 12,30	e aquella pasava un talent d’aur	e havia-hi pedres fort praciosas, e
2Re 12,30	e havia-hi pedres fort praciosas,	e David posà-les sobra lo cap. E trach
2Re 12,31	presa. 31 E amenà-sa’n lo poble	e ligà’ls e ab cadenes e feres, e mès-
2Re 12,31	E amenà-sa’n lo poble e ligà’ls	e ab cadenes e feres, e mès-na molts en
2Re 12,31	’n lo poble e ligà’ls e ab cadenes	e feres, e mès-na molts en formes de
2Re 12,31	e ligà’ls e ab cadenes e feres,	e mès-na molts en formes de fust axí com
2Re 13,2	de David, fo anamorat d’ela, 2	e amà-la fort, tant, que per ella fo
2Re 13,2	fort, tant, que per ella fo malaut,	e per ço que era encara verge no li gosava
2Re 13,3	de David, era gran amich de Amon,	e era hom fort savi, 4 e dix Jonadab a
2Re 13,4	de Amon, e era hom fort savi, 4	e dix Jonadab a Amon: –Fill del rey, per
2Re 13,5	–Ajau-ta sobra lo teu lit	e fé aparàs que sies malaut, e com ton
2Re 13,5	lit e fé aparàs que sies malaut,	e com ton para ta vendrà a vesitar, pregua
2Re 13,5	tu per ço que t’aparell de manjar	e que te’n do elavors. 6 E Amon féu-ho

2Re 13,8	[*]. 8 [*] Amon jahia en lo lit,	e Tamar pres farina e masclà-la ab aygua
2Re 13,8	en lo lit, e Tamar pres farina	e masclà-la ab aygua e féu-na farines
2Re 13,8	pres farina e masclà-la ab aygua	e féu-na farines e coch-les, 9 e parà
2Re 13,8	-la ab aygua e féu-na farines	e coch-les, 9 e parà-li taulla e posà
2Re 13,9	e féu-na farines e coch-les, 9	e parà-li taulla e posà-li davant les
2Re 13,9	e coch-les, 9 e parà-li taulla	e posà-li davant les farines. E no'n
2Re 13,10	-Aporta lo manjar en la cambra,	e aquí donar-m'has a manjar. E pres
2Re 13,10	a manjar. E pres Tamar les farines	e mès-les en la cambra. 11 E com li
2Re 13,11	lo manjar danant, Amon pres Tamar	e dix-li: -Jermana mia, vina e jau ab
2Re 13,11	e dix-li: -Jermana mia, vina	e jau ab mi! 12 Dix Tamar: -Jermà meu, no
2Re 13,13	sofarir aquesta onta atan gran,	e tu saràs tangut per foll e per orat en
2Re 13,13	gran, e tu saràs tangut per foll	e per orat en Israell. Fé axí, germà: diu
2Re 13,13	Fé axí, germà: diu-ho al rey,	e ell no t'ho nagarà. 14 Emperò Amon no
2Re 13,14	no's volch star que no la forçàs,	e hach major força que ella e jach ab
2Re 13,14	forçàs, e hach major força que ella	e jach ab ella. 15 Emperò, com Amon hach
2Re 13,15	E dix-li Amon a Tamar: -Leve't	e vés-te'n! 16 Respòs Tamar: -Ara com
2Re 13,17	17 ans féu vanir un dels seus serfs	e féu-li [*] tancar la porta darera. 18
2Re 13,19	que portava de verge [*] 19	e mès-sa pols sobra son cap e posà's
2Re 13,19	19 e mès-sa pols sobra son cap	e posà's las mans al cap e anà-sa'n
2Re 13,19	son cap e posà's las mans al cap	e anà-sa'n cridant e ploran a casa de
2Re 13,19	mans al cap e anà-sa'n cridant	e ploran a casa de Absalon. 20 E dix
2Re 13,20	temps en la casa de Absalon plorant	e quax com a viuda. 21 Emperò, com David
2Re 13,21	aquestes peraules, fo fort falló	e fort irat, emperò no volch res dir a
2Re 13,23	en Balasar, qui era prop Afraÿm,	e convidà tots los fills del rey 24 e
2Re 13,24	e convidà tots los fills del rey 24	e vench al rey e dix-li: -Senyor, jo fas
2Re 13,24	los fills del rey 24 e vench al rey	e dix-li: -Senyor, jo fas tonra les mies
2Re 13,28	féu manament a sos servacials	e dix-los: -Com Amon serà scalfat da vi
2Re 13,28	-los: -Com Amon serà scalfat da vi	e diré a vosaltres que lli donets, levors
2Re 13,28	donets, levors vosaltras lo farets	e ocirets-lo, e no hajats pahor, que jo
2Re 13,28	vosaltras lo farets e ocirets-lo,	e no hajats pahor, que jo són Absalon, qui
2Re 13,29	fills del rey pujàran en los muls	e fugiran. 30 [*] E tantost fo dit a David
2Re 13,31	's sas vastadures que vastia	e gità's en terra. Atratal féran tots los
2Re 13,32	fill de Sammà, frara da David,	e dix: -Senyor meu, no't cuyts que tots
2Re 13,34	E un servacial lavà los vulls	e vaé una gran companya vanir per un pug
2Re 13,36	antràran los fills del rey cridant	e plorant, e ells e al rey e alls
2Re 13,36	fills del rey cridant e plorant,	e ells e al rey e alls servacials faéran
2Re 13,36	del rey cridant e plorant, e ells	e al rey e alls servacials faéran tots
2Re 13,36	cridant e plorant, e ells e al rey	e alls servacials faéran tots gran plor e
2Re 13,36	servacials faéran tots gran plor	e gran plant. 37 [*] Emperò David plorà e
2Re 13,37	plant. 37 [*] Emperò David plorà	e planch molt de temps Amon, son fill. 38
2Re 19,1	diguéran a Joab que lo rey plorava	e planyia son fill Absalon. 2 E la
2Re 19,2	lavors la giràran en grans plans	e an grans plors tots quants éran, per so
2Re 19,4	batalla. 4 E David cobrí lo seu cap	e cridà en alta veu: -Absalon, fill meu!
2Re 19,5	[*] 5 E Joab vench de la batalla	e anirà en la casa del rey e dix-li:
2Re 19,5	batalla e anirà en la casa del rey	e dix-li: -Vuy has confusos tots tos
2Re 19,5	qui han deliurat tu de mort	e los teus fills e les tues filles e les
2Re 19,5	tu de mort e los teus fills	e les tues filles e les tues mullers e les
2Re 19,5	e los teus fills e les tues filles	e les tues mullers e les tues concopines.
2Re 19,5	les tues filles e les tues mullers	e les tues concopines. 6 Car tu ames
2Re 19,6	tu ames aquells qui't vòlan mal	e vols mal a aquells qui t'àman. E vuy

2Re 19,6	a tu plaguera que Absalon fos viu	e que nós tots fòsem morts. 7 Donchs leva
2Re 19,7	nós tots fòsem morts. 7 Donchs leva	e vé-ta'n als teus servicials e parla
2Re 19,7	e vé-ta'n als teus servicials	e parla-los bones paraules e asuava-
2Re 19,7	e parla-los bones paraules	e asuava-los e satisfés-los del greuja
2Re 19,7	los bones paraules e asuava-los	e satisfés-los del greuja que has fet a
2Re 19,7	levas, que tots nos n'irem anit,	e si nós nos ne anam, pijor ta sarà que
2Re 19,8	Lavors lo rey lavà da terra on gayà	e sech en la porta. E tot lo poble oy dir
2Re 19,8	que'll rey seya davant la porta	e anàvan-lo veura. Emperò Israell fugí e
2Re 19,8	-lo veura. Emperò Israell fugí	e anà-sa'n a les sues tendes, 9 e lo
2Re 19,9	e anà-sa'n a les sues tendes, 9	e lo poble d'Israell regonagué lo bé que
2Re 19,9	lo bé que David los havia fet	e deyan los uns als altres: -Lo rey
2Re 19,9	de les mans de nostres anamichs,	e ara era fuyt de la terra per Absalon. 10
2Re 19,10	[*] és mort [*]. Per què calam	e no ratornam a David? E lo consell de tot
2Re 19,11	Emperò lo rey David tramès Sadoch	e Abitar, praveras, e dix-los: -[*] Per
2Re 19,11	tramès Sadoch e Abitar, praveras,	e dix-los: -[*] Per què vanits darrés a
2Re 19,14	Israell quax tots fóran de un acort	e d'una volentat e tramatéran al rey e
2Re 19,14	fóran de un acort e d'una volentat	e tramatéran al rey e diguéran: -Torna tu
2Re 19,14	d'una volentat e tramatéran al rey	e diguéran: -Torna tu e tots los teus
2Re 19,14	al rey e diguéran: -Torna tu	e tots los teus servicials. 15 E tornà-
2Re 19,15	tornà-sa'n David dentrò a Jordà,	e tot lo trip de Judà vench en Galgala per
2Re 19,15	per so que axís a carera al rey	e qu'allí pasàs Jordà. 16 E cuytà's
2Re 19,16	Gerrà, fill de Geminií, de Baürim,	e davallà ab los hòmens de Judà e axí a
2Re 19,16	e davallà ab los hòmens de Judà	e axí a carera al rey 17 ab M hòmens de
2Re 19,17	al rey 17 ab M hòmens de Benjamí	e Sibà, sarvacial de la casa de Saül, e XV
2Re 19,17	Sibà, sarvacial de la casa de Saül,	e XV fills seus e XX servicials, e pasàran
2Re 19,17	de la casa de Saül, e XV fills seus	e XX servicials, e pasàran Jordà ans que
2Re 19,17	e XV fills seus e XX servicials,	e pasàran Jordà ans que'll rey 18 per un
2Re 19,18	ço que pasàsan a la casa del rey	e que faésan lo seu menament. Emperò Samey
2Re 19,18	Samey [*] gità's davant lo rey	e ahorrà-lo [*] 19 e dix-li: -Senyor
2Re 19,19	davant lo rey e ahorrà-lo [*] 19	e dix-li: -Senyor rei, prech-ta que no
2Re 19,20	jo vengut de tota la casa de Josep	e són axit a carera a tu, Senyor meu, rey.
2Re 19,21	lavors respòs Abisay fill de Sirvià	e dix: -Donchs, no morà Semeý per so com
2Re 19,21	no morà Semeý per so com malayí	e blasfamà lo untat de nostre Senyor? 22
2Re 19,26-27	[*]. 26-27 Respòs Mifibòsech	e dix: -Senyor, lo meu servacial me
2Re 19,26-27	lo meu servacial me menyspresà	e no volch aparallar a mi l'asa, [*] e
2Re 19,26-27	no volch aparallar a mi l'asa, [*]	e asò m'scusa que no aní ab tu, senyor,
2Re 19,28	mi, servencial teu, als convits	e als manjars de la tua taula. Donchs, yo,
2Re 19,31	lo rey tro que hach pasat Jordà	e encara era aparalat de saguir-lo d'
2Re 19,32	vell, car era en adat de LXXX anys,	e aquell havia donada molta vianda al rey
2Re 19,33	Basalay: -Vina ab mi en Jerusalem,	e staràs aquí sagur. 34 Dix Basalay al rey:
2Re 19,37	que me'n jaquesques tornar,	e que muyra en la mia ciutat e que sia
2Re 19,37	e que muyra en la mia ciutat	e que sia sotarrat de prop lo sapulcra da
2Re 19,37	E Canaan, lo fill meu, vaja ab tu,	e tu faràs en aquell aquell bé que't
2Re 19,38	rey-, Canaan, fill teu, vaja ab mi,	e jo faré a ell tot so que tu vulles, e
2Re 19,38	jo faré a ell tot so que tu vulles,	e tot so que damanaràs a mi, jo t'ho
2Re 19,39	a mi, jo t'ho daré. 39 Com lo rey	e tot lo poble hach pasat Jordà, lo rey
2Re 19,39	pasat Jordà, lo rey basà Batzalay	e banay-lo. E Batzalay tornà-sa'n a
2Re 19,40	40 E anà-sa'n lo rey en Galgala,	e Canan ab ell. Emperò tot lo poble de
2Re 19,40	poble de Judà havia menat lo rey,	e no hy havia haüt sinó la meytat del
2Re 19,41	d'Israell anàran-sa'n al rey	e diguéran-li: -Per què los hòmens de

2Re 19,41 Judà, frares nostres, han amblat tu e han amanat [*] tota la tua casa a Jordà
 2Re 19,41 tota la tua casa a Jordà sens nós e tots los teus hòmens ab tu? 42 E
 2Re 19,43 E respòs Israell als hòmens de Judà e dix-los: –X parts són yo major que
 2Re 19,43 yo major que vosaltres ab lo rey, e yo són primer anjenrat, e per açò més
 2Re 19,43 lo rey, e yo són primer anjenrat, e per açò més atany a mi lo rey que a
 2Re 19,43 donchs, tu has feta a mi injúria e per què no dixéran abans a mi que jo
 2Re 19,43 rey? E lavors resposéran malament e dura los hòmens de [*] Israell. 20, Tit
 2Re 20,1 havia nom Ciba, fill de Bocrí [*], e aquell tochà la corneta e la nafill e
 2Re 20,1 [*], e aquell tochà la corneta e la nafill e dix: –No havem nós part en
 2Re 20,1 aquell tochà la corneta e la nafill e dix: –No havem nós part en David. No
 2Re 20,2 2 E tot lo poble se partí de David e anaran-sa'n ab Siba fill de Bocrí. E
 2Re 20,2 'n en Jerusalem ab David, lur rey e lur senyor. 3 E com lo rey fon vangut en
 2Re 20,3 havia jaquides per guardar la casa, e mès-les en una casa e féu-les
 2Re 20,3 la casa, e mès-les en una casa e féu-les guardar e féu-los donar a
 2Re 20,3 les en una casa e féu-les guardar e féu-los donar a manjar, e staguéran
 2Re 20,3 guardar e féu-los donar a manjar, e staguéran aquí a manera de dones vídues,
 2Re 20,3 aquí a manera de dones vídues, e anch daspuys David no antrà en elles,
 2Re 20,4 a III dies tots los hòmens de Judà e tu sies present ací ab ells. 5 E anà
 2Re 20,5 hòmens [*] que David li havia dit e stech més del terme que David li havia
 2Re 20,6 a Abisay: –Donchs, major treball e major aflicció nos darà Ciba fill de
 2Re 20,6 dels servacials del senyor teu e encalsa-lo, car per vantura matria's
 2Re 20,6 matria's an algunes ciutats e scapar-nos-hia. 7 E Abisay partí's
 2Re 20,7 -hia. 7 E Abisay partí's d'aquí, e anàran ab ell los hòmens de Joab e de
 2Re 20,7 e anàran ab ell los hòmens de Joab e de Theretí e tots quants
 2Re 20,7 ell los hòmens de Joab e de Theretí e de Feretí e tots quants hòmens forts
 2Re 20,7 de Joab e de Theretí e de Feretí e tots quants hòmens forts havia en
 2Re 20,8 gran qui és en Gabaon, Amaasà vench e axí-los a carera. E lavors Joab vastia
 2Re 20,8 qui era fort a masura d'él matex e desobra era sint. E portava un coltell
 2Re 20,10 vol basar. 10 E trasch lo colltell e farí' ll per lo costat, e axíran-na
 2Re 20,10 colltell e farí' ll per lo costat, e axíran-na los budels, e morí, car
 2Re 20,10 costat, e axíran-na los budels, e morí, car lavors Amassà no's guardava
 2Re 20,10 lo coltell que Joab portava. [*] e son frare Abisay ancalsàran Siba fill de
 2Re 20,11 qui éran de Joab haguéran vist açò e haguéran astat prop de Amasà, qui era
 2Re 20,12 jahia mort enmig de la carera, e un de aquells vaé que' ll poble se
 2Re 20,13 13 E puys tot lo poble saguí a Joab e ancalçàran Ciba, fill de Brocrí, 14 qui
 2Re 20,14 era pasat per los trips d'Israell e era-se'n anat dentrò a Abella. E Joab
 2Re 20,14 se'n anat dentrò a Abella. E Joab e tots los hòmens forts d'Irraell 15
 2Re 20,15 d'Irraell 15 vanguéran en Abella e en Bechmarà e asetjàran la ciutat engir
 2Re 20,15 vanguéran en Abella e en Bechmarà e asetjàran la ciutat engir e entorn e
 2Re 20,15 e asetjàran la ciutat engir e entorn e entorn e sforçàran-sa que anderocàsan
 2Re 20,15 asetjàran la ciutat engir e entorn e sforçàran-sa que anderocàsan los murs.
 2Re 20,16 fort sàvia de la ciutat cridà e dix: –Oiats, oiats! Diguats a Joab que
 2Re 20,16 Diguats a Joab que s'acost a mi, e parlaré ab ell. 17 E Joab acostà's a
 2Re 20,16 ab ell. 17 E Joab acostà's a ella, e dix ella a Joab: –Ést tu Joab? E dix
 2Re 20,17 que yo diré és fort bell proverbi e bella paraulla: “Aquells qui damànan
 2Re 20,18 és ciutat de consell antiguament, e axí anàvan-sa'n a aquesta ciutat. 19
 2Re 20,18 yo aquella qui respon en Israell, e tu vols andarocar aquesta qui és mara de
 2Re 20,19 Donchs, per què vols andarocar e destruir la haretat de nostre Senyor
 2Re 20,19 nostre Senyor Déu? 20 Respòs Joab e dix: –Ya Déu no vulla que yo andaroch ne
 2Re 20,21 Liurats-nos solament aquell, e nós partir-nos-hem de lla ciutat. E

2Re 20,22	lo cap a Siba fill de Bocrí	e lansàran-lo a Joab per lo mur. E
2Re 20,22	E lavors Joab tochà la corneta,	e partíran-sa de la ciutat e anàran-sa
2Re 20,22	e partíran-sa de la ciutat	e anàran-sa'n en les lurs tendes. E
2Re 20,23	E fo Joab senyor de la cavalaria,	e fo Banaxas, fill de Joadà, desobra
2Re 20,23	fill de Joadà, desobra ceretheus	e feleteus. 24 E Auram, sopra los traüts,
2Re 20,24	24 E Auram, sopra los traüts,	e Josafat, fill de Achilius, era escrivà
2Re 20,25	Achilius, era escrivà del rey, 25	e Cibà era consaller, e Sadoch e Abitar
2Re 20,25	del rey, 25 e Cibà era consaller,	e Sadoch e Abitar eren preveres. 26 Iram,
2Re 20,25	25 e Cibà era consaller, e Sadoch	e Abitar eren preveres. 26 Iram, emperò,
2Re 21,1	fonch gran fam en los dies de David	e durà per III anys contínuament. E David
2Re 21,1	Senyor [*]. –E açò és fet per Saül	e per la sua casa de sanch, cor ell aucís
2Re 21,2	cor ell aucís los gabonites. 2 [*]	e dix-los-ho. Emperò los gabonites no
2Re 21,2	jurat a ells que no'ls aucíurían,	e Saül volch-los auciura e los aucís
2Re 21,2	e Saül volch-los auciura	e los aucís quax qui ho fa per amor dels
2Re 21,2	fa per amor dels fills de Israell	e de Judà. 3 E dix lavors David als
2Re 21,4	aur ne sopra argent, mas sopra Saül	e sopra la casa sua, ne volem que sia mort
2Re 21,5	aquell qui destróví a nosaltres	e'ns turmentà, enaxí que'n tot Israell
2Re 21,7	[*] qui era entra Jonatàs [*]	e David. 8 E axí pres lo rey los fills de
2Re 21,8	da Rafà filla de Ay, ço és Armoní	e Misàbech, e V fills de Marob [*], los
2Re 21,8	de Ay, ço és Armoní e Misàbech,	e V fills de Marob [*], los quals havia
2Re 21,10	Rafà, mara dels II, vastí's salici	e féu-sa lit sopra una pedra, del
2Re 21,10	meses entrò que ploch sopra ells,	e no hy jaquia acostar los aucells de dies
2Re 21,12	12 E David pres los ossos de Saül	e de Jonatàs, fill seu, e tolch-los als
2Re 21,12	de Saül e de Jonatàs, fill seu,	e tolch-los als hòmens de Jabès de
2Re 21,12	de Galaad, qui'ls havían amblats	e lavats de la plaça de Betzan, en la qual
2Re 21,13	Gelbor. 13 E havían la ossa de Saül	e de Jonatàs, fill seu, [*] 14 [*] en la
2Re 21,15	ab los fills de Israell. E David	e los seus hòmens combatían los falisteus.
2Re 21,17	Abysay fill de Servià ajudà a David	e aucís lo falisteu. E lavors juràran los
2Re 21,17	lavors juràran los hòmens de David	e diguéran: –Ja de vuymés no iràs ab nós
2Re 21,18	fo en Gab contra los falisteus,	e lavors aucís Sobaray de Usari Safí, qui
2Re 21,19	aquests IIII noms és nomanat David,	e és dit Adeodarus, fill de Salt, com
2Re 21,19	del bosch darera les ovelles;	e és dit Palmitari, car del linatga de
2Re 21,20	hom que havia VI dits en cascuna mà	e en cascun peu, e éran XXIII enfre tots.
2Re 21,20	dits en cascuna mà e en cascun peu,	e éran XXIII enfre tots. E aquest fo del
2Re 21,21	aquest fo del linatja de Arafà, 21	e blastomava Israell, e aucís-lo
2Re 21,21	de Arafà, 21 e blastomava Israell,	e aucís-lo Jonadab, fill de Samaà, frare
2Re 21,22	IIII nasquéran de Arafà en Gech	e muríran en les mans de David e dels
2Re 21,22	Gech e muríran en les mans de David	e dels servacials seus. 22, Tit Capítol XX
2Re 22,1	deliurà de les mans de sos anamichs	e de Saül, 2 e dixéran a nostra Senyor:
2Re 22,2	mans de sos anamichs e de Saül, 2	e dixéran a nostra Senyor: «És pedra mia e
2Re 22,2	a nostra Senyor: «És pedra mia	e força mia e salvador meu. 3 Déu meu
2Re 22,2	Senyor: «És pedra mia e força mia	e salvador meu. 3 Déu meu fort, jo he
2Re 22,3	jo he speranza en ell, scut meu	e corn de la mia salut e axalsador meu e
2Re 22,3	scut meu e corn de la mia salut	e axalsador meu e refugi meu, salvador
2Re 22,3	de la mia salut e axalsador meu	e refugi meu, salvador meu, deliura mi de
2Re 22,4	4 Jo apalaré nostre Senyor loable,	e seré sau dels meus anamichs, 5 car de
2Re 22,7	apalaré nostre Senyor Déu	e cridaré al Déu meu, e ell oirà la mia
2Re 22,7	Senyor Déu e cridaré al Déu meu,	e ell oirà la mia viva veu del seu templa
2Re 22,7	mia viva veu del seu templa sant,	e al meu crit irà a les sues orelles. 8 La
2Re 22,8	sues orelles. 8 La terra sa comoch	e tramolà, los fonaments dels puigs sa són

2Re 22,8	dels puigs sa són sacudits	e manats e trancats, car Déu és anfalonits
2Re 22,8	dels puigs sa són sacudits e manats	e trancats, car Déu és anfalonits contra
2Re 22,9	9 E pujà foch de les sues narills,	e vorarà foch de la sua boqua e ensès los
2Re 22,9	e vorarà foch de la sua boqua	e ensès los carbons. 10 E anclinà los
2Re 22,10	los carbons. 10 E anclinà los sell	e devellà e calsiguà sobra los seus peus.
2Re 22,10	10 E anclinà los sell e devellà	e calsiguà sobra los seus peus. 11 E pujà
2Re 22,11	seus peus. 11 E pujà sobra cherobín	e volà e alenegà sobra les ales del vent.
2Re 22,11	11 E pujà sobra cherobín e volà	e alenegà sobra les ales del vent. 12 E
2Re 22,12	seu entorn de si mateix sinaylat	e garbalant les ayguas de lles nus dels
2Re 22,15	veu. 15 Él tramès les sues sagetes	e destruí aquells [*]. 16 E són aparaguts
2Re 22,16	los scampaments de la mar,	e los fonaments del setgle són revallats
2Re 22,17	d'aquell. 17 E tramès de alt	e reebí mi, foragità mi de moltes ayguas.
2Re 22,19	mi en lo dia de la mia aflicció	e nostre Senyor fo fermatat mia. 20 E manà
2Re 22,20	mia. 20 E manà mi en gran amplexa	e ha deliurat mi, car yo he plagut al
2Re 22,21	reguardonerà sagons la mia justícia	e retrà mi sagons la mia mundícia de les
2Re 22,22	les carreras de nostre Senyor,	e no he fet nangunes coses males davant
2Re 22,23	juýs de aquell són stats davant mi,	e ells manaments d'él no he moguts de mi
2Re 22,24	él no he moguts de mi matex. 24 [*]	e guardaré mi metex de la mia iniquitat.
2Re 22,25	Senyor sagons la mia justícia	e sagons les mundícias de lles mies mans
2Re 22,26	vulls. 26 Tu saràs sant ab hom sant	e ab hom fort seràs acabat. 27 E ab hom
2Re 22,27	acabat. 27 E ab hom alet seràs alet	e ab hom desestruc seràs desestruc. 28 E
2Re 22,28	28 E tu faràs sau lo poble [*]	e humiliaràs los hòmens ergullosos ab los
2Re 22,29	29 Car tu, Senyor, ést luerna mia	e tu, Senyor, inluminaràs les mies
2Re 22,30	les mies tenebres. 30 Jo seré sint	e correré en tu e saltaré lo mur en lo Déu
2Re 22,30	30 Jo seré sint e correré en tu	e saltaré lo mur en lo Déu meu. 31 Lo
2Re 22,31	Senyor és achseminade per foch	e és scut de tots aquells qui spèran en
2Re 22,32	E qui és Déu enfora nostre Senyor	e qui és forts enfora lo Déu nostro? 33
2Re 22,33	Déu qui ha sint a mi de fortaleza	e asplanada la mia carera e acabada, 34 e
2Re 22,33	fortaleza e asplanada la mia carera	e acabada, 34 e fets aguals los meus peus
2Re 22,34	la mia carera e acabada, 34	e fets aguals los meus peus [*] [*]. 35
2Re 22,36	a mi l'escut de la mia salut,	e la mia mansuetat e ha multiplicat mi. 37
2Re 22,36	de la mia salut, e la mia mansuetat	e ha multiplicat mi. 37 Tu axamplaràs los
2Re 22,37	los meus anaments sots mi,	e no dafalran los meus talons. 38 E
2Re 22,38	38 E ancalsaré los meus anamichs	e destruir-los-he e no me'n tornaré
2Re 22,38	meus anamichs e destruir-los-he	e no me'n tornaré dentrò qu'ells haja
2Re 22,39	haja consumats. 39 Yo'ls consumaré	e'lls trancaré per so que no's lévan, e
2Re 22,39	trancaré per so que no's lévan,	e jauran sots los meus peus. 40 Tu has
2Re 22,41	mia, darera cells qui m'han aïrat,	e jo destruir-los-he. 42 Ells
2Re 22,42	42 Ells cridaran a nostre Senyor,	e no hy haurà qui'lls faça sauls. 43 [*]
2Re 22,43	43 [*] de lla pols de lla terra	e axí com a loth o a brach de places [*] e
2Re 22,43	com a loth o a brach de places [*]	e trancar-los-he e faré'n peses
2Re 22,43	de places [*] e trancar-los-he	e faré'n peses manudes. 44 Tu salvaràs mi
2Re 22,44	de les contradiccions del meu poble	e guardaràs mi en cap de gents. Lo poble
2Re 22,46	fil de l'hom strany són scampats	e són tirats en lurs traballs. 47 Viva
2Re 22,47	traballs. 47 Viva nostra Senyor	e baneýt sia lo Déu meu, e Déu fort de lla
2Re 22,47	Senyor e baneýt sia lo Déu meu,	e Déu fort de lla mia salut sarà axalçat.
2Re 22,48	48 Déu qui dónes a mi vanjances	e has gitats los pobles sots mi. 49 [*]
2Re 22,50	a tu davant totes les gents	e cantaré al teu nom, 51 magnificant e
2Re 22,51	cantaré al teu nom, 51 magnificant	e faent gran les saluts del seu rey e
2Re 22,51	e faent gran les saluts del seu rey	e faent misericòrdia al seu untat David e

2Re 22,51 misericòrdia al seu untat David e a la sua sament perdurablament.» 23, Tit
 2Re 23,2 de nostre Senyor ha parlat per mi, e la paraula de aquell, per la mia lengua.
 2Re 23,4 al matí, sens nuus gita los raigs, e axí com la pluja fa brotar la herba de
 2Re 23,5 totes coses, car tota la mia salut e la mia voluntat no ha res en si mateixa
 2Re 23,6 manera d'espinas seran arenquats, e no'ls pendrà hom ne'ls lavarà de terra
 2Re 23,7 volrà tocar, serà armat de ferro e de lansa de fust, e matran e seran
 2Re 23,7 armat de ferro e de lansa de fust, e matran e seran ensesos en lo foch e
 2Re 23,7 ferro e de lansa de fust, e matran e seran ensesos en lo foch e cramaran
 2Re 23,7 e matran e seran ensesos en lo foch e cramaran dentrò que sían tornades a no
 2Re 23,8 és axí tenra com lo verm del fust, e ell ne aucís DCCC hòmens sol una veguada
 2Re 23,9 com lo sprovàran los falisteus e se ajustàran en la batalla. 10 Car, com
 2Re 23,10 fóran pujats en aquell loch, stech e aucís tants dels falisteus dentrò que
 2Re 23,10 dentrò que les mans d'ell falíran e's tanguéran ab lo coltell per la sanch
 2Re 23,10 dia féu nostre Senyor gran salut, e lo poble fugit tornà e portà-sa'n la
 2Re 23,10 gran salut, e lo poble fugit tornà e portà-sa'n la roba d'aquells qui
 2Re 23,11 fo Samaà, fill de Aggè, de Ararí, e ajustàran-sa los falisteus en una
 2Re 23,11 -sa los falisteus en una stació e en un camp ple de lanties. E com los
 2Re 23,12 12 aquell estech en lo mig del camp e sguardà los falisteus e no'ls jaquí
 2Re 23,12 del camp e sguardà los falisteus e no'ls jaquí pasar al pobla e aucís
 2Re 23,12 e no'ls jaquí pasar al pobla e aucís molts dels falisteus. E aquell dia
 2Re 23,13 qui éran prínceps entrò a XXX, e vanguéran en temps de messes a David,
 2Re 23,13 qui era en la spluga de Odollà, e les tendes dels falisteus éran posades
 2Re 23,14 posades en la vall dels gigans, 14 e David stava en dafaniment, e la stació
 2Re 23,14 14 e David stava en dafaniment, e la stació dells falisteus era lavors en
 2Re 23,15 dasijà David aygua de sisterna e dix: –Si hich havia nangú qui'm donàs a
 2Re 23,16 E lavors anàran tres forts hòmens e destróviran les tendes dels falisteus e
 2Re 23,16 les tendes dels falisteus e poàran aygua de lla sisterna de Batllem
 2Re 23,16 de lla sisterna de Batllem [*] e aportàran-la a David. E ell no'n
 2Re 23,17 -la a nostra Senyor Déu 17 e dix: –Prech nostre Senyor que'm perdó,
 2Re 23,17 de aquests hòmens qui són anats e beuré lo parill de lurs ànimes? E no'l
 2Re 23,18 fill de Servià, era príncep de III, e aquell és aquell qui lavà la lansa sua
 2Re 23,18 contra CCC hòmens, los quals aucís, e fou nomanat 19 pus noble entre III. E fo
 2Re 23,20 fill de Joadà, qui fou hom forts e de grans obres, de Capsael. [*] 21
 2Re 23,21 esperança aquells qui éran ab ell e tania en la sua mà una lança. E axí com
 2Re 23,21 de la mà de l'agepcià per força e aucís-lo ab la sua lança. 22 Aquestes
 2Re 23,23 coses féu Banayda fill de Juadà, 23 e aquest fou anomanat entra III hòmens
 2Re 23,29 29 Eleth, fill de Banaà, e aquest era natopatites; Iray, fill de
 2Re 23,32 Salboní; los fills de Jezè Jonatan e Maran; 33 Sammà de Oradí; Barom, fill de
 2Re 24,1 Déu enfaloní's contra Israell, [*] e dix David a Joab: –Vé e nombra los
 2Re 24,1 [*] e dix David a Joab: –Vé e nombra los hòmens d'Israell e de Judà.
 2Re 24,1 –Vé e nombra los hòmens d'Israell e de Judà. 2 E dix lo rey a Joab, príncep
 2Re 24,2 te'n per tots los trips d'Israell e de Dan entrò a Barsabe e nombra tot lo
 2Re 24,2 d'Israell e de Dan entrò a Barsabe e nombra tot lo poble per so que sapiam
 2Re 24,3 ara n'has per so que sia doblat e puys tot aquest ta doble en C dobles.
 2Re 24,4 rey, sobra aquella de Joab. E Joab e los prínceps dels cavallés partíran-sa
 2Re 24,5 poble d'Israell. 5 E pasàran Jordà e vanguéran en Arroer, a lla dreita part de
 2Re 24,6 ciutat qui és en la vall de Gaad, 6 e de Gezer pasàran en Galaad e en la terra
 2Re 24,6 6 e de Gezer pasàran en Galaad e en la terra jussana de Hozí e vanguéran
 2Re 24,6 e en la terra jussana de Hozí e vanguéran en Dan, qui és en lo bosch, e
 2Re 24,6 en Dan, qui és en lo bosch, e anvironàran [*] 7 [*] tota la terra dels

2Re 24,7	[*] 7 [*] tota la terra dels eveus	e dels cananeus e vanguéran en la terra de
2Re 24,7	la terra dels eveus e dels cananeus	e vanguéran en la terra de Judà, qui és
2Re 24,8	en Barsabe. 8 E après VIII messos	e XX dies fóran en la terra de Jerusalem e
2Re 24,8	dies fóran en la terra de Jerusalem	e haguéran sarcada tota la terra. 9 E
2Re 24,9	liurà lo nombra dell poble ell rey,	e atrobàran que en Israell havia LXXXM
2Re 24,9	LXXXM homes forts d'armas [*]	e atrobàran d'aquells de Judà LXM axí
2Re 24,10	panadí's com havia comtat lo poble	e dix David a nostre Senyor Déu: –Senyor,
2Re 24,11	faenas. 11 E lavà's David al matí,	e dix nostre Senyor Déu a Gad profeta: 12
2Re 24,12	Gad profeta: 12 –Vé-te'n a David	e di-li aquestes paraules: “Aquestes
2Re 24,12	lig-na aquella que't vullés,	e faré axí com tu diràs.” 13 E vench Gad a
2Re 24,13	tu diràs.” 13 E vench Gad a David	e dix-li: –Açò diu nostre Senyor: O VII
2Re 24,13	ancalsaran tu los teus anamichs,	e tu fugiràs, o per sert III dies haurà
2Re 24,13	per sert III dies haurà pastilència	e gran mort en la tua terra. E, donchs,
2Re 24,13	tua terra. E, donchs, ara delivera	e veges què volls, per ço que ho digue en
2Re 24,15	del matí entrò al temps stablit,	e moríran del poble qui stàvan de Dan
2Re 24,16	mercè sobra la aflicció tant gran	e dix a l'àngel qui farí lo poble: –Basta
2Re 24,17	són, Senyor, aquell qui he peccat	e qui he fetes les iniquitats. Aquestes
2Re 24,17	Aquestes són les ovelles mies	e no han res fet. Plàcia't, Senyor, que
2Re 24,18	Gad profeta a David aquell dia	e dix-li: –Puja e stablex altar a nostre
2Re 24,18	David aquell dia e dix-li: –Puja	e stablex altar a nostre Senyor en la era
2Re 24,20	li havia fet. 20 E Aurena guardà	e vaé lo rey e los seus servicials qui
2Re 24,20	20 E Aurena guardà e vaé lo rey	e los seus servicials qui anàvan ab ell.
2Re 24,21	anàvan ab ell. 21 E axí Aurena, anà	e gità's en terra e aorà lo rey [*]: –Per
2Re 24,21	axí Aurena, anà e gità's en terra	e aorà lo rey [*]: –Per què ve lo senyor
2Re 24,21	ço só vangut que compra la tua era,	e adificaré altar aquí a nostre Senyor
2Re 24,21	altar aquí a nostre Senyor Déu,	e que ces aquesta mortaldat qui és vanguda
2Re 24,22	pravera [*]: –[*] lo senyor meu rey	e don-ma so que's vulla ne le plàcia. E
2Re 24,22	ne le plàcia. E Aurena pres bous	e vaques e càreus e jous de bous a cremar
2Re 24,22	plàcia. E Aurena pres bous e vaques	e càreus e jous de bous a cremar axí com a
2Re 24,22	Aurena pres bous e vaques e càreus	e jous de bous a cremar axí com a lenya en
2Re 24,23	a lenya en holocaust. 23 E oferí so	e donà-ho al rey, aquestas coses, e dix:
2Re 24,23	e donà-ho al rey, aquestas coses,	e dix: –Nostre Senyor, Déu teu, reebrà lo
2Re 24,23	Senyor, Déu teu, reebrà lo teu vot	e lo teu sacrifici. 24 Dix lo rey a
2Re 24,24	ans t'ho compraré per just preu	e ofaré a nostre Senyor Déu ofersó
2Re 24,24	agradabla. Comprà David la era	e los bous, e costàran L sicles d'argent.
2Re 24,24	Comprà David la era e los bous,	e costàran L sicles d'argent. 25 E David
2Re 24,25	aquí altar a nostre Senyor Déu	e ofarí aquí ofersó de coses de pau. E
2Re 24,25	Déu hach mercè de tota la terra	e tolch tota aquella plagua e aquella
2Re 24,25	terra e tolch tota aquella plagua	e aquella pastilència de Israell. Expl Ací
1Re 1,2	hach nom Anna, e l'altra, Fanennà.	E Fanennà hach fills, e Anna no hach
1Re 1,3	hach fills, e Anna no hach nangú. 3	E aquell homa anava de la sua ciutat per
1Re 1,3	a nostro Senyor en Silló.	E en aquel loch stàvan II fills de Elí,
1Re 1,6	enaxí que no podia haver infants. 6	E Fanennà la anguoxava forment e la
1Re 1,7	li havia tanchat son ventra. 7	E axí ho fajà ella cascun any com lo dia
1Re 1,12	e raor no muntarà sobra son cap. 12	E axí com ella multiplicava ses paraules
1Re 1,16	ànima és molt turmentada [*]. 16	E no't cuyts yo, qui són ta serventa, axí
1Re 1,18	de la qual tu l'has praguat. 18	E aquella li dix: –Yo volria que la tua
1Re 1,20	Déu hach ramanbrament d'ela. 20	E com lo terma fo complit, ella consabé e
1Re 1,22	e lo vot qu'ell havia fet. 22	E Anna no hy anà pas, car ella dix a son
1Re 1,23	aquell stigua aquí contínuament. 23	E Elchanà, son marit, dix a ella: –Tu fé

1Re 1,23	tro que ll'infant sia delatat.	E yo prech nostre Senyor qu'ell
1Re 1,28	que yo li damané e li requesí. 28	E per açò yo he a ell donat a nostre
1Re 2,8	e riquesas e axalsa e baxa. 8	E susita los fraturosos [*]. 9-10 [*]
1Re 2,11	axalçarà lo corn dell seu untat. 11	E Alcanà sa'n tornà e anà-sa'n a
1Re 2,11	-sa'n a Rachama, a la sua casa.	E l'infant era ministra en la casa de
1Re 2,13	de mal en lo setgle e a lo poble.	E com algú sacrificava son sacrifici, lo
1Re 2,16	de tu carn cuyta, mas crua.» 16	E aquell que sacreficava deya a ell: «Lexa
1Re 2,16	e puys pren-ta'n a ta volentat.»	E ell deya: «No sarà axí, ans ma'n
1Re 2,19	li, la quall hom apella ephot. 19	E sa mara li feya una patita gonella, la
1Re 2,20	soblemnial sacrifici e lur vot. 20	E Elí adonchs banaý Alcanà e a sa muller e
1Re 2,21	ells sa'n tornàran en lur casa. 21	E nostra Senyor vasità Anna, car consabé e
1Re 2,21	e infantà III fills e II filles.	E Samuel, l'infant, cresch davant nostra
1Re 2,26	Senyor volch aquells auciuira. 26	E Samuel, l'infant, craxia e muntiplicava
1Re 2,29	fósan oferts en lo meu temple? [*]	E tu has honrats més tos fills que a mi.
1Re 2,35	30-34 [*] 35	E yo susitaré a mi un praver faell, lo
1Re 2,36	irà davant mon untat tostemps. 36	E sdevendrà's qua qualquaqual romandrà en
1Re 3,3	de Déu anans qu'ell fos apagat.	E Samuel dormia en lo temple de nostra
1Re 3,4	Senyor, on era la archa de Déu. 4	E nostra Senyor apallà Samuel, lo qual
1Re 3,5	tu apellat. Torna-ta'n e dorm.	E Samuel sa'n tornà e dormí. 6 E nostre
1Re 3,6	E Samuel sa'n tornà e dormí. 6	E nostre Senyor apellà altra vaguada
1Re 3,6	respòs: -[*] Yo no t'he apallat.	E torna-ta'n e dorm. 7 E Samuel encara
1Re 3,7	apallat. E torna-ta'n e dorm. 7	E Samuel encara no conaxia [*] la paraula
1Re 3,10	se n'anà e dormí en son lit. 10	E nostre Senyor lo vench apallar II
1Re 3,11	parla, car lo teu serf ou tu. 11	E nostre Senyor dix a Samuel: -Vet que yo
1Re 3,13	casa. Yo comensaré a complir. 13	E li he ja dit que jutjaré la sua casa per
1Re 3,18	enaxí que no li'n salà nanguna.	E Ellí respòs: -Ell és nostra Senyor. Ell
1Re 3,19	e nostra Senyor era ab ell.	E anch de les sues paraules no'n caec
1Re 3,21	leyal profeta a nostra Senyor. 21	E nostro Senyor volch aparer en Silló, on
1Re 4,1	d'Israell. Tit Capítol IIII 1	E sdavench-sa en aquell temps que los
1Re 4,2	host contra lo poble d'Israell.	E com la batalla fo ajustada, lo poble d'
1Re 4,3	per los camps [*] IIIIM hòmens. 3	E lo poble d'Israell se'n tornà a les
1Re 4,4	companyes que seya sobra xarobín.	E los fils da Ellí éran ab l'archa de la
1Re 4,6	axí que tota la terra ne resonà. 6	E com los falisteus oýran los crits, ells
1Re 4,6	quí és en la host dels hebreus?	E levors éls conaguéran que lla archa de
1Re 4,11	hach, de morts d'hòmens a peu. 11	E l'archa de Déu fou presa, e los II
1Re 4,13	e havia son cap cubert de pols. 13	E com ell fo vangut, Elí seya sobra sa
1Re 4,13	per la archa de nostra Senyor.	E, mantinent que aquell fou intrat,
1Re 4,14	tota la ciutat comensà a plorar. 14	E Elí [*] [*] [*] 15 [*] 16 [*] [*] Dix
1Re 4,18	[*], e l'archa de Déu és presa. 18	E, com aquell hach nomenada l'arque de
1Re 4,19	lo poble d'Israell per XL anys. 19	E sa nora [*] era prenys, e lo terma de
1Re 4,19	e lo terma de infantar era prop.	E, com ela santí que ll'arca de Déu era
1Re 4,20	e marit mort, de dolor infantà. 20	E [*] diguéran-li aquells que li stàvan
1Re 4,21	car tu has infantat un fill. [*] 21	E apelà l'infant Ichabot, e dix: «La
1Re 4,21	car la archa de Déu és presa.»	E dix per son sogre e per son marit: 22
1Re 5,1	Déu és presa. 1Re 5, Tit Capítol V 1	E los filisteus pranguéran la archa de Déu
1Re 5,2	de la pedra de la Ajuda en Asot. 2	E matéran-la en lo temple de Dagon e
1Re 5,3	aquella prop de Dagon, lur déu. 3	E com los hòmens de Assot se lavàran per
1Re 5,4	e tornàran-lo en son loch. 4	E en l'altra dia [*] éls trobàran Dagon
1Re 5,5	romàs axí com un sol tronch [*].	E per aquesta rahó los praveres de Dagon
1Re 5,7	de mort fo feta en la ciutat. 7	E com los hòmens de Azot vaéran aquesta

1Re 5,9	Donchs ells la se'n portàran. 9	E com ells la sa'n portàvan, la mà de
1Re 5,12	de lurs natges de mal de morenes.	E lo crit e l'odulament de cascuna ciutat
1Re 6,2	dels falisteus per VII mesos. 2	E après asò apallàran los falisteus los
1Re 6,3	lli davets per lo vostro paccat.	E lavors serets curats e sabrets per què
1Re 6,4	és la que nós li davem retra [*]?	E éls responguéran: 5 –Vós farets V
1Re 6,5	ha stada a tots vosaltres [*].	E donats glòria al Déu d'Israell per
1Re 6,6	ell aleugarà sa mà da vós [*]. 6	E guardats no anduresca lo vostro cor axí
1Re 6,8	ancloets los vadels en una casa. 8	E [*] matets l'archa de nostre Senyor en
1Re 6,9	prop l'archa e laxats-la anar. 9	E guardats-la, e si ella munta per la
1Re 6,9	ha fet contra nós aquest gran mal.	E si ella no sa'n va per aquella, nós
1Re 6,12	manera dita [*]. 11 [*] 12 [*]	E anàran-sa'n per lo camí de Betsemes
1Re 6,13	part dreita ni a la sinestra [*]. 13	E los hòmens de Betzames culían forment en
1Re 6,14	haguéran molt gran goig [*]. 14	E la carreta vench en un camp de Josuè de
1Re 6,16	a nostre Senyor en aquell dia. 16	E V dels prínceps dels falisteus qui
1Re 6,18	e Jech, altra; e Acareon, altra. 18	E les rates d'aur, sagons los nombres de
1Re 6,19	dintra lo camp de [*] Betsemes. 19	E nostra Senyor farí dels hòmens de
1Re 6,19	armats e LM hòmens de migan poble.	E lo poble plorà per so que nostra Senyor
1Re 7,2	fóran complits enaxí que XX anys.	E tot lo poble de Israell sa raposà après
1Re 7,7	los fills d'Israell en Masfat. 7	E com oýran açò los prínceps dels
1Re 7,9	e sacraficà-lo a nostre Senyor.	E Samuell cridà a nostro Senyor per lo
1Re 7,11	morts per los fills d'Israell. 11	E los fills d'Israell axíran de Masfat, e
1Re 7,12	un loch que era desota Betear. 12	E Samuel pres una pedra e posà aquella
1Re 7,13	ha-nos ajudat entrò así.» 13	E los falisteus fóran humiliats e no
1Re 7,14	en tots los dies de Samuell. 14	E les ciutats fóran ratudas als fills d'
1Re 7,14	d'Israell de la mà dels falisteus.	E pau era enfra los fills de Israell e los
1Re 7,16	poble tots los dies de sa vida. 16	E anvironava cascun any Bachel e Galgala e
1Re 8,2	sos fills jutges sobre Israell. 2	E son fill primer anjenrat havia nom
1Re 8,3	Abià, e fóran jutges en Barsaben. 3	E los fills no anàran per les sues
1Re 8,8	mi, que yo regne sobra ells. 8 [*]	E anaxí com ells han a mi desemperat e han
1Re 8,13	d'armes e de ses caretas. 13	E farà vostras fillas faedores de ungets
1Re 8,15	e los vostres olivars [*]. 15	E delmarà vostres blats e les rendes de
1Re 8,18	bastiar, e vós serets sos serfs. 18	E vós cridarets en aquell dia mercè a
1Re 8,19	ço com vós havets damanat rey. 19	E lo pobla no volch oyr la veu de Samuel,
1Re 8,20	axí com totes les altres gents.	E ell jutgarà nós e irà davant nós e farà
1Re 8,22	aquellas a nostra Senyor. 22	E nostra Senyor dix a Samuel: –Oges la lur
1Re 8,22	la lur veu e stablex rey sobra éls.	E Samuel dix al poble d'Israell: –Cascú
1Re 9,3	e vé-te'n a sercar les someres.	E com ells fóran pasats los munts de
1Re 9,5	Benjamín, e no les hi trobàran. 5	E com ells fóran vanguts en la terra de
1Re 9,7	per què nós som venguts querir. 7	E Saül dix a son serf: –Vet que nós irem.
1Re 9,11	la ciutat on era l'homa de Déu. 11	E com muntàran [*], ells trobàran
1Re 9,13	lo poble fa vuy gran festa [*]. 13	E anats [*] anans qu'ell munt en la
1Re 9,18	senyorejarà sobra lo meu poble. 18	E Saül se acostà a Samuel [*] e dix:
1Re 9,20	so que manuchs vuy ab mi [*]. 20	E no sies angoxós de les someras [*], car
1Re 9,25	ell parlava ab Samuel a un soller.	E Saül féu son lit en lo soller e dormí
1Re 9,27	ço és, Samuel e Saül. Capítol X 27	E com ells fóran devalats en la darera
1Re 9,27	e qu'ell vaja danant nós un poch.	E tu ature't así, per tal que yo mostra a
1Re 10,1	de nostra Senyor. 1Re 10,Tit 1	E Samuel pres un satriel de oli e buydà-
1Re 10,1	poble de la mà dells anamichs [*].	E açò serà lo senyal per què tu sabràs que
1Re 10,2	tu: “Les someras són trobades. [*]	E ton para les ha axotblidades, e és
1Re 10,3	diu: ‘Què faré yo de mon fill?’” 3	»E, com [*] tu seràs vangut al roura de

1Re 10,3	en Betel per praguejar nostre Senyor.	E la un portarà III cabrits; e l'altre,
1Re 10,6	un tempen [*], e ells profeteran. 6	E l'asparit de nostre Senyor davalara
1Re 10,9	d'él, Déu mudà a ell altra cor.	E tots aquells sanyals vangéran a ell
1Re 10,11	a profetitzar, e ell ab ells. 11	E, com ells, qui dabans l'havian conagut,
1Re 10,13	entra los profetas? 12 [*] 13	E ell sazà de profatitzar e vench en la
1Re 10,14	e vench en la muntanya. 14	E un de sos oncles li damanà [*]: –Què
1Re 10,16	'm lo que Samuel t'ha dit. 16	E Saül dix [*]: –Ha'ns dit que lles
1Re 10,19	los reys qui us turmentavan.” 19	E vós havets gitat lo Senyor vostro, qui
1Re 10,20	e per les vostras companyas. 20	E axí Samuel aplegà tots los trips d'
1Re 10,21	caygué sobra la cognació de Metrí.	E vench de entrò a Saül, fill de Cis.
1Re 10,23	lo, e stech en mig loch del poble.	E fo pus alt que tots de les spatlles
1Re 10,24	aquell que nostra Senyor ha elet.	E no és en tot lo poble hom que sia
1Re 10,25	loch de Saül devant nostre Senyor.	E Samuell na lexà anar tot lo poble, cascú
1Re 10,26	tot lo poble, cascú en sa casa. 26	E Saül se n'anà en la sua en Gabaoch, e
1Re 10,27	meynspreu e no li portàran null do.	E ell faÿa samblant que no oÿs nanguna
1Re 11,1	1Re 11, Tit Capítol XI 1	E esdavench-sa que Naàs, rey dels fills
1Re 11,2	amistança, e nós servirem a tu. 2	E Naàs, [*] fills de Amon, respòs a ells:
1Re 11,4	paraules devant tot lo poble.	E tot lo pobla lavà sa veu en alt e
1Re 11,5	sa veu en alt e comensà plorar. 5	E Saül vania prés sos bous del camp e dix:
1Re 11,5	–Què ha lo poble ne per què plòran?	E ells lo hy comtaran. 6 E l'asperit de
1Re 11,6	plòran? E ells lo hy comtaran. 6	E l'asperit de nostre Senyor vench en
1Re 11,9	e als fills de Judà, XXXM. 9	E diguéran als misatgers qui éran vanguts:
1Re 11,11	e farets tot so que us plaurà. 11	E l'andemà Saül partí lo poble en III
1Re 11,11	fins que'l dia comensà scalfar.	E tots los altrás fóran escampats, axí que
1Re 11,13	liurar, e nós auciuem-los. 13	E Saül dix: –Null hom no sarà mort en
1Re 11,14	vuy salut al poble de Israell. 14	E Samuel dix al pobla: –Vanits, e anem-
1Re 11,15	davant nostra Senyor [*]. 15 [*]	E aquí éls sacraficàran sacraficis
1Re 11,15	paseficables davant nostre Senyor.	E Saül e tots los hòmens de Israell
1Re 12,2	e canut, e mos fills són ab vós.	E yo he stat e conversat de ma joventut ab
1Re 12,5	atrobat que jo us haja res fet [*].	E ells responguéran: –Bo és axí. 6 Samuel
1Re 12,9	e alogà'ls en aquest loch. 9	E ells oblidàran lo Senyor, lur Déu, los
1Re 12,10	e en la mà del rey de Moab [*]. 10	E après cridàs a Déu [*]. 11 E nostra
1Re 12,11	10 E après cridàs a Déu [*]. 11	E nostra Senyor tramès a vós Garabobal e
1Re 12,11	e Berach e Gebtè e Samuel.	E ell deliurà vós de la mà de vestres
1Re 12,12	[*] fins que habitàs sagurament. 12	E com vaés que Naàs, rey dels fills d'
1Re 12,19	e Déu [*] donà trons e pluges. 19	E tot lo poble tamé fort nostre Senyor e
1Re 12,22	de vestres angoxes [*]. 22	E nostre Senyor no desempererà lo seu
1Re 12,25	qu'ell ha fetas en vós. 25	E si vós persaverats en malesa, vós e
1Re 13,2	lo poble d'Israell per II anys. 2	E Saül alegí a si IIIM hòmens e havian ab
1Re 13,2	qui és del trip de Benjamín.	E tot l'altra poble era tramès cascú en
1Re 13,3	tramès cascú en son tabernacla. 3	E Jonatàs farí una companya dels falisteus
1Re 13,5	cridà après Saül en Galgala. 5	E los falisteus se ajustàran contra los
1Re 13,6	devers orient, de prop Batavent. 6	E com los fills d'Iraell vaéran si mateys
1Re 13,7	amagàran en coves e fosses [*]. 7	E los hebreus pasàran flum Jordà, en la
1Re 13,7	en la terra de Gad e de Galaad.	E Saül era encara en Galgala, e tot lo
1Re 13,9	a mi holocausts e sacrificis [*].	E ell ofarí holocaust. 10 E com hach
1Re 13,10	[*]. E ell ofarí holocaust. 10	E com hach complit d'ofarir [*], Samuel
1Re 13,15	e anà-sa en Gabaà de Benjamín.	E Saül contà lo poble qui era ab ell, e
1Re 13,17	éran vanguts en Maquinàs. 17	E III companyes isquéran de la host dels
1Re 13,19	la una d'aquelles [*] 18 [*]. 19	E en aquell temps no podia hom trobar

1Re 13,22	lossar tots dentrò a l'agulló. 22	E com lo dia de la batalla fo vangut, null
1Re 14,1	Israell. 1Re 14,Tit Capítol XIII 1	E sdevench-se un dia que Jonatàs, fill
1Re 14,1	falisteus qui és ultra aquest loch.	E no hu féu a saber a son para. 2 Saül
1Re 14,2	un magraner qui era en lo camp.	E havia ab ell entorn DC hòmens. 3 E
1Re 14,3	E havia ab ell entorn DC hòmens. 3	E Achiàs, fill de Chirop, frare de
1Re 14,3	una vestadura qui ha nom efot.	E lo poble no sabie Jonatàs on era anat. 4
1Re 14,7	Senyor salvar a molts o a pochs. 7	E l'ascuder dix a ell: –Fes so que plàcia
1Re 14,11	Aquest sarà lo nostre senyal. 11	E los falisteus los víran. Diguéran: –Veus
1Re 14,12	[*] e dixéran: –Vanits a nós [*].	E dix Jonatàs [*]: –Anem, saguex a mi. [*]
1Re 14,14	son scuder, qui saguia ell. 14	E la primera occisió que Jonatàs e son
1Re 14,15	tant com costúman de leurar [*]. 15	E fo fet un gran miracle per la host [*].
1Re 14,15	un gran miracle per la host [*].	E tots los falisteus [*] sa esbalaýran, e
1Re 14,15	e tota la lur host fou torbada [*].	E açò fou axí com un miracle de Déu. 16 E
1Re 14,16	fou axí com un miracle de Déu. 16	E les guardes de Saül qui éran en Gabeà de
1Re 14,17	e anquarits qual de nós hi és anat.	E [*] trobàran que Jonatàs e son scuder
1Re 14,20	e tot lo poble qui era ab ell.	E vanguéran tro al loch on era la batalla.
1Re 14,20	tro al loch on era la batalla.	E cascú dels falisteus havia girat son
1Re 14,22	son companyó [*] 21 [*] 22 [*]	E era Saül ab entorn de XXM hòmens. 23 E
1Re 14,23	Saül ab entorn de XXM hòmens. 23	E nostra Senyor salvà aquell jorn lo poble
1Re 14,24	lo poble d'Israell [*]. 24 [*]	E [*] Saül conjurà lo poble, dix: –Maleýt
1Re 14,25	tot lo pobla dejunà [*]. 25 [*]	E havia en un landa mel [*] 26 mas de por
1Re 14,31	27-28 [*] [*] 29-30 [*] 31 [*]	E lo poble fo molt ugat. 32 E tornàran-
1Re 14,32	31 [*] E lo poble fo molt ugat. 32	E tornàran-sa'n a pendra presa, e
1Re 14,33	poble menjà la carn ab la sanch. 33	E fou anunciat a Saül [*]. Lo qual los
1Re 14,35	a nostra Senyor [*]. [*] 35	E Saül adificà un altar a nostra Senyor.
1Re 14,36	los anans que llo matí sia vangut.	E no laxàran un d'èls viu. [*] Dix lo
1Re 14,37	demanar consell a nostre Senyor. 37	E [*] dix: –Yo pasaguiré aquells? Si tu
1Re 14,39	ell morà sens nanguna ramçó.	E nangú de tot lo poble no li contradix.
1Re 14,41	poble no li contradix. 40 [*] 41	E Saül preguà e dix a nostre Senyor:
1Re 14,41	paccat és sobra aquest poble [*].	E Déu donà la damostrança que so havia fet
1Re 14,42	sort entre mi e Jonatàs, mon fill.	E la sort caech a Jonatàs. 43 Saül dix a
1Re 14,45	tu muyras, sens dupta, de mort. 45	E lo poble dix [*]: –Donchs, Jonatàs morà,
1Re 14,47	de Sabaà e contra los falisteus.	E ell sobrà tots aquells contra los quals
1Re 14,48	contra los quals ell sa girava. 48	E com ell hach ajustada sa host, ell vencé
1Re 14,50	nom Merob, e la manor, Michol. 50	E la muller de Saüll hach nom Achinòem
1Re 15,5	[*] e XM hòmens del trip de Judà. 5	E com Saül fos vangut a la ciutat de
1Re 15,7	los cineus se'n partíran [*]. 7	E Saül persaguí Amalech de Evilà entrò qu-
1Re 15,9	tot l'altra poble a espasa. 9	E Saül e lo poble perdonàran Agag e a
1Re 15,12	nostra Senyor tota la nit mercè. 12	E com él sa fou levat de nits per anar a
1Re 15,15	sona en les mies orelles [*]? 15	E Saül dix: –Lo poble l'ha amenat de
1Re 15,16	ha parlades e dites [*] anit.	E Saül li dix: –Digues-m'ho. 17 Samuel
1Re 15,17	tots los trips de Israell [*]?	E nostra Senyor ha tu untat sobra lo poble
1Re 15,20	mal fet devant nostre Senyor? 20	E Saül dix a Samuel: –Enans he oýda la veu
1Re 15,26	[*] que yo ahor lo meu Senyor. 26	E Samuel dix a Saül: –Yo no me'n tornaré
1Re 15,27	la paraula de nostra Senyor. [*] 27	E ab tant, Samuel sa mès en la carera, que
1Re 15,28	enaxí que lo hy esquinçà. 28	E Samuel dix a ell: –Nostre Senyor ha tolt
1Re 15,30	e devant los fills d'Israell.	E torna-te'n ab mi, per ço que yo ador
1Re 15,31	Samuel se'n tornà e saguí Saül.	E Saül adorà nostre Senyor. 32 E Samuel
1Re 15,32	E Saül adorà nostre Senyor. 32	E Samuel dix: –Amenats a mi Gag, lo rey d'
1Re 15,33	«Axí departex mi amargosa mort?» 33	E Samuel li dix: –Enaxí com lo teu

1Re 15,34	davant nostre Senyor en Galgala. 34	E despuys se n'anà en [*] Gabaà, en sa
1Re 15,35	n'anà en [*] Gabaà, en sa casa. 35	E anch despuys Samuel no viu Saül en los
1Re 16,2	Car Saül ho oyrà e ocir-m'ha.	E nostre Senyor li dix: –Tu pendràs un
1Re 16,3	sacrificar a nostra Senyor.” 3	E tu apallaràs Ysayí al sacrifici, e jo
1Re 16,5	diguéran-li: –Véns tu per pau? 5	E ell dix: –Hoch, [*] e són vangut per
1Re 16,6	fills e apallà ells al sacrifici. 6	E com ells fóran entrats, ell vahé Eliab e
1Re 16,6	entrats, ell vahé Eliab e dix:	–E donchs, ést tu aquell que nostro Senyor
1Re 16,7	que nostro Senyor ha alet [*]? 7	E nostra Senyor dix [*]: –No reguardaràs
1Re 16,9	dix: –[*] No ha aquest alet [*]. 9	E Ysayí li manà Saman, del qual ell dix:
1Re 16,11	–He yo encara vists tots tos fills?	E Ysayí dix [*]: –Encara n'hi ha un manor
1Re 16,12	infant e tramès-lo davant Samuel.	E l'infant [*] e era bel [*]. E nostre
1Re 16,12	E l'infant [*] e era bel [*].	E nostre Senyor dix a Samuel: –Leve't e
1Re 16,13	'n aquel en mig loch de sos frares.	E d'aquell dia ensà lo sparit de nostre
1Re 16,14	se n'anà Samuel en Samacha. 14	E l'esperit de nostre Senyor se partí de
1Re 16,21	mà de David, son fill, a Saül. 21	E David vench a Saül e stech davant ell, e
1Re 17,1	sparit. 1Re 17,Tit Capítol XVII 1	E los falisteus ajustàran lur host per
1Re 17,2	en les encontrades de Domim. 2	E Saül e los fills d'Israell se ajustàran
1Re 17,3	e vanguéran contra los falisteus. 3	E los falisteus stàvan contra la muntanya
1Re 17,5	havia VI colzes d'alt e I palm. 5	E havia un elm de aram sobra son cap, e
1Re 17,6	sberc era de VM sicles d'aram. 6	E calçava unes hosses d'aram, e un scut
1Re 17,7	d'aram li cobria sos musclos. 7	E lo fust de la sua lança era axí gros com
1Re 17,7	ferre de la lança pasava DC sicles.	E son scuder anava davant ell. 8 E stava e
1Re 17,8	E son scuder anava davant ell. 8	E stava e cridava en la host dels fills d'
1Re 17,9	qui's combata ab mi [*]. 9	E si ell me pot vençre, nós serem vostres
1Re 17,10	vós serets nostres serfs [*]. 10	E lo falisteu dix: –Yo he aontades [*] les
1Re 17,11	companyes d'Israell vuy [*]. 11	E com los fills d'Israell haguéran oýdes
1Re 17,13	hom que fos en lo temps de Saül. 13	E los III fils seus [*] éran anats après
1Re 17,16	Batlem per guardar son bastiar. 16	E lo falisteu anava a vespra e a matí
1Re 17,17	d'Israell entrò a XL dies. 17	E Isahí dix a David [*]: –Vés, porta a tos
1Re 17,23	e demanà de sos frares [*]. 23	E [*] aquell falisteu bort [*] axí de ses
1Re 17,26	franqua e sens traüt en Israell. 26	E David dix [*] qu'ell aucuria lo no
1Re 17,38	–Vé, nostre Senyor sia ab tu. 38	E Saül vastí David de sas vastadures e
1Re 17,41	sa mà e anà contra lo falisteu. 41	E lo falisteu acostà's devers David [*]
1Re 17,43	que tu vengues contra mi ab bastó?	E malaí a David [*]. 44 E dix a David:
1Re 17,44	ab bastó? E malaí a David [*]. 44	E dix a David: –Vina a mi e yo daré la tua
1Re 17,45	cel e a les bèsties de la terra. 45	E David dix [*]: –Tu véns contra mi ab
1Re 17,46	que tu has vuy aontades. 46	E nostra Senyor darà tu en les mies mans,
1Re 17,50	Anaxí ocís David lo falisteu [*].	E per so com David no tania spasa en la
1Re 17,52	e dentrò en les portes d'Ecaron.	E molts dels falisteus cayguéran morts en
1Re 17,55	sues armes en lo seu tabernacla. 55	E en aquell temps que Saül vaé anar David
1Re 17,55	qual linatge és aquest jovancell?	E aquell li dix: –Senyor, sàpias [*] que
1Re 17,56	sàpias [*] que jo no hu sé. 56	E al rey li dix: –Damana a ell de qui és
1Re 17,57	lo pres e manà-lo davant Saül.	E David tenia en ses mans lo cap del
1Re 17,58	en ses mans lo cap del falisteu. 58	E Saül dix a ell: –O donzell, de qual
1Re 17,58	–O donzell, de qual linatja ést tu?	E David respòs: –Jo són fill de Ysayí [*],
1Re 18,1	de Betlem. 18,Tit Capítol XVIII 1	E axí com David hach parlat a Saül,
1Re 18,4	amava ell atrastant com si matex. 4	E despulàs una gonela que tania e donà-
1Re 18,10	en mig loch de lla casa.	E David sonava la rauta [*] cascun dia.
1Re 18,15	e vania davant lo poble. 14 [*] 15	E Saül viu que David era molt savi; ell lo
1Re 18,17	fes les batalles de nostra Senyor.	E Saül sa pansava en son cor: «Yo no

1Re 18,20	fou donada en un altra [*].	20	E David amava una altra filla de Saül qui
1Re 18,21	dit a Saül e plach a ell molt.	21	E Saül [*]: «Yo donaré aquella a ell
1Re 18,24	són pobre home e bax de linatge!	24	E [*] tornàran-ho a dir a Saül, e
1Re 18,26	que liuràs David als falisteus.	26	E [*] fe que plagué que David fos fet
1Re 18,28	Michol, sa filla, per muller.	28	E Saül vahé e antès que nostre Senyor era
1Re 18,28	que nostre Senyor era ab David.		E Michol, filla de Saül, amava molt David.
1Re 18,29	filla de Saül, amava molt David.	29	E Saül començà [*] a tembra David. E axí
1Re 18,29	E Saül començà [*] a tembra David.		E axí Saül fo fet anamich de David en tots
1Re 18,30	de David en tots sos dies.	30	E los prínceps dels falisteus exíran
1Re 18,30	que [*] los serfs de Saül.		E lo seu nom fou fet molt gran pertot.
1Re 19,2	sos serfs que auciesen David. [*]	2	E Jonatàs ho descobrí a David e li dix:
1Re 19,7	recomtà-li totes aquestes cosses.		E menà David davant Saül, e David fo
1Re 19,9	aquells, anaxí que fugíran [*].	9	E lo maligna sparit entrà en Saül, lo qual
1Re 19,9	en Saül, lo qual saÿa en sa casa.		E Saül tania una lança en sa mà, e David
1Re 19,10	mà, e David rotejava davant ell.	10	E ell sa sforçà de farir David ab la lansa
1Re 19,10	e la lansa ficà's en la paret.		E lavors David fogí, e fo salvat aquella
1Re 19,11	gordasan e ll'alciésan al matí.		E com Michol, sa muller, hach a ell açò
1Re 19,13	finestra, e ell [*] fusch [*].	13	E Michol pres una imatge de fust e posà
1Re 19,16	les sues vestedures. 14-15 [*]	16	E com los misatgers vangéran en la casa da
1Re 19,17	la imatga en son lit [*].	17	E Saül dix a Michol: –Per què m'has tu
1Re 19,17	e has lexat anar mon anamich?		E Micol dix [*]: –Per ço com él parlà a mi
1Re 19,19	n'anàran en Aioch, en Ramacha.	19	E anunciat fo a Saül e dit: «Ver que David
1Re 19,21	e comansàran a profetitzar.	21	E com aquesta cosa fou anunsiada a Saül,
1Re 19,22	–En qual loch són Samuel e David?		E fon-li dit: –Ells són en Aiot, en
1Re 19,23	són en Aiot, en Ramacha. 23 [*]		E fo fet que sobra ell vench l'asparit de
1Re 19,24	que vench en Aioch, en Ramacha.	24	E ladonchs ell sa despullà sas vestedures
1Re 19,24	per tot aquell dia e aquella nit.		E de açò exí un proverbí: «Donchs, no és
1Re 20,2	ton para, qu'él me vol auciura?	2	E ell li respòs: –Déu te guard! Tu no
1Re 20,3	pocha qu'ell no m'ho digua. [*]	3	E altra vaguada [*] dix David: –Ton para
1Re 20,5	a mi, tot ho faré volantés.	5	E dix David a Jonatàs: –Vet que demà són
1Re 20,6	cam entrò al vespra del III dia.	6	E si ton para demana mi, diràs axí: “David
1Re 20,7	sos amichs fan gran solemnitat.”	7	E si ton para dirà: “Ben stà”, pau sarà ab
1Re 20,7	dirà: “Ben stà”, pau sarà ab mi.		E si ell sarà irat e felló, sàpies que
1Re 20,9	en mi, servECIAL teu. [*]	9	E dix Jonatàs [*]: –[*] Jo faré açò: que,
1Re 20,10	complida, jo t'ho faré a saber.	10	E dix David [*]: –Qui m'ho dirà [*]? 11
1Re 20,11	ab mi, e iscam defora en lo cam.		E com fóran exits defora, 12 dix Jonatàs a
1Re 20,13	a tu e gaquiré't anar en pau.		E sia nostre Senyor ab tu axí com és stat
1Re 20,14	tu axí com és stat ab mon para.	14	E si yo viuré, prech-ta que faces les
1Re 20,14	de nostre Senyor ab mi.		E si yo moré, 15 prech-ta que no tolgues
1Re 20,20	prop una pedra que ha nom Ezell.	20	E yo trauré III sagetas de prop la pedra,
1Re 20,22	a mi, car pau serà a tu [*].		E si no, diré a l'infant: “Vine, vet les
1Re 20,25	lo rey a la taula, que menjàs.	25	E com lo rey sa fo asagut sagon la sua
1Re 20,26	saech là on solia seura David.	26	E Saül no parlà nanguna paraula en tot
1Re 20,27	nul hom alà on solia seura David.		E dix Saül a Jonatàs [*]: –Per què no és
1Re 20,30	en la sua ciutat [*]. 29 [*]	30	E Saül fou irat contra Jonatàs; dix-li:
1Re 20,33	para: –Per què morà? Què ha fet?	33	E Saül pres la lança e volch-lo farir.
1Re 20,34	dada santència que aucies David.	34	E levà's de la taulla ab gran falonia e
1Re 20,36	David, e vench ab un infant [*].	36	E dix Jonatàs a l'infant: –Vé, aporta les
1Re 20,36	aporta les sagetes que yo gitaré.		E com l'infant fou coragut là on Jonatàs
1Re 20,37	sageta més anlà de l'infant.	37	E axí vench l'infant en lo loch on era la

1Re 20,38	sageta qui és més anlà que tu. 38	E cridà altra veguada a l'infant e dix-
1Re 20,38	–Cur-hi, vé tost e no t'aturs!	E pres l'infant de Jonatàs les sagetes e
1Re 20,39	e aportà-les a son senyor. 39	E l'infant no sabia què es feya, car tan
1Re 20,40	sabían asò Jonatàs e David. 40	E levors donà Jonatàs les armes a l'
1Re 20,41	'n tost e aporta-les a casa. 41	E com lo fadrí se'n fou anat, lavà's
1Re 20,43	sament e la tua enpertostemps. 43	E levà's David e anà-sa'n. E Jonatàs
1Re 20,43	43 E levà's David e anà-sa'n.	E Jonatàs anà-sa'n en la ciutat. 21, Tit
1Re 21,5	-na. 5 Raspòs David al pravera:	–E què és, si parlam de fembres? Nós som
1Re 21,5	e l'altra dia tercer, com anàvam.	E los vexells dels servecials han stats
1Re 21,8	de tots los pastors de Saül. 8	E dix [*] a Achimàlech: –Si has así
1Re 21,10	aquell. [*] –[*] Da'l-ma. 10	E axí lavà's David e fugí [*] e partí's
1Re 21,11	és aquest David rey de la terra?	E no cantàvan per cors e no deyan: “Saül
1Re 21,12	n'ha morts M, e David, XM”?	E posà David [*] en son cor e hach gran
1Re 21,13	de Achís, qui és rey de Gech. 13	E com ell fo davant Achís, ell mudà la sua
1Re 21,13	qui l'havían amanat davant Chis.	E feya aparès que fos orat, e pintava en
1Re 21,14	anava per la sua barba aval. 14	E dix Achís als seus servacials:
1Re 21,15	hom orat! Per què ho havets fet? 15	E dafàllan a nós hòmens orats? E sols per
1Re 21,15	15 E dafàllan a nós hòmens orats?	E sols per so lo hy havets amanat, que s'
1Re 27,3	fill de Moach, rey de Gech. 3	E habità David ab Chis a Gech. E ell e sos
1Re 27,3	3 E habità David ab Chis a Gech.	E ell e sos hòmens e tota la sua casa e II
1Re 27,4	fou muller de Naball de Carmel. 4	E dixéran a Saül que David era fugit en
1Re 27,5	hach ànsia Saül de cercar David. 5	E dix David a Achís: –Si yo atrobava
1Re 27,5	regió per so que puscha star aquí.	E per què lo servacial teu stà en la
1Re 27,6	donà aquell dia a David Xichalet.	E per açò és feta Xichalet de labores ensà
1Re 27,7	Judà entrò en aquest dia de vuy. 7	E stech David en la regió dels falisteus
1Re 27,8	regió dels falisteus IIII mesos. 8	E pujà David e los seus hòmens [*] a
1Re 27,9	null hom viu ne nanguna fembra.	E prania ovelles e bous e àsens e camels e
1Re 27,10	e tornava-sa'n a Achís. 10	E deya-li Chis: «Contra qui sots anats
1Re 27,10	Chis: «Contra qui sots anats vuy?»	E responia David: «En Judà, envers
1Re 27,11	ells: “Aquestes coses faya David.”»	E açò era decret seu en tots los dies en
1Re 27,12	en la terra dels falisteus. 12	E craech Achís a David e dix: –Molt mal ha
1Re 28,1	servicial. 28, Tit Capítol XXVII 1	E fonch fet en aquells dies que los
1Re 28,2	teus axiràs ab mi en les tendes. 2	E dix David a Achís: –Ara sabràs què farà
1Re 28,3	-lo en Ramacha, en la sua ciutat.	E Saül gità los ancantadors e los
1Re 28,4	sparit fitònich en lo ventre. 4	E ajustàran-sa los falisteus e vanguéran
1Re 28,5	e vench-se'n en Gelboe. 5	E Saül vaé les tendes dels falisteus e
1Re 28,8	haja sparit fitònich [*]. [*] 8	E lavors Saül posà les sues vestadures e
1Re 28,10	tu, donchs, vols que yo muyra? 10	E Saül féu sacrament a ella an nostra
1Re 28,12	Dix Saül: –Susita'm Samuel. 12	E com la fembra hach vist Samuel, cridà ab
1Re 28,13	tan gran mal? Car tu ést Saül! 13	E dix lo rey a ella: –No hajas paor. Di'm
1Re 28,14	he vist qui pujava de la terra. 14	E dix-li Saül: –Qual és la sua forma?
1Re 28,15	sobra la sua cara e ahorrà-lo. 15	E dix Samuel a Saül: –Per què m'has
1Re 28,15	no m'ha volgut retra resposta. [*]	E yo he apallat tu per veura què faré. 16
1Re 28,19	a la veu de nostre Senyor [*]. 19	E per açò nostra Senyor darà tu ab los
1Re 28,23	e que pusques fer ton camí. 23	E Saül no ho volc pendre e dix: –No
1Re 28,23	ho volc pendre e dix: –No manjaré.	E los seus ministres e la fembra forsàvan
1Re 28,24	terra e asech-sa sobra lo lit. 24	E aquella fembra havia un vadel pascual en
1Re 28,25	lo davant [*] los seus servacials.	E com haguéran manjat, lavàran-sa e
1Re 29,1	nit. 29, Tit Capítol XXVIII 1	E lavors fóran ajustadas totes les
1Re 29,1	companyes dels falisteus en Afech.	E Israel posà les tendes sobra la font qui

1Re 29,3	en la darera companya ab Achís. 3	E diguéran los prínceps dels falisteus a
1Re 29,3	a sí mateys aquests jueus. 3	E dix Achís als prínceps dels falisteus:
1Re 29,3	e ha stat ab mi per molts dies [*]? 3	E yo no he trobat en ell nangun mal del
1Re 29,4	[*] entrò aquest dia de vuy. 4	E los prínceps dels falisteus fóran irats
1Re 29,8	ne los majorals dels falisteus. 8	E dix David a Achís: –Què he jo fet, e què
1Re 29,11	dia a fer, vets-vos-en. 11	E axí David e los hòmens qui éran ab él
1Re 29,11	tornàsan a la terra dels falisteus. 11	E [*] pujàran en Gezraell. 30, Tit Capítol
1Re 30,3	-los-se'n ab si mateys. 3	E com David e'quells qui éran ab ell
1Re 30,6	II mullers de David catives [*]. 6	E David fonch fort dolent e trist, car lo
1Re 30,7	[*]: –Fes ensà vers mi effoth. 7	E acostà Abitar effoth a David, 8 e lavors
1Re 30,8	Déu, saguiré aquests ladres o no? 8	E dix nostre Senyor a ell: –Encalsa'ls.
1Re 30,11	pogut passar lo torent de Besor. 11	E trobàran un home en un camp, de Agipta,
1Re 30,12	seques e II liguadures de pansas. 12	E com hach manjat, fo sforçat, e ravaní lo
1Re 30,13	no havia manjat ne bagut aygua. 13	E dix-li David: –De qual loch ést tu? E
1Re 30,13	-li David: –De qual loch ést tu? 13	E ell respòs e dix: –Jo són servacial teu,
1Re 30,15	-me amanan a aquesta companya? 15	E ell respòs e dix: –Jura'm per Déu que
1Re 30,15	amanar-t'he a aquesta companya. 15	E jurà-li David so que demanava. 16 Com
1Re 30,18	pujàran en los camels e fugíran. 18	E lavors pres David totes aquelles coses
1Re 30,18	aportades e portà-sa-n'ho tot. 18	E manà-se'n ses II mullers 19 [*] e
1Re 30,20	ho tot que se n'havían amanat. 20	E [*] lo bastiar [*] davant si matex.
1Re 30,21	–Aquesta presa és de David. 21	E vench David a aquells CC qui éran
1Re 30,22	saludà-lo pacificablament. 22	E dix un hom malvat e desestruch qui era
1Re 30,25	qui són anats a la batalla. 25	E d'aquell dia avant stablíran que fos
1Re 30,27	anamichs de nostre Senyor Déu. 27	E tramès-na David en aquells qui éran en
1Re 31,1	e estat. 31, Tit Capítol XXX 1	E los falisteus combatían e batalàvan
1Re 31,1	e batalàvan contre Israell. 1	E partí's Israell dels falisteus e fugí,
1Re 31,2	morts en lo munt de Gelbohe. 2	E vanguéran los falisteus a Saül e contra
1Re 31,4	lo e nafràran-lo molt malament. 4	E dix Saül al seu scuder: –Trau lo teu
1Re 31,4	falisteus [*] e auciuurían-ma [*]. 4	E lo seu scuder no volch fer açò ne'l
1Re 31,4	por que havia haüda en la batalla. 4	E axí Saül pres lo seu coltell e aucís-
1Re 31,5	son coltell e aucié's ell matex. 5	E fóran morts, donchs, en aquella batalla.
1Re 31,7	sua casa, en aquell dia moríran. 7	E com los fills d'Israell, qui éran part
1Re 31,7	ciutats en què habitàvan e fugíran. 7	E vanguéran los falisteus e habitàran en
1Re 31,8	d'Israell havían jaquides. 8	E quant vench altra dia après aquells da
1Re 31,9	jaýan morts en lo munt de Gelboe. 9	E tolguéran lo cap a Saül e despulàran-
1Re 31,10	a Saül e tota la sua companya. 10	E posàran les armes de Saül en lo temple
1Re 31,13	Jabès-Galaad e cramàran Basan. 13	E pranguéran los ossos de aquells e
1Re 31,13	-los en lo bosch de Jabès. 13	E dajunàran per VII dies. Expl Ací se acaba
2Re 1,1	de Reys. 1, Tit Capítol primer 1	E fonch fet après que Saül fonch mort, que
2Re 1,2	e havia's posada pols en lo cap. 2	E aytantost com fou vangut davant David,
2Re 1,3	sobra la sua cara e adorà David. 3	E dix David en aquell hom: –D'on véns? E
2Re 1,3	David en aquell hom: –D'on véns? 3	E dix aquell hom: [*] 4 [*] –Fas-ta a
2Re 1,5	e Jonatàs, son fill, són morts. 5	E dix David en aquell hom [*]: –Com sabs
2Re 1,8	respost, 8 dix-ma: »–Qui ést, tu? 8	»E yo diguí: »–Hom melechita. 9 »E dix-
2Re 1,9	tu? »E yo diguí: »–Hom melechita. 9	»E dix-ma Saül: »–Stà sobra mi e ociu-
2Re 1,10	força de la mia ànima és en mi. 10	»E steguí sobra ell e aucís-lo axí com
2Re 1,10	nafras que havia per tot lo cors. 10	E prenguí la sua corona que tania al seu
2Re 1,11	he aportat así a tu, senyor meu. 11	E aytantost com David hach oýt açò
2Re 1,12	éran ab ell faéran alò matex. 12	E plangueren e ploraren e dejunaren e
2Re 1,13	aquestes coses: –D'on ést, tu? 13	E aquell li dix: –Yo són fill de un hom

2Re 1,15	untat de nostre Senyor Déu? 15 [*]	E acostà's a ell e matà'l. 16	Dix David
2Re 1,23	ne en la mort no's són dapartits.	E éran pus leugers que àguila e pus forts	
2Re 1,25	d'aur als vostres abaliments. 25	E com són caüts axí los forts [*]!	Jonatàs
2Re 1,26	en les tues alteses és mort. 26	E Jonatàs, frare meu, fort he gran dolor e	
2Re 1,27	són morts e caüts los hòmens forts!	E com són axí caüdes e destròvides e	
2Re 2,1	en una de lles ciutats de Judà?	E dix-li nostre Senyor: –Puja. Dix	
2Re 2,1	Dix David: –En qual loch pujaré?	E dix-li nostre Senyor: –En Hebron. 2	
2Re 2,4	en los castels de Habron. 4	E vanguardan los barons de Judà e untàran	
2Re 2,4	que regnàs sobra la casa de Judà.	E digueren a David que'ls hòmens de	
2Re 2,6	a vosaltres misericòrdia e varitat.	E yo ratré a vosaltres gran guardó [*]. 7	
2Re 2,10	Benjamín e sobra tot Israell. 10	E era en adat de XL anys Esbòsech [*] com	
2Re 2,12	de Judà VII anys e VI mesos. 12	E axí Abner, fill de Ner, e los sarvacials	
2Re 2,13	e posàran lurs tendes en Gabeon. 13	E lavors Joab, fill de Servià, e los	
2Re 2,14	e los altrás de lla altra part. 14	E dix Abner a Joab: –Lévan-sa los	
2Re 2,14	los servecials e jútjan davant nós.	E respòs Joab e dix: –Lévan-sa. 15	E
2Re 2,15	respòs Joab e dix: –Lévan-sa. 15	E levàran-sa de Benjamín XII de la part	
2Re 2,16	e XII de lla part de David. 16	E pranguéran-sa per lo cap de II en II e	
2Re 2,16	e cayguéran tots morts ensemps.	E apallàran lo loch on açò fou camp dells	
2Re 2,18	Abner e los seus hòmens. 18	E éran aquí III fills de Servià, so és,	
2Re 2,20	tot dret per so que ll'auciés. 20	E girà's Abner e vaé Azael e dix Abner:	
2Re 2,20	e vaé Azael e dix Abner: –Azaell?	E Azaell respòs: –Yo són. 21	Dix-li
2Re 2,21	e aporta-te'n la sua roba.	E Azaell no's volch star que no ancalsàs	
2Re 2,22	star que no ancalsàs Abner. 22	E dix-li altra vaguada Abner: –Pertex-	
2Re 2,22	sinó covendrà a fer que t'aucia.	E si asò fas, no poré alçar la cara davan	
2Re 2,23	la cara davan Joab, frare teu. 23	E Azaell no volch antendra ço que lli deya	
2Re 2,23	tantost morí en aquell matex loch.	E tots aquels qui pasàvan per aquell loch	
2Re 2,24	jahia mort Azael aturàvan-se. 24	E dementre que Joab e Abysay ancalsàvan	
2Re 2,24	lo sol sa pos e lo dia defugí.	E vanguardan en un loch on pasava aygua,	
2Re 2,25	una vall e'l camí del dasert. 25	E Abner e los fills de Benjamín ajustàran	
2Re 2,26	sus alt en un pujalet patit. 26	E cridà Abner a Joab e dix-li: –Donchs	
2Re 2,27	poble que no ancalç sos frares? 27	E dix Joab: –Viva nostra Senyor, que si	
2Re 2,28	e no parsaguira son frare. 28	E Joab sonà lo nafill, e tots ajustàran-	
2Re 2,30	vanguéran a les tendes. 30	E Joab jaquí Abner e tornà-sa'n e	
2Re 2,30	-sa'n e ajustà tot lo poble.	E dafalíran dels servacials de David	
2Re 2,32	aquells qui éran ab Abner CCCLX. 32	E portàran Azael e sotaràran-lo en la	
2Re 3,1	en Hebron. 3, Tit Capítol III 1	E fo feta longua batalla e gran entra la	
2Re 3,2	era e tot dia se destròvia. 2	E David engendrà fills en Hebron, e lo	
2Re 3,7	e governava la casa de Saül. 7	E Rasfà, filla de Achià, era stada	
2Re 3,7	Saül, e Abner antrà-sa'n a ella.	E dix Isbòsech, fill de Saül, a Abner: 8	
2Re 3,8	entrat a la concopina de mon para?	E Abner fou irat per aquellas paraules qui	
2Re 3,11	Judà de Deu entrò a Barsàber. 11	E Isbòsech no li volch respondra per so	
2Re 3,12	per so car fort lo tamia. 12	E lavors Abner tramès misatgers a David	
2Re 3,12	matex e dix: –De qui és la terra?	E per so que parla ab tu, fé ab mi	
2Re 3,13	e jo ratornaré a tu tot Israell.	E dix David: –Yo volonter faré ab tu	
2Re 3,13	amanada a mi Michol, filla de Saül.	E si tu la m'amenas, tu vauràs la mia	
2Re 3,14	amenas, tu vauràs la mia cara. 14	E lavors tramès David misagers a	
2Re 3,15	ab C prapucis dels falisteus. 15	E Isabòsech tolch Micol a son marit [*] e	
2Re 3,16	saguí-la plorant entrò Aurim.	E dix Abner a son marit: –Vé e torna-ta	
2Re 3,16	a son marit: –Vé e torna-ta'n.	E tornà-sa'n. 17	E Abner tramès e dix
2Re 3,17	torna-ta'n. E tornà-sa'n. 17	E Abner tramès e dix aquesta paraula als	

2Re 3,19	lla mà de tots los falisteus.” 19	E Abner parlà encara a Benjamín e anà-sa
2Re 3,20	que plaïan a Israel e a Benjamín	20 E vench a David en Habron ab XX hòmens.
2Re 3,21	aquells que éran vangut ab ell.	21 E dix a David Abner: –Jo’m lavaré per so
2Re 3,21	a tots axí com dasiga la tua ànima.	E com Abner sa fonch partit de David e se
2Re 3,22	a ladras e haguéran-los morts.	E Abner no era ab David en Habron, car ja
2Re 3,23	ja [*] se n’era anat ab pau.	23 E Joab e tota la companya qui éran ab ells
2Re 3,24	lo rey havia’l jaquit anar [*].	24 E Joab antrà-sa’n al rey e dix-li:
2Re 3,26	totes les coses que tu fas.	26 E aytantost Joab partí’s de David e
2Re 3,26	lo tornar de la sisterna de Chirià.	E de açò no sabia res David. 27 E com
2Re 3,27	E de açò no sabia res David.	27 E com Abner fo vangut e tornat en Hebron,
2Re 3,29	són jo [*], car yo no mir mal.	29 E vengua sobra lo cap de Joab e sobra la
2Re 3,31	e fraturans de pa.	30 [*] 31 E dix David a Joab e a tot lo pobla qui
2Re 3,35	plorà sobra Abner altra vaguada.	35 E com fósan vanguts tot lo poble, que
2Re 3,36	sol sia post e se’n sia entrat.	36 E lo poble oý asò e plasch-los molt [*].
2Re 3,37	oý asò e plasch-los molt [*].	37 E en aquel dia conech tot lo poble d’
2Re 3,38	en la mort de Abner [*].	38 E dix lo rey als seus misatges: –E
2Re 3,38	38 E dix lo rey als seus misatges:	–E vosaltres no conexets que fort gran
2Re 3,39	sparava de aquest qui mort és.	E aquests hòmens fills de Servià fort ma
2Re 4,1	sa malícia! 4,Tit Capítol IV	1 E Isbòsech, fill de Saül, oí que mort era
2Re 4,2	e tot Israell fo fort torbat.	2 E II hòmens prínceps dels ladres éran ab
2Re 4,3	dels fills de Benjamín [*].	3 E fugíran los barocites en Gethaym e fóran
2Re 4,4	de Jonatàs, com vench da Gatzaral.	E com la nodrisa l’hach pres e fugí
2Re 4,5	ranquallós e hach nom Mifibòsech.	5 E vanguéran los fills de Ramoch borosite,
2Re 4,5	lo seu lit en la hora del migdia.	E la portera, qui stava en la porta,
2Re 4,6	forment e era’s adormida.	6 E amaguadament antràran en la casa e
2Re 4,8	qui queria destrovir la tua vida.	E ha donat nostre Senyor al senyor rei
2Re 4,9	de Saül, vuy, e de son linatja.	9 E respòs-los David [*] e dix: –Viva
2Re 4,12	e tolré vosaltres de la terra?	12 E lavòs manà David als seus servicials que
2Re 5,1	de Abner. 5,Tit Capítol V	1 E venguéran los trips de Israell a David
2Re 5,2	era qui manavas e tornavas Israell.	E nostre Senyor ha dit a tu: »–Tu daràs a
2Re 5,6	sobra tot Israell e sobra Judà.	6 E anà lo rey e tots aquells qui éran ab
2Re 5,6	al jebuseu, habitador de la terra.	E diguéran a David: –No antraràs así, si
2Re 5,8	és apellat ciutat de David.	8 E gità’n tots los jabuseus, car David
2Re 5,8	faria senyor de la sua cavallaria.	E per ço diu hom: «Lo sech ne lo contret
2Re 5,9	no antraran en lo temple de Déu.»	9 E estech e habità David en la alta de
2Re 5,10	grans bastiments e grans coses.	10 E creixia tots dies, e nostre Senyor era
2Re 5,11	e nostre Senyor era ab ell.	11 E lavors Hiram, rey de Thir, tramès
2Re 5,12	e edificàran la casa a David.	12 E lavors conech David que nostre Senyor
2Re 5,13	sobra lo seu poble d’Israell.	13 E axí David, pus que fou vangut de Hebron,
2Re 5,14	part de aquells que havia.	14 E aquests són los noms de aquells qui
2Re 5,18	es podia bé e gint defensar.	18 E los falisteus vangéran e scampàran-sa
2Re 5,19	-sa en la val de Rafaïm.	19 E David consallà’s ab nostre Senyor Déu e
2Re 5,20	axí com sa departèxan les ayguas.	E per açò aquel loch és apallat Baal
2Re 5,21	loch és apallat Baal Farisim.	21 E los falisteus gaquíran aquí les ýdoles
2Re 5,21	aquí les ýdoles que portàvan.	E David e aquells qui éran ab ell
2Re 5,23	altra vaguada los falisteus [*].	23 E David aconsallà’s ab nostre Senyor e
2Re 5,23	pujaré contra los falisteus [*]?	E respòs nostra Senyor: –No hy puys ne’ls
2Re 5,24	de la part davers los parés.	24 E com oyràs lo brogit de aquel que irà per
2Re 5,25	las tendes dels falisteus.	25 E féu David axí com nostre Senyor Déu li
2Re 6,3	que seu lo xarobín sobra ella.	3 E posàran l’archa de nostre Senyor sobra

2Re 6,3	casa de Aminadab, qui era en Gabaà.	E Ozà e Ayó, fills de Aminadab, menàvan e
2Re 6,4	menàvan e servàvan lo carro nou.	4 E, com haguéran treta la arqua de nostre
2Re 6,5	Ayó anava davant l'archa.	5 E David e tot lo poble jugàvan e cantàvan
2Re 6,6	e tochàvan de tots sturments [*].	6 E, pus que fóran en la era de Nacó, Ozà
2Re 6,7	nostre Senyor declinà's un poch.	7 E nostre Senyor fon irat contra Ozà, e
2Re 6,10	archa de Déu en la mia ciutat?»	10 E no volch David que l'archa de Déu sa
2Re 6,11	en la casa de Obedom [*].	11 E aquí habità e stech per III mezos l'
2Re 6,12	Déu ell e tota la sua casa.	12 E diguéran al rey David que nostre Senyor
2Re 6,12	la sua casa per la arqua de Déu.	E dix David: «Iré a la casa de Bedadom e
2Re 6,12	en la mia casa en banadicció.»	E lavors anà-sa'n David a la casa de
2Re 6,12	-la en la sua ciutat ab gran goig.	E éran ab David VII cors, e havia-hy
2Re 6,13	havia-hy sacrifici de vadell.	13 E, com aquells qui portaven la arqua
2Re 6,14	oferíran un bou e un moltó.	14 E David tochava los òrgens e los altres
2Re 6,14	e saltava davan nostre Senyor [*].	E David sagnia un drap de li qui és
2Re 6,15	drap de li qui és apallat ffit.	15 E David e tot Israell portava la arqua del
2Re 6,17	e menyspràsà-lo en son cor.	17 E matéran la arqua de nostra Senyor Déu
2Re 6,18	nostra Senyor, coses de pau.	18 E, com haguéran complit de oferir [*],
2Re 6,20	anà-sa'n cascú a la sua casa.	20 E tornà-sa'n David per so que banaýs la
2Re 6,21	axí com un bastax o un ribaut.	21 E dix David a Michol: –Viva nostre Senyor
2Re 6,22	seré humill davant los seus vulls.	E aparé bo e més gloriós davant aquells
2Re 7,2	anamichs, 2 e dix a Natan profeta:	–E no veus que yo habit en la casa qui és
2Re 7,4	car nostre Senyor Déu és ab tu.	4 E fou fet en aquella nit: la paraula de
2Re 7,8	no has feta a mi casa sadrina?	8 E ara tu diràs al meu servicial David:
2Re 7,18	tot enaxí parlà Natan a David.	18 E stech [*] danant nostre Senyor e dix:
2Re 7,22	a conèixer al teu servicial.	22 »E per so, Senyor, tu ést gran, car no és
2Re 7,24	nangú samblant a tu [*].	23 [*] 24 »E has fermat a tu lo poble d'Israell per
2Re 7,25	Senyor, ést fet a ells en Déu.	25 E ara sucita e raferma enpardurablament la
2Re 7,26	aquell e fé axí com has parlat.	26 E sia gran lo teu nom enpardurablament e
2Re 7,27	e has dit: “Casa adificaré a tu.”	E per ço lo teu servicial ha trobat lo seu
2Re 8,1	enpertostemps. 8, Tit Capítol VIII	1 E fonch fet après açò que combaté David
2Re 8,2	de traüt de la mà dels falisteus.	2 E farí Moab e masurà los falisteus ab una
2Re 8,2	una a aciura e l'altra a viura.	E Moab serví a David sots traüt. 3 E
2Re 8,3	E Moab serví a David sots traüt.	3 E combaté David Adadàser fill de Roob, rey
2Re 8,4	sobra lo flum de Eufraten.	4 E, com David hach pres da lla part d'
2Re 8,5	càreus, emperò jaquí C càreus.	5 E vanguéran aquells de Síria e de Damasch
2Re 8,6	dafansió e ajudament en Síria [*].	E fo fet que Síria sarví a David sots
2Re 8,7	en totes coses qu'ell faça.	7 E David pres les armas d'aur que
2Re 8,8	e aportà-ho tot en Jerusalem.	8 E aportà lo rey molt aram de aquestes
2Re 8,9	Aram, e féu collones a l'altar.	9 E llavors Tou, rey de Amach, oyí que David
2Re 8,10	tota la força de Addàser.	10 E Thou tramès Joram, fill seu, al rey
2Re 8,10	car Tou era anamich de Adàser.	E en la mà de aquell era la vaxella de
2Re 8,11	de argent [*] e de l'aram.	11 E aquesta vaxella sa'n portà lo rey David
2Re 8,13	moltes altres gents [*].	12 [*] 13 E com David hach presa Síria e hach morts
2Re 8,14	e tota Idumea servia a David.	E nostre Senyor Déu guardava'l, en totes
2Re 8,18	del rey e guardàvan lo seu cap.	E los fills de David éran praveres e en
2Re 9,1	los altres. 9, Tit Capítol VIII	1 E David dix: –Ha-hy nangun romàs de la
2Re 9,2	yo faça misericòrdia per Jonatàs?	2 E havia aquí un servicial de lla casa de
2Re 9,2	apallà-lo e li dix: –Ést tu Sibà?	E aquel respòs: –Yo són Sibà, sarvacial
2Re 9,3	–Yo són Sibà, sarvacial teu.	3 E [*] –Un fill de Jonatàs n'ha romàs,
2Re 9,5	fill de Daniel, és, en Lodobar.	5 E lavors tramès lo rey David a ell, e

2Re 9,6	ell, e manàran-lo-hy [*]. 6 [*]	E dix David: –Mifibòsech! [*] –Así só,
2Re 9,8	pa a la mia taula tostemp. 8	E Mifibòsech ahora David e dix: –E qui són
2Re 9,8	8 E Mifibòsech ahora David e dix:	–E qui són jo servacial teu? Car has
2Re 9,9	has guardat sobra un ca mort [*]. 9	E lo rey apallà Sibà, servacial de Saül, e
2Re 9,10	[*] tota la casa qui fo de Saül. 10	E axí los fills teus e als servacials teus
2Re 9,11	havia XV fills e XX sarvacials. 11	E dix Sibà al rey: –Senyor, axí com tu has
2Re 9,13	de açò que’l rey David manjava.	E era Mifibòsech ranqualós de abdós los
2Re 10,1	abdós los peus. 10, Tit Capítol X 1	E fon fet que après morí Naàs, lo rey
2Re 10,2	de Amon, e regnà Amon, son fill. 2	E dix David: –Faré misericòrdia ab Amon,
2Re 10,2	axí com son para la féu a David.	E tramès-hi dels seus servacials qui l’
2Re 10,2	de lla mort de son para.	E com los misatgers da David fóran vanguts
2Re 10,4	la ciutat e que la endaròquan. 4	E lavors Amon pres los misatgers de David
2Re 10,5	natges e tramès-los a David. 5	E com David oý açò, axí-los a carera,
2Re 10,6	vostra barba e lavors tornats. 6	E com los fills de Amon haguéran conagut
2Re 10,7	rey Istob XIIM hòmens d’armas. 7	E com hach oït açò David, tramès-hi Joab
2Re 10,8	-hi Joab ab tota la sua host. 8	E axíran los fills de Amon e posàran la
2Re 10,10	batalla contra los asarienchs. 10	E l’altra partida del poble liurà a son
2Re 10,11	de Amon. 11 Dix Joab a Abisay:	–E si per aventura los sarienchs vansían a
2Re 10,13	de nosaltres so que lli plàcia. 13	E axí comançà Joab e lo poble qui ab ell
2Re 10,14	sirienchs tantost [*] fugíran. 14	E com los fills de Amon haguéran vist que
2Re 10,14	e antràran-sa’n en la ciutat.	E partí’s Joab dels fills de Amon e venc
2Re 10,17	fo lur príncep e lur major. 17	E com David sabé aquestes coses, ajustà
2Re 10,18	fort e règeu contra ell. 18	E Israell vancé-los, e fusquéran [*]. E
2Re 10,18	vancé-los, e fusquéran [*].	E aucís David dels sirienchs DCC càrreus e
2Re 10,19	qui era príncep de la cavalaria. 19	E com tots los reys qui ajudàvan a Abdàsar
2Re 11,1	Adadàser. 11, Tit Capítol XI 1	E sdevench-sa, com hach pasat un any, en
2Re 11,3	e aquella fembra era molt bella. 3	E lo rey damanà qui era aquella que axí
2Re 11,4	vanir en casa sua e dormí ab ella.	E sobra la fembra aquella fou santificada
2Re 11,5	hach jagut ab ella, ella consabé.	E d’aquí avant sasà que no hach d’asò
2Re 11,6	a David dient que prenys era. 6	E tantost David tramès misatges a Joab
2Re 11,6	dient: «Tramit-ma Ories ethey.»	E Joab aytantost tramès-lo-li. 7 [*] E
2Re 11,7	aytantost tramès-lo-li. 7 [*]	E damanà-li David què faÿa Joab e lo
2Re 11,8	quina manera donàvan la batalla. 8	E dix David a Ories: –Vé-ta’n a la casa
2Re 11,8	a la casa tua e leve’t los peus.	E [*] tantost lo rey li tramès de açò qu’
2Re 11,10	del rey e no anà a la sua casa. 10	E diguéran a David: –Uries no és anat a la
2Re 11,10	–Uries no és anat a la sua casa.	E dix David a Uries: –E tant camí has
2Re 11,10	a la sua casa. E dix David a Uries:	–E tant camí has anat, per què no ést anat
2Re 11,11	què no ést anat a lla tua casa? 11	E dix a David: –L’archa de Déu e los
2Re 11,12	tua [*] yo no faré aytal cosa! 12	E dix David [*]: –Stà vuy encara así, e
2Re 11,12	–Stà vuy encara así, e demà [*].	E stech [*] fins l’altra dia. 13 E
2Re 11,13	E stech [*] fins l’altra dia. 13	E convidà-lo David, e menjà e bagué ab
2Re 11,13	e bagué ab ell, e enbriagà-lo.	E al vespra no volch anar a casa sua,
2Re 11,14	dormí ab los misatges de David. 14	E al matí sabé [*], e David scrivi a Joab
2Re 11,15	-la-li per Urias matex. 15	E David ascrivi aquestes paraules en la
2Re 11,16	-lo par tal que ll’aucían.» 16	E axí Joab asetjà la ciutat, posà Ories en
2Re 11,18	hauria pus forts hòmens. 17 [*] 18	E vench lo misatja a David e comtà-li
2Re 11,26	andaròquan e la destròvescan.” 26	E com oyí la muller de Uries que son marit
2Re 11,27	gran plant e gran dol sobra ell. 27	E com hach tangut lo doll de son marit,
2Re 11,27	un fill, que hach nom Salamó.	E asò desplach molt a nostre Senyor Déu.
2Re 12,2	la un era rich, [*] pobre. 2	E lo rich havia molts bous e moltes

2Re 12,4	la amava com si fos sa filla. 4	»E un palagrí (ço és, un hom de camí)
2Re 12,5	lo palagrí era vangut a ell. [*] 5	E David fo fort irat e falló contra lo
2Re 12,7	–Tu ést l’hom qui ha fet açò.	E diu nostre Senyor [*]: “Yo t’unté en
2Re 12,10	aquell has presa per muller? [*] 10	E per so diu nostre Senyor que per nangun
2Re 12,11	cultel de la tua casa. [*] 11	E diu nostre Déu: “Yo susitaré e scomouré
2Re 12,12	ab elles davant tu matex. 12	E, per so com tu has fet açò amaguadament,
2Re 12,13	quants són en Israell e lo sol.” 13	E dix David a Natan: –Yo he greument
2Re 12,13	paccat danant nostre Senyor.	E Natan dix: –Per sert nostre Senyor ha
2Re 12,15	paraula morà lo fill que tu has. 15	E tornà-sa’n Natan [*]. E nostre Senyor
2Re 12,15	has. 15 E tornà-sa’n Natan [*].	E nostre Senyor farí l’infant que havia
2Re 12,16	que havia infantat Barsabé [*]. 16	E David féu oració per l’infant, e dejunà
2Re 12,17	de dins e jach sobra la terra. 17	E vanguéran los hòmens asanats de la sua
2Re 12,18	lavar ne volch manjar ab ells. 18	E sdavench-sa que llo VII dia l’infant
2Re 12,18	sa que llo VII dia l’infant morí.	E los sarvacials no hu volían dir a David.
2Re 12,19	no hu volían dir a David. [*] 19	E vaent ell que los sarvacials parlàvan
2Re 12,19	–Adonchs, mort és l’infant?	E ells diguéran: –Mort és. 20 E llavò’s
2Re 12,20	E ells diguéran: –Mort és. 20	E llavò’s lavà David de lla terra e levà
2Re 12,20	de nostre Senyor Déu e adorà-lo.	E tornà-sa’n en la sua casa [*] e
2Re 12,22	que és mort, tu menges e beus. 22	E dix David: –Com l’infant era viu, yo
2Re 12,24	a ell, e ell no tornarà a mi. 24	E David anà-sa’n a Barsabé e aconsolà-
2Re 12,24	mort de son fill e dormí ab ella.	E anjendrà un fill e mès-li nom Salamó,
2Re 12,26	a nostre Senyor Déu.” [*] 26	E lavors combatia e guarejava Joab contra
2Re 12,27	e combatia la ciutat del rey. 27	E Joab tramès misatgers a David e dix: –Jo
2Re 12,29	haja presa ne jo no haja lo nom. 29	E David ajustà tot lo poble e anà-sa’n
2Re 12,30	e David posà-les sobra lo cap.	E trach de la ciutat fort gran presa. 31
2Re 12,31	de la ciutat fort gran presa. 31	E amenà-sa’n lo poble e ligà’ls e ab
2Re 12,31	de fust axí com hom fa las ragoles.	E açò matex féu David de totes les ciutats
2Re 13,1	d’Amon. [*] 13, Tit Capítol XIII 1	E [*] Absalon, fill de David, havia fort
2Re 13,1	bella germana, qui havia nom Tamar.	E sdavench-se que Amon, fill de David,
2Re 13,3	verge no li gosava dir res [*]. 3	E Jonadab, fill de Samaà, frare de David,
2Re 13,6	de manjar e que te’n do elavors. 6	E Amon féu-ho axí. E com lo rey lo vench
2Re 13,6	do elavors. 6 E Amon féu-ho axí.	E com lo rey lo vench vasitar, dix Amon al
2Re 13,7	m’aparel de manjar de la sua mà. 7	E levors David tramès Tamar a la casa de
2Re 13,9	e posà-li davant les farines.	E no’n volch manjar. E dix Amon: –Ísquan
2Re 13,9	les farines. E no’n volch manjar.	E dix Amon: –Ísquan hich tots quants hich
2Re 13,9	–Ísquan hich tots quants hich ha.	E com tots fóran fora, 10 dix Amon a
2Re 13,10	e aquí donar-m’has a manjar.	E pres Tamar les farines e mès-les en la
2Re 13,11	e mès-les en la cambra. 11	E com li posava lo manjar danant, Amon
2Re 13,15	que lla amor que lli havia haüda.	E dix-li Amon a Tamar: –Leve’t e vés-
2Re 13,18	[*] tancar la porta darera. 18 [*]	E lavors Tamar esquinçà la vestadura que
2Re 13,20	e ploran a casa de Absalon. 20	E dix Absalon [*]: –Ha jagut ton frare ab
2Re 13,22	no volch res dir a Amon [*]. 22	E anch pus Absalon no volch parllar a
2Re 13,27	lo meu frare Amon. [*] 27 [*]	E Absalon féu tan gran convit, que quax
2Re 13,29	jo són Absalon, qui man asò. [*] 29	E axí hu faéran los servacials de Absalon
2Re 13,30	en los muls e fugíran. 30 [*]	E tantost fo dit a David que Absalon havia
2Re 13,31	rey, «que no n’ha romàs nangú». 31	E aytantost lo rey [*] esquinçà’s sas
2Re 13,34	és mort Aamon [*]. 33 [*] 34	E lavors fugí Absalon. E un servacial lavà
2Re 13,34	33 [*] 34 E lavors fugí Absalon.	E un servacial lavà los vulls e vaé una
2Re 13,36	teus fills que vénan. [*] 36 [*]	E axí antràran los fills del rey cridant e
2Re 13,38	molt de temps Amon, son fill. 38	E Absalon estech ab lo rey de Gazur III

2Re 13,39	ab lo rey de Gazur III anys. 39	E com David fou aconhortat de la mort de
2Re 19,1	19,Tit Capítol XVII 1	E llavors diguéran a Joab que lo rey
2Re 19,2	e planyia son fill Absalon. 2	E la victòria que havían haguda dels
2Re 19,3	llo rey plorava son fill Absalon. 3	E lo poble venia de poch en poc a lla
2Re 19,4	axí com si fogísan de batalla. 4	E David cobrí lo seu cap e cridà en alta
2Re 19,5	alta veu: –Absalon, fill meu! [*] 5	E Joab vench de la batalla e antrà en la
2Re 19,6	e vols mal a aquells qui t’aman.	E vuy has mostrat que no has ànsia ne cura
2Re 19,6	ne cura dels teus prínceps [*].	E en varitat jo crech que a tu plaguera
2Re 19,8	terra on gaÿa e sech en la porta.	E tot lo poble oÿ dir que’l rey seÿa
2Re 19,10	fuyt de la terra per Absalon. 10	E Absalon [*] és mort [*]. Per què calam e
2Re 19,10	què calam e no ratornam a David?	E lo consell de tot Israell vench al rey.
2Re 19,14	en la sua casa. 12-13 [*] 14	E [*] Israell quax tots fóran de un acort
2Re 19,15	tu e tots los teus servacials. 15	E tornà-sa’n David dentrò a Jordà, e
2Re 19,16	al rey e qu’allí pasàs Jordà. 16	E cuytà’s Samayí, fill de Gerrà, fill de
2Re 19,20	teu, conech lo meu paccat.	E per açò són jo vengut de tota la casa de
2Re 19,21	a carera a tu, Senyor meu, rey. 21	E lavors respòs Abisay fill de Sirvià e
2Re 19,23	sert, vuy no morà null hom [*]. 23	E jurà-li David que no moria. 24 Emperò
2Re 19,25	dentrò que tornà en pau. 25 [*]	E dix lo rey: –Mifibòsech [*]. 26-27
2Re 19,31	so que jo’t dixí. [*] 30 [*] 31	E Batzalai, galadita de Regelim, saguí lo
2Re 19,33	tendes, car era fort rich hom. 33	E dix lo rey a Basalay: –Vina ab mi en
2Re 19,37	prop lo sapulcra da mon para [*].	E Canaan, lo fill meu, vaja ab tu, e tu
2Re 19,39	lo rey basà Batzalay e banay-lo.	E Batzalay tornà-sa’n a la sua ciutat.
2Re 19,40	tornà-sa’n a la sua ciutat. 40	E anà-sa’n lo rey en Galgala, e Canan
2Re 19,42	e tots los teus hòmens ab tu? 42	E respóngéran los hòmens de Judà: –Car més
2Re 19,43	del rey, ne ha res donat a nós. 43	E respòs Israell als hòmens de Judà e dix
2Re 19,43	jo ratornàs a mi matex lo meu rey?	E lavors resposéran malament e dura los
2Re 20,1	[*] Israell. 20,Tit Capítol XVIII 1	E esdavench-sa que aquí havia un hom
2Re 20,2	’n, Israell, en les tues tendes. 2	E tot lo poble se partí de David e anaran
2Re 20,2	-sa’n ab Siba fill de Bocrí.	E los hòmens [*] anàran-sa’n en
2Re 20,3	ab David, lur rey e lur senyor. 3	E com lo rey fon vangut en la sua casa en
2Re 20,5	e tu sies present ací ab ells. 5	E anà Massè per ajustar los hòmens [*] que
2Re 20,6	terme que David li havia posat. 6	E dix David a Abisay: –Donchs, major
2Re 20,7	ciutats e scapar-nos-hia. 7	E Abisay partí’s d’aquí, e anàran ab ell
2Re 20,8	encalsàsan Ciba fill de Brocrí. 8	E com éls fóran de prop una pedra gran qui
2Re 20,8	Amaasà vench e axí-los a carera.	E lavors Joab vastia una gonella streta
2Re 20,8	d’él matex e desobra era sint.	E portava un coltell qui li penjava per lo
2Re 20,9	qu’ell lo podia traura tost [*]. 9	E dix Joab a Amassà: –Déu ta saul, frare
2Re 20,9	a Amassà: –Déu ta saul, frare meu.	E posà-li la mà en la barba quax qui’l
2Re 20,10	la barba quax qui’l vol basar. 10	E trach lo colltell e farí’l per lo
2Re 20,11	ancalsàran Siba fill de Brocrí. 11	E entratant, com alguns qui éran de Joab
2Re 20,12	éser companyó da David per Joab. 12	E Amasà jahia mort enmig de la carera, e
2Re 20,13	se aturava a guardar aquí [*]. 13	E puy tot lo poble saguí a Joab e
2Re 20,14	e era-se’n anat dentrò a Abella.	E Joab e tots los hòmens forts d’Irraell
2Re 20,16	-sa que anderocàsan los murs. 16	E una fembra fort sàvia de la ciutat cridà
2Re 20,17	s’acost a mi, e parlaré ab ell. 17	E Joab acostà’s a ella, e dix ella a
2Re 20,17	e dix ella a Joab: –Ést tu Joab?	E dix Joab: –Jo són. E dix la fembra:
2Re 20,17	–Ést tu Joab? E dix Joab: –Jo són.	E dix la fembra: –Oges les paraulles de
2Re 20,17	les paraulles de lla tua sarvicial.	E dix Joab: –Jo les oig. 18 Dix la fembra:
2Re 20,21	partir-nos-hem de lla ciutat.	E dix la fembra a Joab: –Nós lansarem a tu
2Re 20,22	a tu lo seu cap per lo mur. 22	E lavors la fembra parlà a tot lo poble

2Re 20,22	parlà a tot lo poble sàviament.	E tolgerán lo cap a Siba fill de Bocrí e
2Re 20,22	e lansàran-lo a Joab per lo mur.	E lavors Joab tochà la corneta, e partíran
2Re 20,22	anàran-sa'n en les lurs tendes.	E Joab tornà-sa'n en Jerusalem al rey.
2Re 20,23	-sa'n en Jerusalem al rey. 23	E fo Joab senyor de la cavalaria, e fo
2Re 20,24	desobra ceretheus e feleteus. 24	E Auram, sobra los traüts, e Josafat, fill
2Re 21,1	de David. 21, Tit Capítol XVIII 1	E lavors fonch gran fam en los dies de
2Re 21,1	e durà per III anys continuament.	E David damanà consell a nostre Senyor
2Re 21,1	damanà consell a nostre Senyor [*].	-E açò és fet per Saül e per la sua casa
2Re 21,3	dels fills de Israell e de Judà. 3	E dix lavors David als gabonites: -Què
2Re 21,4	la haratat de nostre Senyor Déu? 4	E diguéran los gabaÿtes: -Nós no havem
2Re 21,4	casa sua ne de la casa de Israell.	E lavors dix David: -Què volets que fasa a
2Re 21,5	-Què volets que fasa a vosaltres? 5	E ells diguéran al rey: -Nós davem
2Re 21,6	de nostre Senyor Déu sa enrera.	E dix lo rey: -Yo daré a vosaltres aquells
2Re 21,7	a vosaltres aquells que damanats. 7	E lo rey pardonà a Mifibòsech, fill de
2Re 21,8	era entra Jonatàs [*] e David. 8	E axí pres lo rey los fills de Saül, los
2Re 21,9	de Barzalay, qui fo de Malechí. 9	E liurà-los en les mans dels gabonites,
2Re 21,9	en lo munt davant nostre Senyor.	E aquests VII cayguéran morts tots ensemps
2Re 21,10	con hom comensa los ordís. 10	E Rafà, mara dels II, vastí's salici e
2Re 21,11	de dies ne les bèsties de nits. 11	E diguéran a David so que Rafà havia fet,
2Re 21,12	havia fet, concopina de Saül. 12	E David pres los ossos de Saül e de
2Re 21,13	haguéran mort Saül en Gelbor. 13	E havían la ossa de Saül e de Jonatàs,
2Re 21,14	sapulcra de Cis, qui era son para.	E feren totes aquelles coses que'll rey
2Re 21,15	Senyor perdonà a tota la terra. 15	E faéran batalla los falisteus ab los
2Re 21,15	falisteus ab los fills de Israell.	E David e los seus hòmens combatían los
2Re 21,16	esforçà's que pogués farir David.	E lo ferro de la asta de Gesbí Denab
2Re 21,16	de Gesbí Denab pasava CCC onses.	E portava una spasa qui era feta poch de
2Re 21,17	ajudà a David e aucís lo falisteu.	E lavors juràran los hòmens de David e
2Re 21,18	no apachs la luerna de Israell. 18	E la sagona batalla fo en Gab contra los
2Re 21,19	de Mastel palimitari fo sa mara.	E per ço com en moltes maneras axemplà l'
2Re 21,20	peu, e éran XXIII enfre tots.	E aquest fo del linatja de Arafà, 21 e
2Re 21,22	fill de Samaà, frare de David. 22	E aquests IIII nasquéran de Arafà en Gech
2Re 22,9	Déu és anfalónits contra ells. 9	E pujà foch de les sues narills, e vorarà
2Re 22,10	sua boqua e ensès los carbons. 10	E anclinà los sellis e devellà e calsiguà
2Re 22,11	e calsiguà sobra los seus peus. 11	E pujà sobra cherobín e volà e alenegà
2Re 22,12	alenegà sobra les ales del vent. 12	E posà las tenebres amagement seu entorn
2Re 22,16	sagetes e destróví aquells [*]. 16	E són aparaguts los scampaments de la mar,
2Re 22,17	sparit de la falonia d'aquell. 17	E tramès de alt e reebí mi, foragità mi de
2Re 22,18	foragità mi de moltes ayguas. 18	E ha deliurat mi dels anamichs molt
2Re 22,19	car éran pus forts que mi. 19	E ell acupà mi en lo dia de la mia
2Re 22,20	e nostre Senyor fo fermatat mia. 20	E manà mi en gran amplexa e ha deliurat
2Re 22,25	mi metex de la mia iniquitat. 25	E regardonarà mi nostra Senyor sagona la
2Re 22,27	sant e ab hom fort seràs acabat. 27	E ab hom alet seràs alet e ab hom
2Re 22,28	hom desestruch seràs desestruc. 28	E tu faràs sau lo poble [*] e humiliaràs
2Re 22,32	tots aquells qui spéran en ell. 32	E qui és Déu enfora nostre Senyor e qui és
2Re 22,38	e no dafalran los meus talons. 38	E ancalsaré los meus anamichs e destruir-
2Re 22,50	daliuraràs mi de l'hom malvat. 50	E per açò, Senyor, yo confasaré a tu
2Re 23,7	lavarà de terra hom ab les mans. 7	E si nangú los volrà tocar, serà armat de
2Re 23,9	veguada que anà a lla batalla. 9	E après ell sech Aliatzar, fill de son
2Re 23,10	coltell per la sanch qui fo sacada.	E en aquell dia féu nostre Senyor gran
2Re 23,11	roba d'aquells qui éran morts. 11	E après d'aquest fo Samaà, fill de Aggè,

2Re 23,11	stació e en un camp ple de lanties.	E com los falisteus haguéran fet fugir lo
2Re 23,12	pobla e aucís molts dels falisteus.	E aquell dia fo feta gran salut en
2Re 23,13	fo feta gran salut en Israell. 13	E ja dabans n'éran pujats qui éran
2Re 23,15	falisteus era lavors en Batlem. 15	E lavores dasijà David aygua de sisterna e
2Re 23,16	prop la porta, fort ho grairia. 16	E lavors anàran tres forts hòmens e
2Re 23,16	[*] e aportàran-la a David.	E ell no'n volgué beura, mas sacrificà-
2Re 23,17	perdó, car jo no faré aquesta cosa.	E, donchs, bauré jo la sanch de aquests
2Re 23,17	e beuré lo parill de lurs ànimes?	E no'l volch beura. E asò faeren III
2Re 23,17	lurs ànimes? E no'l volch beura.	E asò faeren III hòmens qui éran molt
2Re 23,18	III hòmens qui éran molt forts. 18	E Abisay, frare de Joab, fill de Servià,
2Re 23,19	fou nomanat 19 pus noble entre III.	E fo príncep de aquells III hòmens, no
2Re 23,20	no vench entrò als III primers. 20	E Banÿas, fill de Joadà, qui fou hom forts
2Re 23,21	ell e tania en la sua mà una lança.	E axí com ell fou davallat a ell ab una
2Re 24,2	los hòmens d'Israell e de Judà. 2	E dix lo rey a Joab, príncep de lla
2Re 24,4	del rey, sobra aquella de Joab.	E Joab e los prínceps dels cavallés
2Re 24,5	nombràsan lo poble d'Israell. 5	E pasàran Jordà e vanguéran en Arroer, a
2Re 24,8	qui és envers migdia, en Barsabe. 8	E après VIII messos e XX dies fóran en la
2Re 24,9	e haguéran sarcada tota la terra. 9	E lavors Joab liurà lo nombra dell poble
2Re 24,11	fort he fet folament mes faenas. 11	E lavà's David al matí, e dix nostre
2Re 24,13	e faré axí com tu diràs." 13	E vench Gad a David e dix-li: –Açò diu
2Re 24,13	e gran mort en la tua terra.	E, donchs, ara delivera e veges què volls,
2Re 24,14	en aquell qui m'hic ha tramès. 14	E dix David a Gad proffeta: –Gran treball
2Re 24,15	de nostre Senyor Déu. 15	E nostre Senyor tramès pastilènsia en
2Re 24,16	entrò a Bersabe LXXM hòmens. 16	E com l'àngel de nostre Senyor hach stesa
2Re 24,16	No stenas d'aquí avant la tua mà!	E emperò l'àngel de nostre Senyor Déu era
2Re 24,17	d'Auvena, qui era hom jabuseu. 17	E dix David a nostre Senyor Déu com hach
2Re 24,18	gir contra la casa del meu para. 18	E vench Gad profeta a David aquell dia e
2Re 24,19	en la era de Aurena gebuseu. 19	E pujà David sagons lo manament de nostre
2Re 24,20	Senyor Déu que Gad li havia fet. 20	E Aurena guardà e vaé lo rey e los seus
2Re 24,21	servicials qui anàvan ab ell. 21	E axí Aurena, anà e gità's en terra e
2Re 24,21	ve lo senyor meu al seu servicial?	E dix-li David: –Per ço só vangut que
2Re 24,22	qui és vanguda en lo poble. 22	E dix Aurena, pravera [*]: –[*] lo senyor
2Re 24,22	-ma so que's vulla ne le plàcia.	E Aurena pres bous e vaques e càreus e
2Re 24,23	axí com a lenya en holocaust. 23	E oferí so e donà-ho al rey, aquestas
2Re 24,25	e costàran L sicles d'argent. 25	E David adifichà aquí altar a nostre
2Re 24,25	ofarí aquí ofersó de coses de pau.	E nostre Senyor Déu hach mercè de tota la
1Re 30,7	ab nostro Senyor [*] 7 e dix a	Ebitar prevera [*]: –Fes ensà vers mi
1Re 17,52	la vall e dentro en les portes d'	Ecaron . E molts dels falisteus cayguéran
1Re 14,47	contra los anamichs tot entorn: [*]	Edom e contra lo rey de Sabaà e contra los
1Re 30,7	prevera [*]: –Fes ensà vers mi	effoth . E acostà Abitar effoth a David, 8
1Re 30,7	vers mi effoth. E acostà Abitar	effoth a David, 8 e lavors David aconsellà
1Re 14,3	portava una vestadura qui ha nom	efot . E lo poble no sabie Jonatàs on era
1Re 1,1	fill de Tauch, fill de Suph,	efratén . 2 Aquell hach dues mullers, e la
1Re 17,12	gran pahor. 12 David era fill de	efrateu , [*] del qual nós havem parlat
2Re 22,14	aquell. 14 Nostre Senyor tronarà;	el qui és molt alt darà la sua veu. 15 Él
1Re 1,5	'n a Anna una sola part, per què	él fo molt trist, car ell amava molt Anna,
1Re 2,36	casa, sí covandrà que hom prech per	él , e qu'ell que ofira un diner de argent
1Re 2,36	de argent e un tortel de pa e qu'	él que digua: “Yo us prech que vós ma
1Re 3,5	qual respòs: –Vet que són así. 5 On	él corech a Elí e li dix: –Vet mi así, cor
1Re 10,9	spatilles [*], axí que's partia d'	él , Déu mudà a ell altra cor. E tots

1Re 10,22	no. Nostro Senyor respòs: –Veus qu’	él és amagat en sa casa. 23 Donchs ells hi
1Re 13,8	e lo poble comensave’s a partir d’	él a poc a poch. 9 Donchs Saül dix:
1Re 14,52	acompanyava a si tots aquels qu’	él vaia éser hòmens forts e covinents a
1Re 15,3	e auciu Amalec e guasta tot ço qu’	él ha. Tu no perdons a ell de res, ne no
1Re 15,7	persaguí Amalech de Evilà entrò qu’	él fo vangut a Sur, qui és [*] la regiò de
1Re 15,12	Senyor tota la nit mercè. 12 E com	él sa fou levat de nits per anar a Saül al
1Re 16,1	car yo haja ell gitat a enrera, qu’	él no regna sobre lo poble d’Israell?
1Re 16,11	no’ns aciurem a manjar entrò qu’	él sia vengut ací. 12 Donchs Isayí tramès
1Re 16,21	ell, e ell amà molt David e féu d’	él son scuder. 22 Saül tramès a dir a
1Re 16,23	laugerament, e levors sa pertia d’	él lo maligne sparit. 1Re 17, Tit Capítol
1Re 17,22	David lexà en les tendes so qu’	él havia portat [*] e corech là on davia
1Re 17,37	mi de la mà del leó e de l’ós,	él ma deliurarà de la mà de aquest
1Re 17,49	lla pedra sa fichà en lo front d’	él , e caesch tot stès per terra. 50 Anaxí
1Re 18,11	ab la paret. David sa partí d’	él altra vagada. 12 Saül tamé David, per
1Re 18,12	ço com Déu era ab ell e s’ere d’	él partit. 13 Donchs Saül moch ell de si e
1Re 18,25	plaguéran a Saül. 25 [*] [*] Però	él ho feya ab intanciò que liuràs David
1Re 19,17	E Micol dix [*]: –Per ço com	él parlà a mi e’m dix: “Lexa-me’n
1Re 20,1	–Què he jo fet [*] a ton para, qu’	él me vol auciura? 2 E ell li respòs: –Déu
1Re 21,2	ho manà, que nangú no sabés per què	él ma tramès, ne null hom no sàpia [*] que
1Re 29,11	axí David e los hòmens qui éran ab	él levàran-sa [*] gran matí e que
2Re 3,10	ab David, axí com ell volia 10 qu’	él regna sobra la casa de Saül sens
2Re 8,14	coses que faia David e servían a	él . 15 [*] e faia juý e justícia a tot lo
2Re 12,3	aytal manjar e aytal beura com	él , e aytots dies dormia en son lit prop
2Re 20,8	streta qui era fort a masura d’	él matex e desobra era sint. E portava un
2Re 22,23	davant mi, e ells manaments d’	él no he moguts de mi matex. 24 [*] e
2Re 22,15	qui és molt alt darà la sua veu. 15	Él tramès les sues sagetes e destróví
1Re 1,10	Anna era irada ab amargós coratge,	ela plorava molt agrament a nostra Senyor,
1Re 1,13	de nangú. Donchs, Elí sa cuydà que	ela fos anbriagua. 14 [*] –[*] Repose’t
1Re 1,19	Senyor Déu hach ramanbrament d’	ela . 20 E com lo terma fo complit, ella
1Re 4,19	terma de infantar era prop. E, com	ela santí que ll’arca de Déu era presa e
2Re 5,9	e cases engir e antorn d’	ela e dins e comansà en Malorir e féu aquí
2Re 13,1	Amon, fill de David, fo anamorat d’	ela , 2 e amà-la fort, tant, que per ella
2Re 13,5	t’aparell de manjar e que te’n do	elavors . 6 E Amon féu-ho axí. E com lo
2Re 23,24	Azaell, frare de Joab, entre XXX;	Elcanà , fill de son avoncle, de Batlem; 25
1Re 1,23	stigua aquí contínuament. 23 E	Elchanà , son marit, dix a ella: –Tu fé so
1Re 17,8	Donchs, no són yo falisteu [*]?	Elegits un home de vosaltres qui’s
2Re 10,17	tot Israell e pasà Jordà e vench en	Elema , e los sirianchs aparallàran la
1Re 10,24	havets aquell que nostra Senyor ha	elet . E no és en tot lo poble hom que sia
1Re 16,10	dix a Ysayí: –Nostre Senyor no ha	elet nangun de aquests. 11 [*] –He yo
2Re 23,29	acohites; Notharí nethopatites; 29	Èleth , fill de Banaà, e aquest era
1Re 1,3	E en aquel loch stàvan II fills de	Elí , Ophní e Fineès, e éran praveras de
1Re 1,12	ses paraules davant nostra Senyor,	Elí , pravera, la comensà a raguadar en la
1Re 1,13	veu no era oýda de nangú. Donchs,	Elí sa cuydà que ela fos anbriagua. 14 [*]
1Re 1,17	ma dolor e de mon plor. 17 Lavors	Elí dix [*]: –Vé-te’n en pau, e lo
1Re 2,11	en la casa de nostra Senyor, devant	Elí , lo pravera. 12 Mas los fills da Elí
1Re 2,12	lo pravera. 12 Mas los fills da	Elí éran malvats e no conaxian pas nostro
1Re 2,20	sacrifici e lur vot. 20 E	Elí adonchs banaý Alcanà e a sa muller e
1Re 2,22	cresch davant nostra Senyor. 22	Elí era molt vell, e oí totes les coses
1Re 2,27	27 Donchs un homa de Déu vench a	Elí e dix a ell: –Aquestes coses diu
1Re 3,1	davant nostre Senyor, davant	Elí , e la paraula de nostra Senyor era

1Re 3,2	2 Asdavench-sa un dia que	Elí geÿa en son lit, e sos vulls éran ja
1Re 3,5	–Vet que són así. 5 On él corech a	Elí e li dix: –Vet mi así, cor tu m’has
1Re 3,5	–Vet mi así, cor tu m’has apallat.	Elí dix: –Yo no he tu apellat. Torna-ta
1Re 3,6	Samuel. Per què ell sa lavà e anà a	Elí : –Vet que yo són vangut perquè m’has
1Re 3,6	són vangut perquè m’has apellat.	Elí respòs: –[*] Yo no t’he apellat. E
1Re 3,8	Samuel, lo qual sa levà e anà a	Elí 9 e dix a ell: [*] –Vé-te’n e dorm
1Re 3,12	12 En aquell dia yo sositaré contra	Elí totes les coses que yo he parlades
1Re 3,15	pahor de manifestar la visió a	Elí . 16 Donchs Elí apallà Samuel e dix-
1Re 3,16	la visió a Elí. 16 Donchs	Elí apallà Samuel e dix-li: –O, Samuel,
1Re 4,11	de Déu fou presa, e los II fills de	Elí fóran morts [*]. 12 Asdavench-sa que
1Re 4,13	de pols. 13 E com ell fo vangut,	Elí seÿa sobra sa cella, guardava la
1Re 4,14	la ciutat comensà a plorar. 14 E	Elí [*] [*] [*] 15 [*] 16 [*] [*] Dix en
1Re 4,18	hach nomenada l’arque de Déu,	Elí caech en terra de la cella, prop la
1Re 14,3	fill de Fineàs, qui fo fill de	Elí , prevera, [*] portava una vestadura
1Re 16,6	E com ells fóran entrats, ell vahé	Eliab e dix: –E donchs, ést tu aquell que
2Re 23,34	fill de Aasbay, fill de Amacari;	Eliam , fill de Achitòfell, jeromites; 35
2Re 5,16	Elisua e Neph 16 e Gefia e Esimà e	Elidà e Elifàlech. 17 Axí oÿran los
2Re 5,16	e Neph 16 e Gefia e Esimà e Elidà e	Elifàlech . 17 Axí oÿran los falisteus que
2Re 23,34	Barom, fill de Zasar, archaties; 34	Elifèleth , fill de Aasbay, fill de
2Re 23,25	de Batlem; 25 Samà de Arari;	Elisachà de Arodí; 26 Eras de Faltí; Irà,
2Re 5,15	Sabaà e Natan e Salamó 15 e Iobar e	Elisua e Neph 16 e Gefia e Esimà e Elidà e
1Re 1,1	Alcanà, fill de Iaraboam, fill de	Eliüch , fill de Tauch, fill de Suph,
1Re 1,5	part, per què él fo molt trist, car	ell amava molt Anna, mas nostre Senyor
1Re 1,21	somplemniaal sacrifici e lo vot qu’	ell havia fet. 22 E Anna no hy anà pas,
1Re 1,23	E yo prech nostre Senyor qu’	ell complescha la tua paraula. Donchs Anna
1Re 1,26	conoxia. 26 Mas lavors Anna dix a	ell : –Sényer, sapiats per sert que yo són
1Re 1,27	per aquest infant. Jo’l pregué, e	ell ha donat a mi la demanda que yo li
1Re 1,28	e li requesí. 28 E per açò yo he a	ell donat a nostre Senyor a tots los dies
1Re 2,2	Déu, e no és nangun altra sinó	ell e no és nagun fort com lo nostro Déu.
1Re 2,3	partèscan de la tua boqua [*] e a	ell són aparallades les penses. 4 Lo arch
1Re 2,6	6 Nostra Senyor dóna mort e vida,	ell mena hom a infern e torna. 7 Nostra
1Re 2,16	16 E aquell que sacreficava deÿa a	ell : «Lexa cramar primerament lo grex
1Re 2,16	puys pren-ta’n a ta volentat.» E	ell deÿa: «No sarà axí, ans ma’n donaràs
1Re 2,20	banay Alcanà e a sa muller e dix a	ell : –Nostre Senyor ratrà a tu sament de
1Re 2,23	la porta del tabernacle. 23 Per què	ell dix: –Per què fets vosaltras aquestes
1Re 2,27	un homa de Déu vench a Elí e dix a	ell : –Aquestes coses diu nostre Senyor:
1Re 2,28	para en Agipta [*], 28 e yo alegí	ell de tots los trips d’Israell a mos obs
1Re 2,35	e sagon ma ànima, e yo adificaré a	ell fael casa, e ell irà davant mon untat
1Re 2,35	e yo adificaré a ell fael casa, e	ell irà davant mon untat tostemps. 36 E
1Re 2,36	que hom prech per él, e qu’	ell que ofira un diner de argent e un
1Re 3,2	vulls éran ja tanabrosos, enaxí qu’	ell no podia vaer 3 la lum de Déu anans
1Re 3,3	vaer 3 la lum de Déu anans qu’	ell fos apagat. E Samuel dormia en lo
1Re 3,6	altra vaguada Samuel. Per què	ell sa lavà e anà a Elí: –Vet que yo són
1Re 3,9	qual sa levà e anà a Elí 9 e dix a	ell : [*] –Vé-te’n e dorm e, si d’aquí
1Re 3,13	per lo seu paccat [*], per so com	ell sabia que sos fills éran malvats e ell
1Re 3,13	sabia que sos fills éran malvats e	ell no’ls castiguà. 14 [*] 15 Donchs
1Re 3,18	mi res [*]. 18 Donchs Samuel dix a	ell totes les paraules, enaxí que no li’n
1Re 3,19	cresquè, e nostra Senyor era ab	ell . E anch de les sues paraules no’n
1Re 4,13	son cap cubert de pols. 13 E com	ell fo vangut, Elí seÿa sobra sa cella,
1Re 6,5	d’Israell per saber si per ventura	ell aleugarà sa mà da vós [*]. 6 E

1Re 6,9	contra Besames, nós sabrem qu'	ell ha fet contra nós aquest gran mal. E
1Re 6,20	Senyor Déu [*], e quant sa partirà	ell de nós? 21 Donchs ells tramaterán
1Re 7,1	fill de Aminadab, per ço qu'	ell guardàs l'arque de nostre Senyor. 2
1Re 7,3	Senyor en servir aquel tot sol,	ell deliurarà vós de lles mans dels
1Re 7,9	d'Israell, e nostre Senyor oý	ell . 10 Esdavench-sa que, com Samuel
1Re 7,14	qu'ells havien toltes [*]. Donques	ell deliurà lo poble d'Israell de la mà
1Re 7,17	car aquí era la sua casa e aquí	ell jutjava lo poble d'Israell e aquí
1Re 8,1	VIII 1 Com Samuel fonch anvalit,	ell féu sos fills jutges sobre Israell. 2
1Re 8,5	a Samuell en Ratama 5 e diguéran a	ell : –Tu ést anvalit, e tos fills no van
1Re 8,15	rendes de lurs vinyes, per so qu'	ell do delma a sos faells misatgers [*].
1Re 8,20	axí com totes les altres gents. E	ell jutgarà nós e irà davant nós e farà
1Re 9,2	los fills d'Israell millor hom que	ell , e ell era pus alt que tot lo poble d'
1Re 9,2	d'Israell millor hom que ell, e	ell era pus alt que tot lo poble d'
1Re 9,6	angoxós per nós. 6 Lo qual dix a	ell : –Vet que en aquesta ciutat ha un home
1Re 9,6	de Déu e és noble hom, e tot so qu'	ell diu sdevé meyns de tot dupta. Donchs,
1Re 9,6	de tot dupta. Donchs, anem-nos a	ell , si per valtura nos ansenyarà ço per
1Re 9,8	-la a l'hom de Déu per so qu'	ell anseny a nós so que nós anam sercant.
1Re 9,12	e diguéran: –Así és. Veus qu'	ell és devant vós. Cuytat-vos, car ell
1Re 9,12	és devant vós. Cuytat-vos, car	ell és vangut vuy en aquesta ciutat, car
1Re 9,13	festa [*]. 13 E anats [*] anans qu'	ell munt en la muntayna per manjar-ne.
1Re 9,13	-ne. Lo poble no manjarà entrò qu'	ell sia vangut, car ell banayrà lo
1Re 9,13	entrò qu'ell sia vangut, car	ell banayrà lo sacrafici, e puys menjaran
1Re 9,16	sobra lo meu poble d'Israell, e	ell lo salvarà de la mà dels falisteus,
1Re 9,17	guardat Saül, nostra Senyor dix a	ell : –Aquest és l'home que yo t'havia
1Re 9,25	de la muntanya en la ciutat, e	ell parlava ab Samuel a un soller. E Saül
1Re 9,26	lit en lo soller e dormí [*]. 26 A	ell matí, com ells fóran lavats e lo dia
1Re 9,26	apallà Saül en lo soler e dix a	ell : –Leva't, e iràs-te'n. Donchs ell
1Re 9,26	–Leva't, e iràs-te'n. Donchs	ell sa levà, e amdosos axíran defora, ço
1Re 9,27	–Digues al servacial que pas e qu'	ell vaja danant nós un poch. E tu ature't
1Re 10,1	-lo sobra lo cap de Saül e basà	ell e dix: –Vet que nostra Senyor ha tu
1Re 10,9	axí que's partia d'él, Déu mudà a	ell altra cor. E tots aquells sanyals
1Re 10,9	E tots aquells sanyals vangéran a	ell aquell dia. 10 Donchs ells vanguéran
1Re 10,10	e [*] los profetas axíran a carera	ell [*], comansàran a profetitzar, e ell
1Re 10,10	[*], comansàran a profetitzar, e	ell ab ells. 11 E, com ells, qui dabans l'
1Re 10,11	l'havían conagut, vaéran qu'	ell era ab los profetes [*], diguéran los
1Re 10,13	entra los profetas? 12 [*] 13 E	ell sazà de profatitzar e vench en la
1Re 10,21	lo trip de Benjamín. 21 Donchs	ell aplaguà tot lo trip de Benjamín e tot
1Re 10,21	fill de Cis. Donchs ells cercàran	ell , e no poch éser atrobat. 22 Aprés açò,
1Re 10,22	a nostra Senyor, per saber si	ell vandria aquí o no. Nostro Senyor
1Re 10,24	tot lo poble hom que sia semblant a	ell . Tot lo poble cridà: –Nostra rey viva!
1Re 10,26	partida de lla host se n'anà ab	ell , los cors dels quals nostra Senyor
1Re 10,27	porà nós salvar? On ells haguéran	ell en meynspreu e no li portàran null do.
1Re 10,27	e no li portàran null do. E	ell faça samblant que no oýs nanguna cosa
1Re 11,6	nostre Senyor vench en Saül, e com	ell hach oýt aquestes paraules, ell fou
1Re 11,6	com ell hach oýt aquestes paraules,	ell fou irat molt, 7 e pres II bous e
1Re 12,6	pares de la terra de Agipta,	ell és present así. 7 Donchs, vós stats
1Re 12,11	e Berach e Gebtè e Samuel. E	ell deliurà vós de la mà de vostres
1Re 12,14	tamets a nostra Senyor e servits a	ell [*] e no anesprits la bocha de nostra
1Re 12,17	Jo apallaré nostre Senyor Déu e	ell donarà trons e pluges; lavors vós
1Re 12,22	seu poble per lo seu gran nom, car	ell ha jurat qu'ell faria de vós son

1Re 12,22	seu gran nom, car ell ha jurat qu'	ell faria de vós son poble. 23 Déu ma
1Re 12,24	tamets a nostra Senyor e servits a	ell en varitat de tot vostro cor, car vós
1Re 12,24	vistes les grans meravelles qu'	ell ha fetas en vós. 25 E si vós
1Re 13,1	havia un fill que havia un any com	ell comensà a regnar, e ell regnà sobre lo
1Re 13,1	un any com ell comensà a regnar, e	ell regnà sobre lo poble d'Israell per II
1Re 13,2	alegí a si IIM hòmens e havían ab	ell IIM en Macinàs, en lo munt de Bechel,
1Re 13,7	Galgala, e tot lo poble que saguia	ell era spaventat. 8 Asparà's VII dies,
1Re 13,9	a mi holocausts e sacrificis [*]. E	ell ofarí holocaust. 10 E com hach complit
1Re 13,10	[*], Samuel venc a Saül, e axí a	ell a carrera [*], 11 e Samuel li dix:
1Re 13,13	del Senyor, ton Déu, los quals	ell ha manats a tu. Car, si tu no haguesas
1Re 13,14	son cor e nostra Senyor ha manat a	ell que sia príncep sobra son poble, per
1Re 13,15	E Saül contà lo poble qui era ab	ell , e fóran trobats DC hòmens. 16 Ab Saül
1Re 14,2	qui era en lo camp. E havia ab	ell entorn DC hòmens. 3 E Achiàs, fill de
1Re 14,7	o a poch. 7 E l'ascuder dix a	ell : –Fes so que plàcia [*]. 8 Dix lavors
1Re 14,13	e [*] devant son scuder, qui saguia	ell . 14 E la primera occisió que Jonatàs e
1Re 14,20	cridà e tot lo poble qui era ab	ell . E vanguéran tro al loch on era la
1Re 14,39	si és esdevengut [*] per Jonatàs,	ell morà sens nanguna ramçó. E nangú de
1Re 14,45	paccat! Nostre Senyor sàpia qu'	ell no haurà vuy nangun mal, car ell ha
1Re 14,45	ell no haurà vuy nangun mal, car	ell ha obrat uy ab Déu. Donchs lo poble
1Re 14,45	Donchs lo poble deliurà Jonatàs qu'	ell no morís. 46 Saül se'n tornà e [*]
1Re 14,47	sobre lo poble d'Irraell,	ell sa combatia contra los anamichs tot
1Re 14,47	de Sabaà e contra los falisteus. E	ell sobrà tots aquells contra los quals
1Re 14,47	sobrà tots aquells contra los quals	ell sa girava. 48 E com ell hach ajustada
1Re 14,48	los quals ell sa girava. 48 E com	ell hach ajustada sa host, ell vencé
1Re 14,48	48 E com ell hach ajustada sa host,	ell vencé Amalech, e deliurà los fills d'
1Re 15,2	l'ancontrà en la carera, com	ell vania de Agipta. 3 Donchs, vé ara e
1Re 15,3	tot ço qu'él ha. Tu no perdons a	ell de res, ne no cobeigs nangunes de les
1Re 15,5	fos vangut a la ciutat de Amalech,	ell mès sos aguayts en un torent. 6 Saül
1Re 15,6	que per ventura no us ancloua ab	ell , car tu faïst misericòrdia a tots los
1Re 15,10	Senyor vench a Samuel e dix a	ell : 11 –Yo'm panet a mi yo he stablit
1Re 15,11	a mi yo he stablit Saül rey, car	ell ha desemparat mi e no ha complides les
1Re 15,12	de lles promeyes de la presa que	ell havia amanada de Amalech. Com Samuel
1Re 15,14	de nostre Senyor. 14 Samuel dix a	ell : –De quina veu és aquesta de folch del
1Re 15,20	anat en la carera per la qual m'ha	ell tramès e he amenat Gag, lo rey de
1Re 15,28	lo hy esquinçà. 28 E Samuel dix a	ell : –Nostre Senyor ha tolt vuy a tu tot
1Re 15,29	qui és millor que tu, 29 car	ell no perdonerà pas en aquells que ell
1Re 15,29	ell no perdonerà pas en aquells que	ell vençrà ne no sarà enflaqueït per
1Re 15,29	sarà enflaqueït per panitència, ne	ell no és hom, que faça panitència. 30
1Re 15,32	rey d'Amalech. Ladonchs Gag fou a	ell amanat, lo qual era molt gras, e
1Re 16,1	ne per què, tu, Saül, car yo haja	ell gitat a enrera, qu'él no regna sobre
1Re 16,4	se'n meravallàran e axíran a	ell a carera e diguéran-li: –Véns tu per
1Re 16,5	-li: –Véns tu per pau? 5 E	ell dix: –Hoch, [*] e són vangut per
1Re 16,5	a nostre Senyor. [*] Donchs	ell santifichà Ysaí e sos fills e apallà
1Re 16,6	6 E com ells fóran entrats,	ell vahé Eliab e dix: –E donchs, ést tu
1Re 16,9	9 E Ysaí li manà Saman, del qual	ell dix: –Encara nostre Senyor no ha
1Re 16,14	lo començà a turmentar e star en	ell per la volentat de nostre Senyor. 15
1Re 16,15	Senyor. 15 Los serfs diguéran a	ell : –Vet que lo maligna sparit ta
1Re 16,16	maligna sparit ta turmentarà, que	ell viula [*] e que tu ho sofiras pus
1Re 16,18	molt bel hom, e nostre Senyor és ab	ell . 19 Saül tramès sos misatges a Isayí e
1Re 16,21	E David vench a Saül e stech davant	ell , e ell amà molt David e féu d'él son

1Re 16,21	vench a Saül e stech davant ell, e	ell amà molt David e féu d'él son scuder.
1Re 16,23	prania sa viula e viulava davant	ell e confortava Saül, axí que ell ho
1Re 16,23	ell e confortava Saül, axí que	ell ho sofaria pus laugerament, e levors
1Re 17,7	sicles. E son scuder anava davant	ell . 8 E stava e cridava en la host dels
1Re 17,9	qui's combata ab mi [*]. 9 E si	ell me pot vençre, nós serem vostres
1Re 17,25	en aquell qui l'auciurà e donarà a	ell sa fila, e la casa de son para serà
1Re 17,26	en Israell. 26 E David dix [*] qu'	ell auciuria lo no circumcís qui gosava
1Re 17,32	ton serf e iré'm combatra contra	ell e auciuré'l. 33 Saül dix a David: –Tu
1Re 17,33	ne't poràs combatra contra	ell , car tu ést infant, e ell és hom
1Re 17,33	contra ell, car tu ést infant, e	ell és hom combatador de sa infantesa
1Re 17,39	David se hach sinta sa spasa [*],	ell comansà asajar si ell poria anar
1Re 17,39	sa spasa [*], ell comansà asajar si	ell poria anar armat, e no hu havia
1Re 17,48	de David, David sa cuytà e axí a	ell a carera [*], 49 e mès sa mà en la
1Re 17,51	David no tania spasa en la mà, 51	ell corech e stech sopra lo falisteu e
1Re 17,55	David combatre contra lo falisteu,	ell dix a Abner, príncep de sa cavallaria:
1Re 17,56	sé. 56 E al rey li dix: –Damana a	ell de qui és fill. 57 Donchs com David sa
1Re 17,58	cap del falisteu. 58 E Saül dix a	ell : –O donzell, de qual linatja ést tu? E
1Re 18,1	Saül, Jonatàs, lo fill de Saül, amà	ell tant, axí que ll'amava tant com ell
1Re 18,1	tant, axí que ll'amava tant com	ell matex. 2 Saül ratench ell aquell dia e
1Re 18,2	tant com ell matex. 2 Saül ratench	ell aquell dia e no li atorguà que tornàs
1Re 18,3	amistança ensemps, e Yonatàs amava	ell atrastant com si matex. 4 E despullàs
1Re 18,5	Saül sopra tots sos combatadors, e	ell playà molt a tot lo poble, e majorment
1Re 18,8	sinó M! Donchs, qual cosa dafal a	ell sinó sol lo regna! 9 D'aquell dia
1Re 18,10	sparit envahí Saül, enaxí qu'	ell comensava profetitzar en mig loch de
1Re 18,12	tamé David, per ço com Déu era ab	ell e s'ere d'él partit. 13 Donchs Saül
1Re 18,13	d'él partit. 13 Donchs Saül moch	ell de si e féu-lo conestabla de M
1Re 18,15	E Saül viu que David era molt savi;	ell lo comensà esquivar. 16 Mas tots los
1Re 18,20	e açò fonch dit a Saül e plach a	ell molt. 21 E Saül [*]: «Yo donaré
1Re 18,21	21 E Saül [*]: «Yo donaré aquella a	ell perquè li sia en escàndel e per so que
1Re 18,21	que lla mà dels falisteus sia sopra	ell .» [*] 22 Saül manà a sos serfs [*]:
1Re 18,27	ab los hòmens qu'èran desots	ell e aucís dels falisteus CC hòmens e
1Re 18,27	les al rey [*]. Donchs, Saül donà a	ell Michol, sa filla, per muller. 28 E
1Re 19,3	mon para [*] e yo parlaré de tu a	ell e jo faré a saber a tu tot ço que yo
1Re 19,4	pacar contra David, ton serf, car	ell no ha paccat contra tu, e les sues
1Re 19,6	e jurà e dix: –Sàpias sertament qu'	ell no serà mort. 7 Jonatàs apallà David e
1Re 19,7	davant Saül, e David fo davant	ell axí com solia éser dabans. 8 Un'altra
1Re 19,9	en sa mà, e David rotejava davant	ell . 10 E ell sa sforçà de farir David ab
1Re 19,10	e David rotejava davant ell. 10 E	ell sa sforçà de farir David ab la lansa e
1Re 19,11	E com Michol, sa muller, hach a	ell açò recomtat e dit: “Si tu no't
1Re 19,12	lo gità defora per una finestra, e	ell [*] fusch [*]. 13 E Michol pres una
1Re 19,18	coses [*] a Samuel, en Ramacha, on	ell e Samuel se n'anàran en Aioch, en
1Re 19,22	[*] Ladonchs fo Saül molt irat 22 e	ell matex anà en Ramacha e vench en una
1Re 19,22	sisterna qui és en Sochot, e aquí	ell demanà: –En qual loch són Samuel e
1Re 19,23	Ramacha. 23 [*] E fo fet que sopra	ell vench l'asparit de nostre Senyor, e
1Re 19,24	en Aioch, en Ramacha. 24 E ladonchs	ell sa despullà sas vestedures e
1Re 20,2	para, qu'él me vol auciura? 2 E	ell li respòs: –Déu te guard! Tu no moràs,
1Re 20,2	farà nanguna cosa gran ne pocha qu'	ell no m'ho digua. [*] 3 E altra vaguada
1Re 20,3	gràcia devant tos ulls. Per què	ell dirà: “No sàpia asò Jonatàs per ço que
1Re 20,7	“Ben stà”, pau sarà ab mi. E si	ell sarà irat e felló, sàpies que complida
1Re 20,12	la santència de mon para, e si	ell ma diu res de bé de tu, yo, aytantost,

1Re 21,11	Diguéran los sarvacials de Acís a	ell : –Donchs, és aquest David rey de la
1Re 21,13	Achís, qui és rey de Gech. 13 E com	ell fo davant Achís, ell mudà la sua boqua
1Re 21,13	Gech. 13 E com ell fo davant Achís,	ell mudà la sua boqua e la torsé, e féu
1Re 27,2	-sa'n ab DC hòmens qui éran ab	ell a Achís, fill de Moach, rey de Gech. 3
1Re 27,3	3 E habità David ab Chis a Gech. E	ell e sos hòmens e tota la sua casa e II
1Re 27,11	seu en tots los dies en los quals	ell habità en la terra dels falisteus. 12
1Re 28,3	e tot Israell féu gran plant sobra	ell , e sotaràran-lo en Ramacha, en la
1Re 28,8	-sa'n altres, e anà-sa'n là	ell e II hòmens ab ell, e una nit
1Re 28,8	e anà-sa'n là ell e II hòmens ab	ell , e una nit vanguéran a la fembra. Dix
1Re 29,3	dies [*]? E yo no he trobat en	ell nangun mal del dia ensà que fusch [*]
1Re 29,4	Donchs, en quina manera poria	ell fer pau [*], si no ab los prínceps
1Re 30,3	3 E com David e'quells qui éran ab	ell fóran vanguts en la ciutat e haguéran
1Re 30,4	e levàran-sa ab los qui éran ab	ell e planguéran e ploràran tant, tro que
1Re 30,8	ladres o no? E dix nostre Senyor a	ell : –Encalsa'ls. Car sens dupta tu'ls
1Re 30,9	's David e DC hòmens qui éran ab	ell e venguéran entrò en lo torent de
1Re 30,10	Basor, e aquí éran [*]. 10 [*] ab	ell ancalsàran aquels ladras, car CC n'
1Re 30,13	-li David: –De qual loch ést tu? E	ell respòs e dix: –Jo són servacial teu,
1Re 30,15	-me amanar a aquesta companya? E	ell respòs e dix: –Jura'm per Déu que no
1Re 30,21	a David e aquells qui éran ab	ell , e pujà David e al pobla saludà-lo
1Re 31,4	pres lo seu coltell e aucís-sa	ell matex. 5 Com l'ascuder de Saül vaé
1Re 31,5	mort, trasch son coltell e aucié's	ell matex. E fóran morts, donchs, en
2Re 1,6	dels falisteus acostàvan-sa a	ell , 7 e Saül regirà's e vaé mi e apalà
2Re 1,10	ànima és en mi. 10 »E steguí sobra	ell e aucís-lo axí com ell matex me
2Re 1,10	sobra ell e aucís-lo axí com	ell matex me havia dit, car yo sabia e
2Re 1,10	havia dit, car yo sabia e vaÿa qu'	ell no podia viura ne podia scapar a les
2Re 1,11	e tots los hòmens qui éran ab	ell faéran alò matex. 12 E plangueren e
2Re 1,15	Senyor Déu? 15 [*] E acostà's a	ell e matà'l. 16 Dix David en aquell que
2Re 2,3	David tots los hòmens qui anàvan ab	ell , cascú ab tot son alberch, e
2Re 2,29	Emperò Abner e aquells qui éran ab	ell anàran tota aquella nit per los camps
2Re 2,30	e no hy comtàran Azael, car ab	ell éran XX. 31 Emperò los servicials de
2Re 2,32	la nit Joab e aquells qui éran ab	ell e l'andamà matí, com sa faÿa dies,
2Re 3,9	aquella covinensa ab David, axí com	ell volia 10 qu'él regna sobra la casa de
2Re 3,20	e a tots aquells que éran vangut ab	ell . 21 E dix a David Abner: –Jo'm lavaré
2Re 3,31	a Joab e a tot lo pobla qui era ab	ell : –Esquinçats-vos les vostres
2Re 5,6	lo rey e tots aquells qui éran ab	ell en Jerusalem al jebuseu, habitador de
2Re 5,8	que aÿraven la ànima de David, qu'	ell lo faria senyor de la sua cavallaria.
2Re 5,10	tots dies, e nostre Senyor era ab	ell . 11 E lavors Hiram, rey de Thir,
2Re 5,12	que nostre Senyor havia confermat a	ell en rey sobra Israell e nostra Seyor
2Re 5,21	E David e aquells qui éran ab	ell pranguéran-les e aportàran-les-
2Re 6,2	2 e levà's David e anà-sa'n	ell e tot lo pobla ab ell dels hòmens de
2Re 6,2	e anà-sa'n ell e tot lo pobla ab	ell dels hòmens de Judà, per ço que
2Re 6,9	nostre Senyor Déu, e aquell dia	ell dix: «Quant entrarà la archa de Déu en
2Re 6,11	arquas, e banayí nostre Senyor Déu	ell e tota la sua casa. 12 E diguéran al
2Re 6,21	Senyor Déu, car jo jugaré davant	ell [*] 22 [*] e saré fet [*] més que no
2Re 8,4	MDCC a cavall e XXM hòmens a peu,	ell féu sagar los nirvis a tots los
2Re 8,6	guardava David en totes coses qu'	ell faÿa. 7 E David pres les armas d'aur
2Re 9,5	5 E lavors tramès lo rey David a	ell , e manàran-lo-hy [*]. 6 [*] E dix
2Re 10,9	lla companya era aparallada davant	ell a combatra e dratràs, trià dels
2Re 10,13	axí comançà Joab e lo poble qui ab	ell era, donàran batalla contra los
2Re 10,17	e combatéran fort e règeu contra	ell . 18 E Israell vancé-los, e fuschéran

2Re 11,1	e els seus servicials qui éran ab	ell e tots los fills de Israell als fills
2Re 11,2	dormit après migdia e, dementra qu'	ell anava per la sala del palau, vaé en
2Re 11,8	tantost lo rey li tramès de açò qu'	ell manjava. 9 Emperò Ories dormí davant
2Re 11,13	-lo David, e menjà e bagué ab	ell , e enbriagà-lo. E al vespra no volch
2Re 11,26	féu gran plant e gran dol sobra	ell . 27 E com hach tangut lo doll de son
2Re 12,3	aytots dies dormia en son lit prop	ell , car aytant la amava com si fos sa
2Re 12,4	car lo palagrí era vangut a	ell . [*] 5 E David fo fort irat e falló
2Re 12,17	-lo que's levàs de la terra, e	ell no's volch lavar ne volch manjar ab
2Re 12,19	volían dir a David. [*] 19 E vaent	ell que los sarvacials parlàvan gint,
2Re 12,23	d'allà on és. Jo iré d'uymés a	ell , e ell no tornarà a mi. 24 E David anà
2Re 12,23	on és. Jo iré d'uymés a ell, e	ell no tornarà a mi. 24 E David anà-sa
2Re 13,13	Fé axí, germà: diu-ho al rey, e	ell no t'ho nagarà. 14 Emperò Amon no's
2Re 19,38	fill teu, vaja ab mi, e jo faré a	ell tot so que tu vulles, e tot so que
2Re 19,40	sa'n lo rey en Galgala, e Canan ab	ell . Emperò tot lo poble de Judà havia
2Re 20,3	en Jerusalem, pres X concopines qu'	ell havia jaquides per guardar la casa, e
2Re 20,7	partí's d'aquí, e anàran ab	ell los hòmens de Joab e de Theretí e de
2Re 20,8	lo flanch, qui era fet en guisa qu'	ell lo podia traure tost [*]. 9 E dix Joab
2Re 20,10	car lavors Amassà no's guardava d'	ell ne havia vist lo coltell que Joab
2Re 20,16	que s'acost a mi, e parlaré ab	ell . 17 E Joab acostà's a ella, e dix
2Re 21,1	e per la sua casa de sanch, cor	ell aucís los gabonites. 2 [*] e dix-los
2Re 22,3	3 Déu meu fort, jo he sperança en	ell , scut meu e corn de la mia salut e
2Re 22,7	Senyor Déu e cridaré al Déu meu, e	ell oirà la mia viva veu del seu templa
2Re 22,19	car éran pus forts que mi. 19 E	ell acupà mi en lo dia de la mia aflicció
2Re 22,22	he fet nangunes coses males davant	ell . 23 Car tots los juýs de aquell són
2Re 22,31	scut de tots aquells qui speran en	ell . 32 E qui és Déu enfora nostre Senyor
2Re 23,8	axí tenra com lo verm del fust, e	ell ne aucís DCCC hòmens sol una veguada
2Re 23,9	que anà a lla batalla. 9 E après	ell sech Aliatzar, fill de son oncle Ahoi,
2Re 23,10	falisteus dentrò que les mans d'	ell falíran e's tanguéran ab lo coltell
2Re 23,16	[*] e aportàran-la a David. E	ell no'n volgué beura, mas sacrificà-la
2Re 23,21	gran esperança aquells qui éran ab	ell e tania en la sua mà una lança. E axí
2Re 23,21	en la sua mà una lança. E axí com	ell fou davallat a ell ab una vergua,
2Re 23,21	lança. E axí com ell fou davallat a	ell ab una vergua, trasch la lança de la
2Re 24,9	Joab liurà lo nombra dell poble	ell rey, e atrobàran que en Israell havia
2Re 24,20	e los seus servicials qui anàvan ab	ell . 21 E axí Aurena, anà e gità's en
1Re 3,18	li'n salà ninguna. E Ellí respòs:	- Ell és nostra Senyor. Ell farà so que lli
1Re 3,18	Ellí respòs: -Ell és nostra Senyor.	Ell farà so que lli plaurà. 19 Samuel
1Re 8,11	sobra ells. 10 [*] 11 [*] -[*]	Ell pandrà vostres fills, e manaran sas
1Re 8,14	e cuyneres e pastadores de pa. 14	Ell pandrà los vostres camps e les vostres
1Re 8,16	a sos faells misatgers [*]. 16	Ell tolrà a vós vostres serfs e vostres
1Re 8,17	àsens e matrà-los en sa obra. 17	Ell pendrà delme de vostre bastiar, e vós
1Re 12,5	nangú, ne has pres do [*]. 5	Ell dix a ells: -Nostre Senyor és mon
1Re 14,49	Saül: Jonatàs e Jesuí e Melchisua.	Ell havia II filles: la primera que
1Re 18,13	e féu-lo conestabla de M hòmens.	Ell anava e vania davant lo poble. 14 [*]
1Re 1,6	forment e la destranya en tant qu'	ella faÿa ratret que nostre Senyor li
1Re 1,7	tanchat son ventra. 7 E axí ho faÿa	ella cascan any com lo dia vania qu'ells
1Re 1,9	menjat en Siló aytant com li plach,	ella sa levà, e Allí, prevera, seÿa sobra
1Re 1,12	muntarà sobra son cap. 12 E axí com	ella multiplicava ses paraules davant
1Re 1,13	en la boqua entantivament, 13 e	ella parlava en son cor e no faÿa sinó
1Re 1,20	ela. 20 E com lo terma fo complit,	ella consabé e infantà un fill, e apellà
1Re 1,20	e apellà son nom Samuel, per ço car	ella havia damanat a nostre Senyor. 21

1Re 1,22	fet. 22 E Anna no hy anà pas, car	ella dix a son marit: –No hy iré pas entrò
1Re 1,23	23 E Elchanà, son marit, dix a	ella : –Tu fé so que has vist que sia bo e
1Re 1,24	que li tolch la let. 24 Mas, com	ella hach l’infant desletat, ella amenà
1Re 1,24	com ella hach l’infant desletat,	ella amenà ab si matexa [*] en Siló e pres
1Re 6,2	-nos en qual manera tornarem	ella en son loch. Los quals diguéran: –Si
1Re 6,9	-la anar. 9 E guardats-la, e si	ella munta per la carera de lles sues
1Re 6,9	contra nós aquest gran mal. E si	ella no sa’n va per aquella, nós sabrem
1Re 6,9	’n va per aquella, nós sabrem qu’	ella no ha fet a nós nangun mal [*]. 10
1Re 19,12	aquesta nit, tu moràs demà”, 12 e	ella lo gità defora per una finestra, e
1Re 28,10	yo muyra? 10 E Saül féu sacrament a	ella an nostra Senyor e dix-li: –Viva
1Re 28,13	Car tu ést Saül! 13 E dix lo rey a	ella : –No hajas paor. Di’m què has vist.
2Re 2,7	la casa de Judà que sia rey d’	ella . 8 Emperò Abner, fill de Ner, príncep
2Re 3,7	de Saül, e Abner antrà-sa’n a	ella . E dix Isbòsech, fill de Saül, a
2Re 5,9	David en la altesa de Sion e apallà	ella ciutat de David e féu edificació e
2Re 6,2	companyes, que seu lo xarobín sobra	ella . 3 E posàran l’archa de nostre
2Re 7,5	casa per ço que stigua e habit en	ella , 6 car yo no he habitat en casa del
2Re 11,4	-la vanir en casa sua e dormí ab	ella . E sobra la fembra aquella fou
2Re 11,5	après que llo rey hach jagut ab	ella , ella consabé. E d’aquí avant sasà
2Re 11,5	que llo rey hach jagut ab ella,	ella consabé. E d’aquí avant sasà que no
2Re 12,3	e puys havia-la nodrida [*], e	ella e sos fills menjàvan aytal manjar e
2Re 12,24	de la mort de son fill e dormí ab	ella . E anjendrà un fill e mès-li nom
2Re 13,2	2 e amà-la fort, tant, que per	ella fo malaut, e per ço que era encara
2Re 13,14	la forçàs, e hach major força que	ella e jach ab ella. 15 Emperò, com Amon
2Re 13,14	hach major força que ella e jach ab	ella . 15 Emperò, com Amon hach jagut ab
2Re 13,15	15 Emperò, com Amon hach jagut ab	ella , major fou l’oy que lli hach de
2Re 20,17	ab ell. 17 E Joab acostà’s a	ella , e dix ella a Joab: –Ést tu Joab? E
2Re 20,17	17 E Joab acostà’s a ella, e dix	ella a Joab: –Ést tu Joab? E dix Joab: –Jo
1Re 9,11	pohar aygua, e ells diguéran a	ellas : –És así lo vaent? 12 Elles
2Re 12,11	davant tu matex, e dormiran ab	elles davant tu matex. 12 E, per so com tu
2Re 20,3	e anch daspuys David no antrà en	elles , ans stagéran tancadas fins que
1Re 9,12	a ellas: –És así lo vaent? 12	Elles responguéran e diguéran: –Así és.
1Re 1,25	un vadell e ofaríran l’infant e	Ellí , lo pravera, lo qual no’s prania
1Re 3,18	enaxí que no li’n salà nanguna. E	Ellí respòs: –Ell és nostra Senyor. Ell
1Re 4,4	seÿa sobra xarobín. E los fils da	Ellí éran ab l’archa de la amistança [*].
1Re 1,7	cascun any com lo dia vania qu’	ells anàvan a la casa da nostre Senyor
1Re 1,25	l’infant era molt patit. 25 Donchs	ells sacrificàran un vadell e ofaríran l’
1Re 1,28	a tots los dies de sa vida. Donchs,	ells adoràran aquí nostra Senyor, e Anna
1Re 2,14	ho prania a sos obs. Enaxí ho faÿan	ells a tots aquells del pobla de Israell
1Re 2,15	vania en Siló. 15 Nalex anans qu’	ells cramàsan lo grex del sacrifici, vania
1Re 2,20	has donat a nostre Senyor. Donchs	ells sa’n tornàran en lur casa. 21 E
1Re 4,6	com los falisteus oÿran los crits,	ells diguéran: –Quina veu e quin crit és
1Re 4,8	e diguéran: 8 –Guay a nós! Car	ells no fóran hir ni dabans tan alegres
1Re 5,3	l’archa de nostra Senyor, on	ells pranguéran Dagon e tornàran-lo en
1Re 5,8	portar entorn nostra regió. Donchs	ells la se’n portàran. 9 E com ells la sa
1Re 5,9	ells la se’n portàran. 9 E com	ells la sa’n portàvan, la mà de nostre
1Re 5,10	así mateys sitis de pells. 10 Doncs	ells tramatéran l’archa de nostra Senyor
1Re 5,12	Senyor era molt agreujada sobra	ells , car los hòmens qui no éran stats
1Re 6,10	fet a nós nangun mal [*]. 10 Doncs	ells ho féran en la manera dita [*]. 11
1Re 6,14	aquell loch havia una gran pedra, e	ells tranchàran los fusts de la careta e
1Re 6,18	Albech lo gran, sobre lo qual	ells posàran l’archa de nostre Senyor, la

1Re 6,21	sa partirà ell de nós? 21 Donchs	ells tramateran misatges als habitants de
1Re 6,21	de Canachirion e digueran a	ells : –Los falisteus han davallada l'
1Re 7,4	d'Israell traguéran de mig loch d'	ells déus stranys [*]. 5 Samuel dix:
1Re 7,7	dels falisteus, vanguéran sobra	ells , e com los fills d'Israell haguéran
1Re 7,7	fills d'Israell haguéran açò oýt,	ells haguéran gran pahor dells falisteus.
1Re 7,11	de Israell als falisteus, enaxí qu'	ells los ancalsàran tro en un loch que era
1Re 7,14	ratudas als fills d'Israell qu'	ells havien toltes [*]. Donques ell
1Re 7,17	los demunt dits lochs, 17 e puigs	ells sa'n retornàran en Rathama, car aquí
1Re 8,3	ans trastornàran après cobeia, car	ells pranguéran dons e giràran lo
1Re 8,6	desplach a Samuel, per tal com	ells havían dit: «Dóna a nós rey que nos
1Re 8,7	veu del poble e totes les coses qu'	ells dían a tu. Car ells no han pas en tu
1Re 8,7	les coses qu'ells dían a tu. Car	ells no han pas en tu meynspreu, mes mi,
1Re 8,7	mes mi, que yo regne sobra	ells . 8 [*] E anaxí com ells han a mi
1Re 8,8	regne sobra ells. 8 [*] E anaxí com	ells han a mi desemperat e han servit
1Re 8,9	ara lur veu, emperò digues anans a	ells la draturea del rey qui regnarà sobra
1Re 8,9	draturea del rey qui regnarà sobra	ells . 10 [*] 11 [*] –[*] Ell pandrà
1Re 9,3	-te'n a cercar les someres. E com	ells fóran pasats los munts de Afraÿm 4 e
1Re 9,5	e no les hi trobàran. 5 E com	ells fóran vanguts en la terra de Suf e no
1Re 9,11	homa de Déu. 11 E com muntàran [*],	ells trobàran donzelles qui anàvan pohar
1Re 9,11	donzelles qui anàvan pohar aygua, e	ells digueran a ellas: –És así lo vaent?
1Re 9,14	qui saran apallats. [*] 14 Donchs	ells muntàran a la ciutat, e com ells
1Re 9,14	ells muntàran a la ciutat, e com	ells anaven per mig loch de la ciutat,
1Re 9,14	loch de la ciutat, Samuel aparech a	ells [*]. 15 Nostre Senyor havia ravellat
1Re 9,26	e dormí [*]. 26 A ell matí, com	ells fóran lavats e lo dia era ja clar,
1Re 9,27	Samuel e Saül. Capítol X 27 E com	ells fóran devalats en la darera part de
1Re 10,5	lles profetes [*], e hauran davant	ells un saltiri e un tempen [*], e ells
1Re 10,5	ells un saltiri e un tempen [*], e	ells profeteran. 6 E l'asparit de nostre
1Re 10,6	davalarà [*], e tu profetaràs ab	ells ensemps e tu seràs mudat en altra
1Re 10,10	a ell aquell dia. 10 Donchs	ells vanguéran al damunt dit coll, e [*]
1Re 10,10	comansàran a profetitzar, e ell ab	ells . 11 E, com ells, qui dabans l'havían
1Re 10,11	e ell ab ells. 11 E, com	ells , qui dabans l'havían conagut, vaéran
1Re 10,21	entrò a Saül, fill de Cis. Donchs	ells cercàran ell, e no poch éser atrobat.
1Re 10,22	no poch éser atrobat. 22 Après açò,	ells demenàran consell a nostra Senyor,
1Re 10,23	él és amagat en sa casa. 23 Donchs	ells hi coraguéran e amanàran-lo, e
1Re 10,27	–Donchs, aquest porà nós salvar? On	ells haguéran ell en meynspreu e no li
1Re 11,2	E Naàs, [*] fills de Amon, respòs a	ells : –Yo faré aytall pau a vós, que
1Re 11,3	d'Israell. 3 Lavors digueran a	ells los pus vells hòmens de la ciutat de
1Re 11,5	ha lo poble ne per què plòran? E	ells lo hy comtàran. 6 E l'asperit de
1Re 12,5	ne has pres do [*]. 5 Ell dix a	ells : –Nostre Senyor és mon testimoni [*],
1Re 12,5	que jo us haja res fet [*]. E	ells responguéran: –Bo és axí. 6 Samuel
1Re 12,9	e alogà'ls en aquest loch. 9 E	ells oblidàran lo Senyor, lur Déu, los
1Re 13,6	mateys éser posats en loch stret,	ells haguéran por, car lur poble era fort
1Re 13,6	poble era fort turmentat, per què	ells s'amagàran en coves e fosses [*]. 7
1Re 13,16	fill, lo poble qui fou trobat ab	ells éran en Gabaà de Benjamín. Los
1Re 14,9	anam sobra aquests barons [*]. 9 Si	ells nos dían enaxí: “Sperats-nos entrò
1Re 14,9	en nostra loch e no anem dentrò	ells . 10 Mas si ells nos dien: “Vanits-
1Re 14,10	e no anem dentrò ells. 10 Mas si	ells nos dien: “Vanits-ne a nós”, nós
1Re 14,10	“Vanits-ne a nós”, nós anem a	ells , car nostra Senyor aquells ha liurats
1Re 14,13	muntà amunt graponant [*]. Com	ells haguéran vista la cara de Jonatàs,
1Re 14,34	-vos per tot lo poble e diets a	ells que cascú aduga a mi son bou o son

1Re 15,4	Saül ho manà al poble, e comtà	ells axí com hom comta anyells, e trobà CC
1Re 15,9	aquelles destruir. Donchs	ells duguastàran tot so que era vill e de
1Re 16,5	Ysaí e sos fills e apallà	ells al sacrifici. 6 E com ells fóran
1Re 16,6	e apallà ells al sacrifici. 6 E com	ells fóran entrats, ell vahé Eliab e dix:
1Re 17,51	que'l pus fort d'èls era mort,	ells fusquéran, 52 e los fills d'Israell
1Re 19,8	e David axí defora e combaté contra	ells e vancé aquells, anaxí que fugíran
1Re 19,20	servents per pendra David. Com	ells vaéran la companya dels profetes qui
1Re 19,20	e Samuel qui stava entre	ells , l'asparit de nostre Senyor entrà en
1Re 19,20	asparit de nostre Senyor entrà en	ells , e comansàran a profetitzar. 21 E com
1Re 27,11	car «per vantura parlàran contra	ells : «Aquestes coses faïa David.»» E açò
1Re 30,8	·ls pendràs e amanaràs la presa qu'	ells han tolta. 9 Lavà's David e DC
1Re 30,19	19 [*] e totes les coses sues qu'	ells havían aportades e portà-se-n'ho
2Re 3,23	Joab e tota la companya qui éran ab	ells vanguéran despuys e tantost comtàran
2Re 5,3	e al rey féu covinensa e pau ab	ells en Habron davant nostre Senyor Déu, e
2Re 7,24	tostemps e tu, Senyor, ést fet a	ells en Déu. 25 E ara sucita e raferma
2Re 10,14	los sarienchs éran fuyts, fusquéran	ells aytambé [*] e antràran-sa'n en la
2Re 12,17	's volch lavar ne volch manjar ab	ells . 18 E sdavench-sa que llo VII dia
2Re 12,19	–Adonchs, mort és l'infant? E	ells diguéran: –Mort és. 20 E llavò's
2Re 13,36	fills del rey cridant e plorant, e	ells e al rey e alls servacials faéran
2Re 19,7	–los del greuja que has fet a	ells . Jo jur a Déu que, si tu no levas,
2Re 20,4	de Judà e tu sies present ací ab	ells . 5 E anà Massè per ajustar los hòmens
2Re 21,2	car los d'Israell havían jurat a	ells que no'ls auciuéran, e Saül volch-
2Re 21,5	volets que fasa a vosaltres? 5 E	ells diguéran al rey: –Nós davem destruir
2Re 21,10	de les meses entrò que ploch sobra	ells , e no hy jaquia acostar los aucells
2Re 22,8	car Déu és anfalónits contra	ells . 9 E pujà foch de les sues narills, e
2Re 22,23	de aquell són stats davant mi, e	ells manaments d'él no he moguts de mi
2Re 22,38	–he e no me'n tornaré dentrò qu'	ells haja consumats. 39 Yo'ls consumaré e
1Re 7,6	que orem a nostre Senyor per vós. 6	Ells vanguéran en Masfat e ploràran devant
1Re 9,10	–Molt és bo so que has dit. [*]	Ells anàran en la ciutat on era l'homa de
1Re 10,2	qui saltaran envers grans coves.	Ells diran a tu: «Les someras són
1Re 12,4	aquell: uy jo us ho restituiré. 4	Ells responguéran: –Tu no has nangú de nós
1Re 13,5	axí spesos com l'arena en la mar.	Ells se n'anàran e ficàran lurs tendes en
1Re 19,22	són Samuel e David? E fon-li dit:	– Ells són en Aiot, en Ramacha. 23 [*] E fo
2Re 22,42	e jo destruir-los-he. 42	Ells cridaràn a nostre Senyor, e no hy
1Re 17,5	d'alt e I palm. 5 E havia un	elm de aram sobra son cap, e era vastit de
1Re 17,38	de sas vastadures e posà-li un	elm sobra son cap e vastí-li son sberch.
1Re 29,2	qui era en Jazarael. 2 Els vargés e	els majorals dels falisteus anàvan da C en
2Re 11,1	a la batalla, David tramès Joab e	els seus servacials qui éran ab ell e tots
1Re 29,2	la font qui era en Jazarael. 2	Els vargés e els majorals dels falisteus
1Re 4,6	en la host dels hebreus? E levors	éls conaguéran que lla archa de la
1Re 4,7	és vanguda en la host. 7 Donchs	éls [*] [*] [*] gamagàran e diguéran: 8
1Re 4,9	no serviscats als hebreus axí com	éls han sarvit a vós. Confortats-vos e
1Re 5,4	son loch. 4 E en l'altra dia [*]	éls trobàran Dagon caüt que gaïa sa cara
1Re 6,4	és la que nós li davem retra [*]? E	éls responguéran: 5 –Vós farets V
1Re 8,22	la lur veu e stablex rey sobra	éls . E Samuel dix al poble d'Israell:
1Re 11,15	nostra Senyor [*]. 15 [*] E aquí	éls sacraficàran sacraficis paseficables
1Re 14,36	matí sia vangut. E no laxàran un d'	éls viu. [*] Dix lo pravera: –Anem
1Re 17,51	falisteus vaéran que'l pus fort d'	éls era mort, ells fusquéran, 52 e los
1Re 19,16	vangéran en la casa da David,	éls trobàran la imatga en son lit [*]. 17
1Re 28,23	–lo, e finalment oyí la veu d'	éls e levà's de la terra e asech-sa

2Re 20,8	Ciba fill de Brocrí. 8 E com	éls fóran de prop una pedra gran qui és en
1Re 1,19	sa cara en diverses maneres. 19	Éls sa lavàran al matí e adoràran devant
1Re 2,25	Déu, qual pragarà per aquell?	Éls no oýran la veu de lur para, perquè
1Re 2,9-10	anconrades de la terra e donarà l'	emperí al seu rey e axalçarà lo corn dell
1Re 8,9	a tu. 9 Donchs, tu ou ara lur veu,	emperò digues anans a ells la draturea del
1Re 20,13	t'ho fas a saber. 13 [*] Si,	emperò , la malísia de mon para sarà contre
1Re 30,2	Emperò no havían nangú mort,	emperò anàvan-sa'n e manàvan-los-se
1Re 31,10	de Saül en lo temple de Staroch,	emperò lo cors seu panjàran en lo mur de
2Re 3,1	era molt pus fort. La casa de Saül,	emperò , com més anava, aminvava e pus
2Re 3,39	[*] és vuy caüt en Israel? 39 Jo,	emperò , com sia novel rey e poch ha untat,
2Re 8,4	a tots los cavalls dells càreus,	emperò jaquí C càreus. 5 E vanguéran
2Re 8,18	e Sarañas era consaller, 18	emperò Banñas [*] era sobra Sarechí [*]
2Re 9,12	un fill patit que havia nom Michà,	emperò tota la casa de Sibà servia a
2Re 13,21	fo fort falló e fort irat,	emperò no volch res dir a Amon [*]. 22 E
2Re 19,28	noent sinó a la mort. Tu, senyor,	emperò has posat mi, servecial teu, als
2Re 20,26	e Abitar eren preveres. 26 Iram,	emperò , era propi prevere de David. 21, Tit
2Re 23,6	si matexa que no brot. 6 Aquells,	emperò , qui pàsan los manaments de Déu, a
2Re 24,16	stenas d'aquí avant la tua mà! E	emperò l'àngel de nostre Senyor Déu era
1Re 15,35	vida, entrò en los dies de sa mort.	Emperò Samuel plorà per ço com nostre
1Re 21,5	dels servecials han stats sants.	Emperò aquesta carera és leja, mas sarà
1Re 28,3	del meu cap e de la mia parsona. 3	Emperò Samuel morí, e tot Israell féu gran
1Re 28,4	posàran les lurs tendes en Suiram.	Emperò Saül ajustà tot Israell e vench-
1Re 28,19	los fills d'Iraell als falisteus.	Emperò tu e los fills teus serets ab mi
1Re 29,2	anàvan da C en C e de M en M.	Emperò David e los seus hòmens éran en la
1Re 30,2	de les manors entrò a les majors.	Emperò no havían nangú mort, emperò anàvan
2Re 1,17	mort lo untat de nostra Senyor." 17	Emperò David féu gran plant sobra Saül e
2Re 2,8	casa de Judà que sia rey d'ella. 8	Emperò Abner, fill de Ner, príncep de la
2Re 2,29	Israell ne escomoguéran batalla. 29	Emperò Abner e aquells qui éran ab ell
2Re 2,31	Azael, car ab ell éran XX. 31	Emperò los servicials de David auciéran
2Re 3,31	fets plan davant lo cors de Abner.	Emperò lo rey David saguia lo lit ab què
2Re 4,4	stranys entrò en aquel temps. 4	Emperò Jonatàs [*] havia haüt un fill qui
2Re 4,12	-los sobra la cisterna en Habron.	Emperò lo cap de Isbòsech portàran en
2Re 5,7	tant és fort la ciutat nostra." 7	Emperò David pres la torra e la alta de
2Re 8,16	a tot lo poble d'Israell. 16	Emperò Joab fill de Servià era senyor
2Re 9,10	li a manjar e tot so que obs haja.	Emperò Mifibòsech, fill dell senyor teu,
2Re 11,1	-los e asetjàran Rabaat.	Emperò David romàs en Jerusalem. 2
2Re 11,9	li tramès de açò qu'ell manjava. 9	Emperò Ories dormí davant la porta del rey
2Re 13,14	al rey, e ell no t'ho nagarà. 14	Emperò Amon no's volch star que no la
2Re 13,15	força que ella e jach ab ella. 15	Emperò , com Amon hach jagut ab ella, major
2Re 13,21	plorant e quax com a viuda. 21	Emperò , com David hach oïdes aquestes
2Re 13,37	tots gran plor e gran plant. 37 [*]	Emperò David plorà e planch molt de temps
2Re 19,8	la porta e anàvan-lo veura.	Emperò Israell fugí e anà-sa'n a les
2Re 19,11	de tot Israell vench al rey. 11	Emperò lo rey David tramès Sadoch e
2Re 19,18	rey e que faésan lo seu menament.	Emperò Sameý [*] gità's davant lo rey e
2Re 19,24	E jurà-li David que no moria. 24	Emperò Mifibòsec axí a carera al rey ab
2Re 19,26-27	que no aní ab tu, senyor, rey.	Emperò servicial són teu [*], fes de mi,
2Re 19,32	avant, si lo rey ho volgués. 32	Emperò Batzalai era fort vell, car era en
2Re 19,40	lo rey en Galgala, e Canan ab ell.	Emperò tot lo poble de Judà havia menat lo
2Re 21,2	gabonites. 2 [*] e dix-los-ho.	Emperò los gabonites no són dels fills d'
2Re 23,23	qui éran maravalosament forts.	Emperò no era pervangut entrò a III. David

2Re 24,4	meu, vulla ara comtar lo poble? 4	Emperò la paraula del rey, sobra aquella
1Re 1,1	la ciutat de Ramathaimsofim, qui és	en lo munt de Afrayim, lo qual hach nom
1Re 1,3	e a sacraficar a nostro Senyor	en Silló. E en aquel loch stàvan II fills
1Re 1,3	a nostro Senyor en Silló. E	en aquel loch stàvan II fills de Elí,
1Re 1,6	la anguoxava forment e la destranya	en tant qu'ella faÿa ratret que nostre
1Re 1,9	com Anna hach bagut e menjat	en Siló aytant com li plach, ella sa levà,
1Re 1,11	yo daré aquell a nostra Senyor	en tots los dies de la sua vida, e raor no
1Re 1,12	pravera, la comensà a raguadar	en la boqua entantivament, 13 e ella
1Re 1,13	entantivament, 13 e ella parlava	en son cor e no faÿa sinó moura los lavis,
1Re 1,17	17 Lavors Elí dix [*]: -Vé-te'n	en pau, e lo Senyor d'Israell don a tu la
1Re 1,18	sa carera e menjà e no mudà sa cara	en diverses maneras. 19 Éls sa lavàran al
1Re 1,19	tornàran-sa'n e vanguéran	en lur casa, en Ramacha. Donchs Alquenà
1Re 1,19	-sa'n e vanguéran en lur casa,	en Ramacha. Donchs Alquenà jach ab Anna,
1Re 1,21	son marit, e tota sa companya	en Siló per sacraficar ab nostra Senyor
1Re 1,24	ella amenà ab si matexa [*]	en Siló e pres III vadells e III almunts
1Re 1,24	de vi e amanà aquel a nostra Senyor	en Siló, e l'infant era molt patit. 25
1Re 2,1	Senyor, e lo meu cor s'és axellçat	en lo meu Déu. La mia boqua és uberta
1Re 2,3	paraullas ne no us glorificets	en parlar argulosament. Les velles coses
1Re 2,11	sua casa. E l'infant era ministra	en la casa de nostra Senyor, devant Elí,
1Re 2,13	praveres, ans faían molt de mal	en lo setgle e a lo poble. E com algú
1Re 2,13	e havia una losa ab III arpions	en sa mà 14 e matia aquella en sa sitra o
1Re 2,14	arpions en sa mà 14 e matia aquella	en sa sitra o caldera o olla [*], e tot so
1Re 2,14	del pobla de Israell que vania	en Siló. 15 Nalex anans qu'ells cramàsan
1Re 2,15	vania lo serf del pravera e deÿa	en aquell qui sacrificava: «Dóna a mi de
1Re 2,19	una patita gonella, la qual portava	en los dies qui éran stablits com vanían
1Re 2,19	dies qui éran stablits com vanían	en Siló ab son marit per sacrificar
1Re 2,20	Senyor. Donchs ells sa'n tornàran	en lur casa. 21 E nostra Senyor vasità
1Re 2,22	totes les coses que son fills faían	en tot Israell e en qual manera gayán en
1Re 2,22	son fills faían en tot Israell e	en qual manera gayán en les fembres qui
1Re 2,22	tot Israell e en qual manera gayán	en les fembres qui vatlan a la porta del
1Re 2,27	yo apertament a [*] ton para	en Agipta [*], 28 e yo alegí ell de tots
1Re 2,28	tots los trips d'Israell a mos obs	en pravera, perquè muntàs al meu altar e
1Re 2,29	los quals yo mané que fósan oferts	en lo meu temple? [*] E tu has honrats més
1Re 2,36	's qua qualquaqual romandrà	en la tua casa, sí covandrà que hom prech
1Re 3,1	de nostra Senyor era preciosa	en aquell temps, no era visió manifesta. 2
1Re 3,2	Asdavench-sa un dia que Elí geÿa	en son lit, e sos vulls éran ja
1Re 3,3	qu'ell fos apagat. E Samuel dormia	en lo templa de nostra Senyor, on era la
1Re 3,9	Donchs Samuel se n'anà e dormí	en son lit. 10 E nostre Senyor lo vench
1Re 3,11	-Vet que yo fas aytal stabliment	en Israell, que cascú home oja ab II
1Re 3,19	sues paraules no'n caec nanguna	en terra que no s'asdavangués. 20 D'on
1Re 3,21	21 E nostro Senyor volch aparer	en Silló, on havia stat ravellat a Samuel
1Re 3,21	la paraula que Samuel dix sdevench	en tot lo poble d'Israell. Tit Capítol
1Re 4,1	Tit Capítol IIII 1 E sdavench-sa	en aquell temps que los falisteus se
1Re 4,1	que los falisteus se ajustàran	en batalla contra lo poble d'Israell, e
1Re 4,1	Israell axí a carera als falisteus	en batalla e ficà ses tendes prop la pedra
1Re 4,1	la Ajuda, e los felisteus venguéran	en Afet 2 e ordonaren lur host contra lo
1Re 4,2	d'Israell fugí als falisteus, e	en aquel contrast fóran morts per los
1Re 4,3	de nostro Senyor, [*] e vingua	en mig loch de nós, per ço que saul a nós
1Re 4,4	anamichs. 4 Donchs tramatéran	en Siló e féran aportar la archa de la
1Re 4,5	arquas de nostra Senyor fou vanguda	en les tendes, tot lo poble d'Israell

1Re 4,6	veu e quin crit és aquest qui és	en la host dels hebreus? E levors éls
1Re 4,6	de nostra Senyor és vanguda	en la host. 7 Donchs éls [*] [*] [*]
1Re 4,10	d'Iraell fo vançut, e cascú fugí	en son tabernacle, e gran mortaldat fo en
1Re 4,10	son tabernacle, e gran mortaldat fo	en lo poble d'Iraell, car XXXM n'hi
1Re 4,12	la host del trip de Benjamín vench	en Siló aquel dia matex e havia son
1Re 4,16	[*] [*] [*] 15 [*] 16 [*] [*] Dix	en aquell: [*] –En qual manera és açò
1Re 4,17	e gran mortaldat és stada feta	en lo poble, e abdós tos fills són morts
1Re 4,18	nomenada l'arque de Déu, Elí caech	en terra de la cella, prop la porta, e
1Re 5,1	aquella de la pedra de la Ajuda	en Asot. 2 E matéran-la en lo temple de
1Re 5,2	la Ajuda en Asot. 2 E matéran-la	en lo temple de Dagon e asiguéran aquella
1Re 5,3	de Assot se lavàran per lo matí	en l'altra dia, veus que Dagon, lur déus,
1Re 5,3	que Dagon, lur déus, ja'ya enclín	en terra, davant l'archa de nostra
1Re 5,3	pranguéran Dagon e tornàran-lo	en son loch. 4 E en l'altra dia [*] éls
1Re 5,4	e tornàran-lo en son loch. 4 E	en l'altra dia [*] éls trobàran Dagon
1Re 5,4	Dagon caüt que ga'ya sa cara	en terra, [*] e lo cap da Dagon e abdues
1Re 5,5	praveres de Dagon [*] no calsigàran	en aquel loch en Asot dentrò en aquest dia
1Re 5,5	[*] no calsigàran en aquel loch	en Asot dentrò en aquest dia de vuy. 6 La
1Re 5,5	en aquel loch en Asot dentrò	en aquest dia de vuy. 6 La mà de nostro
1Re 5,6	los hòmens d'Azot [*] e farí Zaot	en les pus sacretes parts de les natges, e
1Re 5,6	viles e los camps sa escalfàran	en mig loch de aquella regiò, e rates
1Re 5,6	e gran confusió de mort fo feta	en la ciutat. 7 E com los hòmens de Azot
1Re 5,10	l'archa de nostra Senyor	en Caron. [*] Cridàran los hòmens [*] e
1Re 5,11	l'archa del déu d'Iraell e torn	en son loch, per so que no aucia nós de
1Re 5,12	qui no éran stats morts éran farits	en la pus sacreta part de lurs natges de
1Re 6,1	la arqua de nostra Senyor fou	en la ragió dels falisteus per VII mesos.
1Re 6,2	del Déu d'Iraell? Ensenyats-nos	en qual manera tornarem ella en son loch.
1Re 6,2	-nos en qual manera tornarem ella	en son loch. Los quals diguéran: –Si vós
1Re 6,7	a lla careta, e ancloets los vadels	en una casa. 8 E [*] matets l'archa de
1Re 6,8	matets l'archa de nostre Senyor	en la careta e los vaxells d'aur que vós
1Re 6,8	li havets pagat [*] e matets-ho	en una patita caxa de prop l'archa e
1Re 6,10	mal [*]. 10 Doncs ells ho féran	en la manera dita [*]. 11 [*] 12 [*] E
1Re 6,13	hòmens de Betzames culían forment	en una val, e com [*] vaéran l'archa de
1Re 6,14	goig [*]. 14 E la carreta vench	en un camp de Josuè de Betsames e stech
1Re 6,15	la archa [*] e la patita capsa [*],	en la quall éran los vaxells d'aur, e
1Re 6,15	sacrificis a nostre Senyor	en aquell dia. 16 E V dels prínceps dels
1Re 6,16	qui vaéran açò tornàran-se'n	en Caron en aquell dia. 17 Aquestes són
1Re 6,16	açò tornàran-se'n en Caron	en aquell dia. 17 Aquestes són les
1Re 6,21	[*]. Venits e portats-la-us	en la vostra ciutat. 1Re 7, Tit Capítol VII
1Re 7,1	de nostra Senyor e matéran-la	en la casa de Minadab, en Gabaà, e
1Re 7,1	matéran-la en la casa de Minadab,	en Gabaà, e santificàran Aletzar, fill de
1Re 7,2	ensà que lla archa del Senyor stech	en Chariarim los dies fóran complits enaxí
1Re 7,3	e daretz vostra cor a nostre Senyor	en servir aquel tot sol, ell deliurarà vós
1Re 7,5	–Ajustats tot lo poble d'Iraell	en Masfat, que orem a nostre Senyor per
1Re 7,6	Senyor per vós. 6 Ells vanguéran	en Masfat e ploràran davant nostra Senyor
1Re 7,6	Samuel jutjà los fills d'Iraell	en Masfat. 7 E com oýran açò los prínceps
1Re 7,11	enaxí qu'ells los ancalsàran tro	en un loch que era desota Betear. 12 E
1Re 7,13	e no gosàran despuys vanir	en los tèrmens del poble d'Iraell. La mà
1Re 7,13	Senyor fo desobra los falisteus	en tots los dies de Samuell. 14 E les
1Re 7,16	Masfa e jutjava lo poble d'Iraell	en los demunt dits lochs, 17 e puigs ells
1Re 7,17	17 e puigs ells sa'n retornàran	en Rathama, car aquí era la sua casa e

1Re 8,2	havia nom Abià, e fóran jutges	en Barsaben. 3 E los fills no anàran per
1Re 8,4	se ajustàran e vanguéran a Samuel	en Ratama 5 e diguéran a ell: –Tu ést
1Re 8,7	ells dían a tu. Car ells no han pas	en tu meynspreu, mes mi, que yo regne
1Re 8,16	e vostres àsens e matrà-los	en sa obra. 17 Ell pendrà delme de vostre
1Re 8,18	sos serfs. 18 E vós cridarets	en aquell dia mercè a nostre Senyor contra
1Re 8,18	alet, e nostro Senyor no oyrà vós	en aquell dia, per ço com vós havets
1Re 9,5	5 E com ells fóran vanguts	en la terra de Suf e no les haguésan
1Re 9,5	al serv [*]: –Vina e tornem-nos-	en , que per aventura mon para no haja
1Re 9,6	nós. 6 Lo qual dix a ell: –Vet que	en aquesta ciutat ha un home de Déu e és
1Re 9,9	sercant. 9 Encara havia tal costuma	en Israell que, com volían damanar alguna
1Re 9,10	bo so que has dit. [*] Ells anàran	en la ciutat on era l’homa de Déu. 11 E
1Re 9,12	Cuytat-vos, car ell és vangut vuy	en aquesta ciutat, car lo poble fa vuy
1Re 9,13	13 E anats [*] anans qu’ell munt	en la muntayna per manjar-ne. Lo poble
1Re 9,15	a Samuel [*] que Saül vangés	en la sua vanguda e havia-li dit: 16
1Re 9,22	là on davia manjar e féu-los loch	en cap [*], car en lo convit havia XXX
1Re 9,22	e féu-los loch en cap [*], car	en lo convit havia XXX hòmens. 23 Samuel
1Re 9,25	25 e puy devalàran de la muntanya	en la ciutat, e ell parlava ab Samuel a un
1Re 9,25	a un soller. E Saül féu son lit	en lo soller e dormí [*]. 26 A ell matí,
1Re 9,26	dia era ja clar, Samuel apallà Saül	en lo soler e dix a ell: –Leva’t, e iràs
1Re 9,27	X 27 E com ells fóran devalats	en la darera part de la ciutat, Samuel dix
1Re 10,1	ha tu untat sobra la sua haretat	en príncep, e tu deliuraràs lo poble de la
1Re 10,2	II hòmens prop lo vas de Ratsell,	en les encontrades de Benjamín envers
1Re 10,3	aquí tu, los quals muntaran	en Betel per praguar nostre Senyor. E la
1Re 10,5	pendràs [*] 5 e tu vandràs despuys	en un coll de nostre Senyor, on ha una
1Re 10,5	falisteus, e com tu seràs intrat	en la ciutat, aquí tu ancontreràs una
1Re 10,6	ab ells ensemps e tu seràs mudat	en altra hom. 7 Com tots aquests senyals
1Re 10,7	tu sacrificha so que tu atrobaràs	en ta mà, car nostra Senyor és e serà ab
1Re 10,8	és e serà ab tu. 8 Iràs davant mi	en Galgala, e yo davallaré a tu, que tu
1Re 10,13	E ell sazà de profatitzar e vench	en la muntanya. 14 E un de sos oncles li
1Re 10,17	[*]. 17 Samuel apallà lo poble [*]	en Masfat, 18 e dix als fills d’Israel:
1Re 10,22	respòs: –Veus qu’él és amagat	en sa casa. 23 Donchs ells hi coraguéran e
1Re 10,23	coraguéran e amanàran-lo, e stech	en mig loch del poble. E fo pus alt que
1Re 10,24	que nostra Senyor ha elet. E no és	en tot lo poble hom que sia semblant a
1Re 10,25	la lig del regna e escriví aquella	en un libra e preposà-la en un loch de
1Re 10,25	aquella en un libra e preposà-la	en un loch de Saül davant nostre Senyor. E
1Re 10,25	na lexà anar tot lo poble, cascú	en sa casa. 26 E Saül se n’anà en la sua
1Re 10,26	en sa casa. 26 E Saül se n’anà	en la sua en Gabaoch, e una partida de lla
1Re 10,26	casa. 26 E Saül se n’anà en la sua	en Gabaoch, e una partida de lla host se
1Re 10,27	nós salvar? On ells haguéran ell	en meynspreu e no li portàran null do. E
1Re 11,1	Jabès diguéran a Naàs: –Raeb-nos	en t’amistança, e nós servirem a tu. 2 E
1Re 11,4	los misatges vanguéran a Saül	en Gaboch e diguéran aquestes paraules
1Re 11,4	poble. E tot lo pobla lavà sa veu	en alt e comensà plorar. 5 E Saül vania
1Re 11,6	E l’asperit de nostre Senyor vench	en Saül, e com ell hach oÿt aquestes
1Re 11,8	[*], 8 e Saül nombrà aquells	en Bètzech: los fills d’Israell fóran per
1Re 11,11	11 E l’andemà Saül partí lo poble	en III parts e antrà en mig loch de la
1Re 11,11	partí lo poble en III parts e antrà	en mig loch de la host a hora de matinas e
1Re 11,13	E Saül dix: –Null hom no sarà mort	en aquest dia de uy, car nostre Senyor ha
1Re 11,14	al pobla: –Vanits, e anem-nos-	en en Gualgualla, davant nostra Senyor
1Re 11,14	pobla: –Vanits, e anem-nos-en	en Gualgualla, davant nostra Senyor [*].
1Re 12,2	de ma joventut ab vós entrò	en aquest dia de vuy. Veus que yo són así

1Re 12,8	davant nostra Senyor [*], 8	en quina manera entrà Jacob en Agipta, [*]
1Re 12,8	[*], 8 en quina manera entrà Jacob	en Agipta, [*] e manà'ls de Agipte e
1Re 12,8	e manà'ls de Agipte e alogà'ls	en aquest loch. 9 E ells oblidàran lo
1Re 12,9	lo Senyor, lur Déu, los quals liurà	en la mà [*] dels falisteus e en la mà del
1Re 12,9	liurà en la mà [*] dels falisteus e	en la mà del rey de Moab [*]. 10 E après
1Re 12,24	a nostra Senyor e servits a ell	en varitat de tot vostro cor, car vós
1Re 12,24	grans meravelles qu'ell ha fetas	en vós. 25 E si vós persaverats en malesa,
1Re 12,25	en vós. 25 E si vós persaverats	en malesa, vós e vostra rey parirets
1Re 13,2	si IIM hòmens e havían ab ell IIM	en Macinàs, en lo munt de Bechel, e M éran
1Re 13,2	e havían ab ell IIM en Macinàs,	en lo munt de Bechel, e M éran ab Jonatàs
1Re 13,2	munt de Bechel, e M éran ab Jonatàs	en Gabeot, qui és del trip de Benjamín. E
1Re 13,2	tot l'altra poble era tramès cascú	en son tabernacla. 3 E Jonatàs farí una
1Re 13,4	Donchs lo poble cridà après Saül	en Galgala. 5 E los falisteus se ajustàran
1Re 13,5	manut éran axí spesos com l'arena	en la mar. Ells se n'anàran e ficàran
1Re 13,5	se n'anàran e ficàran lurs tendes	en Macinàs, devers orient, de prop
1Re 13,6	Iraell vaéran si mateys éser posats	en loch stret, ells haguéran por, car lur
1Re 13,6	turmentat, per què ells s'amagàran	en coves e fosses [*]. 7 E los hebreus
1Re 13,7	7 E los hebreus pasàran flum Jordà,	en la terra de Gad e de Galaad. E Saül era
1Re 13,7	Gad e de Galaad. E Saül era encara	en Galgala, e tot lo poble que saguia ell
1Re 13,8	li havia dit, e Samuel no vench	en Galgalad, e lo poble comensave's a
1Re 13,11	que los falisteus s'éran ajustats	en Machinàs, 12 dixí: "Ara vandran los
1Re 13,12	12 dixí: "Ara vandran los falisteus	en Galgala [*], e yo no he oferta nanguna
1Re 13,15	e partí's de Galgala e anà-sa	en Gabaà de Benjamín. E Saül contà lo
1Re 13,16	poble qui fou trobat ab ells éran	en Gabaà de Benjamín. Los falisteus éran
1Re 13,16	Los falisteus éran vanguts	en Maquinàs. 17 E III companyes isquéran
1Re 13,19	la una d'aquelles [*] 18 [*]. 19 E	en aquell temps no podia hom trobar farer
1Re 13,23	dels falisteus axí per pasar	en Machimàs, on éran los fills d'Israell.
1Re 14,2	a son para. 2 Saül estava lavors	en la encontrada [*] de Gabaà, desots un
1Re 14,2	Gabaà, desots un magraner qui era	en lo camp. E havia ab ell entorn DC
1Re 14,9	vinguam a vós", nós nos aturarem	en nostra loch e no anem dentrò ells. 10
1Re 14,10	nostra Senyor aquells ha liurats	en les nostres mans. Aquest sarà lo nostre
1Re 14,14	scuder féran fo entorn XX hòmens	en mig jornal de bous, ço és, tant com
1Re 14,16	16 E les guardes de Saül qui éran	en Gabaà de Benjamín raguàdàran e véran
1Re 14,19	19 [*] Axí un gran brogit vench	en la host dels falisteus, [*] e lavors
1Re 14,25	lo pobla dejunà [*]. 25 [*] E havia	en un landa mel [*] 26 mas de por del
1Re 14,37	aquells? Si tu liures aquells	en les mans de Israell? Nostre Senyor no
1Re 14,45	qui ha feta aquesta gran salut	en Israell? Açò seria gran paccat! Nostre
1Re 14,46	on los falisteus se n'anàran	en lurs lochs. 47 Com lo regna de Saül fou
1Re 14,52	batalla era contra los falisteus	en tots los dies de Saül, car Saül
1Re 15,1	tramès a tu per ço que yo untàs tu	en rey sobre lo seu poble d'Israel.
1Re 15,2	ha fetas al poble d'Israell,	en qual manera l'ancontrà en la carera,
1Re 15,2	Israell, en qual manera l'ancontrà	en la carera, com ell vania de Agipta. 3
1Re 15,5	de Amalech, ell mès sos aguayts	en un torent. 6 Saül dix als cineus:
1Re 15,12	fou anunciat que Saül era vangut	en Carmel e aquí havia draçat un altar en
1Re 15,12	Carmel e aquí havia draçat un altar	en senyal de sa victòria e que despuys se
1Re 15,12	e que despuys se n'era tornat	en Galgala. Donchs Samuel vench tot dret a
1Re 15,14	de folch del bastiar que sona	en les mies orelles [*]? 15 E Saül dix:
1Re 15,18	poble d'Israell, 18 ha tu tramès	en aquesta carera e dix a tu: "Vé e auciu
1Re 15,20	la veu de nostre Senyor e són anat	en la carera per la qual m'ha ell tramès
1Re 15,21	han fet per sacrificar a lur Déu	en Galgala. 22 Samuel dix: -Donchs,

1Re 15,27	[*] 27 E ab tant, Samuel sa mès	en la carera, que se'n tornàs. Mas Saül
1Re 15,29	que tu, 29 car ell no perdonerà pas	en aquells que ell vençrà ne no sarà
1Re 15,33	Agag per peces davant nostre Senyor	en Galgala. 34 E despuys se n'anà en [*]
1Re 15,34	en Galgala. 34 E despuys se n'anà	en [*] Gabaà, en sa casa. 35 E anch
1Re 15,34	E despuys se n'anà en [*] Gabaà,	en sa casa. 35 E anch despuys Samuel no
1Re 15,35	E anch despuys Samuel no viu Saül	en los dies de sa vida, entrò en los dies
1Re 15,35	Saül en los dies de sa vida, entrò	en los dies de sa mort. Emperò Samuel
1Re 16,2	pendràs un vadell de ton bastiar	en ta mà e diràs: “Yo són vangut
1Re 16,4	Senyor li havia manat, e vench	en Batlem, e los vels de la ciutat se'n
1Re 16,13	lo corn de l'oli e untà'n aquel	en mig loch de sos frares. E d'aquell dia
1Re 16,13	lo sparit de nostre Senyor devallà	en David. Ab aytant, se n'anà Samuel en
1Re 16,13	David. Ab aytant, se n'anà Samuel	en Samacha. 14 E l'esperit de nostre
1Re 16,14	lo començà a turmentar e star	en ell per la volentat de nostre Senyor.
1Re 17,1	lur host per combatra e vanguéran	en Sacot, qui és en la terra de Judà, e
1Re 17,1	e vanguéran en Sacot, qui és	en la terra de Judà, e fichàran lurs
1Re 17,1	lurs tendes entra Sochot e Azecà,	en les encontrades de Domim. 2 E Saül e
1Re 17,2	d'Israell se ajustàran e vanguéran	en la val de Terebinti e andresàran lur
1Re 17,8	davant ell. 8 E stava e cridava	en la host dels fills d'Israell: –Per què
1Re 17,12	fills e era lo pus vell hom que fos	en lo temps de Saül. 13 E los III fils
1Re 17,13	seus [*] éran anats après Saüll	en batala. [*] 14 [*] Donchs, com los III
1Re 17,15	de Saül e tornà-se'n a son para	en Batlem per guardar son bastiar. 16 E lo
1Re 17,19	sa combatían ab los falisteus	en la vall de Taribintien. 20 Levà's
1Re 17,22	d'altra part. 22 Donchs David lexà	en les tendes so qu'él havia portat [*] e
1Re 17,25	Mas lo rey darà molt gran riquesa	en aquell qui l'auciurà e donarà a ell sa
1Re 17,25	son para serà franquia e sens traüt	en Israell. 26 E David dix [*] qu'ell
1Re 17,33	a David: –Tu no poràs contrestar	en aquest falisteu ne't poràs combatra
1Re 17,40	[*] de un torent e mès aquellas	en una sportella que havia ab si [*], e
1Re 17,40	que havia ab si [*], e pres sa fona	en sa mà e anà contra lo falisteu. 41 E lo
1Re 17,45	lança e scut, e yo vench contra tu	en lo nom de Déu [*], Senyor de les
1Re 17,46	46 E nostra Senyor darà tu	en les mies mans, axí que t'auciuré e't
1Re 17,46	per so que tots aquells qui són	en la terra sàpian que Déu és Senyor del
1Re 17,49	a ell a carera [*], 49 e mès sa mà	en la sportella e pres una pedra e mès-
1Re 17,49	e pres una pedra e mès-la	en la fona e manà tot antorn e farí lo
1Re 17,49	manà tot antorn e farí lo falisteu	en lo front axí durament, que lla pedra sa
1Re 17,49	durament, que lla pedra sa fichà	en lo front d'él, e caesch tot stès per
1Re 17,50	E per so com David no tania spasa	en la mà, 51 ell corech e stech sobra lo
1Re 17,52	-los tro que fóran venguts	en la vall e dentrò en les portes d'
1Re 17,52	fóran venguts en la vall e dentrò	en les portes d'Ecaron. E molts dels
1Re 17,52	dels falisteus cayguéran morts	en la carera de Sarim entrò a Geth e
1Re 17,53	e puys asvaïren e entràran	en les tendes dels falisteus. 54 David
1Re 17,54	lo cap del falisteu e aportà aquell	en Jerusalem e posà les sues armes en lo
1Re 17,54	en Jerusalem e posà les sues armes	en lo seu tabernacla. 55 E en aquell temps
1Re 17,55	armes en lo seu tabernacla. 55 E	en aquell temps que Saül vaé anar David
1Re 17,57	-lo davant Saül. E David tenia	en ses mans lo cap del falisteu. 58 E Saül
1Re 18,10	enaxí qu'ell comensava profetitzar	en mig loch de lla casa. E David sonava la
1Re 18,17	de nostra Senyor. E Saül sa pensava	en son cor: «Yo no auciuré pas David, mes
1Re 18,19	éser donada a David, fou donada	en un altra [*]. 20 E David amava una
1Re 18,21	donaré aquella a ell perquè li sia	en escàndel e per so que lla mà dels
1Re 18,29	E axí Saül fo fet anamich de David	en tots sos dies. 30 E los prínceps dels
1Re 18,30	exíran contra los fills d'Israell	en batalla, e en lo comensament de lur

1Re 18,30	los fills d'Israell en batalla, e	en lo comensament de lur axida David fehia
1Re 19,5	falisteu e [*] ha feta gran salut	en Israel. [*] Donchs, per què peccas
1Re 19,9	[*]. 9 E lo maligna sparit entrà	en Saül, lo qual saÿa en sa casa. E Saül
1Re 19,9	sparit entrà en Saül, lo qual saÿa	en sa casa. E Saül tania una lança en sa
1Re 19,9	en sa casa. E Saül tania una lança	en sa mà, e David rotejava davant ell. 10
1Re 19,10	davant Saül, e la lansa ficà's	en la paret. E lavors David fogí, e fo
1Re 19,13	una imatge de fust e posà aquella	en lo lit de Davit, †entrò† una pel de
1Re 19,13	†entrò† una pel de cabra palosa	en son cap, e cobrí aquell de les sues
1Re 19,16	16 E com los misatgers vangéran	en la casa da David, éls trobàran la
1Re 19,16	da David, éls trobàran la imatge	en son lit [*]. 17 E Saül dix a Michol:
1Re 19,18	totes les coses [*] a Samuel,	en Ramacha, on ell e Samuel se n'anàran
1Re 19,18	on ell e Samuel se n'anàran	en Aioch, en Ramacha. 19 E anunciat fo a
1Re 19,18	ell e Samuel se n'anàran en Aioch,	en Ramacha. 19 E anunciat fo a Saül e dit:
1Re 19,19	fo a Saül e dit: «Ver que David és	en Aioch, en Remacha.» 20 Saül tramès
1Re 19,19	e dit: «Ver que David és en Aioch,	en Remacha.» 20 Saül tramès servents per
1Re 19,20	l'asparit de nostre Senyor entrà	en ells, e comansàran a profetitzar. 21 E
1Re 19,22	Saül molt irat 22 e ell matex anà	en Ramacha e vench en una gran sisterna
1Re 19,22	e ell matex anà en Ramacha e vench	en una gran sisterna qui és en Sohot, e
1Re 19,22	e vench en una gran sisterna qui és	en Sohot, e aquí ell demanà: –En qual
1Re 19,22	e David? E fon-li dit: –Els són	en Aiot, en Ramacha. 23 [*] E fo fet que
1Re 19,22	E fon-li dit: –Els són en Aiot,	en Ramacha. 23 [*] E fo fet que sobra ell
1Re 19,23	defora e profetitzà fins que vench	en Aioch, en Ramacha. 24 E ladonchs ell sa
1Re 19,23	profetitzà fins que vench en Aioch,	en Ramacha. 24 E ladonchs ell sa despullà
1Re 20,1	XX 1 David fugí de Naiot, qui és	en Ramacha, e vench e parlà davant
1Re 20,3	yo e tu sarem dapertits per mort	en poch de temps. 4 Dix Jonatàs [*]: –Tot
1Re 20,5	lexa'm anar per so que m'amach	en lo cam entrò al vespra del III dia. 6 E
1Re 20,6	que'll lexàs anar cuytosament	en la ciutat sua de Batlem, car [*] sos
1Re 20,8	malícia. 8 Fé, doncs misericòrdia	en mi, servecial teu. [*] 9 E dix Jonatàs
1Re 20,11	[*]: –Vina ab mi, e iscam defora	en lo cam. E com fóran exits defora, 12
1Re 20,13	hu ravallaré a tu e gaquiré't anar	en pau. E sia nostre Senyor ab tu axí com
1Re 20,19	siura. Tu, donchs, ta n'iràs tost	en lo loch on ta pusques ameguar [*] e
1Re 20,25	sa fo asagut sasons la sua costuma	en la sua cadira, qui era de prop la
1Re 20,26	26 E Saül no parlà nanguna paraula	en tot aquell dia, car pensave's que per
1Re 20,27	danejat ne purificat. 27 Com vench	en lo sagon dia [*], encara no sech nul
1Re 20,28	–Fort ma praguà que'l jaquis anar	en la sua ciutat [*]. 29 [*] 30 E Saül fou
1Re 20,30	yo ara que tu ames lo fill de Isay	en confusió tua e en confusió de la bagasa
1Re 20,30	lo fill de Isay en confusió tua e	en confusió de la bagasa de ta mara? 31
1Re 20,31	de la bagasa de ta mara? 31 Car	en tots los dias en los quals viurà lo
1Re 20,31	de ta mara? 31 Car en tots los dias	en los quals viurà lo fill de Ysay sobra
1Re 20,31	sobra la terra, tu no seràs stablit	en rey ne al regna no sarà teu. Donchs,
1Re 20,34	taulla ab gran falonia e no menjà	en tot lo sagon dia de les calendes, car
1Re 20,37	l'infant. 37 E axí vench l'infant	en lo loch on era la primera sageta. Cridà
1Re 20,41	qui era devers tramuntana e gità's	en terra e adorà III veguades Jonatàs, e
1Re 20,42	42 Dix Jonatàs a David: –Vé-te'n	en pau. Totes les coses que havem jurades
1Re 20,42	Totes les coses que havem jurades	en lo nom de nostra Senyor sían fermas.
1Re 20,43	anà-sa'n. E Jonatàs anà-sa'n	en la ciutat. 21, Tit Capítol XXI 1 Anà-
1Re 21,1	Capítol XXI 1 Anà-sa'n David	en Nobe, on era Achimàlech prevera e
1Re 21,5	és leja, mas sarà vuy santificat	en los vaxells. 6 Axí donà-li lo prevera
1Re 21,10	e fugí [*] e partí's de Saül e anà	en Achís, en Gech. 11 Diguéran los
1Re 21,10	e partí's de Saül e anà en Achís,	en Gech. 11 Diguéran los sarvacials de

1Re 21,12	e David, XM"? 12 E posà David [*]	en son cor e hach gran pahor de Achís, qui
1Re 21,13	feya aparès que fos orat, e pintava	en les posts de les portes de lla casa, e
1Re 27,1	27,Tit [*] 1 Dix Davit	en son cor: «Si no guart mi matex, alguna
1Re 27,1	mi matex, alguna veguada cauré	en les mans de Saül. Més ma val que fuga e
1Re 27,1	ma val que fuga e que sia salvat	en la terra dels falisteus, per so que
1Re 27,1	digua e fos que no'm serch vuymés	en tota la terra de Israell. Fugiré,
1Re 27,4	dixéran a Saül que David era fugit	en Gech, e d'aquí avant no hach ànsia
1Re 27,5	gràcia davant tu, dóna'm loch	en una de les ciutats de la regió per so
1Re 27,5	E per què lo servacial teu stà	en la ciutat del rey ab tu? 6 Lavors Achís
1Re 27,6	ensà dels reys de Judà entrò	en aquest dia de vuy. 7 E stech David en
1Re 27,7	aquest dia de vuy. 7 E stech David	en la regió dels falisteus IIII mesos. 8 E
1Re 27,8	Geterí e als malacites. Car aquests	en pau e saguratat habitàvan antigament ab
1Re 27,8	antigament ab aquells qui anàvan	en Sur dantrò a la terra de Agipta. 9
1Re 27,10	David: «En Judà, envers migjorn, e	en Hiramel, envers migdia [*].» 11 David
1Re 27,11	fembra ne home, ne'n manava nangun	en Jech, car «per vantura parlàran contra
1Re 27,11	faça David.» E açò era decret seu	en tots los dies en los quals ell habità
1Re 27,11	açò era decret seu en tots los dies	en los quals ell habità en la terra dels
1Re 27,11	los dies en los quals ell habità	en la terra dels falisteus. 12 E craech
1Re 28,1	28,Tit Capítol XXVII 1 E fonch fet	en aquells dies que los falisteus
1Re 28,1	tu e los hòmens teus axiràs ab mi	en les tendes. 2 E dix David a Achís: –Ara
1Re 28,3	plant sobra ell, e sotaràran-lo	en Ramacha, en la sua ciutat. E Saül gità
1Re 28,3	ell, e sotaràran-lo en Ramacha,	en la sua ciutat. E Saül gità los
1Re 28,3	aquells qui havían sparit fitònich	en lo ventre. 4 E ajustàran-sa los
1Re 28,4	vanguéran e posàran les lurs tendes	en Suiram. Emperò Saül ajustà tot Israell
1Re 28,4	ajustà tot Israell e vench-se'n	en Gelboe. 5 E Saül vaé les tendes dels
1Re 28,8	a la fembra. Dix Saül: –Davina	en l'asparit fitònich so que yo't diré.
1Re 28,9	sabs quantes cosas ha fetas Saül e	en qual guisa ha gitats los ancantadors de
1Re 28,14	Saül que Samuel era, e anclinà's	en terra sobra la sua cara e ahora-lo.
1Re 28,15	ço t'he resusitat, car fort són	en gran treball. Vet que los falisteus
1Re 28,17	Senyor farà a tu axí com ha parlat	en la mia mà, e tolrà't lo regne e donar
1Re 28,20	ab mi [*]. 20 Tantost Saül caech	en terra, car tamia fort les paraules de
1Re 28,20	força, car no havían manjat pa	en tot aquel dia. 21 [*] Dix la fembra:
1Re 28,24	fembra havia un vadel pascual	en la sua casa, e cuytadament aucís-lo,
1Re 29,1	totes les companyes dels falisteus	en Afech. E Israel posà les tendes sobra
1Re 29,1	les tendes sobra la font qui era	en Jazarael. 2 Els vargés e els majorals
1Re 29,2	majorals dels falisteus anàvan da C	en C e de M en M. Emperò David e los seus
1Re 29,2	falisteus anàvan da C en C e de M	en M. Emperò David e los seus hòmens éran
1Re 29,2	Emperò David e los seus hòmens éran	en la darera companya ab Achís. 3 E
1Re 29,3	molts dies [*]? E yo no he trobat	en ell nangun mal del dia ensà que fusch
1Re 29,4	–Torn-se'n aquex hom e stigua	en son loch [*] e no daval ab nós en la
1Re 29,4	en son loch [*] e no daval ab nós	en la batalla, car per vantura serà
1Re 29,4	a nós com combatrem. Donchs,	en quina manera poria ell fer pau [*], si
1Re 29,8	–Què he jo fet, e què has trobat	en mi, servencial teu, del dia ensà que só
1Re 29,8	del dia ensà que só davant tu entrò	en aquest dia de huy, que yo no vengua a
1Re 29,9	nos han dit que no davals ab nós	en la batalla. 10 Donchs, leve't per lo
1Re 29,10	comansarà dia a fer, vets-vos-	en . 11 E axí David e los hòmens qui éran
1Re 29,11	terra dels falisteus. E [*] pujàran	en Gezraell. 30,Tit Capítol XXVIII 1 En
1Re 30,1	En lo terç dia, com David fo vangut	en Sicalec ab los seus servencials, los
1Re 30,1	de la part davers tramuntana,	en Sicalech, e havían combatut Sicalech e
1Re 30,3	qui éran ab ell fóran vanguts	en la ciutat e haguéran-la trobada

1Re 30,9	qui éran ab ell e venguéran entrò	en lo torent de Basor, e aquí éran [*]. 10
1Re 30,11	de Besor. 11 E trobàran un home	en un camp, de Agipta, e amanàran-lo a
1Re 30,14	e nós som anats vers la tramuntana,	en la terra de Ceratí, e havem aquí robat,
1Re 30,14	e som anats contra Judà e som anats	en les ancontrades de Calep, qui són
1Re 30,15	Déu que no m'aucies ne'm liuras	en les mans de mon senyor, e amanar-t'
1Re 30,16	e de la roba que havían anblada	en la terra dels falisteus e en la terra
1Re 30,16	en la terra dels falisteus e	en la terra de Judà. 17 Levà's David e
1Re 30,17	CCCC hòmens jóvens qui pujàran	en los camels e fugíran. 18 E lavors pres
1Re 30,21	qui los havia manat que romanguésan	en lo torent de Besor. Aquests axíran a
1Re 30,23	qui éran vanguts contra vosaltres	en les mans nostres. 24 Ne nangun hom no
1Re 30,24	n'hauran aquells qui són romasos	en les tendes e han guardada la roba e les
1Re 30,25	dia avant stablíran que fos lig	en Israell que aytant sa haguésan aquells
1Re 30,26	la batalla. 26 Llavors vench David	en Sicalech e tramès dons de la presa als
1Re 30,27	Senyor Déu. 27 E tramès-na David	en aquells qui éran en Bathel, e aquells
1Re 30,27	-na David en aquells qui éran	en Bathel, e aquells qui éran en Ramoch,
1Re 30,27	éran en Bathel, e aquells qui éran	en Ramoch, envers migdia, e aquells qui
1Re 30,27	envers migdia, e aquells qui éran	en Gech, 28 e aquells qui éran en Aroer, e
1Re 30,28	éran en Gech, 28 e aquells qui éran	en Aroer, e aquells qui éran en Safamoch,
1Re 30,28	éran en Aroer, e aquells qui éran	en Safamoch, e d'Estema, 29 e en Recha, e
1Re 30,29	éran en Safamoch, e d'Estema, 29 e	en Recha, e aquells qui éran en les
1Re 30,29	29 e en Recha, e aquells qui éran	en les ciutats de Jarabolí, [*] 30 e
1Re 30,30	Jarabolí, [*] 30 e aquells qui éran	en Erema, e aquells qui éran [*] en Ater,
1Re 30,30	en Erema, e aquells qui éran [*]	en Ater, 31 e aquells qui éran en Hebron,
1Re 30,31	[*] en Ater, 31 e aquells qui éran	en Hebron, e aquells qui éran en los
1Re 30,31	éran en Hebron, e aquells qui éran	en los altrás lochs, en los quals David e
1Re 30,31	qui éran en los altrás lochs,	en los quals David e los seus hòmens
1Re 31,1	e fugí, e romanguéran molts morts	en lo munt de Gelbohe. 2 E vanguéran los
1Re 31,4	per la gran por que havia haüda	en la batalla. E axí Saül pres lo seu
1Re 31,5	ell matex. E fóran morts, donchs,	en aquella batalla. 6 Morí Saül e III
1Re 31,6	6 Morí Saül e III fills seus, e	en aquell dia lo seu scuder e tots los
1Re 31,6	servecials qui éran de la sua casa,	en aquell dia moríran. 7 E com los fills
1Re 31,7	qui éran part lo flum Jordà,	en una val, vaéran que llos barons de
1Re 31,7	fills, deseparàran les ciutats	en què habitàvan e fugíran. E vanguéran
1Re 31,7	vanguéran los falisteus e habitàran	en aquellas ciutats que aquells d'Israell
1Re 31,8	que vaésan aquells qui éran morts	en la batalla, e trobàran Saül e III fills
1Re 31,8	e III fills seus qui jaýan morts	en lo munt de Gelboe. 9 E tolguéran lo cap
1Re 31,9	engir e antorn, que fésan a saber	en los temples de les ýdoles e tots los
1Re 31,10	10 E posàran les armes de Saül	en lo temple de Staroch, emperò lo cors
1Re 31,10	emperò lo cors seu panjàran	en lo mur de Besan. 11 Com aquells qui
1Re 31,11	Besan. 11 Com aquells qui habitàvan	en Galaad haguéran oýdes totes aquestes
1Re 31,12	e los cors de sos fills, qui éran	en lo mur de Besan penjats, e vanguéran
1Re 31,13	ossos de aquells e sabolíran-los	en lo bosch de Jabès. E dajunàran per VII
2Re 1,1	feta a Malech, e stech II dies	en Sichalech 2 e en lo III dia aparech un
2Re 1,2	e stech II dies en Sichalech 2 e	en lo III dia aparech un hom que vania de
2Re 1,2	vastadures e havia's posada pols	en lo cap. E aytantost com fou vangut
2Re 1,3	cara e adorà David. 3 E dix David	en aquell hom: -D'on véns? E dix aquell
2Re 1,5	son fill, són morts. 5 E dix David	en aquell hom [*]: -Com sabs tu que mort
2Re 1,6	e dix: -Io vanguí per vantura	en lo munt de Gelboe, e Saül sofaria si
2Re 1,9	fort sofir gran pena e encara só	en mon seny e tota la força de la mia
2Re 1,9	e tota la força de la mia ànima és	en mi. 10 »E steguí sobra ell e aucís-lo

2Re 1,10	al seu cap e la armiyla que tania	en lo seu bras e yo ho he aportat así a
2Re 1,13	éran morts ab coltell. 13 Dix David	en aquell hom qui era fuyt de lles tendes
2Re 1,16	's a ell e matà'l. 16 Dix David	en aquell que morí: –La tua sanch e la tua
2Re 1,18	arch e balesta, axí com és scrit	en lo libre dels Justs: «O Israell, qui
2Re 1,18	quina colpa aquells qui són morts	en les altesas (ço és, en lo munt de
2Re 1,18	són morts en les altesas (ço és,	en lo munt de Gelboe), 19 so és los nobles
2Re 1,22	e lo cultell de Saül, no és tornat	en va ne en foyll de lla batalla. 23 Saül
2Re 1,22	de Saül, no és tornat en va ne	en foyll de lla batalla. 23 Saül e
2Re 1,23	Jonatàs, bells e qui molt sa amàvan	en la vida, ne en la mort no's són
2Re 1,23	e qui molt sa amàvan en la vida, ne	en la mort no's són dapartits. E éran pus
2Re 1,24	qui vastia vosaltres de drap vermel	en dalicaments e donava ornaments d'aur
2Re 1,25	caüts axí los forts [*]! Jonatàs	en les tues alteses és mort. 26 E Jonatàs,
2Re 2,1	Déu e dix: –Donchs, Senyor, pujaré	en una de lles ciutats de Judà? E dix-li
2Re 2,3	ab tot son alberch, e astiguéran	en los castels de Habron. 4 E vanguéran
2Re 2,10	e sobra tot Israell. 10 E era	en adat de XL anys Esbòsech [*] com
2Re 2,10	Esbòsech [*] com comensà a regnar	en Israell e regnà II, e sola la casa de
2Re 2,10	e sola la casa de Judà saguia David	en Hebron, 11 e fò senyor sobra la casa de
2Re 2,12	fill de Saül, e posàran lurs tendes	en Gabeon. 13 E lavors Joab, fill de
2Re 2,13	de prop un algup da aygua qui és	en Gabeon e, com sa fóran tots ajustats an
2Re 2,16	E pranguéran-sa per lo cap de II	en II e matéran-sa los coltells los uns
2Re 2,16	loch on açò fou camp dells Forts,	en Gabaon. 17 En aquell dia moch-sa gran
2Re 2,23	's la asta de la lança e donà-li	en lo sagí, e tantost morí en aquell matex
2Re 2,23	-li en lo sagí, e tantost morí	en aquell matex loch. E tots aquels qui
2Re 2,24	sa pos e lo dia defugí. E vanguéran	en un loch on pasava aygua, qui és en
2Re 2,24	en un loch on pasava aygua, qui és	en Gabehon, entra una vall e'l camí del
2Re 2,25	de Benjamín ajustàran-sa tots	en una companya e féran una molla de si
2Re 2,25	una molla de si mateys sus alt	en un pujalet patit. 26 E cridà Abner a
2Re 2,32	E portàran Azael e sotaràran-lo	en la sapultura de son para en Batlem, e
2Re 2,32	-lo en la sapultura de son para	en Batlem, e anàran tota la nit Joab e
2Re 2,32	matí, com sa faÿa dies, fóran	en Hebron. 3, Tit Capítol III 1 E fo feta
2Re 3,2	destrovia. 2 E David engendrà fills	en Hebron, e lo primer anjenrat hach nom
2Re 3,8	e parentats, e no he liurat tu	en les mans de David, e tu has raquest vuy
2Re 3,19	encara a Benjamín e anà-sa'n	en Hebron per so que parlàs a David totes
2Re 3,20	e a Banjamín 20 E vench a David	en Habron ab XX hòmens. David féu gran
2Re 3,21	partit de David e se'n fou anat	en pau, 22 aytantost Joab e los sarvicials
2Re 3,22	los morts. E Abner no era ab David	en Habron, car ja [*] se n'era anat ab
2Re 3,27	27 E com Abner fo vangut e tornat	en Hebron, Joab tirà'l a una part enmig
2Re 3,27	a engan e a tració e fari-lo	en lo sagí e aucís-lo en vanjansa de
2Re 3,27	e fari-lo en lo sagí e aucís-lo	en vanjansa de Azael son frare. 28 Com
2Re 3,29	flux e decoriment de sament (ço és,	en luxúria), e no dafalegua de la sua casa
2Re 3,32	32 Com haguéran sotarat Abner	en Habron, lavà's lo rey David la sua veu
2Re 3,34	peus no són agreujats ne han stat	en cadenas, mas axí ést caüt e mort com
2Re 3,37	asò e plasch-los molt [*]. 37 E	en aquel dia conech tot lo poble d'Irael
2Re 3,37	Irael que lo rey no havia consentit	en la mort de Abner [*]. 38 E dix lo rey
2Re 3,38	fort gran príncep [*] és vuy caüt	en Israel? 39 Jo, emperò, com sia novel
2Re 4,1	fill de Saül, oí que mort era Abner	en Habron, e sobra les sues mans fóran
2Re 4,3	[*]. 3 E fugíran los barocites	en Gethaym e fóran aquí stranys entrò en
2Re 4,3	Gethaym e fóran aquí stranys entrò	en aquel temps. 4 Emperò Jonatàs [*] havia
2Re 4,4	haüt un fill qui era díbil e malalt	en los peus, car no havia sinó V anys com
2Re 4,4	pres e fugí cuytosament, caech-li	en terra e fou ranquallós e hach nom

2Re 4,5	borosite, Recap e Bannà, e antràran	en lo mig del dia, e era d'estiu, en la
2Re 4,5	en lo mig del dia, e era d'estiu,	en la casa de Isbòsech, qui dormia en lo
2Re 4,5	en la casa de Isbòsech, qui dormia	en lo seu lit en la hora del migdia. E la
2Re 4,5	Isbòsech, qui dormia en lo seu lit	en la hora del migdia. E la portera, qui
2Re 4,5	del migdia. E la portera, qui stava	en la porta, purgava forment e era's
2Re 4,6	adormida. 6 E amaguadament antràran	en la casa e pranían les espigues, e Racap
2Re 4,6	e Racap e son frare farían Isbòsech	en lo sagí [*]. 7 Com fóran entrats en la
2Re 4,7	en lo sagí [*]. 7 Com fóran entrats	en la casa, aquell que dormia en l'
2Re 4,7	en la casa, aquell que dormia	en l'antradra, farían-lo, e fo mort, e
2Re 4,10	'm portàs bon misatge, maté-lo	en Sicalech per ço com ma vania a fer que
2Re 4,11	han mort un hom que no maria mal	en res e dormia sobra son lit. Doncs, no
2Re 4,12	e panjàran-los sobra la cisterna	en Habron. Emperò lo cap de Isbòsech
2Re 4,12	Emperò lo cap de Isbòsech portàran	en Habron e soterràran-lo en lo sapulcra
2Re 4,12	en Habron e soterràran-lo	en lo sapulcra de Abner. 5, Tit Capítol V 1
2Re 5,1	los trips de Israell a David	en Habron e diguéran: –Vet nós boqua tua e
2Re 5,3	saràs senyor sobra Israell. 3 [*]	en Habron al rey, e al rey féu covinensa e
2Re 5,3	al rey féu covinensa e pau ab ells	en Habron davant nostre Senyor Déu, e
2Re 5,3	nostre Senyor Déu, e untàran David	en rey sobra Israell. 4 Fill de Ysaý, en
2Re 5,4	rey sobra Israell. 4 Fill de Ysaý,	en adat de XL, e David comensà a regnar e
2Re 5,4	e David comensà a regnar e regnà	en Habron XL anys, 5 e regnà sobra Judà XL
2Re 5,5	XL anys, VII e VI mesos, e regnà	en Jerusalem XXXIII ayns sobra tot Israell
2Re 5,6	rey e tots aquells qui éran ab ell	en Jerusalem al jebuseu, habitador de la
2Re 5,8	«Lo sech ne lo contret no antraran	en lo templa de Déu.» 9 E estech e habità
2Re 5,9	de Déu.» 9 E estech e habità David	en la altesa de Sion e apallà ella ciutat
2Re 5,9	e antorn d'ela e dins e comansà	en Malorir e féu aquí grans bastiments e
2Re 5,12	nostre Senyor havia confermat a ell	en rey sobra Israell e nostra Seyor havia
2Re 5,14	los noms de aquells qui nasquéran	en Jerusalem: Sammia e Sabaà e Natan e
2Re 5,17	falisteus que David havían untat	en rey en Israell, e pujàran-hi tots per
2Re 5,17	que David havían untat en rey	en Israell, e pujàran-hi tots per so que
2Re 5,17	los falisteus vanían, pujà-sa'n	en un loch en lo qual era sagur, es podia
2Re 5,17	vanían, pujà-sa'n en un loch	en lo qual era sagur, es podia bé e gint
2Re 5,18	falisteus vangéran e scampàran-sa	en la val de Rafaým. 19 E David consallà
2Re 5,19	als falisteus, liurar-los-has	en les mies mans? Dix nostre Senyor: –Vés,
2Re 5,19	–Vés, puja, e jo dar-los-he	en les tuas mans. 20 Lavors vench David en
2Re 5,20	tuas mans. 20 Lavors vench David	en Baal Farsim e farí los falisteus, e
2Re 5,25	de Gàbaa dentrò que fou vangut	en Gazar. 6, Tit Capítol VI 1 Ajustà David
2Re 6,3	la de la casa de Aminadab, qui era	en Gabaà. E Ozà e Ayó, fills de Aminadab,
2Re 6,6	sturments [*]. 6 E, pus que fóran	en la era de Nacó, Ozà estès sa mà en la
2Re 6,6	en la era de Nacó, Ozà estès sa mà	en la arqua de Déu e tench-la, car los
2Re 6,9	dix: «Quant entrarà la archa de Déu	en la mia ciutat?» 10 E no volch David que
2Re 6,10	David que l'archa de Déu sa giràs	en la sua ciutat de David, mas volch que
2Re 6,10	de David, mas volch que lla posàsan	en la casa de Obededom [*]. 11 E aquí
2Re 6,12	casa de Bedadom e aportaré la arqua	en la mia casa en banadicció.» E lavors
2Re 6,12	e aportaré la arqua en la mia casa	en banadicció.» E lavors anà-sa'n David
2Re 6,12	sa'n David a la casa de Abedadon,	en tragué la arqua e posà-la en la sua
2Re 6,12	en tragué la arqua e posà-la	en la sua ciutat ab gran goig. E éran ab
2Re 6,14	altres sturments que tania ligats	en lo coll e saltava davan nostre Senyor
2Re 6,15	del testament de nostre Senyor Déu	en tota alegria e ab grans sons de nafills
2Re 6,16	nostra Senyor Déu e menyspràs-lo	en son cor. 17 E matéran la arqua de
2Re 6,17	arquas de nostra Senyor Déu dedins	en lo tabernacla, en lo mig loch que David

2Re 6,17	Senyor Déu dedins en lo tabernacla,	en lo mig loch que David ho havia
2Re 6,18	oferir [*], David banayí lo poble	en nostre Senyor, Déu de companyes, 19 e
2Re 7,1	VII 1 Fet fonch que'l rey saÿa	en la sua casa, e nostre Senyor havia dat
2Re 7,2	profeta: –E no veus que yo habit	en la casa qui és feta de fust de cedra, e
2Re 7,3	rey: –Vés e fes tot quant tu penses	en ton cor, car nostre Senyor Déu és ab
2Re 7,4	Senyor Déu és ab tu. 4 E fou fet	en aquella nit: la paraula de Déu vench a
2Re 7,5	a mi casa per ço que stigua e habit	en ella, 6 car yo no he habitat en casa
2Re 7,6	en ella, 6 car yo no he habitat	en casa del dia ensà que amané los fills
2Re 7,6	entrò al dia de vuy, mas he anat	en tabernacle e en tenda 7 en tots los
2Re 7,6	de vuy, mas he anat en tabernacle e	en tenda 7 en tots los lochs on yo són
2Re 7,7	he anat en tabernacle e en tenda 7	en tots los lochs on yo són stat ab los
2Re 7,24	e tu, Senyor, ést fet a ells	en Déu. 25 E ara sucita e raferma
2Re 7,25	raferma enpardurablament la paraula	en lo teu servacial e sobra la casa de
2Re 8,6	6 David posà dafansió e ajudament	en Síria [*]. E fo fet que Síria sarví a
2Re 8,6	traüt. Nostre Senyor guardava David	en totes coses qu'ell faÿa. 7 E David
2Re 8,7	de Adàser e los anels que aportava	en lo coll e aportà-ho tot en Jerusalem.
2Re 8,7	en lo coll e aportà-ho tot	en Jerusalem. 8 E aportà lo rey molt aram
2Re 8,8	aram féu Salamó vaxella de aram	en lo temple e un lavador de aram en què
2Re 8,8	en lo temple e un lavador de aram	en què ajustàvan la aygua, qui havia nom
2Re 8,10	car Tou era anamich de Adàser. E	en la mà de aquell era la vaxella de
2Re 8,13	Síria e hach morts XIIM hòmens	en la val de les Salines e XXIIIM en
2Re 8,13	en la val de les Salines e XXIIIM	en Gabalem, tornà-sa'n e posà gran nom
2Re 8,14	posà gran nom a si matex. 14 e posà	en Idumea guardas e gents qui la
2Re 8,14	E nostre Senyor Déu guardava'l,	en totes aquestes coses que faÿa David e
2Re 8,18	los fills de David éran praveres e	en major dignitat posats que tots los
2Re 9,4	casa de Machir, fill de Daniel, és,	en Lodobar. 5 E lavors tramès lo rey David
2Re 9,13	13 Mifibòsech stava e habitava	en Jerusalem, car tostemps manjava de açò
2Re 10,2	misatgers da David fóran vanguts	en la terra dells fills d'Amon, 3 digéran
2Re 10,5	Dix-los David: –Stats-vos	en Jericó entrò sia crascuda vostra barba
2Re 10,8	Soboà e Roob e Istob e Maasà éran	en lo camp. 9 Com vaé Joab que lla
2Re 10,14	ells aytambé [*] e antràran-sa'n	en la ciutat. E partí's Joab dels fills
2Re 10,14	dels fills de Amon e venc-se'n	en Jerusalem. 15 Com vaéran los sirienchs
2Re 10,17	tot Israell e pasà Jordà e vench	en Elema, e los sirianchs aparallàran la
2Re 11,1	-sa, com hach pasat un any,	en temps de hivern, que los reys sòlan
2Re 11,1	Rabaat. Emperò David romàs	en Jerusalem. 2 Dementres aquestes coses
2Re 11,2	dia que David sa fo lavat del lit	en què hach dormit après migdia e,
2Re 11,2	anava per la sala del palau, vaé	en una casa que stava andret la sua una
2Re 11,2	la sua una dona qui's lavava	en una salla, e aquella fembra era molt
2Re 11,4	-hi misatgers e féu-la vanir	en casa sua e dormí ab ella. E sobra la
2Re 11,7	li David què faÿa Joab e lo poble,	en quina manera donàvan la batalla. 8 E
2Re 11,11	Déu e los fills d'Israell [*] stan	en les tendes, e lo senyor meu Joab [*] e
2Re 11,11	lo senyor meu Joab [*] e jo antraré	en la mia casa per so que manuch e begua e
2Re 11,15	E David ascriví aquestes paraules	en la letra: «Posats Uries en la primera
2Re 11,15	paraules en la letra: «Posats Uries	en la primera part de la batalla e
2Re 11,16	Joab asetjà la ciutat, posà Ories	en aquell loch on sabia que hauria major
2Re 11,18	e comtà-li tot so que era estat	en la batalla, axí com Joab li havia dit.
2Re 11,23	[*] e ancalsam-los tro a la porta	en la ciutat. 24 Tramatéran sagetas e
2Re 11,24	e lansas a nós aquells qui éran	en lo mur, e moríran molts dels teus
2Re 11,25	e diversos esdavaniments sa davénan	en batalla. [*] Conforta tu matex e la tua
2Re 12,1	que jo't diré: Dos hòmens havia	en una ciutat, la un era rich, [*] pobre.

2Re 12,3	beura com él, e aytots dies dormia	en son lit prop ell, car aytant la amava
2Re 12,6	deu morir 6 e deu retra la ovella	en IIII dobles per ço com la aucís e
2Re 12,7	diu nostre Senyor [*]: “Yo t’unté	en rey sobra Israell e deliurí’t de la mà
2Re 12,12	t’he dit davant tots quants són	en Israell e lo sol.” 13 E dix David a
2Re 12,16	e dejunà David e antrà-sa’n	en una cambra de dins e jach sobra la
2Re 12,20	’s e mudà’s les vastadures e antrà	en la casa de nostre Senyor Déu e adorà-
2Re 12,20	Déu e adorà-lo. E tornà-sa’n	en la sua casa [*] e manjà. 21 Diguéran-
2Re 12,31	cadenaes e feres, e mès-na molts	en formes de fust axí com hom fa las
2Re 13,8	frare Amon [*]. 8 [*] Amon jahia	en lo lit, e Tamar pres farina e masclà-
2Re 13,10	Amon a Tamar: –Aporta lo manjar	en la cambra, e aquí donar-m’has a
2Re 13,10	pres Tamar les farines e mès-les	en la cambra. 11 E com li posava lo manjar
2Re 13,13	tu saràs tangut per foll e per orat	en Israell. Fé axí, germà: diu-ho al
2Re 13,20	açò, stech Tamar lonch de temps	en la casa de Absalon plorant e quax com a
2Re 13,23	Absalon fajà tonra les sues ovelles	en Balasar, qui era prop Afraÿm, e convidà
2Re 13,29	fet, tots los fills del rey pujàran	en los muls e fugíran. 30 [*] E tantost fo
2Re 13,31	sas vastadures que vastia e gità’s	en terra. Atratal fêran tots los
2Re 19,2	dels anamichs, lavors la giràran	en grans plans e an grans plors tots
2Re 19,3	Absalon. 3 E lo poble venia de poch	en poc a lla ciutat, axí com si fogísan de
2Re 19,4	4 E David cobrí lo seu cap e cridà	en alta veu: –Absalon, fill meu! [*] 5 E
2Re 19,5	E Joab vench de la batalla e antrà	en la casa del rey e dix-li: –Vuy has
2Re 19,6	ne cura dels teus prínceps [*]. E	en varitat jo crech que a tu plaguera que
2Re 19,8	lo rey lavà da terra on gaÿa e sech	en la porta. E tot lo poble oÿ dir que’ll
2Re 19,11	què vanits darrés a tornar lo rey	en la sua casa? Car tot Israell havia
2Re 19,11	damanat al rey que’ll tornàsan	en la sua casa. 12-13 [*] 14 E [*] Israell
2Re 19,15	Jordà, e tot lo trip de Judà vench	en Galgala per so que axís a carera al rey
2Re 19,19	ne les iniquitats mies ne les poses	en ton cor que yo he fetes del dia ensà
2Re 19,24	axí de Jerusalem dentrò que tornà	en pau. 25 [*] E dix lo rey: –Mifibòsech
2Re 19,32	Batzalai era fort vell, car era	en adat de LXXX anys, e aquell havia
2Re 19,32	vianda al rey dementra que era	en les tendes, car era fort rich hom. 33 E
2Re 19,33	E dix lo rey a Basalay: –Vina ab mi	en Jerusalem, e staràs aquí sagur. 34 Dix
2Re 19,34	la mia vida, que yo puig ab lo rey	en Jerusalem? 35 LXXX anys he viscut vuy,
2Re 19,35	o yo vuymés no’m puch dalitar	en manjar ne en beura, ne poria oyr les
2Re 19,35	no’m puch dalitar en manjar ne	en beura, ne poria oyr les veus dels
2Re 19,37	’n jaquesques tornar, e que muyra	en la mia ciutat e que sia sotarrat de
2Re 19,37	lo fill meu, vaja ab tu, e tu faràs	en aquell aquell bé que’t plaurà. 38
2Re 19,40	sua ciutat. 40 E anà-sa’n lo rey	en Galgala, e Canan ab ell. Emperò tot lo
2Re 20,1	la nafill e dix: –No havem nós part	en David. No havem haretat en lo fill de
2Re 20,1	nós part en David. No havem haretat	en lo fill de Asayí. Torna-ta’n,
2Re 20,1	de Asayí. Torna-ta’n, Israell,	en les tues tendes. 2 E tot lo poble se
2Re 20,2	E los hòmens [*] anàran-sa’n	en Jerusalem ab David, lur rey e lur
2Re 20,3	senyor. 3 E com lo rey fon vangut	en la sua casa en Jerusalem, pres X
2Re 20,3	lo rey fon vangut en la sua casa	en Jerusalem, pres X concopines qu’ell
2Re 20,3	per guardar la casa, e mès-les	en una casa e féu-les guardar e féu-
2Re 20,3	e anch daspuys David no antrà	en elles, ans stagéran tancadas fins que
2Re 20,7	e tots quants hòmens forts havia	en Jerusalem, per so que encalsàsan Ciba
2Re 20,8	fóran de prop una pedra gran qui és	en Gabaon, Amaasà vench e axí-los a
2Re 20,8	penjava per lo flanch, qui era fet	en guisa qu’ell lo podia traure tost [*].
2Re 20,9	saul, frare meu. E posà-li la mà	en la barba quax qui’l vol basar. 10 E
2Re 20,15	forts d’Irraell 15 vanguéran	en Abella e en Bechmarà e asetjàran la
2Re 20,15	d’Irraell 15 vanguéran en Abella e	en Bechmarà e asetjàran la ciutat engir e

2Re 20,18	“Aquells qui damànan vàjan damanar	en Abella”, car aquesta és ciutat de
2Re 20,19	Doncs, no són yo aquella qui respon	en Israell, e tu vols andarocar aquesta
2Re 20,22	-sa de la ciutat e anàran-sa'n	en les lurs tendes. E Joab tornà-sa'n
2Re 20,22	lurs tendes. E Joab tornà-sa'n	en Jerusalem al rey. 23 E fo Joab senyor
2Re 21,1	XVIII 1 E lavors fonch gran fam	en los dies de David e durà per III anys
2Re 21,6	fills, per ço que'ls turmentem	en Gabaà, qui fo de Saül, qui fo alet de
2Re 21,9	qui fo de Malechí. 9 E liurà-los	en les mans dels gabonites, crusicàran-
2Re 21,9	dels gabonites, crusicàran-los	en lo munt davant nostre Senyor. E aquests
2Re 21,9	com hom comensa les mesas, ço és,	en la primera, com hom comensa los ordís.
2Re 21,12	e lavats de la plaça de Betzan,	en la qual los havían panjats los
2Re 21,12	falisteus com haguéran mort Saül	en Gelbor. 13 E havían la ossa de Saül e
2Re 21,14	e de Jonatàs, fill seu, [*] 14 [*]	en la tera de Benjamí, en lo costat del
2Re 21,14	[*] 14 [*] en la tera de Benjamí,	en lo costat del sapulcra de Cis, qui era
2Re 21,15	Dementre que David dafalia	en la batalla –tant havia combatut–, 16
2Re 21,17	–Ja de vuymés no iràs ab nós	en batalla, per so que no apachs la luerna
2Re 21,18	Israell. 18 E la sagona batalla fo	en Gab contra los falisteus, e lavors
2Re 21,19	gaguants. 19 La terrça batalla fou	en Gob contra los falisteus, en la qual
2Re 21,19	fou en Gob contra los falisteus,	en la qual batalla aucís Adandonà, fill de
2Re 21,19	palimitari fo sa mara. E per ço com	en moltes maneras axemplà l'honrament de
2Re 21,20	de Batllem.) 20 La IIII batalla fou	en Gech, en la qual batalla fou un hom que
2Re 21,20	20 La IIII batalla fou en Gech,	en la qual batalla fou un hom que havia VI
2Re 21,20	fou un hom que havia VI dits	en cascuna mà e en cascun peu, e éran
2Re 21,20	que havia VI dits en cascuna mà e	en cascun peu, e éran XXIII enfre tots. E
2Re 21,22	E aquests IIII nasquéran de Arafà	en Gech e muríran en les mans de David e
2Re 21,22	de Arafà en Gech e muríran	en les mans de David e dels servacials
2Re 22,1	Senyor Déu aquest dictat o cant	en aquell dia que nostro Senyor Déu lo
2Re 22,3	meu. 3 Déu meu fort, jo he sparança	en ell, scut meu e corn de la mia salut e
2Re 22,13	ansès per la gran resplendor qui és	en l'asguardament d'aquell. 14 Nostre
2Re 22,19	pus forts que mi. 19 E ell acupà mi	en lo dia de la mia aflicció e nostre
2Re 22,20	fo fermat mia. 20 E manà mi	en gran amplexa e ha deliurat mi, car yo
2Re 22,25	les mundícias de lles mies mans	en l'asguardament dels seus vulls. 26 Tu
2Re 22,30	tenebres. 30 Jo seré sint e correré	en tu e saltaré lo mur en lo Déu meu. 31
2Re 22,30	e correré en tu e saltaré lo mur	en lo Déu meu. 31 Lo nostre Senyor Déu és
2Re 22,31	és scut de tots aquells qui spéran	en ell. 32 E qui és Déu enfora nostre
2Re 22,40	40 Tu has sinyt mi de fortaleza	en batalla. Tu, Senyor, encorbaràs sots mi
2Re 22,44	del meu poble e guardaràs mi	en cap de gents. Lo poble que jo no conech
2Re 22,46	strany són scampats e són tirats	en lurs traballs. 47 Viva nostra Senyor e
2Re 23,3	dels hòmens, senyorajador just	en tamor dels hòmens, en tamor de nostre
2Re 23,3	just en tamor dels hòmens,	en tamor de nostre Senyor Déu, 4 axí com
2Re 23,4	nostre Senyor Déu, 4 axí com la lum	en l'alba o com lo sol ix al matí, sens
2Re 23,5	salut e la mia voluntat no ha res	en si matexa que no brot. 6 Aquells,
2Re 23,7	de fust, e matran e seran ensesos	en lo foch e cramaran dentrò que sían
2Re 23,8	hòmens forts de David: David saent	en la cadira, molt savi príncep enfre III,
2Re 23,9	los falisteus e se ajustàran	en la batalla. 10 Car, com los hòmens de
2Re 23,10	los hòmens de Israell fóran pujats	en aquell loch, stech e aucís tants dels
2Re 23,10	per la sanch qui fo sacada. E	en aquell dia féu nostre Senyor gran
2Re 23,11	e ajustàran-sa los falisteus	en una stació e en un camp ple de lanties.
2Re 23,11	-sa los falisteus en una stació e	en un camp ple de lanties. E com los
2Re 23,12	fugir lo poble, 12 aquell estech	en lo mig del camp e sguardà los falisteus
2Re 23,12	E aquell dia fo feta gran salut	en Israell. 13 E ja dabans n'éran pujats

2Re 23,13	prínceps entrò a XXX, e vanguéran	en temps de messes a David, qui era en la
2Re 23,13	en temps de messes a David, qui era	en la spluga de Odollà, e les tendes dels
2Re 23,13	tendes dels falisteus éran posades	en la vall dels gigans, 14 e David stava
2Re 23,14	vall dels gigans, 14 e David stava	en dafaniment, e la stació dells falisteus
2Re 23,14	stació dells falisteus era lavors	en Batlem. 15 E lavores dasijà David aygua
2Re 23,15	da l'aygua de lla sisterna qui és	en Batlem, de prop la porta, fort ho
2Re 23,21	[*] 21 Aquest aucís un hom agepcià	en què havían gran esperança aquells qui
2Re 23,21	aquells qui éran ab ell e tania	en la sua mà una lança. E axí com ell fou
2Re 23,23	consellador aquest a la sua orella	en sacret. 24 Azaell, frare de Joab, entre
2Re 24,3	doblat e puy tot aquest ta doble	en C dobles. Mas què vol dir que'l rey,
2Re 24,5	5 E pasàran Jordà e vanguéran	en Arroer, a lla dreita part de lla ciutat
2Re 24,5	lla dreita part de lla ciutat qui és	en la vall de Gaad, 6 e de Gezer pasàran
2Re 24,6	vall de Gaad, 6 e de Gezer pasàran	en Galaad e en la terra jussana de Hozí e
2Re 24,6	6 e de Gezer pasàran en Galaad e	en la terra jussana de Hozí e vanguéran en
2Re 24,6	terra jussana de Hozí e vanguéran	en Dan, qui és en lo bosch, e anvironàran
2Re 24,6	de Hozí e vanguéran en Dan, qui és	en lo bosch, e anvironàran [*] 7 [*] tota
2Re 24,7	eveus e dels cananeus e vanguéran	en la terra de Judà, qui és envers migdia,
2Re 24,7	de Judà, qui és envers migdia,	en Barsabe. 8 E après VIII messos e XX
2Re 24,8	après VIII messos e XX dies fóran	en la terra de Jerusalem e haguéran
2Re 24,9	dell poble ell rey, e atrobàran que	en Israell havia LXXXM homes forts d'
2Re 24,10	Déu: –Senyor, jo he paccat fort	en aquest fet. Mas prech-ta, Senyor, que
2Re 24,13	Senyor: O VII anys hauràs fam	en la terra o III mesos ancalsaran tu los
2Re 24,13	dies haurà pastilència e gran mort	en la tua terra. E, donchs, ara delivera e
2Re 24,13	què volls, per ço que ho digue	en aquell qui m'hic ha tramès. 14 E dix
2Re 24,14	cada part. Més me val que jo vengue	en les mans de nostre Senyor Déu, [*] car
2Re 24,15	E nostre Senyor tramès pastilència	en Israell del matí entrò al temps
2Re 24,18	e stablex altar a nostre Senyor	en la era de Aurena gebuseu. 19 E pujà
2Re 24,21	ell. 21 E axí Aurena, anà e gità's	en terra e aorà lo rey [*]: –Per què ve lo
2Re 24,21	aquesta mortaldat qui és vanguda	en lo poble. 22 E dix Aurena, pravera [*]:
2Re 24,22	de bous a cremar axí com a lenya	en holocaust. 23 E oferí so e donà-ho al
1Re 3,12	home oja ab II orelles [*]. 12	En aquell dia yo sositaré contra Elí totes
1Re 4,16	[*] 16 [*] [*] Dix en aquell: [*]	– En qual manera és açò esdavangut [*]? 17
1Re 6,14	de Josuè de Betsames e stech aquí.	En aquell loch havia una gran pedra, e
1Re 9,1	ciutat. 1Re 9,Tit Capítol VIII 1	En aquell temps era un home del trip de
1Re 16,2	rey sobra mon poble. 2 Samuel dix:	– En qual manera yo iré? Car Saül ho oyrà e
1Re 19,22	és en Sochet, e aquí ell demanà:	– En qual loch són Samuel e David? E fon-
1Re 21,7	hi posàsan de fresch e de calent. 7	En aquell dia havia aquí un hom servicial
1Re 27,10	sots anats vuy?» E responia David:	« En Judà, envers migjorn, e en Hiramel,
1Re 30,1	Gezraell. 30,Tit Capítol XXVIII 1	En lo terç dia, com David fo vangut en
2Re 2,1	li nostre Senyor: –Puja. Dix David:	– En qual loch pujaré? E dix-li nostre
2Re 2,1	pujaré? E dix-li nostre Senyor:	– En Hebron. 2 Pujà, donchs, David e II
2Re 2,17	fou camp dells Forts, en Gabaon. 17	En aquell dia moch-sa gran ramor e gran
2Re 3,6	d'Anglà, muller de David. [*] 6	En aquell temps, com era tan gran batalla
2Re 3,18	nostre Senyor parlà a David e dix:	“ En la mà del servicial meu David salvaré
2Re 9,4	Dix lo rey: –On és? Aquell respòs:	– En la casa de Machir, fill de Daniel, és,
2Re 22,7	de la mort són vanguts davant mi. 7	En la mia tribulació apalaré nostre Senyor
1Re 15,20	Senyor? 20 E Saül dix a Samuel:	– Enans he oÿda la veu de nostre Senyor e
1Re 1,5	Senyor havia tanquat son ventra	enaxí que no podia haver infants. 6 E
1Re 3,2	e sos vulls éran ja tanabrosos,	enaxí qu'ell no podia vaer 3 la lum de
1Re 3,18	dix a ell totes les paraules,	enaxí que no li'n salà nanguna. E Ellí

1Re 5,9	[*] del major entrò al manor,	enaxí que lurs anques éran podridas de mal
1Re 7,2	Chariarim los dies fóran complits	enaxí que XX anys. E tot lo poble de
1Re 7,11	los fills de Israell als falisteus,	enaxí qu'ells los ancalsàran tro en un
1Re 9,2	que havia nom Saül, alet e bo,	enaxí que no havia entre los fills d'
1Re 11,2	que trasqua l'ull dret a cascú,	enaxí que vós siats ontà a tot lo poble d'
1Re 14,9	barons [*]. 9 Si ells nos dían	enaxí : "Sperats-nos entrò que nós
1Re 15,27	lo pres per lo pany de son mantell	enaxí que lo hy esquinçà. 28 E Samuel dix
1Re 15,33	fembres sens marit e sens infants,	enaxí la tua mara serà menys d'infants
1Re 18,10	dia, lo maligna sparit envahí Saül,	enaxí qu'ell comensava profetitzar en mig
2Re 7,17	e sagon tota aquesta visió tot	enaxí parlà Natan a David. 18 E stech [*]
2Re 9,11	manjarà pa sobra la tua taulla tot	enaxí com un dels fills del rey. 12 Havia
2Re 21,5	a nosaltres e'ns turmentà,	enaxí que'n tot Israell no'n romangua un
1Re 2,14	lo pravera ho prania a sos obs.	Enaxí ho faían ells a tots aquells del
1Re 11,9	als misatgers qui éran vanguts:	- Enaxí direts vós als hòmens de Jabès [*]:
1Re 15,33	mort?» 33 E Samuel li dix:	- Enaxí com lo teu coltell ha fetas moltes
2Re 11,13	lo David, e menjà e bagué ab ell, e	enbriagà -lo. E al vespra no volch anar a
2Re 20,6	dels servacials del senyor teu e	encalsa -lo, car per vantura matria's an
1Re 30,8	o no? E dix nostre Senyor a ell:	- Encalsa 'ls. Car sens dupta tu'ls
2Re 2,17	gran batalla e los hòmens de David	encalsàran Abner e los seus hòmens. 18 E
2Re 20,7	havia en Jerusalem, per so que	encalsàsan Ciba fill de Brocrí. 8 E com
1Re 3,7	E torna-ta'n e dorm. 7 E Samuel	encara no conaxia [*] la paraula de nostre
1Re 3,8	Senyor [*]. 8 Nostra Senyor apallà	encara la terça veguada Samuel, lo qual sa
1Re 9,4	Asalisa e no les hagéran trobades,	encara pasàran per la terra de Salim, e no
1Re 13,7	de Gad e de Galaad. E Saül era	encara en Galgala, e tot lo poble que
1Re 16,11	nangun de aquests. 11 [*] -He yo	encara vists tots tos fills? E Ysayí dix
1Re 20,27	27 Com vench en lo sagon dia [*],	encara no sech nul hom alà on solia seura
2Re 1,9	-ma, car fort sofrir gran pena e	encara só en mon seny e tota la força de
2Re 3,19	los falisteus." 19 E Abner parlà	encara a Benjamín e anà-sa'n en Hebron
2Re 3,35	tot lo poble, que menjàsan ab David	encara que era gran e alt dia, jurà David:
2Re 7,19	amenat e aportat tro así? 19 Mas	encara açò és vist devant los teus ulls
2Re 7,20	Senyor, què porà anadir David	encara que parla a tu? Tu, Senyor, sabs lo
2Re 11,12	cosa! 12 E dix David [*]: -Stà vuy	encara así, e demà [*]. E stech [*] fins
2Re 12,8	són poques, a tu yo t'anadiré	encara més." 9 »Donchs, per què has
2Re 13,2	ella fo malaut, e per ço que era	encara verge no li gosava dir res [*]. 3 E
2Re 19,31	lo rey tro que hach pasat Jordà e	encara era aparalat de saguir-lo d'aquí
1Re 9,9	a nós so que nós anam sercant. 9	Encara havia tal costuma en Israell que,
1Re 16,9	li manà Saman, del qual ell dix:	- Encara nostre Senyor no ha aquest alet.
1Re 16,11	tots tos fills? E Ysayí dix [*]:	- Encara n'hi ha un manor qui guarda les
1Re 29,3	Achís als prínceps dels falisteus:	- Encara no coneys David, qui fou servacial
2Re 3,34	caer davant los fills d'Israell.»	Encara tot lo poble de Israell plorà sobra
1Re 5,3	dia, veus que Dagon, lur déus, jaÿa	enclín en terra, davant l'archa de nostra
1Re 14,2	para. 2 Saül estava lavors en la	encontrada [*] de Gabaà, desots un
1Re 6,9	munta per la carera de lles sues	encontrades contra Besames, nós sabrem qu-
1Re 10,2	prop lo vas de Raxcell, en les	encontrades de Benjamín envers migjorn,
1Re 17,1	tendes entra Sohot e Azecà, en les	encontrades de Domim. 2 E Saül e los fills
2Re 22,40	fortalesa en batalla. Tu, Senyor,	encorbaràs sots mi aquells que'm
2Re 10,3	que sa sguàrdan la ciutat e que la	endaròquan . 4 E lavors Amon pres los
2Re 24,1	XXII 1 La ira de nostra Senyor Déu	enfaloní 's contra Israell, [*] e dix
2Re 2,26	-li: -Donchs entrò a lla mort sa	enfalonirà la tua spasa, e no coneys tu
1Re 4,19	e son sogra e marit mort, de dolor	enfantà . 20 E [*] diguéran-li aquells

1Re 15,29	aquells que ell vençrà ne no sarà	enflaqueït per panitència, ne ell no és
2Re 22,32	qui spèran en ell. 32 E qui és Déu	enfora nostre Senyor e qui és forts enfora
2Re 22,32	enfora nostre Senyor e qui és forts	enfora lo Déu nostro? 33 Déu qui ha sint a
1Re 7,14	de la mà dels falisteus. E pau era	enfra los fills de Israell e los amoreus.
2Re 21,20	mà e en cascun peu, e éran XXIII	enfre tots. E aquest fo del linatja de
2Re 23,8	en la cadira, molt savi príncep	enfre III, equest és axí tenra com lo verm
2Re 3,27	de la porta per so que lli parlàs a	engan e a tració e farí-lo en lo sagí e
2Re 3,2	e tot dia se destravia. 2 E David	engendrà fills en Hebron, e lo primer
1Re 31,9	e tramatéran per tota la terra lur,	engir e antorn, que fésan a saber en los
2Re 5,9	de David e féu adificació e cases	engir e antorn d'ela e dins e comansà en
2Re 20,15	e en Bechmarà e asetjàran la ciutat	engir e entorn e sforçàran-sa que
2Re 3,27	en Hebron, Joab tirà'l a una part	enmig de la porta per so que lli parlàs a
2Re 7,2	cedra, e l'archa de Déu sia posada	enmig de les pells? 3 Dix Natan al rey:
2Re 20,12	per Joab. 12 E Amasà jahia mort	enmig de la carera, e un de aquells vaé
2Re 7,25	en Déu. 25 E ara sucita e raferma	enpapurablament la paraula en lo teu
2Re 7,26	parlat. 26 E sia gran lo teu nom	enpapurablament e sia dit Senyor de
2Re 2,18	so és, Joab e Abizai e Azael.	Enperò Azael era corador fort lauger [*]
1Re 20,42	e tu e entra la mia sament e la tua	enpertostemps . 43 E levà's David e anà-
2Re 7,29	baneyta la casa del teu servicial	enpertostemps . 8, Tit Capítol VIII 1 E
1Re 9,9	«profeta» entra nós era apallat sa	enrera «vaent». 10 Saül dix a son servent:
1Re 16,1	tu, Saül, car yo haja ell gitat a	enrera , qu'él no regna sobre lo poble d'
2Re 21,6	qui fo alet de nostre Senyor Déu sa	enrera . E dix lo rey: –Yo daré a vosaltres
1Re 7,2	de nostre Senyor. 2 D'aquell dia	ensà que lla archa del Senyor stech en
1Re 16,13	loch de sos frares. E d'aquell dia	ensà lo sparit de nostre Senyor devallà en
1Re 17,33	és hom combatador de sa infantesa	ensà . 34-36 [*] 37 Dix David: –Nostre
1Re 20,22	“Vet les sagetes aquí són més	ensà que tu, aporta-les-me”, vendràs a
1Re 27,6	per açò és feta Xichalet de lavores	ensà dels reys de Judà entrò en aquest dia
1Re 29,3	he trobat en ell nangun mal del dia	ensà que fusch [*] entrò aquest dia de
1Re 29,8	en mi, servencial teu, del dia	ensà que só davant tu entrò en aquest dia
1Re 30,7	7 e dix a Ebitar prevera [*]: –Fes	ensà vers mi effoth. E acostà Abitar
2Re 7,6	yo no he habitat en casa del dia	ensà que amané los fills de Israell de la
2Re 19,19	en ton cor que yo he fetes del dia	ensà que tu ést partit de Jarusalem, 20
2Re 6,6	de Déu e tench-la, car los bous	ensapaguàvan , e l'archa de nostre Senyor
1Re 10,6	[*], e tu profetaràs ab ells	ensemps e tu seràs mudat en altra hom. 7
1Re 11,7	poble hach gran paor, e tots axíran	ensemps [*], 8 e Saül nombrà aquells en
1Re 11,11	axí que no'n romenguéran II	ensemps . 12 Lo poble dix a Samuel: –Qual
1Re 12,25	malesa, vós e vostra rey parirets	ensemps . 1Re 13, Tit Capítol XIII 1 Saül
1Re 18,3	faéran Jonatàs e David amistança	ensemps , e Yonatàs amava ell atrastant com
2Re 2,16	los costats e cayguéran tots morts	ensemps . E apallàran lo loch on açò fou
2Re 21,9	E aquests VII cayguéran morts tots	ensemps com hom comensa les mesas, ço és,
1Re 2,28	al meu altar e que cremàs a mi	ensens e que portàs [*] ephot, e yo doné a
1Re 6,2	nós de la archa del Déu d'Iraell?	Ensenyats -nos en qual manera tornarem
2Re 22,9	e vorarà foch de la sua boqua e	ensès los carbons. 10 E anclinà los sellis
2Re 23,7	de lansa de fust, e matran e seran	ensesos en lo foch e cramaran dentrò que
1Re 1,12	la comensà a raguadar en la boqua	entantivament , 13 e ella parlava en son
1Re 28,14	–Homa vel, vastit d'un mantel.	Entès Saül que Samuel era, e anclinà's en
1Re 4,20	diguéran-li aquells que li stàvan	entorn : –No hajas pahor, car tu has
1Re 5,8	responguéran: –Fasam-la portar	entorn nostra regió. Donchs ells la se'n
1Re 14,2	qui era en lo camp. E havia ab ell	entorn DC hòmens. 3 E Achiàs, fill de
1Re 14,14	que Jonatàs e son scuder féran fo	entorn XX hòmens en mig jornal de bous, ço

1Re 14,22	21 [*] 22 [*] E era Saül ab	entorn de XXM hòmens. 23 E nostra Senyor
1Re 14,47	sa combatia contra los anamichs tot	entorn: [*] Edom e contra lo rey de Sabaà
2Re 20,15	e asetjàran la ciutat engir e	entorn e sforçàran-sa que anderocàsan
2Re 22,12	E posà las tenebres amagament seu	entorn de si mateix sinaylat e garbalant
1Re 7,12	pres una pedra e posà aquella	entra Masfat e Sen, qui són II lochs prop
1Re 9,9	Aquell qui vuy és apallat «profeta»	entra nós era apallat sa enrera «vaent».
1Re 10,11	al fill de Cis? Donchs, no és Saül	entra los profetas? 12 [*] 13 E ell sazà
1Re 17,1	de Judà, e fichàran lurs tendes	entra Sochet e Azecà, en les encontrades
1Re 20,23	e tu havem dites, nostre Senyor sia	entra mi e tu tostemp. 24 [*] Adonchs
1Re 20,42	Senyor Déu sia entre mi e tu e	entra la mia sament e la tua
2Re 1, 21	no vengua sobra vosaltres ne haja	entra vosaltres camps de primícies, car
2Re 2,24	on pasava aygua, qui és en Gabehon,	entra una vall e'l camí del dasert. 25 E
2Re 3,1	1 E fo feta lingua batalla e gran	entra la casa de Saül e la casa de David
2Re 3,6	temps, com era tan gran batalla	entra la casa de Saül e David, Abner [*]
2Re 21,7	Saül, per lo sacrament [*] qui era	entra Jonatàs [*] e David. 8 E axí pres lo
2Re 23,23	de Juadà, 23 e aquest fou anomanat	entra III hòmens forts qui éran entre XXX
1Re 12,8	Senyor [*], 8 en quina manera	entrà Jacob en Agipta, [*] e manà'ls de
1Re 19,9	fugíran [*]. 9 E lo maligna sparit	entrà en Saül, lo qual saÿa en sa casa. E
1Re 19,20	ells, l'asparit de nostre Senyor	entrà en ells, e comansàran a profetitzar.
2Re 3,25	a tu, que t'angane, que sàpia los	entraments e los aximents teus e conegua
2Re 6,9	Déu, e aquell dia ell dix: «Quant	entrarà la archa de Déu en la mia ciutat?»
1Re 17,53	los falisteus, e puys asvairen e	entràran en les tendes dels falisteus. 54
2Re 3,8	de Saül, a Abner: 8 –Per què ést tu	entrat a la concopina de mon para? E Abner
2Re 3,35	que llo sol sia post e se'n sia	entrat . 36 E lo poble oy asò e plasch-
2Re 20,11	Siba fill de Brocrí. 11 E	entratant , com alguns qui éran de Joab
1Re 16,6	al sacrifici. 6 E com ells fóran	entrats , ell vahé Eliab e dix: –E donchs,
2Re 4,7	Isbòech en lo sagí [*]. 7 Com fóran	entrats en la casa, aquell que dormia en
1Re 9,2	Saül, alet e bo, enaxí que no havia	entre los fills d'Israell millor hom que
1Re 14,42	42 Levors dix Saül: –Metets sort	entre mi e Jonatàs, mon fill. E la sort
1Re 15,33	la tua mara serà menys d'infants	entre les altres fembres. Exí Samuel
1Re 19,8	éser dabans. 8 Un'altra batala fo	entre los fills d'Israell e los
1Re 19,20	profatitzàvan e Samuel qui stava	entre ells, l'asparit de nostre Senyor
1Re 19,24	un proverbí: «Donchs, no és Saül	entre los profetas?» 20, Tit Capítol XX 1
1Re 20,42	sían fermas. Nostre Senyor Déu sia	entre mi e tu e entra la mia sament e la
1Re 21,13	la torsé, e féu aparès que caygués	entre les mans d'aquells qui l'havían
2Re 23,19	aucís, e fou nomanat 19 pus noble	entre III. E fo príncep de aquells III
2Re 23,23	entra III hòmens forts qui éran	entre XXX hòmens qui éran maravalosament
2Re 23,24	sacret. 24 Azaell, frare de Joab,	entre XXX; Elcanà, fill de son avoncle, de
2Re 23,39	és aytambé getite; 39 Urias eteus.	Entre tots aquests són XXXVII. 24, Tit
1Re 1,14	14 [*] –[*] Repose't un poch	entrò que tu sies desenbriaguada del vi
1Re 1,22	dix a son marit: –No hy iré pas	entrò que ll'infant sia deslatat, e que
1Re 1,23	Anna romàs e aletà son infant	entrò que li tolch la let. 24 Mas, com
1Re 3,20	on tot lo poble d'Israell, de Dan	entrò a Barsabe, conech que Samuel era
1Re 5,9	sobra cascuna ciutat, [*] del major	entrò al manor, enaxí que lurs anques éran
1Re 5,12	odulament de cascuna ciutat muntà	entrò al cel. 1Re 6, Tit Capítol VI 1
1Re 6,18	V províncies, de la ciutat murada	entrò a la villa qui és meyns de mur, e
1Re 6,18	archa de nostre Senyor, la qual era	entrò aquell dia dintra lo camp de [*]
1Re 6,19	com haguéran vista de la sua archa,	entrò a LXX hòmens armats e LM hòmens de
1Re 7,12	dix: «Nostre Senyor ha-nos ajudat	entrò así.» 13 E los falisteus fóran
1Re 9,13	manjar-ne. Lo poble no manjarà	entrò qu'ell sia vangut, car ell banayrà

1Re 10,21	la cognació de Metrí. E vench de	entrò a Saül, fill de Cis. Donchs ells
1Re 12,2	e conversat de ma joventut ab vós	entrò en aquest dia de vuy. Veus que yo
1Re 14,9	ells nos dían enaxí: “Sperats-nos	entrò que nós vinguam a vós”, nós nos
1Re 15,7	7 E Saül persaguí Amalech de Evilà	entrò qu’él fo vangut a Sur, qui és [*]
1Re 15,35	no viu Saül en los dies de sa vida,	entrò en los dies de sa mort. Emperò
1Re 16,11	a mi, car no’ns aciurem a manjar	entrò qu’él sia vengut ací. 12 Donchs
1Re 17,16	a matí danant los fills d’Israell	entrò a XL dies. 17 E Isahí dix a David
1Re 17,52	morts en la carera de Sarim	entrò a Geth e dentrò a Acaron. 53 Los
1Re 19,13	e posà aquella en lo lit de Davit,	† entrò † una pel de cabra palosa en son
1Re 20,5	anar per so que m’amach en lo cam	entrò al vespra del III dia. 6 E si ton
1Re 27,6	de lavores ensà dels reys de Judà	entrò en aquest dia de vuy. 7 E stech
1Re 29,3	mal del dia ensà que fusch [*]	entrò aquest dia de vuy. 4 E los prínceps
1Re 29,8	teu, del dia ensà que só davant tu	entrò en aquest dia de huy, que yo no
1Re 30,2	catives totes, de les manors	entrò a les majors. Emperò no havían nangú
1Re 30,9	hòmens qui éran ab ell e venguéran	entrò en lo torent de Basor, e aquí éran
1Re 30,17	e ancalsà’ls del vespra de un dia	entrò al vespra d’altra dia, e no n’
2Re 1,12	plangueren e ploraren e dejunaren e	entrò al vespra sobra Saül e sobra
2Re 2,26	Abner a Joab e dix-li: –Donchs	entrò a lla mort sa enfalonirà la tua
2Re 3,10	sobra Israell e sobra Judà de Deu	entrò a Barsàber. 11 E Isbòsech no li
2Re 3,16	16 e son marit saguí-la plorant	entrò Aurim. E dix Abner a son marit: –Vé
2Re 4,3	en Gethaym e fóran aquí stranys	entrò en aquel temps. 4 Emperò Jonatàs [*]
2Re 6,8	percussió o fariment o mort de Ozà	entrò aquest dia de vuy. 9 David tamé fort
2Re 6,23	Micol, filla de Saül, no hach fill	entrò que murí, dia’n què n’hach e murí
2Re 7,6	de Israell de la casa de Agipta	entrò al dia de vuy, mas he anat en
2Re 10,4	-los la mytat de lles vestadures	entrò a les natges e tramès-los a David.
2Re 10,5	-los David: –Stats-vos en Jericó	entrò sia crascuda vostra barba e lavors
2Re 19,7	temps has haüt de la tua infantesa	entrò ara. 8 Lavors lo rey lavà da terra
2Re 21,10	pedra, del comensament de les meses	entrò que ploch sobra ells, e no hy jaquia
2Re 23,13	n’éran pujats qui éran prínceps	entrò a XXX, e vanguéran en temps de
2Re 23,19	de aquells III hòmens, no vench	entrò als III primers. 20 E Banÿas, fill
2Re 23,23	forts. Emperò no era pervangut	entrò a III. David féu consellador aquest
2Re 24,2	tots los trips d’Israell e de Dan	entrò a Barsabe e nombra tot lo poble per
2Re 24,15	pastilènsia en Israell del matí	entrò al temps stablit, e moríran del
2Re 24,15	moríran del poble qui stàvan de Dan	entrò a Bersabe LXXM hòmens. 16 E com l’
1Re 18,10	a l’altra dia, lo maligna sparit	envahí Saül, enaxí qu’ell comensava
1Re 10,2	en les encontrades de Benjamín	envers migjorn, qui saltaran envers grans
1Re 10,2	envers migjorn, qui saltaran	envers grans coves. Ells diran a tu: “Les
1Re 27,10	vuy?» E responia David: «En Judà,	envers migjorn, e en Hiramel, envers
1Re 27,10	Judà, envers migjorn, e en Hiramel,	envers migdia [*].» 11 David no gaquia a
1Re 30,14	les ancontrades de Calep, qui són	envers lo migdia, e havem cramada la
1Re 30,27	e aquells qui éran en Ramoch,	envers migdia, e aquells qui éran en Gech,
2Re 23,5	terra, 5 no és tan gran la mia casa	envers [*] que fasa covinensa ferma qui
2Re 24,7	en la terra de Judà, qui és	envers migdia, en Barsabe. 8 E après VIII
1Re 9,1	de Betor, fills de Sarech, fill de	Ephia , fill de un home del trip de
1Re 2,18	de li, la quall hom apella	ephot . 19 E sa mara li feÿa una patita
1Re 2,28	cremàs a mi ensens e que portàs [*]	ephot , e yo doné a la casa de ton para
2Re 23,8	molt savi príncep enfre III,	equest és axí tenra com lo verm del fust,
1Re 1,10	nostre Senyor Déu. 10 Axí com Anna	era irada ab amargós coratge, ela plorava
1Re 1,13	moura los lavis, e la sua veu no	era oÿda de nangú. Donchs, Elí sa cuydà
1Re 1,24	nostra Senyor en Siló, e l’infant	era molt patit. 25 Donchs ells

1Re 2,5	sadollats, dentrò que aquella qui	era axorcha hach [*] infants, e aquella
1Re 2,11	Rachama, a la sua casa. E l'infant	era ministra en la casa de nostra Senyor,
1Re 2,17	17 Donchs, lo pacat dels infants	era molt gran devant nostre Senyor [*]. 18
1Re 2,18	ministrava devant nostre Senyor, e	era infant, e havia vastadura de li, la
1Re 2,22	cresch davant nostra Senyor. 22 Elí	era molt vell, e oí totes les coses que
1Re 3,1	Elí, e la paraula de nostra Senyor	era praciós en aquell temps, no era visió
1Re 3,1	era praciós en aquell temps, no	era visió manifesta. 2 Asdavench-sa un
1Re 3,3	en lo temple de nostra Senyor, on	era la archa de Déu. 4 E nostra Senyor
1Re 3,19	19 Samuel cresquè, e nostra Senyor	era ab ell. E anch de les sues paraules no
1Re 3,20	entrò a Barsabe, conech que Samuel	era leyal profeta a nostra Senyor. 21 E
1Re 4,13	la qual aquel vania, e lo seu cor	era molt tamorós per la archa de nostra
1Re 4,13	recomtà a tota la ciutat so que s'	era esdavant, e tota la ciutat comensà a
1Re 4,18	's son cap, e fo mort. Lo baró	era vel e de gran adat, e' ll jutjà lo
1Re 4,19	per XL anys. 19 E sa nora [*]	era prenys, e lo terma de infantar era
1Re 4,19	era prenys, e lo terma de infantar	era prop. E, com ela santí que ll'archa de
1Re 4,19	com ela santí que ll'archa de Déu	era presa e son sogra e marit mort, de
1Re 5,5	lo lindar del temple, 5 e Dagon	era romàs axí com un sol tronch [*]. E per
1Re 5,9	'n portàvan, la mà de nostre Senyor	era feta de gran mortaldat sobra cascuna
1Re 5,12	12 [*] Car la mà de nostra Senyor	era molt agreujada sobra ells, car los
1Re 6,18	l'archa de nostre Senyor, la qual	era entrò aquell dia dintra lo camp de [*]
1Re 7,11	los ancalsàran tro en un loch que	era desota Betear. 12 E Samuel pres una
1Re 7,14	de la mà dels falisteus. E pau	era enfra los fills de Israell e los
1Re 7,17	'n retornàran en Rathama, car aquí	era la sua casa e aquí ell jutjava lo
1Re 9,1	Capítol VIII 1 En aquell temps	era un home del trip de Benjamín, qui
1Re 9,2	Israell millor hom que ell, e ell	era pus alt que tot lo poble d'Israell de
1Re 9,9	vuy és apallat «profeta» entra nós	era apallat sa enrera «vaent». 10 Saül dix
1Re 9,10	[*] Ells anàran en la ciutat on	era l'homa de Déu. 11 E com muntàran [*],
1Re 9,26	com ells fóran lavats e lo dia	era ja clar, Samuel apallà Saül en lo
1Re 10,11	l'havían conagut, vaéran qu'ell	era ab los profetes [*], diguéran los uns
1Re 12,12	que Naàs, rey dels fills d'Amon,	era vangut contra vós, digués a mi: «Axí
1Re 13,2	de Benjamín. E tot l'altra poble	era tramès cascú en son tabernacla. 3 E
1Re 13,6	ells haguéran por, car lur poble	era fort turmentat, per què ells s'
1Re 13,7	la terra de Gad e de Galaad. E Saül	era encara en Galgala, e tot lo poble que
1Re 13,7	e tot lo poble que saguia ell	era spaventat. 8 Asparà's VII dies, axí
1Re 13,15	Benjamín. E Saül contà lo poble qui	era ab ell, e fóran trobats DC hòmens. 16
1Re 13,22	null hom de tot lo poble qui	era ab Saül e Jonatàs, son fill, no havia
1Re 14,2	de Gabaà, desots un magraner qui	era en lo camp. E havia ab ell entorn DC
1Re 14,3	E lo poble no sabie Jonatàs on	era anat. 4 Per aquell loch on Jonatàs
1Re 14,18	la archa de nostre Senyor. Qui	era aquí estat [*]. 19 [*] Axí un gran
1Re 14,20	Donch Saül cridà e tot lo poble qui	era ab ell. E vanguéran tro al loch on era
1Re 14,20	ab ell. E vanguéran tro al loch on	era la batalla. E cascú dels falisteus
1Re 14,22	companyó [*] 21 [*] 22 [*] E	era Saül ab entorn de XXM hòmens. 23 E
1Re 14,51	cavallaria, cosí de Saül. 51 Sis	era stat para de Saül, e Ner era stat para
1Re 14,51	51 Sis era stat para de Saül, e Ner	era stat para de Abner, fill de Abiell. 52
1Re 14,52	de Abiell. 52 Molt fort batalla	era contra los falisteus en tots los dies
1Re 15,9	Donchs ells daguastàran tot so que	era vill e de pobre valor. 10 Nostre
1Re 15,12	a Samuel fou anunciat que Saül	era vangut en Carmel e aquí havia draçat
1Re 15,12	de sa victòria e que despuys se n'	era tornat en Galgala. Donchs Samuel vench
1Re 15,32	Gag fou a ell amanat, lo qual	era molt gras, e tramolà, e dix: «Axí
1Re 16,12	lo davant Samuel. E l'infant [*] e	era bel [*]. E nostre Senyor dix a Samuel:

1Re 17,5	un elm de aram sobra son cap, e	era vastit de un sberch, qui era tot ple,
1Re 17,5	cap, e era vastit de un sberch, qui	era tot ple, de la part de fora, de hams.
1Re 17,5	fora, de hams. Lo pes del seu sberc	era de VM sicles d'aram. 6 E calçava unes
1Re 17,7	7 E lo fust de la sua lança	era axí gros com a fust de texidor, e lo
1Re 17,12	[*] haguéran gran pahor. 12 David	era fill de efrateu, [*] del qual nós
1Re 17,12	nom Ysay, qui havia VIII fills e	era lo pus vell hom que fos en lo temps de
1Re 17,20	que ha nom Magala, e la host qui	era axida defora les tendes per combatra
1Re 17,51	vaéran que'l pus fort d'éls	era mort, ells fusquéran, 52 e los fills
1Re 18,12	12 Saül tamé David, per ço com Déu	era ab ell e s'ere d'él partit. 13
1Re 18,15	14 [*] 15 E Saül viu que David	era molt savi; ell lo comensà esquivar. 16
1Re 18,28	Saül vahé e antès que nostre Senyor	era ab David. E Michol, filla de Saül,
1Re 20,25	sua costuma en la sua cadira, qui	era de prop la paret, lavà's Jonatàs, e
1Re 20,37	E axí vench l'infant en lo loch on	era la primera sageta. Cridà Jonatàs e dix
1Re 20,41	anat, lavà's David de un loch qui	era devers tramuntana e gità's en terra e
1Re 21,1	XXI 1 Anà-sa'n David en Nobe, on	era Achimàlech prevera e maravalà's fort
1Re 21,7	que havia nom Odech, de Idumea, e	era lo pus podarós de tots los pastors de
1Re 27,4	4 E dixéran a Saül que David	era fugit en Gech, e d'aquí avant no hach
1Re 27,11	“Aquestes coses faÿa David.”» E açò	era decret seu en tots los dies en los
1Re 28,14	d'un mantel. Entès Saül que Samuel	era , e anclinà's en terra sobra la sua
1Re 29,1	posà les tendes sobra la font qui	era en Jazarael. 2 Els vargés e els
1Re 30,6	pobla lo volia alapidar, car fort	era amargosa la ànima de cascú per so que
1Re 30,22	dix un hom malvat e desestruch qui	era dells servicials que éran anats ab
1Re 31,4	fer açò ne'l volch auciuira, car	era fort spaordit per la gran por que
1Re 31,5	Com l'ascuder de Saül vaé que Saül	era mort, trach son coltell e aucié's
1Re 31,7	de Israell éran fuyts e que mort	era Saül e los seus fills, desemparàran
1Re 31,9	ydoles e tots los pobles tot so que	era esdavant a Saül e tota la sua
2Re 1,13	13 Dix David en aquell hom qui	era fuyt de lles tendes de Israell e li
2Re 2,10	Benjamín e sobra tot Israell. 10 E	era en adat de XL anys Esbòsech [*] com
2Re 2,18	Joab e Abizai e Azael. Enperò Azael	era corador fort lauger [*] 19 e Azael
2Re 3,1	de temps pasava, David profitava e	era molt pus fort. La casa de Saül,
2Re 3,1	més anava, aminvava e pus flaqua	era e tot dia se destravia. 2 E David
2Re 3,6	David. [*] 6 En aquell temps, com	era tan gran batalla entra la casa de Saül
2Re 3,7	de Saül. 7 E Rasfà, filla de Achia,	era stada concopina de Saül, e Abner antrà
2Re 3,22	e haguéran-los morts. E Abner no	era ab David en Habron, car ja [*] se n'
2Re 3,22	David en Habron, car ja [*] se n'	era anat ab pau. 23 E Joab e tota la
2Re 3,23	a Joab que Abner, fill de Ner,	era vangut al rey David e lo rey havia'l
2Re 3,31	David a Joab e a tot lo pobla qui	era ab ell: –Esquinçats-vos les vostres
2Re 3,35	que menjàsan ab David encara que	era gran e alt dia, jurà David: –Açò faça
2Re 4,1	Isbòsech, fill de Saül, oí que mort	era Abner en Habron, e sobra les sues mans
2Re 4,4	Jonatàs [*] havia haüt un fill qui	era díbil e malalt en los peus, car no
2Re 4,5	e antràran en lo mig del dia, e	era d'estiu, en la casa de Isbòsech, qui
2Re 4,5	en la porta, purgava forment e	era 's adormida. 6 E amaguadament antràran
2Re 4,10	aquell qui m'adux misatga que mort	era Saül, qui's cuydava que'm portàs bon
2Re 5,2	e l'altra dia e de aquí anant, con	era Saül rey sobra nós, tu era qui manavas
2Re 5,2	con era Saül rey sobra nós, tu	era qui manavas e tornavas Israell. E
2Re 5,10	creixia tots dies, e nostre Senyor	era ab ell. 11 E lavors Hiram, rey de
2Re 5,17	pujà-sa'n en un loch en lo qual	era sagur, es podia bé e gint defensar. 18
2Re 6,3	-la de la casa de Aminadab, qui	era en Gabaà. E Ozà e Ayó, fills de
2Re 6,6	[*]. 6 E, pus que fóran en la	era de Nacó, Ozà estès sa mà en la arqua
2Re 8,10	Adadàser e ll'havia mort, car Tou	era anamich de Adàser. E en la mà de

2Re 8,10	de Adàser. E en la mà de aquell	era la vaxella de argent [*] e de l'aram.
2Re 8,16	16 Emperò Joab fill de Servià	era senyor sobre la host, e Josafat [*]
2Re 8,16	senyor sobre la host, e Josafat [*]	era scrivà, 17 e Sadoch, fill de Achitob,
2Re 8,17	de Abitar, éran preveres, e Sarayās	era consaller, 18 emperò Banÿas [*] era
2Re 8,18	era consaller, 18 emperò Banÿas [*]	era sobra Sarechí [*] qui éran guardes del
2Re 9,13	de açò que'l rey David manjava. E	era Mifibòsech ranqualós de abdós los
2Re 10,9	9 Com vaé Joab que lla companya	era aparallada davant ell a combatra e
2Re 10,13	comança Joab e lo poble qui ab ell	era , donàran batalla contra los sarienchs,
2Re 10,16	a lla batalla, e Saboach, qui	era maestra de la cavalaria de Addàser, fo
2Re 10,18	e XLM cavallers e aucís Sobech, qui	era príncep de la cavalaria. 19 E com tots
2Re 11,2	en una salla, e aquella fembra	era molt bella. 3 E lo rey damanà qui era
2Re 11,3	molt bella. 3 E lo rey damanà qui	era aquella que axí era bella. Diguéran-
2Re 11,3	rey damanà qui era aquella que axí	era bella. Diguéran-li que aquella era
2Re 11,3	bella. Diguéran-li que aquella	era Barsabé, filla de Alam, muller de
2Re 11,5	e tramès a David dient que prenys	era . 6 E tantost David tramès misatges a
2Re 11,18	a David e comtà-li tot so que	era estat en la batalla, axí com Joab li
2Re 11,26	la muller de Uries que son marit	era mort, féu gran plant e gran dol sobra
2Re 12,1	hòmens havia en una ciutat, la un	era rich, [*] pobre. 2 E lo rich havia
2Re 12,4	an aquell palagrí, car lo palagrí	era vangut a ell. [*] 5 E David fo fort
2Re 12,19	gint, eytantost antès que l'infant	era mort, e dix a sos servicials:
2Re 12,21	e ploravas quant l'infant	era viu, e ara, que és mort, tu menges e
2Re 12,22	22 E dix David: –Com l'infant	era viu, yo dajunava [*] perquè nostre
2Re 13,2	per ella fo malaut, e per ço que	era encara verge no li gosava dir res [*].
2Re 13,3	fill de Samaà, frare de David,	era gran amich de Amon, e era hom fort
2Re 13,3	de David, era gran amich de Amon, e	era hom fort savi, 4 e dix Jonadab a Amon:
2Re 13,23	les sues ovelles en Balasar, qui	era prop Afraÿm, e convidà tots los fills
2Re 19, 9	les mans de nostres anamichs, e ara	era fuyt de la terra per Absalon. 10 E
2Re 19,31	tro que hach pasat Jordà e encara	era aparalat de saguir-lo d'aquí avant,
2Re 19,32	rey ho volgués. 32 Emperò Batzalai	era fort vell, car era en adat de LXXX
2Re 19,32	Emperò Batzalai era fort vell, car	era en adat de LXXX anys, e aquell havia
2Re 19,32	molta vianda al rey dementra que	era en les tendes, car era fort rich hom.
2Re 19,32	dementra que era en les tendes, car	era fort rich hom. 33 E dix lo rey a
2Re 20,8	Joab vastia una gonella streta qui	era fort a masura d'él matex e desobra
2Re 20,8	fort a masura d'él matex e desobra	era sint. E portava un coltell qui li
2Re 20,8	qui li penjava per lo flanch, qui	era fet en guisa qu'ell lo podia traura
2Re 20,11	e haguéran astat prop de Amasà, qui	era mort, diguéran: –Veus aquell qui volch
2Re 20,14	Ciba, fill de Brocrí, 14 qui	era pasat per los trips d'Israell e era-
2Re 20,14	pasat per los trips d'Israell e	era-se'n anat dentro a Abella. E Joab e
2Re 20,24	e Josafat, fill de Achilius,	era escrivà del rey, 25 e Cibà era
2Re 20,25	era escrivà del rey, 25 e Cibà	era consaller, e Sadoch e Abitar eren
2Re 20,26	eren preveres. 26 Iram, emperò,	era propi prevere de David. 21, Tit Capítol
2Re 21,7	de Saül, per lo sagrament [*] qui	era entra Jonatàs [*] e David. 8 E axí
2Re 21,14	lo costat del sapulcra de Cis, qui	era son para. E feren totes aquelles coses
2Re 21,16	CCC onses. E portava una spasa qui	era feta poch de temps havia. 17 Abysay
2Re 21,19	Goliach geteu, la asta del quall	era axí com a lis de taxidor. (Per aquests
2Re 23,9	fill de son oncle Ahoi, qui	era un dels III forts hòmens qui éran ab
2Re 23,13	en temps de messes a David, qui	era en la spluga de Odollà, e les tendes
2Re 23,14	e la stació dells falisteus	era lavors en Batlem. 15 E lavores dasijà
2Re 23,18	frare de Joab, fill de Servià,	era príncep de III, e aquell és aquell qui
2Re 23,23	maravalosament forts. Emperò no	era pervangut entrò a III. David féu

2Re 23,29	29 Èleth, fill de Banaà, e aquest	era natopatites; Iray, fill de Rabay, de
2Re 24,16	l'àngel de nostre Senyor Déu	era da prop la era d'Auvena, qui era hom
2Re 24,16	de nostre Senyor Déu era da prop la	era d'Auvena, qui era hom jabuseu. 17 E
2Re 24,16	era da prop la era d'Auvena, qui	era hom jabuseu. 17 E dix David a nostre
2Re 24,18	stablex altar a nostre Senyor en la	era de Aurena gebuseu. 19 E pujà David
2Re 24,21	–Per ço só vangut que compra la tua	era , e adificaré altar aquí a nostre
2Re 24,24	oferessó agradabla. Comprà David la	era e los bous, e costàran L sicles d'
1Re 1,3	II fills de Elí, Ophní e Fineès, e	éran praveras de nostro Senyor. 4 Donchs
1Re 2,5	de força. 5 Aquells qui primerament	éran sadolats éran aloguats per haver del
1Re 2,5	qui primerament éran sadolats	éran aloguats per haver del pa, e aquells
1Re 2,12	lo pravera. 12 Mas los fills da Elí	éran malvats e no conaxían pas nostro
1Re 2,19	la qual portava en los dies qui	éran stablits com vanían en Siló ab son
1Re 3,2	Elí geÿa en son lit, e sos vulls	éran ja tanabrosos, enaxí qu'ell no podia
1Re 3,13	per so com ell sabia que sos fills	éran malvats e ell no'ls castiguà. 14 [*]
1Re 4,4	sobra xarobín. E los fils da Ellí	éran ab l'archa de la amistança [*]. 5
1Re 5,4	e lo cap da Dagon e abdues ses mans	éran talladas sobra lo lindar del temple,
1Re 5,9	al manor, enaxí que lurs anques	éran podridas de mal de morenes. Los
1Re 5,12	sobra ells, car los hòmens qui no	éran stats morts éran farits en la pus
1Re 5,12	los hòmens qui no éran stats morts	éran farits en la pus sacreta part de lurs
1Re 6,15	a nostra Senyor. 15 Aquells qui	éran de lla companya de Leví descaregàran
1Re 6,15	e la patita capsa [*], en la quall	éran los vaxells d'aur, e posàran-la
1Re 9,3	3 Les someres de Sis, para de Saül,	éran pardudes, e Cis dix a Saül: –Mon
1Re 9,4	per la terra de Salim, e no hy	éran , e per la terra de Benjamín, e no les
1Re 10,16	[*]: –Ha'ns dit que lles someres	éran trobades. Mas no li dix nanguna cosa
1Re 11,9	9 E diguéran als misatgers qui	éran vanguts: –Enaxí direts vós als hòmens
1Re 13,2	Macinàs, en lo munt de Bechel, e M	éran ab Jonatàs en Gabeot, qui és del trip
1Re 13,5	e tot l'altra pobla manut	éran axí spesos com l'arena en la mar.
1Re 13,11	vangut [*], e que los falisteus s'	éran ajustats en Machinàs, 12 dixí: “Ara
1Re 13,16	lo poble qui fou trobat ab ells	éran en Gabaà de Benjamín. Los falisteus
1Re 13,16	en Gabaà de Benjamín. Los falisteus	éran vanguts en Maquinàs. 17 E III
1Re 13,21	raylles e càvechs [*] e destrals	éran rabevats e faÿan a lossar tots dentrò
1Re 13,23	axí per pasar en Machimàs, on	éran los fills d'Israell. 1Re 14, Tit
1Re 14,11	los habreus íxan de les coves on s'	éran amaguats. 12 Donchs los falisteus
1Re 14,16	Déu. 16 E les guardes de Saül qui	éran en Gabeà de Benjamín raguardàran e
1Re 15,9	[*] e a totes les coses qui	éran belles, e anch no volguéran aquelles
1Re 17,13	de Saül. 13 E los III fils seus [*]	éran anats après Saüll en batala. [*] 14
1Re 18,27	-sa'n a Acaron ab los hòmens qu'	éran desots ell e aucís dels falisteus CC
1Re 27,2	e anà-sa'n ab DC hòmens qui	éran ab ell a Achís, fill de Moach, rey de
1Re 29,2	M. Emperò David e los seus hòmens	éran en la darera companya ab Achís. 3 E
1Re 29,11	en. 11 E axí David e los hòmens qui	éran ab él levàran-sa [*] gran matí e
1Re 30,3	mateys. 3 E com David e'quells qui	éran ab ell fóran vanguts en la ciutat e
1Re 30,4	Senyor, e levàran-sa ab los qui	éran ab ell e planguéran e ploràran tant,
1Re 30,9	9 Lavà's David e DC hòmens qui	éran ab ell e venguéran entrò en lo torent
1Re 30,9	entrò en lo torent de Basor, e aquí	éran [*]. 10 [*] ab ell ancalsàran aquels
1Re 30,10	ancalsàran aquels ladras, car CC n'	éran romasos, que éran tan ujats, que no
1Re 30,10	ladras, car CC n'éran romasos, que	éran tan ujats, que no havían pogut passar
1Re 30,21	21 E vench David a aquells CC qui	éran romasos per so com éran fort ujats e
1Re 30,21	CC qui éran romasos per so com	éran fort ujats e no havían pogut saguir
1Re 30,21	a carera a David e aquells qui	éran ab ell, e pujà David e al pobla
1Re 30,22	qui era dells servicials que	éran anats ab David: –No darem res a

1Re 30,23	[*] e ha-us donats los ladres qui	éran vanguts contra vosaltres en les mans
1Re 30,26	als vells de Judà e aquells qui	éran sos proïsmas e sos parents. Dix-los
1Re 30,27	E tramès-na David en aquells qui	éran en Bathel, e aquells qui éran en
1Re 30,27	qui éran en Bathel, e aquells qui	éran en Ramoch, envers migdia, e aquells
1Re 30,27	envers migdia, e aquells qui	éran en Gech, 28 e aquells qui éran en
1Re 30,28	qui éran en Gech, 28 e aquells qui	éran en Aroer, e aquells qui éran en
1Re 30,28	qui éran en Aroer, e aquells qui	éran en Safamoch, e d'Estema, 29 e en
1Re 30,29	29 e en Recha, e aquells qui	éran en les ciutats de Jarabolí, [*] 30 e
1Re 30,30	de Jarabolí, [*] 30 e aquells qui	éran en Erema, e aquells qui éran [*] en
1Re 30,30	qui éran en Erema, e aquells qui	éran [*] en Ater, 31 e aquells qui éran en
1Re 30,31	éran [*] en Ater, 31 e aquells qui	éran en Hebron, e aquells qui éran en los
1Re 30,31	qui éran en Hebron, e aquells qui	éran en los altrás lochs, en los quals
1Re 31,2	e Minadab e Malchisue, los quals	éran fills de Saül. 3 [*] e ancalsàran los
1Re 31,6	e tots los seus servecials qui	éran de la sua casa, en aquell dia
1Re 31,7	7 E com los fills d'Israell, qui	éran part lo flum Jordà, en una val,
1Re 31,7	vaéran que llos barons de Israell	éran fuyts e que mort era Saül e los seus
1Re 31,8	per so que vaésan aquells qui	éran morts en la batalla, e trobàran Saül
1Re 31,12	Saül e los cors de sos fills, qui	éran en lo mur de Besan penjats, e
2Re 1,11	vestadures, e tots los hòmens qui	éran ab ell faéran alò matex. 12 E
2Re 1,12	tota la casa de Israel, per ço com	éran morts ab coltell. 13 Dix David en
2Re 1,23	en la mort no's són dapartits. E	éran pus leugers que àguila e pus forts
2Re 2,8	castells e per tots los lochs on	éran aquells de Israell 9 e establí rey
2Re 2,18	Abner e los seus hòmens. 18 E	éran aquí III fills de Servià, so és, Joab
2Re 2,29	29 Emperò Abner e aquells qui	éran ab ell anàran tota aquella nit per
2Re 2,30	e no hy comtàran Azael, car ab ell	éran XX. 31 Emperò los servicials de David
2Re 2,31	hòmens de Benjamín e de aquells qui	éran ab Abner CCCLX. 32 E portàran Azael e
2Re 2,32	tota la nit Joab e aquells qui	éran ab ell e l'andamà matí, com sa faÿa
2Re 3,20	convit a Abner e a tots aquells que	éran vangut ab ell. 21 E dix a David
2Re 3,23	23 E Joab e tota la companya qui	éran ab ells vanguéran despuys e tantost
2Re 4,2	2 E II hòmens prínceps dels ladres	éran ab lo fill de Saül, e la un havia nom
2Re 5,6	6 E anà lo rey e tots aquells qui	éran ab ell en Jerusalem al jebuseu,
2Re 5,21	que portàvan. E David e aquells qui	éran ab ell pranguéran-les e aportàran-
2Re 6,12	la en la sua ciutat ab gran goig. E	éran ab David VII cors, e havia-hy
2Re 8,17	e Abimàlech, fill de Abitar,	éran preveres, e Saraÿas era consaller, 18
2Re 8,18	[*] era sobra Sarehí [*] qui	éran guardes del rey e guardàvan lo seu
2Re 8,18	lo seu cap. E los fills de David	éran praveres e en major dignitat posats
2Re 10,8	de Soboà e Roob e Istob e Maasà	éran en lo camp. 9 Com vaé Joab que lla
2Re 10,14	haguéran vist que los sarienchs	éran fuyts, fusquéran ells aytambé [*] e
2Re 10,16	e Addàser tramès als sirienchs qui	éran dalà lo flum e féu-los vanir e
2Re 11,1	Joab e els seus servacials qui	éran ab ell e tots los fills de Israell
2Re 11,24	sagetes e lansas a nós aquells qui	éran en lo mur, e moríran molts dels teus
2Re 19,2	plans e an grans plors tots quants	éran , per so com lo poble oyí dir aquell
2Re 20,11	11 E entratant, com alguns qui	éran de Joab haguéran vist açò e haguéran
2Re 21,20	en cascuna mà e en cascun peu, e	éran XXIII enfre tots. E aquest fo del
2Re 22,18	d'aquells qui m'han aiirat, car	éran pus forts que mi. 19 E ell acupà mi
2Re 23,9	era un dels III forts hòmens qui	éran ab David com lo sprovàran los
2Re 23,10	-sa'n la roba d'aquells qui	éran morts. 11 E après d'aquest fo Samaà,
2Re 23,13	salut en Israell. 13 E ja dabans n'	éran pujats qui éran prínceps entrò a XXX,
2Re 23,13	13 E ja dabans n'éran pujats qui	éran prínceps entrò a XXX, e vanguéran en
2Re 23,13	Odollà, e les tendes dels falisteus	éran posades en la vall dels gigans, 14 e

2Re 23,17	beura. E asò faeren III hòmens qui	éran molt forts. 18 E Abisay, frare de
2Re 23,21	havían gran esperança aquells qui	éran ab ell e tania en la sua mà una
2Re 23,23	anomanat entra III hòmens forts qui	éran entre XXX hòmens qui éran
2Re 23,23	forts qui éran entre XXX hòmens qui	éran maravalosament forts. Emperò no era
2Re 23,26	de Ararí; Elisachà de Arodí; 26	Eras de Faltí; Irà, fill de Achès, de
1Re 18,12	per ço com Déu era ab ell e s'	ere d'él partit. 13 Donchs Saül moch ell
1Re 30,30	[*] 30 e aquells qui éran en	Erema , e aquells qui éran [*] en Ater, 31
2Re 20,25	era consaller, e Sadoch e Abitar	eren preveres. 26 Iram, emperò, era propi
1Re 13,11	sa departia de mi [*], e tu no	eres vangut [*], e que los falisteus s'
2Re 1,26	dol de tu, qui ést fort bell e qui	eres amabla e davies éser amat sobra tota
2Re 22,28	poble [*] e humiliaràs los hòmens	ergullosos ab los teus vulls. 29 Car tu,
1Re 20,39	senyor. 39 E l'infant no sabia què	es feÿa, car tan solament sabían asò
2Re 5,17	'n en un loch en lo qual era sagur,	es podia bé e gint defensar. 18 E los
2Re 6,20	descobria davant [*] los servents e	es despulava axí com un bastax o un
1Re 1,1	de la ciutat de Ramathaimsofim, qui	és en lo munt de Afrayim, lo qual hach nom
1Re 1,8	ne per què no menges ne per què	és turmentat lo teu cor. Donchs, no só yo
1Re 1,15	e li dix: –Axí m'ajut Déu, que no	és pas axí com vós vos ho pensats, car jo
1Re 1,15	puxa anbriagnar, mas la mia ànima	és molt turmentada [*]. 16 E no't cuyts
1Re 2,1	dix: 2, Tit Capítol II 1 Mon cor s'	és alegrat ab nostre Senyor, e lo meu cor
1Re 2,1	ab nostre Senyor, e lo meu cor s'	és axellçat en lo meu Déu. La mia boqua és
1Re 2,1	en lo meu Déu. La mia boqua	és uberta contra los meus anamichs, per so
1Re 2,2	són alegrada ab la mia salut. 2 No	és nangú sant axí com nostra Senyor Déu, e
1Re 2,2	axí com nostra Senyor Déu, e no	és nangun altra sinó ell e no és nagun
1Re 2,2	e no és nangun altra sinó ell e no	és nagun fort com lo nostro Déu. 3 No
1Re 2,4	penses. 4 Lo arch dels forts hòmens	és sobrat, e los febles són complits de
1Re 2,24	car la fama que yo oig de vós no	és pas bona: vós fets paccar lo poble [*].
1Re 3,17	así present. 17 [*] –Dignes qual	és la paraula que nostra Senyor ha a tu
1Re 3,18	salà nanguna. E Ellí respòs: –Ell	és nostra Senyor. Ell farà so que lli
1Re 4,6	diguéran: –Quina veu e quin crit	és aquest qui és en la host dels hebreus?
1Re 4,6	veu e quin crit és aquest qui	és en la host dels hebreus? E levors éls
1Re 4,6	de la amistança de nostra Senyor	és vanguda en la host. 7 Donchs éls [*]
1Re 4,8	mà de aquests déu molt alt? Aquest	és lo déu que farà Agipta [*]. 9 O,
1Re 4,16	Dix en aquell: [*] –En qual manera	és açò esdvangut [*]? 17 Aquell li dix:
1Re 4,17	Aquell li dix: –Lo poble d'Israell	és fuyt devant los falisteus, e gran
1Re 4,17	los falisteus, e gran mortaldat	és stada feta en lo poble, e abdós tos
1Re 4,17	són morts [*], e l'archa de Déu	és presa. 18 E, com aquell hach nomenada
1Re 4,21	e dix: «La glòria de nostra Senyor	és tolta del pobla d'Israell, car la
1Re 4,21	d'Israell, car la archa de Déu	és presa.» E dix per son sogre e per son
1Re 4,22	per son marit: 22 –La glòria de Déu	és mudada de Israell, per ço car la arqua
1Re 4,22	Israell, per ço car la arqua de Déu	és presa. 1Re 5, Tit Capítol V 1 E los
1Re 5,7	déu d'Israel ab nós, car la sua mà	és dura sobra nós e sobra Degon, nostre
1Re 6,4	de vós. 4 Diguéran: –Qual cosa	és la que nós li davem retra [*]? E éls
1Re 6,18	ciutat murada entrò a la villa qui	és meyns de mur, e dentrò Albech lo gran,
1Re 9,6	aquesta ciutat ha un home de Déu e	és noble hom, e tot so qu'ell diu sdevé
1Re 9,9	«[*] Anem al vaent.» Aquell qui vuy	és apallat «profeta» entra nós era apallat
1Re 9,10	10 Saül dix a son servent: –Molt	és bo so que has dit. [*] Ells anàran en
1Re 9,12	Elles responguéran e diguéran: –Así	és . Veus qu'ell és devant vós. Cuytat-
1Re 9,12	e diguéran: –Así és. Veus qu'ell	és devant vós. Cuytat-vos, car ell és
1Re 9,12	devant vós. Cuytat-vos, car ell	és vangut vuy en aquesta ciutat, car lo
1Re 9,16	lo meu poble, e lo lur crit	és vangut a mi. 17 Con Samuel hach guardat

1Re 9,17	nostra Senyor dix a ell: –Aquest	és l’home que yo t’havia dit. Aquest
1Re 9,21	poble d’Israell, e lo meu linatja	és lo pus darrer de totes les companyes
1Re 9,24	Samuel dix a Saül: –Vet así so qui	és romàs. [*] Menja-ho, car a tu és stat
1Re 9,24	és romàs. [*] Menja-ho, car a tu	és stat stujat asient com yo apallé lo
1Re 9,26	levà, e amdosos axíran defora, ço	és, Samuel e Saül. Capítol X 27 E com ells
1Re 10,2	E ton para les ha axotblidades, e	és angoxós per tu e diu: ‘Què faré yo de
1Re 10,7	en ta mà, car nostra Senyor	és e serà ab tu. 8 Iràs davant mi en
1Re 10,11	los uns als altrás: –Qual cosa	és asdavanguda al fill de Cis? Donchs, no
1Re 10,11	al fill de Cis? Donchs, no	és Saül entra los profetas? 12 [*] 13 E
1Re 10,22	Nostro Senyor respòs: –Veus qu’él	és amagat en sa casa. 23 Donchs ells hi
1Re 10,24	que nostra Senyor ha elet. E no	és en tot lo poble hom que sia semblant a
1Re 11,12	12 Lo poble dix a Samuel: –Qual	és aquell que diu que Saül no regnarà
1Re 12,5	5 Ell dix a ells: –Nostre Senyor	és mon testimoni [*], e lo seu rey n’és
1Re 12,5	mon testimoni [*], e lo seu rey n’	és vuy tastimoni, que vós no havets
1Re 12,5	fet [*]. E ells responguéran: –Bo	és axí. 6 Samuel dix al poble: –Nostre
1Re 12,6	pares de la terra de Agipta, ell	és present así. 7 Donchs, vós stats ara
1Re 12,13	[*]. 13 Donchs, ara lo vostre rey	és present, lo quall vós havets alet e
1Re 12,17	farà davant vós. 17 Donchs, no	és ara tot dret temps de cullir los
1Re 13,2	e M éran ab Jonatàs en Gabeot, qui	és del trip de Benjamín. E tot l’altra
1Re 13,4	falisteus, e lo poble d’Israell s’	és andresat contra los falisteus.» Donchs
1Re 14,1	sobra la host dels falisteus qui	és ultra aquest loch. E no hu féu a saber
1Re 14,6	nostra Senyor farà per nós, car no	és gran cosa a nostre Senyor salvar a
1Re 14,14	XX hòmens en mig jornal de bous, ço	és, tant com costúman de leurar [*]. 15 E
1Re 14,17	e anquarits qual de nós hi	és anat. E [*] trobàran que Jonatàs e son
1Re 14,38	del pobla e sapiats per qual s’	és asdavangut aquest paccat. 39 Nostre
1Re 14,39	39 Nostre Senyor, Déu d’Israell,	és viu, sap que, si és esdevengut [*] per
1Re 14,39	Déu d’Israell, és viu, sap que, si	és esdevengut [*] per Jonatàs, ell morà
1Re 14,41	dóna a mi demostrança qual cosa	és açò per què tu no has respòs a ton
1Re 14,41	respòs a ton serf. Si aquest paccat	és sobra mi o sobra Jonetàs, mon fill,
1Re 14,41	vuy demostrança. O si aquest paccat	és sobra aquest poble [*]. E Déu donà la
1Re 15,7	entrò qu’él fo vangut a Sur, qui	és [*] la regiò de Agipta, 8 e pres Agag,
1Re 15,14	14 Samuel dix a ell: –De quina veu	és aquesta de folch del bastiar que sona
1Re 15,22	a la sua veu? Car obadiència	és milor que sacrifici, e obair val més
1Re 15,23	a la volentat de nostre Senyor	és axí com paccat de davinar, e no voler
1Re 15,23	paccat de davinar, e no voler obair	és quax paccat de colra falsos déus.
1Re 15,28	ha liurat a un ton proïsma qui	és millor que tu, 29 car ell no perdonerà
1Re 15,29	per panitència, ne ell no	és hom, que faça panitència. 30 Saül dix:
1Re 16,12	–Leve’t e unta-lo, car aquest	és aquell que yo he alet. 13 Donchs Samuel
1Re 16,18	de Ysayí [*], que sap ben viular, e	és hom qui ha gran força e sap ben
1Re 16,18	[*] e molt bel hom, e nostre Senyor	és ab ell. 19 Saül tramès sos misatges a
1Re 17,1	combatra e vanguéran en Sacot, qui	és en la terra de Judà, e fichàran lurs
1Re 17,25	David: –Has tu vist aquest hom que	és axit per ontar lo poble d’Israell? Mas
1Re 17,33	ell, car tu ést infant, e ell	és hom combatador de sa infantesa ensà.
1Re 17,46	qui són en la terra sàpian que Déu	és Senyor del poble d’Israell. 47 [*] 48
1Re 17,55	–O Abner, de qual linatge	és aquest jovancell? E aquell li dix:
1Re 17,56	al rey li dix: –Damana a ell de qui	és fill. 57 Donchs com David sa’n tornà,
1Re 19,5	no noent e vols auciura David, qui	és menys de culpa? 6 Com Saül hach açò
1Re 19,19	fo a Saül e dit: «Ver que David	és en Aioch, en Remacha.» 20 Saül tramès
1Re 19,22	e vench en una gran sisterna qui	és en Sohot, e aquí ell demanà: –En qual
1Re 19,24	de açò exí un proverbí: «Donchs, no	és Saül entre los profetes?» 20, Tit

1Re 20,1	XX 1 David fugí de Naiot, qui	és en Ramacha, e vench e parlà davant
1Re 20,5	són calendes, e yo siuré axí com	és costuma prop lo rey a la taulla.
1Re 20,7	irat e felló, sàpies que complida	és la sua malícia. 8 Fé, doncs
1Re 20,13	E sia nostre Senyor ab tu axí com	és stat ab mon para. 14 E si yo viuré,
1Re 20,27	dix Saül a Jonatàs [*]: –Per què no	és vangut lo fill de Ysayé ni hir [*] a
1Re 20,31	-hi ara e amena'l-ma, car fill	és de mort. 32 Respòs Jonatàs a son para:
1Re 20,37	dix a l'infant: –Vet la sageta qui	és més anlà que tu. 38 E cridà altra
1Re 21,5	5 Raspòs David al pravera: –E què	és, si parlam de fombres? Nós som guardats
1Re 21,5	stats sants. Emperò aquesta carera	és leja, mas sarà vuy santificat en los
1Re 21,11	sarvacials de Acís a ell: –Donchs,	és aquest David rey de la terra? E no
1Re 21,12	cor e hach gran pahor de Achís, qui	és rey de Gech. 13 E com ell fo davant
1Re 27,3	sua casa e II mullers de David, ço	és, Achinoe gesreelias e Abigaill, qui fou
1Re 27,6	día a David Xichalet. E per açò	és feta Xichalet de lavores ensà dels reys
1Re 28,14	la terra. 14 E dix-li Saül: –Qual	és la sua forma? Dix la fembra: –Homa vel,
1Re 28,15	conbàtan contra mi, e Déus se	és partit de mi e no m'ha volgut retra
1Re 28,16	Dix Samuel: –Pus nostro Senyor s'	és pertit de tu, què'm demanes, e si ha
1Re 29,5	si no ab los prínceps nostros? 5 No	és aquest David dell qual [*] deyan: “Saül
1Re 30,20	si matex. Diguéran: –Aquesta presa	és de David. 21 E vench David a aquells CC
2Re 1,9	e tota la força de la mia ànima	és en mi. 10 »E steguí sobra ell e aucís-
2Re 1,18	e traer arch e balesta, axí com	és scrit en lo libre dels Justs: «O
2Re 1,18	qui són morts en les altesas (ço	és, en lo munt de Gelboe), 19 so és los
2Re 1,19	és, en lo munt de Gelboe), 19 so	és los nobles de Israel són morts sobra
2Re 1,21	camp de primícies, car aquí	és reportat e destròvit l'escut dels
2Re 1,22	de fort, e lo cultell de Saül, no	és tornat en va ne en foyll de lla
2Re 1,25	[*]! Jonatàs en les tues alteses	és mort. 26 E Jonatàs, frare meu, fort he
2Re 2,13	de prop un algup da aygua qui	és en Gabeon e, com sa fóran tots ajustats
2Re 2,18	E éran aquí III fills de Servià, so	és, Joab e Abizai e Azael. Enperò Azael
2Re 2,24	en un loch on pasava aygua, qui	és en Gabehon, entra una vall e'l camí
2Re 3,12	a David per si matex e dix: –De qui	és la terra? E per so que parla ab tu, fé
2Re 3,24	-li: –Què has fet? Vet Abner, qui	és vangut a tu. Per què l'has jaquit
2Re 3,25	tu, Abner, fill de Ner? Car per so	és vangut a tu, que t'angane, que sàpia
2Re 3,29	flux e decoriment de sament (ço	és, en luxúria), e no dafalegua de la sua
2Re 3,38	conexets que fort gran príncep [*]	és vuy caüt en Israel? 39 Jo, emperò, com
2Re 3,39	ajuda sparava de aquest qui mort	és. E aquests hòmens fills de Servià fort
2Re 5,6	obs ajuda dels hòmens forts, tant	és fort la ciutat nostra.” 7 Emperò David
2Re 5,7	torra e la altesa de Sion; aquesta	és apellat ciutat de David. 8 E gità'n
2Re 5,11	a David e fusta de cedra (ço	és, de un arbra qui és apallat sedra), e
2Re 5,11	de cedra (ço és, de un arbra qui	és apallat sedra), e tramès-li maestres
2Re 5,20	les ayguas. E per açò aquel loch	és apallat Baal Farisim. 21 E los
2Re 6,2	la archa de Déu sobra la qual	és apellat lo nom de nostra Senyor, Déu de
2Re 6,8	com havia mort Ozà, e aquell loch	és apellat percussió o fariment o mort de
2Re 6,14	E David sagnia un drap de li qui	és apallat ffot. 15 E David e tot Israell
2Re 7,2	no veus que yo habit en la casa qui	és feta de fust de cedra, e l'archa de
2Re 7,3	en ton cor, car nostre Senyor Déu	és ab tu. 4 E fou fet en aquella nit: la
2Re 7,18	danant nostre Senyor e dix: –Qual	és, nostre Senyor Déu, la mia casa e qui
2Re 7,19	aportat tro así? 19 Mas encara açò	és vist devant los teus ulls ésera pocha
2Re 7,19	teu servicial per lunny, car questa	és la lig de Adam, Senyor Déu. 20 Donchs,
2Re 7,22	per so, Senyor, tu ést gran, car no	és nangú samblant a tu [*]. 23 [*] 24 »E
2Re 9,3	fill de Jonatàs n'ha romàs, qui	és contret dells peus. 4 Dix lo rey: –On
2Re 9,4	dells peus. 4 Dix lo rey: –On	és? Aquell respòs: –En la casa de Machir,

2Re 9,4	la casa de Machir, fill de Daniel,	és, en Lodobar. 5 E lavors tramès lo rey
2Re 11,5	santificada de la sua lagesa. 5 So	és que, après que llo rey hach jagut ab
2Re 11,10	10 E diguéran a David: –Uries no	és anat a la sua casa. E dix David a
2Re 12,4	fos sa filla. 4 »E un palagrí (ço	és, un hom de camí) vench-se'n al rich,
2Re 12,19	a sos servacials: –Adonchs, mort	és l'infant? E ells diguéran: –Mort és.
2Re 12,19	l'infant? E ells diguéran: –Mort	és. 20 E llavò's lavà David de lla terra
2Re 12,21	quant l'infant era viu, e ara, que	és mort, tu menges e beus. 22 E dix David:
2Re 12,23	lo gorís e'l ma donàs. 23 Ara que	és mort, per què dejunaria ne ploraria? Yo
2Re 12,23	no'l poria fer tornar d'allà on	és. Jo iré d'uymés a ell, e ell no
2Re 13,16	ma vols mal. Car molt major scarn	és ço que ara vols fer a mi, que ço que ja
2Re 13,32	los fills teus sían morts. Solament	és mort Aamon [*]. 33 [*] 34 E lavors fugí
2Re 19,10	terra per Absalon. 10 E Absalon [*]	és mort [*]. Per què calam e no ratornam a
2Re 19,29	–No't cal més parlar, car ferm	és so que jo't dixí. [*] 30 [*] 31 E
2Re 20,8	fóran de prop una pedra gran qui	és en Gabaon, Amaasà vench e axí-los a
2Re 20,18	18 Dix la fembra: –Açò que yo diré	és fort bell proverbi e bella paraulla:
2Re 20,18	damanar en Abella", car aquesta	és ciutat de consell antiguament, e axí
2Re 20,19	e tu vols andarocar aquesta qui	és mara de les ciutats? Donchs, per què
2Re 20,21	Mas un hom del munt de Afraym, qui	és apallat Ciba, fill de Bocrí, ha levada
2Re 21,1	consell a nostre Senyor [*]. –E açò	és fet per Saül e per la sua casa de
2Re 21,8	anjanrats da Rafà filla de Ay, ço	és Armoní e Misàbech, e V fills de Marob
2Re 21,9	com hom comensa les mesas, ço	és, en la primera, com hom comensa los
2Re 21,19	de taxidor. (Per aquests IIII noms	és nomanat David, e és dit Adeodarus, fill
2Re 21,19	IIII noms és nomanat David, e	és dit Adeodarus, fill de Salt, com nostre
2Re 21,19	del bosch darera les ovelles; e	és dit Palmitari, car del linatga de
2Re 21,19	l'honrament de nostre Senyor	és dit belemnita, car és de la tera de
2Re 21,19	nostre Senyor és dit belemnita, car	és de la tera de Batllem.) 20 La IIII
2Re 22,8	e manats e truncats, car Déu	és anfalonits contra ells. 9 E pujà foch
2Re 22,13	ansès per la gran resplandor qui	és en l'asguardament d'aquell. 14 Nostre
2Re 22,14	14 Nostre Senyor tronarà; el qui	és molt alt darà la sua veu. 15 Él tramès
2Re 22,31	lo Déu meu. 31 Lo nostre Senyor Déu	és sens tota màculla. La paraulla de
2Re 22,31	La paraulla de nostre Senyor	és achseminade per foch e és scut de tots
2Re 22,31	Senyor és achseminade per foch e	és scut de tots aquells qui spèran en ell.
2Re 22,32	aquells qui spèran en ell. 32 E qui	és Déu enfora nostre Senyor e qui és forts
2Re 22,32	és Déu enfora nostre Senyor e qui	és forts enfora lo Déu nostro? 33 Déu qui
2Re 23,1	fill de Ysay: «Dix l'hom al qual	és feta la promisió de l'untat Déu de
2Re 23,5	brotar la herba de lla terra, 5 no	és tan gran la mia casa envers [*] que
2Re 23,8	molt savi príncep enfre III, equest	és axí tenra com lo verm del fust, e ell
2Re 23,15	da l'aygua de lla sisterna qui	és en Batlem, de prop la porta, fort ho
2Re 23,18	era príncep de III, e aquell	és aquell qui lavà la lansa sua contra CCC
2Re 23,38	Servià; 38 Iray getite; Gareb, qui	és aytambé getite; 39 Urias eteus. Entre
2Re 24,5	a lla dreita part de lla ciutat qui	és en la vall de Gaad, 6 e de Gezer
2Re 24,6	de Hozí e vanguéran en Dan, qui	és en lo bosch, e anvironàran [*] 7 [*]
2Re 24,7	vanguéran en la terra de Judà, qui	és envers migdia, en Barsabe. 8 E après
2Re 24,14	a Gad proffeta: –Gran treball m'	és de cada part. Més me val que jo vengue
2Re 24,21	e que ces aquesta mortaldat qui	és vanguda en lo poble. 22 E dix Aurenà,
2Re Expl	pastilència de Israell. Expl Ací se	és acabat lo Sagon libre dels Reys.
1Re 9,11	aygua, e ells diguéran a ellas:	–És así lo vaent? 12 Elles responguéran e
2Re 22,2	Saül, 2 e dixéran a nostra Senyor:	«És pedra mia e força mia e salvador meu.
1Re 14,15	[*]. E tots los falisteus [*] sa	esbalaýran , e tota la lur host fou torbada
2Re 2,10	10 E era en adat de XL anys	Esbòsech [*] com comensà a regnar en

1Re 5,6	e les villes e los camps sa	escalfàran en mig loch de aquella regió, e
1Re 11,11	scalfar. E tots los altrás fóran	escampats , axí que no'n romenguéran II
1Re 18,21	aquella a ell perquè li sia en	escàndel e per so que lla mà dels
2Re 13,16	tan mal? Amon anch no la volch	escoltar , 17 ans féu vanir un dels seus
2Re 2,28	avant e no ancalsàran Israell ne	escomoguéran batalla. 29 Emperò Abner e
2Re 20,24	e Josafat, fill de Achilius, era	escrivà del rey, 25 e Cibà era consaller,
1Re 10,25	all poble la lig del regna e	escriví aquella en un libra e preposà-la
1Re 14,5	nom Doce, e l'altra, Sene. 5 La un	escul axia'n vers aguilló, contra
2Re 1, 21	car aquí és reportat e destròvit l'	escut dels hòmens forts, l'ascut de Saül,
2Re 22,36	36 Tu, Senyor, has donat a mi l'	escut de la mia salut, e la mia mansuetat
1Re 4,13	a tota la ciutat so que s'era	esdavangut , e tota la ciutat comensà a
1Re 4,16	aquell: [*] –En qual manera és açò	esdavangut [*]? 17 Aquell li dix: –Lo
1Re 31,9	e tots los pobles tot so que era	esdavangut a Saül e tota la sua companya.
2Re 11,25	batalla. Car molts e diversos	esdavaniments sa davénan en batalla. [*]
1Re 11,1	1Re 11, Tit Capítol XI 1 E	esdavench -sa que Naàs, rey dels fills de
1Re 18,19	que yo sia gendre de rey? 19 Donchs	esdavench -sa que, com Marob, filla de
2Re 13,23	Tamar. 23 Aprés dos anys,	esdavench -sa que Absalon faÿa tonra les
2Re 20,1	Israell. 20, Tit Capítol XVIII 1 E	esdavench -sa que aquí havia un hom dell
1Re 7,10	Israell, e nostre Senyor oÿ ell. 10	Esdavench -sa que, com Samuel ofaria lo
1Re 14,39	d'Israell, és viu, sap que, si és	esdevengut [*] per Jonatàs, ell morà sens
1Re 9,16	Benjamín, e tu untaràs aquell per	éser rey sobra lo meu poble d'Israell, e
1Re 10,1	que nostra Senyor ha tu untat per	éser príncep: 2 com saràs partit de mi, tu
1Re 10,21	Donchs ells cercàran ell, e no poch	éser atrobat. 22 Aprés açò, ells demenàran
1Re 13,6	fills d'Iraell vaéran si mateys	éser posats en loch stret, ells haguéran
1Re 14,52	a si tots aquels qu'él vaïa	éser hòmens forts e covinents a batalla.
1Re 17,22	portat [*] e corech là on davia	éser la batalla e demanà de sos frares
1Re 18,19	que, com Marob, filla de Saül, dech	éser donada a David, fou donada en un
1Re 18,23	David respòs: –Par a vós pocha cosa	éser jendre de rey? Jo són pobre home e
1Re 19,7	e David fo davant ell axí com solia	éser dabans. 8 Un'altra batala fo entre
2Re 1,26	bell e qui eres amabla e davies	éser amat sobra tota amor de fembra. Axí
2Re 20,11	diguéran: –Veus aquell qui volch	éser companyó da David per Joab. 12 E
2Re 7,19	açò és vist devant los teus ulls	ésere pocha cosa, Senyor Déu, ans has
2Re 21,16	Denob, qui fou del linatja da Rafà,	esforçà 's que pogués farir David. E lo
2Re 11,23	a David: –Los nostres anamichs sa	esforçàran de combatra contra nós [*] e
2Re 5,16	Iobar e Elisua e Neph 16 e Gefia e	Esimà e Elidà e Elifàlech. 17 Axí oÿran
1Re 16,14	se partí de Saül, e lo maligna	esparit lo començà a turmentar e star en
1Re 16,23	devant mi [*]. 23 Donchs, com l'	esparit maligna de nostre Senyor
1Re 15,8	viu, e aucís tot l'altra poble a	espasa . 9 E Saül e lo poble perdonàran
1Re 11,3	de Jabès: –Dóna a nós VII dies d'	espay , que nós pugam trametra misatges per
2Re 23,21	un hom agepcià en què havían gran	esperança aquells qui éran ab ell e tania
1Re 16,14	n'anà Samuel en Samacha. 14 E l'	esperit de nostre Senyor se partí de Saül,
2Re 4,6	antràran en la casa e pranían les	espigues , e Racap e son frare faríran
2Re 23,6	los manaments de Déu, a manera d'	espinas seran arenquats, e no'ls pendrà
2Re 3,14	ma la mia muller Michol, la qual yo	esposí e pranguí ab C prapucis dels
1Re 15,27	pany de son mantell enaxí que lo hy	esquinçà . 28 E Samuel dix a ell: –Nostre
2Re 10,4	e rach-los la mitat de la barba e	esquinçà -los la mytat de lles vestadures
2Re 13,18	porta darera. 18 [*] E lavors Tamar	esquinçà la vestadura que portava de verge
2Re 13,31	nangú». 31 E aytantost lo rey [*]	esquinçà 's sas vastadures que vastia e
1Re 4,12	dia matex e havia son vastiment	esquinçat e havia son cap cubert de pols.
2Re 3,31	e a tot lo pobla qui era ab ell:	–Esquinçats -vos les vostres vestadures e

2Re 1,11	E aytantost com David hach oÿt açò	esquinsà 's totes les sues vestadures, e
2Re 1,2	de les tendes de Saül, qui havia	esquinsades sas vastadures e havia's
1Re 18,15	David era molt savi; ell lo comensà	esquivar . 16 Mas tots los fills d'Israell
1Re 8,5	en Ratama 5 e diguéran a ell: –Tu	ést anvalit, e tos fills no van per les
1Re 15,19	la veu de nostre Senyor Déu, ans t'	ést tornat a presa e has mal fet devant
1Re 16,6	ell vahé Eliab e dix: –E donchs,	ést tu aquell que nostro Senyor ha alet
1Re 17,33	poràs combatra contra ell, car tu	ést infant, e ell és hom combatador de sa
1Re 17,58	a ell: –O donzell, de qual linatja	ést tu? E David respòs: –Jo són fill de
1Re 21,1	sens cavallers e dix-li: –Per què	ést vangut tot sol, que no vangut null hom
1Re 28,12	fet fer a mi tan gran mal? Car tu	ést Saül! 13 E dix lo rey a ella: –No
1Re 29,6	li: –Viva nostro Senyor Déu, car tu	ést just [*] devant mi [*]. Mas no plau
1Re 29,9	Achís e dix a David: –Yo sé que tu	ést bo davant los meus vulls tot axí com
1Re 30,13	13 E dix-li David: –De qual loch	ést tu? E ell respòs e dix: –Jo són
2Re 1,8	li haguí respòst, 8 dix-ma: »–Qui	ést , tu? »E yo diguí: »–Hom melechita. 9
2Re 1,13	havia dites aquestes coses: –D'on	ést , tu? E aquell li dix: –Yo són fill de
2Re 1,18	libre dels Justs: «O Israell, qui	ést romàs, veges e pense't per quina
2Re 1,26	he gran dolor e gran dol de tu, qui	ést fort bell e qui eres amabla e davies
2Re 3,8	fill de Saül, a Abner: 8 –Per què	ést tu entrat a la concopina de mon para?
2Re 3,34	ne han stat en cadenas, mas axí	ést caüt e mort com los fills de aniquitat
2Re 6,20	a David e dix-li: –O, quant	ést stat gloriós vuy lo rey d'Israell,
2Re 7,22	servicial. 22 »E per so, Senyor, tu	ést gran, car no és nangú samblant a tu
2Re 7,24	Israell per tostemp e tu, Senyor,	ést fet a ells en Déu. 25 E ara sucita e
2Re 7,28	28 Donchs, ara, Senyor Déu, tu	ést ver Déu e les tues paraules són veras,
2Re 11,10	–E tant camí has anat, per què no	ést anat a lla tua casa? 11 E dix a David:
2Re 12,7	les sues! 7 Dix Natan a David: –Tu	ést l'hom qui ha fet açò. E diu nostre
2Re 19,19	que yo he fetes del dia ensà que tu	ést partit de Jarusalem, 20 car jo,
2Re 22,29	los teus vulls. 29 Car tu, Senyor,	ést luerna mia e tu, Senyor, inluminaràs
2Re 9,2	e lo rey apallà-lo e li dix:	– Ést tu Sibà? E aquel respòs: –Yo són
2Re 20,17	's a ella, e dix ella a Joab:	– Ést tu Joab? E dix Joab: –Jo són. E dix
1Re 14,18	de nostre Senyor. Qui era aquí	estat [*]. 19 [*] Axí un gran brogit vench
1Re 30,31	e los seus hòmens havían habitat e	estat . 31, Tit Capítol XXX 1 E los
2Re 11,18	a David e comtà-li tot so que era	estat en la batalla, axí com Joab li havia
1Re 14,2	hu féu a saber a son para. 2 Saül	estava lavors en la encontrada [*] de
2Re 5,9	antraran en lo temple de Déu.» 9 E	estech e habità David en la alta de Sion
2Re 13,38	temps Amon, son fill. 38 E Absalon	estech ab lo rey de Gazur III anys. 39 E
2Re 23,12	fet fugir lo poble, 12 aquell	estech en lo mig del camp e sguardà los
1Re 30,28	aquells qui éran en Safamoch, e d'	Estema , 29 e en Recha, e aquells qui éran
1Re 13,14	14 Mas lo regna teu no s'	estendrà a ton linatge. Nostra Senyor [*]
2Re 6,6	que fòran en la era de Nacó, Ozà	estès sa mà en la arqua de Déu e tench-
1Re 16,22	Isayí: –Yo vull que ton fill David	estigua devant mi [*]. 23 Donchs, com l'
2Re 4,5	en lo mig del dia, e era d'	estiu , en la casa de Isbòsech, qui dormia
2Re 12,8	e deliurí't de la mà de Saül, 8	et doní la casa de ton senyor [*] e, si
2Re 23,39	qui és aytambé getite; 39 Urias	eteus . Entre tots aquests són XXXVII.
2Re 11,24	dels teus servacials, e murí Uries	etey . 25 Dix David al misatge: –Açò diràs
2Re 11,3	filla de Alam, muller de Uries	ethey . 4 David tramès-hi misatgers e féu
2Re 11,6	a Joab dient: «Tramit-ma Ories	ethey .» E Joab aytantost tramès-lo-li.
2Re 8,3	so que senyorejàs sobra lo flum de	Eufraten . 4 E, com David hach pres da lla
2Re 24,7	[*] 7 [*] tota la terra dels	eveus e dels cananeus e vanguéran en la
1Re 15,7	[*]. 7 E Saül persaguí Amalech de	Evilà entrò qu'él fo vangut a Sur, qui és
1Re 19,24	aquell dia e aquella nit. E de açò	exí un proverbí: «Donchs, no és Saül entre

1Re 15,33	infants entre les altres fembres.	Exí Samuel spasejà Agag per peces davant
1Re 18,30	30 E los prínceps dels falisteus	exíran contra los fills d'Israell en
1Re 20,11	iscam defora en lo cam. E com fóran	exits defora, 12 dix Jonatàs a David: –Vet
2Re 12,19	que los sarvacials parlàvan gint,	eytantost antès que l'infant era mort, e
1Re 20,19	e siuràs prop una pedra que ha nom	Ezell. 20 E yo trauré III sagetas de prop
1Re 9,12	vuy en aquesta ciutat, car lo poble	fa vuy gran festa [*]. 13 E anats [*]
2Re 3,39	Nostre Senyor raguardon aquell qui	fa mal sasons sa malícia! 4, Tit Capítol IV
2Re 6,19	e un patit de manjar que hom	fa de la millor farina que hom pot haver,
2Re 12,31	molts en formes de fust axí com hom	fa las ragoles. E açò matex féu David de
2Re 19,36	iré més anllà de Jordà ab tu. No'm	fa fractura vuymés, Senyor, aquest guardó
2Re 21,2	los auciura e los aucís quax qui ho	fa per amor dels fills de Israell e de
2Re 23,4	gita los raigs, e axí com la pluja	fa brotar la herba de lla terra, 5 no és
1Re 15,29	panitència, ne ell no és hom, que	faça panitència. 30 Saül dix: –Yo he
2Re 3,9	'm rapraseses per la fembra? 9 Asò	faça Déu a Abner e so li anadescha, si yo
2Re 3,35	gran e alt dia, jurà David: –Açò	faça Déu a mi [*], si yo tast pa ne
2Re 9,1	romàs de la casa de Saül a qui yo	faça misericòrdia per Jonatàs? 2 E havia
2Re 22,42	Senyor, e no hy haurà qui' lls	faça sauls. 43 [*] de lla pols de lla
1Re 10,8	[*], e que yo mostra a tu qual cosa	faças. 9 Donchs, com Saül hach girades ses
1Re 16,3	e jo mostraré a tu qual cosa tu	faces, e tu untaràs aquel que yo t'
1Re 20,14	14 E si yo viuré, prech-ta que	faces les misericòrdies de nostre Senyor
1Re 21,15	amanat, que s'anfalonescha e que	fadejàs davant mi [*]? [*] 22, Tit Capítol
1Re 20,41	e aporta-les a casa. 41 E com lo	fadrí se'n fou anat, lavà's David de un
1Re 8,13	caretas. 13 E farà vostras fillas	faedores de ungets e cuyneres e
1Re 2,35	ma ànima, e yo adificaré a ell	fael casa, e ell irà davant mon untat
1Re 2,35	35 E yo susitaré a mi un praver	faell, lo qual farà sasons mon cor e
1Re 8,15	per so qu'ell do delma a sos	faells misatgers [*]. 16 Ell tolrà a vós
2Re 24,10	car fort he fet folament mes	faenas. 11 E lavà's David al matí, e dix
2Re 22,51	al teu nom, 51 magnificant e	faent gran les saluts del seu rey e faent
2Re 22,51	faent gran les saluts del seu rey e	faent misericòrdia al seu untat David e a
1Re 6,14	careta e matéran les vaques desús e	faéran-na sacrificis a nostra Senyor. 15
1Re 18,3	a casa de son para. 3 Adonchs	faéran Jonatàs e David amistança ensemps,
2Re 1,11	e tots los hòmens qui éran ab ell	faéran alò matex. 12 E plangueren e
2Re 10,19	vaéran que Israell los vancia,	faéran pau e sarvíran a Israell e haguéran
2Re 13,29	qui man asò. [*] 29 E axí hu	faéran los servacials de Absalon contra
2Re 13,36	e ells e al rey e alls servacials	faéran tots gran plor e gran plant. 37 [*]
2Re 21,15	perdonà a tota la terra. 15 E	faéran batalla los falisteus ab los fills
2Re 23,17	ànimes? E no'l volch beura. E asò	faeren III hòmens qui éran molt forts. 18
2Re 12,4	ne dels seus bous, que so que	faés convit an aquell palagrí, car lo
1Re 13,19	fores, per so que los habreus no	faésan lança ne spasa. 20 Donchs los fills
2Re 19,18	que pasàsan a la casa del rey e que	faésan lo seu menament. Emperò Samey [*]
1Re 2,13	13 ni l'ofici dels praveres, ans	faían molt de mal en lo setgle e a lo
1Re 2,22	e oí totes les coses que son fills	faían en tot Israell e en qual manera
1Re 15,6	no us anclogua ab ell, car tu	faïst misericòrdia a tots los fills de
2Re 23,10	dentrà que les mans d'ell	falíran e's tanguéran ab lo coltell per
1Re 17,8	así per combatra? Donchs, no són yo	falisteu [*]? Elegits un home de vosaltres
1Re 17,10	serets nostres serfs [*]. 10 E lo	falisteu dix: –Yo he aontades [*] les
1Re 17,11	haguéran oýdes les paraules del	falisteu, [*] haguéran gran pahor. 12
1Re 17,16	per guardar son bastiar. 16 E lo	falisteu anava a vespra e a matí danant
1Re 17,23	de sos frares [*]. 23 E [*] aquell	falisteu bort [*] axí de ses tendes e dix
1Re 17,32	dix: –Nangú no haja por d'aquest	falisteu. Yo són ton serf e iré'm

1Re 17,33	–Tu no poràs contrestar en aquest	falisteu ne't poràs combatra contra ell,
1Re 17,40	sa fona en sa mà e anà contra lo	falisteu . 41 E lo falisteu acostà's
1Re 17,41	e anà contra lo falisteu. 41 E lo	falisteu acostà's devers David [*] 42 [*]
1Re 17,43	[*] e'l meynspresà. [*] 43 Dix lo	falisteu a David: –Són yo cha, que tu
1Re 17,48	Israell. 47 [*] 48 Adonchs, com lo	falisteu fou vangut après de David, David
1Re 17,49	la fona e manà tot antorn e farí lo	falisteu en lo front axí durament, que lla
1Re 17,50	per terra. 50 Anaxí ocís David lo	falisteu [*]. E per so com David no tania
1Re 17,51	mà, 51 ell corech e stech sobra lo	falisteu e pres sa spasa [*] e tolch-li
1Re 17,54	falisteus. 54 David pres lo cap del	falisteu e aportà aquell en Jerusalem e
1Re 17,55	vaé anar David combatre contra lo	falisteu , ell dix a Abner, príncep de sa
1Re 17,57	sa'n tornà, que havia ja mort lo	falisteu , Abner lo pres e manà-lo davant
1Re 17,57	David tenia en ses mans lo cap del	falisteu . 58 E Saül dix a ell: –O donzell,
1Re 18,6	tornava de Jerusalem, ab lo cap del	falisteu , les fèmbras [*] li axían a
1Re 19,5	molt bones a tu, 5 [*] e ha mort lo	falisteu e [*] ha feta gran salut en
2Re 21,17	de Servià ajudà a David e aucís lo	falisteu . E lavors juràran los hòmens de
1Re 4,1	-sa en aquell temps que los	falisteus se ajustàran en batalla contra
1Re 4,1	de d'Israell axí a carera als	falisteus en batalla e ficà ses tendes
1Re 4,2	lo poble d'Israell fugí als	falisteus , e en aquel contrast fóran morts
1Re 4,3	ha vuy a nós fets fugir devant los	falisteus ? Aportem así l'arquá de la
1Re 4,6	la terra ne resonà. 6 E com los	falisteus oýran los crits, ells diguéran:
1Re 4,9	és lo déu que farí Agipta [*]. 9 O,	falisteus , confortats-vos e siats axí
1Re 4,10	e combatets-vos. 10 Donchs los	falisteus sa combatéran, e'll poble d'
1Re 4,17	poble d'Israell és fuyt devant los	falisteus , e gran mortaldat és stada feta
1Re 5,8	déu. 8 D'on tots los prínceps dels	falisteus se ajustàran e diguéran: –Què
1Re 5,11	11 Lavors [*] los prínceps dels	falisteus [*] diguéran: –Lexats anar l'
1Re 6,1	nostra Senyor fou en la ragió dels	falisteus per VII mesos. 2 E après asò
1Re 6,2	mesos. 2 E après asò apallàran los	falisteus los praveras e los davins e los
1Re 6,5	lo nombra de lles províncies dells	falisteus , e farets V rates d'aur. Car
1Re 6,16	dia. 16 E V dels prínceps dels	falisteus qui vaéran açò tornàran-se'n
1Re 6,17	de natura d'aur, les quals los	falisteus ratéran a nostra Senyor per lur
1Re 6,18	los nombres de lles ciutats dels	falisteus de V províncies, de la ciutat
1Re 6,21	Canachirion e diguéran a ells: –Los	falisteus han davallada l'archa [*].
1Re 7,3	ell deliurarà vós de lles mans dels	falisteus . 4 Donchs los fills d'Israell
1Re 7,7	7 E com oýran açò los prínceps dels	falisteus , vanguéran sobra ells, e com los
1Re 7,7	oýt, ells haguéran gran pahor dells	falisteus . 8 [*] [*] 9 Ladonchs pres
1Re 7,10	sacrifici a nostre Senyor, que los	falisteus comensàran batalla contra los
1Re 7,10	dia ab gran tabustoll contra los	falisteus e spaventà aquells, e fóran
1Re 7,11	pasaguéran los fills de Israell als	falisteus , enaxí qu'ells los ancalsàran
1Re 7,13	-nos ajudat entrò así.» 13 E los	falisteus fóran humiliats e no gosàran
1Re 7,13	mà de nostra Senyor fo desobra los	falisteus en tots los dies de Samuel. 14
1Re 7,14	lo poble d'Israell de la mà dels	falisteus . E pau era enfra los fills de
1Re 9,16	e ell lo salvarà de la mà dels	falisteus , car yo he raguadrat lo meu
1Re 10,5	on ha una posta d'host dels	falisteus , e com tu seràs intrat en la
1Re 12,9	los quals liurà en la mà [*] dels	falisteus e en la mà del rey de Moab [*].
1Re 13,3	3 E Jonatàs farí una companya dels	falisteus [*], haguéran açò vist, Saül
1Re 13,4	«Saül ha farida una companya dels	falisteus , e lo poble d'Israell s'és
1Re 13,4	Israell s'és andresat contra los	falisteus .» Donchs lo poble cridà après
1Re 13,5	après Saül en Galgala. 5 E los	falisteus se ajustàran contra los fills d'
1Re 13,11	e tu no eres vangut [*], e que los	falisteus s'éran ajustats en Machinàs, 12
1Re 13,12	Machinàs, 12 dixí: “Ara vandran los	falisteus en Galgala [*], e yo no he

1Re 13,16 ells éran en Gabaà de Benjamín. Los
 1Re 13,17 companyes isquéran de la host dels
 1Re 13,19 hom trobar farer nangú [*], car los
 1Re 13,23 [*]. 23 Donchs la companya dels
 1Re 14,1 scuder: –Pasem sobra la host dels
 1Re 14,4 Jonatàs volia anar a lla host dels
 1Re 14,6 jovansel [*]: –Vina e pasem [*] los
 1Re 14,11 sarà lo nostre senyal. 11 E los
 1Re 14,12 on s'éran amaguats. 12 Donchs los
 1Re 14,15 miracle per la host [*]. E tots los
 1Re 14,16 e véran una gran multitud de
 1Re 14,19 gran brogit vench en la host dels
 1Re 14,20 on era la batalla. E cascú dels
 1Re 14,36 [*] 36 Saül dix: –Anem sobra los
 1Re 14,46 Saül se'n tornà e [*] parsaguí los
 1Re 14,46 [*] parsaguí los falisteus, on los
 1Re 14,47 contra lo rey de Sabaà e contra los
 1Re 14,52 52 Molt fort batalla era contra los
 1Re 17,1 1Re 17,Tit Capítol XVII 1 E los
 1Re 17,2 lur host e vanguéran contra los
 1Re 17,3 contra los falisteus. 3 E los
 1Re 17,4 aytant, axí un bort de la val dels
 1Re 17,19 d'Israell sa combatían ab los
 1Re 17,21 aparalada sa host per combatra; los
 1Re 17,46 lo teu cors mort e aquells dels
 1Re 17,51 [*] e tolch-li lo cap. Com los
 1Re 17,52 les portes d'Ecaron. E molts dels
 1Re 17,53 tornàran com haguéran ancalsats los
 1Re 17,53 e entràran en les tendes dels
 1Re 18,17 «Yo no auciuere pas David, mes los
 1Re 18,21 escàndel e per so que lla mà dels
 1Re 18,25 ab intanció que liuràs David als
 1Re 18,27 qu'éran desots ell e aucís dels
 1Re 18,30 sos dies. 30 E los prínceps dels
 1Re 19,8 fo entre los fills d'Israell e los
 1Re 27,1 e que sia salvat en la terra dels
 1Re 27,7 7 E stech David en la regiò dels
 1Re 27,11 quals ell habità en la terra dels
 1Re 28,1 E fonch fet en aquells dies que los
 1Re 28,4 lo ventre. 4 E ajustàran-sa los
 1Re 28,5 5 E Saül vaé les tendes dels
 1Re 28,15 són en gran treball. Vet que los
 1Re 28,19 darà tu ab los fills d'Irraell als
 1Re 29,1 ajustadas totes les companyes dels
 1Re 29,2 2 Els vargés e els majorals dels
 1Re 29,3 3 E diguéran los prínceps dels
 1Re 29,3 E dix Achís als prínceps dels
 1Re 29,4 dia de vuy. 4 E los prínceps dels
 1Re 29,7 los prínceps ne los majorals dels
 1Re 29,9 Senyor Déu. Mas los prínceps dels
falisteus éran vanguts en Maquinàs. 17 E
falisteus per robar alguna cosa e per
falisteus los havían gitats fores, per so
falisteus axí per pasar en Machimàs, on
falisteus qui és ultra aquest loch. E no
falisteus havia II grans pedras, e havia-
falisteus, qui no són sircumcisos, per
falisteus los víran. Diguéran: –Veus que
falisteus parlàran a Jonatàs e ll'scuder
falisteus [*] sa esbalaýran, e tota la lur
falisteus que fogían desà e delà. 17
falisteus, [*] e lavors [*] Saül al
falisteus havia girat son coltell contra
falisteus da nit e destruam-los anans
falisteus, on los falisteus se n'anàran
falisteus se n'anàran en lurs lochs. 47
falisteus. E ell sobrà tots aquells contra
falisteus en tots los dies de Saül, car
falisteus ajustàran lur host per combatra
falisteus. 3 E los falisteus stàvan contra
falisteus stàvan contra la muntanya de una
falisteus, que havia nom Goliad, de Geth,
falisteus en la vall de Taribintien. 20
falisteus [*] d'altra part. 22 Donchs
falisteus als ocells del cel e a les
falisteus vaéran que'l pus fort d'els
falisteus cayguéran morts en la carera de
falisteus, e puys asvaïren e entràran en
falisteus. 54 David pres lo cap del
falisteus l'auciuran.» 18 David dix [*]:
falisteus sia sobra ell.» [*] 22 Saül
falisteus. 26 E [*] fe que plagué que
falisteus CC hòmens e pres les sircusions
falisteus exíran contra los fills d'
falisteus, e David axí defora e combaté
falisteus, per so que Saül sa desesper de
falisteus IIII mesos. 8 E pujà David e los
falisteus. 12 E craech Achís a David e
falisteus ajustàran la sua companya e
falisteus e vanguéran e posàran les lurs
falisteus e hach gran pahor, e spaordí's
falisteus conbàtan contra mi, e Déus se és
falisteus. Emperò tu e los fills teus
falisteus en Afech. E Israel posà les
falisteus anàvan da C en C e de M en M.
falisteus a Achís:què damanàvan a sí
falisteus: –Encara no coneys David, qui
falisteus fóran irats e falons e diguéran
falisteus. 8 E dix David a Achís: –Què he
falisteus nos han dit que no davals ab nós

1Re 29,11	matí e que tornàsan a la terra dels	falisteus . E [*] pujàran en Gezraell.
1Re 30,16	que havían anblada en la terra dels	falisteus e en la terra de Judà. 17 Levà
1Re 31,1	e estat. 31, Tit Capítol XXX 1 E los	falisteus combatían e batalàvan contre
1Re 31,1	Israell. E partí's Israell dels	falisteus e fugí, e romanguéran molts
1Re 31,2	munt de Gelbohe. 2 E vanguéran los	falisteus a Saül e contra los seus fils, e
1Re 31,4	car perventura vandrían aquests	falisteus [*] e auciuéran-ma [*]. E lo
1Re 31,7	e fugíran. E vanguéran los	falisteus e habitàran en aquellas ciutats
1Re 31,8	da lla batalla, vanguéran los	falisteus per so que vaésan aquells qui
1Re 31,11	oïdes totes aquestes coses que'ls	falisteus havían fetas a Saül, 12 lavàran
2Re 1,6	e los carros e los cavallers dels	falisteus acostàvan-sa a ell, 7 e Saül
2Re 3,14	esposí e pranguí ab C prapucis dels	falisteus . 15 E Isabòech tolch Micol a son
2Re 3,18	d'Israell de lla mà de tots los	falisteus .” 19 E Abner parlà encara a
2Re 5,17	Elidà e Elifàlech. 17 Axí oýran los	falisteus que David havían untat en rey en
2Re 5,17	sercàsan David. Oyí David que los	falisteus vanían, pujà-sa'n en un loch
2Re 5,18	podia bé e gint defensar. 18 E los	falisteus vangéran e scampàran-sa en la
2Re 5,19	Déu e dix: –Senyor, si yo puig als	falisteus , liurar-los-has en les mies
2Re 5,20	David en Baal Farsim e farí los	falisteus , e dix: –Nostre Senyor ha
2Re 5,21	és apallat Baal Farisim. 21 E los	falisteus gaquíran aquí les ýdoles que
2Re 5,22	'n. 22 Vangéran altra vaguada los	falisteus [*]. 23 E David aconsallà's ab
2Re 5,23	dix: –Senyor Déu, pujaré contra los	falisteus [*]? E respòs nostra Senyor: –No
2Re 5, 24	lavors comensaràs e combatràs los	falisteus , car lavors axirà Déu davant la
2Re 5, 24	so que destruesca las tendes dels	falisteus . 25 E féu David axí com nostre
2Re 5,25	Déu li hach manat e ancalsà los	falisteus de Gàbaa dentrò que fou vangut
2Re 8,1	fet après açò que combaté David los	falisteus e humilià-los, e pres David
2Re 8,1	David fre de traüt de la mà dels	falisteus . 2 E farí Moab e masurà los
2Re 8,2	2 E farí Moab e masurà los	falisteus ab una cordaleta e agolà-los
2Re 21,12	en la qual los havían panjats los	falisteus com haguéran mort Saül en
2Re 21,15	la terra. 15 E faéran batalla los	falisteus ab los fills de Israell. E David
2Re 21,15	e los seus hòmens combatían los	falisteus . Dementre que David dafalia en
2Re 21,18	sagona batalla fo en Gab contra los	falisteus , e lavors aucís Sobaray de Usari
2Re 21,19	batalla fou en Gob contra los	falisteus , en la qual batalla aucís
2Re 23,9	éran ab David com lo sprovàran los	falisteus e se ajustàran en la batalla. 10
2Re 23,10	loch, stech e aucís tants dels	falisteus dentrò que les mans d'ell
2Re 23,11	de Ararí, e ajustàran-sa los	falisteus en una stació e en un camp ple
2Re 23,11	un camp ple de lanties. E com los	falisteus haguéran fet fugir lo poble, 12
2Re 23,12	en lo mig del camp e sguardà los	falisteus e no'ls jaquí pasar al pobla e
2Re 23,12	pasar al pobla e aucís molts dels	falisteus . E aquell dia fo feta gran salut
2Re 23,13	spluga de Odollà, e les tendes dels	falisteus éran posades en la vall dels
2Re 23,14	en dafaniment, e la stació dells	falisteus era lavors en Batlem. 15 E
2Re 23,16	e destróviran les tendes dels	falisteus e poàran aygua de lla sisterna
1Re 20,34	dia de les calendes, car fo fet	falló e trist de David, per so com son
2Re 12,5	a ell. [*] 5 E David fo fort irat e	falló contra lo rich hom e dix a Natan:
2Re 13,21	oïdes aquestes peraules, fo fort	falló e fort irat, emperò no volch res dir
2Re 6,8	la arqua. 8 David fon fort trist e	faló per ço com havia mort Ozà, e aquell
1Re 20,34	34 E levà's de la taulla ab gran	falonia e no menjà en tot lo sagon dia de
2Re 22,16	per l'aspirament del sparit de la	falonia d'aquell. 17 E tramès de alt e
1Re 29,4	dels falisteus fóran irats e	falons e diguéran a Achís: –Torn-se'n
1Re 8,3	dons e giràran lo jutgament	falsament . 4 Donchs, tots los primers nats
1Re 15,23	voler obair és quax paccat de colra	falsos déus. Donchs, per ço com tu has
2Re 23,26	Elisachà de Arodí; 26 Eras de	Faltí ; Irà, fill de Achès, de Tecua; 27

2Re 21,1	XVIII 1 E lavors fonch gran	fam en los dies de David e durà per III
2Re 24,13	nostre Senyor: O VII anys hauràs	fam en la terra o III mesos ancalsaran tu
1Re 2,24	se plany? 24 No ho fasats, car la	fama que yo oig de vós no és pas bona: vós
1Re 13,4	tot lo poble d'Israell oy aquesta	fama : «Saül ha farida una companya dels
1Re 8,5	a nós rey qui nos jutga axí com	fan les altrás nasions. 6 Aquesta paraula
1Re 8,8	e han servit strayns déus, axí ho	fan a tu. 9 Donchs, tu ou ara lur veu,
1Re 20,6	car [*] sos parents e sos amichs	fan gran soblemnitat.” 7 E si ton para
1Re 1,2	e la una hach nom Anna, e l'altra,	Fanennà . E Fanennà hach fills, e Anna no
1Re 1,2	nom Anna, e l'altra, Fanennà. E	Fanennà hach fills, e Anna no hach nangú.
1Re 1,6	que no podia haver infants. 6 E	Fanennà la anguoxava forment e la
1Re 2,35	a mi un praver faell, lo qual	farà sagons mon cor e sagons ma ànima, e
1Re 3,17	m'ho salles per nanguna cosa. Déu	farà a tu aquestes coses [*], si tu celas
1Re 3,18	respòs: –Ell és nostra Senyor. Ell	farà so que lli plaurà. 19 Samuel cresquè,
1Re 8,12	e coradors davant ses caretas, 12 e	farà 'n atrasí sos conestables e sos
1Re 8,13	d'armes e de ses caretas. 13 E	farà vostras fillas faedores de ungets e
1Re 8,20	ell jutgarà nós e irà davant nós e	farà les nostres batalles per nós. 21
1Re 12,16	aquesta cosa [*] que nostre Senyor	farà davant vós. 17 Donchs, no és ara tot
1Re 14,6	per saber si nostra Senyor	farà per nós, car no és gran cosa a nostre
1Re 20,2	guard! Tu no moràs, car mon para no	farà nanguna cosa gran ne pocha qu'ell no
1Re 28,2	dix David a Achís: –Ara sabràs què	farà lo teu servencial. Dix Achís [*]: –Yo
1Re 28,17	teu anvajós? 17 Car nostro Senyor	farà a tu axí com ha parlat en la mia mà,
1Re 13,21	e son pich. 21 Donchs totes les	faramentes de les raylles e càvechs [*] e
2Re 19,37	lo fill meu, vaja ab tu, e tu	faràs en aquell aquell bé que't plaurà.
2Re 22,28	desestruch seràs desestruch. 28 E tu	faràs sau lo poble [*] e humiliaràs los
1Re 10,2	e és angoxós per tu e diu: ‘Què	faré yo de mon fill?’” 3 »E, com [*] tu
1Re 11,2	fills de Amon, respòs a ells: –Yo	faré aytall pau a vós, que trasqua l'ull
1Re 19,3	[*] e yo parlaré de tu a ell e jo	faré a saber a tu tot ço que yo vauré. 4
1Re 20,4	–Tot quant tu digues a mi, tot ho	faré volantés. 5 E dix David a Jonatàs:
1Re 20,9	[*] 9 E dix Jonatàs [*]: –[*] Jo	faré açò: que, si yo veg la melícia de mon
1Re 20,9	de mon para complida, jo t'ho	faré a saber. 10 E dix David [*]: –Qui m'
1Re 28,15	E yo he apallat tu per veura què	faré . 16 Dix Samuel: –Pus nostro Senyor s'
2Re 3,13	Israell. E dix David: –Yo voler	faré ab tu amistança. Mas una cosa ta
2Re 9,7	-li David: –No hajas pahor, car jo	faré a tu misericòrdia per amor de
2Re 9,11	axí com tu has manat a mi, axí ho	faré , e Mifibòsech manjarà pa sobra la tua
2Re 11,11	muller? Per la salut tua [*] yo no	faré aytal cosa! 12 E dix David [*]: –Stà
2Re 12,12	com tu has fet açò amaguadament, jo	faré so que t'he dit davant tots quants
2Re 19,38	Canaan, fill teu, vaja ab mi, e jo	faré a ell tot so que tu vulles, e tot so
2Re 22,43	places [*] e trancar-los-he e	faré 'n peses manudes. 44 Tu salvaràs mi
2Re 23,17	Senyor que'm perdó, car jo no	faré aquesta cosa. E, donchs, bauré jo la
2Re 24,12	lig-na aquella que't vulles, e	faré axí com tu diràs.” 13 E vench Gad a
2Re 10,2	Amon, son fill. 2 E dix David:	– Faré misericòrdia ab Amon, fill de Naàs,
1Re 4,8	tan alegres [*] lasos nós. Què	farem ? Qual guardarà a nós de la mà de
1Re 5,8	se ajustàran e diguèran: –Què	farem nós de la arqua del Déu d'Israell?
1Re 6,2	e los davins e los diguèran: –Què	farem nós de la archa del Déu d'Iraell?
1Re 13,19	en aquell temps no podia hom trobar	farer nangú [*], car los falisteus los
1Re 8,12	de sos camps e masagers de blats e	farers d'armes e de ses caretas. 13 E
1Re 6,5	[*]? E els responguèran: 5 –Vós	farets V semblanças dels sacrets de natura
1Re 6,5	lles províncies dells falisteus, e	farets V rates d'aur. Car una plagua ha
1Re 11,10	Diguèran: –Nós axirem demà a vós, e	farets tot so que us plaurà. 11 E l'
1Re 30,23	vàjan-sa'n. 23 Dix David: –No	farets axí, frares meus, ne partirets axí

2Re 13,28	que lli donets, levors vosaltras lo	farets e ocirets-lo, e no hajats pahor,
1Re 4,8	déu molt alt? Aquest és lo déu que	farí Agipta [*]. 9 O, falisteus,
1Re 5,6	sobra los hòmens d'Azot [*] e	farí Zaot en les pus sacretes parts de les
1Re 6,19	de [*] Betsemes. 19 E nostra Senyor	farí dels hòmens de Betzames, per so com
1Re 13,3	en son tabernacla. 3 E Jonatàs	farí una companya dels falisteus [*],
1Re 17,49	-la en la fona e manà tot antorn e	farí lo falisteu en lo front axí durament,
2Re 3,27	que lli parlàs a engan e a tració e	farí-lo en lo sagí e aucís-lo en
2Re 5,20	Lavors vench David en Baal Farsim e	farí los falisteus, e dix: –Nostre Senyor
2Re 6,7	contra Ozà, e nostre Senyor Déu	farí aytantost, e fo mort de prop la
2Re 8,2	traüt de la mà dels falisteus. 2 E	farí Moab e masurà los falisteus ab una
2Re 12,15	-sa'n Natan [*]. E nostre Senyor	farí l'infant que havia infantat Barsabé
2Re 20,10	basar. 10 E trasch lo colltell e	farí ll per lo costat, e axíran-na los
2Re 24,16	tant gran e dix a l'àngel qui	farí lo poble: –Basta ara! No stenas d'
1Re 12,22	gran nom, car ell ha jurat qu'ell	faria de vós son poble. 23 Déu ma quart
2Re 5,8	la ànima de David, qu'ell lo	faria senyor de la sua cavallaria. E per
2Re 19,35	[*]; per què yo, sarvicial teu,	faria gran afany a tu senyor meu, rey. 36
2Re 13,25	que anem tots, car gran afany ta	faríam . [*] 26 [*] –Senyor, pus tu no vols
2Re 4,7	aquell que dormia en l'antradra,	farían-lo , e fo mort, e tolguéran-li
1Re 13,4	Israell oý aquesta fama: «Saül ha	farida una companya dels falisteus, e lo
2Re 6,8	aquell loch és apellat percussió o	fariment o mort de Ozà entrò aquest dia de
1Re 1,24	e pres III vadells e III almunts da	farina e una ampolla plena de vi e amanà
2Re 6,19	de manjar que hom fa de la millor	farina que hom pot haver, que hom frig ab
2Re 13,8	Amon jahia en lo lit, e Tamar pres	farina e masclà-la ab aygua e féu-na
2Re 13,8	e masclà-la ab aygua e féu-na	farines e coch-les, 9 e parà-li taulla
2Re 13,9	-li taulla e posà-li davant les	farines . E no'n volch manjar. E dix Amon:
2Re 13,10	-m'has a manjar. E pres Tamar les	farines e mès-les en la cambra. 11 E com
1Re 19,10	davant ell. 10 E ell sa sforçà de	farir David ab la lansa e que ll'anestàs
1Re 20,33	E Saül pres la lança e volch-lo	farir . Lavors antès Jonatàs que son para
2Re 21,16	da Rafà, esforçà's que pogués	farir David. E lo ferro de la asta de
2Re 4,6	les espigues, e Racap e son frare	faríran Isbòech en lo sagí [*]. 7 Com
2Re 5,20	per açò aquel loch és apallat Baal	Farisim . 21 E los falisteus gaquíran aquí
1Re 6,19	per so que nostra Senyor havia	farit lo migà pobla [*]. 20 Lavors
1Re 5,12	hòmens qui no éran stats morts éran	farits en la pus sacreta part de lurs
2Re 5,20	mans. 20 Lavors vench David en Baal	Farsim e farí los falisteus, e dix:
1Re 3,11	Senyor dix a Samuel: –Vet que yo	fas aytal stabliment en Israell, que cascú
1Re 20,12	de bé de tu, yo, aytantost, t'ho	fas a saber. 13 [*] Si, emperò, la malísia
2Re 2,22	a fer que t'aucia. E si asò	fas , no poré alçar la cara davan Joab,
2Re 3,9	a Abner e so li anadescha, si yo no	fas aquella covinensa ab David, axí com
2Re 3,25	e conegua totes les coses que tu	fas . 26 E aytantost Joab partí's de David
2Re 13,24	al rey e dix-li: –Senyor, jo	fas tonra les mies ovelles. Prech-ta,
2Re 1,4	véns? E dix aquell hom: [*] 4 [*]	– Fas -ta a saber que hi ha haüda gran
1Re 12,23	poble. 23 Déu ma quart que yo no	fasa tan gran paccat, que jo ses de
2Re 3,21	a tu, senyor meu rey, e per so que	fasa ab tu covinensa que sies senyor e que
2Re 10,12	nós [*] 12 [*] e nostre Senyor Déu	fasa de nosaltres so que lli plàcia. 13 E
2Re 21,4	E lavors dix David: –Què volets que	fasa a vosaltres? 5 E ells diguéran al
2Re 23,5	tan gran la mia casa envers [*] que	fasa covinensa ferma qui tostemps duren
1Re 5,8	Aquells de Get responguéran:	– Fasam -la portar entorn nostra regió.
1Re 2,24	tot lo poble se plany? 24 No ho	fasats , car la fama que yo oig de vós no
2Re 23,35	jeromites; 35 Srahi de Carmel;	Fasay de Arabí; 36 Igaal, fill de Natan,
1Re 1,6	e la destranya en tant qu'ella	faÿa ratret que nostre Senyor li havia

1Re 1,7	tanchat son ventra. 7 E axí ho	faÿa ella cascu any com lo dia vania qu'
1Re 1,7	casa da nostre Senyor Déu, e axí la	faÿa aïrada, e Anna plorava molt durament
1Re 1,13	13 e ella parlava en son cor e no	faÿa sinó moura los lavis, e la sua veu no
1Re 10,27	e no li portàran null do. E ell	faÿa samblant que no oÿs nanguna cosa de
1Re 18,5	les coses que Saül lo tramatia, e	faÿa sàviament sos fets. Posà'l Saül
1Re 21,8	armas, car la paraula del rey ma	faÿa fort cuytar. 9 Dix-li lo prevera:
1Re 27,11	contra ells: "Aquestes coses	faÿa David."» E açò era decret seu en tots
2Re 2,32	ab ell e l'andamà matí, com sa	faÿa dies, fóran en Hebron. 3, Tit Capítol
2Re 8,6	David en totes coses qu'ell	faÿa . 7 E David pres les armas d'aur que
2Re 8,14	'l, en totes aquestes coses que	faÿa David e servían a él. 15 [*] e faÿa
2Re 8,15	faÿa David e servían a él. 15 [*] e	faÿa juý e justícia a tot lo poble d'
2Re 11,7	-li. 7 [*] E damanà-li David què	faÿa Joab e lo poble, en quina manera
2Re 13,23	anys, esdavench-sa que Absalon	faÿa tonra les sues ovelles en Balasar,
1Re 2,14	ho prania a sos obs. Enaxí ho	faÿan ells a tots aquells del pobla de
1Re 13,21	[*] e destrals éran rabevats e	faÿan a lossar tots dentrò a l'agulló. 22
2Re 11,2	2 Dementres aquestes coses sa	faÿan , sdavenc-sa un dia que David sa fo
1Re 18,26	David als falisteus. 26 E [*]	fe que plagué que David fos fet gendre del
1Re 1,23	Elchanà, son marit, dix a ella: -Tu	fé so que has vist que sia bo e roman tant
2Re 3,12	la terra? E per so que parla ab tu,	fé ab mi amistança, e serà la mia mà ab
2Re 7,25	e sobra la casa de aquell e	fé axí com has parlat. 26 E sia gran lo
2Re 12,28	pendra. 28 Donchs, senyor, ara tost	fé ajustar la part del poble e asetja la
2Re 13,5	-Ajau-ta sobra lo teu lit e	fé aparàs que sies malaut, e com ton para
1Re 20,8	que complida és la sua malícia. 8	Fé , doncs misericòrdia en mi, servECIAL
2Re 13,13	per foll e per orat en Israell.	Fé axí, germà: diu-ho al rey, e ell no
1Re 2,4	dels forts hòmens és sobrat, e los	febles són complits de força. 5 Aquells
1Re 18,30	lo comensament de lur axida David	fehia sos fets pus sàviament que [*] los
2Re 3,18	18 Donchs ara damanats-ho e	feis -ho, cor nostre Senyor parlà a David
2Re 20,23	fill de Joadà, desobra ceretheus e	feleteus . 24 E Auram, sobra los traüts, e
1Re 17,37	él ma deliurarà de la mà de aquest	felisteu . Saül dix [*]: -Vé, nostre Senyor
1Re 4,1	prop la pedra de la Ajuda, e los	felisteus venguéran en Afet 2 e ordonaren
1Re 20,7	sarà ab mi. E si ell sarà irat e	felló , sàpies que complida és la sua
1Re 1,15	com vós vos ho pensats, car jo són	fembra trob malaurada e yo no he bagut vuy
1Re 1,18	devant los teus vulls. Donchs la	fembra tench sa carera e menjà e no mudà
1Re 1,26	sapiats per sert que yo són la	fembra que stiguí así davant e pragué a
1Re 2,20	Senyor ratrà a tu sament de aquesta	fembra per aquest infant, lo qual tu has
1Re 27,9	no hy jaquí null hom viu ne nanguna	fembra . E prania ovelles e bous e àsens e
1Re 27,11	[*].» 11 David no gaquia a vida	fembra ne home, ne'n manava nangun en
1Re 28,7	seus servacials: -Sarcats-ma una	fembra qui haja sparit fitònich [*]. [*]
1Re 28,8	ab ell, e una nit vanguéran a la	fembra . Dix Saül: -Davina en l'asparit
1Re 28,9	so que yo't diré. 9 Dix la	fembra [*]: -Vet que tu sabs quantes cosas
1Re 28,11	a tu per aquesta cosa. 11 Dix la	fembra a Saül: -Què vols que sucita? Dix
1Re 28,12	-Susita'm Samuel. 12 E com la	fembra hach vist Samuel, cridà ab gran veu
1Re 28,13	paor. Di'm què has vist. Dix la	fembra a Saül: -Déu he vist qui pujava de
1Re 28,14	Saül: -Qual és la sua forma? Dix la	fembra : -Homa vel, vastit d'un mantel.
1Re 28,21	pa en tot aquel dia. 21 [*] Dix la	fembra : -[*] 22 Oges la veu de la tua
1Re 28,23	manjaré. E los seus ministres e la	fembra forsàvan-lo, e finalment oyí la
1Re 28,24	-sa sobra lo lit. 24 E aquella	fembra havia un vadel pascual en la sua
2Re 1,26	davies éser amat sobra tota amor de	fembra . Axí com la mara ame son fill, car
2Re 3,8	vuy mi, que'm rapraseses per la	fembra ? 9 Asò faça Déu a Abner e so li
2Re 6,19	d'Iraell, cascu hom e cascuna	fembra , una foguasa de pa e una paceleta

2Re 11,2	's lavava en una salla, e aquella	fembra era molt bella. 3 E lo rey damanà
2Re 11,4	sua e dormí ab ella. E sobra la	fembra aquella fou santificada de la sua
2Re 20,16	que anderocàsan los murs. 16 E una	fembra fort sàvia de la ciutat cridà e
2Re 20,17	Joab? E dix Joab: –Jo són. E dix la	fembra : –Oges les paraulles de lla tua
2Re 20,18	E dix Joab: –Jo les oig. 18 Dix la	fembra : –Açò que yo diré és fort bell
2Re 20,21	-nos-hem de lla ciutat. E dix la	fembra a Joab: –Nós lansarem a tu lo seu
2Re 20,22	seu cap per lo mur. 22 E lavors la	fembra parlà a tot lo poble sàviament. E
1Re 2,22	e en qual manera gayán en les	fembres qui vatlan a la porta del
1Re 15,3	les sues coses, mes auciu hòmens e	fembres , grans e patits, e bous e camels e
1Re 15,33	com lo teu coltell ha fetas moltes	fembres sens marit e sens infants, enaxí
1Re 15,33	menys d'infants entre les altres	fembres . Exí Samuel spasejà Agag per peces
1Re 18,6	ab lo cap del falisteu, les	fembres [*] li axían a carera [*] e
1Re 21,4	[*] nèdeus e purs [*], majorment de	fembres , ménjan-na. 5 Raspòs David al
1Re 21,5	al pravera: –E què és, si parlam de	fembres ? Nós som guardats hir e l'altra
1Re 30,2	2 e havían-sa'n manades les	fembres catives totes, de les manors entrò
1Re 1,4	Alcanà dech sacraficar, e donà a	Fenenà , sa muller, e a tots sos fills e a
1Re 8,11	fills, e manaran sas caretas, e	fer -n'ha sos cavellers e coradors
1Re 28,12	veu [*]: –O Saül, per què has fet	fer a mi tan gran mal? Car tu ést Saül! 13
1Re 28,22	manjat, sies forts e que pusques	fer ton camí. 23 E Saül no ho volc pendre
1Re 29,4	Donchs, en quina manera poria ell	fer pau [*], si no ab los prínceps
1Re 29,10	levats de nits e's comansarà dia a	fer , vets-vos-en. 11 E axí David e los
1Re 31,4	-ma [*]. E lo seu scuder no volch	fer açò ne'l volch auciura, car era fort
2Re 2,22	·m vulles ancalsar, sinó covendrà a	fer que t'aucia. E si asò fas, no poré
2Re 4,10	en Sicalech per ço com ma vania a	fer que lli donàs loguer per la misatgeria
2Re 12,23	ne ploraria? Yo no'l poria	fer tornar d'allà on és. Jo iré d'uymés
2Re 13,12	vulles forsar, car lo que tu vols	fer , null hom no hu gosa fer [*]. Prec-
2Re 13,12	tu vols fer, null hom no hu gosa	fer [*]. Prec-ta que no vulles fer tan
2Re 13,12	fer [*]. Prec-ta que no vulles	fer tan gran folia, 13 car jo no poré
2Re 13,16	molt major scarn és ço que ara vols	fer a mi, que ço que ja has fet. Per què
2Re 13,27	que quax fill de rey no'l podia	fer major. 28 Absalon féu manament a sos
2Re 19,22	al fill de Servià: –Què m'ha a	fer a mi [*]? [*] Per sert, vuy no morà
2Re 21,3	David als gabonites: –Què poré jo	fer a vosaltres ne quin remey vos poré jo
1Re 4,4	4 Donchs tramatéran en Siló e	féran aportar la archa de la amistança de
1Re 5,9	Los hòmens de Getum feren consell e	féran así mateys sitis de pells. 10 Doncs
1Re 6,10	nangun mal [*]. 10 Doncs ells ho	féran en la manera dita [*]. 11 [*] 12
1Re 14,14	occisió que Jonatàs e son scuder	féran fo entorn XX hòmens en mig jornal de
2Re 2,25	-sa tots en una companya e	féran una molla de si mateys sus alt en un
2Re 13,31	vastia e gità's en terra. Atratal	féran tots los sarvacials da David. 32
1Re 5,9	mal de morenes. Los hòmens de Getum	feren consell e féran así mateys sitis de
2Re 21,14	de Cis, qui era son para. E	feren totes aquelles coses que'll rey los
2Re 12,31	lo poble e ligà'ls e ab cadenes e	feres , e mès-na molts en formes de fust
2Re 20,7	hòmens de Joab e de Theretí e de	Feretí e tots quants hòmens forts havia en
2Re 19,29	lo rey: –No't cal més parlar, car	ferm és so que jo't dixí. [*] 30 [*] 31
2Re 23,5	casa envers [*] que fasa covinensa	ferma qui tostemp duren totes coses, car
1Re 20,42	en lo nom de nostra Senyor sían	fermas . Nostre Senyor Déu sia entre mi e
2Re 7,24	samblant a tu [*]. 23 [*] 24 »E has	fermat a tu lo poble d'Israell per
2Re 22,19	la mia aflicció e nostre Senyor fo	fermatat mia. 20 E manà mi en gran amplexa
1Re 17,7	gros com a fust de texidor, e lo	ferre de la lança pasava DC sieles. E son
2Re 21,16	's que pogués farir David. E lo	ferro de la asta de Gesbí Denab pasava CCC
2Re 23,7	los volrà tocar, serà armat de	ferro e de lansa de fust, e matran e seran

1Re 18,17	a tu sinó que sies forts hom, e	fes les batalles de nostra Senyor. E Saül
2Re 7,3	pells? 3 Dix Natan al rey: –Vés e	fes tot quant tu penses en ton cor, car
2Re 19,26-27	rey. Emperò servacial són teu [*],	fes de mi, senyor, lo que't plaurà, 28
1Re 14,7	a poch. 7 E l'ascuder dix a ell:	– Fes so que plàcia [*]. 8 Dix lavors
1Re 30,7	[*] 7 e dix a Ebitar prevera [*]:	– Fes ensà vers mi effoth. E acostà Abitar
1Re 31,9	la terra lur, engir e antorn, que	fésan a saber en los temples de les ýdoles
1Re 9,12	ciutat, car lo poble fa vuy gran	festa [*]. 13 E anats [*] anans qu'ell
1Re 30,16	e menjàvan e bavían e feyan gran	festa per goig que havían de la presa que
1Re 1,21	sacrifici e lo vot qu'ell havia	fet . 22 E Anna no hy anà pas, car ella dix
1Re 6,9	Besames, nós sabrem qu'ell ha	fet contra nós aquest gran mal. E si ella
1Re 6,9	aquella, nós sabrem qu'ella no ha	fet a nós nangun mal [*]. 10 Doncs ells ho
1Re 11,7	saguèscan Saül e Samuel, axí serà	fet de sos bous. Donchs tot lo poble hach
1Re 12,5	havets atrobat que jo us haja res	fet [*]. E ells respongueran: –Bo és axí.
1Re 12,20	dix: –No hajats por. Si bé havets	fet aquest [*]. Mas no us vullats partir
1Re 13,11	11 e Samuel li dix: –Què has tu	fet ? Saül dix: –Com yo viu que'll poble
1Re 13,13	[*] 13 Samuel dix [*]: –Tu has	fet follament, car tu no has guardats los
1Re 13,13	a tu. Car, si tu no haguesas asò	fet , nostre Senyor haguera ja aparallat lo
1Re 14,15	com costúman de leurar [*]. 15 E fo	fet un gran miracle per la host [*]. E
1Re 14,41	donà la damostrança que so havia	fet Jonatàs e Saül, e lo poble ne fou
1Re 15,17	li dix: –Donchs, ¿no fuist tu	fet cap e príncep sobre tots los trips de
1Re 15,19	ans t'ést tornat a presa e has mal	fet devant nostre Senyor? 20 E Saül dix a
1Re 15,21	que són stades mortes, e asò han	fet per sacrificar a lur Déu en Galgala.
1Re 15,35	Senyor sa panadia per ço com havia	fet Saül rey sobre lo poble d'Israell.
1Re 18,26	E [*] fe que plagué que David fos	fet gendre del rey. 27 Aprés poch dies,
1Re 18,29	[*] a tembra David. E axí Saül fo	fet anamich de David en tots sos dies. 30
1Re 18,30	los serfs de Saül. E lo seu nom fou	fet molt gran pertot. 19, Tit Capítol
1Re 19,23	en Aiot, en Ramacha. 23 [*] E fo	fet que sobra ell vench l'asparit de
1Re 20,1	e parlà davant Jonatàs: –Què he jo	fet [*] a ton para, qu'él me vol auciuira?
1Re 20,32	a son para: –Per què morà? Què ha	fet ? 33 E Saül pres la lança e volch-lo
1Re 20,34	sagon dia de les calendes, car fo	fet falló e trist de David, per so com son
1Re 21,14	amanat hom orat! Per què ho havets	fet ? 15 E dafállan a nós hòmens orats? E
1Re 27,12	Achís a David e dix: –Molt mal ha	fet contra lo poble seu de Israell, e per
1Re 28,1	28, Tit Capítol XXVII 1 E fonch	fet en aquells dies que los falisteus
1Re 28,12	gran veu [*]: –O Saül, per què has	fet fer a mi tan gran mal? Car tu ést
1Re 29,8	8 E dix David a Achís: –Què he jo	fet , e què has trobat en mi, servencial
2Re 1,1	1, Tit Capítol primer 1 E fonch	fet aprés que Saül fonch mort, que David
2Re 3,24	-sa'n al rey e dix-li: –Què has	fet ? Vet Abner, qui és vangut a tu. Per
2Re 6,22	jugaré davant ell [*] 22 [*] e saré	fet [*] més que no són e seré humill
2Re 7,4	nostre Senyor Déu és ab tu. 4 E fou	fet en aquella nit: la paraula de Déu
2Re 7,24	per tostemp e tu, Senyor, ést	fet a ells en Déu. 25 E ara sucita e
2Re 8,1	8, Tit Capítol VIII 1 E fonch	fet aprés açò que combaté David los
2Re 8,6	e ajudament en Síria [*]. E fo	fet que Síria sarví a David sots traüt.
2Re 10,1	los peus. 10, Tit Capítol X 1 E fon	fet que aprés morí Naàs, lo rey dells
2Re 10,3	honrament de ton para? Ans ho han	fet perquè vèjan e que sa sguàrdan la
2Re 10,6	gran injúria e gran scarn havían	fet a David, loguàran cavallers de Síria e
2Re 12,5	Senyor, car l'hom que axò ha	fet deu morir 6 e deu retra la ovella en
2Re 12,7	a David: –Tu ést l'hom qui ha	fet açò. E diu nostre Senyor [*]: “Yo t'
2Re 12,12	tu matex. 12 E, per so com tu has	fet açò amaguadament, jo faré so que t'he
2Re 12,14	paccat, e no moràs. 14 Car tu has	fet blasfemar als anamichs lo nom de
2Re 13,16	vols fer a mi, que ço que ja has	fet . Per què'm gitas de la casa ne'm

2Re 13,29	contra Amon [*]. Com asò fou	fet , tots los fills del rey pujàran en los
2Re 19,7	e satisfés-los del greuja que has	fet a ells. Jo jur a Déu que, si tu no
2Re 19, 9	regonagué lo bé que David los havia	fet e deyan los uns als altres: –Lo rey
2Re 20,6	darà Ciba fill de Bocrí que no ha	fet Absalon. Pren, donchs, dels servicials
2Re 20,8	li penjava per lo flanch, qui era	fet en guisa qu'ell lo podia traure tost
2Re 21,1	a nostre Senyor [*]. –E açò és	fet per Saül e per la sua casa de sanch,
2Re 21,11	diguéran a David so que Rafà havia	fet , concopina de Saül. 12 E David pres
2Re 21,14	rey los havia manadas. Aprés de açò	fet , nostra Senyor perdonà a tota la
2Re 22,22	carreras de nostre Senyor, e no he	fet nangunes coses males davant ell. 23
2Re 23,11	E com los falisteus haguéran	fet fugir lo poble, 12 aquell estech en lo
2Re 24,10	jo he paccat fort en aquest	fet . Mas prech-ta, Senyor, que tu muts
2Re 24,10	del teu servicial, car fort he	fet folament mes faenas. 11 E lavà's
2Re 24,17	són les ovelles mies e no han res	fet . Plàcia't, Senyor, que lla tua mà que
2Re 24,19	nostre Senyor Déu que Gad li havia	fet . 20 E Aurena guardà e vaé lo rey e los
2Re 7,1	e murí de part. 7, Tit Capítol VII 1	Fet fonch que'l rey saïa en la sua casa,
1Re 4,17	e gran mortaldat és stada	feta en lo poble, e abdós tos fills són
1Re 5,6	e gran confusió de mort fo	feta en la ciutat. 7 E com los hòmens de
1Re 5,9	la mà de nostre Senyor era	feta de gran mortaldat sobra cascuna
1Re 11,13	dia de uy, car nostre Senyor ha	feta vuy salut al poble de Israell. 14 E
1Re 14,45	[*]: –Donchs, Jonatàs morà, qui ha	feta aquesta gran salut en Israell? Açò
1Re 19,5	[*] e ha mort lo falisteu e [*] ha	feta gran salut en Israel. [*] Donchs, per
1Re 27,6	dia a David Xichalet. E per açò és	feta Xichalet de lavores ensà dels reys de
1Re 30,16	que havían de la presa que havían	feta e de la roba que havían anblada en la
2Re 1,1	venc e tornà de la mort que havia	feta a Malech, e stech II dies en
2Re 2,5	de nostre Senyor Déu, qui havets	feta aquesta misericòrdia ab lo senyor
2Re 3,1	en Hebron. 3, Tit Capítol III 1 E fo	feta lingua batalla e gran entra la casa
2Re 3,8	jo són contra Judà vuy, com jo haja	feta misericòrdia sobra la casa de Saül
2Re 3,28	David sabé aquesta cosa que hach	feta Joab, dix: –Mundo són jo [*], car yo
2Re 4,10	loguer per la misatgeria que havia	feta . 11 Cant més ara, com hòmens malvats
2Re 7,2	veus que yo habit en la casa qui és	feta de fust de cedra, e l'archa de Déu
2Re 7,7	d'Israell e dixí: Per què no has	feta a mi casa sadrina? 8 E ara tu diràs
2Re 19,43	vosaltras. Per què, donchs, tu has	feta a mi injúria e per què no dixéran
2Re 21,16	onses. E portava una spasa qui era	feta poch de temps havia. 17 Abysay fill
2Re 23,1	de Ysay: «Dix l'hom al qual és	feta la promisió de l'untat Déu de Jacob,
2Re 23,12	dels falisteus. E aquell dia fo	feta gran salut en Israell. 13 E ja dabans
1Re 12,24	les grans meravelles qu'ell ha	fetas en vós. 25 E si vós persaverats en
1Re 15,2	totes las coses que Amalech ha	fetas al poble d'Israell, en qual manera
1Re 15,33	dix: –Enaxí com lo teu coltell ha	fetas moltes fembres sens marit e sens
1Re 28,9	–Vet que tu sabs quantes cosas ha	fetas Saül e en qual guisa ha gitats los
1Re 31,11	coses que'lls falisteus havían	fetas a Saül, 12 lavàran-sa tots los pus
2Re 7,21	tua paraula e sagonos lo cor teu has	fetes totes aquestes coses e tan grans per
2Re 19,19	ne les poses en ton cor que yo he	fetes del dia ensà que tu ést partit de
2Re 24,17	aquell qui he peccat e qui he	fetes les iniquitats. Aquestes són les
1Re 2,23	23 Per què ell dix: –Per què	fets vosaltras aquestes coses, [*] les
1Re 2,24	yo oig de vós no és pas bona: vós	fets paccar lo poble [*]. 25 Si un home
1Re 4,3	–Per què nostre Senyor ha vuy a nós	fets fugir devant los falisteus? Aportem
1Re 6,7	puy destróví-los [*]. 7 »Donchs,	fets ara una novella careta e pranets II
1Re 10,14	de sos oncles li damanà [*]: –Què	fets ? Dix: –Som anats sercar les someras
1Re 18,5	lo tramatia, e faïa saviament sos	fets . Posà'l Saül sobra tots sos
1Re 18,30	de lur axida David fehia sos	fets pus saviament que [*] los serfs de

2Re 3,31	e vastits-vos de sachs e	fets plan davant lo cors de Abner. Emperò
2Re 20,4	4 Dix lo rey a Amassè: –Hajes	fets vanir de así a III dies tots los
2Re 22,34	la mia carera e acabada, 34 e	fets aguals los meus peus [*] [*]. 35 [*]
1Re 11,12	diu que Saül no regnarà sobra nós?	Fets -los-nos liurar, e nós auciuem-
1Re 6,6	no anduresca lo vostro cor axí com	féu als agepcis [*] e puys destróví-los
1Re 8,1	1 Com Samuel fonch anvalit, ell	féu sos fills jutges sobre Israell. 2 E
1Re 8,6	a nós rey que nos jutga.» Samuel	féu oració a nostra Senyor Déu, 7 e nostre
1Re 9,22	e manà'ls là on davia manjar e	féu -los loch en cap [*], car en lo
1Re 9,25	ab Samuel a un soller. E Saül	féu son lit en lo soller e dormí [*]. 26 A
1Re 12,6	dix al poble: –Nostre Senyor, qui	féu Mossé e Aron e qui amenà los nostres
1Re 14,1	qui és ultra aquest loch. E no hu	féu a saber a son para. 2 Saül estava
1Re 16,4	yo t'amostraré. 4 Donchs Samuel	féu axí com nostre Senyor li havia manat,
1Re 16,21	davant ell, e ell amà molt David e	féu d'él son scuder. 22 Saül tramès a dir
1Re 18,13	13 Donchs Saül moch ell de si e	féu -lo conestabla de M hòmens. Ell anava
1Re 21,13	ell mudà la sua boqua e la torsé, e	féu aparès que caygués entre les mans d'
1Re 28,3	3 Emperò Samuel morí, e tot Israell	féu gran plant sobra ell, e sotaràran-lo
1Re 28,10	vols que yo muyra? 10 E Saül	féu sagrament a ella an nostra Senyor e
2Re 1,17	de nostra Senyor.” 17 Emperò David	féu gran plant sobra Saül e sobra Jonatàs
2Re 3,20	en Habron ab XX hòmens. David	féu gran convit a Abner e a tots aquells
2Re 3,26	e tramès misatgers derera Abner e	féu -lo tornar de la sisterna de Chirià.
2Re 5,3	3 [*] en Habron al rey, e al rey	féu covinensa e pau ab ells en Habron
2Re 5,9	e apallà ella ciutat de David e	féu edificació e cases engir e antorn d'
2Re 5,9	ela e dins e comansà en Malorir e	féu aquí grans bastiments e grans coses.
2Re 5,25	las tendes dels falisteus. 25 E	féu David axí com nostre Senyor Déu li
2Re 8,4	a cavall e XXM hòmens a peu, ell	féu sagar los nirvis a tots los cavalls
2Re 8,8	aquestes ciutats [*] del quall aram	féu Salamó vaxella de aram en lo temple e
2Re 8,8	aygua, qui havia nom Mar d'Aram, e	féu collones a l'altar. 9 E llavors Tou,
2Re 10,2	fill de Naàs, axí com son para la	féu a David. E tramès-hi dels seus
2Re 10,16	sirienchs qui éran dalà lo flum e	féu -los vanir e aparallar a lla batalla,
2Re 11,4	4 David tramès-hi misatgers e	féu -la vanir en casa sua e dormí ab
2Re 11,26	de Uries que son marit era mort,	féu gran plant e gran dol sobra ell. 27 E
2Re 11,27	tangut lo doll de son marit, David	féu -la anar a son palau e pres-la per
2Re 12,16	infantat Barsabé [*]. 16 E David	féu oració per l'infant, e dejunà David e
2Re 12,31	com hom fa las ragoles. E açò matex	féu David de totes les ciutats dels fills
2Re 13,6	e que te'n do elavors. 6 E Amon	féu -ho axí. E com lo rey lo vench
2Re 13,8	farina e masclà-la ab aygua e	féu -na farines e coch-les, 9 e parà-
2Re 13,17	anch no la volch escoltar, 17 ans	féu vanir un dels seus serfs e féu-li
2Re 13,17	ans féu vanir un dels seus serfs e	féu -li [*] tancar la porta darera. 18
2Re 13,27	frare Amon. [*] 27 [*] E Absalon	féu tan gran convit, que quax fill de rey
2Re 13,28	no'l podia fer major. 28 Absalon	féu manament a sos servacials e dix-los:
2Re 20,3	la casa, e mès-les en una casa e	féu -les guardar e féu-los donar a
2Re 20,3	en una casa e féu-les guardar e	féu -los donar a manjar, e staguéran aquí
2Re 21,10	mara dels II, vastí's salici e	féu -sa lit sobra una pedra, del
2Re 23,10	qui fo sacada. E en aquell dia	féu nostre Senyor gran salut, e lo poble
2Re 23,22	ab la sua lança. 22 Aquestes coses	féu Banayda fill de Juadà, 23 e aquest fou
2Re 23,23	no era pervangut entrò a III. David	féu consellador aquest a la sua orella en
1Re 2,19	hom apella ephot. 19 E sa mara li	feÿa una patita gonella, la qual portava
1Re 18,25	a Saül. 25 [*] [*] Però él ho	feÿa ab intanció que liuràs David als
1Re 20,39	39 E l'infant no sabia què es	feÿa , car tan solament sabían asò Jonatàs
1Re 21,13	qui l'havían amanat davant Chis. E	feÿa aparès que fos orat, e pintava en les

1Re 18,6	li axían a carera [*] e cantàvan e	feýan bals ab tamborets de alegria e ab
1Re 30,16	la terra e menjàvan e bavían e	feýan gran festa per goig que havían de la
2Re 6,14	sagnia un drap de li qui és apallat	ffot . 15 E David e tot Israell portava la
1Re 4,1	a carera als falisteus en batalla e	ficà ses tendes prop la pedra de la Ajuda,
1Re 19,10	trastornà davant Saül, e la lansa	ficà 's en la paret. E lavors David fogí,
1Re 13,5	en la mar. Ells se n'anàran e	ficàran lurs tendes en Macinàs, devers
1Re 17,49	axí durament, que lla pedra sa	fichà en lo front d'él, e caesch tot stès
1Re 17,1	qui és en la terra de Judà, e	fichàran lurs tendes entra Sochet e Azecà,
1Re 30,12	donàran-li un tros de formatge de	figues seques e II liguadures de pansas. E
1Re 17,25	qui l'auciurà e donarà a ell sa	fila , e la casa de son para serà franquua e
1Re 5,1	presa. 1Re 5, Tit Capítol V 1 E los	filisteus pranguéran la archa de Déu e
1Re 1,1	Afrayim, lo qual hach nom Alcanà,	fill de Iaraboam, fill de Eliüch, fill de
1Re 1,1	hach nom Alcanà, fill de Iaraboam,	fill de Eliüch, fill de Tauch, fill de
1Re 1,1	fill de Iaraboam, fill de Eliüch,	fill de Tauch, fill de Suph, efratén. 2
1Re 1,1	fill de Eliüch, fill de Tauch,	fill de Suph, efratén. 2 Aquell hach dues
1Re 1,20	complít, ella consabé e infantà un	fill , e apellà son nom Samuel, per ço car
1Re 3,16	Samuel e dix-li: –O, Samuel, mon	fill ! Lo qual li respòs e li dix: –Jo són
1Re 4,20	hajas pahor, car tu has infantat un	fill . [*] 21 E apelà l'infant Ichabot, e
1Re 7,1	en Gabaà, e santificàran Aletzar,	fill de Aminadab, per ço qu'ell guardàs
1Re 8,2	fills jutges sobre Israell. 2 E son	fill primer anjenrat havia nom Joell, e lo
1Re 9,1	de Benjamín, qui havia nom Chis,	fill de Abiel, fill de Cheror, fill de
1Re 9,1	qui havia nom Chis, fill de Abiel,	fill de Cheror, fill de Betor, fills de
1Re 9,1	fill de Abiel, fill de Cheror,	fill de Betor, fills de Sarech, fill de
1Re 9,1	fill de Betor, fills de Sarech,	fill de Ephia, fill de un home del trip de
1Re 9,1	fills de Sarech, fill de Ephia,	fill de un home del trip de Benjamín, qui
1Re 9,2	molt gran força. 2 Aquell havia un	fill , que havia nom Saül, alet e bo, enaxí
1Re 9,3	pardudes, e Cis dix a Saül: –Mon	fill , pren un dels serfs [*] e vé-te'n
1Re 9,21	para. 21 Saül respòs: –No són yo	fill de Benjamín, del pus baix trip del
1Re 10,11	–Qual cosa és asdavanguda al	fill de Cis? Donchs, no és Saül entra los
1Re 10,21	de Metrí. E vench de entrò a Saül,	fill de Cis. Donchs ells cercàran ell, e
1Re 13,1	13, Tit Capítol XIII 1 Saül havia un	fill que havia un any com ell comensà a
1Re 13,16	16 Ab Saül e ab Jonatàs, son	fill , lo poble qui fou trobat ab ells éran
1Re 13,22	qui era ab Saül e Jonatàs, son	fill , no havia [*] lança, fora Saül e
1Re 14,1	E sdevench-se un dia que Jonatàs,	fill de Saül, dix a un jovencel, son
1Re 14,3	ell entorn DC hòmens. 3 E Achiàs,	fill de Chirop, frare de Ichabot, fill de
1Re 14,3	fill de Chirop, frare de Ichabot,	fill de Fineàs, qui fo fill de Elí,
1Re 14,3	de Ichabot, fill de Fineàs, qui fo	fill de Elí, prevera, [*] portava una
1Re 14,41	és sobra mi o sobra Jonetàs, mon	fill , dóna'm vuy demostrança. O si aquest
1Re 14,42	sort entre mi e Jonatàs, mon	fill . E la sort caech a Jonatàs. 43 Saül
1Re 14,50	hach nom Achinòem [*]. Abnor,	fill de Ner, hach nom lo príncep de lla
1Re 14,51	Saül, e Ner era stat para de Abner,	fill de Abiell. 52 Molt fort batalla era
1Re 16,18	serfs e dix: –Vet que yo he vist lo	fill de Ysayí [*], que sap ben viular, e
1Re 16,19	e dix: –Tramit a mi David, ton	fill , qui guarda tas ovelles. 20 Donchs
1Re 16,20	tramès-ho per la mà de David, son	fill , a Saül. 21 E David vench a Saül e
1Re 16,22	a dir a Isayí: –Yo vull que ton	fill David estigua devant mi [*]. 23
1Re 17,12	haguéran gran pahor. 12 David era	fill de efrateu, [*] del qual nós havem
1Re 17,56	rey li dix: –Damana a ell de qui és	fill . 57 Donchs com David sa'n tornà, que
1Re 17,58	ést tu? E David respòs: –Jo són	fill de Ysayí [*], de Betlem. 18, Tit
1Re 18,1	hach parlat a Saül, Jonatàs, lo	fill de Saül, amà ell tant, axí que ll'
1Re 20,27	[*]: –Per què no és vangut lo	fill de Ysayí ni hir [*] a menjar? 28

1Re 20,30	no coneix yo ara que tu ames lo	fill de Isayé en confusió tua e en confusió
1Re 20,31	tots los dias en los quals viurà lo	fill de Ysayé sobra la terra, tu no seràs
1Re 20,31	-hi ara e amena'l-ma, car	fill és de mort. 32 Respòs Jonatàs a son
1Re 27,2	DC hòmens qui éran ab ell a Achís,	fill de Moach, rey de Gech. 3 E habità
2Re 1,4	són fugits. Saül e Jonatàs, son	fill , són morts. 5 E dix David en aquell
2Re 1,5	sabs tu que mort sia Saül e son	fill Jonatàs? 6 Respòs aquell e dix: –Io
2Re 1,12	vespra sobra Saül e sobra Jonatàs,	fill seu, e sobra tot lo poble de nostre
2Re 1,13	ést, tu? E aquell li dix: –Yo són	fill de un hom strany de la terra de
2Re 1,17	plant sobra Saül e sobra Jonatàs	fill de Saül. 18 Manà David a tots los
2Re 1,26	de fembra. Axí com la mara ame son	fill , car no ha'n sinó un solament, axí
2Re 2,8	sia rey d'ella. 8 Emperò Abner,	fill de Ner, príncep de la cavallaria del
2Re 2,8	del rey Saül, pres Isbòsech,	fill de Saül, e manà'l per tots los
2Re 2,12	anys e VI mesos. 12 E axí Abner,	fill de Ner, e los sarvacials de Isbòsech,
2Re 2,12	Ner, e los sarvacials de Isbòsech,	fill de Saül, e posàran lurs tendes en
2Re 2,13	tendes en Gabeon. 13 E lavors Joab,	fill de Servià, e los sarvacials de David
2Re 2,15	XII de la part de Isbòsoch,	fill de Saül, e XII de lla part de David.
2Re 3,2	primer anjenrat hach nom Amon e fou	fill de Achinoen jezrailite; 3 e lo sagon,
2Re 3,3	de Carmel; e lo terç, Asalon,	fill de Machà, qui fon filla de Tolomay,
2Re 3,4	4 e lo quart hach nom Anonies,	fill de Agich; e lo V, Safacias, fill de
2Re 3,4	fill de Agich; e lo V, Safacias,	fill de Abigail; 5 e lo VI ach nom Getram,
2Re 3,5	Abigail; 5 e lo VI ach nom Getram,	fill d'Anglà, muller de David. [*] 6 En
2Re 3,7	-sa'n a ella. E dix Isbòsech,	fill de Saül, a Abner: 8 –Per què ést tu
2Re 3,14	tramès David misagers a Isibòsech,	fill Saül, e dix-li: –Rit-ma la mia
2Re 3,23	e diguéran a Joab que Abner,	fill de Ner, era vangut al rey David e lo
2Re 3,25	anar? 25 No coneys, tu, Abner,	fill de Ner? Car per so és vangut a tu,
2Re 4,1	4, Tit Capítol IV 1 E Isbòsech,	fill de Saül, oí que mort era Abner en
2Re 4,2	prínceps dels ladres éran ab lo	fill de Saül, e la un havia nom Baanà e l'
2Re 4,2	havia nom Baanà e l'altra, Racap,	fill de Remnon berocite, dels fills de
2Re 4,4	4 Emperò Jonatàs [*] havia haüt un	fill qui era díbil e malalt en los peus,
2Re 4,8	8 e aportàran lo cap de Isbòsech,	fill de Saül, [*] e dix al rey: –Vet lo
2Re 6,23	Axí Micol, filla de Saül, no hach	fill entrò que murí, dia'n què n'hach e
2Re 8,3	traüt. 3 E combaté David Adadàser	fill de Roob, rey de Sobà, quant hi anà
2Re 8,10	de Addàser. 10 E Thou tramès Joram,	fill seu, al rey David per ço que'll
2Re 8,16	lo poble d'Israell. 16 Emperò Joab	fill de Servià era senyor sobre la host, e
2Re 8,17	[*] era scrivà, 17 e Sadoch,	fill de Achitob, e Abimàlech, fill de
2Re 8,17	fill de Achitob, e Abimàlech,	fill de Abitar, éran preveres, e Saraÿas
2Re 9,3	Sibà, sarvacial teu. 3 E [*] –Un	fill de Jonatàs n'ha romàs, qui és
2Re 9,4	respòs: –En la casa de Machir,	fill de Daniel, és, en Lodobar. 5 E lavors
2Re 9,9	e dix: –Yo he donat a Mifibòsech,	fill de Jonatàs, [*] tota la casa qui fo
2Re 9,10	so que obs haja. Emperò Mifibòsech,	fill dell senyor teu, manjarà pa tostemp
2Re 9,12	del rey. 12 Havia Mafibòsech un	fill patit que havia nom Michà, emperò
2Re 10,1	fills de Amon, e regnà Amon, son	fill . 2 E dix David: –Faré misericòrdia ab
2Re 10,2	David: –Faré misericòrdia ab Amon,	fill de Naàs, axí com son para la féu a
2Re 11,27	la per muller, e le dona infantà un	fill , que hach nom Salamó. E asò desplach
2Re 12,14	Déu, per aquesta paraula morà lo	fill que tu has. 15 E tornà-sa'n Natan
2Re 12,24	e aconsolà-la de la mort de son	fill e dormí ab ella. E anjendrà un fill e
2Re 12,24	fill e dormí ab ella. E anjendrà un	fill e mès-li nom Salamó, e nostre
2Re 13,1	Capítol XIII 1 E [*] Absalon,	fill de David, havia fort bella germana,
2Re 13,1	Tamar. E sdavench-se que Amon,	fill de David, fo anamorat d'ela, 2 e amà
2Re 13,3	li gosava dir res [*]. 3 E Jonadab,	fill de Samaà, frare de David, era gran

2Re 13,27	féu tan gran convit, que quax	fill de rey no'l podia fer major. 28
2Re 13,32	da David. 32 Respòs Jonadab,	fill de Sammà, frara da David, e dix:
2Re 13,37	e planch molt de temps Amon, son	fill . 38 E Absalon estech ab lo rey de
2Re 13,39	fou aconhortat de la mort de son	fill Amon, sasà d'aquí avant que no
2Re 19,1	que lo rey plorava e planyia son	fill Absalon. 2 E la victòria que havían
2Re 19,2	aquell dia que llo rey plorava son	fill Absalon. 3 E lo poble venia de poch
2Re 19,4	cap e cridà en alta veu: –Absalon,	fill meu! [*] 5 E Joab vench de la batalla
2Re 19,16	pasàs Jordà. 16 E cuytà's Samayí,	fill de Gerrà, fill de Geminí, de Baürim,
2Re 19,16	E cuytà's Samayí, fill de Gerrà,	fill de Geminí, de Baürim, e davallà ab
2Re 19,21	rey. 21 E lavors respòs Abisay	fill de Sirvià e dix: –Donchs, no morà
2Re 19,22	de nostre Senyor? 22 Dix David al	fill de Servià: –Què m'ha a fer a mi [*]?
2Re 19,37	da mon para [*]. E Canaan, lo	fill meu, vaja ab tu, e tu faràs en aquell
2Re 19,38	38 –Donchs –dix lo rey–, Canaan,	fill teu, vaja ab mi, e jo faré a ell tot
2Re 20,1	hom dell diable que havia nom Ciba,	fill de Bocrí [*], e aquell tochà la
2Re 20,1	en David. No havem haretat en lo	fill de Asayí. Torna-ta'n, Israell, en
2Re 20,2	de David e anaran-sa'n ab Siba	fill de Bocrí. E los hòmens [*] anàran-
2Re 20,6	e major aflicció nos darà Ciba	fill de Bocrí que no ha fet Absalon. Pren,
2Re 20,7	per so que encalsàsan Ciba	fill de Brocrí. 8 E com éls fóran de prop
2Re 20,10	e son frare Abisay ancalsàran Siba	fill de Brocrí. 11 E entratant, com alguns
2Re 20,13	saguí a Joab e ancalçàran Ciba,	fill de Brocrí, 14 qui era pasat per los
2Re 20,21	de Afraÿm, qui és apallat Ciba,	fill de Bocrí, ha levada la sua veu contra
2Re 20,22	sàviament. E tolgéran lo cap a Siba	fill de Bocrí e lansàran-lo a Joab per
2Re 20,23	de la cavalaria, e fo Banaxas,	fill de Joadà, desobra ceretheus e
2Re 20,24	Auram, sobra los traüts, e Josafat,	fill de Achilius, era escrivà del rey, 25
2Re 21,7	7 E lo rey pardonà a Mifibòsech,	fill de Jonatàs, fill de Saül, per lo
2Re 21,7	a Mifibòsech, fill de Jonatàs,	fill de Saül, per lo sagrament [*] qui era
2Re 21,8	quals havia anjendrats a Adiell,	fill de Barzalay, qui fo de Malechí. 9 E
2Re 21,12	los ossos de Saül e de Jonatàs,	fill seu, e tolch-los als hòmens de
2Re 21,13	la ossa de Saül e de Jonatàs,	fill seu, [*] 14 [*] en la tera de
2Re 21,17	feta poch de temps havia. 17 Abysay	fill de Servià ajudà a David e aucís lo
2Re 21,19	en la qual batalla aucís Adandonà,	fill de Salt, palamitias [*], Goliach
2Re 21,19	nomanat David, e és dit Adeodarus,	fill de Salt, com nostre Senyor lo trasch
2Re 21,21	Israell, e aucís-lo Jonadab,	fill de Samaà, frare de David. 22 E
2Re 23,1	les dareras paraules que dix David,	fill de Ysay: «Dix l'hom al qual és feta
2Re 23,9	9 E après ell sech Aliatzar,	fill de son oncle Ahoi, qui era un dels
2Re 23,11	11 E après d'aquest fo Samaà,	fill de Aggè, de Ararí, e ajustàran-sa
2Re 23,18	forts. 18 E Abisay, frare de Joab,	fill de Servià, era príncep de III, e
2Re 23,20	entrò als III primers. 20 E Banÿas,	fill de Joadà, qui fou hom forts e de
2Re 23,22	22 Aquestes coses féu Banayda	fill de Juadà, 23 e aquest fou anomanat
2Re 23,24	frare de Joab, entre XXX; Elcanà,	fill de son avoncle, de Batlem; 25 Samà de
2Re 23,26	de Arodí; 26 Eras de Faltí; Irà,	fill de Achès, de Tecua; 27 Abizer de
2Re 23,29	Notharí nethopatites; 29 Èleth,	fill de Banaà, e aquest era natopatites;
2Re 23,29	e aquest era natopatites; Iray,	fill de Rabay, de Jebet, dels fills de
2Re 23,30	dels fills de Benjamín; 30 Banayí,	fill de Asraconites; Adayi del torent de
2Re 23,33	e Maran; 33 Sammà de Oradí; Barom,	fill de Zasar, archaties; 34 Elifèleth,
2Re 23,34	de Zasar, archaties; 34 Elifèleth,	fill de Aasbay, fill de Amacarí; Eliam,
2Re 23,34	34 Elifèleth, fill de Aasbay,	fill de Amacarí; Eliam, fill de
2Re 23,34	de Aasbay, fill de Amacarí; Eliam,	fill de Achitòfell, jeromites; 35 Srahi de
2Re 23,36	Carmel; Fasay de Arabí; 36 Igaal,	fill de Natan, de Sobà; Bonibà de Gaddí;
2Re 23,37	Narí berotite, scuder de Joab,	fill de Servià; 38 Iray getite; Gareb, qui

1Re 10,2	per tu e diu: ‘Què faré yo de mon	fill?’ 3 »E, com [*] tu seràs vangut al
1Re 20,30	fou irat contra Jonatàs; dix-li:	– Fill de bagasa! Donchs no coneix yo ara
2Re 5,4	David en rey sobra Israell. 4	Fill de Ysaý, en adat de XL, e David
2Re 13,4	fort savi, 4 e dix Jonadab a Amon:	– Fill del rey, per què aflaueys [*], per
2Re 13,25	25 Al rey David dix a Absalon:	– Fill meu, no’m vulles pragar que anem
1Re 18,17	a David: –Vet así Merob, la major	filla mia. Jo donaré aquella a tu per
1Re 18,19	esdavench-sa que, com Marob,	filla de Saül, dech éser donada a David,
1Re 18,20	[*]. 20 E David amava una altra	filla de Saül qui havia nom Michol, e açò
1Re 18,27	Donchs, Saül donà a ell Michol, sa	filla , per muller. 28 E Saül vahé e antès
1Re 18,28	Senyor era ab David. E Michol,	filla de Saül, amava molt David. 29 E Saül
2Re 3,3	Asalon, fill de Machà, qui fon	filla de Tolomay, rey de Asur; 4 e lo
2Re 3,7	la casa de Saül. 7 E Rasfà,	filla de Achia, era stada concopina de
2Re 3,13	tro que hajas amanada a mi Michol,	filla de Saül. E si tu la m’amenas, tu
2Re 6,16	per la ciutat de David, Micol, la	filla de Saül, sguardava per la finestra e
2Re 6,23	que tu has parlat. 23 Axí Micol,	filla de Saül, no hach fill entrò que
2Re 11,3	-li que aquella era Barsabé,	filla de Alam, muller de Uries ethey. 4
2Re 12,3	car aytant la amava com si fos sa	filla . 4 »E un palagri (ço és, un hom de
2Re 21,8	los qualls havia anjanrats da Rafà	filla de Ay, ço és Armoní e Misàbech, e V
1Re 8,13	e de ses caretas. 13 E farà vostras	fillas faedores de ungets e cuyneres e
1Re 1,4	muller, e a tots sos fills e a ses	filles part de son sacrifici, 5 e donà’n
1Re 1,16	són ta serventa, axí com una de les	filles de Bolial, car jo he parlat tro ara
1Re 2,21	consabé e infantà III fills e II	filles . E Samuel, l’infant, cresch davant
1Re 14,49	e Jesuí e Melchisua. Ell havia II	filles : la primera que anjendrà havia nom
1Re 30,3	cramada e trobàran que los fills e	filles e les mullers sa n’havían manadas
1Re 30,6	so que se n’havían manats fills e	filles . Confortà’s David ab nostro Senyor
2Re 5,13	de Israell, e hach David fills e	filles part de aquells que havia. 14 E
2Re 19,5	de mort e los teus fills e les tues	filles e les tues mullers e les tues
2Re 1,24	àguila e pus forts que lahons! 24	Filles de Israell, plorats sobra Saül, qui
1Re 1,2	e l’altra, Fanennà. E Fanennà hach	fills , e Anna no hach nangú. 3 E aquell
1Re 1,3	en Silló. E en aquel loch stàvan II	fills de Elí, Ophní e Fineès, e éran
1Re 1,4	a Fenenà, sa muller, e a tots sos	fills e a ses filles part de son
1Re 1,8	Donchs, no só yo a tu millor que X	fills , si tu los havías? 9 Donchs, com
1Re 2,5	infants, e aquella que havia molts	fills fo malalta. 6 Nostra Senyor dóna
1Re 2,12	devant Elí, lo pravera. 12 Mas los	fills da Elí éran malvats e no conaxían
1Re 2,21	Anna, car consabé e infantà III	fills e II filles. E Samuel, l’infant,
1Re 2,22	vell, e oí totes les coses que son	fills faían en tot Israell e en qual
1Re 2,29	[*] E tu has honrats més tos	fills que a mi. 30-34 [*]
1Re 3,13	[*], per so com ell sabia que sos	fills éran malvats e ell no’ls castigà.
1Re 4,11	l’archa de Déu fou presa, e los II	fills de Elí fóran morts [*]. 12 Asdavench
1Re 4,17	stada feta en lo poble, e abdós tos	fills són morts [*], e l’archa de Déu és
1Re 7,4	mans dels falisteus. 4 Donchs los	fills d’Israell traguéran de mig loch d’
1Re 7,6	havem paccat. Samuel jutjà los	fills d’Israell en Masfat. 7 E com oýran
1Re 7,7	vanguéran sobra ells, e com los	fills d’Israell haguéran açò oýt, ells
1Re 7,10	comensàran batalla contra los	fills d’Israell, e nostre Senyor tronà
1Re 7,10	aquells, e fóran morts per los	fills d’Israell. 11 E los fills d’
1Re 7,11	per los fills d’Israell. 11 E los	fills d’Israell axíran de Masfat, e
1Re 7,11	axíran de Masfat, e pasaguíran los	fills de Israell als falisteus, enaxí qu’
1Re 7,14	14 E les ciutats fóran ratudas als	fills d’Israell qu’ells havien toltes
1Re 7,14	dels falisteus. E pau era enfra los	fills de Israell e los amoreus. 15 Doncs
1Re 7,15	amoreus. 15 Doncs Samuel jutjà los	fills d’Israell e tot lo poble tots los

1Re 8,1	Samuel fonch anvalit, ell féu sos	fills jutges sobre Israell. 2 E son fill
1Re 8,3	e fóran jutges en Barsaben. 3 E los	fills no anàran per les sues careras, ans
1Re 8,5	a ell: –Tu ést anvalit, e tos	fills no van per les tuas careras. Dóna a
1Re 8,11	[*] 11 [*] –[*] Ell pandrà vostres	fills , e manaran sas caretas, e fer-n'
1Re 9,1	fill de Cheror, fill de Betor,	fills de Sarech, fill de Ephia, fill de un
1Re 9,2	e bo, enaxí que no havia entre los	fills d'Israell millor hom que ell, e ell
1Re 9,20	totes les milors coses [*] dels	fills d'Israell seran de tu e de la casa
1Re 10,18	poble [*] en Masfat, 18 e dix als	fills d'Israel: –Lo Senyor [*] diu açò:
1Re 10,27	Senyor havia toquats. 27 Mas los	fills de Belial diguéran: –Donchs, aquest
1Re 11,1	E esdavench-sa que Naàs, rey dels	fills de Amon, comensà a garejar una
1Re 11,2	e nós servirem a tu. 2 E Naàs, [*]	fills de Amon, respòs a ells: –Yo faré
1Re 11,3	misatges per tota la terra dels	fills d'Israell e, si no hy ha nangú qui
1Re 11,7	-na per tots los termes dels	fills d'Iraell per mà de sos misatgers,
1Re 11,8	Saül nombrà aquells en Bètzech: los	fills d'Israell fóran per nombra CCCM
1Re 11,8	fóran per nombra CCCM hòmens, e als	fills de Judà, XXXM. 9 E diguéran als
1Re 11,11	host a hora de matinas e aucís los	fills de Amon, sí que anch no sasà fins
1Re 12,2	vullmés són anvallit e canut, e mos	fills són ab vós. E yo he stat e conversat
1Re 12,12	12 E com vaés que Naàs, rey dels	fills d'Amon, era vangut contra vós,
1Re 13,5	falisteus se ajustàran contra los	fills d'Iraell per combatra, e fóran
1Re 13,6	de prop Batavent. 6 E com los	fills d'Iraell vaéran si mateys éser
1Re 13,17	robar alguna cosa e per tolra als	fills d'Israell; la una d'aquelles [*]
1Re 13,20	lança ne spasa. 20 Donchs los	fills d'Israell davalàran per aguar cascú
1Re 13,23	per pasar en Machimàs, on éran los	fills d'Israell. 1Re 14, Tit Capítol XIII
1Re 14,48	ell vencé Amalech, e deliurà los	fills d'Israell de lles mans d'aquells
1Re 14,49	daguastàvan. 49 Aquests fóran los	fills de Saül: Jonatàs e Jesuí e
1Re 15,6	tu faïst misericòrdia a tots los	fills de Israell [*]. Donchs los cineus se
1Re 15,30	los vells de mon poble e devant los	fills d'Israell. E torna-te'n ab mi,
1Re 16,1	per ço com yo he provaÿt un de sos	fills qui sia rey sobra mon poble. 2
1Re 16,5	Donchs ell santifichà Ysaí e sos	fills e apallà ells al sacrifici. 6 E com
1Re 16,10	Ysayí amenà davant Samuel VII	fills seus. Lavors Samuel dix a Ysayí:
1Re 16,11	11 [*] –He yo encara vists tots tos	fills ? E Ysayí dix [*]: –Encara n'hi ha
1Re 17,2	de Domim. 2 E Saül e los	fills d'Israell se ajustàran e vanguéran
1Re 17,8	8 E stava e cridava en la host dels	fills d'Israell: –Per què sots vanguts
1Re 17,11	d'Israell vuy [*]. 11 E com los	fills d'Israell haguéran oÿdes les
1Re 17,12	qual havia nom Ysayí, qui havia VIII	fills e era lo pus vell hom que fos en lo
1Re 17,14	[*] 14 [*] Donchs, com los III	fills seus mejors haguésan saguit Saül a
1Re 17,16	anava a vespra e a matí danant los	fills d'Israell entrò a XL dies. 17 E
1Re 17,19	[*]. 19 Donchs Saül e aquells	fills d'Israell sa combatían ab los
1Re 17,52	era mort, ells fusquéran, 52 e los	fills d'Israell [*] sa lavàran [*] e
1Re 17,53	a Geth e dentrò a Acaron. 53 Los	fills d'Israell sa'n tornàran com
1Re 18,16	comensà esquivar. 16 Mas tots los	fills d'Israell e de Judà amàvan David
1Re 18,30	dels falisteus exíran contra los	fills d'Israell en batalla, e en lo
1Re 19,8	8 Un'altra batala fo entre los	fills d'Israell e los falisteus, e David
1Re 28,19	açò nostra Senyor darà tu ab los	fills d'Iraell als falisteus. Emperò tu
1Re 28,19	als falisteus. Emperò tu e los	fills teus serets ab mi [*]. 20 Tantost
1Re 30,3	trobada cramada e trobàran que los	fills e filles e les mullers sa n'havían
1Re 30,6	per so que se n'havían manats	fills e filles. Confortà's David ab
1Re 30,22	que los donem lurs mullers e lurs	fills , e com ho hauran rabut, vàjan-sa
1Re 31,2	Minadab e Malchisue, los quals éran	fills de Saül. 3 [*] e ancalsàran los
1Re 31,6	aquella batalla. 6 Morí Saül e III	fills seus, e en aquell dia lo seu scuder

1Re 31,7	en aquell dia moríran. 7 E com los	fills d'Israell, qui éran part lo flum
1Re 31,7	e que mort era Saül e los seus	fills , desemparàran les ciutats en què
1Re 31,8	la batalla, e trobàran Saül e III	fills seus qui jaýan morts en lo munt de
1Re 31,12	lo cors de Saül e los cors de sos	fills , qui éran en lo mur de Besan
2Re 1,18	hòmens de Judà que ansanyàsan a sos	fills a portar armas e traer arch e
2Re 2,18	los seus hòmens. 18 E éran aquí III	fills de Servià, so és, Joab e Abizai e
2Re 2,25	camí del dasert. 25 E Abner e los	fills de Benjamín ajustàran-sa tots en
2Re 3,2	se destrovia. 2 E David engendrà	fills en Hebron, e lo primer anjenrat hach
2Re 3,34	mas axí ést caüt e mort com los	fills de aniquitat sòlan caer davant los
2Re 3,34	de aniquitat sòlan caer davant los	fills d'Israell.» Encara tot lo poble de
2Re 3,39	qui mort és. E aquests hòmens	fills de Servià fort ma són durs e braus.
2Re 4,2	fill de Remnon berocite, dels	fills de Benjamín [*]. 3 E fugíran los
2Re 4,5	nom Mifibòsech. 5 E vanguéran los	fills de Ramoch borosite, Recap e Bannà, e
2Re 5,13	e mullers de Israell, e hach David	fills e filles part de aquells que havia.
2Re 6,3	qui era en Gabaà. E Ozà e Ayó,	fills de Aminadab, menàvan e servàvan lo
2Re 7,6	en casa del dia ensà que amané los	fills de Israell de la casa de Agipta
2Re 7,7	los lochs on yo són stat ab los	fills de Israell. Donchs yo parlant no
2Re 8,18	rey e guardàvan lo seu cap. E los	fills de David éran praveres e en major
2Re 9,10	casa qui fo de Saül. 10 E axí los	fills teus e als servacials teus laurats-
2Re 9,10	sobra la mia taulla. Sibà havia XV	fills e XX sarvacials. 11 E dix Sibà al
2Re 9,11	la tua taulla tot enaxí com un dels	fills del rey. 12 Havia Mafibòsech un fill
2Re 10,1	que après morí Naàs, lo rey dells	fills de Amon, e regnà Amon, son fill. 2 E
2Re 10,2	fóran vanguts en la terra dells	fills d'Amon, 3 digéran los prínceps dels
2Re 10,3	Amon, 3 digéran los prínceps dels	fills de Amon a Amon, lur senyor: -Cuydas
2Re 10,6	barba e lavors tornats. 6 E com los	fills de Amon haguéran conagut que gran
2Re 10,8	ab tota la sua host. 8 E axíran los	fills de Amon e posàran la sua host davant
2Re 10,10	e apallà la sua companya contra los	fills de Amon. 11 Dix Joab a Abisay: -E si
2Re 10,14	tantost [*] fugíran. 14 E com los	fills de Amon haguéran vist que los
2Re 10,14	en la ciutat. E partí's Joab dels	fills de Amon e venc-se'n en Jerusalem.
2Re 11,1	qui éran ab ell e tots los	fills de Israell als fills de Amon, e
2Re 11,1	ell e tots los fills de Israell als	fills de Amon, e destróviran-los e
2Re 11,11	dix a David: -L'archa de Déu e los	fills d'Israell [*] stan en les tendes, e
2Re 12,3	-la nodrida [*], e ella e sos	fills manjàvan aytal manjar e aytal beura
2Re 12,26	e guarejava Joab contra Rabat dels	fills de Amon e combatia la ciutat del
2Re 12,31	féu David de totes les ciutats dels	fills d'Amon. [*] 13, Tit Capítol XIII 1 E
2Re 13,23	era prop Afraým, e convidà tots los	fills del rey 24 e vench al rey e dix-
2Re 13,29	Amon [*]. Com asò fou fet, tots los	fills del rey pujàran en los muls e
2Re 13,30	que Absalon havia morts tots los	fills del rey, «que no n'ha romàs nangú».
2Re 13,32	meu, no't cuyts que tots los	fills teus sían morts. Solament és mort
2Re 13,35	Dix Jonadab al rey: -Vet los teus	fills que vénan. [*] 36 [*] E axí antràran
2Re 13,36	[*] 36 [*] E axí antràran los	fills del rey cridant e plorant, e ells e
2Re 19,5	han deliurat tu de mort e los teus	fills e les tues filles e les tues mullers
2Re 19,17	sarvacial de la casa de Saül, e XV	fills seus e XX servicials, e pasàran
2Re 21,2	Emperò los gabonites no són dels	fills d'Israell, mas són ralíquies qui
2Re 21,2	aucís quax qui ho fa per amor dels	fills de Israell e de Judà. 3 E dix lavors
2Re 21,6	natura. 6 Dóna-nos VII dels seus	fills , per ço que'ls turmentem en Gabaà,
2Re 21,8	e David. 8 E axí pres lo rey los	fills de Saül, los qualls havia anjanrats
2Re 21,8	de Ay, ço és Armoní e Misàbech, e V	fills de Marob [*], los quals havia
2Re 21,15	faéran batalla los falisteus ab los	fills de Israell. E David e los seus
2Re 23,29	Iray, fill de Rabay, de Jebet, dels	fills de Benjamín; 30 Banayí, fill de

2Re 23,32	de Beromí; 32 Aliab de Salboní; los	fills de Jezè Jonatan e Maran; 33 Sammà de
1Re 4,4	que se'ya sobra xarobín. E los	fiils da Ellí éran ab l'archa de la
1Re 17,13	en lo temps de Saül. 13 E los III	fiils seus [*] éran anats après Saüil en
1Re 31,2	falisteus a Saül e contra los seus	fiils , e ociéran Jonatàs e Minadab e
2Re 22,46	conech servirà a mi. 45 [*] 46 Los	fiils de l'hom strany són scampats e són
1Re 28,23	e la fembra forsàvan-lo, e	finalment oyí la veu d'èls e levà's de
1Re 14,3	Chirop, frare de Ichabot, fill de	Fineàs , qui fo fill de Elí, prevera, [*]
1Re 1,3	stàvan II fills de Elí, Ophní e	Fineès , e éran praveras de nostro Senyor.
1Re 19,12	12 e ella lo gità defora per una	finestra , e ell [*] fusch [*]. 13 E Michol
2Re 6,16	la filla de Saül, sguardava per la	finestra e vaé lo rey David qui saltava
1Re 11,11	fills de Amon, sí que anch no sasà	fins que'll dia comensà scalfar. E tots
1Re 12,11	de la mà de vostres anamichs [*]	fins que habitàs sagurament. 12 E com vaés
1Re 14,24	que menjarà pa dentrò al vespra,	fins jo'm sia'n vanjat dels anamichs
1Re 19,23	Senyor, e anà defora e profetitzà	fins que vench en Aioch, en Ramacha. 24 E
2Re 11,12	encara así, e demà [*]. E stech [*]	fins l'altra dia. 13 E convidà-lo
2Re 20,3	en elles, ans stagéran tancadas	fins que fóran mortes. 4 Dix lo rey a
1Re 28,3	tots aquells qui havían sparit	fitònich en lo ventre. 4 E ajustàran-sa
1Re 28,7	-ma una fembra qui haja sparit	fitònich [*]. [*] 8 E lavors Saül posà
1Re 28,8	Dix Saül: -Davina en l'asparit	fitònich so que yo't diré. 9 Dix la
2Re 20,8	un coltell qui li penjava per lo	flanch , qui era fet en guisa qu'ell lo
2Re 3,1	com més anava, aminvava e pus	flaqua era e tot dia se destruïa. 2 E
1Re 13,7	fosses [*]. 7 E los hebreus pasàran	flum Jordà, en la terra de Gad e de
1Re 31,7	fills d'Israell, qui éran part lo	flum Jordà, en una val, vaéran que llos
2Re 8,3	anà per so que senyorejàs sobra lo	flum de Eufraten. 4 E, com David hach pres
2Re 10,16	als sirienchs qui éran dalà lo	flum e féu-los vanir e aparallar a lla
2Re 3,29	de la casa de Joab sostaniment	flux e decoriment de sament (ço és, en
1Re 1,1	Reys. 1, Tit Capítol primer 1 Un hom	fo de la ciutat de Ramathaimsofím, qui és
1Re 1,5	'n a Anna una sola part, per què él	fo molt trist, car ell amava molt Anna,
1Re 1,20	d'ela. 20 E com lo terma	fo complit, ella consabé e infantà un
1Re 2,5	e aquella que havia molts fills	fo malalta. 6 Nostra Senyor dóna mort e
1Re 4,2	poble d'Israell. E com la batalla	fo ajustada, lo poble d'Israell fugí als
1Re 4,10	combatéran, e'll poble d'Iraell	fo vangut, e cascú fugí en son tabernacle,
1Re 4,10	en son tabernacle, e gran mortaldat	fo en lo poble d'Iraell, car XXXM n'hi
1Re 4,13	cap cubert de pols. 13 E com ell	fo vangut, Elí se'ya sobra sa cella,
1Re 4,18	la porta, e trancà's son cap, e	fo mort. Lo baró era vel e de gran adat, e
1Re 5,6	nasquéran, e gran confusió de mort	fo feta en la ciutat. 7 E com los hòmens
1Re 7,13	d'Israell. La mà de nostra Senyor	fo desobra los falisteus en tots los dies
1Re 10,23	e stech en mig loch del poble. E	fo pus alt que tots de les spatlles amunt.
1Re 13,22	22 E com lo dia de la batalla	fo vangut, null hom de tot lo poble qui
1Re 14,3	de Ichabot, fill de Fineàs, qui	fo fill de Elí, prevera, [*] portava una
1Re 14,14	que Jonatàs e son scuder féran	fo entorn XX hòmens en mig jornal de bous,
1Re 14,15	com costúman de leurar [*]. 15 E	fo fet un gran miracle per la host [*]. E
1Re 14,31	[*] 29-30 [*] 31 [*] E lo poble	fo molt ugat. 32 E tornàran-sa'n a
1Re 15,7	Amalech de Evilà entrò qu'él	fo vangut a Sur, qui és [*] la regiò de
1Re 15,12	amanada de Amalech. Com Samuel	fo vangut a Saül, 13 Saül dix: -Beneÿt
1Re 18,29	[*] a tembra David. E axí Saül	fo fet anamich de David en tots sos dies.
1Re 19,7	E menà David davant Saül, e David	fo davant ell axí com solia éser dabans. 8
1Re 19,8	éser dabans. 8 Un'altra batala	fo entre los fills d'Israell e los
1Re 19,10	en la paret. E lavors David fogí, e	fo salvat aquella nit. 11 Adonchs Saül
1Re 19,19	en Aioch, en Ramacha. 19 E anunciat	fo a Saül e dit: «Ver que David és en

1Re 19,21	ab los altres. [*] Ladonchs	fo Saül molt irat 22 e ell matex anà en
1Re 19,23	són en Aiot, en Ramacha. 23 [*] E	fo fet que sobra ell vench l'asparit de
1Re 20,25	que menjàs. 25 E com lo rey sa	fo asagut sagon la sua costuma en la sua
1Re 20,34	lo sagon dia de les calendes, car	fo fet falló e trist de David, per so com
1Re 21,1	prevera e maravalà's fort com	fo vangut David sens cavallers e dix-li:
1Re 21,13	qui és rey de Gech. 13 E com ell	fo davant Achís, ell mudà la sua boqua e
1Re 30,1	XXVIII 1 En lo terç dia, com David	fo vangut en Sicalec ab los seus
1Re 30,12	de pansas. E com hach manjat,	fo sforçat, e ravaní lo seu sparit, car
2Re 2,2	sues, Achinòem de Jezraell [*], qui	fo muller de Naball da Carmell, 3 e axí
2Re 2,11	Judà saguia David en Hebron, 11 e	fo senyor sobra la casa de Judà VII anys e
2Re 3,1	en Hebron. 3, Tit Capítol III 1 E	fo feta lingua batalla e gran entra la
2Re 3,3	que hach de Abigaill, muller qui	fo de Naball de Carmel; e lo terç, Asalon,
2Re 3,27	no sabia res David. 27 E com Abner	fo vangut e tornat en Hebron, Joab tirà'l
2Re 4,1	mans fóran disolutas, e tot Israell	fo fort torbat. 2 E II hòmens prínceps
2Re 4,7	en l'antradra, farián-lo, e	fo mort, e tolguéran-li lo cap e anàran
2Re 6,7	nostre Senyor Déu farí aytantost, e	fo mort de prop la arqu. 8 David fon fort
2Re 8,6	e ajudament en Síria [*]. E	fo fet que Síria sarví a David sots traüt.
2Re 9,9	de Jonatàs, [*] tota la casa qui	fo de Saül. 10 E axí los fills teus e als
2Re 10,16	maestra de la cavalaria de Addàser,	fo lur príncep e lur major. 17 E com David
2Re 11,2	sdavenc-sa un dia que David sa	fo lavat del lit en què hach dormit après
2Re 12,5	era vangut a ell. [*] 5 E David	fo fort irat e falló contra lo rich hom e
2Re 13,1	-se que Amon, fill de David,	fo anamorat d'ela, 2 e amà-la fort,
2Re 13,2	e amà-la fort, tant, que per ella	fo malaut, e per ço que era encara verge
2Re 13,21	David hach oïdes aquestes peraules,	fo fort falló e fort irat, emperò no volch
2Re 13,30	mul e fugíran. 30 [*] E tantost	fo dit a David que Absalon havia morts
2Re 20,23	-sa'n en Jerusalem al rey. 23 E	fo Joab senyor de la cavalaria, e fo
2Re 20,23	E fo Joab senyor de la cavalaria, e	fo Banaxas, fill de Joadà, desobra
2Re 21,6	ço que'lls turmentem en Gabaà, qui	fo de Saül, qui fo alet de nostre Senyor
2Re 21,6	en Gabaà, qui fo de Saül, qui	fo alet de nostre Senyor Déu sa enrrera. E
2Re 21,8	a Adiell, fill de Barzalay, qui	fo de Malechí. 9 E liurà-los en les mans
2Re 21,18	de Israell. 18 E la sagona batalla	fo en Gab contra los falisteus, e lavors
2Re 21,18	aucís Sobaray de Usari Safí, qui	fo del linnatja de Arafà, qui fo del
2Re 21,18	qui fo del linnatja de Arafà, qui	fo del linatja dels gaguants. 19 La terrça
2Re 21,19	del linatga de Mastel palimitari	fo sa mara. E per ço com en moltes maneras
2Re 21,20	e éran XXVIII enfre tots. E aquest	fo del linatja de Arafà, 21 e blastomava
2Re 22,19	de la mia aflicció e nostre Senyor	fo fermatat mia. 20 E manà mi en gran
2Re 23,10	ab lo coltell per la sanch qui	fo sacada. E en aquell dia féu nostre
2Re 23,11	éran morts. 11 E après d'aquest	fo Samaà, fill de Aggè, de Ararí, e
2Re 23,12	molts dels falisteus. E aquell dia	fo feta gran salut en Israell. 13 E ja
2Re 23,19	nomanat 19 pus noble entre III. E	fo príncep de aquells III hòmens, no vench
2Re 22,9	és anfalónits contra ells. 9 E pujà	foch de les pues narills, e vorarà foch de
2Re 22,9	foch de les pues narills, e vorarà	foch de la sua boqua e ensès los carbons.
2Re 22,13	nus dels sell. 13 Los carbons de	foch són ansès per la gran resplandor qui
2Re 22,31	de nostre Senyor és achseminade per	foch e és scut de tots aquells qui spèran
2Re 23,7	e matran e seran ensesos en lo	foch e cramaran dentrò que sían tornades a
1Re 19,10	ficà's en la paret. E lavors David	fogí , e fo salvat aquella nit. 11 Adonchs
1Re 19,18	no, jo t'auciurè." 18 Donchs David	fogí [*] e anà-sa'n e recomtà totes les
2Re 2,24	Joab e Abysay ancalsàvan Abner, qui	fogia , lo sol sa pos e lo dia defugí. E
1Re 14,16	una gran multitut de falisteus que	fogían desà e delà. 17 Ladonchs Saül dix
2Re 19,3	en poc a lla ciutat, axí com si	fogísan de batalla. 4 E David cobrí lo seu

2Re 6,19	cascon hom e cascuna fembra, una	foguasa de pa e una paceleta de carn de
2Re 24,10	del teu servicial, car fort he fet	folament mes faenas. 11 E lavà's David al
1Re 15,14	a ell: –De quina veu és aquesta de	folch del bastiar que sona en les mies
1Re 15,9	lo poble perdonàran Agag e a molts	folchs de les ovelles e de l'altra
2Re 13,12	-ta que no vullés fer tan gran	folia , 13 car jo no poré sofarir aquesta
2Re 13,13	atan gran, e tu saràs tangut per	foll e per orat en Israell. Fé axí, germà:
1Re 13,13	[*] 13 Samuel dix [*]: –Tu has fet	follement , car tu no has guardats los
1Re 18,8	M, e David, XM. 8 Ladonchs Saül	fon molt irat de aquesta paraula e dix: –A
1Re 19,22	–En qual loch són Samuel e David? E	fon-li dit: –Ells són en Aiot, en
2Re 3,3	lo terç, Asalon, fill de Machà, qui	fon filla de Tolomay, rey de Asur; 4 e lo
2Re 6,7	's un poch. 7 E nostre Senyor	fon irat contra Ozà, e nostre Senyor Déu
2Re 6,8	e fo mort de prop la arqua. 8 David	fon fort trist e faló per ço com havia
2Re 10,1	los peus. 10, Tit Capítol X 1 E	fon fet que après morí Naàs, lo rey dells
2Re 20,3	rey e lur senyor. 3 E com lo rey	fon vangut en la sua casa en Jerusalem,
1Re 17,40	que havia ab si [*], e pres sa	fona en sa mà e anà contra lo falisteu. 41
1Re 17,49	e pres una pedra e mès-la en la	fona e manà tot antorn e farí lo falisteu
2Re 22,8	8 La terra sa comoch e tramolà, los	fonaments dels puigs sa són sacudits e
2Re 22,16	los scampaments de la mar, e los	fonaments del setgle són revallats per la
1Re 8,1	1Re 8, Tit Capítol VIII 1 Com Samuel	fonch anvalit, ell féu sos fills jutges
1Re 18,20	de Saül qui havia nom Michol, e açò	fonch dit a Saül e plach a ell molt. 21 E
1Re 28,1	servicial. 28, Tit Capítol XXVII 1 E	fonch fet en aquells dies que los
1Re 30,6	de David catives [*]. 6 E David	fonch fort dolent e trist, car lo pobla lo
2Re 1,1	de Reys. 1, Tit Capítol primer 1 E	fonch fet après que Saül fonch mort, que
2Re 1,1	primer 1 E fonch fet après que Saül	fonch mort, que David venc e tornà de la
2Re 3,21	dasiga la tua ànima. E com Abner sa	fonch partit de David e se'n fou anat en
2Re 7,1	de part. 7, Tit Capítol VII 1 Fet	fonch que'l rey saÿa en la sua casa, e
2Re 8,1	8, Tit Capítol VIII 1 E	fonch fet après açò que combaté David los
2Re 21,1	21, Tit Capítol XVIII 1 E lavors	fonch gran fam en los dies de David e durà
1Re 29,1	E Israel posà les tendes sobra la	font qui era en Jazarael. 2 Els vargés e
1Re 13,22	son fill, no havia [*] lança,	fora Saül e Jonatàs [*]. 23 Donchs la
1Re 17,5	qui era tot ple, de la part de	fora , de hams. Lo pes del seu sberc era de
2Re 13,9	quants hich ha. E com tots fóran	fora , 10 dix Amon a Tamar: –Aporta lo
2Re 2,27	parlat vuy matí, lo poble se	fóra partit e no parsaguira son frare. 28
2Re 22,17	17 E tramès de alt e reebí mi,	foragità mi de moltes ayguas. 18 E ha
1Re 4,2	als falisteus, e en aquel contrast	fóran morts per los camps [*] IIIIM
1Re 4,8	8 –Guay a nós! Car ells no	fóran hir ni dabans tan alegres [*] lasos
1Re 4,11	fou presa, e los II fills de Elí	fóran morts [*]. 12 Asdavench-sa que un
1Re 7,2	Senyor stech en Chariarim los dies	fóran complits enaxí que XX anys. E tot lo
1Re 7,10	los falisteus e spaventà aquells, e	fóran morts per los fills d'Israell. 11 E
1Re 7,13	entrò así.» 13 E los falisteus	fóran humiliats e no gosàran despuys vanir
1Re 7,14	dies de Samuel. 14 E les ciutats	fóran ratudas als fills d'Israell qu'
1Re 8,2	Joell, e lo sagon havia nom Abià, e	fóran jutges en Barsaben. 3 E los fills no
1Re 9,3	'n a sercar les someres. E com ells	fóran pasats los munts de Afraÿm 4 e per
1Re 9,5	e no les hi trobàran. 5 E com ells	fóran vanguts en la terra de Suf e no les
1Re 9,26	dormí [*]. 26 A ell matí, com ells	fóran lavats e lo dia era ja clar, Samuel
1Re 9,27	e Saül. Capítol X 27 E com ells	fóran devalats en la darera part de la
1Re 11,8	en Bètzech: los fills d'Israell	fóran per nombra CCCM hòmens, e als fills
1Re 11,11	comensà scalfar. E tots los altras	fóran escampats, axí que no'n romenguéran
1Re 13,5	los fills d'Iraell per combatra, e	fóran XXXIIIIM hòmens de caretas e VIM
1Re 13,15	contà lo poble qui era ab ell, e	fóran trobats DC hòmens. 16 Ab Saül e ab

1Re 14,49	qui'ls daguastàvan. 49 Aquests	fóran los fills de Saül: Jonatàs e Jesuí e
1Re 16,6	ells al sacrifici. 6 E com ells	fóran entrats, ell vahé Eliab e dix: –E
1Re 17,31	les paraules que David parlà	fóran [*] danunsiadas a Saül, lo rey, 32 e
1Re 17,52	[*] e saguiran-los tro que	fóran venguts en la vall e dentrò en les
1Re 20,11	mi, e iscam defora en lo cam. E com	fóran exits defora, 12 dix Jonatàs a
1Re 29,1	29, Tit Capítol XXVIII 1 E lavors	fóran ajustadas totes les companyes dels
1Re 29,4	4 E los prínceps dels falisteus	fóran irats e falons e diguéran a Achís:
1Re 30,3	com David e'quells qui éran ab ell	fóran vanguts en la ciutat e haguéran-la
1Re 31,5	son coltell e aucié's ell matex. E	fóran morts, donchs, en aquella batalla. 6
2Re 2,13	da aygua qui és en Gabeon e, com sa	fóran tots ajustats an un loch, saguéran
2Re 2,32	e l'andamà matí, com sa faÿa dies,	fóran en Hebron. 3, Tit Capítol III 1 E fo
2Re 4,1	en Habron, e sobra les sues mans	fóran disolutas, e tot Israell fo fort
2Re 4,3	fugíran los barocites en Gethaym e	fóran aquí stranys entrò en aquel temps. 4
2Re 4,7	Isbòech en lo sagí [*]. 7 Com	fóran entrats en la casa, aquell que
2Re 6,1	tots los alets de Israell, e	fóran XXXM ^a , 2 e levà's David e anà-sa
2Re 6,6	de tots sturments [*]. 6 E, pus que	fóran en la era de Nacó, Ozà estès sa mà
2Re 10,2	para. E com los misatgers da David	fóran vanguts en la terra dells fills d'
2Re 13,9	tots quants hich ha. E com tots	fóran fora, 10 dix Amon a Tamar: –Aporta
2Re 19,14	[*] 14 E [*] Israell quax tots	fóran de un acort e d'una volentat e
2Re 20,3	ans stagéran tancadas fins que	fóran mortes. 4 Dix lo rey a Amassè:
2Re 20,8	Ciba fill de Brocrí. 8 E com éls	fóran de prop una pedra gran qui és en
2Re 23,10	10 Car, com los hòmens de Israell	fóran pujats en aquell loch, stech e aucís
2Re 24,8	8 E après VIII messos e XX dies	fóran en la terra de Jerusalem e haguéran
1Re 2,4	e los febles són complits de	força . 5 Aquells qui primerament éran
1Re 2,16	donaràs ara o yo me'n pandré per	força .» 17 Donchs, lo pacat dels infants
1Re 9,1	de Benjamín, qui havia molt gran	força . 2 Aquell havia un fill, que havia
1Re 16,18	ben viular, e és hom qui ha gran	força e sap ben combatra, e savi [*] e
1Re 28,20	e de Samuel e no havia nanguna	força , car no havían manjat pa en tot
2Re 1,9	e encara só en mon seny e tota la	força de la mia ànima és en mi. 10 »E
2Re 8,9	que David havia destrovida tota la	força de Addàser. 10 E Thou tramès Joram,
2Re 13,14	star que no la forçàs, e hach major	força que ella e jach ab ella. 15 Emperò,
2Re 22,2	a nostra Senyor: «És pedra mia e	força mia e salvador meu. 3 Déu meu fort,
2Re 23,21	la lança de la mà de l'agepcià per	força e aucís-lo ab la sua lança. 22
2Re 13,14	Amon no's volch star que no la	forçàs , e hach major força que ella e jach
1Re 13,19	car los falisteus los havían gitats	fores , per so que los habreus no faésan
1Re 28,14	14 E dix-li Saül: –Qual és la sua	forma ? Dix la fembra: –Homa vel, vastit d'
1Re 30,12	12 e donàran-li un tros de	formatge de figues seques e II liguadures
1Re 17,18	pans [*] 18 e aquestes X formes de	formatges als conestables, e vasitaràs tos
1Re 1,6	infants. 6 E Fanennà la anguoxava	forment e la destranya en tant qu'ella
1Re 6,13	13 E los hòmens de Betzames culían	forment en una val, e com [*] vaéran l'
2Re 4,5	qui stava en la porta, purgava	forment e era's adormida. 6 E
1Re 12,17	és ara tot dret temps de cullir los	forments ? Jo apallaré nostre Senyor Déu e
1Re 17,18	aquests X pans [*] 18 e aquestes X	formes de formatges als conestables, e
2Re 12,31	e feres, e mès-na molts en	formes de fust axí com hom fa las ragoles.
2Re 13,12	Dix Tamar: –Jermà meu, no'm vulles	forsar , car lo que tu vols fer, null hom
2Re 12,17	los hòmens asanats de la sua casa e	forsàran -lo que's levàs de la terra, e
1Re 28,23	E los seus ministres e la fembra	forsàvan -lo, e finalment oyí la veu d'
1Re 2,2	nangun altra sinó ell e no és nangun	fort com lo nostro Déu. 3 No vullats
1Re 12,19	e pluges. 19 E tot lo poble tamé	fort nostre Senyor e Samuel, e tot lo
1Re 13,6	haguéran por, car lur poble era	fort turmentat, per què ells s'amagàran

1Re 14,52	de Abner, fill de Abiell. 52 Molt	fort batalla era contra los falisteus en
1Re 17,51	Com los falisteus vaéran que'l pus	fort d'èls era mort, ells fusquéran, 52 e
1Re 21,1	Achimàlech prevera e maravalà's	fort com fo vangut David sens cavallers e
1Re 21,8	car la paraula del rey ma faÿa	fort cuytar. 9 Dix-li lo prevera: –Vet
1Re 21,13	portes de lla casa, e salivava tan	fort , que lla saliva anava per la sua
1Re 28,15	Saül: –Per ço t'he resusitat, car	fort són en gran treball. Vet que los
1Re 28,20	Saül caech en terra, car tamia	fort les paraules de nostre Senyor e de
1Re 30,6	David catives [*]. 6 E David fonch	fort dolent e trist, car lo pobla lo volia
1Re 30,6	car lo pobla lo volia alapidar, car	fort era amargosa la ànima de cascú per so
1Re 30,21	CC qui éran romasos per so com éran	fort ujats e no havían pogut saguir David,
1Re 31,4	açò ne'l volch auciuira, car era	fort spaordit per la gran por que havia
2Re 1,9	»–Stà sobra mi e ociu-ma, car	fort sofrir gran pena e encara só en mon
2Re 1,22	atràs de sang de mort, de grechs de	fort , e lo cultell de Saül, no és tornat
2Re 1,26	és mort. 26 E Jonatàs, frare meu,	fort he gran dolor e gran dol de tu, qui
2Re 1,26	dolor e gran dol de tu, qui ést	fort bell e qui eres amabla e davies éser
2Re 2,18	e Azael. Enperò Azael era corador	fort lauger [*] 19 e Azael coria derrera
2Re 2,19	coria derrera Abner e pasagia-lo	fort e no'l gaquia anar ne a la part
2Re 3,1	David profitava e era molt pus	fort . La casa de Saül, emperò, com més
2Re 3,11	no li volch respondra per so car	fort lo tamia. 12 E lavors Abner tramès
2Re 3,38	–E vosaltres no conexets que	fort gran príncep [*] és vuy caüt en
2Re 3,39	E aquests hòmens fills de Servià	fort ma són durs e braus. Nostre Senyor
2Re 4,1	fóran disolutas, e tot Israell fo	fort torbat. 2 E II hòmens prínceps dels
2Re 5,6	ajuda dels hòmens forts, tant és	fort la ciutat nostra.” 7 Emperò David
2Re 6,8	mort de prop la arqua. 8 David fon	fort trist e faló per ço com havia mort
2Re 6,9	aquest dia de vuy. 9 David tamé	fort nostre Senyor Déu, e aquell dia ell
2Re 10,5	los a carera, car aquells sa tanían	fort per scarnits. Dix-los David: –Stats
2Re 10,17	batalla contra David e combatéran	fort e règeu contra ell. 18 E Israell
2Re 12,5	era vangut a ell. [*] 5 E David fo	fort irat e falló contra lo rich hom e dix
2Re 12,24	Salamó, e nostre Senyor amà-lo	fort , 25 e liurà-lo a Natan profeta, e
2Re 12,30	talent d'aur e havia-hi pedres	fort praciosas, e David posà-les sobra
2Re 12,30	sobra lo cap. E trasch de la ciutat	fort gran presa. 31 E amenà-sa'n lo
2Re 13,1	E [*] Absalon, fill de David, havia	fort bella germana, qui havia nom Tamar. E
2Re 13,2	fo anamorat d'ela, 2 e amà-la	fort , tant, que per ella fo malaut, e per
2Re 13,3	era gran amich de Amon, e era hom	fort savi, 4 e dix Jonadab a Amon: –Fill
2Re 13,21	hach oïdes aquestes peraules, fo	fort falló e fort irat, emperò no volch
2Re 13,21	aquestes peraules, fo fort falló e	fort irat, emperò no volch res dir a Amon
2Re 19,32	ho volgués. 32 Emperò Batzalai era	fort vell, car era en adat de LXXX anys, e
2Re 19,32	que era en les tendes, car era	fort rich hom. 33 E dix lo rey a Basalay:
2Re 20,8	vastia una gonella streta qui era	fort a masura d'él matex e desobra era
2Re 20,16	los murs. 16 E una fembra	fort sàvia de la ciutat cridà e dix:
2Re 20,18	Dix la fembra: –Açò que yo diré és	fort bell proverbi e bella paraulla:
2Re 22,3	força mia e salvador meu. 3 Déu meu	fort , jo he sparança en ell, scut meu e
2Re 22,26	Tu saràs sant ab hom sant e ab hom	fort seràs acabat. 27 E ab hom alet seràs
2Re 22,47	e baneÿt sia lo Déu meu, e Déu	fort de lla mia salut sarà axalçat. 48 Déu
2Re 23,3	Déu d'Israell ha parlat a mi, lo	fort d'Israell, Senyor dels hòmens,
2Re 23,15	qui és en Batlem, de prop la porta,	fort ho grairia. 16 E lavors anàran tres
2Re 24,10	Senyor Déu: –Senyor, jo he paccat	fort en aquest fet. Mas prech-ta,
2Re 24,10	la iniquitat del teu servicial, car	fort he fet folament mes faenas. 11 E lavà
1Re 20,28	a menjar? 28 Respòs Jonatàs [*]:	– Fort ma praguà que'l jaquis anar en la
2Re 22,33	nostro? 33 Déu qui ha sint a mi de	fortalesa e asplanada la mia carera e

2Re 22,40	meus peus. 40 Tu has sinyt mi de	fortalesa en batalla. Tu, Senyor,
1Re 2,4	les penses. 4 Lo arch dels	forts hòmens és sobrat, e los febles són
1Re 14,52	tots aquels qu'él vaïa éser hòmens	forts e covinents a batalla. 1Re 15, Tit
1Re 18,17	e yo no daman a tu sinó que sies	forts hom, e fes les batalles de nostra
1Re 28,22	per so que, com hauràs manjat, sies	forts e que pusques fer ton camí. 23 E
1Re 31,12	Saül, 12 lavàran-sa tots los pus	forts hòmens e anàran tota la nit e
2Re 1, 21	e destróvit l'escut dels hòmens	forts , l'ascut de Saül, axí com si no fos
2Re 1,23	E éran pus leugers que àguila e pus	forts que lahons! 24 Filles de Israell,
2Re 1,25	25 E com són caüts axí los	forts [*]! Jonatàs en les tues alteses és
2Re 1,27	e com són morts e caüts los hòmens	forts ! E com són axí caüdes e destróvides
2Re 5,6	“Nós no havem obs ajuda dels hòmens	forts , tant és fort la ciutat nostra.” 7
2Re 11,16	major batalla e là on hauria pus	forts hòmens. 17 [*] 18 E vench lo misatja
2Re 20,7	e de Feretí e tots quants hòmens	forts havia en Jerusalem, per so que
2Re 20,14	a Abella. E Joab e tots los hòmens	forts d'Irraell 15 vanguéran en Abella e
2Re 22,18	qui m'han aiirat, car éran pus	forts que mi. 19 E ell acupà mi en lo dia
2Re 22,32	Déu enfora nostre Senyor e qui és	forts enfora lo Déu nostro? 33 Déu qui ha
2Re 23,8	8 Aquests són los noms dels hòmens	forts de David: David saent en la cadira,
2Re 23,9	son oncle Ahoi, qui era un dels III	forts hòmens qui éran ab David com lo
2Re 23,16	ho grairia. 16 E lavors anàran tres	forts hòmens e destróviran les tendes dels
2Re 23,17	asò faeren III hòmens qui éran molt	forts . 18 E Abisay, frare de Joab, fill de
2Re 23,20	Banÿas, fill de Joadà, qui fou hom	forts e de grans obres, de Capsael. [*] 21
2Re 23,23	fou anomanat entra III hòmens	forts qui éran entre XXX hòmens qui éran
2Re 23,23	hòmens qui éran maravalosament	forts . Emperò no era pervangut entrò a
2Re 24,9	que en Israell havia LXXXM homes	forts d'armas [*] e atrobàran d'aquells
2Re 24,9	de Judà LXM axí matex hòmens	forts d'armes. 10 David panadí's com
2Re 2,16	lo loch on açò fou camp dells	Fortes , en Gabaon. 17 En aquell dia moch-
1Re 1,13	nangú. Donchs, Elí sa cuydà que ela	fos anbriagua. 14 [*] –[*] Repose't un
1Re 3,3	vaer 3 la lum de Déu anans qu'ell	fos apagat. E Samuel dormia en lo temple
1Re 15,5	del trip de Judà. 5 E com Saül	fos vangut a la ciutat de Amalech, ell mès
1Re 17,12	fills e era lo pus vell hom que	fos en lo temps de Saül. 13 E los III fils
1Re 18,26	26 E [*] fe que plagué que David	fos fet gendre del rey. 27 Aprés pochs
1Re 20,26	car pensave's que per vantura li	fos avangut que no fos danejat ne
1Re 20,26	per vantura li fos avangut que no	fos danejat ne purificat. 27 Com vench en
1Re 21,13	davant Chis. E feÿa aparès que	fos orat, e pintava en les posts de les
1Re 27,1	Saül sa desesper de mi e digua e	fos que no'm serch vuymés en tota la
1Re 30,25	E d'aquell dia avant stabliran que	fos lig en Israell que aytant sa haguésan
2Re 1, 21	l'ascut de Saül, axí com si no	fos untat d'oli. 22 La sageta de Gonetàs
2Re 12,3	ell, car aytant la amava com si	fos sa filla. 4 »E un palagrí (ço és, un
2Re 19,6	crech que a tu plaguera que Absalon	fos viu e que nós tots fòsem morts. 7
1Re 2,29	meus dons, los quals yo mané que	fósan oferts en lo meu temple? [*] E tu
2Re 3,35	sobra Abner altra vaguada. 35 E com	fósan vanguts tot lo poble, que menjàsan
2Re 19,6	que Absalon fos viu e que nós tots	fòsem morts. 7 Donchs leva e vé-ta'n
2Re 7,8	quals tu saguias [*], per tal que	foses guiador e senyor sobre lo meu poble
1Re 13,6	per què ells s'amagàran en coves e	fosses [*]. 7 E los hebreus pasàran flum
1Re 4,5	5 Com l'arqua de nostra Senyor	fou vanguda en les tendes, tot lo poble d'
1Re 4,11	hòmens a peu. 11 E l'archa de Déu	fou presa, e los II fills de Elí fòran
1Re 4,13	Senyor. E, mantinent que aquell	fou intrat, recomtà a tota la ciutat so
1Re 6,1	1 Donchs la arqua de nostra Senyor	fou en la ragió dels falisteus per VII
1Re 11,6	ell hach oÿt aquestes paraules, ell	fou irat molt, 7 e pres II bous e tranquà
1Re 13,16	ab Jonatàs, son fill, lo poble qui	fou trobat ab ells éran en Gabaà de

1Re 14,15	sa esbalaýran, e tota la lur host	fou torbada [*]. E açò fou axí com un
1Re 14,15	la lur host fou torbada [*]. E açò	fou axí com un miracle de Déu. 16 E les
1Re 14,33	menjà la carn ab la sanch. 33 E	fou anunciat a Saül [*]. Lo qual los dix:
1Re 14,41	fet Jonatàs e Saül, e lo poble ne	fou quiti. 42 Levors dix Saül: –Metets
1Re 14,47	lurs lochs. 47 Com lo regna de Saül	fou confermat sobre lo poble d'Irraell,
1Re 15,11	mies paraules per obra. Ladonchs	fou Samuel molt trist, e cridà a nostra
1Re 15,12	tota la nit mercè. 12 E com él sa	fou levat de nits per anar a Saül al matí,
1Re 15,12	per anar a Saül al matí, a Samuel	fou anunciat que Saül era vangut en Carmel
1Re 15,32	lo rey d'Amalech. Ladonchs Gag	fou a ell amanat, lo qual era molt gras, e
1Re 17,32	a Saül, lo rey, 32 e com David	fou amanat davant Saül, dix: –Nangú no
1Re 17,48	47 [*] 48 Adonchs, com lo falisteu	fou vangut après de David, David sa cuytà
1Re 18,19	de Saül, dech éser donada a David,	fou donada en un altra [*]. 20 E David
1Re 18,30	[*] los serfs de Saül. E lo seu nom	fou fet molt gran pertot. 19, Tit Capítol
1Re 19,6	de culpa? 6 Com Saül hach açò oýt,	fou abonencat [*] e jurà e dix: –Sàpias
1Re 19,21	profetitzar. 21 E com aquesta cosa	fou anunsuada a Saül, tramès-hi [*]
1Re 20,30	la sua ciutat [*]. 29 [*] 30 E Saül	fou irat contra Jonatàs; dix-li: –Fill
1Re 20,36	que yo gitaré. E com l'infant	fou coragut là on Jonatàs havia gitades
1Re 20,41	les a casa. 41 E com lo fadrí se'n	fou anat, lavà's David de un loch qui era
1Re 27,3	Achinoe gesreelias e Abigaill, qui	fou muller de Naball de Carmel. 4 E
1Re 29,3	–Encara no coneys David, qui	fou servacial de Saül, rey de Israell, e
2Re 1,2	pols en lo cap. E aytantost com	fou vangut davant David, caech sobra la
2Re 2,16	ensemps. E apallàran lo loch on açò	fou camp dells Forts, en Gabaon. 17 En
2Re 3,2	lo primer anjenrat hach nom Amon e	fou fill de Achinoen jezrailite; 3 e lo
2Re 3,8	a la concopina de mon para? E Abner	fou irat per aquellas paraules qui li dix
2Re 3,21	sa fonch partit de David e se'n	fou anat en pau, 22 aytantost Joab e los
2Re 4,4	cuytosament, caech-li en terra e	fou ranquallós e hach nom Mifibòsech. 5 E
2Re 5,13	d'Israell. 13 E axí David, pus que	fou vangut de Hebron, pres concopines e
2Re 5,25	los falisteus de Gàbaa dentrò que	fou vangut en Gazar. 6, Tit Capítol VI 1
2Re 7,4	car nostre Senyor Déu és ab tu. 4 E	fou fet en aquella nit: la paraula de Déu
2Re 11,4	ab ella. E sobra la fembra aquella	fou santificada de la sua lagesa. 5 So és
2Re 11,5	han ans que sien prenys, e la dona	fou aytantost prenys, e tramès a David
2Re 13,15	com Amon hach jagut ab ella, major	fou l'oy que lli hach de despuys que lla
2Re 13,29	Absalon contra Amon [*]. Com asò	fou fet, tots los fills del rey pujàran en
2Re 13,39	de Gazur III anys. 39 E com David	fou aconhortat de la mort de son fill
2Re 21,16	combatut–, 16 Gesbí Denob, qui	fou del linatja da Rafà, esforçà's que
2Re 21,19	dels gaguants. 19 La terrça batalla	fou en Gob contra los falisteus, en la
2Re 21,20	de Batllem.) 20 La IIII batalla	fou en Gech, en la qual batalla fou un hom
2Re 21,20	fou en Gech, en la qual batalla	fou un hom que havia VI dits en cascuna mà
2Re 23,18	CCC hòmens, los quals aucís, e	fou nomanat 19 pus noble entre III. E fo
2Re 23,20	20 E Banýas, fill de Joadà, qui	fou hom forts e de grans obres, de
2Re 23,21	la sua mà una lança. E axí com ell	fou davallat a ell ab una vergua, trach
2Re 23,23	Banayda fill de Juadà, 23 e aquest	fou anomanat entra III hòmens forts qui
1Re 31,4	scuder: –Trau lo teu coltell del	fou ra e auciu-ma, car per vatura
2Re 1,22	de Saül, no és tornat en va ne en	fou ll de lla batalla. 23 Saül e Jonatàs,
1Re 17,25	sa fila, e la casa de son para serà	franqua e sens traüt en Israell. 26 E
2Re 13,32	32 Respòs Jonadab, fill de Sammà,	frara da David, e dix: –Senyor meu, no't
1Re 14,3	hòmens. 3 E Achiàs, fill de Chirop,	frare de Ichabot, fill de Fineàs, qui fo
2Re 1,26	tues alteses és mort. 26 E Jonatàs,	frare meu, fort he gran dolor e gran dol
2Re 2,22	no poré alçar la cara davan Joab,	frare teu. 23 E Azaell no volch antendra
2Re 2,27	se fóra partit e no parsaguira son	frare . 28 E Joab sonà lo nafill, e tots

2Re 3,27	aucís-lo en vanjansa de Azael son	frare . 28 Com David sabé aquesta cosa que
2Re 4,6	pranían les espigues, e Racap e son	frare faríran Isbòech en lo sagí [*]. 7
2Re 10,10	altra partida del poble liurà a son	frare Abisayi e apallà la sua companya
2Re 13,3	[*]. 3 E Jonadab, fill de Samaà,	frare de David, era gran amich de Amon, e
2Re 13,4	anamorat de Tamar, jarmana de mon	frare Absalon. 5 Dix-li Jonadab: –Ajau-
2Re 13,7	David tramès Tamar a la casa de son	frare Amon [*]. 8 [*] Amon jahia en lo
2Re 13,20	20 E dix Absalon [*]: –Ha jagut ton	frare ab tu? Ara calla, jermana, no te'n
2Re 13,26	vanir, prech-ta que vingua lo meu	frare Amon. [*] 27 [*] E Absalon féu tan
2Re 20,9	E dix Joab a Amassà: –Déu ta saul,	frare meu. E posà-li la mà en la barba
2Re 20,10	coltell que Joab portava. [*] e son	frare Abisay ancalsàran Siba fill de
2Re 21,21	aucís-lo Jonadab, fill de Samaà,	frare de David. 22 E aquests III
2Re 23,18	quí éran molt forts. 18 E Abisay,	frare de Joab, fill de Servià, era príncep
2Re 23,24	la sua orella en sacret. 24 Azaell,	frare de Joab, entre XXX; Elcanà, fill de
1Re 16,13	e untà'n aquel en mig loch de sos	frares . E d'aquell dia ensà lo sparit de
1Re 17,17	dix a David [*]: –Vés, porta a tos	frares I masura de torons e aquests X pans
1Re 17,18	als conestables, e vasitaràs tos	frares [*]. 19 Donchs Saül e aquells fills
1Re 17,22	éser la batalla e demanà de sos	frares [*]. 23 E [*] aquell falisteu bort
1Re 30,23	'n. 23 Dix David: –No farets axí,	frares meus, ne partirets axí aquelles
2Re 2,26	no dius al poble que no ancalç sos	frares ? 27 E dix Joab: –Viva nostra
2Re 3,8	la casa de Saül [*] e sobra sos	frares e parentats, e no he liurat tu en
2Re 19,41	-li: –Per què los hòmens de Judà,	frares nostres, han amblat tu e han amanat
2Re 19,36	més anllà de Jordà ab tu. No'm fa	fratura vuymés, Senyor, aquest guardó que
2Re 3,29	lebrós [*] e caents ab coltell e	fraturans de pa. 30 [*] 31 E dix David a
1Re 2,8	e axalsa e baxa. 8 E susita los	fraturosos [*]. 9-10 [*] Nostre
2Re 8,1	e humilià-los, e pres David	fre de traüt de la mà dels falisteus. 2 E
1Re 21,6	Déu, per so que n'hi posàsan de	fresch e de calent. 7 En aquell dia havia
2Re 6,19	farina que hom pot haver, que hom	frig ab oli, e anà-sa'n cascú a la sua
1Re 17,49	tot antorn e farí lo falisteu en lo	front axí durament, que lla pedra sa fichà
1Re 17,49	que lla pedra sa fichà en lo	front d'él, e caesch tot stès per terra.
1Re 27,1	en les mans de Saül. Més ma val que	fuga e que sia salvat en la terra dels
1Re 4,2	fo ajustada, lo poble d'Israell	fugí als falisteus, e en aquel contrast
1Re 4,10	poble d'Iraell fo vançut, e cascú	fugí en son tabernacle, e gran mortaldat
1Re 20,1	20,Tit Capítol XX 1 David	fugí de Naiot, qui és en Ramacha, e vench
1Re 21,10	'l-ma. 10 E axí lavà's David e	fugí [*] e partí's de Saül e anà en
1Re 31,1	E partí's Israell dels falisteus e	fugí , e romanguéran molts morts en lo munt
2Re 4,4	E com la nodrisa l'hach pres e	fugí cuytosament, caech-li en terra e
2Re 13,34	mort Aamon [*]. 33 [*] 34 E lavors	fugí Absalon. E un servacial lavà los
2Re 19,8	e anàvan-lo veura. Emperò Israell	fugí e anà-sa'n a les sues tendes, 9 e
1Re 4,3	què nostre Senyor ha vuy a nós fets	fugir devant los falisteus? Aportem así l'
2Re 23,11	E com los falisteus haguéran fet	fugir lo poble, 12 aquell estech en lo mig
1Re 19,8	ells e vancé aquells, anaxí que	fugíran [*]. 9 E lo maligna sparit entrà
1Re 30,17	jóvens qui pujàran en los camels e	fugíran . 18 E lavors pres David totes
1Re 31,7	les ciutats en què habitàvan e	fugíran . E vanguéran los falisteus e
2Re 4,3	dels fills de Benjamín [*]. 3 E	fugíran los barocites en Gethaym e fóran
2Re 10,13	e los sirienchs tantost [*]	fugíran . 14 E com los fills de Amon
2Re 13,29	fills del rey pujàran en los muls e	fugíran . 30 [*] E tantost fo dit a David
2Re 24,13	tu los teus anamichs, e tu	fugiràs , o per sert III dies haurà
1Re 27,1	vuymés en tota la terra de Israell.	Fugiré , donchs, a les sues mans.» 2 Lavà
1Re 27,4	4 E dixéran a Saül que David era	fugit en Gech, e d'aquí avant no hach
2Re 23,10	Senyor gran salut, e lo poble	fugit tornà e portà-sa'n la roba d'

2Re 1,4	Israell són morts e los altres són	fugits . Saül e Jonatàs, son fill, són
1Re 15,17	ho. 17 Samuel li dix: –Donchs, ¿no	fuist tu fet cap e príncep sobre tots los
1Re 19,12	defora per una finestra, e ell [*]	fusch [*]. 13 E Michol pres una imatge de
1Re 29,3	en ell nangun mal del dia ensà que	fusch [*] entrò aquest dia de vuy. 4 E los
1Re 17,51	’l pus fort d’èls era mort, ells	fusquéran , 52 e los fills d’Israell [*]
2Re 10,14	vist que los sarienchs éran fuyts,	fusquéran ells aytambé [*] e antràran-sa
2Re 10,18	ell. 18 E Israell vancé-los, e	fusquéran [*]. E aucís David dels
1Re 17,7	aram li cobria sos musclos. 7 E lo	fust de la sua lança era axí gros com a
1Re 17,7	de la sua lança era axí gros com a	fust de texidor, e lo ferre de la lança
1Re 19,13	[*]. 13 E Michol pres una imatge de	fust e posà aquella en lo lit de Davit,
2Re 7,2	yo habit en la casa qui és feta de	fust de cedra, e l’archa de Déu sia
2Re 12,31	e mès-na molts en formes de	fust axí com hom fa las ragoles. E açò
2Re 23,7	serà armat de ferro e de lansa de	fust , e matran e seran ensesos en lo foch
2Re 23,8	equest és axí tenra com lo verm del	fust , e ell ne aucís DCCC hòmens sol una
2Re 5,11	de Thir, tramès misatgers a David e	fusta de cedra (ço és, de un arbra qui és
2Re 5,11	sedra), e tramès-li maestres de	fusta e de pedres e de parets, e
1Re 6,14	gran pedra, e ells tranchàran los	fusts de la careta e matéran les vaques
1Re 4,17	li dix: –Lo poble d’Israell és	fuyt devant los falisteus, e gran
2Re 1,13	13 Dix David en aquell hom qui era	fuyt de lles tendes de Israell e li havia
2Re 19, 9	mans de nostres anamichs, e ara era	fuyt de la terra per Absalon. 10 E Absalon
1Re 31,7	que llos barons de Israell éran	fuyts e que mort era Saül e los seus
2Re 10,14	vist que los sarienchs éran	fuyts , fusquéran ells aytambé [*] e
2Re 24,5	de lla ciutat qui és en la vall de	Gaad , 6 e de Gezer pasàran en Galaad e en
2Re 23,30	de Asraconites; Adayi del torent de	Gaad ; 31 Abialbon arabacites; Azmàbet de
2Re 21,18	18 E la sagona batalla fo en	Gab contra los falisteus, e lavors aucís
1Re 7,1	-la en la casa de Minadab, en	Gabaà , e santificàran Aletzar, fill de
1Re 13,15	e partí’s de Galgala e anà-sa en	Gabaà de Benjamín. E Saül contà lo poble
1Re 13,16	qui fou trobat ab ells éran en	Gabaà de Benjamín. Los falisteus éran
1Re 14,2	lavors en la encontrada [*] de	Gabaà , desots un magraner qui era en lo
1Re 15,34	34 E despuys se n’anà en [*]	Gabaà , en sa casa. 35 E anch despuys
2Re 6,3	de la casa de Aminadab, qui era en	Gabaà . E Ozà e Ayó, fills de Aminadab,
2Re 21,6	fills, per ço que’lles turmentem en	Gabaà , qui fo de Saül, qui fo alet de
2Re 5,25	manat e ancalsà los falisteus de	Gàbaa dentrò que fou vangut en Gazar.
2Re 8,13	la val de les Salines e XXIIIM en	Gabalem , tornà-sa’n e posà gran nom a
1Re 10,26	26 E Saül se n’anà en la sua en	Gabaoch , e una partida de lla host se n’
2Re 2,16	on açò fou camp dells Forts, en	Gabaon . 17 En aquell dia moch-sa gran
2Re 20,8	de prop una pedra gran qui és en	Gabaon , Amaasà vench e axí-los a carera.
2Re 21,4	nostre Senyor Déu? 4 E diguéran los	gabaytes : –Nós no havem castió sobra aur
1Re 14,16	E les guardes de Saül qui éran en	Gabeà de Benjamín rguardàran e véran una
2Re 2,24	un loch on pasava aygua, qui és en	Gabehon , entra una vall e’l camí del
2Re 2,12	de Saül, e posàran lurs tendes en	Gabeon . 13 E lavors Joab, fill de Servià,
2Re 2,13	de prop un algup da aygua qui és en	Gabeon e, com sa fôran tots ajustats an un
1Re 13,2	de Bechel, e M éran ab Jonatàs en	Gabeot , qui és del trip de Benjamín. E tot
1Re 11,4	los misatges vanguéran a Saül en	Gaboch e diguéran aquestes paraules devant
2Re 21,1	casa de sanch, cor ell aucís los	gabonites . 2 [*] e dix-los-ho. Emperò
2Re 21,2	2 [*] e dix-los-ho. Emperò los	gabonites no són dels fills d’Israell,
2Re 21,3	e de Judà. 3 E dix lavors David als	gabonites : –Què poré jo fer a vosaltres ne
2Re 21,9	9 E liurà-los en les mans dels	gabonites , crusicàran-los en lo munt
1Re 13,7	pasàran flum Jordà, en la terra de	Gad e de Galaad. E Saül era encara en
2Re 24,11	al matí, e dix nostre Senyor Déu a	Gad profeta: 12 –Vé-te’n a David e di-

2Re 24,13	faré axí com tu diràs.” 13 E vench	Gad a David e dix-li: –Açò diu nostre
2Re 24,14	m’hic ha tramès. 14 E dix David a	Gad proffeta: –Gran treball m’és de cada
2Re 24,18	la casa del meu para. 18 E vench	Gad profeta a David aquell dia e dix-li:
2Re 24,19	manament de nostre Senyor Déu que	Gad li havia fet. 20 E Aurena guardà e vaé
2Re 23,36	fill de Natan, de Sobà; Bonibà de	Gaddí ; 37 Sílech de Ammon; Nari berotite,
1Re 15,20	qual m’ha ell tramès e he amenat	Gag , lo rey de Amalech, e he mort tot son
1Re 15,32	32 E Samuel dix: –Amenats a mi	Gag , lo rey d’Amalech. Ladonchs Gag fou a
1Re 15,32	mi Gag, lo rey d’Amalech. Ladonchs	Gag fou a ell amanat, lo qual era molt
2Re 21,18	de Arafà, qui fo del linatja dels	gaguants . 19 La terrça batalla fou en Gob
1Re 11,1	una ciutat que ha nom Jabès de	Galaad , e tots los hòmens de Jabès
1Re 13,7	flum Jordà, en la terra de Gad e de	Galaad . E Saül era encara en Galgala, e
1Re 31,11	11 Com aquells qui habitàvan en	Galaad haguéran oïdes totes aquestes coses
1Re 31,12	e vanguéran los hòmens de Jabès-	Galaad e cramàran Basan. 13 E pranguéran
2Re 2,4	a David que’llos hòmens de Jabès-	Galaad havien sotarat Saül. 5 Lavors
2Re 2,9	de Israell 9 e stablí rey sobra	Galaad e sobra Gerusí e sobra Gezeel e
2Re 21,12	tolch-los als hòmens de Jabès de	Galaad , qui’ls havían amblats e lavats de
2Re 24,6	de Gaad, 6 e de Gezer pasàran en	Galaad e en la terra jussana de Hozí e
2Re 19,31	t dixí. [*] 30 [*] 31 E Batzalai,	galadita de Regelim, saguí lo rey tro que
1Re 7,16	16 E environava cascun any Bachel e	Galgala e Masfa e jutjava lo poble d’
1Re 10,8	e serà ab tu. 8 Iràs davant mi en	Galgala , e yo davallaré a tu, que tu
1Re 13,4	Donchs lo poble cridà après Saül en	Galgala . 5 E los falisteus se ajustàran
1Re 13,7	e de Galaad. E Saül era encara en	Galgala , e tot lo poble que saguia ell era
1Re 13,12	dixí: “Ara vandran los falisteus en	Galgala [*], e yo no he oferta nanguna
1Re 13,15	Donchs Samuel sa lavà e parti’s de	Galgala e anà-sa en Gabaà de Benjamín. E
1Re 15,12	e que despuys se n’era tornat en	Galgala . Donchs Samuel vench tot dret a
1Re 15,21	han fet per sacrificar a lur Déu en	Galgala . 22 Samuel dix: –Donchs, ¿nostre
1Re 15,33	per peces davant nostre Senyor en	Galgala . 34 E despuys se n’anà en [*]
2Re 19,15	e tot lo trip de Judà vench en	Galgala per so que axís a carera al rey e
2Re 19,40	ciutat. 40 E anà-sa’n lo rey en	Galgala , e Canan ab ell. Emperò tot lo
1Re 13,8	li havia dit, e Samuel no vench en	Galgadal , e lo poble comensave’s a partir
1Re 4,7	la host. 7 Donchs éls [*] [*] [*]	gamagàran e diguéran: 8 –Guay a nós! Car
1Re 27,11	envers migdia [*].» 11 David no	gaquia a vida fembra ne home, ne’n manava
2Re 2,19	Abner e pasagia-lo fort e no’l	gaquia anar ne a la part dreita ne a la
2Re 5,21	Baal Farisim. 21 E los falisteus	gaquíran aquí les ýdoles que portàvan. E
1Re 20,13	contre tu, jo hu ravallaré a tu e	gaquiré ’t anar en pau. E sia nostre
1Re 12,11	11 E nostra Senyor tramès a vós	Garabobal e Berach e Gebtè e Samuel. E ell
2Re 22,12	seu entorn de si mateix sinaylat e	garbalant les ayguas de lles nus dels
2Re 23,38	fill de Servià; 38 Iray getite;	Gareb , qui és aytambé getite; 39 Urias
1Re 11,1	rey dels fills de Amon, comensà a	garejar una ciutat que ha nom Jabès de
2Re 12,27	misatgers a David e dix: –Jo he	garejat e combatut contra Rabat; sasons
2Re 4,4	de Saül e de Jonatàs, com vench da	Gatzaral . E com la nodrisa l’hach pres e
1Re 5,4	dia [*] éls trobàran Dagon caüt que	gaÿa sa cara en terra, [*] e lo cap da
2Re 19,8	8 Lavors lo rey lavà da terra on	gaÿa e sech en la porta. E tot lo poble oÿ
1Re 2,22	en tot Israell e en qual manera	gaÿan en les fembres qui vatlan a la porta
2Re 5,25	de Gàbaa dentrò que fou vangut en	Gazar . 6, Tit Capítol VI 1 Ajustà David
2Re 13,38	38 E Absalon estech ab lo rey de	Gazur III anys. 39 E com David fou
1Re 12,11	tramès a vós Garabobal e Berach e	Gebtè e Samuel. E ell deliurà vós de la mà
2Re 24,18	a nostre Senyor en la era de Aurena	gebuseu . 19 E pujà David sasons lo
1Re 21,10	parti’s de Saül e anà en Achís, en	Gech . 11 Diguéran los sarvacials de Acís a
1Re 21,12	gran pahor de Achís, qui és rey de	Gech . 13 E com ell fo davant Achís, ell

1Re 27,2	ell a Achís, fill de Moach, rey de	Gech. 3 E habità David ab Chis a Gech. E
1Re 27,3	de Gech. 3 E habità David ab Chis a	Gech. E ell e sos hòmens e tota la sua
1Re 27,4	a Saül que David era fugit en	Gech. e d'aquí avant no hach ànsia Saül
1Re 30,27	migdia, e aquells qui éran en	Gech. , 28 e aquells qui éran en Aroer, e
2Re 21,20	Batlem.) 20 La IIII batalla fou en	Gech. , en la qual batalla fou un hom que
2Re 21,22	aquests IIII nasquéran de Arafà en	Gech e muríran en les mans de David e dels
2Re 5,16	15 e Iobar e Elisua e Neph 16 e	Gefia e Esimà e Elidà e Elifàlech. 17 Axí
1Re 28,4	tot Israell e vench-se'n en	Gelboe. 5 E Saül vaé les tendes dels
1Re 31,8	seus qui jaýan morts en lo munt de	Gelboe. 9 E tolguéran lo cap a Saül e
2Re 1,6	vanguí perventura en lo munt de	Gelboe , e Saül sofaria si matex sobra la
2Re 1,18	les altesas (ço és, en lo munt de	Gelboe), 19 so és los nobles de Israel són
2Re 1, 21	[*] 20 [*] 21 O muntanyes de	Gelboe , ne ros ne pluja no vengua sobra
1Re 31,1	molts morts en lo munt de	Gelbohe. 2 E vanguéran los falisteus a
2Re 21,12	falisteus com haguéran mort Saül en	Gelbor. 13 E havían la ossa de Saül e de
2Re 19,16	's Samayí, fill de Gerrà, fill de	Geminí , de Baürim, e davallà ab los hòmens
1Re 18,18	hom són [...] Israell, que yo sia	gendre de rey? 19 Donchs esdavench-sa
1Re 18,22	sos servicials. Donchs, sies tu ara	gendre del rey." 23 [*] David respòs: –Par
1Re 18,26	[*] fe que plagué que David fos fet	gendre del rey. 27 Aprés pochs dies, David
1Re 8,20	nós serem axí com totes les altres	gents. E ell jutgarà nós e irà davant nós
2Re 8,11	que havia haüt de moltes altres	gents [*]. 12 [*] 13 E com David hach
2Re 8,14	14 e posà en Idumea guardas e	gents qui la dafansasen, e tota Idumea
2Re 22,44	meu poble e guardaràs mi en cap de	gents. Lo poble que jo no conech servirà a
2Re 22,50	yo confasaré a tu davant totes les	gents e cantaré al teu nom, 51 magnificant
2Re 13,13	foll e per orat en Israell. Fé axí,	germà: diu-ho al rey, e ell no t'ho
2Re 13,1	fill de David, havia fort bella	germana , qui havia nom Tamar. E sdavench-
2Re 19,16	16 E cuytà's Samayí, fill de	Gerrà , fill de Geminí, de Baürim, e
2Re 2,9	9 e stablí rey sobra Galaad e sobra	Gerusí e sobra Gezreel e sobra Afraým e
2Re 21,16	batalla –tant havia combatut–, 16	Gesbí Denob, qui fou del linatja da Rafà,
2Re 21,16	David. E lo ferro de la asta de	Gesbí Denab pasava CCC onses. E portava
1Re 27,3	II mullers de David, ço és, Achinoe	gesreelias e Abigaill, qui fou muller de
1Re 5,8	del Déu d'Israell? Aquells de	Get responguéran: –Fasam-la portar
1Re 27,8	e los seus hòmens [*] a Getzurí e a	Geterí e als malacites. Car aquests en pau
2Re 21,19	de Salt, palamitias [*], Goliach	geteu , la asta del quall era axí com a lis
1Re 17,4	falisteus, que havia nom Goliad, de	Geth , lo qual havia VI colzes d'alt e I
1Re 17,52	morts en la carera de Sarim entrò a	Geth e dentrò a Acaron. 53 Los fills d'
2Re 4,3	[*]. 3 E fugíran los barocites en	Gethaym e fóran aquí stranys entrò en
2Re 23,38	de Joab, fill de Servià; 38 Iray	getite ; Gareb, qui és aytambé getite; 39
2Re 23,38	Iray getite; Gareb, qui és aytambé	getite ; 39 Urias eteus. Entre tots aquests
2Re 3,5	fill de Abigail; 5 e lo VI ach nom	Getram , fill d'Anglà, muller de David.
1Re 5,9	de mal de morenes. Los hòmens de	Getum feren consell e féran así mateys
1Re 27,8	pujà David e los seus hòmens [*] a	Getzurí e a Geterí e als malacites. Car
1Re 3,2	2 Asdavench-sa un dia que Elí	geýa en son lit, e sos vulls éran ja
2Re 24,6	qui és en la vall de Gaad, 6 e de	Gezer pasàran en Galaad e en la terra
1Re 29,11	dels falisteus. E [*] pujàran en	Gezraell. 30, Tit Capítol XXVIII 1 En lo
2Re 2,9	sobra Galaad e sobra Gerusí e sobra	Gezreel e sobra Afraým e sobra Benjamín e
2Re 23,13	éran posades en la vall dels	gigans , 14 e David stava en dafaniment, e
2Re 5,17	en lo qual era sagur, es podia bé e	gint defensar. 18 E los falisteus vangéran
2Re 12,19	ell que los sarvacials parlàvan	gint , eytantost antès que l'infant era
2Re 24,17	't, Senyor, que lla tua mà que's	gir contra la casa del meu para. 18 E
2Re 2,20	dret per so que ll'auciés. 20 E	girà 's Abner e vaé Azael e dix Abner:

2Re 2,23	ço que lli deya Abner, [*] e levors	girà's la asta de la lança e donà-li en
1Re 10,9	cosa faças. 9 Donchs, com Saül hach	girades ses spatlles [*], axí que's
1Re 8,3	cobea, car ells pranguéran dons e	giràran lo jutgament falsament. 4 Donchs,
2Re 19,2	haguda dels anamichs, lavors la	giràran en grans plans e an grans plors
2Re 6,10	volch David que l'archa de Déu sa	giràs en la sua ciutat de David, mas volch
1Re 14,20	E cascú dels falisteus havia	girat son coltell contra son companyó [*]
1Re 14,47	aquells contra los quals ell sa	girava . 48 E com ell hach ajustada sa
2Re 23,4	o com lo sol ix al matí, sens nuus	gita los raigs, e axí com la pluja fa
1Re 19,12	nit, tu moràs demà", 12 e ella lo	gità defora per una finestra, e ell [*]
1Re 20,41	un loch qui era devers tramuntana e	gità's en terra e adorà III veguades
1Re 28,3	Ramacha, en la sua ciutat. E Saül	gità los ancantadors e los davinadors de
2Re 5,8	és apellat ciutat de David. 8 E	gità'n tots los jabuseus, car David havia
2Re 13,31	's sas vastadures que vastia e	gità's en terra. Atratal féran tots los
2Re 19,18	lo seu menament. Emperò Samey [*]	gità's davant lo rey e ahorrà-lo [*] 19
2Re 24,21	ab ell. 21 E axí Aurena, anà e	gità's en terra e aorrà lo rey [*]: –Per
1Re 20,36	fou coragut là on Jonatàs havia	gitades les sagetes, Jonatàs [*] altra
1Re 20,36	–Vé, aporta les sagetes que yo	gitaré . E com l'infant fou coragut là on
2Re 13,16	que ço que ja has fet. Per què'm	gitas de la casa ne'm menas tan mal? Amon
1Re 2,29	ab tota senyoria? 29 Per què has tu	gitat mon sacrifici ab ton talló e los
1Re 10,19	us turmentàvan." 19 E vós havets	gitat lo Senyor vostro, qui tot sol ha vós
1Re 16,1	per què, tu, Saül, car yo haja ell	gitat a enrera, qu'él no regna sobre lo
1Re 13,19	[*], car los falisteus los havían	gitats fores, per so que los habreus no
1Re 28,9	ha fetas Saül e en qual guisa ha	gitats los ancantadors de la terra. Per
2Re 22,48	Déu qui dónes a mi vanjances e has	gitats los pobles sots mi. 49 [*] [*] d'
1Re 4,21	apelà l'infant Ichabot, e dix: «La	glòria de nostra Senyor és tolta del pobla
1Re 4,22	son sogre e per son marit: 22 –La	glòria de Déu és mudada de Israell, per ço
1Re 6,5	a tots vosaltres [*]. E donats	glòria al Déu d'Israell per saber si per
1Re 2,3	vostras paraullas ne no us	glorificets en parlar argulosament. Les
2Re 6,20	e dix-li: –O, quant ést stat	gloriós vuy lo rey d'Israell, qui's
2Re 6,22	los seus vulls. E apare bo e més	gloriós davant aquells servents que tu has
2Re 21,19	19 La terrça batalla fou en	Gob contra los falisteus, en la qual
1Re 6,13	nostro Senyor, haguéran molt gran	goig [*]. 14 E la carreta vench en un camp
1Re 11,9	-ho als de Jabès, que n'hagren	goig . 10 Diguéran: –Nós axirem demà a vós,
1Re 11,15	de Israell haguéran aquí gran	goig e gran alegre. 1Re 12, Tit Capítol XII
1Re 30,16	e bavían e feyan gran festa per	goig que havían de la presa que havían
2Re 6,12	posà-la en la sua ciutat ab gran	goig . E éran ab David VII cors, e havia-
1Re 21,9	lo prevera: –Vet así lo coltell de	Goliach [*]. Si'l vols, aporta'l-te
2Re 21,19	fill de Salt, palamitias [*],	Goliach geteu, la asta del quall era axí
1Re 17,4	val dels falisteus, que havia nom	Goliad , de Geth, lo qual havia VI colzes
1Re 18,4	com si matex. 4 E despulàs una	gonela que tania e donà-la a David, [*]
1Re 2,19	19 E sa mara li feya una patita	gonella , la qual portava en los dies qui
2Re 20,8	a carera. E lavors Joab vastia una	gonella streta qui era fort a masura d'él
2Re 1,22	fos untat d'oli. 22 La sageta de	Gonetàs nangun temps no torna atràs de
1Re 19,11	a la casa de David per ço que'll	gordasan e ll'alciésan al matí. E com
2Re 12,22	[*] perquè nostre Senyor lo	gorís e'l ma donàs. 23 Ara que és mort,
2Re 13,12	lo que tu vols fer, null hom no hu	gosa fer [*]. Prec-ta que no vuller fer
1Re 7,13	los falisteus fóran humiliats e no	gosàran despuys vanir en los tèrmens del
1Re 17,26	ell auiciuria lo no circumcís qui	gosava aontar lo poble d'Israell. 27-30
2Re 13,2	e per ço que era encara verge no li	gosava dir res [*]. 3 E Jonadab, fill de
1Re 6,17	Azot hi donà una semblança [*]; e	Gotza , altra; e Scalon, altra; e Jech,

2Re 3,6	de Saül e David, Abner [*] regia e	governava la casa de Saül. 7 E Rasfà,
1Re 1,18	volria que la tua serventa trobàs	gràcia devant los teus vulls. Donchs la
1Re 20,3	sap sertament que yo he trobada	gràcia devant tos ulls. Per què ell dirà:
1Re 27,5	dix David a Achís: –Si yo atrobava	gràcia davant tu, dóna'm loch en una de
2Re 8,10	ço que'll saludàs e que li hagués	gràcies com havia combatut contra Adadàser
2Re 23,15	Batlem, de prop la porta, fort ho	grairia . 16 E lavors anàran tres forts
1Re 2,17	lo pacat dels infants era molt	gran devant nostre Senyor [*]. 18 Samuel
1Re 4,5	tot lo poble d'Israell cridà ab	gran crit, axí que tota la terra ne
1Re 4,10	e cascú fugí en son tabernacle, e	gran mortaldat fo en lo poble d'Iraell,
1Re 4,17	és fuyt devant los falisteus, e	gran mortaldat és stada feta en lo poble,
1Re 4,18	e fo mort. Lo baró era vel e de	gran adat, e'll jutjà lo poble d'Israell
1Re 5,6	aquella regió, e rates nasquéran, e	gran confusió de mort fo feta en la
1Re 5,9	la mà de nostre Senyor era feta de	gran mortaldat sobra cascuna ciutat, [*]
1Re 6,9	qu'ell ha fet contra nós aquest	gran mal. E si ella no sa'n va per
1Re 6,13	de nostro Senyor, haguéran molt	gran goig [*]. 14 E la carreta vench en un
1Re 6,14	aquí. En aquell loch havia una	gran pedra, e ells tranchàran los fusts de
1Re 6,15	d'aur, e posàran-la sobra la	gran pedra. Los hòmens de Betzames
1Re 6,18	és meyns de mur, e dentrò Albech lo	gran , sobre lo qual ells posàran l'archa
1Re 7,7	haguéran açò oÿt, ells haguéran	gran pahor dells falisteus. 8 [*] [*] 9
1Re 7,10	e nostre Senyor tronà aquell dia ab	gran tabustoll contra los falisteus e
1Re 9,1	trip de Benjamín, qui havia molt	gran força. 2 Aquell havia un fill, que
1Re 9,12	aquesta ciutat, car lo poble fa vuy	gran festa [*]. 13 E anats [*] anans qu'
1Re 11,7	sos bous. Donchs tot lo poble hach	gran paor, e tots axíran ensemps [*], 8 e
1Re 11,15	los hòmens de Israell haguéran aquí	gran goig e gran alegre. 1Re 12, Tit
1Re 11,15	Israell haguéran aquí gran goig e	gran alegre. 1Re 12, Tit Capítol XII 1
1Re 12,22	desempererà lo seu poble per lo seu	gran nom, car ell ha jurat qu'ell faria
1Re 12,23	23 Déu ma quart que yo no fasa tan	gran paccat, que jo ses de preguar per
1Re 14,6	Senyor farà per nós, car no és	gran cosa a nostre Senyor salvar a molts o
1Re 14,15	de leurar [*]. 15 E fo fet un	gran miracle per la host [*]. E tots los
1Re 14,16	de Benjamín raguardàran e véran una	gran multitut de falisteus que fogían desà
1Re 14,19	era aquí estat [*]. 19 [*] Axí un	gran brogit vench en la host dels
1Re 14,33	la lig. Trestornats [*] a mi una	gran pedra. 34 Lavors dix Saül: –Departits
1Re 14,45	Jonatàs morà, qui ha feta aquesta	gran salut en Israell? Açò seria gran
1Re 14,45	gran salut en Israell? Açò seria	gran paccat! Nostre Senyor sàpia qu'ell
1Re 16,18	que sap ben viular, e és hom qui ha	gran força e sap ben combatra, e savi [*]
1Re 17,11	paraules del falisteu, [*] haguéran	gran pahor. 12 David era fill de efrateu,
1Re 17,25	d'Israell? Mas lo rey darà molt	gran riquesa en aquell qui l'auciurà e
1Re 18,30	de Saül. E lo seu nom fou fet molt	gran pertot. 19, Tit Capítol XVIII 1
1Re 19,5	e ha mort lo falisteu e [*] ha feta	gran salut en Israel. [*] Donchs, per què
1Re 19,22	anà en Ramacha e vench en una	gran sisterna qui és en Sohot, e aquí ell
1Re 20,2	car mon para no farà nanguna cosa	gran ne pocha qu'ell no m'ho digua. [*]
1Re 20,6	[*] sos parents e sos amichs fan	gran solemnitat.” 7 E si ton para dirà:
1Re 20,34	David. 34 E levà's de la taulla ab	gran falonia e no menjà en tot lo sagon
1Re 21,12	E posà David [*] en son cor e hach	gran pahor de Achís, qui és rey de Gech.
1Re 28,3	Samuel morí, e tot Israell féu	gran plant sobra ell, e sotaràran-lo en
1Re 28,5	les tendes dels falisteus e hach	gran pahor, e spaordí's lo seu cor
1Re 28,12	fembra hach vist Samuel, cridà ab	gran veu [*]: –O Saül, per què has fet fer
1Re 28,12	Saül, per què has fet fer a mi tan	gran mal? Car tu ést Saül! 13 E dix lo rey
1Re 28,15	ço t'he resusitat, car fort són en	gran treball. Vet que los falisteus
1Re 29,11	qui éran ab él levàran-sa [*]	gran matí e que tornàsan a la terra dels

1Re 30,16	terra e menjàvan e bavían e feían	gran festa per goig que havían de la presa
1Re 31,4	car era fort spaordit per la	gran por que havia haüda en la batalla. E
2Re 1,4	–Fas-ta a saber que hi ha haüda	gran batalla, e molts de aquells del poble
2Re 1,9	mi e ociu-ma, car fort sofrir	gran pena e encara só en mon seny e tota
2Re 1,17	nostra Senyor.” 17 Emperò David féu	gran plant sobra Saül e sobra Jonatàs fill
2Re 1,26	26 E Jonatàs, frare meu, fort he	gran dolor e gran dol de tu, qui ést fort
2Re 1,26	frare meu, fort he gran dolor e	gran dol de tu, qui ést fort bell e qui
2Re 2,6	e varitat. E yo ratre a vosaltres	gran guardó [*]. 7 [*] Jatsia que lo
2Re 2,17	Gabaon. 17 En aquell dia moch-sa	gran ramor e gran batalla e los hòmens de
2Re 2,17	aquell dia moch-sa gran ramor e	gran batalla e los hòmens de David
2Re 3,1	III 1 E fo feta longua batalla e	gran entra la casa de Saül e la casa de
2Re 3,6	[*] 6 En aquell temps, com era tan	gran batalla entra la casa de Saül e
2Re 3,20	en Habron ab XX hòmens. David féu	gran convit a Abner e a tots aquells que
2Re 3,22	Joab e los sarvicials vanguéran ab	gran presa que haguéran tolta a ladras e
2Re 3,35	menjàsan ab David encara que era	gran e alt dia, jurà David: –Açò faça Déu
2Re 3,38	–E vosaltres no conexets que fort	gran príncep [*] és vuy caüt en Israel? 39
2Re 3,39	com sia novel rey e poch ha untat,	gran ajuda sparava de aquest qui mort és.
2Re 6,12	e posà-la en la sua ciutat ab	gran goig. E éran ab David VII cors, e
2Re 7,22	22 »E per so, Senyor, tu ést	gran , car no és nangú samblant a tu [*].
2Re 7,26	e fé axí com has parlat. 26 E sia	gran lo teu nom enpardurablament e sia dit
2Re 8,13	en Gabalem, tornà-sa’n e posà	gran nom a si matex. 14 e posà en Idumea
2Re 10,6	fills de Amon haguéran conagut que	gran injúria e gran scarn havían fet a
2Re 10,6	haguéran conagut que gran injúria e	gran scarn havían fet a David, loguàran
2Re 11,26	Uries que son marit era mort, féu	gran plant e gran dol sobra ell. 27 E com
2Re 11,26	marit era mort, féu gran plant e	gran dol sobra ell. 27 E com hach tangut
2Re 12,30	lo cap. E trasch de la ciutat fort	gran presa. 31 E amenà-sa’n lo poble e
2Re 13,3	fill de Samaà, frare de David, era	gran amich de Amon, e era hom fort savi, 4
2Re 13,12	Prec-ta que no vullés fer tan	gran folia, 13 car jo no poré sofarir
2Re 13,13	no poré sofarir aquesta onta atan	gran , e tu saràs tangut per foll e per
2Re 13,25	·m vullés pragar que anem tots, car	gran afany ta faríam. [*] 26 [*] –Senyor,
2Re 13,27	Amon. [*] 27 [*] E Absalon féu tan	gran convit, que quax fill de rey no’l
2Re 13,34	servacial lavà los vulls e vaé una	gran companya vanir per un pug que no
2Re 13,36	rey e alls servicials faéran tots	gran plor e gran plant. 37 [*] Emperò
2Re 13,36	servicials faéran tots gran plor e	gran plant. 37 [*] Emperò David plorà e
2Re 19,24	Mifibòsec axí a carera al rey ab	gran barba, que no la s’havia tosa ne s’
2Re 19,35	per què yo, sarvicial teu, faria	gran afany a tu senyor meu, rey. 36 Un
2Re 20,8	8 E com éls fóran de prop una pedra	gran qui és en Gabaon, Amaasà vench e axí
2Re 21,1	Capítol XVIII 1 E lavors fonch	gran fam en los dies de David e durà per
2Re 22,13	carbons de foch són ansès per la	gran resplandor qui és en l’asguardament
2Re 22,20	fo fermatat mia. 20 E manà mi en	gran amplesa e ha deliurat mi, car yo he
2Re 22,51	al teu nom, 51 magnificant e faent	gran les saluts del seu rey e faent
2Re 23,5	la herba de lla terra, 5 no és tan	gran la mia casa envers [*] que fasa
2Re 23,10	E en aquell dia féu nostre Senyor	gran salut, e lo poble fugit tornà e portà
2Re 23,12	falisteus. E aquell dia fo feta	gran salut en Israell. 13 E ja dabans n’
2Re 23,21	aucís un hom agepcià en què havían	gran esperança aquells qui éran ab ell e
2Re 24,13	sert III dies haurà pastilència e	gran mort en la tua terra. E, donchs, ara
2Re 24,16	hach mercè sobra la aflicció tant	gran e dix a l’àngel qui farí lo poble:
2Re 24,14	14 E dix David a Gad proffeta:	– Gran treball m’és de cada part. Més me
1Re 10,2	envers migjorn, qui saltaran envers	grans coves. Ells diran a tu: “Les someras
1Re 12,17	lavors vós sabrets que vós havets	grans mals devant nostre Senyor, car vós

1Re 12,24	cor, car vós havets vistes les	grans meravelles qu'ell ha fetas en vós.
1Re 14,4	a lla host dels falisteus havia II	grans pedras, e havia-hy scuys deçà e
1Re 15,3	coses, mes auciu hòmens e fembres,	grans e patits, e bous e camels e oveles e
2Re 5,9	e comansà en Malorir e féu aquí	grans bastiments e grans coses. 10 E
2Re 5,9	e féu aquí grans bastiments e	grans coses. 10 E creixia tots dies, e
2Re 6,15	Senyor Déu en tota alegria e ab	grans sons de nafills e de trompes. 16
2Re 7,21	fetes totes aquestes coses e tan	grans per ço que tu ho donases a conèxer
2Re 19,2	dels anamichs, lavors la giràran en	grans plans e an grans plors tots quants
2Re 19,2	la giràran en grans plans e an	grans plors tots quants éran, per so com
2Re 23,20	de Joadà, qui fou hom forts e de	grans obres, de Capsael. [*] 21 Aquest
1Re 14,13	a mi. [*] 13 Jonatàs muntà amunt	graponant [*]. Com ells haguéran vista la
1Re 15,32	fou a ell amanat, lo qual era molt	gras , e tramolà, e dix: «Axí departex mi
2Re 1,22	no torna atràs de sang de mort, de	grechs de fort, e lo cultell de Saül, no
2Re 19,7	e asuava-los e satisfés-los del	greuja que has fet a ells. Jo jur a Déu
2Re 12,13	13 E dix David a Natan: –Yo he	greument paccat danant nostre Senyor. E
1Re 2,15	15 Nalex anans qu'ells cramàsan lo	grex del sacrifici, vania lo serf del
1Re 2,16	a ell: «Lexa cramar primerament lo	grex sagons la costuma e puys pren-ta'n
1Re 15,22	e obair val més que ofarir	grex de moltons. 23 Car contradir a la
1Re 17,7	7 E lo fust de la sua lança era axí	gros com a fust de texidor, e lo ferre de
1Re 11,14	–Vanits, e anem-nos-en en	Gualgualla , davant nostra Senyor [*]. 15
1Re 20,2	auciura? 2 E ell li respòs: –Déu te	guard! Tu no moràs, car mon para no farà
1Re 1,25	lo pravera, lo qual no's prania	guarda de Anna ne no la conoxia. 26 Mas
1Re 16,11	[*]: –Encara n'hi ha un manor qui	guarda les ovelles. Dix Samuel [*]:
1Re 16,19	–Tramit a mi David, ton fill, qui	guarda tas ovelles. 20 Donchs Isayí pres
2Re 24,20	que Gad li havia fet. 20 E Aurena	guardà e vaé lo rey e los seus servicials
1Re 30,24	qui són romasos en les tendes e han	guardada la roba e les càraguas com aquels
1Re 28,2	tostemps que jo viva, que tu sies	guardador del meu cap e de la mia parsona.
1Re 17,15	-se'n a son para en Batlem per	guardar son bastiar. 16 E lo falisteu
1Re 18,9	9 D'aquell dia avant Saül no podia	guardar David adretament. 10 Après, a l'
2Re 20,3	qu'ell havia jaquides per	guardar la casa, e mès-les en una casa e
2Re 20,3	e mès-les en una casa e féu-les	guardar e féu-los donar a manjar, e
2Re 20,12	vaé que'l poble se aturava a	guardar aquí [*]. 13 E puys tot lo poble
1Re 4,8	[*] lasos nós. Què farem? Qual	guardarà a nós de la mà de aquests déu
2Re 22,44	les contradiccions del meu poble e	guardaràs mi en cap de gents. Lo poble que
2Re 22,24	no he moguts de mi matex. 24 [*] e	guardaré mi metex de la mia iniquitat. 25
2Re 8,14	nom a si matex. 14 e posà en Idumea	guardas e gents qui la dafansasen, e tota
1Re 7,1	fill de Aminadab, per ço qu'ell	guardàs l'arque de nostre Senyor. 2 D'
1Re 9,17	és vangut a mi. 17 Con Samuel hach	guardat Saül, nostra Senyor dix a ell:
2Re 9,8	qui són jo servicial teu? Car has	guardat sobra un ca mort [*]. 9 E lo rey
1Re 6,6	ell aleugarà sa mà da vós [*]. 6 E	guardats no anduresca lo vostro cor axí
1Re 6,9	l'archa e laxats-la anar. 9 E	guardats -la, e si ella munta per la
1Re 13,13	has fet follament, car tu no has	guardats los manaments del Senyor, ton
1Re 13,14	son poble, per so com tu no has	guardats los manaments de nostre Senyor.
1Re 21,5	és, si parlam de fembres? Nós som	guardats hir e l'altra dia tercer, com
1Re 14,17	17 Ladonchs Saül dix al poble [*]:	– Guardats e anquarits qual de nós hi és
1Re 4,13	fo vangut, Elí seÿa sobra sa cella,	guardava la carera per la qual aquel
2Re 8,6	a David sots traüt. Nostre Senyor	guardava David en totes coses qu'ell
2Re 8,14	servia a David. E nostre Senyor Déu	guardava 'l, en totes aquestes coses que
2Re 20,10	e morí, car lavors Amassà no's	guardava d'ell ne havia vist lo coltell
2Re 8,18	[*] qui éran guardes del rey e	guardàvan lo seu cap. E los fills de David

1Re 1,11	–Senyor, Déu de companyes, si tu	guardes e veus lo turment de la tua
1Re 14,16	axí com un miracle de Déu. 16 E les	guardes de Saül qui éran en Gabeà de
2Re 8,18	[*] era sobra Sarechí [*] qui éran	guardes del rey e guardàvan lo seu cap. E
1Re 17,20	al matí e comenà lo bastiar a un	guardià , [*] e vench al loch que ha nom
2Re 2,6	E yo ratre a vosaltres gran	guardó [*]. 7 [*] Jatsia que lo nostro
2Re 19,36	fa fractura vuymés, Senyor, aquest	guardó que'm vols donar. 37 Mas prech-
2Re 2,6	soterrat. 6 Per sert, nostre Senyor	guardonarà ara a vosaltres misericòrdia e
2Re 12,28	e prin-la, per so com yo la hauré	guarejada , no digua hom que yo l'haja
2Re 12,26	Déu.” [*] 26 E lavors combatia e	guarejava Joab contra Rabat dels fills de
1Re 12,23	faria de vós son poble. 23 Déu ma	guart que yo no fasa tan gran paccat, que
1Re 27,1	[*] 1 Dix Davit en son cor: «Si no	guart mi matex, alguna veguada cauré en
1Re 19,2	Per què jo't prech que tu't	guarts al matí e que t'amachs, 3 e jo
1Re 15,3	3 Donchs, vé ara e auciu Amalec e	guasta tot ço qu'él ha. Tu no perdons a
1Re 4,8	[*] [*] [*] gamagàran e diguéran: 8	– Guay a nós! Car ells no fóran hir ni
2Re 7,8	tu saguías [*], per tal que foses	guiador e senyor sobre lo meu poble d'
1Re 28,9	cosas ha fetas Saül e en qual	guisa ha gitats los ancantadors de la
2Re 20,8	per lo flanch, qui era fet en	guisa qu'ell lo podia traura tost [*]. 9
1Re 1,27	aquest infant. Jo'l pregué, e ell	ha donat a mi la damanda que yo li damané
1Re 3,17	és la paraula que nostra Senyor	ha a tu parlada. Yo't prech que tu no m'
1Re 4,3	de Israell: –Per què nostre Senyor	ha vuy a nós fets fugir devant los
1Re 6,5	V rates d'aur. Car una plagua	ha stada a tots vosaltres [*]. E donats
1Re 6,9	contra Besames, nós sabrem qu'ell	ha fet contra nós aquest gran mal. E si
1Re 6,9	per aquella, nós sabrem qu'ella no	ha fet a nós nangun mal [*]. 10 Doncs ells
1Re 7,12	de Ajuda, e dix: «Nostre Senyor	ha -nos ajudat entrò así.» 13 E los
1Re 8,11	e manaran sas caretas, e fer-n'	ha sos cavellers e coradors davant ses
1Re 9,6	a ell: –Vet que en aquesta ciutat	ha un home de Déu e és noble hom, e tot so
1Re 10,1	ell e dix: –Vet que nostra Senyor	ha tu untat sobra la sua haretat en
1Re 10,1	per què tu sabràs que nostra Senyor	ha tu untat per éser príncep: 2 com saràs
1Re 10,2	són trobades. [*] E ton para les	ha axotblidades, e és angoxós per tu e
1Re 10,5	en un coll de nostre Senyor, on	ha una posta d'host dels falisteus, e com
1Re 10,15	oncle: –Mostra'm lo que Samuel t'	ha dit. 16 E Saül dix [*]: –Ha'ns dit que
1Re 10,19	gitat lo Senyor vostro, qui tot sol	ha vós salvats [*], e vós havets dit: “No
1Re 10,24	havets aquell que nostra Senyor	ha elet. E no és en tot lo poble hom que
1Re 11,1	comensà a garejar una ciutat que	ha nom Jabès de Galaad, e tots los hòmens
1Re 11,3	dels fills d'Israell e, si no hy	ha nangú qui'ns dafena, nós vendrem a tu.
1Re 11,5	prés sos bous del camp e dix: –Què	ha lo poble ne per què plòran? E ells lo
1Re 11,7	sos misatgers, qui deyan: –Si n'hi	ha algú que no ísquan defora e no
1Re 11,13	aquest dia de uy, car nostre Senyor	ha feta vuy salut al poble de Israell. 14
1Re 12,3	Senyor Déu [*] lo rey lo qual	ha untat sobra vós, si yo he tolt bou o
1Re 12,13	e damanat. Veus que nostre Senyor	ha donat a vós rey. 14 Si vós tamets a
1Re 12,22	poble per lo seu gran nom, car ell	ha jurat qu'ell faria de vós son poble.
1Re 12,24	vistes les grans meravelles qu'ell	ha fetas en vós. 25 E si vós persaverats
1Re 13,4	d'Israell oý aquesta fama: «Saül	ha farida una companya dels falisteus, e
1Re 13,13	del Senyor, ton Déu, los quals ell	ha manats a tu. Car, si tu no haguesas asò
1Re 13,14	hom sagons son cor e nostra Senyor	ha manat a ell que sia príncep sobra son
1Re 14,3	[*] portava una vestadura qui	ha nom efot. E lo poble no sabia Jonatàs
1Re 14,10	a ells, car nostra Senyor aquells	ha liurats en les nostres mans. Aquest
1Re 14,45	dix [*]: –Donchs, Jonatàs morà, qui	ha feta aquesta gran salut en Israell? Açò
1Re 14,45	no haurà vuy nangun mal, car ell	ha obrat uy ab Déu. Donchs lo poble
1Re 15,1	1 Samuel dix a Saül: –Nostre Senyor	ha mi tramès a tu per ço que yo untàs tu

1Re 15,2	totes les coses que Amalech	ha fetas al poble d'Israell, en qual
1Re 15,3	auciu Amalec e guasta tot ço qu'él	ha . Tu no perdons a ell de res, ne no
1Re 15,11	mi yo he stablit Saül rey, car ell	ha desemparat mi e no ha complides les
1Re 15,11	rey, car ell ha desemparat mi e no	ha complides les mies paraules per obra.
1Re 15,15	[*]? 15 E Saül dix: –Lo poble l'	ha amenat de Amalech, car lo poble ha
1Re 15,15	ha amenat de Amalech, car lo poble	ha pardonat a les millors ovelles e al
1Re 15,16	a tu quals coses nostra Senyor	ha parlades e dites [*] anit. E Saül li
1Re 15,17	de Israell [*]? E nostra Senyor	ha tu untat sobra lo poble d'Israell, 18
1Re 15,18	untat sobra lo poble d'Israell, 18	ha tu tramès en aquesta carera e dix a tu:
1Re 15,20	anat en la carera per la qual m'	ha ell tramès e he amenat Gag, lo rey de
1Re 15,23	de nostre Senyor, Déu nostre,	ha tornat tu arera, que tu no sies rey. 24
1Re 15,28	E Samuel dix a ell: –Nostre Senyor	ha tolt vuy a tu tot lo regna d'Israell e
1Re 15,28	tu tot lo regna d'Israell e aquel	ha liurat a un ton proïisma qui és millor
1Re 15,33	li dix: –Enaxí com lo teu coltell	ha fetas moltes fembres sens marit e sens
1Re 16,2	iré? Car Saül ho oyrà e ocir-m'	ha . E nostre Senyor li dix: –Tu pendràs un
1Re 16,6	ést tu aquell que nostro Senyor	ha alet [*]? 7 E nostra Senyor dix [*]:
1Re 16,8	[*]; Samuel li dix: –[*] No	ha aquest alet [*]. 9 E Ysayí li manà
1Re 16,9	ell dix: –Encara nostre Senyor no	ha aquest alet. 10 Doncs Ysayí amenà
1Re 16,10	dix a Ysayí: –Nostre Senyor no	ha elet nangun de aquests. 11 [*] –He yo
1Re 16,11	E Ysayí dix [*]: –Encara n'hi	ha un manor qui guarda les ovelles. Dix
1Re 16,18	que sap ben viular, e és hom qui	ha gran força e sap ben combatra, e savi
1Re 17,20	un guardià, [*] e vench al loch que	ha nom Magala, e la host qui era axida
1Re 18,7	sturmens, 7 e [*] deýan: –Saül n'	ha morts M, e David, XM. 8 Ladonchs Saül
1Re 19,4	contra David, ton serf, car ell no	ha paccat contra tu, e les sues obres són
1Re 19,5	obres són molt bones a tu, 5 [*] e	ha mort lo falisteu e [*] ha feta gran
1Re 19,5	5 [*] e ha mort lo falisteu e [*]	ha feta gran salut en Israel. [*] Donchs,
1Re 20,19	[*] e siuràs prop una pedra que	ha nom Ezell. 20 E yo trauré III sagetas
1Re 20,32	a son para: –Per què morà? Què	ha fet? 33 E Saül pres la lança e volch-
1Re 21,9	aporta'l-te'n, car no n'hic	ha sinó aquell. [*] –[*] Da'l-ma. 10 E
1Re 21,11	per cors e no deýan: “Saül n'	ha morts M, e David, XM”? 12 E posà David
1Re 27,12	Achís a David e dix: –Molt mal	ha fet contra lo poble seu de Israell, e
1Re 28,9	[*]: –Vet que tu sabs quantes cosas	ha fetas Saül e en qual guisa ha gitats
1Re 28,9	cosas ha fetas Saül e en qual guisa	ha gitats los ancantadors de la terra. Per
1Re 28,15	e Déus se és partit de mi e no m'	ha volgut retra resposta. [*] E yo he
1Re 28,16	pertit de tu, què'm demanes, e si	ha anat al teu anvajós? 17 Car nostro
1Re 28,17	Car nostro Senyor farà a tu axí com	ha parlat en la mia mà, e tolrà't lo
1Re 28,17	e tolrà't lo regne e donar-l'	ha a ton proïisma David, 18 car no has
1Re 29,3	de Saül, rey de Israell, e	ha stat ab mi per molts dies [*]? E yo no
1Re 29,5	David dell qual [*] deýan: “Saül n'	ha morts M, e David, XM”? 6 Axí Achís
1Re 30,13	de un amalechita. Lo senyor	ha m' jaquit per ço com l'altra dia ma
1Re 30,23	aquelles coses que nostre Senyor	ha liurades a nosaltres [*] e ha-us
1Re 30,23	ha liurades a nosaltres [*] e	ha -us donats los ladres qui éran vanguts
2Re 1,4	4 [*] –Fas-ta a saber que hi	ha haüda gran batalla, e molts de aquells
2Re 1,16	sobra lo teu cap, car la tua boqua	ha parlat contra tu matex e ha dit: “Yo he
2Re 1,16	boqua ha parlat contra tu matex e	ha dit: “Yo he mort lo untat de nostra
2Re 1,26	com la mara ame son fill, car no	ha n' sinó un solament, axí com yo amava
2Re 2,7	lo nostro senyor Saül sia mort, m'	ha untat la casa de Judà que sia rey d'
2Re 3,17	–Hir e l'altra e lonch de temps	ha que vosaltres damanats David que regnàs
2Re 3,39	emperò, com sia novel rey e poch	ha untat, gran ajuda sparava de aquest qui
2Re 4,8	qui queria destruir la tua vida. E	ha donat nostre Senyor al senyor rei

2Re 4,9	e dix: –Viva nostra Senyor Déu, qui	ha deliurada la mia ànima de tot treball!
2Re 5,2	e tornavas Israell. E nostre Senyor	ha dit a tu: »–Tu daràs a manjar al poble
2Re 5,20	falisteus, e dix: –Nostre Senyor	ha departits los meus anamichs davant mi,
2Re 7,27	a tu.” E per ço lo teu servecial	ha trobat lo seu cor per so que praguàs a
2Re 9,3	3 E [*] –Un fill de Jonatàs n’	ha romàs, qui és contret dells peus. 4 Dix
2Re 12,5	nostra Senyor, car l’hom que axò	ha fet deu morir 6 e deu retra la ovella
2Re 12,7	Natan a David: –Tu ést l’hom qui	ha fet açò. E diu nostre Senyor [*]: “Yo
2Re 12,13	Natan dix: –Per sert nostre Senyor	ha trasmudat lo teu paccat, e no moràs. 14
2Re 13,9	Amon: –Ísqvan hich tots quants hich	ha . E com tots fóran fora, 10 dix Amon a
2Re 13,30	tots los fills del rey, «que no n’	ha romàs nangú». 31 E aytantost lo rey [*]
2Re 19,22	David al fill de Servià: –Què m’	ha a fer a mi [*]? [*] Per sert, vuy no
2Re 19,28	28 car la casa de mon para no	ha stada obligada a tu ne noent sinó a la
2Re 19,42	Nós no havem res manjat del rey, ne	ha res donat a nós. 43 E respòs Israell
2Re 20,6	nos darà Ciba fill de Bocrí que no	ha fet Absalon. Pren, donchs, dels
2Re 20,21	qui és apallat Ciba, fill de Bocrí,	ha levada la sua veu contra David. Liurats
2Re 22,18	foragità mi de moltes ayguas. 18 E	ha deliurat mi dels anamichs molt
2Re 22,20	mia. 20 E manà mi en gran amplexa e	ha deliurat mi, car yo he plagut al nostre
2Re 22,33	enfora lo Déu nostro? 33 Déu qui	ha sint a mi de fortaleza e asplanada la
2Re 22,36	la mia salut, e la mia mansuetat e	ha multiplicat mi. 37 Tu axamplars los
2Re 23,2	2 L’asparit de nostre Senyor	ha parlat per mi, e la paraula de aquell,
2Re 23,3	lengua. 3 Yo he dit: Déu d’Israell	ha parlat a mi, lo fort d’Israell, Senyor
2Re 23,5	la mia salut e la mia voluntat no	ha res en si matexa que no brot. 6
2Re 24,13	que ho digue en aquell qui m’hic	ha tramès. 14 E dix David a Gad proffeta:
1Re 10,16	t’ha dit. 16 E Saül dix [*]:	– Ha ’ns dit que lles someres éran
2Re 9,1	9, Tit Capítol VIII 1 E David dix:	– Ha -hy nangun romàs de la casa de Saül a
2Re 13,20	de Absalon. 20 E dix Absalon [*]:	– Ha jagut ton frare ab tu? Ara calla,
2Re 7,2	a Natan profeta: –E no veus que yo	habit en la casa qui és feta de fust de
2Re 7,5	a mi casa per ço que stigua e	habit en ella, 6 car yo no he habitat en
1Re 27,3	fill de Moach, rey de Gech. 3 E	habità David ab Chis a Gech. E ell e sos
1Re 27,11	en tots los dies en los quals ell	habità en la terra dels falisteus. 12 E
2Re 5,9	en lo temple de Déu.» 9 E estech e	habità David en la altesa de Sion e apallà
2Re 6,11	la casa de Obedom [*]. 11 E aquí	habità e stech per III mezos l’arquà, e
2Re 5,6	ab ell en Jerusalem al jebuseu,	habitador de la terra. E diguéran a David:
1Re 6,21	Donchs ells tramaterán misatges als	habitadors de Canachirion e diguéran a
1Re 31,7	E vanguéran los falisteus e	habitàran en aquellas ciutats que aquells
1Re 12,11	mà de vostres anamichs [*] fins que	habitàs sagurament. 12 E com vaés que
1Re 30,31	David e los seus hòmens havían	habit at e estat. 31, Tit Capítol XXX 1 E
2Re 7,6	e habit en ella, 6 car yo no he	habit at en casa del dia ensà que amané los
2Re 9,13	a Mifibòsech, 13 Mifibòsech stava e	habitava en Jerusalem, car tostemps
1Re 27,8	Car aquests en pau e saguratat	habitàvan antigament ab aquells qui anàvan
1Re 31,7	desemparàran les ciutats en què	habitàvan e fugíran. E vanguéran los
1Re 31,11	lo mur de Besan. 11 Com aquells qui	habitàvan en Galaad haguéran oýdes totes
1Re 13,3	e dix per tota la terra: «Òjan los	habreus e tot Israell!» 4 Donchs tot lo
1Re 13,19	havían gitats fores, per so que los	habreus no faésan lança ne spasa. 20
1Re 14,11	los víran. Diguéran: –Veus que los	habreus íxan de les coves on s’éran
2Re 2,3	e astiguéran en los castels de	Habron . 4 E vanguéran los barons de Judà e
2Re 3,20	e a Benjamín 20 E vench a David en	Habron ab XX hòmens. David féu gran convit
2Re 3,22	morts. E Abner no era ab David en	Habron , car ja [*] se n’era anat ab pau.
2Re 3,32	32 Com haguéran sotarat Abner en	Habron , lavà’s lo rey David la sua veu e
2Re 4,1	de Saül, oí que mort era Abner en	Habron , e sobra les sues mans fóran

2Re 4,12	panjàran-los sobra la cisterna en	Habron . Emperò lo cap de Isbòsech portàran
2Re 4,12	lo cap de Isbòsech portàran en	Habron e soterràran-lo en lo sapulcra de
2Re 5,1	los trips de Israell a David en	Habron e diguéran: –Vet nós boqua tua e
2Re 5,3	senyor sobra Israell. 3 [*] en	Habron al rey, e al rey féu covinensa e
2Re 5,3	rey féu covinensa e pau ab ells en	Habron davant nostre Senyor Déu, e untàran
2Re 5,4	e David comensà a regnar e regnà en	Habron XL anys, 5 e regnà sobra Judà XL
1Re 1,1	és en lo munt de Afrayim, lo qual	hach nom Alcanà, fill de Iaraboam, fill de
1Re 1,2	fill de Suph, efratén. 2 Aquell	hach dues mullers, e la una hach nom Anna,
1Re 1,2	Aquell hach dues mullers, e la una	hach nom Anna, e l'altra, Fanennà. E
1Re 1,2	e l'altra, Fanennà. E Fanennà	hach fills, e Anna no hach nangú. 3 E
1Re 1,2	E Fanennà hach fills, e Anna no	hach nangú. 3 E aquell homa anava de la
1Re 1,9	tu los havías? 9 Donchs, com Anna	hach bagut e menjat en Siló aytant com li
1Re 1,19	sa muller, e nostra Senyor Déu	hach ramanbrament d'ela. 20 E com lo
1Re 1,24	li tolch la let. 24 Mas, com ella	hach l'infant desletat, ella amenà ab si
1Re 2,5	dentrò que aquella qui era axorcha	hach [*] infants, e aquella que havia
1Re 4,10	lo poble d'Iraell, car XXXM n'hi	hach , de morts d'hòmens a peu. 11 E l'
1Re 4,18	de Déu és presa. 18 E, com aquell	hach nomenada l'arque de Déu, Elí caech
1Re 9,17	crit és vangut a mi. 17 Con Samuel	hach guardat Saül, nostra Senyor dix a
1Re 10,9	qual cosa faças. 9 Donchs, com Saül	hach girades ses spatlles [*], axí que's
1Re 11,6	Senyor vench en Saül, e com ell	hach oÿt aquestes paraules, ell fou irat
1Re 11,7	de sos bous. Donchs tot lo poble	hach gran paor, e tots axíran ensemps [*],
1Re 13,10	E ell ofarí holocaust. 10 E com	hach complit d'ofarir [*], Samuel venc a
1Re 14,48	quals ell sa girava. 48 E com ell	hach ajustada sa host, ell vencé Amalech,
1Re 14,50	Michol. 50 E la muller de Saüll	hach nom Achinòem [*]. Abnor, fill de Ner,
1Re 14,50	Achinòem [*]. Abnor, fill de Ner,	hach nom lo príncep de lla sua cavallaria,
1Re 17,39	-li son sberch. 39 Com David se	hach sinta sa spasa [*], ell comansà
1Re 18,1	Capítol XVIII 1 E axí com David	hach parlat a Saül, Jonatàs, lo fill de
1Re 19,6	qui és menys de culpa? 6 Com Saül	hach açò oÿt, fou abonencat [*] e jurà e
1Re 19,11	al matí. E com Michol, sa muller,	hach a ell açò recomtat e dit: “Si tu no
1Re 20,34	de David, per so com son para l'	hach confús e deshonorat [*]. 35 Com vench
1Re 21,12	12 E posà David [*] en son cor e	hach gran pahor de Achís, qui és rey de
1Re 27,4	fugit en Gech, e d'aquí avant no	hach ànsia Saül de cercar David. 5 E dix
1Re 28,5	vaé les tendes dels falisteus e	hach gran pahor, e spaordí's lo seu cor
1Re 28,12	'm Samuel. 12 E com la fembra	hach vist Samuel, cridà ab gran veu [*]:
1Re 30,12	e II liguadures de pansas. E com	hach manjat, fo sforçat, e ravaní lo seu
1Re 30,16	so que demanava. 16 Com lo hy	hach amanat, vaéran aquells que seyan
2Re 1,11	meu. 11 E aytantost com David	hach oÿt açò esquinsà's totes les sues
2Re 3,2	en Hebron, e lo primer anjenrat	hach nom Amon e fou fill de Achinoen
2Re 3,3	3 e lo sagon, Saleab, que	hach de Abigaill, muller qui fo de Naball
2Re 3,4	Tolomay, rey de Asur; 4 e lo quart	hach nom Anonies, fill de Agich; e lo V,
2Re 3,28	28 Com David sabé aquesta cosa que	hach feta Joab, dix: –Mundo són jo [*],
2Re 4,4	da Gatzaral. E com la nodrisa l'	hach pres e fugí cuytosament, caech-li
2Re 4,4	-li en terra e fou ranquallós e	hach nom Mifibòsech. 5 E vanguardan los
2Re 5,13	concopines e mullers de Israell, e	hach David fills e filles part de aquells
2Re 5,25	David axí com nostre Senyor Déu li	hach manat e ancalsà los falisteus de
2Re 6,23	23 Axí Micol, filla de Saül, no	hach fill entrò que murí, dia'n què n'
2Re 6,23	fill entrò que murí, dia'n què n'	hach e murí de part. 7, Tit Capítol VII 1
2Re 8,4	lo flum de Eufraten. 4 E, com David	hach pres da lla part d'aquells MDCC a
2Re 8,13	gents [*]. 12 [*] 13 E com David	hach presa Síria e hach morts XIIM hòmens
2Re 8,13	13 E com David hach presa Síria e	hach morts XIIM hòmens en la val de les

2Re 10,7	Istob XIIM hòmens d'armas. 7 E com	hach oït açò David, tramès-hi Joab ab
2Re 11,1	Capítol XI 1 E sdevench-sa, com	hach pasat un any, en temps de hivern, que
2Re 11,2	David sa fo lavat del lit en què	hach dormit après migdia e, dementra qu'
2Re 11,5	5 So és que, après que llo rey	hach jagut ab ella, ella consabé. E d'
2Re 11,5	E d'aquí avant sasà que no	hach d'asò que les dones han ans que sien
2Re 11,27	e gran dol sobra ell. 27 E com	hach tangut lo doll de son marit, David
2Re 11,27	e le dona infantà un fill, que	hach nom Salamó. E asò desplach molt a
2Re 12,29	'n a Rabat e asetjà-la e, com la	hach combatuda, [*] 30 [*] pres la corona
2Re 13,14	's volch star que no la forçàs, e	hach major força que ella e jach ab ella.
2Re 13,15	e jach ab ella. 15 Emperò, com Amon	hach jagut ab ella, major fou l'oy que
2Re 13,15	ab ella, major fou l'oy que lli	hach de despuys que lla amor que lli havia
2Re 13,21	com a viuda. 21 Emperò, com David	hach oïdes aquestes peraules, fò fort
2Re 19,31	de Regelim, saguí lo rey tro que	hach pasat Jordà e encara era aparalat de
2Re 19,39	daré. 39 Com lo rey e tot lo poble	hach pasat Jordà, lo rey basà Batzalay e
2Re 24,16	16 E com l'àngel de nostre Senyor	hach stesa la mà per so que destróvis
2Re 24,16	destróvis Jerusalem, nostre Senyor	hach mercè sobra la aflició tant gran e
2Re 24,17	E dix David a nostre Senyor Déu com	hach vist l'àngel que tallava lo poble:
2Re 24,25	coses de pau. E nostre Senyor Déu	hach mercè de tota la terra e tolch tota
1Re 9,4	e per la terra de Asalisa e no les	hagéran trobades, encara pasàran per la
1Re 11,9	-ho als de Jabès, que n'	hagren goig. 10 Diguéran: -Nós axirem demà
2Re 19,2	Absalon. 2 E la victòria que havían	haguda dels anamichs, lavors la giràran en
1Re 13,13	no haguesas asò fet, nostre Senyor	haguera ja aparallat lo teu regna sobra lo
1Re 6,13	vaéran l'archa de nostro Senyor,	haguéran molt gran goig [*]. 14 E la
1Re 6,19	dels hòmens de Betzames, per so com	haguéran vista de la sua archa, entrò a
1Re 7,7	ells, e com los fills d'Israell	haguéran açò oÿt, ells haguéran gran pahor
1Re 7,7	d'Israell haguéran açò oÿt, ells	haguéran gran pahor dells falisteus. 8 [*]
1Re 10,27	aquest porà nós salvar? On ells	haguéran ell en meynspreu e no li portàran
1Re 11,15	E Saül e tots los hòmens de Israell	haguéran aquí gran goig e gran alegre. 1Re
1Re 13,3	una companya dels falisteus [*],	haguéran açò vist, Saül sonà una botzina e
1Re 13,6	éser posats en loch stret, ells	haguéran por, car lur poble era fort
1Re 14,13	muntà amunt graponant [*]. Com ells	haguéran vista la cara de Jonatàs, los uns
1Re 17,11	[*]. 11 E com los fills d'Israell	haguéran oÿdes les paraules del falisteu,
1Re 17,11	les paraules del falisteu, [*]	haguéran gran pahor. 12 David era fill de
1Re 17,53	fills d'Israell sa'n tornàran com	haguéran ancalsats los falisteus, e puys
1Re 28,25	[*] los seus servacials. E com	haguéran manjat, lavàran-sa e anàran
1Re 30,3	ab ell fóran vanguts en la ciutat e	haguéran -la trobada cramada e trobàran
1Re 31,11	Com aquells qui habitàvan en Galaad	haguéran oÿdes totes aquestes coses que
2Re 2,29	los camps e pasàran Jordà e, com	haguéran anat angir e antorn de Bacharon,
2Re 3,22	vanguéran ab gran presa que	haguéran toltà a ladras e haguéran-los
2Re 3,22	presa que haguéran toltà a ladras e	haguéran -los morts. E Abner no era ab
2Re 3,32	lit ab què aportàvan Abner. 32 Com	haguéran sotarat Abner en Habron, lavà's
2Re 6,4	e servàvan lo carro nou. 4 E, com	haguéran treta la arqua de nostre Senyor,
2Re 6,13	com aquells qui portaven la archa	haguéran anat III pasos, oferíran un bou e
2Re 6,18	Senyor, coses de pau. 18 E, com	haguéran complit de oferir [*], David
2Re 10,6	tornats. 6 E com los fills de Amon	haguéran conagut que gran injúria e gran
2Re 10,6	XXM hòmens, e M hòmens a caval	haguéran del regne de Maasà, e del rey
2Re 10,14	fugíran. 14 E com los fills de Amon	haguéran vist que los sarienchs éran
2Re 10,19	faéran pau e sarvíran a Israell e	haguéran por e d'aquí avant ja [*]
2Re 20,11	com alguns qui éran de Joab	haguéran vist açò e haguéran astat prop de
2Re 20,11	éran de Joab haguéran vist açò e	haguéran astat prop de Amasà, qui era

2Re 21,12	havían panjats los falisteus com	haguéran mort Saül en Gelbor. 13 E havían
2Re 23,11	ple de lanties. E com los falisteus	haguéran fet fugir lo poble, 12 aquell
2Re 24,8	fóran en la terra de Jerusalem e	haguéran sarcada tota la terra. 9 E lavors
2Re 8,10	per ço que'Il saludàs e que li	hagués gràcies com havia combatut contra
1Re 9,5	vanguts en la terra de Suf e no les	haguésan atrobadas, Saül dix al serv [*]:
1Re 17,14	com los III fills seus mejors	haguésan saguit Saül a la batalla, 15
1Re 30,25	fos lig en Israell que aytant sa	haguésan aquells que romanían com aquells
1Re 13,13	ell ha manats a tu. Car, si tu no	haguesas asò fet, nostre Senyor haguera ja
2Re 2,27	Joab: –Viva nostra Senyor, que si	hagueses parlat vuy matí, lo poble se fóra
2Re 1,7	's e vaé mi e apalà'm e, com yo li	haguí respot, 8 dix-ma: »–Qui ést, tu?
2Re 1,14	14 Dix David: –Per què tu no	haguist pahor ne tamor de nostre Senyor
1Re 9,5	-en, que per aventura mon para no	haja axoblidades les someres e que sia
1Re 12,5	que vós no havets atrobat que jo us	haja res fet [*]. E ells respongueran: –Bo
1Re 16,1	ne per què, tu, Saül, car yo	haja ell gitat a enrera, qu'él no regna
1Re 17,32	amanat davant Saül, dix: –Nangú no	haja por d'aquest falisteu. Yo són ton
1Re 28,7	–Sarcats-ma una fembra qui	haja sparit fitònich [*]. [*] 8 E lavors
2Re 1, 21	pluja no vengua sobra vosaltres ne	haja entra vosaltres camps de primícies,
2Re 3,8	ca jo són contra Judà vuy, com jo	haja feta misericòrdia sobra la casa de
2Re 9,10	dats-li a manjar e tot so que obs	haja . Emperò Mifibòsech, fill dell senyor
2Re 10,3	lur senyor: –Cuydas-ta que David	haja tramesos a tu aconortadors ne
2Re 12,28	guarejada, no digua hom que yo l'	haja presa ne jo no haja lo nom. 29 E
2Re 12,28	hom que yo l'haja presa ne jo no	haja lo nom. 29 E David ajustà tot lo
2Re 22,38	e no me'n tornaré dentrò qu'ells	haja consumats. 39 Yo'ls consumaré e'ls
1Re 6,7	careta e pranets II vaques que	hàjan vadells e que null temps no hàjan
1Re 6,7	hàjan vadells e que null temps no	hàjan portat jou, e ajustats aquelles a
1Re 4,20	aquells que li stàvan entorn: –No	hajas pahor, car tu has infantat un fill.
1Re 28,13	Saül! 13 E dix lo rey a ella: –No	hajas paor. Di'm què has vist. Dix la
2Re 3,13	no vauràs la mia cara tro que	hajas amanada a mi Michol, filla de Saül.
2Re 9,7	teu. 7 Dix-li David: –No	hajas pahor, car jo faré a tu misericòrdia
1Re 12,20	a nós rey. 20 Samuel dix: –No	hajats por. Si bé havets fet aquest [*].
2Re 13,28	lo farets e ocirets-lo, e no	hajats pahor, que jo són Absalon, qui man
1Re 15,18	Amalec e combat contra tro que los	hajes tots morts.” 19 Donchs, per què tu
2Re 20,4	mortes. 4 Dix lo rey a Amassè:	– Hajes fets vanir de así a III dies tots
1Re 17,5	era tot ple, de la part de fora, de	hams . Lo pes del seu sberc era de VM
1Re 4,9	serviscats als hebreus axí com éls	han sarvit a vós. Confortats-vos e
1Re 6,21	e digueran a ells: –Los falisteus	han davallada l'archa [*]. Venits e
1Re 8,7	qu'ells dían a tu. Car ells no	han pas en tu meynspreu, mes mi, que yo
1Re 8,8	sobra ells. 8 [*] E anaxí com ells	han a mi desemperat e han servit strayns
1Re 8,8	com ells han a mi desemperat e	han servit strayns déus, axí ho fan a tu.
1Re 10,4	4 Com t'hauran saludat, dar-t'	han II pans, e tu los pendràs [*] 5 e tu
1Re 15,21	coses que són stades mortes, e asò	han fet per sacrificar a lur Déu en
1Re 18,8	aquesta paraula e dix: –A David n'	han donats XM e a mi no, sinó M! Donchs,
1Re 21,5	E los vexells dels servecials	han stats sants. Emperò aquesta carera és
1Re 29,9	Mas los prínceps dels falisteus nos	han dit que no davals ab nós en la
1Re 30,8	e amaranàs la presa qu'ells	han toltà. 9 Lavà's David e DC hòmens qui
1Re 30,24	qui són romasos en les tendes e	han guardada la roba e les càraguas com
2Re 3,34	los teus peus no són agreujats ne	han stat en cadenas, mas axí ést caüt e
2Re 4,11	com hòmens malvats e desestruchs	han mort un hom que no maria mal en res e
2Re 10,3	per honrament de ton para? Ans ho	han fet perquè vèjan e que sa sguàrdan la
2Re 11,5	que no hach d'asò que les dones	han ans que sien prenys, e la dona fou

2Re 19,5	confusos tots tos sarvicials, qui	han deliurat tu de mort e los teus fills e
2Re 19,35	senyor. Los meus senys d'uymés no	han poder de jutjar suau o dolç o amargós,
2Re 19,41	los hòmens de Judà, frares nostres,	han amblat tu e han amanat [*] tota la tua
2Re 19,41	frases nostres, han amblat tu e	han amanat [*] tota la tua casa a Jordà
2Re 22,5	de les contricions de la mort me	han anvironat, los torents del diabla han
2Re 22,5	anvironat, los torents del diabla	han tangut mi. 6 Les cordes, les de
2Re 22,6	mi. 6 Les cordes, les de infern,	han anvironat mi, los liguams de la mort
2Re 22,18	molt podarosos, d'aquells qui m'	han aïrat, car éran pus forts que mi. 19
2Re 22,41	a la part mia, darera cells qui m'	han aïrat, e jo destrovir-los-he. 42
2Re 24,17	Aquestes són les ovelles mies e no	han res fet. Plàcia't, Senyor, que lla
2Re 21,3	jo donar per so que banaescats la	haratat de nostre Senyor Déu? 4 E diguéran
1Re 10,1	Senyor ha tu untat sobra la sua	haretat en príncep, e tu deliuraràs lo
2Re 20,1	havem nós part en David. No havem	haretat en lo fill de Asayí. Torna-ta
2Re 20,19	què vols andarocar e destrovir la	haretat de nostre Senyor Déu? 20 Respòs
1Re 1,11	lo turment de la tua serventa e	has ramanbrament de mi e no oblidas la tua
1Re 1,14	sies desenbriaguada del vi que tu	has bagut. 15 Anna li respòs e li dix:
1Re 1,17	a tu la demanda de la qual tu l'	has praguat. 18 E aquella li dix: –Yo
1Re 1,23	marit, dix a ella: –Tu fé so que	has vist que sia bo e roman tant tro que
1Re 2,20	per aquest infant, lo qual tu	has donat a nostre Senyor. Donchs ells sa
1Re 2,29	ab tota senyoria? 29 Per què	has tu gitat mon sacrifici ab ton talló e
1Re 2,29	oferts en lo meu temple? [*] E tu	has honrats més tos fills que a mi. 30-34
1Re 3,5	e li dix: –Vet mi así, cor tu m'	has apallat. Elí dix: –Yo no he tu
1Re 3,6	–Vet que yo són vangut perquè m'	has apellat. Elí respòs: –[*] Yo no t'he
1Re 4,20	entorn: –No hajas pahor, car tu	has infantat un fill. [*] 21 E apelà l'
1Re 9,10	a son servent: –Molt és bo so que	has dit. [*] Ells anàran en la ciutat on
1Re 9,21	dell trip de Benjamín? Per què	has tu dita a mi aquesta paraula? 22
1Re 12,4	4 Ells responguéran: –Tu no	has nangú de nós agreujat a tort, ne no
1Re 12,4	nangú de nós agreujat a tort, ne no	has oprimut nangú, ne has pres do [*]. 5
1Re 12,4	a tort, ne no has oprimut nangú, ne	has pres do [*]. 5 Ell dix a ells: –Nostre
1Re 13,11	[*], 11 e Samuel li dix: –Què	has tu fet? Saül dix: –Com yo viu que'll
1Re 13,13	Senyor." [*] 13 Samuel dix [*]: –Tu	has fet follament, car tu no has guardats
1Re 13,13	–Tu has fet follament, car tu no	has guardats los manaments del Senyor, ton
1Re 13,14	sobra son poble, per so com tu no	has guardats los manaments de nostre
1Re 14,41	qual cosa és açò per què tu no	has respòs a ton serf. Si aquest paccat és
1Re 15,19	morts." 19 Donchs, per què tu no	has oÿda la veu de nostre Senyor Déu, ans
1Re 15,19	Déu, ans t'ést tornat a presa e	has mal fet devant nostre Senyor? 20 E
1Re 15,23	falsos déus. Donchs, per ço com tu	has menyspresada la peraula de nostre
1Re 15,26	–Yo no me'n tornaré ab tu, car tu	has menyspresada la paraula de nostra
1Re 17,45	de les companyes d'Israell, que tu	has vuy aontades. 46 E nostra Senyor darà
1Re 19,17	17 E Saül dix a Michol: –Per què m'	has tu scarnit e has lextat anar mon
1Re 19,17	–Per què m'has tu scarnit e	has lextat anar mon anamich? E Micol dix
1Re 21,8	Saül. 8 E dix [*] a Achimàlech: –Si	has así cultell o lança, da'l-me, car
1Re 28,12	ab gran veu [*]: –O Saül, per què	has fet fer a mi tan gran mal? Car tu ést
1Re 28,13	a ella: –No hajas paor. Di'm què	has vist. Dix la fembra a Saül: –Déu he
1Re 28,15	15 E dix Samuel a Saül: –Per què m'	has treballat [*]? Dix Saül: –Per ço t'he
1Re 28,18	ha a ton proïsuma David, 18 car no	has obaït a la veu de nostre Senyor [*].
1Re 29,8	a Achís: –Què he jo fet, e què	has trobat en mi, servencial teu, del dia
2Re 3,8	tu en les mans de David, e tu	has raquest vuy mi, que'm rapraseses per
2Re 3,24	–sa'n al rey e dix-li: –Què	has fet? Vet Abner, qui és vangut a tu.
2Re 3,24	qui és vangut a tu. Per què l'	has jaquit anar? 25 No coneys, tu, Abner,

2Re 5,19	puig als falisteus, liurar-los-	has en les mies mans? Dix nostre Senyor:
2Re 6,22	davant aquells servents que tu	has parlat. 23 Axí Micol, filla de Saül,
2Re 7,7	meu d'Israell e dixí: Per què no	has feta a mi casa sadrina? 8 E ara tu
2Re 7,18	la mia casa e qui són yo, que tu m'	has amenat e aportat tro así? 19 Mas
2Re 7,19	ésere pocha cosa, Senyor Déu, ans	has parlat de la casa del teu servicial
2Re 7,21	la tua paraula e sagon's lo cor teu	has fetes totes aquestes coses e tan grans
2Re 7,24	samblant a tu [*]. 23 [*] 24 »E	has fermat a tu lo poble d'Israell per
2Re 7,25	la casa de aquell e fé axí com	has parlat. 26 E sia gran lo teu nom
2Re 7,27	de companyes, Déu d'Israell,	has ravalat a la orella del servicial teu
2Re 7,27	a la orella del servicial teu e	has dit: "Casa adificaré a tu." E per ço
2Re 7,28	les tues paraules són veras, car tu	has perlat al teu servicial aquestes bones
2Re 7,29	davant tu, car tu, Senyor,	has parlades e dites aquestes coses, e de
2Re 9,8	–E qui són jo servicial teu? Car	has guardat sobra un ca mort [*]. 9 E lo
2Re 9,11	Sibà al rey: –Senyor, axí com tu	has manat a mi, axí ho faré, e Mifibòsech
2Re 11,10	E dix David a Uries: –E tant camí	has anat, per què no ést anat a lla tua
2Re 12,9	encara més." 9 »Donchs, per què	has menysprada la paraula de nostre
2Re 12,9	la paraula de nostre Senyor [*] e	has mort ab coltell Uries, e la muller d'
2Re 12,9	Uries, e la muller d'aquell	has presa per muller? [*] 10 E per so diu
2Re 12,12	tu matex. 12 E, per so com tu	has fet açò amaguadament, jo faré so que
2Re 12,14	teu paccat, e no moràs. 14 Car tu	has fet blasfemar als anamichs lo nom de
2Re 12,14	aquesta paraula morà lo fill que tu	has . 15 E tornà-sa'n Natan [*]. E
2Re 13,4	aflaqueys [*], per què no dius què	has ? Dix Amon: –Són anamorat de Tamar,
2Re 13,10	en la cambra, e aquí donar-m'	has a manjar. E pres Tamar les farines e
2Re 13,16	te'n! 16 Respòs Tamar: –Ara com me	has haüda ma vols mal. Car molt major
2Re 13,16	ara vols fer a mi, que ço que ja	has fet. Per què'm gitas de la casa ne'm
2Re 19,5	en la casa del rey e dix-li: –Vuy	has confusos tots tos sarvicials, qui han
2Re 19,6	mal a aquells qui t'aman. E vuy	has mostrat que no has ànsia ne cura dels
2Re 19,6	t'aman. E vuy has mostrat que no	has ànsia ne cura dels teus prínceps [*].
2Re 19,7	los e satisfés-los del greuja que	has fet a ells. Jo jur a Déu que, si tu no
2Re 19,7	mal ne quant treball nangun temps	has haüt de la tua infantesa entrò ara. 8
2Re 19,28	sinó a la mort. Tu, senyor, emperò	has posat mi, servicial teu, als convits e
2Re 19,43	a vosaltras. Per què, donchs, tu	has feta a mi injúria e per què no dixéran
2Re 22,36	peus [*] [*]. 35 [*] 36 Tu, Senyor,	has donat a mi l'escut de la mia salut, e
2Re 22,40	e jauran sots los meus peus. 40 Tu	has sinyt mi de fortaleza en batalla. Tu,
2Re 22,41	aquells que'm contràstan. 41 Tu m'	has donats los meus anamichs a la part
2Re 22,48	48 Déu qui dónes a mi vanjances e	has gitats los pobles sots mi. 49 [*] [*]
2Re 24,3	Senyor anadescha al pobla, car tu	has ara aytant com ara n'has per so que
2Re 24,3	car tu has ara aytant com ara n'	has per so que sia doblat e puys tot
1Re 17,25	de aquells de Israell dix a David:	– Has tu vist aquest hom que és axit per
1Re 31,4	spaordit per la gran por que havia	haüda en la batalla. E axí Saül pres lo
2Re 1,4	4 [*] –Fas-ta a saber que hi ha	haüda gran batalla, e molts de aquells del
2Re 13,15	despuys que lla amor que lli havia	haüda . E dix-li Amon a Tamar: –Leve't e
2Re 13,16	16 Respòs Tamar: –Ara com me has	haüda ma vols mal. Car molt major scarn és
1Re 14,45	Nostre Senyor sàpia qu'ell no	haurà vuy nangun mal, car ell ha obrat uy
1Re 20,22	vé-te'n, car nostre Senyor t'	haurà deliurat. De les paraulles que yo e
2Re 22,42	cridaran a nostre Senyor, e no hy	haurà qui'ls faça sauls. 43 [*] de lla
2Re 24,13	e tu fugiràs, o per sert III dies	haurà pastilència e gran mort en la tua
1Re 10,4	altra, una canada da vi. 4 Com t'	hauran saludat, dar-t'han II pans, e tu
1Re 10,5	companya de lles profetes [*], e	hauran davant ells un saltiri e un tempen
1Re 30,22	lurs mullers e lurs fills, e com ho	hauran rabut, vajan-sa'n. 23 Dix David:

1Re 30,24	parts sa partiran, e aytant n'	hauran aquells qui són romasos en les
1Re 28,22	tu un bocí de pa per so que, com	hauràs manjat, sies forts e que pusques
2Re 24,13	–Açò diu nostre Senyor: O VII anys	hauràs fam en la terra o III mesos
2Re 12,28	e prin-la, per so com yo la	hauré guarejada, no digua hom que yo l'
1Re 11,9	vós als hòmens de Jabès [*]: “Vós	haurets demà salut com lo sol serà
2Re 11,16	Ories en aquell loch on sabia que	hauria major batalla e là on hauria pus
2Re 11,16	que hauria major batalla e là on	hauria pus forts hòmens. 17 [*] 18 E vench
2Re 4,4	temps. 4 Emperò Jonatàs [*] havia	haüt un fill qui era díbil e malalt en los
2Re 8,11	molt altra aur e argent que havia	haüt de moltes altres gents [*]. 12 [*] 13
2Re 19,7	ne quant treball nangun temps has	haüt de la tua infantesa entrò ara. 8
2Re 19,40	havia menat lo rey, e no hy havia	haüt sinó la meytat del poble d'Israell.
1Re 7,6	dia e diguéran: –A tu, Senyor,	havem paccat. Samuel jutjà los fills d'
1Re 12,19	Déu, per so que nós no muiram, car	havem ajustat mal a tots los nostres
1Re 15,15	lo sacrificàs al Senyor, ton Déu, e	havem mortes totes les altres coses. 16
1Re 17,12	fill de efrateu, [*] del qual nós	havem parlat davant, lo qual havia nom
1Re 20,23	De les paraules que yo e tu	havem dites, nostre Senyor sia entra mi e
1Re 20,42	-te'n en pau. Totes les coses que	havem jurades en lo nom de nostra Senyor
1Re 30,14	en la terra de Ceratí, e	havem aquí robat, e som anats contra Judà
1Re 30,14	Calep, qui són envers lo migdia, e	havem cramada la ciutat Sicalech. 15 Dix
2Re 5,6	contrets Quaix qui diu que: “Nós no	havem obs ajuda dels hòmens forts, tant és
2Re 19,42	anfalonits per aquesta cosa? Nós no	havem res manjat del rey, ne ha res donat
2Re 20,1	la corneta e la nafill e dix: –No	havem nós part en David. No havem haretat
2Re 20,1	–No havem nós part en David. No	havem haretat en lo fill de Asayí. Torna-
2Re 21,4	4 E diguéran los gabaÿtes: –Nós no	havem castió sobra aur ne sobra argent,
1Re 1,5	son ventra enaxí que no podia	haver infants. 6 E Fanennà la anguoxava
1Re 2,5	éran sadolats éran aloguats per	haver del pa, e aquells que [*] són
1Re 2,36	a una part, axí com un pravera deu	haver , per ço que yo manuch tan solament
2Re 6,19	fa de la millor farina que hom pot	haver , que hom frig ab oli, e anà-sa'n
1Re 5,10	hòmens [*] e diguéran: –Per què'ns	havets aduyta así l'arqua perquè lo déu
1Re 6,8	e los vaxells d'aur que vós li	havets pagat [*] e matets-ho en una
1Re 8,18	contra vostre rey, lo qual vós	havets alet, e nostro Senyor no oyrà vós
1Re 8,18	vós en aquell dia, per ço com vós	havets damanat rey. 19 E lo pobla no volch
1Re 10,19	reys qui us turmentàvan.” 19 E vós	havets gitat lo Senyor vostro, qui tot sol
1Re 10,19	tot sol ha vós salvats [*], e vós	havets dit: “No volem que axí sia, mes
1Re 10,24	24 Samuel dix a tot lo poble: –Vós	havets aquell que nostra Senyor ha elet. E
1Re 12,1	veu segons totes les coses que vós	havets parlades a mi, e yo he stabilit rey
1Re 12,5	rey n'és vuy tastimoni, que vós no	havets atrobat que jo us haja res fet [*].
1Re 12,13	vostre rey és present, lo quall vós	havets alet e damanat. Veus que nostre
1Re 12,17	pluges; lavors vós sabrets que vós	havets grans mals devant nostre Senyor,
1Re 12,17	mals devant nostre Senyor, car vós	havets damanat rey sobra vós. 18 Samuel
1Re 12,20	Samuel dix: –No hajats por. Si bé	havets fet aquest [*]. Mas no us vullats
1Re 12,24	varitat de tot vostro cor, car vós	havets vistes les grans meravelles qu'ell
1Re 14,33	a Saül [*]. Lo qual los dix: –Vós	havets trespasada la lig. Trestornats [*]
1Re 21,14	als seus servacials: –Vosaltres me	havets amanat hom orat! Per què ho havets
1Re 21,14	havets amanat hom orat! Per què ho	havets fet? 15 E dafàllan a nós hòmens
1Re 21,15	hòmens orats? E sols per so lo hy	havets amanat, que s'anfalonescha e que
2Re 2,5	de nostre Senyor Déu, qui	havets feta aquesta misericòrdia ab lo
2Re 2,5	ab lo senyor vostro Saül e	havets -lo soterrat. 6 Per sert, nostre
1Re 1,5	amava molt Anna, mas nostre Senyor	havia tanquat son ventra enaxí que no
1Re 1,6	faÿa ratret que nostre Senyor li	havia tanchat son ventra. 7 E axí ho faÿa

1Re 1,20	son nom Samuel, per ço car ella	havia damanat a nostre Senyor. 21 Aprés
1Re 1,21	sacrifici e lo vot qu'ell	havia fet. 22 E Anna no hy anà pas, car
1Re 2,5	hach [*] infants, e aquella que	havia molts fills fo malalta. 6 Nostra
1Re 2,13	vania com hom coïa la carn e	havia una losa ab III arpions en sa mà 14
1Re 2,18	nostre Senyor, e era infant, e	havia vastadura de li, la quall hom apella
1Re 3,15	tabernacla de nostra Senyor. Samuel	havia pahor de manifestar la visió a Elí.
1Re 3,21	Senyor volch aparer en Silló, on	havia stat ravellat a Samuel [*], e la
1Re 4,12	vench en Siló aquel dia matex e	havia son vastiment esquinçat e havia son
1Re 4,12	e havia son vastiment esquinçat e	havia son cap cubert de pols. 13 E com ell
1Re 6,14	e stech aquí. En aquell loch	havia una gran pedra, e ells tranchàran
1Re 6,19	plorà per so que nostra Senyor	havia farit lo migà pobla [*]. 20 Lavors
1Re 8,2	2 E son fill primer anjenrat	havia nom Joell, e lo sagon havia nom
1Re 8,2	havia nom Joell, e lo sagon	havia nom Abià, e fóran jutges en
1Re 9,1	un home del trip de Benjamín, qui	havia nom Chis, fill de Abiel, fill de
1Re 9,1	un home del trip de Benjamín, qui	havia molt gran força. 2 Aquell havia un
1Re 9,2	qui havia molt gran força. 2 Aquell	havia un fill, que havia nom Saül, alet e
1Re 9,2	força. 2 Aquell havia un fill, que	havia nom Saül, alet e bo, enaxí que no
1Re 9,2	nom Saül, alet e bo, enaxí que no	havia entre los fills d'Israell millor
1Re 9,9	so que nós anam sercant. 9 Encara	havia tal costuma en Israell que, com
1Re 9,15	a ells [*]. 15 Nostre Senyor	havia ravellat a Samuel [*] que Saül
1Re 9,15	que Saül vangés en la sua vanguda e	havia -li dit: 16 -[*] Yo tramatré damà a
1Re 9,17	a ell: -Aquest és l'home que yo t'	havia dit. Aquest senyorejarà sobra lo meu
1Re 9,22	loch en cap [*], car en lo convit	havia XXX hòmens. 23 Samuel dix al coch:
1Re 10,26	los cors dels quals nostra Senyor	havia toquats. 27 Mas los fills de Belial
1Re 13,1	1Re 13,Tit Capítol XIII 1 Saül	havia un fill que havia un any com ell
1Re 13,1	XIII 1 Saül havia un fill que	havia un any com ell comensà a regnar, e
1Re 13,8	's VII dies, axí com Samuell li	havia dit, e Samuel no vench en Galgalad,
1Re 13,22	era ab Saül e Jonatàs, son fill, no	havia [*] lança, fora Saül e Jonatàs [*].
1Re 14,2	un magraner qui era en lo camp. E	havia ab ell entorn DC hòmens. 3 E Achiàs,
1Re 14,4	anar a lla host dels falisteus	havia II grans pedras, e havia-hy scuys
1Re 14,4	falisteus havia II grans pedras, e	havia -hy scuys deçà e dellà a manera de
1Re 14,4	e dellà a manera de dens; l'una	havia nom Doce, e l'altra, Sene. 5 La un
1Re 14,20	la batalla. E cascú dels falisteus	havia girat son coltell contra son
1Re 14,25	tot lo pobla dejunà [*]. 25 [*] E	havia en un landa mel [*] 26 mas de por
1Re 14,41	E Déu donà la damostrança que so	havia fet Jonatàs e Saül, e lo poble ne
1Re 14,49	Jonatàs e Jesuí e Melchisua. Ell	havia II filles: la primera que anjendrà
1Re 14,49	II filles: la primera que anjendrà	havia nom Merob, e la manor, Michol. 50 E
1Re 15,12	Saül era vangut en Carmel e aquí	havia draçat un altar en senyal de sa
1Re 15,12	lles promeyes de la presa que ell	havia amanada de Amalech. Com Samuel fo
1Re 15,35	nostre Senyor sa panadia per ço com	havia fet Saül rey sobre lo poble d'
1Re 16,4	Samuel féu axí com nostre Senyor li	havia manat, e vench en Batlem, e los vels
1Re 17,4	bort de la val dels falisteus, que	havia nom Goliad, de Geth, lo qual havia
1Re 17,4	havia nom Goliad, de Geth, lo qual	havia VI colzes d'alt e I palm. 5 E havia
1Re 17,5	VI colzes d'alt e I palm. 5 E	havia un elm de aram sobra son cap, e era
1Re 17,12	nós havem parlat davant, lo qual	havia nom Ysaý, qui havia VIII fills e era
1Re 17,12	davant, lo qual havia nom Ysaý, qui	havia VIII fills e era lo pus vell hom que
1Re 17,21	[*]. 21 Car lo poble d'Israell	havia aparalada sa host per combatra; los
1Re 17,22	David lexà en les tendes so qu'él	havia portat [*] e corech là on davia éser
1Re 17,23	e dix aquelles paraules que debans	havia dites, e David les oyí. 24 [*] 25
1Re 17,39	si ell poria anar armat, e no hu	havia acostumat [*]. [*] 40 pres un bastó

1Re 17,40	e mès aquellas en una sportella que	havia ab si [*], e pres sa fona en sa mà e
1Re 17,57	Donchs com David sa'n tornà, que	havia ja mort lo falisteu, Abner lo pres e
1Re 18,20	amava una altra filla de Saül qui	havia nom Michol, e açò fonch dit a Saül e
1Re 20,33	Lavors antès Jonatàs que son para	havia dada santència que auciés David. 34
1Re 20,35	Jonatàs anà al camp, axí com ho	havia promès a David, e vench ab un infant
1Re 20,36	l'infant fou coragut là on Jonatàs	havia gitades les sagetes, Jonatàs [*]
1Re 21,6	del pa santificat, car no hy	havia pa, sinó tan solament de proposisió,
1Re 21,7	fresch e de calent. 7 En aquell dia	havia aquí un hom servicial de Saül dins
1Re 21,7	lo tabernacle de nostre Senyor, que	havia nom Odech, de Idumea, e era lo pus
1Re 28,20	de nostre Senyor e de Samuel e no	havia nanguna força, car no havían manjat
1Re 28,24	sobra lo lit. 24 E aquella fembra	havia un vadel pascual en la sua casa, e
1Re 30,12	e III nits havían pasades que no	havia manjat ne bagut aygua. 13 E dix-li
1Re 30,21	havían pogut saguir David, qui los	havia manat que romanguésan en lo torent
1Re 31,4	fort spaordit per la gran por que	havia haüda en la batalla. E axí Saül pres
2Re 1,1	David venc e tornà de la mort que	havia feta a Malech, e stech II dies en
2Re 1,2	vania de les tendes de Saül, qui	havia esquinsades sas vastadures e havia
2Re 1,2	havia esquinsades sas vastadures e	havia 's posada pols en lo cap. E
2Re 1,10	e aucís-lo axí com ell matex me	havia dit, car yo sabia e vaÿa qu'ell no
2Re 1,10	ne podia scapar a les nafras que	havia per tot lo cors. E prenguí la sua
2Re 1,13	fuyt de lles tendes de Israell e li	havia dites aquestes coses: -D'on ést,
2Re 3,23	era vangut al rey David e lo rey	havia 'l jaquit anar [*]. 24 E Joab antrà
2Re 3,37	tot lo poble d'Irael que lo rey no	havia consentit en la mort de Abner [*].
2Re 4,2	éran ab lo fill de Saül, e la un	havia nom Baanà e l'altra, Racap, fill de
2Re 4,4	aquel temps. 4 Emperò Jonatàs [*]	havia haüt un fill qui era díbil e malalt
2Re 4,4	díbil e malalt en los peus, car no	havia sinó V anys com vench misatga de
2Re 4,10	donàs loguer per la misatgeria que	havia feta. 11 Cant més ara, com hòmens
2Re 5,8	'n tots los jabuseus, car David	havia dit que aquell que aucíuria lo
2Re 5,12	conech David que nostre Senyor	havia confermat a ell en rey sobra Israell
2Re 5,12	en rey sobra Israell e nostra Seyor	havia axelçat lo regna da David sobra lo
2Re 5,13	fills e filles part de aquells que	havia . 14 E aquests són los noms de
2Re 6,8	fon fort trist e faló per ço com	havia mort Ozà, e aquell loch és apellat
2Re 6,12	al rey David que nostre Senyor	havia banaÿt Obededom e tota la sua casa
2Re 6,12	goig. E éran ab David VII cors, e	havia -hy sacrifici de vadell. 13 E, com
2Re 6,17	en lo mig loch que David ho	havia aparallat. Ofarí David ofersons
2Re 7,1	en la sua casa, e nostre Senyor	havia dat rapòs e pau de tota part de sos
2Re 8,8	aram en què ajustàvan la aygua, qui	havia nom Mar d'Aram, e féu collones a l'
2Re 8,9	Tou, rey de Amach, oyí que David	havia destrovida tota la força de Addàser.
2Re 8,10	saludàs e que li hagués gràcies com	havia combatut contra Adadàser e ll'havia
2Re 8,10	combatut contra Adadàser e ll'	havia mort, car Tou era anamich de Adàser.
2Re 8,11	Déu ab molt altra aur e argent que	havia haüt de moltes altres gents [*]. 12
2Re 9,2	faça misericòrdia per Jonatàs? 2 E	havia aquí un servicial de lla casa de
2Re 9,2	servicial de lla casa de Saül qui	havia nom Sibà, e lo rey apallà-lo e li
2Re 9,10	tostemps sobra la mia taulla. Sibà	havia XV fills e XX sarvacials. 11 E dix
2Re 9,12	Havia Mafibòsech un fill patit que	havia nom Michà, emperò tota la casa de
2Re 10,15	los sirienchs que Israell los	havia vançuts, ajustàran-sa tots, 16 e
2Re 11,18	en la batalla, axí com Joab li	havia dit. 19 [*] [*] 20-21 [*] 22 [*] 23
2Re 12,1	'm açò que jo't diré: Dos hòmens	havia en una ciutat, la un era rich, [*]
2Re 12,2	un era rich, [*] pobre. 2 E lo rich	havia molts bous e moltes ovelles, 3 e lo
2Re 12,3	e moltes ovelles, 3 e lo pobre no	havia res dell setglle sinó una ovella
2Re 12,3	setglle sinó una ovella patita que	havia comprada e puys havia-la nodrida

2Re 12,3	patita que havia comprada e puy	havia -la nodrida [*], e ella e sos fills
2Re 12,15	E nostre Senyor farí l'infant que	havia infantat Barsabé [*]. 16 E David féu
2Re 12,30	e aquella pasava un talent d'aur e	havia -hi pedres fort praciosas, e David
2Re 13,1	1 E [*] Absalon, fill de David,	havia fort bella germana, qui havia nom
2Re 13,1	havia fort bella germana, qui	havia nom Tamar. E sdavench-se que Amon,
2Re 13,15	de despuys que lla amor que lli	havia haüda. E dix-li Amon a Tamar:
2Re 13,22	parllar a Amon, [*] per ço que	havia despunçalada Tamar. 23 Aprés dos
2Re 13,30	tantost fo dit a David que Absalon	havia morts tots los fills del rey, «que
2Re 13,34	companya vanir per un pug que no	havia camí. 35 Dix Jonadab al rey: –Vet
2Re 19, 9	regonagué lo bé que David los	havia fet e deyan los uns als altres: –Lo
2Re 19,11	rey en la sua casa? Car tot Israell	havia damanat al rey que'll tornàsan en
2Re 19,18	que'll rey 18 per un loch on no	havia molta aygua, per ço que pasàsan a la
2Re 19,24	al rey ab gran barba, que no la s'	havia tosa ne s'havia lavada la cara ne
2Re 19,24	que no la s'havia tosa ne s'	havia lavada la cara ne les vestadures
2Re 19,32	era en adat de LXXX anys, e aquell	havia donada molta vianda al rey dementra
2Re 19,40	ab ell. Emperò tot lo poble de Judà	havia menat lo rey, e no hy havia haüt
2Re 19,40	de Judà havia menat lo rey, e no hy	havia haüt sinó la meytat del poble d'
2Re 20,1	XVIII 1 E esdavench-sa que aquí	havia un hom dell diable que havia nom
2Re 20,1	aquí havia un hom dell diable que	havia nom Ciba, fill de Bocrí [*], e
2Re 20,3	pres X concopines qu'ell	havia jaquides per guardar la casa, e mès
2Re 20,5	ajustar los hòmens [*] que David li	havia dit e stech més del terme que David
2Re 20,5	e stech més del terme que David li	havia posat. 6 E dix David a Abisay:
2Re 20,7	Feretí e tots quants hòmens forts	havia en Jerusalem, per so que encalsàsan
2Re 20,10	Amassà no's guardava d'ell ne	havia vist lo coltell que Joab portava.
2Re 21,8	rey los fills de Saül, los qualls	havia anjanrats da Rafà filla de Ay, ço és
2Re 21,8	e V fills de Marob [*], los quals	havia anjendrats a Adiell, fill de
2Re 21,11	11 E diguéran a David so que Rafà	havia fet, concopina de Saül. 12 E David
2Re 21,14	aquelles coses que'll rey los	havia manadas. Aprés de açò fet, nostra
2Re 21,15	David dafalia en la batalla –tant	havia combatut–, 16 Gesbí Denob, qui fou
2Re 21,16	spasa qui era feta poch de temps	havia . 17 Abysay fill de Servià ajudà a
2Re 21,20	en la qual batalla fou un hom que	havia VI dits en cascuna mà e en cascun
2Re 23,15	aygua de sisterna e dix: –Si hich	havia nangú qui'm donàs a beura da l'
2Re 24,9	ell rey, e atrobàran que en Israell	havia LXXXM homes forts d'armas [*] e
2Re 24,10	d'armes. 10 David panadí's com	havia comtat lo poble e dix David a nostre
2Re 24,19	de nostre Senyor Déu que Gad li	havia fet. 20 E Aurena guardà e vaé lo rey
2Re 9,12	enaxí com un dels fills del rey. 12	Havia Mafibòsech un fill patit que havia
1Re 8,6	desplach a Samuel, per tal com ells	havian dit: «Dóna a nós rey que nos
1Re 10,11	ells. 11 E, com ells, qui dabans l'	havian conagut, vaéran qu'ell era ab los
1Re 13,2	2 E Saül alegí a si IIIM hòmens e	havian ab ell IIM en Macinàs, en lo munt
1Re 13,19	nangú [*], car los falisteus los	havian gitats fores, per so que los
1Re 21,6	tan solament de proposisió, que	havian lavat davant nostra Senyor Déu, per
1Re 21,13	entre les mans d'aquells qui l'	havian amanat davant Chis. E feya aparès
1Re 28,3	la terra e aucís tots aquells qui	havian sparit fitònich en lo ventre. 4 E
1Re 28,20	e no havia nanguna força, car no	havian manjat pa en tot aquel dia. 21 [*]
1Re 30,1	los seus servecials, los amalacites	havian saltat de la part davers
1Re 30,1	davers tramuntana, en Sicalech, e	havian combatut Sicalech e havían-la
1Re 30,1	e havían combatut Sicalech e	havian -la cremada 2 e havían-sa'n
1Re 30,2	Sicalech e havían-la cremada 2 e	havian -sa'n manades les fembres catives
1Re 30,2	entrò a les majors. Emperò no	havian nangú mort, emperò anàvan-sa'n e
1Re 30,3	fills e filles e les mullers sa n'	havian manadas catius, 4 confortà's David

1Re 30,6	la ànima de cascú per so que se n'	havían manats fills e filles. Confortà's
1Re 30,10	romasos, que éran tan ujats, que no	havían pogut passar lo torent de Besor. 11
1Re 30,12	seu sparit, car III dies e III nits	havían pasades que no havia manjat ne
1Re 30,16	e feyan gran festa per goig que	havían de la presa que havían feta e de la
1Re 30,16	per goig que havían de la presa que	havían feta e de la roba que havían
1Re 30,16	que havían feta e de la roba que	havían anblada en la terra dels falisteus
1Re 30,18	aquelles coses que los amalichites	havían aportades e portà-sa-n'ho tot.
1Re 30,19	[*] e totes les coses sues qu'ells	havían aportades e portà-se-n'ho tot
1Re 30,19	e portà-se-n'ho tot que se n'	havían amanat. 20 E [*] lo bastiar [*]
1Re 30,21	per so com éran fort ujats e no	havían pogut saguir David, qui los havia
1Re 30,31	los quals David e los seus hòmens	havían habitat e estat. 31, Tit Capítol XXX
1Re 31,7	ciutats que aquells d'Israell	havían jaquides. 8 E quant vench altra dia
1Re 31,11	aquestes coses que'ls falisteus	havían fetas a Saül, 12 lavàran-sa tots
2Re 5,17	Axí oýran los falisteus que David	havían untat en rey en Israell, e pujàran
2Re 10,6	que gran injúria e gran scarn	havían fet a David, loguàran cavallers de
2Re 19,2	fill Absalon. 2 E la victòria que	havían haguda dels anamichs, lavors la
2Re 21,2	dells amorreus, car los d'Israell	havían jurat a ells que no'ls auciarían,
2Re 21,12	hòmens de Jabès de Galaad, qui'ls	havían amblats e lavats de la plaça de
2Re 21,12	la plaça de Betzan, en la qual los	havían panjats los falisteus com haguèran
2Re 21,13	haguèran mort Saül en Gelbor. 13 E	havían la ossa de Saül e de Jonatàs, fill
2Re 23,21	Aquest aucís un hom agepcià en què	havían gran esperança aquells qui éran ab
1Re 30,5	que lles làgrames los dafalíran. 5	Havían -sa'n manades II mullers de David
1Re 1,8	a tu millor que X fills, si tu los	havías ? 9 Donchs, com Anna hach bagut e
1Re 7,14	als fills d'Israell qu'ells	havien toltes [*]. Donques ell deliurà lo
2Re 2,4	que'ls hòmens de Jabès-Galaad	havien sotarat Saül. 5 Lavors tramès David
1Re 1,15	són fembra trob malaurada e yo no	he bagut vuy vi ne nanguna cosa qui puxa
1Re 1,16	una de les filles de Bolial, car jo	he parlat tro ara per multitut de ma dolor
1Re 1,28	e li requesí. 28 E per açò yo	he a ell donat a nostre Senyor a tots los
1Re 3,5	tu m'has apallat. Elí dix: –Yo no	he tu apellat. Torna-ta'n e dorm. E
1Re 3,6	apellat. Elí respòs: –[*] Yo no t'	he apallat. E torna-ta'n e dorm. 7 E
1Re 3,12	contra Elí totes les coses que yo	he parlades contra la sua casa. Yo
1Re 3,13	Yo comensaré a complir. 13 E li	he ja dit que jutjaré la sua casa per lo
1Re 9,8	dix lo serf a Saül: –Vet que yo	he la quarta part de un diner d'argent.
1Re 9,16	de la mà dels falisteus, car yo	he raguardat lo meu poble, e lo lur crit
1Re 10,18	Israel: –Lo Senyor [*] diu açò: “Yo	he amanat lo poble de Israell de Agipta e
1Re 10,18	lo poble de Israell de Agipta e us	he deliurats de les mans de aquells e de
1Re 12,1	lo poble d'Israell: –Veus que yo	he oýda la vostra veu segons totes les
1Re 12,1	que vós havets parlades a mi, e yo	he stablit rey sobra vosaltres, 2 e ara va
1Re 12,2	canut, e mos fills són ab vós. E yo	he stat e conversat de ma joventut ab vós
1Re 12,3	lo qual ha untat sobra vós, si yo	he tolt bou o asa, o si yo he acusat a
1Re 12,3	si yo he tolt bou o asa, o si yo	he acusat a tort, ne si yo he pres do [*],
1Re 12,3	o si yo he acusat a tort, ne si yo	he pres do [*], ne si he opromut algú e
1Re 12,3	ne si yo he pres do [*], ne si	he opromut algú e compdemnat aquell: uy jo
1Re 13,12	falisteus en Galgala [*], e yo no	he oferta nanguna oferta a nostra Senyor.”
1Re 15,2	les hosts diu: “Aquestes coses yo	he comtades, totes les coses que Amalech
1Re 15,11	dix a ell: 11 –Yo'm panet a mi yo	he stablit Saül rey, car ell ha desemparat
1Re 15,13	sies tu de nostre Senyor. Yo	he complida la paraula de nostre Senyor.
1Re 15,20	20 E Saül dix a Samuel: –Enans	he oýda la veu de nostre Senyor e són anat
1Re 15,20	per la qual m'ha ell tramès e	he amenat Gag, lo rey de Amalech, e he
1Re 15,20	he amenat Gag, lo rey de Amalech, e	he mort tot son poble. 21 Mas lo poble

1Re 15,24	sies rey. 24 Saül dix a Samuel: –Yo	he peccat, per ço com he traspasat lo
1Re 15,24	a Samuel: –Yo he peccat, per ço com	he traspasat lo manament de Déu e les
1Re 15,24	paraules tuas. He tamut lo pobla,	he obaÿt la lur veu. 25 Mes yo't prech
1Re 15,30	faça panitència. 30 Saül dix: –Yo	he paccat, mas ara honra tu a mi devant
1Re 16,1	tu a Ysayí de Batlem, per ço com yo	he provaÿt un de sos fills qui sia rey
1Re 16,7	la sua cara, [*] car no l'	he alet. [*] 8 Donchs Isahí apellà
1Re 16,12	-lo, car aquest és aquel que yo	he alet. 13 Donchs Samuel pres lo corn de
1Re 16,18	un de sos serfs e dix: –Vet que yo	he vist lo fill de Ysayí [*], que sap ben
1Re 17,10	[*]. 10 E lo falisteu dix: –Yo	he aontades [*] les companyes d'Israell
1Re 20,1	vench e parlà davant Jonatàs: –Què	he jo fet [*] a ton para, qu'él me vol
1Re 20,3	–Ton para sap sertament que yo	he trobada gràcia devant tos ulls. Per què
1Re 20,21	les sagetes un infant e dir-li-	he : “Vé, aporta las sagetes.” 22 Si yo
1Re 21,4	donar. 4 Al pravera respòs: –No	he pa de poble que puga donar. No he sinó
1Re 21,4	he pa de poble que puga donar. No	he sinó pa sant tan solament. Si los
1Re 21,8	cultell o lança, da'l-me, car no	he aportades les mies armas, car la
1Re 28,1	Israell. Dix Achís a David: –Jo	he sabut que tu e los hòmens teus axiràs
1Re 28,13	vist. Dix la fembra a Saül: –Déu	he vist qui pujava de la terra. 14 E dix-
1Re 28,15	traballat [*]? Dix Saül: –Per ço t'	he resusitat, car fort són en gran
1Re 28,15	ha volgut retra resposta. [*] E yo	he apallat tu per veura què faré. 16 Dix
1Re 29,3	ab mi per molts dies [*]? E yo no	he trobat en ell nangun mal del dia ensà
1Re 29,8	8 E dix David a Achís: –Què	he jo fet, e què has trobat en mi,
1Re 30,15	mans de mon senyor, e amanar-t'	he a aquesta companya. E jurà-li David
2Re 1,10	que tania en lo seu bras e yo ho	he aportat así a tu, senyor meu. 11 E
2Re 1,16	contra tu matex e ha dit: “Yo	he mort lo untat de nostra Senyor.” 17
2Re 1,26	mort. 26 E Jonatàs, frare meu, fort	he gran dolor e gran dol de tu, qui ést
2Re 3,8	sobra sos frares e parentats, e no	he liurat tu en les mans de David, e tu
2Re 5,19	–Vés, puja, e jo dar-los-	he en les tuas mans. 20 Lavors vench David
2Re 7,6	stigua e habit en ella, 6 car yo no	he habitat en casa del dia ensà que amané
2Re 7,6	de Agipta entrò al dia de vuy, mas	he anat en tabernacle e en tenda 7 en tots
2Re 9,9	Sibà, servicial de Saül, e dix: –Yo	he donat a Mifibòsech, fill de Jonatàs,
2Re 12,11	a tu les tues mullers e dar-les-	he a ton proïisma davant tu matex, e
2Re 12,12	açò amaguadament, jo faré so que t'	he dit davant tots quants són en Israell e
2Re 12,13	sol.” 13 E dix David a Natan: –Yo	he greument paccat danant nostre Senyor. E
2Re 12,27	tramès misatgers a David e dix: –Jo	he garejat e combatut contra Rabat; sagons
2Re 19,19	mies ne les poses en ton cor que yo	he fetes del dia ensà que tu ést partit de
2Re 19,28	tua taula. Donchs, yo, senyor, no	he clams justs ne poria més cridar. 29 Dix
2Re 19,35	lo rey en Jerusalem? 35 LXXX anys	he viscut vuy, senyor. Los meus senys d'
2Re 22,3	e salvador meu. 3 Déu meu fort, jo	he sparança en ell, scut meu e corn de la
2Re 22,20	amplesa e ha deliurat mi, car yo	he plagut al nostre Senyor. 21 [*]
2Re 22,22	mia mundícia de les mans. 22 Car yo	he tangudes les carreras de nostre Senyor,
2Re 22,22	les carreras de nostre Senyor, e no	he fet nangun coses males davant ell. 23
2Re 22,23	mi, e ells manaments d'él no	he moguts de mi matex. 24 [*] e guardaré
2Re 22,38	meus anamichs e destruir-los-	he e no me'n tornaré dentrò qu'ells haja
2Re 22,41	han aïrat, e jo destruir-los-	he . 42 Ells cridaran a nostre Senyor, e no
2Re 22,43	de places [*] e trancar-los-	he e faré'n peses manudes. 44 Tu salvaràs
2Re 23,3	de aquell, per la mia lengua. 3 Yo	he dit: Déu d'Israell ha parlat a mi, lo
2Re 24,10	a nostre Senyor Déu: –Senyor, jo	he paccat fort en aquest fet. Mas prech-
2Re 24,10	del teu servicial, car fort	he fet folament mes faenas. 11 E lavà's
2Re 24,17	poble: –Yo són, Senyor, aquell qui	he peccat e qui he fetes les iniquitats.
2Re 24,17	Senyor, aquell qui he peccat e qui	he fetes les iniquitats. Aquestes són les

1Re 15,24	de Déu e les paraules tuas.	He tamut lo pobla, he obaÿt la lur veu. 25
1Re 16,11	ha elet nangun de aquests. 11 [*]	– He yo encara vists tots tos fills? E
1Re 4,6	és aquest qui és en la host dels	hebreus ? E levors éls conaguéran que lla
1Re 4,9	a barons, que vós no serviscats als	hebreus axí com éls han sarvit a vós.
1Re 13,7	en coves e fosses [*]. 7 E los	hebreus pasàran flum Jordà, en la terra de
1Re 30,31	en Ater, 31 e aquells qui éran en	Hebron , e aquells qui éran en los altrás
2Re 2,1	E dix-li nostre Senyor: –En	Hebron . 2 Pujà, donchs, David e II mullers
2Re 2,10	la casa de Judà saguia David en	Hebron , 11 e fo senyor sobra la casa de
2Re 2,32	matí, com sa faÿa dies, fóran en	Hebron . 3, Tit Capítol III 1 E fo feta
2Re 3,2	2 E David engendrà fills en	Hebron , e lo primer anjenrat hach nom Amon
2Re 3,19	encara a Benjamín e anà-sa'n en	Hebron per so que parlàs a David totes
2Re 3,27	E com Abner fo vangut e tornat en	Hebron , Joab tirà'l a una part enmig de
2Re 5,13	E axí David, pus que fou vangut de	Hebron , pres concopines e mullers de
2Re 20,21	aquell, e nós partir-nos-	hem de lla ciutat. E dix la fembra a Joab:
2Re 23,4	e axí com la pluja fa brotar la	herba de lla terra, 5 no és tan gran la
1Re 4,10	en lo poble d'Iraell, car XXXM n'	hi hach, de morts d'hòmens a peu. 11 E l'
1Re 6,17	a nostra Senyor per lur pacat: Azot	hi donà una semblança [*]; e Gotza, altra;
1Re 9,4	per la terra de Benjamín, e no les	hi trobàran. 5 E com ells fóran vanguts en
1Re 10,23	amagat en sa casa. 23 Donchs ells	hi coraguéran e amanàran-lo, e stech en
1Re 11,7	de sos misatgers, qui deÿan: –Si n'	hi ha algú que no ísquan defora e no
1Re 14,17	–Guardats e anquarits qual de nós	hi és anat. E [*] trobàran que Jonatàs e
1Re 14,26	26 mas de por del sagrament no s'	hi acostàran. 27-28 [*] [*] 29-30 [*] 31
1Re 16,11	fills? E Ysayí dix [*]: –Encara n'	hi ha un manor qui guarda les ovelles. Dix
1Re 19,21	cosa fou anuniada a Saül, tramès-	hi [*] servents, los quals atrasí
1Re 20,31	regna no sarà teu. Donchs, tramit-	hi ara e amena'l-ma, car fill és de
1Re 20,38	a l'infant e dix-li: –Cur-	hi , vé tost e no t'aturs! E pres l'
1Re 21,6	nostra Senyor Déu, per so que n'	hi posàsan de fresch e de calent. 7 En
2Re 1,4	[*] 4 [*] –Fas-ta a saber que	hi ha haüda gran batalla, e molts de
2Re 5,17	en rey en Israell, e pujàran-	hi tots per so que cercàsan David. Oyí
2Re 8,3	fill de Roob, rey de Sobà, quant	hi anà per so que senyorejàs sobra lo flum
2Re 10,2	son para la féu a David. E tramès-	hi dels seus servacials qui l'aconortàsan
2Re 10,7	E com hach oït açò David, tramès-	hi Joab ab tota la sua host. 8 E axíran
2Re 11,4	de Uries ethey. 4 David tramès-	hi misatgers e féu-la vanir en casa sua
2Re 12,30	pasava un talent d'aur e havia-	hi pedres fort praciosas, e David posà-
2Re 20,6	an algunes ciutats e scapar-nos-	hia . 7 E Abisay partí's d'aquí, e anàran
1Re 21,9	vols, aporta'l-te'n, car no n'	hic ha sinó aquell. [*] –[*] Da'l-ma.
2Re 24,13	ço que ho digue en aquell qui m'	hic ha tramès. 14 E dix David a Gad
2Re 13,9	volch manjar. E dix Amon: –Ísquan	hich tots quants hich ha. E com tots fóran
2Re 13,9	dix Amon: –Ísquan hich tots quants	hich ha. E com tots fóran fora, 10 dix
2Re 23,15	David aygua de sisterna e dix: –Si	hich havia nangú qui'm donàs a beura da
1Re 4,8	8 –Guay a nós! Car ells no fóran	hir ni dabans tan alegres [*] lasos nós.
1Re 20,27	què no és vangut lo fill de Ysayí ni	hir [*] a menjar? 28 Respòs Jonatàs [*]:
1Re 21,5	parlam de fembres? Nós som guardats	hir e l'altra dia tercer, com anàvam. E
2Re 5,2	–Vet nós boqua tua e [*] som, 2 mes	hir e l'altra dia e de aquí anant, con
2Re 3,17	paraula als vells d'Israell:	– Hir e l'altra e lonch de temps ha que
2Re 5,11	Senyor era ab ell. 11 E lavors	Hiram , rey de Thir, tramès misatgers a
1Re 27,10	«En Judà, envers migjorn, e en	Hiramel , envers migdia [*].» 11 David no
2Re 11,1	com hach pasat un any, en temps de	hivern , que los reys sòlan anar a la
1Re 1,7	havia tanchat son ventra. 7 E axí	ho faÿa ella cascun any com lo dia vania
1Re 1,15	Déu, que no és pas axí com vós vos	ho pensats, car jo són fembra trob

1Re 2,14	so que la losa lavava, lo pravera	ho prania a sos obs. Enaxí ho faían ells a
1Re 2,14	pravera ho prania a sos obs. Enaxí	ho faían ells a tots aquells del pobla de
1Re 2,24	quals tot lo poble se plany? 24 No	ho fasats, car la fama que yo oig de vós
1Re 2,25	un home pecca contra un altra, Déu	ho pot perdonar; mes, si hom pecca contra
1Re 3,17	parlada. Yo't prech que tu no m'	ho salles per nanguna cosa. Déu farà a tu
1Re 6,8	vós li havets pagat [*] e matets-	ho en una patita caxa de prop l'archa e
1Re 6,10	a nós nangun mal [*]. 10 Doncs ells	ho féran en la manera dita [*]. 11 [*]
1Re 8,8	e han servit strayns déus, axí	ho fan a tu. 9 Donchs, tu ou ara lur veu,
1Re 9,24	así so qui és romàs. [*] Menja-	ho , car a tu és stat stujat asient com yo
1Re 11,9	los misatges e recomtàran-	ho als de Jabès, que n'hagren goig. 10
1Re 12,3	algú e compdemnat aquell: uy jo us	ho restituiré. 4 Ells respongueran: -Tu no
1Re 15,4	e oveles e àsans." 4 Donchs Saül	ho manà al poble, e comtà ells axí com hom
1Re 15,16	anit. E Saül li dix: -Digues-m'	ho . 17 Samuel li dix: -Donchs, ¿no fuist
1Re 16,2	-En qual manera yo iré? Car Saül	ho oyrà e ocir-m'ha. E nostre Senyor li
1Re 16,16	que ell viula [*] e que tu	ho sofiras pus laugerament. 17 Dix Saül a
1Re 16,20	de vi e un cabrit [*] e tramès-	ho per la mà de David, son fill, a Saül.
1Re 16,23	ell e confortava Saül, axí que ell	ho sofaria pus laugerament, e levors sa
1Re 18,24	bax de linatge! 24 E [*] tornàran-	ho a dir a Saül, e plaguèran a Saül. 25
1Re 18,25	a Saül. 25 [*] [*] Però él	ho feya ab intanció que liuràs David als
1Re 19,2	que auciesen David. [*] 2 E Jonatàs	ho descobrí a David e li dix: -Saül, mon
1Re 20,2	cosa gran ne pocha qu'ell no m'	ho digua. [*] 3 E altra vaguada [*] dix
1Re 20,4	[*]: -Tot quant tu digues a mi, tot	ho faré volantés. 5 E dix David a Jonatàs:
1Re 20,9	melícia de mon para complida, jo t'	ho faré a saber. 10 E dix David [*]: -Qui
1Re 20,10	saber. 10 E dix David [*]: -Qui m'	ho dirà [*]? 11 Dix Jonatàs [*]: -Vina ab
1Re 20,12	res de bé de tu, yo, aytantost, t'	ho fas a saber. 13 [*] Si, emperò, la
1Re 20,35	Jonatàs anà al camp, axí com	ho havia promès a David, e vench ab un
1Re 21,2	ab tu? 2 Dix David [*]: -Lo rey m'	ho manà, que nangú no sabés per què él ma
1Re 21,14	me havets amanat hom orat! Per què	ho havets fet? 15 E dafàllan a nós hòmens
1Re 28,23	pusques fer ton camí. 23 E Saül no	ho volc pendre e dix: -No manjaré. E los
1Re 30,18	havían aportades e portà-sa-n'	ho tot. E manà-se'n ses II mullers 19
1Re 30,19	havían aportades e portà-se-n'	ho tot que se n'havían amanat. 20 E [*]
1Re 30,22	lurs mullers e lurs fills, e com	ho hauran rabut, vàjan-sa'n. 23 Dix
2Re 1,10	que tania en lo seu bras e yo	ho he aportat así a tu, senyor meu. 11 E
2Re 3,18	vosaltres. 18 Donchs ara damanats-	ho e feis-ho, cor nostre Senyor parlà a
2Re 3,18	Donchs ara damanats-ho e feis-	ho , cor nostre Senyor parlà a David e dix:
2Re 6,17	en lo mig loch que David	ho havia aparallat. Ofarí David ofersons
2Re 7,21	coses e tan grans per ço que tu	ho donases a conèxer al teu servicial. 22
2Re 8,7	que aportava en lo coll e aportà-	ho tot en Jerusalem. 8 E aportà lo rey
2Re 9,11	axí com tu has manat a mi, axí	ho faré, e Mifibòsech manjarà pa sobra la
2Re 10,3	ne per honrament de ton para? Ans	ho han fet perquè vèjan e que sa sguàrdan
2Re 13,6	te'n do elavors. 6 E Amon féu-	ho axí. E com lo rey lo vench vasitar, dix
2Re 13,13	en Israell. Fé axí, germà: diu-	ho al rey, e ell no t'ho nagarà. 14
2Re 13,13	germà: diu-ho al rey, e ell no t'	ho nagarà. 14 Emperò Amon no's volch star
2Re 19,31	-lo d'aquí avant, si lo rey	ho volgués. 32 Emperò Batzalai era fort
2Re 19,38	e tot so que damanaràs a mi, jo t'	ho daré. 39 Com lo rey e tot lo poble hach
2Re 21,2	los gabonites. 2 [*] e dix-los-	ho . Emperò los gabonites no són dels fills
2Re 21,2	-los auciura e los aucis quax qui	ho fa per amor dels fills de Israell e de
2Re 23,15	en Batlem, de prop la porta, fort	ho grairia. 16 E lavors anàran tres forts
2Re 24,13	e veges què volls, per ço que	ho digue en aquell qui m'hic ha tramès.
2Re 24,23	holocaust. 23 E oferí so e donà-	ho al rey, aquestas coses, e dix: -Nostre

2Re 24,24	que axí sia com tu vols, ans t'	ho compraré per just preu e ofaré a nostre
1Re 16,5	li: –Véns tu per pau? 5 E ell dix:	– Hoch , [*] e són vangut per sacrificar a
1Re 13,9	e sacrificis [*]. E ell ofarí	holocaust . 10 E com hach complit d'ofarir
1Re 15,12	tot dret a Saül, e Saül ofaria	holocaust a nostre Senyor de lles promeyes
2Re 24,22	de bous a cremar axí com a lenya en	holocaust . 23 E oferí so e donà-ho al
1Re 6,15	Los hòmens de Betzames ofaríran	holocausts e sacraficàran sacrificis a
1Re 13,9	9 Donchs Saül dix: –Aportats a mi	holocausts e sacrificis [*]. E ell ofarí
1Re 15,22	dix: –Donchs, ¿nostre Senyor vol	holocausts e sacrificis, com no l'
1Re 1,1	de Reys. 1, Tit Capítol primer 1 Un	hom fo de la ciutat de Ramathaimsofim, qui
1Re 2,6	Senyor dóna mort e vida, ell mena	hom a infern e torna. 7 Nostra Senyor dóna
1Re 2,13	lo serf del prevere vania com	hom coïa la carn e havia una losa ab III
1Re 2,18	e havia vastadura de li, la quall	hom apella ephot. 19 E sa mara li feya una
1Re 2,25	altra, Déu ho pot perdonar; mes, si	hom pecca contra Déu, qual pragará per
1Re 2,36	en la tua casa, sí covandrà que	hom prech per él, e qu'ell que ofira un
1Re 4,12	morts [*]. 12 Asdavench-sa que un	hom de la host del trip de Benjamín vench
1Re 9,2	entre los fills d'Israell millor	hom que ell, e ell era pus alt que tot lo
1Re 9,6	ciutat ha un home de Déu e és noble	hom , e tot so qu'ell diu sdevé meyns de
1Re 9,8	un diner d'argent. Donem-la a l'	hom de Déu per so qu'ell anseny a nós so
1Re 10,6	ensemps e tu seràs mudat en altra	hom . 7 Com tots aquests senyals saran
1Re 10,24	ha elet. E no és en tot lo poble	hom que sia semblant a ell. Tot lo poble
1Re 11,13	-los. 13 E Saül dix: –Null	hom no sarà mort en aquest dia de uy, car
1Re 13,14	Nostra Senyor [*] aquest un	hom sagon son cor e nostra Senyor ha
1Re 13,19	[*]. 19 E en aquell temps no podia	hom trobar farer nangú [*], car los
1Re 13,22	dia de la batalla fo vangut, null	hom de tot lo poble qui era ab Saül e
1Re 15,4	manà al poble, e comtà ells axí com	hom comta anyells, e trobà CC millie
1Re 15,15	e al millor bastiar, per ço que	hom lo sacreficàs al Senyor, ton Déu, e
1Re 15,29	per panitència, ne ell no és	hom , que faça panitència. 30 Saül dix: –Yo
1Re 16,18	Ysayí [*], que sap ben viular, e és	hom qui ha gran força e sap ben combatra,
1Re 16,18	ben combatra, e savi [*] e molt bel	hom , e nostre Senyor és ab ell. 19 Saül
1Re 17,12	havia VIII fills e era lo pus vell	hom que fos en lo temps de Saül. 13 E los
1Re 17,25	dix a David: –Has tu vist aquest	hom que és axit per ontar lo poble d'
1Re 17,33	ell, car tu ést infant, e ell és	hom combatador de sa infantesa ensà. 34-36
1Re 18,17	no daman a tu sinó que sies forts	hom , e fes les batalles de nostra Senyor.
1Re 18,18	aciurian.» 18 David dix [*]: –Quin	hom són [...] Israell, que yo sia gendre de
1Re 20,18	–Demà saran calendes e sercarà	hom tu 19 dentrò a la barena, car no siurà
1Re 20,27	sagon dia [*], encara no sech nul	hom alà on solia seura David. E dix Saül a
1Re 21,1	vangut tot sol, que no vangut null	hom ab tu? 2 Dix David [*]: –Lo rey m'ho
1Re 21,2	sabés per què él ma tramès, ne null	hom no sàpia [*] que són vangut [*]. 3
1Re 21,7	7 En aquell dia havia aquí un	hom servicial de Saül dins lo tabernacle
1Re 21,14	–Vosaltres me havets amanat	hom orat! Per què ho havets fet? 15 E
1Re 27,9	terra de aquells e no hy jaquí null	hom viu ne nanguna fembra. E prania
1Re 29,4	a Achís: –Torn-se'n aquex	hom e stigua en son loch [*] e no daval ab
1Re 30,22	-lo pacificablament. 22 E dix un	hom malvat e desestruch qui era dells
1Re 30,24	en les mans nostres. 24 Ne nangun	hom no oja sobra aquestes paraules. Per
2Re 1,2	2 e en lo III dia aparech un	hom que vania de les tendes de Saül, qui
2Re 1,3	David. 3 E dix David en aquell	hom : –D'on véns? E dix aquell hom: [*] 4
2Re 1,3	hom: –D'on véns? E dix aquell	hom : [*] 4 [*] –Fas-ta a saber que hi
2Re 1,5	són morts. 5 E dix David en aquell	hom [*]: –Com sabs tu que mort sia Saül e
2Re 1,13	ab coltell. 13 Dix David en aquell	hom qui era fuyt de lles tendes de Israell
2Re 1,13	E aquell li dix: –Yo són fill de un	hom strany de la terra de Amalech. 14 Dix

2Re 4,11	malvats e desestruchs han mort un	hom que no maria mal en res e dormia sobra
2Re 5,8	de la sua cavallaria. E per ço diu	hom : «Lo sech ne lo contret no antraran en
2Re 6,19	casquí d'aquells d'Iraell, cascut	hom e cascuna fembra, una foguasa de pa e
2Re 6,19	rostida e un patit de manjar que	hom fa de la millor farina que hom pot
2Re 6,19	que hom fa de la millor farina que	hom pot haver, que hom frig ab oli, e anà
2Re 6,19	farina que hom pot haver, que	hom frig ab oli, e anà-sa'n casquí a la
2Re 12,4	filla. 4 »E un palagrí (ço és, un	hom de camí) vench-se'n al rich, e al
2Re 12,5	fo fort irat e falló contra lo rich	hom e dix a Natan: –Viva nostra Senyor,
2Re 12,5	Natan: –Viva nostra Senyor, car l'	hom que axò ha fet deu morir 6 e deu retra
2Re 12,7	7 Dix Natan a David: –Tu ést l'	hom qui ha fet açò. E diu nostre Senyor
2Re 12,28	com yo la hauré guarejada, no digua	hom que yo l'haja presa ne jo no haja lo
2Re 12,31	na molts en formes de fust axí com	hom fa las ragoles. E açò matex féu David
2Re 13,3	era gran amich de Amon, e era	hom fort savi, 4 e dix Jonadab a Amon:
2Re 13,12	car lo que tu vols fer, null	hom no hu gosa fer [*]. Prec-ta que no
2Re 19,22	[*]? [*] Per sert, vuy no morà null	hom [*]. 23 E jurà-li David que no
2Re 19,32	en les tendes, car era fort rich	hom . 33 E dix lo rey a Basalay: –Vina ab
2Re 20,1	E esdavench-sa que aquí havia un	hom dell diable que havia nom Ciba, fill
2Re 20,21	destrovescha la ciutat! 21 Mas un	hom del munt de Afraÿm, qui és apallat
2Re 21,4	sua, ne volem que sia mort nangun	hom de la casa sua ne de la casa de
2Re 21,9	cayguéran morts tots ensemps com	hom comensa les mesas, ço és, en la
2Re 21,9	mesas, ço és, en la primera, con	hom comensa los ordis. 10 E Rafà, mara
2Re 21,20	en Gech, en la qual batalla fou un	hom que havia VI dits en cascuna mà e en
2Re 22,26	seus vulls. 26 Tu saràs sant ab	hom sant e ab hom fort seràs acabat. 27 E
2Re 22,26	26 Tu saràs sant ab hom sant e ab	hom fort seràs acabat. 27 E ab hom alet
2Re 22,27	e ab hom fort seràs acabat. 27 E ab	hom alet seràs alet e ab hom desestruch
2Re 22,27	27 E ab hom alet seràs alet e ab	hom desestruch seràs desestruc. 28 E tu
2Re 22,46	a mi. 45 [*] 46 Los fils de l'	hom strany són scampats e són tirats en
2Re 22,49	contràstan. Tu daliuraràs mi de l'	hom malvat. 50 E per açò, Senyor, yo
2Re 23,1	dix David, fill de Ysay: «Dix l'	hom al qual és feta la promisió de l'
2Re 23,6	seran arenquats, e no'ls pendrà	hom ne'ls lavarà de terra hom ab les
2Re 23,6	pendrà hom ne'ls lavarà de terra	hom ab les mans. 7 E si nangú los volrà
2Re 23,20	20 E Banÿas, fill de Joadà, qui fou	hom forts e de grans obres, de Capsael.
2Re 23,21	de Capsael. [*] 21 Aquest aucís un	hom agepcià en què havían gran esperança
2Re 24,16	da prop la era d'Auvena, qui era	hom jabuseu. 17 E dix David a nostre
2Re 1,8	-ma: »–Qui ést, tu? »E yo diguí:	»– Hom melechita. 9 »E dix-ma Saül: »–Stà
1Re 1,3	e Anna no hach nangú. 3 E aquell	homa anava de la sua ciutat per [*]
1Re 2,27	a Déu e als hòmens. 27 Donchs un	homa de Déu vench a Elí e dix a ell:
1Re 9,7	Mas qual cosa portarem nós a l'	homa per presentalla? [*] 8 Altra volta
1Re 9,10	Els anàran en la ciutat on era l'	homa de Déu. 11 E com muntàran [*], ells
1Re 14,24	lo poble, dix: –Maleÿt sia aquell	homa que menjarà pa dentrò al vespra, fins
1Re 28,14	és la sua forma? Dix la fembra:	– Homa vel, vastit d'un mantel. Entès Saül
1Re 2,25	fets paccar lo poble [*]. 25 Si un	home pecca contra un altra, Déu ho pot
1Re 3,11	stabliment en Israell, que casquí	home oja ab II orelles [*]. 12 En aquell
1Re 9,1	VIII 1 En aquell temps era un	home del trip de Benjamín, qui havia nom
1Re 9,1	Sarech, fill de Ephia, fill de un	home del trip de Benjamín, qui havia molt
1Re 9,6	–Vet que en aquesta ciutat ha un	home de Déu e és noble hom, e tot so qu'
1Re 9,16	16 –[*] Yo tramatré damà a tu un	home de la terra de Benjamín, e tu untaràs
1Re 9,17	Senyor dix a ell: –Aquest és l'	home que yo t'havia dit. Aquest
1Re 16,16	Mana a tos serfs [*] que sèrquan un	home que sàpia sonar rauta davant tu, que,
1Re 16,17	Saül a sos serfs: –Sercats a mi un	home que son rauta o viula e manau-lo.

1Re 17,8	no són yo falisteu [*]? Elegits un	home de vosaltres qui's conbata ab mi
1Re 18,23	éser jendre de rey? Jo són pobre	home e bax de linatge! 24 E [*] tornàran-
1Re 27,11	11 David no gaquia a vida fembra ne	home , ne'n manava nangun en Jech, car
1Re 30,11	torent de Besor. 11 E trobàran un	home en un camp, de Agipta, e amanàran-
1Re 2,4	les penses. 4 Lo arch dels forts	hòmens és sobrat, e los febles són
1Re 2,26	e muntuplicava e playà a Déu e als	hòmens . 27 Donchs un homa de Déu vench a
1Re 4,2	fóran morts per los camps [*] IIIIM	hòmens . 3 E lo poble d'Israell se'n
1Re 4,10	car XXXM n'hi hach, de morts d'	hòmens a peu. 11 E l'archa de Déu fou
1Re 5,3	prop de Dagon, lur déu. 3 E com los	hòmens de Assot se lavàran per lo matí en
1Re 5,6	nostro Senyor sa agreujà sobra los	hòmens d'Azot [*] e farí Zaot en les pus
1Re 5,7	fo feta en la ciutat. 7 E com los	hòmens de Azot vaéran aquesta plagua,
1Re 5,9	podridas de mal de morenes. Los	hòmens de Getum feren consell e féran así
1Re 5,10	Senyor en Caron. [*] Cridàran los	hòmens [*] e diguéran: –Per què'ns havets
1Re 5,12	molt agreujada sobra ells, car los	hòmens qui no éran stats morts éran farits
1Re 6,13	ni a la sinestra [*]. 13 E los	hòmens de Betzames culían forment en una
1Re 6,15	-la sobra la gran pedra. Los	hòmens de Betzames ofaríran holocausts e
1Re 6,19	19 E nostra Senyor farí dels	hòmens de Betzames, per so com haguéran
1Re 6,19	vista de la sua archa, entrò a LXX	hòmens armats e LM hòmens de migàn poble.
1Re 6,19	entrò a LXX hòmens armats e LM	hòmens de migàn poble. E lo poble plorà
1Re 6,20	pobla [*]. 20 Lavors diguéran los	hòmens de Betzames: –Qual porà star devant
1Re 7,1	1Re 7,Tit Capítol VII 1 Donch los	hòmens de Cariariarim vanguéran e
1Re 9,22	cap [*], car en lo convit havia XXX	hòmens . 23 Samuel dix al coch: –Aporta
1Re 10,2	saràs partit de mi, tu atrobaràs II	hòmens prop lo vas de Ratsell, en les
1Re 10,3	seràs vangut al roura de Tabor, III	hòmens trobaran aquí tu, los quals
1Re 11,1	ha nom Jabès de Galaad, e tots los	hòmens de Jabès diguéran a Naàs: –Raeb-
1Re 11,3	diguéran a ells los pus vells	hòmens de la ciutat de Jabès: –Dóna a nós
1Re 11,8	d'Israell fóran per nombra CCCM	hòmens , e als fills de Judà, XXXM. 9 E
1Re 11,9	éran vanguts: –Enaxí direts vós als	hòmens de Jabès [*]: “Vós haurets demà
1Re 11,15	nostre Senyor. E Saül e tots los	hòmens de Israell haguéran aquí gran goig
1Re 13,2	II anys. 2 E Saül alegí a si IIIM	hòmens e havían ab ell IIM en Macinàs, en
1Re 13,5	per conbata, e fóran XXXIIIIM	hòmens de caretas e VIM cavallers, e tot
1Re 13,15	qui era ab ell, e fóran trobats DC	hòmens . 16 Ab Saül e ab Jonatàs, son fill,
1Re 14,2	lo camp. E havia ab ell entorn DC	hòmens . 3 E Achiàs, fill de Chirop, frare
1Re 14,14	e son scuder féran fo entorn XX	hòmens en mig jornal de bous, ço és, tant
1Re 14,22	22 [*] E era Saül ab entorn de XXM	hòmens . 23 E nostra Senyor salvà aquell
1Re 14,52	a si tots aquels qu'él vaia éser	hòmens forts e covinents a batalla. 1Re
1Re 15,3	de les sues coses, mes auciu	hòmens e fembres, grans e patits, e bous e
1Re 15,4	comta anyells, e trobà CC míllie	hòmens [*] e XM hòmens del trip de Judà. 5
1Re 15,4	e trobà CC míllie hòmens [*] e XM	hòmens del trip de Judà. 5 E com Saül fos
1Re 18,13	de si e féu-lo conestabla de M	hòmens . Ell anava e vania davant lo poble.
1Re 18,27	lavà e anà-sa'n a Acaron ab los	hòmens qu'éran desots ell e aucís dels
1Re 18,27	ell e aucís dels falisteus CC	hòmens e pres les sircusions e aportà-
1Re 21,15	ho havets fet? 15 E dafállan a nós	hòmens orats? E sols per so lo hy havets
1Re 27,2	2 Lavà's David e anà-sa'n ab DC	hòmens qui éran ab ell a Achís, fill de
1Re 27,3	David ab Chis a Gech. E ell e sos	hòmens e tota la sua casa e II mullers de
1Re 27,8	mesos. 8 E pujà David e los seus	hòmens [*] a Getzurí e a Geterí e als
1Re 28,1	a David: –Jo he sabut que tu e los	hòmens teus axiràs ab mi en les tendes. 2
1Re 28,8	altres, e anà-sa'n là ell e II	hòmens ab ell, e una nit vanguéran a la
1Re 29,2	de M en M. Emperò David e los seus	hòmens éran en la darera companya ab
1Re 29,11	-vos-en. 11 E axí David e los	hòmens qui éran ab él levàran-sa [*]

1Re 30,9	han tolta. 9 Lavà's David e DC	hòmens qui éran ab ell e venguéran entrò
1Re 30,17	dia, e no n'scapà nangú sinó CCCC	hòmens jóvens qui pujàran en los camels e
1Re 30,31	en los quals David e los seus	hòmens havían habitat e estat. 31, Tit
1Re 31,3	de Saül. 3 [*] e ancalsàran los	hòmens que traían ab sagetas e
1Re 31,12	12 lavàran-sa tots los pus forts	hòmens e anàran tota la nit e praséran lo
1Re 31,12	de Besan penjats, e vanguéran los	hòmens de Jabès-Galaad e cramàran Basan.
2Re 1,11	les sues vestadures, e tots los	hòmens qui éran ab ell faéran alò matex.
2Re 1,18	de Saül. 18 Manà David a tots los	hòmens de Judà que ansanyàsan a sos fills
2Re 1, 21	reportat e destròvit l'escut dels	hòmens forts, l'ascut de Saül, axí com si
2Re 1,27	O Déu, e com són morts e caüts los	hòmens forts! E com són axí caüdes e
2Re 2,3	axí també pujàran ab David tots los	hòmens qui anàvan ab ell, cascú ab tot son
2Re 2,4	Judà. E digueren a David que'ls	hòmens de Jabès-Galaad havien sotarat
2Re 2,5	5 Lavors tramès David misatges als	hòmens e dix-los: –Baneÿts siats,
2Re 2,17	sa gran ramor e gran batalla e los	hòmens de David encalsàran Abner e los
2Re 2,17	David encalsàran Abner e los seus	hòmens . 18 E éran aquí III fills de
2Re 2,31	servicials de David auciéran dels	hòmens de Benjamín e de aquells qui éran
2Re 3,20	20 E vench a David en Habron ab XX	hòmens . David féu gran convit a Abner e a
2Re 3,33	Abner, sies mort axí com mòran los	hòmens veses e poruchs. 34 Les tuas mans
2Re 3,39	de aquest qui mort és. E aquests	hòmens fills de Servià fort ma són durs e
2Re 4,2	tot Israell fo fort torbat. 2 E II	hòmens prínceps dels ladres éran ab lo
2Re 4,11	havia feta. 11 Cant més ara, com	hòmens malvats e desestruchs han mort un
2Re 5,6	que: “Nós no havem obs ajuda dels	hòmens forts, tant és fort la ciutat
2Re 6,2	'n ell e tot lo pobla ab ell dels	hòmens de Judà, per ço que portàsan la
2Re 8,4	part d'aquells MDCC a cavall e XXM	hòmens a peu, ell féu sagar los nirvis a
2Re 8,5	rey de Sobà, e David aucís dels	hòmens de Síria XXIIM. 6 David posà
2Re 8,13	hach presa Síria e hach morts XIIM	hòmens en la val de les Salines e XXIIIM
2Re 10,6	de Síria e de Roob e de Sobà XXM	hòmens , e M hòmens a caval haguéran del
2Re 10,6	de Roob e de Sobà XXM hòmens, e M	hòmens a caval haguéran del regne de
2Re 10,6	de Maasà, e del rey Istob XIIM	hòmens d'armas. 7 E com hach oït açò
2Re 11,16	batalla e là on hauria pus forts	hòmens . 17 [*] 18 E vench lo misatja a
2Re 12,1	–Jutja'm açò que jo't diré: Dos	hòmens havia en una ciutat, la un era
2Re 12,17	sobra la terra. 17 E vanguéran los	hòmens asanats de la sua casa e forsàran-
2Re 19,16	Geminí, de Baürim, e davallà ab los	hòmens de Judà e axí a carera al rey 17 ab
2Re 19,17	Judà e axí a carera al rey 17 ab M	hòmens de Benjamí e Sibà, sarvacial de la
2Re 19,41	d'Israell. 41 Lavors tots los	hòmens del poble d'Israell anàran-sa'n
2Re 19,41	rey e diguéran-li: –Per què los	hòmens de Judà, frares nostres, han amblat
2Re 19,41	a Jordà sens nós e tots los teus	hòmens ab tu? 42 E respóngéran los hòmens
2Re 19,42	hòmens ab tu? 42 E respóngéran los	hòmens de Judà: –Car més atany a mi que a
2Re 19,43	a nós. 43 E respòs Israell als	hòmens de Judà e dix-los: –X parts són
2Re 19,43	resposéran malament e dura los	hòmens de [*] Israell. 20, Tit Capítol
2Re 20,2	sa'n ab Siba fill de Bocrí. E los	hòmens [*] anàran-sa'n en Jerusalem ab
2Re 20,4	vanir de así a III dies tots los	hòmens de Judà e tu sies present ací ab
2Re 20,5	ells. 5 E anà Massè per ajustar los	hòmens [*] que David li havia dit e stech
2Re 20,7	's d'aquí, e anàran ab ell los	hòmens de Joab e de Theretí e de Feretí e
2Re 20,7	Theretí e de Feretí e tots quants	hòmens forts havia en Jerusalem, per so
2Re 20,14	dentrò a Abella. E Joab e tots los	hòmens forts d'Irraell 15 vanguéran en
2Re 21,12	fill seu, e tolch-los als	hòmens de Jabès de Galaad, qui'ls havían
2Re 21,15	de Israell. E David e los seus	hòmens combatían los falisteus. Dementre
2Re 21,17	lo falisteu. E lavors juràran los	hòmens de David e diguéran: –Ja de vuymés
2Re 22,28	sau lo poble [*] e humiliaràs los	hòmens ergullosos ab los teus vulls. 29

2Re 23,3	mi, lo fort d'Israell, Senyor dels	hòmens , senyorajador just en tamor dels
2Re 23,3	senyorajador just en tamor dels	hòmens , en tamor de nostre Senyor Déu, 4
2Re 23,8	res.» 8 Aquests són los noms dels	hòmens forts de David: David saent en la
2Re 23,8	verm del fust, e ell ne aucís DCCC	hòmens sol una veguada que anà a lla
2Re 23,9	Ahoi, qui era un dels III forts	hòmens qui éran ab David com lo sprovàran
2Re 23,10	en la batalla. 10 Car, com los	hòmens de Israell fóran pujats en aquell
2Re 23,16	16 E lavors anàran tres forts	hòmens e destróviran les tendes dels
2Re 23,17	bauré jo la sanch de aquests	hòmens qui són anats e beuré lo parill de
2Re 23,17	no'l volch beura. E asò faeren III	hòmens qui éran molt forts. 18 E Abisay,
2Re 23,18	qui lavà la lansa sua contra CCC	hòmens , los quals aucís, e fou nomanat 19
2Re 23,19	III. E fo príncep de aquells III	hòmens , no vench entrò als III primers. 20
2Re 23,23	23 e aquest fou anomanat entra III	hòmens forts qui éran entre XXX hòmens qui
2Re 23,23	III hòmens forts qui éran entre XXX	hòmens qui éran maravalosament forts.
2Re 24,1	dix David a Joab: –Vé e nombra los	hòmens d'Israell e de Judà. 2 E dix lo
2Re 24,9	d'aquells de Judà LXM axí matex	hòmens forts d'armes. 10 David panadí's
2Re 24,15	stàvan de Dan entrò a Bersabe LXXM	hòmens . 16 E com l'àngel de nostre Senyor
2Re 24,9	que en Israell havia LXXXM	homes forts d'armas [*] e atrobàran d'
1Re 15,30	30 Saül dix: –Yo he paccat, mas ara	honra tu a mi devant los vells de mon
2Re 10,3	ne aconselladors per amor ne per	honrament de ton para? Ans ho han fet
2Re 21,19	ço com en moltes maneras axemplà l'	honrament de nostre Senyor és dit
1Re 2,29	en lo meu temple? [*] E tu has	honrats més tos fills que a mi. 30-34 [*]
1Re 11,11	e antrà en mig loch de la host a	hora de matinas e aucís los fills de Amon,
2Re 4,5	qui dormia en lo seu lit en la	hora del migdia. E la portera, qui stava
1Re 17,6	VM sicles d'aram. 6 E calçava unes	hosses d'aram, e un scut d'aram li
1Re 4,2	venguéran en Afet 2 e ordonaren lur	host contra lo poble d'Israell. E com la
1Re 4,6	e quin crit és aquest qui és en la	host dels hebreus? E levors éls conaguéran
1Re 4,6	de nostra Senyor és vanguda en la	host . 7 Donchs éls [*] [*] [*] gamagàran e
1Re 4,12	12 Asdavench-sa que un hom de la	host del trip de Benjamín vench en Siló
1Re 10,5	nostre Senyor, on ha una posta d'	host dels falisteus, e com tu seràs intrat
1Re 10,26	en Gabaoch, e una partida de lla	host se n'anà ab ell, los cors dels quals
1Re 11,11	III parts e antrà en mig loch de la	host a hora de matinas e aucís los fills
1Re 13,17	17 E III companyes isquéran de la	host dels falisteus per robar alguna cosa
1Re 14,1	son scuder: –Pasem sobra la	host dels falisteus qui és ultra aquest
1Re 14,4	loch on Jonatàs volia anar a lla	host dels falisteus havia II grans pedras,
1Re 14,15	15 E fo fet un gran miracle per la	host [*]. E tots los falisteus [*] sa
1Re 14,15	[*] sa esbalaýran, e tota la lur	host fou torbada [*]. E açò fou axí com un
1Re 14,19	[*] Axí un gran brogit vench en la	host dels falisteus, [*] e lavors [*] Saül
1Re 14,48	48 E com ell hach ajustada sa	host , ell vencé Amalech, e deliurà los
1Re 17,1	1 E los falisteus ajustàran lur	host per combatra e venguéran en Sacot,
1Re 17,2	val de Terebinti e andresàran lur	host e venguéran contra los falisteus. 3 E
1Re 17,8	ell. 8 E stava e cridava en la	host dels fills d'Israell: –Per què sots
1Re 17,20	al loch que ha nom Magala, e la	host qui era axida defora les tendes per
1Re 17,21	poble d'Israell havia aparalada sa	host per combatra; los falisteus [*] d'
2Re 8,16	fill de Servià era senyor sobre la	host , e Josafat [*] era scrivà, 17 e
2Re 10,7	tramès-hi Joab ab tota la sua	host . 8 E axíran los fills de Amon e
2Re 10,8	los fills de Amon e posàran la sua	host davant la porta, e Sirus de Soboà e
2Re 11,25	[*] Conforta tu matex e la tua	host , e anega'ls contra la ciutat e
1Re 15,2	nostre Senyor. 2 Lo Senyor de les	hosts diu: “Aquestes coses yo he comtades,
2Re 24,6	en Galaad e en la terra jussana de	Hozí e venguéran en Dan, qui és en lo
1Re 14,1	qui és ultra aquest loch. E no	hu féu a saber a son para. 2 Saül estava

1Re 17,39	si ell poria anar armat, e no	hu havia acostumat [*]. [*] 40 pres un
1Re 17,55	dix: –Senyor, sàpias [*] que jo no	hu sé. 56 E al rey li dix: –Damana a ell
1Re 20,13	de mon para sarà contre tu, jo	hu ravallaré a tu e gaquiré't anar en
2Re 12,18	l'infant morí. E los sarvacials no	hu volían dir a David. [*] 19 E vaent ell
2Re 13,12	car lo que tu vols fer, null hom no	hu gosa fer [*]. Prec-ta que no vullés
2Re 13,29	Absalon, qui man asò. [*] 29 E axí	hu faéran los servacials de Absalon contra
2Re 8,1	que combaté David los falisteus e	humilià -los, e pres David fre de traüt
2Re 22,28	28 E tu faràs sau lo poble [*] e	humiliaràs los hòmens ergullosos ab los
1Re 7,13	así.» 13 E los falisteus fóran	humiliats e no gosàran despuys vanir en
2Re 6,22	saré fet [*] més que no són e seré	humill davant los seus vulls. E aparé bo e
1Re 29,8	só davant tu entrò en aquest dia de	huy , que yo no vengua a combatra contra
1Re 1,22	vot qu'ell havia fet. 22 E Anna no	hy anà pas, car ella dix a son marit: –No
1Re 1,22	pas, car ella dix a son marit: –No	hy iré pas entrò que ll'infant sia
1Re 9,4	pasàran per la terra de Salim, e no	hy éran, e per la terra de Benjamín, e no
1Re 11,3	dels fills d'Israell e, si no	hy ha nangú qui'ns dafena, nós vendrem a
1Re 11,5	poble ne per què plòran? E ells lo	hy comtaran. 6 E l'asperit de nostre
1Re 14,4	havia II grans pedras, e havia-	hy scuys deçà e dellà a manera de dens; l'
1Re 15,27	lo pany de son mantell enaxí que lo	hy esquinçà. 28 E Samuel dix a ell:
1Re 21,6	prevera del pa santificat, car no	hy havia pa, sinó tan solament de
1Re 21,15	nós hòmens orats? E sols per so lo	hy havets amanat, que s'anfalonescha e
1Re 27,9	David tota la terra de aquells e no	hy jaquí null hom viu ne nanguna fembra. E
1Re 30,16	li David so que demanava. 16 Com lo	hy hach amanat, vaéran aquells que seyan
2Re 2,30	servacials de David XVIII; e no	hy comtaran Azael, car ab ell éran XX. 31
2Re 5,23	[*]? E respòs nostra Senyor: –No	hy puys ne'ls isquas a carera, mas vés-
2Re 6,12	E éran ab David VII cors, e havia-	hy sacrifici de vadell. 13 E, com aquells
2Re 9,1	Capítol VIII 1 E David dix: –Ha-	hy nangun romàs de la casa de Saül a qui
2Re 9,5	rey David a ell, e manàran-lo-	hy [*]. 6 [*] E dix David: –Mifibòsech!
2Re 13,24	Prech-ta, senyor, que tu que	hy vengues ab los teus servacials. 25 Al
2Re 19,40	de Judà havia menat lo rey, e no	hy havia haüt sinó la meytat del poble d'
2Re 21,10	entrò que ploch sobra ells, e no	hy jaquia acostar los aucells de dies ne
2Re 22,42	Els cridaran a nostre Senyor, e no	hy haurà qui'ls faça sauls. 43 [*] de
1Re 17,4	lo qual havia VI colzes d'alt e	I palm. 5 E havia un elm de aram sobra son
1Re 17,17	David [*]: –Vés, porta a tos freres	I masura de torons e aquests X pans [*] 18
1Re 1,1	lo qual hach nom Alcanà, fill de	Iaraboam , fill de Eliüch, fill de Tauch,
1Re 4,21	un fill. [*] 21 E apelà l'infant	Ichabot , e dix: «La glòria de nostra
1Re 14,3	E Achiàs, fill de Chirop, frare de	Ichabot , fill de Fineàs, qui fo fill de
1Re 21,7	Senyor, que havia nom Odech, de	Idumea , e era lo pus podarós de tots los
2Re 8,14	gran nom a si matex. 14 e posà en	Idumea guardas e gents qui la dafansasen,
2Re 8,14	e gents qui la dafansasen, e tota	Idumea servia a David. E nostre Senyor Déu
2Re 23,36	Srahi de Carmel; Fasay de Arabí; 36	Igaal , fill de Natan, de Sobà; Bonibà de
1Re 1,3	en Silló. E en aquel loch stàvan	II fills de Elí, Ophní e Fineès, e éran
1Re 2,Tit	e Anna ahora e dix: 2,Tit Capítol	II 1 Mon cor s'és alegrat ab nostre
1Re 2,21	car consabé e infantà III fills e	II filles. E Samuel, l'infant, cresch
1Re 3,10	10 E nostre Senyor lo vench apallar	II vaguadas: –Samuel, Samuel! Samuel dix:
1Re 3,11	en Israell, que cascú home oja ab	II orelles [*]. 12 En aquell dia yo
1Re 4,11	E l'archa de Déu fou presa, e los	II fills de Elí fóran morts [*]. 12
1Re 6,7	ara una novella careta e pranets	II vaques que hàjan vadells e que null
1Re 7,12	aquella entra Masfat e Sen, qui són	II lochs prop a prop, e apellà lo nom d'
1Re 10,2	saràs partit de mi, tu atrobaràs	II hòmens prop lo vas de Ratsell, en les
1Re 10,4	Com t'hauran saludat, dar-t'han	II pans, e tu los pendràs [*] 5 e tu

1Re 11,7	ell fou irat molt, 7 e pres	II bous e tranquè'ls per pesas e tramès-
1Re 11,11	axí que no'n romenguéran	II ensemps. 12 Lo poble dix a Samuel:
1Re 13,1	regnà sobre lo poble d'Israell per	II anys. 2 E Saül alegí a si IIIM hòmens e
1Re 14,4	a lla host dels falisteus havia	II grans pedras, e havia-hy scuys deçà e
1Re 14,49	e Jesuí e Melchisua. Ell havia	II filles: la primera que anjendrà havia
1Re 27,3	e sos hòmens e tota la sua casa e	II mullers de David, ço és, Achinoe
1Re 28,8	'n altres, e anà-sa'n là ell e	II hòmens ab ell, e una nit vanguéran a la
1Re 30,5	dafalíran. 5 Havían-sa'n manades	II mullers de David catives [*]. 6 E David
1Re 30,12	tros de formatge de figues seques e	II liguadures de pansas. E com hach
1Re 30,18	sa-n'ho tot. E manà-se'n ses	II mullers 19 [*] e totes les coses sues
2Re 1,1	que havia feta a Malech, e stech	II dies en Sichalech 2 e en lo III dia
2Re 2,Tit	batallar e combatre!» 2,Tit Capítol	II 1 Adonchs, après aquestes coses, David
2Re 2,2	—En Hebron. 2 Pujà, donchs, David e	II mullers sues, Achinòem de Jezrael [*],
2Re 2,10	comensà a regnar en Israell e regnà	II, e sola la casa de Judà saguia David en
2Re 2,16	16 E pranguéran-sa per lo cap de	II en II e matéran-sa los coltells los
2Re 2,16	pranguéran-sa per lo cap de II en	II e matéran-sa los coltells los uns als
2Re 4,2	e tot Israell fo fort torbat. 2 E	II hòmens prínceps dels ladres éran ab lo
2Re 8,2	e agolà-los ab la terra e masurà	II cordaletes, una a aciura e l'altra a
2Re 21,10	los ordís. 10 E Rafà, mara dels	II, vastí's salici e féu-sa lit sobra
1Re 1,24	ab si matexa [*] en Siló e pres	III vadells e III almunts da farina e una
1Re 1,24	[*] en Siló e pres III vadells e	III almunts da farina e una ampolla plena
1Re 2,13	coïa la carn e havia una losa ab	III arpions en sa mà 14 e matia aquella en
1Re 2,21	vasità Anna, car consabé e infantà	III fills e II filles. E Samuel, l'
1Re 3,Tit	una bocada de pa." 3,Tit Capítol	III 1 Samuel, l'infant, ministrava davant
1Re 10,3	tu seràs vangut al roura de Tabor,	III hòmens trobaran aquí tu, los quals
1Re 10,3	nostre Senyor. E la un portarà	III cabrits; e l'altre, III tortells de
1Re 10,3	un portarà III cabrits; e l'altre,	III tortells de pa; e l'altra, una canada
1Re 11,11	E l'andemà Saül partí lo poble en	III parts e antrà en mig loch de la host a
1Re 13,17	éran vanguts en Maquinàs. 17 E	III companyes isquéran de la host dels
1Re 17,13	fos en lo temps de Saül. 13 E los	III fils seus [*] éran anats après Saül
1Re 17,14	batala. [*] 14 [*] Donchs, com los	III fills seus mejors haguésan saguit Saül
1Re 20,5	amach en lo cam entrò al vespra del	III dia. 6 E si ton para demana mi, diràs
1Re 20,20	que ha nom Ezell. 20 E yo trauré	III sagetas de prop la pedra, quax qui
1Re 20,41	e gità's en terra e adorà	III veguades Jonatàs, e basàran-sa
1Re 30,12	e ravaní lo seu sparit, car	III dies e III nits havían pasades que no
1Re 30,12	lo seu sparit, car III dies e	III nits havían pasades que no havia
1Re 31,6	en aquella batalla. 6 Morí Saül e	III fills seus, e en aquell dia lo seu
1Re 31,8	en la batalla, e trobàran Saül e	III fills seus qui jaýan morts en lo munt
2Re 1,2	II dies en Sichalech 2 e en lo	III dia aparech un hom que vania de les
2Re 2,18	e los seus hòmens. 18 E éran aquí	III fills de Servià, so és, Joab e Abizai
2Re 3,Tit	fóran en Hebron. 3,Tit Capítol	III 1 E fo feta longua batalla e gran
2Re 6,11	[*]. 11 E aquí habità e stech per	III mezos l'arqua, e banayí nostre Senyor
2Re 6,13	qui portaven la archa haguéran anat	III pasos, oferíran un bou e un moltó. 14
2Re 13,38	E Absalon estech ab lo rey de Gazur	III anys. 39 E com David fou aconhortat de
2Re 20,4	Amassè: —Hajes fets vanir de así a	III dies tots los hòmens de Judà e tu sies
2Re 21,1	fam en los dies de David e durà per	III anys contínuament. E David damanà
2Re 23,8	la cadira, molt savi príncep enfre	III, equest és axí tenra com lo verm del
2Re 23,9	de son oncle Ahoi, qui era un dels	III forts hòmens qui éran ab David com lo
2Re 23,17	E no'l volch beura. E asò faeren	III hòmens qui éran molt forts. 18 E
2Re 23,18	fill de Servià, era príncep de	III, e aquell és aquell qui lavà la lansa

2Re 23,19	e fou nomanat 19 pus noble entre	III . E fo príncep de aquells III hòmens,
2Re 23,19	entre III. E fo príncep de aquells	III hòmens, no vench entrò als III
2Re 23,19	III hòmens, no vench entrò als	III primers. 20 E Banÿas, fill de Joadà,
2Re 23,23	23 e aquest fou anomanat entra	III hòmens forts qui éran entre XXX hòmens
2Re 23,23	Emperò no era pervangut entrò a	III . David féu consellador aquest a la sua
2Re 24,12	coses diu nostre Senyor: De	III coses lig-na aquella que't vulles,
2Re 24,13	O VII anys hauràs fam en la terra o	III mesos ancalsaran tu los teus anamichs,
2Re 24,13	anamichs, e tu fugiràs, o per sert	III dies haurà pastilència e gran mort en
1Re 4,Tit	lo poble d'Israell. Tit Capítol	IIII 1 E sdavench-sa en aquell temps que
1Re 27,7	David en la regió dels falisteus	IIII mesos. 8 E pujà David e los seus
2Re 12,6	morir 6 e deu retra la ovella en	IIII dobles per ço com la aucís e perdonà
2Re 21,19	com a lis de taxidor. (Per aquests	IIII noms és nomanat David, e és dit
2Re 21,20	és de la tera de Batllem.) 20 La	IIII batalla fou en Gech, en la qual
2Re 21,22	Samaà, frare de David. 22 E aquests	IIII nasquéran de Arafà en Gech e muríran
1Re 4,2	fóran morts per los camps [*]	IIIIIM hòmens. 3 E lo poble d'Israell se
1Re 13,2	per II anys. 2 E Saül alegí a si	IIIM hòmens e havían ab ell IIM en
1Re 13,2	a si IIIM hòmens e havían ab ell	IIM en Macinàs, en lo munt de Bechel, e M
1Re 19,16	la casa da David, éls trobàran la	imatga en son lit [*]. 17 E Saül dix a
1Re 19,13	[*] fusch [*]. 13 E Michol pres una	imatge de fust e posà aquella en lo lit de
1Re 1,11	sarventa e dónes a la tua sarventa	infant mascle, yo daré aquell a nostra
1Re 1,22	marit: –No hy iré pas entrò que ll'	infant sia deslatat, e que yo li men,
1Re 1,23	que sia bo e roman tant tro que ll'	infant sia delatat. E yo prech nostre
1Re 1,23	Donchs Anna romàs e aletà son	infant entrò que li tolch la let. 24 Mas,
1Re 1,24	la let. 24 Mas, com ella hach l'	infant desletat, ella amenà ab si matexa
1Re 1,24	aquel a nostra Senyor en Siló, e l'	infant era molt patit. 25 Donchs ells
1Re 1,25	un vadell e ofaríran l'	infant e Ellí, lo pravera, lo qual no's
1Re 1,27	a nostra Senyor 27 per aquest	infant . Jo'l pregué, e ell ha donat a mi
1Re 2,11	'n a Rachama, a la sua casa. E l'	infant era ministra en la casa de nostra
1Re 2,18	devant nostre Senyor, e era	infant , e havia vastadura de li, la quall
1Re 2,20	sament de aquesta fembra per aquest	infant , lo qual tu has donat a nostre
1Re 2,21	III fills e II filles. E Samuel, l'	infant , cresch davant nostra Senyor. 22
1Re 2,26	aquells auciuira. 26 E Samuel, l'	infant , craxia e muntuplicava e playà a
1Re 3,1	pa.” 3,Tit Capítol III 1 Samuel, l'	infant , ministrava davant nostre Senyor,
1Re 4,21	infantat un fill. [*] 21 E apelà l'	infant Ichabot, e dix: «La glòria de
1Re 16,12	ací. 12 Donchs Isayí tramès per l'	infant e tramès-lo davant Samuel. E l'
1Re 16,12	e tramès-lo davant Samuel. E l'	infant [*] e era bel [*]. E nostre Senyor
1Re 17,33	combatra contra ell, car tu ést	infant , e ell és hom combatador de sa
1Re 20,21	21 e tramatre a les sagetes un	infant e dir-li-he: “Vé, aporta las
1Re 20,22	las sagetes.” 22 Si yo diré a l'	infant : “Vet les sagetes aquí són més ensà
1Re 20,22	serà a tu [*]. E si no, diré a l'	infant : “Vine, vet les sagetes qui són més
1Re 20,35	havia promès a David, e vench ab un	infant [*]. 36 E dix Jonatàs a l'infant:
1Re 20,36	infant [*]. 36 E dix Jonatàs a l'	infant : –Vé, aporta les sagetes que yo
1Re 20,36	les sagetes que yo gitaré. E com l'	infant fou coragut là on Jonatàs havia
1Re 20,36	[*] altra sageta més anlà de l'	infant . 37 E axí vench l'infant en lo
1Re 20,37	de l'infant. 37 E axí vench l'	infant en lo loch on era la primera
1Re 20,37	sageta. Cridà Jonatàs e dix a l'	infant : –Vet la sageta qui és més anlà que
1Re 20,38	tu. 38 E cridà altra veguada a l'	infant e dix-li: –Cur-hi, vé tost e no
1Re 20,38	vé tost e no t'aturs! E pres l'	infant de Jonatàs les sagetes e aportà-
1Re 20,39	aportà-les a son senyor. 39 E l'	infant no sabia què es feÿa, car tan
1Re 20,40	levors donà Jonatàs les armes a l'	infant e dix-li: –Vé-te'n tost e

2Re 12,15	Natan [*]. E nostre Senyor farí l'	infant que havia infantat Barsabé [*]. 16
2Re 12,16	[*]. 16 E David féu oració per l'	infant , e dejunà David e antrà-sa'n en
2Re 12,18	E sdavench-sa que llo VII dia l'	infant morí. E los sarvacials no hu volían
2Re 12,19	gint, eytantost antès que l'	infant era mort, e dix a sos servacials:
2Re 12,19	servacials: –Adonchs, mort és l'	infant ? E ells diguéran: –Mort és. 20 E
2Re 12,21	què dejunaves e ploravas quant l'	infant era viu, e ara, que és mort, tu
2Re 12,22	e beus. 22 E dix David: –Com l'	infant era viu, yo dajunava [*] perquè
1Re 1,20	lo terma fo complit, ella consabé e	infantà un fill, e apellà son nom Samuel,
1Re 2,21	Senyor vasisà Anna, car consabé e	infantà III fills e II filles. E Samuel,
2Re 11,27	e pres-la per muller, e le dona	infantà un fill, que hach nom Salamó. E
1Re 4,19	nora [*] era prenys, e lo terma de	infantar era prop. E, com ela santí que
1Re 4,20	entorn: –No hajas pahor, car tu has	infantat un fill. [*] 21 E apelà l'infant
2Re 12,15	Senyor farí l'infant que havia	infantat Barsabé [*]. 16 E David féu
1Re 17,33	e ell és hom combatador de sa	infantesa ensà. 34-36 [*] 37 Dix David:
2Re 19,7	nangun temps has haüt de la tua	infantesa entrò ara. 8 Lavors lo rey lavà
1Re 1,5	son ventra enaxí que no podia haver	infants . 6 E Fanennà la anguoxava forment
1Re 2,5	aquella qui era axorcha hach [*]	infants , e aquella que havia molts fills
1Re 2,17	força.» 17 Donchs, lo pacat dels	infants era molt gran devant nostre Senyor
1Re 15,33	moltes fembres sens marit e sens	infants , enaxí la tua mara serà menys d'
1Re 15,33	enaxí la tua mara serà menys d'	infants entre les altres fembres. Exí
1Re 21,4	sinó pa sant tan solament. Si los	infants són [*] nèdeus e purs [*],
1Re 2,6	dóna mort e vida, ell mena hom a	infern e torna. 7 Nostra Senyor dóna
2Re 22,6	han tangut mi. 6 Les cordes, les de	infern , han anvironat mi, los liguams de
2Re 22,3	meu, salvador meu, deliura mi de la	iniquitat . 4 Jo apalaré nostre Senyor
2Re 22,24	[*] e guardaré mi metex de la mia	iniquitat . 25 E reguardonarà mi nostra
2Re 24,10	prech-ta, Senyor, que tu muts la	iniquitat del teu servicial, car fort he
2Re 19,19	no't mémbran les injúries ne les	iniquitats mies ne les poses en ton cor
2Re 24,17	qui he peccat e qui he fetes les	iniquitats . Aquestes són les ovelles mies
2Re 10,6	de Amon haguéran conagut que gran	injúria e gran scarn havían fet a David,
2Re 19,43	Per què, donchs, tu has feta a mi	injúria e per què no dixéran abans a mi
2Re 19,19	prech-ta que no't mémbran les	injúries ne les iniquitats mies ne les
2Re 22,29	ést luerna mia e tu, Senyor,	inluminaràs les mies tenebres. 30 Jo seré
1Re 18,25	25 [*] [*] Però él ho feya ab	intanció que liuràs David als falisteus.
1Re 4,13	Senyor. E, mantinent que aquell fou	intrat , recomtà a tota la ciutat so que s'
1Re 10,5	host dels falisteus, e com tu seràs	intrat en la ciutat, aquí tu ancontreràs
2Re 1,6	Jonatàs? 6 Respòs aquell e dix:	– Io vanguí per vantura en lo munt de
2Re 5,15	e Sabaà e Natan e Salamó 15 e	Iobar e Elisua e Neph 16 e Gefia e Esimà e
2Re 13,20	Ara calla, jermana, no te'n dons	ira ne plors. Aprés açò, stech Tamar lonch
2Re 24,1	XXXVII. 24, Tit Capítol XXII 1 La	ira de nostra Senyor Déu enfaloní's
1Re 2,35	yo adificaré a ell fael casa, e ell	irà davant mon untat tostemp. 36 E
1Re 8,20	altres gents. E ell jutgarà nós e	irà davant nós e farà les nostres batalles
2Re 5, 24	E com oyràs lo brogit de aquel que	irà per les simes [*], tu lavors
2Re 22,7	del seu templa sant, e al meu crit	irà a les sues orelles. 8 La terra sa
2Re 23,26	de Arodí; 26 Eras de Faltí;	Irà , fill de Achès, de Tecua; 27 Abizer de
1Re 1,10	Senyor Déu. 10 Axí com Anna era	irada ab amargós coratge, ela plorava molt
2Re 3,37	en aquel dia conech tot lo poble d'	Irael que lo rey no havia consentit en la
1Re 4,10	sa combatéran, e'l poble d'	Iraell fo vançut, e cascú fugí en son
1Re 4,10	e gran mortaldat fo en lo poble d'	Iraell , car XXXM n'hi hach, de morts d'
1Re 6,2	farem nós de la archa del Déu d'	Iraell ? Ensenyats-nos en qual manera
1Re 11,7	per tots los termas dels fills d'	Iraell per mà de sos misatgers, qui deyan:

1Re 13,5	se ajustàran contra los fills d'	Iraell per combatra, e fóran XXXIIIM
1Re 13,6	prop Batavent. 6 E com los fills d'	Iraell vaéran si mateys éser posats en
2Re 6,19	19 e partí a cascú d'aquells d'	Iraell , cascun hom e cascuna fembra, una
2Re 7,8	e senyor sobre lo meu poble d'	Iraell . 9-16 [*] 17 Sagons totes aquestes
2Re 20,26	e Sadoch e Abitar eren preveres. 26	Iram , emperò, era propi prevere de David.
1Re 9,26	lo soler e dix a ell: –Leva't, e	iràs-te'n . Donchs ell sa levà, e
1Re 20,19	on tu deus siura. Tu, donchs, ta n'	iràs tost en lo loch on ta pusques ameguar
2Re 21,17	David e diguéran: –Ja de vuymés no	iràs ab nós en batalla, per so que no
1Re 10,8	nostra Senyor és e serà ab tu. 8	iràs davant mi en Galgala, e yo davallaré
1Re 11,6	hach oÿt aquestes paraules, ell fou	irat molt, 7 e pres II bous e tranquè'ls
1Re 18,8	David, XM. 8 Ladonchs Saül fon molt	irat de aquesta paraula e dix: –A David n'
1Re 19,21	altres. [*] Ladonchs fo Saül molt	irat 22 e ell matex anà en Ramacha e vench
1Re 20,7	stà", pau sarà ab mi. E si ell sarà	irat e felló, sàpies que complida és la
1Re 20,30	ciutat [*]. 29 [*] 30 E Saül fou	irat contra Jonatàs; dix-li: –Fill de
2Re 3,8	concopina de mon para? E Abner fou	irat per aquellas paraules qui li dix
2Re 6,7	's un poch. 7 E nostre Senyor fon	irat contra Ozà, e nostre Senyor Déu farí
2Re 12,5	vangut a ell. [*] 5 E David fo fort	irat e falló contra lo rich hom e dix a
2Re 13,21	peraulas, fo fort falló e fort	irat , emperò no volch res dir a Amon [*].
1Re 29,4	E los prínceps dels falisteus fóran	irats e falons e diguéran a Achís: –Torn-
2Re 23,29	de Banaà, e aquest era natopatites;	Iray , fill de Rabay, de Jebet, dels fills
2Re 23,38	scuder de Joab, fill de Servià; 38	Iray getite; Gareb, qui és aytambé getite;
1Re 1,22	car ella dix a son marit: –No hy	iré pas entrò que ll'infant sia deslatat,
1Re 16,2	2 Samuel dix: –En qual manera yo	iré? Car Saül ho oyrà e ocir-m'ha. E
1Re 17,32	aquest falisteu. Yo són ton serf e	iré'm combatra contra ell e auciué'l.
2Re 12,23	poria fer tornar d'allà on és. Jo	iré d'uymés a ell, e ell no tornarà a mi.
2Re 19,36	meu, rey. 36 Un poch, senyor,	iré més anllà de Jordà ab tu. No'm fa
2Re 6,12	per la arqua de Déu. E dix David:	« Iré a la casa de Bedadom e aportaré la
1Re 9,7	E Saül dix a son serf: –Vet que nós	irem . Mas qual cosa portarem nós a l'homa
2Re 19,7	si tu no levas, que tots nos n'	irem anit, e si nós nos ne anam, pijor ta
1Re 14,47	fou confermat sobre lo poble d'	Irraell , ell sa combatia contra los
1Re 28,19	Senyor darà tu ab los fills d'	Irraell als falisteus. Emperò tu e los
2Re 20,14	E Joab e tots los hòmens forts d'	Irraell 15 vanguéran en Abella e en
2Re 3,15	ab C prapucis dels falisteus. 15 E	Isabòech tolch Micol a son marit [*] e
1Re 16,8	[*] car no l'he alet. [*] 8 Donchs	Isahí apellà Aminadap [*]; Samuel li dix:
1Re 17,17	d'Israell entrò a XL dies. 17 E	Isahí dix a David [*]: –Vés, porta a tos
1Re 20,30	yo ara que tu ames lo fill de	Isayí en confusió tua e en confusió de la
1Re 16,12	qu'él sia vengut ací. 12 Donchs	Isayí tramès per l'infant e tramès-lo
1Re 16,19	ell. 19 Saül tramès sos misatges a	Isayí e dix: –Tramit a mi David, ton fill,
1Re 16,20	qui guarda tas ovelles. 20 Donchs	Isayí pres un asa careguat de pa e una
1Re 16,22	son scuder. 22 Saül tramès a dir a	Isayí : –Yo vull que ton fill David estigua
2Re 4,6	e Racap e son frare faríran	Isbòech en lo sagí [*]. 7 Com fóran
2Re 3,8	per aquellas paraules qui li dix	Isbòech e dix-li: –Donchs, cap de ca jo
2Re 2,8	de la cavallaria del rey Saül, pres	Isbòech , fill de Saül, e manà'l per tots
2Re 2,12	fill de Ner, e los sarvacials de	Isbòech , fill de Saül, e posàran lurs
2Re 3,7	e Abner antrà-sa'n a ella. E dix	Isbòech , fill de Saül, a Abner: 8 –Per
2Re 3,11	Judà de Deu entrò a Barsàber. 11 E	Isbòech no li volch respondra per so car
2Re 4,1	sa malícia! 4, Tit Capítol IV 1 E	Isbòech , fill de Saül, oí que mort era
2Re 4,5	dia, e era d'estiu, en la casa de	Isbòech , qui dormia en lo seu lit en la
2Re 4,8	del dasert 8 e aportàran lo cap de	Isbòech , fill de Saül, [*] e dix al rey:
2Re 4,12	en Habron. Emperò lo cap de	Isbòech portàran en Habron e soterràran-

2Re 2,15	-sa de Benjamín XII de la part de	Isbòsoch , fill de Saül, e XII de Ila part
1Re 20,11	11 Dix Jonatàs [*]: –Vina ab mi, e	iscam defora en lo cam. E com fóran exits
2Re 3,14	14 E lavors tramès David misagers a	Isibòsech , fill Saül, e dix-li: –Rit-
1Re 11,7	qui deyan: –Si n’hi ha algú que no	ísquan defora e no saguèscan Saül e
2Re 13,9	E no’n volch manjar. E dix Amon:	– Ísqvan hich tots quants hich ha. E com
2Re 5,23	nostra Senyor: –No hy puys ne’ls	isquas a carera, mas vés-los darera de
1Re 13,17	en Maquinàs. 17 E III companyes	isquéran de la host dels falisteus per
1Re 5,7	–No romangua la archa del déu d’	Israel ab nós, car la sua mà és dura sobra
1Re 10,18	en Masfat, 18 e dix als fills d’	Israel : –Lo Senyor [*] diu açò: “Yo he
1Re 15,1	tu en rey sobre lo seu poble d’	Israel . Donchs, ojes ara la veu de nostre
1Re 19,5	e [*] ha feta gran salut en	Israel . [*] Donchs, per què peccas contra
1Re 29,1	dels falisteus en Afech. E	Israel posà les tendes sobra la font qui
2Re 1,12	Senyor Déu e sobra tota la casa de	Israel , per ço com éran morts ab coltell.
2Re 1,19	de Gelboe), 19 so és los nobles de	Israel són morts sobra les tuas muntanyes.
2Re 3,19	totes aquestes coses que plaïan a	Israel e a Benjamín 20 E vench a David en
2Re 3,21	–Jo’m lavaré per so que ajust tot	Israel a tu, senyor meu rey, e per so que
2Re 3,38	gran príncep [*] és vuy caüt en	Israel ? 39 Jo, emperò, com sia novel rey e
1Re 1,17	–Vé-te’n en pau, e lo Senyor d’	Israell don a tu la demanda de la qual tu
1Re 2,14	ells a tots aquells del pobla de	Israell que vania en Siló. 15 Nalex anans
1Re 2,22	coses que son fills faïan en tot	Israell e en qual manera gaýan en les
1Re 2,28	e yo alegí ell de tots los trips d’	Israell a mos obs en pravera, perquè
1Re 2,28	de ton para dels sacrificis de tot	Israell ab tota senyoria? 29 Per què has
1Re 3,11	–Vet que yo fas aytal stabliment en	Israell , que cascú home oja ab II orelles
1Re 3,20	20 D’on tot lo poble d’	Israell , de Dan entrò a Barsabe, conech
1Re 3,21	dix sdevench en tot lo poble d’	Israell . Tit Capítol IIII 1 E sdavench-
1Re 4,1	en batalla contra lo poble d’	Israell , e lo poble de d’Israell axí a
1Re 4,1	poble d’Israell, e lo poble de d’	Israell axí a carera als falisteus en
1Re 4,2	lur host contra lo poble d’	Israell . E com la batalla fo ajustada, lo
1Re 4,2	la batalla fo ajustada, lo poble d’	Israell fugí als falisteus, e en aquel
1Re 4,3	[*] IIIIM hòmens. 3 E lo poble d’	Israell se’n tornà a les tendas. Lavors
1Re 4,3	Lavors diguéran los primers nats de	Israell : –Per què nostre Senyor ha vuy a
1Re 4,5	en les tendes, tot lo poble d’	Israell cridà ab gran crit, axí que tota
1Re 4,17	[*]? 17 Aquell li dix: –Lo poble d’	Israell és fuyt devant los falisteus, e
1Re 4,18	gran adat, e’l jutjà lo poble d’	Israell per XL anys. 19 E sa nora [*] era
1Re 4,21	nostra Senyor és tolta del pobla d’	Israell , car la archa de Déu és presa.» E
1Re 4,22	22 –La glòria de Déu és mudada de	Israell , per ço car la arqua de Déu és
1Re 5,8	farem nós de la arqua del Déu d’	Israell ? Aquells de Get responguéran:
1Re 5,10	así l’arqua perquè lo déu d’	Israell nos don mortaldat? 11 Lavors [*]
1Re 5,11	–Lexats anar l’archa del déu d’	Israell e torn en son loch, per so que no
1Re 6,3	vós trametets l’archa del Déu d’	Israell , no la trametats buyda, mes retets
1Re 6,5	[*]. E donats glòria al Déu d’	Israell per saber si per ventura ell
1Re 7,2	que XX anys. E tot lo poble de	Israell sa raposà après de nostre Senyor.
1Re 7,3	Samuel dix a tot lo poble d’	Israell : –Si vós vos tornats a nostre
1Re 7,4	falisteus. 4 Donchs los fills d’	Israell traguéran de mig loch d’ells déus
1Re 7,5	dix: –Ajustats tot lo poble d’	Israell en Masfat, que orem a nostre
1Re 7,6	paccat. Samuel jutjà los fills d’	Israell en Masfat. 7 E com oýran açò los
1Re 7,7	sobra ells, e com los fills d’	Israell haguéran açò oýt, ells haguéran
1Re 7,9	a nostro Senyor per lo poble d’	Israell , e nostre Senyor oý ell. 10
1Re 7,10	batalla contra los fills d’	Israell , e nostre Senyor tronà aquell dia
1Re 7,10	e fóran morts per los fills d’	Israell . 11 E los fills d’Israell axíran

1Re 7,11	fills d'Israell. 11 E los fills d'	Israell axíran de Masfat, e pasaguíran los
1Re 7,11	Masfat, e pasaguíran los fills de	Israell als falisteus, enaxí qu'ells los
1Re 7,13	vanir en los tèrmens del poble d'	Israell . La mà de nostra Senyor fo desobra
1Re 7,14	ciutats fóran ratudas als fills d'	Israell qu'ells havien toltes [*].
1Re 7,14	Donques ell deliurà lo poble d'	Israell de la mà dels falisteus. E pau era
1Re 7,14	E pau era enfra los fills de	Israell e los amoreus. 15 Doncs Samuel
1Re 7,15	15 Doncs Samuel jutjà los fills d'	Israell e tot lo poble tots los dies de sa
1Re 7,16	e Masfa e jutjava lo poble d'	Israell en los demunt dits lochs, 17 e
1Re 7,17	casa e aquí ell jutjava lo poble d'	Israell e aquí adifichà altar a nostre
1Re 8,1	ell féu sos fills jutges sobre	Israell . 2 E son fill primer anjenrat
1Re 8,22	sobra éls. E Samuel dix al poble d'	Israell : –Cascú se'n vaja a sa ciutat.
1Re 9,2	que no havia entre los fills d'	Israell millor hom que ell, e ell era pus
1Re 9,2	ell era pus alt que tot lo poble d'	Israell de les spatllas amunt. 3 Les
1Re 9,9	9 Encara havia tal costuma en	Israell que, com volían damanar alguna
1Re 9,16	per éser rey sopra lo meu poble d'	Israell , e ell lo salvarà de la mà dels
1Re 9,20	les milors coses [*] dels fills d'	Israell seran de tu e de la casa de ton
1Re 9,21	del pus baix trip del poble d'	Israell , e lo meu linatja és lo pus darer
1Re 10,18	diu açò: “Yo he amanat lo poble de	Israell de Agipta e us he deliurats de les
1Re 10,20	axí Samuel aplegà tots los trips d'	Israell , e la sort caech sopra lo trip de
1Re 11,2	vós siats onta a tot lo poble d'	Israell . 3 Lavors diguéran a ells los pus
1Re 11,3	per tota la terra dels fills d'	Israell e, si no hy ha nangú qui'ns
1Re 11,8	aquells en Bètzech: los fills d'	Israell fóran per nombra CCCM hòmens, e
1Re 11,13	ha feta vuy salut al poble de	Israell . 14 E Samuel dix al pobla:
1Re 11,15	Senyor. E Saül e tots los hòmens de	Israell haguéran aquí gran goig e gran
1Re 12,1	XII 1 Samuel dix a tot lo poble d'	Israell : –Veus que yo he oйда la vostra
1Re 13,1	e ell regnà sobre lo poble d'	Israell per II anys. 2 E Saül alegí a si
1Re 13,3	la terra: «Ojan los habreus e tot	Israell! » 4 Donchs tot lo poble d'Israell
1Re 13,4	Israell!» 4 Donchs tot lo poble d'	Israell oý aquesta fama: «Saül ha farida
1Re 13,4	dels falisteus, e lo poble d'	Israell s'és andresat contra los
1Re 13,13	lo teu regna sopra lo poble d'	Israell perdurablament. 14 Mas lo regna
1Re 13,17	cosa e per tolra als fills d'	Israell ; la una d'aquelles [*] 18 [*]. 19
1Re 13,20	ne spasa. 20 Donchs los fills d'	Israell davalàran per aguar cascú sa reyla
1Re 13,23	en Machimàs, on éran los fills d'	Israell . 1Re 14, Tit Capítol XIII 1 E
1Re 14,23	salvà aquell jorn lo poble d'	Israell [*]. 24 [*] E [*] Saül conjurà lo
1Re 14,37	Si tu liures aquells en les mans de	Israell ? Nostre Senyor no li respòs aquel
1Re 14,39	paccat. 39 Nostre Senyor, Déu d'	Israell , és viu, sap que, si és esdevengut
1Re 14,41	a nostre Senyor: –Senyor, Déu d'	Israell , dóna a mi demostrança qual cosa
1Re 14,45	qui ha feta aquesta gran salut en	Israell ? Açò seria gran paccat! Nostre
1Re 14,48	Amalech, e deliurà los fills d'	Israell de lles mans d'aquells qui'lls
1Re 15,2	que Amalech ha fetas al poble d'	Israell , en qual manera l'ancontrà en la
1Re 15,6	misericòrdia a tots los fills de	Israell [*]. Donchs los cineus se'n
1Re 15,17	e príncep sobre tots los trips de	Israell [*]? E nostra Senyor ha tu untat
1Re 15,17	ha tu untat sopra lo poble d'	Israell , 18 ha tu tramès en aquesta carera
1Re 15,28	ha tolt vuy a tu tot lo regna d'	Israell e aquel ha liurat a un ton proïisma
1Re 15,30	de mon poble e devant los fills d'	Israell . E torna-te'n ab mi, per ço que
1Re 15,35	fet Saül rey sobre lo poble d'	Israell . 1Re 16, Tit Capítol XVI 1 Nostra
1Re 16,1	qu'él no regna sobre lo poble d'	Israell ? Complex ton corn d'oli e vina
1Re 17,2	de Domim. 2 E Saül e los fills d'	Israell se ajustàran e vanguéran en la val
1Re 17,3	munyanya de una part, e lo poble d'	Israell , contra altra part [*]. 4 Ab
1Re 17,8	e cridava en la host dels fills d'	Israell : –Per què sots vanguts así per

1Re 17,10	he aontades [*] les companyes d'	Israell vuy [*]. 11 E com los fills d'
1Re 17,11	vuy [*]. 11 E com los fills d'	Israell haguéran oÿdes les paraules del
1Re 17,16	vespra e a matí danant los fills d'	Israell entrò a XL dies. 17 E Isahí dix a
1Re 17,19	19 Donchs Saül e aquells fills d'	Israell sa combatían ab los falisteus en
1Re 17,21	combatra [*]. 21 Car lo poble d'	Israell havia aparalada sa host per
1Re 17,25	oyí. 24 [*] 25 Un de aquells de	Israell dix a David: –Has tu vist aquest
1Re 17,25	que és axit per ontar lo poble d'	Israell ? Mas lo rey darà molt gran riquesa
1Re 17,25	para serà franca e sens traüt en	Israell . 26 E David dix [*] qu'ell
1Re 17,26	qui gosava aontar lo poble d'	Israell . 27-30 [*] 31 Donchs, les
1Re 17,45	Déu [*], Senyor de les companyes d'	Israell , que tu has vuy aontades. 46 E
1Re 17,46	que Déu és Senyor del poble d'	Israell . 47 [*] 48 Adonchs, com lo
1Re 17,52	ells fusquéran, 52 e los fills d'	Israell [*] sa lavàran [*] e saguiran-
1Re 17,53	e dentrò a Acaron. 53 Los fills d'	Israell sa'n tornàran com haguéran
1Re 18,16	esquivar. 16 Mas tots los fills d'	Israell e de Judà amàvan David [*]. 17
1Re 18,18	David dix [*]: –Quin hom són [...]	Israell , que yo sia gendre de rey? 19
1Re 18,30	exíran contra los fills d'	Israell en batalla, e en lo comensament de
1Re 19,8	altra batala fo entre los fills d'	Israell e los falisteus, e David axí
1Re 27,1	·m serch vuymés en tota la terra de	Israell . Fugiré, donchs, a les sues mans.»
1Re 27,12	mal ha fet contra lo poble seu de	Israell , e per açò serà tostemp mon
1Re 28,1	-sa a la batalla contra	Israell . Dix Achís a David: –Jo he sabut
1Re 28,3	3 Emperò Samuel morí, e tot	Israell féu gran plant sobra ell, e
1Re 28,4	en Suiram. Emperò Saül ajustà tot	Israell e vench-se'n en Gelboe. 5 E
1Re 29,3	qui fou servacial de Saül, rey de	Israell , e ha stat ab mi per molts dies
1Re 30,25	dia avant stablíran que fos lig en	Israell que aytant sa haguésan aquells que
1Re 31,1	combatían e batalàvan contre	Israell . E parti's Israell dels falisteus
1Re 31,1	contre Israell. E parti's	Israell dels falisteus e fugí, e
1Re 31,7	dia moríran. 7 E com los fills d'	Israell , qui éran part lo flum Jordà, en
1Re 31,7	una val, vaéran que llos barons de	Israell éran fuyts e que mort era Saül e
1Re 31,7	en aquellas ciutats que aquells d'	Israell havían jaquides. 8 E quant vench
2Re 1,4	e molts de aquells del poble de	Israell són morts e los altres són fugits.
2Re 1,13	hom qui era fuyt de lles tendes de	Israell e li havia dites aquestes coses:
2Re 1,18	és scrit en lo libre dels Justs: «O	Israell , qui ést romàs, veges e pense't
2Re 1,24	pus forts que lahons! 24 Filles de	Israell , plorats sobra Saül, qui vastia
2Re 2,8	tots los lochs on éran aquells de	Israell 9 e stablí rey sobra Galaad e
2Re 2,9	Afraÿm e sobra Benjamín e sobra tot	Israell . 10 E era en adat de XL anys
2Re 2,10	[*] com comensà a regnar en	Israell e regnà II, e sola la casa de Judà
2Re 2,28	d'aquí avant e no ancalsàran	Israell ne escomoguéran batalla. 29 Emperò
2Re 3,10	sia lavada la cadira de David sobra	Israell e sobra Judà de Deu entrò a
2Re 3,12	mà ab tu, e jo ratornaré a tu tot	Israell . E dix David: –Yo volonter faré ab
2Re 3,17	e dix aquesta paraula als vells d'	Israell : –Hir e l'altra e lonch de temps
2Re 3,18	meu David salvaré lo meu poble d'	Israell de lla mà de tots los falisteus.”
2Re 3,34	sòlan caer davant los fills d'	Israell .» Encara tot lo poble de Israell
2Re 3,34	d'Israell.» Encara tot lo poble de	Israell plorà sobra Abner altra vaguada.
2Re 4,1	sues mans fóran disolutas, e tot	Israell fo fort torbat. 2 E II hòmens
2Re 5,1	V 1 E venguéran los trips de	Israell a David en Habron e diguéran: –Vet
2Re 5,2	nós, tu era qui manavas e tornavas	Israell . E nostre Senyor ha dit a tu: »–Tu
2Re 5,2	poble meu e tu saràs senyor sobra	Israell . 3 [*] en Habron al rey, e al rey
2Re 5,3	Déu, e untàran David en rey sobra	Israell . 4 Fill de Ysaý, en adat de XL, e
2Re 5,5	en Jerusalem XXXIII ayns sobra tot	Israell e sobra Judà. 6 E anà lo rey e
2Re 5,12	havia confermat a ell en rey sobra	Israell e nostra Seyor havia axelçat lo

2Re 5,12	da David sopra lo seu poble d'	Israell. 13 E axí David, pus que fou
2Re 5,13	pres concopines e mullers de	Israell, e hach David fills e filles part
2Re 5,17	que David havían untat en rey en	Israell, e pujàran-hi tots per so que
2Re 6,1	alra veguada tots los alets de	Israell, e fóran XXXM ^a , 2 e levà's David
2Re 6,15	és apallat ffot. 15 E David e tot	Israell portava la archa del testament de
2Re 6,20	ést stat gloriós vuy lo rey d'	Israell, qui's descobria davant [*] los
2Re 7,6	del dia ensà que amané los fills de	Israell de la casa de Agipta entrò al dia
2Re 7,7	on yo són stat ab los fills de	Israell. Donchs yo parlant no parlé a la
2Re 7,7	que donàs a manjar al poble meu d'	Israell e dixí: Per què no has feta a mi
2Re 7,24	24 »E has fermat a tu lo poble d'	Israell per tostemp e tu, Senyor, ést fet
2Re 7,26	dit Senyor de companyes, Déu sopra	Israell. La casa del servencial teu David
2Re 7,27	Car tu, Senyor de companyes, Déu d'	Israell, has ravalat a la orella del
2Re 8,15	juý e justícia a tot lo poble d'	Israell. 16 Emperò Joab fill de Servià era
2Re 10,9	e dratràs, trià dels millors de	Israell e aparallà batalla contra los
2Re 10,15	15 Com vaéran los sirienchs que	Israell los havia vançuts, ajustàran-sa
2Re 10,17	sabé aquestes coses, ajustà tot	Israell e pasà Jordà e vench en Elema, e
2Re 10,18	fort e règeu contra ell. 18 E	Israell vancé-los, e fuscóran [*]. E
2Re 10,19	qui ajudàvan a Abdàsar vaéran que	Israell los vancia, faéran pau e sarvíran
2Re 10,19	los vancia, faéran pau e sarvíran a	Israell e haguéran por e d'aquí avant ja
2Re 11,1	qui éran ab ell e tots los fills de	Israell als fills de Amon, e destróviran-
2Re 11,11	-L'archa de Déu e los fills d'	Israell [*] stan en les tendes, e lo
2Re 12,7	[*]: «Yo t'unté en rey sopra	Israell e deliurí't de la mà de Saül, 8
2Re 12,12	t'he dit davant tots quants són en	Israell e lo sol.» 13 E dix David a Natan:
2Re 13,13	saràs tangut per foll e per orat en	Israell. Fé axí, germà: diu-ho al rey, e
2Re 19,8	porta e anàvan-lo veura. Emperò	Israell fugí e anà-sa'n a les sues
2Re 19,9	a les sues tendes, 9 e lo poble d'	Israell regonagué lo bé que David los
2Re 19,10	a David? E lo consell de tot	Israell vench al rey. 11 Emperò lo rey
2Re 19,11	lo rey en la sua casa? Car tot	Israell havia damanat al rey que'll
2Re 19,14	en la sua casa. 12-13 [*] 14 E [*]	Israell quax tots fóran de un acort e d'
2Re 19,40	haüt sinó la meytat del poble d'	Israell. 41 Lavors tots los hòmens del
2Re 19,41	Lavors tots los hòmens del poble d'	Israell anàran-sa'n al rey e diguéran-
2Re 19,43	ne ha res donat a nós. 43 E respòs	Israell als hòmens de Judà e dix-los: -X
2Re 19,43	malament e dura los hòmens de [*]	Israell. 20, Tit Capítol XVIII 1 E
2Re 20,1	en lo fill de Asayí. Torna-ta'n,	Israell, en les tues tendes. 2 E tot lo
2Re 20,14	14 qui era pasat per los trips d'	Israell e era-se'n anat dentrò a
2Re 20,19	no són yo aquella qui respon en	Israell, e tu vols andarocar aquesta qui
2Re 21,2	los gabonites no són dels fills d'	Israell, mas són raliqüies qui romanguéran
2Re 21,2	dells amorreus, car los d'	Israell havían jurat a ells que no'ls
2Re 21,2	qui ho fa per amor dels fills de	Israell e de Judà. 3 E dix lavors David
2Re 21,4	hom de la casa sua ne de la casa de	Israell. E lavors dix David: -Què volets
2Re 21,5	e'ns turmentà, enaxí que'n tot	Israell no'n romangua un de la sua
2Re 21,15	los falisteus ab los fills de	Israell. E David e los seus hòmens
2Re 21,17	per so que no apachs la luerna de	Israell. 18 E la sagona batalla fo en Gab
2Re 21,21	linatja de Arafà, 21 e blastomava	Israell, e aucís-lo Jonadab, fill de
2Re 23,1	untat Déu de Jacob, noble cantor de	Israell. 2 L'asparit de nostre Senyor ha
2Re 23,3	la mia lengua. 3 Yo he dit: Déu d'	Israell ha parlat a mi, lo fort d'
2Re 23,3	Israell ha parlat a mi, lo fort d'	Israell, Senyor dels hòmens, senyorajador
2Re 23,10	batalla. 10 Car, com los hòmens de	Israell fóran pujats en aquell loch, stech
2Re 23,12	E aquell dia fo feta gran salut en	Israell. 13 E ja dabans n'éran pujats qui
2Re 24,1	Senyor Déu enfaloni's contra	Israell, [*] e dix David a Joab: -Vé e

2Re 24,1	a Joab: –Vé e nombra los hòmens d’	Israell e de Judà. 2 E dix lo rey a Joab,
2Re 24,2	–Vé-te’n per tots los trips d’	Israell e de Dan entrò a Barsabe e nombra
2Re 24,4	per so que nombràsan lo poble d’	Israell . 5 E pasàran Jordà e vanguéran en
2Re 24,9	poble ell rey, e atrobàran que en	Israell havia LXXXM homes forts d’armas
2Re 24,15	nostre Senyor tramès pastilènsia en	Israell del matí entrò al temps stablit, e
2Re 24,25	plagua e aquella pastilència de	Israell . Expl Ací se és acabat lo Sagon
2Re 10,6	del regne de Maasà, e del rey	Istob XIIM hòmens d’armas. 7 E com hach
2Re 10,8	la porta, e Sirus de Soboà e Roob e	Istob e Maasà éran en lo camp. 9 Com vaé
2Re 4,Tit	sagons sa malícia! 4,Tit Capítol	IV 1 E Isbòsech, fill de Saül, oí que mort
2Re 23,4	com la lum en l’alba o com lo sol	ix al matí, sens nuus gita los raigs, e
1Re 14,11	Diguéran: –Veus que los habreus	ixan de les coves on s’éran amaguats. 12
1Re 3,2	geÿa en son lit, e sos vulls éran	ja tanabrosos, enaxí qu’ell no podia vaer
1Re 3,13	Yo comensaré a complir. 13 E li he	ja dit que jutjaré la sua casa per lo seu
1Re 9,26	com ells fóran lavats e lo dia era	ja clar, Samuel apallà Saül en lo soler e
1Re 13,13	asò fet, nostre Senyor haguera	ja aparallat lo teu regna sobra lo poble
1Re 17,57	com David sa’n tornà, que havia	ja mort lo falisteu, Abner lo pres e manà
2Re 3,22	no era ab David en Habron, car	ja [*] se n’era anat ab pau. 23 E Joab e
2Re 10,19	e haguéran por e d’aquí avant	ja [*] ajudàran Adadàser. 11,Tit Capítol
2Re 13,16	que ara vols fer a mi, que ço que	ja has fet. Per què’m gitas de la casa ne
2Re 23,13	fo feta gran salut en Israell. 13 E	ja dabans n’éran pujats qui éran prínceps
2Re 3,33	33 e planyent Abner lo rey dix:	« Ja Déu no vulla que tu, Abner, sies mort
2Re 21,17	los hòmens de David e diguéran:	– Ja de vuymés no iràs ab nós en batalla,
2Re 24,24	sacrifici. 24 Dix lo rey a Aurenà:	– Ja Déu no vulla que axí sia com tu vols,
1Re 11,1	a garejar una ciutat que ha nom	Jabès de Galaad, e tots los hòmens de
1Re 11,1	de Galaad, e tots los hòmens de	Jabès diguéran a Naàs: –Raeb-nos en t’
1Re 11,3	pus vells hòmens de la ciutat de	Jabès : –Dóna a nós VII dies d’espai, que
1Re 11,9	–Enaxí direts vós als hòmens de	Jabès [*]: “Vós haurets demà salut com lo
1Re 11,9	misatges e recomtàran-ho als de	Jabès , que n’hagren goig. 10 Diguéran:
1Re 31,12	penjats, e vanguéran los hòmens de	Jabès -Galaad e cramàran Basan. 13 E
1Re 31,13	e sabolíran-los en lo bosch de	Jabès . E dajunàran per VII dies. Expl Ací
2Re 2,4	digueren a David que’llos hòmens de	Jabès -Galaad havien sotarat Saül. 5
2Re 21,12	seu, e tolch-los als hòmens de	Jabès de Galaad, qui’ls havían amblats e
2Re 5,8	dit que aquell que auiciuria lo	jabuseu e aquels qui tocarían a les canals
2Re 24,16	prop la era d’Auvèna, qui era hom	jabuseu . 17 E dix David a nostre Senyor
2Re 5,8	de David. 8 E gità’n tots los	jabuseus , car David havia dit que aquell
1Re 1,19	casa, en Ramacha. Donchs Alquenà	jach ab Anna, sa muller, e nostra Senyor
2Re 12,16	-sa’n en una cambra de dins e	jach sobra la terra. 17 E vanguéran los
2Re 13,14	e hach major força que ella e	jach ab ella. 15 Emperò, com Amon hach
1Re 12,8	Senyor [*], 8 en quina manera entrà	Jacob en Agipta, [*] e manà’ls de Agipte
2Re 23,1	feta la promisió de l’untat Déu de	Jacob , noble cantor de Israell. 2 L’
2Re 11,5	5 So és que, après que llo rey hach	jagut ab ella, ella consabé. E d’aquí
2Re 13,15	ab ella. 15 Emperò, com Amon hach	jagut ab ella, major fou l’oy que lli
2Re 13,20	Absalon. 20 E dix Absalon [*]: –Ha	jagut ton frare ab tu? Ara calla, jermana,
2Re 2,23	qui pasàvan per aquell loch on	jahia mort Azael aturàvan-se. 24 E
2Re 13,8	de son frare Amon [*]. 8 [*] Amon	jahia en lo lit, e Tamar pres farina e
2Re 20,12	da David per Joab. 12 E Amasà	jahia mort enmig de la carera, e un de
2Re 19,37	Mas prech-ta, senyor, que me’n	jaquesques tornar, e que muyra en la mia
1Re 27,9	tota la terra de aquells e no hy	jaquí null hom viu ne nanguna fembra. E
2Re 2,30	vanguéran a les tendes. 30 E Joab	jaquí Abner e tornà-sa’n e ajustà tot
2Re 8,4	los cavalls dells càreus, emperò	jaquí C càreus. 5 E vanguéran aquells de

2Re 23,12	e sguardà los falisteus e no'ls	jaquí pasar al pobla e aucís molts dels
2Re 21,10	entrò que ploch sobra ells, e no hy	jaquia acostar los aucells de dies ne les
1Re 31,7	que aquells d'Israell havían	jaquides . 8 E quant vench altra dia après
2Re 20,3	pres X concopines qu'ell havia	jaquides per guardar la casa, e mès-les
1Re 20,28	Jonatàs [*]: –Fort ma praguà que'l	jaquí anar en la sua ciutat [*]. 29 [*]
1Re 30,13	de un amalechita. Lo senyor ha'm	jaquit per ço com l'altra dia ma comansà
2Re 3,23	al rey David e lo rey havia'l	jaquit anar [*]. 24 E Joab antrà-sa'n
2Re 3,24	qui és vangut a tu. Per què l'has	jaquit anar? 25 No coneys, tu, Abner, fill
1Re 30,29	aquells qui éran en les ciutats de	Jarabolí , [*] 30 e aquells qui éran en
2Re 13,4	Dix Amon: –Són anamorat de Tamar,	jarmana de mon frare Absalon. 5 Dix-li
2Re 19,19	del dia ensà que tu ést partit de	Jarusalem , 20 car jo, servacial teu,
2Re 2,7	a vosaltres gran guardó [*]. 7 [*]	Jatsia que lo nostro senyor Saül sia mort,
2Re 13,11	e dix-li: –Jermana mia, vina e	jau ab mi! 12 Dix Tamar: –Jermà meu, no'm
2Re 22,39	trancaré per so que no's lévan, e	jauran sots los meus peus. 40 Tu has sinyt
1Re 5,3	dia, veus que Dagon, lur déus,	jaÿa enclín en terra, davant l'archa de
1Re 31,8	trobaran Saül e III fills seus qui	jaÿan morts en lo munt de Gelboe. 9 E
1Re 29,1	les tendes sobra la font qui era en	Jazarael . 2 Els vargés e els majorals dels
2Re 23,29	Iray, fill de Rabay, de	Jebet , dels fills de Benjamín; 30 Banayí,
2Re 5,6	qui éran ab ell en Jerusalem al	jebuseu , habitador de la terra. E diguéran
1Re 6,17	e Gotza, altra; e Scalon, altra; e	Jech , altra; e Acareon, altra. 18 E les
1Re 27,11	ne home, ne'n manava nangun en	Jech , car «per vantura parlàran contra
1Re 18,23	respòs: –Par a vós pocha cosa éser	jendre de rey? Jo són pobre home e bax de
2Re 10,5	Dix-los David: –Stats-vos en	Jericó entrò sia crascuda vostra barba e
2Re 13,12	vina e jau ab mi! 12 Dix Tamar:	– Jermà meu, no'm vullés forsar, car lo
2Re 13,20	jagut ton frare ab tu? Ara calla,	jermana , no te'n dons ira ne plors. Après
2Re 13,11	danant, Amon pres Tamar e dix-li:	– Jermana mia, vina e jau ab mi! 12 Dix
2Re 23,34	Amacari; Eliam, fill de Achitòfell,	jeromites ; 35 Srahi de Carmel; Fasay de
1Re 17,54	cap del falisteu e aportà aquell en	Jerusalem e posà les sues armes en lo seu
1Re 18,6	6 Mas, com David sa'n tornava de	Jerusalem , ab lo cap del falisteu, les
2Re 5,5	XL anys, VII e VI mesos, e regnà en	Jerusalem XXXIII anys sobra tot Israell e
2Re 5,6	e tots aquells qui éran ab ell en	Jerusalem al jebuseu, habitador de la
2Re 5,14	noms de aquells qui nasquéran en	Jerusalem : Sammia e Sabaà e Natan e Salamó
2Re 8,7	en lo coll e aportà-ho tot en	Jerusalem . 8 E aportà lo rey molt aram de
2Re 9,13	13 Mifibòsech stava e habitava en	Jerusalem , car tostemps manjava de açò que
2Re 10,14	fills de Amon e venc-se'n en	Jerusalem . 15 Com vaéran los sirienchs que
2Re 11,1	Rabaat. Emperò David romàs en	Jerusalem . 2 Dementres aquestes coses sa
2Re 19,24	despuys que llo rey axí de	Jerusalem dentrò que tornà en pau. 25 [*]
2Re 19,33	lo rey a Basalay: –Vina ab mi en	Jerusalem , e staràs aquí sagur. 34 Dix
2Re 19,34	mia vida, que yo puig ab lo rey en	Jerusalem ? 35 LXXX anys he viscut vuy,
2Re 20,2	E los hòmens [*] anàran-sa'n en	Jerusalem ab David, lur rey e lur senyor.
2Re 20,3	lo rey fon vangut en la sua casa en	Jerusalem , pres X concopines qu'ell havia
2Re 20,7	e tots quants hòmens forts havia en	Jerusalem , per so que encalsàsan Ciba fill
2Re 20,22	tendes. E Joab tornà-sa'n en	Jerusalem al rey. 23 E fo Joab senyor de
2Re 24,8	e XX dies fóran en la terra de	Jerusalem e haguéran sarcada tota la
2Re 24,16	stesa la mà per so que destrovís	Jerusalem , nostre Senyor hach mercè sobra
1Re 14,49	fóran los fills de Saül: Jonatàs e	Jesuí e Melchisua. Ell havia II filles: la
2Re 23,32	32 Aliab de Salboní; los fills de	Jeze Jonatan e Maran; 33 Sammà de Oradí;
2Re 2,2	e II mullers sues, Achinòem de	Jezrael [*], qui fo muller de Naball da
2Re 3,2	nom Amon e fou fill de Achinoen	jezrailite ; 3 e lo sagon, Saleab, que hach
1Re 1,15	pas axí com vós vos ho pensats, car	jo són fembra trob malaurada e yo no he

1Re 1,16	una de les filles de Bolial, car	jo he parlat tro ara per multitud de ma
1Re 2,1	los meus anamichs, per so com	jo 'm són alegrada ab la mia salut. 2 No
1Re 12,3	algú e compdemnat aquell: uy	jo us ho restituiré. 4 Ells respongueran:
1Re 12,5	que vós no havets atrobat que	jo us haja res fet [*]. E ells
1Re 12,23	que yo no fasa tan gran paccat, que	jo ses de preguar per vós. Yo anseniaré a
1Re 14,24	menjarà pa dentrò al vespra, fins	jo 'm sia'n vanjat dels anamichs meus.
1Re 16,3	tu apallaràs Ysayí al sacrifici, e	jo mostraré a tu qual cosa tu faces, e tu
1Re 17,55	li dix: –Senyor, sàpias [*] que	jo no hu sé. 56 E al rey li dix: –Damana a
1Re 19,2	mon para, ta vol auciuira. Per què	jo 't prech que tu't guarts al matí e que
1Re 19,3	guarts al matí e que t'amachs, 3 e	jo staré de prop mon para [*] e yo parlaré
1Re 19,3	para [*] e yo parlaré de tu a ell e	jo faré a saber a tu tot ço que yo vauré.
1Re 19,17	'm dix: “Lexa-me'n anar, si no,	jo t'auciuré.” 18 Donchs David fogí [*] e
1Re 20,1	e parlà davant Jonatàs: –Què he	jo fet [*] a ton para, qu'él me vol
1Re 20,9	la melícia de mon para complida,	jo t'ho faré a saber. 10 E dix David [*]:
1Re 20,13	malísia de mon para sarà contre tu,	jo hu ravallaré a tu e gaquiré't anar en
1Re 28,2	Achís [*]: –Yo posaré, tostemps que	jo viva, que tu sies guardador del meu cap
1Re 29,8	8 E dix David a Achís: –Què he	jo fet, e què has trobat en mi, servecial
2Re 3,8	e dix-li: –Donchs, cap de ca	jo són contra Judà vuy, com jo haja feta
2Re 3,8	de ca jo són contra Judà vuy, com	jo haja feta misericòrdia sobra la casa de
2Re 3,12	e serà la mia mà ab tu, e	jo ratornaré a tu tot Israell. E dix
2Re 3,28	que hach feta Joab, dix: –Mundo són	jo [*], car yo no mir mal. 29 E vengua
2Re 5,19	Dix nostre Senyor: –Vés, puja, e	jo dar-los-he en les tuas mans. 20
2Re 6,21	–Viva nostre Senyor Déu, car	jo jugaré davant ell [*] 22 [*] e saré fet
2Re 9,7	-li David: –No hajas pahor, car	jo faré a tu misericòrdia per amor de
2Re 9,8	ahorà David e dix: –E qui són	jo servecial teu? Car has guardat sobra un
2Re 11,11	tendes, e lo senyor meu Joab [*] e	jo antraré en la mia casa per so que
2Re 12,1	Natan a David: –Jutja'm açò que	jo 't diré: Dos hòmens havia en una
2Re 12,12	so com tu has fet açò amaguadament,	jo faré so que t'he dit davant tots
2Re 12,28	digua hom que yo l'haja presa ne	jo no haja lo nom. 29 E David ajustà tot
2Re 13,13	vulles fer tan gran folia, 13 car	jo no poré sofarir aquesta onta atan gran,
2Re 13,24	e vench al rey e dix-li: –Senyor,	jo fas tonra les mies ovelles. Prech-ta,
2Re 13,28	-lo, e no hajats pahor, que	jo són Absalon, qui man asò. [*] 29 E axí
2Re 19,6	teus prínceps [*]. E en varitat	jo crech que a tu plaguera que Absalon fos
2Re 19,20	tu ést partit de Jarusalem, 20 car	jo , servecial teu, conech lo meu paccat. E
2Re 19,20	conech lo meu paccat. E per açò són	jo vengut de tota la casa de Josep e són
2Re 19,29	cal més parlar, car ferm és so que	jo 't dixí. [*] 30 [*] 31 E Batzalai,
2Re 19,38	Canaan, fill teu, vaja ab mi, e	jo faré a ell tot so que tu vulles, e tot
2Re 19,38	e tot so que damanaràs a mi,	jo t'ho daré. 39 Com lo rey e tot lo
2Re 19,43	e per què no dixéran abans a mi que	jo ratornàs a mi matex lo meu rey? E
2Re 21,3	David als gabonites: –Què poré	jo fer a vosaltres ne quin remey vos poré
2Re 21,3	a vosaltres ne quin remey vos poré	jo donar per so que banaescats la haratat
2Re 22,3	mia e salvador meu. 3 Déu meu fort,	jo he sparança en ell, scut meu e corn de
2Re 22,41	darera cells qui m'han aïrat, e	jo destrovir-los-he. 42 Ells cridaran
2Re 22,44	mi en cap de gents. Lo poble que	jo no conech servirà a mi. 45 [*] 46 Los
2Re 23,17	nostre Senyor que'm perdó, car	jo no faré aquesta cosa. E, donchs, bauré
2Re 23,17	faré aquesta cosa. E, donchs, bauré	jo la sanch de aquests hòmens qui són
2Re 24,10	David a nostre Senyor Déu: –Senyor,	jo he paccat fort en aquest fet. Mas prech
2Re 24,14	m'és de cada part. Més me val que	jo vengue en les mans de nostre Senyor
1Re 1,27	nostra Senyor 27 per aquest infant.	Jo 'l pregué, e ell ha donat a mi la
1Re 3,16	fill! Lo qual li respòs e li dix:	– Jo són así present. 17 [*] –Digues qual

1Re 12,2	2 e ara va rey davant vós.	Jo vullmés són anvallit e canut, e mos
1Re 12,17	dret temps de cullir los forments?	Jo apallaré nostre Senyor Déu e ell donarà
1Re 17,58	linatja ést tu? E David respòs:	– Jo són fill de Ysayí [*], de Betlem.
1Re 18,17	–Vet así Merob, la major filla mia.	Jo donaré aquella a tu per muller, e yo no
1Re 18,23	vós pocha cosa éser jendre de rey?	Jo són pobre home e bax de linatge! 24 E
1Re 20,9	teu. [*] 9 E dix Jonatàs [*]: –[*]	Jo faré açò: que, si yo veg la melícia de
1Re 28,1	contra Israell. Dix Achís a David:	– Jo he sabut que tu e los hòmens teus
1Re 30,13	loch ést tu? E ell respòs e dix:	– Jo són servacial teu, senyor, e són de
2Re 3,21	ab ell. 21 E dix a David Abner:	– Jo ’m lavaré per so que ajust tot Israel
2Re 3,39	[*] és vuy caüt en Israel? 39	Jo , emperò, com sia novel rey e poch ha
2Re 12,23	’l poria fer tornar d’allà on és.	Jo iré d’uymés a ell, e ell no tornarà a
2Re 12,27	tramès misatgers a David e dix:	– Jo he garejat e combatut contra Rabat;
2Re 19,7	los del greuja que has fet a ells.	Jo jur a Déu que, si tu no levas, que tots
2Re 20,17	a Joab: –Ést tu Joab? E dix Joab:	– Jo són. E dix la fembra: –Oges les
2Re 20,17	de lla tua sarvicial. E dix Joab:	– Jo les oig. 18 Dix la fembra: –Açò que yo
2Re 22,4	meu, deliura mi de la iniquitat. 4	Jo apalaré nostre Senyor loable, e seré
2Re 22,30	inluminaràs les mies tenebres. 30	Jo seré sint e correré en tu e saltaré lo
2Re 2,13	lurs tendes en Gabeon. 13 E lavors	Joab , fill de Servià, e los sarvicials de
2Re 2,14	de lla altra part. 14 E dix Abner a	Joab : –Lévan-sa los servicials e jútjan
2Re 2,14	e jútjan davant nós. E respòs	Joab e dix: –Lévan-sa. 15 E levàran-sa
2Re 2,18	aquí III fills de Servià, so és,	Joab e Abizai e Azael. Enperò Azael era
2Re 2,22	fas, no poré alçar la cara davan	Joab , frare teu. 23 E Azaell no volch
2Re 2,24	aturàvan-se. 24 E dementre que	Joab e Abysay ancalsàvan Abner, qui fogia,
2Re 2,26	pujalet patit. 26 E cridà Abner a	Joab e dix-li: –Donchs entrò a lla mort
2Re 2,27	que no ancalç sos frases? 27 E dix	Joab : –Viva nostra Senyor, que si hagueses
2Re 2,28	e no parsaguira son frare. 28 E	Joab sonà lo nafill, e tots ajustàran-sa
2Re 2,30	vanguéran a les tendes. 30 E	Joab jaquí Abner e tornà-sa’n e ajustà
2Re 2,32	en Batlem, e anàran tota la nit	Joab e aquells qui éran ab ell e l’andamà
2Re 3,22	se’n fou anat en pau, 22 aytantost	Joab e los sarvicials vanguéran ab gran
2Re 3,23	ja [*] se n’era anat ab pau. 23 E	Joab e tota la companya qui éran ab ells
2Re 3,23	e tantost comtàran e diguéran a	Joab que Abner, fill de Ner, era vangut al
2Re 3,24	rey havia’l jaquit anar [*]. 24 E	Joab antrà-sa’n al rey e dix-li: –Què
2Re 3,26	coses que tu fas. 26 E aytantost	Joab partí’s de David e tramès misatgers
2Re 3,27	Abner fo vangut e tornat en Hebron,	Joab tirà’l a una part enmig de la porta
2Re 3,28	sabé aquesta cosa que hach feta	Joab , dix: –Mundo són jo [*], car yo no
2Re 3,29	mal. 29 E vengua sobra lo cap de	Joab e sobra la casa de son para e no
2Re 3,29	para e no dafalega de la casa de	Joab sostaniment flux e decoriment de
2Re 3,31	de pa. 30 [*] 31 E dix David a	Joab e a tot lo pobla qui era ab ell:
2Re 8,16	tot lo poble d’Israell. 16 Emperò	Joab fill de Servià era senyor sobre la
2Re 10,7	com hach oït açò David, tramès-hi	Joab ab tota la sua host. 8 E axíran los
2Re 10,9	e Maasà éran en lo camp. 9 Com vaé	Joab que lla companya era aparallada
2Re 10,11	contra los fills de Amon. 11 Dix	Joab a Abisay: –E si per aventura los
2Re 10,13	so que lli plàcia. 13 E axí comança	Joab e lo poble qui ab ell era, donàran
2Re 10,14	-sa’n en la ciutat. E partí’s	Joab dels fills de Amon e venc-se’n en
2Re 11,1	anar a la batalla, David tramès	Joab e els seus servicials qui éran ab ell
2Re 11,6	6 E tantost David tramès misatges a	Joab dient: «Tramit-ma Ories ethey.» E
2Re 11,6	dient: «Tramit-ma Ories ethey.» E	Joab aytantost tramès-lo-li. 7 [*] E
2Re 11,7	7 [*] E damanà-li David què faÿa	Joab e lo poble, en quina manera donàvan
2Re 11,11	stan en les tendes, e lo senyor meu	Joab [*] e jo antraré en la mia casa per
2Re 11,14	al matí sabé [*], e David scrivi a	Joab una letra e tramès-la-li per

2Re 11,16	par tal que ll'aucían.» 16 E axí	Joab asetjà la ciutat, posà Ories en
2Re 11,18	era estat en la batalla, axí com	Joab li havia dit. 19 [*] [*] 20-21 [*] 22
2Re 11,25	Dix David al misatge: –Açò diràs a	Joab : “No t’smaÿs ne t’spaordesches per
2Re 12,26	26 E lavors combatia e guarejava	Joab contra Rabat dels fills de Amon e
2Re 12,27	e combatia la ciutat del rey. 27 E	Joab tramès misatgers a David e dix: –Jo
2Re 19,1	Capítol XVII 1 E llavors diguéran a	Joab que lo rey plorava e planyia son fill
2Re 19,5	veu: –Absalon, fill meu! [*] 5 E	Joab vench de la batalla e antrà en la
2Re 20,7	aquí, e anàran ab ell los hòmens de	Joab e de Theretí e de Feretí e tots
2Re 20,8	e axí-los a carera. E lavors	Joab vastia una gonella streta qui era
2Re 20,9	lo podia traura tost [*]. 9 E dix	Joab a Amassà: –Déu ta saul, frare meu. E
2Re 20,10	d’ell ne havia vist lo coltell que	Joab portava. [*] e son frare Abisay
2Re 20,11	E entratant, com alguns qui éran de	Joab haguéran vist açò e haguéran astat
2Re 20,11	volch éser companyó da David per	Joab . 12 E Amasà jahia mort enmig de la
2Re 20,13	[*]. 13 E puys tot lo poble saguí a	Joab e ancalçàran Ciba, fill de Brocrí, 14
2Re 20,14	era-se’n anat dentrò a Abella. E	Joab e tots los hòmens forts d’Irraell 15
2Re 20,16	e dix: –Oiats, oiats! Diguats a	Joab que s’acost a mi, e parlaré ab ell.
2Re 20,17	acost a mi, e parlaré ab ell. 17 E	Joab acostà’s a ella, e dix ella a Joab:
2Re 20,17	Joab acostà’s a ella, e dix ella a	Joab : –Ést tu Joab? E dix Joab: –Jo són. E
2Re 20,17	a ella, e dix ella a Joab: –Ést tu	Joab ? E dix Joab: –Jo són. E dix la
2Re 20,17	ella a Joab: –Ést tu Joab? E dix	Joab : –Jo són. E dix la fembra: –Oges les
2Re 20,17	de lla tua sarvicial. E dix	Joab : –Jo les oig. 18 Dix la fembra: –Açò
2Re 20,20	de nostre Senyor Déu? 20 Respòs	Joab e dix: –Ya Déu no vulla que yo
2Re 20,21	de lla ciutat. E dix la fembra a	Joab : –Nós lansarem a tu lo seu cap per lo
2Re 20,22	fill de Bocrí e lansàran-lo a	Joab per lo mur. E lavors Joab tochà la
2Re 20,22	-lo a Joab per lo mur. E lavors	Joab tochà la corneta, e partíran-sa de
2Re 20,22	-sa’n en les lurs tendes. E	Joab tornà-sa’n en Jerusalem al rey. 23
2Re 20,23	sa’n en Jerusalem al rey. 23 E fo	Joab senyor de la cavalaria, e fo Banaxas,
2Re 23,18	molt forts. 18 E Abisay, frare de	Joab , fill de Servià, era príncep de III,
2Re 23,24	en sacret. 24 Azaell, frare de	Joab , entre XXX; Elcanà, fill de son
2Re 23,37	de Ammon; Nari berotite, scuder de	Joab , fill de Servià; 38 Iray getite;
2Re 24,1	contra Israell, [*] e dix David a	Joab : –Vé e nombra los hòmens d’Israell e
2Re 24,2	Israell e de Judà. 2 E dix lo rey a	Joab , príncep de lla cavalaria: –Vé-te
2Re 24,3	per so que sapiam quants són. 3 Dix	Joab [*]: –Nostra Senyor anadescha al
2Re 24,4	paraula del rey, sobra aquella de	Joab . E Joab e los prínceps dels cavallés
2Re 24,4	del rey, sobra aquella de Joab. E	Joab e los prínceps dels cavallés partíran
2Re 24,9	sarcada tota la terra. 9 E lavors	Joab liurà lo nombra dell poble ell rey, e
2Re 20,23	la cavalaria, e fo Banaxas, fill de	Joadà , desobra ceretheus e feleteus. 24 E
2Re 23,20	III primers. 20 E Banÿas, fill de	Joadà , qui fou hom forts e de grans obres,
1Re 8,2	son fill primer anjenrat havia nom	Joell , e lo sagon havia nom Abià, e fóran
2Re 13,3	verge no li gosava dir res [*]. 3 E	Jonadab , fill de Samaà, frare de David,
2Re 13,4	Amon, e era hom fort savi, 4 e dix	Jonadab a Amon: –Fill del rey, per què
2Re 13,5	de mon frare Absalon. 5 Dix-li	Jonadab : –Ajau-ta sobra lo teu lit e fé
2Re 13,32	los sarvacials da David. 32 Respòs	Jonadab , fill de Sammà, frara da David, e
2Re 13,35	un pug que no havia camí. 35 Dix	Jonadab al rey: –Vet los teus fills que
2Re 21,21	e blastomava Israell, e aucís-lo	Jonadab , fill de Samaà, frare de David. 22
2Re 23,32	Aliab de Salboní; los fills de Jezè	Jonatan e Maran; 33 Sammà de Oradí; Barom,
1Re 13,2	en lo munt de Bechel, e M éran ab	Jonatàs en Gabeot, qui és del trip de
1Re 13,3	tramès cascú en son tabernacla. 3 E	Jonatàs farí una companya dels falisteus
1Re 13,16	trobats DC hòmens. 16 Ab Saül e ab	Jonatàs , son fill, lo poble qui fou trobat
1Re 13,22	de tot lo poble qui era ab Saül e	Jonatàs , son fill, no havia [*] lança,

1Re 13,22	no havia [*] lança, fora Saül e	Jonatàs [*]. 23 Donchs la companya dels
1Re 14,1	XIII 1 E sdevench-se un dia que	Jonatàs , fill de Saül, dix a un jovencel,
1Re 14,3	ha nom efot. E lo poble no sabie	Jonatàs on era anat. 4 Per aquell loch on
1Re 14,4	on era anat. 4 Per aquell loch on	Jonatàs volia anar a lla host dels
1Re 14,6	e l'altra, a migjorn [*]. 6	Jonatàs dix al jovansel [*]: –Vina e pasem
1Re 14,8	so que plàcia [*]. 8 Dix lavors	Jonatàs : –Vet que nós anam sobra aquests
1Re 14,12	12 Donchs los falisteus parlàran a	Jonatàs e ll'scuder [*] e dixéran:
1Re 14,12	e dixéran: –Vanits a nós [*]. E dix	Jonatàs [*]: –Anem, saguex a mi. [*] 13
1Re 14,13	[*]: –Anem, saguex a mi. [*] 13	Jonatàs muntà amunt graponant [*]. Com
1Re 14,13	Com ells haguéran vista la cara de	Jonatàs , los uns li cahían davant e [*]
1Re 14,14	ell. 14 E la primera occisió que	Jonatàs e son scuder féran fo entorn XX
1Re 14,17	nós hi és anat. E [*] trobàran que	Jonatàs e son scuder [*]. 18 Donchs dix
1Re 14,39	sap que, si és esdevengut [*] per	Jonatàs , ell morà sens nanguna ramçó. E
1Re 14,41	la damostrança que so havia fet	Jonatàs e Saül, e lo poble ne fou quiti.
1Re 14,42	dix Saül: –Metets sort entre mi e	Jonatàs , mon fill. E la sort caech a
1Re 14,42	mon fill. E la sort caech a	Jonatàs . 43 Saül dix a Jonatàs: [*] [*]
1Re 14,43	sort caech a Jonatàs. 43 Saül dix a	Jonatàs : [*] [*] 44 [*] –[*] Cové que tu
1Re 14,45	45 E lo poble dix [*]: –Donchs,	Jonatàs morà, qui ha feta aquesta gran
1Re 14,45	uy ab Déu. Donchs lo poble deliurà	Jonatàs qu'ell no morís. 46 Saül se'n
1Re 14,49	49 Aquests fóran los fills de Saül:	Jonatàs e Jesuí e Melchisua. Ell havia II
1Re 18,1	E axí com David hach parlat a Saül,	Jonatàs , lo fill de Saül, amà ell tant,
1Re 18,3	casa de son para. 3 Adonchs faéran	Jonatàs e David amistança ensemps, e
1Re 19,1	Capítol XVIII 1 Saül parlà a	Jonatàs [*] e a sos serfs que auciesen
1Re 19,2	serfs que auciesen David. [*] 2 E	Jonatàs ho descobrí a David e li dix:
1Re 19,4	a tu tot ço que yo vauré. 4 Donchs,	Jonatàs parlà a Saül, para seu, de David e
1Re 19,7	sertament qu'ell no serà mort. 7	Jonatàs apallà David e recomtà-li totes
1Re 20,1	en Ramacha, e vench e parlà davant	Jonatàs : –Què he jo fet [*] a ton para,
1Re 20,3	Per què ell dirà: “No sàpia asò	Jonatàs per ço que per vantura no sia
1Re 20,3	Senyor Déu e viva la tua ànima,	Jonatàs , que yo e tu sarem dapertits per
1Re 20,4	per mort en poch de temps. 4 Dix	Jonatàs [*]: –Tot quant tu digues a mi,
1Re 20,5	ho faré volantés. 5 E dix David a	Jonatàs : –Vet que demà són calendes, e yo
1Re 20,9	en mi, servECIAL teu. [*] 9 E dix	Jonatàs [*]: –[*] Jo faré açò: que, si yo
1Re 20,11	[*]: –Qui m'ho dirà [*]? 11 Dix	Jonatàs [*]: –Vina ab mi, e iscam defora
1Re 20,12	E com fóran exits defora, 12 dix	Jonatàs a David: –Vet de matí per tot lo
1Re 20,18	casa [*]. 16-17 [*] 18 Donchs dix	Jonatàs a David: –Demà saran calendes e
1Re 20,25	qui era de prop la paret, lavà's	Jonatàs , e saech Abner al costat da Saül,
1Re 20,27	on solia seura David. E dix Saül a	Jonatàs [*]: –Per què no és vangut lo fill
1Re 20,28	Ysay ni hir [*] a menjar? 28 Respòs	Jonatàs [*]: –Fort ma praguà que'l jaquis
1Re 20,30	29 [*] 30 E Saül fou irat contra	Jonatàs ; dix-li: –Fill de bagasa! Donchs
1Re 20,32	ma, car fill és de mort. 32 Respòs	Jonatàs a son para: –Per què morà? Què ha
1Re 20,33	e volch-lo farir. Lavors antès	Jonatàs que son para havia dada santència
1Re 20,35	[*]. 35 Com vench l'andemà,	Jonatàs anà al camp, axí com ho havia
1Re 20,36	e vench ab un infant [*]. 36 E dix	Jonatàs a l'infant: –Vé, aporta les
1Re 20,36	E com l'infant fou coragut là on	Jonatàs havia gitades les sagetes, Jonatàs
1Re 20,36	Jonatàs havia gitades les sagetes,	Jonatàs [*] altra sageta més anlà de l'
1Re 20,37	on era la primera sageta. Cridà	Jonatàs e dix a l'infant: –Vet la sageta
1Re 20,38	e no t'aturs! E pres l'infant de	Jonatàs les sagetes e aportà-les a son
1Re 20,39	feÿa, car tan solament sabían asò	Jonatàs e David. 40 E levors donà Jonatàs
1Re 20,40	Jonatàs e David. 40 E levors donà	Jonatàs les armes a l'infant e dix-li:
1Re 20,41	's en terra e adorà III veguades	Jonatàs , e basàran-sa abdosos e ploràran

1Re 20,42	molt; mes més plorà David. 42 Dix	Jonatàs a David: –Vé-te'n en pau. Totes
1Re 20,43	43 E levà's David e anà-sa'n. E	Jonatàs anà-sa'n en la ciutat. 21, Tit
1Re 31,2	e contra los seus fils, e ociéran	Jonatàs e Minadab e Malchisue, los quals
2Re 1,4	e los altres són fugits. Saül e	Jonatàs , son fill, són morts. 5 E dix
2Re 1,5	tu que mort sia Saül e son fill	Jonatàs ? 6 Respòs aquell e dix: –Io vanguí
2Re 1,12	entrò al vespra sobra Saül e sobra	Jonatàs , fill seu, e sobra tot lo poble de
2Re 1,17	féu gran plant sobra Saül e sobra	Jonatàs fill de Saül. 18 Manà David a tots
2Re 1,23	en foyll de lla batalla. 23 Saül e	Jonatàs , bells e qui molt sa amàvan en la
2Re 1,25	E com són caüts axí los forts [*]!	Jonatàs en les tues alteses és mort. 26 E
2Re 1,26	en les tues alteses és mort. 26 E	Jonatàs , frare meu, fort he gran dolor e
2Re 4,4	entrò en aquel temps. 4 Emperò	Jonatàs [*] havia haüt un fill qui era
2Re 4,4	anys com vench misatga de Saül e de	Jonatàs , com vench da Gatzaral. E com la
2Re 9,1	Saül a qui yo faça misericòrdia per	Jonatàs ? 2 E havia aquí un servacial de
2Re 9,3	teu. 3 E [*] –Un fill de	Jonatàs n'ha romàs, qui és contret dells
2Re 9,7	faré a tu misericòrdia per amor de	Jonatàs , ton para, e restituiré a tu tots
2Re 9,9	–Yo he donat a Mifibòsech, fill de	Jonatàs , [*] tota la casa qui fo de Saül.
2Re 21,7	rey pardonà a Mifibòsech, fill de	Jonatàs , fill de Saül, per lo sagrament
2Re 21,7	per lo sagrament [*] qui era entra	Jonatàs [*] e David. 8 E axí pres lo rey
2Re 21,12	E David pres los ossos de Saül e de	Jonatàs , fill seu, e tolch-los als
2Re 21,13	13 E havían la ossa de Saül e de	Jonatàs , fill seu, [*] 14 [*] en la tera
1Re 14,41	aquest paccat és sobra mi o sobra	Jonetàs , mon fill, dóna'm vuy
2Re 8,10	força de Addàser. 10 E Thou tramès	Joram , fill seu, al rey David per ço que
1Re 13,7	[*]. 7 E los hebreus pasàran flum	Jordà , en la terra de Gad e de Galaad. E
1Re 31,7	d'Israell, qui éran part lo flum	Jordà , en una val, vaéran que llos barons
2Re 2,29	aquella nit per los camps e pasàran	Jordà e, com haguéran anat angir e antorn
2Re 10,17	coses, ajustà tot Israell e pasà	Jordà e vench en Elema, e los sirianchs
2Re 19,15	15 E tornà-sa'n David dentrò a	Jordà , e tot lo trip de Judà vench en
2Re 19,15	a carera al rey e qu'allí pasàs	Jordà . 16 E cuytà's Samayí, fill de
2Re 19,17	seus e XX servicials, e pasàran	Jordà ans que'll rey 18 per un loch on no
2Re 19,31	saguí lo rey tro que hach pasat	Jordà e encara era aparalat de saguir-lo
2Re 19,36	Un poch, senyor, iré més anllà de	Jordà ab tu. No'm fa fratura vuymés,
2Re 19,39	lo rey e tot lo poble hach pasat	Jordà , lo rey basà Batzalay e banaý-lo.
2Re 19,41	e han amanat [*] tota la tua casa a	Jordà sens nós e tots los teus hòmens ab
2Re 24,5	lo poble d'Israell. 5 E pasàran	Jordà e vanguéran en Arroer, a lla dreita
1Re 14,23	23 E nostra Senyor salvà aquell	jorn lo poble d'Israell [*]. 24 [*] E [*]
1Re 14,14	féran fo entorn XX hòmens en mig	jornal de bous, ço és, tant com costumán
2Re 8,16	Servià era senyor sobre la host, e	Josafat [*] era scrivà, 17 e Sadoch, fill
2Re 20,24	24 E Auram, sobra los traüts, e	Josafat , fill de Achilius, era escrivà del
2Re 19,20	són jo vengut de tota la casa de	Josep e són axit a carera a tu, Senyor
1Re 6,14	14 E la carreta vench en un camp de	Josuè de Betsames e stech aquí. En aquell
1Re 6,7	e que null temps no hàjan portat	jou , e ajustats aquelles a lla careta, e
2Re 24,22	pres bous e vaques e càreus e	jous de bous a cremar axí com a lenya en
1Re 17,55	–O Abner, de qual linatge és aquest	jovancell ? E aquell li dix: –Senyor,
1Re 14,6	a migjorn [*]. 6 Jonatàs dix al	jovansel [*]: –Vina e pasem [*] los
1Re 14,1	que Jonatàs, fill de Saül, dix a un	jovencel , son scuder: –Pasem sobra la host
1Re 30,17	no n'scapà nangú sinó CCCC hòmens	jóvens qui pujàran en los camels e
2Re 2,21	o a la sinistra part e prin un dels	jóvens e aporta-te'n la sua roba. E
1Re 12,2	vós. E yo he stat e conversat de ma	joventut ab vós entrò en aquest dia de
2Re 23,22	Aquestes coses féu Banayda fill de	Judà , 23 e aquest fou anomanat entra III
1Re 11,8	nombra CCCM hòmens, e als fills de	Judà , XXXM. 9 E diguéran als misatgers qui

1Re 15,4	hòmens [*] e XM hòmens del trip de	Judà. 5 E com Saül fos vangut a la ciutat
1Re 17,1	en Sacot, qui és en la terra de	Judà, e fichàran lurs tendes entra Sohot
1Re 18,16	Mas tots los fills d'Israell e de	Judà amàvan David [*]. 17 Saül dix a
1Re 27,6	de lavores ensà dels reys de	Judà entrò en aquest dia de vuy. 7 E stech
1Re 27,10	anats vuy?» E responia David: «En	Judà, envers migjorn, e en Hiramel, envers
1Re 30,14	aquí robat, e som anats contra	Judà e som anats en les ancontrades de
1Re 30,16	dels falisteus e en la terra de	Judà. 17 Levà's David e ancalsà'ls del
1Re 30,26	dons de la presa als vells de	Judà e aquells qui éran sos proïsmas e sos
2Re 1,18	18 Manà David a tots los hòmens de	Judà que ansanyàsan a sos fills a portar
2Re 2,1	pujaré en una de lles ciutats de	Judà? E dix-li nostre Senyor: –Puja. Dix
2Re 2,4	Habron. 4 E vanguéran los barons de	Judà e untàran David aquí per ço que
2Re 2,4	per ço que regnàs sobra la casa de	Judà. E digueren a David que'ls hòmens
2Re 2,7	sia mort, m'ha untat la casa de	Judà que sia rey d'ella. 8 Emperò Abner,
2Re 2,10	e regnà II, e sola la casa de	Judà saguia David en Hebron, 11 e fo
2Re 2,11	11 e fo senyor sobra la casa de	Judà VII anys e VI mesos. 12 E axí Abner,
2Re 3,8	–Donchs, cap de ca jo són contra	Judà vuy, com jo haja feta misericòrdia
2Re 3,10	de David sobra Israell e sobra	Judà de Deu entrò a Barsàber. 11 E
2Re 5,5	en Habron XL anys, 5 e regnà sobra	Judà XL anys, VII e VI mesos, e regnà en
2Re 5,5	ayns sobra tot Israell e sobra	Judà. 6 E anà lo rey e tots aquells qui
2Re 6,2	tot lo pobla ab ell dels hòmens de	Judà, per ço que portàsan la archa de Déu
2Re 19,15	dentrò a Jordà, e tot lo trip de	Judà vench en Galgala per so que axís a
2Re 19,16	Baüirim, e davallà ab los hòmens de	Judà e axí a carera al rey 17 ab M hòmens
2Re 19,40	ab ell. Emperò tot lo poble de	Judà havia menat lo rey, e no hy havia
2Re 19,41	-li: –Per què los hòmens de	Judà, frares nostres, han amblat tu e han
2Re 19,42	tu? 42 E respóngéran los hòmens de	Judà: –Car més atany a mi que a vosaltres.
2Re 19,43	43 E respòs Israell als hòmens de	Judà e dix-los: –X parts són yo major
2Re 20,4	así a III dies tots los hòmens de	Judà e tu sies present ací ab ells. 5 E
2Re 21,2	per amor dels fills de Israell e de	Judà. 3 E dix lavors David als gabonites:
2Re 24,1	e nombra los hòmens d'Israell e de	Judà. 2 E dix lo rey a Joab, príncep de
2Re 24,7	cananeus e vanguéran en la terra de	Judà, qui és envers migdia, en Barsabe. 8
2Re 24,9	armas [*] e atrobàran d'aquells de	Judà LXM axí matex hòmens forts d'armes.
1Re 29,3	damanàvan a sí mateys aquests	jueus. E dix Achís als prínceps dels
2Re 6,21	–Viva nostre Senyor Déu, car jo	jugaré davant ell [*] 22 [*] e saré fet
2Re 6,5	l'archa. 5 E David e tot lo poble	jugàvan e cantàvan davant nostre Senyor
2Re 19,7	del greuja que has fet a ells. Jo	jur a Déu que, si tu no levas, que tots
1Re 30,15	companya? E ell respòs e dix:	– Jura 'm per Déu que no m'aucies ne'm
1Re 19,6	hach açò oýt, fou abonencat [*] e	jurà e dix: –Sàpias sertament qu'ell no
1Re 20,3	que per vultura no sia trist.” Mas	jurà açò David e dix: –Viva nostre Senyor
1Re 30,15	-t'he a aquesta companya. E	jurà -li David so que demanava. 16 Com lo
2Re 3,35	encara que era gran e alt dia,	jurà David: –Açò faça Déu a mi [*], si yo
2Re 19,23	vuy no morà null hom [*]. 23 E	jurà -li David que no moria. 24 Emperò
1Re 20,42	en pau. Totes les coses que havem	jurades en lo nom de nostra Senyor sían
2Re 21,17	David e aucís lo falisteu. E lavors	juràran los hòmens de David e diguéran:
1Re 12,22	per lo seu gran nom, car ell ha	jurat qu'ell faria de vós son poble. 23
2Re 21,2	amorreus, car los d'Israell havían	jurat a ells que no'ls auciuirían, e Saül
2Re 24,6	pasàran en Galaad e en la terra	jussana de Hozí e vanguéran en Dan, qui és
1Re 29,6	–Viva nostro Senyor Déu, car tu ést	just [*] devant mi [*]. Mas no plau als
2Re 23,3	Senyor dels hòmens, senyorajador	just en tamor dels hòmens, en tamor de
2Re 24,24	com tu vols, ans t'ho compraré per	just preu e ofaré a nostre Senyor Déu
2Re 8,15	e servían a él. 15 [*] e faÿa juý e	justícia a tot lo poble d'Israell. 16

2Re 22,21	21 [*] reguardonerà sagon la mia	justícia e retrà mi sagon la mia mundícia
2Re 22,25	mi nostra Senyor sagon la mia	justícia e sagon les mundícias de lles
2Re 19,28	Donchs, yo, senyor, no he clams	justs ne poria més cridar. 29 Dix-li lo
2Re 1,18	axí com és scrit en lo libre dels	Justs : «O Israell, qui ést romàs, veges e
1Re 8,5	careras. Dóna a nós rey qui nos	jutga axí com fan les altras nasions. 6
1Re 8,6	havían dit: «Dóna a nós rey que nos	jutga. » Samuel féu oració a nostra Senyor
1Re 8,3	ells pranguéran dons e giràran lo	jutgament falsament. 4 Donchs, tots los
1Re 2,9-10	[*]. 9-10 [*] Nostre Senyor	jutgarà les ancontrades de la terra e
1Re 8,20	com totes les altres gents. E ell	jutgarà nós e irà davant nós e farà les
1Re 8,1	fonch anvalit, ell féu sos fills	jutges sobre Israell. 2 E son fill primer
1Re 8,2	e lo sagon havia nom Abià, e fóran	jutges en Barsaben. 3 E los fills no
2Re 12,1	a David, e dix Natan a David:	– Jutja 'm açò que jo't diré: Dos hòmens
1Re 4,18	baró era vel e de gran adat, e'll	jutjà lo poble d'Israell per XL anys. 19
1Re 7,6	–A tu, Senyor, havem paccat. Samuel	jutjà los fills d'Israell en Masfat. 7 E
1Re 7,15	e los amoreus. 15 Doncs Samuel	jutjà los fills d'Israell e tot lo poble
1Re 12,7	perquè yo contena contra vós, per	jutjament davant nostra Senyor [*], 8 en
2Re 2,14	Joab: –Lévan-sa los servecials e	jútjan davant nós. E respòs Joab e dix:
2Re 19,35	meus senys d'uymés no han poder de	jutjar suau o dolç o amargós, o yo vuymés
1Re 3,13	a complir. 13 E li he ja dit que	jutjaré la sua casa per lo seu paccat [*],
1Re 7,16	any Bachel e Galgala e Masfa e	jutjava lo poble d'Israell en los demunt
1Re 7,17	car aquí era la sua casa e aquí ell	jutjava lo poble d'Israell e aquí
2Re 8,15	David e servían a él. 15 [*] e faÿa	juý e justícia a tot lo poble d'Israell.
2Re 22,23	males davant ell. 23 Car tots los	juýs de aquell són stats davant mi, e ells
1Re 1,27	Senyor 27 per aquest infant. Jo	·I pregué, e ell ha donat a mi la damanda
1Re 17,9	nós serem vostres serfs, e si yo	·I venç, vós serets nostres serfs [*]. 10
1Re 17,42	acostà's devers David [*] 42 [*] e	·I meynspresà. [*] 43 Dix lo falisteu a
1Re 17,51	cap. Com los falisteus vaéran que	·I pus fort d'èls era mort, ells
1Re 18,11	–la a David cuydant-sa que	·I pogués ancastar ab la paret. David sa
1Re 20,28	Jonatàs [*]: –Fort ma praguà que	·I jaqués anar en la sua ciutat [*]. 29
1Re 31,4	E lo seu scuder no volch fer açò ne	·I volch auciura, car era fort spaordit
2Re 2,19	Abner e pasagia-lo fort e no	·I gaquia anar ne a la part dreita ne a la
2Re 2,24	qui és en Gabehon, entra una vall e	·I camí del dasert. 25 E Abner e los fills
2Re 7,1	7, Tit Capítol VII 1 Fet fonch que	·I rey saÿa en la sua casa, e nostre
2Re 12,22	[*] perquè nostre Senyor lo goris e	·I ma donàs. 23 Ara que és mort, per que
2Re 12,23	què dejunaria ne ploraria? Yo no	·I poria fer tornar d'allà on és. Jo iré
2Re 13,27	convit, que quax fill de rey no	·I podia fer major. 28 Absalon féu
2Re 20,9	–li la mà en la barba quax qui	·I vol basar. 10 E trasch lo colltell e
2Re 23,17	lo parill de lurs ànimes? E no	·I volch beura. E asò faeren III hòmens
1Re 17,32	'm combatra contra ell e auciuré	·I . 33 Saül dix a David: –Tu no poràs
1Re 18,5	e faÿa saviament sos fets. Posà	·I Saül sobra tots sos combatadors, e ell
1Re 20,31	Donchs, tramit-hi ara e amena	·I –ma, car fill és de mort. 32 Respòs
1Re 21,8	–Si has así cultell o lança, da	·I –me, car no he aportades les mies
1Re 21,9	así lo coltell de Goliach [*]. Si	·I vols, aporta'l-te'n, car no n'hic
1Re 21,9	de Goliach [*]. Si'l vols, aporta	·I –te'n, car no n'hic ha sinó aquell.
1Re 21,9	n'hic ha sinó aquell. [*] –[*] Da	·I –ma. 10 E axí lavà's David e fugí [*]
2Re 1,15	15 [*] E acostà's a ell e matà	·I . 16 Dix David en aquell que morí: –La
2Re 2,8	pres Isbòsech, fill de Saül, e manà	·I per tots los castells e per tots los
2Re 3,23	vangut al rey David e lo rey havia	·I jaquit anar [*]. 24 E Joab antrà-sa
2Re 3,27	e tornat en Hebron, Joab tirà	·I a una part enmig de la porta per so que
2Re 8,14	David. E nostre Senyor Déu guardava	·I , en totes aquestes coses que faÿa David

1Re 1,2	mullers, e la una hach nom Anna, e	l'altra, Fanennà. E Fanennà hach fills, e
1Re 1,17	don a tu la demanda de la qual tu	l'has praguat. 18 E aquella li dix: –Yo
1Re 1,24	tolch la let. 24 Mas, com ella hach	l'infant desletat, ella amenà ab si
1Re 1,24	aqueu a nostra Senyor en Siló, e	l'infant era molt patit. 25 Donchs ells
1Re 1,25	sacrificàran un vadell e ofaríran	l'infant e Ellí, lo pravera, lo qual no
1Re 2,9-10	ancontrades de la terra e donarà	l'emperi al seu rey e axalçarà lo corn
1Re 2,11	-sa'n a Rachama, a la sua casa. E	l'infant era ministra en la casa de
1Re 2,13	no conaxían pas nostro Senyor 13 ni	l'ofici dels praveres, ans faían molt de
1Re 2,21	III fills e II filles. E Samuel,	l'infant, cresch davant nostra Senyor. 22
1Re 2,26	volch aquells auciuira. 26 E Samuel,	l'infant, craxia e muntuplicava e playà a
1Re 3,1	de pa.” 3, Tit Capítol III 1 Samuel,	l'infant, ministrava davant nostre
1Re 4,3	devant los falisteus? Aportem así	l'arqu de la amistança de nostro Senyor,
1Re 4,4	xarobín. E los fils da Ellí éran ab	l'archa de la amistança [*]. 5 Com l'
1Re 4,5	l'archa de la amistança [*]. 5 Com	l'arqu de nostra Senyor fou vanguda en
1Re 4,11	de morts d'hòmens a peu. 11 E	l'archa de Déu fou presa, e los II fills
1Re 4,17	e abdós tos fills són morts [*], e	l'archa de Déu és presa. 18 E, com aquell
1Re 4,18	18 E, com aquell hach nomenada	l'arque de Déu, Elí caech en terra de la
1Re 4,21	infantat un fill. [*] 21 E apelà	l'infant Ichabot, e dix: «La glòria de
1Re 5,3	de Assot se lavàran per lo matí en	l'altra dia, veus que Dagon, lur déus,
1Re 5,3	déus, ja'ya enclín en terra, davant	l'archa de nostra Senyor, on ells
1Re 5,4	e tornàran-lo en son loch. 4 E en	l'altra dia [*] éls trobàran Dagon caüt
1Re 5,10	de pells. 10 Doncs ells tramaterán	l'archa de nostra Senyor en Caron. [*]
1Re 5,10	–Per què'ns havets aduyta así	l'arqu perquè lo déu d'Israell nos don
1Re 5,11	[*] diguèran: –Lexats anar	l'archa del déu d'Israell e torn en son
1Re 5,12	de mal de morenes. E lo crit e	l'odulament de cascuna ciutat muntà entrò
1Re 6,3	quals diguèran: –Si vós tramatets	l'archa del Déu d'Israell, no la
1Re 6,8	vadels en una casa. 8 E [*] matets	l'archa de nostre Senyor en la careta e
1Re 6,8	-ho en una patita caxa de prop	l'archa e laxats-la anar. 9 E guardats
1Re 6,13	en una val, e com [*] vaéran	l'archa de nostro Senyor, haguèran molt
1Re 6,18	lo gran, sobre lo qual ells posàran	l'archa de nostre Senyor, la qual era
1Re 6,21	ells: –Los falisteus han davallada	l'archa [*]. Venits e portats-la-us
1Re 7,1	de Aminadab, per ço qu'ell guardàs	l'arque de nostre Senyor. 2 D'aquell dia
1Re 9,7	irem. Mas qual cosa portarem nós a	l'homa per presentalla? [*] 8 Altra volta
1Re 9,8	de un diner d'argent. Donem-la a	l'hom de Déu per so qu'ell anseny a nós
1Re 9,10	[*] Ells anàran en la ciutat on era	l'homa de Déu. 11 E com muntàran [*],
1Re 9,17	nostra Senyor dix a ell: –Aquest és	l'home que yo t'havia dit. Aquest
1Re 10,3	E la un portarà III cabrits; e	l'altre, III tortells de pa; e l'altra,
1Re 10,3	e l'altre, III tortells de pa; e	l'altra, una canada da vi. 4 Com t'
1Re 10,6	tempen [*], e ells profeteran. 6 E	l'asparit de nostre Senyor davalara [*],
1Re 10,11	ab ells. 11 E, com ells, qui dabans	l'havía conagut, vaéran qu'ell era ab
1Re 10,15	som vanguts a Samuel. 15 Dix-li	l'oncle: –Mostra'm lo que Samuel t'ha
1Re 11,2	faré aytall pau a vós, que trasqua	l'ull dret a cascú, enaxí que vós siats
1Re 11,6	plòran? E ells lo hy comtáran. 6 E	l'asperit de nostre Senyor vench en Saül,
1Re 11,11	e farets tot so que us plaurà. 11 E	l'andemà Saül partí lo poble en III parts
1Re 13,2	qui és del trip de Benjamín. E tot	l'altra poble era tramès cascú en son
1Re 13,5	de caretas e VIM cavallers, e tot	l'altra pobla manut éran axí spesos com
1Re 13,5	pobla manut éran axí spesos com	l'arena en la mar. Ells se n'anàran e
1Re 13,21	e faían a lossar tots dentrò a	l'agulló. 22 E com lo dia de la batalla
1Re 14,4	deçà e dellà a manera de dens;	l'una havia nom Doce, e l'altra, Sene. 5
1Re 14,4	de dens; l'una havia nom Doce, e	l'altra, Sene. 5 La un escul axia'n vers

1Re 14,5	'n vers aguilló, contra Machinàs, e	l'altra, a migjorn [*]. 6 Jonatàs dix al
1Re 14,7	salvar a molts o a pochs. 7 E	l'ascuder dix a ell: –Fes so que plàcia
1Re 15,2	al poble d'Israell, en qual manera	l'ancontrà en la carera, com ell vania de
1Re 15,8	de Amalech, tot viu, e aucís tot	l'altra poble a espasa. 9 E Saül e lo
1Re 15,9	a molts folchs de les ovelles e de	l'altra bastiar e a les vestadures [*] e
1Re 15,15	[*]? 15 E Saül dix: –Lo poble	l'ha amenat de Amalech, car lo poble ha
1Re 15,22	vol holocausts e sacrificis, com no	l'obaescha majorment a la sua veu? Car
1Re 16,7	reguardaràs la sua cara, [*] car no	l'he alet. [*] 8 Donchs Isahí apellà
1Re 16,12	ací. 12 Donchs Isayí tramès per	l'infant e tramès-lo davant Samuel. E
1Re 16,12	e tramès-lo davant Samuel. E	l'infant [*] e era bel [*]. E nostre
1Re 16,13	13 Donchs Samuel pres lo corn de	l'oli e untà'n aquel en mig loch de sos
1Re 16,14	se n'anà Samuel en Samacha. 14 E	l'esperit de nostre Senyor se partí de
1Re 16,23	devant mi [*]. 23 Donchs, com	l'esperit maligna de nostre Senyor
1Re 17,25	molt gran riquesa en aquell qui	l'auciurà e donarà a ell sa fila, e la
1Re 17,37	deliurà mi de la mà del leó e de	l'ós, él ma deliurarà de la mà de aquest
1Re 18,10	David adretament. 10 Aprés, a	l'altra dia, lo maligna sparit envahí
1Re 18,17	pas David, mes los falisteus	l'auciuran.» 18 David dix [*]: –Quin hom
1Re 19,20	e Samuel qui stava entre ells,	l'asparit de nostre Senyor entrà en ells,
1Re 19,23	23 [*] E fo fet que sobra ell vench	l'asparit de nostre Senyor, e anà defora
1Re 20,22	las sagetes.” 22 Si yo diré a	l'infant: “Vet les sagetes aquí són més
1Re 20,22	pau serà a tu [*]. E si no, diré a	l'infant: “Vine, vet les sagetes qui són
1Re 20,34	trist de David, per so com son para	l'hach confús e deshonorat [*]. 35 Com
1Re 20,35	e deshonorat [*]. 35 Com vench	l'andemà, Jonatàs anà al camp, axí com ho
1Re 20,36	un infant [*]. 36 E dix Jonatàs a	l'infant: –Vé, aporta les sagetes que yo
1Re 20,36	les sagetes que yo gitaré. E com	l'infant fou coragut là on Jonatàs havia
1Re 20,36	[*] altra sageta més anlà de	l'infant. 37 E axí vench l'infant en lo
1Re 20,37	anlà de l'infant. 37 E axí vench	l'infant en lo loch on era la primera
1Re 20,37	sageta. Cridà Jonatàs e dix a	l'infant: –Vet la sageta qui és més anlà
1Re 20,38	que tu. 38 E cridà altra veguada a	l'infant e dix-li: –Cur-hi, vé tost e
1Re 20,38	-hi, vé tost e no t'aturs! E pres	l'infant de Jonatàs les sagetes e aportà
1Re 20,39	e aportà-les a son senyor. 39 E	l'infant no sabia què es feya, car tan
1Re 20,40	E levors donà Jonatàs les armes a	l'infant e dix-li: –Vé-te'n tost e
1Re 21,5	de fembres? Nós som guardats hir e	l'altra dia tercer, com anàvam. E los
1Re 21,13	entre les mans d'aquells qui	l'havian amanat davant Chis. E feya
1Re 28,8	a la fembra. Dix Saül: –Davina en	l'asparit fitònich so que yo't diré. 9
1Re 28,17	mà, e tolrà't lo regne e donar-	l'ha a ton proïisma David, 18 car no has
1Re 29,9	davant los meus vulls tot axí com	l'àngel de nostra Senyor Déu. Mas los
1Re 30,13	Lo senyor ha'm jaquit per ço com	l'altra dia ma comansà a vanir la
1Re 31,5	e aucís-sa ell matex. 5 Com	l'ascuder de Saül vaé que Saül era mort,
2Re 1, 21	car aquí és reportat e destròvit	l'escut dels hòmens forts, l'ascut de
2Re 1, 21	l'escut dels hòmens forts,	l'ascut de Saül, axí com si no fos untat
2Re 2,32	Joab e aquells qui éran ab ell e	l'andamà matí, com sa faya dies, fóran en
2Re 3,17	als vells d'Israell: –Hir e	l'altra e lonch de temps ha que vosaltres
2Re 3,24	Abner, qui és vangut a tu. Per què	l'has jaquit anar? 25 No coneys, tu,
2Re 4,2	de Saül, e la un havia nom Baanà e	l'altra, Racap, fill de Remnon berocite,
2Re 4,4	vench da Gatzaral. E com la nodrisa	l'hach pres e fugí cuytosament, caech-
2Re 4,7	en la casa, aquell que dormia en	l'antradra, fàrian-lo, e fo mort, e
2Re 4,8	e dix al rey: –Vet lo cap de [*]	l'anamich teu qui queria destròvir la tua
2Re 4,11	sobra son lit. Doncs, no querré yo	l'ànima de aquell e la sanch de aquell de
2Re 5,2	boqua tua e [*] som, 2 mes hir e	l'altra dia e de aquí anant, con era Saül

2Re 5,8	de les cubertures, per les quals	l'aygua coria, e aquells qui los porían
2Re 6,3	lo xarobín sobra ella. 3 E posàran	l'archa de nostre Senyor sobra un carro
2Re 6,4	de nostre Senyor, Ayó anava davant	l'archa. 5 E David e tot lo poble jugàvan
2Re 6,6	-la, car los bous ensapaguàvan, e	l'archa de nostre Senyor declinà's un
2Re 6,10	ciutat?» 10 E no volch David que	l'archa de Déu sa giràs en la sua ciutat
2Re 6,11	E aquí habità e stech per III mezos	l'arquà, e banayí nostre Senyor Déu ell e
2Re 6,16	e de trompes. 16 Dementre que	l'archa pasava per la ciutat de David,
2Re 7,2	qui és feta de fust de cedra, e	l'archa de Déu sia posada enmig de les
2Re 8,2	II cordaletes, una a aciura e	l'altra a viura. E Moab serví a David
2Re 8,8	nom Mar d'Aram, e féu collones a	l'altar. 9 E llavors Tou, rey de Amach,
2Re 8,10	era la vaxella de argent [*] e de	l'aram. 11 E aquesta vaxella sa'n portà
2Re 10,2	-hi dels seus servacials qui	l'aconortàsan de lla mort de son para. E
2Re 10,10	batalla contra los asarienchs. 10 E	l'altra partida del poble liurà a son
2Re 11,12	así, e demà [*]. E stech [*] fins	l'altra dia. 13 E convidà-lo David, e
2Re 12,5	a Natan: -Viva nostra Senyor, car	l'hom que axò ha fet deu morir 6 e deu
2Re 12,7	sues! 7 Dix Natan a David: -Tu ést	l'hom qui ha fet açò. E diu nostre Senyor
2Re 12,15	'n Natan [*]. E nostre Senyor farí	l'infant que havia infantat Barsabé [*].
2Re 12,16	[*]. 16 E David féu oració per	l'infant, e dejunà David e antrà-sa'n
2Re 12,18	18 E sdavench-sa que llo VII dia	l'infant morí. E los sarvacials no hu
2Re 12,19	parlàvan gint, eytantost antès que	l'infant era mort, e dix a sos
2Re 12,19	a sos servacials: -Adonchs, mort és	l'infant? E ells diguéran: -Mort és. 20 E
2Re 12,21	per què dejunaves e ploravas quant	l'infant era viu, e ara, que és mort, tu
2Re 12,22	e beus. 22 E dix David: -Com	l'infant era viu, yo dajunava [*] perquè
2Re 12,28	guarejada, no digua hom que yo	l'haja presa ne jo no haja lo nom. 29 E
2Re 13,15	Amon hach jagut ab ella, major fou	l'oy que lli hach de despuys que lla amor
2Re 19,26-27	e no volch aparallar a mi	l'asa, [*] e asò m'scusa que no aní ab
2Re 21,19	ço com en moltes maneras axemplà	l'honrament de nostre Senyor és dit
2Re 22,13	per la gran resplandor qui és en	l'asguardament d'aquell. 14 Nostre
2Re 22,16	de nostre Senyor Déu, per	l'aspirament del sparit de la falonia d'
2Re 22,25	les mundícias de lles mies mans en	l'asguardament dels seus vulls. 26 Tu
2Re 22,36	[*] 36 Tu, Senyor, has donat a mi	l'escut de la mia salut, e la mia
2Re 22,46	servirà a mi. 45 [*] 46 Los fils de	l'hom strany són scampats e són tirats en
2Re 22,49	'm contràstan. Tu daliuraràs mi de	l'hom malvat. 50 E per açò, Senyor, yo
2Re 23,1	que dix David, fill de Ysaý: «Dix	l'hom al qual és feta la promisió de l'
2Re 23,1	hom al qual és feta la promisió de	l'untat Déu de Jacob, noble cantor de
2Re 23,4	Senyor Déu, 4 axí com la lum en	l'alba o com lo sol ix al matí, sens nuus
2Re 23,15	havia nangú qui'm donàs a beura da	l'aygua de lla sisterna qui és en Batlem,
2Re 23,21	vergua, trasch la lança de la mà de	l'agepcià per força e aucís-lo ab la
2Re 24,16	a Bersabe LXXM hòmens. 16 E com	l'àngel de nostre Senyor hach stesa la mà
2Re 24,16	sobra la aflicció tant gran e dix a	l'àngel qui farí lo poble: -Basta ara! No
2Re 24,16	d'aquí avant la tua mà! E emperò	l'àngel de nostre Senyor Déu era da prop
2Re 24,17	a nostre Senyor Déu com hach vist	l'àngel que tallava lo poble: -Yo són,
2Re 24,24	David la era e los bous, e costàran	L sicles d'argent. 25 E David adifichà
2Re 11,11	a lla tua casa? 11 E dix a David:	-L'archa de Déu e los fills d'Israell
2Re 23,2	Jacob, noble cantor de Israell. 2	L'asparit de nostre Senyor ha parlat per
1Re 1,1	1, Tit Capítol primer 1 Un hom fo de	la ciutat de Ramathaimsofim, qui és en lo
1Re 1,2	2 Aquell hach dues mullers, e	la una hach nom Anna, e l'altra, Fanennà.
1Re 1,3	nangú. 3 E aquell homa anava de	la sua ciutat per [*] stablits per ahorar
1Re 1,6	no podia haver infants. 6 E Fanennà	la anguoxava forment e la destranya en
1Re 1,6	6 E Fanennà la anguoxava forment e	la destranya en tant qu'ella faÿa ratret

1Re 1,7	com lo dia vania qu'ells anàvan a	la casa da nostre Senyor Déu, e axí la
1Re 1,7	la casa da nostre Senyor Déu, e axí	la faÿa aïrada, e Anna plorava molt
1Re 1,9	sa sgleya devant las portes de	la casa de nostre Senyor Déu. 10 Axí com
1Re 1,11	si tu guardes e veus lo turment de	la tua serventa e has ramanbrament de mi e
1Re 1,11	has ramanbrament de mi e no oblidas	la tua sarventa e dónes a la tua sarventa
1Re 1,11	oblidas la tua sarventa e dónes a	la tua sarventa infant mascle, yo daré
1Re 1,11	a nostra Senyor en tots los dies de	la sua vida, e raor no muntarà sobra son
1Re 1,12	davant nostra Senyor, Elí, pravera,	la comensà a raguadar en la boqua
1Re 1,12	pravera, la comensà a raguadar en	la boqua entantivament, 13 e ella parlava
1Re 1,13	e no faÿa sinó moura los lavis, e	la sua veu no era oÿda de nangú. Donchs,
1Re 1,15	cosa qui puxa anbriaguar, mas	la mia ànima és molt turmentada [*]. 16 E
1Re 1,17	e lo Senyor d'Israell don a tu	la demanda de la qual tu l'has praguat.
1Re 1,17	d'Israell don a tu la demanda de	la qual tu l'has praguat. 18 E aquella li
1Re 1,18	18 E aquella li dix: –Yo volria que	la tua serventa trobàs gràcia devant los
1Re 1,18	devant los teus vulls. Donchs	la fembra tench sa carera e menjà e no
1Re 1,23	nostre Senyor qu'ell complescha	la tua paraula. Donchs Anna romàs e aletà
1Re 1,23	aletà son infant entrò que li tolch	la let. 24 Mas, com ella hach l'infant
1Re 1,25	no's prania guarda de Anna ne no	la conoxia. 26 Mas lavors Anna dix a ell:
1Re 1,26	sapiats per sert que yo són	la fembra que stiguí así davant e pragué a
1Re 1,27	Jo'l pregué, e ell ha donat a mi	la damanda que yo li damané e li requesí.
1Re 2,1	per so com jo'm són alegrada ab	la mia salut. 2 No és nangú sant axí com
1Re 2,3	Les velles coses partèscan de	la tua boqua [*] e a ell són aparallades
1Re 2,9-10	Senyor jutgarà les ancontrades de	la terra e donarà l'emperi al seu rey e
1Re 2,11	'n tornà e anà-sa'n a Rachama, a	la sua casa. E l'infant era ministra en
1Re 2,11	casa. E l'infant era ministra en	la casa de nostra Senyor, devant Elí, lo
1Re 2,13	serf del prevere vania com hom coïa	la carn e havia una losa ab III arpions en
1Re 2,14	o caldera o olla [*], e tot so que	la losa lavava, lo pravera ho prania a sos
1Re 2,15	qui sacrificava: «Dóna a mi de	la carn, que cogua a obs del pravera, car
1Re 2,16	cramar primerament lo grex sagon	la costuma e puys pren-ta'n a ta
1Re 2,18	infant, e havia vastadura de li,	la quall hom apella ephot. 19 E sa mara li
1Re 2,19	sa mara li feÿa una patita gonella,	la qual portava en los dies qui éran
1Re 2,22	gayán en les fembres qui vatlan a	la porta del tabernacle. 23 Per què ell
1Re 2,24	se plany? 24 No ho fasats, car	la fama que yo oig de vós no és pas bona:
1Re 2,25	pragarà per aquell? Éls no oÿran	la veu de lur para, perquè nostre Senyor
1Re 2,28	e que portàs [*] ephot, e yo doné a	la casa de ton para dels sacrificis de tot
1Re 2,36	's qua qualquaqual romandrà en	la tua casa, sí covandrà que hom prech per
1Re 3,1	davant nostre Senyor, davant Elí, e	la paraula de nostra Senyor era praciosa
1Re 3,3	enaxí qu'ell no podia vaer 3	la lum de Déu anans qu'ell fos apagat. E
1Re 3,3	lo templa de nostra Senyor, on era	la archa de Déu. 4 E nostra Senyor apallà
1Re 3,7	7 E Samuel encara no conaxia [*]	la paraula de nostre Senyor [*]. 8 Nostra
1Re 3,8	[*]. 8 Nostra Senyor apallà encara	la terça veguada Samuel, lo qual sa levà e
1Re 3,12	les coses que yo he parlades contra	la sua casa. Yo comensaré a complir. 13 E
1Re 3,13	13 E li he ja dit que jutjaré	la sua casa per lo seu paccat [*], per so
1Re 3,15	Samuel havia pahor de manifestar	la visió a Elí. 16 Donchs Elí apallà
1Re 3,17	así present. 17 [*] –Digues qual és	la paraula que nostra Senyor ha a tu
1Re 3,21	havia stat ravellat a Samuel [*], e	la paraula que Samuel dix sdevench en tot
1Re 4,1	en batalla e ficà ses tendes prop	la pedra de la Ajuda, e los felisteus
1Re 4,1	e ficà ses tendes prop la pedra de	la Ajuda, e los felisteus venguéran en
1Re 4,2	contra lo poble d'Israell. E com	la batalla fo ajustada, lo poble d'
1Re 4,3	falisteus? Aportem así l'arqu de	la amistança de nostro Senyor, [*] e

1Re 4,3	de nós, per ço que saul a nós de	la mà de nostres anamichs. 4 Donchs
1Re 4,4	tramateran en Siló e féran aportar	la archa de la amistança de nostre Senyor
1Re 4,4	en Siló e féran aportar la archa de	la amistança de nostre Senyor de les
1Re 4,4	fils da Ellí éran ab l'archa de	la amistança [*]. 5 Com l'arqu de nostra
1Re 4,5	cridà ab gran crit, axí que tota	la terra ne resonà. 6 E com los falisteus
1Re 4,6	veu e quin crit és aquest qui és en	la host dels hebreus? E levors éls
1Re 4,6	éls conaguéran que lla archa de	la amistança de nostra Senyor és vanguda
1Re 4,6	de nostra Senyor és vanguda en	la host. 7 Donchs éls [*] [*] [*]
1Re 4,8	Què farem? Qual guardarà a nós de	la mà de aquests déu molt alt? Aquest és
1Re 4,12	12 Asdavench-sa que un hom de	la host del trip de Benjamín vench en Siló
1Re 4,13	Elí seÿa sobra sa cella, guardava	la carera per la qual aquel vania, e lo
1Re 4,13	sa cella, guardava la carera per	la qual aquel vania, e lo seu cor era molt
1Re 4,13	e lo seu cor era molt tamorós per	la archa de nostra Senyor. E, mantinent
1Re 4,13	aquell fou intrat, recomtà a tota	la ciutat so que s'era esdavangut, e tota
1Re 4,13	so que s'era esdavangut, e tota	la ciutat comensà a plorar. 14 E Elí [*]
1Re 4,18	arque de Déu, Elí caech en terra de	la cella, prop la porta, e trancà's son
1Re 4,18	caech en terra de la cella, prop	la porta, e trancà's son cap, e fo mort.
1Re 4,21	és tolta del pobla d'Israell, car	la archa de Déu és presa.» E dix per son
1Re 4,22	és mudada de Israell, per ço car	la arqu de Déu és presa. 1Re 5, Tit
1Re 5,1	V 1 E los filisteus pranguéran	la archa de Déu e aportàran aquella de la
1Re 5,1	archa de Déu e aportàran aquella de	la pedra de la Ajuda en Asot. 2 E matéran
1Re 5,1	e aportàran aquella de la pedra de	la Ajuda en Asot. 2 E matéran-la en lo
1Re 5,2	de la Ajuda en Asot. 2 E matéran-	la en lo temple de Dagon e asiguéran
1Re 5,6	e gran confusió de mort fo feta en	la ciutat. 7 E com los hòmens de Azot
1Re 5,7	plagua, diguéran: –No romangua	la archa del déu d'Israel ab nós, car la
1Re 5,7	archa del déu d'Israel ab nós, car	la sua mà és dura sobra nós e sobra Degon,
1Re 5,8	e diguéran: –Què farem nós de	la arqu del Déu d'Israell? Aquells de
1Re 5,8	de Get responguéran: –Fasam-	la portar entorn nostra regió. Donchs ells
1Re 5,8	entorn nostra regió. Donchs ells	la se'n portàran. 9 E com ells la sa'n
1Re 5,9	la se'n portàran. 9 E com ells	la sa'n portàvan, la mà de nostre Senyor
1Re 5,9	9 E com ells la sa'n portàvan,	la mà de nostre Senyor era feta de gran
1Re 5,12	aucia nós de mort [*]! 12 [*] Car	la mà de nostra Senyor era molt agreujada
1Re 5,12	no éran stats morts éran farits en	la pus sacreta part de lurs natges de mal
1Re 6,1	cel. 1Re 6, Tit Capítol VI 1 Donchs	la arqu de nostra Senyor fou en la ragió
1Re 6,1	la arqu de nostra Senyor fou en	la ragió dels falisteus per VII mesos. 2 E
1Re 6,2	e los diguéran: –Què farem nós de	la archa del Déu d'Iraell? Ensenyats-
1Re 6,3	l'archa del Déu d'Israell, no	la trametats buyda, mes retets so que lli
1Re 6,3	serets curats e sabrets per què	la mà de Déu no's pertex de vós. 4
1Re 6,4	de vós. 4 Diguéran: –Qual cosa és	la que nós li davem retra [*]? E éls
1Re 6,8	matets l'archa de nostre Senyor en	la careta e los vaxells d'aur que vós li
1Re 6,8	caxa de prop l'archa e laxats-	la anar. 9 E guardats-la, e si ella
1Re 6,9	e laxats-la anar. 9 E guardats-	la , e si ella munta per la carera de lles
1Re 6,9	guardats-la, e si ella munta per	la carera de lles sues encontrades contra
1Re 6,10	mal [*]. 10 Doncs ells ho féran en	la manera dita [*]. 11 [*] 12 [*] E
1Re 6,12	no tornàran a lla part dreta ni a	la sinistra [*]. 13 E los hòmens de
1Re 6,14	haguéran molt gran goig [*]. 14 E	la carreta vench en un camp de Josuè de
1Re 6,14	e ells tranchàran los fusts de	la careta e matéran les vaques desús e
1Re 6,15	lla companya de Leví descaregàran	la archa [*] e la patita capsa [*], en la
1Re 6,15	de Leví descaregàran la archa [*] e	la patita capsa [*], en la quall éran los
1Re 6,15	archa [*] e la patita capsa [*], en	la quall éran los vaxells d'aur, e

1Re 6,15	los vaxells d'aur, e posàran-	la sobra la gran pedra. Los hòmens de
1Re 6,15	d'aur, e posàran-la sobra	la gran pedra. Los hòmens de Betzames
1Re 6,18	dels falisteus de V províncies, de	la ciutat murada entrò a la villa qui és
1Re 6,18	de la ciutat murada entrò a	la villa qui és meyns de mur, e dentro
1Re 6,18	posàran l'archa de nostre Senyor,	la qual era entrò aquell dia dintra lo
1Re 6,19	per so com haguéran vista de	la sua archa, entrò a LXX hòmens armats e
1Re 6,21	l'archa [*]. Venits e portats-	la -us en la vostra ciutat. 1Re 7,Tit
1Re 6,21	[*]. Venits e portats-la-us en	la vostra ciutat. 1Re 7,Tit Capítol VII 1
1Re 7,1	vanguéran e aportàran-sa'n	la arqua de nostra Senyor e matéran-la
1Re 7,1	arqua de nostra Senyor e matéran-	la en la casa de Minadab, en Gabaà, e
1Re 7,1	de nostra Senyor e matéran-la en	la casa de Minadab, en Gabaà, e
1Re 7,14	ell deliurà lo poble d'Israell de	la mà dels falisteus. E pau era enfra los
1Re 7,17	retornàran en Rathama, car aquí era	la sua casa e aquí ell jutjava lo poble d'
1Re 8,7	Senyor Déu dix a Samuel: –Ojes	la veu del poble e totes les coses qu'
1Re 8,9	lur veu, emperò digues anans a ells	la draturea del rey qui regnarà sobra
1Re 8,19	rey. 19 E lo pobla no volch oyr	la veu de Samuel, ans diguéran: –No sarà
1Re 8,22	E nostra Senyor dix a Samuel: –Oges	la lur veu e stablex rey sobra éls. E
1Re 9,4	pasats los munts de Afraÿm 4 e per	la terra de Asalisa e no les hagéran
1Re 9,4	trobades, encara pasàran per	la terra de Salim, e no hy éran, e per la
1Re 9,4	terra de Salim, e no hy éran, e per	la terra de Benjamín, e no les hi
1Re 9,5	5 E com ells fóran vanguts en	la terra de Suf e no les haguésan
1Re 9,8	dix lo serf a Saül: –Vet que yo he	la quarta part de un diner d'argent.
1Re 9,8	part de un diner d'argent. Donem-	la a l'hom de Déu per so qu'ell anseny a
1Re 9,10	so que has dit. [*] Ells anàran en	la ciutat on era l'homa de Déu. 11 E com
1Re 9,13	E anats [*] anans qu'ell munt en	la muntayna per manjar-ne. Lo poble no
1Re 9,14	[*] 14 Donchs ells muntàran a	la ciutat, e com ells anaven per mig loch
1Re 9,14	e com ells anaven per mig loch de	la ciutat, Samuel aparech a ells [*]. 15
1Re 9,15	a Samuel [*] que Saül vangés en	la sua vanguda e havia-li dit: 16 –[*]
1Re 9,16	Yo tramatré damà a tu un home de	la terra de Benjamín, e tu untaràs aquell
1Re 9,16	d'Israell, e ell lo salvarà de	la mà dels falisteus, car yo he raguadrat
1Re 9,18	e dix: –Prech-ta que'm mostres	la casa del vaent. 19 Dix Samuel: –Yo són
1Re 9,19	–Yo són [*]. Munta davant mi a	la muntanya per so que manuchs vuy ab mi
1Re 9,20	fills d'Israell seran de tu e de	la casa de ton para. 21 Saül respòs: –No
1Re 9,25	aquell dia, 25 e puys devalàran de	la muntanya en la ciutat, e ell parlava ab
1Re 9,25	e puys devalàran de la muntanya en	la ciutat, e ell parlava ab Samuel a un
1Re 9,27	X 27 E com ells fóran devalats en	la darera part de la ciutat, Samuel dix a
1Re 9,27	fóran devalats en la darera part de	la ciutat, Samuel dix a Saül: –Digues al
1Re 9,27	't así, per tal que yo mostra a tu	la paraula de nostra Senyor. 1Re 10,Tit 1
1Re 10,1	que nostra Senyor ha tu untat sobra	la sua haretat en príncep, e tu deliuraràs
1Re 10,1	e tu deliuraràs lo poble de	la mà dells anamichs [*]. E açò serà lo
1Re 10,3	Betel per praguar nostre Senyor. E	la un portarà III cabrits; e l'altre, III
1Re 10,5	falisteus, e com tu seràs intrat en	la ciutat, aquí tu ancontreràs una
1Re 10,13	ell sazà de profatitzar e vench en	la muntanya. 14 E un de sos oncles li
1Re 10,16	Mas no li dix nanguna cosa de	la paraula del regna [*]. 17 Samuel apallà
1Re 10,18	de les mans de aquells e de	la mà de tots los reys qui us
1Re 10,20	aplegà tots los trips d'Israell, e	la sort caech sobra lo trip de Benjamín.
1Re 10,21	de Benjamín e tot son linatge, e	la sort caygué sobra la cognació de Metrí.
1Re 10,21	son linatge, e la sort caygué sobra	la cognació de Metrí. E vench de entrò a
1Re 10,25	25 Samuell dix, donchs, all poble	la lig del regna e escriví aquella en un
1Re 10,25	aquella en un libra e preposà-	la en un loch de Saül davant nostre

1Re 10,26	en sa casa. 26 E Saül se n'anà en	la sua en Gabaoch, e una partida de lla
1Re 11,3	a ells los pus vells hòmens de	la ciutat de Jabès: –Dóna a nós VII dies
1Re 11,3	pugam trametra misatges per tota	la terra dels fills d'Israell e, si no hy
1Re 11,11	en III parts e antrà en mig loch de	la host a hora de matinas e aucís los
1Re 12,1	d'Israell: –Veus que yo he oÿda	la vostra veu segons totes les coses que
1Re 12,6	e qui amenà los nostres pares de	la terra de Agipta, ell és present así. 7
1Re 12,9	Senyor, lur Déu, los quals liurà en	la mà [*] dels falisteus e en la mà del
1Re 12,9	en la mà [*] dels falisteus e en	la mà del rey de Moab [*]. 10 E après
1Re 12,11	e Samuel. E ell deliurà vós de	la mà de vostres anamichs [*] fins que
1Re 12,14	e servits a ell [*] e no anesprits	la bocha de nostra Senyor, vós e lo rey
1Re 13,3	sonà una botzina e dix per tota	la terra: «Òjan los habreus e tot
1Re 13,5	éran axí spesos com l'arena en	la mar. Ells se n'anàran e ficàran lurs
1Re 13,7	los hebreus pasàran flum Jordà, en	la terra de Gad e de Galaad. E Saül era
1Re 13,17	17 E III companyes isquéran de	la host dels falisteus per robar alguna
1Re 13,17	e per tolra als fills d'Israell;	la una d'aquelles [*] 18 [*]. 19 E en
1Re 13,22	a l'agulló. 22 E com lo dia de	la batalla fo vangut, null hom de tot lo
1Re 13,23	fora Saül e Jonatàs [*]. 23 Donchs	la companya dels falisteus axí per pasar
1Re 14,1	jovencel, son scuder: –Pasem sobra	la host dels falisteus qui és ultra aquest
1Re 14,2	a son para. 2 Saül estava lavors en	la encontrada [*] de Gabaà, desots un
1Re 14,13	[*]. Com ells haguéran vista	la cara de Jonatàs, los uns li cahían
1Re 14,14	son scuder, qui saguia ell. 14 E	la primera occisió que Jonatàs e son
1Re 14,15	15 E fo fet un gran miracle per	la host [*]. E tots los falisteus [*] sa
1Re 14,15	falisteus [*] sa esbalaýran, e tota	la lur host fou torbada [*]. E açò fou axí
1Re 14,18	18 Donchs dix Saül a Achia: –Aporta	la archa de nostre Senyor. Qui era aquí
1Re 14,19	19 [*] Axí un gran brogit vench en	la host dels falisteus, [*] e lavors [*]
1Re 14,20	ell. E vanguéran tro al loch on era	la batalla. E cascú dels falisteus havia
1Re 14,32	-los an terra, e lo poble menjà	la carn ab la sanch. 33 E fou anunciat a
1Re 14,32	terra, e lo poble menjà la carn ab	la sanch. 33 E fou anunciat a Saül [*]. Lo
1Re 14,33	los dix: –Vós havets trespasada	la lig. Trestornats [*] a mi una gran
1Re 14,41	sobra aquest poble [*]. E Déu donà	la damostrança que so havia fet Jonatàs e
1Re 14,42	entre mi e Jonatàs, mon fill. E	la sort caech a Jonatàs. 43 Saül dix a
1Re 14,49	e Melchisua. Ell havia II filles:	la primera que anjendrà havia nom Merob, e
1Re 14,49	que anjendrà havia nom Merob, e	la manor, Michol. 50 E la muller de Saüll
1Re 14,50	Merob, e la manor, Michol. 50 E	la muller de Saüll hach nom Achinòem [*].
1Re 15,1	poble d'Israel. Donchs, ojes ara	la veu de nostre Senyor. 2 Lo Senyor de
1Re 15,2	en qual manera l'ancontrà en	la carera, com ell vania de Agipta. 3
1Re 15,5	de Judà. 5 E com Saül fos vangut a	la ciutat de Amalech, ell mès sos aguayts
1Re 15,7	qu'él fo vangut a Sur, qui és [*]	la regiò de Agipta, 8 e pres Agag, rey de
1Re 15,11	trist, e cridà a nostra Senyor tota	la nit mercè. 12 E com él sa fou levat de
1Re 15,12	a nostre Senyor de lles promeyes de	la presa que ell havia amanada de Amalech.
1Re 15,13	tu de nostre Senyor. Yo he complida	la paraula de nostre Senyor. 14 Samuel dix
1Re 15,19	19 Donchs, per què tu no has oÿda	la veu de nostre Senyor Déu, ans t'ést
1Re 15,20	E Saül dix a Samuel: –Enans he oÿda	la veu de nostre Senyor e són anat en la
1Re 15,20	veu de nostre Senyor e són anat en	la carera per la qual m'ha ell tramès e
1Re 15,20	Senyor e són anat en la carera per	la qual m'ha ell tramès e he amenat Gag,
1Re 15,22	com no l'obaescha majorment a	la sua veu? Car obadiència és milor que
1Re 15,23	grex de moltons. 23 Car contradir a	la volentat de nostre Senyor és axí com
1Re 15,23	per ço com tu has menyspresada	la peraula de nostre Senyor, Déu nostre,
1Re 15,24	tuas. He tamut lo pobla, he obaÿt	la lur veu. 25 Mes yo't prech [*] que yo
1Re 15,26	ab tu, car tu has menyspresada	la paraula de nostra Senyor. [*] 27 E ab

1Re 15,27	[*] 27 E ab tant, Samuel sa mès en	la carera, que se'n tornàs. Mas Saül lo
1Re 15,33	sens marit e sens infants, enaxí	la tua mara serà menys d'infants entre
1Re 16,4	e vench en Batlem, e los vels de	la ciutat se'n meravallàran e axíran a
1Re 16,7	Senyor dix [*]: –No regardaràs	la sua cara, [*] car no l'he alet. [*] 8
1Re 16,14	a turmentar e star en ell per	la volentat de nostre Senyor. 15 Los serfs
1Re 16,20	e un cabrit [*] e tramès-ho per	la mà de David, son fill, a Saül. 21 E
1Re 17,1	e venguèran en Sacot, qui és en	la terra de Judà, e fichàran lurs tendes
1Re 17,2	Israell se ajustàran e venguèran en	la val de Terebinti e andresàran lur host
1Re 17,3	3 E los falisteus stàvan contra	la muntanya de una part, e lo poble d'
1Re 17,4	[*]. 4 Ab aytant, axí un bort de	la val dels falisteus, que havia nom
1Re 17,5	de un sberch, qui era tot ple, de	la part de fora, de hams. Lo pes del seu
1Re 17,7	cobria sos musclos. 7 E lo fust de	la sua lança era axí gros com a fust de
1Re 17,7	a fust de texidor, e lo ferre de	la lança pasava DC sicles. E son scuder
1Re 17,8	davant ell. 8 E stava e cridava en	la host dels fills d'Israell: –Per què
1Re 17,14	seus mejors haguésan saguit Saül a	la batalla, 15 David sa depertí de Saül e
1Re 17,19	sa combatían ab los falisteus en	la vall de Taribintien. 20 Levà's David
1Re 17,20	vench al loch que ha nom Magala, e	la host qui era axida defora les tendes
1Re 17,22	[*] e corech là on davia éser	la batalla e demanà de sos frares [*]. 23
1Re 17,25	auciurà e donarà a ell sa fila, e	la casa de son para serà franqua e sens
1Re 17,37	–Nostre Senyor, qui deliurà mi de	la mà del leó e de l'ós, él ma deliurarà
1Re 17,37	leó e de l'ós, él ma deliurarà de	la mà de aquest felisteu. Saül dix [*]:
1Re 17,44	E dix a David: –Vina a mi e yo daré	la tua carn als aucels del cel e a les
1Re 17,44	aucels del cel e a les bèsties de	la terra. 45 E David dix [*]: –Tu véns
1Re 17,46	ocels del cel e a les bèsties de	la terra, per so que tots aquells qui són
1Re 17,46	per so que tots aquells qui són en	la terra sàpian que Déu és Senyor del
1Re 17,49	ell a carera [*], 49 e mès sa mà en	la sportella e pres una pedra e mès-la
1Re 17,49	sportella e pres una pedra e mès-	la en la fona e manà tot antorn e farí lo
1Re 17,49	e pres una pedra e mès-la en	la fona e manà tot antorn e farí lo
1Re 17,50	per so com David no tania spasa en	la mà, 51 ell corech e stech sopra lo
1Re 17,52	-los tro que fóran venguts en	la vall e dentrò en les portes d'Ecaron.
1Re 17,52	dels falisteus cayguèran morts en	la carera de Sarim entrò a Geth e dentrò a
1Re 18,4	una gonela que tania e donà	la a David, [*] e son coltell e son arch e
1Re 18,10	loch de lla casa. E David sonava	la rauta [*] cascun dia. Saül tania una
1Re 18,11	Saül tania una lansa 11 e tramès-	la a David cuydant-sa que'l pogués
1Re 18,11	-sa que'l pogués ancastar ab	la paret. David sa partí d'él altra
1Re 18,17	Saül dix a David: –Vet así Merob,	la major filla mia. Jo donaré aquella a tu
1Re 19,5	[*] Donchs, per què peccas contra	la sanch no noent e vols auciura David,
1Re 19,10	E ell sa sforçà de farir David ab	la lansa e que ll'anestàs ab la paret,
1Re 19,10	ab la lansa e que ll'anestàs ab	la paret, mes David sa trastornà davant
1Re 19,10	David sa trastornà davant Saül, e	la lansa ficà's en la paret. E lavors
1Re 19,10	davant Saül, e la lansa ficà's en	la paret. E lavors David fogí, e fo salvat
1Re 19,11	Adonchs Saül tramès [*] da nits a	la casa de David per ço que'll gordasan e
1Re 19,16	16 E com los misatgers vangéran en	la casa da David, éls trobàran la imatga
1Re 19,16	en la casa da David, éls trobàran	la imatga en son lit [*]. 17 E Saül dix a
1Re 19,20	per pendra David. Com ells vaéran	la companya dels profetes qui
1Re 20,3	dix: –Viva nostre Senyor Déu e viva	la tua ànima, Jonatàs, que yo e tu sarem
1Re 20,5	axí com és costuma prop lo rey a	la taulla. Donchs, lexa'm anar per so que
1Re 20,6	que'll lexàs anar cuytosament en	la ciutat sua de Batlem, car [*] sos
1Re 20,7	e felló, sàpies que complida és	la sua malícia. 8 Fé, doncs misericòrdia
1Re 20,9	–[*] Jo faré açò: que, si yo veg	la melícia de mon para complida, jo t'ho

1Re 20,12	–Vet de matí per tot lo dia sercaré	la santència de mon para, e si ell ma diu
1Re 20,13	ho fas a saber. 13 [*] Si, emperò,	la malisia de mon para sarà contre tu, jo
1Re 20,15	moré, 15 prech-ta que no tolgues	la misericòrdia tua de la mia casa [*].
1Re 20,15	no tolgues la misericòrdia tua de	la mia casa [*]. 16-17 [*] 18 Donchs dix
1Re 20,19	e sercarà hom tu 19 dentro a	la barena, car no siurà nangú là on tu
1Re 20,20	20 E yo trauré III sagetas de prop	la pedra, quax qui trau a sanyal, 21 e
1Re 20,24	de les calendes e sech lo rey a	la taula, que menjàs. 25 E com lo rey sa
1Re 20,25	25 E com lo rey sa fo asagut sagon	la sua costuma en la sua cadira, qui era
1Re 20,25	fo asagut sagon la sua costuma en	la sua cadira, qui era de prop la paret,
1Re 20,25	en la sua cadira, qui era de prop	la paret, lavà's Jonatàs, e saech Abner
1Re 20,28	ma praguà que'l jaquis anar en	la sua ciutat [*]. 29 [*] 30 E Saül fou
1Re 20,30	en confusió tua e en confusió de	la bagasa de ta mara? 31 Car en tots los
1Re 20,31	quals viurà lo fill de Ysay sobra	la terra, tu no seràs stablit en rey ne al
1Re 20,33	morà? Què ha fet? 33 E Saül pres	la lança e volch-lo farir. Lavors antès
1Re 20,34	que auciés David. 34 E levà's de	la taulla ab gran falonia e no menjà en
1Re 20,37	vench l'infant en lo loch on era	la primera sageta. Cridà Jonatàs e dix a
1Re 20,37	Jonatàs e dix a l'infant: –Vet	la sageta qui és més anlà que tu. 38 E
1Re 20,42	Déu sia entre mi e tu e entra	la mia sament e la tua enpertostemps. 43 E
1Re 20,42	mi e tu e entra la mia sament e	la tua enpertostemps. 43 E levà's David e
1Re 20,43	-sa'n. E Jonatàs anà-sa'n en	la ciutat. 21, Tit Capítol XXI 1 Anà-sa
1Re 21,8	no he aportades les mies armas, car	la paraula del rey ma faÿa fort cuytar. 9
1Re 21,11	–Donchs, és aquest David rey de	la terra? E no cantàvan per cors e no
1Re 21,13	E com ell fo davant Achís, ell mudà	la sua boqua e la torsé, e féu aparès que
1Re 21,13	Achís, ell mudà la sua boqua e	la torsé, e féu aparès que caygués entre
1Re 21,13	tan fort, que lla saliva anava per	la sua barba aval. 14 E dix Achís als seus
1Re 27,1	ma val que fuga e que sia salvat en	la terra dels falisteus, per so que Saül
1Re 27,1	fos que no'm serch vuy més en tota	la terra de Israell. Fugiré, donchs, a les
1Re 27,3	a Gech. E ell e sos hòmens e tota	la sua casa e II mullers de David, ço és,
1Re 27,5	'm loch en una de les ciutats de	la regió per so que puscha star aquí. E
1Re 27,5	E per què lo servacial teu stà en	la ciutat del rey ab tu? 6 Lavors Achís
1Re 27,7	dia de vuy. 7 E stech David en	la regió dels falisteus III mesos. 8 E
1Re 27,8	aquells qui anàvan en Sur dantrò a	la terra de Agipta. 9 Destroví David tota
1Re 27,9	de Agipta. 9 Destroví David tota	la terra de aquells e no hy jaquí null hom
1Re 27,11	los dies en los quals ell habità en	la terra dels falisteus. 12 E craech Achís
1Re 28,1	dies que los falisteus ajustàran	la sua companya e aparallàran-sa a la
1Re 28,1	sua companya e aparallàran-sa a	la batalla contra Israell. Dix Achís a
1Re 28,2	tu sies guardador del meu cap e de	la mia parsona. 3 Emperò Samuel morí, e
1Re 28,3	e sotaràran-lo en Ramacha, en	la sua ciutat. E Saül gità los ancantadors
1Re 28,3	los ancantadors e los davinadors de	la terra e aucís tots aquells qui havían
1Re 28,8	ab ell, e una nit vanguéran a	la fembra. Dix Saül: –Davina en l'asparit
1Re 28,9	fitònich so que yo't diré. 9 Dix	la fembra [*]: –Vet que tu sabs quantes
1Re 28,9	guisa ha gitats los ancantadors de	la terra. Per què tu, donchs, vols que yo
1Re 28,11	mal a tu per aquesta cosa. 11 Dix	la fembra a Saül: –Què vols que sucita?
1Re 28,12	Saül: –Susita'm Samuel. 12 E com	la fembra hach vist Samuel, cridà ab gran
1Re 28,13	hajas paor. Di'm què has vist. Dix	la fembra a Saül: –Déu he vist qui pujava
1Re 28,13	a Saül: –Déu he vist qui pujava de	la terra. 14 E dix-li Saül: –Qual és la
1Re 28,14	terra. 14 E dix-li Saül: –Qual és	la sua forma? Dix la fembra: –Homa vel,
1Re 28,14	li Saül: –Qual és la sua forma? Dix	la fembra: –Homa vel, vastit d'un mantel.
1Re 28,14	era, e anclinà's en terra sobra	la sua cara e ahorrà-lo. 15 E dix Samuel
1Re 28,17	farà a tu axí com ha parlat en	la mia mà, e tolrà't lo regne e donar-

1Re 28,18	David, 18 car no has obaït a	la veu de nostre Senyor [*]. 19 E per açò
1Re 28,21	pa en tot aquel dia. 21 [*] Dix	la fembra: –[*] 22 Oges la veu de la tua
1Re 28,22	21 [*] Dix la fembra: –[*] 22 Oges	la veu de la tua servicial, e posaré
1Re 28,22	la fembra: –[*] 22 Oges la veu de	la tua servicial, e posaré davant tu un
1Re 28,23	–No manjaré. E los seus ministres e	la fembra forsàvan-lo, e finalment oyí
1Re 28,23	forsàvan-lo, e finalment oyí	la veu d'èls e levà's de la terra e
1Re 28,23	oyí la veu d'èls e levà's de	la terra e asech-sa sobra lo lit. 24 E
1Re 28,24	fembra havia un vadel pascual en	la sua casa, e cuytadament aucís-lo, e
1Re 29,1	E Israel posà les tendes sobra	la font qui era en Jazarael. 2 Els vargés
1Re 29,2	David e los seus hòmens éran en	la darera companya ab Achís. 3 E diguéran
1Re 29,4	son loch [*] e no daval ab nós en	la batalla, car per vantura serà contrari
1Re 29,9	nos han dit que no davals ab nós en	la batalla. 10 Donchs, leve't per lo
1Re 29,11	-sa [*] gran matí e que tornàsan a	la terra dels falisteus. E [*] pujàran en
1Re 30,1	los amalacites havían saltat de	la part davers tramuntana, en Sicalech, e
1Re 30,1	havían combatut Sicalech e havían-	la cremada 2 e havían-sa'n manades les
1Re 30,3	qui éran ab ell fóran vanguts en	la ciutat e haguéran-la trobada cramada
1Re 30,3	vanguts en la ciutat e haguéran-	la trobada cramada e trobàran que los
1Re 30,6	alapidar, car fort era amargosa	la ànima de cascú per so que se n'havían
1Re 30,8	dupta tu'ls pendràs e amanaràs	la presa qu'ells han toltà. 9 Lavà's
1Re 30,13	com l'altra dia ma comansà a vanir	la malaltia, 14 e nós som anats vers la
1Re 30,14	malaltia, 14 e nós som anats vers	la tramuntana, en la terra de Ceratí, e
1Re 30,14	som anats vers la tramuntana, en	la terra de Ceratí, e havem aquí robat, e
1Re 30,14	envers lo migdia, e havem cramada	la ciutat Sicalech. 15 Dix David: –Pories
1Re 30,16	vaéran aquells que seyan sobra	la terra e menjàvan e bavían e feyan gran
1Re 30,16	gran festa per goig que havían de	la presa que havían feta e de la roba que
1Re 30,16	de la presa que havían feta e de	la roba que havían anblada en la terra
1Re 30,16	e de la roba que havían anblada en	la terra dels falisteus e en la terra de
1Re 30,16	en la terra dels falisteus e en	la terra de Judà. 17 Levà's David e
1Re 30,24	en les tendes e han guardada	la roba e les càraguas com aquells qui són
1Re 30,24	càraguas com aquells qui són anats a	la batalla. 25 E d'aquell dia avant
1Re 30,25	romanían com aquells qui anàvan a	la batalla. 26 Llavors vench David en
1Re 30,26	David en Sicalech e tramès dons de	la presa als vells de Judà e aquells qui
1Re 31,4	auciura, car era fort spaordit per	la gran por que havia haüda en la batalla.
1Re 31,4	per la gran por que havia haüda en	la batalla. E axí Saül pres lo seu coltell
1Re 31,6	los seus servecials qui éran de	la sua casa, en aquell dia moríran. 7 E
1Re 31,8	vaésan aquells qui éran morts en	la batalla, e trobàran Saül e III fills
1Re 31,9	sues armes e tramatéran per tota	la terra lur, engir e antorn, que fésan a
1Re 31,9	so que era esdavangut a Saül e tota	la sua companya. 10 E posàran les armes de
1Re 31,12	los pus forts hòmens e anàran tota	la nit e praséran lo cors de Saül e los
2Re 1,1	mort, que David venc e tornà de	la mort que havia feta a Malech, e stech
2Re 1,2	vangut davant David, caech sobra	la sua cara e adorà David. 3 E dix David
2Re 1,6	e Saül sofaria si matex sobra	la sua lança, e los carros e los cavallers
2Re 1,9	pena e encara só en mon seny e tota	la força de la mia ànima és en mi. 10 »E
2Re 1,9	só en mon seny e tota la força de	la mia ànima és en mi. 10 »E steguí sobra
2Re 1,10	havia per tot lo cors. E prenguí	la sua corona que tania al seu cap e la
2Re 1,10	sua corona que tania al seu cap e	la armiyla que tania en lo seu bras e yo
2Re 1,12	de nostre Senyor Déu e sobra tota	la casa de Israel, per ço com éran morts
2Re 1,13	–Yo són fill de un hom strany de	la terra de Amalech. 14 Dix David: –Per
2Re 1,16	en aquell que morí: –La tua sanch e	la tua condebnació sia sobra lo teu cap,
2Re 1,16	sia sobra lo teu cap, car	la tua boqua ha parlat contra tu matex e

2Re 1,23	bells e qui molt sa amàvan en	la vida, ne en la mort no's són
2Re 1,23	molt sa amàvan en la vida, ne en	la mort no's són dapartits. E éran pus
2Re 1,26	sobra tota amor de fembra. Axí com	la mara ame son fill, car no ha'n sinó un
2Re 2,4	David aquí per ço que regnàs sobra	la casa de Judà. E digueren a David que
2Re 2,7	senyor Saül sia mort, m'ha untat	la casa de Judà que sia rey d'ella. 8
2Re 2,8	Abner, fill de Ner, príncep de	la cavallaria del rey Saül, pres Isbòsech,
2Re 2,10	en Israell e regnà II, e sola	la casa de Judà saguia David en Hebron, 11
2Re 2,11	en Hebron, 11 e fo senyor sobra	la casa de Judà VII anys e VI mesos. 12 E
2Re 2,13	an un loch, saguéran los uns a	la una part da la sisterna da la aygua e
2Re 2,13	saguéran los uns a la una part da	la sisterna da la aygua e los altrás de
2Re 2,13	uns a la una part da la sisterna da	la aygua e los altrás de lla altra part.
2Re 2,15	E levàran-sa de Benjamín XII de	la part de Isbòsoch, fill de Saül, e XII
2Re 2,19	-lo fort e no'l gaquia anar ne a	la part drete ne a la sinistra, anans lo
2Re 2,19	gaquia anar ne a la part drete ne a	la sinistra, anans lo ancalsava tot dret
2Re 2,21	21 Dix-li Abner: -Vé-te'n a	la drete o a la sinistra part e prin un
2Re 2,21	Abner: -Vé-te'n a la drete o a	la sinistra part e prin un dels jóvens e
2Re 2,21	un dels jóvens e aporta-te'n	la sua roba. E Azaell no's volch star que
2Re 2,22	aucia. E si asò fas, no poré alçar	la cara davan Joab, frare teu. 23 E Azaell
2Re 2,23	deya Abner, [*] e levors girà's	la asta de la lança e donà-li en lo
2Re 2,23	[*] e levors girà's la asta de	la lança e donà-li en lo sagí, e tantost
2Re 2,26	entrò a lla mort sa enfalonirà	la tua spasa, e no coneys tu que la
2Re 2,26	la tua spasa, e no coneys tu que	la desesperació sia parilosa? Donchs per
2Re 2,32	portàran Azael e sotaràran-lo en	la sapultura de son para en Batlem, e
2Re 2,32	son para en Batlem, e anàran tota	la nit Joab e aquells qui éran ab ell e l'
2Re 3,1	fo feta longua batalla e gran entra	la casa de Saül e la casa de David e, com
2Re 3,1	e gran entra la casa de Saül e	la casa de David e, com més anava e més de
2Re 3,6	com era tan gran batalla entra	la casa de Saül e David, Abner [*] regia e
2Re 3,6	David, Abner [*] regia e governava	la casa de Saül. 7 E Rasfà, filla de
2Re 3,8	a Abner: 8 -Per què ést tu entrat a	la concopina de mon para? E Abner fou irat
2Re 3,8	com jo haja feta misericòrdia sobra	la casa de Saül [*] e sobra sos frares e
2Re 3,8	vuy mi, que'm rapraseses per	la fembra? 9 Asò faça Déu a Abner e so li
2Re 3,10	com ell volia 10 qu'él regna sobra	la casa de Saül sens trasmudar e sia
2Re 3,10	de Saül sens trasmudar e sia lavada	la cadira de David sobra Israell e sobra
2Re 3,12	per si matex e dix: -De qui és	la terra? E per so que parla ab tu, fé ab
2Re 3,12	ab tu, fé ab mi amistança, e serà	la mia mà ab tu, e jo ratornaré a tu tot
2Re 3,13	ta daman —dix David—: no vauràs	la mia cara tro que hajas amanada a mi
2Re 3,13	a mi Michol, filla de Saül. E si tu	la m'amenas, tu vauràs la mia cara. 14 E
2Re 3,13	E si tu la m'amenas, tu vauràs	la mia cara. 14 E lavors tramès David
2Re 3,14	fill Saül, e dix-li: -Rit-ma	la mia muller Michol, la qual yo esposí e
2Re 3,14	li: -Rit-ma la mia muller Michol,	la qual yo esposí e pranguí ab C prapucis
2Re 3,15	Micol a son marit [*] e tramès-	la a David, 16 e son marit saguí-la
2Re 3,16	la a David, 16 e son marit saguí-	la plorant entrò Aurim. E dix Abner a son
2Re 3,18	Senyor parlà a David e dix: "En	la mà del servencial meu David salvaré lo
2Re 3,21	e mans a tots axí com dasiga	la tua ànima. E com Abner sa fonch partit
2Re 3,23	era anat ab pau. 23 E Joab e tota	la companya qui éran ab ells vanguéran
2Re 3,26	derera Abner e féu-lo tornar de	la sisterna de Chirià. E de açò no sabia
2Re 3,27	Joab tirà'l a una part enmig de	la porta per so que lli parlàs a engan e a
2Re 3,29	vengua sobra lo cap de Joab e sobra	la casa de son para e no dafalega de la
2Re 3,29	casa de son para e no dafalega de	la casa de Joab sostaniment flux e
2Re 3,29	és, en luxúria), e no dafalegua de	la sua casa lebrós [*] e caents ab coltell

2Re 3,32	en Habron, lavà's lo rey David	la sua veu e plorà sobra lo vas de Abner,
2Re 3,37	que lo rey no havia consentit en	la mort de Abner [*]. 38 E dix lo rey als
2Re 4,2	ladres éran ab lo fill de Saül, e	la un havia nom Baanà e l'altra, Racap,
2Re 4,4	com vench da Gatzaral. E com	la nodrisa l'hach pres e fugí
2Re 4,5	lo mig del dia, e era d'estiu, en	la casa de Isbòsech, qui dormia en lo seu
2Re 4,5	qui dormia en lo seu lit en	la hora del migdia. E la portera, qui
2Re 4,5	lo seu lit en la hora del migdia. E	la portera, qui stava en la porta, purgava
2Re 4,5	migdia. E la portera, qui stava en	la porta, purgava forment e era's
2Re 4,6	6 E amaguadament antràran en	la casa e pranían les espigues, e Racap e
2Re 4,7	lo sagí [*]. 7 Com fóran entrats en	la casa, aquell que dormia en l'antradra,
2Re 4,7	-li lo cap e anàran-se'n tota	la nit per la carera del dasert 8 e
2Re 4,7	e anàran-se'n tota la nit per	la carera del dasert 8 e aportàran lo cap
2Re 4,8	l'anamich teu qui queria destruir	la tua vida. E ha donat nostre Senyor al
2Re 4,9	nostra Senyor Déu, qui ha deliurada	la mia ànima de tot treball! 10 Car aquell
2Re 4,10	a fer que lli donàs loguer per	la misatgeria que havia feta. 11 Cant més
2Re 4,11	no querré yo l'ànima de aquell e	la sanch de aquell de la mà vostra e tolré
2Re 4,11	de aquell e la sanch de aquell de	la mà vostra e tolré vosaltres de la
2Re 4,11	la mà vostra e tolré vosaltres de	la terra? 12 E lavòs manà David als seus
2Re 4,12	e los peus e panjàran-los sobra	la cisterna en Habron. Emperò lo cap de
2Re 5,6	Jerusalem al jebuseu, habitador de	la terra. E diguéran a David: –No antraràs
2Re 5,6	dels hòmens forts, tant és fort	la ciutat nostra.” 7 Emperò David pres la
2Re 5,7	ciutat nostra.” 7 Emperò David pres	la torra e la altesa de Sion; aquesta és
2Re 5,7	7 Emperò David pres la torra e	la altesa de Sion; aquesta és apellat
2Re 5,8	sechs e los contrets que aÿraven	la ànima de David, qu'ell lo faria senyor
2Re 5,8	David, qu'ell lo faria senyor de	la sua cavallaria. E per ço diu hom: «Lo
2Re 5,9	Déu.» 9 E estech e habità David en	la altesa de Sion e apallà ella ciutat de
2Re 5,11	de pedres e de parets, e adificàran	la casa a David. 12 E lavors conech David
2Re 5,18	vangéran e scampàran-sa en	la val de Rafaÿm. 19 E David consallà's
2Re 5,23	a carera, mas vés-los darera de	la part davers los parés. 24 E com oyràs
2Re 5, 24	car lavors axirà Déu davant	la tua cara per so que destruesca las
2Re 6,2	hòmens de Judà, per ço que portàsan	la archa de Déu sobra la qual és apellat
2Re 6,2	que portàsan la archa de Déu sobra	la qual és apellat lo nom de nostra
2Re 6,3	sobra un carro nou e trasquéran-	la de la casa de Aminadab, qui era en
2Re 6,3	un carro nou e trasquéran-la de	la casa de Aminadab, qui era en Gabaà. E
2Re 6,4	carro nou. 4 E, com haguéran treta	la arqua de nostre Senyor, Ayó anava
2Re 6,6	[*]. 6 E, pus que fóran en	la era de Nacó, Ozà estès sa mà en la
2Re 6,6	la era de Nacó, Ozà estès sa mà en	la arqua de Déu e tench-la, car los bous
2Re 6,6	sa mà en la arqua de Déu e tench-	la , car los bous ensapaguàvan, e l'archa
2Re 6,7	farí aytantost, e fò mort de prop	la arqua. 8 David fon fort trist e faló
2Re 6,9	aquell dia ell dix: «Quant entrarà	la archa de Déu en la mia ciutat?» 10 E no
2Re 6,9	«Quant entrarà la archa de Déu en	la mia ciutat?» 10 E no volch David que l'
2Re 6,10	que l'archa de Déu sa giràs en	la sua ciutat de David, mas volch que lla
2Re 6,10	David, mas volch que lla posàsan en	la casa de Obededom [*]. 11 E aquí habità
2Re 6,11	banayí nostre Senyor Déu ell e tota	la sua casa. 12 E diguéran al rey David
2Re 6,12	Senyor havia banaÿt Obededom e tota	la sua casa per la arqua de Déu. E dix
2Re 6,12	Obededom e tota la sua casa per	la arqua de Déu. E dix David: «Iré a la
2Re 6,12	arqua de Déu. E dix David: «Iré a	la casa de Bedadom e aportaré la arqua en
2Re 6,12	a la casa de Bedadom e aportaré	la arqua en la mia casa en banadicció.» E
2Re 6,12	de Bedadom e aportaré la arqua en	la mia casa en banadicció.» E lavors anà-
2Re 6,12	E lavors anà-sa'n David a	la casa de Abedadon, en tragué la arqua e

2Re 6,12	a la casa de Abedadon, en tragué	la arqu a e posà-la en la sua ciutat ab
2Re 6,12	en tragué la arqu a e posà-	la en la sua ciutat ab gran goig. E éran
2Re 6,12	en tragué la arqu a e posà-la en	la sua ciutat ab gran goig. E éran ab
2Re 6,13	13 E, com aquells qui portaven	la archa haguéran anat III pasos, oferíran
2Re 6,15	15 E David e tot Israell portava	la archa del testament de nostre Senyor
2Re 6,16	16 Dementre que l'archa pasava per	la ciutat de David, Micol, la filla de
2Re 6,16	per la ciutat de David, Micol,	la filla de Saül, sguardava per la
2Re 6,16	la filla de Saül, sguardava per	la finestra e vaé lo rey David qui saltava
2Re 6,17	-lo en son cor. 17 E matéran	la arqu a de nostra Senyor Déu dedins en lo
2Re 6,19	e un patit de manjar que hom fa de	la millor farina que hom pot haver, que
2Re 6,19	frig ab oli, e anà-sa'n cascú a	la sua casa. 20 E tornà-sa'n David per
2Re 6,20	-sa'n David per so que banaýs	la sua casa, e la sua muller Micoll [*]
2Re 6,20	per so que banaýs la sua casa, e	la sua muller Micoll [*] axí a carera a
2Re 7,1	VII 1 Fet fonch que'l rey saýa en	la sua casa, e nostre Senyor havia dat
2Re 7,2	profeta: -E no veus que yo habit en	la casa qui és feta de fust de cedra, e l'
2Re 7,4	ab tu. 4 E fou fet en aquella nit:	la paraula de Déu vench a Natan profeta e
2Re 7,6	que amané los fills de Israell de	la casa de Agipta entrò al dia de vuy, mas
2Re 7,7	Donchs yo parlant no parlé a	la un dels trips al qual mané que donàs a
2Re 7,18	e dix: -Qual és, nostre Senyor Déu,	la mia casa e qui són yo, que tu m'has
2Re 7,19	cosa, Senyor Déu, ans has parlat de	la casa del teu servicial per lunny, car
2Re 7,19	servicial per lunny, car questa és	la lig de Adam, Senyor Déu. 20 Donchs,
2Re 7,21	sabs lo servicial teu. 21 Per	la tua paraula e sagon s lo cor teu has
2Re 7,25	sucita e raferma enpardurablament	la paraula en lo teu servicial e sobra la
2Re 7,25	paraula en lo teu servicial e sobra	la casa de aquell e fé axí com has parlat.
2Re 7,27	Déu d'Israell, has ravalat a	la orella del servicial teu e has dit:
2Re 7,29	coses. 29 Adonchs, comensa e banaex	la casa del teu servicial per so que sia
2Re 7,29	e dites aquestes coses, e de	la tua banadicció serà baneyta la casa del
2Re 7,29	e de la tua banadicció serà baneyta	la casa del teu servicial enpertostemps.
2Re 8,1	-los, e pres David fre de traüt de	la mà dels falisteus. 2 E farí Moab e
2Re 8,2	ab una cordaleta e agolà-los ab	la terra e masurà II cordaletes, una a
2Re 8,8	un lavador de aram en què ajustàvan	la aygua, qui havia nom Mar d'Aram, e féu
2Re 8,9	oyí que David havia destrovida tota	la força de Addàser. 10 E Thou tramès
2Re 8,10	car Tou era anamich de Adàser. E en	la mà de aquell era la vaxella de argent
2Re 8,10	de Adàser. E en la mà de aquell era	la vaxella de argent [*] e de l'aram. 11
2Re 8,11	'n portà lo rey David e santificà-	la a nostre Senyor Déu ab molt altra aur e
2Re 8,13	Síria e hach morts XIIM hòmens en	la val de les Salines e XXIIM en Gabalem,
2Re 8,14	posà en Idumea guardas e gents qui	la dafansasen, e tota Idumea servia a
2Re 8,16	fill de Servià era senyor sobre	la host, e Josafat [*] era scrivà, 17 e
2Re 9,1	David dix: -Ha-hy nangun romàs de	la casa de Saül a qui yo faça misericòrdia
2Re 9,4	lo rey: -On és? Aquell respòs: -En	la casa de Machir, fill de Daniel, és, en
2Re 9,7	Saül, avi teu, e tu manjaràs pa a	la mia taula tostemps. 8 E Mifibòsech
2Re 9,9	fill de Jonatàs, [*] tota	la casa qui fo de Saül. 10 E axí los fills
2Re 9,10	e als serviacials teus laurats-li	la terra e dats-li a manjar e tot so que
2Re 9,10	teu, manjarà pa tostemps sobra	la mia taulla. Sibà havia XV fills e XX
2Re 9,11	faré, e Mifibòsech manjarà pa sobra	la tua taulla tot enaxí com un dels fills
2Re 9,12	que havia nom Michà, emperò tota	la casa de Sibà servia a Mifibòsech, 13
2Re 10,2	fill de Naàs, axí com son para	la féu a David. E tramès-hi dels seus
2Re 10,2	misatgers da David fóran vanguts en	la terra dells fills d'Amon, 3 digéran
2Re 10,3	fet perquè vèjan e que sa sguardan	la ciutat e que la endaròquan. 4 E lavors
2Re 10,3	e que sa sguardan la ciutat e que	la endaròquan. 4 E lavors Amon pres los

2Re 10,4	los misatgers de David e rach-	los	la	mitat de la barba e esquinçà-
2Re 10,4	de David e rach-	los	la	barba e esquinçà-
2Re 10,4	mitat de la barba e esquinçà-	los	la	mytat de lles
2Re 10,7	açò David, tramès-hi Joab ab tota	la	la	mytat de lles vestadures entrò a les
2Re 10,8	axíran los fills de Amon e posàran	la	la	sua host. 8 E axíran los fills de Amon
2Re 10,8	Amon e posàran la sua host davant	la	la	sua host davant la porta, e Sirius de
2Re 10,10	liurà a son frare Abisayi e apallà	la	la	porta, e Sirius de Soboà e Roob e Istob
2Re 10,14	aytambé [*] e antràran-sa'n en	la	la	sua companya contra los fills de Amon.
2Re 10,16	e Saboach, qui era maestra de	la	la	ciutat. E partí's Joab dels fills de
2Re 10,17	Elema, e los sirianchs aparallàran	la	la	cavalaria de Addàser, fo lur príncep e
2Re 10,18	e aucís Sobech, qui era príncep de	la	la	batalla contra David e combatéran fort
2Re 11,1	hivern, que los reys sòlan anar a	la	la	cavalaria. 19 E com tots los reys qui
2Re 11,2	e, dementra qu'ell anava per	la	la	batalla, David tramès Joab e els seus
2Re 11,2	vaé en una casa que stava andret	la	la	sala del palau, vaé en una casa que
2Re 11,4	David tramès-hi misatgers e féu-	la	la	sua una dona qui's lavava en una
2Re 11,4	casa sua e dormí ab ella. E sobra	la	la	vanir en casa sua e dormí ab ella. E
2Re 11,4	fembra aquella fou santificada de	la	la	fembra aquella fou santificada de la
2Re 11,5	dones han ans que sien prenys, e	la	la	sua lagesa. 5 So és que, après que llo
2Re 11,7	e lo poble, en quina manera donàvan	la	la	dona fou aytantost prenys, e tramès a
2Re 11,8	E dix David a Ories: –Vé-ta'n a	la	la	batalla. 8 E dix David a Ories: –Vé-
2Re 11,9	9 Emperò Ories dormí davant	la	la	la casa tua e leve't los peus. E [*]
2Re 11,9	sarvicials del rey e no anà a	la	la	la porta del rey ab los altrás sarvicials
2Re 11,10	a David: –Uries no és anat a	la	la	la sua casa. 10 E diguéran a David: –Uries
2Re 11,11	senyor meu Joab [*] e jo antraré en	la	la	la sua casa. E dix David a Uries: –E tant
2Re 11,11	e begua e dorma ab ma muller? Per	la	la	la mia casa per so que manuch e begua e
2Re 11,14	scriví a Joab una letra e tramès-	la	la	la salut tua [*] yo no faré aytal cosa! 12
2Re 11,15	David ascriví aquestes paraules en	la	la	la-li per Urias matex. 15 E David
2Re 11,15	en la letra: «Posats Uries en	la	la	la letra: «Posats Uries en la primera part
2Re 11,15	«Posats Uries en la primera part de	la	la	la primera part de la batalla e
2Re 11,16	ll'aucían.» 16 E axí Joab asetjà	la	la	la batalla e desemparats-lo par tal que
2Re 11,18	comtà-li tot so que era estat en	la	la	la ciutat, posà Ories en aquell loch on
2Re 11,23	nós [*] e ancalsam-los tro a	la	la	la batalla, axí com Joab li havia dit. 19
2Re 11,23	e ancalsam-los tro a la porta en	la	la	la porta en la ciutat. 24 Tramatéran
2Re 11,25	en batalla. [*] Conforta tu matex e	la	la	la ciutat. 24 Tramatéran sagetas e lansas
2Re 11,25	e la tua host, e anega'ls contra	la	la	la tua host, e anega'ls contra la ciutat
2Re 11,25	e amonesta'ls que lla andaròquan e	la	la	la ciutat e amonesta'ls que lla
2Re 11,26	e la destròvescan.» 26 E com oyí	la	la	la destròvescan.» 26 E com oyí la muller
2Re 11,27	lo doll de son marit, David féu-	la	la	la muller de Uries que son marit era mort,
2Re 11,27	féu-la anar a son palau e pres-	la	la	la anar a son palau e pres-la per
2Re 12,1	Dos hòmens havia en una ciutat,	la	la	la per muller, e le dona infantà un fill,
2Re 12,3	que havia comprada e puys havia-	la	la	la un era rich, [*] pobre. 2 E lo rich
2Re 12,3	en son lit prop ell, car aytant	la	la	la nodrida [*], e ella e sos fills
2Re 12,6	axò ha fet deu morir 6 e deu retra	la	la	la amava com si fos sa filla. 4 »E un
2Re 12,6	la ovella en IIII dobles per ço com	la	la	la ovella en IIII dobles per ço com la
2Re 12,7	rey sobra Israell e deliurí't de	la	la	la aucís e perdonà a les sues! 7 Dix Natan
2Re 12,8	't de la mà de Saül, 8 et doní	la	la	la mà de Saül, 8 et doní la casa de ton
2Re 12,9	9 »Donchs, per què has menysprada	la	la	la casa de ton senyor [*] e, si aquestes
2Re 12,9	[*] e has mort ab coltell Uries, e	la	la	la paraula de nostre Senyor [*] e has mort
2Re 12,10	nangun temps no partirà cultel de	la	la	la muller d'aquell has presa per muller?
2Re 12,11	Déu: “Yo susitaré e scomouré sobra	la	la	la tua casa. [*] 11 E diu nostre Déu: “Yo
		la	la	la tua casa mal e tolré a tu les tues

2Re 12,16	en una cambra de dins e jach sopra	la terra. 17 E vanguéran los hòmens
2Re 12,17	E vanguéran los hòmens asanats de	la sua casa e forsàran-lo que's levàs
2Re 12,17	e forsàran-lo que's levàs de	la terra, e ell no's volch lavar ne volch
2Re 12,20	lavà David de lla terra e levà's	la cara e untà's e mudà's les vastadures
2Re 12,20	e mudà's les vastadures e antrà en	la casa de nostre Senyor Déu e adorà-lo.
2Re 12,20	e adorà-lo. E tornà-sa'n en	la sua casa [*] e manjà. 21 Diguéran-li
2Re 12,24	anà-sa'n a Barsabé e aconsolà-	la de la mort de son fill e dormí ab ella.
2Re 12,24	sa'n a Barsabé e aconsolà-la de	la mort de son fill e dormí ab ella. E
2Re 12,26	Rabat dels fills de Amon e combatia	la ciutat del rey. 27 E Joab tramès
2Re 12,27	contra Rabat; sagons que yo veg,	la ciutat de lles ayguas sa porà pendra.
2Re 12,28	Donchs, senyor, ara tost fé ajustar	la part del poble e asetja la ciutat e
2Re 12,28	ajustar la part del poble e asetja	la ciutat e prin-la, per so com yo la
2Re 12,28	poble e asetja la ciutat e prin-	la , per so com yo la hauré guarejada, no
2Re 12,28	ciutat e prin-la, per so com yo	la hauré guarejada, no digua hom que yo l'
2Re 12,29	e anà-sa'n a Rabat e asetjà-	la e, com la hach combatuda, [*] 30 [*]
2Re 12,29	sa'n a Rabat e asetjà-la e, com	la hach combatuda, [*] 30 [*] pres la
2Re 12,30	la hach combatuda, [*] 30 [*] pres	la corona del cap del rey, e aquella
2Re 12,30	-les sopra lo cap. E trach de	la ciutat fort gran presa. 31 E amenà-sa
2Re 13,2	fo anamorat d'ela, 2 e amà-	la fort, tant, que per ella fo malaut, e
2Re 13,6	per ço que m'aparel de manjar de	la sua mà. 7 E levors David tramès Tamar a
2Re 13,7	mà. 7 E levors David tramès Tamar a	la casa de son frare Amon [*]. 8 [*] Amon
2Re 13,8	lit, e Tamar pres farina e masclà-	la ab aygua e féu-na farines e coch-
2Re 13,10	Amon a Tamar: -Aporta lo manjar en	la cambra, e aquí donar-m'has a manjar.
2Re 13,10	Tamar les farines e mès-les en	la cambra. 11 E com li posava lo manjar
2Re 13,14	Emperò Amon no's volch star que no	la forçàs, e hach major força que ella e
2Re 13,16	que ja has fet. Per què'm gitas de	la casa ne'm menas tan mal? Amon anch no
2Re 13,16	ne'm menas tan mal? Amon anch no	la volch escoltar, 17 ans féu vanir un
2Re 13,17	seus serfs e féu-li [*] tancar	la porta darera. 18 [*] E lavors Tamar
2Re 13,18	18 [*] E lavors Tamar esquinçà	la vestadura que portava de verge [*] 19 e
2Re 13,20	açò, stech Tamar lonch de temps en	la casa de Absalon plorant e quax com a
2Re 13,39	39 E com David fou aconhortat de	la mort de son fill Amon, sasà d'aquí
2Re 19,2	e planyia son fill Absalon. 2 E	la victòria que havían haguda dels
2Re 19,2	havían haguda dels anamichs, lavors	la giràran en grans plans e an grans plors
2Re 19,5	fill meu! [*] 5 E Joab vench de	la batalla e antrà en la casa del rey e
2Re 19,5	Joab vench de la batalla e antrà en	la casa del rey e dix-li: -Vuy has
2Re 19,7	traball nangun temps has haüt de	la tua infantesa entrò ara. 8 Lavors lo
2Re 19,8	rey lavà da terra on gaÿa e sech en	la porta. E tot lo poble oÿ dir que'll
2Re 19,8	oÿ dir que'll rey seÿa davant	la porta e anàvan-lo veura. Emperò
2Re 19,9	nostres anamichs, e ara era fuyt de	la terra per Absalon. 10 E Absalon [*] és
2Re 19,11	vanits darrés a tornar lo rey en	la sua casa? Car tot Israell havia damanat
2Re 19,11	damanat al rey que'll tornàsan en	la sua casa. 12-13 [*] 14 E [*] Israell
2Re 19,17	de Benjamí e Sibà, sarvacial de	la casa de Saül, e XV fills seus e XX
2Re 19,18	molta aygua, per ço que pasàsan a	la casa del rey e que faésan lo seu
2Re 19,20	E per açò són jo vengut de tota	la casa de Josep e són axit a carera a tu,
2Re 19,24	carera al rey ab gran barba, que no	la s'havia tosa ne s'havia lavada la
2Re 19,24	la s'havia tosa ne s'havia lavada	la cara ne les vestadures despuys que llo
2Re 19,28	senyor, lo que't plaurà, 28 car	la casa de mon para no ha stada obligada a
2Re 19,28	stada obligada a tu ne noent sinó a	la mort. Tu, senyor, emperò has posat mi,
2Re 19,28	teu, als convits e als manjars de	la tua taula. Donchs, yo, senyor, no he
2Re 19,34	al rey: -Quals són los anys de	la mia vida, que yo puig ab lo rey en

2Re 19,37	jaquesques tornar, e que muyra en	la mia ciutat e que sia sotarrat de prop
2Re 19,39	-lo. E Batzalay tornà-sa'n a	la sua ciutat. 40 E anà-sa'n lo rey en
2Re 19,40	lo rey, e no hy havia haüt sinó	la meytat del poble d'Israell. 41 Lavors
2Re 19,41	han amblat tu e han amanat [*] tota	la tua casa a Jordà sens nós e tots los
2Re 20,1	fill de Bocrí [*], e aquell tochà	la corneta e la nafill e dix: –No havem
2Re 20,1	[*], e aquell tochà la corneta e	la nafill e dix: –No havem nós part en
2Re 20,3	3 E com lo rey fon vangut en	la sua casa en Jerusalem, pres X
2Re 20,3	qu'ell havia jaquides per guardar	la casa, e mès-les en una casa e féu-
2Re 20,9	ta saul, frare meu. E posà-li	la mà en la barba quax qui'l vol basar.
2Re 20,9	frare meu. E posà-li la mà en	la barba quax qui'l vol basar. 10 E
2Re 20,12	12 E Amasà jahia mort enmig de	la carera, e un de aquells vaé que'll
2Re 20,15	en Abella e en Bechmarà e asetjàran	la ciutat engir e entorn e sforçàran-sa
2Re 20,16	murs. 16 E una fembra fort sàvia de	la ciutat cridà e dix: –Oïats, oïats!
2Re 20,17	tu Joab? E dix Joab: –Jo són. E dix	la fembra: –Oges les paraulles de lla tua
2Re 20,18	E dix Joab: –Jo les oig. 18 Dix	la fembra: –Açò que yo diré és fort bell
2Re 20,19	per què vols andarocar e destróvir	la haretat de nostre Senyor Déu? 20 Respòs
2Re 20,20	que yo andaroch ne destróvescha	la ciutat! 21 Mas un hom del munt de
2Re 20,21	Ciba, fill de Bocrí, ha levada	la sua veu contra David. Liurats-nos
2Re 20,21	-nos-hem de lla ciutat. E dix	la fembra a Joab: –Nós lansarem a tu lo
2Re 20,22	lo seu cap per lo mur. 22 E lavors	la fembra parlà a tot lo poble sàviament.
2Re 20,22	per lo mur. E lavors Joab tochà	la corneta, e partíran-sa de la ciutat e
2Re 20,22	la corneta, e partíran-sa de	la ciutat e anàran-sa'n en les lurs
2Re 20,23	al rey. 23 E fo Joab senyor de	la cavalaria, e fo Banaxas, fill de Joadà,
2Re 21,1	[*]. –E açò és fet per Saül e per	la sua casa de sanch, cor ell aucís los
2Re 21,3	poré jo donar per so que banaescats	la haratat de nostre Senyor Déu? 4 E
2Re 21,4	argent, mas sobra Saül e sobra	la casa sua, ne volem que sia mort nangun
2Re 21,4	ne volem que sia mort nangun hom de	la casa sua ne de la casa de Israell. E
2Re 21,4	nangun hom de la casa sua ne de	la casa de Israell. E lavors dix David:
2Re 21,5	·n tot Israell no'n romangua un de	la sua parentia ne de la sua natura. 6
2Re 21,5	un de la sua parentia ne de	la sua natura. 6 Dóna-nos VII dels seus
2Re 21,9	hom comensa les mesas, ço és, en	la primera, con hom comensa los ordís. 10
2Re 21,12	qui'ls havían amblats e lavats de	la plaça de Betzan, en la qual los havían
2Re 21,12	e lavats de la plaça de Betzan, en	la qual los havían panjats los falisteus
2Re 21,13	mort Saül en Gelbor. 13 E havían	la ossa de Saül e de Jonatàs, fill seu,
2Re 21,14	de Jonatàs, fill seu, [*] 14 [*] en	la tera de Benjamí, en lo costat del
2Re 21,14	fet, nostra Senyor perdonà a tota	la terra. 15 E faéran batalla los
2Re 21,15	Dementre que David dafalia en	la batalla –tant havia combatut–, 16 Gesbí
2Re 21,16	pogués farir David. E lo ferro de	la asta de Gesbí Denab pasava CCC onses. E
2Re 21,17	en batalla, per so que no apachs	la luerna de Israell. 18 E la sagona
2Re 21,18	apachs la luerna de Israell. 18 E	la sagona batalla fo en Gab contra los
2Re 21,19	fou en Gob contra los falisteus, en	la qual batalla aucís Adandonà, fill de
2Re 21,19	palamítias [*], Goliach geteu,	la asta del quall era axí com a lis de
2Re 21,19	com nostre Senyor lo trasch de	la pastura del bosch darera les ovelles; e
2Re 21,19	Senyor és dit belemnita, car és de	la tera de Batllem.) 20 La IIII batalla
2Re 21,20	20 La IIII batalla fou en Gech, en	la qual batalla fou un hom que havia VI
2Re 22,3	sparança en ell, scut meu e corn de	la mia salut e axalsador meu e refugi meu,
2Re 22,3	meu, salvador meu, deliura mi de	la iniquitat. 4 Jo apalaré nostre Senyor
2Re 22,5	5 car de les contricions de	la mort me han anvironat, los torents del
2Re 22,6	han anvironat mi, los liguams de	la mort són vanguts davant mi. 7 En la mia
2Re 22,7	la mort són vanguts davant mi. 7 En	la mia tribulació apalaré nostre Senyor

2Re 22,7	e cridaré al Déu meu, e ell oirà	la mia viva veu del seu templa sant, e al
2Re 22,9	les sues narills, e vorarà foch de	la sua boqua e ensès los carbons. 10 E
2Re 22,13	Los carbons de foch són ansès per	la gran resplandor qui és en l'
2Re 22,14	tronarà; el qui és molt alt darà	la sua veu. 15 Él tramès les sues sagetes
2Re 22,16	E són aparaguts los scampaments de	la mar, e los fonaments del setgle són
2Re 22,16	del setgle són revallats per	la †representació† de nostre Senyor Déu,
2Re 22,16	per l'aspirament del sparit de	la falonia d'aquell. 17 E tramès de alt e
2Re 22,19	mi. 19 E ell acupà mi en lo dia de	la mia aflicció e nostre Senyor fo
2Re 22,21	Senyor. 21 [*] regardonerà sasons	la mia justícia e retrà mi sasons la mia
2Re 22,21	la mia justícia e retrà mi sasons	la mia mundícia de les mans. 22 Car yo he
2Re 22,24	24 [*] e guardaré mi metex de	la mia iniquitat. 25 E regardonarà mi
2Re 22,25	mi nostra Senyor sasons	la mia justícia e sasons les mundícias de
2Re 22,33	sint a mi de fortaleza e asplanada	la mia carera e acabada, 34 e fets aguals
2Re 22,36	Senyor, has donat a mi l'escut de	la mia salut, e la mia mansuetat e ha
2Re 22,36	a mi l'escut de la mia salut, e	la mia mansuetat e ha multiplicat mi. 37
2Re 22,41	m'has donats los meus anamichs a	la part mia, darera cells qui m'han
2Re 22,51	misericòrdia al seu untat David e a	la sua sament perdurablament.» 23, Tit
2Re 23,1	Ysay: «Dix l'hom al qual és feta	la promisió de l'untat Déu de Jacob,
2Re 23,2	nostre Senyor ha parlat per mi, e	la paraula de aquell, per la mia lengua. 3
2Re 23,2	per mi, e la paraula de aquell, per	la mia lengua. 3 Yo he dit: Déu d'Israel
2Re 23,4	de nostre Senyor Déu, 4 axí com	la lum en l'alba o com lo sol ix al matí,
2Re 23,4	sens nuus gita los raigs, e axí com	la pluja fa brotar la herba de lla terra,
2Re 23,4	raigs, e axí com la pluja fa brotar	la herba de lla terra, 5 no és tan gran la
2Re 23,5	de lla terra, 5 no és tan gran	la mia casa envers [*] que fasa covinensa
2Re 23,5	duren totes coses, car tota	la mia salut e la mia voluntat no ha res
2Re 23,5	coses, car tota la mia salut e	la mia voluntat no ha res en si matexa que
2Re 23,8	forts de David: David saent en	la cadira, molt savi príncep enfre III,
2Re 23,9	los falisteus e se ajustàran en	la batalla. 10 Car, com los hòmens de
2Re 23,10	e's tanguéran ab lo coltell per	la sanch qui fò sacada. E en aquell dia
2Re 23,10	poble fugit tornà e portà-sa'n	la roba d'aquells qui éran morts. 11 E
2Re 23,13	temps de messes a David, qui era en	la spluga de Odollà, e les tendes dels
2Re 23,13	dels falisteus éran posades en	la vall dels gigans, 14 e David stava en
2Re 23,14	14 e David stava en dafaniment, e	la stació dells falisteus era lavors en
2Re 23,15	sisterna qui és en Batlem, de prop	la porta, fort ho grairia. 16 E lavors
2Re 23,16	de Batlem [*] e aportàran-	la a David. E ell no'n volgué beura, mas
2Re 23,16	no'n volgué beura, mas sacrificà-	la a nostra Senyor Déu 17 e dix: –Prech
2Re 23,17	aquesta cosa. E, donchs, bauré jo	la sanch de aquests hòmens qui són anats e
2Re 23,18	de III, e aquell és aquell qui lavà	la lansa sua contra CCC hòmens, los quals
2Re 23,21	aquells qui éran ab ell e tania en	la sua mà una lança. E axí com ell fou
2Re 23,21	a ell ab una vergua, trach	la lança de la mà de l'agepcià per força
2Re 23,21	ab una vergua, trach la lança de	la mà de l'agepcià per força e aucís-lo
2Re 23,21	agepcià per força e aucís-lo ab	la sua lança. 22 Aquestes coses féu
2Re 23,23	III. David féu consellador aquest a	la sua orella en sacret. 24 Azaell, frare
2Re 24,4	vulla ara comtar lo poble? 4 Emperò	la paraula del rey, sobra aquella de Joab.
2Re 24,5	dreta part de lla ciutat qui és en	la vall de Gaad, 6 e de Gezer pasàran en
2Re 24,6	6 e de Gezer pasàran en Galaad e en	la terra jussana de Hozí e vanguéran en
2Re 24,7	bosch, e environàran [*] 7 [*] tota	la terra dels eveus e dels cananeus e
2Re 24,7	e dels cananeus e vanguéran en	la terra de Judà, qui és envers migdia, en
2Re 24,8	VIII messos e XX dies fóran en	la terra de Jerusalem e haguéran sarcada
2Re 24,8	Jerusalem e haguéran sarcada tota	la terra. 9 E lavors Joab liurà lo nombra

2Re 24,10	Mas prech-ta, Senyor, que tu muts	la iniquitat del teu servicial, car fort
2Re 24,13	Senyor: O VII anys hauràs fam en	la terra o III mesos ancalsaran tu los
2Re 24,13	haurà pastilència e gran mort en	la tua terra. E, donchs, ara delivera e
2Re 24,16	àngel de nostre Senyor hach stesa	la mà per so que destrovís Jerusalem,
2Re 24,16	nostre Senyor hach mercè sobra	la aflicció tant gran e dix a l'àngel qui
2Re 24,16	–Basta ara! No stenas d'aquí avant	la tua mà! E emperò l'àngel de nostre
2Re 24,16	de nostre Senyor Déu era da prop	la era d'Auvena, qui era hom jabuseu. 17
2Re 24,17	que lla tua mà que's gir contra	la casa del meu para. 18 E vench Gad
2Re 24,18	e stablex altar a nostre Senyor en	la era de Aurena gebuseu. 19 E pujà David
2Re 24,21	David: –Per ço só vangut que compra	la tua era, e adificaré altar aquí a
2Re 24,24	oferssó agradabla. Comprà David	la era e los bous, e costàran L sicles d'
2Re 24,25	Senyor Déu hach mercè de tota	la terra e tolch tota aquella plagua e
1Re 2,1	cor s'és axellçat en lo meu Déu.	La mia boqua és uberta contra los meus
1Re 4,21	E apelà l'infant Ichabot, e dix:	« La glòria de nostra Senyor és tolta del
1Re 4,22	per son sogre e per son marit: 22	– La glòria de Déu és mudada de Israell,
1Re 5,6	Asot dentrò en aquest dia de vuy. 6	La mà de nostro Senyor sa agreujà sobra
1Re 7,13	los tèrmens del poble d'Israell.	La mà de nostra Senyor fo desobra los
1Re 14,5	havia nom Doce, e l'altra, Sene. 5	La un escul axia'n vers aguilló, contra
2Re 1,16	16 Dix David en aquell que morí:	– La tua sanch e la tua condebnació sia
2Re 1,22	axí com si no fos untat d'oli. 22	La sageta de Gonetàs nangun temps no torna
2Re 3,1	profitava e era molt pus fort.	La casa de Saül, emperò, com més anava,
2Re 7,26	de companyes, Déu sobra Israell.	La casa del servicial teu David serà
2Re 21,19	fo del linatja dels gaguants. 19	La terrça batalla fou en Gob contra los
2Re 21,20	car és de la tera de Batllem.) 20	La IIII batalla fou en Gech, en la qual
2Re 22,8	meu crit irà a les sues orelles. 8	La terra sa comoch e tramolà, los
2Re 22,31	Senyor Déu és sens tota màculla.	La paraulla de nostre Senyor és
2Re 24,1	són XXXVII. 24, Tit Capítol XXII 1	La ira de nostra Senyor Déu enfaloní's
1Re 9,22	pres Saül e son serf e manà'ls	là on davia manjar e féu-los loch en cap
1Re 17,22	so qu'él havia portat [*] e corech	là on davia éser la batalla e demanà de
1Re 20,19	a la barena, car no siurà nangú	là on tu deus siura. Tu, donchs, ta n'
1Re 20,25	al costat da Saül, e nangú no saech	là on solia seura David. 26 E Saül no
1Re 20,36	gitaré. E com l'infant fou coragut	là on Jonatàs havia gitades les sagetes,
1Re 28,8	vestí-sa'n altres, e anà-sa'n	là ell e II hòmens ab ell, e una nit
2Re 11,16	on sabia que hauria major batalla e	là on hauria pus forts hòmens. 17 [*] 18 E
1Re 19,24	vench en Aioch, en Ramacha. 24 E	ladonchs ell sa despullà sas vestedures e
1Re 1,8	molt durament e no volia menjar. 8	Ladonchs li dix Alcanà, son marit: –Anna,
1Re 7,3	sa raposà après de nostre Senyor. 3	Ladonchs Samuel dix a tot lo poble d'
1Re 7,9	pahor dells falisteus. 8 [*] [*] 9	Ladonchs pres Samuel un anyel qui mamava e
1Re 14,17	que fogían desà e delà. 17	Ladonchs Saül dix al poble [*]: –Guardats
1Re 15,11	les mies paraules per obra.	Ladonchs fou Samuel molt trist, e cridà a
1Re 15,32	a mi Gag, lo rey d'Amalech.	Ladonchs Gag fou a ell amanat, lo qual era
1Re 18,8	–Saül n'ha morts M, e David, XM. 8	Ladonchs Saül fon molt irat de aquesta
1Re 19,21	a profetitzar ab los altres. [*]	Ladonchs fo Saül molt irat 22 e ell matex
1Re 30,10	10 [*] ab ell ancalsàran aquels	ladras , car CC n'éran romasos, que éran
2Re 3,22	ab gran presa que haguéran tolta a	ladras e haguéran-los morts. E Abner no
1Re 30,8	e dix: –Senyor Déu, saguiré aquests	ladres o no? E dix nostre Senyor a ell:
1Re 30,23	nosaltres [*] e ha-us donats los	ladres qui éran vanguts contra vosaltres
2Re 4,2	torbat. 2 E II hòmens prínceps dels	ladres éran ab lo fill de Saül, e la un
2Re 11,4	aquella fou santificada de la sua	lagesa . 5 So és que, après que llo rey
1Re 30,4	e ploràran tant, tro que lles	làgrames los dafalíran. 5 Havían-sa'n

2Re 1,23	leugers que àguila e pus forts que	lahons! 24 Filles de Israell, plorats
1Re 13,19	per so que los habreus no faésan	lança ne spasa. 20 Donchs los fills d'
1Re 13,22	e Jonatàs, son fill, no havia [*]	lança , fora Saül e Jonatàs [*]. 23 Donchs
1Re 17,7	sos musclos. 7 E lo fust de la sua	lança era axí gros com a fust de texidor,
1Re 17,7	a fust de texidor, e lo ferre de la	lança pasava DC sicles. E son scuder anava
1Re 17,45	[*]: –Tu véns contra mi ab spasa e	lança e scut, e yo vench contra tu en lo
1Re 19,9	saÿa en sa casa. E Saül tania una	lança en sa mà, e David rotejava davant
1Re 20,33	morà? Què ha fet? 33 E Saül pres la	lança e volch-lo farir. Lavors antès
1Re 21,8	a Achimàlech: –Si has así cultell o	lança , da'l-me, car no he aportades les
2Re 1,6	Saül sofaria si matex sobra la sua	lança , e los carros e los cavallers dels
2Re 2,23	[*] e levors girà's la asta de la	lança e donà-li en lo sagí, e tantost
2Re 23,21	ab ell e tania en la sua mà una	lança . E axí com ell fou davallat a ell ab
2Re 23,21	a ell ab una vergua, trasch la	lança de la mà de l'agepcià per força e
2Re 23,21	per força e aucís-lo ab la sua	lança . 22 Aquestes coses féu Banayda fill
1Re 14,25	dejunà [*]. 25 [*] E havia en un	landa mel [*] 26 mas de por del sagrament
1Re 18,10	[*] cascun dia. Saül tania una	lansa 11 e tramès-la a David cuydant-
1Re 19,10	ell sa sforça de farir David ab la	lansa e que ll'anestàs ab la paret, mes
1Re 19,10	sa trastornà davant Saül, e la	lansa ficà's en la paret. E lavors David
2Re 23,7	tocar, serà armat de ferro e de	lansa de fust, e matran e seran ensesos en
2Re 23,18	III, e aquell és aquell qui lavà la	lansa sua contra CCC hòmens, los quals
2Re 20,22	lo cap a Siba fill de Bocrí e	lansàran -lo a Joab per lo mur. E lavors
2Re 20,21	E dix la fembra a Joab: –Nós	lansarem a tu lo seu cap per lo mur. 22 E
2Re 11,24	la ciutat. 24 Tramatéran sagetas e	lansas a nós aquells qui éran en lo mur, e
2Re 23,11	en una stació e en un camp ple de	lanties . E com los falisteus haguéran fet
1Re 1,9	seÿa sobra sa sgleya devant	las portes de la casa de nostre Senyor
1Re 12,15	vós [*]. 15 [*] e si anesprits	las suas perauls, les mans de nostre
1Re 20,21	infant e dir-li-he: “Vé, aporta	las sagetes.” 22 Si yo diré a l'infant:
2Re 5, 24	la tua cara per so que destruesca	las tendes dels falisteus. 25 E féu David
2Re 12,31	en formes de fust axí com hom fa	las ragoles. E açò matex féu David de
2Re 13,19	-sa pols sobra son cap e posà's	las mans al cap e anà-sa'n cridant e
2Re 22,12	sobra les ales del vent. 12 E posà	las tenebres amagement seu entorn de si
1Re 4,8	fóran hir ni dabans tan alegres [*]	lasos nós. Què farem? Qual guardarà a nós
2Re 2,18	Enperò Azael era corador fort	lauger [*] 19 e Azael coria derrera Abner
1Re 16,16	viula [*] e que tu ho sofiras pus	laugerament . 17 Dix Saül a sos serfs:
1Re 16,23	Saül, axí que ell ho sofaria pus	laugerament , e levors sa pertia d'él lo
2Re 9,10	fills teus e als servacials teus	laurats -li la terra e dats-li a manjar
1Re 3,6	vaguada Samuel. Per què ell sa	lavà e anà a Elí: –Vet que yo són vangut
1Re 11,4	devant tot lo poble. E tot lo pobla	lavà sa veu en alt e comensà plorar. 5 E
1Re 13,15	nostre Senyor. 15 Donchs Samuel sa	lavà e partí's de Galgala e anà-sa en
1Re 18,27	rey. 27 Aprés pochs dies, David sa	lavà e anà-sa'n a Acaron ab los hòmens
1Re 20,25	cadira, qui era de prop la paret,	lavà 's Jonatàs, e saech Abner al costat
1Re 20,41	41 E com lo fadrí se'n fou anat,	lavà 's David de un loch qui era devers
1Re 21,10	[*] –[*] Da'l-ma. 10 E axí	lavà 's David e fugí [*] e partí's de
2Re 3,32	haguéran sotarat Abner en Habron,	lavà 's lo rey David la sua veu e plorà
2Re 12,20	diguéran: –Mort és. 20 E llavò's	lavà David de lla terra e levà's la cara
2Re 13,34	lavors fugí Absalon. E un servacial	lavà los vulls e vaé una gran companya
2Re 19,8	entrò ara. 8 Lavors lo rey	lavà da terra on gaÿa e sech en la porta.
2Re 23,18	de III, e aquell és aquell qui	lavà la lansa sua contra CCC hòmens, los
2Re 24,11	he fet folament mes faenas. 11 E	lavà 's David al matí, e dix nostre Senyor
1Re 27,2	Fugiré, donchs, a les sues mans.» 2	Lavà 's David e anà-sa'n ab DC hòmens

1Re 30,9	la presa qu'ells han tolt. 9	Lavà's David e DC hòmens qui éran ab ell
2Re 3,10	casa de Saül sens trasmudar e sia	lavada la cadira de David sobra Israell e
2Re 19,24	que no la s'havia tosa ne s'havia	lavada la cara ne les vestadures despuys
2Re 8,8	vaxella de aram en lo temple e un	lavador de aram en què ajustàvan la aygua,
2Re 12,17	de la terra, e ell no's volch	lavar ne volch manjar ab ells. 18 E
2Re 23,6	e no'ls pendrà hom ne'ls	lavarà de terra hom ab les mans. 7 E si
1Re 1,19	cara en diverses maneras. 19 Éls sa	lavàran al matí e adoràran devant nostra
1Re 5,3	déu. 3 E com los hòmens de Assot se	lavàran per lo matí en l'altra dia, veus
1Re 17,52	52 e los fills d'Israell [*] sa	lavàran [*] e saguiran-los tro que fóran
1Re 28,25	servacials. E com haguéran manjat,	lavàran -sa e anàran tota aquella nit.
1Re 31,12	falisteus havían fetas a Saül, 12	lavàran -sa tots los pus forts hòmens e
2Re 3,21	ell. 21 E dix a David Abner: –Jo'm	lavaré per so que ajust tot Israel a tu,
1Re 21,6	solament de proposisió, que havían	lavat davant nostra Senyor Déu, per so que
2Re 11,2	sdavenc-sa un dia que David sa fo	lavat del lit en què hach dormit après
1Re 9,26	[*]. 26 A ell matí, com ells fóran	lavats e lo dia era ja clar, Samuel apallà
2Re 21,12	de Galaad, qui'ls havían amblats e	lavats de la plaça de Betzan, en la qual
1Re 2,14	o olla [*], e tot so que la losa	lavava , lo pravera ho prania a sos obs.
2Re 11,2	stava andret la sua una dona qui's	lavava en una salla, e aquella fembra era
1Re 1,13	en son cor e no faÿa sinó moura los	lavis , e la sua veu no era oÿda de nangú.
1Re 27,6	E per açò és feta Xichalet de	lavores ensà dels reys de Judà entrò en
2Re 23,15	era lavors en Batlem. 15 E	lavores dasijà David aygua de sisterna e
1Re 1,26	de Anna ne no la conoxia. 26 Mas	lavors Anna dix a ell: –Sényer, sapiats
1Re 6,3	lli davets per lo vostro paccat. E	lavors serets curats e sabrets per què la
1Re 12,17	Déu e ell donarà trons e pluges;	lavors vós sabrets que vós havets grans
1Re 14,2	a saber a son para. 2 Saül estava	lavors en la encontrada [*] de Gabaà,
1Re 14,8	ell: –Fes so que plàcia [*]. 8 Dix	lavors Jonatàs: –Vet que nós anam sobra
1Re 14,19	en la host dels falisteus, [*] e	lavors [*] Saül al pravera: –Tira ta mà a
1Re 19,10	e la lansa ficà's en la paret. E	lavors David fogí, e fo salvat aquella
1Re 28,8	haja sparit fitònich [*]. [*] 8 E	lavors Saül posà les sues vestadures e
1Re 29,1	nit. 29, Tit Capítol XXVIII 1 E	lavors fóran ajustadas totes les companyes
1Re 30,8	E acostà Abitar effoth a David, 8 e	lavors David aconsellà's ab nostre Senyor
1Re 30,18	en los camels e fugíran. 18 E	lavors pres David totes aquelles coses que
2Re 2,13	posàran lurs tendes en Gabeon. 13 E	lavors Joab, fill de Servià, e los
2Re 3,12	per so car fort lo tamia. 12 E	lavors Abner tramès misatgers a David per
2Re 3,14	amenas, tu vauràs la mia cara. 14 E	lavors tramès David misagers a Isibòsech,
2Re 5,11	e nostre Senyor era ab ell. 11 E	lavors Hiram, rey de Thir, tramès
2Re 5,12	e adificàran la casa a David. 12 E	lavors conech David que nostre Senyor
2Re 5,24	aquel que irà per les simes [*], tu	lavors comensaràs e combatràs los
2Re 5,24	e combatràs los falisteus, car	lavors axirà Déu davant la tua cara per so
2Re 6,12	en la mia casa en banadicció.» E	lavors anà-sa'n David a la casa de
2Re 9,5	fill de Daniel, és, en Lodobar. 5 E	lavors tramès lo rey David a ell, e
2Re 10,4	la ciutat e que la endaròquan. 4 E	lavors Amon pres los misatgers de David e
2Re 10,5	entrò sia crascuda vostra barba e	lavors tornats. 6 E com los fills de Amon
2Re 12,26	a nostre Senyor Déu.” [*] 26 E	lavors combatia e guarejava Joab contra
2Re 13,18	tancar la porta darera. 18 [*] E	lavors Tamar esquinçà la vestadura que
2Re 13,34	és mort Aamon [*]. 33 [*] 34 E	lavors fugí Absalon. E un servacial lavà
2Re 19,2	que havían haguda dels anamichs,	lavors la giràran en grans plans e an
2Re 19,21	carera a tu, Senyor meu, rey. 21 E	lavors respòs Abisay fill de Sirvià e dix:
2Re 19,43	ratornàs a mi matex lo meu rey? E	lavors resposéran malament e dura los
2Re 20,8	vench e axí-los a carera. E	lavors Joab vastia una gonella streta qui

2Re 20,10	axíran-na los budels, e morí, car	lavors Amassà no's guardava d'ell ne
2Re 20,22	a tu lo seu cap per lo mur. 22 E	lavors la fembra parlà a tot lo poble
2Re 20,22	lansàran-lo a Joab per lo mur. E	lavors Joab tochà la corneta, e partíran-
2Re 21,1	de David. 21, Tit Capítol XVIII 1 E	lavors fonch gran fam en los dies de David
2Re 21,3	fills de Israell e de Judà. 3 E dix	lavors David als gabonites: –Què poré jo
2Re 21,4	sua ne de la casa de Israell. E	lavors dix David: –Què volets que fasa a
2Re 21,17	a David e aucís lo falisteu. E	lavors juràran los hòmens de David e
2Re 21,18	fo en Gab contra los falisteus, e	lavors aucís Sobaray de Usari Safí, qui fo
2Re 23,14	e la stació dells falisteus era	lavors en Batlem. 15 E lavores dasijà
2Re 23,16	la porta, fort ho grairia. 16 E	lavors anàran tres forts hòmens e
2Re 24,9	haguéran sarcada tota la terra. 9 E	lavors Joab liurà lo nombra dell poble ell
1Re 1,17	de ma dolor e de mon plor. 17	Lavors Elí dix [*]: –Vé-te'n en pau, e
1Re 4,3	Israell se'n tornà a les tendas.	Lavors diguéran los primers nats de
1Re 5,11	d'Israell nos don mortaldat? 11	Lavors [*] los prínceps dels falisteus [*]
1Re 6,20	havia farit lo migà pobla [*]. 20	Lavors diguéran los hòmens de Betzames:
1Re 11,3	onta a tot lo poble d'Israell. 3	Lavors diguéran a ells los pus vells
1Re 14,34	[*] a mi una gran pedra. 34	Lavors dix Saül: –Departits-vos per tot
1Re 15,16	mortes totes les altres coses. 16	Lavors dix Samuel a Saül: –Sofir-ma, e
1Re 16,10	amenà davant Samuel VII fills seus.	Lavors Samuel dix a Ysayí: –Nostre Senyor
1Re 20,33	pres la lança e volch-lo farir.	Lavors antès Jonatàs que son para havia
1Re 27,6	stà en la ciutat del rey ab tu? 6	Lavors Achís donà aquell dia a David
2Re 2,5	-Galaad havien sotarat Saül. 5	Lavors tramès David misatges als hòmens e
2Re 5,20	dar-los-he en les tuas mans. 20	Lavors vench David en Baal Farsim e farí
2Re 19,8	de la tua infantesa entrò ara. 8	Lavors lo rey lavà da terra on gayà e sech
2Re 19,41	la meytat del poble d'Israell. 41	Lavors tots los hòmens del poble d'
2Re 4,12	e tolré vosaltres de la terra? 12 E	lavòs manà David als seus servicials que
1Re 14,36	anans que llo matí sia vangut. E no	laxàran un d'èls viu. [*] Dix lo
1Re 6,8	una patita caxa de prop l'archa e	laxats -la anar. 9 E guardats-la, e si
2Re 11,27	son palau e pres-la per muller, e	le dona infantà un fill, que hach nom
2Re 24,22	rey e don-ma so que's vulla ne	le plàcia. E Aurena pres bous e vaques e
2Re 3,29	e no dafalegua de la sua casa	lebrós [*] e caents ab coltell e fraturans
1Re 21,5	sants. Emperò aquesta carera és	leja , mas sarà vuy santificat en los
2Re 23,2	e la paraula de aquell, per la mia	lengua . 3 Yo he dit: Déu d'Israell ha
2Re 24,22	e jous de bous a cremar axí com a	lenya en holocaust. 23 E oferí so e donà-
1Re 17,37	Senyor, qui deliurà mi de la mà del	leó e de l'ós, él ma deliurarà de la mà
1Re 1,16	qui són ta serventa, axí com una de	les filles de Bolial, car jo he parlat tro
1Re 2,3	boqua [*] e a ell són aparallades	les penses. 4 Lo arch dels forts hòmens és
1Re 2,9-10	9-10 [*] Nostre Senyor jutgarà	les ancontrades de la terra e donarà l'
1Re 2,22	22 Elí era molt vell, e oí totes	les coses que son fills faían en tot
1Re 2,22	Israell e en qual manera gayán en	les fembres qui vatlan a la porta del
1Re 2,23	fets vosaltras aquestes coses, [*]	les quals tot lo poble se plany? 24 No ho
1Re 3,12	dia yo sositaré contra Elí totes	les coses que yo he parlades contra la sua
1Re 3,15	Samuel dormí tro al matí e obrí	les portes del tabernacla de nostra
1Re 3,18	18 Donchs Samuel dix a ell totes	les paraules, enaxí que no li'n salà
1Re 3,19	nostra Senyor era ab ell. E anch de	les sues paraules no'n caec nanguna en
1Re 4,3	E lo poble d'Israell se'n tornà a	les tendas. Lavors diguéran los primers
1Re 4,4	de la amistança de nostre Senyor de	les companyes que seya sobra xarobín. E
1Re 4,5	de nostra Senyor fou vanguda en	les tendes, tot lo poble d'Israell cridà
1Re 5,6	hòmens d'Azot [*] e farí Zaot en	les pus sacretes parts de les natges, e
1Re 5,6	Zaot en les pus sacretes parts de	les natges, e les sues ancontrades, e les

1Re 5,6	pus sacretes parts de les natges, e	les sues ancontrades, e les villes e los
1Re 5,6	natges, e les sues ancontrades, e	les villes e los camps sa escalfàran en
1Re 6,14	los fusts de la careta e matèran	les vaques desús e faéran-na sacrificis
1Re 6,17	en aquell dia. 17 Aquestes són	les semblances del sacret de natura d'
1Re 6,17	del sacret de natura d'aur,	les quals los falisteus ratèran a nostra
1Re 6,18	Jech, altra; e Acareon, altra. 18 E	les rates d'aur, sagons los nombres de
1Re 7,14	en tots los dies de Samuell. 14 E	les ciutats fóran ratudas als fills d'
1Re 8,3	3 E los fills no anàran per	les sues careras, ans trastornàran après
1Re 8,5	ést anvalit, e tos fills no van per	les tuas careras. Dóna a nós rey qui nos
1Re 8,5	a nós rey qui nos jutga axí com fan	les altrás nasions. 6 Aquesta paraula
1Re 8,7	–Ojes la veu del poble e totes	les coses qu'ells dían a tu. Car ells no
1Re 8,14	14 Ell pandrà los vostres camps e	les vostres vinyes e los vostres olivars
1Re 8,15	[*]. 15 E delmarà vostres blats e	les rendes de lurs vinyes, per so qu'ell
1Re 8,20	nós, 20 e nós serem axí com totes	les altres gents. E ell jutgarà nós e irà
1Re 8,20	jutgarà nós e irà davant nós e farà	les nostres batalles per nós. 21 Donques
1Re 8,21	nós. 21 Donques oyí Samuel totes	les paraules del poble e recomtà aquellas
1Re 9,2	alt que tot lo poble d'Israell de	les spatllas amunt. 3 Les someres de Sis,
1Re 9,3	serfs [*] e vé-te'n a sercar	les someres. E com ells fóran pasats los
1Re 9,4	4 e per la terra de Asalisa e no	les hagéran trobades, encara pasàran per
1Re 9,4	e per la terra de Benjamín, e no	les hi trobàran. 5 E com ells fóran
1Re 9,5	vanguts en la terra de Suf e no	les haguésan atrobadas, Saül dix al serv
1Re 9,5	mon para no haja axoblidades	les someres e que sia angoxós per nós. 6
1Re 9,20	ab mi [*]. 20 E no sies angoxós de	les someras [*], car ya són trobades.
1Re 9,20	car ya són trobades. Donchs, totes	les milors coses [*] dels fills d'Israell
1Re 9,21	linatja és lo pus darer de totes	les companyes dell trip de Benjamín? Per
1Re 10,2	hòmens prop lo vas de Ratsell, en	les encontrades de Benjamín envers
1Re 10,2	són trobades. [*] E ton para	les ha axotblidades, e és angoxós per tu e
1Re 10,14	–Què fets? Dix: –Som anats sercar	les someras e, com no les poguem trobar,
1Re 10,14	anats sercar les someras e, com no	les poguem trobar, som vanguts a Samuel.
1Re 10,18	de Agipta e us he deliurats de	les mans de aquells e de la mà de tots los
1Re 10,19	Senyor per los vostres trips e per	les vostras companyas. 20 E axí Samuel
1Re 10,23	del poble. E fo pus alt que tots de	les spatlles amunt. 24 Samuel dix a tot lo
1Re 12,1	he oÿda la vostra veu segons totes	les coses que vós havets parlades a mi, e
1Re 12,15	e si anesprits las suas peraules,	les mans de nostre Senyor saran sobra vós
1Re 12,24	vostro cor, car vós havets vistes	les grans meravelles qu'ell ha fetas en
1Re 13,21	destral e son pich. 21 Donchs totes	les faramentes de les raylles e càvechs
1Re 13,21	21 Donchs totes les faramentes de	les raylles e càvechs [*] e destrals éran
1Re 14,10	nostra Senyor aquells ha liurats en	les nostres mans. Aquest sarà lo nostre
1Re 14,11	–Veus que los habreus íxan de	les coves on s'éran amaguats. 12 Donchs
1Re 14,16	fou axí com un miracle de Déu. 16 E	les guardes de Saül qui éran en Gabeà de
1Re 14,37	aquells? Si tu liures aquells en	les mans de Israell? Nostre Senyor no li
1Re 15,2	de nostre Senyor. 2 Lo Senyor de	les hosts diu: “Aquestes coses yo he
1Re 15,2	coses yo he comtades, totes	les coses que Amalech ha fetas al poble d'
1Re 15,3	de res, ne no cobeigs nangunes de	les sues coses, mes auciu hòmens e
1Re 15,9	perdonàran Agag e a molts folchs de	les ovelles e de l'altra bastiar e a les
1Re 15,9	ovelles e de l'altra bastiar e a	les vestadures [*] e a totes les coses qui
1Re 15,9	e a les vestadures [*] e a totes	les coses qui éran belles, e anch no
1Re 15,11	ha desemparat mi e no ha complides	les mies paraules per obra. Ladonchs fou
1Re 15,14	de folch del bastiar que sona en	les mies orelles [*]? 15 E Saül dix: –Lo
1Re 15,15	Amalech, car lo poble ha pardonat a	les millors ovelles e al millor bastiar,

1Re 15,15	ton Déu, e havem mortes totes	les altres coses. 16 Lavors dix Samuel a
1Re 15,24	he traspasat lo manament de Déu e	les paraules tuas. He tamut lo pobla, he
1Re 15,33	mara serà menys d'infants entre	les altres fembres. Exí Samuel spasejà
1Re 16,11	n'hi ha un manor qui guarda	les ovelles. Dix Samuel [*]: –Tramit aquel
1Re 17,1	tendes entra Sohot e Azecà, en	les encontrades de Domim. 2 E Saül e los
1Re 17,10	falisteu dix: –Yo he aontades [*]	les companyes d'Israell vuy [*]. 11 E com
1Re 17,11	los fills d'Israell haguéran oýdes	les paraules del falisteu, [*] haguéran
1Re 17,20	e la host qui era axida defora	les tendes per combatra [*]. 21 Car lo
1Re 17,22	altra part. 22 Donchs David lexà en	les tendes so qu'él havia portat [*] e
1Re 17,23	que debans havia dites, e David	les oyí. 24 [*] 25 Un de aquells de
1Re 17,31	27-30 [*] 31 Donchs,	les paraules que David parlà fóran [*]
1Re 17,44	la tua carn als aucels del cel e a	les bèsties de la terra. 45 E David dix
1Re 17,45	tu en lo nom de Déu [*], Senyor de	les companyes d'Israell, que tu has vuy
1Re 17,46	46 E nostra Senyor darà tu en	les mies mans, axí que t'auciuré e't
1Re 17,46	falisteus als ocells del cel e a	les bèsties de la terra, per so que tots
1Re 17,52	venguts en la vall e dentrò en	les portes d'Ecaron. E molts dels
1Re 17,53	e puyas asvaïren e entràran en	les tendes dels falisteus. 54 David pres
1Re 17,54	e aportà aquell en Jerusalem e posà	les sues armes en lo seu tabernacla. 55 E
1Re 18,5	son braguer. 5 David anava a totes	les coses que Saül lo tramatia, e faÿa
1Re 18,6	Jerusalem, ab lo cap del falisteu,	les fembres [*] li axían a carera [*] e
1Re 18,17	a tu sinó que sies forts hom, e fes	les batalles de nostra Senyor. E Saül sa
1Re 18,27	dels falisteus CC hòmens e pres	les circusions e aportà-les al rey [*].
1Re 18,27	e pres les circusions e aportà-	les al rey [*]. Donchs, Saül donà a ell
1Re 19,4	car ell no ha paccat contra tu, e	les sues obres són molt bones a tu, 5 [*]
1Re 19,13	en son cap, e cobrí aquell de	les sues vestedures. 14-15 [*] 16 E com
1Re 19,18	[*] e anà-sa'n e recomtà totes	les coses [*] a Samuel, en Ramacha, on ell
1Re 20,14	E si yo viuré, prech-ta que faces	les misericòrdies de nostre Senyor ab mi.
1Re 20,21	qui trauc a sanyal, 21 e tramatrè a	les sagetes un infant e dir-li-he:
1Re 20,22	22 Si yo diré a l'infant: “Vet	les sagetes aquí són més ensà que tu,
1Re 20,22	aquí són més ensà que tu, aporta-	les -me”, vendràs a mi, car pau serà a tu
1Re 20,22	si no, diré a l'infant: “Vine, vet	les sagetes qui són més anlà que tu”, vé-
1Re 20,23	Senyor t'haurà deliurat. De	les paraules que yo e tu havem dites,
1Re 20,24	24 [*] Adonchs vench lo temps de	les calendes e sech lo rey a la taula, que
1Re 20,34	e no menjà en tot lo sagon dia de	les calendes, car fo fet falló e trist de
1Re 20,36	Jonatàs a l'infant: –Vé, aporta	les sagetes que yo gitaré. E com l'infant
1Re 20,36	coragut là on Jonatàs havia gitades	les sagetes, Jonatàs [*] altra sageta més
1Re 20,38	aturs! E pres l'infant de Jonatàs	les sagetes e aportà-les a son senyor.
1Re 20,38	de Jonatàs les sagetes e aportà-	les a son senyor. 39 E l'infant no sabia
1Re 20,40	e David. 40 E levors donà Jonatàs	les armes a l'infant e dix-li: –Vé-te
1Re 20,40	-li: –Vé-te'n tost e aporta-	les a casa. 41 E com lo fadrí se'n fou
1Re 20,42	a David: –Vé-te'n en pau. Totes	les coses que havem jurades en lo nom de
1Re 21,8	da'l-me, car no he aportades	les mies armas, car la paraula del rey ma
1Re 21,13	e féu aparès que caygués entre	les mans d'aquells qui l'havían amanat
1Re 21,13	aparès que fos orat, e pintava en	les posts de les portes de lla casa, e
1Re 21,13	fos orat, e pintava en les posts de	les portes de lla casa, e salivava tan
1Re 27,1	mi matex, alguna veguada cauré en	les mans de Saül. Més ma val que fuga e
1Re 27,1	terra de Israell. Fugiré, donchs, a	les sues mans.» 2 Lavà's David e anà-sa
1Re 27,5	davant tu, dóna'm loch en una de	les ciutats de la regiò per so que puscha
1Re 28,1	e los hòmens teus axiràs ab mi en	les tendes. 2 E dix David a Achís: –Ara
1Re 28,4	los falisteus e vanguéran e posàran	les lurs tendes en Suiram. Emperò Saül

1Re 28,5	-se'n en Gelboe. 5 E Saül vaé	les tendes dels falisteus e hach gran
1Re 28,8	[*]. [*] 8 E lavors Saül posà	les sues vestadures e vestí-sa'n
1Re 28,20	Saül caech en terra, car tamia fort	les paraules de nostre Senyor e de Samuel
1Re 29,1	1 E lavors fóran ajustadas totes	les companyes dels falisteus en Afech. E
1Re 29,1	falisteus en Afech. E Israel posà	les tendes sobra la font qui era en
1Re 30,2	cremada 2 e havían-sa'n manades	les fembres catives totes, de les manors
1Re 30,2	les fembres catives totes, de	les manors entrò a les majors. Emperò no
1Re 30,2	totes, de les manors entrò a	les majors. Emperò no havían nangú mort,
1Re 30,3	e trobàran que los fills e filles e	les mullers sa n'havían manadas catius, 4
1Re 30,14	anats contra Judà e som anats en	les ancontrades de Calep, qui són envers
1Re 30,15	que no m'aucies ne'm liuras en	les mans de mon senyor, e amanar-t'he a
1Re 30,19	se'n ses II mullers 19 [*] e totes	les coses sues qu'ells havían aportades e
1Re 30,23	éran vanguts contra vosaltres en	les mans nostres. 24 Ne nangun hom no oja
1Re 30,24	hauran aquells qui són romasos en	les tendes e han guardada la roba e les
1Re 30,24	les tendes e han guardada la roba e	les càraguas com aquels qui són anats a la
1Re 30,29	e en Recha, e aquells qui éran en	les ciutats de Jarabolí, [*] 30 e aquells
1Re 31,7	Saül e los seus fills, desemparàran	les ciutats en què habitàvan e fugíran. E
1Re 31,9	lo cap a Saül e despulàran-lo de	les sues armes e tramatéran per tota la
1Re 31,9	que fésan a saber en los temples de	les ýdoles e tots los pobles tot so que
1Re 31,10	tota la sua companya. 10 E posàran	les armes de Saül en lo temple de Staroch,
2Re 1,2	III dia aparech un hom que vania de	les tendes de Saül, qui havia esquinsades
2Re 1,10	no podia viura ne podia scapar a	les nafras que havia per tot lo cors. E
2Re 1,11	hach oýt açò esquinsà's totes	les sues vestadures, e tots los hòmens qui
2Re 1,18	colpa aquells qui són morts en	les altesas (ço és, en lo munt de Gelboe),
2Re 1,19	nobles de Israel són morts sobra	les tuas muntanyes. [*] 20 [*] 21 O
2Re 1,25	caüts axí los forts [*]! Jonatàs en	les tues alteses és mort. 26 E Jonatàs,
2Re 1,27	axí caüdes e destròvides e parides	les armes batallaroses qui solían batallar
2Re 2,29	e antorn de Bacharon, vanguéran a	les tendes. 30 E Joab jaquí Abner e tornà
2Re 3,8	e parentats, e no he liurat tu en	les mans de David, e tu has raquest vuy
2Re 3,25	e los aximents teus e conegua totes	les coses que tu fas. 26 E aytantost Joab
2Re 3,31	qui era ab ell: –Esquinçats-vos	les vostres vestadures e vastits-vos de
2Re 4,1	mort era Abner en Habron, e sobra	les sues mans fóran disolutas, e tot
2Re 4,6	antràran en la casa e pranían	les espigues, e Racap e son frare faríran
2Re 4,12	e aucieren-los e tolguéran-los	les mans e los peus e panjàran-los sobra
2Re 5,8	lo jabuseu e aquels qui tocarían a	les canals de les cubertures, per les
2Re 5,8	aquels qui tocarían a les canals de	les cubertures, per les quals l'aygua
2Re 5,8	a les canals de les cubertures, per	les quals l'aygua coria, e aquells qui
2Re 5,19	falisteus, liurar-los-has en	les mies mans? Dix nostre Senyor: –Vés,
2Re 5,19	–Vés, puja, e jo dar-los-he en	les tuas mans. 20 Lavors vench David en
2Re 5,20	davant mi, axí com sa departèxan	les ayguas. E per açò aquel loch és
2Re 5,21	21 E los falisteus gaquíran aquí	les ýdoles que portàvan. E David e aquells
2Re 5,21	qui éran ab ell pranguéran-	les e aportàran-les-se'n. 22 Vangéran
2Re 5,21	ell pranguéran-les e aportàran-	les -se'n. 22 Vangéran altra vaguada los
2Re 5,24	lo brogit de aquel que irà per	les simes [*], tu lavors comensaràs e
2Re 7,2	l'archa de Déu sia posada enmig de	les pells? 3 Dix Natan al rey: –Vés e fes
2Re 7,8	David: “[*] Yo pranguí a tu de	les pestures les quals tu saguías [*], per
2Re 7,8	Yo pranguí a tu de les pestures	les quals tu saguías [*], per tal que
2Re 7,28	ara, Senyor Déu, tu ést ver Déu e	les tues paraules són veras, car tu has
2Re 8,7	coses qu'ell faÿa. 7 E David pres	les armas d'aur que aportàvan los
2Re 8,13	hach morts XIIM hòmens en la val de	les Salines e XXIIM en Gabalem, tornà-

2Re 10,4	la mytat de lles vestadures entrò a	les natges e tramès-los a David. 5 E com
2Re 11,5	avant sasà que no hach d'asò que	les dones han ans que sien prenys, e la
2Re 11,11	e los fills d'Israell [*] stan en	les tendes, e lo senyor meu Joab [*] e jo
2Re 12,4	que anch no volch pendre de	les sues ovelles ne dels seus bous, que so
2Re 12,6	per ço com la aucís e perdonà a	les sues! 7 Dix Natan a David: –Tu ést l'
2Re 12,11	sobra la tua casa mal e tolré a tu	les tues mullers e dar-les-he a ton
2Re 12,11	tolré a tu les tues mullers e dar-	les -he a ton proïisma davant tu matex, e
2Re 12,20	levà's la cara e untà's e mudà's	les vastadures e antrà en la casa de
2Re 12,30	fort praciosas, e David posà-	les sobra lo cap. E trasch de la ciutat
2Re 12,31	E açò matex féu David de totes	les ciutats dels fills d'Amon. [*] 13, Tit
2Re 13,8	aygua e féu-na farines e coch-	les , 9 e parà-li taulla e posà-li
2Re 13,9	parà-li taulla e posà-li davant	les farines. E no'n volch manjar. E dix
2Re 13,10	-m'has a manjar. E pres Tamar	les farines e mès-les en la cambra. 11 E
2Re 13,10	E pres Tamar les farines e mès-	les en la cambra. 11 E com li posava lo
2Re 13,23	-sa que Absalon faÿa tonra	les sues ovelles en Balasar, qui era prop
2Re 13,24	e dix-li: –Senyor, jo fas tonra	les mies ovelles. Prech-ta, senyor, que
2Re 19,5	tu de mort e los teus fills e	les tues filles e les tues mullers e les
2Re 19,5	los teus fills e les tues filles e	les tues mullers e les tues concopines. 6
2Re 19,5	tues filles e les tues mullers e	les tues concopines. 6 Car tu ames aquells
2Re 19,8	Emperò Israell fugí e anà-sa'n a	les sues tendes, 9 e lo poble d'Israell
2Re 19, 9	altres: –Lo rey deliurà-nos de	les mans de nostres anamichs, e ara era
2Re 19,19	rei, prech-ta que no't mémbran	les injúries ne les iniquitats mies ne les
2Re 19,19	que no't mémbran les injúries ne	les iniquitats mies ne les poses en ton
2Re 19,19	injúries ne les iniquitats mies ne	les poses en ton cor que yo he fetes del
2Re 19,24	tosa ne s'havia lavada la cara ne	les vestadures despuys que llo rey axí de
2Re 19,32	vianda al rey dementra que era en	les tendes, car era fort rich hom. 33 E
2Re 19,35	en manjar ne en beura, ne poria oyr	les veus dels cantors [*]; per què yo,
2Re 20,1	Asayí. Torna-ta'n, Israell, en	les tues tendes. 2 E tot lo poble se partí
2Re 20,3	per guardar la casa, e mès-	les en una casa e féu-les guardar e féu
2Re 20,3	e mès-les en una casa e féu-	les guardar e féu-los donar a manjar, e
2Re 20,17	–Jo són. E dix la fembra: –Oges	les paraulles de lla tua sarvicial. E dix
2Re 20,17	lla tua sarvicial. E dix Joab: –Jo	les oig. 18 Dix la fembra: –Açò que yo
2Re 20,19	andarocar aquesta qui és mara de	les ciutats? Donchs, per què vols
2Re 20,22	sa de la ciutat e anàran-sa'n en	les lurs tendes. E Joab tornà-sa'n en
2Re 21,9	fo de Malechí. 9 E liurà-los en	les mans dels gabonites, crusicaràn-
2Re 21,9	morts tots ensemps com hom comensa	les mesas, ço és, en la primera, con hom
2Re 21,10	sobra una pedra, del comensament de	les meses entrò que ploch sobra ells, e no
2Re 21,10	acostar los aucells de dies ne	les bèsties de nits. 11 E díguéran a David
2Re 21,19	de la pastura del bosch darera	les ovelles; e és dit Palmitari, car del
2Re 21,22	de Arafà en Gech e muríran en	les mans de David e dels servacials seus.
2Re 22,1	que nostro Senyor Déu lo deliurà de	les mans de sos anamichs e de Saül, 2 e
2Re 22,5	sau dels meus anamichs, 5 car de	les contricions de la mort me han
2Re 22,6	diabla han tangut mi. 6 Les cordes,	les de infern, han anvironat mi, los
2Re 22,7	templa sant, e al meu crit irà a	les sues orelles. 8 La terra sa comoch e
2Re 22,9	contra ells. 9 E pujà foch de	les sues narills, e vorarà foch de la sua
2Re 22,11	cherobín e volà e alenagà sobra	les ales del vent. 12 E posà las tenebres
2Re 22,12	de si mateix sinaylat e garbalant	les ayguas de lles nus dels sellis. 13 Los
2Re 22,15	alt darà la sua veu. 15 El tramès	les sues sagetes e destróí aquells [*].
2Re 22,21	retrà mi sagons la mia mundícia de	les mans. 22 Car yo he tangudes les
2Re 22,22	de les mans. 22 Car yo he tangudes	les carreras de nostre Senyor, e no he fet

2Re 22,25	sagons la mia justícia e sagons	les mundícias de lles mies mans en l'
2Re 22,29	mia e tu, Senyor, inluminaràs	les mies tenebres. 30 Jo seré sint e
2Re 22,44	peses manudes. 44 Tu salvaràs mi de	les contradiccions del meu poble e
2Re 22,50	yo confasaré a tu davant totes	les gents e cantaré al teu nom, 51
2Re 22,51	nom, 51 magnificant e faent gran	les saluts del seu rey e faent
2Re 23,1	23, Tit Capítol XXI 1 Aquestes són	les dareras paraules que dix David, fill
2Re 23,6	hom ne'ls lavarà de terra hom ab	les mans. 7 E si nangú los volrà tocar,
2Re 23,10	tants dels falisteus dentrò que	les mans d'ell falíran e's tanguéran ab
2Re 23,13	qui era en la spluga de Odollà, e	les tendes dels falisteus éran posades en
2Re 23,16	tres forts hòmens e destróviran	les tendes dels falisteus e poàran aygua
2Re 24,14	part. Més me val que jo vengue en	les mans de nostre Senyor Déu, [*] car
2Re 24,14	Senyor Déu, [*] car moltes són	les misericòrdies de nostre Senyor Déu. 15
2Re 24,17	aquell qui he peccat e qui he fetes	les iniquitats. Aquestes són les ovelles
2Re 24,17	fetes les iniquitats. Aquestes són	les ovelles mies e no han res fet. Plàcia
1Re 2,3	glorificets en parlar argulosament.	Les velles coses partèscan de la tua boqua
1Re 9,3	d'Israell de les spatllas amunt. 3	Les someres de Sis, para de Saül, éran
1Re 10,2	grans coves. Ells diran a tu:	“ Les someras són trobades. [*] E ton para
2Re 3,34	los hòmens veses e poruchs. 34	Les tuas mans no són liguades ne los teus
2Re 22,6	torents del diabla han tangut mi. 6	Les cordes, les de infern, han anvironat
1Re 1,23	son infant entrò que li tolch la	let . 24 Mas, com ella hach l'infant
2Re 11,14	sabé [*], e David scriví a Joab una	letra e tramès-la-li per Urias matex.
2Re 11,15	ascriví aquestes paraules en la	letra : «Posats Uries en la primera part de
2Re 1,23	no's són dapartits. E éran pus	leugers que àguila e pus forts que lahons!
1Re 14,14	bous, ço és, tant com costúman de	leurar [*]. 15 E fo fet un gran miracle
2Re 19,7	que nós tots fòsem morts. 7 Donchs	leva e vé-ta'n als teus servicials e
1Re 9,26	Saül en lo soler e dix a ell:	– Leva 't, e iràs-te'n. Donchs ell sa
1Re 1,9	Siló aytant com li plach, ella sa	levà , e Allí, prevera, seÿa sobra sa
1Re 3,8	la terça veguada Samuel, lo qual sa	levà e anà a Elí 9 e dix a ell: [*] –Vé-
1Re 9,26	't, e iràs-te'n. Donchs ell sa	levà , e amdosos axíran defora, ço és,
1Re 20,34	santència que aucié David. 34 E	levà 's de la taulla ab gran falonia e no
1Re 20,43	sament e la tua enpertostemps. 43 E	levà 's David e anà-sa'n. E Jonatàs anà
1Re 28,23	lo, e finalment oyí la veu d'èls e	levà 's de la terra e asech-sa sobra lo
2Re 6,2	de Israell, e fóran XXXM ^a , 2 e	levà 's David e anà-sa'n ell e tot lo
2Re 12,20	llavò's lavà David de lla terra e	levà 's la cara e untà's e mudà's les
1Re 17,20	en la vall de Taribintien. 20	Levà 's David al matí e comenà lo bastiar
1Re 30,17	falisteus e en la terra de Judà. 17	Levà 's David e ancalsà'ls del vespra de
2Re 20,21	és apallat Ciba, fill de Bocrí, ha	levada la sua veu contra David. Liurats-
2Re 22,39	e'ls trancaré per so que no's	lévan , e jauran sots los meus peus. 40 Tu
2Re 2,14	altra part. 14 E dix Abner a Joab:	– Lévan -sa los servicials e jútjan davant
2Re 2,14	davant nós. E respòs Joab e dix:	– Lévan -sa. 15 E levàran-sa de Benjamín
1Re 29,11	David e los hòmens qui éran ab él	levàran -sa [*] gran matí e que tornàsan
1Re 30,4	's David ab nostro Senyor, e	levàran -sa ab los qui éran ab ell e
2Re 2,15	Joab e dix: –Lévan-sa. 15 E	levàran -sa de Benjamín XII de la part de
2Re 19,7	a ells. Jo jur a Déu que, si tu no	levas , que tots nos n'irem anit, e si nós
2Re 12,17	la sua casa e forsàran-lo que's	levàs de la terra, e ell no's volch lavar
1Re 15,12	la nit mercè. 12 E com él sa fou	levat de nits per anar a Saül al matí, a
1Re 29,10	vanguéran ab tu, e com vos sareu	levats de nits e's comansarà dia a fer,
1Re 29,10	ab nós en la batalla. 10 Donchs,	leve 't per lo matí, tu e los servicials
2Re 11,8	Ories: –Vé-ta'n a la casa tua e	leve 't los peus. E [*] tantost lo rey li
1Re 16,12	[*]. E nostre Senyor dix a Samuel:	– Leve 't e unta-lo, car aquest és aquel

2Re 13,15	haüda. E dix-li Amon a Tamar:	– Leve ’t e vés-te’n! 16 Respòs Tamar:
1Re 6,15	Aquells qui éran de lla companya de	Leví descaregàran la archa [*] e la patita
1Re 4,6	qui és en la host dels hebreus? E	levors éls conaguéran que lla archa de la
1Re 16,23	ell ho sofaria pus laugerament, e	levors sa pertia d’él lo maligne sparit.
1Re 20,40	sabían asò Jonatàs e David. 40 E	levors donà Jonatàs les armes a l’infant
2Re 2,23	ço que lli deÿa Abner, [*] e	levors girà’s la asta de la lança e donà
2Re 13,7	aparel de manjar de la sua mà. 7 E	levors David tramès Tamar a la casa de son
2Re 13,28	e diré a vosaltres que lli donets,	levors vosaltras lo farets e ocirets-lo,
1Re 14,42	e Saül, e lo poble ne fou quití. 42	Levors dix Saül: –Metets sort entre mi e
1Re 20,5	prop lo rey a la taulla. Donchs,	lexa ’m anar per so que m’amach en lo cam
1Re 2,16	aquell que sacreficava deÿa a ell:	« Lexa cramar primerament lo grex sagon la
1Re 19,17	–Per ço com él parlà a mi e’m dix:	“ Lexa -me’n anar, si no, jo t’auciuré.”
1Re 10,25	devant nostre Senyor. E Samuell na	lexà anar tot lo poble, cascú en sa casa.
1Re 17,22	[*] d’altra part. 22 Donchs David	lexà en les tendes so qu’él havia portat
1Re 20,6	diràs axí: “David ma pragà que’ll	lexàs anar cuytosament en la ciutat sua de
1Re 19,17	–Per què m’has tu scarnit e has	lexat anar mon anamich? E Micol dix [*]:
1Re 5,11	dels falisteus [*] diguéran:	– Lexats anar l’archa del déu d’Israell e
1Re 3,20	a Barsabe, conech que Samuel era	leyal profeta a nostra Senyor. 21 E nostro
1Re 1,6	ella faÿa ratret que nostre Senyor	li havia tanchat son ventra. 7 E axí ho
1Re 1,8	e no volia menjar. 8 Ladonchs	li dix Alcanà, son marit: –Anna, digues-
1Re 1,9	bagut e menjat en Siló aytant com	li plach, ella sa levà, e Allí, prevera,
1Re 1,15	del vi que tu has bagut. 15 Anna	li respòs e li dix: –Axí m’ajut Déu, que
1Re 1,15	tu has bagut. 15 Anna li respòs e	li dix: –Axí m’ajut Déu, que no és pas
1Re 1,18	tu l’has praguat. 18 E aquella	li dix: –Yo volria que la tua serventa
1Re 1,22	ll’infant sia deslatat, e que yo	li men, aquell aparegua davant nostra
1Re 1,23	romàs e aletà son infant entrò que	li tolch la let. 24 Mas, com ella hach l’
1Re 1,27	ell ha donat a mi la damanda que yo	li damané e li requesí. 28 E per açò yo he
1Re 1,27	a mi la damanda que yo li damané e	li requesí. 28 E per açò yo he a ell donat
1Re 2,18	e era infant, e havia vastadura de	li , la quall hom apella ephot. 19 E sa
1Re 2,19	hom apella ephot. 19 E sa mara	li feÿa una patita gonella, la qual
1Re 3,5	que són así. 5 On él corech a Elí e	li dix: –Vet mi así, cor tu m’has
1Re 3,13	casa. Yo comensaré a complir. 13 E	li he ja dit que jutjaré la sua casa per
1Re 3,16	16 Donchs Elí apallà Samuel e dix-	li : –O, Samuel, mon fill! Lo qual li
1Re 3,16	-li: –O, Samuel, mon fill! Lo qual	li respòs e li dix: –Jo són así present.
1Re 3,16	mon fill! Lo qual li respòs e	li dix: –Jo són así present. 17 [*]
1Re 3,18	totes les paraules, enaxí que no	li ’n salà nanguna. E Ellí respòs: –Ell és
1Re 4,17	és açò esdavangut [*]? 17 Aquell	li dix: –Lo poble d’Israell és fuyt
1Re 4,20	dolor infantà. 20 E [*] diguéran-	li aquells que li stàvan entorn: –No hajas
1Re 4,20	20 E [*] diguéran-li aquells que	li stàvan entorn: –No hajas pahor, car tu
1Re 6,4	Diguéran: –Qual cosa és la que nós	li davem retra [*]? E éls responguéran: 5
1Re 6,8	careta e los vaxells d’aur que vós	li havets pagat [*] e matets-ho en una
1Re 9,15	vangés en la sua vanguda e havia-	li dit: 16 –[*] Yo tramatré damà a tu un
1Re 10,14	la muntanya. 14 E un de sos oncles	li damanà [*]: –Què fets? Dix: –Som anats
1Re 10,15	som vanguts a Samuel. 15 Dix-	li l’oncle: –Mostra’m lo que Samuel t’
1Re 10,16	lles someres éran trobades. Mas no	li dix nanguna cosa de la paraula del
1Re 10,27	ells haguéran ell en meynspreu e no	li portàran null do. E ell faÿa samblant
1Re 13,8	Asparà’s VII dies, axí com Samuell	li havia dit, e Samuel no vench en
1Re 13,11	a ell a carrera [*], 11 e Samuel	li dix: –Què has tu fet? Saül dix: –Com yo
1Re 14,13	vista la cara de Jonatàs, los uns	li cahían davant e [*] davant son scuder,
1Re 14,37	mans de Israell? Nostre Senyor no	li respòs aquel dia. 38 Saül dix:

1Re 14,39	ramçó. E nangú de tot lo poble no	li contradix. 40 [*] 41 E Saül preguà e
1Re 15,16	parlades e dites [*] anit. E Saül	li dix: –Digues-m’ho. 17 Samuel li dix:
1Re 15,17	li dix: –Digues-m’ho. 17 Samuel	li dix: –Donchs, ¿no fuist tu fet cap e
1Re 15,33	mi amargosa mort?» 33 E Samuell	li dix: –Enaxí com lo teu coltell ha fetas
1Re 16,2	e ocir-m’ha. E nostre Senyor	li dix: –Tu pendràs un vadell de ton
1Re 16,4	Samuel féu axí com nostre Senyor	li havia manat, e vench en Batlem, e los
1Re 16,4	axíran a ell a carera e diguéran-	li : –Véns tu per pau? 5 E ell dix: –Hoch,
1Re 16,8	Isahí apellà Aminadap [*]; Samuel	li dix: –[*] No ha aquest alet [*]. 9 E
1Re 16,9	No ha aquest alet [*]. 9 E Ysay	li manà Saman, del qual ell dix: –Encara
1Re 17,6	hosses d’aram, e un scut d’aram	li cobria sos musclos. 7 E lo fust de la
1Re 17,38	David de sas vastadures e posà-	li un elm sobra son cap e vastí-li son
1Re 17,38	-li un elm sobra son cap e vastí-	li son sberch. 39 Com David se hach sinta
1Re 17,51	e pres sa spasa [*] e tolch-	li lo cap. Com los falisteus vaéran que’l
1Re 17,55	és aquest jovancell? E aquell	li dix: –Senyor, sàpias [*] que jo no hu
1Re 17,56	[*] que jo no hu sé. 56 E al rey	li dix: –Damana a ell de qui és fill. 57
1Re 18,2	2 Saül ratench ell aquell dia e no	li atorguà que tornàs a casa de son para.
1Re 18,6	cap del falisteu, les fembres [*]	li axían a carera [*] e cantàvan e feyan
1Re 18,21	«Yo donaré aquella a ell perquè	li sia en escàndel e per so que lla mà
1Re 19,2	2 E Jonatàs ho descobrí a David e	li dix: –Saül, mon para, ta vol auciuira.
1Re 19,7	7 Jonatàs apallà David e recomtà-	li totes aquestes cosses. E menà David
1Re 19,22	loch són Samuel e David? E fon-	li dit: –Ells són en Aiot, en Ramacha. 23
1Re 20,2	qu’él me vol auciuira? 2 E ell	li respòs: –Déu te guard! Tu no moràs, car
1Re 20,21	a les sagetes un infant e dir-	li -he: “Vé, aporta las sagetes.” 22 Si
1Re 20,26	dia, car pensave’s que per vantura	li fos avangut que no fos danejat ne
1Re 20,30	Saül fou irat contra Jonatàs; dix-	li : –Fill de bagasa! Donchs no conech yo
1Re 20,38	altra veguada a l’infant e dix-	li : –Cur-hi, vé tost e no t’aturs! E
1Re 20,40	les armes a l’infant e dix-	li : –Vé-te’n tost e aporta-les a
1Re 21,1	vangut David sens cavallers e dix-	li : –Per què ést vangut tot sol, que no
1Re 21,6	en los vaxells. 6 Axí donà-	li lo prevera del pa santificat, car no hy
1Re 21,9	rey ma faÿa fort cuytar. 9 Dix-	li lo prevera: –Vet así lo coltell de
1Re 27,10	-sa’n a Achís. 10 E deÿa-	li Chis: «Contra qui sots anats vuy?» E
1Re 28,6	a nostre Senyor, e nostre Senyor no	li dix res ni li respòs ni per preveres ne
1Re 28,6	e nostre Senyor no li dix res ni	li respòs ni per preveres ne per sompnis
1Re 28,10	a ella an nostra Senyor e dix-	li : –Viva nostre Senyor, car per sert no
1Re 28,14	qui pujava de la terra. 14 E dix-	li Saül: –Qual és la sua forma? Dix la
1Re 29,6	6 Axí Achís apallà David e dix-	li : –Viva nostro Senyor Déu, car tu ést
1Re 30,11	amanàran-lo a David, e donàran-	li pa [*] e aygua que bagués, 12 e donàran
1Re 30,12	e aygua que bagués, 12 e donàran-	li un tros de formatge de figues seques e
1Re 30,13	manjat ne bagut aygua. 13 E dix-	li David: –De qual loch ést tu? E ell
1Re 30,15	t’he a aquesta companya. E jurà-	li David so que demanava. 16 Com lo hy
2Re 1,7	’s e vaé mi e apalà’m e, com yo	li haguí respòs, 8 dix-ma: »–Qui ést,
2Re 1,13	fuyt de lles tendes de Israell e	li havia dites aquestes coses: –D’on ést,
2Re 1,13	coses: –D’on ést, tu? E aquell	li dix: –Yo són fill de un hom strany de
2Re 2,1	de lles ciutats de Judà? E dix-	li nostre Senyor: –Puja. Dix David: –En
2Re 2,1	–En qual loch pujaré? E dix-	li nostre Senyor: –En Hebron. 2 Pujà,
2Re 2,21	E Azaell respòs: –Yo són. 21 Dix-	li Abner: –Vé-te’n a la dreita o a la
2Re 2,22	que no ancalsàs Abner. 22 E dix-	li altra vaguada Abner: –Pertex-ta de
2Re 2,23	’s la asta de la lança e donà-	li en lo sagí, e tantost morí en aquell
2Re 2,26	26 E cridà Abner a Joab e dix-	li : –Donchs entrò a lla mort sa enfalonirà
2Re 3,8	fou irat per aquellas paraules qui	li dix Isbòsec e dix-li: –Donchs, cap de

2Re 3,8	paraules qui li dix Isbòsec e dix-	li: –Donchs, cap de ca jo són contra Judà
2Re 3,9	fembra? 9 Asò faça Déu a Abner e so	li anadescha, si yo no fas aquella
2Re 3,11	entrò a Barsàber. 11 E Isbòsech no	li volch respondra per so car fort lo
2Re 3,14	a Isibòsech, fill Saül, e dix-	li: –Rit-ma la mia muller Michol, la
2Re 3,24	E Joab antrà-sa'n al rey e dix-	li: –Què has fet? Vet Abner, qui és vangut
2Re 4,4	pres e fugí cuytosament, caech-	li en terra e fou ranquallós e hach nom
2Re 4,7	-lo, e fo mort, e tolguéran-	li lo cap e anàran-se'n tota la nit per
2Re 5,11	qui és apallat sedra), e tramès-	li maestres de fusta e de pedres e de
2Re 5,25	féu David axí com nostre Senyor Déu	li hach manat e ancalsà los falisteus de
2Re 6,14	[*]. E David sagnia un drap de	li qui és apallat ffit. 15 E David e tot
2Re 6,20	[*] axí a carera a David e dix-	li: –O, quant ést stat gloriós vuy lo rey
2Re 7,4	Déu vench a Natan profeta e dix-	li: 5 –Vé-te'n al meu servicial David e
2Re 7,5	te'n al meu servicial David e di-	li: “Aquestes coses diu nostre Senyor Déu:
2Re 8,10	David per ço que'll saludàs e que	li hagués gràcies com havia combatut
2Re 9,2	nom Sibà, e lo rey apallà-lo e	li dix: –Ést tu Sibà? E aquel respòs: –Yo
2Re 9,7	[*] –Así só, servencial teu. 7 Dix-	li David: –No hajas pahor, car jo faré a
2Re 9,10	e als servicials teus laurats-	li la terra e dats-li a manjar e tot so
2Re 9,10	teus laurats-li la terra e dats-	li a manjar e tot so que obs haja. Emperò
2Re 11,3	que axí era bella. Diguéran-	li que aquella era Barsabé, filla de Alam,
2Re 11,6	E Joab aytantost tramès-lo-	li. 7 [*] E damanà-li David què faÿa
2Re 11,7	tramès-lo-li. 7 [*] E damanà-	li David què faÿa Joab e lo poble, en
2Re 11,8	't los peus. E [*] tantost lo rey	li tramès de açò qu'ell manjava. 9 Emperò
2Re 11,14	a Joab una letra e tramès-la-	li per Urias matex. 15 E David ascriví
2Re 11,18	vench lo misatja a David e comtà-	li tot so que era estat en la batalla, axí
2Re 11,18	estat en la batalla, axí com Joab	li havia dit. 19 [*] [*] 20-21 [*] 22 [*]
2Re 12,21	sua casa [*] e manjà. 21 Diguéran-	li sos sarvicials: –Di'ns per què
2Re 12,24	ab ella. E anjendrà un fill e mès-	li nom Salamó, e nostre Senyor amà-lo
2Re 13,2	e per ço que era encara verge no	li gosava dir res [*]. 3 E Jonadab, fill
2Re 13,5	de mon frare Absalon. 5 Dix-	li Jonadab: –Ajau-ta sobra lo teu lit e
2Re 13,9	na farines e coch-les, 9 e parà-	li taulla e posà-li davant les farines.
2Re 13,9	les, 9 e parà-li taulla e posà-	li davant les farines. E no'n volch
2Re 13,11	e mès-les en la cambra. 11 E com	li posava lo manjar danant, Amon pres
2Re 13,11	danant, Amon pres Tamar e dix-	li: –Jermana mia, vina e jau ab mi! 12 Dix
2Re 13,15	amor que lli havia haüda. E dix-	li Amon a Tamar: –Leve't e vés-te'n!
2Re 13,17	vanir un dels seus serfs e féu-	li [*] tancar la porta darera. 18 [*] E
2Re 13,24	del rey 24 e vench al rey e dix-	li: –Senyor, jo fas tonra les mies
2Re 19,5	e antrà en la casa del rey e dix-	li: –Vuy has confusos tots tos sarvicials,
2Re 19,19	lo rey e ahorrà-lo [*] 19 e dix-	li: –Senyor rei, prech-ta que no't
2Re 19,23	no morà null hom [*]. 23 E jurà-	li David que no moria. 24 Emperò
2Re 19,29	justs ne poria més cridar. 29 Dix-	li lo rey: –No't cal més parlar, car ferm
2Re 19,41	anàran-sa'n al rey e diguéran-	li: –Per què los hòmens de Judà, frares
2Re 20,5	ajustar los hòmens [*] que David	li havia dit e stech més del terme que
2Re 20,5	dit e stech més del terme que David	li havia posat. 6 E dix David a Abisay:
2Re 20,8	era sint. E portava un coltell qui	li penjava per lo flanch, qui era fet en
2Re 20,9	–Déu ta saul, frare meu. E posà-	li la mà en la barba quax qui'l vol
2Re 24,12	12 –Vé-te'n a David e di-	li aquestes paraules: “Aquestes coses diu
2Re 24,13	13 E vench Gad a David e dix-	li: –Açò diu nostre Senyor: O VII anys
2Re 24,18	profeta a David aquell dia e dix-	li: –Puja e stablex altar a nostre Senyor
2Re 24,19	de nostre Senyor Déu que Gad	li havia fet. 20 E Aurena guardà e vaé lo
2Re 24,21	meu al seu servicial? E dix-	li David: –Per ço só vangut que compra la

1Re 10,25	del regna e escriví aquella en un	libra e preposà-la en un loch de Saül
2Re 1,18	e balesta, axí com és scrit en lo	libre dels Justs: «O Israell, qui ést
2Re Expl	Expl Ací se és acabat lo Sagon	libre dels Reys.
1Re Inc	1Re Inc Comença lo	Libre de Samuel, lo qual nos apallam
1Re Expl	per VII dies. Expl Ací se acaba lo	Libre primer de Reys. 2Re Inc Comença lo
2Re Inc	primer de Reys. 2Re Inc Comença lo	Libre sagó de Reys. 1, Tit Capítol primer 1
1Re 10,25	Samuell dix, donchs, all poble la	lig del regna e escriví aquella en un
1Re 14,33	los dix: –Vós havets trespasada la	lig . Trestornats [*] a mi una gran pedra.
1Re 30,25	aquell dia avant stabliran que fos	lig en Israell que aytant sa haguésan
2Re 7,19	per luny, car questa és la	lig de Adam, Senyor Déu. 20 Donchs,
2Re 24,12	diu nostre Senyor: De III coses	lig -na aquella que't vulles, e faré axí
2Re 12,31	31 E amenà-sa'n lo poble e	ligà 'ls e ab cadenes e feres, e mès-na
2Re 6,14	e los altres sturments que tania	ligats en lo coll e saltava davan nostre
2Re 3,34	e poruchs. 34 Les tuas mans no són	liguades ne los teus peus no són agreujats
1Re 30,12	de formatge de figues seques e II	liguadures de pansas. E com hach manjat,
2Re 22,6	de infern, han anvironat mi, los	liguams de la mort són vanguts davant mi.
2Re 21,19	e és dit Palmitari, car del	linatge de Mastel palimitari fo sa mara. E
1Re 10,21	tot lo trip de Benjamín e tot son	linatge , e la sort caygué sobra la
1Re 13,14	lo regna teu no s'estendrà a ton	linatge . Nostra Senyor [*] aquest un hom
1Re 17,55	de sa cavallaria: –O Abner, de qual	linatge és aquest jovancell? E aquell li
1Re 18,23	de rey? Jo són pobre home e bax de	linatge ! 24 E [*] tornàran-ho a dir a
1Re 9,21	trip del poble d'Israell, e lo meu	linatja és lo pus darrer de totes les
1Re 17,58	Saül dix a ell: –O donzell, de qual	linatja ést tu? E David respòs: –Jo són
2Re 4,8	rei vanjança de Saül, vuy, e de son	linatja . 9 E respòs-los David [*] e dix:
2Re 21,16	16 Gesbí Denob, qui fou del	linatja da Rafà, esforçà's que pogués
2Re 21,18	del linnatja de Arafà, qui fo del	linatja dels gaguants. 19 La terrça
2Re 21,20	XXVIII enfre tots. E aquest fo del	linatja de Arafà, 21 e blastomava Israell,
1Re 5,4	ses mans éran talladas sobra lo	lindar del templa, 5 e Dagon era romàs axí
2Re 21,18	Sobaray de Usari Safi, qui fo del	linnatja de Arafà, qui fo del linatja dels
2Re 21,19	la asta del quall era axí com a	lis de taxidor. (Per aquests IIII noms és
1Re 3,2	-sa un dia que Elí geÿa en son	lit , e sos vulls éran ja tanabrosos, enaxí
1Re 3,9	Samuel se n'anà e dormí en son	lit . 10 E nostre Senyor lo vench apallar
1Re 9,25	Samuel a un soller. E Saül féu son	lit en lo soller e dormí [*]. 26 A ell
1Re 19,13	imatge de fust e posà aquella en lo	lit de Davit, †entrò† una pel de cabra
1Re 19,16	éls trobàran la imatge en son	lit [*]. 17 E Saül dix a Michol: –Per què
1Re 28,23	de la terra e asech-sa sobra lo	lit . 24 E aquella fembra havia un vadel
2Re 3,31	Emperò lo rey David saguia lo	lit ab què aportàvan Abner. 32 Com
2Re 4,5	de Isbòsech, qui dormia en lo seu	lit en la hora del migdia. E la portera,
2Re 4,11	maria mal en res e dormia sobra son	lit . Doncs, no querré yo l'ànima de
2Re 11,2	sa un dia que David sa fo lavat del	lit en què hach dormit après migdia e,
2Re 12,3	com él, e aytots dies dormia en son	lit prop ell, car aytant la amava com si
2Re 13,5	li Jonadab: –Ajau-ta sobra lo teu	lit e fé aparàs que sies malaut, e com ton
2Re 13,8	Amon [*]. 8 [*] Amon jahia en lo	lit , e Tamar pres farina e masclà-la ab
2Re 21,10	dels II, vastí's salici e féu-sa	lit sobra una pedra, del comensament de
1Re 12,9	lo Senyor, lur Déu, los quals	liurà en la mà [*] dels falisteus e en la
2Re 10,10	10 E l'altra partida del poble	liurà a son frare Abisayi e apallà la sua
2Re 12,25	e nostre Senyor amà-lo fort, 25 e	liurà -lo a Natan profeta, e apellà lo
2Re 21,9	de Barzalay, qui fo de Malechí. 9 E	liurà -los en les mans dels gabonites,
2Re 24,9	tota la terra. 9 E lavors Joab	liurà lo nombra dell poble ell rey, e
1Re 30,23	aquelles coses que nostre Senyor ha	liurades a nosaltres [*] e ha-us donats

1Re 11,12	regnarà sobra nós? Fets-los-nos	liurar , e nós auciuem-los. 13 E Saül
2Re 5,19	–Senyor, si yo puig als falisteus,	liurar -los-has en les mies mans? Dix
1Re 30,15	'm per Déu que no m'aucies ne'm	liuras en les mans de mon senyor, e amanar
1Re 18,25	Però él ho feya ab intanció que	liuràs David als falisteus. 26 E [*] fe
1Re 15,28	tot lo regna d'Israell e aquel ha	liurat a un ton proïisma qui és millor que
2Re 3,8	sos freres e parentats, e no he	liurat tu en les mans de David, e tu has
1Re 14,10	ells, car nostra Senyor aquells ha	liurats en les nostres mans. Aquest sarà
2Re 20,21	ha levada la sua veu contra David.	Liurats -nos solament aquell, e nós
1Re 14,37	dix: –Yo pasaguiré aquells? Si tu	liures aquells en les mans de Israell?
1Re 4,10	los falisteus sa combatéran, e	• ll poble d'Iraell fo vançut, e cascú
1Re 4,18	Lo baró era vel e de gran adat, e	• ll jutjà lo poble d'Israell per XL anys.
1Re 11,11	Amon, sí que anch no sasà fins que	• ll dia comensà scalfar. E tots los altrás
1Re 13,11	tu fet? Saül dix: –Com yo viu que	• ll poble sa departia de mi [*], e tu no
1Re 19,11	nits a la casa de David per ço que	• ll gordasan e ll'alciésan al matí. E com
1Re 20,6	mi, diràs axí: “David ma pragà que	• ll lexàs anar cuytosament en la ciutat
2Re 8,10	fill seu, al rey David per ço que	• ll saludàs e que li hagués gràcies com
2Re 9,13	car tostemps manjava de açò que	• ll rey David manjava. E era Mifibòsech
2Re 19,8	la porta. E tot lo poble oý dir que	• ll rey seya davant la porta e anàvan-lo
2Re 19,11	Israell havia damanat al rey que	• ll tornàsan en la sua casa. 12-13 [*] 14
2Re 19,17	servicials, e pasàran Jordà ans que	• ll rey 18 per un loch on no havia molta
2Re 20,12	la carera, e un de aquells vaé que	• ll poble se aturava a guardar aquí [*].
2Re 21,14	E feren totes aquelles coses que	• ll rey los havia manadas. Aprés de açò
2Re 24,3	en C dobles. Mas què vol dir que	• ll rey, senyor meu, vulla ara comtar lo
2Re 20,10	10 E trasch lo colltell e farí	• ll per lo costat, e axíran-na los
1Re 1,22	son marit: –No hy iré pas entrò que	ll' infant sia deslatat, e que yo li men,
1Re 1,23	que sia bo e roman tant tro que	ll' infant sia delatat. E yo prech nostre
1Re 4,19	era prop. E, com ela santí que	ll' arca de Déu era presa e son sogra e
1Re 14,12	los falisteus parlàran a Jonatàs e	ll' scuder [*] e dixéran: –Vanits a nós
1Re 18,1	fill de Saül, amà ell tant, axí que	ll' amava tant com ell matex. 2 Saül
1Re 19,10	de farir David ab la lansa e que	ll' anetàs ab la paret, mes David sa
1Re 19,11	de David per ço que 'll gordasan e	ll' alciésan al matí. E com Michol, sa
2Re 2,19	lo ancalsava tot dret per so que	ll' auciés. 20 E girà's Abner e vaé Azael
2Re 8,10	havia combatut contra Adadàser e	ll' havia mort, car Tou era anamich de
2Re 11,15	e desemparats-lo par tal que	ll' aucían.» 16 E axí Joab asetjà la
1Re 4,6	E levors éls conaguéran que	lla archa de la amistança de nostra Senyor
1Re 6,7	portat jou, e ajustats aquelles a	lla careta, e ancloets los vadels en una
1Re 6,12	[*], que anch no tornàran a	lla part dreita ni a la sinestra [*]. 13 E
1Re 6,15	Senyor. 15 Aquells qui éran de	lla companya de Leví descaregàran la archa
1Re 7,2	Senyor. 2 D'aquell dia ensà que	lla archa del Senyor stech en Chariarim
1Re 10,26	la sua en Gabaoch, e una partida de	lla host se n'anà ab ell, los cors dels
1Re 14,4	aquell loch on Jonatàs volia anar a	lla host dels falisteus havia II grans
1Re 14,50	fill de Ner, hach nom lo príncep de	lla sua cavallaria, cosí de Saül. 51 Sis
1Re 17,49	en lo front axí durament, que	lla pedra sa fichà en lo front d'él, e
1Re 18,10	profetitzar en mig loch de	lla casa. E David sonava la rauta [*]
1Re 18,21	li sia en escàndel e per so que	lla mà dels falisteus sia sobra ell.» [*]
1Re 21,13	en les posts de les portes de	lla casa, e salivava tan fort, que lla
1Re 21,13	lla casa, e salivava tan fort, que	lla saliva anava per la sua barba aval. 14
1Re 31,8	vench altra dia aprés aquells da	lla batalla, vanguéran los falisteus per
2Re 1,22	no és tornat en va ne en foyll de	lla batalla. 23 Saül e Jonatàs, bells e
2Re 2,13	da la aygua e los altrás de	lla altra part. 14 E dix Abner a Joab:

2Re 2,15	de Isbòsoch, fill de Saül, e XII de	lla part de David. 16 E pranguéran-sa
2Re 2,26	a Joab e dix-li: –Donchs entrò a	lla mort sa enfalonirà la tua spasa, e no
2Re 3,18	salvaré lo meu poble d’Israell de	lla mà de tots los falisteus.” 19 E Abner
2Re 6,10	sua ciutat de David, mas volch que	lla posàsan en la casa de Obededom [*]. 11
2Re 8,4	4 E, com David hach pres da	lla part d’aquells MDCC a cavall e XXM
2Re 9,2	2 E havia aquí un servacial de	lla casa de Saül qui havia nom Sibà, e lo
2Re 10,2	servacials qui l’aconortàsan de	lla mort de son para. E com los misatgers
2Re 10,9	éran en lo camp. 9 Com vaé Joab que	lla companya era aparallada davant ell a
2Re 10,16	e féu-los vanir e aparallar a	lla batalla, e Saboach, qui era maestra de
2Re 11,10	has anat, per què no ést anat a	lla tua casa? 11 E dix a David: –L’archa
2Re 11,25	contra la ciutat e amonesta’ls que	lla andaròquan e la destròvescan.” 26 E
2Re 12,20	és. 20 E llavò’s lavà David de	lla terra e levà’s la cara e untà’s e
2Re 13,15	l’oy que lli hach de despuys que	lla amor que lli havia haüda. E dix-li
2Re 19,3	3 E lo poble venia de poch en poc a	lla ciutat, axí com si fogísan de batalla.
2Re 20,17	la fembra: –Oges les paraulles de	lla tua sarvicial. E dix Joab: –Jo les
2Re 20,21	aquell, e nós partir-nos-hem de	lla ciutat. E dix la fembra a Joab: –Nós
2Re 22,43	qui’lles faça sauls. 43 [*] de	lla pols de lla terra e axí com a loth o a
2Re 22,43	faça sauls. 43 [*] de lla pols de	lla terra e axí com a loth o a brach de
2Re 22,47	sia lo Déu meu, e Déu fort de	lla mia salut sarà axalçat. 48 Déu qui
2Re 23,4	com la pluja fa brotar la herba de	lla terra, 5 no és tan gran la mia casa
2Re 23,8	hòmens sol una veguada que anà a	lla batalla. 9 E après ell sech Aliatzar,
2Re 23,15	qui’m donàs a beura da l’aygua de	lla sisterna qui és en Batlem, de prop la
2Re 23,16	dels falisteus e poàran aygua de	lla sisterna de Batlem [*] e aportàran-
2Re 24,2	2 E dix lo rey a Joab, príncep de	lla cavalaria: –Vé-te’n per tots los
2Re 24,5	Jordà e vanguéran en Arroer, a	lla dreita part de lla ciutat qui és en la
2Re 24,5	en Arroer, a lla dreita part de	lla ciutat qui és en la vall de Gaad, 6 e
2Re 24,17	han res fet. Plàcia’t, Senyor, que	lla tua mà que’s gir contra la casa del
2Re 12,20	E ells diguéran: –Mort és. 20 E	llavò’s lavà David de lla terra e levà’s
2Re 8,9	e féu collones a l’altar. 9 E	llavors Tou, rey de Amach, oyí que David
2Re 19,1	19, Tit Capítol XVII 1 E	llavors diguéran a Joab que lo rey plorava
1Re 30,26	aquells qui anàvan a la batalla. 26	Llavors vench David en Sicallech e tramès
1Re 6,5	natura d’aur, sagons lo nombra de	lles províncies dells falisteus, e farets
1Re 6,9	e si ella munta per la carera de	lles sues encontrades contra Besames, nós
1Re 6,18	rates d’aur, sagons los nombres de	lles ciutats dels falisteus de V
1Re 7,3	aqueu tot sol, ell deliurarà vós de	lles mans dels falisteus. 4 Donchs los
1Re 10,5	aquí tu ancontreràs una companya de	lles profetes [*], e hauran davant ells un
1Re 10,16	16 E Saül dix [*]: –Ha’ns dit que	lles someres éran trobades. Mas no li dix
1Re 14,48	e deliurà los fills d’Israell de	lles mans d’aquells qui’lles daguastàvan.
1Re 15,12	ofaria holocaust a nostre Senyor de	lles promeyes de la presa que ell havia
1Re 30,4	planguéran e ploràran tant, tro que	lles làgrames los dafalíran. 5 Havían-sa
2Re 1,13	David en aquell hom qui era fuyt de	lles tendes de Israell e li havia dites
2Re 2,1	–Donchs, Senyor, pujaré en una de	lles ciutats de Judà? E dix-li nostre
2Re 10,4	barba e esquinçà-los la mytat de	lles vestadures entrò a les natges e
2Re 12,27	sagons que yo veg, la ciutat de	lles ayguas sa porà pendra. 28 Donchs,
2Re 22,12	sinaylat e garbalant les ayguas de	lles nus dels sell. 13 Los carbons de
2Re 22,25	justícia e sagons les mundícias de	lles mies mans en l’asguardament dels
1Re 3,18	és nostra Senyor. Ell farà so que	lli plaurà. 19 Samuel cresquè, e nostra
1Re 6,3	trametats buyda, mes retets so que	lli davets per lo vostro paccat. E lavors
2Re 2,23	E Azaell no volch antendra ço que	lli deÿa Abner, [*] e levors girà’s la
2Re 3,27	part enmig de la porta per so que	lli parlàs a engan e a tració e farí-lo

2Re 4,10	per ço com ma vania a fer que	lli donàs loguer per la misatgeria que
2Re 10,12	Senyor Déu fasa de nosaltres so que	lli plàcia. 13 E axí comançà Joab e lo
2Re 13,15	jagut ab ella, major fou l'oy que	lli hach de despuys que lla amor que lli
2Re 13,15	hach de despuys que lla amor que	lli havia haüda. E dix-li Amon a Tamar:
2Re 13,28	da vi e diré a vosaltres que	lli donets, levors vosaltras lo farets e
1Re 14,36	da nit e destruam-los anans que	llo matí sia vangut. E no laxàran un d'
2Re 3,35	altra cosa ans del vespra, que	llo sol sia post e se'n sia entrat. 36 E
2Re 11,5	sua lagesa. 5 So és que, après que	llo rey hach jagut ab ella, ella consabé.
2Re 12,18	ab ells. 18 E sdavench-sa que	llo VII dia l'infant morí. E los
2Re 19,2	com lo poble oyí dir aquell dia que	llo rey plorava son fill Absalon. 3 E lo
2Re 19,24	cara ne les vestadures despuys que	llo rey axí de Jerusalem dentrò que tornà
1Re 31,7	flum Jordà, en una val, vaéran que	llos barons de Israell éran fuyts e que
1Re 14,48	Israell de lles mans d'aquells qui	·lls daguastàvan. 49 Aquests fóran los
1Re 31,11	oýdes totes aquestes coses que	·lls falisteus havían fetas a Saül, 12
2Re 2,4	de Judà. E digueren a David que	·lls hòmens de Jabès-Galaad havien
2Re 4,12	manà David als seus servicials que	·lls auciésan, e aucieren-los e
2Re 21,6	nos VII dels seus fills, per ço que	·lls turmentem en Gabaà, qui fo de Saül,
2Re 22,39	consumats. 39 Yo'ls consumaré e	·lls trancaré per so que no's lévan, e
2Re 22,42	a nostre Senyor, e no hy haurà qui	·lls faça sauls. 43 [*] de lla pols de lla
1Re 6,19	archa, entrò a LXX hòmens armats e	LM hòmens de migan poble. E lo poble plorà
1Re Inc	1Re Inc Comença	lo Libre de Samuel, lo qual nos apallam
1Re Inc	1Re Inc Comença lo Libre de Samuel,	lo qual nos apallam Primer de Reys. 1, Tit
1Re 1,1	ciutat de Ramathaimsofim, qui és en	lo munt de Afrayim, lo qual hach nom
1Re 1,1	qui és en lo munt de Afrayim,	lo qual hach nom Alcanà, fill de Iaraboam,
1Re 1,4	praveras de nostro Senyor. 4 Donchs	lo dia vench que Alcanà dech sacraficar, e
1Re 1,7	7 E axí ho faÿa ella cascun any com	lo dia vania qu'ells anàvan a la casa da
1Re 1,8	no menges ne per què és turmentat	lo teu cor. Donchs, no só yo a tu millor
1Re 1,11	de companyes, si tu guardes e veus	lo turment de la tua serventa e has
1Re 1,17	Elí dix [*]: -Vé-te'n en pau, e	lo Senyor d'Israell don a tu la demanda
1Re 1,20	hach ramanbrament d'ela. 20 E com	lo terma fo complit, ella consabé e
1Re 1,21	Senyor Déu somplemnial sacrifici e	lo vot qu'ell havia fet. 22 E Anna no hy
1Re 1,25	vadell e ofaríran l'infant e Ellí,	lo pravera, lo qual no's prania guarda de
1Re 1,25	l'infant e Ellí, lo pravera,	lo qual no's prania guarda de Anna ne no
1Re 2,1	s'és alegrat ab nostre Senyor, e	lo meu cor s'és axellçat en lo meu Déu.
1Re 2,1	e lo meu cor s'és axellçat en	lo meu Déu. La mia boqua és uberta contra
1Re 2,2	sinó ell e no és nagun fort com	lo nostro Déu. 3 No vullats muntiplicar
1Re 2,9-10	l'emperi al seu rey e axalçarà	lo corn dell seu untat. 11 E Alcanà sa'n
1Re 2,11	casa de nostra Senyor, devant Elí,	lo pravera. 12 Mas los fills da Elí éran
1Re 2,13	praveres, ans faían molt de mal en	lo setgle e a lo poble. E com algú
1Re 2,13	faían molt de mal en lo setgle e a	lo poble. E com algú sacrificava son
1Re 2,13	com algú sacrificava son sacrifici,	lo serf del prevere vania com hom coïa la
1Re 2,14	[*], e tot so que la losa lavava,	lo pravera ho prania a sos obs. Enaxí ho
1Re 2,15	15 Nalex anans qu'ells cramàsan	lo grex del sacrifici, vania lo serf del
1Re 2,15	lo grex del sacrifici, vania	lo serf del pravera e deÿa en aquell qui
1Re 2,16	a ell: «Lexa cramar primerament	lo grex sasons la costuma e puys pren-ta
1Re 2,17	me'n pandré per força.» 17 Donchs,	lo pacat dels infants era molt gran devant
1Re 2,20	aquesta fembra per aquest infant,	lo qual tu has donat a nostre Senyor.
1Re 2,23	aquestes coses, [*] les quals tot	lo poble se plany? 24 No ho fasats, car la
1Re 2,24	vós no és pas bona: vós fets paccar	lo poble [*]. 25 Si un home pecca contra
1Re 2,29	quals yo mané que fòsan oferts en	lo meu temple? [*] E tu has honrats més

1Re 2,35	yo susitaré a mi un praverre faell,	lo qual farà sagons mon cor e sagons ma
1Re 3,3	ell fos apagat. E Samuel dormia en	lo temple de nostra Senyor, on era la
1Re 3,4	4 E nostra Senyor apallà Samuel,	lo qual respòs: –Vet que són así. 5 On él
1Re 3,8	encara la terça veguada Samuel,	lo qual sa levà e anà a Elí 9 e dix a ell:
1Re 3,9	a tu, diràs: “Seynor, parla, cor	lo teu serf ou tu.” Donchs Samuel se n’
1Re 3,10	en son lit. 10 E nostre Senyor	lo vench apallar II vaguadas: –Samuel,
1Re 3,10	Samuel dix: –Senyor, parla, car	lo teu serf ou tu. 11 E nostre Senyor dix
1Re 3,13	ja dit que jutjaré la sua casa per	lo seu paccat [*], per so com ell sabia
1Re 3,20	que no s’asdavangués. 20 D’on tot	lo poble d’Israell, de Dan entrò a
1Re 3,21	que Samuel dix sdevench en tot	lo poble d’Israell. Tit Capítol IIII 1 E
1Re 4,1	se ajustàran en batalla contra	lo poble d’Israell, e lo poble de d’
1Re 4,1	contra lo poble d’Israell, e	lo poble de d’Israell axí a carera als
1Re 4,2	Afet 2 e ordonaren lur host contra	lo poble d’Israell. E com la batalla fo
1Re 4,2	E com la batalla fo ajustada,	lo poble d’Israell fugí als falisteus, e
1Re 4,3	per los camps [*] IIIIM hòmens. 3 E	lo poble d’Israell se’n tornà a les
1Re 4,5	fou vanguda en les tendes, tot	lo poble d’Israell cridà ab gran crit,
1Re 4,8	de aquests déu molt alt? Aquest és	lo déu que farí Agipta [*]. 9 O,
1Re 4,10	tabernacle, e gran mortaldat fo en	lo poble d’Israell, car XXXM n’hi hach,
1Re 4,13	carera per la qual aquel vania, e	lo seu cor era molt tamorós per la archa
1Re 4,17	e gran mortaldat és stada feta en	lo poble, e abdós tos fills són morts [*],
1Re 4,18	era vel e de gran adat, e’l jutjà	lo poble d’Israell per XL anys. 19 E sa
1Re 4,19	19 E sa nora [*] era prenys, e	lo terma de infantar era prop. E, com ela
1Re 5,2	Ajuda en Asot. 2 E matéran-la en	lo temple de Dagon e asiguéran aquella
1Re 5,3	los hòmens de Assot se lavàran per	lo matí en l’altra dia, veus que Dagon,
1Re 5,3	ells pranguéran Dagon e tornàran-	lo en son loch. 4 E en l’altra dia [*]
1Re 5,4	que gaÿa sa cara en terra, [*] e	lo cap da Dagon e abdues ses mans éran
1Re 5,4	abdues ses mans éran talladas sobra	lo lindar del temple, 5 e Dagon era romàs
1Re 5,10	havets aduyta así l’arquá perquè	lo déu d’Israell nos don mortaldat? 11
1Re 5,12	de lurs natges de mal de morenes. E	lo crit e l’odulament de cascuna ciutat
1Re 6,3	mes retets so que lli davets per	lo vostro paccat. E lavors serets curats e
1Re 6,5	sacrets de natura d’aur, sagons	lo nombra de lles províncies dells
1Re 6,6	vós [*]. 6 E guardats no anduresca	lo vostro cor axí com féu als agepcis [*]
1Re 6,12	[*] 12 [*] E anàran-sa’n per	lo camí de Betsemes [*], que anch no
1Re 6,18	és meyns de mur, e dentrò Albech	lo gran, sobre lo qual ells posàran l’
1Re 6,18	mur, e dentrò Albech lo gran, sobre	lo qual ells posàran l’archa de nostre
1Re 6,18	la qual era entrò aquell dia dintra	lo camp de [*] Betsemes. 19 E nostra
1Re 6,19	e LM hòmens de migan poble. E	lo poble plorà per so que nostra Senyor
1Re 6,19	so que nostra Senyor havia farit	lo migà pobla [*]. 20 Lavors diguéran los
1Re 7,2	complits enaxí que XX anys. E tot	lo poble de Israell sa raposà après de
1Re 7,3	Senyor. 3 Ladonchs Samuel dix a tot	lo poble d’Israell: –Si vós vos tornats a
1Re 7,5	[*]. 5 Samuel dix: –Ajustats tot	lo poble d’Israell en Masfat, que orem a
1Re 7,9	ofarí aquell antregua e sacraficà-	lo a nostre Senyor. E Samuell cridà a
1Re 7,9	E Samuell cridà a nostro Senyor per	lo poble d’Israell, e nostre Senyor oý
1Re 7,10	-sa que, com Samuel ofaria	lo sacrifici a nostre Senyor, que los
1Re 7,12	són II lochs prop a prop, e apellà	lo nom d’aquell loch pedra de Ajuda, e
1Re 7,14	toltes [*]. Donques ell deliurà	lo poble d’Israell de la mà dels
1Re 7,15	jutjà los fills d’Israell e tot	lo poble tots los dies de sa vida. 16 E
1Re 7,16	Bachel e Galgala e Masfa e jutjava	lo poble d’Israell en los demunt dits
1Re 7,17	era la sua casa e aquí ell jutjava	lo poble d’Israell e aquí adifichà altar
1Re 8,2	primer anjenrat havia nom Joell, e	lo sagon havia nom Abià, e fóran jutges en

1Re 8,3	car ells pranguéran dons e giràran	lo jutgament falsament. 4 Donchs, tots los
1Re 8,18	a nostre Senyor contra vostre rey,	lo qual vós havets alet, e nostro Senyor
1Re 8,19	ço com vós havets damanat rey. 19 E	lo pobla no volch oyr la veu de Samuel,
1Re 9,2	que ell, e ell era pus alt que tot	lo poble d'Israell de les spatllas amunt.
1Re 9,8	presentalla? [*] 8 Altra volta dix	lo serf a Saül: –Vet que yo he la quarta
1Re 9,11	e ells diguéran a ellas: –És así	lo vaent? 12 Elles responguéran e
1Re 9,12	vangut vuy en aquesta ciutat, car	lo poble fa vuy gran festa [*]. 13 E anats
1Re 9,13	qu'ell sia vangut, car ell banayrà	lo sacrafici, e puys menjaran aquels qui
1Re 9,16	untaràs aquell per éser rey sobra	lo meu poble d'Israell, e ell lo salvarà
1Re 9,16	lo meu poble d'Israell, e ell	lo salvarà de la mà dels falisteus, car yo
1Re 9,16	dels falisteus, car yo he raguardat	lo meu poble, e lo lur crit és vangut a
1Re 9,16	car yo he raguardat lo meu poble, e	lo lur crit és vangut a mi. 17 Con Samuel
1Re 9,17	havia dit. Aquest senyorejarà sobra	lo meu poble. 18 E Saül se acostà a Samuel
1Re 9,21	baix trip del poble d'Israell, e	lo meu linatja és lo pus darrer de totes
1Re 9,21	d'Israell, e lo meu linatja és	lo pus darrer de totes les companyes dell
1Re 9,22	e fêu-los loch en cap [*], car en	lo convit havia XXX hòmens. 23 Samuel dix
1Re 9,24	que yo't comané [*]. 24 Donchs	lo coch aportà una spatlla davant Saül, e
1Re 9,24	és stat stujat asient com yo apallé	lo poble. Donchs Saül menjà ab Samuel
1Re 9,25	a un soller. E Saül fêu son lit en	lo soller e dormí [*]. 26 A ell matí, com
1Re 9,26	A ell matí, com ells fôran lavats e	lo dia era ja clar, Samuel apallà Saül en
1Re 9,26	era ja clar, Samuel apallà Saül en	lo soler e dix a ell: –Leva't, e iràs-
1Re 10,1	pres un satril de oli e buydà-	lo sobra lo cap de Saül e basà ell e dix:
1Re 10,1	un satril de oli e buydà-lo sobra	lo cap de Saül e basà ell e dix: –Vet que
1Re 10,1	haretat en príncep, e tu deliuraràs	lo poble de la mà dels anamichs [*]. E
1Re 10,1	mà dels anamichs [*]. E açò serà	lo senyal per què tu sabràs que nostra
1Re 10,2	de mi, tu atrobaràs II hòmens prop	lo vas de Ratxell, en les encontrades de
1Re 10,15	15 Dix-li l'oncle: –Mostra'm	lo que Samuel t'ha dit. 16 E Saül dix
1Re 10,17	del regna [*]. 17 Samuel apallà	lo poble [*] en Masfat, 18 e dix als fills
1Re 10,18	Senyor [*] diu açò: “Yo he amanat	lo poble de Israell de Agipta e us he
1Re 10,19	turmentàvan.” 19 E vós havets gitat	lo Senyor vostro, qui tot sol ha vós
1Re 10,20	d'Israell, e la sort caech sobra	lo trip de Benjamín. 21 Donchs ell aplaguà
1Re 10,21	Benjamín. 21 Donchs ell aplaguà tot	lo trip de Benjamín e tot son linatge, e
1Re 10,23	ells hi coraguéran e amanàran-	lo , e stech en mig loch del poble. E fo
1Re 10,24	spatllas amunt. 24 Samuel dix a tot	lo poble: –Vós havets aquell que nostra
1Re 10,24	Senyor ha elet. E no és en tot	lo poble hom que sia semblant a ell. Tot
1Re 10,24	hom que sia semblant a ell. Tot	lo poble cridà: –Nostra rey viva! 25
1Re 10,25	Senyor. E Samuell na lexà anar tot	lo poble, cascú en sa casa. 26 E Saül se
1Re 11,2	enaxí que vós siats onta a tot	lo poble d'Israell. 3 Lavors diguéran a
1Re 11,4	aquestes paraules devant tot	lo poble. E tot lo pobla lavà sa veu en
1Re 11,4	paraules devant tot lo poble. E tot	lo pobla lavà sa veu en alt e comensà
1Re 11,5	sos bous del camp e dix: –Què ha	lo poble ne per què plòran? E ells lo hy
1Re 11,5	lo poble ne per què plòran? E ells	lo hy comtaran. 6 E l'asperit de nostre
1Re 11,7	serà fet de sos bous. Donchs tot	lo poble hach gran paor, e tots axíran
1Re 11,9	[*]: “Vós haurets demà salut com	lo sol serà scalfat.” Vanguéran los
1Re 11,11	plaurà. 11 E l'andemà Saül partí	lo poble en III parts e antrà en mig loch
1Re 12,1	Capítol XII 1 Samuel dix a tot	lo poble d'Israell: –Veus que yo he oÿda
1Re 12,3	-ma devant nostra Senyor Déu [*]	lo rey lo qual ha untat sobra vós, si yo
1Re 12,3	devant nostra Senyor Déu [*] lo rey	lo qual ha untat sobra vós, si yo he tolt
1Re 12,5	Senyor és mon testimoni [*], e	lo seu rey n'és vuy tastimoni, que vós no
1Re 12,9	en aquest loch. 9 E ells oblidàran	lo Senyor, lur Déu, los quals liurà en la

1Re 12,13	sobra nós” [*]. 13 Donchs, ara	lo vostre rey és present, lo quall vós
1Re 12,13	ara lo vostre rey és present,	lo quall vós havets alet e damanat. Veus
1Re 12,14	la bocha de nostra Senyor, vós e	lo rey qui mana sopra vós [*]. 15 [*] e si
1Re 12,19	[*] donà trons e pluges. 19 E tot	lo poble tamé fort nostre Senyor e Samuel,
1Re 12,19	fort nostre Senyor e Samuel, e tot	lo poble dix a Samuel: –Pregua per los
1Re 12,19	–Pregua per los teus serfs a	lo Senyor, ton Déu, per so que nós no
1Re 12,22	22 E nostre Senyor no desempererà	lo seu poble per lo seu gran nom, car ell
1Re 12,22	no desempererà lo seu poble per	lo seu gran nom, car ell ha jurat qu’ell
1Re 13,1	comensà a regnar, e ell regnà sobre	lo poble d’Israell per II anys. 2 E Saül
1Re 13,2	e havían ab ell IIM en Macinàs, en	lo munt de Bechel, e M éran ab Jonatàs en
1Re 13,4	e tot Israell!» 4 Donchs tot	lo poble d’Israell oý aquesta fama: «Saül
1Re 13,4	una companya dels falisteus, e	lo poble d’Israell s’és andresat contra
1Re 13,4	contra los falisteus.» Donchs	lo poble cridà après Saül en Galgala. 5 E
1Re 13,7	E Saül era encara en Galgala, e tot	lo poble que saguia ell era spaventat. 8
1Re 13,8	e Samuel no vench en Galgalad, e	lo poble comensave’s a partir d’él a poc
1Re 13,13	nostre Senyor haguera ja aparallat	lo teu regna sopra lo poble d’Israell
1Re 13,13	ja aparallat lo teu regna sopra	lo poble d’Israell perdurablament. 14 Mas
1Re 13,14	d’Israell perdurablament. 14 Mas	lo regna teu no s’estendrà a ton linatge.
1Re 13,15	en Gabaà de Benjamín. E Saül contà	lo poble qui era ab ell, e fóran trobats
1Re 13,16	16 Ab Saül e ab Jonatàs, son fill,	lo poble qui fou trobat ab ells éran en
1Re 13,22	tots dentrò a l’agulló. 22 E com	lo dia de la batalla fo vangut, null hom
1Re 13,22	batalla fo vangut, null hom de tot	lo poble qui era ab Saül e Jonatàs, son
1Re 14,2	desots un magraner qui era en	lo camp. E havia ab ell entorn DC hòmens.
1Re 14,3	una vestadura qui ha nom efot. E	lo poble no sabia Jonatàs on era anat. 4
1Re 14,10	en les nostres mans. Aquest sarà	lo nostre senyal. 11 E los falisteus los
1Re 14,20	mà a tu. 20 Donch Saül cridà e tot	lo poble qui era ab ell. E vanguéran tro
1Re 14,23	E nostra Senyor salvà aquell jorn	lo poble d’Israell [*]. 24 [*] E [*] Saül
1Re 14,24	[*]. 24 [*] E [*] Saül conjurà	lo poble, dix: –Maleýt sia aquell homa que
1Re 14,24	dels anamichs meus. Donchs tot	lo pobla dejunà [*]. 25 [*] E havia en un
1Re 14,31	27-28 [*] [*] 29-30 [*] 31 [*] E	lo poble fo molt ugat. 32 E tornàran-sa
1Re 14,32	e sacrificàran-los an terra, e	lo poble menjà la carn ab la sanch. 33 E
1Re 14,34	dix Saül: –Departits-vos per tot	lo poble e diets a ells que cascú aduga a
1Re 14,34	mi son bou o son moltó, e auciets-	lo sopra aquesta pedra e mangats-na, e
1Re 14,36	no laxàran un d’èls viu. [*] Dix	lo pravera: –Anem demanar consell a nostre
1Re 14,39	sens nanguna ramçó. E nangú de tot	lo poble no li contradix. 40 [*] 41 E
1Re 14,41	que so havia fet Jonatàs e Saül, e	lo poble ne fou quiti. 42 Levors dix Saül:
1Re 14,45	muyras, sens dupta, de mort. 45 E	lo poble dix [*]: –Donchs, Jonatàs morà,
1Re 14,45	car ell ha obrat uy ab Déu. Donchs	lo poble deliurà Jonatàs qu’ell no morís.
1Re 14,47	se n’anàran en lurs lochs. 47 Com	lo regna de Saül fou confermat sobre lo
1Re 14,47	regna de Saül fou confermat sobre	lo poble d’Israell, ell sa combatia
1Re 14,47	tot entorn: [*] Edom e contra	lo rey de Sabaà e contra los falisteus. E
1Re 14,50	[*]. Abnor, fill de Ner, hach nom	lo príncep de lla sua cavallaria, cosí de
1Re 15,1	per ço que yo untàs tu en rey sobre	lo seu poble d’Israel. Donchs, ojes ara
1Re 15,9	l’altra poble a espasa. 9 E Saül e	lo poble perdonàran Agag e a molts folchs
1Re 15,15	poble l’ha amenat de Amalech, car	lo poble ha pardonat a les millors ovelles
1Re 15,15	e al millor bastiar, per ço que hom	lo sacrificàs al Senyor, ton Déu, e havem
1Re 15,17	E nostra Senyor ha tu untat sopra	lo poble d’Israell, 18 ha tu tramès en
1Re 15,20	m’ha ell tramès e he amenat Gag,	lo rey de Amalech, e he mort tot son
1Re 15,21	e he mort tot son poble. 21 Mas	lo poble apresà presa de bous e de
1Re 15,24	he peccat, per ço com he traspatat	lo manament de Déu e les paraules tuas. He

1Re 15,24	Déu e les paraules tuas. He tamut	lo pobla, he obaÿt la lur veu. 25 Mes yo
1Re 15,25	25 Mes yo't prech [*] que yo ahor	lo meu Senyor. 26 E Samuel dix a Saül: –Yo
1Re 15,27	carera, que se'n tornàs. Mas Saül	lo pres per lo pany de son mantell enaxí
1Re 15,27	se'n tornàs. Mas Saül lo pres per	lo pany de son mantell enaxí que lo hy
1Re 15,27	lo pany de son mantell enaxí que	lo hy esquinçà. 28 E Samuel dix a ell:
1Re 15,28	–Nostre Senyor ha tolt vuy a tu tot	lo regna d'Israell e aquel ha liurat a un
1Re 15,30	-te'n ab mi, per ço que yo ador	lo Senyor, ton Déu. 31 Donchs Samuel se'n
1Re 15,32	E Samuel dix: –Amenats a mi Gag,	lo rey d'Amalech. Ladonchs Gag fou a ell
1Re 15,32	Ladonchs Gag fou a ell amanat,	lo qual era molt gras, e tramolà, e dix:
1Re 15,33	33 E Samuell li dix: –Enaxí com	lo teu coltell ha fetas moltes fembres
1Re 15,35	per ço com havia fet Saül rey sobre	lo poble d'Israell. 1Re 16, Tit Capítol
1Re 16,1	a enrera, qu'él no regna sobre	lo poble d'Israell? Complex ton corn d'
1Re 16,11	[*]: –Tramit aquel sercar e amena-	lo a mi, car no'ns aciurem a manjar entrò
1Re 16,12	tramès per l'infant e tramès-	lo davant Samuel. E l'infant [*] e era
1Re 16,12	dix a Samuel: –Leve't e unta-	lo , car aquest és aquel que yo he alet. 13
1Re 16,13	yo he alet. 13 Donchs Samuel pres	lo corn de l'oli e untà'n aquel en mig
1Re 16,13	de sos frares. E d'aquell dia ensà	lo sparit de nostre Senyor devallà en
1Re 16,14	nostre Senyor se partí de Saül, e	lo maligna esparit lo començà a turmentar
1Re 16,14	partí de Saül, e lo maligna esparit	lo començà a turmentar e star en ell per
1Re 16,15	Los serfs diguéran a ell: –Vet que	lo maligna sparit ta turmenta. 16 Mana a
1Re 16,16	sonar rauta davant tu, que, com	lo maligna sparit ta turmentarà, que ell
1Re 16,17	que son rauta o viula e manau-	lo . 18 Respòs un de sos serfs e dix: –Vet
1Re 16,18	serfs e dix: –Vet que yo he vist	lo fill de Ysayí [*], que sap ben viular,
1Re 16,23	e levors sa pertia d'él	lo maligne sparit. 1Re 17, Tit Capítol XVII
1Re 17,3	contra la muntanya de una part, e	lo poble d'Israell, contra altra part
1Re 17,4	que havia nom Goliad, de Geth,	lo qual havia VI colzes d'alt e I palm. 5
1Re 17,7	d'aram li cobria sos musclos. 7 E	lo fust de la sua lança era axí gros com a
1Re 17,7	axí gros com a fust de texidor, e	lo ferre de la lança pasava DC sicles. E
1Re 17,10	vós serets nostres serfs [*]. 10 E	lo falisteu dix: –Yo he aontades [*] les
1Re 17,12	del qual nós havem parlat davant,	lo qual havia nom Ysayí, qui havia VIII
1Re 17,12	Ysayí, qui havia VIII fills e era	lo pus vell hom que fos en lo temps de
1Re 17,12	e era lo pus vell hom que fos en	lo temps de Saül. 13 E los III fils seus
1Re 17,16	per guardar son bastiar. 16 E	lo falisteu anava a vespra e a matí danant
1Re 17,20	20 Levà's David al matí e comenà	lo bastiar a un guardià, [*] e vench al
1Re 17,21	les tendes per combatra [*]. 21 Car	lo poble d'Israell havia aparalada sa
1Re 17,25	aquest hom que és axit per ontar	lo poble d'Israell? Mas lo rey darà molt
1Re 17,25	per ontar lo poble d'Israell? Mas	lo rey darà molt gran riquesa en aquell
1Re 17,26	26 E David dix [*] qu'ell auciuria	lo no circumcís qui gosava aontar lo poble
1Re 17,26	lo no circumcís qui gosava aontar	lo poble d'Israell. 27-30 [*] 31
1Re 17,31	parlà fóran [*] danunsiadas a Saül,	lo rey, 32 e com David fou amanat davant
1Re 17,40	pres sa fona en sa mà e anà contra	lo falisteu. 41 E lo falisteu acostà's
1Re 17,41	mà e anà contra lo falisteu. 41 E	lo falisteu acostà's devers David [*] 42
1Re 17,43	42 [*] e'l meynspresà. [*] 43 Dix	lo falisteu a David: –Són yo cha, que tu
1Re 17,45	e scut, e yo vench contra tu en	lo nom de Déu [*], Senyor de les companyes
1Re 17,46	mans, axí que t'auciuré e't tolré	lo cap e daré lo teu cors mort e aquells
1Re 17,46	t'auciuré e't tolré lo cap e daré	lo teu cors mort e aquells dels falisteus
1Re 17,48	d'Israell. 47 [*] 48 Adonchs, com	lo falisteu fou vangut après de David,
1Re 17,49	en la fona e manà tot antorn e farí	lo falisteu en lo front axí durament, que
1Re 17,49	tot antorn e farí lo falisteu en	lo front axí durament, que lla pedra sa
1Re 17,49	durament, que lla pedra sa fichà en	lo front d'él, e caesch tot stès per

1Re 17,50	stès per terra. 50 Anaxí ocís David	lo falisteu [*]. E per so com David no
1Re 17,51	la mà, 51 ell corech e stech sobra	lo falisteu e pres sa spasa [*] e tolch-
1Re 17,51	e pres sa spasa [*] e tolch-li	lo cap. Com los falisteus vaéran que'l
1Re 17,54	dels falisteus. 54 David pres	lo cap del falisteu e aportà aquell en
1Re 17,54	Jerusalem e posà les sues armes en	lo seu tabernacla. 55 E en aquell temps
1Re 17,55	Saül vaé anar David combatre contra	lo falisteu, ell dix a Abner, príncep de
1Re 17,57	sa'n tornà, que havia ja mort	lo falisteu, Abner lo pres e manà-lo
1Re 17,57	havia ja mort lo falisteu, Abner	lo pres e manà-lo davant Saül. E David
1Re 17,57	lo falisteu, Abner lo pres e manà-	lo davant Saül. E David tenia en ses mans
1Re 17,57	Saül. E David tenia en ses mans	lo cap del falisteu. 58 E Saül dix a ell:
1Re 18,1	David hach parlat a Saül, Jonatàs,	lo fill de Saül, amà ell tant, axí que ll'
1Re 18,5	anava a totes les coses que Saül	lo tramatia, e faÿa sàviament sos fets.
1Re 18,5	combatadors, e ell playãa molt a tot	lo poble, e majorment a servcials de
1Re 18,6	sa'n tornava de Jerusalem, ab	lo cap del falisteu, les fembres [*] li
1Re 18,8	qual cosa dafal a ell sinó sol	lo regna! 9 D'aquell dia avant Saül no
1Re 18,10	10 Aprés, a l'altra dia,	lo maligna sparit envahí Saül, enaxí qu'
1Re 18,13	Donchs Saül moch ell de si e féu-	lo conestabla de M hòmens. Ell anava e
1Re 18,13	M hòmens. Ell anava e vania davant	lo poble. 14 [*] 15 E Saül viu que David
1Re 18,15	viu que David era molt savi; ell	lo comensà esquivar. 16 Mas tots los fills
1Re 18,30	fills d'Israell en batalla, e en	lo comensament de lur axida David fehia
1Re 18,30	que [*] los serfs de Saül. E	lo seu nom fou fet molt gran pertot.
1Re 19,5	molt bones a tu, 5 [*] e ha mort	lo falisteu e [*] ha feta gran salut en
1Re 19,9	aquells, anaxí que fugiran [*]. 9 E	lo maligna sparit entrà en Saül, lo qual
1Re 19,9	E lo maligna sparit entrà en Saül,	lo qual saÿa en sa casa. E Saül tania una
1Re 19,12	nit, tu moràs demà", 12 e ella	lo gità defora per una finestra, e ell [*]
1Re 19,13	imatge de fust e posà aquella en	lo lit de Davit, †entrò† una pel de cabra
1Re 20,5	e yo siuré axí com és costuma prop	lo rey a la taulla. Donchs, lexa'm anar
1Re 20,5	lexa'm anar per so que m'amach en	lo cam entrò al vespra del III dia. 6 E si
1Re 20,11	[*]: –Vina ab mi, e iscam defora en	lo cam. E com fóran exits defora, 12 dix
1Re 20,12	a David: –Vet de matí per tot	lo dia sercaré la santència de mon para, e
1Re 20,19	Tu, donchs, ta n'iràs tost en	lo loch on ta pusques ameguar [*] e siuràs
1Re 20,24	e tu tostemp. 24 [*] Adonchs vench	lo temps de les calendes e sech lo rey a
1Re 20,24	lo temps de les calendes e sech	lo rey a la taulla, que menjàs. 25 E com lo
1Re 20,25	a la taulla, que menjàs. 25 E com	lo rey sa fo asagut sagon la sua costuma
1Re 20,27	ne purificat. 27 Com vench en	lo sagon dia [*], encara no sech nul hom
1Re 20,27	Jonatàs [*]: –Per què no és vangut	lo fill de Ysaý ni hir [*] a menjar? 28
1Re 20,30	Donchs no conech yo ara que tu ames	lo fill de Ysaý en confusió tua e en
1Re 20,31	en tots los días en los quals viurà	lo fill de Ysaý sobra la terra, tu no
1Re 20,33	33 E Saül pres la lança e volch-	lo farir. Lavors antès Jonatàs que son
1Re 20,34	ab gran falonia e no menjà en tot	lo sagon dia de les calendes, car fo fet
1Re 20,37	infant. 37 E axí vench l'infant en	lo loch on era la primera sageta. Cridà
1Re 20,41	e aporta-les a casa. 41 E com	lo fadrí se'n fou anat, lavà's David de
1Re 20,42	les coses que havem jurades en	lo nom de nostra Senyor sían fermas.
1Re 21,6	en los vaxells. 6 Axí donà-li	lo prevera del pa santificat, car no hy
1Re 21,7	aquí un hom servcial de Saül dins	lo tabernacle de nostre Senyor, que havia
1Re 21,7	havia nom Odech, de Idumea, e era	lo pus podarós de tots los pastors de
1Re 21,9	rey ma faÿa fort cuytar. 9 Dix-li	lo prevera: –Vet así lo coltell de Goliach
1Re 21,9	9 Dix-li lo prevera: –Vet así	lo coltell de Goliach [*]. Si'l vols,
1Re 21,15	a nós hòmens orats? E sols per so	lo hy havets amanat, que s'anfalonescha e
1Re 27,5	so que puscha star aquí. E per què	lo servcial teu stà en la ciutat del rey

1Re 27,12	e dix: –Molt mal ha fet contra	lo poble seu de Israell, e per açò serà
1Re 28,2	David a Achís: –Ara sabràs què farà	lo teu servecial. Dix Achís [*]: –Yo
1Re 28,3	gran plant sobra ell, e sotaràran-	lo en Ramacha, en la sua ciutat. E Saül
1Re 28,3	qui havían sparit fitònich en	lo ventre. 4 E ajustàran-sa los
1Re 28,5	e hach gran pahor, e spaordí's	lo seu cor règeament, 6 e demanà de
1Re 28,13	gran mal? Car tu ést Saül! 13 E dix	lo rey a ella: –No hajas paor. Di'm què
1Re 28,14	terra sobra la sua cara e ahora-	lo . 15 E dix Samuel a Saül: –Per què m'
1Re 28,17	ha parlat en la mia mà, e tolrà't	lo regne e donar-l'ha a ton proïsma
1Re 28,23	ministres e la fembra forsàvan-	lo , e finalment oyí la veu d'èls e levà
1Re 28,23	's de la terra e asech-sa sobra	lo lit. 24 E aquella fembra havia un vadel
1Re 28,24	la sua casa, e cuytadament aucís-	lo , e pres pa e aygua [*] 25 e posà-lo
1Re 28,25	e pres pa e aygua [*] 25 e posà-	lo davant [*] los seus servacials. E com
1Re 29,10	la batalla. 10 Donchs, leve't per	lo matí, tu e los servecials del senyor
1Re 30,1	30, Tit Capítol XXVIII 1 En	lo terç dia, com David fo vangut en
1Re 30,6	fonch fort dolent e trist, car	lo pobla lo volia alapidar, car fort era
1Re 30,6	fort dolent e trist, car lo pobla	lo volia alapidar, car fort era amargosa
1Re 30,9	éran ab ell e venguéran entrò en	lo torent de Basor, e aquí éran [*]. 10
1Re 30,10	ujats, que no havían pogut passar	lo torent de Besor. 11 E trobàran un home
1Re 30,11	en un camp, de Agipta, e amanàran-	lo a David, e donàran-li pa [*] e aygua
1Re 30,12	hach manjat, fo sforçat, e ravaní	lo seu sparit, car III dies e III nits
1Re 30,14	de Calep, qui són envers	lo migdia, e havem cramada la ciutat
1Re 30,16	-li David so que demanava. 16 Com	lo hy hach amanat, vaéran aquells que
1Re 30,20	que se n'havían amanat. 20 E [*]	lo bastiar [*] davant si matex. Diguéran:
1Re 30,21	los havia manat que romanguésan en	lo torent de Besor. Aquests axíran a
1Re 30,21	e pujà David e al pobla saludà-	lo pacificablament. 22 E dix un hom malvat
1Re 31,1	fugí, e romanguéran molts morts en	lo munt de Gelbohe. 2 E vanguéran los
1Re 31,3	traían ab sagetas e aconsaguíran-	lo e nafràran-lo molt malament. 4 E dix
1Re 31,3	e aconsaguíran-lo e nafràran-	lo molt malament. 4 E dix Saül al seu
1Re 31,4	4 E dix Saül al seu scuder: –Trau	lo teu coltell del foura e auciu-ma, car
1Re 31,4	[*] e aucíurían-ma [*]. E	lo seu scuder no volch fer açò ne'l volch
1Re 31,4	en la batalla. E axí Saül pres	lo seu coltell e aucís-sa ell matex. 5
1Re 31,6	e III fills seus, e en aquell dia	lo seu scuder e tots los seus servecials
1Re 31,7	los fills d'Israell, qui éran part	lo flum Jordà, en una val, vaéran que llos
1Re 31,8	e III fills seus qui jaían morts en	lo munt de Gelboe. 9 E tolguéran lo cap a
1Re 31,9	en lo munt de Gelboe. 9 E tolguéran	lo cap a Saül e despulàran-lo de les
1Re 31,9	lo cap a Saül e despulàran-	lo de les sues armes e tramatéran per tota
1Re 31,10	10 E posàran les armes de Saül en	lo temple de Staroch, emperò lo cors seu
1Re 31,10	en lo temple de Staroch, emperò	lo cors seu panjàran en lo mur de Besan.
1Re 31,10	emperò lo cors seu panjàran en	lo mur de Besan. 11 Com aquells qui
1Re 31,12	e anàran tota la nit e praséran	lo cors de Saül e los cors de sos fills,
1Re 31,12	los cors de sos fills, qui éran en	lo mur de Besan penjats, e vanguéran los
1Re 31,13	de aquells e sabolíran-los en	lo bosch de Jabès. E dajunàran per VII
1Re Expl	per VII dies. Expl Ací se acaba	lo Libre primer de Reys. 2Re Inc Comença lo
2Re Inc	primer de Reys. 2Re Inc Comença	lo Libre sagó de Reys. 1, Tit Capítol
2Re 1,2	e stech II dies en Sichalech 2 e en	lo III dia aparech un hom que vania de les
2Re 1,2	e havia's posada pols en	lo cap. E aytantost com fou vangut davant
2Re 1,6	e dix: –Io vanguí per vantura en	lo munt de Gelboe, e Saül sofaria si matex
2Re 1,10	10 »E steguí sobra ell e aucís-	lo axí com ell matex me havia dit, car yo
2Re 1,10	a les nafras que havia per tot	lo cors. E prenguí la sua corona que tania
2Re 1,10	seu cap e la armiyla que tania en	lo seu bras e yo ho he aportat así a tu,

2Re 1,12	Jonatàs, fill seu, e sobra tot	lo poble de nostre Senyor Déu e sobra tota
2Re 1,14	tamor de nostre Senyor Déu e ocienst	lo untat de nostre Senyor Déu? 15 [*] E
2Re 1,16	e la tua condebnació sia sobra	lo teu cap, car la tua boqua ha parlat
2Re 1,16	tu matex e ha dit: “Yo he mort	lo untat de nostra Senyor.” 17 Emperò
2Re 1,18	arch e balesta, axí com és scrit en	lo libre dels Justs: «O Israell, qui ést
2Re 1,18	són morts en les altesas (ço és, en	lo munt de Gelboe), 19 so és los nobles de
2Re 1,22	sang de mort, de grechs de fort, e	lo cultell de Saül, no és tornat en va ne
2Re 2,5	havets feta aquesta misericòrdia ab	lo senyor vostro Saül e havets-lo
2Re 2,5	ab lo senyor vostro Saül e havets-	lo soterrat. 6 Per sert, nostre Senyor
2Re 2,7	gran guardó [*]. 7 [*] Jatsia que	lo nostro senyor Saül sia mort, m’ha
2Re 2,16	de David. 16 E pranguéran-sa per	lo cap de II en II e matéran-sa los
2Re 2,16	tots morts ensemps. E apallàran	lo loch on açò fou camp dells Forts, en
2Re 2,19	coria derrera Abner e pasagia-	lo fort e no’l gaquia anar ne a la part
2Re 2,19	part dreita ne a la sinestra, anans	lo ancalsava tot dret per so que ll’
2Re 2,23	la asta de la lança e donà-li en	lo sagí, e tantost morí en aquell matex
2Re 2,24	Abysay ancalsávan Abner, qui fogia,	lo sol sa pos e lo dia defugí. E vanguéran
2Re 2,24	Abner, qui fogia, lo sol sa pos e	lo dia defugí. E vanguéran en un loch on
2Re 2,27	que si hagueses parlat vuy matí,	lo poble se fóra partit e no parsaguira
2Re 2,28	son frare. 28 E Joab sonà	lo nafill, e tots ajustàran-sa e
2Re 2,30	Abner e tornà-sa’n e ajustà tot	lo poble. E dafalíran dels servacials de
2Re 2,32	32 E portàran Azael e sotaràran-	lo en la sapultura de son para en Batlem,
2Re 3,2	E David engendrà fills en Hebron, e	lo primer anjenrat hach nom Amon e fou
2Re 3,3	fill de Achinoen jezrailite; 3 e	lo sagon, Saleab, que hach de Abigaill,
2Re 3,3	qui fo de Naball de Carmel; e	lo terç, Asalon, fill de Machà, qui fon
2Re 3,4	filla de Tolomay, rey de Asur; 4 e	lo quart hach nom Anonies, fill de Agich;
2Re 3,4	hach nom Anonies, fill de Agich; e	lo V, Safacias, fill de Abigail; 5 e lo VI
2Re 3,5	V, Safacias, fill de Abigail; 5 e	lo VI ach nom Getram, fill d’Anglà,
2Re 3,11	li volch respondra per so car fort	lo tamia. 12 E lavors Abner tramès
2Re 3,18	mà del servencial meu David salvaré	lo meu poble d’Israell de lla mà de tots
2Re 3,23	de Ner, era vangut al rey David e	lo rey havia’l jaquit anar [*]. 24 E Joab
2Re 3,26	misatgers derera Abner e féu-	lo tornar de la sisterna de Chirià. E de
2Re 3,27	parlàs a engan e a tració e farí-	lo en lo sagí e aucís-lo en vanjansa de
2Re 3,27	a engan e a tració e farí-lo en	lo sagí e aucís-lo en vanjansa de Azael
2Re 3,27	e farí-lo en lo sagí e aucís-	lo en vanjansa de Azael son frare. 28 Com
2Re 3,29	yo no mir mal. 29 E vengua sobra	lo cap de Joab e sobra la casa de son para
2Re 3,31	[*] 31 E dix David a Joab e a tot	lo pobla qui era ab ell: –Esquinçats-vos
2Re 3,31	-vos de sachs e fets plan davant	lo cors de Abner. Emperò lo rey David
2Re 3,31	davant lo cors de Abner. Emperò	lo rey David saguia lo lit ab què
2Re 3,31	Abner. Emperò lo rey David saguia	lo lit ab què aportàvan Abner. 32 Com
2Re 3,32	sotarat Abner en Habron, lavà’s	lo rey David la sua veu e plorà sobra lo
2Re 3,32	rey David la sua veu e plorà sobra	lo vas de Abner, e tot lo pobla plorà, 33
2Re 3,32	plorà sobra lo vas de Abner, e tot	lo pobla plorà, 33 e planyent Abner lo rey
2Re 3,33	lo pobla plorà, 33 e planyent Abner	lo rey dix: «Ja Déu no vulla que tu,
2Re 3,34	los fills d’Israell.» Encara tot	lo poble de Israell plorà sobra Abner
2Re 3,35	vaguada. 35 E com fósan vanguts tot	lo poble, que menjàsan ab David encara que
2Re 3,36	sia post e se’n sia entrat. 36 E	lo poble oý asò e plasch-los molt [*].
2Re 3,37	[*]. 37 E en aquel dia conech tot	lo poble d’Israel que lo rey no havia
2Re 3,37	conech tot lo poble d’Israel que	lo rey no havia consentit en la mort de
2Re 3,38	en la mort de Abner [*]. 38 E dix	lo rey als seus misatges: –E vosaltres no
2Re 4,2	hòmens prínceps dels ladres éran ab	lo fill de Saül, e la un havia nom Baanà e

2Re 4,5	Recap e Bannà, e antràran en	lo mig del dia, e era d'estiu, en la casa
2Re 4,5	la casa de Isbòsech, qui dormia en	lo seu lit en la hora del migdia. E la
2Re 4,6	e son frare faríran Isbòsech en	lo sagí [*]. 7 Com fóran entrats en la
2Re 4,7	que dormia en l'antradra, farían-	lo, e fo mort, e tolguéran-li lo cap e
2Re 4,7	-lo, e fo mort, e tolguéran-li	lo cap e anàran-se'n tota la nit per la
2Re 4,8	la carera del dasert 8 e aportàran	lo cap de Isbòsech, fill de Saül, [*] e
2Re 4,8	de Saül, [*] e dix al rey: –Vet	lo cap de [*] l'anamich teu qui quera
2Re 4,10	que'm portàs bon misatge, maté-	lo en Sicalech per ço com ma vania a fer
2Re 4,12	sobra la cisterna en Habron. Emperò	lo cap de Isbòsech portàran en Habron e
2Re 4,12	portàran en Habron e soterràran-	lo en lo sapulcra de Abner. 5, Tit Capítol
2Re 4,12	en Habron e soterràran-lo en	lo sapulcra de Abner. 5, Tit Capítol V 1 E
2Re 5,6	tot Israell e sobra Judà. 6 E anà	lo rey e tots aquells qui éran ab ell en
2Re 5,8	havia dit que aquell que auciuiria	lo jabuseu e aquels qui tocarían a les
2Re 5,8	ayraven la ànima de David, qu'ell	lo faria senyor de la sua cavallaria. E
2Re 5,8	E per ço diu hom: «Lo sech ne	lo contret no antraran en lo temple de
2Re 5,8	sech ne lo contret no antraran en	lo temple de Déu.» 9 E estech e habità
2Re 5,12	e nostra Seyor havia axelçat	lo regna da David sobra lo seu poble d'
2Re 5,12	axelçat lo regna da David sobra	lo seu poble d'Israell. 13 E axí David,
2Re 5,17	vanían, pujà-sa'n en un loch en	lo qual era sagur, es podia bé e gint
2Re 5, 24	davers los parés. 24 E com oyràs	lo brogit de aquel que irà per les simes
2Re 6,2	's David e anà-sa'n ell e tot	lo pobla ab ell dels hòmens de Judà, per
2Re 6,2	de Déu sobra la qual és apellat	lo nom de nostra Senyor, Déu de companyes,
2Re 6,2	Senyor, Déu de companyes, que seu	lo xarobín sobra ella. 3 E posàran l'
2Re 6,3	de Aminadab, menàvan e servàvan	lo carro nou. 4 E, com haguéran treta la
2Re 6,5	davant l'archa. 5 E David e tot	lo poble jugàvan e cantàvan davant nostre
2Re 6,14	sturments que tania ligats en	lo coll e saltava davan nostre Senyor [*].
2Re 6,16	sguardava per la finestra e vaé	lo rey David qui saltava davant nostra
2Re 6,16	nostra Senyor Déu e menysprasà-	lo en son cor. 17 E matéran la arqua de
2Re 6,17	de nostra Senyor Déu dedins en	lo tabernacla, en lo mig loch que David ho
2Re 6,17	Déu dedins en lo tabernacla, en	lo mig loch que David ho havia aparallat.
2Re 6,18	complit de oferir [*], David banayí	lo poble en nostre Senyor, Déu de
2Re 6,20	li: –O, quant ést stat gloriós vuy	lo rey d'Israell, qui's descobria davant
2Re 7,8	que foses guiador e senyor sobre	lo meu poble d'Iraell. 9-16 [*] 17 Sagons
2Re 7,20	que parla a tu? Tu, Senyor, sabs	lo servicial teu. 21 Per la tua paraula e
2Re 7,21	teu. 21 Per la tua paraula e sagons	lo cor teu has fetes totes aquestes coses
2Re 7,24	[*]. 23 [*] 24 »E has fermat a tu	lo poble d'Israell per tostemp e tu,
2Re 7,25	enpardurablament la paraula en	lo teu servicial e sobra la casa de aquell
2Re 7,26	axí com has parlat. 26 E sia gran	lo teu nom enpardurablament e sia dit
2Re 7,27	“Casa adificaré a tu.” E per ço	lo teu servicial ha trobat lo seu cor per
2Re 7,27	E per ço lo teu servicial ha trobat	lo seu cor per so que praguàs a tu per
2Re 8,3	hi anà per so que senyorejàs sobra	lo flum de Eufraten. 4 E, com David hach
2Re 8,7	Adàser e los anels que aportava en	lo coll e aportà-ho tot en Jerusalem. 8
2Re 8,8	-ho tot en Jerusalem. 8 E aportà	lo rey molt aram de aquestes ciutats [*]
2Re 8,8	aram féu Salamó vaxella de aram en	lo temple e un lavador de aram en què
2Re 8,11	11 E aquesta vaxella sa'n portà	lo rey David e santificà-la a nostre
2Re 8,15	15 [*] e faÿa juý e justícia a tot	lo poble d'Israell. 16 Emperò Joab fill
2Re 8,18	éran guardes del rey e guardàvan	lo seu cap. E los fills de David éran
2Re 9,2	casa de Saül qui havia nom Sibà, e	lo rey apallà-lo e li dix: –Ést tu Sibà?
2Re 9,2	havia nom Sibà, e lo rey apallà-	lo e li dix: –Ést tu Sibà? E aquel respòs:
2Re 9,4	qui és contret dells peus. 4 Dix	lo rey: –On és? Aquell respòs: –En la casa

2Re 9,5	és, en Lodobar. 5 E lavors tramès	lo rey David a ell, e manàran-lo-hy
2Re 9,5	lo rey David a ell, e manàran-	lo-hy [*]. 6 [*] E dix David:
2Re 9,9	guardat sobra un ca mort [*]. 9 E	lo rey apallà Sibà, servacial de Saül, e
2Re 10,1	X 1 E fon fet que après morí Naàs,	lo rey dells fills de Amon, e regnà Amon,
2Re 10,8	e Roob e Istob e Maasà éran en	lo camp. 9 Com vaé Joab que lla companya
2Re 10,13	lli plàcia. 13 E axí comança Joab e	lo poble qui ab ell era, donàran batalla
2Re 10,16	tramès als sirienchs qui éran dalà	lo flum e féu-los vanir e aparallar a
2Re 11,3	aquella fembra era molt bella. 3 E	lo rey damanà qui era aquella que axí era
2Re 11,6	ethey.» E Joab aytantost tramès-	lo-li. 7 [*] E damanà-li David què
2Re 11,7	E damanà-li David què faÿa Joab e	lo poble, en quina manera donàvan la
2Re 11,8	e leve't los peus. E [*] tantost	lo rey li tramès de açò qu'ell manjava. 9
2Re 11,11	Israell [*] stan en les tendes, e	lo senyor meu Joab [*] e jo antraré en la
2Re 11,13	fins l'altra dia. 13 E convidà-	lo David, e menjà e bagué ab ell, e
2Re 11,13	menjà e bagué ab ell, e enbriagà-	lo. E al vespra no volch anar a casa sua,
2Re 11,15	part de la batalla e desemparats-	lo par tal que ll'aucían.» 16 E axí Joab
2Re 11,18	pus forts hòmens. 17 [*] 18 E vench	lo misatja a David e comtà-li tot so que
2Re 11,23	19 [*] [*] 20-21 [*] 22 [*] 23 Dix	lo misatja a David: –Los nostres anamichs
2Re 11,24	e lansas a nós aquells qui éran en	lo mur, e moríran molts dels teus
2Re 11,27	dol sobra ell. 27 E com hach tangut	lo doll de son marit, David féu-la anar
2Re 12,2	la un era rich, [*] pobre. 2 E	lo rich havia molts bous e moltes ovelles,
2Re 12,3	molts bous e moltes ovelles, 3 e	lo pobre no havia res dell setglle sinó
2Re 12,4	faés convit an aquell palagrí, car	lo palagrí era vangut a ell. [*] 5 E David
2Re 12,5	E David fo fort irat e falló contra	lo rich hom e dix a Natan: –Viva nostra
2Re 12,12	davant tots quants són en Israell e	lo sol.” 13 E dix David a Natan: –Yo he
2Re 12,13	sert nostre Senyor ha trasmudat	lo teu paccat, e no moràs. 14 Car tu has
2Re 12,14	tu has fet blasfemar als anamichs	lo nom de nostre Senyor Déu, per aquesta
2Re 12,14	Déu, per aquesta paraula morà	lo fill que tu has. 15 E tornà-sa'n
2Re 12,17	asanats de la sua casa e forsàran-	lo que's levàs de la terra, e ell no's
2Re 12,20	casa de nostre Senyor Déu e adorà-	lo. E tornà-sa'n en la sua casa [*] e
2Re 12,22	dajunava [*] perquè nostre Senyor	lo gorís e'l ma donàs. 23 Ara que és
2Re 12,24	nom Salamó, e nostre Senyor amà-	lo fort, 25 e liurà-lo a Natan profeta,
2Re 12,25	Senyor amà-lo fort, 25 e liurà-	lo a Natan profeta, e apellà lo seu nom
2Re 12,25	-lo a Natan profeta, e apellà	lo seu nom “Amabla a nostre Senyor Déu.”
2Re 12,28	que yo l'haja presa ne jo no haja	lo nom. 29 E David ajustà tot lo poble e
2Re 12,29	haja lo nom. 29 E David ajustà tot	lo poble e anà-sa'n a Rabat e asetjà-
2Re 12,30	praciosas, e David posà-les sobra	lo cap. E trasch de la ciutat fort gran
2Re 12,31	fort gran presa. 31 E amenà-sa'n	lo poble e ligà'ls e ab cadenes e feres,
2Re 13,5	Dix-li Jonadab: –Ajau-ta sobra	lo teu lit e fé aparàs que sies malaut, e
2Re 13,5	para ta vendrà a vesitar, pregua-	lo que Tamar vengua a tu per ço que t'
2Re 13,6	6 E Amon féu-ho axí. E com	lo rey lo vench vasitar, dix Amon al rei:
2Re 13,6	6 E Amon féu-ho axí. E com lo rey	lo vench vasitar, dix Amon al rei: –Prech
2Re 13,8	Amon [*]. 8 [*] Amon jahia en	lo lit, e Tamar pres farina e masclà-la
2Re 13,10	fora, 10 dix Amon a Tamar: –Aporta	lo manjar en la cambra, e aquí donar-m'
2Re 13,11	en la cambra. 11 E com li posava	lo manjar danant, Amon pres Tamar e dix-
2Re 13,12	meu, no'm vulles forsar, car	lo que tu vols fer, null hom no hu gosa
2Re 13,26	vols vanir, prech-ta que vingua	lo meu frare Amon. [*] 27 [*] E Absalon
2Re 13,28	que lli donets, levors vosaltras	lo farets e ocirets-lo, e no hajats
2Re 13,28	vosaltras lo farets e ocirets-	lo, e no hajats pahor, que jo són Absalon,
2Re 13,31	n'ha romàs nangú». 31 E aytantost	lo rey [*] esquinçà's sas vastadures que
2Re 13,38	son fill. 38 E Absalon estech ab	lo rey de Gazur III anys. 39 E com David

2Re 19,1	1 E llavors diguéran a Joab que	lo rey plorava e planyia son fill Absalon.
2Re 19,2	plors tots quants éran, per so com	lo poble oyí dir aquell dia que llo rey
2Re 19,3	rey plorava son fill Absalon. 3 E	lo poble venia de poch en poc a lla
2Re 19,4	fogísan de batalla. 4 E David cobrí	lo seu cap e cridà en alta veu: –Absalon,
2Re 19,8	tua infantesa entrò ara. 8 Lavors	lo rey lavà da terra on gaÿa e sech en la
2Re 19,8	on gaÿa e sech en la porta. E tot	lo poble oyí dir que'll rey seÿa davant la
2Re 19,8	rey seÿa davant la porta e anàvan-	lo veura. Emperò Israell fugí e anà-sa
2Re 19,9	anà-sa'n a les sues tendes, 9 e	lo poble d'Israell regonagué lo bé que
2Re 19,9	9 e lo poble d'Israell regonagué	lo bé que David los havia fet e deÿan los
2Re 19,10	què calam e no ratornam a David? E	lo consell de tot Israell vench al rey. 11
2Re 19,11	tot Israell vench al rey. 11 Emperò	lo rey David tramès Sadoch e Abitar,
2Re 19,11	–[*] Per què vanits darrés a tornar	lo rey en la sua casa? Car tot Israell
2Re 19,15	–sa'n David dentrò a Jordà, e tot	lo trip de Judà vench en Galgala per so
2Re 19,18	a la casa del rey e que faésan	lo seu menament. Emperò Samey [*] gità's
2Re 19,18	Emperò Samey [*] gità's davant	lo rey e ahorrà-lo [*] 19 e dix-li:
2Re 19,18	[*] gità's davant lo rey e ahorrà-	lo [*] 19 e dix-li: –Senyor rei, prech-
2Re 19,20	20 car jo, servacial teu, conech	lo meu paccat. E per açò són jo vengut de
2Re 19,21	Semey per so com malayí e blasfamà	lo untat de nostre Senyor? 22 Dix David al
2Re 19,25	que tornà en pau. 25 [*] E dix	lo rey: –Mifibòsech [*]. 26-27 Respòs
2Re 19,26-27	Respòs Mifibòsech e dix: –Senyor,	lo meu servacial me menyspresà e no volch
2Re 19,26-27	són teu [*], fes de mi, senyor,	lo que't plaurà, 28 car la casa de mon
2Re 19,29	ne poria més cridar. 29 Dix-li	lo rey: –No't cal més parlar, car ferm és
2Re 19,31	galadita de Regelim, saguí	lo rey tro que hach pasat Jordà e encara
2Re 19,31	e encara era aparalat de saguir-	lo d'aquí avant, si lo rey ho volgués. 32
2Re 19,31	de saguir-lo d'aquí avant, si	lo rey ho volgués. 32 Emperò Batzalai era
2Re 19,33	car era fort rich hom. 33 E dix	lo rey a Basalay: –Vina ab mi en
2Re 19,34	anys de la mia vida, que yo puig ab	lo rey en Jerusalem? 35 LXXX anys he
2Re 19,37	ciutat e que sia sotarrat de prop	lo sapulcra da mon para [*]. E Canaan, lo
2Re 19,37	sapulcra da mon para [*]. E Canaan,	lo fill meu, vaja ab tu, e tu faràs en
2Re 19,38	bé que't plaurà. 38 –Donchs –dix	lo rey–, Canaan, fill teu, vaja ab mi, e
2Re 19,39	a mi, jo t'ho daré. 39 Com	lo rey e tot lo poble hach pasat Jordà, lo
2Re 19,39	jo t'ho daré. 39 Com lo rey e tot	lo poble hach pasat Jordà, lo rey basà
2Re 19,39	e tot lo poble hach pasat Jordà,	lo rey basà Batzalay e banaý-lo. E
2Re 19,39	lo rey basà Batzalay e banaý-	lo . E Batzalay tornà-sa'n a la sua
2Re 19,40	a la sua ciutat. 40 E anà-sa'n	lo rey en Galgala, e Canan ab ell. Emperò
2Re 19,40	Galgala, e Canan ab ell. Emperò tot	lo poble de Judà havia menat lo rey, e no
2Re 19,40	tot lo poble de Judà havia menat	lo rey, e no hy havia haüt sinó la meytat
2Re 19,43	parts són yo major que vosaltres ab	lo rey, e yo són primer anjenrat, e per
2Re 19,43	anjenrat, e per açò més atany a mi	lo rey que a vosaltras. Per què, donchs,
2Re 19,43	a mi que jo ratornàs a mi matex	lo meu rey? E lavors resposéran malament e
2Re 20,1	part en David. No havem haretat en	lo fill de Asayí. Torna-ta'n, Israell,
2Re 20,2	en les tues tendes. 2 E tot	lo poble se partí de David e anaran-sa
2Re 20,3	lur rey e lur senyor. 3 E com	lo rey fon vangut en la sua casa en
2Re 20,4	fins que fóran mortes. 4 Dix	lo rey a Amassè: –Hajes fets venir de así
2Re 20,6	del senyor teu e encalsa-	lo , car per vantura matría's an algunes
2Re 20,8	un coltell qui li penjava per	lo flanch, qui era fet en guisa qu'ell lo
2Re 20,8	qui era fet en guisa qu'ell	lo podia traura tost [*]. 9 E dix Joab a
2Re 20,10	quax qui'l vol basar. 10 E trasch	lo coltell e farí'll per lo costat, e
2Re 20,10	E trasch lo coltell e farí'll per	lo costat, e axíran-na los budels, e
2Re 20,10	no's guardava d'ell ne havia vist	lo coltell que Joab portava. [*] e son

2Re 20,13	a guardar aquí [*]. 13 E puys tot	lo poble saguí a Joab e ancalçàran Ciba,
2Re 20,21	fembra a Joab: –Nós lansarem a tu	lo seu cap per lo mur. 22 E lavors la
2Re 20,21	–Nós lansarem a tu lo seu cap per	lo mur. 22 E lavors la fembra parlà a tot
2Re 20,22	22 E lavors la fembra parlà a tot	lo poble sàviament. E tolgéran lo cap a
2Re 20,22	tot lo poble sàviament. E tolgéran	lo cap a Siba fill de Bocrí e lansàran-
2Re 20,22	a Siba fill de Bocrí e lansàran-	lo a Joab per lo mur. E lavors Joab tochà
2Re 20,22	de Bocrí e lansàran-lo a Joab per	lo mur. E lavors Joab tochà la corneta, e
2Re 21,6	nostre Senyor Déu sa enrera. E dix	lo rey: –Yo daré a vosaltres aquells que
2Re 21,7	vosaltres aquells que damanats. 7 E	lo rey pardonà a Mifibòsech, fill de
2Re 21,7	fill de Jonatàs, fill de Saül, per	lo sagrament [*] qui era entra Jonatàs [*]
2Re 21,8	Jonatàs [*] e David. 8 E axí pres	lo rey los fills de Saül, los qualls havia
2Re 21,9	gabonites, crusicàran-los en	lo munt davant nostre Senyor. E aquests
2Re 21,14	14 [*] en la tera de Benjamí, en	lo costat del sapulcra de Cis, qui era son
2Re 21,16	's que pogués farir David. E	lo ferro de la asta de Gesbí Denab pasava
2Re 21,17	de Servià ajudà a David e aucís	lo falisteu. E lavors juràran los hòmens
2Re 21,19	fill de Salt, com nostre Senyor	lo trasch de la pastura del bosch darera
2Re 21,21	21 e blastomava Israell, e aucís-	lo Jonadab, fill de Samaà, frare de David.
2Re 22,1	en aquell dia que nostro Senyor Déu	lo deliurà de les mans de sos anamichs e
2Re 22,19	forts que mi. 19 E ell acupà mi en	lo dia de la mia aflicció e nostre Senyor
2Re 22,28	seràs desestruc. 28 E tu faràs sau	lo poble [*] e humiliaràs los hòmens
2Re 22,30	seré sint e correré en tu e saltaré	lo mur en lo Déu meu. 31 Lo nostre Senyor
2Re 22,30	e correré en tu e saltaré lo mur en	lo Déu meu. 31 Lo nostre Senyor Déu és
2Re 22,32	nostre Senyor e qui és forts enfora	lo Déu nostro? 33 Déu qui ha sint a mi de
2Re 22,47	47 Viva nostra Senyor e baneýt sia	lo Déu meu, e Déu fort de lla mia salut
2Re 23,3	dit: Déu d'Israell ha parlat a mi,	lo fort d'Israell, Senyor dels hòmens,
2Re 23,4	4 axí com la lum en l'alba o com	lo sol ix al matí, sens nuus gita los
2Re 23,7	fust, e matran e seran ensesos en	lo foch e cramaran dentrò que sían
2Re 23,8	enfren III, equest és axí tenra com	lo verm del fust, e ell ne aucís DCCC
2Re 23,9	forts hòmens qui éran ab David com	lo sprovàran los falisteus e se ajustàran
2Re 23,10	d'ell falíran e's tanguéran ab	lo coltell per la sanch qui fo sacada. E
2Re 23,10	dia féu nostre Senyor gran salut, e	lo poble fugit tornà e portà-sa'n la
2Re 23,11	los falisteus haguéran fet fugir	lo poble, 12 aquell estech en lo mig del
2Re 23,12	fugir lo poble, 12 aquell estech en	lo mig del camp e sguardà los falisteus e
2Re 23,17	hòmens qui són anats e beuré	lo parill de lurs ànimes? E no'l volch
2Re 23,21	de l'agepcià per força e aucís-	lo ab la sua lança. 22 Aquestes coses féu
2Re 24,2	d'Israell e de Judà. 2 E dix	lo rey a Joab, príncep de lla cavalaria:
2Re 24,2	de Dan entrò a Barsabe e nombra tot	lo poble per so que sapiam quants són. 3
2Re 24,3	rey, senyor meu, vulla ara comtar	lo poble? 4 Emperò la paraula del rey,
2Re 24,4	-sa del rey per so que nombràsan	lo poble d'Israell. 5 E pasàran Jordà e
2Re 24,6	Hozí e vanguéran en Dan, qui és en	lo bosch, e anvironàran [*] 7 [*] tota la
2Re 24,9	la terra. 9 E lavors Joab liurà	lo nombra dell poble ell rey, e atrobàran
2Re 24,10	10 David panadí's com havia comtat	lo poble e dix David a nostre Senyor Déu:
2Re 24,16	tant gran e dix a l'àngel qui farí	lo poble: –Basta ara! No stenas d'aquí
2Re 24,17	com hach vist l'àngel que tallava	lo poble: –Yo són, Senyor, aquell qui he
2Re 24,19	gebuseu. 19 E pujà David sagons	lo manament de nostre Senyor Déu que Gad
2Re 24,20	havia fet. 20 E Aurena guardà e vaé	lo rey e los seus servicials qui anàvan ab
2Re 24,21	anà e gità's en terra e aorà	lo rey [*]: –Per què ve lo senyor meu al
2Re 24,21	e aorà lo rey [*]: –Per què ve	lo senyor meu al seu servacial? E dix-li
2Re 24,21	aquesta mortaldat qui és vanguda en	lo poble. 22 E dix Aurena, pravera [*]:
2Re 24,22	22 E dix Aurena, pravera [*]: –[*]	lo senyor meu rey e don-ma so que's

2Re 24,23	–Nostre Senyor, Déu teu, reebrà	lo teu vot e lo teu sacrifici. 24 Dix lo
2Re 24,23	Déu teu, reebrà lo teu vot e	lo teu sacrifici. 24 Dix lo rey a Aurena:
2Re 24,24	teu vot e lo teu sacrifici. 24 Dix	lo rey a Aurena: –Ja Déu no vulla que axí
2Re Expl	de Israell. Expl Ací se és acabat	lo Sagon libre dels Reys.
1Re 2,4	a ell són aparallades les penses. 4	Lo arch dels forts hòmens és sobrat, e los
1Re 3,16	e dix-li: –O, Samuel, mon fill!	Lo qual li respòs e li dix: –Jo són así
1Re 4,17	esdvangut [*]? 17 Aquell li dix:	– Lo poble d’Israell és fuyt devant los
1Re 4,18	e trancà’s son cap, e fo mort.	Lo baró era vel e de gran adat, e’ll
1Re 9,6	e que sia angoxós per nós. 6	Lo qual dix a ell: –Vet que en aquesta
1Re 9,13	en la muntayna per manjar-ne.	Lo poble no manjarà entrò qu’ell sia
1Re 10,18	18 e dix als fills d’Israel:	– Lo Senyor [*] diu açò: “Yo he amanat lo
1Re 11,12	no’n romenguéran II ensemps. 12	Lo poble dix a Samuel: –Qual és aquell que
1Re 14,33	33 E fou anunciat a Saül [*].	Lo qual los dix: –Vós havets trespasada la
1Re 15,2	ojes ara la veu de nostre Senyor. 2	Lo Senyor de les hosts diu: “Aquestes
1Re 15,15	mies orelles [*]? 15 E Saül dix:	– Lo poble l’ha amenat de Amalech, car lo
1Re 17,5	ple, de la part de fora, de hams.	Lo pes del seu sberc era de VM sicles d’
1Re 21,2	null hom ab tu? 2 Dix David [*]:	– Lo rey m’ho manà, que nangú no sabés per
1Re 30,13	e són sarvacial de un amalechita.	Lo senyor ha’m jaquit per ço com l’altra
2Re 5,8	sua cavallaria. E per ço diu hom:	« Lo sech ne lo contret no antraran en lo
2Re 19, 9	fet e deyan los uns als altres:	– Lo rey deliurà-nos de les mans de
2Re 22,31	e saltaré lo mur en lo Déu meu. 31	Lo nostre Senyor Déu és sens tota màcula.
2Re 22,44	e guardaràs mi en cap de gents.	Lo poble que jo no conech servirà a mi. 45
2Re 22,4	4 Jo apalaré nostre Senyor	loable , e seré sau dels meus anamichs, 5
1Re 1,3	nostro Senyor en Silló. E en aquel	loch stàvan II fills de Elí, Ophní e
1Re 4,3	nostro Senyor, [*] e vingua en mig	loch de nós, per ço que saul a nós de la
1Re 5,3	Dagon e tornàran-lo en son	loch . 4 E en l’altra dia [*] éls trobàran
1Re 5,5	de Dagon [*] no calsigàran en aquel	loch en Asot dentrò en aquest dia de vuy.
1Re 5,6	e los camps sa escalfàran en mig	loch de aquella regió, e rates nasquéran,
1Re 5,11	del déu d’Israell e torn en son	loch , per so que no aucia nós de mort [*]!
1Re 6,2	en qual manera tornarem ella en son	loch . Los quals diguéran: –Si vós
1Re 6,14	de Betsames e stech aquí. En aquell	loch havia una gran pedra, e ells
1Re 7,4	fills d’Israell traguéran de mig	loch d’ells déus stranys [*]. 5 Samuel
1Re 7,11	qu’ells los ancalsàran tro en un	loch que era desota Betear. 12 E Samuel
1Re 7,12	a prop, e apellà lo nom d’aquell	loch pedra de Ajuda, e dix: «Nostre Senyor
1Re 9,14	ciutat, e com ells anaven per mig	loch de la ciutat, Samuel aparech a ells
1Re 9,22	’ls là on davia manjar e féu-los	loch en cap [*], car en lo convit havia
1Re 10,23	e amanàran-lo, e stech en mig	loch del poble. E fo pus alt que tots de
1Re 10,25	en un libra e preposà-la en un	loch de Saül devant nostre Senyor. E
1Re 11,11	poble en III parts e antrà en mig	loch de la host a hora de matinas e aucís
1Re 12,8	’ls de Agipte e alogà’ls en aquest	loch . 9 E ells oblidàran lo Senyor, lur
1Re 13,6	vaéran si mateys éser posats en	loch stret, ells haguéran por, car lur
1Re 14,1	dels falisteus qui és ultra aquest	loch . E no hu féu a saber a son para. 2
1Re 14,4	Jonatàs on era anat. 4 Per aquell	loch on Jonatàs volia anar a lla host dels
1Re 14,9	a vós”, nós nos aturarem en nostra	loch e no anem dentrò ells. 10 Mas si ells
1Re 14,20	qui era ab ell. E vanguéran tro al	loch on era la batalla. E cascú dels
1Re 16,13	de l’oli e untà’n aquel en mig	loch de sos frares. E d’aquell dia ensà
1Re 17,20	a un guardià, [*] e vench al	loch que ha nom Magala, e la host qui era
1Re 18,10	ell comensava profetitzar en mig	loch de lla casa. E David sonava la rauta
1Re 19,22	Sohot, e aquí ell demanà: –En qual	loch són Samuel e David? E fon-li dit:
1Re 20,19	Tu, donchs, ta n’iràs tost en lo	loch on ta pusques ameguar [*] e siuràs

1Re 20,37	37 E axí vench l'infant en lo	loch on era la primera sageta. Cridà
1Re 20,41	se'n fou anat, lavà's David de un	loch qui era devers tramuntana e gità's
1Re 27,5	atrobava gràcia davant tu, dóna'm	loch en una de les ciutats de la regiò per
1Re 29,4	-se'n aquex hom e stigua en son	loch [*] e no daval ab nós en la batalla,
1Re 30,13	13 E dix-li David: -De qual	loch ést tu? E ell respòs e dix: -Jo són
2Re 2,1	Senyor: -Puja. Dix David: -En qual	loch pujaré? E dix-li nostre Senyor: -En
2Re 2,13	e, com sa fóran tots ajustats an un	loch , saguéran los uns a la una part da la
2Re 2,16	tots morts ensemps. E apallàran lo	loch on açò fou camp dells Forts, en
2Re 2,23	e tantost morí en aquell matex	loch . E tots aquels qui pasàvan per aquell
2Re 2,23	tots aquels qui pasàvan per aquell	loch on jahia mort Azael aturàvan-se. 24
2Re 2,24	e lo dia defugí. E vanguéran en un	loch on pasava aygua, qui és en Gabehon,
2Re 5,17	vanían, pujà-sa'n en un	loch en lo qual era sagur, es podia bé e
2Re 5,20	les ayguas. E per açò aquel	loch és apallat Baal Farisim. 21 E los
2Re 6,8	per ço com havia mort Ozà, e aquell	loch és apellat percussió o fariment o
2Re 6,17	dedins en lo tabernacla, en lo mig	loch que David ho havia aparallat. Ofarí
2Re 11,16	la ciutat, posà Ories en aquell	loch on sabia que hauria major batalla e
2Re 19,18	Jordà ans que'l rey 18 per un	loch on no havia molta aygua, per ço que
2Re 23,10	de Israell fóran pujats en aquell	loch , stech e aucís tants dels falisteus
1Re 7,12	entra Masfat e Sen, qui són II	lochs prop a prop, e apellà lo nom d'
1Re 7,16	poble d'Israell en los demunt dits	lochs , 17 e puigs ells sa'n retornàran en
1Re 14,46	los falisteus se n'anàran en lurs	lochs . 47 Com lo regna de Saül fou
1Re 30,31	e aquells qui éran en los altras	lochs , en los quals David e los seus
2Re 2,8	tots los castells e per tots los	lochs on éran aquells de Israell 9 e
2Re 7,7	tabernacle e en tenda 7 en tots los	lochs on yo són stat ab los fills de
2Re 9,4	de Machir, fill de Daniel, és, en	Lodobar . 5 E lavors tramès lo rey David a
2Re 10,6	e gran scarn havían fet a David,	loguàran cavallers de Síria e de Roob e de
2Re 4,10	ço com ma vania a fer que lli donàs	loguer per la misatgeria que havia feta.
2Re 3,17	vells d'Israell: -Hir e l'altra e	lonch de temps ha que vosaltres damanats
2Re 13,20	ne plors. Aprés açò, stech Tamar	lonch de temps en la casa de Absalon
2Re 3,1	3,Tit Capítol III 1 E fo feta	longua batalla e gran entra la casa de
1Re 1,8	yo a tu millor que X fills, si tu	los havías? 9 Donchs, com Anna hach bagut
1Re 1,11	daré aquell a nostra Senyor en tots	los dies de la sua vida, e raor no muntarà
1Re 1,13	en son cor e no faÿa sinó moura	los lavis, e la sua veu no era oÿda de
1Re 1,18	tua serventa trobàs gràcia davant	los teus vulls. Donchs la fembra tench sa
1Re 1,28	a ell donat a nostre Senyor a tots	los dies de sa vida. Donchs, ells adoràran
1Re 2,1	Déu. La mia boqua és uberta contra	los meus anamichs, per so com jo'm són
1Re 2,4	arch dels forts hòmens és sobrat, e	los febles són complits de força. 5
1Re 2,8	e axalsa e baxa. 8 E susita	los fraturosos [*]. 9-10 [*] Nostre
1Re 2,12	devant Elí, lo pravera. 12 Mas	los fills da Elí éran malvats e no
1Re 2,19	patita gonella, la qual portava en	los dies qui éran stablits com vanían en
1Re 2,28	[*], 28 e yo alegí ell de tots	los trips d'Israell a mos obs en pravera,
1Re 2,29	gitat mon sacrifici ab ton talló e	los meus dons, los quals yo mané que fòsan
1Re 2,29	ab ton talló e los meus dons,	los quals yo mané que fòsan oferts en lo
1Re 4,1	E sdavench-sa en aquell temps que	los falisteus se ajustàran en batalla
1Re 4,1	tendes prop la pedra de la Ajuda, e	los felisteus venguéran en Afet 2 e
1Re 4,2	e en aquel contrast fóran morts per	los camps [*] IIIIM hòmens. 3 E lo poble
1Re 4,3	tornà a les tendas. Lavors diguéran	los primers nats de Israell: -Per què
1Re 4,3	ha vuy a nós fets fugir davant	los falisteus? Aportem así l'arqu de la
1Re 4,4	companyes que seÿa sobra xarobín. E	los fils da Ellí éran ab l'archa de la
1Re 4,6	tota la terra ne resonà. 6 E com	los falisteus oÿran los crits, ells

1Re 4,6	resonà. 6 E com los falisteus oýran	los crits, ells diguéran: –Quina veu e
1Re 4,10	-vos e combatets-vos. 10 Donchs	los falisteus sa combatéran, e'll poble
1Re 4,11	11 E l'archa de Déu fou presa, e	los II fills de Elí fóran morts [*]. 12
1Re 4,17	–Lo poble d'Israell és fuyt devant	los falisteus, e gran mortaldat és stada
1Re 5,1	és presa. 1Re 5,Tit Capítol V 1 E	los filisteus pranguéran la archa de Déu e
1Re 5,3	prop de Dagon, lur déu. 3 E com	los hòmens de Assot se lavàran per lo matí
1Re 5,5	sol tronch [*]. E per aquesta rahó	los praveres de Dagon [*] no calsigàran en
1Re 5,6	de nostro Senyor sa agreujà sobra	los hòmens d'Azot [*] e farí Zaot en les
1Re 5,6	sues ancontrades, e les villes e	los camps sa escalfàran en mig loch de
1Re 5,7	mort fo feta en la ciutat. 7 E com	los hòmens de Azot vaéran aquesta plagua,
1Re 5,8	Degon, nostre déu. 8 D'on tots	los prínceps dels falisteus se ajustàran e
1Re 5,10	Senyor en Caron. [*] Cridàran	los hòmens [*] e diguéran: –Per què'ns
1Re 5,11	nos don mortaldat? 11 Lavors [*]	los prínceps dels falisteus [*] diguéran:
1Re 5,12	era molt agreujada sobra ells, car	los hòmens qui no éran stats morts éran
1Re 6,2	VII mesos. 2 E après asò apallàran	los falisteus los praveras e los davins e
1Re 6,2	E après asò apallàran los falisteus	los praveras e los davins e los diguéran:
1Re 6,2	los falisteus los praveras e	los davins e los diguéran: –Què farem nós
1Re 6,2	los praveras e los davins e	los diguéran: –Què farem nós de la archa
1Re 6,6	als agepcis [*] e puys destróví-	los [*]. 7 »Donchs, fets ara una novella
1Re 6,7	aquelles a lla careta, e ancloets	los vadels en una casa. 8 E [*] matets l'
1Re 6,8	de nostre Senyor en la careta e	los vaxells d'aur que vós li havets pagat
1Re 6,13	dreta ni a la sinestra [*]. 13 E	los hòmens de Betzames culían forment en
1Re 6,14	una gran pedra, e ells tranchàran	los fusts de la careta e matéran les
1Re 6,15	patita capsa [*], en la quall éran	los vaxells d'aur, e posàran-la sobra
1Re 6,17	sacret de natura d'aur, les quals	los falisteus ratéran a nostra Senyor per
1Re 6,18	18 E les rates d'aur, sagon	los nombres de lles ciutats dels falisteus
1Re 6,20	migà pobla [*]. 20 Lavors diguéran	los hòmens de Betzames: –Qual porà star
1Re 7,1	1Re 7,Tit Capítol VII 1 Donch	los hòmens de Cariariarim vanguéran e
1Re 7,2	archa del Senyor stech en Chariarim	los dies fóran complits enaxí que XX anys.
1Re 7,3	Senyor de tot vostro cor e tolets	los déus stranys [*] e daretz vostra cor a
1Re 7,4	lles mans dels falisteus. 4 Donchs	los fills d'Israell traguéran de mig loch
1Re 7,6	Senyor, havem paccat. Samuel jutjà	los fills d'Israell en Masfat. 7 E com
1Re 7,7	en Masfat. 7 E com oýran açò	los prínceps dels falisteus, vanguéran
1Re 7,7	vanguéran sobra ells, e com	los fills d'Israell haguéran açò oýt,
1Re 7,10	lo sacrifici a nostre Senyor, que	los falisteus comensàran batalla contra
1Re 7,10	falisteus comensàran batalla contra	los fills d'Israell, e nostre Senyor
1Re 7,10	aquell dia ab gran tabustoll contra	los falisteus e spaventà aquells, e fóran
1Re 7,10	spaventà aquells, e fóran morts per	los fills d'Israell. 11 E los fills d'
1Re 7,11	per los fills d'Israell. 11 E	los fills d'Israell axíran de Masfat, e
1Re 7,11	axíran de Masfat, e pasaguíran	los fills de Israell als falisteus, enaxí
1Re 7,11	als falisteus, enaxí qu'ells	los ancalsàran tro en un loch que era
1Re 7,13	ha-nos ajudat entrò así.» 13 E	los falisteus fóran humiliats e no gosàran
1Re 7,13	e no gosàran despuys vanir en	los tèrmens del poble d'Israell. La mà de
1Re 7,13	La mà de nostra Senyor fo desobra	los falisteus en tots los dies de Samuell.
1Re 7,13	fo desobra los falisteus en tots	los dies de Samuell. 14 E les ciutats
1Re 7,14	mà dels falisteus. E pau era enfra	los fills de Israell e los amoreus. 15
1Re 7,14	era enfra los fills de Israell e	los amoreus. 15 Doncs Samuel jutjà los
1Re 7,15	los amoreus. 15 Doncs Samuel jutjà	los fills d'Israell e tot lo poble tots
1Re 7,15	d'Israell e tot lo poble tots	los dies de sa vida. 16 E anvironava
1Re 7,16	e jutjava lo poble d'Israell en	los demunt dits lochs, 17 e puigs ells sa

1Re 8,3	e fóran jutges en Barsaben. 3 E	los fills no anàran per les sues careras,
1Re 8,4	jutgament falsament. 4 Donchs, tots	los primers nats del poble se ajustàran e
1Re 8,14	e pastadores de pa. 14 Ell pendrà	los vostres camps e les vostres vinyes e
1Re 8,14	camps e les vostres vinyes e	los vostres olivars [*]. 15 E delmarà
1Re 8,16	macips e vostres àsens e matrà-	los en sa obra. 17 Ell pendrà delme de
1Re 9,2	alet e bo, enaxí que no havia entre	los fills d'Israell millor hom que ell, e
1Re 9,3	someres. E com ells fóran pasats	los munts de Afraÿm 4 e per la terra de
1Re 9,22	manà'ls là on davia manjar e féu-	los loch en cap [*], car en lo convit
1Re 10,3	Tabor, III hòmens trobaran aquí tu,	los quals muntaran en Betel per praguear
1Re 10,4	saludat, dar-t'han II pans, e tu	los pendràs [*] 5 e tu vandràs despuys en
1Re 10,10	vanguéran al damunt dit coll, e [*]	los profetas axíran a carera ell [*],
1Re 10,11	conagut, vaéran qu'ell era ab	los profetes [*], diguéran los uns als
1Re 10,11	era ab los profetes [*], diguéran	los uns als altrás: –Qual cosa és
1Re 10,11	de Cis? Donchs, no és Saül entra	los profetas? 12 [*] 13 E ell sazà de
1Re 10,18	mans de aquells e de la mà de tots	los reys qui us turmentàvan.” 19 E vós
1Re 10,19	ara stats davant nostre Senyor per	los vostres trips e per les vostras
1Re 10,20	20 E axí Samuel aplegà tots	los trips d'Israell, e la sort caech
1Re 10,26	de lla host se n'anà ab ell,	los cors dels quals nostra Senyor havia
1Re 10,27	nostra Senyor havia toquats. 27 Mas	los fills de Belial diguéran: –Donchs,
1Re 11,1	que ha nom Jabès de Galaad, e tots	los hòmens de Jabès diguéran a Naàs: –Raeb
1Re 11,3	Israell. 3 Lavors diguéran a ells	los pus vells hòmens de la ciutat de
1Re 11,4	dafena, nós vendrem a tu. 4 Donchs	los misatges vanguéran a Saül en Gaboch e
1Re 11,7	per pesas e tramès-na per tots	los termes dels fills d'Iraell per mà de
1Re 11,8	8 e Saül nombrà aquells en Bètzech:	los fills d'Israell fóran per nombra CCCM
1Re 11,9	com lo sol serà scalfat.” Vanguéran	los misatges e recomtàran-ho als de
1Re 11,11	la host a hora de matinas e aucís	los fills de Amon, sí que anch no sasà
1Re 11,11	que'll dia comensà scalfar. E tots	los altrás fóran escampats, axí que no'n
1Re 11,12	Saül no regnarà sobra nós? Fets-	los -nos liurar, e nós auciuem-los. 13
1Re 11,12	los-nos liurar, e nós auciuem-	los . 13 E Saül dix: –Null hom no sarà mort
1Re 11,15	davant nostre Senyor. E Saül e tots	los hòmens de Israell haguéran aquí gran
1Re 12,6	qui féu Mossé e Aron e qui amenà	los nostres pares de la terra de Agipta,
1Re 12,9	ells oblidàran lo Senyor, lur Déu,	los quals liurà en la mà [*] dels
1Re 12,17	no és ara tot dret temps de cullir	los forments? Jo apallaré nostre Senyor
1Re 12,19	lo poble dix a Samuel: –Pregua per	los teus serfs a lo Senyor, ton Déu, per
1Re 12,19	car havem ajustat mal a tots	los nostres paccats, com nós damanam a nós
1Re 13,3	e dix per tota la terra: «Òjan	los habreus e tot Israell!» 4 Donchs tot
1Re 13,4	d'Israell s'és andresat contra	los falisteus.» Donchs lo poble cridà
1Re 13,5	cridà après Saül en Galgala. 5 E	los falisteus se ajustàran contra los
1Re 13,5	E los falisteus se ajustàran contra	los fills d'Iraell per combatra, e fóran
1Re 13,6	orient, de prop Batavent. 6 E com	los fills d'Iraell vaéran si mateys éser
1Re 13,7	amagàran en coves e fosses [*]. 7 E	los hebreus pasàran flum Jordà, en la
1Re 13,11	[*], e tu no eres vangut [*], e que	los falisteus s'éran ajustats en
1Re 13,12	en Machinàs, 12 dixí: “Ara vandran	los falisteus en Galgala [*], e yo no he
1Re 13,13	follament, car tu no has guardats	los manaments del Senyor, ton Déu, los
1Re 13,13	los manaments del Senyor, ton Déu,	los quals ell ha manats a tu. Car, si tu
1Re 13,14	per so com tu no has guardats	los manaments de nostre Senyor. 15 Donchs
1Re 13,19	hom trobar farer nangú [*], car	los falisteus los havían gitats fores, per
1Re 13,19	farer nangú [*], car los falisteus	los havían gitats fores, per so que los
1Re 13,19	los havían gitats fores, per so que	los habreus no faésan lança ne spasa. 20
1Re 13,20	no faésan lança ne spasa. 20 Donchs	los fills d'Israell davalàran per aguar

1Re 13,23	axí per pasar en Machimàs, on éran	los fills d'Israell. 1Re 14,Tit Capítol
1Re 14,6	al jovansel [*]: –Vina e pasem [*]	los falisteus, qui no són circumcisos, per
1Re 14,11	Aquest sarà lo nostre senyal. 11 E	los falisteus los víran. Diguéran: –Veus
1Re 14,11	nostre senyal. 11 E los falisteus	los víran. Diguéran: –Veus que los habreus
1Re 14,11	los víran. Diguéran: –Veus que	los habreus íxan de les coves on s'éran
1Re 14,12	on s'éran amaguats. 12 Donchs	los falisteus parlàran a Jonatàs e ll'
1Re 14,13	haguéran vista la cara de Jonatàs,	los uns li cahían davant e [*] devant son
1Re 14,15	miracle per la host [*]. E tots	los falisteus [*] sa esbalaýran, e tota la
1Re 14,32	[*] e vadells e sacraficàran-	los an terra, e lo poble menjà la carn ab
1Re 14,33	E fou anunciat a Saül [*]. Lo qual	los dix: –Vós havets trespasada la lig.
1Re 14,36	[*] 36 Saül dix: –Anem sobra	los falisteus da nit e destruam-los
1Re 14,36	los falisteus da nit e destruam-	los anans que llo matí sia vangut. E no
1Re 14,38	dia. 38 Saül dix: –Aplegats sa tots	los angles del pobla e sapiats per qual s'
1Re 14,46	46 Saül se'n tornà e [*] parsaguí	los falisteus, on los falisteus se n'
1Re 14,46	e [*] parsaguí los falisteus, on	los falisteus se n'anàran en lurs lochs.
1Re 14,47	d'Irraell, ell sa combatia contra	los anamichs tot entorn: [*] Edom e contra
1Re 14,47	e contra lo rey de Sabaà e contra	los falisteus. E ell sobrà tots aquells
1Re 14,47	E ell sobrà tots aquells contra	los quals ell sa girava. 48 E com ell hach
1Re 14,48	host, ell vencé Amalech, e deliurà	los fills d'Israell de lles mans d'
1Re 14,49	'lls daguastàvan. 49 Aquests fóran	los fills de Saül: Jonatàs e Jesuí e
1Re 14,52	52 Molt fort batalla era contra	los falisteus en tots los dies de Saül,
1Re 14,52	era contra los falisteus en tots	los dies de Saül, car Saül acompanyava a
1Re 15,6	car tu faïst misericòrdia a tots	los fills de Israell [*]. Donchs los
1Re 15,6	los fills de Israell [*]. Donchs	los cineus se'n partíran [*]. 7 E Saül
1Re 15,17	tu fet cap e príncep sobre tots	los trips de Israell [*]? E nostra Senyor
1Re 15,18	carera e dix a tu: “Vé e auciu	los paccadors de Amalec e combat contra
1Re 15,18	de Amalec e combat contra tro que	los hajes tots morts.” 19 Donchs, per què
1Re 15,30	mas ara honra tu a mi davant	los vells de mon poble e davant los fills
1Re 15,30	los vells de mon poble e davant	los fills d'Israell. E torna-te'n ab
1Re 15,35	anch despuys Samuel no viu Saül en	los dies de sa vida, entrò en los dies de
1Re 15,35	en los dies de sa vida, entrò en	los dies de sa mort. Emperò Samuel plorà
1Re 16,4	havia manat, e vench en Batlem, e	los vels de la ciutat se'n maravallàran e
1Re 17,1	sparit. 1Re 17,Tit Capítol XVII 1 E	los falisteus ajustàran lur host per
1Re 17,2	encontrades de Domim. 2 E Saül e	los fills d'Israell se ajustàran e
1Re 17,2	lur host e vanguéran contra	los falisteus. 3 E los falisteus stàvan
1Re 17,3	vanguéran contra los falisteus. 3 E	los falisteus stàvan contra la muntanya de
1Re 17,11	d'Israell vuy [*]. 11 E com	los fills d'Israell haguéran oýdes les
1Re 17,13	que fos en lo temps de Saül. 13 E	los III fils seus [*] éran anats après
1Re 17,14	en batala. [*] 14 [*] Donchs, com	los III fills seus mejors haguésan saguit
1Re 17,16	anava a vespra e a matí danant	los fills d'Israell entrò a XL dies. 17 E
1Re 17,19	fills d'Israell sa combatían ab	los falisteus en la vall de Taribintien.
1Re 17,21	aparlada sa host per combatra;	los falisteus [*] d'altra part. 22 Donchs
1Re 17,51	spasa [*] e tolch-li lo cap. Com	los falisteus vaéran que'l pus fort d'
1Re 17,52	éls era mort, ells fusquéran, 52 e	los fills d'Israell [*] sa lavàran [*] e
1Re 17,52	[*] sa lavàran [*] e saguíran-	los tro que fóran venguts en la vall e
1Re 17,53	'n tornàran com haguéran ancalsats	los falisteus, e puys asvaïren e entràran
1Re 18,16	lo comensà esquivar. 16 Mas tots	los fills d'Israell e de Judà amàvan
1Re 18,17	cor: «Yo no auciué pas David, mes	los falisteus l'auciuran.» 18 David dix
1Re 18,27	sa lavà e anà-sa'n a Acaron ab	los hòmens qu'éran desots ell e aucís
1Re 18,30	de David en tots sos dies. 30 E	los prínceps dels falisteus exíran contra

1Re 18,30	dels falisteus exiran contra	los fills d'Israell en batalla, e en lo
1Re 18,30	sos fets pus saviament que [*]	los serfs de Saül. E lo seu nom fou fet
1Re 19,8	dabans. 8 Un'altra batala fo entre	los fills d'Israell e los falisteus, e
1Re 19,8	fo entre los fills d'Israell e	los falisteus, e David axí defora e
1Re 19,16	vestedures. 14-15 [*] 16 E com	los misatgers vangéran en la casa da
1Re 19,21	a Saül, tramès-hi [*] servents,	los quals atrasí comensàran a profetitzar
1Re 19,21	atrasí comensàran a profetitzar ab	los altres. [*] Ladonchs fo Saül molt irat
1Re 19,24	sas vestedures e profetitzà ab	los altres davant Samuel, e cantà tot nuu
1Re 19,24	proverbi: «Donchs, no és Saül entre	los profetes?» 20, Tit Capítol XX 1 David
1Re 20,31	bagasa de ta mara? 31 Car en tots	los dias en los quals viurà lo fill de
1Re 20,31	ta mara? 31 Car en tots los dias en	los quals viurà lo fill de Ysayá sobra la
1Re 21,4	No he sinó pa sant tan solament. Si	los infants són [*] nèdeus e purs [*],
1Re 21,5	l'altra dia tercer, com anàvam. E	los vexells dels servecials han stats
1Re 21,5	és leja, mas sarà vuy santificat en	los vaxells. 6 Axí donà-li lo prevera
1Re 21,7	e era lo pus podarós de tots	los pastors de Saül. 8 E dix [*] a
1Re 21,11	anà en Achís, en Gech. 11 Diguéran	los sarvacials de Acís a ell: –Donchs, és
1Re 27,8	IIII mesos. 8 E pujà David e	los seus hòmens [*] a Getzurí e a Geterí e
1Re 27,11	E açò era decret seu en tots	los dies en los quals ell habità en la
1Re 27,11	era decret seu en tots los dies en	los quals ell habità en la terra dels
1Re 28,1	1 E fonch fet en aquells dies que	los falisteus ajustàran la sua companya e
1Re 28,1	a David: –Jo he sabut que tu e	los hòmens teus axiràs ab mi en les
1Re 28,3	en la sua ciutat. E Saül gità	los ancantadors e los davinadors de la
1Re 28,3	E Saül gità los ancantadors e	los davinadors de la terra e aucís tots
1Re 28,4	en lo ventre. 4 E ajustàran-sa	los falisteus e vanguéran e posàran les
1Re 28,9	Saül e en qual guisa ha gitats	los ancantadors de la terra. Per què tu,
1Re 28,15	fort són en gran treball. Vet que	los falisteus combàtan contra mi, e Déus
1Re 28,19	E per açò nostra Senyor darà tu ab	los fills d'Irraell als falisteus. Emperò
1Re 28,19	Irraell als falisteus. Emperò tu e	los fills teus serets ab mi [*]. 20
1Re 28,23	volc pendre e dix: –No manjaré. E	los seus ministres e la fembra forsàvan-
1Re 28,25	aygua [*] 25 e posà-lo davant [*]	los seus servacials. E com haguéran
1Re 29,2	C en C e de M en M. Emperò David e	los seus hòmens éran en la darera companya
1Re 29,3	companya ab Achís. 3 E diguéran	los prínceps dels falisteus a Achís: què
1Re 29,4	[*] entrò aquest dia de vuy. 4 E	los prínceps dels falisteus fóran irats e
1Re 29,4	poria ell fer pau [*], si no ab	los prínceps nostros? 5 No és aquest David
1Re 29,7	ta'n, donchs, [*] e no agreujaràs	los prínceps ne los majorals dels
1Re 29,7	[*] e no agreujaràs los prínceps ne	los majorals dels falisteus. 8 E dix David
1Re 29,8	que yo no vengua a combatra contra	los anamichs del rey, senyor meu? 9 Respòs
1Re 29,9	David: –Yo sé que tu ést bo davant	los meus vulls tot axí com l'àngel de
1Re 29,9	l'àngel de nostra Senyor Déu. Mas	los prínceps dels falisteus nos han dit
1Re 29,10	Donchs, leve't per lo matí, tu e	los servecials del senyor teu que
1Re 29,11	vets-vos-en. 11 E axí David e	los hòmens qui éran ab él levàran-sa [*]
1Re 30,1	com David fo vangut en Sicalec ab	los seus servecials, los amalacites havían
1Re 30,1	en Sicalec ab los seus servecials,	los amalacites havían saltat de la part
1Re 30,2	emperò anàvan-sa'n e manàvan-	los -se'n ab si mateys. 3 E com David e
1Re 30,3	-la trobada cramada e trobàran que	los fills e filles e les mullers sa n'
1Re 30,4	ab nostro Senyor, e levàran-sa ab	los qui éran ab ell e planguéran e
1Re 30,4	tant, tro que lles làgrames	los dafalíran. 5 Havían-sa'n manades II
1Re 30,17	CCCC hòmens jóvens qui pujàran en	los camels e fugíran. 18 E lavors pres
1Re 30,18	pres David totes aquelles coses que	los amalichites havían aportades e portà-
1Re 30,21	e no havían pogut saguir David, qui	los havia manat que romanguésan en lo

1Re 30,22	no són anats ab nós. Mes basta que	los donem lurs mullers e lurs fills, e com
1Re 30,23	a nosaltres [*] e ha-us donats	los ladres qui éran vanguts contra
1Re 30,26	sos proïsmas e sos parents. Dix-	los David: –Raebets banadicció [*] dels
1Re 30,31	en Hebron, e aquells qui éran en	los altrs lochs, en los quals David e los
1Re 30,31	qui éran en los altrs lochs, en	los quals David e los seus hòmens havían
1Re 30,31	altrs lochs, en los quals David e	los seus hòmens havían habitat e estat.
1Re 31,1	e estat. 31, Tit Capítol XXX 1 E	los falisteus combatían e batalàvan contre
1Re 31,2	lo munt de Gelbohe. 2 E vanguéran	los falisteus a Saül e contra los seus
1Re 31,2	los falisteus a Saül e contra	los seus fils, e ociéran Jonatàs e Minadab
1Re 31,2	Jonatàs e Minadab e Malchisue,	los quals éran fills de Saül. 3 [*] e
1Re 31,3	fills de Saül. 3 [*] e ancalsàran	los hòmens que traían ab sagetas e
1Re 31,6	en aquell dia lo seu scuder e tots	los seus servecials qui éran de la sua
1Re 31,7	en aquell dia moríran. 7 E com	los fills d'Israell, qui éran part lo
1Re 31,7	éran fuyts e que mort era Saül e	los seus fills, desemparàran les ciutats
1Re 31,7	habitàvan e fugíran. E vanguéran	los falisteus e habitàran en aquellas
1Re 31,8	aquells da lla batalla, vanguéran	los falisteus per so que vaésan aquells
1Re 31,9	e antorn, que fésan a saber en	los temples de les ýdoles e tots los
1Re 31,9	en los temples de les ýdoles e tots	los pobles tot so que era esdavangut a
1Re 31,12	fetas a Saül, 12 lavàran-sa tots	los pus forts hòmens e anàran tota la nit
1Re 31,12	la nit e praséran lo cors de Saül e	los cors de sos fills, qui éran en lo mur
1Re 31,12	mur de Besan penjats, e vanguéran	los hòmens de Jabès-Galaad e cramàran
1Re 31,13	e cramàran Basan. 13 E pranguéran	los ossos de aquells e sabolíran-los en
1Re 31,13	los ossos de aquells e sabolíran-	los en lo bosch de Jabès. E dajunàran per
2Re 1,4	del poble de Israell són morts e	los altres són fugits. Saül e Jonatàs, son
2Re 1,6	si matex sobra la sua lança, e	los carros e los cavallers dels falisteus
2Re 1,6	sobra la sua lança, e los carros e	los cavallers dels falisteus acostàvan-
2Re 1,11	totes les sues vestadures, e tots	los hòmens qui éran ab ell faéran alò
2Re 1,18	fill de Saül. 18 Manà David a tots	los hòmens de Judà que ansanyàsan a sos
2Re 1,19	és, en lo munt de Gelboe), 19 so és	los nobles de Israel són morts sobra les
2Re 1,25	abaliments. 25 E com són caüts axí	los forts [*]! Jonatàs en les tues alteses
2Re 1,27	27 O Déu, e com són morts e caüts	los hòmens forts! E com són axí caüdes e
2Re 2,3	3 e axí també pujàran ab David tots	los hòmens qui anàvan ab ell, cascú ab tot
2Re 2,3	ab tot son alberch, e astiguéran en	los castels de Habron. 4 E vanguéran los
2Re 2,4	castels de Habron. 4 E vanguéran	los barons de Judà e untàran David aquí
2Re 2,5	David misatges als hòmens e dix-	los : –Baneÿts siats, vosaltres, de nostre
2Re 2,8	fill de Saül, e manà'l per tots	los castells e per tots los lochs on éran
2Re 2,8	'l per tots los castells e per tots	los lochs on éran aquells de Israell 9 e
2Re 2,12	12 E axí Abner, fill de Ner, e	los sarvacials de Isbòsech, fill de Saül,
2Re 2,13	13 E lavors Joab, fill de Servià, e	los sarvacials de David axíran-los a
2Re 2,13	e los sarvacials de David axíran-	los a carera de prop un algup da aygua qui
2Re 2,13	tots ajustats an un loch, saguéran	los uns a la una part da la sisterna da la
2Re 2,13	part da la sisterna da la aygua e	los altrs de lla altra part. 14 E dix
2Re 2,14	14 E dix Abner a Joab: –Lévan-sa	los servecials e jútjan davant nós. E
2Re 2,16	lo cap de II en II e matéran-sa	los coltells los uns als altres per los
2Re 2,16	en II e matéran-sa los coltells	los uns als altres per los costats e
2Re 2,16	los coltells los uns als altres per	los costats e cayguéran tots morts
2Re 2,17	-sa gran ramor e gran batalla e	los hòmens de David encalsàran Abner e los
2Re 2,17	hòmens de David encalsàran Abner e	los seus hòmens. 18 E éran aquí III fills
2Re 2,25	e'l camí del dasert. 25 E Abner e	los fills de Benjamín ajustàran-sa tots
2Re 2,29	ab ell anàran tota aquella nit per	los camps e pasàran Jordà e, com haguéran

2Re 2,31	car ab ell éran XX. 31 Emperò	los servicials de David auciéran dels
2Re 3,18	poble d'Israell de lla mà de tots	los falisteus." 19 E Abner parlà encara a
2Re 3,22	anat en pau, 22 aytantost Joab e	los sarvicials vanguéran ab gran presa que
2Re 3,22	tolta a ladras e haguéran-	los morts. E Abner no era ab David en
2Re 3,25	a tu, que t'angane, que sàpia	los entraments e los aximents teus e
2Re 3,25	angane, que sàpia los entraments e	los aximents teus e conegua totes les
2Re 3,33	tu, Abner, sies mort axí com mòran	los hòmens veses e poruchs. 34 Les tuas
2Re 3,34	34 Les tuas mans no són liguades ne	los teus peus no són agreujats ne han stat
2Re 3,34	mas axí ést caüt e mort com	los fills de aniquitat sòlan caer davant
2Re 3,34	de aniquitat sòlan caer davant	los fills d'Israell.» Encara tot lo poble
2Re 3,36	36 E lo poble oý asò e plasch-	los molt [*]. 37 E en aquel dia conech tot
2Re 4,3	fills de Benjamín [*]. 3 E fugíran	los barocites en Gethaym e fóran aquí
2Re 4,4	un fill qui era díbil e malalt en	los peus, car no havia sinó V anys com
2Re 4,5	hach nom Mifibòsech. 5 E vanguéran	los fills de Ramoch borosite, Recap e
2Re 4,9	vuy, e de son linatja. 9 E respòs-	los David [*] e dix: –Viva nostra Senyor
2Re 4,12	que'ls auciésan, e aucieren-	los e tolguéran-los les mans e los peus
2Re 4,12	e aucieren-los e tolguéran-	los les mans e los peus e panjàran-los
2Re 4,12	-los e tolguéran-los les mans e	los peus e panjàran-los sobra la
2Re 4,12	les mans e los peus e panjàran-	los sobra la cisterna en Habron. Emperò lo
2Re 5,1	5,Tit Capítol V 1 E venguéran	los trips de Israell a David en Habron e
2Re 5,6	antraràs así, si no te'n portes	los orbs e contrets Quaix qui diu que:
2Re 5,8	ciutat de David. 8 E gità'n tots	los jabuseus, car David havia dit que
2Re 5,8	quals l'aygua coria, e aquells qui	los porían [*] los sechs e los contrets
2Re 5,8	coria, e aquells qui los porían [*]	los sechs e los contrets que aýraven la
2Re 5,8	qui los porían [*] los sechs e	los contrets que aýraven la ànima de
2Re 5,14	aquells que havia. 14 E aquests són	los noms de aquells qui nasquéran en
2Re 5,17	e Elidà e Elifàlech. 17 Axí oýran	los falisteus que David havían untat en
2Re 5,17	que cercàsan David. Oyí David que	los falisteus vanían, pujà-sa'n en un
2Re 5,18	es podia bé e gint defensar. 18 E	los falisteus vangéran e scampàran-sa en
2Re 5,19	si yo puig als falisteus, liurar-	los -has en les mies mans? Dix nostre
2Re 5,19	Senyor: –Vés, puja, e jo dar-	los -he en les tuas mans. 20 Lavors vench
2Re 5,20	vench David en Baal Farsim e farí	los falisteus, e dix: –Nostre Senyor ha
2Re 5,20	e dix: –Nostre Senyor ha departits	los meus anamichs davant mi, axí com sa
2Re 5,21	loch és apallat Baal Farisim. 21 E	los falisteus gaquíran aquí les ýdoles que
2Re 5,22	-se'n. 22 Vangéran altra vaguada	los falisteus [*]. 23 E David aconsallà's
2Re 5,23	e dix: –Senyor Déu, pujaré contra	los falisteus [*]? E respòs nostra Senyor:
2Re 5,23	ne'ls isquas a carera, mas vés-	los darera de la part davers los parés.
2Re 5,23	vés-los darera de la part davers	los parés. 24 E com oyràs lo brogit de
2Re 5, 24	tu lavors comensaràs e combatràs	los falisteus, car lavors axirà Déu davant
2Re 5,25	Senyor Déu li hach manat e ancalsà	los falisteus de Gàbaa dentrò que fou
2Re 6,1	VI 1 Ajustà David alra veguada tots	los alets de Israell, e fóran XXXM ^a , 2 e
2Re 6,6	la arqua de Déu e tench-la, car	los bous ensapaguàvan, e l'archa de
2Re 6,14	bou e un moltó. 14 E David tochava	los òrgens e los altres sturments que
2Re 6,14	14 E David tochava los òrgens e	los altres sturments que tania ligats en
2Re 6,20	qui's descobria davant [*]	los servents e es despulava axí com un
2Re 6,22	més que no són e seré humill davant	los seus vulls. E aparé bo e més gloriós
2Re 7,6	en casa del dia ensà que amané	los fills de Israell de la casa de Agipta
2Re 7,7	en tabernacle e en tenda 7 en tots	los lochs on yo són stat ab los fills de
2Re 7,7	en tots los lochs on yo són stat ab	los fills de Israell. Donchs yo parlant no
2Re 7,19	19 Mas encara açò és vist devant	los teus ulls ésere pochà cosa, Senyor

2Re 8,1	fet après açò que combaté David	los falisteus e humilià-los, e pres
2Re 8,1	David los falisteus e humilià-	los , e pres David fre de traüt de la mà
2Re 8,2	falisteus. 2 E farí Moab e masurà	los falisteus ab una cordaleta e agolà-
2Re 8,2	ab una cordaleta e agolà-	los ab la terra e masurà II cordaletes,
2Re 8,4	e XXM hòmens a peu, ell féu sagnar	los nirvis a tots los cavalls dells
2Re 8,4	ell féu sagnar los nirvis a tots	los cavalls dells càreus, emperò jaquí C
2Re 8,7	pres les armas d'aur que aportàvan	los servicials de Adàser e los anels que
2Re 8,7	los servicials de Adàser e	los anels que aportava en lo coll e aportà
2Re 8,18	del rey e guardàvan lo seu cap. E	los fills de David éran praveres e en
2Re 8,18	e en major dignitat posats que tots	los altres. 9, Tit Capítol VIII 1 E David
2Re 9,7	ton para, e restituiré a tu tots	los camps de Saül, avi teu, e tu manjaràs
2Re 9,10	la casa qui fo de Saül. 10 E axí	los fills teus e als servicials teus
2Re 9,13	E era Mifibòsech ranqualós de abdós	los peus. 10, Tit Capítol X 1 E fon fet que
2Re 10,2	de lla mort de son para. E com	los misatgers da David fóran vanguts en la
2Re 10,3	dells fills d'Amon, 3 digéran	los prínceps dels fills de Amon a Amon,
2Re 10,4	la endaròquan. 4 E lavors Amon pres	los misatgers de David e rach-los la
2Re 10,4	los misatgers de David e rach-	los la mitat de la barba e esquinçà-los
2Re 10,4	la mitat de la barba e esquinçà-	los la mytat de lles vestadures entrò a
2Re 10,4	entrò a les natges e tramès-	los a David. 5 E com David oy açò, axí-
2Re 10,5	David. 5 E com David oy açò, axí-	los a carera, car aquells sa tanían fort
2Re 10,5	sa tanían fort per scarnits. Dix-	los David: –Stats-vos en Jericó entrò
2Re 10,6	barba e lavors tornats. 6 E com	los fills de Amon haguéran conagut que
2Re 10,8	ab tota la sua host. 8 E axíran	los fills de Amon e posàran la sua host
2Re 10,9	Israell e aparallà batalla contra	los asarienchs. 10 E l'altra partida del
2Re 10,10	e apallà la sua companya contra	los fills de Amon. 11 Dix Joab a Abisay:
2Re 10,11	Joab a Abisay: –E si per aventura	los sarienchs vansían a mi, tu ajudaràs a
2Re 10,13	ab ell era, donàran batalla contra	los sarienchs, e los sirienchs tantost [*]
2Re 10,13	batalla contra los sarienchs, e	los sirienchs tantost [*] fugíran. 14 E
2Re 10,14	tantost [*] fugíran. 14 E com	los fills de Amon haguéran vist que los
2Re 10,14	los fills de Amon haguéran vist que	los sarienchs éran fuyts, fusquéran ells
2Re 10,15	-se'n en Jerusalem. 15 Com vaéran	los sirienchs que Israell los havia
2Re 10,15	vaéran los sirienchs que Israell	los havia vançuts, ajustàran-sa tots, 16
2Re 10,16	qui éran dalà lo flum e féu-	los vanir e aparallar a lla batalla, e
2Re 10,17	e pasà Jordà e vench en Elema, e	los sirianchs aparallàran la batalla
2Re 10,18	contra ell. 18 E Israell vancé-	los , e fusquéran [*]. E aucís David dels
2Re 10,19	de la cavalaria. 19 E com tots	los reys qui ajudàvan a Abdàsar vaéran que
2Re 10,19	a Abdàsar vaéran que Israell	los vancia, faéran pau e sarvíran a
2Re 11,1	un any, en temps de hivern, que	los reys sòlan anar a la batalla, David
2Re 11,1	servicials qui éran ab ell e tots	los fills de Israell als fills de Amon, e
2Re 11,1	als fills de Amon, e destróviran-	los e asetjàran Rabaat. Emperò David romàs
2Re 11,8	–Vé-ta'n a la casa tua e leve't	los peus. E [*] tantost lo rey li tramès
2Re 11,9	dormí davant la porta del rey ab	los altrás sarvicials del rey e no anà a
2Re 11,11	E dix a David: –L'archa de Déu e	los fills d'Israell [*] stan en les
2Re 11,13	anar a casa sua, anans dormí ab	los misatges de David. 14 E al matí sabé
2Re 11,23	contra nós [*] e ancalsam-	los tro a la porta en la ciutat. 24
2Re 12,17	jach sobra la terra. 17 E vanguéran	los hòmens asanats de la sua casa e
2Re 12,18	que llo VII dia l'infant morí. E	los sarvicials no hu volían dir a David.
2Re 12,19	dir a David. [*] 19 E vaent ell que	los sarvicials parlàvan gint, eytantost
2Re 13,23	qui era prop Afraÿm, e convidà tots	los fills del rey 24 e vench al rey e dix
2Re 13,24	senyor, que tu que hy vengues ab	los teus servicials. 25 Al rey David dix a

2Re 13,28	manament a sos servacials e dix-	los : –Com Amon serà scalfat da vi e diré a
2Re 13,29	qui man asò. [*] 29 E axí hu faéran	los servacials de Absalon contra Amon [*].
2Re 13,29	Amon [*]. Com asò fou fet, tots	los fills del rey pujàran en los muls e
2Re 13,29	tots los fills del rey pujàran en	los muls e fugíran. 30 [*] E tantost fo
2Re 13,30	David que Absalon havia morts tots	los fills del rey, «que no n’ha romàs
2Re 13,31	’s en terra. Atratal féran tots	los sarvacials da David. 32 Respòs
2Re 13,32	–Senyor meu, no’t cuyts que tots	los fills teus sían morts. Solament és
2Re 13,34	fugí Absalon. E un servacial lavà	los vulls e vaé una gran companya vanir
2Re 13,35	camí. 35 Dix Jonadab al rey: –Vet	los teus fills que vénan. [*] 36 [*] E axí
2Re 13,36	vénan. [*] 36 [*] E axí antràran	los fills del rey cridant e plorant, e
2Re 19,5	qui han deliurat tu de mort e	los teus fills e les tues filles e les
2Re 19,7	’n als teus servicials e parla-	los bones paraules e asuava-los e
2Re 19,7	-los bones paraules e asuava-	los e satisfés-los del greuja que has
2Re 19,7	e asuava-los e satisfés-	los del greuja que has fet a ells. Jo jur
2Re 19,9	Israell regonagué lo bé que David	los havia fet e deýan los uns als altres:
2Re 19,9	bé que David los havia fet e deýan	los uns als altres: –Lo rey deliurà-nos
2Re 19,11	Sadoch e Abitar, praveras, e dix-	los : –[*] Per què vanits darrés a tornar
2Re 19,14	al rey e diguéran: –Torna tu e tots	los teus servacials. 15 E tornà-sa’n
2Re 19,16	de Gemini, de Baürim, e davallà ab	los hòmens de Judà e axí a carera al rey
2Re 19,34	34 Dix Basalý al rey: –Quals són	los anys de la mia vida, que yo puig ab lo
2Re 19,41	poble d’Israell. 41 Lavors tots	los hòmens del poble d’Israell anàran-
2Re 19,41	’n al rey e diguéran-li: –Per què	los hòmens de Judà, frares nostres, han
2Re 19,41	la tua casa a Jordà sens nós e tots	los teus hòmens ab tu? 42 E respongéran
2Re 19,42	teus hòmens ab tu? 42 E respongéran	los hòmens de Judà: –Car més atany a mi
2Re 19,43	Israell als hòmens de Judà e dix-	los : –X parts són yo major que vosaltres
2Re 19,43	E lavors resposéran malament e dura	los hòmens de [*] Israell. 20, Tit Capítol
2Re 20,2	-sa’n ab Siba fill de Bocrí. E	los hòmens [*] anàran-sa’n en Jerusalem
2Re 20,3	casa e féu-les guardar e féu-	los donar a manjar, e staguéran aquí a
2Re 20,4	fets vanir de así a III dies tots	los hòmens de Judà e tu sies present ací
2Re 20,5	ab ells. 5 E anà Massè per ajustar	los hòmens [*] que David li havia dit e
2Re 20,7	partí’s d’aquí, e anàran ab ell	los hòmens de Joab e de Theretí e de
2Re 20,8	és en Gabaon, Amaasà vench e axí-	los a carera. E lavors Joab vastia una
2Re 20,10	’ll per lo costat, e axíran-na	los budels, e morí, car lavors Amassà no
2Re 20,14	de Brocrí, 14 qui era pasat per	los trips d’Israell e era-se’n anat
2Re 20,14	anat dentrò a Abella. E Joab e tots	los hòmens forts d’Irreall 15 vanguéran
2Re 20,15	e sforçàran-sa que anderocàsan	los murs. 16 E una fembra fort sàvia de la
2Re 20,24	e feleteus. 24 E Auram, sobra	los traüts, e Josafat, fill de Achilius,
2Re 21,1	XVIII 1 E lavors fonch gran fam en	los dies de David e durà per III anys
2Re 21,1	la sua casa de sanch, cor ell aucís	los gabonites. 2 [*] e dix-los-ho.
2Re 21,2	aucís los gabonites. 2 [*] e dix-	los -ho. Emperò los gabonites no són dels
2Re 21,2	2 [*] e dix-los-ho. Emperò	los gabonites no són dels fills d’
2Re 21,2	qui romanguéran dells amorreus, car	los d’Israell havían jurat a ells que no
2Re 21,2	no’ls aucíurían, e Saül volch-	los auciura e los aucís quax qui ho fa per
2Re 21,2	e Saül volch-los auciura e	los aucís quax qui ho fa per amor dels
2Re 21,4	de nostre Senyor Déu? 4 E diguéran	los gabaýtes: –Nós no havem castió sobra
2Re 21,8	[*] e David. 8 E axí pres lo rey	los fills de Saül, los qualls havia
2Re 21,8	axí pres lo rey los fills de Saül,	los qualls havia anjanrats da Rafà filla
2Re 21,8	e Misàbech, e V fills de Marob [*],	los quals havia anjendrats a Adiell, fill
2Re 21,9	qui fo de Malechí. 9 E liurà-	los en les mans dels gabonites,
2Re 21,9	mans dels gabonites, crusicàran-	los en lo munt davant nostre Senyor. E

2Re 21,9	és, en la primera, con hom comensa	los ordis. 10 E Rafà, mara dels II, vastí
2Re 21,10	sobra ells, e no hy jaquia acostar	los aucells de dies ne les bèsties de
2Re 21,12	concopina de Saül. 12 E David pres	los ossos de Saül e de Jonatàs, fill seu,
2Re 21,12	e de Jonatàs, fill seu, e tolch-	los als hòmens de Jabès de Galaad, qui'ls
2Re 21,12	de la plaça de Betzan, en la qual	los havían panjats los falisteus com
2Re 21,12	en la qual los havían panjats	los falisteus com haguéran mort Saül en
2Re 21,14	totes aquelles coses que'l rey	los havia manadas. Aprés de açò fet,
2Re 21,15	tota la terra. 15 E faéran batalla	los falisteus ab los fills de Israell. E
2Re 21,15	E faéran batalla los falisteus ab	los fills de Israell. E David e los seus
2Re 21,15	ab los fills de Israell. E David e	los seus hòmens combatían los falisteus.
2Re 21,15	E David e los seus hòmens combatían	los falisteus. Dementre que David dafalia
2Re 21,17	aucís lo falisteu. E lavors juràran	los hòmens de David e diguéran: –Ja de
2Re 21,18	la sagona batalla fo en Gab contra	los falisteus, e lavors aucís Sobaray de
2Re 21,19	La terrça batalla fou en Gob contra	los falisteus, en la qual batalla aucís
2Re 22,5	de la mort me han anvironat,	los torents del diabla han tangut mi. 6
2Re 22,6	les de infern, han anvironat mi,	los liguams de la mort són vanguts davant
2Re 22,8	8 La terra sa comoch e tramolà,	los fonaments dels puigs sa són sacudits e
2Re 22,9	vorarà foch de la sua boqua e ensès	los carbons. 10 E anclinà los sell e
2Re 22,10	e ensès los carbons. 10 E anclinà	los sell e devellà e calsiguà sobra los
2Re 22,10	sells e devellà e calsiguà sobra	los seus peus. 11 E pujà sobra cherobín e
2Re 22,16	aquells [*]. 16 E són aparaguts	los scampaments de la mar, e los fonaments
2Re 22,16	los scampaments de la mar, e	los fonaments del setgle són revallats per
2Re 22,23	coses males davant ell. 23 Car tots	los juýs de aquell són stats davant mi, e
2Re 22,28	faràs sau lo poble [*] e humiliaràs	los hòmens ergullosos ab los teus vulls.
2Re 22,28	humiliaràs los hòmens ergullosos ab	los teus vulls. 29 Car tu, Senyor, ést
2Re 22,34	carera e acabada, 34 e fets aguals	los meus peus [*] [*]. 35 [*] 36 Tu,
2Re 22,37	ha multiplicat mi. 37 Tu axamplaràs	los meus anaments sots mi, e no dafalran
2Re 22,37	anaments sots mi, e no dafalran	los meus talons. 38 E ancalsaré los meus
2Re 22,38	los meus talons. 38 E ancalsaré	los meus anamichs e destruir-los-he e
2Re 22,38	los meus anamichs e destruir-	los -he e no me'n tornaré dentrò qu'
2Re 22,39	so que no's lévan, e jauran sots	los meus peus. 40 Tu has sinyt mi de
2Re 22,41	'm contràstan. 41 Tu m'has donats	los meus anamichs a la part mia, darera
2Re 22,41	qui m'han aïrat, e jo destróvir-	los -he. 42 Ells cridarán a nostre
2Re 22,43	o a brach de places [*] e trancar-	los -he e faré'n peses manudes. 44 Tu
2Re 22,48	dónes a mi vanjances e has gitats	los pobles sots mi. 49 [*] [*] d'aquells
2Re 23,4	lo sol ix al matí, sens nuus gita	los raigs, e axí com la pluja fa brotar la
2Re 23,6	brot. 6 Aquells, emperò, qui pàsan	los manaments de Déu, a manera d'espinas
2Re 23,7	terra hom ab les mans. 7 E si nangú	los volrà tocar, serà armat de ferro e de
2Re 23,8	tornades a no res.» 8 Aquests són	los noms dels hòmens forts de David: David
2Re 23,9	qui éran ab David com lo sprovàran	los falisteus e se ajustàran en la
2Re 23,10	en la batalla. 10 Car, com	los hòmens de Israell fóran pujats en
2Re 23,11	de Aggè, de Ararí, e ajustàran-sa	los falisteus en una stació e en un camp
2Re 23,11	e en un camp ple de lanties. E com	los falisteus haguéran fet fugir lo poble,
2Re 23,12	estech en lo mig del camp e sguardà	los falisteus e no'ls jaquí pasar al
2Re 23,18	la lansa sua contra CCC hòmens,	los quals aucís, e fou nomanat 19 pus
2Re 23,32	de Beromí; 32 Aliab de Salboní;	los fills de Jezè Jonatan e Maran; 33
2Re 24,1	e dix David a Joab: –Vé e nombra	los hòmens d'Israell e de Judà. 2 E dix
2Re 24,2	lla cavalaria: –Vé-te'n per tots	los trips d'Israell e de Dan entrò a
2Re 24,4	sobra aquella de Joab. E Joab e	los prínceps dels cavallés partíran-sa
2Re 24,13	la terra o III mesos ancalsaran tu	los teus anamichs, e tu fugiràs, o per

2Re 24,20	20 E Aurena guardà e vaé lo rey e	los seus servicials qui anàvan ab ell. 21
2Re 24,24	agradabla. Comprà David la era e	los bous, e costàran L sicles d'argent.
1Re 5,9	éran podridas de mal de morenes.	Los hòmens de Getum feren consell e féran
1Re 6,2	manera tornarem ella en son loch.	Los quals diguéran: –Si vós tramatets l'
1Re 6,15	e posàran-la sobra la gran pedra.	Los hòmens de Betzames ofariran holocausts
1Re 6,21	de Canachirion e diguéran a ells:	– Los falisteus han davallada l'archa [*].
1Re 13,16	ab ells éran en Gabaà de Benjamín.	Los falisteus éran vanguts en Maquinàs. 17
1Re 16,15	la volentat de nostre Senyor. 15	Los serfs diguéran a ell: –Vet que lo
1Re 17,53	entrò a Geth e dentrò a Acaron. 53	Los fills d'Israell sa'n tornàran com
2Re 11,23	22 [*] 23 Dix lo misatja a David:	– Los nostres anamichs sa esforçàran de
2Re 19,35	LXXX anys he viscut vuy, senyor.	Los meus senys d'uymés no han poder de
2Re 22,13	ayguas de lles nus dels sells. 13	Los carbons de foch són ansès per la gran
2Re 22,46	no conech servirà a mi. 45 [*] 46	Los fils de l'hom strany són scampats e
1Re 2,13	com hom coïa la carn e havia una	losa ab III arpions en sa mà 14 e matia
1Re 2,14	caldera o olla [*], e tot so que la	losa lavava, lo pravera ho prania a sos
1Re 13,21	e destrals éran rabevats e faÿan a	lossar tots dentrò a l'agulló. 22 E com
2Re 22,43	lla pols de lla terra e axí com a	loth o a brach de places [*] e trancar-
1Re 3,13	que sos fills éran malvats e ell no	·ls castiguà. 14 [*] 15 Donchs Samuel
1Re 30,8	–Encalsa'ls. Car sens dupta tu	·ls pendràs e amanaràs la presa qu'ells
2Re 5,23	nostra Senyor: –No hy puys ne	·ls isquas a carera, mas vés-los darera
2Re 21,2	Israell havían jurat a ells que no	·ls auciuàran, e Saül volch-los auciuà
2Re 21,12	als hòmens de Jabès de Galaad, qui	·ls havían amblats e lavats de la plaça de
2Re 22,39	qu'ells haja consumats. 39 Yo	·ls consumaré e'ls trancaré per so que
2Re 23,6	d'espinas seran arenquats, e no	·ls pendrà hom ne'ls lavarà de terra hom
2Re 23,6	arenquats, e no'ls pendrà hom ne	·ls lavarà de terra hom ab les mans. 7 E
2Re 23,12	camp e sguardà los falisteus e no	·ls jaquí pasar al pobla e aucís molts
1Re 9,22	Samuel pres Saül e son serf e manà	'ls là on davia manjar e féu-los loch en
1Re 11,7	molt, 7 e pres II bous e tranquà	'ls per pesas e tramès-na per tots los
1Re 12,8	entrà Jacob en Agipta, [*] e manà	'ls de Agipte e alogà'ls en aquest loch.
1Re 12,8	[*] e manà'ls de Agipte e alogà	'ls en aquest loch. 9 E ells oblidàran lo
1Re 30,8	E dix nostre Senyor a ell: –Encalsa	'ls . Car sens dupta tu'ls pendràs e
1Re 30,17	de Judà. 17 Levà's David e ancalsà	'ls del vespra de un dia entrò al vespra
2Re 11,25	tu matex e la tua host, e anega	'ls contra la ciutat e amonesta'ls que
2Re 11,25	'ls contra la ciutat e amonesta	'ls que lla andaròquan e la destrovèscan.”
2Re 12,31	31 E amenà-sa'n lo poble e ligà	'ls e ab cadenes e feres, e mès-na molts
2Re 21,17	en batalla, per so que no apachs la	luerna de Israell. 18 E la sagona batalla
2Re 22,29	teus vulls. 29 Car tu, Senyor, ést	luerna mia e tu, Senyor, inluminaràs les
1Re 3,3	enaxí qu'ell no podia vaer 3 la	lum de Déu anans qu'ell fos apagat. E
2Re 23,4	de nostre Senyor Déu, 4 axí com la	lum en l'alba o com lo sol ix al matí,
2Re 7,19	de la casa del teu servicial per	luny , car questa és la lig de Adam, Senyor
1Re 1,19	tornàran-sa'n e vanguéran en	lur casa, en Ramacha. Donchs Alquenà jach
1Re 2,19	sacrificar soblemnial sacrifici e	lur vot. 20 E Elí adonchs banay Alcanà e a
1Re 2,20	Donchs ells sa'n tornàran en	lur casa. 21 E nostra Senyor vasisà Anna,
1Re 2,25	per aquell? Éls no oýran la veu de	lur para, perquè nostre Senyor volch
1Re 4,2	venguéran en Afet 2 e ordonaren	lur host contra lo poble d'Israell. E com
1Re 5,2	e asiguéran aquella prop de Dagon,	lur déu. 3 E com los hòmens de Assot se
1Re 5,3	en l'altra dia, veus que Dagon,	lur déus, jaÿa enclín en terra, davant l'
1Re 6,17	ratéran a nostra Senyor per	lur pacat: Azot hi donà una semblança [*];
1Re 8,9	ho fan a tu. 9 Donchs, tu ou ara	lur veu, emperò digues anans a ells la
1Re 8,22	Senyor dix a Samuel: –Oges la	lur veu e stablex rey sobra éls. E Samuel

1Re 9,16	yo he raguadat lo meu poble, e lo	lur crit és vangut a mi. 17 Con Samuel
1Re 10,27	samblant que no oýs nanguna cosa de	lur murmurament. 1Re 11, Tit Capítol XI 1 E
1Re 12,9	loch. 9 E ells oblidàran lo Senyor,	lur Déu, los quals liurà en la mà [*] dels
1Re 13,6	loch stret, ells haguéran por, car	lur poble era fort turmentat, per què ells
1Re 14,15	[*] sa esbalaýran, e tota la	lur host fou torbada [*]. E açò fou axí
1Re 15,21	e asò han fet per sacrificar a	lur Déu en Galgala. 22 Samuel dix:
1Re 15,24	He tamut lo pobla, he obaýt la	lur veu. 25 Mes yo't prech [*] que yo
1Re 17,1	XVII 1 E los falisteus ajustàran	lur host per combatra e vanguéran en
1Re 17,2	en la val de Terebinti e andresàran	lur host e vanguéran contra los falisteus.
1Re 18,30	en batalla, e en lo comensament de	lur axida David fehia sos fets pus
1Re 31,9	e tramatéran per tota la terra	lur , engir e antorn, que fésan a saber en
2Re 10,3	prínceps dels fills de Amon a Amon,	lur senyor: –Cuydas-ta que David haja
2Re 10,16	de la cavalaria de Addàser, fo	lur príncep e lur major. 17 E com David
2Re 10,16	de Addàser, fo lur príncep e	lur major. 17 E com David sabé aquestes
2Re 20,2	-sa'n en Jerusalem ab David,	lur rey e lur senyor. 3 E com lo rey fon
2Re 20,2	'n en Jerusalem ab David, lur rey e	lur senyor. 3 E com lo rey fon vangut en
1Re 5,9	del major entrò al manor, enaxí que	lurs anques éran podridas de mal de
1Re 5,12	farits en la pus sacreta part de	lurs natges de mal de morenes. E lo crit e
1Re 8,15	vostres blats e les rendes de	lurs vinyes, per so qu'ell do delma a sos
1Re 13,5	la mar. Ells se n'anàran e ficàran	lurs tendes en Macinàs, devers orient, de
1Re 14,46	on los falisteus se n'anàran en	lurs lochs. 47 Com lo regna de Saül fou
1Re 17,1	és en la terra de Judà, e fichàran	lurs tendes entra Sochot e Azecà, en les
1Re 28,4	falisteus e vanguéran e posàran les	lurs tendes en Suiram. Emperò Saül ajustà
1Re 30,22	ab nós. Mes basta que los donem	lurs mullers e lurs fills, e com ho hauran
1Re 30,22	basta que los donem lurs mullers e	lurs fills, e com ho hauran rabut, vàjan-
2Re 2,12	Isbòsech, fill de Saül, e posàran	lurs tendes en Gabeon. 13 E lavors Joab,
2Re 20,22	la ciutat e anàran-sa'n en les	lurs tendes. E Joab tornà-sa'n en
2Re 22,46	strany són scampats e són tirats en	lurs traballs. 47 Viva nostra Senyor e
2Re 23,17	qui són anats e beuré lo parill de	lurs ànimes? E no'l volch beura. E asò
2Re 3,29	e decoriment de sament (ço és, en	luxúria), e no dafalegua de la sua casa
2Re 24,9	[*] e atrobàran d'aquells de Judà	LXM axí matex hòmens forts d'armes. 10
1Re 6,19	vista de la sua archa, entrò a	LXX hòmens armats e LM hòmens de migan
2Re 24,15	qui stàvan de Dan entrò a Bersabe	LXXM hòmens. 16 E com l'àngel de nostre
2Re 19,32	era fort vell, car era en adat de	LXXX anys, e aquell havia donada molta
2Re 19,35	yo puig ab lo rey en Jerusalem? 35	LXXX anys he viscut vuy, senyor. Los meus
2Re 24,9	e atrobàran que en Israell havia	LXXXM homes forts d'armas [*] e atrobàran
1Re 2,1	los meus anamichs, per so com jo	·m són alegrada ab la mia salut. 2 No és
1Re 9,18	a Samuel [*] e dix: –Prech-ta que	·m mostres la casa del vaent. 19 Dix
1Re 10,8	pacificables. Per VII dies tu	·m spararàs [*], e que yo mostra a tu qual
1Re 14,24	pa dentrò al vespra, fins jo	·m sia'n vanjat dels anamichs meus.
1Re 15,11	vench a Samuel e dix a ell: 11 –Yo	·m panet a mi yo he stablit Saül rey, car
1Re 19,17	[*]: –Per ço com él parlà a mi e	·m dix: “Lexa-me'n anar, si no, jo t'
1Re 21,3	[*]. 3 Así, donchs, prech-ta que	·m dons ara alguna cosa o V pans o so que
1Re 27,1	desesper de mi e digua e fos que no	·m serch vuymés en tota la terra de
1Re 28,16	Senyor s'és pertit de tu, què	·m demanes, e si ha anat al teu anvajós?
1Re 30,15	'm per Déu que no m'aucies ne	·m liuras en les mans de mon senyor, e
2Re 2,22	Abner: –Pertex-ta de mi, no	·m vulles ancalsar, sinó covendrà a fer
2Re 3,8	David, e tu has raquest vuy mi, que	·m rapraseses per la fembra? 9 Asò faça
2Re 3,21	ab ell. 21 E dix a David Abner: –Jo	·m lavaré per so que ajust tot Israel a
2Re 4,10	mort era Saül, qui's cuydava que	·m portàs bon misatge, maté-lo en

2Re 13,12	mi! 12 Dix Tamar: –Jermà meu, no	·m vulles forsar, car lo que tu vols fer,
2Re 13,16	mi, que ço que ja has fet. Per què	·m gitas de la casa ne'm menas tan mal?
2Re 13,16	fet. Per què'm gitas de la casa ne	·m menas tan mal? Amon anch no la volch
2Re 13,25	David dix a Absalon: –Fill meu, no	·m vulles pragar que anem tots, car gran
2Re 19,35	o dolç o amargós, o yo vuymés no	·m puch dalitar en manjar ne en beura, ne
2Re 19,36	iré més anllà de Jordà ab tu. No	·m fa fratura vuymés, Senyor, aquest
2Re 19,36	vuymés, Senyor, aquest guardó que	·m vols donar. 37 Mas prech-ta, senyor,
2Re 22,40	encorbaràs sots mi aquells que	·m contràstan. 41 Tu m'has donats los
2Re 22,49	sots mi. 49 [*] [*] d'aquells qui	·m contràstan. Tu daliuraràs mi de l'hom
2Re 23,15	e dix: –Si hich havia nangú qui	·m donàs a beura da l'aygua de lla
2Re 23,17	17 e dix: –Prech nostre Senyor que	·m perdó, car jo no faré aquesta cosa. E,
1Re 10,15	15 Dix-li l'oncle: –Mostra	'm lo que Samuel t'ha dit. 16 E Saül dix
1Re 14,41	mi o sobra Jonetàs, mon fill, dóna	'm vuy demostrança. O si aquest paccat és
1Re 17,32	falisteu. Yo són ton serf e iré	'm combatra contra ell e auciué'l. 33
1Re 20,5	lo rey a la taulla. Donchs, lexa	'm anar per so que m'amach en lo cam
1Re 27,5	yo atrobava gràcia davant tu, dóna	'm loch en una de les ciutats de la regió
1Re 28,11	vols que sucita? Dix Saül: –Susita	'm Samuel. 12 E com la fembra hach vist
1Re 28,13	lo rey a ella: –No hajas paor. Di	'm què has vist. Dix la fembra a Saül:
1Re 30,13	de un amalechita. Lo senyor ha	'm jaquit per ço com l'altra dia ma
1Re 30,15	companya? E ell respòs e dix: –Jura	'm per Déu que no m'aucies ne'm liuras
2Re 1,7	7 e Saül regirà's e vaé mi e apalà	'm e, com yo li haguí respost, 8 dix-ma:
2Re 12,1	David, e dix Natan a David: –Jutja	'm açò que jo't diré: Dos hòmens havia en
1Re 1,15	15 Anna li respòs e li dix: –Axí	m'ajut Déu, que no és pas axí com vós vos
1Re 3,5	a Elí e li dix: –Vet mi así, cor tu	m'has apallat. Elí dix: –Yo no he tu
1Re 3,6	Elí: –Vet que yo són vangut perquè	m'has apellat. Elí respòs: –[*] Yo no t'
1Re 3,17	a tu parlada. Yo't prech que tu no	m'ho salles per nanguna cosa. Déu farà a
1Re 15,16	[*] anit. E Saül li dix: –Digues-	m'ho. 17 Samuel li dix: –Donchs, ¿no
1Re 15,20	e són anat en la carera per la qual	m'ha ell tramès e he amenat Gag, lo rey
1Re 16,2	yo iré? Car Saül ho oyrà e ocir-	m'ha. E nostre Senyor li dix: –Tu pendràs
1Re 19,17	17 E Saül dix a Michol: –Per què	m'has tu scarnit e has lextat anar mon
1Re 20,2	cosa gran ne pocha qu'ell no	m'ho digua. [*] 3 E altra vaguada [*] dix
1Re 20,5	Donchs, lexa'm anar per so que	m'amach en lo cam entrò al vespra del III
1Re 20,10	a saber. 10 E dix David [*]: –Qui	m'ho dirà [*]? 11 Dix Jonatàs [*]: –Vina
1Re 21,2	hom ab tu? 2 Dix David [*]: –Lo rey	m'ho manà, que nangú no sabés per què él
1Re 28,15	15 E dix Samuel a Saül: –Per què	m'has treballat [*]? Dix Saül: –Per ço t'
1Re 28,15	mi, e Déus se és partit de mi e no	m'ha volgut retra resposta. [*] E yo he
1Re 30,15	e dix: –Jura'm per Déu que no	m'aucies ne'm liuras en les mans de mon
2Re 2,7	que lo nostro senyor Saül sia mort,	m'ha untat la casa de Judà que sia rey d'
2Re 3,13	Michol, filla de Saül. E si tu la	m'amenas, tu vauràs la mia cara. 14 E
2Re 4,10	de tot trabal! 10 Car aquell qui	m'adux misatga que mort era Saül, qui's
2Re 7,18	la mia casa e qui són yo, que tu	m'has amenat e aportat tro así? 19 Mas
2Re 13,6	que vingua [*] Tamar per ço que	m'aparel de manjar de la sua mà. 7 E
2Re 13,10	manjar en la cambra, e aquí donar-	m'has a manjar. E pres Tamar les farines
2Re 19,22	Dix David al fill de Servià: –Què	m'ha a fer a mi [*]? [*] Per sert, vuy no
2Re 19,26-27	aparallar a mi l'asa, [*] e asò	m'scusa que no aní ab tu, senyor, rey.
2Re 22,18	molt podarosos, d'aquells qui	m'han aïrat, car éran pus forts que mi.
2Re 22,41	mi aquells que'm contràstan. 41 Tu	m'has donats los meus anamichs a la part
2Re 22,41	a la part mia, darera cells qui	m'han aïrat, e jo destróvir-los-he.
2Re 24,13	per ço que ho digue en aquell qui	m'hic ha tramès. 14 E dix David a Gad
2Re 24,14	David a Gad proffeta: –Gran treball	m'és de cada part. Més me val que jo

1Re 13,2	en Macinàs, en lo munt de Bechel, e	M éran ab Jonatàs en Gabeot, qui és del
1Re 18,13	ell de si e féu-lo conestabla de	M hòmens. Ell anava e vania davant lo
1Re 21,11	cors e no deyan: “Saül n’ha morts	M , e David, XM”?
1Re 29,2	falisteus anàvan da C en C e de	M en M. Emperò David e los seus hòmens
1Re 29,2	anàvan da C en C e de M en	M . Emperò David e los seus hòmens éran en
1Re 29,5	qual [*] deyan: “Saül n’ha morts	M , e David, XM”?
2Re 10,6	e de Roob e de Sobà XXM hòmens, e	M hòmens a caval haguéran del regne de
2Re 19,17	de Judà e axí a carera al rey 17 ab	M hòmens de Benjamí e Sibà, sarvacial de
1Re 1,8	Alcanà, son marit: –Anna, digues-	ma per què plores ne per què no menges ne
1Re 1,16	he parlat tro ara per multitud de	ma dolor e de mon plor. 17 Lavors Elí dix
1Re 2,16	E ell deya: «No sarà axí, ans	ma ’n donaràs ara o yo me’n pandré per
1Re 2,35	qual farà sasons mon cor e sasons	ma ànima, e yo adificaré a ell fael casa,
1Re 2,36	él que digua: “Yo us prech que vós	ma reebats a una part, axí com un pravera
1Re 12,2	ab vós. E yo he stat e conversat de	ma joventut ab vós entrò en aquest dia de
1Re 12,3	present de retra comta. 3 Diguats-	ma devant nostra Senyor Déu [*] lo rey lo
1Re 12,23	ell faria de vós son poble. 23 Déu	ma quart que yo no fasa tan gran paccat,
1Re 15,16	Lavors dix Samuel a Saül: –Sofir-	ma , e yo mostraré a tu quals coses nostra
1Re 17,37	mi de la mà del leó e de l’ós, él	ma deliurarà de la mà de aquest felisteu.
1Re 20,6	para demana mi, diràs axí: “David	ma pragà que’l lexàs anar cuytosament en
1Re 20,12	la santència de mon para, e si ell	ma diu res de bé de tu, yo, aytantost, t’
1Re 20,28	28 Respòs Jonatàs [*]: –Fort	ma praguà que’l jaquis anar en la sua
1Re 20,31	tramit-hi ara e amena’l-	ma , car fill és de mort. 32 Respòs Jonatàs
1Re 21,2	manà, que nangú no sabés per què él	ma tramès, ne null hom no sàpia [*] que
1Re 21,3	cosa o V pans o so que’t trobs	ma vulles donar. 4 Al pravera respòs: –No
1Re 21,8	mies armas, car la paraula del rey	ma fajà fort cuytar. 9 Dix-li lo
1Re 21,9	ha sinó aquell. [*] –[*] Da’l-	ma . 10 E axí lavà’s David e fugí [*] e
1Re 27,1	cauré en les mans de Saül. Més	ma val que fuga e que sia salvat en la
1Re 28,7	als seus servacials: –Sarcats-	ma una fembra qui haja sparit fitònich
1Re 30,13	’m jaquit per ço com l’altra dia	ma comansà a vanir la malaltia, 14 e nós
1Re 31,4	lo teu coltell del foura e auciu-	ma , car per vantura vandrián aquests
1Re 31,4	aquests falisteus [*] e auciu-	ma [*]. E lo seu scuder no volch fer açò
2Re 1,8	riant, e com yo li haguí respost, 8 dix-	ma : »–Qui ést, tu? »E yo diguí: »–Hom
2Re 1,9	diguí: »–Hom melechita. 9 »E dix-	ma Saül: »–Stà sobra mi e ociu-
2Re 1,9	-ma Saül: »–Stà sobra mi e ociu-	ma , car fort sofir gran pena e encara só
2Re 3,14	fill Saül, e dix-li: –Rit-	ma la mia muller Michol, la qual yo esposí
2Re 3,39	aquests hòmens fills de Servià fort	ma són durs e braus. Nostre Senyor
2Re 4,10	maté-lo en Sicalech per ço com	ma vania a fer que lli donàs loguer per la
2Re 11,6	misatges a Joab dient: «Tramit-	ma Ories ethey.» E Joab aytantost tramès-
2Re 11,11	so que manuch e begua e dorma ab	ma muller? Per la salut tua [*] yo no faré
2Re 12,22	perquè nostre Senyor lo gorís e’l	ma donàs. 23 Ara que és mort, per què
2Re 13,16	Tamar: –Ara com me has haüda	ma vols mal. Car molt major scarn és ço
2Re 24,22	[*]: –[*] lo senyor meu rey e don-	ma so que’s vulla ne le plàcia. E Aurena
1Re 18,7	7 e [*] deyan: –Saül n’ha morts	M ^a , e David, XM. 8 Ladonchs Saül fon molt
1Re 18,8	n’han donats XM e a mi no, sinó	M ^a ! Donchs, qual cosa dafal a ell sinó sol
1Re 2,13	havia una losa ab III arpions en sa	mà 14 e matia aquella en sa sitra o
1Re 4,3	de nós, per ço que saul a nós de la	mà de nostres anamichs. 4 Donchs
1Re 4,8	farem? Qual guardarà a nós de la	mà de aquests déu molt alt? Aquest és lo
1Re 5,6	dentrò en aquest dia de vuy. 6 La	mà de nostro Senyor sa agreujà sobra los
1Re 5,7	déu d’Israel ab nós, car la sua	mà és dura sobra nós e sobra Degon, nostre
1Re 5,9	9 E com ells la sa’n portàvan, la	mà de nostre Senyor era feta de gran

1Re 5,12	nós de mort [*]! 12 [*] Car la	mà de nostra Senyor era molt agreujada
1Re 6,3	serets curats e sabrets per què la	mà de Déu no's pertex de vós. 4 Diguéran:
1Re 6,5	si per ventura ell aleugarà sa	mà da vós [*]. 6 E guardats no anduresca
1Re 7,13	tèrmens del poble d'Israell. La	mà de nostra Senyor fo desobra los
1Re 7,14	deliurà lo poble d'Israell de la	mà dels falisteus. E pau era enfra los
1Re 9,16	d'Israell, e ell lo salvarà de la	mà dels falisteus, car yo he raguardat lo
1Re 10,1	e tu deliuraràs lo poble de la	mà dells anamichs [*]. E açò serà lo
1Re 10,7	so que tu atrobaràs en ta	mà , car nostra Senyor és e serà ab tu. 8
1Re 10,18	de les mans de aquells e de la	mà de tots los reys qui us turmentàvan.”
1Re 11,7	los termas dels fills d'Iraell per	mà de sos misatgers, qui deyan: –Si n'hi
1Re 12,9	lur Déu, los quals liurà en la	mà [*] dels falisteus e en la mà del rey
1Re 12,9	en la mà [*] dels falisteus e en la	mà del rey de Moab [*]. 10 E après cridàs
1Re 12,11	e Samuel. E ell deliurà vós de la	mà de vostres anamichs [*] fins que
1Re 14,19	[*] Saül al pravera: –Tira ta	mà a tu. 20 Donch Saül cridà e tot lo
1Re 16,2	un vadell de ton bastiar en ta	mà e diràs: “Yo són vangut sacrificar a
1Re 16,20	un cabrit [*] e tramès-ho per la	mà de David, son fill, a Saül. 21 E David
1Re 17,37	Senyor, qui deliurà mi de la	mà del leó e de l'ós, él ma deliurarà de
1Re 17,37	e de l'ós, él ma deliurarà de la	mà de aquest felisteu. Saül dix [*]: –Vé,
1Re 17,40	ab si [*], e pres sa fona en sa	mà e anà contra lo falisteu. 41 E lo
1Re 17,49	axí a ell a carera [*], 49 e mès sa	mà en la sportella e pres una pedra e mès
1Re 17,50	so com David no tania spasa en la	mà , 51 ell corech e stech sopra lo
1Re 18,21	li sia en escàndel e per so que lla	mà dels falisteus sia sopra ell.» [*] 22
1Re 19,9	casa. E Saül tania una lança en sa	mà , e David rotejava davant ell. 10 E ell
1Re 28,17	a tu axí com ha parlat en la mia	mà , e tolrà't lo regne e donar-l'ha a
2Re 3,12	fé ab mi amistança, e serà la mia	mà ab tu, e jo ratornaré a tu tot Israell.
2Re 3,18	Senyor parlà a David e dix: “En la	mà del servencial meu David salvaré lo meu
2Re 3,18	lo meu poble d'Israell de lla	mà de tots los falisteus.” 19 E Abner
2Re 4,11	aquell e la sanch de aquell de la	mà vostra e tolré vosaltres de la terra?
2Re 6,6	en la era de Nacó, Ozà estès sa	mà en la arqua de Déu e tench-la, car
2Re 8,1	e pres David fre de traüt de la	mà dels falisteus. 2 E farí Moab e masurà
2Re 8,10	Tou era anamich de Adàser. E en la	mà de aquell era la vaxella de argent [*]
2Re 12,7	sobra Israell e deliurí't de la	mà de Saül, 8 et doní la casa de ton
2Re 13,6	que m'aparel de manjar de la sua	mà . 7 E levors David tramès Tamar a la
2Re 20,9	ta saul, frare meu. E posà-li la	mà en la barba quax qui'l vol basar. 10 E
2Re 21,20	un hom que havia VI dits en cascuna	mà e en cascun peu, e éran XXIII enfre
2Re 23,21	qui éran ab ell e tania en la sua	mà una lança. E axí com ell fou davallat a
2Re 23,21	una vergua, trasch la lança de la	mà de l'agepcià per força e aucís-lo ab
2Re 24,16	de nostre Senyor hach stesa la	mà per so que destróvis Jerusalem, nostre
2Re 24,16	ara! No stenas d'aquí avant la tua	mà ! E emperò l'àngel de nostre Senyor Déu
2Re 24,17	fet. Plàcia't, Senyor, que lla tua	mà que's gir contra la casa del meu para.
2Re 10,6	a caval haguéran del regne de	Maasà , e del rey Istob XIIM hòmens d'
2Re 10,8	e Sirus de Soboà e Roob e Istob e	Maasà éran en lo camp. 9 Com vaé Joab que
2Re 3,3	Carmel; e lo terç, Asalon, fill de	Machà , qui fon filla de Tolomay, rey de
1Re 13,23	dels falisteus axí per pasar en	Machimàs , on éran los fills d'Israell.
1Re 13,11	los falisteus s'éran ajustats en	Machinàs , 12 dixí: “Ara vandran los
1Re 14,5	escul axia'n vers aguilló, contra	Machinàs , e l'altra, a migjorn [*]. 6
2Re 9,4	és? Aquell respòs: –En la casa de	Machir , fill de Daniel, és, en Lodobar. 5
1Re 13,2	IIIM hòmens e havían ab ell IIM en	Macinàs , en lo munt de Bechel, e M éran ab
1Re 13,5	n'anàran e ficàran lurs tendes en	Macinàs , devers orient, de prop Batavent.
1Re 8,16	e vostres serventes e vostres [*]	macips e vostres àsens e matrà-los en sa

2Re 22,31	Lo nostre Senyor Déu és sens tota	màculla . La paraulla de nostre Senyor és
2Re 10,16	a lla batalla, e Saboach, qui era	maestra de la cavalaria de Addàser, fo lur
2Re 5,11	és apallat sedra), e tramès-li	maestres de fusta e de pedres e de parets,
2Re 9,12	com un dels fills del rey. 12 Havia	Mafibòsech un fill patit que havia nom
1Re 17,20	[*] e vench al loch que ha nom	Magala , e la host qui era axida defora les
2Re 22,51	les gents e cantaré al teu nom, 51	magnificant e faent gran les saluts del
1Re 14,2	encontrada [*] de Gabaà, desots un	magraner qui era en lo camp. E havia ab
1Re 5,9	sobra cascuna ciutat, [*] del	major entrò al manor, enaxí que lurs
1Re 18,17	dix a David: –Vet así Merob, la	major filla mia. Jo donaré aquella a tu
2Re 8,18	fills de David éran praveres e en	major dignitat posats que tots los altres.
2Re 10,16	de Addàser, fo lur príncep e lur	major . 17 E com David sabé aquestes coses,
2Re 11,16	en aquell loch on sabia que hauria	major batalla e là on hauria pus forts
2Re 13,14	volch star que no la forçàs, e hach	major força que ella e jach ab ella. 15
2Re 13,15	com Amon hach jagut ab ella,	major fou l'oy que lli hach de despuys
2Re 13,16	me has haüda ma vols mal. Car molt	major scarn és ço que ara vols fer a mi,
2Re 13,27	quax fill de rey no'l podia fer	major . 28 Absalon féu manament a sos
2Re 19,43	Judà e dix-los: –X parts són yo	major que vosaltres ab lo rey, e yo són
2Re 20,6	6 E dix David a Abisay: –Donchs,	major treball e major aflicció nos darà
2Re 20,6	a Abisay: –Donchs, major treball e	major aflicció nos darà Ciba fill de Bocrí
1Re 29,2	era en Jazarael. 2 Els vargés e els	majorals dels falisteus anàvan da C en C e
1Re 29,6	Mas no plau als prínceps ne als	majorals que vengues ab nós. 7 Torna-ta
1Re 29,7	e no agreujaràs los prínceps ne los	majorals dels falisteus. 8 E dix David a
1Re 15,22	e sacrificis, com no l'obaescha	majorment a la sua veu? Car obadiència és
1Re 18,5	e ell plaÿa molt a tot lo poble, e	majorment a servecials de Saül. 6 Mas, com
1Re 21,4	infants són [*] nèdeus e purs [*],	majorment de fembres, ménjan-na. 5
1Re 30,2	totes, de les manors entrò a les	majors . Emperò no havían nangú mort,
1Re 2,13	dels praveres, ans faían molt de	mal en lo setgle e a lo poble. E com algú
1Re 5,9	que lurs anques éran podridas de	mal de morenes. Los hòmens de Getum feren
1Re 5,12	pus sacreta part de lurs natges de	mal de morenes. E lo crit e l'odulament
1Re 6,9	ell ha fet contra nós aquest gran	mal . E si ella no sa'n va per aquella,
1Re 6,9	qu'ella no ha fet a nós nangun	mal [*]. 10 Doncs ells ho féran en la
1Re 12,19	nós no muyram, car havem ajustat	mal a tots los nostres paccats, com nós
1Re 14,45	sàpia qu'ell no haurà vuy nangun	mal , car ell ha obrat uy ab Déu. Donchs lo
1Re 15,19	ans t'ést tornat a presa e has	mal fet devant nostre Senyor? 20 E Saül
1Re 27,12	E craech Achís a David e dix: –Molt	mal ha fet contra lo poble seu de Israell,
1Re 28,10	car per sert no vandrà nangun	mal a tu per aquesta cosa. 11 Dix la
1Re 28,12	per què has fet fer a mi tan gran	mal ? Car tu ést Saül! 13 E dix lo rey a
1Re 29,3	E yo no he trobat en ell nangun	mal del dia ensà que fusch [*] entrò
2Re 3,28	–Mundo són jo [*], car yo no mir	mal . 29 E vengua sobra lo cap de Joab e
2Re 3,39	Senyor raguardon aquell qui fa	mal sasons sa malícia! 4, Tit Capítol IV 1
2Re 4,11	han mort un hom que no maria	mal en res e dormia sobra son lit. Doncs,
2Re 12,11	e scomouré sobra la tua casa	mal e tolré a tu les tues mullers e dar-
2Re 13,16	–Ara com me has haüda ma vols	mal . Car molt major scarn és ço que ara
2Re 13,16	m gitas de la casa ne'm menas tan	mal ? Amon anch no la volch escoltar, 17
2Re 19,6	6 Car tu ames aquells qui't vòlan	mal e vols mal a aquells qui t'àman. E
2Re 19,6	aquells qui't vòlan mal e vols	mal a aquells qui t'àman. E vuy has
2Re 19,7	anam, pijor ta sarà que tot quant	mal ne quant treball nangun temps has haüt
1Re 27,8	[*] a Getzurí e a Geterí e als	malacites . Car aquests en pau e saguratat
1Re 17,43	tu vengues contra mi ab bastó? E	malai a David [*]. 44 E dix a David: –Vina
2Re 4,4	havia haüt un fill qui era díbil e	malalt en los peus, car no havia sinó V

1Re 2,5	e aquella que havia molts fills fo	malalta . 6 Nostra Senyor dóna mort e vida,
1Re 30,13	l'altra dia ma comansà a vanir la	malaltia , 14 e nós som anats vers la
1Re 31,3	-lo e nafràran-lo molt	malament . 4 E dix Saül al seu scuder:
2Re 19,43	lo meu rey? E lavors resposéran	malament e dura los hòmens de [*] Israell.
1Re 1,15	ho pensats, car jo són fembra trob	malaurada e yo no he bagut vuy vi ne
2Re 13,2	-la fort, tant, que per ella fo	malaut , e per ço que era encara verge no
2Re 13,5	lo teu lit e fé aparàs que sies	malaut , e com ton para ta vendrà a
2Re 19,21	-Donchs, no morà Semeý per so com	malayí e blasfamà lo untat de nostre
1Re 31,2	fills, e ociéran Jonatàs e Minadab e	Malchisue , los quals éran fills de Saül. 3
2Re 1,1	e tornà de la mort que havia feta a	Malech , e stech II dies en Sichalech 2 e
2Re 21,8	Adiell, fill de Barzalay, qui fo de	Malechí . 9 E liurà-los en les mans dels
2Re 22,22	Senyor, e no he fet nangunes coses	males davant ell. 23 Car tots los juýs de
1Re 12,25	en vós. 25 E si vós persaverats en	malesa , vós e vostra rey parirets ensemps.
1Re 14,24	E [*] Saül conjurà lo poble, dix:	- Maleýt sia aquell homa que menjarà pa
1Re 20,7	sàpies que complida és la sua	malícia . 8 Fé, doncs misericòrdia en mi,
2Re 3,39	aquell qui fa mal sagona sa	malícia! 4, Tit Capítol IV 1 E Isbòsech,
1Re 16,14	Senyor se partí de Saül, e lo	maligna esparit lo començà a turmentar e
1Re 16,15	serfs diguéran a ell: -Vet que lo	maligna sparit ta turmenta. 16 Mana a tos
1Re 16,16	sonar rauta davant tu, que, com lo	maligna sparit ta turmentarà, que ell
1Re 16,23	mi [*]. 23 Donchs, com l'esparit	maligna de nostre Senyor turmentava Saül,
1Re 18,10	10 Aprés, a l'altra dia, lo	maligna sparit envahí Saül, enaxí qu'ell
1Re 19,9	anaxí que fugíran [*]. 9 E lo	maligna sparit entrà en Saül, lo qual saýa
1Re 16,23	e levors sa pertia d'él lo	maligne sparit. 1Re 17, Tit Capítol XVII 1
1Re 20,13	fas a saber. 13 [*] Si, emperò, la	malísia de mon para sarà contre tu, jo hu
2Re 5,9	e antorn d'ela e dins e comansà en	Malorir e féu aquí grans bastiments e
1Re 12,17	vós sabrets que vós havets grans	mals devant nostre Senyor, car vós havets
1Re 30,22	lo pacificablament. 22 E dix un hom	malvat e desestruch qui era dells
2Re 22,49	Tu daliuraràs mi de l'hom	malvat . 50 E per açò, Senyor, yo confasaré
1Re 2,12	12 Mas los fills da Elí éran	malvats e no conaxían pas nostro Senyor 13
1Re 3,13	so com ell sabia que sos fills éran	malvats e ell no'ls castiguà. 14 [*] 15
2Re 4,11	feta. 11 Cant més ara, com hòmens	malvats e desestruchs han mort un hom que
1Re 7,9	9 Ladonchs pres Samuel un anyel qui	mamava e ofarí aquell antregua e sacrificà
2Re 13,28	pahor, que jo són Absalon, qui	man asò. [*] 29 E axí hu faéran los
1Re 12,14	de nostra Senyor, vós e lo rey qui	mana sobra vós [*]. 15 [*] e si anesprits
1Re 16,16	lo maligna sparit ta turmenta. 16	Mana a tos serfs [*] que sèrquan un home
1Re 9,22	22 Samuel pres Saül e son serf e	manà 'ls là on davia manjar e féu-los
1Re 12,8	manera entrà Jacob en Agipta, [*] e	manà 'ls de Agipte e alogà'ls en aquest
1Re 15,4	e oveles e àsans." 4 Donchs Saül ho	manà al poble, e comtà ells axí com hom
1Re 16,9	No ha aquest alet [*]. 9 E Ysaý li	manà Saman, del qual ell dix: -Encara
1Re 17,49	una pedra e mès-la en la fona e	manà tot antorn e farí lo falisteu en lo
1Re 17,57	mort lo falisteu, Abner lo pres e	manà-lo davant Saül. E David tenia en
1Re 18,22	sia sobra ell.» [*] 22 Saül	manà a sos serfs [*]: -Deýts a David menys
1Re 21,2	tu? 2 Dix David [*]: -Lo rey m'ho	manà , que nangú no sabés per què él ma
1Re 30,18	e portà-sa-n'ho tot. E	manà-se'n ses II mullers 19 [*] e totes
2Re 2,8	pres Isbòsech, fill de Saül, e	manà 'l per tots los castells e per tots
2Re 4,12	vosaltres de la terra? 12 E lavòs	manà David als seus servicials que'ls
2Re 22,20	nostre Senyor fo fermatat mia. 20 E	manà mi en gran amplea e ha deliurat mi,
2Re 1,18	e sobra Jonatàs fill de Saül. 18	Manà David a tots los hòmens de Judà que
1Re 30,3	e filles e les mullers sa n'havían	manadas catius, 4 confortà's David ab
2Re 21,14	coses que'll rey los havia	manadas . Aprés de açò fet, nostra Senyor

1Re 30,2	-la cremada 2 e havían-sa'n	manades les fembres catives totes, de les
1Re 30,5	los dafalíran. 5 Havían-sa'n	manades II mullers de David catives [*]. 6
1Re 15,24	peccat, per ço com he traspasat lo	manament de Déu e les paraules tuas. He
2Re 13,28	'l podia fer major. 28 Absalon féu	manament a sos servacials e dix-los:
2Re 24,19	gebuseu. 19 E pujà David sagons lo	manament de nostre Senyor Déu que Gad li
1Re 13,13	car tu no has guardats los	manaments del Senyor, ton Déu, los quals
1Re 13,14	per so com tu no has guardats los	manaments de nostre Senyor. 15 Donchs
2Re 22,23	aquell són stats davant mi, e ells	manaments d'él no he moguts de mi matex.
2Re 23,6	6 Aquells, emperò, qui pàsan los	manaments de Déu, a manera d'espinas
1Re 8,11	-[*] Ell pandrà vostres fills, e	manaran sas caretas, e fer-n'ha sos
2Re 9,5	lavors tramès lo rey David a ell, e	manàran-lo-hy [*]. 6 [*] E dix David:
1Re 13,14	sagons son cor e nostra Senyor ha	manat a ell que sia príncep sobra son
1Re 16,4	féu axí com nostre Senyor li havia	manat , e vench en Batlem, e los vels de la
1Re 30,21	pogut saguir David, qui los havia	manat que romanguésan en lo torent de
2Re 5,25	axí com nostre Senyor Déu li hach	manat e ancalsà los falisteus de Gàbaa
2Re 9,11	al rey: -Senyor, axí com tu has	manat a mi, axí ho faré, e Mifibòsech
1Re 13,13	Senyor, ton Déu, los quals ell ha	manats a tu. Car, si tu no haguesas asò
1Re 30,6	de cascú per so que se n'havían	manats fills e filles. Confortà's David
2Re 22,8	dels puigs sa són sacudits e	manats e trancats, car Déu és anfalonits
1Re 16,17	mi un home que son rauta o viula e	manau-lo . 18 Respòs un de sos serfs e
1Re 27,11	gaquia a vida fembra ne home, ne'n	manava nangun en Jech, car «per ventura
1Re 30,2	nangú mort, emperò anàvan-sa'n e	manàvan-los-se'n ab si mateys. 3 E
2Re 5,2	era Saül rey sobra nós, tu era qui	manavas e tornavas Israell. E nostre
1Re 2,29	talló e los meus dons, los quals yo	mané que fòsan oferts en lo meu temple?
2Re 7,7	no parlé a la un dels trips al qual	mané que donàs a manjar al poble meu d'
1Re 2,22	faían en tot Israell e en qual	manera gayán en les fembres qui vatlan a
1Re 4,16	[*] Dix en aquell: [*] -En qual	manera és açò esdavangut [*]? 17 Aquell li
1Re 6,2	d'Iraell? Ensenyats-nos en qual	manera tornarem ella en son loch. Los
1Re 6,10	[*]. 10 Doncs ells ho féran en la	manera dita [*]. 11 [*] 12 [*] E
1Re 12,8	nostra Senyor [*], 8 en quina	manera entrà Jacob en Agipta, [*] e manà
1Re 14,4	e havia-hy scuys deçà e dellà a	manera de dens; l'una havia nom Doce, e
1Re 15,2	fetas al poble d'Israell, en qual	manera l'ancontrà en la carera, com ell
1Re 16,2	mon poble. 2 Samuel dix: -En qual	manera yo iré? Car Saül ho oyrà e ocir-
1Re 29,4	nós com combatrem. Donchs, en quina	manera poria ell fer pau [*], si no ab los
2Re 11,7	què faÿa Joab e lo poble, en quina	manera donàvan la batalla. 8 E dix David a
2Re 20,3	donar a manjar, e staguéran aquí a	manera de dones vídues, e anch daspuys
2Re 23,6	qui pàsan los manaments de Déu, a	manera d'espinas seran arenquats, e no
1Re 1,18	menjà e no mudà sa cara en diverses	maneras . 19 Éls sa lavàran al matí e
2Re 21,19	fo sa mara. E per ço com en moltes	maneras axemplà l'honrament de nostre
1Re 14,34	auciets-lo sobra aquesta pedra e	mangats-na , e no paccarets a nostra
1Re 3,1	en aquell temps, no era visió	manifesta . 2 Asdavench-sa un dia que Elí
1Re 3,15	Senyor. Samuel havia pahor de	manifestar la visió a Elí. 16 Donchs Elí
2Re 12,20	tornà-sa'n en la sua casa [*] e	manjà . 21 Diguéran-li sos sarvacials:
1Re 9,13	qu'ell munt en la muntayna per	manjar-ne . Lo poble no manjarà entrò qu-
1Re 9,22	e son serf e manà'ls là on davia	manjar e féu-los loch en cap [*], car en
1Re 16,11	-lo a mi, car no'ns aciurem a	manjar entrò qu'él sia vengut ací. 12
2Re 5,2	Senyor ha dit a tu: »-Tu daràs a	manjar al poble meu e tu saràs senyor
2Re 6,19	de vadell rostida e un patit de	manjar que hom fa de la millor farina que
2Re 7,7	dels trips al qual mané que donàs a	manjar al poble meu d'Israell e dixí: Per
2Re 9,10	laurats-li la terra e dats-li a	manjar e tot so que obs haja. Emperò

2Re 12,3	e ella e sos fills manjàvan aytal	manjar e aytal beura com él, e aytots dies
2Re 12,17	e ell no's volch lavar ne volch	manjar ab ells. 18 E sdavench-sa que llo
2Re 13,5	a tu per ço que t'aparell de	manjar e que te'n do elavors. 6 E Amon
2Re 13,6	[*] Tamar per ço que m'aparel de	manjar de la sua mà. 7 E levors David
2Re 13,9	davant les farines. E no'n volch	manjar . E dix Amon: –Ísqvan hich tots
2Re 13,10	10 dix Amon a Tamar: –Aporta lo	manjar en la cambra, e aquí donar-m'has
2Re 13,10	la cambra, e aquí donar-m'has a	manjar . E pres Tamar les farines e mès-
2Re 13,11	en la cambra. 11 E com li posava lo	manjar danant, Amon pres Tamar e dix-li:
2Re 19,35	o yo vuymés no'm puch dalitar en	manjar ne en beura, ne poria oyr les veus
2Re 20,3	-les guardar e féu-los donar a	manjar , e staguéran aquí a manera de dones
1Re 9,13	per manjar-ne. Lo poble no	manjarà entrò qu'ell sia vangut, car ell
2Re 9,10	Mifibòsech, fill dell senyor teu,	manjarà pa tostempes sobra la mia taulla.
2Re 9,11	a mi, axí ho faré, e Mifibòsech	manjarà pa sobra la tua taulla tot enaxí
2Re 9,7	los camps de Saül, avi teu, e tu	manjaràs pa a la mia taulla tostempes. 8 E
1Re 28,23	E Saül no ho volc pendre e dix: –No	manjaré . E los seus ministres e la fembra
2Re 19,28	servencial teu, als convits e als	manjars de la tua taulla. Donchs, yo,
1Re 28,20	havia nanguna força, car no havían	manjat pa en tot aquel dia. 21 [*] Dix la
1Re 28,22	bocí de pa per so que, com hauràs	manjat , sies forts e que pusques fer ton
1Re 28,25	los seus servicials. E com haguéran	manjat , lavàran-sa e anàran tota aquella
1Re 30,12	II liguadures de pansas. E com hach	manjat , fo sforçat, e ravaní lo seu
1Re 30,12	nits havían pasades que no havia	manjat ne bagut aygua. 13 E dix-li
2Re 19,42	per aquesta cosa? Nós no havem res	manjat del rey, ne ha res donat a nós. 43
2Re 9,13	habitava en Jerusalem, car tostempes	manjava de açò que'l rey David manjava.
2Re 9,13	manjava de açò que'l rey David	manjava . E era Mifibòsech ranqualós de
2Re 11,8	lo rey li tramès de açò qu'ell	manjava . 9 Emperò Ories dormí davant la
2Re 12,3	la nodrida [*], e ella e sos fills	manjàvan aytal manjar e aytal beura com
1Re 5,9	ciutat, [*] del major entrò al	manor , enaxí que lurs anques éran podridas
1Re 14,49	que anjendrà havia nom Merob, e la	manor , Michol. 50 E la muller de Saüll
1Re 16,11	Ysayí dix [*]: –Encara n'hi ha un	manor qui guarda les ovelles. Dix Samuel
1Re 30,2	les fembres catives totes, de les	manors entrò a les majors. Emperò no
1Re 5,4	[*] e lo cap da Dagon e abdues ses	mans éran talladas sobra lo lindar del
1Re 7,3	tot sol, ell deliurarà vós de lles	mans dels falisteus. 4 Donchs los fills d'
1Re 10,18	de Agipta e us he deliurats de les	mans de aquells e de la mà de tots los
1Re 12,15	si anesprits las suas peraules, les	mans de nostre Senyor saran sobra vós e
1Re 14,10	aquells ha liurats en les nostres	mans . Aquest sarà lo nostre senyal. 11 E
1Re 14,37	Si tu liures aquells en les	mans de Israell? Nostre Senyor no li
1Re 14,48	los fills d'Israell de lles	mans d'aquells qui'lls daguastàvan. 49
1Re 17,46	E nostra Senyor darà tu en les mies	mans , axí que t'auciuré e't tolré lo cap
1Re 17,57	davant Saül. E David tenia en ses	mans lo cap del falisteu. 58 E Saül dix a
1Re 21,13	e féu aparès que caygués entre les	mans d'aquells qui l'havían amanat
1Re 27,1	matex, alguna veguada cauré en les	mans de Saül. Més ma val que fuga e que
1Re 27,1	Israell. Fugiré, donchs, a les sues	mans .» 2 Lavà's David e anà-sa'n ab DC
1Re 30,15	no m'aucies ne'm liuras en les	mans de mon senyor, e amanar-t'he a
1Re 30,23	vanguts contra vosaltres en les	mans nostres. 24 Ne nangun hom no oja
2Re 3,8	parentats, e no he liurat tu en les	mans de David, e tu has raquest vuy mi,
2Re 3,21	que sies senyor e que sanyorejas e	mans a tots axí com dasiga la tua ànima. E
2Re 3,34	hòmens veses e poruchs. 34 Les tuas	mans no són liguades ne los teus peus no
2Re 4,1	Abner en Habron, e sobra les sues	mans fóran disolutas, e tot Israell fo
2Re 4,12	-los e tolguéran-los les	mans e los peus e panjàran-los sobra la
2Re 5,19	liurar-los-has en les mies	mans ? Dix nostre Senyor: –Vés, puja, e jo

2Re 5,19	e jo dar-los-he en les tuas	mans. 20 Lavors vench David en Baal Farsim
2Re 13,19	sa pols sobra son cap e posà's las	mans al cap e anà-sa'n cridant e ploran
2Re 19, 9	–Lo rey deliurà-nos de les	mans de nostres anamichs, e ara era fuyt
2Re 21,9	de Malechí. 9 E liurà-los en les	mans dels gabonites, crusificàran-los en
2Re 21,22	de Arafà en Gech e muríran en les	mans de David e dels servacials seus.
2Re 22,1	nostro Senyor Déu lo deliurà de les	mans de sos anamichs e de Saül, 2 e
2Re 22,21	mi sagons la mia mundícia de les	mans. 22 Car yo he tangudes les carreras
2Re 22,25	e sagons les mundícias de lles mies	mans en l'asguardament dels seus vulls.
2Re 23,6	ne'ls lavarà de terra hom ab les	mans. 7 E si nangú los volrà tocar, serà
2Re 23,10	tants dels falisteus dentrò que les	mans d'ell falíran e's tanguéran ab lo
2Re 24,14	Més me val que jo vengue en les	mans de nostre Senyor Déu, [*] car moltes
2Re 22,36	l'escut de la mia salut, e la mia	mansuetat e ha multiplicat mi. 37 Tu
1Re 28,14	la fembra: –Homa vel, vastit d'un	mantel. Entès Saül que Samuel era, e
1Re 15,27	Mas Saül lo pres per lo pany de son	mantell enaxí que lo hy esquinçà. 28 E
1Re 4,13	per la archa de nostra Senyor. E,	mantinent que aquell fou intrat, recomtà a
1Re 2,36	un pravera deu haver, per ço que yo	manuch tan solament una bocada de pa.”
2Re 11,11	antraré en la mia casa per so que	manuch e begua e dorma ab ma muller? Per
1Re 9,19	davant mi a la muntanya per so que	manuchs vuy ab mi [*]. 20 E no sies
2Re 22,43	trancar-los-he e faré'n peses	manudes. 44 Tu salvaràs mi de les
1Re 13,5	VIM cavallers, e tot l'altra pobla	manut éran axí spesos com l'arena en la
1Re 13,16	Los falisteus éran vanguts en	Maquinàs. 17 E III companyes isquéran de
1Re 13,5	éran axí spesos com l'arena en la	mar. Ells se n'anàran e ficàran lurs
2Re 22,16	són aparaguts los scampaments de la	mar, e los fonaments del setgle són
2Re 8,8	ajustàvan la aygua, qui havia nom	Mar d'Aram, e féu collones a l'altar. 9
1Re 2,19	la quall hom apella ephot. 19 E sa	mara li feya una patita gonella, la qual
1Re 15,33	marit e sens infants, enaxí la tua	mara serà menys d'infants entre les
1Re 20,30	e en confusió de la bagasa de ta	mara? 31 Car en tots los dias en los quals
2Re 1,26	tota amor de fembra. Axí com la	mara ame son fill, car no ha'n sinó un
2Re 20,19	e tu vols andarocar aquesta qui és	mara de les ciutats? Donchs, per què vols
2Re 21,10	hom comensa los ordís. 10 E Rafà,	mara dels II, vastí's salici e féu-sa
2Re 21,19	linatga de Mastel palimitari fo sa	mara. E per ço com en moltes maneras
2Re 23,32	los fills de Jezè Jonatan e	Maran; 33 Sammà de Oradí; Barom, fill de
1Re 21,1	Nobe, on era Achimàlech prevera e	maravalà's fort com fo vangut David sens
1Re 16,4	e los vels de la ciutat se'n	maravallàran e axíran a ell a carera e
2Re 23,23	qui éran entre XXX hòmens qui éran	maravalosament forts. Emperò no era
2Re 4,11	desestruchs han mort un hom que no	maria mal en res e dormia sobra son lit.
1Re 1,8	8 Ladonchs li dix Alcanà, son	marit: –Anna, digues-ma per què plores
1Re 1,21	Senyor. 21 Aprés annà Alchanà, son	marit, e tota sa companya en Siló per
1Re 1,22	no hy anà pas, car ella dix a son	marit: –No hy iré pas entrò que ll'infant
1Re 1,23	contínuament. 23 E Elchanà, son	marit, dix a ella: –Tu fé so que has vist
1Re 2,19	stablits com vanían en Siló ab son	marit per sacrificar soblemnial sacrifici
1Re 4,19	archa de Déu era presa e son sogra e	marit mort, de dolor infantà. 20 E [*]
1Re 4,21	E dix per son sogre e per son	marit: 22 –La glòria de Déu és mudada de
1Re 15,33	ha fetas moltes fembres sens	marit e sens infants, enaxí la tua mara
2Re 3,15	15 E Isabòech tolch Micòl a son	marit [*] e tramès-la a David, 16 e son
2Re 3,16	[*] e tramès-la a David, 16 e son	marit saguí-la plorant entrò Aurim. E
2Re 3,16	entrò Aurim. E dix Abner a son	marit: –Vé e torna-ta'n. E tornà-sa
2Re 11,26	com oyí la muller de Uries que son	marit era mort, féu gran plant e gran dol
2Re 11,27	27 E com hach tangut lo doll de son	marit, David féu-la anar a son palau e
1Re 18,19	19 Donchs esdavench-sa que, com	Marob, filla de Saül, dech éser donada a

2Re 21,8	és Armoní e Misàbech, e V fills de	Marob [*], los quals havia anjendrats a
1Re 1,5	trist, car ell amava molt Anna,	mas nostre Senyor havia tanquat son ventra
1Re 1,15	nanguna cosa qui puxa anbriaguar,	mas la mia ànima és molt turmentada [*].
1Re 2,15	car yo no pandré de tu carn cuyta,	mas crua.» 16 E aquell que sacrificava
1Re 14,26	[*] E havia en un landa mel [*] 26	mas de por del sagrament no s'hi
1Re 15,30	30 Saül dix: –Yo he paccat,	mas ara honra tu a mi devant los vells de
1Re 21,5	Emperò aquesta carera és leja,	mas sarà vuy santificat en los vaxells. 6
2Re 3,34	agreujats ne han stat en cadenas,	mas axí ést caüt e mort com los fills de
2Re 5,23	–No hy puy ne'ls isquas a carera,	mas vés-los darera de la part davers los
2Re 6,10	sa giràs en la sua ciutat de David,	mas volch que lla posàsan en la casa de
2Re 7,6	casa de Agipta entrò al dia de vuy,	mas he anat en tabernacle e en tenda 7 en
2Re 21,2	no són dels fills d'Israell,	mas són raliqüies qui romanguéran dells
2Re 21,4	castió sobra aur ne sobra argent,	mas sobra Saül e sobra la casa sua, ne
2Re 23,16	a David. E ell no'n volgué beura,	mas sacrificà-la a nostra Senyor Déu 17
1Re 1,24	entrò que li tolch la let. 24	Mas , com ella hach l'infant desletat,
1Re 1,26	guarda de Anna ne no la conoxia. 26	Mas lavors Anna dix a ell: –Sényer,
1Re 2,12	Senyor, devant Elí, lo pravera. 12	Mas los fills da Elí éran malvats e no
1Re 8,19	ans diguéran: –No sarà axí pas!	Mas nostra rey sarà sobra nós, 20 e nós
1Re 9,7	dix a son serf: –Vet que nós irem.	Mas qual cosa portarem nós a l'homa per
1Re 10,16	dit que lles someres éran trobades.	Mas no li dix nanguna cosa de la paraula
1Re 10,27	nostra Senyor havia toquats. 27	Mas los fills de Belial diguéran: –Donchs,
1Re 12,16	sobra vós e sobra vostres pares. 16	Mas ara stats e vajats aquesta cosa [*]
1Re 12,20	por. Si bé havets fet aquest [*].	Mas no us vullats partir de nostre Senyor
1Re 13,14	poble d'Israell perdurablament. 14	Mas lo regna teu no s'estendrà a ton
1Re 14,10	loch e no anem dentrò ells. 10	Mas si ells nos dien: “Vanits-ne a nós”,
1Re 15,21	e he mort tot son poble. 21	Mas lo poble apresà presa de bous e de
1Re 15,27	mès en la carera, que se'n tornàs.	Mas Saül lo pres per lo pany de son
1Re 17,25	axit per ontar lo poble d'Israell?	Mas lo rey darà molt gran riquesa en
1Re 18,6	e majorment a servecials de Saül. 6	Mas , com David sa'n tornava de Jerusalem,
1Re 18,16	savi; ell lo comensà esquivar. 16	Mas tots los fills d'Israell e de Judà
1Re 20,3	ço que per vantura no sia trist.”	Mas jurà açò David e dix: –Viva nostre
1Re 29,6	car tu ést just [*] devant mi [*].	Mas no plau als prínceps ne als majorals
1Re 29,9	com l'àngel de nostra Senyor Déu.	Mas los prínceps dels falisteus nos han
2Re 3,13	–Yo volonter faré ab tu amistança.	Mas una cosa ta daman —dix David—: no
2Re 7,19	m'has amenat e aportat tro así? 19	Mas encara açò és vist devant los teus
2Re 19,37	aquest guardó que'm vols donar. 37	Mas prech-ta, senyor, que me'n
2Re 20,21	ne destrovescha la ciutat! 21	Mas un hom del munt de Afraÿm, qui és
2Re 24,3	tot aquest ta doble en C dobles.	Mas què vol dir que'l rey, senyor meu,
2Re 24,10	jo he paccat fort en aquest fet.	Mas prech-ta, Senyor, que tu muts la
1Re 8,12	sanescals e aradors de sos camps e	masagers de blats e farers d'armes e de
2Re 13,8	en lo lit, e Tamar pres farina e	masclà -la ab aygua e féu-na farines e
1Re 1,11	e dónes a la tua sarventa infant	mascle , yo daré aquell a nostra Senyor en
1Re 7,16	cascun any Bachel e Galgala e	Masfa e jutjava lo poble d'Israell en los
1Re 7,5	tot lo poble d'Israell en	Masfat , que orem a nostre Senyor per vós.
1Re 7,6	Senyor per vós. 6 Ells vanguéran en	Masfat e ploràran devant nostra Senyor e
1Re 7,6	jutjà los fills d'Israell en	Masfat . 7 E com oýran açò los prínceps
1Re 7,11	11 E los fills d'Israell axíran de	Masfat , e pasaguíran los fills de Israell
1Re 7,12	pres una pedra e posà aquella entra	Masfat e Sen, qui són II lochs prop a
1Re 10,17	17 Samuel apallà lo poble [*] en	Masfat , 18 e dix als fills d'Israel: –Lo
2Re 20,5	sies present ací ab ells. 5 E anà	Massè per ajustar los hòmens [*] que David

2Re 21,19	dit Palmitari, car del linatga de	Mastel palimitari fo sa mara. E per ço com
1Re 17,17	[*]: –Vés, porta a tos frares I	masura de torons e aquests X pans [*] 18 e
2Re 20,8	una gonella streta qui era fort a	masura d'él matex e desobra era sint. E
2Re 8,2	mà dels falisteus. 2 E farí Moab e	masurà los falisteus ab una cordaleta e
2Re 8,2	e agolà-los ab la terra e	masurà II cordaletes, una a aciura e l'
2Re 1,15	Déu? 15 [*] E acostà's a ell e	matà 'l. 16 Dix David en aquell que morí:
2Re 4,10	cuydava que'm portàs bon misatge,	maté -lo en Sicalech per ço com ma vania
2Re 22,12	tenebres amagement seu entorn de si	mateix sinaylat e garbalant les ayguas de
1Re 5,2	la pedra de la Ajuda en Asot. 2 E	matéran -la en lo temple de Dagon e
1Re 6,14	tranchàran los fusts de la careta e	matéran les vaques desús e faéran-na
1Re 7,1	-sa'n la arqua de nostra Senyor e	matéran -la en la casa de Minadab, en
2Re 2,16	-sa per lo cap de II en II e	matéran -sa los coltells los uns als
2Re 6,17	e menysprasà-lo en son cor. 17 E	matéran la arqua de nostra Senyor Déu
1Re 6,8	los vadels en una casa. 8 E [*]	matets l'archa de nostre Senyor en la
1Re 6,8	aur que vós li havets pagat [*] e	matets -ho en una patita caixa de prop l'
1Re 4,12	de Benjamín vench en Siló aquel dia	matex e havia son vastiment esquinçat e
1Re 18,1	axí que ll'amava tant com ell	matex . 2 Saül ratench ell aquell dia e no
1Re 18,3	Yonatàs amava ell atrastant com si	matex . 4 E despulàs una gonela que tania e
1Re 19,22	Ladonchs fo Saül molt irat 22 e ell	matex anà en Ramacha e vench en una gran
1Re 27,1	Davit en son cor: «Si no guart mi	matex , alguna veguada cauré en les mans de
1Re 30,20	20 E [*] lo bastiar [*] davant si	matex . Diguéran: –Aquesta presa és de
1Re 31,4	lo seu coltell e aucís-sa ell	matex . 5 Com l'ascuder de Saül vaé que
1Re 31,5	trasch son coltell e aucié's ell	matex . E fóran morts, donchs, en aquella
2Re 1,6	munt de Gelboe, e Saül sofaria si	matex sobra la sua lança, e los carros e
2Re 1,10	sobra ell e aucís-lo axí com ell	matex me havia dit, car yo sabia e vaÿa
2Re 1,11	hòmens qui éran ab ell faéran alò	matex . 12 E plangueren e ploraren e
2Re 1,16	la tua boqua ha parlat contra tu	matex e ha dit: “Yo he mort lo untat de
2Re 2,23	lo sagí, e tantost morí en aquell	matex loch. E tots aquels qui pasàvan per
2Re 3,12	tramès misatgers a David per si	matex e dix: –De qui és la terra? E per so
2Re 8,13	tornà-sa'n e posà gran nom a si	matex . 14 e posà en Idumea guardas e gents
2Re 11,14	letra e tramès-la-li per Urias	matex . 15 E David ascriví aquestes
2Re 11,25	davénan en batalla. [*] Conforta tu	matex e la tua host, e anega'ls contra la
2Re 12,11	-les-he a ton proïisma davant tu	matex , e dormiran ab elles davant tu
2Re 12,11	e dormiran ab elles davant tu	matex . 12 E, per so com tu has fet açò
2Re 12,31	axí com hom fa las ragoles. E açò	matex féu David de totes les ciutats dels
2Re 19,43	abans a mi que jo ratornàs a mi	matex lo meu rey? E lavors resposéran
2Re 20,8	streta qui era fort a masura d'él	matex e desobra era sint. E portava un
2Re 22,23	manaments d'él no he moguts de mi	matex . 24 [*] e guardaré mi metex de la
2Re 24,9	d'aquells de Judà LXM axí	matex hòmens forts d'armes. 10 David
1Re 1,24	infant desletat, ella amenà ab si	matexa [*] en Siló e pres III vadells e
2Re 23,5	e la mia voluntat no ha res en si	matexa que no brot. 6 Aquells, emperò, qui
1Re 5,9	de Getum feren consell e féran así	mateys sitis de pells. 10 Doncs ells
1Re 13,6	E com los fills d'Iraell vaéran si	mateys éser posats en loch stret, ells
1Re 29,3	a Achís:què damanàvan a sí	mateys aquests jueus. E dix Achís als
1Re 30,2	sa'n e manàvan-los-se'n ab si	mateys . 3 E com David e'quells qui éran
2Re 2,25	companya e féran una molla de si	mateys sus alt en un pujalet patit. 26 E
1Re 1,19	maneras. 19 Éls sa lavàran al	matí e adoràran devant nostra Senyor Déu;
1Re 3,15	[*] 15 Donchs Samuel dormí tro al	matí e obrí les portes del tabernacla de
1Re 5,3	hòmens de Assot se lavàran per lo	matí en l'altra dia, veus que Dagon, lur
1Re 9,26	en lo soller e dormí [*]. 26 A ell	matí , com ells fóran lavats e lo dia era

1Re 14,36	nit e destruan-los anans que llo	matí sia vangut. E no laxàran un d'èls
1Re 15,12	levat de nits per anar a Saül al	matí , a Samuel fou anunciat que Saül era
1Re 17,16	16 E lo falisteu anava a vespra e a	matí danant los fills d'Israell entrò a
1Re 17,20	de Taribintien. 20 Levà's David al	matí e comenà lo bastiar a un guardià, [*]
1Re 19,2	què jo't prech que tu't guarts al	matí e que t'amachs, 3 e jo staré de prop
1Re 19,11	que'll gordasan e ll'alciésan al	matí . E com Michol, sa muller, hach a ell
1Re 20,12	12 dix Jonatàs a David: –Vet de	matí per tot lo dia sercaré la santència
1Re 29,10	batalla. 10 Donchs, leve't per lo	matí , tu e los servecials del senyor teu
1Re 29,11	éran ab él levàran-sa [*] gran	matí e que tornàsan a la terra dels
2Re 2,27	Senyor, que si hagueses parlat vuy	matí , lo poble se fóra partit e no
2Re 2,32	aquells qui éran ab ell e l'andamà	matí , com sa faÿa dies, fóran en Hebron.
2Re 11,14	ab los misatges de David. 14 E al	matí sabé [*], e David scrivi a Joab una
2Re 23,4	lum en l'alba o com lo sol ix al	matí , sens nuus gita los raigs, e axí com
2Re 24,11	mes faenas. 11 E lavà's David al	matí , e dix nostre Senyor Déu a Gad
2Re 24,15	tramès pastilènsia en Israell del	matí entrò al temps stablit, e moríran del
1Re 2,14	losa ab III arpions en sa mà 14 e	matia aquella en sa sitra o caldera o olla
1Re 11,11	en mig loch de la host a hora de	matinas e aucís los fills de Amon, sí que
1Re 8,16	[*] macips e vostres àsens e	matrà -los en sa obra. 17 Ell pendrà
2Re 23,7	de ferro e de lansa de fust, e	matran e seran ensesos en lo foch e
2Re 20,6	teu e encalsa-lo, car per vatura	matria 's an algunes ciutats e scapar-
2Re 8,4	hach pres da lla part d'aquells	MDCC a cavall e XXM hòmens a peu, ell féu
1Re 2,16	axí, ans ma'n donaràs ara o yo	me 'n pandré per força.» 17 Donchs, lo
1Re 15,26	26 E Samuel dix a Saül: –Yo no	me 'n tornaré ab tu, car tu has
1Re 17,9	's combata ab mi [*]. 9 E si ell	me pot vençre, nós serem vostres serfs, e
1Re 19,17	com él parlà a mi e'm dix: “Lexa-	me 'n anar, si no, jo t'auciuré.” 18
1Re 20,1	he jo fet [*] a ton para, qu'él	me vol auciura? 2 E ell li respòs: –Déu te
1Re 20,22	són més ensà que tu, aporta-les-	me ”, vendràs a mi, car pau serà a tu [*].
1Re 21,8	has así cultell o lança, da'l-	me , car no he aportades les mies armas,
1Re 21,14	als seus servacials: –Vosaltres	me havets amanat hom orat! Per què ho
1Re 30,15	Sicalech. 15 Dix David: –Pories-	me amanar a aquesta companya? E ell respòs
2Re 1,10	ell e aucís-lo axí com ell matex	me havia dit, car yo sabia e vaÿa qu'ell
2Re 13,16	-te'n! 16 Respòs Tamar: –Ara com	me has haüda ma vols mal. Car molt major
2Re 19,26-27	e dix: –Senyor, lo meu servacial	me menyspresà e no volch aparallar a mi l'
2Re 19,37	37 Mas prech-ta, senyor, que	me 'n jaquesques tornar, e que muyra en la
2Re 22,5	car de les contricions de la mort	me han anvironat, los torents del diabla
2Re 22,38	anamichs e destruir-los-he e no	me 'n tornaré dentrò qu'ells haja
2Re 24,14	traball m'és de cada part. Més	me val que jo vengue en les mans de nostre
1Re 17,14	[*] Donchs, com los III fills seus	mejors haguésan saguit Saül a la batalla,
1Re 14,25	[*]. 25 [*] E havia en un landa	mel [*] 26 mas de por del sagrament no s'
1Re 14,49	fills de Saül: Jonatàs e Jesuí e	Melchisua . Ell havia II filles: la primera
2Re 1,8	»–Qui ést, tu? »E yo diguí: »–Hom	melechita . 9 »E dix-ma Saül: »–Stà sobra
1Re 20,9	–[*] Jo faré açò: que, si yo veg la	melícia de mon para complida, jo t'ho
2Re 19,19	–Senyor rei, prech-ta que no't	mémbran les injúries ne les iniquitats
1Re 1,22	infant sia deslatat, e que yo li	men , aquell aparegua davant nostra Senyor
1Re 2,6	Nostra Senyor dóna mort e vida, ell	mena hom a infern e torna. 7 Nostra Senyor
1Re 19,7	-li totes aquestes cosses. E	menà David davant Saül, e David fo davant
2Re 19,18	la casa del rey e que faésan lo seu	menament . Emperò Sameý [*] gità's davant
2Re 13,16	Per què'm gitas de la casa ne'm	menas tan mal? Amon anch no la volch
2Re 19,40	Emperò tot lo poble de Judà havia	menat lo rey, e no hy havia haüt sinó la
2Re 6,3	E Ozà e Ayó, fills de Aminadab,	menàvan e servàvan lo carro nou. 4 E, com

1Re 1,8	-ma per què plores ne per què no	menges ne per què és turmentat lo teu cor.
2Re 12,21	era viu, e ara, que és mort, tu	menges e beus. 22 E dix David: –Com l’
1Re 9,24	Saül: –Vet así so qui és romàs. [*]	Menja -ho, car a tu és stat stujat asient
1Re 1,18	Donchs la fembra tench sa carera e	menjà e no mudà sa cara en diverses
1Re 9,24	com yo apallé lo poble. Donchs Saül	menjà ab Samuel aquell dia, 25 e puys
1Re 14,32	-los an terra, e lo poble	menjà la carn ab la sanch. 33 E fou
1Re 20,34	de la taulla ab gran falonia e no	menjà en tot lo sagon dia de les calendes,
2Re 11,13	dia. 13 E convidà-lo David, e	menjà e bagué ab ell, e enbriagà-lo. E
1Re 21,4	e purs [*], majorment de fembres,	ménjan -na. 5 Raspòs David al pravera: –E
1Re 1,7	plorava molt durament e no volia	menjar . 8 Ladonchs li dix Alcanà, son
1Re 20,27	vangut lo fill de Ysay ni hir [*] a	menjar ? 28 Respòs Jonatàs [*]: –Fort ma
1Re 14,24	dix: –Maleÿt sia aquell homa que	menjarà pa dentrò al vespra, fins jo’m
1Re 9,13	ell banayrà lo sacrafici, e puys	menjaran aquels qui saran apallats. [*] 14
1Re 20,24	e sech lo rey a la taulla, que	menjàs . 25 E com lo rey sa fo asagut
2Re 3,35	com fòsan vanguts tot lo poble, que	menjàsan ab David encara que era gran e
1Re 1,9	9 Donchs, com Anna hach bagut e	menjat en Siló aytant com li plach, ella
1Re 30,16	aquells que seyan sobra la terra e	menjàvan e bavían e feyan gran festa per
1Re 15,33	infants, enaxí la tua mara serà	menys d’infants entre les altres fembres.
1Re 18,22	a sos serfs [*]: –Deÿts a David	menys de mi: “Tu plaus al rey e a sos
1Re 19,5	noent e vols auciura David, qui és	menys de culpa? 6 Com Saül hach açò oÿt,
2Re 6,16	saltava davant nostra Senyor Déu e	menysprasà -lo en son cor. 17 E matéran
2Re 12,9	encara més.” 9 »Donchs, per què has	menysprasada la paraula de nostre Senyor
2Re 19,26-27	dix: –Senyor, lo meu servicial me	menyspresà e no volch aparallar a mi l’
1Re 15,23	déus. Donchs, per ço com tu has	menyspresada la paraula de nostre Senyor,
1Re 15,26	no me’n tornaré ab tu, car tu has	menyspresada la paraula de nostra Senyor.
1Re 12,24	car vós havets vistes les grans	meravelles qu’ell ha fetas en vós. 25 E
1Re 8,18	18 E vós cridarets en aquell dia	mercè a nostre Senyor contra vostre rey,
1Re 15,11	e cridà a nostra Senyor tota la nit	mercè . 12 E com él sa fou levat de nits
2Re 24,16	Jerusalem, nostre Senyor hach	mercè sobra la aflicció tant gran e dix a
2Re 24,25	de pau. E nostre Senyor Déu hach	mercè de tota la terra e tolch tota
1Re 14,49	la primera que anjendrà havia nom	Merob , e la manor, Michol. 50 E la muller
1Re 18,17	[*]. 17 Saül dix a David: –Vet así	Merob , la major filla mia. Jo donaré
1Re 2,25	un altra, Déu ho pot perdonar;	mes , si hom pecca contra Déu, qual pragarà
1Re 6,3	d’Israell, no la trametats buyda,	mes retets so que lli davets per lo vostro
1Re 8,7	ells no han pas en tu meynspreu,	mes mi, que yo regne sobra ells. 8 [*] E
1Re 10,19	havets dit: “No volem que axí sia,	mes stablex rey sobra nós.” Donchs ara
1Re 12,12	vós, diguéis a mi: “Axí no serà,	mes rey regnarà sobra nós” [*]. 13 Donchs,
1Re 15,3	cobeigs nangunes de les sues coses,	mes auciu hòmens e fembres, grans e
1Re 18,17	son cor: «Yo no auciuré pas David,	mes los falisteus l’auciuran.» 18 David
1Re 19,10	e que ll’anestàs ab la paret,	mes David sa trastornà davant Saül, e la
1Re 20,41	-sa abdosos e ploràran molt;	mes més plorà David. 42 Dix Jonatàs a
2Re 5,2	–Vet nós boqua tua e [*] som, 2	mes hir e l’altra dia e de aquí anant,
2Re 24,10	servicial, car fort he fet folament	mes faenas. 11 E lavà’s David al matí, e
1Re 15,25	lo pobla, he obaÿt la lur veu. 25	Mes yo’t prech [*] que yo ahor lo meu
1Re 30,22	per so com no són anats ab nós.	Mes basta que los donem lurs mullers e
1Re 2,29	lo meu temple? [*] E tu has honrats	més tos fills que a mi. 30-34 [*]
1Re 15,22	és mior que sacrifici, e obair val	més que ofarir grex de moltons. 23 Car
1Re 20,22	infant: “Vet les sagetes aquí són	més ensà que tu, aporta-les-me”,
1Re 20,22	“Vine, vet les sagetes qui són	més anlà que tu”, vé-te’n, car nostre
1Re 20,36	sagetes, Jonatàs [*] altra sageta	més anlà de l’infant. 37 E axí vench l’

1Re 20,37	a l'infant: –Vet la sageta qui és	més anlà que tu. 38 E cridà altra veguada
1Re 20,41	-sa abdosos e ploràran molt; mes	més plorà David. 42 Dix Jonatàs a David:
2Re 3,1	de Saül e la casa de David e, com	més anava e més de temps pasava, David
2Re 3,1	la casa de David e, com més anava e	més de temps pasava, David profitava e era
2Re 3,1	fort. La casa de Saül, emperò, com	més anava, aminvava e pus flaqua era e tot
2Re 4,11	misatgeria que havia feta. 11 Cant	més ara, com hòmens malvats e desestrucths
2Re 6,22	ell [*] 22 [*] e saré fet [*]	més que no són e seré humill davant los
2Re 6,22	davant los seus vulls. E aparé bo e	més gloriós davant aquells servents que tu
2Re 12,8	poques, a tu yo t'anadiré encara	més. " 9 »Donchs, per què has menysprasada
2Re 19,28	senyor, no he clams justs ne poria	més cridar. 29 Dix-li lo rey: –No't cal
2Re 19,29	29 Dix-li lo rey: –No't cal	més parlar, car ferm és so que jo't dixí.
2Re 19,36	meu, rey. 36 Un poch, senyor, iré	més anllà de Jordà ab tu. No'm fa fratura
2Re 19,42	los hòmens de Judà: –Car	més atany a mi que a vosaltres. [*] Per
2Re 19,43	e yo són primer anjenrat, e per açò	més atany a mi lo rey que a vosaltras. Per
2Re 20,5	[*] que David li havia dit e stech	més del terme que David li havia posat. 6
1Re 27,1	veguada cauré en les mans de Saül.	Més ma val que fuga e que sia salvat en la
2Re 24,14	–Gran treball m'és de cada part.	Més me val que jo vengue en les mans de
1Re 15,5	vangut a la ciutat de Amalech, ell	mès sos aguayts en un torent. 6 Saül dix
1Re 15,27	Senyor. [*] 27 E ab tant, Samuel sa	mès en la carera, que se'n tornàs. Mas
1Re 17,40	[*] e V pedras [*] de un torent e	mès aquellas en una sportella que havia ab
1Re 17,49	e axí a ell a carera [*], 49 e	mès sa mà en la sportella e pres una pedra
1Re 17,49	en la sportella e pres una pedra e	mès -la en la fona e manà tot antorn e
2Re 12,24	dormí ab ella. E anjendrà un fill e	mès -li nom Salamó, e nostre Senyor amà-
2Re 12,31	e ligà'ls e ab cadenes e feres, e	mès -na molts en formes de fust axí com
2Re 13,10	manjar. E pres Tamar les farines e	mès -les en la cambra. 11 E com li posava
2Re 13,19	que portava de verge [*] 19 e	mès -sa pols sobra son cap e posà's las
2Re 20,3	jaquides per guardar la casa, e	mès -les en una casa e féu-les guardar
2Re 21,9	tots ensemps com hom comensa les	mesas , ço és, en la primera, con hom
2Re 21,10	una pedra, del comensament de les	meses entrò que ploch sobra ells, e no hy
1Re 6,1	en la ragió dels falisteus per VII	mesos . 2 E après asò apallàran los
1Re 27,7	en la regió dels falisteus VIII	mesos . 8 E pujà David e los seus hòmens
2Re 2,11	sobra la casa de Judà VII anys e VI	mesos . 12 E axí Abner, fill de Ner, e los
2Re 5,5	regnà sobra Judà XL anys, VII e VI	mesos , e regnà en Jerusalem XXXIII ayns
2Re 24,13	anys hauràs fam en la terra o III	mesos ancalsaran tu los teus anamichs, e
2Re 23,13	a XXX, e vanguéran en temps de	messes a David, qui era en la spluga de
2Re 24,8	migdia, en Barsabe. 8 E après VIII	messos e XX dies fóran en la terra de
1Re 14,42	ne fou quiti. 42 Levors dix Saül:	– Metets sort entre mi e Jonatàs, mon fill.
2Re 22,24	de mi matex. 24 [*] e guardaré mi	metex de la mia iniquitat. 25 E
1Re 10,21	la sort caygué sobra la cognació de	Metrí . E vench de entrò a Saül, fill de
1Re 2,1	és alegrat ab nostre Senyor, e lo	meu cor s'és axellçat en lo meu Déu. La
1Re 2,1	e lo meu cor s'és axellçat en lo	meu Déu. La mia boqua és uberta contra los
1Re 2,28	obs en pravera, perquè muntàs al	meu altar e que cremàs a mi ensens e que
1Re 2,29	yo mané que fòsan oferts en lo	meu temple? [*] E tu has honrats més tos
1Re 9,16	aquell per éser rey sobra lo	meu poble d'Israell, e ell lo salvarà de
1Re 9,16	falisteus, car yo he raguadrat lo	meu poble, e lo lur crit és vangut a mi.
1Re 9,17	dit. Aquest senyorejarà sobra lo	meu poble. 18 E Saül se acostà a Samuel
1Re 9,21	trip del poble d'Israell, e lo	meu linatja és lo pus darer de totes les
1Re 15,25	Mes yo't prech [*] que yo ahor lo	meu Senyor. 26 E Samuel dix a Saül: –Yo no
1Re 28,2	jo viva, que tu sies guardador del	meu cap e de la mia parsona. 3 Emperò
1Re 29,8	contra los anamichs del rey, senyor	meu ? 9 Respòs Achís e dix a David: –Yo sé

2Re 1,10	e yo ho he aportat así a tu, senyor	meu. 11 E aytantost com David hach oyt açò
2Re 1,26	és mort. 26 E Jonatàs, frare	meu, fort he gran dolor e gran dol de tu,
2Re 3,18	e dix: “En la mà del servcial	meu David salvaré lo meu poble d’Israell
2Re 3,18	del servcial meu David salvaré lo	meu poble d’Israell de lla mà de tots los
2Re 3,21	que ajust tot Israel a tu, senyor	meu rey, e per so que fasa ab tu covinensa
2Re 5,2	a tu: »—Tu daràs a manjar al poble	meu e tu saràs senyor sobra Israell. 3 [*]
2Re 7,5	e dix-li: 5 —Vé-te’n al	meu servcial David e di-li: “Aquestes
2Re 7,7	mané que donàs a manjar al poble	meu d’Israell e dixí: Per què no has feta
2Re 7,8	casa sadrina? 8 E ara tu diràs al	meu servcial David: “[*] Yo pranguí a tu
2Re 7,8	que foses guiador e senyor sobre lo	meu poble d’Israell. 9-16 [*] 17 Sagons
2Re 11,11	[*] stan en les tendes, e lo senyor	meu Joab [*] e jo antraré en la mia casa
2Re 13,6	Amon al rei: —Prech-ta, senyor	meu, que vingua [*] Tamar per ço que m’
2Re 13,12	e jau ab mi! 12 Dix Tamar: —Jermà	meu, no’m vulles forsar, car lo que tu
2Re 13,25	Al rey David dix a Absalon: —Fill	meu, no’m vulles pragar que anem tots,
2Re 13,26	vanir, prech-ta que vingua lo	meu frare Amon. [*] 27 [*] E Absalon féu
2Re 13,32	frara da David, e dix: —Senyor	meu, no’t cuyts que tots los fills teus
2Re 19,4	e cridà en alta veu: —Absalon, fill	meu! [*] 5 E Joab vench de la batalla e
2Re 19,20	20 car jo, servcial teu, conech lo	meu paccat. E per açò són jo vengut de
2Re 19,20	e són axit a carera a tu, Senyor	meu, rey. 21 E lavors respòs Abisay fill
2Re 19,26-27	Mifibòsech e dix: —Senyor, lo	meu servcial me menyspresà e no volch
2Re 19,35	teu, faria gran afany a tu senyor	meu, rey. 36 Un poch, senyor, iré més
2Re 19,37	da mon para [*]. E Canaan, lo fill	meu, vaja ab tu, e tu faràs en aquell
2Re 19,43	a mi que jo ratornàs a mi matex lo	meu rey? E lavors resposéran malament e
2Re 20,9	Joab a Amassà: —Déu ta saul, frare	meu. E posà-li la mà en la barba quax
2Re 22,2	pedra mia e força mia e salvador	meu. 3 Déu meu fort, jo he sparança en
2Re 22,3	e força mia e salvador meu. 3 Déu	meu fort, jo he sparança en ell, scut meu
2Re 22,3	fort, jo he sparança en ell, scut	meu e corn de la mia salut e axalsador meu
2Re 22,3	e corn de la mia salut e axalsador	meu e refugi meu, salvador meu, deliura mi
2Re 22,3	mia salut e axalsador meu e refugi	meu, salvador meu, deliura mi de la
2Re 22,3	meu e refugi meu, salvador	meu, deliura mi de la iniquitat. 4 Jo
2Re 22,7	nostre Senyor Déu e cridaré al Déu	meu, e ell oirà la mia viva veu del seu
2Re 22,7	viva veu del seu templa sant, e al	meu crit irà a les sues orelles. 8 La
2Re 22,30	en tu e saltaré lo mur en lo Déu	meu. 31 Lo nostre Senyor Déu és sens tota
2Re 22,44	mi de les contradiccions del	meu poble e guardaràs mi en cap de gents.
2Re 22,47	nostra Senyor e baneÿt sia lo Déu	meu, e Déu fort de lla mia salut sarà
2Re 24,3	Mas què vol dir que’ll rey, senyor	meu, vulla ara comtar lo poble? 4 Emperò
2Re 24,17	mà que’s gir contra la casa del	meu para. 18 E vench Gad profeta a David
2Re 24,21	lo rey [*]: —Per què ve lo senyor	meu al seu servcial? E dix-li David:
2Re 24,22	Aurena, pravera [*]: —[*] lo senyor	meu rey e don-ma so que’s vulla ne le
1Re 2,1	La mia boqua és uberta contra los	meus anamichs, per so com jo’m són
1Re 2,29	mon sacrifici ab ton talló e los	meus dons, los quals yo mané que fòsan
1Re 14,24	jo’m sia’n vanjat dels anamichs	meus. Donchs tot lo pobla dejunà [*]. 25
1Re 29,9	—Yo sé que tu ést bo davant los	meus vulls tot axí com l’àngel de nostra
1Re 30,23	Dix David: —No farets axí, frares	meus, ne partirets axí aquelles coses que
2Re 5,20	—Nostre Senyor ha departits los	meus anamichs davant mi, axí com sa
2Re 19,35	anys he viscut vuy, senyor. Los	meus senys d’uymés no han poder de jutjar
2Re 22,4	Senyor loable, e seré sau dels	meus anamichs, 5 car de les contriccions
2Re 22,34	e acabada, 34 e fets aguals los	meus peus [*] [*]. 35 [*] 36 Tu, Senyor,
2Re 22,37	mi. 37 Tu axamplaràs los	meus anaments sots mi, e no dafalran los
2Re 22,37	anaments sots mi, e no dafalran los	meus talons. 38 E ancalsaré los meus

2Re 22,38	los meus talons. 38 E ancalsaré los	meus anamichs e destruir-los-he e no
2Re 22,39	que no's lévan, e jauran sots los	meus peus. 40 Tu has sinyt mi de fortaleza
2Re 22,41	contràstan. 41 Tu m'has donats los	meus anamichs a la part mia, darera cella
1Re 6,18	murada entrò a la villa qui és	meyns de mur, e dentrò Albech lo gran,
1Re 9,6	hom, e tot so qu'ell diu sdevé	meyns de tot dupta. Donchs, anem-nos a
1Re 17,42	's devers David [*] 42 [*] e'l	meynspresà . [*] 43 Dix lo falisteu a
1Re 8,7	a tu. Car ells no han pas en tu	meynspreu , mes mi, que yo regne sobra
1Re 10,27	nós salvar? On ells haguéran ell en	meynspreu e no li portàran null do. E ell
2Re 19,40	lo rey, e no hy havia haüt sinó la	meytat del poble d'Israell. 41 Lavors
2Re 6,11	11 E aquí habità e stech per III	mezos l'arqu, e banayí nostre Senyor Déu
1Re 1,11	tua serventa e has ramanbrament de	mi e no oblidas la tua sarventa e dónes a
1Re 1,27	Jo'l pregué, e ell ha donat a	mi la demanda que yo li damané e li
1Re 2,15	en aquell qui sacrificava: «Dóna a	mi de la carn, que cogua a obs del
1Re 2,28	muntàs al meu altar e que cremàs a	mi ensens e que portàs [*] ephot, e yo
1Re 2,29	tu has honrats més tos fills que a	mi . 30-34 [*] 35 E
1Re 2,35	35 E yo susitaré a	mi un praver faell, lo qual farà sagons
1Re 3,5	5 On él corech a Elí e li dix: –Vet	mi así, cor tu m'has apallat. Elí dix:
1Re 3,17	aquestes coses [*], si tu celas a	mi res [*]. 18 Donchs Samuel dix a ell
1Re 8,7	no han pas en tu meynspreu, mes	mi , que yo regne sobra ells. 8 [*] E anaxí
1Re 8,8	ells. 8 [*] E anaxí com ells han a	mi desemperat e han servit strayns déus,
1Re 9,16	poble, e lo lur crit és vangut a	mi . 17 Con Samuel hach guardat Saül,
1Re 9,19	Samuel: –Yo són [*]. Munta davant	mi a la muntanya per so que manuchs vuy ab
1Re 9,19	muntanya per so que manuchs vuy ab	mi [*]. 20 E no sies angoxós de les
1Re 9,21	de Benjamín? Per què has tu dita a	mi aquesta paraula? 22 Samuel pres Saül e
1Re 10,2	éser príncep: 2 com saràs partit de	mi , tu atrobaràs II hòmens prop lo vas de
1Re 10,8	és e serà ab tu. 8 Iràs davant	mi en Galgala, e yo davallaré a tu, que tu
1Re 12,1	les coses que vós havets parlades a	mi , e yo he stablit rey sobra vosaltres, 2
1Re 12,12	era vangut contra vós, digués a	mi : “Axí no serà, mes rey regnarà sobra
1Re 13,9	9 Donchs Saül dix: –Aportats a	mi holocausts e sacrificis [*]. E ell
1Re 13,11	yo viu que'll poble sa departia de	mi [*], e tu no eres vangut [*], e que los
1Re 14,12	E dix Jonatàs [*]: –Anem, saguex a	mi . [*] 13 Jonatàs muntà amunt graponant
1Re 14,33	la lig. Trestornats [*] a	mi una gran pedra. 34 Lavors dix Saül:
1Re 14,34	e diets a ells que cascú aduga a	mi son bou o son moltó, e auciets-lo
1Re 14,41	–Senyor, Déu d'Israell, dóna a	mi demostrança qual cosa és açò per què tu
1Re 14,41	ton serf. Si aquest paccat és sobra	mi o sobra Jonetàs, mon fill, dóna'm vuy
1Re 14,42	Levors dix Saül: –Metets sort entre	mi e Jonatàs, mon fill. E la sort caech a
1Re 15,1	dix a Saül: –Nostre Senyor ha	mi tramès a tu per ço que yo untàs tu en
1Re 15,11	e dix a ell: 11 –Yo'm panet a	mi yo he stablit Saül rey, car ell ha
1Re 15,11	Saül rey, car ell ha desemparat	mi e no ha complides les mies paraules per
1Re 15,30	–Yo he paccat, mas ara honra tu a	mi devant los vells de mon poble e devant
1Re 15,30	d'Israell. E torna-te'n ab	mi , per ço que yo ador lo Senyor, ton Déu.
1Re 15,32	Senyor. 32 E Samuel dix: –Amenats a	mi Gag, lo rey d'Amalech. Ladonchs Gag
1Re 15,32	e tramolà, e dix: «Axí departex	mi amargosa mort?» 33 E Samuell li dix:
1Re 16,11	–Tramit aquel sercar e amena-lo a	mi , car no'ns aciurem a manjar entrò qu'
1Re 16,17	17 Dix Saül a sos serfs: –Sercats a	mi un home que son rauta o viula e manau-
1Re 16,19	misatges a Isayí e dix: –Tramit a	mi David, ton fill, qui guarda tas
1Re 16,22	que ton fill David estigua davant	mi [*]. 23 Donchs, com l'esperit maligna
1Re 17,8	home de vosaltres qui's conbata ab	mi [*]. 9 E si ell me pot vençre, nós
1Re 17,37	David: –Nostre Senyor, qui deliurà	mi de la mà del leó e de l'ós, él ma
1Re 17,43	–Són yo cha, que tu vengues contra	mi ab bastó? E malaí a David [*]. 44 E dix

1Re 17,44	[*]. 44 E dix a David: –Vina a	mi e yo daré la tua carn als aucels del
1Re 17,45	45 E David dix [*]: –Tu véns contra	mi ab spasa e lança e scut, e yo vench
1Re 18,8	dix: –A David n’han donats XM e a	mi no, sinó M! Donchs, qual cosa dafal a
1Re 18,22	serfs [*]: –Deÿts a David menys de	mi : “Tu plaus al rey e a sos servicials.
1Re 19,17	dix [*]: –Per ço com él parlà a	mi e’m dix: “Lexa-me’n anar, si no, jo
1Re 20,4	Jonatàs [*]: –Tot quant tu digues a	mi , tot ho faré volantés. 5 E dix David a
1Re 20,6	del III dia. 6 E si ton para demana	mi , diràs axí: “David ma pragà que’ll
1Re 20,7	para dirà: “Ben stà”, pau sarà ab	mi . E si ell sarà irat e felló, sàpies que
1Re 20,8	8 Fé, doncs misericòrdia en	mi , servecial teu. [*] 9 E dix Jonatàs
1Re 20,11	[*]? 11 Dix Jonatàs [*]: –Vina ab	mi , e iscam defora en lo cam. E com fóran
1Re 20,14	misericòrdies de nostre Senyor ab	mi . E si yo moré, 15 prech-ta que no
1Re 20,22	tu, aporta-les-me”, vendràs a	mi , car pau serà a tu [*]. E si no, diré a
1Re 20,23	dites, nostre Senyor sia entra	mi e tu tostemp. 24 [*] Adonchs vench lo
1Re 20,42	fermas. Nostre Senyor Déu sia entre	mi e tu e entra la mia sament e la tua
1Re 21,15	anfalonescha e que fadejàs davant	mi [*]? [*] 22, Tit Capítol XXII 1-23 [*]
1Re 27,1	Dix Davit en son cor: «Si no guart	mi matex, alguna veguada cauré en les mans
1Re 27,1	per so que Saül sa desesper de	mi e digua e fos que no’m serch vuy més en
1Re 28,1	que tu e los hòmens teus axiràs ab	mi en les tendes. 2 E dix David a Achís:
1Re 28,12	[*]: –O Saül, per què has fet fer a	mi tan gran mal? Car tu ést Saül! 13 E dix
1Re 28,15	que los falisteus conbàtan contra	mi , e Déus se és partit de mi e no m’ha
1Re 28,15	contra mi, e Déus se és partit de	mi e no m’ha volgut retra resposta. [*] E
1Re 28,19	tu e los fills teus serets ab	mi [*]. 20 Tantost Saül caech en terra,
1Re 29,3	Saül, rey de Israell, e ha stat ab	mi per molts dies [*]? E yo no he trobat
1Re 29,6	Déu, car tu ést just [*] davant	mi [*]. Mas no plau als prínceps ne als
1Re 29,8	–Què he jo fet, e què has trobat en	mi , servecial teu, del dia ensà que só
1Re 30,7	Ebitar prevera [*]: –Fes ensà vers	mi effoth. E acostà Abitar effoth a David,
2Re 1,7	sa a ell, 7 e Saül regirà’s e vaé	mi e apalà’m e, com yo li haguí respost,
2Re 1,9	9 »E dix-ma Saül: »–Stà sobra	mi e ociu-ma, car fort sofir gran pena e
2Re 1,9	tota la força de la mia ànima és en	mi . 10 »E steguí sobra ell e aucís-lo
2Re 2,22	vaguada Abner: –Pertex-ta de	mi , no’m vullés ancalsar, sinó covendrà a
2Re 3,8	mans de David, e tu has raquest vuy	mi , que’m rapraseses per la fembra? 9 Asò
2Re 3,12	E per so que parla ab tu, fé ab	mi amistança, e serà la mia mà ab tu, e jo
2Re 3,13	la mia cara tro que hajas amanada a	mi Michol, filla de Saül. E si tu la m’
2Re 3,35	dia, jurà David: –Açò faça Déu a	mi [*], si yo tast pa ne nanguna altra
2Re 5,20	departits los meus anamichs davant	mi , axí com sa departèxan les ayguas. E
2Re 7,5	Déu: Donchs tu no adificaràs a	mi casa per ço que stigua e habit en ella,
2Re 7,7	e dixí: Per què no has feta a	mi casa sadrina? 8 E ara tu diràs al meu
2Re 9,11	–Senyor, axí com tu has manat a	mi , axí ho faré, e Mifibòsech manjarà pa
2Re 10,11	avantura los sarienchs vansian a	mi , tu ajudaràs a nós [*] 12 [*] e nostre
2Re 12,23	d’uymés a ell, e ell no tornarà a	mi . 24 E David anà-sa’n a Barsabé e
2Re 13,11	-li: –Jermana mia, vina e jau ab	mi ! 12 Dix Tamar: –Jermà meu, no’m vullés
2Re 13,16	scarn és ço que ara vols fer a	mi , que ço que ja has fet. Per què’m
2Re 19,22	fill de Servià: –Què m’ha a fer a	mi [*]? [*] Per sert, vuy no morà null hom
2Re 19,26-27	menyspresà e no volch aparallar a	mi l’asa, [*] e asò m’scusa que no aní
2Re 19,26-27	servacial són teu [*], fes de	mi , senyor, lo que’t plaurà, 28 car la
2Re 19,28	mort. Tu, senyor, emperò has posat	mi , servecial teu, als convits e als
2Re 19,33	33 E dix lo rey a Basalay: –Vina ab	mi en Jerusalem, e staràs aquí sagur. 34
2Re 19,38	lo rey–, Canaan, fill teu, vaja ab	mi , e jo faré a ell tot so que tu vullés,
2Re 19,38	tu vullés, e tot so que damanaràs a	mi , jo t’ho daré. 39 Com lo rey e tot lo
2Re 19,42	hòmens de Judà: –Car més atany a	mi que a vosaltres. [*] Per què us

2Re 19,43	anjenrat, e per açò més atany a	mi lo rey que a vosaltras. Per què,
2Re 19,43	Per què, donchs, tu has feta a	mi injúria e per què no dixéran abans a mi
2Re 19,43	e per què no dixéran abans a	mi que jo ratornàs a mi matex lo meu rey?
2Re 19,43	abans a mi que jo ratornàs a	mi matex lo meu rey? E lavors resposéran
2Re 20,16	Diguats a Joab que s'acost a	mi , e parlaré ab ell. 17 E Joab acostà's
2Re 22,3	e refugi meu, salvador meu, deliura	mi de la iniquitat. 4 Jo apalaré nostre
2Re 22,5	los torents del diabla han tangut	mi . 6 Les cordes, les de infern, han
2Re 22,6	les de infern, han anvironat	mi , los liguams de la mort són vanguts
2Re 22,6	de la mort són vanguts davant	mi . 7 En la mia tribulació apalaré nostre
2Re 22,17	aquell. 17 E tramès de alt e reebí	mi , foragità mi de moltes ayguas. 18 E ha
2Re 22,17	tramès de alt e reebí mi, foragità	mi de moltes ayguas. 18 E ha deliurat mi
2Re 22,18	de moltes ayguas. 18 E ha deliurat	mi dels anamichs molt podarosos, d'
2Re 22,18	han aiirat, car éran pus forts que	mi . 19 E ell acupà mi en lo dia de la mia
2Re 22,19	pus forts que mi. 19 E ell acupà	mi en lo dia de la mia aflicció e nostre
2Re 22,20	Senyor fo fermatat mia. 20 E manà	mi en gran amplea e ha deliurat mi, car
2Re 22,20	mi en gran amplea e ha deliurat	mi , car yo he plagut al nostre Senyor. 21
2Re 22,21	sagons la mia justícia e retrà	mi sagons la mia mundícia de les mans. 22
2Re 22,23	los juýs de aquell són stats davant	mi , e ells manaments d'él no he moguts de
2Re 22,23	manaments d'él no he moguts de	mi matex. 24 [*] e guardaré mi metex de la
2Re 22,24	de mi matex. 24 [*] e guardaré	mi metex de la mia iniquitat. 25 E
2Re 22,25	la mia iniquitat. 25 E reguardonarà	mi nostra Senyor sagons la mia justícia e
2Re 22,33	lo Déu nostro? 33 Déu qui ha sint a	mi de fortaleza e asplanada la mia carera
2Re 22,36	35 [*] 36 Tu, Senyor, has donat a	mi l'escut de la mia salut, e la mia
2Re 22,36	e la mia mansuetat e ha multiplicat	mi . 37 Tu axamplarás los meus anaments
2Re 22,37	axamplarás los meus anaments sots	mi , e no dafalran los meus talons. 38 E
2Re 22,40	sots los meus peus. 40 Tu has sinyt	mi de fortaleza en batalla. Tu, Senyor,
2Re 22,40	Tu, Senyor, encorbaràs sots	mi aquells que'm contràstan. 41 Tu m'has
2Re 22,44	'n peses manudes. 44 Tu salvaràs	mi de les contradiccions del meu poble e
2Re 22,44	del meu poble e guardaràs	mi en cap de gents. Lo poble que jo no
2Re 22,44	Lo poble que jo no conech servirà a	mi . 45 [*] 46 Los fils de l'hom strany
2Re 22,48	sarà axalçat. 48 Déu qui dónes a	mi vanjances e has gitats los pobles sots
2Re 22,48	e has gitats los pobles sots	mi . 49 [*] [*] d'aquells qui'm
2Re 22,49	qui'm contràstan. Tu daliuraràs	mi de l'hom malvat. 50 E per açò, Senyor,
2Re 23,2	de nostre Senyor ha parlat per	mi , e la paraula de aquell, per la mia
2Re 23,3	he dit: Déu d'Israell ha parlat a	mi , lo fort d'Israell, Senyor dels
1Re 1,15	cosa qui puxa anbriaguar, mas la	mia ànima és molt turmentada [*]. 16 E no
1Re 2,1	s'és axellçat en lo meu Déu. La	mia boqua és uberta contra los meus
1Re 2,1	per so com jo'm són alegrada ab la	mia salut. 2 No és nangú sant axí com
1Re 18,17	—Vet así Merob, la major filla	mia . Jo donaré aquella a tu per muller, e
1Re 20,15	tolgues la misericòrdia tua de la	mia casa [*]. 16-17 [*] 18 Donchs dix
1Re 20,42	Déu sia entre mi e tu e entra la	mia sament e la tua enpertostemps. 43 E
1Re 28,2	sies guardador del meu cap e de la	mia parsona. 3 Emperò Samuel morí, e tot
1Re 28,17	farà a tu axí com ha parlat en la	mia mà, e tolrà't lo regne e donar-l'
2Re 1,9	en mon seny e tota la força de la	mia ànima és en mi. 10 »E steguí sobra ell
2Re 3,12	tu, fé ab mi amistança, e serà la	mia mà ab tu, e jo ratornaré a tu tot
2Re 3,13	ta daman —dix David—: no vauràs la	mia cara tro que hajas amanada a mi
2Re 3,13	E si tu la m'amenas, tu vauràs la	mia cara. 14 E lavors tramès David
2Re 3,14	fill Saül, e dix-li: —Rit-ma la	mia muller Michol, la qual yo esposí e
2Re 4,9	Senyor Déu, qui ha deliurada la	mia ànima de tot treball! 10 Car aquell qui
2Re 6,9	entrarà la archa de Déu en la	mia ciutat?» 10 E no volch David que l'

2Re 6,12	Bedadom e aportaré la arqua en la	mia casa en banadició.» E lavors anà-sa
2Re 7,18	–Qual és, nostre Senyor Déu, la	mia casa e qui són yo, que tu m'has
2Re 9,7	avi teu, e tu manjaràs pa a la	mia taula tostemps. 8 E Mifibòsech ahora
2Re 9,10	teu, manjarà pa tostemps sobra la	mia taulla. Sibà havia XV fills e XX
2Re 11,11	meu Joab [*] e jo antraré en la	mia casa per so que manuch e begua e dorma
2Re 13,11	pres Tamar e dix-li: –Jermana	mia , vina e jau ab mi! 12 Dix Tamar:
2Re 19,34	al rey: –Quals són los anys de la	mia vida, que yo puig ab lo rey en
2Re 19,37	tornar, e que muyra en la	mia ciutat e que sia sotarrat de prop lo
2Re 22,2	dixéran a nostra Senyor: «És pedra	mia e força mia e salvador meu. 3 Déu meu
2Re 22,2	Senyor: «És pedra mia e força	mia e salvador meu. 3 Déu meu fort, jo he
2Re 22,3	en ell, scut meu e corn de la	mia salut e axalsador meu e refugi meu,
2Re 22,7	mort són vanguts davant mi. 7 En la	mia tribulació apalaré nostre Senyor Déu e
2Re 22,7	e cridaré al Déu meu, e ell oirà la	mia viva veu del seu temple sant, e al meu
2Re 22,19	19 E ell acupà mi en lo dia de la	mia aflicció e nostre Senyor fo fermatat
2Re 22,19	e nostre Senyor fo fermatat	mia . 20 E manà mi en gran amplexa e ha
2Re 22,21	21 [*] regardonerà sagons la	mia justícia e retrà mi sagons la mia
2Re 22,21	mia justícia e retrà mi sagons la	mia mundícia de les mans. 22 Car yo he
2Re 22,24	24 [*] e guardaré mi metex de la	mia iniquitat. 25 E regardonarà mi nostra
2Re 22,25	mi nostra Senyor sagons la	mia justícia e sagons les mundícias de
2Re 22,29	29 Car tu, Senyor, ést luerna	mia e tu, Senyor, inluminaràs les mies
2Re 22,33	a mi de fortaleza e asplanada la	mia carera e acabada, 34 e fets aguals los
2Re 22,36	has donat a mi l'escut de la	mia salut, e la mia mansuetat e ha
2Re 22,36	a mi l'escut de la mia salut, e la	mia mansuetat e ha multiplicat mi. 37 Tu
2Re 22,41	donats los meus anamichs a la part	mia , darera cells qui m'han aïrat, e jo
2Re 22,47	sia lo Déu meu, e Déu fort de lla	mia salut sarà axalçat. 48 Déu qui dónes a
2Re 23,2	mi, e la paraula de aquell, per la	mia lengua. 3 Yo he dit: Déu d'Israell ha
2Re 23,5	de lla terra, 5 no és tan gran la	mia casa envers [*] que fasa covinensa
2Re 23,5	duren totes coses, car tota la	mia salut e la mia voluntat no ha res en
2Re 23,5	coses, car tota la mia salut e la	mia voluntat no ha res en si matexa que no
2Re 9,12	un fill patit que havia nom	Michà , emperò tota la casa de Sibà servia
1Re 14,49	havia nom Merob, e la manor,	Michol . 50 E la muller de Saül hach nom
1Re 18,20	altra filla de Saül qui havia nom	Michol , e açò fonch dit a Saül e plach a
1Re 18,27	al rey [*]. Donchs, Saül donà a ell	Michol , sa filla, per muller. 28 E Saül
1Re 18,28	que nostre Senyor era ab David. E	Michol , filla de Saül, amava molt David.
1Re 19,11	e ll'alciésan al matí. E com	Michol , sa muller, hach a ell açò recomtat
1Re 19,13	finestra, e ell [*] fusch [*]. 13 E	Michol pres una imatge de fust e posà
1Re 19,17	en son lit [*]. 17 E Saül dix a	Michol : –Per què m'has tu scarnit e has
2Re 3,13	mia cara tro que hajas amanada a mi	Michol , filla de Saül. E si tu la m'
2Re 3,14	e dix-li: –Rit-ma la mia muller	Michol , la qual yo esposí e pranguí ab C
2Re 6,21	o un ribaut. 21 E dix David a	Michol : –Viva nostre Senyor Déu, car jo
1Re 19,17	e has lexat anar mon anamich? E	Micol dix [*]: –Per ço com él parlà a mi e
2Re 3,15	dels falisteus. 15 E Isabòech tolch	Micol a son marit [*] e tramès-la a
2Re 6,16	pasava per la ciutat de David,	Micol , la filla de Saül, sguardava per la
2Re 6,23	servents que tu has parlat. 23 Axí	Micol , filla de Saül, no hach fill entrò
2Re 6,20	banayà la sua casa, e la sua muller	Micoll [*] axí a carera a David e dix-
1Re 15,11	desemparat mi e no ha complides les	mies paraules per obra. Ladonchs fou
1Re 15,14	folch del bastiar que sona en les	mies orelles [*]? 15 E Saül dix: –Lo poble
1Re 17,46	46 E nostra Senyor darà tu en les	mies mans, axí que t'auciurè e t tolré
1Re 21,8	da'l-me, car no he aportades les	mies armas, car la paraula del rey ma faÿa
2Re 5,19	liurar-los-has en les	mies mans? Dix nostre Senyor: –Vés, puja,

2Re 13,24	dix-li: –Senyor, jo fas tonra les	mies ovelles. Prech-ta, senyor, que tu
2Re 19,19	les injúries ne les iniquitats	mies ne les poses en ton cor que yo he
2Re 22,25	e sagona les mundícias de lles	mies mans en l'asguardament dels seus
2Re 22,29	mia e tu, Senyor, inluminaràs les	mies tenebres. 30 Jo seré sint e correré
2Re 24,17	Aquestes són les ovelles	mies e no han res fet. Plàcia't, Senyor,
2Re 19,24	-li David que no moria. 24 Emperò	Mifibòsec axí a carera al rey ab gran
2Re 4,4	terra e fou ranquallós e hach nom	Mifibòsec . 5 E vanguéran los fills de
2Re 9,6	-lo-hy [*]. 6 [*] E dix David:	– Mifibòsec ! [*] –Así só, servencial teu. 7
2Re 9,8	pa a la mia taula tostemps. 8 E	Mifibòsec ahora David e dix: –E qui són
2Re 9,9	de Saül, e dix: –Yo he donat a	Mifibòsec , fill de Jonatàs, [*] tota la
2Re 9,10	e tot so que obs haja. Emperò	Mifibòsec , fill dell senyor teu, manjarà
2Re 9,11	tu has manat a mi, axí ho faré, e	Mifibòsec manjarà pa sobra la tua taulla
2Re 9,12	tota la casa de Sibà servia a	Mifibòsec , 13 Mifibòsec stava e habitava
2Re 9,13	de Sibà servia a Mifibòsec, 13	Mifibòsec stava e habitava en Jerusalem,
2Re 9,13	que'll rey David manjava. E era	Mifibòsec ranqualós de abdós los peus.
2Re 19,25	tornà en pau. 25 [*] E dix lo rey:	– Mifibòsec [*]. 26-27 Respòs Mifibòsec e
2Re 19,26-27	–Mifibòsec [*]. 26-27 Respòs	Mifibòsec e dix: –Senyor, lo meu
2Re 21,7	que damanats. 7 E lo rey pardonà a	Mifibòsec , fill de Jonatàs, fill de Saül,
1Re 4,3	de nostro Senyor, [*] e vingua en	mig loch de nós, per ço que saul a nós de
1Re 5,6	viles e los camps sa escalfàran en	mig loch de aquella regió, e rates
1Re 7,4	los fills d'Israell traguéran de	mig loch d'ells déus stranys [*]. 5
1Re 9,14	a la ciutat, e com ells anaven per	mig loch de la ciutat, Samuel aparech a
1Re 10,23	e amanàran-lo, e stech en	mig loch del poble. E fo pus alt que tots
1Re 11,11	lo poble en III parts e antrà en	mig loch de la host a hora de matinas e
1Re 14,14	scuder féran fo entorn XX hòmens en	mig jornal de bous, ço és, tant com
1Re 16,13	corn de l'oli e untà'n aquel en	mig loch de sos frares. E d'aquell dia
1Re 18,10	qu'ell comensava profetitzar en	mig loch de lla casa. E David sonava la
2Re 4,5	Recap e Bannà, e antràran en lo	mig del dia, e era d'estiu, en la casa de
2Re 6,17	Déu dedins en lo tabernacla, en lo	mig loch que David ho havia aparallat.
2Re 23,12	lo poble, 12 aquell estech en lo	mig del camp e sguardà los falisteus e no
1Re 6,19	so que nostra Senyor havia farit lo	migà pobla [*]. 20 Lavors diguéran los
1Re 6,19	LXX hòmens armats e LM hòmens de	migan poble. E lo poble plorà per so que
1Re 27,10	migjorn, e en Hiramel, envers	migdia [*].» 11 David no gaquia a vida
1Re 30,14	de Calep, qui són envers lo	migdia , e havem cramada la ciutat
1Re 30,27	aquells qui éran en Ramoch, envers	migdia , e aquells qui éran en Gech, 28 e
2Re 4,5	dormia en lo seu lit en la hora del	migdia . E la portera, qui stava en la
2Re 11,2	del lit en què hach dormit après	migdia e, dementra qu'ell anava per la
2Re 24,7	en la terra de Judà, qui és envers	migdia , en Barsabe. 8 E après VIII messos
1Re 10,2	les encontrades de Benjamín envers	migjorn , qui saltaran envers grans coves.
1Re 14,5	contra Machinàs, e l'altra, a	migjorn [*]. 6 Jonatàs dix al jovansel
1Re 27,10	E responia David: «En Judà, envers	migjorn , e en Hiramel, envers migdia [*].»
1Re 15,4	com hom comta anyells, e trobà CC	míllie hòmens [*] e XM hòmens del trip de
1Re 1,8	lo teu cor. Donchs, no só yo a tu	millor que X fills, si tu los havías? 9
1Re 9,2	no havia entre los fills d'Israell	millor hom que ell, e ell era pus alt que
1Re 15,15	pardonat a les millors ovelles e al	millor bastiar, per ço que hom lo
1Re 15,28	ha liurat a un ton proïsuma qui és	millor que tu, 29 car ell no perdonerà pas
2Re 6,19	un patit de manjar que hom fa de la	millor farina que hom pot haver, que hom
1Re 15,15	car lo poble ha pardonat a les	millors ovelles e al millor bastiar, per
2Re 10,9	ell a combatra e dratràs, trià dels	millors de Israell e aparallà batalla
1Re 15,22	a la sua veu? Car obadiència és	milor que sacrifici, e obair val més que

1Re 9,20	ya són trobades. Donchs, totes les	milors coses [*] dels fills d'Israell
1Re 7,1	Senyor e matéran-la en la casa de	Minadab , en Gabaà, e santificàran Aletzar,
1Re 31,2	los seus fils, e ociéran Jonatàs e	Minadab e Malchisue, los quals éran fills
1Re 2,11	a la sua casa. E l'infant era	ministra en la casa de nostra Senyor,
1Re 2,18	devant nostre Senyor [*]. 18 Samuel	ministrava devant nostre Senyor, e era
1Re 3,1	Capítol III 1 Samuel, l'infant,	ministrava davant nostre Senyor, davant
1Re 28,23	e dix: –No manjaré. E los seus	ministres e la fembra forsàvan-lo, e
2Re 3,28	dix: –Mundo són jo [*], car yo no	mir mal. 29 E vengua sobra lo cap de Joab
1Re 14,15	de leurar [*]. 15 E fo fet un gran	miracle per la host [*]. E tots los
1Re 14,15	torbada [*]. E açò fou axí com un	miracle de Déu. 16 E les guardes de Saül
2Re 21,8	da Rafà filla de Ay, ço és Armoní e	Misàbech , e V fills de Marob [*], los
2Re 3,14	mia cara. 14 E lavors tramès David	misagers a Isibòsech, fill Saül, e dix-
2Re 4,4	car no havia sinó V anys com vench	misatga de Saül e de Jonatàs, com vench da
2Re 4,10	trabal! 10 Car aquell qui m'adux	misatga que mort era Saül, qui's cuydava
2Re 4,10	qui's cuydava que'm portàs bon	misatge , maté-lo en Sicalech per ço com
2Re 11,25	e murí Uries etey. 25 Dix David al	misatge : –Açò diràs a Joab: “No t'smaÿs
2Re 4,10	a fer que lli donàs loguer per la	misatgeria que havia feta. 11 Cant més
1Re 8,15	so qu'ell do delma a sos faells	misatgers [*]. 16 Ell tolrà a vós vostres
1Re 11,7	dels fills d'Iraell per mà de sos	misatgers , qui deÿan: –Si n'hi ha algú
1Re 11,9	de Judà, XXXM. 9 E diguéran als	misatgers qui éran vanguts: –Enaxí direts
1Re 19,16	vestedures. 14-15 [*] 16 E com los	misatgers vangéran en la casa da David,
2Re 3,12	lo tamia. 12 E lavors Abner tramès	misatgers a David per si matex e dix: –De
2Re 3,26	Joab partí's de David e tramès	misatgers derera Abner e féu-lo tornar
2Re 5,11	E lavors Hiram, rey de Thir, tramès	misatgers a David e fusta de cedra (ço és,
2Re 10,2	de lla mort de son para. E com los	misatgers da David fóran vanguts en la
2Re 10,4	4 E lavors Amon pres los	misatgers de David e rach-los la mitat
2Re 11,4	de Uries ethey. 4 David tramès-hi	misatgers e féu-la vanir en casa sua e
2Re 12,27	la ciutat del rey. 27 E Joab tramès	misatgers a David e dix: –Jo he garejat e
1Re 6,21	de nós? 21 Donchs ells tramatéran	misatges als habitants de Canachirion e
1Re 11,3	d'espay, que nós pugam trametra	misatges per tota la terra dels fills d'
1Re 11,4	nós vendrem a tu. 4 Donchs los	misatges vanguéran a Saül en Gaboch e
1Re 11,9	lo sol serà scalfat.” Vanguéran los	misatges e recomtáran-ho als de Jabès,
1Re 16,19	és ab ell. 19 Saül tramès sos	misatges a Isayí e dix: –Tramit a mi
2Re 2,5	sotarat Saül. 5 Lavors tramès David	misatges als hòmens e dix-los: –Baneÿts
2Re 3,38	Abner [*]. 38 E dix lo rey als seus	misatges : –E vosaltres no conexets que
2Re 11,6	era. 6 E tantost David tramès	misatges a Joab dient: «Tramit-ma Ories
2Re 11,13	anar a casa sua, anans dormí ab los	misatges de David. 14 E al matí sabé [*],
2Re 11,18	forts hòmens. 17 [*] 18 E vench lo	misatja a David e comtà-li tot so que
2Re 11,23	[*] [*] 20-21 [*] 22 [*] 23 Dix lo	misatja a David: –Los nostres anamichs sa
1Re 15,6	no us ancloua ab ell, car tu faïst	misericòrdia a tots los fills de Israell
1Re 20,8	és la sua malícia. 8 Fé, doncs	misericòrdia en mi, servecial teu. [*] 9 E
1Re 20,15	15 prech-ta que no tolgues la	misericòrdia tua de la mia casa [*]. 16-17
2Re 2,5	Senyor Déu, qui havets feta aquesta	misericòrdia ab lo senyor vostro Saül e
2Re 2,6	Senyor guardonarà ara a vosaltres	misericòrdia e varitat. E yo ratre a
2Re 3,8	contra Judà vuy, com jo haja feta	misericòrdia sobra la casa de Saül [*] e
2Re 9,1	de la casa de Saül a qui yo faça	misericòrdia per Jonatàs? 2 E havia aquí
2Re 9,7	–No hajas pahor, car jo faré a tu	misericòrdia per amor de Jonatàs, ton
2Re 10,2	son fill. 2 E dix David: –Faré	misericòrdia ab Amon, fill de Naàs, axí
2Re 22,51	gran les saluts del seu rey e faent	misericòrdia al seu untat David e a la sua
1Re 20,14	yo viuré, prech-ta que faces les	misericòrdies de nostre Senyor ab mi. E si

2Re 24,14	Senyor Déu, [*] car moltes són les	misericòrdies de nostre Senyor Déu. 15 E
2Re 10,4	misatgers de David e rach-los la	mitat de la barba e esquinçà-los la
1Re 12,9	falisteus e en la mà del rey de	Moab [*]. 10 E après cridàs a Déu [*]. 11
2Re 8,2	de la mà dels falisteus. 2 E farí	Moab e masurà los falisteus ab una
2Re 8,2	una a aciura e l'altra a viura. E	Moab serví a David sots traüt. 3 E combaté
1Re 27,2	qui éran ab ell a Achís, fill de	Moach , rey de Gech. 3 E habità David ab
1Re 18,13	s'ere d'él partit. 13 Donchs Saül	moch ell de si e féu-lo conestabla de M
2Re 2,17	Forts, en Gabaon. 17 En aquell dia	moch-sa gran ramor e gran batalla e los
2Re 22,23	mi, e ells manaments d'él no he	moguts de mi matex. 24 [*] e guardaré mi
2Re 23,27	de Tecua; 27 Abizer de Anatoth;	Moletiy de Unchí; 28 Selmon acohites;
2Re 2,25	sa tots en una companya e féran una	molla de si mateys sus alt en un pujalet
1Re 1,5	a Anna una sola part, per què él fo	molt trist, car ell amava molt Anna, mas
1Re 1,5	què él fo molt trist, car ell amava	molt Anna, mas nostre Senyor havia tanquat
1Re 1,7	axí la fajà aïrada, e Anna plorava	molt durament e no volia menjar. 8
1Re 1,10	ab amargós coratge, ela plorava	molt agrament a nostra Senyor, 11 e dix:
1Re 1,15	anbriagnar, mas la mia ànima és	molt turmentada [*]. 16 E no't cuyts yo,
1Re 1,24	Senyor en Siló, e l'infant era	molt patit. 25 Donchs ells sacrificàran un
1Re 2,13	l'ofici dels praveres, ans faían	molt de mal en lo setgle e a lo poble. E
1Re 2,17	Donchs, lo pacat dels infants era	molt gran devant nostre Senyor [*]. 18
1Re 2,22	davant nostra Senyor. 22 Elí era	molt vell, e oí totes les coses que son
1Re 4,8	a nós de la mà de aquests déu	molt alt? Aquest és lo déu que farí Agipta
1Re 4,13	qual aquel vania, e lo seu cor era	molt tamorós per la archa de nostra
1Re 5,12	[*] Car la mà de nostra Senyor era	molt agreujada sobra ells, car los hòmens
1Re 6,13	l'archa de nostro Senyor, haguéran	molt gran goig [*]. 14 E la carreta vench
1Re 9,1	del trip de Benjamín, qui havia	molt gran força. 2 Aquell havia un fill,
1Re 11,6	oÿt aquestes paraules, ell fou irat	molt , 7 e pres II bous e tranquèls per
1Re 14,31	29-30 [*] 31 [*] E lo poble fo	molt ugat. 32 E tornàran-sa'n a pendra
1Re 15,11	per obra. Ladonchs fou Samuel	molt trist, e cridà a nostra Senyor tota
1Re 15,32	Gag fou a ell amanat, lo qual era	molt gras, e tramolà, e dix: «Axí departex
1Re 16,18	e sap ben combatra, e savi [*] e	molt bel hom, e nostre Senyor és ab ell.
1Re 16,21	Saül e stech davant ell, e ell amà	molt David e féu d'él son scuder. 22 Saül
1Re 17,25	poble d'Israell? Mas lo rey darà	molt gran riquesa en aquell qui l'auciurà
1Re 18,5	tots sos combatadors, e ell plaÿa	molt a tot lo poble, e majorment a
1Re 18,8	M, e David, XM. 8 Ladonchs Saül fon	molt irat de aquesta paraula e dix: –A
1Re 18,15	14 [*] 15 E Saül viu que David era	molt savi; ell lo comensà esquivar. 16 Mas
1Re 18,20	açò fonch dit a Saül e plach a ell	molt . 21 E Saül [*]: «Yo donaré aquella a
1Re 18,28	E Michol, filla de Saül, amava	molt David. 29 E Saül començà [*] a tembra
1Re 18,30	serfs de Saül. E lo seu nom fou fet	molt gran pertot. 19, Tit Capítol XVIII
1Re 19,4	contra tu, e les sues obres són	molt bones a tu, 5 [*] e ha mort lo
1Re 19,21	ab los altres. [*] Ladonchs fo Saül	molt irat 22 e ell matex anà en Ramacha e
1Re 20,41	e basàran-sa abdosos e ploràran	molt ; mes més plorà David. 42 Dix Jonatàs
1Re 31,3	e aconsaguíran-lo e nafràran-lo	molt malament. 4 E dix Saül al seu scuder:
2Re 1,23	23 Saül e Jonatàs, bells e qui	molt sa amàvan en la vida, ne en la mort
2Re 3,1	temps pasava, David profitava e era	molt pus fort. La casa de Saül, emperò,
2Re 3,36	36 E lo poble oÿ asò e plasch-los	molt [*]. 37 E en aquel dia conech tot lo
2Re 8,8	tot en Jerusalem. 8 E aportà lo rey	molt aram de aquestes ciutats [*] del
2Re 8,11	-la a nostre Senyor Déu ab	molt altra aur e argent que havia haüt de
2Re 11,2	en una salla, e aquella fembra era	molt bella. 3 E lo rey damanà qui era
2Re 11,27	que hach nom Salamó. E asò desplach	molt a nostre Senyor Déu. 12, Tit Capítol
2Re 13,16	com me has haüda ma vols mal. Car	molt major scarn és ço que ara vols fer a

2Re 13,37	37 [*] Emperò David plorà e planch	molt de temps Amon, son fill. 38 E Absalon
2Re 22,14	14 Nostre Senyor tronarà; el qui és	molt alt darà la sua veu. 15 Él tramès les
2Re 22,18	18 E ha deliurat mi dels anamichs	molt podarosos, d'aquells qui m'han
2Re 23,8	de David: David saent en la cadira,	molt savi príncep enfre III, equest és axí
2Re 23,17	E asò faeren III hòmens qui éran	molt forts. 18 E Abisay, frare de Joab,
1Re 9,10	«vaent». 10 Saül dix a son servent:	– Molt és bo so que has dit. [*] Ells
1Re 14,52	para de Abner, fill de Abiell. 52	Molt fort batalla era contra los falisteus
1Re 27,12	12 E craech Achís a David e dix:	– Molt mal ha fet contra lo poble seu de
2Re 19,18	'll rey 18 per un loch on no havia	molta aygua, per ço que pasàsan a la casa
2Re 19,32	LXXX anys, e aquell havia donada	molta vianda al rey dementra que era en
1Re 15,33	–Enaxí com lo teu coltell ha fetas	moltes fembres sens marit e sens infants,
2Re 8,11	aur e argent que havia haüt de	moltes altres gents [*]. 12 [*] 13 E com
2Re 12,2	2 E lo rich havia molts bous e	moltes ovelles, 3 e lo pobre no havia res
2Re 21,19	fo sa mara. E per ço com en	moltes maneras axemplà l'honrament de
2Re 22,17	de alt e reebí mi, foragità mi de	moltes ayguas. 18 E ha deliurat mi dels
2Re 24,14	mans de nostre Senyor Déu, [*] car	moltes són les misericòrdies de nostre
1Re 14,34	que cascú aduga a mi son bou o son	moltó , e auciets-lo sobra aquesta pedra
2Re 6,13	III pasos, oferíran un bou e un	moltó . 14 E David tochava los òrgens e los
1Re 15,22	e obair val més que ofarir grex de	moltons . 23 Car contradir a la volentat de
1Re 2,5	[*] infants, e aquella que havia	molts fills fo malalta. 6 Nostra Senyor
1Re 14,6	gran cosa a nostre Senyor salvar a	molts o a poch. 7 E l'ascuder dix a ell:
1Re 15,9	Saül e lo poble perdonàran Agag e a	molts folchs de les ovelles e de l'altra
1Re 17,52	e dentro en les portes d'Ecaron. E	molts dels falisteus cayguéran morts en la
1Re 29,3	rey de Israell, e ha stat ab mi per	molts dies [*]? E yo no he trobat en ell
1Re 31,1	falisteus e fugí, e romanguéran	molts morts en lo munt de Gelbohe. 2 E
2Re 1,4	que hi ha haüda gran batalla, e	molts de aquells del poble de Israell són
2Re 11,24	qui éran en lo mur, e moríran	molts dels teus servacials, e murí Uries
2Re 11,25	per aquesta batalla. Car	molts e diversos esdavaniments sa davénan
2Re 12,2	rich, [*] pobre. 2 E lo rich havia	molts bous e moltes ovelles, 3 e lo pobre
2Re 12,31	e ab cadenes e feres, e mès-na	molts en formes de fust axí com hom fa las
2Re 23,12	no'ls jaquí pasar al pobla e aucís	molts dels falisteus. E aquell dia fo feta
1Re 1,16	ara per multitud de ma dolor e de	mon plor. 17 Lavors Elí dix [*]: –Vé-te
1Re 2,29	senyoria? 29 Per què has tu gitat	mon sacrifici ab ton talló e los meus
1Re 2,35	pravere faell, lo qual farà sagon	mon cor e sagon ma ànima, e yo adificaré
1Re 2,35	a ell fael casa, e ell irà davant	mon untat tostemp. 36 E sdevendrà's qua
1Re 3,16	Samuel e dix-li: –O, Samuel,	mon fill! Lo qual li respòs e li dix: –Jo
1Re 9,5	tornem-nos-en, que per aventura	mon para no haja axoblidades les someres e
1Re 10,2	per tu e diu: 'Què faré yo de	mon fill?'” 3 »E, com [*] tu seràs vangut
1Re 12,5	5 Ell dix a ells: –Nostre Senyor és	mon testimoni [*], e lo seu rey n'és vuy
1Re 14,41	paccat és sobra mi o sobra Jonetàs,	mon fill, dóna'm vuy demostrança. O si
1Re 14,42	–Metets sort entre mi e Jonatàs,	mon fill. E la sort caech a Jonatàs. 43
1Re 15,30	honra tu a mi devant los vells de	mon poble e devant los fills d'Israell. E
1Re 16,1	un de sos fills qui sia rey sobra	mon poble. 2 Samuel dix: –En qual manera
1Re 19,2	descobrí a David e li dix: –Saül,	mon para, ta vol auciuira. Per què jo't
1Re 19,3	que t'amachs, 3 e jo staré de prop	mon para [*] e yo parlaré de tu a ell e jo
1Re 19,17	m'has tu scarnit e has lextat anar	mon anamich? E Micol dix [*]: –Per ço com
1Re 20,2	–Déu te guard! Tu no moràs, car	mon para no farà nanguna cosa gran ne
1Re 20,9	açò: que, si yo veg la melícia de	mon para complida, jo t'ho faré a saber.
1Re 20,12	tot lo dia sercaré la santència de	mon para, e si ell ma diu res de bé de tu,
1Re 20,13	13 [*] Si, emperò, la malísia de	mon para sarà contre tu, jo hu ravallaré a

1Re 20,13	Senyor ab tu axí com és stat ab	mon para. 14 E si yo viuré, prech-ta que
1Re 27,12	de Israell, e per açò serà tostemp	mon servicial. 28, Tit Capítol XXVII 1 E
1Re 30,15	aucies ne'm liuras en les mans de	mon senyor, e amantar-t'he a aquesta
2Re 1,9	fort sofrir gran pena e encara só en	mon seny e tota la força de la mia ànima
2Re 3,8	què ést tu entrat a la concopina de	mon para? E Abner fou irat per aquellas
2Re 13,4	–Són anamorat de Tamar, jarmana de	mon frare Absalon. 5 Dix-li Jonadab:
2Re 19,28	lo que't plaurà, 28 car la casa de	mon para no ha stada obligada a tu ne
2Re 19,37	sia sotarrat de prop lo sapulcra da	mon para [*]. E Canaan, lo fill meu, vaja
1Re 2,1	ahorà e dix: 2, Tit Capítol II 1	Mon cor s'és alegrat ab nostre Senyor, e
1Re 9,3	éran pardudes, e Cis dix a Saül:	– Mon fill, pren un dels serfs [*] e vé-
1Re 14,39	és esdevengut [*] per Jonatàs, ell	morà sens nanguna ramçó. E nangú de tot lo
1Re 14,45	lo poble dix [*]: –Donchs, Jonatàs	morà , qui ha feta aquesta gran salut en
1Re 20,32	Respòs Jonatàs a son para: –Per què	morà ? Què ha fet? 33 E Saül pres la lança
2Re 12,14	Senyor Déu, per aquesta paraula	morà lo fill que tu has. 15 E tornà-sa
2Re 19,21	fill de Sirvià e dix: –Donchs, no	morà Semeý per so com malayí e blasfamà lo
2Re 19,22	fèr a mi [*]? [*] Per sert, vuy no	morà null hom [*]. 23 E jurà-li David
2Re 3,33	que tu, Abner, sies mort axí com	mòran los hòmens veses e poruchs. 34 Les
1Re 19,11	“Si tu no't salvas aquesta nit, tu	moràs demà”, 12 e ella lo gità defora per
1Re 20,2	ell li respòs: –Déu te guard! Tu no	moràs , car mon para no farà nanguna cosa
2Re 12,13	ha trasmudat lo teu paccat, e no	moràs . 14 Car tu has fet blasfemar als
1Re 20,14	de nostre Senyor ab mi. E si yo	moré , 15 prech-ta que no tolgues la
1Re 5,9	lurs anques éran podridas de mal de	morenes . Los hòmens de Getum feren consell
1Re 5,12	part de lurs natges de mal de	morenes . E lo crit e l'odulament de
1Re 28,3	de la mia parsona. 3 Emperò Samuel	morí , e tot Israell féu gran plant sobra
2Re 1,16	matà'l. 16 Dix David en aquell que	morí : –La tua sanch e la tua condebnació
2Re 2,23	e donà-li en lo sagí, e tantost	morí en aquell matex loch. E tots aquels
2Re 10,1	Capítol X 1 E fon fet que après	morí Naàs, lo rey dells fills de Amon, e
2Re 12,18	-sa que llo VII dia l'infant	morí . E los sarvacials no hu volían dir a
2Re 20,10	costat, e axíran-na los budels, e	morí , car lavors Amassà no's guardava d'
1Re 31,6	donchs, en aquella batalla. 6	Morí Saül e III fills seus, e en aquell
2Re 19,23	[*]. 23 E jurà-li David que no	moria . 24 Emperò Mifibòsec axí a carera
2Re 12,5	car l'hom que axò ha fet deu	morir 6 e deu retra la ovella en IIII
1Re 31,6	éran de la sua casa, en aquell dia	moríran . 7 E com los fills d'Israell, qui
2Re 11,24	a nós aquells qui éran en lo mur, e	moríran molts dels teus servacials, e murí
2Re 24,15	del matí entrò al temps stablit, e	moríran del poble qui stàvan de Dan entrò
1Re 14,45	lo poble deliurà Jonatàs qu'ell no	morís . 46 Saül se'n tornà e [*] parsaguí
1Re 2,6	fo malalta. 6 Nostra Senyor dóna	mort e vida, ell mena hom a infern e
1Re 4,18	la porta, e trancà's son cap, e fo	mort . Lo baró era vel e de gran adat, e
1Re 4,19	Déu era presa e son sogra e marit	mort , de dolor infantà. 20 E [*] diguéran
1Re 5,6	rates nasquéran, e gran confusió de	mort fo feta en la ciutat. 7 E com los
1Re 5,11	loch, per so que no aucia nós de	mort [*]! 12 [*] Car la mà de nostra
1Re 11,13	13 E Saül dix: –Null hom no sarà	mort en aquest dia de uy, car nostre
1Re 14,44	Cové que tu muyras, sens dupta, de	mort . 45 E lo poble dix [*]: –Donchs,
1Re 15,20	amenat Gag, lo rey de Amalech, e he	mort tot son poble. 21 Mas lo poble apresà
1Re 15,32	e dix: «Axí departex mi amargosa	mort ?» 33 E Samuell li dix: –Enaxí com lo
1Re 15,35	de sa vida, entrò en los dies de sa	mort . Emperò Samuel plorà per ço com
1Re 17,46	't tolré lo cap e daré lo teu cors	mort e aquells dels falisteus als ocells
1Re 17,51	vaéran que'l pus fort d'èls era	mort , ells fusquéran, 52 e los fills d'
1Re 17,57	com David sa'n tornà, que havia ja	mort lo falisteu, Abner lo pres e manà-
1Re 19,5	són molt bones a tu, 5 [*] e ha	mort lo falisteu e [*] ha feta gran salut

1Re 19,6	–Sàpias sertament qu’ell no serà	mort. 7 Jonatàs apallà David e recomtà-
1Re 20,3	que yo e tu sarem dapertits per	mort en poch de temps. 4 Dix Jonatàs [*]:
1Re 20,31	ara e amena’l-ma, car fill és de	mort. 32 Respòs Jonatàs a son para: –Per
1Re 30,2	les majors. Emperò no havían nangú	mort, emperò anàvan-sa’n e manàvan-
1Re 31,5	l’ascuder de Saül vaé que Saül era	mort, trasch son coltell e aucié’s ell
1Re 31,7	barons de Israell éran fuyts e que	mort era Saül e los seus fills,
2Re 1,1	1 E fonch fet après que Saül fonch	mort, que David venc e tornà de la mort
2Re 1,1	mort, que David venc e tornà de la	mort que havia feta a Malech, e stech II
2Re 1,5	en aquell hom [*]: –Com sabs tu que	mort sia Saül e son fill Jonatàs? 6 Respòs
2Re 1,16	contra tu matex e ha dit: “Yo he	mort lo untat de nostra Senyor.” 17 Emperò
2Re 1,22	temps no torna atrás de sang de	mort, de grechs de fort, e lo cultell de
2Re 1,23	molt sa amàvan en la vida, ne en la	mort no’s són dapartits. E éran pus
2Re 1,25	[*]! Jonatàs en les tues alteses és	mort. 26 E Jonatàs, frare meu, fort he
2Re 2,7	que lo nostro senyor Saül sia	mort, m’ha untat la casa de Judà que sia
2Re 2,23	pasàvan per aquell loch on jahia	mort Azael aturàvan-se. 24 E dementre
2Re 2,26	e dix-li: –Donchs entrò a lla	mort sa enfalonirà la tua spasa, e no
2Re 3,33	Déu no vulla que tu, Abner, sies	mort axí com mòran los hòmens veses e
2Re 3,34	stat en cadenas, mas axí ést caüt e	mort com los fills de aniquitat sòlan caer
2Re 3,37	que lo rey no havia consentit en la	mort de Abner [*]. 38 E dix lo rey als
2Re 3,39	gran ajuda sparava de aquest qui	mort és. E aquests hòmens fills de Servià
2Re 4,1	1 E Isbòsech, fill de Saül, oí que	mort era Abner en Habron, e sobra les sues
2Re 4,7	en l’antradra, farián-lo, e fo	mort, e tolguéran-li lo cap e anàran-
2Re 4,10	Car aquell qui m’adux misatga que	mort era Saül, qui’s cuydava que’m
2Re 4,11	hòmens malvats e desestruchs han	mort un hom que no maria mal en res e
2Re 6,7	Senyor Déu farí aytantost, e fo	mort de prop la arqua. 8 David fon fort
2Re 6,8	fort trist e faló per ço com havia	mort Ozà, e aquell loch és apellat
2Re 6,8	és apellat percussió o fariment o	mort de Ozà entrò aquest dia de vuy. 9
2Re 8,10	contra Adadàser e ll’havia	mort, car Tou era anamich de Adàser. E en
2Re 9,8	teu? Car has guardat sobra un ca	mort [*]. 9 E lo rey apallà Sibà,
2Re 10,2	qui l’aconortàsan de lla	mort de son para. E com los misatgers da
2Re 11,26	muller de Uries que son marit era	mort, féu gran plant e gran dol sobra ell.
2Re 12,9	paraula de nostre Senyor [*] e has	mort ab coltell Uries, e la muller d’
2Re 12,19	eytantost antès que l’infant era	mort, e dix a sos servacials: –Adonchs,
2Re 12,19	e dix a sos servacials: –Adonchs,	mort és l’infant? E ells diguéran: –Mort
2Re 12,21	l’infant era viu, e ara, que és	mort, tu menges e beus. 22 E dix David:
2Re 12,23	gorís e’l ma donàs. 23 Ara que és	mort, per què dejunaria ne ploraria? Yo no
2Re 12,24	’n a Barsabé e aconsolà-la de la	mort de son fill e dormí ab ella. E
2Re 13,32	fills teus sían morts. Solament és	mort Aamon [*]. 33 [*] 34 E lavors fugí
2Re 13,39	39 E com David fou aconhortat de la	mort de son fill Amon, sasà d’aquí avant
2Re 19,5	sarvicials, qui han deliurat tu de	mort e los teus fills e les tues filles e
2Re 19,10	per Absalon. 10 E Absalon [*] és	mort [*]. Per què calam e no ratornam a
2Re 19,28	obligada a tu ne noent sinó a la	mort. Tu, senyor, emperò has posat mi,
2Re 20,11	astat prop de Amasà, qui era	mort, diguéran: –Veus aquell qui volch
2Re 20,12	da David per Joab. 12 E Amasà jahia	mort enmig de la carera, e un de aquells
2Re 21,4	sobra la casa sua, ne volem que sia	mort nangun hom de la casa sua ne de la
2Re 21,12	panjats los falisteus com haguéran	mort Saül en Gelbor. 13 E havían la ossa
2Re 22,5	5 car de les contricions de la	mort me han anvironat, los torents del
2Re 22,6	han anvironat mi, los liguams de la	mort són vanguts davant mi. 7 En la mia
2Re 24,13	III dies haurà pastilència e gran	mort en la tua terra. E, donchs, ara
2Re 12,19	mort és l’infant? E ells diguéran:	– Mort és. 20 E llavò’s lavà David de lla

1Re 4,10	fugí en son tabernacle, e gran	mortal dat fo en lo poble d'Iraell, car
1Re 4,17	fuyt devant los falisteus, e gran	mortal dat és stada feta en lo poble, e
1Re 5,9	de nostre Senyor era feta de gran	mortal dat sobra cascuna ciutat, [*] del
1Re 5,10	perquè lo déu d'Iraell nos don	mortal dat? 11 Lavors [*] los prínceps dels
2Re 24,21	Senyor Déu, e que ces aquesta	mortal dat qui és vanguda en lo poble. 22 E
1Re 15,15	al Senyor, ton Déu, e havem	mortes totes les altres coses. 16 Lavors
1Re 15,21	de aqueles coses que són stades	mortes , e asò han fet per sacrificar a lur
2Re 20,3	stagéran tancadas fins que fóran	mortes . 4 Dix lo rey a Amassè: –Hajes fets
1Re 4,2	e en aquel contrast fóran	morts per los camps [*] IIIIM hòmens. 3 E
1Re 4,10	d'Iraell, car XXXM n'hi hach, de	morts d'hòmens a peu. 11 E l'archa de
1Re 4,11	presa, e los II fills de Elí fóran	morts [*]. 12 Asdavench-sa que un hom de
1Re 4,17	en lo poble, e abdós tos fills són	morts [*], e l'archa de Déu és presa. 18
1Re 5,12	car los hòmens qui no éran stats	morts éran farits en la pus sacreta part
1Re 7,10	e spaventà aquells, e fóran	morts per los fills d'Iraell. 11 E los
1Re 15,18	contra tro que los hajes tots	morts .” 19 Donchs, per què tu no has oÿda
1Re 17,52	E molts dels falisteus cayguéran	morts en la carera de Sarim entrò a Geth e
1Re 18,7	7 e [*] deÿan: –Saül n'ha	morts M, e David, XM. 8 Ladonchs Saül fon
1Re 21,11	per cors e no deÿan: “Saül n'ha	morts M, e David, XM”? 12 E posà David [*]
1Re 29,5	dell qual [*] deÿan: “Saül n'ha	morts M, e David, XM”? 6 Axí Achís apallà
1Re 31,1	e fugí, e romanguéran molts	morts en lo munt de Gelbohe. 2 E vanguéran
1Re 31,5	e aucié's ell matex. E fóran	morts , donchs, en aquella batalla. 6 Morí
1Re 31,8	per so que vaésan aquells qui éran	morts en la batalla, e trobàran Saül e III
1Re 31,8	Saül e III fills seus qui jaÿan	morts en lo munt de Gelboe. 9 E tolguéran
2Re 1,4	de aquells del poble de Iraell són	morts e los altres són fugits. Saül e
2Re 1,4	Saül e Jonatàs, son fill, són	morts . 5 E dix David en aquell hom [*]:
2Re 1,12	la casa de Israel, per ço com éran	morts ab coltell. 13 Dix David en aquell
2Re 1,18	't per quina colpa aquells qui són	morts en les altesas (ço és, en lo munt de
2Re 1,19	19 so és los nobles de Israel són	morts sobra les tuas muntanyes. [*] 20
2Re 1,27	yo amava tu. 27 O Déu, e com són	morts e caüts los hòmens forts! E com són
2Re 2,16	per los costats e cayguéran tots	morts ensemps. E apallàran lo loch on açò
2Re 3,22	tolta a ladras e haguéran-los	morts . E Abner no era ab David en Habron,
2Re 8,13	E com David hach presa Síria e hach	morts XIIM hòmens en la val de les Salines
2Re 13,30	fo dit a David que Absalon havia	morts tots los fills del rey, «que no n'
2Re 13,32	cuyts que tots los fills teus sían	morts . Solament és mort Aamon [*]. 33 [*]
2Re 19,6	fos viu e que nós tots fòsem	morts . 7 Donchs leva e vé-ta'n als teus
2Re 21,9	Senyor. E aquests VII cayguéran	morts tots ensemps com hom comensa les
2Re 23,10	-sa'n la roba d'aquells qui éran	morts . 11 E après d'aquest fo Samaà, fill
1Re 2,28	ell de tots los trips d'Iraell a	mos obs en pravera, perquè muntàs al meu
1Re 12,2	Jo vullmés són anvallit e canut, e	mos fills són ab vós. E yo he stat e
1Re 12,6	al poble: –Nostre Senyor, qui féu	Mossé e Aron e qui amenà los nostres pares
1Re 9,27	E tu ature't así, per tal que yo	mostra a tu la paraula de nostra Senyor.
1Re 10,8	dies tu'm spararàs [*], e que yo	mostra a tu qual cosa faças. 9 Donchs, com
1Re 10,15	a Samuel. 15 Dix-li l'oncle: –	Mostra 'm lo que Samuel t'ha dit. 16 E
1Re 15,16	Samuel a Saül: –Sofir-ma, e yo	mostraré a tu quals coses nostra Senyor ha
1Re 16,3	apallaràs Ysayí al sacrifici, e jo	mostraré a tu qual cosa tu faces, e tu
2Re 19,6	a aquells qui t'aman. E vuy has	mostrat que no has ànsia ne cura dels teus
1Re 9,18	[*] e dix: –Prech-ta que'm	mostres la casa del vaent. 19 Dix Samuel:
1Re 1,13	parlava en son cor e no faÿa sinó	moura los lavis, e la sua veu no era oÿda
1Re 1,18	fembra tench sa carera e menjà e no	mudà sa cara en diverses maneras. 19 Éls
1Re 10,9	[*], axí que's partia d'él, Déu	mudà a ell altra cor. E tots aquells

1Re 21,13	13 E com ell fo davant Achís, ell	mudà la sua boqua e la torsé, e féu aparès
2Re 12,20	terra e levà's la cara e untà's e	mudà's les vastadures e antrà en la casa
1Re 4,22	son marit: 22 –La glòria de Déu és	mudada de Israell, per ço car la arqua de
1Re 10,6	ab ells ensemps e tu seràs	mudat en altra hom. 7 Com tots aquests
1Re 1,4	sacraficar, e donà a Fenenà, sa	muller , e a tots sos fills e a ses filles
1Re 1,19	Donchs Alquenà jach ab Anna, sa	muller , e nostra Senyor Déu hach
1Re 2,20	E Elí adonchs banaý Alcanà e a sa	muller e dix a ell: –Nostre Senyor ratrà a
1Re 14,50	Merob, e la manor, Michol. 50 E la	muller de Saüll hach nom Achinòem [*].
1Re 18,17	mia. Jo donaré aquella a tu per	muller , e yo no daman a tu sinó que sies
1Re 18,27	donà a ell Michol, sa filla, per	muller . 28 E Saül vahé e antès que nostre
1Re 19,11	alciesan al matí. E com Michol, sa	muller , hach a ell açò recomtat e dit: “Si
1Re 27,3	gesreelias e Abigaill, qui fou	muller de Naball de Carmel. 4 E dixéran a
2Re 2,2	Achinòem de Jezrael [*], qui fo	muller de Naball da Carmell, 3 e axí també
2Re 3,3	Saleab, que hach de Abigaill,	muller qui fo de Naball de Carmel; e lo
2Re 3,5	VI ach nom Getram, fill d'Anglà,	muller de David. [*] 6 En aquell temps,
2Re 3,14	Saül, e dix-li: –Rit-ma la mia	muller Michol, la qual yo esposí e pranguí
2Re 6,20	so que banaýs la sua casa, e la sua	muller Micoll [*] axí a carera a David e
2Re 11,3	aquella era Barsabé, filla de Alam,	muller de Uries ethey. 4 David tramès-hi
2Re 11,11	que manuch e begua e dorma ab ma	muller ? Per la salut tua [*] yo no faré
2Re 11,26	e la destròvescan.” 26 E com oyí la	muller de Uries que son marit era mort,
2Re 11,27	la anar a son palau e pres-la per	muller , e le dona infantà un fill, que
2Re 12,9	e has mort ab coltell Uries, e la	muller d'aquell has presa per muller? [*]
2Re 12,9	e la muller d'aquell has presa per	muller ? [*] 10 E per so diu nostre Senyor
1Re 1,2	Suph, efratén. 2 Aquell hach dues	mullers , e la una hach nom Anna, e l'
1Re 27,3	sos hòmens e tota la sua casa e II	mullers de David, ço és, Achinoe
1Re 30,3	que los fills e filles e les	mullers sa n'havían manadas catius, 4
1Re 30,5	5 Havían-sa'n manades II	mullers de David catives [*]. 6 E David
1Re 30,18	-n'ho tot. E manà-se'n ses II	mullers 19 [*] e totes les coses sues qu'
1Re 30,22	nós. Mes basta que los donem lurs	mullers e lurs fills, e com ho hauran
2Re 2,2	Hebron. 2 Pujà, donchs, David e II	mullers sues, Achinòem de Jezrael [*],
2Re 5,13	vanguit de Hebron, pres concopines e	mullers de Israell, e hach David fills e
2Re 12,11	tua casa mal e tolré a tu les tues	mullers e dar-les-he a ton proïsma
2Re 19,5	fills e les tues filles e les tues	mullers e les tues concopines. 6 Car tu
2Re 13,29	los fills del rey pujàran en los	muls e fugíran. 30 [*] E tantost fo dit a
2Re 22,36	mia salut, e la mia mansuetat e ha	multiplicat mi. 37 Tu axamplars los meus
1Re 1,12	sobra son cap. 12 E axí com ella	multiplicava ses paraules davant nostra
1Re 1,16	car jo he parlat tro ara per	multitud de ma dolor e de mon plor. 17
1Re 14,16	raguardàran e véran una gran	multitud de falisteus que fogían desà e
2Re 22,21	justícia e retrà mi sagon la mia	mundícia de les mans. 22 Car yo he
2Re 22,25	sagon la mia justícia e sagon les	mundícias de lles mies mans en l'
2Re 3,28	cosa que hach feta Joab, dix:	– Mundo són jo [*], car yo no mir mal. 29 E
1Re 1,1	de Ramathaimsofim, qui és en lo	munt de Afrayim, lo qual hach nom Alcanà,
1Re 9,13	[*]. 13 E anats [*] anans qu'ell	munt en la muntayna per manjar-ne. Lo
1Re 13,2	havían ab ell IIM en Macinàs, en lo	munt de Bechel, e M éran ab Jonatàs en
1Re 31,1	e romanguéran molts morts en lo	munt de Gelbohe. 2 E vanguéran los
1Re 31,8	fills seus qui jaýan morts en lo	munt de Gelboe. 9 E tolguéran lo cap a
2Re 1,6	e dix: –Io vanguí per vantura en lo	munt de Gelboe, e Saül sofaria si matex
2Re 1,18	morts en les altesas (ço és, en lo	munt de Gelboe), 19 so és los nobles de
2Re 20,21	la ciutat! 21 Mas un hom del	munt de Afraym, qui és apallat Ciba, fill
2Re 21,9	gabonites, crusicàran-los en lo	munt davant nostre Senyor. E aquests VII

1Re 6,9	anar. 9 E guardats-la, e si ella	munta per la carera de lles sues
1Re 9,19	vaent. 19 Dix Samuel: –Yo són [*].	Munta davant mi a la muntanya per so que
1Re 5,12	e l'odulament de cascuna ciutat	muntà entrò al cel. 1Re 6,Tit Capítol VI 1
1Re 14,13	–Anem, saguex a mi. [*] 13 Jonatàs	muntà amunt graponant [*]. Com ells
1Re 9,19	–Yo són [*]. Munta davant mi a la	muntanya per so que manuchs vuy ab mi [*].
1Re 9,25	dia, 25 e puys devalàran de la	muntanya en la ciutat, e ell parlava ab
1Re 10,13	sazà de profatitzar e vench en la	muntanya . 14 E un de sos oncles li damanà
1Re 17,3	3 E los falisteus stàvan contra la	muntanya de una part, e lo poble d'
2Re 1,19	de Israel són morts sobra les tuas	muntanyes . [*] 20 [*] 21 O muntanyes
2Re 1, 21	muntanyes. [*] 20 [*] 21 O	muntanyes de Gelboe, ne ros ne pluja no
1Re 1,11	los dies de la sua vida, e raor no	muntarà sobra son cap. 12 E axí com ella
1Re 10,3	hòmens trobaran aquí tu, los quals	muntaran en Betel per praguear nostre
1Re 9,11	on era l'homa de Déu. 11 E com	muntàran [*], ells trobàran donzelles qui
1Re 9,14	saran apallats. [*] 14 Donchs ells	muntàran a la ciutat, e com ells anaven
1Re 2,28	a mos obs en pravera, perquè	muntàs al meu altar e que cremàs a mi
1Re 9,13	anats [*] anans qu'ell munt en la	muntayna per manjar-ne. Lo poble no
1Re 2,3	com lo nostro Déu. 3 No vullats	muntiplicar vostras paraullas ne no us
1Re 2,26	26 E Samuel, l'infant, craxia e	muntiplicava e playà a Déu e als hòmens.
1Re 9,3	E com ells fóran pasats los	munts de Afraÿm 4 e per la terra de
1Re 6,18	entrò a la villa qui és meyns de	mur , e dentrò Albech lo gran, sobre lo
1Re 31,10	emperò lo cors seu panjàran en lo	mur de Besan. 11 Com aquells qui habitàvan
1Re 31,12	cors de sos fills, qui éran en lo	mur de Besan penjats, e vanguéran los
2Re 11,24	lansas a nós aquells qui éran en lo	mur , e moríran molts dels teus servacials,
2Re 20,21	lansarem a tu lo seu cap per lo	mur . 22 E lavors la fembra parlà a tot lo
2Re 20,22	Bocrí e lansàran-lo a Joab per lo	mur . E lavors Joab tochà la corneta, e
2Re 22,30	sint e correré en tu e saltaré lo	mur en lo Déu meu. 31 Lo nostre Senyor Déu
1Re 6,18	de V províncies, de la ciutat	murada entrò a la villa qui és meyns de
2Re 6,23	de Saül, no hach fill entrò que	murí , dia'n què n'hach e murí de part.
2Re 6,23	que murí, dia'n què n'hach e	murí de part. 7,Tit Capítol VII 1 Fet
2Re 11,24	molts dels teus servacials, e	murí Uries etey. 25 Dix David al misatge:
2Re 21,22	III nasquéran de Arafà en Gech e	muríran en les mans de David e dels
1Re 10,27	que no oÿs nanguna cosa de lur	murmurament . 1Re 11,Tit Capítol XI 1 E
2Re 20,15	sforçàran-sa que andercàsan los	murs . 16 E una fembra fort sàvia de la
1Re 17,6	e un scut d'aram li cobria sos	musclos . 7 E lo fust de la sua lança era
2Re 24,10	fet. Mas prech-ta, Senyor, que tu	muts la iniquitat del teu servicial, car
1Re 28,9	Per què tu, donchs, vols que yo	muyra ? 10 E Saül féu sagrament a ella an
2Re 19,37	que me'n jaquesques tornar, e que	muyra en la mia ciutat e que sia sotarrat
1Re 12,19	Senyor, ton Déu, per so que nós no	muyram , car havem ajustat mal a tots los
1Re 14,44	[*] [*] 44 [*] –[*] Cové que tu	muyras , sens dupta, de mort. 45 E lo poble
2Re 10,4	de la barba e esquinçà-los la	mytat de lles vestadures entrò a les
1Re 3,19	ell. E anch de les sues paraules no	n caec nanguna en terra que no s'
1Re 11,11	altras fóran escampats, axí que no	n romenguéran II ensemps. 12 Lo poble dix
1Re 27,11	no gaquia a vida fembra ne home, ne	n manava nangun en Jech, car «per vantura
2Re 6,23	no hach fill entrò que murí, dia	n què n'hach e murí de part. 7,Tit
2Re 13,9	posà-li davant les farines. E no	n volch manjar. E dix Amon: –Ísqvan hich
2Re 21,5	nosaltres e'ns turmentà, enaxí que	n tot Israell no'n romangua un de la sua
2Re 21,5	enaxí que'n tot Israell no	n romangua un de la sua parentia ne de la
2Re 23,16	e aportàran-la a David. E ell no	n volgué beura, mas sacrificà-la a
1Re 1,5	part de son sacrifici, 5 e donà	n a Anna una sola part, per què él fo
1Re 1,17	17 Lavors Elí dix [*]: –Vé-te	n en pau, e lo Senyor d'Israell don a tu

1Re 1,19	Senyor Déu; despuys tornàran-sa	'n e vanguéran en lur casa, en Ramacha.
1Re 2,11	corn dell seu untat. 11 E Alcanà sa	'n tornà e anà-sa'n a Rachama, a la sua
1Re 2,11	11 E Alcanà sa'n tornà e anà-sa	'n a Rachama, a la sua casa. E l'infant
1Re 2,16	sagons la costuma e puy pren-ta	'n a ta volentat.» E ell deya: «No sarà
1Re 2,16	E ell deya: «No sarà axí, ans ma	'n donaràs ara o yo me'n pandré per
1Re 2,16	axí, ans ma'n donaràs ara o yo me	'n pandré per força.» 17 Donchs, lo pacat
1Re 2,20	a nostre Senyor. Donchs ells sa	'n tornàran en lur casa. 21 E nostra
1Re 3,5	–Yo no he tu apellat. Torna-ta	'n e dorm. E Samuel sa'n tornà e dormí. 6
1Re 3,5	Torna-ta'n e dorm. E Samuel sa	'n tornà e dormí. 6 E nostre Senyor apellà
1Re 3,6	Yo no t'he apallat. E torna-ta	'n e dorm. 7 E Samuel encara no conaxia
1Re 3,9	a Elí 9 e dix a ell: [*] –Vé-te	'n e dorm e, si d'aquí avant apella a tu,
1Re 3,18	totes les paraules, enaxí que no li	'n salà nanguna. E Ellí respòs: –Ell és
1Re 4,3	hòmens. 3 E lo poble d'Israell se	'n tornà a les tendas. Lavors diguéran los
1Re 5,8	nostra regió. Donchs ells la se	'n portàran. 9 E com ells la sa'n
1Re 5,9	se'n portàran. 9 E com ells la sa	'n portàvan, la mà de nostre Senyor era
1Re 6,9	aquest gran mal. E si ella no sa	'n va per aquella, nós sabrem qu'ella no
1Re 6,12	11 [*] 12 [*] E anàran-sa	'n per lo camí de Betsemes [*], que anch
1Re 6,16	qui vaéran açò tornàran-se	'n en Caron en aquell dia. 17 Aquestes són
1Re 7,1	vanguéran e aportàran-sa	'n la arqua de nostra Senyor e matéran-
1Re 7,17	dits lochs, 17 e puigs ells sa	'n retornàran en Rathama, car aquí era la
1Re 8,12	davant ses caretas, 12 e farà	'n atrasi sos conestables e sos sanescals
1Re 8,22	dix al poble d'Israell: –Cascú se	'n vaja a sa ciutat. 1Re 9, Tit Capítol
1Re 9,3	pren un dels serfs [*] e vé-te	'n a cercar les someres. E com ells fóran
1Re 9,26	e dix a ell: –Leva't, e iràs-te	'n. Donchs ell sa levà, e amdosos axíran
1Re 14,5	l'altra, Sene. 5 La un escul axia	'n vers aguilló, contra Machinàs, e l'
1Re 14,24	pa dentrò al vespra, fins jo'm sia	'n vanjat dels anamichs meus. Donchs tot
1Re 14,32	fo molt ugat. 32 E tornàran-sa	'n a pendra presa, e pranguéran ovelles
1Re 14,46	qu'ell no morís. 46 Saül se	'n tornà e [*] parsaguí los falisteus, on
1Re 15,6	Israell [*]. Donchs los cineus se	'n partíran [*]. 7 E Saül persaguí Amalech
1Re 15,26	26 E Samuel dix a Saül: –Yo no me	'n tornaré ab tu, car tu has menyspresada
1Re 15,27	Samuel sa mès en la carera, que se	'n tornàs. Mas Saül lo pres per lo pany de
1Re 15,30	los fills d'Israell. E torna-te	'n ab mi, per ço que yo ador lo Senyor,
1Re 15,31	ton Déu. 31 Donchs Samuel se	'n tornà e saguí Saül. E Saül adorà nostre
1Re 16,4	Batlem, e los vels de la ciutat se	'n meravallàran e axíran a ell a carera e
1Re 16,13	pres lo corn de l'oli e untà	'n aquel en mig loch de sos frares. E d'
1Re 17,15	sa depertí de Saül e tornà-se	'n a son para en Batlem per guardar son
1Re 17,53	Acaron. 53 Los fills d'Israell sa	'n tornàran com haguéran ancalsats los
1Re 17,57	qui és fill. 57 Donchs com David sa	'n tornà, que havia ja mort lo falisteu,
1Re 18,6	de Saül. 6 Mas, com David sa	'n tornava de Jerusalem, ab lo cap del
1Re 18,27	dies, David sa lavà e anà-sa	'n a Acaron ab los hòmens qu'éran desots
1Re 19,17	él parlà a mi e'm dix: “Lexa-me	'n anar, si no, jo t'auciuré.” 18 Donchs
1Re 19,18	18 Donchs David fogí [*] e anà-sa	'n e recomtà totes les coses [*] a Samuel,
1Re 20,22	qui són més anlà que tu”, vé-te	'n, car nostre Senyor t'haurà deliurat.
1Re 20,40	a l'infant e dix-li: –Vé-te	'n tost e aporta-les a casa. 41 E com lo
1Re 20,41	-les a casa. 41 E com lo fadri se	'n fou anat, lavà's David de un loch qui
1Re 20,42	42 Dix Jonatàs a David: –Vé-te	'n en pau. Totes les coses que havem
1Re 20,43	43 E levà's David e anà-sa	'n. E Jonatàs anà-sa'n en la ciutat.
1Re 20,43	e anà-sa'n. E Jonatàs anà-sa	'n en la ciutat. 21, Tit Capítol XXI 1 Anà
1Re 21,1	21, Tit Capítol XXI 1 Anà-sa	'n David en Nobe, on era Achimalech
1Re 21,9	[*]. Si'l vols, aporta'l-te	'n, car no n'hic ha sinó aquell. [*]

1Re 27,2	mans.» 2 Lavà's David e anà-sa	'n ab DC hòmens qui éran ab ell a Achís,
1Re 27,9	camels e vastadures e tornava-sa	'n a Achís. 10 E deya-li Chis: «Contra
1Re 28,4	ajustà tot Israell e vench-se	'n en Gelboe. 5 E Saül vaé les tendes dels
1Re 28,8	les sues vestadures e vestí-sa	'n altres, e anà-sa'n là ell e II
1Re 28,8	e vestí-sa'n altres, e anà-sa	'n là ell e II hòmens ab ell, e una nit
1Re 29,4	e diguéran a Achís: –Torn-se	'n aquex hom e stigua en son loch [*] e no
1Re 29,7	que vengues ab nós. 7 Torna-ta	'n, donchs, [*] e no agreujaràs los
1Re 30,2	havían-la cremada 2 e havían-sa	'n manades les fembres catives totes, de
1Re 30,2	nangú mort, emperò anàvan-sa	'n e manàvan-los-se'n ab si mateys. 3
1Re 30,2	anàvan-sa'n e manàvan-los-se	'n ab si mateys. 3 E com David e'quells
1Re 30,5	los dafalíran. 5 Havían-sa	'n manades II mullers de David catives
1Re 30,18	portà-sa-n'ho tot. E manà-se	'n ses II mullers 19 [*] e totes les coses
1Re 30,22	e com ho hauran rabut, vàjan-sa	'n. 23 Dix David: –No farets axí, frares
2Re 1,26	com la mara ame son fill, car no ha	'n sinó un solament, axí com yo amava tu.
2Re 2,21	són. 21 Dix-li Abner: –Vé-te	'n a la dreta o a la sinestra part e prin
2Re 2,21	e prin un dels jóvens e aporta-te	'n la sua roba. E Azaell no's volch star
2Re 2,30	30 E Joab jaquí Abner e tornà-sa	'n e ajustà tot lo poble. E dafalíran dels
2Re 3,7	de Saül, e Abner antrà-sa	'n a ella. E dix Isbòsech, fill de Saül, a
2Re 3,16	Abner a son marit: –Vé e torna-ta	'n. E tornà-sa'n. 17 E Abner tramès e
2Re 3,16	–Vé e torna-ta'n. E tornà-sa	'n. 17 E Abner tramès e dix aquesta
2Re 3,19	parlà encara a Benjamín e anà-sa	'n en Hebron per so que parlàs a David
2Re 3,21	Abner sa fonch partit de David e se	'n fou anat en pau, 22 aytantost Joab e
2Re 3,24	anar [*]. 24 E Joab antrà-sa	'n al rey e dix-li: –Què has fet? Vet
2Re 3,35	vespra, que llo sol sia post e se	'n sia entrat. 36 E lo poble oý asò e
2Re 4,7	tolguéran-li lo cap e anàran-se	'n tota la nit per la carera del dasert 8
2Re 5,6	a David: –No antraràs así, si no te	'n portes los orbs e contrets Quaix qui
2Re 5,8	apellat ciutat de David. 8 E gità	'n tots los jabuseus, car David havia dit
2Re 5,17	que los falisteus vanían, pujà-sa	'n en un loch en lo qual era sagur, es
2Re 5,21	-les e aportàran-les-se	'n. 22 Vangéran altra vaguada los
2Re 6,2	XXXM ^a , 2 e levà's David e anà-sa	'n ell e tot lo pobla ab ell dels hòmens
2Re 6,12	en banadició.» E lavors anà-sa	'n David a la casa de Abedadon, en tragué
2Re 6,19	que hom frig ab oli, e anà-sa	'n cascú a la sua casa. 20 E tornà-sa'n
2Re 6,20	a la sua casa. 20 E tornà-sa	'n David per so que banaýs la sua casa, e
2Re 7,5	profeta e dix-li: 5 –Vé-te	'n al meu servicial David e di-li:
2Re 8,11	de l'aram. 11 E aquesta vaxella sa	'n portà lo rey David e santificà-la a
2Re 8,13	e XXIIIM en Gabalem, tornà-sa	'n e posà gran nom a si matex. 14 e posà
2Re 10,14	ells aytambé [*] e antràran-sa	'n en la ciutat. E partí's Joab dels
2Re 10,14	Joab dels fills de Amon e venc-se	'n en Jerusalem. 15 Com vaéran los
2Re 11,8	8 E dix David a Ories: –Vé-ta	'n a la casa tua e leve't los peus. E [*]
2Re 12,4	(ço és, un hom de camí) vench-se	'n al rich, e al rich pardonà al seu
2Re 12,15	lo fill que tu has. 15 E tornà-sa	'n Natan [*]. E nostre Senyor farí l'
2Re 12,16	infant, e dejunà David e antrà-sa	'n en una cambra de dins e jach sobra la
2Re 12,20	Déu e adorà-lo. E tornà-sa	'n en la sua casa [*] e manjà. 21 Diguéran
2Re 12,24	tornarà a mi. 24 E David anà-sa	'n a Barsabé e aconsolà-la de la mort de
2Re 12,29	ajustà tot lo poble e anà-sa	'n a Rabat e asetjà-la e, com la hach
2Re 12,31	fort gran presa. 31 E amenà-sa	'n lo poble e ligà'ls e ab cadenes e
2Re 13,5	que t'aparell de manjar e que te	'n do elavors. 6 E Amon féu-ho axí. E
2Re 13,15	Amon a Tamar: –Leve't e vés-te	'n! 16 Respòs Tamar: –Ara com me has haüda
2Re 13,19	posà's las mans al cap e anà-sa	'n cridant e ploran a casa de Absalon. 20
2Re 13,20	ab tu? Ara calla, jermana, no te	'n dons ira ne plors. Aprés açò, stech

2Re 19,7	morts. 7 Donchs leva e vé-ta	'n als teus servicials e parla-los
2Re 19,8	Emperò Israell fugí e anà-sa	'n a les sues tendes, 9 e lo poble d'
2Re 19,15	teus servicials. 15 E tornà-sa	'n David dentrò a Jordà, e tot lo trip de
2Re 19,37	37 Mas prech-ta, senyor, que me	'n jaquesques tornar, e que muyra en la
2Re 19,39	e banaý-lo. E Batzalay tornà-sa	'n a la sua ciutat. 40 E anà-sa'n lo
2Re 19,40	'n a la sua ciutat. 40 E anà-sa	'n lo rey en Galgala, e Canan ab ell.
2Re 19,41	del poble d'Israell anàran-sa	'n al rey e diguéran-li: –Per què los
2Re 20,1	en lo fill de Asayí. Torna-ta	'n, Israell, en les tues tendes. 2 E tot
2Re 20,2	se partí de David e anaran-sa	'n ab Siba fill de Bocrí. E los hòmens [*]
2Re 20,2	Bocrí. E los hòmens [*] anàran-sa	'n en Jerusalem ab David, lur rey e lur
2Re 20,14	per los trips d'Israell e era-se	'n anat dentrò a Abella. E Joab e tots los
2Re 20,18	antiguament, e axí anàvan-sa	'n a aquesta ciutat. 19 Doncs, no són yo
2Re 20,22	-sa de la ciutat e anàran-sa	'n en les lurs tendes. E Joab tornà-sa
2Re 20,22	les lurs tendes. E Joab tornà-sa	'n en Jerusalem al rey. 23 E fo Joab
2Re 22,38	e destruir-los-he e no me	'n tornaré dentrò qu'ells haja consumats.
2Re 22,43	[*] e trancar-los-he e faré	'n peses manudes. 44 Tu salvaràs mi de les
2Re 23,10	e lo poble fugit tornà e portà-sa	'n la roba d'aquells qui éran morts. 11 E
2Re 24,2	príncep de lla cavalaria: –Vé-te	'n per tots los trips d'Israell e de Dan
2Re 24,12	Déu a Gad profeta: 12 –Vé-te	'n a David e di-li aquestes paraules:
1Re 3,9	teu serf ou tu.” Donchs Samuel se	n'anà e dormí en son lit. 10 E nostre
1Re 4,10	fo en lo poble d'Iraell, car XXXM	n'hi hach, de morts d'hòmens a peu. 11 E
1Re 8,11	e manaran sas caretas, e fer-	n'ha sos cavellers e coradors davant ses
1Re 10,26	casquí en sa casa. 26 E Saül se	n'anà en la sua en Gabaoch, e una partida
1Re 10,26	e una partida de lla host se	n'anà ab ell, los cors dels quals nostra
1Re 11,7	mà de sos misatgers, qui deyan: –Si	n'hi ha algú que no ísquan defora e no
1Re 11,9	e recomtaran-ho als de Jabès, que	n'hagren goig. 10 Diguéran: –Nós axirem
1Re 12,5	és mon testimoni [*], e lo seu rey	n'és vuy tastimoni, que vós no havets
1Re 13,5	com l'arena en la mar. Ells se	n'anàran e ficàran lurs tendes en
1Re 14,46	los falisteus, on los falisteus se	n'anàran en lurs lochs. 47 Com lo regna
1Re 15,12	de sa victòria e que despuys se	n'era tornat en Galgala. Donchs Samuel
1Re 15,34	Senyor en Galgala. 34 E despuys se	n'anà en [*] Gabaà, en sa casa. 35 E anch
1Re 16,11	tos fills? E Ysayí dix [*]: –Encara	n'hi ha un manor qui guarda les ovelles.
1Re 16,13	devallà en David. Ab aytant, se	n'anà Samuel en Samacha. 14 E l'esperit
1Re 18,7	sturmens, 7 e [*] deyan: –Saül	n'ha morts M, e David, XM. 8 Ladonchs
1Re 18,8	de aquesta paraula e dix: –A David	n'han donats XM e a mi no, sinó M!
1Re 19,18	en Ramacha, on ell e Samuel se	n'anàran en Aioch, en Ramacha. 19 E
1Re 20,19	là on tu deus siura. Tu, donchs, ta	n'iràs tost en lo loch on ta pusques
1Re 21,6	nostra Senyor Déu, per so que	n'hi posàsan de fresch e de calent. 7 En
1Re 21,9	'l vols, aporta'l-te'n, car no	n'hic ha sinó aquell. [*] –[*] Da'l-
1Re 21,11	cantàvan per cors e no deyan: “Saül	n'ha morts M, e David, XM”? 12 E posà
1Re 29,5	David dell qual [*] deyan: “Saül	n'ha morts M, e David, XM”? 6 Axí Achís
1Re 30,3	los fills e filles e les mullers sa	n'havían manadas catius, 4 confortà's
1Re 30,6	la ànima de casquí per so que se	n'havían manats fills e filles. Confortà
1Re 30,10	ancalsàran aquels ladras, car CC	n'éran romasos, que éran tan ujats, que
1Re 30,17	entrò al vespra d'altra dia, e no	n'scapà nangú sinó CCCC hòmens jóvens qui
1Re 30,18	havían aportades e portà-sa-	n'ho tot. E manà-se'n ses II mullers
1Re 30,19	havían aportades e portà-se-	n'ho tot que se n'havían amanat. 20 E
1Re 30,19	e portà-se-n'ho tot que se	n'havían amanat. 20 E [*] lo bastiar [*]
1Re 30,24	aguals parts sa partiran, e aytant	n'hauran aquells qui són romasos en les
2Re 3,22	ab David en Habron, car ja [*] se	n'era anat ab pau. 23 E Joab e tota la

2Re 6,23	fill entrò que murí, dia'n què	n'hach e murí de part. 7, Tit Capítol VII
2Re 9,3	teu. 3 E [*] –Un fill de Jonatàs	n'ha romàs, qui és contret dells peus. 4
2Re 13,30	tots los fills del rey, «que no	n'ha romàs nangú». 31 E aytantost lo rey
2Re 19,7	que, si tu no levas, que tots nos	n'irem anit, e si nós nos ne anam, pijor
2Re 23,13	salut en Israell. 13 E ja dabans	n'éran pujats qui éran prínceps entrò a
2Re 24,3	car tu has ara aytant com ara	n'has per so que sia doblat e puys tot
1Re 6,14	matéran les vaques desús e faéran-	na sacrificis a nostra Senyor. 15 Aquells
1Re 10,25	devant nostre Senyor. E Samuell	na lexà anar tot lo poble, cascú en sa
1Re 11,7	e tranquèls per pesas e tramès-	na per tots los termas dels fills d'
1Re 14,34	lo sobra aquesta pedra e mangats-	na, e no paccarets a nostra Senyor [*].
1Re 21,4	[*], majorment de fombres, ménjan-	na. 5 Raspòs David al pravera: –E què és,
1Re 30,27	de nostre Senyor Déu. 27 E tramès-	na David en aquells qui éran en Bathel, e
2Re 12,31	'ls e ab cadenes e feres, e mès-	na molts en formes de fust axí com hom fa
2Re 13,8	e masclà-la ab aygua e féu-	na farines e coch-les, 9 e parà-li
2Re 20,10	fari'll per lo costat, e axíran-	na los budels, e morí, car lavors Amassà
2Re 24,12	nostre Senyor: De III coses lig-	na aquella que't vullés, e faré axí com
1Re 11,1	Capítol XI 1 E esdavench-sa que	Naàs, rey dels fills de Amon, comensà a
1Re 11,1	tots los hòmens de Jabès diguéran a	Naàs: –Raeb-nos en t'amistança, e nós
1Re 11,2	amistança, e nós servirem a tu. 2 E	Naàs, [*] fills de Amon, respòs a ells:
1Re 12,12	sagurament. 12 E com vaés que	Naàs, rey dels fills d'Amon, era vangut
2Re 10,1	X 1 E fon fet que après morí	Naàs, lo rey dells fills de Amon, e regnà
2Re 10,2	–Faré misericòrdia ab Amon, fill de	Naàs, axí com son para la féu a David. E
1Re 27,3	e Abigaill, qui fou muller de	Naball de Carmel. 4 E dixéran a Saül que
2Re 2,2	de Jezraell [*], qui fo muller de	Naball da Carmell, 3 e axí també pujàran
2Re 3,3	hach de Abigaill, muller qui fo de	Naball de Carmel; e lo terç, Asalon, fill
2Re 6,6	6 E, pus que fóran en la era de	Nacó, Ozà estès sa mà en la arqua de Déu e
2Re 2,28	son frare. 28 E Joab sonà lo	nafill, e tots ajustàran-sa e staguéran
2Re 20,1	[*], e aquell tochà la corneta e la	nafill e dix: –No havem nós part en David.
2Re 6,15	en tota alegria e ab grans sons de	nafills e de trompes. 16 Dementre que l'
1Re 31,3	ab sagetas e aconsaguíran-lo e	nafràran-lo molt malament. 4 E dix Saül
2Re 1,10	podia viura ne podia scapar a les	nafrans que havia per tot lo cors. E
2Re 13,13	diu-ho al rey, e ell no t'ho	nagarà. 14 Emperò Amon no's volch star
1Re 2,2	no és nangun altra sinó ell e no és	nagun fort com lo nostro Déu. 3 No vullats
1Re 20,1	20, Tit Capítol XX 1 David fugí de	Naiot, qui és en Ramacha, e vench e parlà
1Re 2,15	de Israell que vania en Siló. 15	Nalex anans qu'ells cramàsan lo grex del
1Re 1,2	Fanennà hach fills, e Anna no hach	nangú. 3 E aquell homa anava de la sua
1Re 1,13	lavis, e la sua veu no era oйда de	nangú. Donchs, Elí sa cuydà que ela fos
1Re 2,2	alegrada ab la mia salut. 2 No és	nangú sant axí com nostra Senyor Déu, e no
1Re 11,3	fills d'Israell e, si no hy ha	nangú qui'ns dafena, nós vendrem a tu. 4
1Re 12,4	4 Ells responguéran: –Tu no has	nangú de nós agreujat a tort, ne no has
1Re 12,4	agreujat a tort, ne no has oprimut	nangú, ne has pres do [*]. 5 Ell dix a
1Re 13,19	temps no podia hom trobar farer	nangú [*], car los falisteus los havían
1Re 14,39	ell morà sens nanguna ramçó. E	nangú de tot lo poble no li contradix. 40
1Re 20,19	19 dentrò a la barena, car no siurà	nangú là on tu deus siura. Tu, donchs, ta
1Re 20,25	e saech Abner al costat da Saül, e	nangú no saech là on solia seura David. 26
1Re 21,2	David [*]: –Lo rey m'ho manà, que	nangú no sabés per què él ma tramès, ne
1Re 30,2	a les majors. Emperò no havían	nangú mort, emperò anàvan-sa'n e
1Re 30,17	vespra d'altra dia, e no n'scapà	nangú sinó CCCC hòmens jóvens qui pujàran
2Re 7,22	so, Senyor, tu ést gran, car no és	nangú samblant a tu [*]. 23 [*] 24 »E has
2Re 13,30	fills del rey, «que no n'ha romàs	nangú». 31 E aytantost lo rey [*] esquinçà

2Re 23,7	de terra hom ab les mans. 7 E si	nangú los volrà tocar, serà armat de ferro
2Re 23,15	de sisterna e dix: –Si hich havia	nangú qui'm donàs a beura da l'aygua de
1Re 17,32	David fou amanat davant Saül, dix:	– Nangú no haja por d'aquest falisteu. Yo
1Re 2,2	axí com nostra Senyor Déu, e no és	nangun altra sinó ell e no és nangun fort
1Re 6,9	nós sabrem qu'ella no ha fet a nós	nangun mal [*]. 10 Doncs ells ho féran en
1Re 14,45	Senyor sàpia qu'ell no haurà vuy	nangun mal, car ell ha obrat uy ab Déu.
1Re 16,10	a Ysayí: –Nostre Senyor no ha elet	nangun de aquests. 11 [*] –He yo encara
1Re 27,11	a vida fembra ne home, ne'n manava	nangun en Jech, car «per valtura parlàran
1Re 28,10	Senyor, car per sert no vandrà	nangun mal a tu per aquesta cosa. 11 Dix
1Re 29,3	dies [*]? E yo no he trobat en ell	nangun mal del dia ensà que fusch [*]
1Re 30,24	en les mans nostres. 24 Ne	nangun hom no oja sobra aquestes paraules.
2Re 1,22	d'oli. 22 La sageta de Gonetàs	nangun temps no torna atràs de sang de
2Re 9,1	VIII 1 E David dix: –Ha-hy	nangun romàs de la casa de Saül a qui yo
2Re 12,10	E per so diu nostre Senyor que per	nangun temps no partirà cultel de la tua
2Re 19,7	que tot quant mal ne quant treball	nangun temps has haüt de la tua infantesa
2Re 21,4	la casa sua, ne volem que sia mort	nangun hom de la casa sua ne de la casa de
1Re 1,15	e yo no he bagut vuy vi ne	nanguna cosa qui puxa anbriagnar, mas la
1Re 3,17	t prech que tu no m'ho salles per	nanguna cosa. Déu farà a tu aquestes coses
1Re 3,18	paraules, enaxí que no li'n salà	nanguna . E Ellí respòs: –Ell és nostra
1Re 3,19	de les sues paraules no'n caec	nanguna en terra que no s'asdavangués. 20
1Re 10,16	éran trobades. Mas no li dix	nanguna cosa de la paraula del regna [*].
1Re 10,27	do. E ell faÿa samblant que no oÿs	nanguna cosa de lur murmurament. 1Re
1Re 13,12	en Galgala [*], e yo no he oferta	nanguna oferta a nostra Senyor.” [*] 13
1Re 14,39	[*] per Jonatàs, ell morà sens	nanguna ramçó. E nangú de tot lo poble no
1Re 20,2	Tu no moràs, car mon para no farà	nanguna cosa gran ne pocha qu'ell no m'
1Re 20,26	seura David. 26 E Saül no parlà	nanguna paraula en tot aquell dia, car
1Re 27,9	e no hy jaquí null hom viu ne	nanguna fembra. E prania ovelles e bous e
1Re 28,20	Senyor e de Samuel e no havia	nanguna força, car no havían manjat pa en
2Re 3,35	faça Déu a mi [*], si yo tast pa ne	nanguna altra cosa ans del vespra, que llo
1Re 15,3	perdons a ell de res, ne no cobeigs	nangunes de les sues coses, mes auciu
2Re 22,22	de nostre Senyor, e no he fet	nangunes coses males davant ell. 23 Car
2Re 23,37	de Gaddí; 37 Sílech de Ammon;	Narí berotite, scuder de Joab, fill de
2Re 22,9	ells. 9 E pujà foch de les sues	narills , e vorarà foch de la sua boqua e
1Re 8,5	nos jutga axí com fan les altras	nasions . 6 Aquesta paraula desplach a
1Re 5,6	mig loch de aquella regió, e rates	nasquéran , e gran confusió de mort fo feta
2Re 5,14	aquests són los noms de aquells qui	nasquéran en Jerusalem: Sammia e Sabaà e
2Re 21,22	frare de David. 22 E aquests IIII	nasquéran de Arafà en Gech e muríran en
2Re 5,14	en Jerusalem: Sammia e Sabaà e	Natan e Salamó 15 e Iobar e Elisua e Neph
2Re 7,2	part de sos anamichs, 2 e dix a	Natan profeta: –E no veus que yo habit en
2Re 7,3	posada enmig de les pells? 3 Dix	Natan al rey: –Vés e fes tot quant tu
2Re 7,4	nit: la paraula de Déu vench a	Natan profeta e dix-li: 5 –Vé-te'n al
2Re 7,17	tota aquesta visió tot enaxí parlà	Natan a David. 18 E stech [*] danant
2Re 12,1	Capítol XII 1 Nostra Senyor tramès	Natan profeta a David, e dix Natan a
2Re 12,1	tramès Natan profeta a David, e dix	Natan a David: –Jutja'm açò que jo't
2Re 12,5	e falló contra lo rich hom e dix a	Natan : –Viva nostra Senyor, car l'hom que
2Re 12,7	aucís e perdonà a les sues! 7 Dix	Natan a David: –Tu ést l'hom qui ha fet
2Re 12,13	Israell e lo sol.” 13 E dix David a	Natan : –Yo he greument paccat danant
2Re 12,13	paccat danant nostre Senyor. E	Natan dix: –Per sert nostre Senyor ha
2Re 12,15	fill que tu has. 15 E tornà-sa'n	Natan [*]. E nostre Senyor farí l'infant
2Re 12,25	amà-lo fort, 25 e liurà-lo a	Natan profeta, e apellà lo seu nom “Amabla

2Re 23,36	Fasay de Arabí; 36 Igaal, fill de	Natan , de Sobà; Bonibà de Gaddí; 37 Sílech
1Re 5,6	en les pus sacretes parts de les	natges , e les sues ancontrades, e les
1Re 5,12	en la pus sacreta part de lurs	natges de mal de morenes. E lo crit e l'
2Re 10,4	de lles vestadures entrò a les	natges e tramès-los a David. 5 E com
2Re 23,29	Èleth, fill de Banaà, e aquest era	natopatites ; Iray, fill de Rabay, de
1Re 4,3	tendas. Lavors diguéran los primers	nats de Israell: –Per què nostre Senyor ha
1Re 8,4	4 Donchs, tots los primers	nats del poble se ajustàran e vanguéran a
1Re 6,5	farets V semblanças dels sacrets de	natura d'aur, sagon lo nombra de lles
1Re 6,17	són les semblances del sacret de	natura d'aur, les quals los falisteus
2Re 21,5	un de la sua parentia ne de la sua	natura . 6 Dóna-nos VII dels seus fills,
1Re 1,8	–Anna, digues-ma per què plores	ne per què no menges ne per què és
1Re 1,8	per què plores ne per què no menges	ne per què és turmentat lo teu cor.
1Re 1,15	malaurada e yo no he bagut vuy vi	ne nanguna cosa qui puxa anbriaguar, mas
1Re 1,25	lo qual no's prania guarda de Anna	ne no la conoxia. 26 Mas lavors Anna dix a
1Re 2,3	multiplicar vostras paraullas	ne no us glorificets en parlar
1Re 4,5	ab gran crit, axí que tota la terra	ne resonà. 6 E com los falisteus oýran los
1Re 9,13	munt en la muntayna per manjar-	ne . Lo poble no manjarà entrò qu'ell sia
1Re 11,5	del camp e dix: –Què ha lo poble	ne per què plòran? E ells lo hy comtàran.
1Re 12,3	o asa, o si yo he acusat a tort,	ne si yo he pres do [*], ne si he opromut
1Re 12,3	a tort, ne si yo he pres do [*],	ne si he opromut algú e compdemnat aquell:
1Re 12,4	has nangú de nós agreujat a tort,	ne no has oprimut nangú, ne has pres do
1Re 12,4	a tort, ne no has oprimut nangú,	ne has pres do [*]. 5 Ell dix a ells:
1Re 12,21	coses, que no profitaran a vós	ne us deliuraran de vostres angoxes [*].
1Re 13,19	so que los habreus no faésan lança	ne spasa. 20 Donchs los fills d'Israell
1Re 14,10	10 Mas si ells nos dien: “Vanits-	ne a nós”, nós anem a ells, car nostra
1Re 14,41	fet Jonatàs e Saül, e lo poble	ne fou quiti. 42 Levors dix Saül: –Metets
1Re 15,3	él ha. Tu no perdons a ell de res,	ne no cobeigs nangunes de les sues coses,
1Re 15,29	pas en aquells que ell vençrà	ne no sarà enflaqueït per panitència, ne
1Re 15,29	no sarà enflaqueït per panitència,	ne ell no és hom, que faça panitència. 30
1Re 16,1	a Samuel: –Dentrò a quant ploreràs,	ne per què, tu, Saül, car yo haja ell
1Re 17,33	poràs contrestar en aquest falisteu	ne 't poràs combatra contra ell, car tu
1Re 20,2	mon para no farà nanguna cosa gran	ne pocha qu'ell no m'ho digua. [*] 3 E
1Re 20,26	li fos avangut que no fos danejat	ne purificat. 27 Com vench en lo sagon dia
1Re 20,31	terra, tu no seràs stablit en rey	ne al regna no sarà teu. Donchs, tramit-
1Re 21,2	no sabés per què él ma tramès,	ne null hom no sàpia [*] que són vangut
1Re 27,9	aquells e no hy jaquí null hom viu	ne nanguna fembra. E prania ovelles e bous
1Re 27,11	11 David no gaquia a vida fembra	ne home, ne'n manava nangun en Jech, car
1Re 27,11	no gaquia a vida fembra ne home,	ne 'n manava nangun en Jech, car «per
1Re 28,6	res ni li respòs ni per preveres	ne per sompnis ne per profetes. 7 Dix Saül
1Re 28,6	ni per preveres ne per sompnis	ne per profetes. 7 Dix Saül als seus
1Re 29,6	mi [*]. Mas no plau als prínceps	ne als majorals que vengues ab nós. 7
1Re 29,7	[*] e no agreujaràs los prínceps	ne los majorals dels falisteus. 8 E dix
1Re 30,12	havía pasades que no havia manjat	ne bagut aygua. 13 E dix-li David: –De
1Re 30,15	–Jura'm per Déu que no m'aucies	ne 'm liuras en les mans de mon senyor, e
1Re 30,23	David: –No farets axí, frares meus,	ne partirets axí aquelles coses que nostre
1Re 31,4	E lo seu scuder no volch fer açò	ne 'l volch auciura, car era fort spaordit
2Re 1,10	sabia e vaÿa qu'ell no podia viura	ne podia scapar a les nafras que havia per
2Re 1,14	David: –Per què tu no haguist pahor	ne tamor de nostre Senyor Déu e ociest lo
2Re 1, 21	[*] 21 O muntanyes de Gelboe,	ne ros ne pluja no vengua sobra vosaltres
2Re 1, 21	21 O muntanyes de Gelboe, ne ros	ne pluja no vengua sobra vosaltres ne haja

2Re 1, 21	ne pluja no vengua sobra vosaltres	ne haja entra vosaltres camps de
2Re 1,22	cultell de Saül, no és tornat en va	ne en foyll de lla batalla. 23 Saül e
2Re 1,23	e qui molt sa amàvan en la vida,	ne en la mort no's són dapartits. E éran
2Re 2,19	-lo fort e no'l gaquia anar	ne a la part dreita ne a la sinestra, anans
2Re 2,19	'l gaquia anar ne a la part dreita	ne a la sinestra, anans lo ancalsava tot
2Re 2,28	aquí avant e no ancalsàran Israell	ne escomoguéran batalla. 29 Emperò Abner e
2Re 3,34	34 Les tuas mans no són liguades	ne los teus peus no són agreujats ne han
2Re 3,34	ne los teus peus no són agreujats	ne han stat en cadenas, mas axí ést caüt e
2Re 3,35	faça Déu a mi [*], si yo tast pa	ne nanguna altra cosa ans del vespra, que
2Re 5,8	E per ço diu hom: «Lo sech	ne lo contret no antraran en lo temple de
2Re 5,23	E respòs nostra Senyor: -No hy puy	ne 'ls isquas a carera, mas vés-los
2Re 10,3	haja tramesos a tu aconortadors	ne aconselladors per amor ne per honrament
2Re 10,3	ne aconselladors per amor	ne per honrament de ton para? Ans ho han
2Re 11,25	-Açò diràs a Joab: "No t'smaÿs	ne t'spaordesches per aquesta batalla.
2Re 12,4	no volch pendre de les sues ovelles	ne dels seus bous, que so que faés convit
2Re 12,17	la terra, e ell no's volch lavar	ne volch manjar ab ells. 18 E sdavench-
2Re 12,23	Ara que és mort, per què dejunaria	ne ploraria? Yo no'l poria fer tornar d'
2Re 12,28	no digua hom que yo l'haja presa	ne jo no haja lo nom. 29 E David ajustà
2Re 13,16	fet. Per què'm gitas de la casa	ne 'm menas tan mal? Amon anch no la volch
2Re 13,20	calla, jermana, no te'n dons ira	ne plors. Aprés açò, stech Tamar lonch de
2Re 19,6	E vuy has mostrat que no has ànsia	ne cura dels teus prínceps [*]. E en
2Re 19,7	tots nos n'irem anit, e si nós nos	ne anam, pijor ta sarà que tot quant mal
2Re 19,7	pijor ta sarà que tot quant mal	ne quant treball nangun temps has haüt de
2Re 19,19	-ta que no't mémbran les injúries	ne les iniquitats mies ne les poses en ton
2Re 19,19	les injúries ne les iniquitats mies	ne les poses en ton cor que yo he fetes
2Re 19,24	gran barba, que no la s'havia tosa	ne s'havia lavada la cara ne les
2Re 19,24	tosa ne s'havia lavada la cara	ne les vestadures despuys que llo rey axí
2Re 19,28	mon para no ha stada obligada a tu	ne noent sinó a la mort. Tu, senyor,
2Re 19,28	yo, senyor, no he clans justs	ne poria més cridar. 29 Dix-li lo rey:
2Re 19,35	vuymés no'm puch dalitar en manjar	ne en beura, ne poria oyr les veus dels
2Re 19,35	puch dalitar en manjar ne en beura,	ne poria oyr les veus dels cantors [*];
2Re 19,42	Nós no havem res manjat del rey,	ne ha res donat a nós. 43 E respòs Israell
2Re 20,10	lavors Amassà no's guardava d'ell	ne havia vist lo coltell que Joab portava.
2Re 20,20	-Ya Déu no vulla que yo andaroch	ne destrovescha la ciutat! 21 Mas un hom
2Re 21,3	-Què poré jo fer a vosaltres	ne quin remey vos poré jo donar per so que
2Re 21,4	-Nós no havem castió sobra aur	ne sobra argent, mas sobra Saül e sobra la
2Re 21,4	mas sobra Saül e sobra la casa sua,	ne volem que sia mort nangun hom de la
2Re 21,4	sia mort nangun hom de la casa sua	ne de la casa de Israell. E lavors dix
2Re 21,5	'n romangua un de la sua parentia	ne de la sua natura. 6 Dóna-nos VII dels
2Re 21,10	jaquia acostar los aucells de dies	ne les bèsties de nits. 11 E diguéran a
2Re 23,6	arenquats, e no'ls pendrà hom	ne 'ls lavarà de terra hom ab les mans. 7
2Re 23,8	tenra com lo verm del fust, e ell	ne aucís DCCC hòmens sol una veguada que
2Re 24,22	meu rey e don-ma so que's vulla	ne le plàcia. E Aurena pres bous e vaques
1Re 30,24	vosaltres en les mans nostres. 24	Ne nangun hom no oja sobra aquestes
1Re 21,4	solament. Si los infants són [*]	nèdeus e purs [*], majorment de fembres,
2Re 5,15	e Salamó 15 e Iobar e Elisua e	Neph 16 e Gefia e Esimà e Elidà e
1Re 14,50	nom Achinòem [*]. Abnor, fill de	Ner , hach nom lo príncep de lla sua
1Re 14,51	51 Sis era stat para de Saül, e	Ner era stat para de Abner, fill de
2Re 2,8	d'ella. 8 Emperò Abner, fill de	Ner , príncep de la cavallaria del rey
2Re 2,12	e VI mesos. 12 E axí Abner, fill de	Ner , e los sarvacials de Isbòsech, fill de

2Re 3,23	diguéran a Joab que Abner, fill de	Ner , era vangut al rey David e lo rey
2Re 3,25	25 No coneys, tu, Abner, fill de	Ner ? Car per so és vangut a tu, que t'
2Re 23,28	Unchí; 28 Selmon acohites; Notharí	nethopatites ; 29 Èleth, fill de Banaà, e
1Re 2,13	e no conaxían pas nostro Senyor 13	ni l'ofici dels praveres, ans faían molt
1Re 4,8	-Guay a nós! Car ells no fóran hir	ni dabans tan alegres [*] lasos nós. Què
1Re 6,12	anch no tornàran a lla part dreita	ni a la sinestra [*]. 13 E los hòmens de
1Re 20,27	què no és vangut lo fill de Ysay	ni hir [*] a menjar? 28 Respòs Jonatàs
1Re 28,6	e nostre Senyor no li dix res	ni li respòs ni per preveres ne per
1Re 28,6	Senyor no li dix res ni li respòs	ni per preveres ne per sompnis ne per
2Re 8,4	XXM hòmens a peu, ell féu sagar los	nirvis a tots los cavalls dells càreus,
1Re 14,36	dix: -Anem sobra los falisteus da	nit e destruam-los anans que llo matí
1Re 15,11	e cridà a nostra Senyor tota la	nit mercè. 12 E com él sa fou levat de
1Re 19,10	David fogí, e fo salvat aquella	nit . 11 Adonchs Saül tramès [*] da nits a
1Re 19,11	e dit: "Si tu no't salvas aquesta	nit , tu moràs demà", 12 e ella lo gità
1Re 19,24	nuu per tot aquell dia e aquella	nit . E de açò exí un proverbi: «Donchs, no
1Re 28,8	'n là ell e II hòmens ab ell, e una	nit vanguéran a la fembra. Dix Saül:
1Re 28,25	lavàran-sa e anàran tota aquella	nit . 29, Tit Capítol XXVIII 1 E lavors
1Re 31,12	pus forts hòmens e anàran tota la	nit e praséran lo cors de Saül e los cors
2Re 2,29	qui éran ab ell anàran tota aquella	nit per los camps e pasàran Jordà e, com
2Re 2,32	para en Batlem, e anàran tota la	nit Joab e aquells qui éran ab ell e l'
2Re 4,7	li lo cap e anàran-se'n tota la	nit per la carera del dasert 8 e aportàran
2Re 7,4	és ab tu. 4 E fou fet en aquella	nit : la paraula de Déu vench a Natan
1Re 15,12	mercè. 12 E com él sa fou levat de	nits per anar a Saül al matí, a Samuel fou
1Re 19,11	nit. 11 Adonchs Saül tramès [*] da	nits a la casa de David per ço que'll
1Re 29,10	ab tu, e com vos sareu levats de	nits e's comansarà dia a fer, vets-vos
1Re 30,12	lo seu sparit, car III dies e III	nits havían pasades que no havia manjat ne
2Re 21,10	aucells de dies ne les bèsties de	nits . 11 E diguéran a David so que Rafà
1Re 1,2	E Fanennà hach fills, e Anna	no hach nangú. 3 E aquell homa anava de la
1Re 1,5	havia tanquat son ventra enaxí que	no podia haver infants. 6 E Fanennà la
1Re 1,7	e Anna plorava molt durament e	no volia menjar. 8 Ladonchs li dix Alcanà,
1Re 1,8	-ma per què plores ne per què	no menges ne per què és turmentat lo teu
1Re 1,8	és turmentat lo teu cor. Donchs,	no só yo a tu millor que X fills, si tu
1Re 1,11	serventa e has ramanbrament de mi e	no oblidas la tua sarventa e dónes a la
1Re 1,11	los dies de la sua vida, e raor	no muntarà sobra son cap. 12 E axí com
1Re 1,13	13 e ella parlava en son cor e	no faÿa sinó moura los lavis, e la sua veu
1Re 1,13	sinó moura los lavis, e la sua veu	no era oÿda de nangú. Donchs, Elí sa cuydà
1Re 1,15	e li dix: -Axí m'ajut Déu, que	no és pas axí com vós vos ho pensats, car
1Re 1,15	jo són fembra trob malaurada e yo	no he bagut vuy vi ne nanguna cosa qui
1Re 1,16	ànima és molt turmentada [*]. 16 E	no 't cuyts yo, qui són ta serventa, axí
1Re 1,18	la fembra tench sa carera e menjà e	no mudà sa cara en diverses maneras. 19
1Re 1,22	lo vot qu'ell havia fet. 22 E Anna	no hy anà pas, car ella dix a son marit:
1Re 1,25	infant e Ellí, lo pravera, lo qual	no 's prania guarda de Anna ne no la
1Re 1,25	qual no's prania guarda de Anna ne	no la conoxia. 26 Mas lavors Anna dix a
1Re 2,2	sant axí com nostra Senyor Déu, e	no és nangun altra sinó ell e no és nagun
1Re 2,2	e no és nangun altra sinó ell e	no és nagun fort com lo nostro Déu. 3 No
1Re 2,3	muntiplicar vostras paraullas ne	no us glorificets en parlar argulosament.
1Re 2,12	Mas los fills da Elí éran malvats e	no conaxían pas nostro Senyor 13 ni l'
1Re 2,15	que cogua a obs del pravera, car yo	no pandré de tu carn cuyta, mas crua.» 16
1Re 2,24	car la fama que yo oig de vós	no és pas bona: vós fets paccar lo poble
1Re 2,25	Déu, qual pragarà per aquell? Éls	no oÿran la veu de lur para, perquè nostre

1Re 3,1	era praciós en aquell temps,	no era visió manifesta. 2 Asdavench-sa
1Re 3,2	éran ja tanabrosos, enaxí qu'ell	no podia vaer 3 la lum de Déu anans qu'
1Re 3,5	cor tu m'has apallat. Elí dix: –Yo	no he tu apellat. Torna-ta'n e dorm. E
1Re 3,6	m'has apellat. Elí respòs: –[*] Yo	no t'he apallat. E torna-ta'n e dorm.
1Re 3,7	-ta'n e dorm. 7 E Samuel encara	no conaxia [*] la paraula de nostre Senyor
1Re 3,13	que sos fills éran malvats e ell	no 'ls castiguà. 14 [*] 15 Donchs Samuel
1Re 3,17	ha a tu parlada. Yo't prech que tu	no m'ho salles per nanguna cosa. Déu farà
1Re 3,18	a ell totes les paraules, enaxí que	no li'n salà nanguna. E Ellí respòs: –Ell
1Re 3,19	ab ell. E anch de les sues paraules	no 'n caec nanguna en terra que no s'
1Re 3,19	no'n caec nanguna en terra que	no s'asdavangués. 20 D'on tot lo poble
1Re 4,8	e diguéran: 8 –Guay a nós! Car ells	no fóran hir ni dabans tan alegres [*]
1Re 4,9	e siats axí com a barons, que vós	no serviscats als hebreus axí com éls han
1Re 5,5	rahó los praveres de Dagon [*]	no calsigàran en aquel loch en Asot dentrò
1Re 5,11	e torn en son loch, per so que	no aucia nós de mort [*]! 12 [*] Car la mà
1Re 5,12	sobra ells, car los hòmens qui	no éran stats morts éran farits en la pus
1Re 6,3	l'archa del Déu d'Israell,	no la trametats buyda, mes retets so que
1Re 6,3	e sabrets per què la mà de Déu	no 's pertex de vós. 4 Diguéran: –Qual
1Re 6,6	sa mà da vós [*]. 6 E guardats	no anduresca lo vostro cor axí com féu als
1Re 6,7	que hàjan vadells e que null temps	no hàjan portat jou, e ajustats aquelles a
1Re 6,9	nós aquest gran mal. E si ella	no sa'n va per aquella, nós sabrem qu'
1Re 6,9	va per aquella, nós sabrem qu'ella	no ha fet a nós nangun mal [*]. 10 Doncs
1Re 6,12	lo camí de Betsemes [*], que anch	no tornàran a lla part dreita ni a la
1Re 7,13	E los falisteus fóran humiliats e	no gosàran despuys vanir en los tèrrens
1Re 8,3	judges en Barsaben. 3 E los fills	no anàran per les sues careras, ans
1Re 8,5	a ell: –Tu ést anvalit, e tos fills	no van per les tuas careras. Dóna a nós
1Re 8,7	coses qu'ells dían a tu. Car ells	no han pas en tu meynspreu, mes mi, que yo
1Re 8,18	vós havets alet, e nostro Senyor	no oyrà vós en aquell dia, per ço com vós
1Re 8,19	havets damanat rey. 19 E lo pobla	no volch oyr la veu de Samuel, ans
1Re 9,2	nom Saül, alet e bo, enaxí que	no havia entre los fills d'Israell millor
1Re 9,4	4 e per la terra de Asalisa e	no les hagéran trobades, encara pasàran
1Re 9,4	pasàran per la terra de Salim, e	no hy éran, e per la terra de Benjamín, e
1Re 9,4	éran, e per la terra de Benjamín, e	no les hi trobàran. 5 E com ells fóran
1Re 9,5	fóran vanguts en la terra de Suf e	no les haguésan atrobadas, Saül dix al
1Re 9,5	nos-en, que per aventura mon para	no haja axoblidades les someres e que sia
1Re 9,13	muntayna per manjar-ne. Lo poble	no manjarà entrò qu'ell sia vangut, car
1Re 9,20	so que manuchs vuy ab mi [*]. 20 E	no sies angoxós de les someras [*], car ya
1Re 10,11	asdavanguda al fill de Cis? Donchs,	no és Saül entra los profetas? 12 [*] 13
1Re 10,14	anats sercar les someras e, com	no les poguem trobar, som vanguts a
1Re 10,16	que lles someres éran trobades. Mas	no li dix nanguna cosa de la paraula del
1Re 10,21	de Cis. Donchs ells cercàran ell, e	no poch éser atrobat. 22 Aprés açò, ells
1Re 10,22	per saber si ell vandria aquí o	no . Nostro Senyor respòs: –Veus qu'él és
1Re 10,24	aquell que nostra Senyor ha elet. E	no és en tot lo poble hom que sia semblant
1Re 10,27	On ells haguéran ell en meynspreu e	no li portàran null do. E ell faÿa
1Re 10,27	null do. E ell faÿa samblant que	no oÿs nanguna cosa de lur murmurament.
1Re 11,3	terra dels fills d'Israell e, si	no hy ha nangú qui'ns dafena, nós vendrem
1Re 11,7	qui deyán: –Si n'hi ha algú que	no ísquan defora e no saguèscan Saül e
1Re 11,7	hi ha algú que no ísquan defora e	no saguèscan Saül e Samuel, axí serà fet
1Re 11,11	los fills de Amon, sí que anch	no sasà fins que'll dia comensà scalfar.
1Re 11,11	los altrás fóran escampats, axí que	no 'n romenguéran II ensemps. 12 Lo poble
1Re 11,12	–Qual és aquell que diu que Saül	no regnarà sobra nós? Fets-los-nos

1Re 11,13	-los. 13 E Saül dix: –Null hom	no sarà mort en aquest dia de uy, car
1Re 12,4	4 Ells responguéran: –Tu	no has nangú de nós agreujat a tort, ne no
1Re 12,4	nangú de nós agreujat a tort, ne	no has oprimut nangú, ne has pres do [*].
1Re 12,5	rey n'és vuy tastimoni, que vós	no havets atrobat que jo us haja res fet
1Re 12,12	contra vós, digués a mi: “Axí	no serà, mes rey regnarà sobra nós” [*].
1Re 12,14	nostra Senyor e servits a ell [*] e	no anesprits la bocha de nostra Senyor,
1Re 12,17	Senyor farà davant vós. 17 Donchs,	no és ara tot dret temps de cullir los
1Re 12,19	lo Senyor, ton Déu, per so que nós	no muyram, car havem ajustat mal a tots
1Re 12,20	Si bé havets fet aquest [*]. Mas	no us vullats partir de nostre Senyor [*]
1Re 12,21	partir de nostre Senyor [*] 21 e	no us declinets a vanes coses, que no
1Re 12,21	no us declinets a vanes coses, que	no profitaran a vós ne us deliuraran de
1Re 12,22	angoxes [*]. 22 E nostre Senyor	no desempererà lo seu poble per lo seu
1Re 12,23	son poble. 23 Déu ma guart que yo	no fasa tan gran paccat, que jo ses de
1Re 13,8	com Samuell li havia dit, e Samuel	no vench en Galgalad, e lo poble comensave
1Re 13,11	poble sa departia de mi [*], e tu	no eres vangut [*], e que los falisteus s'
1Re 13,12	los falisteus en Galgala [*], e yo	no he oferta nanguna oferta a nostra
1Re 13,13	[*]: –Tu has fet follament, car tu	no has guardats los manaments del Senyor,
1Re 13,13	ell ha manats a tu. Car, si tu	no haguesas asò fet, nostre Senyor haguera
1Re 13,14	perdurablement. 14 Mas lo regna teu	no s'estendrà a ton linatge. Nostra
1Re 13,14	sobra son poble, per so com tu	no has guardats los manaments de nostre
1Re 13,19	[*] 18 [*]. 19 E en aquell temps	no podia hom trobar farer nangú [*], car
1Re 13,19	fores, per so que los habreus	no faésan lança ne spasa. 20 Donchs los
1Re 13,22	era ab Saül e Jonatàs, son fill,	no havia [*] lança, fora Saül e Jonatàs
1Re 14,1	qui és ultra aquest loch. E	no hu féu a saber a son para. 2 Saül
1Re 14,3	qui ha nom efot. E lo poble	no sabie Jonatàs on era anat. 4 Per aquell
1Re 14,6	e pasem [*] los falisteus, qui	no són circumcisos, per saber si nostra
1Re 14,6	si nostra Senyor farà per nós, car	no és gran cosa a nostre Senyor salvar a
1Re 14,9	nós nos aturarem en nostra loch e	no anem dentrò ells. 10 Mas si ells nos
1Re 14,26	mel [*] 26 mas de por del sagrament	no s'hi acostàran. 27-28 [*] [*] 29-30
1Re 14,34	aquesta pedra e mangats-na, e	no paccarets a nostra Senyor [*]. [*] 35 E
1Re 14,36	anans que llo matí sia vangut. E	no laxàran un d'èls viu. [*] Dix lo
1Re 14,37	les mans de Israell? Nostre Senyor	no li respòs aquel dia. 38 Saül dix:
1Re 14,39	ramçó. E nangú de tot lo poble	no li contradix. 40 [*] 41 E Saül
1Re 14,41	qual cosa és açò per què tu	no has respòs a ton serf. Si aquest paccat
1Re 14,45	paccat! Nostre Senyor sàpia qu'ell	no haurà vuy nangun mal, car ell ha obrat
1Re 14,45	lo poble deliurà Jonatàs qu'ell	no morís. 46 Saül se'n tornà e [*]
1Re 15,3	e guasta tot ço qu'él ha. Tu	no perdons a ell de res, ne no cobeigs
1Re 15,3	ha. Tu no perdons a ell de res, ne	no cobeigs nangunes de les sues coses, mes
1Re 15,6	de Amalech, per so que per ventura	no us anclogua ab ell, car tu faïst
1Re 15,9	les coses qui éran belles, e anch	no volguéran aquelles destruir. Donchs
1Re 15,11	rey, car ell ha desemparat mi e	no ha complides les mies paraules per
1Re 15,17	-m'ho. 17 Samuel li dix: –Donchs,	no fust tu fet cap e príncep sobre tots
1Re 15,19	tots morts.” 19 Donchs, per què tu	no has oÿda la veu de nostre Senyor Déu,
1Re 15,22	vol holocausts e sacrificis, com	no l'obaescha majorment a la sua veu? Car
1Re 15,23	és axí com paccat de davinar, e	no voler obair és quax paccat de colra
1Re 15,23	nostre, ha tornat tu arera, que tu	no sies rey. 24 Saül dix a Samuel: –Yo he
1Re 15,26	Senyor. 26 E Samuel dix a Saül: –Yo	no me'n tornaré ab tu, car tu has
1Re 15,29	qui és millor que tu, 29 car ell	no perdonerà pas en aquells que ell vençrà
1Re 15,29	pas en aquells que ell vençrà ne	no sarà enflaqueït per panitència, ne ell
1Re 15,29	enflaqueït per panitència, ne ell	no és hom, que faça panitència. 30 Saül

1Re 15,35	sa casa. 35 E anch despuys Samuel	no viu Saül en los dies de sa vida, entrò
1Re 16,1	yo haja ell gitat a enrera, qu'él	no regna sobre lo poble d'Israel?
1Re 16,7	reguardaràs la sua cara, [*] car	no l'he alet. [*] 8 Donchs Isahí apellà
1Re 16,9	qual ell dix: –Encara nostre Senyor	no ha aquest alet. 10 Doncs Ysayí amenà
1Re 16,10	Samuel dix a Ysayí: –Nostre Senyor	no ha elet nangun de aquests. 11 [*] –He
1Re 16,11	aquel sercar e amena-lo a mi, car	no 'ns aciurem a manjar entrò qu'él sia
1Re 17,8	vanguts así per combatra? Donchs,	no són yo falisteu [*]? Elegits un home de
1Re 17,26	E David dix [*] qu'ell auciuria lo	no circumcís qui gosava aontar lo poble d'
1Re 17,32	fou amanat davant Saül, dix: –Nangú	no haja por d'aquest falisteu. Yo són ton
1Re 17,33	'l. 33 Saül dix a David: –Tu	no poràs contrestar en aquest falisteu ne
1Re 17,39	asajar si ell poria anar armat, e	no hu havia acostumat [*]. [*] 40 pres un
1Re 17,50	lo falisteu [*]. E per so com David	no tania spasa en la mà, 51 ell corech e
1Re 17,55	li dix: –Senyor, sàprias [*] que jo	no hu sé. 56 E al rey li dix: –Damana a
1Re 18,2	2 Saül ratench ell aquell dia e	no li atorguà que tornàs a casa de son
1Re 18,8	–A David n'han donats XM e a mi	no , sinó M! Donchs, qual cosa dafal a ell
1Re 18,9	regna! 9 D'aquell dia avant Saül	no podia guardar David adretament. 10
1Re 18,17	aquella a tu per muller, e yo	no daman a tu sinó que sies forts hom, e
1Re 18,17	E Saül sa pansava en son cor: «Yo	no auciuré pas David, mes los falisteus l'
1Re 19,4	seu, de David e dix: –O senyor [*],	no vulles pacar contra David, ton serf,
1Re 19,4	contra David, ton serf, car ell	no ha paccat contra tu, e les sues obres
1Re 19,5	per què peccas contra la sanch	no noent e vols auciura David, qui és
1Re 19,6	e dix: –Sàprias sertament qu'ell	no serà mort. 7 Jonatàs apallà David e
1Re 19,11	a ell açò recomtat e dit: “Si tu	no 't salvas aquesta nit, tu moràs demà”,
1Re 19,17	mi e'm dix: “Lexa-me'n anar, si	no , jo t'auciuré.” 18 Donchs David fogí
1Re 19,24	E de açò exí un proverbí: «Donchs,	no és Saül entre los profetes?» 20, Tit
1Re 20,2	E ell li respòs: –Déu te guard! Tu	no moràs, car mon para no farà nanguna
1Re 20,2	te guard! Tu no moràs, car mon para	no farà nanguna cosa gran ne pocha qu'ell
1Re 20,2	nanguna cosa gran ne pocha qu'ell	no m'ho digua. [*] 3 E altra vaguada [*]
1Re 20,3	asò Jonatàs per ço que per vventura	no sia trist.” Mas jurà açò David e dix:
1Re 20,15	mi. E si yo moré, 15 prech-ta que	no tolgues la misericòrdia tua de la mia
1Re 20,19	hom tu 19 dentrò a la barena, car	no siurà nangú là on tu deus siura. Tu,
1Re 20,22	a mi, car pau serà a tu [*]. E si	no , diré a l'infant: “Vine, vet les
1Re 20,25	Abner al costat da Saül, e nangú	no saech là on solia seura David. 26 E
1Re 20,26	là on solia seura David. 26 E Saül	no parlà nanguna paraula en tot aquell
1Re 20,26	que per vventura li fos avangut que	no fos danejat ne purificat. 27 Com vench
1Re 20,27	vench en lo sagon dia [*], encara	no sech nul hom alà on solia seura David.
1Re 20,27	E dix Saül a Jonatàs [*]: –Per què	no és vangut lo fill de Ysayí ni hir [*] a
1Re 20,30	dix-li: –Fill de bagasa! Donchs	no conech yo ara que tu ames lo fill de
1Re 20,31	lo fill de Ysayí sobra la terra, tu	no seràs stablit en rey ne al regna no
1Re 20,31	no seràs stablit en rey ne al regna	no sarà teu. Donchs, tramit-hi ara e
1Re 20,34	's de la taulla ab gran falonia e	no menjà en tot lo sagon dia de les
1Re 20,38	e dix-li: –Cur-hi, vé tost e	no t'aturs! E pres l'infant de Jonatàs
1Re 20,39	-les a son senyor. 39 E l'infant	no sabia què es feya, car tan solament
1Re 21,1	–Per què ést vangut tot sol, que	no vangut null hom ab tu? 2 Dix David [*]:
1Re 21,2	[*]: –Lo rey m'ho manà, que nangú	no sabés per què él ma tramès, ne null hom
1Re 21,2	per què él ma tramès, ne null hom	no sàpia [*] que són vangut [*]. 3 Así,
1Re 21,6	lo prevera del pa santificat, car	no hy havia pa, sinó tan solament de
1Re 21,8	cultell o lança, da'l-me, car	no he aportades les mies armas, car la
1Re 21,9	Si'l vols, aporta'l-te'n, car	no n'hic ha sinó aquell. [*] –[*] Da'l
1Re 21,11	és aquest David rey de la terra? E	no cantàvan per cors e no deyan: “Saül n'

1Re 21,11	la terra? E no cantàvan per cors e	no deyan: “Saül n’ha morts M, e David,
1Re 27,1	[*] 1 Dix Davit en son cor: «Si	no guart mi matex, alguna veguada cauré en
1Re 27,1	sa desesper de mi e digua e fos que	no ’m serch vuymés en tota la terra de
1Re 27,4	era fugit en Gech, e d’aquí avant	no hach ànsia Saül de cercar David. 5 E
1Re 27,9	David tota la terra de aquells e	no hy jaquí null hom viu ne nanguna
1Re 27,11	envers migdia [*].» 11 David	no gaquia a vida fembra ne home, ne’n
1Re 28,6	a nostre Senyor, e nostre Senyor	no li dix res ni li respòs ni per preveres
1Re 28,10	–Viva nostre Senyor, car per sert	no vandrà nangun mal a tu per aquesta
1Re 28,15	mi, e Déus se és partit de mi e	no m’ha volgut retra resposta. [*] E yo
1Re 28,18	-l’ha a ton proïisma David, 18 car	no has obaït a la veu de nostre Senyor
1Re 28,20	de nostre Senyor e de Samuel e	no havia nanguna força, car no havían
1Re 28,20	e no havia nanguna força, car	no havían manjat pa en tot aquel dia. 21
1Re 28,23	que pusques fer ton camí. 23 E Saül	no ho volc pendre e dix: –No manjaré. E
1Re 29,3	príncipe dels falisteus: –Encara	no coneys David, qui fou servacial de
1Re 29,3	stat ab mi per molts dies [*]? E yo	no he trobat en ell nangun mal del dia
1Re 29,4	hom e stigua en son loch [*] e	no daval ab nós en la batalla, car per
1Re 29,4	manera poria ell fer pau [*], si	no ab los prínceps nostros? 5 No és aquest
1Re 29,6	tu ést just [*] devant mi [*]. Mas	no plau als prínceps ne als majorals que
1Re 29,7	nós. 7 Torna-ta’n, donchs, [*] e	no agreujaràs los prínceps ne los majorals
1Re 29,8	entrò en aquest dia de huy, que yo	no vengua a combatra contra los anamichs
1Re 29,9	dels falisteus nos han dit que	no davals ab nós en la batalla. 10 Donchs,
1Re 30,2	manors entrò a les majors. Emperò	no havían nangú mort, emperò anàvan-sa
1Re 30,8	Déu, saguiré aquests ladres o	no ? E dix nostre Senyor a ell: –Encalsa
1Re 30,10	romasos, que éran tan ujats, que	no havían pogut passar lo torent de Besor.
1Re 30,12	dies e III nits havían pasades que	no havia manjat ne bagut aygua. 13 E dix-
1Re 30,15	respòs e dix: –Jura’m per Déu que	no m’aucies ne’m liuras en les mans de
1Re 30,17	dia entrò al vespra d’altra dia, e	no n’scapà nangú sinó CCCC hòmens jóvens
1Re 30,21	per so com éran fort ujats e	no havían pogut saguir David, qui los
1Re 30,22	qui són romasos así, per so com	no són anats ab nós. Mes basta que los
1Re 30,24	les mans nostres. 24 Ne nangun hom	no oja sobra aquestes paraules. Per aguals
1Re 31,4	auciurían-ma [*]. E lo seu scuder	no volch fer açò ne’l volch auciura, car
2Re 1,10	dit, car yo sabia e vaÿa qu’ell	no podia viura ne podia scapar a les
2Re 1,14	Amalech. 14 Dix David: –Per què tu	no haguist pahor ne tamor de nostre Senyor
2Re 1, 21	de Gelboe, ne ros ne pluja	no vengua sobra vosaltres ne haja entra
2Re 1, 21	forts, l’ascut de Saül, axí com si	no fos untat d’oli. 22 La sageta de
2Re 1,22	La sageta de Gonetàs nangun temps	no torna atràs de sang de mort, de grechs
2Re 1,22	de fort, e lo cultell de Saül,	no és tornat en va ne en foyll de lla
2Re 1,23	sa amàvan en la vida, ne en la mort	no ’s són dapartits. E éran pus leugers
2Re 1,26	Axí com la mara ame son fill, car	no ha’n sinó un solament, axí com yo
2Re 2,19	derrera Abner e pasagia-lo fort e	no ’l gaquia anar ne a la part dreita ne a
2Re 2,21	-te’n la sua roba. E Azaell	no ’s volch star que no ancalsàs Abner. 22
2Re 2,21	roba. E Azaell no’s volch star que	no ancalsàs Abner. 22 E dix-li altra
2Re 2,22	vaguada Abner: –Pertex-ta de mi,	no ’m vulles ancalsar, sinó covendrà a fer
2Re 2,22	a fer que t’aucia. E si asò fas,	no poré alçar la cara davan Joab, frare
2Re 2,23	davan Joab, frare teu. 23 E Azaell	no volch antendra ço que lli deÿa Abner,
2Re 2,26	mort sa enfalonirà la tua spasa, e	no coneys tu que la desesperació sia
2Re 2,26	sia parilosa? Donchs per què	no dius al poble que no ancalsàs sos frares?
2Re 2,26	Donchs per què no dius al poble que	no ancalsàs sos frares? 27 E dix Joab: –Viva
2Re 2,27	vuy matí, lo poble se fóra partit e	no parsaguira son frare. 28 E Joab sonà lo
2Re 2,28	-sa e staguéran d’aquí avant e	no ancalsàran Israell ne escomoguéran

2Re 2,30	dels servacials de David XVIII; e	no hy comtaran Azael, car ab ell éran XX.
2Re 3,8	e sobra sos frares e parentats, e	no he liurat tu en les mans de David, e tu
2Re 3,9	a Abner e so li anadescha, si yo	no fas aquella covinensa ab David, axí com
2Re 3,11	Deu entrò a Barsàber. 11 E Isbòsech	no li volch respondra per so car fort lo
2Re 3,13	Mas una cosa ta daman —dix David—:	no vauràs la mia cara tro que hajas
2Re 3,22	e haguéran-los morts. E Abner	no era ab David en Habron, car ja [*] se
2Re 3,26	de la sisterna de Chirià. E de açò	no sabia res David. 27 E com Abner fo
2Re 3,28	dix: —Mundo són jo [*], car yo	no mir mal. 29 E vengua sobra lo cap de
2Re 3,29	Joab e sobra la casa de son para e	no dafalega de la casa de Joab sostaniment
2Re 3,29	de sament (ço és, en luxúria), e	no dafalegua de la sua casa lebrós [*] e
2Re 3,33	planyent Abner lo rey dix: «Ja Déu	no vulla que tu, Abner, sies mort axí com
2Re 3,34	veses e poruchs. 34 Les tuas mans	no són liguades ne los teus peus no són
2Re 3,34	no són liguades ne los teus peus	no són agreujats ne han stat en cadenas,
2Re 3,37	tot lo poble d'Israel que lo rey	no havia consentit en la mort de Abner
2Re 3,38	rey als seus misatges: —E vosaltres	no conexets que fort gran príncep [*] és
2Re 4,4	era díbil e malalt en los peus, car	no havia sinó V anys com vench misatga de
2Re 4,11	e desestruchs han mort un hom que	no maria mal en res e dormia sobra son
2Re 4,11	res e dormia sobra son lit. Doncs,	no querré yo l'ànima de aquell e la sanch
2Re 5,6	a David: —No antraràs así, si	no te'n portes los orbs e contrets Quaix
2Re 5,6	e contrets Quaix qui diu que: “Nós	no havem obs ajuda dels hòmens forts, tant
2Re 5,8	ço diu hom: «Lo sech ne lo contret	no antraran en lo temple de Déu.» 9 E
2Re 6,10	de Déu en la mia ciutat?» 10 E	no volch David que l'archa de Déu sa
2Re 6,22	[*] 22 [*] e saré fet [*] més que	no són e seré humill davant los seus
2Re 6,23	23 Axí Micol, filla de Saül,	no hach fill entrò que murí, dia'n què n'
2Re 7,2	2 e dix a Natan profeta: —E	no veus que yo habit en la casa qui és
2Re 7,5	diu nostre Senyor Déu: Donchs tu	no adificaràs a mi casa per ço que stigua
2Re 7,6	stigua e habit en ella, 6 car yo	no he habitat en casa del dia ensà que
2Re 7,7	fills de Israell. Donchs yo parlant	no parlé a la un dels trips al qual mané
2Re 7,7	meu d'Israell e dixí: Per què	no has feta a mi casa sadrina? 8 E ara tu
2Re 7,22	»E per so, Senyor, tu ést gran, car	no és nangú samblant a tu [*]. 23 [*] 24
2Re 11,5	consabé. E d'aquí avant sasà que	no hach d'asò que les dones han ans que
2Re 11,9	ab los altrás sarvicials del rey e	no anà a la sua casa. 10 E diguéran a
2Re 11,10	casa. 10 E diguéran a David: —Uries	no és anat a la sua casa. E dix David a
2Re 11,10	—E tant camí has anat, per què	no ést anat a lla tua casa? 11 E dix a
2Re 11,11	ma muller? Per la salut tua [*] yo	no faré aytal cosa! 12 E dix David [*]:
2Re 11,13	ell, e enbriagà-lo. E al vespra	no volch anar a casa sua, anans dormí ab
2Re 12,3	bous e moltes ovelles, 3 e lo pobre	no havia res dell setglle sinó una ovella
2Re 12,4	pardonà al seu bastiar, que anch	no volch pendre de les sues ovelles ne
2Re 12,10	nostre Senyor que per nangun temps	no partirà cultel de la tua casa. [*] 11 E
2Re 12,13	ha trasmudat lo teu paccat, e	no moràs. 14 Car tu has fet blasfemar als
2Re 12,17	lo que's levàs de la terra, e ell	no 's volch lavar ne volch manjar ab ells.
2Re 12,18	l'infant morí. E los sarvacials	no hu volían dir a David. [*] 19 E vaent
2Re 12,23	per què dejunaria ne ploraria? Yo	no 'l poria fer tornar d'allà on és. Jo
2Re 12,23	on és. Jo iré d'uymés a ell, e ell	no tornarà a mi. 24 E David anà-sa'n a
2Re 12,28	per so com yo la hauré guarejada,	no digua hom que yo l'haja presa ne jo no
2Re 12,28	hom que yo l'haja presa ne jo	no haja lo nom. 29 E David ajustà tot lo
2Re 13,2	e per ço que era encara verge	no li gosava dir res [*]. 3 E Jonadab,
2Re 13,4	rey, per què aflaqueys [*], per què	no dius què has? Dix Amon: —Són anamorat
2Re 13,9	e posà-li davant les farines. E	no 'n volch manjar. E dix Amon: —Ísquan
2Re 13,12	ab mi! 12 Dix Tamar: —Jermà meu,	no 'm vulles forsar, car lo que tu vols

2Re 13,12	car lo que tu vols fer, null hom	no hu gosa fer [*]. Prec-ta que no
2Re 13,12	no hu gosa fer [*]. Prec-ta que	no vulles fer tan gran folia, 13 car jo no
2Re 13,13	fer tan gran folia, 13 car jo	no poré sofarir aquesta onta atan gran, e
2Re 13,13	axí, germà: diu-ho al rey, e ell	no t'ho nagarà. 14 Emperò Amon no's
2Re 13,14	ell no t'ho nagarà. 14 Emperò Amon	no 's volch star que no la forçàs, e hach
2Re 13,14	14 Emperò Amon no's volch star que	no la forçàs, e hach major força que ella
2Re 13,16	ne'm menas tan mal? Amon anch	no la volch escoltar, 17 ans féu vanir un
2Re 13,20	frare ab tu? Ara calla, jermana,	no te'n dons ira ne plors. Aprés açò,
2Re 13,21	fo fort falló e fort irat, emperò	no volch res dir a Amon [*]. 22 E anch pus
2Re 13,22	a Amon [*]. 22 E anch pus Absalon	no volch parllar a Amon, [*] per ço que
2Re 13,25	rey David dix a Absalon: –Fill meu,	no 'm vulles pragar que anem tots, car
2Re 13,26	faríam. [*] 26 [*] –Senyor, pus tu	no vols vanir, prech-ta que vingua lo
2Re 13,27	gran convit, que quax fill de rey	no 'l podia fer major. 28 Absalon féu
2Re 13,28	lo farets e ocirets-lo, e	no hajats pahor, que jo són Absalon, qui
2Re 13,30	morts tots los fills del rey, «que	no n'ha romàs nangú». 31 E aytantost lo
2Re 13,32	frara da David, e dix: –Senyor meu,	no 't cuyts que tots los fills teus sían
2Re 13,34	gran companya vanir per un pug que	no havia camí. 35 Dix Jonadab al rey: –Vet
2Re 13,39	fill Amon, sasà d'aquí avant que	no parsaguia Absalon. 14, Tit 1-33 [*]
2Re 19,6	qui t'aman. E vuy has mostrat que	no has ànsia ne cura dels teus prínceps
2Re 19,7	fet a ells. Jo jur a Déu que, si tu	no levas, que tots nos n'irem anit, e si
2Re 19,10	[*] és mort [*]. Per què calam e	no ratornam a David? E lo consell de tot
2Re 19,18	ans que'll rey 18 per un loch on	no havia molta aygua, per ço que pasàsan a
2Re 19,19	-li: –Senyor rei, prech-ta que	no 't mémbran les injúries ne les
2Re 19,21	fill de Sirvià e dix: –Donchs,	no morà Semeý per so com malayí e blasfamà
2Re 19,22	a fer a mi [*]? [*] Per sert, vuy	no morà null hom [*]. 23 E jurà-li David
2Re 19,23	hom [*]. 23 E jurà-li David que	no moria. 24 Emperò Mifibòsec axí a
2Re 19,24	a carera al rey ab gran barba, que	no la s'havia tosa ne s'havia lavada la
2Re 19,26-27	lo meu servacial me menyspresà e	no volch aparallar a mi l'asa, [*] e asò
2Re 19,26-27	a mi l'asa, [*] e asò m'scusa que	no aní ab tu, senyor, rey. Emperò
2Re 19,28	plaurà, 28 car la casa de mon para	no ha stada obligada a tu ne noent sinó a
2Re 19,28	la tua taula. Donchs, yo, senyor,	no he clans justs ne poria més cridar. 29
2Re 19,35	senyor. Los meus senys d'uymés	no han poder de jutjar suau o dolç o
2Re 19,35	suau o dolç o amargós, o yo vuymés	no 'm puch dalitar en manjar ne en beura,
2Re 19,40	poble de Judà havia menat lo rey, e	no hy havia haüt sinó la meytat del poble
2Re 19,42	us anfalonits per aquesta cosa? Nós	no havem res manjat del rey, ne ha res
2Re 19,43	tu has feta a mi injúria e per què	no dixéran abans a mi que jo ratornàs a mi
2Re 20,3	dones vídues, e anch daspuys David	no antrà en elles, ans stagéran tancadas
2Re 20,6	nos darà Ciba fill de Bocrí que	no ha fet Absalon. Pren, donchs, dels
2Re 20,10	budels, e morí, car lavors Amassà	no 's guardava d'ell ne havia vist lo
2Re 20,19	-sa'n a aquesta ciutat. 19 Doncs,	no són yo aquella qui respon en Israell, e
2Re 20,20	Déu? 20 Respòs Joab e dix: –Ya Déu	no vulla que yo andaroch ne destrovescha
2Re 21,2	-los-ho. Emperò los gabonites	no són dels fills d'Israell, mas són
2Re 21,2	d'Israell havían jurat a ells que	no 'ls auciuían, e Saül volch-los
2Re 21,4	4 E diguéran los gabaýtes: –Nós	no havem castió sobra aur ne sobra argent,
2Re 21,5	turmentà, enaxí que'n tot Israell	no 'n romangua un de la sua parentia ne de
2Re 21,10	meses entrò que ploch sobra ells, e	no hy jaquia acostar los aucells de dies
2Re 21,17	de David e diguéran: –Ja de vuymés	no iràs ab nós en batalla, per so que no
2Re 21,17	iràs ab nós en batalla, per so que	no apachs la luerna de Israell. 18 E la
2Re 22,22	les carreras de nostre Senyor, e	no he fet nangunes coses males davant ell.
2Re 22,23	davant mi, e ells manaments d'él	no he moguts de mi matex. 24 [*] e

2Re 22,37	los meus anaments sots mi, e	no dafalran los meus talons. 38 E
2Re 22,38	anamichs e destruir-los-he e	no me'n tornaré dentrò qu'ells haja
2Re 22,39	e'lls trancaré per so que	no 's lévan, e jauran sots los meus peus.
2Re 22,42	42 Ells cridarán a nostre Senyor, e	no hy haurà qui'lls faça sauls. 43 [*] de
2Re 22,44	mi en cap de gents. Lo poble que jo	no conech servirà a mi. 45 [*] 46 Los fils
2Re 23,5	fa brotar la herba de lla terra, 5	no és tan gran la mia casa envers [*] que
2Re 23,5	tota la mia salut e la mia voluntat	no ha res en si matexa que no brot. 6
2Re 23,5	voluntat no ha res en si matexa que	no brot. 6 Aquells, emperò, qui pàsan los
2Re 23,6	d'espinas seran arenquats, e	no 'ls pendrà hom ne'ls lavarà de terra
2Re 23,7	cramaran dentrò que sían tornades a	no res.» 8 Aquests són los noms dels
2Re 23,12	del camp e sguardà los falisteus e	no 'ls jaquí pasar al pobla e aucís molts
2Re 23,16	[*] e aportàran-la a David. E ell	no 'n volgué beura, mas sacrificà-la a
2Re 23,17	nostre Senyor que'm perdó, car jo	no faré aquesta cosa. E, donchs, bauré jo
2Re 23,17	e beuré lo parill de lurs ànimes? E	no 'l volch beura. E asò faeren III hòmens
2Re 23,19	E fo príncep de aquells III hòmens,	no vench entrò als III primers. 20 E
2Re 23,23	éran maravalosament forts. Emperò	no era pervangut entrò a III. David féu
2Re 24,17	Aquestes són les ovelles mies e	no han res fet. Plàcia't, Senyor, que lla
2Re 24,24	24 Dix lo rey a Aurena: –Ja Déu	no vulla que axí sia com tu vols, ans t'
1Re 1,22	anà pas, car ella dix a son marit:	– No hy iré pas entrò que ll'infant sia
1Re 2,2	'm són alegrada ab la mia salut. 2	No és nangú sant axí com nostra Senyor
1Re 2,3	és nagun fort com lo nostro Déu. 3	No vullats muntiplicar vostras paraullas
1Re 2,16	–ta'n a ta volentat.» E ell deya:	« No sarà axí, ans ma'n donaràs ara o yo
1Re 2,24	les quals tot lo poble se plany? 24	No ho fasats, car la fama que yo oig de
1Re 2,27	–Aquestes coses diu nostre Senyor:	“ No aparaguí yo apertament a [*] ton para
1Re 4,20	–li aquells que li stàvan entorn:	– No hajas pahor, car tu has infantat un
1Re 5,7	vaéran aquesta plagua, diguéran:	– No romangua la archa del déu d'Israel ab
1Re 8,19	oyr la veu de Samuel, ans diguéran:	– No sarà axí pas! Mas nostra rey sarà
1Re 9,21	casa de ton para. 21 Saül respòs:	– No són yo fill de Benjamín, del pus baix
1Re 10,19	vós salvats [*], e vós havets dit:	“ No volem que axí sia, mes stablex rey
1Re 12,20	damanam a nós rey. 20 Samuel dix:	– No hajats por. Si bé havets fet aquest
1Re 16,7	[*]? 7 E nostra Senyor dix [*]:	– No regardaràs la sua cara, [*] car no l'
1Re 16,8	Aminadap [*]; Samuel li dix: –[*]	No ha aquest alet [*]. 9 E Ysay li manà
1Re 20,3	devant tos ulls. Per què ell dirà:	“ No sàpia asò Jonatàs per ço que per
1Re 21,4	vulles donar. 4 Al pravera respòs:	– No he pa de poble que puga donar. No he
1Re 21,4	–No he pa de poble que puga donar.	No he sinó pa sant tan solament. Si los
1Re 28,13	ést Saül! 13 E dix lo rey a ella:	– No hajas paor. Di'm què has vist. Dix la
1Re 28,23	23 E Saül no ho volc pendre e dix:	– No manjaré. E los seus ministres e la
1Re 29,5	si no ab los prínceps nostros? 5	No és aquest David dell qual [*] deyan:
1Re 30,22	servicials que éran anats ab David:	– No darem res a aquests qui són romasos
1Re 30,23	rabut, vàjan-sa'n. 23 Dix David:	– No farets axí, frares meus, ne partirets
2Re 3,25	tu. Per què l'has jaquit anar? 25	No coneys, tu, Abner, fill de Ner? Car per
2Re 5,6	de la terra. E diguéran a David:	– No antraràs así, si no te'n portes los
2Re 5,23	[*]? E respòs nostra Senyor:	– No hy puys ne'ls isquas a carera, mas
2Re 9,7	servencial teu. 7 Dix-li David:	– No hajas pahor, car jo faré a tu
2Re 11,25	al misatge: –Açò diràs a Joab:	“ No t'smaýs ne t'spaordesches per
2Re 19,29	més cridar. 29 Dix-li lo rey:	– No 't cal més parlar, car ferm és so que
2Re 19,36	iré més anllà de Jordà ab tu.	No 'm fa fractura vuymés, Senyor, aquest
2Re 20,1	tochà la corneta e la nafill e dix:	– No havem nós part en David. No havem
2Re 20,1	e dix: –No havem nós part en David.	No havem haretat en lo fill de Asayí.
2Re 24,16	qui farí lo poble: –Basta ara!	No stenas d'aquí avant la tua mà! E

1Re 21,1	Capítol XXI 1 Anà-sa'n David en	Nobe , on era Achimàlech prevera e maravalà
1Re 9,6	ciutat ha un home de Déu e és	noble hom, e tot so qu'ell diu sdevé
2Re 23,1	promisió de l'untat Déu de Jacob,	noble cantor de Israel. 2 L'asparit de
2Re 23,19	quals aucís, e fou nomanat 19 pus	noble entre III. E fo príncep de aquells
2Re 1,19	en lo munt de Gelboe), 19 so és los	nobles de Israel són morts sobra les tuas
2Re 12,3	havia comprada e puy's havia-la	nodrida [*], e ella e sos fills manjàvan
2Re 4,4	com vench da Gatzaral. E com la	nodrisa l'hach pres e fugí cuytosament,
1Re 19,5	per què peccas contra la sanch no	noent e vols auciura David, qui és menys
2Re 19,28	para no ha stada obligada a tu ne	noent sinó a la mort. Tu, senyor, emperò
1Re 1,1	en lo munt de Afrayim, lo qual hach	nom Alcanà, fill de Iaraboam, fill de
1Re 1,2	hach dues mullers, e la una hach	nom Anna, e l'altra, Fanennà. E Fanennà
1Re 1,20	e infantà un fill, e apellà son	nom Samuel, per ço car ella havia damanat
1Re 7,12	II lochs prop a prop, e apellà lo	nom d'aquell loch pedra de Ajuda, e dix:
1Re 8,2	2 E son fill primer anjenrat havia	nom Joell, e lo sagon havia nom Abià, e
1Re 8,2	havia nom Joell, e lo sagon havia	nom Abià, e fóran jutges en Barsaben. 3 E
1Re 9,1	del trip de Benjamín, qui havia	nom Chis, fill de Abiel, fill de Cheror,
1Re 9,2	2 Aquell havia un fill, que havia	nom Saül, alet e bo, enaxí que no havia
1Re 11,1	comensà a garejar una ciutat que ha	nom Jabès de Galaad, e tots los hòmens de
1Re 12,22	lo seu poble per lo seu gran	nom , car ell ha jurat qu'ell faria de vós
1Re 14,3	[*] portava una vestadura qui ha	nom efot. E lo poble no sabie Jonatàs on
1Re 14,4	a manera de dens; l'una havia	nom Doce, e l'altra, Sene. 5 La un escul
1Re 14,49	la primera que anjendrà havia	nom Merob, e la manor, Michol. 50 E la
1Re 14,50	50 E la muller de Saüll hach	nom Achinòem [*]. Abnor, fill de Ner, hach
1Re 14,50	[*]. Abnor, fill de Ner, hach	nom lo príncep de Ila sua cavallaria, cosí
1Re 17,4	de la val dels falisteus, que havia	nom Goliad, de Geth, lo qual havia VI
1Re 17,12	havem parlat davant, lo qual havia	nom Ysay, qui havia VIII fills e era lo
1Re 17,20	guardià, [*] e vench al loch que ha	nom Magala, e la host qui era axida defora
1Re 17,45	e scut, e yo vench contra tu en lo	nom de Déu [*], Senyor de les companyes d'
1Re 18,20	una altra filla de Saül qui havia	nom Michol, e açò fonch dit a Saül e plach
1Re 18,30	que [*] los serfs de Saül. E lo seu	nom fou fet molt gran pertot. 19, Tit
1Re 20,19	[*] e siuràs prop una pedra que ha	nom Ezell. 20 E yo trauré III sagetas de
1Re 20,42	les coses que havem jurades en lo	nom de nostra Senyor sían fermas. Nostre
1Re 21,7	de nostre Senyor, que havia	nom Odech, de Idumea, e era lo pus podarós
2Re 3,2	Hebron, e lo primer anjenrat hach	nom Amon e fou fill de Achinoen
2Re 3,4	rey de Asur; 4 e lo quart hach	nom Anonies, fill de Agich; e lo V,
2Re 3,5	fill de Abigail; 5 e lo VI ach	nom Getram, fill d'Anglà, muller de
2Re 4,2	ab lo fill de Saül, e la un havia	nom Baanà e l'altra, Racap, fill de
2Re 4,4	li en terra e fou ranquallós e hach	nom Mifibòsech. 5 E vanguéran los fills de
2Re 6,2	de Déu sobra la qual és apellat lo	nom de nostra Senyor, Déu de companyes,
2Re 7,26	has parlat. 26 E sia gran lo teu	nom enpardurablament e sia dit Senyor de
2Re 8,8	què ajustàvan la aygua, qui havia	nom Mar d'Aram, e féu collones a l'
2Re 8,13	Gabalem, tornà-sa'n e posà gran	nom a si matex. 14 e posà en Idumea
2Re 9,2	de Ila casa de Saül qui havia	nom Sibà, e lo rey apallà-lo e li dix:
2Re 9,12	Mafibòsech un fill patit que havia	nom Michà, emperò tota la casa de Sibà
2Re 11,27	e le dona infantà un fill, que hach	nom Salamó. E asò desplach molt a nostre
2Re 12,14	has fet blasfemar als anamichs lo	nom de nostre Senyor Déu, per aquesta
2Re 12,24	ella. E anjendrà un fill e mès-li	nom Salamó, e nostre Senyor amà-lo fort,
2Re 12,25	lo a Natan profeta, e apellà lo seu	nom "Amabla a nostre Senyor Déu." [*] 26 E
2Re 12,28	yo l'haja presa ne jo no haja lo	nom . 29 E David ajustà tot lo poble e anà
2Re 13,1	havia fort bella germana, qui havia	nom Tamar. E sdavench-se que Amon, fill

2Re 20,1	havia un hom dell diable que havia	nom Ciba, fill de Bocrí [*], e aquell
2Re 22,50	totes les gents e cantaré al teu	nom , 51 magnificant e faent gran les
2Re 21,19	taxidor. (Per aquests IIII noms és	nomanat David, e és dit Adeodarus, fill de
2Re 23,18	CCC hòmens, los quals aucís, e fou	nomanat 19 pus noble entre III. E fo
1Re 6,5	sacrets de natura d'aur, sagons lo	nombra de lles províncies dells falisteus,
1Re 11,8	los fills d'Israell fóran per	nombra CCCM hòmens, e als fills de Judà,
2Re 24,1	[*] e dix David a Joab: –Vé e	nombra los hòmens d'Israell e de Judà. 2
2Re 24,2	Israell e de Dan entrò a Barsabe e	nombra tot lo poble per so que sapiam
2Re 24,9	la terra. 9 E lavors Joab liurà lo	nombra dell poble ell rey, e atrobàran que
1Re 11,8	e tots axíran ensemps [*], 8 e Saül	nombrà aquells en Bètzech: los fills d'
2Re 24,4	partíran-sa del rey per so que	nombràsan lo poble d'Israell. 5 E pasàran
1Re 6,18	18 E les rates d'aur, sagons los	nombres de lles ciutats dels falisteus de
1Re 4,18	Déu és presa. 18 E, com aquell hach	nomenada l'arque de Déu, Elí caech en
2Re 5,14	que havia. 14 E aquests són los	noms de aquells qui nasquéran en
2Re 21,19	a lis de taxidor. (Per aquests IIII	noms és nomanat David, e és dit Adeodarus,
2Re 23,8	a no res.» 8 Aquests són los	noms dels hòmens forts de David: David
1Re 4,19	d'Israell per XL anys. 19 E sa	nora [*] era prenys, e lo terma de
1Re Inc	lo Libre de Samuel, lo qual	nos apallam Primer de Reys. 1, Tit Capítol
1Re 5,10	l'arquá perquè lo déu d'Israell	nos don mortaldat? 11 Lavors [*] los
1Re 6,2	del Déu d'Iraell? Ensenyats-	nos en qual manera tornarem ella en son
1Re 7,12	Ajuda, e dix: «Nostre Senyor ha-	nos ajudat entrò así.» 13 E los falisteus
1Re 8,5	tuas careras. Dóna a nós rey qui	nos jutga axí com fan les altras nasions.
1Re 8,6	havían dit: «Dóna a nós rey que	nos jutga.» Samuel féu oració a nostra
1Re 9,5	dix al serv [*]: –Vina e tornem-	nos -en, que per aventura mon para no
1Re 9,6	meyns de tot dupta. Donchs, anem-	nos a ell, si per vantura nos ansenyarà ço
1Re 9,6	anem-nos a ell, si per vantura	nos ansenyarà ço per què nós som venguts
1Re 11,1	de Jabès diguéran a Naàs: –Raeb-	nos en t'amistança, e nós servirem a tu.
1Re 11,12	no regnarà sobra nós? Fets-los-	nos liurar, e nós auciuem-los. 13 E
1Re 11,14	dix al pobla: –Vanits, e anem-	nos -en en Gualgualla, davant nostra
1Re 14,9	sobra aquests barons [*]. 9 Si ells	nos dían enaxí: “Sperats-nos entrò que
1Re 14,9	Si ells nos dían enaxí: “Sperats-	nos entrò que nós vinguem a vós”, nós nos
1Re 14,9	entrò que nós vinguem a vós”, nós	nos aturarem en nostra loch e no anem
1Re 14,10	no anem dentrò ells. 10 Mas si ells	nos dien: “Vanits-ne a nós”, nós anem a
1Re 29,9	Mas los prínceps dels falisteus	nos han dit que no davals ab nós en la
2Re 19,7	a Déu que, si tu no levas, que tots	nos n'irem anit, e si nós nos ne anam,
2Re 19,7	que tots nos n'irem anit, e si nós	nos ne anam, pijor ta sarà que tot quant
2Re 19,9	uns als altres: –Lo rey deliurà-	nos de les mans de nostres anamichs, e ara
2Re 20,6	major treball e major aflicció	nos darà Ciba fill de Bocrí que no ha fet
2Re 20,6	's an algunes ciutats e scapar-	nos -hia. 7 E Abisay partí's d'aquí, e
2Re 20,21	la sua veu contra David. Liurats-	nos solament aquell, e nós partir-nos-
2Re 20,21	nos solament aquell, e nós partir-	nos -hem de lla ciutat. E dix la fembra a
2Re 21,6	ne de la sua natura. 6 Dóna-	nos VII dels seus fills, per ço que'lls
1Re 4,3	–Per què nostre Senyor ha vuy a	nós fets fugir devant los falisteus?
1Re 4,3	Senyor, [*] e vingua en mig loch de	nós , per ço que saul a nós de la mà de
1Re 4,3	mig loch de nós, per ço que saul a	nós de la mà de nostres anamichs. 4 Donchs
1Re 4,8	[*] gamagàran e diguéran: 8 –Guay a	nós ! Car ells no fóran hir ni dabans tan
1Re 4,8	hir ni dabans tan alegres [*] lasos	nós . Què farem? Qual guardarà a nós de la
1Re 4,8	nós. Què farem? Qual guardarà a	nós de la mà de aquests déu molt alt?
1Re 5,7	la archa del déu d'Israel ab	nós , car la sua mà és dura sobra nós e
1Re 5,7	ab nós, car la sua mà és dura sobra	nós e sobra Degon, nostre déu. 8 D'on

1Re 5,8	se ajustàran e diguèran: –Què farem	nós de la arqua del Déu d'Israell?
1Re 5,11	en son loch, per so que no aucia	nós de mort [*]! 12 [*] Car la mà de
1Re 6,2	davins e los diguèran: –Què farem	nós de la archa del Déu d'Iraell?
1Re 6,4	4 Diguèran: –Qual cosa és la que	nós li davem retra [*]? E éls
1Re 6,9	sues encontrades contra Besames,	nós sabrem qu'ell ha fet contra nós
1Re 6,9	nós sabrem qu'ell ha fet contra	nós aquest gran mal. E si ella no sa'n va
1Re 6,9	E si ella no sa'n va per aquella,	nós sabrem qu'ella no ha fet a nós nangun
1Re 6,9	nós sabrem qu'ella no ha fet a	nós nangun mal [*]. 10 Doncs ells ho féran
1Re 6,20	Déu [*], e quant sa partirà ell de	nós ? 21 Donchs ells tramatéran misatges
1Re 8,5	no van per les tuas careras. Dóna a	nós rey qui nos jutga axí com fan les
1Re 8,6	tal com ells havían dit: «Dóna a	nós rey que nos jutga.» Samuel féu oració
1Re 8,19	axí pas! Mas nostra rey sarà sobra	nós , 20 e nós serem axí com totes les
1Re 8,20	Mas nostra rey sarà sobra nós, 20 e	nós serem axí com totes les altres gents.
1Re 8,20	les altres gents. E ell jutgarà	nós e irà davant nós e farà les nostres
1Re 8,20	E ell jutgarà nós e irà davant	nós e farà les nostres batalles per nós.
1Re 8,20	nós e farà les nostres batalles per	nós . 21 Donques oyí Samuel totes les
1Re 9,5	les someres e que sia angoxós per	nós . 6 Lo qual dix a ell: –Vet que en
1Re 9,6	vantura nos ansenyarà ço per què	nós som venguts querir. 7 E Saül dix a son
1Re 9,7	7 E Saül dix a son serf: –Vet que	nós irem. Mas qual cosa portarem nós a l'
1Re 9,7	nós irem. Mas qual cosa portarem	nós a l'homa per presentalla? [*] 8 Altra
1Re 9,8	hom de Déu per so qu'ell anseny a	nós so que nós anam sercant. 9 Encara
1Re 9,8	per so qu'ell anseny a nós so que	nós anam sercant. 9 Encara havia tal
1Re 9,9	qui vuy és apallat «profeta» entra	nós era apallat sa enrera «vaent». 10 Saül
1Re 9,27	que pas e qu'ell vaja danant	nós un poch. E tu ature't así, per tal
1Re 10,19	que axí sia, mes stablex rey sobra	nós .” Donchs ara stats davant nostre
1Re 10,27	diguèran: –Donchs, aquest porà	nós salvar? On ells haguèran ell en
1Re 11,1	–Raeb-nos en t'amistança, e	nós servirem a tu. 2 E Naàs, [*] fills de
1Re 11,3	de la ciutat de Jabès: –Dóna a	nós VII dies d'espai, que nós pugam
1Re 11,3	–Dóna a nós VII dies d'espai, que	nós pugam trametra misatges per tota la
1Re 11,3	si no hy ha nangú qui'ns dafena,	nós vendrem a tu. 4 Donchs los misatges
1Re 11,12	que diu que Saül no regnarà sobra	nós ? Fets-los-nos liurar, e nós
1Re 11,12	nós? Fets-los-nos liurar, e	nós auciuem-los. 13 E Saül dix: –Null
1Re 12,4	responguèran: –Tu no has nangú de	nós agreujat a tort, ne no has oprimut
1Re 12,12	“Axí no serà, mes rey regnarà sobra	nós ” [*]. 13 Donchs, ara lo vostre rey és
1Re 12,19	a lo Senyor, ton Déu, per so que	nós no muyram, car havem ajustat mal a
1Re 12,19	mal a tots los nostres paccats, com	nós damanam a nós rey. 20 Samuel dix: –No
1Re 12,19	nostres paccats, com nós damanam a	nós rey. 20 Samuel dix: –No hajats por. Si
1Re 14,6	per saber si nostra Senyor farà per	nós , car no és gran cosa a nostre Senyor
1Re 14,8	[*]. 8 Dix lavors Jonatàs: –Vet que	nós anam sobra aquests barons [*]. 9 Si
1Re 14,9	enaxí: “Sperats-nos entrò que	nós vinguam a vós”, nós nos aturarem en
1Re 14,9	-nos entrò que nós vinguam a vós”,	nós nos aturarem en nostra loch e no anem
1Re 14,10	si ells nos dien: “Vanits-ne a	nós ”, nós anem a ells, car nostra Senyor
1Re 14,10	ells nos dien: “Vanits-ne a nós”,	nós anem a ells, car nostra Senyor aquells
1Re 14,12	ll'scuder [*] e dixèran: –Vanits a	nós [*]. E dix Jonatàs [*]: –Anem, saguex
1Re 14,17	[*]: –Guardats e anquarits qual de	nós hi és anat. E [*] trobàran que Jonatàs
1Re 17,9	mi [*]. 9 E si ell me pot vençre,	nós serem vostres serfs, e si yo'l venç,
1Re 17,12	era fill de efrateu, [*] del qual	nós havem parlat davant, lo qual havia nom
1Re 21,15	què ho havets fet? 15 E dafàllan a	nós hòmens orats? E sols per so lo hy
1Re 29,4	en son loch [*] e no daval ab	nós en la batalla, car per vantura serà
1Re 29,4	car per vantura serà contrari a	nós com combatrem. Donchs, en quina manera

1Re 29,6	ne als majorals que vengues ab	nós . 7 Torna-ta'n, donchs, [*] e no
1Re 29,9	nos han dit que no davals ab	nós en la batalla. 10 Donchs, leve't per
1Re 30,14	comansà a vanir la malaltia, 14 e	nós som anats vers la tramuntana, en la
1Re 30,22	así, per so com no són anats ab	nós . Mes basta que los donem lurs mullers
2Re 2,14	-sa los servecials e jútjan davant	nós . E respòs Joab e dix: –Lévan-sa. 15
2Re 5,1	a David en Habron e diguéran: –Vet	nós boqua tua e [*] som, 2 mes hir e l'
2Re 5,2	aquí anant, con era Saül rey sobra	nós , tu era qui manavas e tornavas
2Re 10,11	vansían a mi, tu ajudaràs a	nós [*] 12 [*] e nostre Senyor Déu fasa de
2Re 11,23	sa esforçàran de combatra contra	nós [*] e ancalsam-los tro a la porta en
2Re 11,24	24 Tramatéran sagetas e lansas a	nós aquells qui éran en lo mur, e moríran
2Re 19,6	plaguera que Absalon fos viu e que	nós tots fósem morts. 7 Donchs leva e vé-
2Re 19,7	que tots nos n'irem anit, e si	nós nos ne anam, pijor ta sarà que tot
2Re 19,41	[*] tota la tua casa a Jordà sens	nós e tots los teus hòmens ab tu? 42 E
2Re 19,42	manjat del rey, ne ha res donat a	nós . 43 E respòs Israell als hòmens de
2Re 20,1	e la nafill e dix: –No havem	nós part en David. No havem haretat en lo
2Re 20,21	Liurats-nos solament aquell, e	nós partir-nos-hem de lla ciutat. E
2Re 21,17	diguéran: –Ja de vuymés no iràs ab	nós en batalla, per so que no apachs la
1Re 11,10	que n'hagren goig. 10 Diguéran:	– Nós axirem demà a vós, e farets tot so
1Re 21,5	–E què és, si parlam de fembres?	Nós som guardats hir e l'altra dia
2Re 5,6	orbs e contrets Quaix qui diu que:	“ Nós no havem obs ajuda dels hòmens forts,
2Re 19,42	què us anfalons per aquesta cosa?	Nós no havem res manjat del rey, ne ha res
2Re 20,21	lla ciutat. E dix la fembra a Joab:	– Nós lansarem a tu lo seu cap per lo mur.
2Re 21,4	Déu? 4 E diguéran los gabaÿtes:	– Nós no havem castió sobra aur ne sobra
2Re 21,5	5 E ells diguéran al rey:	– Nós davem destrovir aquell qui destroví a
1Re 30,23	que nostre Senyor ha liurades a	nosaltres [*] e ha-us donats los ladres
2Re 10,12	12 [*] e nostre Senyor Déu fasa de	nosaltres so que lli plàcia. 13 E axí
2Re 21,5	destrovir aquell qui destroví a	nosaltres e'ns turmentà, enaxí que'n tot
1Re 1,10	ela plorava molt agrament a	nostra Senyor, 11 e dix: –Senyor, Déu de
1Re 1,11	infant mascle, yo daré aquell a	nostra Senyor en tots los dies de la sua
1Re 1,12	multiplicava ses paraules davant	nostra Senyor, Elí, pravera, la comensà a
1Re 1,19	lavàran al matí e adoràran davant	nostra Senyor Déu; despuys tornàran-sa
1Re 1,19	Alquenà jach ab Anna, sa muller, e	nostra Senyor Déu hach ramanbrament d'
1Re 1,21	companya en Siló per sacraficar ab	nostra Senyor Déu somplemniat sacrifici e
1Re 1,22	yo li men, aquell aparegua davant	nostra Senyor Déu, e aquell stigua aquí
1Re 1,24	ampolla plena de vi e amanà aquel a	nostra Senyor en Siló, e l'infant era
1Re 1,26	que stiguí así davant e pragué a	nostra Senyor 27 per aquest infant. Jo'l
1Re 1,28	sa vida. Donchs, ells adoràran aquí	nostra Senyor, e Anna ahora e dix: 2, Tit
1Re 2,2	salut. 2 No és nangú sant axí com	nostra Senyor Déu, e no és nangun altra
1Re 2,11	infant era ministra en la casa de	nostra Senyor, devant Elí, lo pravera. 12
1Re 2,21	sa'n tornàran en lur casa. 21 E	nostra Senyor vasiatà Anna, car consabé e
1Re 2,21	E Samuel, l'infant, cresch davant	nostra Senyor. 22 Elí era molt vell, e oí
1Re 3,1	Senyor, davant Elí, e la paraula de	nostra Senyor era praciota en aquell
1Re 3,3	E Samuel dormia en lo temple de	nostra Senyor, on era la archa de Déu. 4 E
1Re 3,4	Senyor, on era la archa de Déu. 4 E	nostra Senyor apallà Samuel, lo qual
1Re 3,15	e obrí les portes del tabernacla de	nostra Senyor. Samuel havia pahor de
1Re 3,17	[*] –Digues qual és la paraula que	nostra Senyor ha a tu parlada. Yo't prech
1Re 3,18	nanguna. E Ellí respòs: –Ell és	nostra Senyor. Ell farà so que lli plaurà.
1Re 3,19	lli plaurà. 19 Samuel cresquè, e	nostra Senyor era ab ell. E anch de les
1Re 3,20	que Samuel era leyal profeta a	nostra Senyor. 21 E nostro Senyor volch
1Re 4,5	la amistança [*]. 5 Com l'arquada	nostra Senyor fou vanguda en les tendes,

1Re 4,6	que lla archa de la amistança de	nostra Senyor és vanguda en la host. 7
1Re 4,13	era molt tamorós per la archa de	nostra Senyor. E, mantinent que aquell fou
1Re 4,21	Ichabot, e dix: «La glòria de	nostra Senyor és tolta del pobla d'
1Re 5,3	enclín en terra, davant l'archa de	nostra Senyor, on ells pranguéran Dagon e
1Re 5,8	–Fasam-la portar entorn	nostra regió. Donchs ells la se'n
1Re 5,10	Doncs ells tramatéran l'archa de	nostra Senyor en Caron. [*] Cridàran los
1Re 5,12	de mort [*]! 12 [*] Car la mà de	nostra Senyor era molt agreujada sobra
1Re 6,1	Capítol VI 1 Donchs la arqua de	nostra Senyor fou en la ragió dels
1Re 6,14	desús e faéran-na sacrificis a	nostra Senyor. 15 Aquells qui éran de lla
1Re 6,17	les quals los falisteus ratéran a	nostra Senyor per lur pacat: Azot hi donà
1Re 6,19	lo camp de [*] Betsemes. 19 E	nostra Senyor farí dels hòmens de
1Re 6,19	poble. E lo poble plorà per so que	nostra Senyor havia farit lo migà pobla
1Re 7,1	e aportàran-sa'n la arqua de	nostra Senyor e matéran-la en la casa de
1Re 7,6	en Masfat e ploràran davant	nostra Senyor e degunàran aquell dia e
1Re 7,13	del poble d'Israell. La mà de	nostra Senyor fo desobra los falisteus en
1Re 8,6	que nos jutga.» Samuel féu oració a	nostra Senyor Déu, 7 e nostre Senyor Déu
1Re 8,19	ans diguéran: –No sarà axí pas! Mas	nostra rey sarà sobra nós, 20 e nós serem
1Re 8,21	del poble e recomtà aquellas a	nostra Senyor. 22 E nostra Senyor dix a
1Re 8,22	aquellas a nostra Senyor. 22 E	nostra Senyor dix a Samuel: –Oges la lur
1Re 9,17	17 Con Samuel hach guardat Saül,	nostra Senyor dix a ell: –Aquest és l'
1Re 9,27	que yo mostra a tu la paraula de	nostra Senyor. 1Re 10, Tit 1 E Samuel pres
1Re 10,1	de Saül e basà ell e dix: –Vet que	nostra Senyor ha tu untat sobra la sua
1Re 10,1	lo senyal per què tu sabràs que	nostra Senyor ha tu untat per éser
1Re 10,7	so que tu atrobaràs en ta mà, car	nostra Senyor és e serà ab tu. 8 Iràs
1Re 10,22	Aprés açò, ells demenàran consell a	nostra Senyor, per saber si ell vandria
1Re 10,24	lo poble: –Vós havets aquell que	nostra Senyor ha elet. E no és en tot lo
1Re 10,26	n'anà ab ell, los cors dels quals	nostra Senyor havia toquats. 27 Mas los
1Re 11,14	-nos-en en Gualgualla, davant	nostra Senyor [*]. 15 [*] E aquí éls
1Re 12,3	retra comta. 3 Diguats-ma davant	nostra Senyor Déu [*] lo rey lo qual ha
1Re 12,7	contra vós, per jutjament davant	nostra Senyor [*], 8 en quina manera entrà
1Re 12,11	10 E aprés cridàs a Déu [*]. 11 E	nostra Senyor tramès a vós Garabobal e
1Re 12,14	donat a vós rey. 14 Si vós tamets a	nostra Senyor e servits a ell [*] e no
1Re 12,14	ell [*] e no anesprits la bocha de	nostra Senyor, vós e lo rey qui mana sobra
1Re 12,24	carera e bona. 24 Donchs, tamets a	nostra Senyor e servits a ell en varitat
1Re 13,12	e yo no he oferta nanguna oferta a	nostra Senyor.” [*] 13 Samuel dix [*]: –Tu
1Re 13,14	[*] aquest un hom sagons son cor e	nostra Senyor ha manat a ell que sia
1Re 14,6	no són circumcisos, per saber si	nostra Senyor farà per nós, car no és gran
1Re 14,9	vinguam a vós”, nós nos aturarem en	nostra loch e no anem dentrò ells. 10 Mas
1Re 14,10	-ne a nós”, nós anem a ells, car	nostra Senyor aquells ha liurats en les
1Re 14,23	Saül ab entorn de XXM hòmens. 23 E	nostra Senyor salvà aquell jorn lo poble
1Re 14,34	e mangats-na, e no paccarets a	nostra Senyor [*]. [*] 35 E Saül adificà
1Re 14,35	[*] 35 E Saül adificà un altar a	nostra Senyor. [*] 36 Saül dix: –Anem
1Re 15,11	fou Samuel molt trist, e cridà a	nostra Senyor tota la nit mercè. 12 E com
1Re 15,16	ma, e yo mostraré a tu quals coses	nostra Senyor ha parlades e dites [*]
1Re 15,17	tots los trips de Israell [*]? E	nostra Senyor ha tu untat sobra lo poble
1Re 15,26	tu has menyspresada la paraula de	nostra Senyor. [*] 27 E ab tant, Samuel sa
1Re 16,2	diràs: “Yo són vangut sacrificar a	nostra Senyor.” 3 E tu apallaràs Ysayí al
1Re 16,7	que nostro Senyor ha alet [*]? 7 E	nostra Senyor dix [*]: –No reguardaràs la
1Re 17,46	que tu has vuy aontades. 46 E	nostra Senyor darà tu en les mies mans,
1Re 18,17	forts hom, e fes les batalles de	nostra Senyor. E Saül sa pensava en son

1Re 20,42	que havem jurades en lo nom de	nostra Senyor sían fermas. Nostre Senyor
1Re 21,6	proposició, que havían lavat davant	nostra Senyor Déu, per so que n'hi
1Re 28,10	10 E Saül féu sagrament a ella an	nostra Senyor e dix-li: –Viva nostre
1Re 28,19	de nostre Senyor [*]. 19 E per açò	nostra Senyor darà tu ab los fills d'
1Re 29,9	meus vulls tot axí com l'àngel de	nostra Senyor Déu. Mas los prínceps dels
2Re 1,16	e ha dit: “Yo he mort lo untat de	nostra Senyor.” 17 Emperò David féu gran
2Re 2,27	sos frares? 27 E dix Joab: –Viva	nostra Senyor, que si hagueses parlat vuy
2Re 4,9	respòs-los David [*] e dix: –Viva	nostra Senyor Déu, qui ha deliurada la mia
2Re 5,6	forts, tant és fort la ciutat	nostra. ” 7 Emperò David pres la torra e la
2Re 5,12	a ell en rey sobra Israell e	nostra Seyor havia axelçat lo regna da
2Re 5,23	contra los falisteus [*]? E respòs	nostra Senyor: –No hy puys ne'ls isquas a
2Re 6,2	sobra la qual és apellat lo nom de	nostra Senyor, Déu de companyes, que seu
2Re 6,16	vaé lo rey David qui saltava davant	nostra Senyor Déu e menysprasa-lo en son
2Re 6,17	son cor. 17 E matéran la arqua de	nostra Senyor Déu dedins en lo tabernacla,
2Re 6,17	Ofarí David ofersons davant	nostra Senyor, coses de pau. 18 E, com
2Re 12,5	lo rich hom e dix a Natan: –Viva	nostra Senyor, car l'hom que axò ha fet
2Re 21,14	havia manadas. Aprés de açò fet,	nostra Senyor perdonà a tota la terra. 15
2Re 22,1	22,Tit Capítol XX 1 Parlà David a	nostra Senyor Déu aquest dictat o cant en
2Re 22,2	anamichs e de Saül, 2 e dixéran a	nostra Senyor: «És pedra mia e força mia e
2Re 22,25	mia iniquitat. 25 E reguardonarà mi	nostra Senyor sagon la mia justícia e
2Re 22,47	tirats en lurs traballs. 47 Viva	nostra Senyor e baneÿt sia lo Déu meu, e
2Re 23,16	volgué beura, mas sacrificà-la a	nostra Senyor Déu 17 e dix: –Prech nostre
2Re 24,1	24,Tit Capítol XXII 1 La ira de	nostra Senyor Déu enfaloní's contra
1Re 2,6	que havia molts fills fo malalta. 6	Nostra Senyor dóna mort e vida, ell mena
1Re 2,7	ell mena hom a infern e torna. 7	Nostra Senyor dóna pobresas e riquesas e
1Re 3,8	la paraula de nostre Senyor [*]. 8	Nostra Senyor apallà encara la terça
1Re 10,24	semblant a ell. Tot lo poble cridà:	– Nostra rey viva! 25 Samuell dix, donchs,
1Re 13,14	teu no s'estendrà a ton linatge.	Nostra Senyor [*] aquest un hom sagon son
1Re 16,1	Israell. 1Re 16,Tit Capítol XVI 1	Nostra Senyor dix a Samuel: –Dentrò a
2Re 12,1	Senyor Déu. 12,Tit Capítol XII 1	Nostra Senyor tramès Natan profeta a
2Re 24,3	sapiam quants són. 3 Dix Joab [*]:	– Nostra Senyor anadescha al pobla, car tu
1Re 1,5	trist, car ell amava molt Anna, mas	nostre Senyor havia tanquat son ventra
1Re 1,6	en tant qu'ella faÿa ratret que	nostre Senyor li havia tanchat son ventra.
1Re 1,7	vania qu'ells anàvan a la casa da	nostre Senyor Déu, e axí la faÿa aïrada, e
1Re 1,9	devant las portes de la casa de	nostre Senyor Déu. 10 Axí com Anna era
1Re 1,20	per ço car ella havia damanat a	nostre Senyor. 21 Aprés annà Alchanà, son
1Re 1,23	ll'infant sia delatat. E yo prech	nostre Senyor qu'ell complescha la tua
1Re 1,28	28 E per açò yo he a ell donat a	nostre Senyor a tots los dies de sa vida.
1Re 2,1	II 1 Mon cor s'és alegrat ab	nostre Senyor, e lo meu cor s'és axellçat
1Re 2,17	dels infants era molt gran davant	nostre Senyor [*]. 18 Samuel ministrava
1Re 2,18	[*]. 18 Samuel ministrava davant	nostre Senyor, e era infant, e havia
1Re 2,20	infant, lo qual tu has donat a	nostre Senyor. Donchs ells sa'n tornàran
1Re 2,25	no oýran la veu de lur para, perquè	nostre Senyor volch aquells auciuira. 26 E
1Re 2,27	e dix a ell: –Aquestes coses diu	nostre Senyor: “No aparaguí yo apertament
1Re 3,1	l'infant, ministrava davant	nostre Senyor, davant Elí, e la paraula de
1Re 3,6	E Samuel sa'n tornà e dormí. 6 E	nostre Senyor apellà altra vaguada Samuel.
1Re 3,7	encara no conaxia [*] la paraula de	nostre Senyor [*]. 8 Nostra Senyor apallà
1Re 3,10	se n'anà e dormí en son lit. 10 E	nostre Senyor lo vench apallar II
1Re 3,11	parla, car lo teu serf ou tu. 11 E	nostre Senyor dix a Samuel: –Vet que yo
1Re 4,3	primers nats de Israell: –Per què	nostre Senyor ha vuy a nós fets fugir

1Re 4,4	aportar la archa de la amistança de	nostre Senyor de les companyes que seÿa
1Re 5,7	mà és dura sobra nós e sobra Degon,	nostre déu. 8 D'on tots los prínceps dels
1Re 5,9	ells la sa'n portàvan, la mà de	nostre Senyor era feta de gran mortaldat
1Re 6,8	casa. 8 E [*] matets l'archa de	nostre Senyor en la careta e los vaxells
1Re 6,15	e sacraficàran sacrificis a	nostre Senyor en aquell dia. 16 E V dels
1Re 6,18	lo qual ells posàran l'archa de	nostre Senyor, la qual era entrò aquell
1Re 7,1	per ço qu'ell guardàs l'arque de	nostre Senyor. 2 D'aquell dia ensà que
1Re 7,2	poble de Israell sa raposà après de	nostre Senyor. 3 Ladonchs Samuel dix a tot
1Re 7,3	d'Israell: –Si vós vos tornats a	nostre Senyor de tot vostro cor e tolets
1Re 7,3	stranys [*] e darets vostra cor a	nostre Senyor en servir aquel tot sol, ell
1Re 7,5	d'Israell en Masfat, que orem a	nostre Senyor per vós. 6 Ells vanguéran en
1Re 7,9	aquell antregua e sacraficà-lo a	nostre Senyor. E Samuell cridà a nostro
1Re 7,9	Senyor per lo poble d'Israell, e	nostre Senyor oÿ ell. 10 Esdavench-sa
1Re 7,10	com Samuel ofaria lo sacrifici a	nostre Senyor, que los falisteus
1Re 7,10	contra los fills d'Israell, e	nostre Senyor tronà aquell dia ab gran
1Re 7,17	d'Israell e aquí adifichà altar a	nostre Senyor. 1Re 8,Tit Capítol VIII 1
1Re 8,7	féu oració a nostra Senyor Déu, 7 e	nostre Senyor Déu dix a Samuel: –Ojes la
1Re 8,18	vós cridarets en aquell dia mercè a	nostre Senyor contra vostre rey, lo qual
1Re 10,3	quals muntaran en Betel per praguear	nostre Senyor. E la un portarà III
1Re 10,5	e tu vandràs despuys en un coll de	nostre Senyor, on ha una posta d'host
1Re 10,6	ells profeteran. 6 E l'asparit de	nostre Senyor davalarà [*], e tu
1Re 10,19	sobra nós.” Donchs ara stats davant	nostre Senyor per los vostres trips e per
1Re 10,25	-la en un loch de Saül devant	nostre Senyor. E Samuell na lexà anar tot
1Re 11,6	lo hy comtaran. 6 E l'asperit de	nostre Senyor vench en Saül, e com ell
1Re 11,13	sarà mort en aquest dia de uy, car	nostre Senyor ha feta vuy salut al poble
1Re 11,15	sacraficis paseficables davant	nostre Senyor. E Saül e tots los hòmens de
1Re 12,13	vós havets alet e damanat. Veus que	nostre Senyor ha donat a vós rey. 14 Si
1Re 12,15	las suas peraules, les mans de	nostre Senyor saran sobra vós e sobra
1Re 12,16	stats e vajats aquesta cosa [*] que	nostre Senyor farà davant vós. 17 Donchs,
1Re 12,17	de cullir los forments? Jo apallaré	nostre Senyor Déu e ell donarà trons e
1Re 12,17	que vós havets grans mals davant	nostre Senyor, car vós havets damanat rey
1Re 12,18	rey sobra vós. 18 Samuel cridà	nostre Senyor, e Déu [*] donà trons e
1Re 12,19	pluges. 19 E tot lo poble tamé fort	nostre Senyor e Samuel, e tot lo poble dix
1Re 12,20	[*]. Mas no us vullats partir de	nostre Senyor [*] 21 e no us declinets a
1Re 12,22	de vostres angoxes [*]. 22 E	nostre Senyor no desempererà lo seu poble
1Re 13,13	tu. Car, si tu no haguesas asò fet,	nostre Senyor haguera ja aparallat lo teu
1Re 13,14	tu no has guardats los manaments de	nostre Senyor. 15 Donchs Samuel sa lavà e
1Re 14,6	farà per nós, car no és gran cosa a	nostre Senyor salvar a molts o a poch. 7
1Re 14,10	en les nostres mans. Aquest sarà lo	nostre senyal. 11 E los falisteus los
1Re 14,18	Saül a Achià: –Aporta la archa de	nostre Senyor. Qui era aquí estat [*]. 19
1Re 14,36	lo pravera: –Anem demanar consell a	nostre Senyor. 37 E [*] dix: –Yo pasaguiré
1Re 14,41	40 [*] 41 E Saül preguà e dix a	nostre Senyor: –Senyor, Déu d'Israell,
1Re 15,1	Israel. Donchs, ojes ara la veu de	nostre Senyor. 2 Lo Senyor de les hosts
1Re 15,12	a Saül, e Saül ofaria holocaust a	nostre Senyor de lles promeyes de la presa
1Re 15,13	13 Saül dix: –Beneÿt sies tu de	nostre Senyor. Yo he complida la paraula
1Re 15,13	Yo he complida la paraula de	nostre Senyor. 14 Samuel dix a ell: –De
1Re 15,19	per què tu no has oÿda la veu de	nostre Senyor Déu, ans t'ést tornat a
1Re 15,19	tornat a presa e has mal fet davant	nostre Senyor? 20 E Saül dix a Samuel:
1Re 15,20	a Samuel: –Enans he oÿda la veu de	nostre Senyor e són anat en la carera per
1Re 15,22	en Galgala. 22 Samuel dix: –Donchs,	nostre Senyor vol holocausts e

1Re 15,23	23 Car contradir a la volentat de	nostre Senyor és axí com paccat de
1Re 15,23	tu has menyspresada la peraula de	nostre Senyor, Déu nostre, ha tornat tu
1Re 15,23	la peraula de nostre Senyor, Déu	nostre , ha tornat tu arera, que tu no sies
1Re 15,31	'n tornà e saguí Saül. E Saül adorà	nostre Senyor. 32 E Samuel dix: –Amenats a
1Re 15,33	spasejà Agag per peces davant	nostre Senyor en Galgala. 34 E despuys se
1Re 15,35	Emperò Samuel plorà per ço com	nostre Senyor sa panadia per ço com havia
1Re 16,2	Car Saül ho oyrà e ocir-m'ha. E	nostre Senyor li dix: –Tu pendràs un
1Re 16,4	4 Donchs Samuel féu axí com	nostre Senyor li havia manat, e vench en
1Re 16,5	[*] e són vangut per sacrificar a	nostre Senyor. [*] Donchs ell santificà
1Re 16,9	Saman, del qual ell dix: –Encara	nostre Senyor no ha aquest alet. 10 Doncs
1Re 16,12	E l'infant [*] e era bel [*]. E	nostre Senyor dix a Samuel: –Leve't e
1Re 16,13	E d'aquell dia ensà lo sparit de	nostre Senyor devallà en David. Ab aytant,
1Re 16,14	en Samacha. 14 E l'esperit de	nostre Senyor se partí de Saül, e lo
1Re 16,14	e star en ell per la volentat de	nostre Senyor. 15 Los serfs digueran a
1Re 16,18	e savi [*] e molt bel hom, e	nostre Senyor és ab ell. 19 Saül tramès
1Re 16,23	Donchs, com l'esperit maligna de	nostre Senyor turmentava Saül, David
1Re 17,37	aquest felisteu. Saül dix [*]: –Vé,	nostre Senyor sia ab tu. 38 E Saül vastí
1Re 18,28	muller. 28 E Saül vahé e antès que	nostre Senyor era ab David. E Michol,
1Re 19,20	qui stava entre ells, l'asparit de	nostre Senyor entrà en ells, e comansàran
1Re 19,23	que sobra ell vench l'asparit de	nostre Senyor, e anà defora e profetitzà
1Re 20,3	Mas jurà açò David e dix: –Viva	nostre Senyor Déu e viva la tua ànima,
1Re 20,13	tu e gaquiré't anar en pau. E sia	nostre Senyor ab tu axí com és stat ab mon
1Re 20,14	-ta que faces les misericòrdies de	nostre Senyor ab mi. E si yo moré, 15
1Re 20,22	més anlà que tu", vé-te'n, car	nostre Senyor t'haurà deliurat. De les
1Re 20,23	paraulles que yo e tu havem dites,	nostre Senyor sia entra mi e tu tostemp.
1Re 21,7	de Saül dins lo tabernacle de	nostre Senyor, que havia nom Odech, de
1Re 28,6	règeament, 6 e demanà de consell a	nostre Senyor, e nostre Senyor no li dix
1Re 28,6	de consell a nostre Senyor, e	nostre Senyor no li dix res ni li respòs
1Re 28,10	an nostra Senyor e dix-li: –Viva	nostre Senyor, car per sert no vandrà
1Re 28,18	18 car no has obaït a la veu de	nostre Senyor [*]. 19 E per açò nostra
1Re 28,20	car tamia fort les paraules de	nostre Senyor e de Samuel e no havia
1Re 30,8	8 e lavors David aconsellà's ab	nostre Senyor Déu e dix: –Senyor Déu,
1Re 30,8	saguiré aquests ladres o no? E dix	nostre Senyor a ell: –Encalsa'ls. Car
1Re 30,23	ne partirets axí aquelles coses que	nostre Senyor ha liurades a nosaltres [*]
1Re 30,26	banadicció [*] dels anamichs de	nostre Senyor Déu. 27 E tramès-na David
2Re 1,12	fill seu, e sobra tot lo poble de	nostre Senyor Déu e sobra tota la casa de
2Re 1,14	què tu no haguist pahor ne tamor de	nostre Senyor Déu e ocienst lo untat de
2Re 1,14	Senyor Déu e ocienst lo untat de	nostre Senyor Déu? 15 [*] E acostà's a
2Re 2,1	coses, David aconsellà's ab	nostre Senyor Déu e dix: –Donchs, Senyor,
2Re 2,1	de lles ciutats de Judà? E dix-li	nostre Senyor: –Puja. Dix David: –En qual
2Re 2,1	–En qual loch pujaré? E dix-li	nostre Senyor: –En Hebron. 2 Pujà, donchs,
2Re 2,5	los: –Baneÿts siats, vosaltres, de	nostre Senyor Déu, qui havets feta aquesta
2Re 2,6	e havets-lo soterrat. 6 Per sert,	nostre Senyor guardonarà ara a vosaltres
2Re 3,18	ara damanats-ho e feis-ho, cor	nostre Senyor parlà a David e dix: “En la
2Re 4,8	destróvir la tua vida. E ha donat	nostre Senyor al senyor rei vanjança de
2Re 5,2	qui manavas e tornavas Israell. E	nostre Senyor ha dit a tu: »–Tu daràs a
2Re 5,3	e pau ab ells en Habron davant	nostre Senyor Déu, e untàran David en rey
2Re 5,10	coses. 10 E creixia tots dies, e	nostre Senyor era ab ell. 11 E lavors
2Re 5,12	David. 12 E lavors conech David que	nostre Senyor havia confermat a ell en rey
2Re 5,19	Rafaÿm. 19 E David consallà's ab	nostre Senyor Déu e dix: –Senyor, si yo

2Re 5,19	-los-has en les mies mans? Dix	nostre Senyor: –Vés, puja, e jo dar-los
2Re 5,23	[*]. 23 E David aconsallà's ab	nostre Senyor e dix: –Senyor Déu, pujaré
2Re 5,25	falisteus. 25 E féu David axí com	nostre Senyor Déu li hach manat e ancalsà
2Re 6,3	sobra ella. 3 E posàran l'archa de	nostre Senyor sobra un carro nou e
2Re 6,4	4 E, com haguéran treta la arqua de	nostre Senyor, Ayó anava davant l'archa.
2Re 6,5	lo poble jugàvan e cantàvan davant	nostre Senyor Déu e tochàvan de tots
2Re 6,6	bous ensapaguàvan, e l'archa de	nostre Senyor declinà's un poch. 7 E
2Re 6,7	Senyor declinà's un poch. 7 E	nostre Senyor fon irat contra Ozà, e
2Re 6,7	Senyor fon irat contra Ozà, e	nostre Senyor Déu farí aytantost, e fo
2Re 6,9	dia de vuy. 9 David tamé fort	nostre Senyor Déu, e aquell dia ell dix:
2Re 6,11	per III mezos l'arqua, e banayí	nostre Senyor Déu ell e tota la sua casa.
2Re 6,12	12 E diguéran al rey David que	nostre Senyor havia banaÿt Obededom e tota
2Re 6,14	ligats en lo coll e saltava davan	nostre Senyor [*]. E David sagnia un drap
2Re 6,15	portava la archa del testament de	nostre Senyor Déu en tota alegria e ab
2Re 6,18	[*], David banayí lo poble en	nostre Senyor, Déu de companyes, 19 e
2Re 6,21	21 E dix David a Michol: –Viva	nostre Senyor Déu, car jo jugaré davant
2Re 7,1	que'l rey saÿa en la sua casa, e	nostre Senyor havia dat rapòs e pau de
2Re 7,3	tot quant tu penses en ton cor, car	nostre Senyor Déu és ab tu. 4 E fou fet en
2Re 7,5	e di-li: “Aquestes coses diu	nostre Senyor Déu: Donchs tu no adificaràs
2Re 7,18	a David. 18 E stech [*] danant	nostre Senyor e dix: –Qual és, nostre
2Re 7,18	nostre Senyor e dix: –Qual és,	nostre Senyor Déu, la mia casa e qui són
2Re 7,26	teu David serà stablida devant	nostre Senyor, 27 Car tu, Senyor de
2Re 8,11	lo rey David e santificà-la a	nostre Senyor Déu ab molt altra aur e
2Re 8,14	e tota Idumea servia a David. E	nostre Senyor Déu guardava'l, en totes
2Re 10,12	mi, tu ajudaràs a nós [*] 12 [*] e	nostre Senyor Déu fasa de nosaltres so que
2Re 11,27	nom Salamó. E asò desplach molt a	nostre Senyor Déu. 12, Tit Capítol XII 1
2Re 12,7	ést l'hom qui ha fet açò. E diu	nostre Senyor [*]: “Yo t'unté en rey
2Re 12,9	què has menysprasada la paraula de	nostre Senyor [*] e has mort ab coltell
2Re 12,10	per muller? [*] 10 E per so diu	nostre Senyor que per nangun temps no
2Re 12,11	cultel de la tua casa. [*] 11 E diu	nostre Déu: “Yo susitaré e scomouré sobra
2Re 12,13	–Yo he greument paccat danant	nostre Senyor. E Natan dix: –Per sert
2Re 12,13	Senyor. E Natan dix: –Per sert	nostre Senyor ha trasmudat lo teu paccat,
2Re 12,14	blasfemar als anamichs lo nom de	nostre Senyor Déu, per aquesta paraula
2Re 12,15	15 E tornà-sa'n Natan [*]. E	nostre Senyor farí l'infant que havia
2Re 12,20	vastadures e antrà en la casa de	nostre Senyor Déu e adorà-lo. E tornà-
2Re 12,22	era viu, yo dajunava [*] perquè	nostre Senyor lo gorís e'l ma donàs. 23
2Re 12,24	un fill e mès-li nom Salamó, e	nostre Senyor amà-lo fort, 25 e liurà-
2Re 12,25	e apellà lo seu nom “Amabla a	nostre Senyor Déu.” [*] 26 E lavors
2Re 19,21	com malayí e blasfamà lo untat de	nostre Senyor? 22 Dix David al fill de
2Re 20,19	andarocar e destróvir la haretat de	nostre Senyor Déu? 20 Respòs Joab e dix:
2Re 21,1	E David damanà consell a	nostre Senyor [*]. –E açò és fet per Saül
2Re 21,3	per so que banaescats la haratat de	nostre Senyor Déu? 4 E diguéran los
2Re 21,6	qui fo de Saül, qui fo alet de	nostre Senyor Déu sa enrera. E dix lo rey:
2Re 21,9	-los en lo munt davant	nostre Senyor. E aquests VII cayguéran
2Re 21,19	és dit Adeodarus, fill de Salt, com	nostre Senyor lo trasch de la pastura del
2Re 21,19	maneras axemplà l'honrament de	nostre Senyor és dit belemnita, car és de
2Re 22,4	mi de la iniquitat. 4 Jo apalaré	nostre Senyor loable, e seré sau dels meus
2Re 22,7	mi. 7 En la mia tribulació apalaré	nostre Senyor Déu e cridaré al Déu meu, e
2Re 22,16	revallats per la †representació† de	nostre Senyor Déu, per l'aspirament del
2Re 22,19	mi en lo dia de la mia aflicció e	nostre Senyor fo fermatat mia. 20 E manà

2Re 22,20	ha deliurat mi, car yo he plagut al	nostre Senyor. 21 [*] reguardonerà sagon
2Re 22,22	Car yo he tangudes les carreras de	nostre Senyor, e no he fet nangunes coses
2Re 22,31	saltaré lo mur en lo Déu meu. 31 Lo	nostre Senyor Déu és sens tota màculla. La
2Re 22,31	sens tota màculla. La paraulla de	nostre Senyor és achseminade per foch e és
2Re 22,32	en ell. 32 E qui és Déu enfora	nostre Senyor e qui és forts enfora lo Déu
2Re 22,42	-los-he. 42 Ells cridarán a	nostre Senyor, e no hy haurà qui'lls faça
2Re 23,2	cantor de Israell. 2 L'asparit de	nostre Senyor ha parlat per mi, e la
2Re 23,3	en tamor dels hòmens, en tamor de	nostre Senyor Déu, 4 axí com la lum en l'
2Re 23,10	qui fo sacada. E en aquell dia féu	nostre Senyor gran salut, e lo poble fugit
2Re 23,17	nostra Senyor Déu 17 e dix: -Prech	nostre Senyor que'm perdó, car jo no faré
2Re 24,10	havia comtat lo poble e dix David a	nostre Senyor Déu: -Senyor, jo he paccat
2Re 24,11	11 E lavà's David al matí, e dix	nostre Senyor Déu a Gad profeta: 12 -Vé-
2Re 24,12	paraules: "Aquestes coses diu	nostre Senyor: De III coses lig-na
2Re 24,13	Gad a David e dix-li: -Açò diu	nostre Senyor: O VII anys hauràs fam en la
2Re 24,14	me val que jo vengue en les mans de	nostre Senyor Déu, [*] car moltes són les
2Re 24,14	car moltes són les misericòrdies de	nostre Senyor Déu. 15 E nostre Senyor
2Re 24,15	de nostre Senyor Déu. 15 E	nostre Senyor tramès pastilènsia en
2Re 24,16	LXXM hòmens. 16 E com l'àngel de	nostre Senyor hach stesa la mà per so que
2Re 24,16	mà per so que destróvis Jerusalem,	nostre Senyor hach mercè sobra la aflicció
2Re 24,16	la tua mà! E emperò l'àngel de	nostre Senyor Déu era da prop la era d'
2Re 24,17	era hom jabuseu. 17 E dix David a	nostre Senyor Déu com hach vist l'àngel
2Re 24,18	e dix-li: -Puja e stablex altar a	nostre Senyor en la era de Aurena gebuseu.
2Re 24,19	E pujà David sagon lo manament de	nostre Senyor Déu que Gad li havia fet. 20
2Re 24,21	tua era, e adificaré altar aquí a	nostre Senyor Déu, e que ces aquesta
2Re 24,24	ho compraré per just preu e ofaré a	nostre Senyor Déu oferssò agradabla.
2Re 24,25	25 E David adifichà aquí altar a	nostre Senyor Déu e ofari aquí ofersó de
2Re 24,25	aquí ofersó de coses de pau. E	nostre Senyor Déu hach mercè de tota la
1Re 2,9-10	los fraturósos [*]. 9-10 [*]	Nostre Senyor jutgarà les ancontrades de
1Re 2,20	Alcanà e a sa muller e dix a ell:	- Nostre Senyor ratrà a tu sament de
1Re 7,12	aquell loch pedra de Ajuda, e dix:	« Nostre Senyor ha-nos ajudat entrò así.»
1Re 9,15	Samuel aparech a ells [*]. 15	Nostre Senyor havia ravellat a Samuel [*]
1Re 12,5	has pres do [*]. 5 Ell dix a ells:	- Nostre Senyor és mon testimoni [*], e lo
1Re 12,6	-Bo és axí. 6 Samuel dix al poble:	- Nostre Senyor, qui féu Mossé e Aron e qui
1Re 14,37	aquells en les mans de Israell?	Nostre Senyor no li respòs aquel dia. 38
1Re 14,39	s'és asdavangut aquest paccat. 39	Nostre Senyor, Déu d'Israell, és viu, sap
1Re 14,45	en Israell? Açò seria gran paccat!	Nostre Senyor sàpia qu'ell no haurà vuy
1Re 15,1	Capítol XV 1 Samuel dix a Saül:	- Nostre Senyor ha mi tramès a tu per ço
1Re 15,10	que era vill e de pobre valor. 10	Nostre Senyor vench a Samuel e dix a ell:
1Re 15,28	hy esquinça. 28 E Samuel dix a ell:	- Nostre Senyor ha tolt vuy a tu tot lo
1Re 16,10	seus. Lavors Samuel dix a Ysayí:	- Nostre Senyor no ha elet nangun de
1Re 17,37	ensà. 34-36 [*] 37 Dix David:	- Nostre Senyor, qui deliurà mi de la mà
1Re 20,42	nom de nostra Senyor sían fermas.	Nostre Senyor Déu sia entre mi e tu e
2Re 3,39	de Servià fort ma són durs e braus.	Nostre Senyor raguardon aquell qui fa mal
2Re 5,20	Farsim e farí los falisteus, e dix:	- Nostre Senyor ha departits los meus
2Re 8,6	que Síria sarví a David sots traüt.	Nostre Senyor guardava David en totes
2Re 22,14	és en l'asguardament d'aquell. 14	Nostre Senyor tronará; el qui és molt alt
2Re 24,23	-ho al rey, aquestas coses, e dix:	- Nostre Senyor, Déu teu, reebrà lo teu vot
1Re 4,3	per ço que saul a nós de la mà de	nostres anamichs. 4 Donchs tramatèran en
1Re 8,20	nós e irà davant nós e farà les	nostres batalles per nós. 21 Donques oyí
1Re 12,6	féu Mossé e Aron e qui amenà los	nostres pares de la terra de Agipta, ell

1Re 12,19	car havem ajustat mal a tots los	nostres paccats, com nós damanam a nós
1Re 14,10	Senyor aquells ha liurats en les	nostres mans. Aquest sarà lo nostre
1Re 17,9	serfs, e si yo'l venç, vós serets	nostres serfs [*]. 10 E lo falisteu dix:
1Re 30,23	contra vosaltres en les mans	nostres . 24 Ne nangun hom no oja sobra
2Re 11,23	[*] 23 Dix lo misatja a David: –Los	nostres anamichs sa esforçàran de combatra
2Re 19, 9	rey deliurà-nos de les mans de	nostres anamichs, e ara era fuyt de la
2Re 19,41	–Per què los hòmens de Judà, frares	nostres , han amblat tu e han amanat [*]
1Re 1,3	per ahorar e a sacraficar a	nostro Senyor en Silló. E en aquel loch
1Re 1,3	Ophní e Fineès, e éran praveras de	nostro Senyor. 4 Donchs lo dia vench que
1Re 2,2	sinó ell e no és nagun fort com lo	nostro Déu. 3 No vullats muntiplicar
1Re 2,12	Elí éran malvats e no conaxían pas	nostro Senyor 13 ni l'ofici dels
1Re 3,21	leyal profeta a nostra Senyor. 21 E	nostro Senyor volch aparer en Silló, on
1Re 4,3	así l'arqua de la amistança de	nostro Senyor, [*] e vingua en mig loch de
1Re 5,6	en aquest dia de vuy. 6 La mà de	nostro Senyor sa agreujà sobra los hòmens
1Re 6,13	val, e com [*] vaéran l'archa de	nostro Senyor, haguéran molt gran goig
1Re 6,20	de Betzames: –Qual porà star devant	nostro Senyor Déu [*], e quant sa partirà
1Re 7,9	a nostre Senyor. E Samuell cridà a	nostro Senyor per lo poble d'Israell, e
1Re 8,18	rey, lo qual vós havets alet, e	nostro Senyor no oyrà vós en aquell dia,
1Re 16,6	e dix: –E donchs, ést tu aquell que	nostro Senyor ha alet [*]? 7 E nostra
1Re 28,16	veura què faré. 16 Dix Samuel: –Pus	nostro Senyor s'és pertit de tu, què'm
1Re 28,17	e si ha anat al teu anvajós? 17 Car	nostro Senyor farà a tu axí com ha parlat
1Re 29,6	apallà David e dix-li: –Viva	nostro Senyor Déu, car tu ést just [*]
1Re 30,4	catius, 4 confortà's David ab	nostro Senyor, e levàran-sa ab los qui
1Re 30,6	e filles. Confortà's David ab	nostro Senyor [*] 7 e dix a Ebitar prevera
2Re 2,7	guardó [*]. 7 [*] Jatsia que lo	nostro senyor Saül sia mort, m'ha untat
2Re 22,1	dictat o cant en aquell dia que	nostro Senyor Déu lo deliurà de les mans
2Re 22,32	Senyor e qui és forts enfora lo Déu	nostro ? 33 Déu qui ha sint a mi de
1Re 10,22	per saber si ell vandria aquí o no.	Nostro Senyor respòs: –Veus qu'él és
1Re 29,4	fer pau [*], si no ab los prínceps	nostros ? 5 No és aquest David dell qual
2Re 23,28	de Unchí; 28 Selmon acohites;	Notharí nethopatites; 29 Èleth, fill de
2Re 6,3	de nostre Senyor sobra un carro	nou e trasquéran-la de la casa de
2Re 6,3	menàvan e servàvan lo carro	nou . 4 E, com haguéran treta la arqua de
2Re 3,39	en Israel? 39 Jo, emperò, com sia	novel rey e poch ha untat, gran ajuda
1Re 6,7	-los [*]. 7 »Donchs, fets ara una	novella careta e pranets II vaques que
1Re 5,10	los hòmens [*] e diguéran: –Per què	·ns havets aduyta así l'arqua perquè lo
1Re 11,3	d'Israell e, si no hy ha nangú qui	·ns dafèna, nós vendrem a tu. 4 Donchs los
1Re 16,11	sercar e amena-lo a mi, car no	·ns aciurem a manjar entrò qu'él sia
2Re 21,5	aquell qui destróví a nosaltres e	·ns turmentà, enaxí que'n tot Israell no
1Re 10,16	t'ha dit. 16 E Saül dix [*]: –Ha	'ns dit que lles someres éran trobades.
2Re 12,21	Diguéran-li sos sarvacials: –Di	'ns per què dejunaves e ploravas quant l'
1Re 20,27	en lo sagon dia [*], encara no sech	null hom alà on solia seura David. E dix
1Re 6,7	II vaques que hàjan vadells e que	null temps no hàjan portat jou, e ajustats
1Re 10,27	ell en meynspreu e no li portàran	null do. E ell faÿa samblant que no oýs
1Re 13,22	com lo dia de la batalla fo vangut,	null hom de tot lo poble qui era ab Saül e
1Re 21,1	ést vangut tot sol, que no vangut	null hom ab tu? 2 Dix David [*]: –Lo rey
1Re 21,2	no sabés per què él ma tramès, ne	null hom no sàpia [*] que són vangut [*].
1Re 27,9	la terra de aquells e no hy jaquí	null hom viu ne nanguna fembra. E prania
2Re 13,12	forsar, car lo que tu vols fer,	null hom no hu gosa fer [*]. Prec-ta que
2Re 19,22	a mi [*]? [*] Per sert, vuy no morà	null hom [*]. 23 E jurà-li David que no
1Re 11,13	nós auciuem-los. 13 E Saül dix:	– Null hom no sarà mort en aquest dia de

2Re 22,12 e garbalant les ayguas de lles
1Re 19,24 altres davant Samuel, e cantà tot
2Re 23,4 alba o com lo sol ix al matí, sens
1Re 2,14 mà 14 e matia aquella en sa sitra
1Re 2,14 matia aquella en sa sitra o caldera
1Re 2,16 «No sarà axí, ans ma'n donaràs ara
1Re 10,22 per saber si ell vandria aquí
1Re 12,3 untat sobra vós, si yo he tolt bou
1Re 12,3 sobra vós, si yo he tolt bou o asa,
1Re 14,6 cosa a nostre Senyor salvar a molts
1Re 14,34 a ells que cascú aduga a mi son bou
1Re 14,41 serf. Si aquest paccat és sobra mi
1Re 16,17 –Sercats a mi un home que son rauta
1Re 21,3 -ta que'm dons ara alguna cosa
1Re 21,3 'm dons ara alguna cosa o V pans
1Re 21,8 a Achimàlech: –Si has así cultell
1Re 30,8 –Senyor Déu, saguiré aquests ladres
2Re 2,21 -li Abner: –Vé-te'n a la dreita
2Re 6,8 e aquell loch és apellat percussió
2Re 6,8 és apellat percussió o fariment
2Re 6,20 e es despulava axí com un bastax
2Re 19,35 uymés no han poder de jutjar suau
2Re 19,35 no han poder de jutjar suau o dolç
2Re 19,35 de jutjar suau o dolç o amargós,
2Re 22,1 a nostra Senyor Déu aquest dictat
2Re 22,43 pols de lla terra e axí com a loth
2Re 23,4 Déu, 4 axí com la lum en l'alba
2Re 24,13 O VII anys hauràs fam en la terra
2Re 24,13 tu los teus anamichs, e tu fugiràs,
1Re 3,16 Elí apallà Samuel e dix-li:
1Re 4,9 és lo déu que farí Agipta [*]. 9
1Re 14,41 mon fill, dóna'm vuy demostrança.
1Re 17,55 a Abner, príncep de sa cavallaria:
1Re 17,58 del falisteu. 58 E Saül dix a ell:
1Re 19,4 a Saül, para seu, de David e dix:
1Re 28,12 vist Samuel, cridà ab gran veu [*]:
2Re 1,18 és scrit en lo libre dels Justs:
2Re 1,21 tuas muntanyes. [*] 20 [*] 21
2Re 1,27 solament, axí com yo amava tu. 27
2Re 6,20 axí a carera a David e dix-li:
2Re 24,13 e dix-li: –Açò diu nostre Senyor:
1Re 15,22 majorment a la sua veu? Car
1Re 15,22 holocausts e sacrificis, com no l'
1Re 15,22 és mior que sacrifici, e
1Re 15,23 com paccat de davinar, e no voler
1Re 28,18 a ton proïσμα David, 18 car no has
1Re 15,24 tuas. He tamut lo pobla, he
2Re 6,10 volch que lla posàsan en la casa de
2Re 6,12 que nostre Senyor havia banaÿt
1Re 12,9 alogà'ls en aquest loch. 9 E ells
nus dels sellis. 13 Los carbons de foch són
nuu per tot aquell dia e aquella nit. E de
nuus gita los raigs, e axí com la pluja fa
o caldera o olla [*], e tot so que la losa
o olla [*], e tot so que la losa lavava,
o yo me'n pandré per força.» 17 Donchs,
o no. Nostro Senyor respòs: –Veus qu'él
o asa, o si yo he acusat a tort, ne si yo
o si yo he acusat a tort, ne si yo he pres
o a poch. 7 E l'ascuder dix a ell: –Fes
o son moltó, e auciets-lo sobra aquesta
o sobra Jonetàs, mon fill, dóna'm vuy
o viula e manau-lo. 18 Respòs un de sos
o V pans o so que't trobs ma vulles
o so que't trobs ma vulles donar. 4 Al
o lança, da'l-me, car no he aportades
o no? E dix nostre Senyor a ell: –Encalsa
o a la sinestra part e prin un dels jóvens
o fariment o mort de Ozà entrò aquest dia
o mort de Ozà entrò aquest dia de vuy. 9
o un ribaut. 21 E dix David a Michol:
o dolç o amargós, o yo vuymés no'm puch
o amargós, o yo vuymés no'm puch dalitar
o yo vuymés no'm puch dalitar en manjar
o cant en aquell dia que nostro Senyor Déu
o a brach de places [*] e trancar-los-
o com lo sol ix al matí, sens nuus gita
o III mesos ancalsaran tu los teus
o per sert III dies haurà pastilència e
–O, Samuel, mon fill! Lo qual li respòs e
O, falisteus, confortats-vos e siats axí
O si aquest paccat és sobra aquest poble
–O Abner, de qual linatge és aquest
–O donzell, de qual linatja ést tu? E
–O senyor [*], no vulles pacar contra
–O Saül, per què has fet fer a mi tan gran
«**O** Israell, qui ést romàs, veges e pense
O muntanyes de Gelboe, ne ros ne pluja no
O Déu, e com són morts e caüts los hòmens
–O, quant ést stat gloriós vuy lo rey d'
O VII anys hauràs fam en la terra o III
obadiència és mior que sacrifici, e obair
obaescha majorment a la sua veu? Car
obair val més que ofarir grex de moltons.
obair és quax paccat de colra falsos déus.
obaït a la veu de nostre Senyor [*]. 19 E
obaÿt la lur veu. 25 Mes yo't prech [*]
Obededom [*]. 11 E aquí habità e stech per
Obededom e tota la sua casa per la arqua
oblidàran lo Senyor, lur Déu, los quals

1Re 1,11	e has ramanbrament de mi e no	oblidas la tua sarventa e dónes a la tua
2Re 19,28	car la casa de mon para no ha stada	obligada a tu ne noent sinó a la mort. Tu,
1Re 8,16	e vostres àsens e matrà-los en sa	obra . 17 Ell pendrà delme de vostre
1Re 15,11	ha complides les mies paraules per	obra . Ladonchs fou Samuel molt trist, e
1Re 14,45	no haurà vuy nangun mal, car ell ha	obrat uy ab Déu. Donchs lo poble deliurà
1Re 19,4	no ha paccat contra tu, e les sues	obres són molt bones a tu, 5 [*] e ha mort
2Re 23,20	Joadà, qui fou hom forts e de grans	obres , de Capsael. [*] 21 Aquest aucís un
1Re 3,15	Donchs Samuel dormí tro al matí e	obrí les portes del tabernacla de nostra
1Re 2,14	lavava, lo pravera ho prania a sos	obs . Enaxí ho faían ells a tots aquells
1Re 2,15	«Dóna a mi de la carn, que cogua a	obs del pravera, car yo no pandré de tu
1Re 2,28	de tots los trips d'Israell a mos	obs en pravera, perquè muntàs al meu altar
2Re 5,6	Quaix qui diu que: “Nós no havem	obs ajuda dels hòmens forts, tant és fort
2Re 9,10	e dats-li a manjar e tot so que	obs haja. Emperò Mifibòsech, fill dell
1Re 14,14	qui saguia ell. 14 E la primera	occisió que Jonatàs e son scuder féran fo
1Re 17,46	mort e aquells dels falisteus als	ocels del cel e a les bèsties de la terra,
1Re 31,2	a Saül e contra los seus fils, e	ociéran Jonatàs e Minadab e Malchisue, los
2Re 1,14	ne tamor de nostre Senyor Déu e	ociest lo untat de nostre Senyor Déu? 15
1Re 16,2	manera yo iré? Car Saül ho oyrà e	ocir-m'ha . E nostre Senyor li dix: –Tu
2Re 13,28	levors vosaltras lo farets e	ocirets-lo , e no hajats pahor, que jo
1Re 17,50	caesch tot stès per terra. 50 Anaxí	ocís David lo falisteu [*]. E per so com
2Re 1,9	»E dix-ma Saül: »–Stà sobra mi e	ociu-ma , car fort sofir gran pena e
1Re 21,7	de nostre Senyor, que havia nom	Odech , de Idumea, e era lo pus podarós de
2Re 23,13	a David, qui era en la spluga de	Odollà , e les tendes dels falisteus éran
1Re 5,12	de mal de morenes. E lo crit e l'	odulament de cascuna ciutat muntà entrò al
2Re 24,24	ans t'ho compraré per just preu e	ofaré a nostre Senyor Déu oferssó
1Re 7,9	pres Samuel un anyel qui mamava e	ofarí aquell antregua e sacraficà-lo a
1Re 13,9	holocausts e sacrificis [*]. E ell	ofarí holocaust. 10 E com hach complit d'
2Re 24,25	aquí altar a nostre Senyor Déu e	ofarí aquí ofersó de coses de pau. E
2Re 6,17	loch que David ho havia aparallat.	Ofarí David ofersons davant nostra Senyor,
1Re 7,10	10 Esdavench-sa que, com Samuel	ofaria lo sacrifici a nostre Senyor, que
1Re 15,12	vench tot dret a Saül, e Saül	ofaria holocaust a nostre Senyor de lles
1Re 13,10	holocaust. 10 E com hach complit d'	ofarir [*], Samuel venc a Saül, e axí a
1Re 15,22	que sacrifici, e obair val més que	ofarir grex de moltons. 23 Car contradir a
1Re 1,25	ells sacraficàran un vadell e	ofaríran l'infant e Ellí, lo pravera, lo
1Re 6,15	gran pedra. Los hòmens de Betzames	ofaríran holocausts e sacraficàran
2Re 24,23	axí com a lenya en holocaust. 23 E	oferí so e donà-ho al rey, aquestas
2Re 6,18	pau. 18 E, com haguéran complit de	oferir [*], David banayí lo poble en
2Re 6,13	la archa haguéran anat III pasos,	oferíran un bou e un moltó. 14 E David
2Re 24,25	a nostre Senyor Déu e ofarí aquí	ofersó de coses de pau. E nostre Senyor
2Re 6,17	ho havia aparallat. Ofarí David	ofersons davant nostra Senyor, coses de
2Re 24,24	preu e ofaré a nostre Senyor Déu	oferssó agradabla. Comprà David la era e
1Re 13,12	en Galgala [*], e yo no he	oferta nanguna oferta a nostra Senyor.”
1Re 13,12	[*], e yo no he oferta nanguna	oferta a nostra Senyor.” [*] 13 Samuel dix
1Re 10,8	e yo davallaré a tu, que tu ofiras	ofertes e sacrificis pacificables. Per VII
1Re 2,29	dons, los quals yo mané que fósan	oferts en lo meu temple? [*] E tu has
1Re 2,13	conaxían pas nostro Senyor 13 ni l'	ofici dels praveres, ans faían molt de mal
1Re 2,36	que hom prech per él, e qu'ell que	ofira un diner de argent e un tortel de pa
1Re 10,8	e yo davallaré a tu, que tu	ofiras ofertes e sacrificis pacificables.
1Re 8,22	22 E nostra Senyor dix a Samuel:	– Oges la lur veu e stablex rey sobra éls.
1Re 28,22	dia. 21 [*] Dix la fembra: –[*] 22	Oges la veu de la tua servicial, e posaré

2Re 20,17	dix Joab: –Jo són. E dix la fembra:	– Oges les paraulles de lla tua sarvicial.
1Re 2,22	Senyor. 22 Elí era molt vell, e	oí totes les coses que son fills faían en
2Re 4,1	IV 1 E Isbòsech, fill de Saül,	oí que mort era Abner en Habron, e sobra
2Re 20,16	de la ciutat cridà e dix: –Oïats,	oïats! Diguats a Joab que s’acost a mi, e
2Re 20,16	sàvia de la ciutat cridà e dix:	– Oïats , oïats! Diguats a Joab que s’acost
2Re 13,21	a viuda. 21 Emperò, com David hach	oïdes aquestes peraules, fo fort falló e
1Re 2,24	24 No ho fasats, car la fama que yo	oig de vós no és pas bona: vós fets paccar
2Re 20,17	tua sarvicial. E dix Joab: –Jo les	oig . 18 Dix la fembra: –Açò que yo diré és
2Re 22,7	Déu e cridaré al Déu meu, e ell	oirà la mia viva veu del seu templa sant,
2Re 10,7	XIIM hòmens d’armas. 7 E com hach	oït açò David, tramès-hi Joab ab tota la
1Re 3,11	en Israell, que cascú home	oja ab II orelles [*]. 12 En aquell dia yo
1Re 30,24	mans nostres. 24 Ne nangun hom no	oja sobra aquestes paraules. Per aguals
1Re 13,3	botzina e dix per tota la terra:	« Ojan los habreus e tot Israell!» 4 Donchs
1Re 15,1	lo seu poble d’Israel. Donchs,	ojes ara la veu de nostre Senyor. 2 Lo
1Re 8,7	7 e nostre Senyor Déu dix a Samuel:	– Ojes la veu del poble e totes les coses
1Re 10,1	1 E Samuel pres un satril de	oli e buydà-lo sobra lo cap de Saül e
1Re 16,1	d’Israell? Complex ton corn d’	oli e vina per ço que yo trameta tu a
1Re 16,13	13 Donchs Samuel pres lo corn de l’	oli e untà’n aquel en mig loch de sos
2Re 1, 21	de Saül, axí com si no fos untat d’	oli . 22 La sageta de Gonetàs nangun temps
2Re 6,19	que hom pot haver, que hom frig ab	oli , e anà-sa’n cascú a la sua casa. 20
1Re 8,14	e les vostres vinyes e los vostres	olivars [*]. 15 E delmarà vostres blats e
1Re 2,14	aquella en sa sitra o caldera o	olla [*], e tot so que la losa lavava, lo
1Re 3,3	en lo templa de nostra Senyor,	on era la archa de Déu. 4 E nostra Senyor
1Re 3,20	terra que no s’asdavangués. 20 D’	on tot lo poble d’Israell, de Dan entrò a
1Re 3,21	Senyor volch aparer en Silló,	on havia stat ravellat a Samuel [*], e la
1Re 5,3	davant l’archa de nostra Senyor,	on ells pranguéran Dagon e tornàran-lo
1Re 5,8	nós e sobra Degon, nostre déu. 8 D’	on tots los prínceps dels falisteus se
1Re 9,10	dit. [*] Ells anàran en la ciutat	on era l’homa de Déu. 11 E com muntàran
1Re 9,22	pres Saül e son serf e manà’ls là	on davia manjar e féu-los loch en cap
1Re 10,5	en un coll de nostre Senyor,	on ha una posta d’host dels falisteus, e
1Re 13,23	axí per pasar en Machimàs,	on éran los fills d’Israell. 1Re 14, Tit
1Re 14,3	efot. E lo poble no sabie Jonatàs	on era anat. 4 Per aquell loch on Jonatàs
1Re 14,4	on era anat. 4 Per aquell loch	on Jonatàs volia anar a lla host dels
1Re 14,11	que los habreus íxan de les coves	on s’éran amaguats. 12 Donchs los
1Re 14,20	era ab ell. E vanguéran tro al loch	on era la batalla. E cascú dels falisteus
1Re 14,46	tornà e [*] parsaguí los falisteus,	on los falisteus se n’anàran en lurs
1Re 17,22	qu’él havia portat [*] e corech là	on davia éser la batalla e demanà de sos
1Re 19,18	les coses [*] a Samuel, en Ramacha,	on ell e Samuel se n’anàran en Aioch, en
1Re 20,19	a la barena, car no siurà nangú là	on tu deus siura. Tu, donchs, ta n’iràs
1Re 20,19	donchs, ta n’iràs tost en lo loch	on ta pusques ameguar [*] e siuràs prop
1Re 20,25	costat da Saül, e nangú no saech là	on solia seura David. 26 E Saül no parlà
1Re 20,27	dia [*], encara no sech nul hom alà	on solia seura David. E dix Saül a Jonatàs
1Re 20,36	E com l’infant fou coragut là	on Jonatàs havia gitades les sagetes,
1Re 20,37	37 E axí vench l’infant en lo loch	on era la primera sageta. Cridà Jonatàs e
1Re 21,1	XXI 1 Anà-sa’n David en Nobe,	on era Achimàlech prevera e maravalà’s
2Re 1,3	3 E dix David en aquell hom: –D’	on véns? E dix aquell hom: [*] 4 [*]
2Re 1,13	li havia dites aquestes coses: –D’	on ést, tu? E aquell li dix: –Yo són fill
2Re 2,8	los castells e per tots los lochs	on éran aquells de Israell 9 e stablí rey
2Re 2,16	morts ensemps. E apallàran lo loch	on açò fou camp dells Forts, en Gabaon. 17
2Re 2,23	aquels qui pasàvan per aquell loch	on jahia mort Azael aturàvan-se. 24 E

2Re 2,24	dia defugí. E vanguéran en un loch	on pasava aygua, qui és en Gabeon, entra
2Re 7,7	e en tenda 7 en tots los lochs	on yo són stat ab los fills de Israell.
2Re 11,16	ciutat, posà Ories en aquell loch	on sabia que hauria major batalla e là on
2Re 11,16	sabia que hauria major batalla e là	on hauria pus forts hòmens. 17 [*] 18 E
2Re 12,23	Yo no'l poria fer tornar d'allà	on és. Jo iré d'uymés a ell, e ell no
2Re 19,8	ara. 8 Lavors lo rey lavà da terra	on gaÿa e sech en la porta. E tot lo poble
2Re 19,18	ans que'll rey 18 per un loch	on no havia molta aygua, per ço que
1Re 3,5	lo qual respòs: –Vet que són así. 5	On él corech a Elí e li dix: –Vet mi así,
1Re 10,27	–Donchs, aquest porà nós salvar?	On ells haguéran ell en meynspreu e no li
2Re 9,4	contret dells peus. 4 Dix lo rey:	–On és? Aquell respòs: –En la casa de
1Re 10,15	vanguts a Samuel. 15 Dix-li l'	oncle : –Mostra'm lo que Samuel t'ha dit.
2Re 23,9	ell sech Aliatzar, fill de son	oncle Ahoi, qui era un dels III forts
1Re 10,14	en la muntanya. 14 E un de sos	oncles li damanà [*]: –Què fets? Dix: –Som
2Re 21,16	la asta de Gesbí Denab pasava CCC	oncles . E portava una spasa qui era feta
1Re 11,2	dret a cascú, enaxí que vós siats	onta a tot lo poble d'Israell. 3 Lavors
2Re 13,13	13 car jo no poré sofarir aquesta	onta atan gran, e tu saràs tangut per foll
1Re 17,25	tu vist aquest hom que és axit per	ontar lo poble d'Israell? Mas lo rey darà
1Re 1,3	aquel loch stàvan II fills de Elí,	Ophní e Fineès, e éran praveras de nostro
1Re 12,4	de nós agreujat a tort, ne no has	oprimut nangú, ne has pres do [*]. 5 Ell
1Re 12,3	ne si yo he pres do [*], ne si he	opromut algú e compdemnat aquell: uy jo us
1Re 8,6	nós rey que nos jutga.» Samuel féu	oració a nostra Senyor Déu, 7 e nostre
2Re 7,27	per so que praguàs a tu per aquesta	oració . 28 Donchs, ara, Senyor Déu, tu ést
2Re 12,16	Barsabé [*]. 16 E David féu	oració per l'infant, e dejunà David e
2Re 23,33	Jezè Jonatan e Maran; 33 Sammà de	Oradí ; Barom, fill de Zasar, archaties; 34
1Re 21,13	davant Chis. E feÿa aparès que fos	orat , e pintava en les posts de les portes
1Re 21,14	–Vosaltres me havets amanat hom	orat! Per què ho havets fet? 15 E dafállan
2Re 13,13	e tu saràs tangut per foll e per	orat en Israell. Fé axí, germà: diu-ho
1Re 21,15	fet? 15 E dafállan a nós hòmens	orats? E sols per so lo hy havets amanat,
2Re 5,6	así, si no te'n portes los	orbs e contrets Quaix qui diu que: “Nós no
2Re 21,9	en la primera, con hom comensa los	ordis . 10 E Rafà, mara dels II, vastí's
1Re 4,2	los felisteus venguéran en Afet 2 e	ordonaren lur host contra lo poble d'
2Re 7,27	Déu d'Israell, has ravalat a la	orella del servicial teu e has dit: “Casa
2Re 23,23	féu consellador aquest a la sua	orella en sacret. 24 Azaell, frare de
1Re 3,11	Israell, que cascú home oja ab II	orelles [*]. 12 En aquell dia yo sositaré
1Re 15,14	del bastiar que sona en les mies	orelles [*]? 15 E Saül dix: –Lo poble l'
2Re 22,7	sant, e al meu crit irà a les sues	orelles . 8 La terra sa comoch e tramolà,
1Re 7,5	lo poble d'Israell en Masfat, que	orem a nostre Senyor per vós. 6 Ells
2Re 6,14	e un moltó. 14 E David tochava los	òrgens e los altres sturments que tania
1Re 13,5	lurs tendes en Macinàs, devers	orient , de prop Batavent. 6 E com los
2Re 11,6	misatges a Joab dient: «Tramit-ma	Ories ethey.» E Joab aytantost tramès-lo
2Re 11,8	donàvan la batalla. 8 E dix David a	Ories : –Vé-ta'n a la casa tua e leve't
2Re 11,9	de açò qu'ell manjava. 9 Emperò	Ories dormí davant la porta del rey ab los
2Re 11,16	E axí Joab asetjà la ciutat, posà	Ories en aquell loch on sabia que hauria
2Re 1,24	drap vermèl en dalicaments e donava	ornaments d'aur als vostres abaliments.
1Re 17,37	deliurà mi de la mà del leó e de l'	ós , él ma deliurarà de la mà de aquest
2Re 21,13	mort Saül en Gelbor. 13 E havían la	ossa de Saül e de Jonatàs, fill seu, [*]
1Re 31,13	cramàran Basan. 13 E pranguéran los	ossos de aquells e sabolíran-los en lo
2Re 21,12	de Saül. 12 E David pres los	ossos de Saül e de Jonatàs, fill seu, e
1Re 3,9	“Seynor, parla, cor lo teu serf	ou tu.” Donchs Samuel se n'anà e dormí en
1Re 3,10	–Senyor, parla, car lo teu serf	ou tu. 11 E nostre Senyor dix a Samuel:

1Re 8,9	déus, axí ho fan a tu. 9 Donchs, tu	ou ara lur veu, emperò digues anans a ells
1Re 15,3	grans e patits, e bous e camels e	oveles e àsans.” 4 Donchs Saül ho manà al
2Re 12,3	no havia res dell setgllle sinó una	ovella patita que havia comprada e puys
2Re 12,6	ha fet deu morir 6 e deu retra la	ovella en IIII dobles per ço com la aucís
1Re 14,32	sa'n a pendra presa, e pranguéran	ovelles [*] e vadells e sacraficàran-los
1Re 15,9	Agag e a molts folchs de les	ovelles e de l'altra bastiar e a les
1Re 15,15	lo poble ha pardonat a les millors	ovelles e al millor bastiar, per ço que
1Re 15,21	lo poble apresà presa de bous e de	ovelles , e són promeyes de aqueles coses
1Re 16,11	n'hi ha un manor qui guarda les	ovelles . Dix Samuel [*]: –Tramit aquel
1Re 16,19	mi David, ton fill, qui guarda tas	ovelles . 20 Donchs Isayí pres un asa
1Re 27,9	hom viu ne nanguna fembra. E prania	ovelles e bous e àsens e camels e
2Re 12,2	E lo rich havia molts bous e moltes	ovelles , 3 e lo pobre no havia res dell
2Re 12,4	anch no volch pendre de les sues	ovelles ne dels seus bous, que so que faés
2Re 13,23	sa que Absalon faÿa tonra les sues	ovelles en Balasar, qui era prop Afraÿm, e
2Re 13,24	li: –Senyor, jo fas tonra les mies	ovelles . Prech-ta, senyor, que tu que hy
2Re 21,19	de la pastura del bosch darera les	ovelles ; e és dit Palmitari, car del
2Re 24,17	les iniquitats. Aquestes són les	ovelles mies e no han res fet. Plàcia't,
2Re 13,15	hach jagut ab ella, major fou l'	oy que lli hach de despuys que lla amor
1Re 7,9	poble d'Israell, e nostre Senyor	oy ell. 10 Esdavench-sa que, com Samuel
1Re 13,4	4 Donchs tot lo poble d'Israell	oy aquesta fama: «Saül ha farida una
2Re 3,36	e se'n sia entrat. 36 E lo poble	oy asò e plasch-los molt [*]. 37 E en
2Re 10,5	tramès-los a David. 5 E com David	oy açò, axí-los a carera, car aquells sa
2Re 19,8	e sech en la porta. E tot lo poble	oy dir que'l rey seÿa davant la porta e
1Re 1,13	los lavis, e la sua veu no era	oyda de nangú. Donchs, Elí sa cuydà que
1Re 12,1	poble d'Israell: –Veus que yo he	oyda la vostra veu segons totes les coses
1Re 15,19	19 Donchs, per què tu no has	oyda la veu de nostre Senyor Déu, ans t'
1Re 15,20	20 E Saül dix a Samuel: –Enans he	oyda la veu de nostre Senyor e són anat en
1Re 17,11	E com los fills d'Israell haguéran	oydes les paraules del falisteu, [*]
1Re 31,11	qui habitàvan en Galaad haguéran	oydes totes aquestes coses que'lls
1Re 8,21	batalles per nós. 21 Donques	oyí Samuel totes les paraules del poble e
1Re 17,23	que debans havia dites, e David les	oyí . 24 [*] 25 Un de aquells de Israell
1Re 28,23	fembra forsàvan-lo, e finalment	oyí la veu d'èls e levà's de la terra e
2Re 8,9	9 E llavors Tou, rey de Amach,	oyí que David havia destrovida tota la
2Re 11,26	e la destrovèscan.” 26 E com	oyí la muller de Uries que son marit era
2Re 19,2	quants éran, per so com lo poble	oyí dir aquell dia que llo rey plorava son
2Re 5,17	hi tots per so que cercàsan David.	Oyí David que los falisteus vanían, pujà-
1Re 8,19	damanat rey. 19 E lo pobla no volch	oyr la veu de Samuel, ans diguéran: –No
2Re 19,35	en manjar ne en beura, ne poria	oyr les veus dels cantors [*]; per què yo,
1Re 8,18	vós havets alet, e nostro Senyor no	oyrà vós en aquell dia, per ço com vós
1Re 16,2	–En qual manera yo iré? Car Saül ho	oyrà e ocir-m'ha. E nostre Senyor li
1Re 2,25	qual pragará per aquell? Éls no	oyran la veu de lur para, perquè nostre
1Re 4,6	ne resonà. 6 E com los falisteus	oyran los crits, ells diguéran: –Quina veu
1Re 7,7	fills d'Israell en Masfat. 7 E com	oyran açò los prínceps dels falisteus,
2Re 5,17	e Esimà e Elidà e Elifàlech. 17 Axí	oyran los falisteus que David havían untat
2Re 5,24	la part davers los parés. 24 E com	oyràs lo brogit de aquel que irà per les
1Re 10,27	null do. E ell faÿa samblant que no	oyés nanguna cosa de lur murmurament. 1Re
1Re 7,7	los fills d'Israell haguéran açò	oyt , ells haguéran gran pahor dells
1Re 11,6	vench en Saül, e com ell hach	oyt aquestes paraules, ell fou irat molt,
1Re 19,6	menys de culpa? 6 Com Saül hach açò	oyt , fou abonçat [*] e jurà e dix:
2Re 1,11	meu. 11 E aytantost com David hach	oyt açò esquinsà's totes les sues

2Re 6,3	de Aminadab, qui era en Gabaà. E	Ozà e Ayó, fills de Aminadab, menàvan e
2Re 6,6	E, pus que fóran en la era de Nacó,	Ozà estès sa mà en la arqua de Déu e tench
2Re 6,7	7 E nostre Senyor fon irat contra	Ozà , e nostre Senyor Déu farí aytantost, e
2Re 6,8	trist e faló per ço com havia mort	Ozà , e aquell loch és apellat percussió o
2Re 6,8	percussió o fariment o mort de	Ozà entrò aquest dia de vuy. 9 David tamé
1Re 2,5	éran aloguats per haver del	pa , e aquells que [*] són sadollats,
1Re 2,36	un diner de argent e un tortel de	pa e qu'él que digua: “Yo us prech que
1Re 2,36	manuch tan solament una bocada de	pa.” 3, Tit Capítol III 1 Samuel, l'
1Re 8,13	ungents e cuyneres e pastadores de	pa . 14 Ell pandrà los vostres camps e les
1Re 10,3	e l'altre, III tortells de	pa ; e l'altra, una canada da vi. 4 Com t'
1Re 14,24	–Maleÿt sia aquell homa que menjarà	pa dentrò al vespra, fins jo'm sia'n
1Re 16,20	Isayí pres un asa careguat de	pa e una canada plena de vi e un cabrit
1Re 21,4	donar. 4 Al pravera respòs: –No he	pa de poble que puga donar. No he sinó pa
1Re 21,4	de poble que puga donar. No he sinó	pa sant tan solament. Si los infants són
1Re 21,6	6 Axí donà-li lo prevera del	pa santificat, car no hy havia pa, sinó
1Re 21,6	del pa santificat, car no hy havia	pa , sinó tan solament de proposisió, que
1Re 28,20	nanguna força, car no havían manjat	pa en tot aquel dia. 21 [*] Dix la fembra:
1Re 28,22	e posaré davant tu un bocí de	pa per so que, com hauràs manjat, sies
1Re 28,24	e cuytadament aucís-lo, e pres	pa e aygua [*] 25 e posà-lo davant [*]
1Re 30,11	–lo a David, e donàran-li	pa [*] e aygua que bagués, 12 e donàran-
2Re 3,29	e caents ab coltell e fraturans de	pa . 30 [*] 31 E dix David a Joab e a tot
2Re 3,35	–Açò faça Déu a mi [*], si yo tast	pa ne nanguna altra cosa ans del vespra,
2Re 6,19	e cascuna fembra, una foguasa de	pa e una paceleta de carn de vadell
2Re 9,7	de Saül, avi teu, e tu manjaràs	pa a la mia taula tostemp. 8 E Mifibòsech
2Re 9,10	fill dell senyor teu, manjarà	pa tostemp sobra la mia taulla. Sibà
2Re 9,11	axí ho faré, e Mifibòsech manjarà	pa sobra la tua taulla tot enaxí com un
1Re 19,4	e dix: –O senyor [*], no vullés	pacar contra David, ton serf, car ell no
1Re 2,17	'n pandré per força.» 17 Donchs, lo	pacat dels infants era molt gran davant
1Re 6,17	ratéran a nostra Senyor per lur	pacat : Azot hi donà una semblança [*]; e
1Re 15,18	carera e dix a tu: “Vé e auciu los	paccadors de Amalec e combat contra tro
1Re 2,24	oig de vós no és pas bona: vós fets	paccar lo poble [*]. 25 Si un home pecca
1Re 14,34	aquesta pedra e mangats-na, e no	paccarets a nostra Senyor [*]. [*] 35 E
1Re 3,13	que jutjaré la sua casa per lo seu	paccat [*], per so com ell sabia que sos
1Re 6,3	so que lli davets per lo vostro	paccat . E lavors serets curats e sabrets
1Re 7,6	e diguéran: –A tu, Senyor, havem	paccat . Samuel jutjà los fills d'Israell
1Re 12,23	ma quart que yo no fasa tan gran	paccat , que jo ses de preguar per vós. Yo
1Re 14,38	per qual s'és asdavangut aquest	paccat . 39 Nostre Senyor, Déu d'Israell,
1Re 14,41	no has respòs a ton serf. Si aquest	paccat és sobra mi o sobra Jonetàs, mon
1Re 14,41	'm vuy demostrança. O si aquest	paccat és sobra aquest poble [*]. E Déu
1Re 14,45	salut en Israell? Açò seria gran	paccat ! Nostre Senyor sàpia qu'ell no
1Re 15,23	de nostre Senyor és axí com	paccat de davinar, e no voler obair és
1Re 15,23	davinar, e no voler obair és quax	paccat de colra falsos déus. Donchs, per
1Re 15,30	panitència. 30 Saül dix: –Yo he	paccat , mas ara honra tu a mi davant los
1Re 19,4	David, ton serf, car ell no ha	paccat contra tu, e les sues obres són
2Re 12,13	dix David a Natan: –Yo he greument	paccat danant nostre Senyor. E Natan dix:
2Re 12,13	nostre Senyor ha trasmudat lo teu	paccat , e no moràs. 14 Car tu has fet
2Re 19,20	jo, servacial teu, conech lo meu	paccat . E per açò són jo vengut de tota la
2Re 24,10	a nostre Senyor Déu: –Senyor, jo he	paccat fort en aquest fet. Mas prech-ta,
1Re 12,19	ajustat mal a tots los nostres	paccats , com nós damanam a nós rey. 20
2Re 6,19	fembra, una foguasa de pa e una	paceleta de carn de vadell rostida e un

1Re 30,21	e pujà David e al pobla saludà-lo	pacíficament . 22 E dix un hom malvat e
1Re 10,8	que tu ofiras ofertes e sacrificis	pacíficables . Per VII dies tu'm spararàs
1Re 6,8	vaxells d'aur que vós li havets	pagat [*] e matets-ho en una patita caxa
1Re 3,15	de nostra Senyor. Samuel havia	pahor de manifestar la visió a Elí. 16
1Re 4,20	que li stàvan entorn: –No hajas	pahor , car tu has infantat un fill. [*] 21
1Re 7,7	açò oÿt, ells haguéran gran	pahor dells falisteus. 8 [*] [*] 9
1Re 17,11	del falisteu, [*] haguéran gran	pahor . 12 David era fill de efrateu, [*]
1Re 21,12	David [*] en son cor e hach gran	pahor de Achís, qui és rey de Gech. 13 E
1Re 28,5	tendes dels falisteus e hach gran	pahor , e spaordí's lo seu cor règeament,
2Re 1,14	Dix David: –Per què tu no haguist	pahor ne tamor de nostre Senyor Déu e
2Re 9,7	teu. 7 Dix-li David: –No hajas	pahor , car jo faré a tu misericòrdia per
2Re 13,28	farets e ocirets-lo, e no hajats	pahor , que jo són Absalon, qui man asò.
2Re 12,4	amava com si fos sa filla. 4 »E un	palagrí (ço és, un hom de camí) vench-se
2Re 12,4	que so que faés convit an aquell	palagrí , car lo palagrí era vangut a ell.
2Re 12,4	convit an aquell palagrí, car lo	palagrí era vangut a ell. [*] 5 E David fo
2Re 21,19	aucís Adandonà, fill de Salt,	palamitias [*], Goliach geteu, la asta del
2Re 11,2	qu'ell anava per la sala del	palau , vaé en una casa que stava andret la
2Re 11,27	marit, David féu-la anar a son	palau e pres-la per muller, e le dona
2Re 21,19	car del linatga de Mastel	palimitari fo sa mara. E per ço com en
1Re 17,4	lo qual havia VI colzes d'alt e I	palm . 5 E havia un elm de aram sobra son
2Re 21,19	bosch darera les ovelles; e és dit	Palmitari , car del linatga de Mastel
1Re 19,13	de Davit, †entrò† una pel de cabra	palosa en son cap, e cobrí aquell de les
2Re 24,10	hòmens forts d'armes. 10 David	panadí's com havia comtat lo poble e dix
1Re 15,35	plorà per ço com nostre Senyor sa	panadia per ço com havia fet Saül rey
1Re 8,11	sobra ells. 10 [*] 11 [*] –[*] Ell	pandra vostres fills, e manaran sas
1Re 8,14	cuyneres e pastadores de pa. 14 Ell	pandra los vostres camps e les vostres
1Re 2,15	cogua a obs del pravera, car yo no	pandrè de tu carn cuyta, mas crua.» 16 E
1Re 2,16	ans ma'n donaràs ara o yo me'n	pandrè per força.» 17 Donchs, lo pacat
1Re 15,11	a Samuel e dix a ell: 11 –Yo'm	panet a mi yo he stablit Saül rey, car ell
1Re 15,29	vençrà ne no sarà enflaqueït per	panitència , ne ell no és hom, que faça
1Re 15,29	ne ell no és hom, que faça	panitència . 30 Saül dix: –Yo he paccat,
1Re 31,10	de Staroch, emperò lo cors seu	panjàran en lo mur de Besan. 11 Com
2Re 4,12	-los les mans e los peus e	panjàran -los sobra la cisterna en
2Re 21,12	de Betzan, en la qual los havían	panjats los falisteus com haguéran mort
1Re 10,4	t'hauran saludat, dar-t'han II	pans , e tu los pendràs [*] 5 e tu vandràs
1Re 17,17	I masura de torons e aquests X	pans [*] 18 e aquestes X formes de
1Re 21,3	ta que'm dons ara alguna cosa o V	pans o so que't trobs ma vulles donar. 4
1Re 30,12	de figues seques e II liguadures de	pansas . E com hach manjat, fo sforçat, e
1Re 18,17	de nostra Senyor. E Saül sa	pansava en son cor: «Yo no auciaré pas
1Re 15,27	'n tornàs. Mas Saül lo pres per lo	pany de son mantell enaxí que lo hy
1Re 11,7	bous. Donchs tot lo poble hach gran	paor , e tots axíran ensemps [*], 8 e Saül
1Re 28,13	13 E dix lo rey a ella: –No hajas	paor . Di'm què has vist. Dix la fembra a
2Re 11,15	de la batalla e desemparats-lo	par tal que ll'aucían.» 16 E axí Joab
1Re 18,23	del rey.» 23 [*] David respòs:	– Par a vós pocha cosa éser jendre de rey?
1Re 2,25	aquell? Éls no oýran la veu de lur	para , perquè nostre Senyor volch aquells
1Re 2,27	aparaguí yo apertament a [*] ton	para en Agipta [*], 28 e yo alegí ell de
1Re 2,28	ephot, e yo doné a la casa de ton	para dels sacrificis de tot Israell ab
1Re 9,3	amunt. 3 Les someres de Sis,	para de Saül, éran pardudes, e Cis dix a
1Re 9,5	-nos-en, que per aventura mon	para no haja axoblidades les someres e que
1Re 9,20	seran de tu e de la casa de ton	para . 21 Saül respòs: –No són yo fill de

1Re 10,2	someras són trobades. [*] E ton	para les ha axotblidades, e és angoxós per
1Re 14,1	loch. E no hu féu a saber a son	para . 2 Saül estava lavors en la
1Re 14,51	cosí de Saül. 51 Sis era stat	para de Saül, e Ner era stat para de
1Re 14,51	stat para de Saül, e Ner era stat	para de Abner, fill de Abiell. 52 Molt
1Re 17,15	de Saül e tornà-se'n a son	para en Batlem per guardar son bastiar. 16
1Re 17,25	a ell sa fila, e la casa de son	para serà franquia e sens traüt en Israell.
1Re 18,2	li atorguà que tornàs a casa de son	para . 3 Adonchs faéran Jonatàs e David
1Re 19,2	a David e li dix: –Saül, mon	para , ta vol auciuira. Per què jo't prech
1Re 19,3	t'amachs, 3 e jo staré de prop mon	para [*] e yo parlaré de tu a ell e jo
1Re 19,4	4 Donchs, Jonatàs parlà a Saül,	para seu, de David e dix: –O senyor [*],
1Re 20,1	Jonatàs: –Què he jo fet [*] a ton	para , qu'él me vol auciuira? 2 E ell li
1Re 20,2	–Déu te guard! Tu no moràs, car mon	para no farà nanguna cosa gran ne pocha
1Re 20,3	E altra vaguada [*] dix David: –Ton	para sap sertament que yo he trobada
1Re 20,6	al vespra del III dia. 6 E si ton	para demana mi, diràs axí: “David ma pragà
1Re 20,7	fan gran soblemnitat.” 7 E si ton	para dirà: “Ben stà”, pau sarà ab mi. E si
1Re 20,9	que, si yo veg la melícia de mon	para complida, jo t'ho faré a saber. 10 E
1Re 20,12	lo dia sercaré la santència de mon	para , e si ell ma diu res de bé de tu, yo,
1Re 20,13	[*] Si, emperò, la malísia de mon	para sarà contre tu, jo hu ravallaré a tu
1Re 20,13	Senyor ab tu axí com és stat ab mon	para . 14 E si yo viuré, prech-ta que
1Re 20,32	és de mort. 32 Respòs Jonatàs a son	para : –Per què morà? Què ha fet? 33 E Saül
1Re 20,33	farir. Lavors antès Jonatàs que son	para havia dada santència que auciés
1Re 20,34	e trist de David, per so com son	para l'hach confús e deshonorat [*]. 35
2Re 2,32	-lo en la sapultura de son	para en Batlem, e anàran tota la nit Joab
2Re 3,8	ést tu entrat a la concopina de mon	para ? E Abner fou irat per aquellas
2Re 3,29	cap de Joab e sobra la casa de son	para e no dafalega de la casa de Joab
2Re 9,7	per amor de Jonatàs, ton	para , e restituiré a tu tots los camps de
2Re 10,2	ab Amon, fill de Naàs, axí com son	para la féu a David. E tramès-hi dels
2Re 10,2	l'aconortàsan de lla mort de son	para . E com los misatgers da David fóran
2Re 10,3	per amor ne per honrament de ton	para ? Ans ho han fet perquè vèjan e que sa
2Re 13,5	aparàs que sies malaut, e com ton	para ta vendrà a vesitar, pregua-lo que
2Re 19,28	't plaurà, 28 car la casa de mon	para no ha stada obligada a tu ne noent
2Re 19,37	sotarrat de prop lo sapulcra da mon	para [*]. E Canaan, lo fill meu, vaja ab
2Re 21,14	del sapulcra de Cis, qui era son	para . E feren totes aquelles coses que'll
2Re 24,17	que's gir contra la casa del meu	para . 18 E vench Gad profeta a David
2Re 13,9	féu-na farines e coch-les, 9 e	parà -li taulla e posà-li davant les
1Re 1,23	Senyor qu'ell complescha la tua	paraula . Donchs Anna romàs e aletà son
1Re 3,1	nostre Senyor, davant Elí, e la	paraula de nostra Senyor era pracirosa en
1Re 3,7	7 E Samuel encara no conaxia [*] la	paraula de nostre Senyor [*]. 8 Nostra
1Re 3,17	present. 17 [*] –Digues qual és la	paraula que nostra Senyor ha a tu parlada.
1Re 3,21	stat ravellat a Samuel [*], e la	paraula que Samuel dix sdevench en tot lo
1Re 8,6	fan les altrás nasions. 6 Aquesta	paraula desplach a Samuel, per tal com
1Re 9,21	Per què has tu dita a mi aquesta	paraula ? 22 Samuel pres Saül e son serf e
1Re 9,27	así, per tal que yo mostra a tu la	paraula de nostra Senyor. 1Re 10,Tit 1 E
1Re 10,16	Mas no li dix nanguna cosa de la	paraula del regna [*]. 17 Samuel apallà lo
1Re 15,13	de nostre Senyor. Yo he complida la	paraula de nostre Senyor. 14 Samuel dix a
1Re 15,26	ab tu, car tu has menyspresada la	paraula de nostra Senyor. [*] 27 E ab
1Re 18,8	Saül fon molt irat de aquesta	paraula e dix: –A David n'han donats XM e
1Re 20,26	David. 26 E Saül no parlà nanguna	paraula en tot aquell dia, car pensave's
1Re 21,8	he aportades les mies armas, car la	paraula del rey ma faÿa fort cuytar. 9 Dix
2Re 3,17	'n. 17 E Abner tramès e dix aquesta	paraula als vells d'Israell: –Hir e l'

2Re 7,4	tu. 4 E fou fet en aquella nit: la	paraula de Déu vench a Natan profeta e dix
2Re 7,21	lo servicial teu. 21 Per la tua	paraula e sagon lo cor teu has fetes
2Re 7,25	e raferma enpardurablament la	paraula en lo teu servicial e sobra la
2Re 12,9	per què has menysprada la	paraula de nostre Senyor [*] e has mort ab
2Re 12,14	de nostre Senyor Déu, per aquesta	paraula morà lo fill que tu has. 15 E
2Re 23,2	Senyor ha parlat per mi, e la	paraula de aquell, per la mia lengua. 3 Yo
2Re 24,4	ara comtar lo poble? 4 Emperò la	paraula del rey, sobra aquella de Joab. E
1Re 1,12	12 E axí com ella multiplicava ses	paraules davant nostra Senyor, Elí,
1Re 3,18	Donchs Samuel dix a ell totes les	paraules , enaxí que no li'n salà nanguna.
1Re 3,19	era ab ell. E anch de les sues	paraules no'n caec nanguna en terra que
1Re 8,21	21 Donques oyí Samuel totes les	paraules del poble e recomtà aquellas a
1Re 11,4	Saül en Gaboch e diguéran aquestes	paraules devant tot lo poble. E tot lo
1Re 11,6	Saül, e com ell hach oÿt aquestes	paraules , ell fou irat molt, 7 e pres II
1Re 15,11	mi e no ha complides les mies	paraules per obra. Ladonchs fou Samuel
1Re 15,24	traspasat lo manament de Déu e les	paraules tuas. He tamut lo pobla, he obaÿt
1Re 17,11	fills d'Israell haguéran oÿdes les	paraules del falisteu, [*] haguéran gran
1Re 17,23	axí de ses tendes e dix aquelles	paraules que debans havia dites, e David
1Re 17,31	27-30 [*] 31 Donchs, les	paraules que David parlà fóran [*]
1Re 28,20	caech en terra, car tamia fort les	paraules de nostre Senyor e de Samuel e no
1Re 30,24	Ne nangun hom no oja sobra aquestes	paraules . Per aguals parts sa partiran, e
2Re 3,8	para? E Abner fou irat per aquellas	paraules qui li dix Isbòsec e dix-li:
2Re 7,28	Déu, tu ést ver Déu e les tues	paraules són veras, car tu has perlat al
2Re 11,15	matex. 15 E David ascriví aquestes	paraules en la letra: «Posats Uries en la
2Re 23,1	XXI 1 Aquestes són les dareras	paraules que dix David, fill de Ysaý: «Dix
2Re 20,18	diré és fort bell proverbi e bella	paraula : “Aquells qui damànan vàjan
2Re 22,31	Senyor Déu és sens tota màculla. La	paraula de nostre Senyor és achseminade
1Re 2,3	3 No vullats muntiplicar vostras	paraulas ne no us glorificets en parlar
1Re 20,23	Senyor t'haurà deliurat. De les	paraulles que yo e tu havem dites, nostre
2Re 7,17	9-16 [*] 17 Sagon totes aquestes	paraulles e sagon tota aquesta visió tot
2Re 19,7	servicials e parla-los bones	paraulles e asuava-los e satisfés-los
2Re 20,17	–Jo són. E dix la fembra: –Oges les	paraulles de Ila tua sarvicial. E dix
2Re 24,12	-te'n a David e di-li aquestes	paraulles : “Aquestes coses diu nostre
2Re 12,4	vench-se'n al rich, e al rich	pardonà al seu bastiar, que anch no volch
2Re 21,7	aquells que damanats. 7 E lo rey	pardonà a Mifibòsech, fill de Jonatàs,
1Re 15,15	amenat de Amalech, car lo poble ha	pardonat a les millors ovelles e al millor
1Re 9,3	someres de Sis, para de Saül, éran	pardudes , e Cis dix a Saül: –Mon fill,
2Re 7,29	del teu servicial per so que sia	pardurablament davant tu, car tu, Senyor,
2Re 3,8	de Saül [*] e sobra sos frares e	parentats , e no he liurat tu en les mans
2Re 21,5	Israell no'n romangua un de la sua	parentia ne de la sua natura. 6 Dóna-nos
1Re 20,6	ciutat sua de Batlem, car [*] sos	parents e sos amichs fan gran
1Re 30,26	aquells qui éran sos proïsmas e sos	parents . Dix-los David: –Raebets
1Re 12,6	e Aron e qui amenà los nostres	pares de la terra de Agipta, ell és
1Re 12,15	saran sobra vós e sobra vostres	pares . 16 Mas ara stats e vajats aquesta
2Re 5,23	-los darera de la part davers los	parés . 24 E com oyràs lo brogit de aquel
1Re 18,11	-sa que'l pogués ancastar ab la	paret . David sa partí d'él altra vagada.
1Re 19,10	ab la lansa e que ll'anestàs ab la	paret , mes David sa trastornà davant Saül,
1Re 19,10	Saül, e la lansa ficà's en la	paret . E lavors David fogí, e fo salvat
1Re 20,25	la sua cadira, qui era de prop la	paret , lavà's Jonatàs, e saech Abner al
2Re 5,11	maestres de fusta e de pedres e de	parets , e adificàran la casa a David. 12 E
2Re 1,27	com són axí caüdes e destroides e	parides les armes batallaroses qui solían

2Re 23,17	hòmens qui són anats e beuré lo	parill de lurs ànimes? E no'l volch
2Re 2,26	coneys tu que la deseparació sia	parilosa ? Donchs per què no dius al poble
1Re 12,25	en malesa, vós e vostra rey	parirets ensemps. 1Re 13, Tit Capítol XIII
1Re 3,9	avant apella a tu, diràs: “Seynor,	parla , cor lo teu serf ou tu.” Donchs
1Re 3,10	Samuel! Samuel dix: –Senyor,	parla , car lo teu serf ou tu. 11 E nostre
2Re 3,12	–De qui és la terra? E per so que	parla ab tu, fé ab mi amistança, e serà la
2Re 7,20	què porà anadir David encara que	parla a tu? Tu, Senyor, sabs lo servicial
2Re 19,7	e vé-ta'n als teus servicials e	parla -los bones paraules e asuava-los
1Re 17,31	31 Donchs, les paraules que David	parlà fóran [*] danunsiadas a Saül, lo
1Re 19,1	19, Tit Capítol XVIII 1 Saül	parlà a Jonatàs [*] e a sos serfs que
1Re 19,4	ço que yo vauré. 4 Donchs, Jonatàs	parlà a Saül, para seu, de David e dix: –O
1Re 19,17	E Micol dix [*]: –Per ço com él	parlà a mi e'm dix: “Lexa-me'n anar,
1Re 20,1	Naiot, qui és en Ramacha, e vench e	parlà davant Jonatàs: –Què he jo fet [*] a
1Re 20,26	on solia seura David. 26 E Saül no	parlà nanguna paraula en tot aquell dia,
2Re 3,18	-ho e feis-ho, cor nostre Senyor	parlà a David e dix: “En la mà del
2Re 3,19	de tots los falisteus.” 19 E Abner	parlà encara a Benjamín e anà-sa'n en
2Re 7,17	sagons tota aquesta visió tot enaxí	parlà Natan a David. 18 E stech [*] danant
2Re 20,22	per lo mur. 22 E lavors la fembra	parlà a tot lo poble sàviament. E tolgéran
2Re 22,1	seus. 22, Tit Capítol XX 1	Parlà David a nostra Senyor Déu aquest
1Re 3,17	paraula que nostra Senyor ha a tu	parlada . Yo't prech que tu no m'ho
1Re 3,12	Elí totes les coses que yo he	parlades contra la sua casa. Yo comensaré
1Re 12,1	totes les coses que vós havets	parlades a mi, e yo he stablit rey sobra
1Re 15,16	a tu quals coses nostra Senyor ha	parlades e dites [*] anit. E Saül li dix:
2Re 7,29	davant tu, car tu, Senyor, has	parlades e dites aquestes coses, e de la
1Re 21,5	David al pravera: –E què és, si	parlam de fembres? Nós som guardats hir e
2Re 7,7	ab los fills de Israell. Donchs yo	parlant no parlé a la un dels trips al
1Re 2,3	paraullas ne no us glorificets en	parlar argulosament. Les velles coses
2Re 19,29	29 Dix-li lo rey: –No't cal més	parlar , car ferm és so que jo't dixí. [*]
1Re 14,12	amaguats. 12 Donchs los falisteus	parlàran a Jonatàs e ll'scuder [*] e
1Re 27,11	nangun en Jech, car «per vatura	parlàran contra ells: “Aquestes coses faÿa
1Re 19,3	jo staré de prop mon para [*] e yo	parlaré de tu a ell e jo faré a saber a tu
2Re 20,16	Diguats a Joab que s'acost a mi, e	parlaré ab ell. 17 E Joab acostà's a
2Re 3,19	e anà-sa'n en Hebron per so que	parlàs a David totes aquestes coses que
2Re 3,27	enmig de la porta per so que lli	parlàs a engan e a tració e farí-lo en
1Re 1,16	de les filles de Bolial, car jo he	parlat tro ara per multitud de ma dolor e
1Re 17,12	de efrateu, [*] del qual nós havem	parlat davant, lo qual havia nom Ysaÿ, qui
1Re 18,1	XVIII 1 E axí com David hach	parlat a Saül, Jonatàs, lo fill de Saül,
1Re 28,17	nostro Senyor farà a tu axí com ha	parlat en la mia mà, e tolrà't lo regne e
2Re 1,16	lo teu cap, car la tua boqua ha	parlat contra tu matex e ha dit: “Yo he
2Re 2,27	nostra Senyor, que si hagueses	parlat vuy matí, lo poble se fóra partit e
2Re 6,22	davant aquells servents que tu has	parlat . 23 Axí Micol, filla de Saül, no
2Re 7,19	pocha cosa, Senyor Déu, ans has	parlat de la casa del teu servicial per
2Re 7,25	la casa de aquell e fé axí com has	parlat . 26 E sia gran lo teu nom
2Re 23,2	2 L'asparit de nostre Senyor ha	parlat per mi, e la paraula de aquell, per
2Re 23,3	3 Yo he dit: Déu d'Israell ha	parlat a mi, lo fort d'Israell, Senyor
1Re 1,13	la boqua entantivament, 13 e ella	parlava en son cor e no faÿa sinó moura
1Re 9,25	de la muntanya en la ciutat, e ell	parlava ab Samuel a un soller. E Saül féu
2Re 12,19	19 E vaent ell que los sarvacials	parlàvan gint, eytantost antès que l'
2Re 7,7	de Israell. Donchs yo parlant no	parlé a la un dels trips al qual mané que
2Re 13,22	[*]. 22 E anch pus Absalon no volch	parllar a Amon, [*] per ço que havia

1Re 14,46	no morís. 46 Saül se'n tornà e [*]	parsaguí los falisteus, on los falisteus
2Re 13,39	Amon, sasà d'aquí avant que no	parsaguia Absalon. 14, Tit 1-33 [*]
2Re 2,27	matí, lo poble se fóra partit e no	parsaguira son frare. 28 E Joab sonà lo
1Re 28,2	guardador del meu cap e de la mia	parsona . 3 Emperò Samuel morí, e tot
1Re 1,4	e a tots sos fills e a ses filles	part de son sacrifici, 5 e donà'n a Anna
1Re 1,5	5 e donà'n a Anna una sola	part , per què él fo molt trist, car ell
1Re 2,36	us prech que vós ma reebats a una	part , axí com un pravera deu haver, per ço
1Re 5,12	morts éran farits en la pus sacreta	part de lurs natges de mal de morenes. E
1Re 6,12	[*], que anch no tornàran a lla	part drete ni a la sinestra [*]. 13 E los
1Re 9,8	a Saül: –Vet que yo he la quarta	part de un diner d'argent. Donem-la a
1Re 9,23	Samuel dix al coch: –Aporta aquela	part que yo't comané [*]. 24 Donchs lo
1Re 9,27	ells fóran devalats en la darera	part de la ciutat, Samuel dix a Saül:
1Re 17,3	stàvan contra la muntanya de una	part , e lo poble d'Israell, contra altra
1Re 17,3	e lo poble d'Israell, contra altra	part [*]. 4 Ab aytant, axí un bort de la
1Re 17,5	un sberch, qui era tot ple, de la	part de fora, de hams. Lo pes del seu
1Re 17,21	los falisteus [*] d'altra	part . 22 Donchs David lexà en les tendes
1Re 30,1	los amalacites havían saltat de la	part davers tramuntana, en Sicalech, e
1Re 31,7	com los fills d'Israell, qui éran	part lo flum Jordà, en una val, vaéran que
2Re 2,13	un loch, saguéran los uns a la una	part da la sisterna da la aygua e los
2Re 2,13	la aygua e los otras de lla altra	part . 14 E dix Abner a Joab: –Lévan-sa
2Re 2,15	levàran-sa de Benjamín XII de la	part de Isbòsoch, fill de Saül, e XII de
2Re 2,15	fill de Saül, e XII de lla	part de David. 16 E pranguéran-sa per lo
2Re 2,19	lo fort e no'l gaquia anar ne a la	part drete ne a la sinestra, anans lo
2Re 2,21	-te'n a la drete o a la sinestra	part e prin un dels jóvens e aporta-te
2Re 3,27	en Hebron, Joab tirà'l a una	part enmig de la porta per so que lli
2Re 5,13	e hach David fills e filles	part de aquells que havia. 14 E aquests
2Re 5,23	carera, mas vés-los darera de la	part davers los parés. 24 E com oyràs lo
2Re 6,23	murí, dia'n què n'hach e murí de	part . 7, Tit Capítol VII 1 Fet fonch que'l
2Re 7,1	havia dat rapòs e pau de tota	part de sos anamichs, 2 e dix a Natan
2Re 8,4	4 E, com David hach pres da lla	part d'aquells MDCC a cavall e XXM hòmens
2Re 11,15	letra: «Posats Uries en la primera	part de la batalla e desemparats-lo par
2Re 12,28	senyor, ara tost fé ajustar la	part del poble e asetja la ciutat e prin-
2Re 20,1	e la nafill e dix: –No havem nós	part en David. No havem haretat en lo fill
2Re 22,41	has donats los meus anamichs a la	part mia, darera cells qui m'han aïrat, e
2Re 24,5	e vanguéran en Arroer, a lla drete	part de lla ciutat qui és en la vall de
2Re 24,14	–Gran treball m'és de cada	part . Més me val que jo vengue en les mans
1Re 2,3	argulosament. Les velles coses	partèscan de la tua boqua [*] e a ell són
1Re 11,11	que us plaurà. 11 E l'andemà Saül	partí lo poble en III parts e antrà en mig
1Re 13,15	Senyor. 15 Donchs Samuel sa lavà e	partí 's de Galgala e anà-sa en Gabaà de
1Re 16,14	14 E l'esperit de nostre Senyor se	partí de Saül, e lo maligna esparit lo
1Re 18,11	ancastar ab la paret. David sa	partí d'él altra vagada. 12 Saül tamé
1Re 21,10	10 E axí lavà's David e fugí [*] e	partí 's de Saül e anà en Achís, en Gech.
1Re 31,1	e batalàvan contre Israell. E	partí 's Israell dels falisteus e fugí, e
2Re 3,26	que tu fas. 26 E aytantost Joab	partí 's de David e tramès misatgers
2Re 6,19	Senyor, Déu de companyes, 19 e	partí a cascú d'aquells d'Iraell, cascun
2Re 10,14	e antràran-sa'n en la ciutat. E	partí 's Joab dels fills de Amon e venc-
2Re 20,2	tues tendes. 2 E tot lo poble se	partí de David e anaran-sa'n ab Siba
2Re 20,7	e scapar-nos-hia. 7 E Abisay	partí 's d'aquí, e anàran ab ell los
1Re 10,9	ses spatlles [*], axí que's	partia d'él, Déu mudà a ell altra cor. E
1Re 10,26	n'anà en la sua en Gabaoch, e una	partida de lla host se n'anà ab ell, los

2Re 10,10 los asarienchs. 10 E l'altra
 1Re 12,20 fet aquest [*]. Mas no us vullats
 1Re 13,8 Galgalad, e lo poble comensave's a
 2Re 20,21 -nos solament aquell, e nós
 1Re 6,20 nostro Senyor Déu [*], e quant sa
 2Re 12,10 Senyor que per nangun temps no
 1Re 30,24 paraules. Per aguals parts sa
 1Re 15,6 [*]. Donchs los cineus se'n
 2Re 20,22 E lavors Joab tochà la corneta, e
 2Re 24,4 E Joab e los prínceps dels cavallés
 1Re 30,23 -No farets axí, frares meus, ne
 1Re 10,2 untat per éser príncep: 2 com saràs
 1Re 18,12 com Déu era ab ell e s'ere d'él
 1Re 28,15 conbàtan contra mi, e Déus se és
 2Re 2,27 parlat vuy matí, lo poble se fóra
 2Re 3,21 la tua ànima. E com Abner sa fonch
 2Re 19,19 yo he fetes del dia ensà que tu ést
 1Re 15,6 6 Saül dix als cineus: -Anats,
 1Re 5,6 [*] e farí Zaot en les pus sacretes
 1Re 11,11 andemà Saül partí lo poble en III
 1Re 30,24 sobra aquestes paraules. Per aguals
 2Re 19,43 als hòmens de Judà e dix-los: -X
 1Re 1,15 li dix: -Axí m'ajut Déu, que no és
 1Re 1,22 ell havia fet. 22 E Anna no hy anà
 1Re 1,22 ella dix a son marit: -No hy iré
 1Re 2,12 da Elí éran malvats e no conaxían
 1Re 2,24 car la fama que yo oig de vós no és
 1Re 8,7 qu'ells dían a tu. Car ells no han
 1Re 8,19 Samuel, ans diguéran: -No sarà axí
 1Re 9,27 a Saül: -Digues al servacial que
 1Re 15,29 que tu, 29 car ell no perdonerà
 1Re 18,17 pansava en son cor: «Yo no auciaré
 2Re 10,17 coses, ajustà tot Israell e
 1Re 30,12 car III dies e III nits havían
 2Re 2,19 19 e Azael coria derrera Abner e
 1Re 7,11 d'Israell axíran de Masfat, e
 1Re 14,37 a nostre Senyor. 37 E [*] dix: -Yo
 2Re 23,6 que no brot. 6 Aquells, emperò, qui
 1Re 13,23 la companya dels falisteus axí per
 2Re 23,12 los falisteus e no'ls jaquí
 1Re 9,4 e no les hagéran trobades, encara
 1Re 13,7 coves e fosses [*]. 7 E los hebreus
 2Re 2,29 tota aquella nit per los camps e
 2Re 19,17 e XV fills seus e XX servicials, e
 2Re 24,5 nombràsan lo poble d'Israell. 5 E
 2Re 24,6 és en la vall de Gaad, 6 e de Gezer
 2Re 19,15 que axís a carera al rey e qu'allí
 2Re 19,18 on no havia molta aygua, per ço que
 2Re 11,1 XI 1 E sdevench-sa, com hach
 2Re 19,31 Regelim, saguí lo rey tro que hach

partida del poble liurà a son frare
partir de nostre Senyor [*] 21 e no us
partir d'él a poc a poch. 9 Donchs Saül
partir-nos-hem de lla ciutat. E dix la
partirà ell de nós? 21 Donchs ells
partirà cultel de la tua casa. [*] 11 E
partiran, e aytant n'hauran aquells qui
partíran [*]. 7 E Saül persaguí Amalech de
partíran-sa de la ciutat e anàran-sa
partíran-sa del rey per so que nombràsan
partirets axí aquelles coses que nostre
partit de mi, tu atrobaràs II hòmens prop
partit. 13 Donchs Saül moch ell de si e
partit de mi e no m'ha volgut retra
partit e no parsaguira son frare. 28 E
partit de David e se'n fou anat en pau,
partit de Jarusalem, 20 car jo, servacial
partits-vos de Amalech, per so que per
parts de les natges, e les sues
parts e antrà en mig loch de la host a
parts sa partiran, e aytant n'hauran
parts són yo major que vosaltres ab lo
pas axí com vós vos ho pensats, car jo són
pas, car ella dix a son marit: -No hy iré
pas entrò que ll'infant sia deslatat, e
pas nostro Senyor 13 ni l'ofici dels
pas bona: vós fets paccar lo poble [*]. 25
pas en tu meynspreu, mes mi, que yo regne
pas! Mas nostra rey sarà sobra nós, 20 e
pas e qu'ell vaja danant nós un poch. E
pas en aquells que ell vençrà ne no sarà
pas David, mes los falisteus l'auciuran.»
pasà Jordà e vench en Elema, e los
pasades que no havia manjat ne bagut
pasagia-lo fort e no'l gaquia anar ne a
pasaguíran los fills de Israell als
pasaguiré aquells? Si tu liures aquells en
pàsan los manaments de Déu, a manera d'
pasar en Machimàs, on éran los fills d'
pasar al pobla e aucís molts dels
pasàran per la terra de Salim, e no hy
pasàran flum Jordà, en la terra de Gad e
pasàran Jordà e, com haguéran anat angir e
pasàran Jordà ans que'll rey 18 per un
pasàran Jordà e vanguéran en Arroer, a lla
pasàran en Galaad e en la terra jussana de
pasàs Jordà. 16 E cuytà's Samayí, fill de
pasàsan a la casa del rey e que faésan lo
pasat un any, en temps de hivern, que los
pasat Jordà e encara era aparalat de

2Re 19,39	39 Com lo rey e tot lo poble hach	pasat Jordà, lo rey basà Batzalay e banay
2Re 20,14	Ciba, fill de Brocri, 14 qui era	pasat per los trips d'Israell e era-se
1Re 9,3	les someres. E com ells fóran	pasats los munts de Afraÿm 4 e per la
1Re 17,7	de texidor, e lo ferre de la lança	pasava DC sicles. E son scuder anava
2Re 2,24	defugí. E vanguéran en un loch on	pasava aygua, qui és en Gabehon, entra una
2Re 3,1	e, com més anava e més de temps	pasava , David profitava e era molt pus
2Re 6,16	trompes. 16 Dementre que l'archa	pasava per la ciutat de David, Micol, la
2Re 12,30	corona del cap del rey, e aquella	pasava un talent d'aur e havia-hi
2Re 21,16	lo ferro de la asta de Gesbí Denab	pasava CCC onses. E portava una spasa qui
2Re 2,23	matex loch. E tots aquels qui	pasavan per aquell loch on jahia mort
1Re 28,24	24 E aquella fembra havia un vadel	pascual en la sua casa, e cuytadament
1Re 11,15	E aquí éls sacrificàran sacrificis	paseficables davant nostre Senyor. E Saül
1Re 14,6	dix al jovansel [*]: –Vina e	pasem [*] los falisteus, qui no són
1Re 14,1	dix a un jovencel, son scuder:	– Pasem sobra la host dels falisteus qui és
2Re 6,13	portaven la archa haguéran anat III	pasos , oferíran un bou e un moltó. 14 E
1Re 30,10	éran tan ujats, que no havían pogut	passar lo torent de Besor. 11 E trobàran
1Re 8,13	faedores de ungets e cuyneres e	pastadores de pa. 14 Ell pandrà los
2Re 24,13	fugiràs, o per sert III dies haurà	pastilència e gran mort en la tua terra.
2Re 24,25	tolch tota aquella plagua e aquella	pastilència de Israell. Expl Ací se és
2Re 24,15	Déu. 15 E nostre Senyor tramès	pastilènsia en Israell del matí entrò al
1Re 21,7	e era lo pus podarós de tots los	pastors de Saül. 8 E dix [*] a Achimàlech:
2Re 21,19	com nostre Senyor lo trasch de la	pastura del bosch darera les ovelles; e és
1Re 1,24	en Siló, e l'infant era molt	patit . 25 Donchs ells sacrificàran un
2Re 2,25	de si mateys sus alt en un pujalet	patit . 26 E cridà Abner a Joab e dix-li:
2Re 6,19	de carn de vadell rostida e un	patit de manjar que hom fa de la millor
2Re 9,12	rey. 12 Havia Mafibòsech un fill	patit que havia nom Michà, emperò tota la
1Re 2,19	ephot. 19 E sa mara li feÿa una	patita gonella, la qual portava en los
1Re 6,8	pagat [*] e matets-ho en una	patita caixa de prop l'archa e laxats-la
1Re 6,15	Leví descaregàran la archa [*] e la	patita capsas [*], en la quall éran los
2Re 12,3	res dell setglle sinó una ovella	patita que havia comprada e puys havia-
1Re 15,3	mes auciu hòmens e fembres, grans e	patits , e bous e camels e oveles e àsans.”
1Re 1,17	Lavors Elí dix [*]: –Vé-te'n en	pau , e lo Senyor d'Israell don a tu la
1Re 7,14	Israell de la mà dels falisteus. E	pau era enfra los fills de Israell e los
1Re 11,2	respòs a ells: –Yo faré aytall	pau a vós, que trasqua l'ull dret a
1Re 16,4	e diguéran-li: –Véns tu per	pau ? 5 E ell dix: –Hoch, [*] e són vangut
1Re 20,7	7 E si ton para dirà: “Ben stà”,	pau sarà ab mi. E si ell sarà irat e
1Re 20,13	ravallaré a tu e gaquiré't anar en	pau . E sia nostre Senyor ab tu axí com és
1Re 20,22	–les-me”, vendràs a mi, car	pau serà a tu [*]. E si no, diré a l'
1Re 20,42	Dix Jonatàs a David: –Vé-te'n en	pau . Totes les coses que havem jurades en
1Re 27,8	e als malacites. Car aquests en	pau e saguratat habitàvan antigament ab
1Re 29,4	en quina manera poria ell fer	pau [*], si no ab los prínceps nostros? 5
2Re 3,21	partit de David e se'n fou anat en	pau , 22 aytantost Joab e los sarvicials
2Re 3,22	car ja [*] se n'era anat ab	pau . 23 E Joab e tota la companya qui éran
2Re 5,3	al rey, e al rey féu covinensa e	pau ab ells en Habron davant nostre Senyor
2Re 6,17	davant nostra Senyor, coses de	pau . 18 E, com haguéran complit de oferir
2Re 7,1	e nostre Senyor havia dat rapòs e	pau de tota part de sos anamichs, 2 e dix
2Re 10,19	que Israell los vancia, faéran	pau e sarvíran a Israell e haguéran por e
2Re 19,24	de Jerusalem dentrò que tornà en	pau . 25 [*] E dix lo rey: –Mifibòsech [*].
2Re 24,25	Déu e ofarí aquí ofersó de coses de	pau . E nostre Senyor Déu hach mercè de
1Re 2,25	paccar lo poble [*]. 25 Si un home	pecca contra un altra, Déu ho pot

1Re 2,25	Déu ho pot perdonar; mes, si hom	pecca contra Déu, qual pragarà per aquell?
1Re 19,5	en Israel. [*] Donchs, per què	peccas contra la sanch no noent e vols
1Re 15,24	rey. 24 Saül dix a Samuel: –Yo he	peccat , per ço com he traspasat lo
2Re 24,17	–Yo són, Senyor, aquell qui he	peccat e qui he fetes les iniquitats.
1Re 15,33	Exí Samuel spasejà Agag per	peces davant nostre Senyor en Galgala. 34
1Re 4,1	batalla e ficà ses tendes prop la	pedra de la Ajuda, e los felisteus
1Re 5,1	de Déu e aportàran aquella de la	pedra de la Ajuda en Asot. 2 E matéran-
1Re 6,14	aquí. En aquell loch havia una gran	pedra , e ells tranchàran los fusts de la
1Re 6,15	aur, e posàran-la sobra la gran	pedra . Los hòmens de Betzames ofariran
1Re 7,12	desota Betear. 12 E Samuel pres una	pedra e posà aquella entra Masfat e Sen,
1Re 7,12	e apellà lo nom d'aquell loch	pedra de Ajuda, e dix: «Nostre Senyor ha-
1Re 14,33	lig. Trestornats [*] a mi una gran	pedra . 34 Lavors dix Saül: –Departits-
1Re 14,34	moltó, e auciets-lo sobra aquesta	pedra e mangats-na, e no paccarets a
1Re 17,49	sa mà en la sportella e pres una	pedra e mès-la en la fona e manà tot
1Re 17,49	en lo front axí durament, que lla	pedra sa fichà en lo front d'él, e caesch
1Re 20,19	ameguar [*] e siuràs prop una	pedra que ha nom Ezell. 20 E yo trauré III
1Re 20,20	E yo trauré III sagetas de prop la	pedra , quax qui trau a sanyal, 21 e
2Re 20,8	8 E com éls fóran de prop una	pedra gran qui és en Gabaon, Amaasà vench
2Re 21,10	's salici e féu-sa lit sobra una	pedra , del comensament de les meses entrò
2Re 22,2	2 e dixéran a nostra Senyor: «És	pedra mia e força mia e salvador meu. 3
1Re 14,4	host dels falisteus havia II grans	pedras , e havia-hy scuys deçà e dellà a
1Re 17,40	un bastó que solia portar [*] e V	pedras [*] de un torent e mès aquellas en
2Re 5,11	tramès-li maestres de fusta e de	pedres e de parets, e edificàran la casa a
2Re 12,30	un talent d'aur e havia-hi	pedres fort praciosas, e David posà-les
1Re 19,13	en lo lit de Davit, †entrò† una	pel de cabra palosa en son cap, e cobrí
1Re 5,9	consell e féran así mateys sitis de	pells . 10 Doncs ells tramatéran l'archa
2Re 7,2	de Déu sia posada enmig de les	pells ? 3 Dix Natan al rey: –Vés e fes tot
2Re 1,9	mi e ociu-ma, car fort sofrir gran	pena e encara só en mon seny e tota la
1Re 14,32	molt ugat. 32 E tornàran-sa'n a	pendra presa, e pranguéran ovelles [*] e
1Re 19,20	20 Saül tramès servents per	pendra David. Com ells vaéran la companya
2Re 12,27	la ciutat de lles ayguas sa porà	pendra . 28 Donchs, senyor, ara tost fé
1Re 8,17	e matrà-los en sa obra. 17 Ell	pendrà delme de vostre bastiar, e vós
2Re 23,6	espinas seran arenquats, e no'ls	pendrà hom ne'ls lavarà de terra hom ab
1Re 10,4	dar-t'han II pans, e tu los	pendràs [*] 5 e tu vandràs despuys en un
1Re 16,2	m'ha. E nostre Senyor li dix: –Tu	pendràs un vadell de ton bastiar en ta mà
1Re 30,8	–Encalsa'ls. Car sens dupta tu'ls	pendràs e amanaràs la presa qu'ells han
1Re 28,23	fer ton camí. 23 E Saül no ho volc	pendre e dix: –No manjaré. E los seus
2Re 12,4	al seu bastiar, que anch no volch	pendre de les sues ovelles ne dels seus
1Re 31,12	fills, qui éran en lo mur de Besan	penjats , e vanguéran los hòmens de Jabès-
2Re 20,8	sint. E portava un coltell qui li	penjava per lo flanch, qui era fet en
1Re 1,15	que no és pas axí com vós vos ho	pensats , car jo són fembra trob malaurada
1Re 20,26	paraula en tot aquell dia, car	pensave 's que perventura li fos avangut
2Re 1,18	«O Israell, qui ést romàs, veges e	pense 't per quina colpa aquells qui són
1Re 2,3	[*] e a ell són aparallades les	penses . 4 Lo arch dels forts hòmens és
2Re 7,3	al rey: –Vés e fes tot quant tu	penses en ton cor, car nostre Senyor Déu
1Re 1,3	aquell homa anava de la sua ciutat	per [*] stablits per ahorar e a sacraficar
1Re 1,3	de la sua ciutat per [*] stablits	per ahorar e a sacraficar a nostro Senyor
1Re 1,5	5 e donà'n a Anna una sola part,	per què él fo molt trist, car ell amava
1Re 1,8	son marit: –Anna, digues-ma	per què plores ne per què no menges ne per
1Re 1,8	digues-ma per què plores ne	per què no menges ne per què és turmentat

1Re 1,8	què plores ne per què no menges ne	per què és turmentat lo teu cor. Donchs,
1Re 1,16	de Bolial, car jo he parlat tro ara	per multitud de ma dolor e de mon plor. 17
1Re 1,20	un fill, e apellà son nom Samuel,	per ço car ella havia damanat a nostre
1Re 1,21	marit, e tota sa companya en Siló	per sacraficar ab nostra Senyor Déu
1Re 1,26	Anna dix a ell: –Sényer, sapiats	per sert que yo són la fembra que stiguí
1Re 1,27	davant e pragué a nostra Senyor 27	per aquest infant. Jo'l pregué, e ell ha
1Re 1,28	que yo li damané e li requesí. 28 E	per açò yo he a ell donat a nostre Senyor
1Re 2,1	és uberta contra los meus anamichs,	per so com jo'm són alegrada ab la mia
1Re 2,5	éran sadolats éran aloguats	per haver del pa, e aquells que [*] són
1Re 2,16	ma'n donaràs ara o yo me'n pandré	per força.» 17 Donchs, lo pacat dels
1Re 2,19	com vanían en Siló ab son marit	per sacrificar soblemnial sacrifici e lur
1Re 2,20	ratrà a tu sament de aquesta fembra	per aquest infant, lo qual tu has donat a
1Re 2,25	hom pecca contra Déu, qual pragarà	per aquell? Éls no oýran la veu de lur
1Re 2,36	tua casa, sí covandrà que hom prech	per él, e qu'ell que ofira un diner de
1Re 2,36	part, axí com un pravera deu haver,	per ço que yo manuch tan solament una
1Re 3,13	he ja dit que jutjaré la sua casa	per lo seu paccat [*], per so com ell
1Re 3,13	la sua casa per lo seu paccat [*],	per so com ell sabia que sos fills éran
1Re 3,17	Yo't prech que tu no m'ho salles	per nanguna cosa. Déu farà a tu aquestes
1Re 4,2	e en aquel contrast fóran morts	per los camps [*] IIIIM hòmens. 3 E lo
1Re 4,3	[*] e vingua en mig loch de nós,	per ço que saul a nós de la mà de nostres
1Re 4,13	sobra sa cella, guardava la carera	per la qual aquel vania, e lo seu cor era
1Re 4,13	e lo seu cor era molt tamorós	per la archa de nostra Senyor. E,
1Re 4,18	e'll jutjà lo poble d'Israell	per XL anys. 19 E sa nora [*] era prenys,
1Re 4,21	la archa de Déu és presa.» E dix	per son sogre e per son marit: 22 –La
1Re 4,21	és presa.» E dix per son sogre e	per son marit: 22 –La glòria de Déu és
1Re 4,22	glòria de Déu és mudada de Israell,	per ço car la arqua de Déu és presa. 1Re
1Re 5,3	com los hòmens de Assot se lavàran	per lo matí en l'altra dia, veus que
1Re 5,5	romàs axí com un sol tronch [*]. E	per aquesta rahó los praveres de Dagon [*]
1Re 5,11	déu d'Israell e torn en son loch,	per so que no aucia nós de mort [*]! 12
1Re 6,1	fou en la ragió dels falisteus	per VII mesos. 2 E après asò apallàran los
1Re 6,3	buyda, mes retets so que lli davets	per lo vostro paccat. E lavors serets
1Re 6,3	E lavors serets curats e sabrets	per què la mà de Déu no's pertex de vós.
1Re 6,5	E donats glòria al Déu d'Israell	per saber si per ventura ell aleugarà sa
1Re 6,5	al Déu d'Israell per saber si	per ventura ell aleugarà sa mà da vós [*].
1Re 6,9	9 E guardats-la, e si ella munta	per la carera de lles sues encontrades
1Re 6,9	gran mal. E si ella no sa'n va	per aquella, nós sabrem qu'ella no ha fet
1Re 6,12	11 [*] 12 [*] E anàran-sa'n	per lo camí de Betsemes [*], que anch no
1Re 6,17	falisteus ratéran a nostra Senyor	per lur paccat: Azot hi donà una semblança
1Re 6,19	farí dels hòmens de Betzames,	per so com haguéran vista de la sua archa,
1Re 6,19	de migan poble. E lo poble plorà	per so que nostra Senyor havia farit lo
1Re 7,1	Aletzar, fill de Aminadab,	per ço qu'ell guardàs l'arque de nostre
1Re 7,5	en Masfat, que orem a nostre Senyor	per vós. 6 Ells vanguéran en Masfat e
1Re 7,9	E Samuell cridà a nostro Senyor	per lo poble d'Israell, e nostre Senyor
1Re 7,10	e spaventà aquells, e fóran morts	per los fills d'Israell. 11 E los fills
1Re 8,3	Barsaben. 3 E los fills no anàran	per les sues careras, ans trastornàran
1Re 8,5	–Tu ést anvalit, e tos fills no van	per les tuas careras. Dóna a nós rey qui
1Re 8,6	Aquesta paraula desplach a Samuel,	per tal com ells havían dit: «Dóna a nós
1Re 8,15	blats e les rendes de lurs vinyes,	per so qu'ell do delma a sos faells
1Re 8,18	Senyor no oyrà vós en aquell dia,	per ço com vós havets damanat rey. 19 E lo
1Re 8,20	nós e farà les nostres batalles	per nós. 21 Donques oyí Samuel totes les

1Re 9,4	pasats los munts de Afraïm 4 e	per la terra de Asalisa e no les hagéran
1Re 9,4	hagéran trobades, encara pasàran	per la terra de Salim, e no hy éran, e per
1Re 9,4	la terra de Salim, e no hy éran, e	per la terra de Benjamín, e no les hi
1Re 9,5	[*]: –Vina e tornem-nos-en, que	per aventura mon para no haja axoblidades
1Re 9,5	les someres e que sia angoxós	per nós. 6 Lo qual dix a ell: –Vet que en
1Re 9,6	dupta. Donchs, anem-nos a ell, si	per vantura nos ansenyarà ço per què nós
1Re 9,6	si per vantura nos ansenyarà ço	per què nós som venguts querir. 7 E Saül
1Re 9,7	qual cosa portarem nós a l'homa	per presentalla? [*] 8 Altra volta dix lo
1Re 9,8	argent. Donem-la a l'hom de Déu	per so qu'ell anseny a nós so que nós
1Re 9,13	anans qu'ell munt en la muntayna	per manjar-ne. Lo poble no manjarà entrò
1Re 9,14	a la ciutat, e com ells anaven	per mig loch de la ciutat, Samuel aparech
1Re 9,16	de Benjamín, e tu untaràs aquell	per éser rey sobra lo meu poble d'
1Re 9,19	[*]. Munta davant mi a la muntanya	per so que manuchs vuy ab mi [*]. 20 E no
1Re 9,27	nós un poch. E tu ature't así,	per tal que yo mostra a tu la paraula de
1Re 10,1	anamichs [*]. E açò serà lo senyal	per què tu sabràs que nostra Senyor ha tu
1Re 10,1	que nostra Senyor ha tu untat	per éser príncep: 2 com saràs partit de
1Re 10,2	les ha axotblidades, e és angoxós	per tu e diu: 'Què faré yo de mon fill?'"
1Re 10,3	tu, los quals muntaran en Betel	per praguejar nostre Senyor. E la un portarà
1Re 10,19	ara stats davant nostre Senyor	per los vostres trips e per les vostras
1Re 10,19	Senyor per los vostres trips e	per les vostras companyas. 20 E axí Samuel
1Re 10,22	demenàran consell a nostra Senyor,	per saber si ell vandria aquí o no. Nostro
1Re 11,3	que nós pugam trametra misatges	per tota la terra dels fills d'Israell e,
1Re 11,5	del camp e dix: –Què ha lo poble ne	per què plòran? E ells lo hy comtaran. 6 E
1Re 11,7	7 e pres II bous e tranquè'ls	per pesas e tramès-na per tots los
1Re 11,7	tranquè'ls per pesas e tramès-na	per tots los termes dels fills d'Iraell
1Re 11,7	los termes dels fills d'Iraell	per mà de sos misatgers, qui deyan: –Si n'
1Re 11,8	Bètzech: los fills d'Israell fóran	per nombra CCCM hòmens, e als fills de
1Re 12,7	ara perquè yo contena contra vós,	per jutjament davant nostra Senyor [*], 8
1Re 12,19	tot lo poble dix a Samuel: –Pregua	per los teus serfs a lo Senyor, ton Déu,
1Re 12,19	teus serfs a lo Senyor, ton Déu,	per so que nós no muyram, car havem
1Re 12,22	Senyor no desempererà lo seu poble	per lo seu gran nom, car ell ha jurat qu'
1Re 12,23	gran paccat, que jo ses de preguar	per vós. Yo ansenyaré a vós drete carera e
1Re 13,1	ell regnà sobre lo poble d'Israell	per II anys. 2 E Saül alegí a si IIIM
1Re 13,3	vist, Saül sonà una botzina e dix	per tota la terra: «Òjan los habreus e tot
1Re 13,5	contra los fills d'Iraell	per combatra, e fóran XXXIIIM hòmens de
1Re 13,6	car lur poble era fort turmentat,	per què ells s'amagàran en coves e fosses
1Re 13,14	que sia príncep sobra son poble,	per so com tu no has guardats los
1Re 13,17	isquéran de la host dels falisteus	per robar alguna cosa e per tolra als
1Re 13,17	falisteus per robar alguna cosa e	per tolra als fills d'Israell; la una d'
1Re 13,19	falisteus los havían gitats fores,	per so que los habreus no faésan lança ne
1Re 13,20	los fills d'Israell davalàran	per aguar cascú sa reyla e son càvech e sa
1Re 13,23	la companya dels falisteus axí	per pasar en Machimàs, on éran los fills
1Re 14,6	falisteus, qui no són circumcisos,	per saber si nostra Senyor farà per nós,
1Re 14,6	per saber si nostra Senyor farà	per nós, car no és gran cosa a nostre
1Re 14,15	[*]. 15 E fo fet un gran miracle	per la host [*]. E tots los falisteus [*]
1Re 14,34	Lavors dix Saül: –Departits-vos	per tot lo poble e diets a ells que cascú
1Re 14,38	tots los angles del pobla e sapiats	per qual s'és asdavangut aquest paccat.
1Re 14,39	viu, sap que, si és esdevengut [*]	per Jonatàs, ell morà sens nanguna ramçó.
1Re 14,41	a mi demostrança qual cosa és açò	per què tu no has respòs a ton serf. Si
1Re 15,1	–Nostre Senyor ha mi tramès a tu	per ço que yo untàs tu en rey sobre lo seu

1Re 15,6	–Anats, partits-vos de Amalech,	per so que per ventura no us anclogua ab
1Re 15,6	–vos de Amalech, per so que	per ventura no us anclogua ab ell, car tu
1Re 15,11	e no ha complides les mies paraules	per obra. Ladonchs fou Samuel molt trist,
1Re 15,12	12 E com él sa fou levat de nits	per anar a Saül al matí, a Samuel fou
1Re 15,15	ovelles e al millor bastiar,	per ço que hom lo sacrificàs al Senyor,
1Re 15,19	los hajes tots morts.” 19 Donchs,	per què tu no has oÿda la veu de nostre
1Re 15,20	Senyor e són anat en la carera	per la qual m’ha ell tramès e he amenat
1Re 15,21	són stades mortes, e asò han fet	per sacrificar a lur Déu en Galgala. 22
1Re 15,23	de colra falsos déus. Donchs,	per ço com tu has menyspresada la peraula
1Re 15,24	Saül dix a Samuel: –Yo he peccat,	per ço com he traspassat lo manament de Déu
1Re 15,27	que se’n tornàs. Mas Saül lo pres	per lo pany de son mantell enaxí que lo hy
1Re 15,29	ell vençrà ne no sarà enflaqueït	per panitència, ne ell no és hom, que faça
1Re 15,30	d’Israell. E torna-te’n ab mi,	per ço que yo ador lo Senyor, ton Déu. 31
1Re 15,33	fembres. Exí Samuel spasejà Agag	per peces davant nostre Senyor en Galgala.
1Re 15,35	de sa mort. Emperò Samuel plorà	per ço com nostre Senyor sa panadia per ço
1Re 15,35	per ço com nostre Senyor sa panadia	per ço com havia fet Saül rey sobre lo
1Re 16,1	–Dentrò a quant ploreràs, ne	per què, tu, Saül, car yo haja ell gitat a
1Re 16,1	Complex ton corn d’oli e vina	per ço que yo trameta tu a Ysayí de
1Re 16,1	yo trameta tu a Ysayí de Batlem,	per ço com yo he provaÿt un de sos fills
1Re 16,4	a carera e diguéran-li: –Véns tu	per pau? 5 E ell dix: –Hoch, [*] e són
1Re 16,5	E ell dix: –Hoch, [*] e són vangut	per sacrificar a nostre Senyor. [*] Donchs
1Re 16,12	vengut ací. 12 Donchs Isayí tramès	per l’infant e tramès-lo davant Samuel.
1Re 16,14	començà a turmentar e star en ell	per la volentat de nostre Senyor. 15 Los
1Re 16,20	de vi e un cabrit [*] e tramès-ho	per la mà de David, son fill, a Saül. 21 E
1Re 17,1	E los falisteus ajustàran lur host	per combatra e vanguéran en Sacot, qui és
1Re 17,8	Israell: –Per què sots vanguts así	per combatra? Donchs, no són yo falisteu
1Re 17,15	tornà-se’n a son para en Batlem	per guardar son bastiar. 16 E lo falisteu
1Re 17,20	qui era axida defora les tendes	per combatra [*]. 21 Car lo poble d’
1Re 17,21	d’Israell havia aparalada sa host	per conbatra; los falisteus [*] d’altra
1Re 17,25	–Has tu vist aquest hom que és axit	per ontar lo poble d’Israell? Mas lo rey
1Re 17,46	cel e a les bèsties de la terra,	per so que tots aquells qui són en la
1Re 17,49	lo front d’él, e caesch tot stès	per terra. 50 Anaxí ocís David lo falisteu
1Re 17,50	Anaxí ocís David lo falisteu [*]. E	per so com David no tania spasa en la mà,
1Re 18,12	altra vagada. 12 Saül tamé David,	per ço com Déu era ab ell e s’ere d’él
1Re 18,17	filla mia. Jo donaré aquella a tu	per muller, e yo no daman a tu sinó que
1Re 18,21	a ell perquè li sia en escàndel e	per so que lla mà dels falisteus sia sobra
1Re 18,27	Saül donà a ell Michol, sa filla,	per muller. 28 E Saül vahé e antès que
1Re 19,5	gran salut en Israel. [*] Donchs,	per què peccas contra la sanch no noent e
1Re 19,11	[*] da nits a la casa de David	per ço que ll gordasan e ll’alciésan al
1Re 19,12	demà”, 12 e ella lo gità defora	per una finestra, e ell [*] fusch [*]. 13
1Re 19,20	Remacha.» 20 Saül tramès servents	per pendra David. Com ells vaéran la
1Re 19,24	davant Samuel, e cantà tot nuu	per tot aquell dia e aquella nit. E de açò
1Re 20,3	què ell dirà: “No sàpia asò Jonatàs	per ço que per vantura no sia trist.” Mas
1Re 20,3	“No sàpia asò Jonatàs per ço que	per vantura no sia trist.” Mas jurà açò
1Re 20,3	que yo e tu sarem dapertits	per mort en poch de temps. 4 Dix Jonatàs
1Re 20,5	a la taulla. Donchs, lexa’m anar	per so que m’amach en lo cam entrò al
1Re 20,12	dix Jonatàs a David: –Vet de matí	per tot lo dia sercaré la santència de mon
1Re 20,26	tot aquell dia, car pensave’s que	per vantura li fos avangut que no fos
1Re 20,34	car fo fet falló e trist de David,	per so com son para l’hach confús e
1Re 21,2	rey m’ho manà, que nangú no sabés	per què él ma tramès, ne null hom no sàpia

1Re 21,6	lavat davant nostra Senyor Déu,	per so que n'hi posàsan de fresch e de
1Re 21,11	rey de la terra? E no cantàvan	per cors e no deyan: "Saül n'ha morts M,
1Re 21,13	tan fort, que lla saliva anava	per la sua barba aval. 14 E dix Achís als
1Re 21,15	dafàllan a nós hòmens orats? E sols	per so lo hy havets amanat, que s'
1Re 27,1	salvat en la terra dels falisteus,	per so que Saül sa desesper de mi e digua
1Re 27,5	en una de les ciutats de la regiò	per so que puscha star aquí. E per què lo
1Re 27,5	per so que puscha star aquí. E	per què lo servicial teu stà en la ciutat
1Re 27,6	donà aquell dia a David Xichalet. E	per açò és feta Xichalet de labores ensà
1Re 27,11	ne'n manava nangun en Jech, car	« per vantura parlàran contra ells:
1Re 27,12	contra lo poble seu de Israell, e	per açò serà tostemps mon servicial.
1Re 28,6	no li dix res ni li respòs ni	per preveres ne per sompnis ne per
1Re 28,6	res ni li respòs ni per preveres ne	per sompnis ne per profetes. 7 Dix Saül
1Re 28,6	ni per preveres ne per sompnis ne	per profetes. 7 Dix Saül als seus
1Re 28,10	dix-li: –Viva nostre Senyor, car	per sert no vandrà nangun mal a tu per
1Re 28,10	per sert no vandrà nangun mal a tu	per aquesta cosa. 11 Dix la fembra a Saül:
1Re 28,12	cridà ab gran veu [*]: –O Saül,	per què has fet fer a mi tan gran mal? Car
1Re 28,15	resposta. [*] E yo he apallat tu	per veura què faré. 16 Dix Samuel: –Pus
1Re 28,19	a la veu de nostre Senyor [*]. 19 E	per açò nostra Senyor darà tu ab los fills
1Re 28,22	e posaré davant tu un bocí de pa	per so que, com hauràs manjat, sies forts
1Re 29,3	rey de Israell, e ha stat ab mi	per molts dies [*]? E yo no he trobat en
1Re 29,4	no daval ab nós en la batalla, car	per vantura serà contrari a nós com
1Re 29,10	en la batalla. 10 Donchs, leve't	per lo matí, tu e los servicials del
1Re 30,6	fort era amargosa la ànima de cascú	per so que se n'havían manats fills e
1Re 30,13	amalechita. Lo senyor ha'm jaquit	per ço com l'altra dia ma comansà a vanir
1Re 30,15	E ell respòs e dix: –Jura'm	per Déu que no m'aucies ne'm liuras en
1Re 30,16	e bavían e feyan gran festa	per goig que havían de la presa que havían
1Re 30,21	David a aquells CC qui éran romasos	per so com éran fort ujats e no havían
1Re 30,22	res a aquests qui són romasos así,	per so com no són anats ab nós. Mes basta
1Re 31,4	coltell del foura e auciu-ma, car	per vantura vandrían aquests falisteus [*]
1Re 31,4	auciura, car era fort spaordit	per la gran por que havia haüda en la
1Re 31,8	batalla, vanguéran los falisteus	per so que vaésan aquells qui éran morts
1Re 31,9	-lo de les sues armes e tramatéran	per tota la terra lur, engir e antorn, que
1Re 31,13	en lo bosch de Jabès. E dajunàran	per VII dies. Expl Ací se acaba lo Libre
2Re 1,6	6 Respòs aquell e dix: –Io vanguí	per vantura en lo munt de Gelboe, e Saül
2Re 1,10	podia scapar a les nafras que havia	per tot lo cors. E prenguí la sua corona
2Re 1,12	Déu e sobra tota la casa de Israel,	per ço com éran morts ab coltell. 13 Dix
2Re 1,18	qui ést romàs, veges e pense't	per quina colpa aquells qui són morts en
2Re 2,4	barons de Judà e untàran David aquí	per ço que regnàs sobra la casa de Judà. E
2Re 2,8	Isbòsech, fill de Saül, e manà'l	per tots los castells e per tots los lochs
2Re 2,8	e manà'l per tots los castells e	per tots los lochs on éran aquells de
2Re 2,16	part de David. 16 E pranguéran-sa	per lo cap de II en II e matéran-sa los
2Re 2,16	sa los coltells los uns als altres	per los costats e cayguéran tots morts
2Re 2,19	anans lo ancalsava tot dret	per so que ll'auciés. 20 E girà's Abner
2Re 2,23	loch. E tots aquels qui pasàvan	per aquell loch on jahia mort Azael
2Re 2,26	desesperació sia parilosa? Donchs	per què no dius al poble que no ancalt sos
2Re 2,29	éran ab ell anàran tota aquella nit	per los camps e pasàran Jordà e, com
2Re 3,8	de mon para? E Abner fou irat	per aquellas paraules qui li dix Isbòsec e
2Re 3,8	raquest vuy mi, que'm rapraseses	per la fembra? 9 Asò faça Déu a Abner e so
2Re 3,11	11 E Isbòsech no li volch respondra	per so car fort lo tamia. 12 E lavors
2Re 3,12	Abner tramès misatgers a David	per si matex e dix: –De qui és la terra? E

2Re 3,12	matex e dix: –De qui és la terra? E	per so que parla ab tu, fé ab mi
2Re 3,19	a Benjamín e anà-sa'n en Hebron	per so que parlàs a David totes aquestes
2Re 3,21	E dix a David Abner: –Jo'm lavaré	per so que ajust tot Israel a tu, senyor
2Re 3,21	tot Israel a tu, senyor meu rey, e	per so que fasa ab tu covinensa que sies
2Re 3,25	coneys, tu, Abner, fill de Ner? Car	per so és vangut a tu, que t'angane, que
2Re 3,27	'l a una part enmig de la porta	per so que lli parlàs a engan e a tració e
2Re 4,7	lo cap e anàran-se'n tota la nit	per la carera del dasert 8 e aportàran lo
2Re 4,10	bon misatge, maté-lo en Sicalech	per ço com ma vania a fer que lli donàs
2Re 4,10	ma vania a fer que lli donàs loguer	per la misatgeria que havia feta. 11 Cant
2Re 5,8	a les canals de les cubertures,	per les quals l'aygua coria, e aquells
2Re 5,8	senyor de la sua cavallaria. E	per ço diu hom: «Lo sech ne lo contret no
2Re 5,17	rey en Israell, e pujàran-hi tots	per so que cercàsan David. Oyí David que
2Re 5,20	axí com sa departèxan les ayguas. E	per açò aquell loch és apallat Baal
2Re 5, 24	oyràs lo brogit de aquell que irà	per les simes [*], tu lavors comensaràs e
2Re 5, 24	lavors axirà Déu davant la tua cara	per so que destruesca las tendes dels
2Re 6,2	pobla ab ell dels hòmens de Judà,	per ço que portàsan la archa de Déu sobra
2Re 6,8	8 David fon fort trist e faló	per ço com havia mort Ozà, e aquell loch
2Re 6,11	[*]. 11 E aquí habità e stech	per III mezos l'arquà, e banayí nostre
2Re 6,12	banayt Obededom e tota la sua casa	per la arquà de Déu. E dix David: «Iré a
2Re 6,16	16 Dementre que l'archa pasava	per la ciutat de David, Micol, la filla de
2Re 6,16	Micol, la filla de Saül, sguardava	per la finestra e vaé lo rey David qui
2Re 6,20	sua casa. 20 E tornà-sa'n David	per so que banaýs la sua casa, e la sua
2Re 7,5	Donchs tu no adificaràs a mi casa	per ço que stigua e habit en ella, 6 car
2Re 7,8	pestures les quals tu saguias [*],	per tal que foses guiador e senyor sobre
2Re 7,19	parlat de la casa del teu servicial	per luny, car questa és la lig de Adam,
2Re 7,21	totes aquestes coses e tan grans	per ço que tu ho donases a conèxer al teu
2Re 7,22	a conèxer al teu servicial. 22 »E	per so, Senyor, tu ést gran, car no és
2Re 7,24	has fermat a tu lo poble d'Israell	per tostemps e tu, Senyor, ést fet a ells
2Re 7,27	e has dit: “Casa adificaré a tu.” E	per ço lo teu servicial ha trobat lo seu
2Re 7,27	teu servicial ha trobat lo seu cor	per so que praguàs a tu per aquesta
2Re 7,27	lo seu cor per so que praguàs a tu	per aquesta oració. 28 Donchs, ara, Senyor
2Re 7,29	e banaex la casa del teu servicial	per so que sia pardurablament davant tu,
2Re 8,3	de Roob, rey de Sobà, quant hi anà	per so que senyorejàs sobra lo flum de
2Re 8,5	aquells de Síria e de Damasch	per so que ajudàsan Adadàser, rey de Sobà,
2Re 8,10	Joram, fill seu, al rey David	per ço que 'll saludàs e que li hagués
2Re 9,1	de Saül a qui yo faça misericòrdia	per Jonatàs? 2 E havia aquí un servicial
2Re 9,7	car jo faré a tu misericòrdia	per amor de Jonatàs, ton para, e
2Re 10,3	a tu aconortadors ne aconselladors	per amor ne per honrament de ton para? Ans
2Re 10,3	ne aconselladors per amor ne	per honrament de ton para? Ans ho han fet
2Re 10,5	carera, car aquells sa tanían fort	per scarnits. Dix-los David: –Stats-
2Re 10,11	Amon. 11 Dix Joab a Abisay: –E si	per aventura los sarienchs vansían a mi,
2Re 11,2	migdia e, dementra qu'ell anava	per la sala del palau, vaé en una casa que
2Re 11,10	a Uries: –E tant camí has anat,	per què no ést anat a lla tua casa? 11 E
2Re 11,11	[*] e jo antraré en la mia casa	per so que manuch e begua e dorma ab ma
2Re 11,14	a Joab una letra e tramès-la-li	per Urias matex. 15 E David ascriví
2Re 11,25	“No t'smaýs ne t'spaordesches	per aquesta batalla. Car molts e diversos
2Re 11,27	-la anar a son palau e pres-la	per muller, e le dona infantà un fill, que
2Re 12,6	deu retra la ovella en IIII dobles	per ço com la aucís e perdonà a les sues!
2Re 12,9	t'anadiré encara més.” 9 »Donchs,	per què has menysprada la paraula de
2Re 12,9	e la muller d'aquell has presa	per muller? [*] 10 E per so diu nostre

2Re 12,10	has presa per muller? [*] 10 E	per so diu nostre Senyor que per nangun
2Re 12,10	10 E per so diu nostre Senyor que	per nangun temps no partirà cultel de la
2Re 12,12	ab elles davant tu matex. 12 E,	per so com tu has fet açò amaguadament, jo
2Re 12,14	lo nom de nostre Senyor Déu,	per aquesta paraula morà lo fill que tu
2Re 12,16	Barsabé [*]. 16 E David féu oració	per l'infant, e dejunà David e antrà-sa
2Re 12,21	-li sos sarvaciats: -Di'ns	per què dejunaves e ploravas quant l'
2Re 12,23	e'l ma donàs. 23 Ara que és mort,	per què dejunaria ne ploraria? Yo no'l
2Re 12,28	e asetja la ciutat e prin-la,	per so com yo la hauré guarejada, no digua
2Re 13,2	ela, 2 e amà-la fort, tant, que	per ella fo malaut, e per ço que era
2Re 13,2	tant, que per ella fo malaut, e	per ço que era encara verge no li gosava
2Re 13,4	dix Jonadab a Amon: -Fill del rey,	per què aflaueys [*], per què no dius què
2Re 13,4	del rey, per què aflaueys [*],	per què no dius què has? Dix Amon: -Són
2Re 13,5	pregua-lo que Tamar vengua a tu	per ço que t'aparell de manjar e que te
2Re 13,6	senyor meu, que vingua [*] Tamar	per ço que m'aparel de manjar de la sua
2Re 13,13	onta atan gran, e tu saràs tangut	per foll e per orat en Israell. Fé axí,
2Re 13,13	gran, e tu saràs tangut per foll e	per orat en Israell. Fé axí, germà: diu-
2Re 13,22	no volch parllar a Amon, [*]	per ço que havia despunçalada Tamar. 23
2Re 13,34	vulls e vaé una gran companya vanir	per un pug que no havia camí. 35 Dix
2Re 19,2	e an grans plors tots quants éran,	per so com lo poble oyí dir aquell dia que
2Re 19, 9	e ara era fuyt de la terra	per Absalon. 10 E Absalon [*] és mort [*].
2Re 19,15	lo trip de Judà vench en Galgala	per so que axís a carera al rey e qu'allí
2Re 19,18	e pasàran Jordà ans que'll rey 18	per un loch on no havia molta aygua, per
2Re 19,18	un loch on no havia molta aygua,	per ço que pasàsan a la casa del rey e que
2Re 19,20	teu, conech lo meu paccat. E	per açò són jo vengut de tota la casa de
2Re 19,21	e dix: -Donchs, no morà Semeý	per so com malayí e blasfamà lo untat de
2Re 19,35	oyr les veus dels cantors [*];	per què yo, sarvicial teu, faria gran
2Re 19,42	[*] Per què us anfalons	per aquesta cosa? Nós no havem res manjat
2Re 19,43	lo rey, e yo són primer anjenrat, e	per açò més atany a mi lo rey que a
2Re 19,43	donchs, tu has feta a mi injúria e	per què no dixéran abans a mi que jo
2Re 20,3	X concopines qu'ell havia jaquides	per guardar la casa, e mès-les en una
2Re 20,5	present ací ab ells. 5 E anà Massé	per ajustar los hòmens [*] que David li
2Re 20,6	del senyor teu e encalsa-lo, car	per vantura matria's an algunes ciutats e
2Re 20,7	hòmens forts havia en Jerusalem,	per so que encalsàsan Ciba fill de Brocrí.
2Re 20,8	E portava un coltell qui li penjava	per lo flanch, qui era fet en guisa qu'
2Re 20,10	10 E trasch lo coltell e farí'll	per lo costat, e axíran-na los budels, e
2Re 20,11	qui volch éser companyó da David	per Joab. 12 E Amasà jahia mort enmig de
2Re 20,14	fill de Brocrí, 14 qui era pasat	per los trips d'Israell e era-se'n
2Re 20,19	qui és mara de les ciutats? Donchs,	per què vols andarocar e destrovir la
2Re 20,21	Joab: -Nós lansarem a tu lo seu cap	per lo mur. 22 E lavors la fembra parlà a
2Re 20,22	de Bocrí e lansàran-lo a Joab	per lo mur. E lavors Joab tochà la
2Re 21,1	fam en los dies de David e durà	per III anys contínuament. E David damanà
2Re 21,1	a nostre Senyor [*]. -E açò és fet	per Saül e per la sua casa de sanch, cor
2Re 21,1	[*]. -E açò és fet per Saül e	per la sua casa de sanch, cor ell aucís
2Re 21,2	auciura e los aucís quax qui ho fa	per amor dels fills de Israell e de Judà.
2Re 21,3	ne quin remey vos poré jo donar	per so que banaescats la haratat de nostre
2Re 21,6	6 Dóna-nos VII dels seus fills,	per ço que'lls turmentem en Gabaà, qui fo
2Re 21,7	fill de Jonatàs, fill de Saül,	per lo sagrament [*] qui era entra Jonatàs
2Re 21,17	vuymés no iràs ab nós en batalla,	per so que no apachs la luerna de Israell.
2Re 21,19	de Mastel palimitari fo sa mara. E	per ço com en moltes maneras axemplà l'
2Re 22,13	13 Los carbons de foch són ansès	per la gran resplandor qui és en l'

2Re 22,16	fonaments del setgle són revallats	per la †representació† de nostre Senyor
2Re 22,16	de nostre Senyor Déu,	per l'aspirament del sparit de la falonia
2Re 22,31	de nostre Senyor és achseminade	per foch e és scut de tots aquells qui
2Re 22,39	39 Yo'ls consumaré e'ls trancaré	per so que no's lévan, e jauran sots los
2Re 22,50	mi de l'hom malvat. 50 E	per açò, Senyor, yo confasaré a tu davant
2Re 23,2	asparit de nostre Senyor ha parlat	per mi, e la paraula de aquell, per la mia
2Re 23,2	per mi, e la paraula de aquell,	per la mia lengua. 3 Yo he dit: Déu d'
2Re 23,10	e's tanguéran ab lo coltell	per la sanch qui fo sacada. E en aquell
2Re 23,21	la lança de la mà de l'agepcià	per força e aucís-lo ab la sua lança. 22
2Re 24,2	de lla cavalaria: –Vé-te'n	per tots los trips d'Israell e de Dan
2Re 24,2	a Barsabe e nombra tot lo poble	per so que sapiam quants són. 3 Dix Joab
2Re 24,3	tu has ara aytant com ara n'has	per so que sia doblat e puys tot aquest ta
2Re 24,4	dels cavallés partíran-sa del rey	per so que nombràsan lo poble d'Israell.
2Re 24,13	los teus anamichs, e tu fugiràs, o	per sert III dies haurà pastilència e gran
2Re 24,13	ara delivera e veges què volls,	per ço que ho digue en aquell qui m'hic
2Re 24,16	de nostre Senyor hach stesa la mà	per so que destróvis Jerusalem, nostre
2Re 24,24	sia com tu vols, ans t'ho compraré	per just preu e ofaré a nostre Senyor Déu
1Re 2,23	a la porta del tabernacle. 23	Per què ell dix: –Per què fets vosaltras
1Re 2,23	del tabernacle. 23 Per què ell dix:	– Per què fets vosaltras aquestes coses,
1Re 2,29	de tot Israell ab tota senyoria? 29	Per què has tu gitat mon sacrifici ab ton
1Re 3,6	Senyor apellà altra vaguada Samuel.	Per què ell sa lavà e anà a Elí: –Vet que
1Re 4,3	los primers nats de Israell:	– Per què nostre Senyor ha vuy a nós fets
1Re 5,10	Cridàran los hòmens [*] e diguéran:	– Per què'ns havets aduyta así l'arqua
1Re 9,21	companyes dell trip de Benjamín?	Per què has tu dita a mi aquesta paraula?
1Re 10,8	ofertes e sacrificis pacificables.	Per VII dies tu'm spararàs [*], e que yo
1Re 14,4	no sabie Jonatàs on era anat. 4	Per aquell loch on Jonatàs volia anar a
1Re 17,8	en la host dels fills d'Israell:	– Per què sots vanguts así per combatra?
1Re 19,2	–Saül, mon para, ta vol auciuira.	Per què jo't prech que tu't guarts al
1Re 19,17	lit [*]. 17 E Saül dix a Michol:	– Per què m'has tu scarnit e has lextat
1Re 19,17	anar mon anamich? E Micol dix [*]:	– Per ço com él parlà a mi e'm dix: “Lexa
1Re 20,3	he trobada gràcia devant tos ulls.	Per què ell dirà: “No sàpia asò Jonatàs
1Re 20,27	David. E dix Saül a Jonatàs [*]:	– Per què no és vangut lo fill de Ysaý ni
1Re 20,32	mort. 32 Respòs Jonatàs a son para:	– Per què morà? Què ha fet? 33 E Saül pres
1Re 21,1	David sens cavallers e dix-li:	– Per què ést vangut tot sol, que no vangut
1Re 21,14	me havets amanat hom orat!	Per què ho havets fet? 15 E dafàllan a nós
1Re 28,9	gitats los ancantadors de la terra.	Per què tu, donchs, vols que yo muyra? 10
1Re 28,15	ahorà-lo. 15 E dix Samuel a Saül:	– Per què m'has treballat [*]? Dix Saül:
1Re 28,15	què m'has treballat [*]? Dix Saül:	– Per ço t'he resusitat, car fort són en
1Re 30,24	hom no oja sobra aquestes paraules.	Per aguals parts sa partiran, e aytant n'
2Re 1,14	la terra de Amalech. 14 Dix David:	– Per què tu no haguist pahor ne tamor de
2Re 2,6	Saül e havets-lo soterrat. 6	Per sert, nostre Senyor guardonarà ara a
2Re 3,8	Isbòsech, fill de Saül, a Abner: 8	– Per què ést tu entrat a la concopina de
2Re 3,24	fet? Vet Abner, qui és vangut a tu.	Per què l'has jaquit anar? 25 No coneys,
2Re 7,7	al poble meu d'Israell e dixí:	Per què no has feta a mi casa sadrina? 8 E
2Re 7,21	Senyor, sabs lo servicial teu. 21	Per la tua paraula e sagons lo cor teu has
2Re 11,11	e begua e dorma ab ma muller?	Per la salut tua [*] yo no faré aytal
2Re 12,13	danant nostre Senyor. E Natan dix:	– Per sert nostre Senyor ha trasmudat lo
2Re 13,16	fer a mi, que ço que ja has fet.	Per què'm gitas de la casa ne'm menas
2Re 19,10	10 E Absalon [*] és mort [*].	Per què calam e no ratornam a David? E lo
2Re 19,11	Abitar, praveras, e dix-los: –[*]	Per què vanits darrés a tornar lo rey en

2Re 19,22	–Què m’ha a fer a mi [*]? [*]	Per sert, vuy no morà null hom [*]. 23 E
2Re 19,41	–sa’n al rey e diguéran-li:	– Per què los hòmens de Judà, freres
2Re 19,42	més atany a mi que a vosaltres. [*]	Per què us anfalonits per aquesta cosa?
2Re 19,43	atany a mi lo rey que a vosaltras.	Per què, donchs, tu has feta a mi injúria
2Re 21,19	quall era axí com a lis de taxidor.	(Per aquests IIII noms és nomanat David, e
2Re 24,21	gità’s en terra e aorà lo rey [*]:	– Per què ve lo senyor meu al seu
2Re 24,21	al seu servacial? E dix-li David:	– Per ço só vangut que compra la tua era, e
1Re 15,23	per ço com tu has menyspresada la	peraula de nostre Senyor, Déu nostre, ha
1Re 12,15	[*]. 15 [*] e si anesprits las suas	peraulas , les mans de nostre Senyor saran
2Re 13,21	com David hach oïdes aquestes	peraulas , fo fort falló e fort irat,
2Re 6,8	mort Ozà, e aquell loch és apellat	percussió o fariment o mort de Ozà entrò
2Re 23,17	e dix: –Prech nostre Senyor que’m	perdó , car jo no faré aquesta cosa. E,
2Re 12,6	IIII dobles per ço com la aucis e	perdonà a les sues! 7 Dix Natan a David:
2Re 21,14	Aprés de açò fet, nostra Senyor	perdonà a tota la terra. 15 E faéran
1Re 2,25	pecca contra un altra, Déu ho pot	perdonar ; mes, si hom pecca contra Déu,
1Re 15,9	poble a espasa. 9 E Saül e lo poble	perdonàran Agag e a molts folchs de les
1Re 15,29	qui és millor que tu, 29 car ell no	perdonerà pas en aquells que ell vençrà ne
1Re 15,3	e guasta tot ço qu’él ha. Tu no	perdots a ell de res, ne no cobeigs
1Re 13,13	teu regna sobra lo poble d’Israell	perdurablement . 14 Mas lo regna teu no s’
2Re 22,51	seu untat David e a la sua sament	perdurablement .» 23, Tit Capítol XXI 1
2Re 7,28	tues paraules són veras, car tu has	perlat al teu servicial aquestes bones
1Re 18,25	e plaguéran a Saül. 25 [*] [*]	Però él ho feya ab intanció que liuràs
1Re 2,25	Éls no oýran la veu de lur para,	perquè nostre Senyor volch aquells
1Re 2,28	d’Israell a mos obs en pravera,	perquè muntàs al meu altar e que cremàs a
1Re 3,6	e anà a Elí: –Vet que yo són vangut	perquè m’has apellat. Elí respòs: –[*] Yo
1Re 5,10	què’ns havets aduyta así l’arquas	perquè lo déu d’Israell nos don
1Re 12,7	así. 7 Donchs, vós stats ara	perquè yo contena contra vós, per
1Re 18,21	Saül [*]: «Yo donaré aquella a ell	perquè li sia en escàndel e per so que lla
2Re 10,3	de ton para? Ans ho han fet	perquè vèjan e que sa sguàrdan la ciutat e
2Re 12,22	l’infant era viu, yo dajunava [*]	perquè nostre Senyor lo gorís e’l ma
1Re 15,7	cineus se’n partíran [*]. 7 E Saül	persaguí Amalech de Evilà entrò qu’él fo
1Re 12,25	ell ha fetas en vós. 25 E si vós	persaverats en malesa, vós e vostra rey
1Re 6,3	sabrets per què la mà de Déu no’s	pertex de vós. 4 Diguéran: –Qual cosa és
2Re 2,22	22 E dix-li altra vaguada Abner:	– Pertex -ta de mi, no’m vulles ancalsar,
1Re 16,23	pus laugerament, e levors sa	pertia d’él lo maligne sparit. 1Re 17, Tit
1Re 28,16	Samuel: –Pus nostro Senyor s’és	pertit de tu, què’m demanes, e si ha anat
1Re 18,30	E lo seu nom fou fet molt gran	pertot . 19, Tit Capítol XVIII 1 Saül
2Re 23,23	maravalosament forts. Emperò no era	pervangut entrò a III. David féu
1Re 17,5	de la part de fora, de hams. Lo	pes del seu sberc era de VM sicles d’
1Re 11,7	7 e pres II bous e tranquè’ls per	pesas e tramès-na per tots los termes
2Re 22,43	[*] e trancar-los-he e faré’n	peses manudes. 44 Tu salvaràs mi de les
2Re 7,8	David: “[*] Yo pranguí a tu de les	pestures les quals tu saguias [*], per tal
1Re 4,10	n’hi hach, de morts d’hòmens a	peu . 11 E l’archa de Déu fou presa, e los
2Re 8,4	MDCC a cavall e XXM hòmens a	peu , ell féu sagar los nirvis a tots los
2Re 21,20	VI dits en cascuna mà e en cascun	peu , e éran XXIII enfre tots. E aquest fo
2Re 3,34	mans no són liguades ne los teus	peus no són agreujats ne han stat en
2Re 4,4	fill qui era díbil e malalt en los	peus , car no havia sinó V anys com vench
2Re 4,12	e tolguéran-los les mans e los	peus e panjàran-los sobra la cisterna en
2Re 9,3	n’ha romàs, qui és contret dells	peus . 4 Dix lo rey: –On és? Aquell respòs:
2Re 9,13	Mifibòsech ranqualós de abdós los	peus . 10, Tit Capítol X 1 E fon fet que

2Re 11,8	-ta'n a la casa tua e leve't los	peus. E [*] tantost lo rey li tramès de
2Re 22,10	e devellà e calsiuguà sobra los seus	peus. 11 E pujà sobra cherobín e volà e
2Re 22,34	acabada, 34 e fets aguals los meus	peus [*] [*]. 35 [*] 36 Tu, Senyor, has
2Re 22,39	no's lévan, e jauran sots los meus	peus. 40 Tu has sinyt mi de fortaleza en
1Re 13,20	e son càvech e sa destral e son	pich. 21 Donchs totes les faramentes de
2Re 19,7	n'irem anit, e si nós nos ne anam,	pijor ta sarà que tot quant mal ne quant
1Re 21,13	Chis. E feya aparès que fos orat, e	pintava en les posts de les portes de lla
2Re 21,12	'ls havían amblats e lavats de la	plaça de Betzan, en la qual los havían
2Re 22,43	terra e axí com a loth o a brach de	places [*] e trancar-los-he e faré'n
1Re 1,9	e menjat en Siló aytant com li	plach, ella sa levà, e Allí, prevera, seya
1Re 18,20	Michol, e açò fonch dit a Saül e	plach a ell molt. 21 E Saül [*]: «Yo
1Re 14,7	E l'ascuder dix a ell: –Fes so que	plàcia [*]. 8 Dix lavors Jonatàs: –Vet que
2Re 10,12	Déu fasa de nosaltres so que lli	plàcia. 13 E axí comança Joab e lo poble
2Re 24,22	e don-ma so que's vulla ne le	plàcia. E Aurena pres bous e vaques e
2Re 24,17	les ovelles mies e no han res fet.	Plàcia 't, Senyor, que lla tua mà que's
1Re 5,7	los hòmens de Azot vaéran aquesta	plagua, diguéran: –No romangua la archa
1Re 6,5	e farets V rates d'aur. Car una	plagua ha stada a tots vosaltres [*]. E
2Re 24,25	tota la terra e tolch tota aquella	plagua e aquella pastilència de Israell.
1Re 18,26	als falisteus. 26 E [*] fe que	plagué que David fos fet gendre del rey.
2Re 19,6	[*]. E en varitat jo crech que a tu	plaguera que Absalon fos viu e que nós
1Re 18,24	E [*] tornàran-ho a dir a Saül, e	plaguéran a Saül. 25 [*] [*] Però él ho
2Re 22,20	amplesa e ha deliurat mi, car yo he	plagut al nostre Senyor. 21 [*]
2Re 3,19	a David totes aquestes coses que	plaiän a Israel e a Benjamín 20 E vench a
2Re 3,31	e vastits-vos de sachs e fets	plan davant lo cors de Abner. Emperò lo
2Re 13,37	plant. 37 [*] Emperò David plorà e	planch molt de temps Amon, son fill. 38 E
1Re 30,4	-sa ab los qui éran ab ell e	planguéran e ploràran tant, tro que lles
2Re 1,12	éran ab ell faéran alò matex. 12 E	plangueren e ploraren e dejunaren e entrò
2Re 19,2	lavors la giràran en grans	plans e an grans plors tots quants éran,
1Re 28,3	Samuel morí, e tot Israell féu gran	plant sobra ell, e sotaràran-lo en
2Re 1,17	Senyor.” 17 Emperò David féu gran	plant sobra Saül e sobra Jonatàs fill de
2Re 11,26	que son marit era mort, féu gran	plant e gran dol sobra ell. 27 E com hach
2Re 13,36	faéran tots gran plor e gran	plant. 37 [*] Emperò David plorà e planch
1Re 2,23	[*] les quals tot lo poble se	plany? 24 No ho fasats, car la fama que yo
2Re 3,33	Abner, e tot lo pobla plorà, 33 e	planyent Abner lo rey dix: «Ja Déu no
2Re 19,1	a Joab que lo rey plorava e	planyia son fill Absalon. 2 E la victòria
2Re 3,36	sia entrat. 36 E lo poble oý asò e	plansch -los molt [*]. 37 E en aquel dia
1Re 29,6	ést just [*] devant mi [*]. Mas no	plau als prínceps ne als majorals que
1Re 3,18	nostra Senyor. Ell farà so que lli	plaurà. 19 Samuel cresquè, e nostra Senyor
1Re 11,10	demà a vós, e farets tot so que us	plaurà. 11 E l'andemà Saül partí lo poble
2Re 19,26-27	[*], fes de mi, senyor, lo que't	plaurà, 28 car la casa de mon para no ha
2Re 19,37	tu faràs en aquell aquell bé que't	plaurà. 38 –Donchs –dix lo rey–, Canaan,
1Re 18,22	–Deýts a David menys de mi: “Tu	plaus al rey e a sos servicials. Donchs,
1Re 2,26	l'infant, craxia e muntuplicava e	playä a Déu e als hòmens. 27 Donchs un
1Re 18,5	sobra tots sos combatadors, e ell	playä molt a tot lo poble, e majorment a
1Re 17,5	vastit de un sberch, qui era tot	ple, de la part de fora, de hams. Lo pes
2Re 23,11	en una stació e en un camp	ple de lanties. E com los falisteus
1Re 1,24	III almunts da farina e una ampolla	plena de vi e amanà aquel a nostra Senyor
1Re 16,20	un asa careguat de pa e una canada	plena de vi e un cabrit [*] e tramès-ho
2Re 21,10	comensament de les meses entrò que	ploch sobra ells, e no hy jaquia acostar
1Re 1,16	per multitud de ma dolor e de mon	plor. 17 Lavors Elí dix [*]: –Vé-te'n

2Re 13,36	e alls servacials faéran tots gran	plor e gran plant. 37 [*] Emperò David
1Re 6,19	hòmens de migan poble. E lo poble	plorà per so que nostra Senyor havia farit
1Re 15,35	los dies de sa mort. Emperò Samuel	plorà per ço com nostre Senyor sa panadia
1Re 20,41	sa abdosos e ploràran molt; mes més	plorà David. 42 Dix Jonatàs a David: –Vé-
2Re 3,32	lavà's lo rey David la sua veu e	plorà sobra lo vas de Abner, e tot lo
2Re 3,32	lo vas de Abner, e tot lo pobla	plorà , 33 e planyent Abner lo rey dix: «Ja
2Re 3,34	Encara tot lo poble de Israell	plorà sobra Abner altra vaguada. 35 E com
2Re 13,37	e gran plant. 37 [*] Emperò David	plorà e planch molt de temps Amon, son
2Re 13,19	mans al cap e anà-sa'n cridant e	ploran a casa de Absalon. 20 E dix Absalon
1Re 11,5	e dix: –Què ha lo poble ne per què	plòran ? E ells lo hy comtàran. 6 E l'
2Re 3,16	a David, 16 e son marit saguí-la	plorant entrò Aurim. E dix Abner a son
2Re 13,20	de temps en la casa de Absalon	plorant e quax com a viuda. 21 Emperò, com
2Re 13,36	los fills del rey cridant e	plorant , e ells e al rey e alls servacials
1Re 4,13	e tota la ciutat comensà a	plorar . 14 E Elí [*] [*] [*] 15 [*] 16 [*]
1Re 11,4	pobla lavà sa veu en alt e comensà	plorar . 5 E Saül vania prés sos bous del
1Re 7,6	vós. 6 Ells vanguéran en Masfat e	ploràran devant nostra Senyor e degunàran
1Re 20,41	Jonatàs, e basàran-sa abdosos e	ploràran molt; mes més plorà David. 42 Dix
1Re 30,4	los qui éran ab ell e planguéran e	ploràran tant, tro que lles làgrames los
2Re 1,12	faéran alò matex. 12 E plangueren e	ploraren e dejunaren e entrò al vespra
2Re 12,23	que és mort, per què dejunaria ne	ploraria ? Yo no'l poria fer tornar d'
2Re 1,24	que lahons! 24 Filles de Israell,	plorats sobra Saül, qui vastia vosaltres
1Re 1,7	Déu, e axí la faÿa airada, e Anna	plorava molt durament e no volia menjar. 8
1Re 1,10	era irada ab amargós coratge, ela	plorava molt agrament a nostra Senyor, 11
2Re 19,1	llavors diguéran a Joab que lo rey	plorava e planyia son fill Absalon. 2 E la
2Re 19,2	oyí dir aquell dia que llo rey	plorava son fill Absalon. 3 E lo poble
2Re 12,21	–Di'ns per què dejunaves e	ploravas quant l'infant era viu, e ara,
1Re 16,1	dix a Samuel: –Dentrò a quant	ploreràs , ne per què, tu, Saül, car yo
1Re 1,8	marit: –Anna, digues-ma per què	plores ne per què no menges ne per què és
2Re 13,20	jermana, no te'n dons ira ne	plors . Aprés açò, stech Tamar lonch de
2Re 19,2	giràran en grans plans e an grans	plors tots quants éran, per so com lo
1Re 12,17	Senyor Déu e ell donarà trons e	pluges ; lavors vós sabrets que vós havets
1Re 12,18	Senyor, e Déu [*] donà trons e	pluges . 19 E tot lo poble tamé fort nostre
2Re 1, 21	21 O muntanyes de Gelboe, ne ros ne	pluja no vengua sobra vosaltres ne haja
2Re 23,4	nuus gita los raigs, e axí com la	pluja fa brotar la herba de lla terra, 5
2Re 23,16	les tendes dels falisteus e	poàran aygua de lla sisterna de Batllem
1Re 2,14	ho faÿan ells a tots aquells del	pobla de Israell que vania en Siló. 15
1Re 4,21	de nostra Senyor és tolta del	pobla d'Israell, car la archa de Déu és
1Re 6,19	nostra Senyor havia farit lo migà	pobla [*]. 20 Lavors diguéran los hòmens
1Re 8,19	com vós havets damanat rey. 19 E lo	pobla no volch oyr la veu de Samuel, ans
1Re 11,4	devant tot lo poble. E tot lo	pobla lavà sa veu en alt e comensà plorar.
1Re 11,14	de Israell. 14 E Samuel dix al	pobla : –Vanits, e anem-nos-en en
1Re 13,5	e VIM cavallers, e tot l'altra	pobla manut éran axí spesos com l'arena
1Re 14,24	dels anamichs meus. Donchs tot lo	pobla dejunà [*]. 25 [*] E havia en un
1Re 14,38	–Aplegats sa tots los angles del	pobla e sapiats per qual s'és asdavangut
1Re 15,24	e les paraules tuas. He tamut lo	pobla , he obaÿt la lur veu. 25 Mes yo't
1Re 30,6	fonch fort dolent e trist, car lo	pobla lo volia alapidar, car fort era
1Re 30,21	qui éran ab ell, e pujà David e al	pobla saludà-lo pacificablament. 22 E
2Re 3,31	31 E dix David a Joab e a tot lo	pobla qui era ab ell: –Esquinçats-vos
2Re 3,32	sobra lo vas de Abner, e tot lo	pobla plorà, 33 e planyent Abner lo rey
2Re 6,2	's David e anà-sa'n ell e tot lo	pobla ab ell dels hòmens de Judà, per ço

2Re 23,12	falisteus e no'ls jaquí pasar al	pobla e aucís molts dels falisteus. E
2Re 24,3	[*]: –Nostra Senyor anadescha al	pobla , car tu has ara aytant com ara n'
1Re 2,13	molt de mal en lo setgle e a lo	poble . E com algú sacrificava son
1Re 2,23	coses, [*] les quals tot lo	poble se plany? 24 No ho fasats, car la
1Re 2,24	no és pas bona: vós fets paccar lo	poble [*]. 25 Si un home pecca contra un
1Re 3,20	no s'asdavangués. 20 D'on tot lo	poble d'Israell, de Dan entrò a Barsabe,
1Re 3,21	que Samuel dix sdevench en tot lo	poble d'Israell. Tit Capítol IIII 1 E
1Re 4,1	se ajustàran en batalla contra lo	poble d'Israell, e lo poble de d'Israell
1Re 4,1	contra lo poble d'Israell, e lo	poble de d'Israell axí a carera als
1Re 4,2	2 e ordonaren lur host contra lo	poble d'Israell. E com la batalla fo
1Re 4,2	E com la batalla fo ajustada, lo	poble d'Israell fugí als falisteus, e en
1Re 4,3	los camps [*] IIIIM hòmens. 3 E lo	poble d'Israell se'n tornà a les tendas.
1Re 4,5	fou vanguda en les tendes, tot lo	poble d'Israell cridà ab gran crit, axí
1Re 4,10	los falisteus sa combatéran, e'll	poble d'Iraell fo vançut, e cascú fugí en
1Re 4,10	e gran mortaldat fo en lo	poble d'Iraell, car XXXM n'hi hach, de
1Re 4,17	[*]? 17 Aquell li dix: –Lo	poble d'Israell és fuyt devant los
1Re 4,17	gran mortaldat és stada feta en lo	poble , e abdós tos fills són morts [*], e
1Re 4,18	vel e de gran adat, e'll jutjà lo	poble d'Israell per XL anys. 19 E sa nora
1Re 6,19	hòmens armats e LM hòmens de migan	poble . E lo poble plorà per so que nostra
1Re 6,19	e LM hòmens de migan poble. E lo	poble plorà per so que nostra Senyor havia
1Re 7,2	enaxí que XX anys. E tot lo	poble de Israell sa raposà après de nostre
1Re 7,3	3 Ladonchs Samuel dix a tot lo	poble d'Israell: –Si vós vos tornats a
1Re 7,5	[*]. 5 Samuel dix: –Ajustats tot lo	poble d'Israell en Masfat, que orem a
1Re 7,9	cridà a nostro Senyor per lo	poble d'Israell, e nostre Senyor oý ell.
1Re 7,13	despuys vanir en los tèrmens del	poble d'Israell. La mà de nostra Senyor
1Re 7,14	toltes [*]. Donques ell deliurà lo	poble d'Israell de la mà dels falisteus.
1Re 7,15	jutjà los fills d'Israell e tot lo	poble tots los dies de sa vida. 16 E
1Re 7,16	e Galgala e Masfa e jutjava lo	poble d'Israell en los demunt dits lochs,
1Re 7,17	la sua casa e aquí ell jutjava lo	poble d'Israell e aquí adifichà altar a
1Re 8,4	4 Donchs, tots los primers nats del	poble se ajustàran e vanguéran a Samuell
1Re 8,7	Déu dix a Samuel: –Ojes la veu del	poble e totes les coses qu'ells dían a
1Re 8,21	oyí Samuel totes les paraules del	poble e recomtà aquellas a nostra Senyor.
1Re 8,22	rey sobra éls. E Samuel dix al	poble d'Israell: –Cascú se'n vaja a sa
1Re 9,2	ell, e ell era pus alt que tot lo	poble d'Israell de les spatllas amunt. 3
1Re 9,12	vuy en aquesta ciutat, car lo	poble fa vuy gran festa [*]. 13 E anats
1Re 9,13	en la muntayna per manjar-ne. Lo	poble no manjarà entrò qu'ell sia vangut,
1Re 9,16	aquell per éser rey sobra lo meu	poble d'Israell, e ell lo salvarà de la
1Re 9,16	car yo he raguadrat lo meu	poble , e lo lur crit és vangut a mi. 17
1Re 9,17	Aquest senyorejarà sobra lo meu	poble . 18 E Saül se acostà a Samuel [*] e
1Re 9,21	de Benjamín, del pus baix trip del	poble d'Israell, e lo meu linatja és lo
1Re 9,24	stat stujat asient com yo apallé lo	poble . Donchs Saül menjà ab Samuel aquell
1Re 10,1	en príncep, e tu deliuraràs lo	poble de la mà dells anamichs [*]. E açò
1Re 10,17	del regna [*]. 17 Samuel apallà lo	poble [*] en Masfat, 18 e dix als fills d'
1Re 10,18	[*] diu açò: “Yo he amanat lo	poble de Israell de Agipta e us he
1Re 10,23	-lo, e stech en mig loch del	poble . E fo pus alt que tots de les
1Re 10,24	amunt. 24 Samuel dix a tot lo	poble : –Vós havets aquell que nostra
1Re 10,24	Senyor ha elet. E no és en tot lo	poble hom que sia semblant a ell. Tot lo
1Re 10,24	hom que sia semblant a ell. Tot lo	poble cridà: –Nostra rey viva! 25 Samuell
1Re 10,25	viva! 25 Samuell dix, donchs, all	poble la lig del regna e escriví aquella
1Re 10,25	E Samuell na lexà anar tot lo	poble , cascú en sa casa. 26 E Saül se n'

1Re 11,2	enaxí que vós siats onta a tot lo	poble d'Israell. 3 Lavors diguéran a ells
1Re 11,4	aquestes paraules devant tot lo	poble . E tot lo pobla lavà sa veu en alt e
1Re 11,5	sos bous del camp e dix: –Què ha lo	poble ne per què plòran? E ells lo hy
1Re 11,7	serà fet de sos bous. Donchs tot lo	poble hach gran paor, e tots axíran
1Re 11,11	11 E l'andemà Saül partí lo	poble en III parts e antrà en mig loch de
1Re 11,12	no'n romenguéran II ensempls. 12 Lo	poble dix a Samuel: –Qual és aquell que
1Re 11,13	nostre Senyor ha feta vuy salut al	poble de Israell. 14 E Samuel dix al
1Re 12,1	Capítol XII 1 Samuel dix a tot lo	poble d'Israell: –Veus que yo he oïda la
1Re 12,6	–Bo és axí. 6 Samuel dix al	poble : –Nostre Senyor, qui féu Mossé e
1Re 12,19	donà trons e pluges. 19 E tot lo	poble tamé fort nostre Senyor e Samuel, e
1Re 12,19	nostre Senyor e Samuel, e tot lo	poble dix a Samuel: –Pregua per los teus
1Re 12,22	nostre Senyor no desempererà lo seu	poble per lo seu gran nom, car ell ha
1Re 12,22	ha jurat qu'ell faria de vós son	poble . 23 Déu ma quart que yo no fasa tan
1Re 13,1	a regnar, e ell regnà sobre lo	poble d'Israell per II anys. 2 E Saül
1Re 13,2	trip de Benjamín. E tot l'altra	poble era tramès cascú en son tabernacla.
1Re 13,4	e tot Israell!» 4 Donchs tot lo	poble d'Israell oý aquesta fama: «Saül ha
1Re 13,4	una companya dels falisteus, e lo	poble d'Israell s'és andresat contra los
1Re 13,4	contra los falisteus.» Donchs lo	poble cridà après Saül en Galgala. 5 E los
1Re 13,6	stret, ells haguéran por, car lur	poble era fort turmentat, per què ells s'
1Re 13,7	era encara en Galgala, e tot lo	poble que saguia ell era spaventat. 8
1Re 13,8	e Samuel no vench en Galgalad, e lo	poble comensave's a partir d'él a poc a
1Re 13,11	fet? Saül dix: –Com yo viu que'll	poble sa departia de mi [*], e tu no eres
1Re 13,13	ja aparallat lo teu regna sobra lo	poble d'Israell perdurablament. 14 Mas lo
1Re 13,14	a ell que sia príncep sobra son	poble , per so com tu no has guardats los
1Re 13,15	Gabaà de Benjamín. E Saül contà lo	poble qui era ab ell, e fóran trobats DC
1Re 13,16	Ab Saül e ab Jonatàs, son fill, lo	poble qui fou trobat ab ells éran en Gabaà
1Re 13,22	fo vangut, null hom de tot lo	poble qui era ab Saül e Jonatàs, son fill,
1Re 14,3	una vestadura qui ha nom efot. E lo	poble no sabie Jonatàs on era anat. 4 Per
1Re 14,17	e delà. 17 Ladonchs Saül dix al	poble [*]: –Guardats e anquarits qual de
1Re 14,20	a tu. 20 Donch Saül cridà e tot lo	poble qui era ab ell. E vanguéran tro al
1Re 14,23	nostra Senyor salvà aquell jorn lo	poble d'Israell [*]. 24 [*] E [*] Saül
1Re 14,24	[*]. 24 [*] E [*] Saül conjurà lo	poble , dix: –Maleýt sia aquell homa que
1Re 14,31	[*] [*] 29-30 [*] 31 [*] E lo	poble fo molt ugat. 32 E tornàran-sa'n
1Re 14,32	e sacrificàran-los an terra, e lo	poble menjà la carn ab la sanch. 33 E fou
1Re 14,34	Saül: –Departits-vos per tot lo	poble e diets a ells que cascú aduga a mi
1Re 14,39	nanguna ramçó. E nangú de tot lo	poble no li contradix. 40 [*] 41 E Saül
1Re 14,41	O si aquest paccat és sobra aquest	poble [*]. E Déu donà la damostrança que
1Re 14,41	so havia fet Jonatàs e Saül, e lo	poble ne fou quiti. 42 Levors dix Saül:
1Re 14,45	sens dupta, de mort. 45 E lo	poble dix [*]: –Donchs, Jonatàs morà, qui
1Re 14,45	ell ha obrat uy ab Déu. Donchs lo	poble deliurà Jonatàs qu'ell no morís. 46
1Re 14,47	de Saül fou confermat sobre lo	poble d'Irraell, ell sa combatia contra
1Re 15,1	que yo untàs tu en rey sobre lo seu	poble d'Israel. Donchs, ojes ara la veu
1Re 15,2	les coses que Amalech ha fetas al	poble d'Israell, en qual manera l'
1Re 15,4	e àsans.» 4 Donchs Saül ho manà al	poble , e comtà ells axí com hom comta
1Re 15,8	tot viu, e aucís tot l'altra	poble a espasa. 9 E Saül e lo poble
1Re 15,9	altra poble a espasa. 9 E Saül e lo	poble perdonàran Agag e a molts folchs de
1Re 15,15	orelles [*]? 15 E Saül dix: –Lo	poble l'ha amenat de Amalech, car lo
1Re 15,15	l'ha amenat de Amalech, car lo	poble ha pardonat a les millors ovelles e
1Re 15,17	nostra Senyor ha tu untat sobra lo	poble d'Israell, 18 ha tu tramès en
1Re 15,20	rey de Amalech, e he mort tot son	poble . 21 Mas lo poble apresà presa de

1Re 15,21	e he mort tot son poble. 21 Mas lo	poble apresà presa de bous e de ovelles, e
1Re 15,30	tu a mi devant los vells de mon	poble e devant los fills d'Israell. E
1Re 15,35	ço com havia fet Saül rey sobre lo	poble d'Israell. 1Re 16, Tit Capítol XVI 1
1Re 16,1	a enrera, qu'él no regna sobre lo	poble d'Israell? Complex ton corn d'oli
1Re 16,1	de sos fills qui sia rey sobra mon	poble . 2 Samuel dix: –En qual manera yo
1Re 17,3	la muntanya de una part, e lo	poble d'Israell, contra altra part [*]. 4
1Re 17,21	tendes per combatra [*]. 21 Car lo	poble d'Israell havia aparalada sa host
1Re 17,25	aquest hom que és axit per ontar lo	poble d'Israell? Mas lo rey darà molt
1Re 17,26	no circumcís qui gosava aontar lo	poble d'Israell. 27-30 [*] 31
1Re 17,46	terra sàpian que Déu és Senyor del	poble d'Israell. 47 [*] 48 Adonchs, com
1Re 18,5	e ell plaÿa molt a tot lo	poble , e majorment a servecials de Saül. 6
1Re 18,13	hòmens. Ell anava e vania davant lo	poble . 14 [*] 15 E Saül viu que David era
1Re 21,4	4 Al pravera respòs: –No he pa de	poble que puga donar. No he sinó pa sant
1Re 27,12	e dix: –Molt mal ha fet contra lo	poble seu de Israell, e per açò serà
2Re 1,4	batalla, e molts de aquells del	poble de Israell són morts e los altres
2Re 1,12	Jonatàs, fill seu, e sobra tot lo	poble de nostre Senyor Déu e sobra tota la
2Re 2,26	parilosa? Donchs per què no dius al	poble que no ancalç sos frares? 27 E dix
2Re 2,27	que si hagueses parlat vuy matí, lo	poble se fóra partit e no parsaguira son
2Re 2,30	e tornà-sa'n e ajustà tot lo	poble . E dafalíran dels servacials de
2Re 3,18	servencial meu David salvaré lo meu	poble d'Israell de lla mà de tots los
2Re 3,34	fills d'Israell.» Encara tot lo	poble de Israell plorà sobra Abner altra
2Re 3,35	35 E com fòsan vanguts tot lo	poble , que menjàsan ab David encara que
2Re 3,36	post e se'n sia entrat. 36 E lo	poble oý asò e plasch-los molt [*]. 37 E
2Re 3,37	37 E en aquel dia conech tot lo	poble d'Iraell que lo rey no havia
2Re 5,2	ha dit a tu: »–Tu daràs a manjar al	poble meu e tu saràs senyor sobra Israell.
2Re 5,12	lo regna da David sobra lo seu	poble d'Israell. 13 E axí David, pus que
2Re 6,5	davant l'archa. 5 E David e tot lo	poble jugàvan e cantàvan davant nostre
2Re 6,18	de oferir [*], David banayí lo	poble en nostre Senyor, Déu de companyes,
2Re 7,7	al qual mané que donàs a manjar al	poble meu d'Israell e dixí: Per què no
2Re 7,8	foses guiador e senyor sobre lo meu	poble d'Iraell. 9-16 [*] 17 Sagons totes
2Re 7,24	23 [*] 24 »E has fermat a tu lo	poble d'Israell per tostems e tu,
2Re 8,15	[*] e faÿa juý e justícia a tot lo	poble d'Israell. 16 Emperò Joab fill de
2Re 10,10	10 E l'altra partida del	poble liurà a son frare Abisayi e apallà
2Re 10,13	plàcia. 13 E axí comança Joab e lo	poble qui ab ell era, donàran batalla
2Re 11,7	-li David què faÿa Joab e lo	poble , en quina manera donàvan la batalla.
2Re 12,28	ara tost fé ajustar la part del	poble e asetja la ciutat e prin-la, per
2Re 12,29	lo nom. 29 E David ajustà tot lo	poble e anà-sa'n a Rabat e asetjà-la
2Re 12,31	gran presa. 31 E amenà-sa'n lo	poble e ligà'ls e ab cadenes e feres, e
2Re 19,2	tots quants éran, per so com lo	poble oýí dir aquell dia que llo rey
2Re 19,3	plorava son fill Absalon. 3 E lo	poble venia de poch en poc a lla ciutat,
2Re 19,8	gaÿa e sech en la porta. E tot lo	poble oý dir que'l rey seÿa davant la
2Re 19,9	-sa'n a les sues tendes, 9 e lo	poble d'Israell regonagué lo bé que David
2Re 19,39	t'ho daré. 39 Com lo rey e tot lo	poble hach pasat Jordà, lo rey basà
2Re 19,40	e Canan ab ell. Emperò tot lo	poble de Judà havia menat lo rey, e no hy
2Re 19,40	no hy havia haüt sinó la meytat del	poble d'Israell. 41 Lavors tots los
2Re 19,41	41 Lavors tots los hòmens del	poble d'Israell anàran-sa'n al rey e
2Re 20,2	en les tues tendes. 2 E tot lo	poble se partí de David e anaran-sa'n
2Re 20,12	carera, e un de aquells vaé que'll	poble se aturava a guardar aquí [*]. 13 E
2Re 20,13	guardar aquí [*]. 13 E puys tot lo	poble saguí a Joab e ancalçàran Ciba, fill
2Re 20,22	E lavors la fembra parlà a tot lo	poble sàviament. E tolgéran lo cap a Siba

2Re 22,28	desestruc. 28 E tu faràs sau lo	poble [*] e humiliaràs los hòmens
2Re 22,44	mi de les contradicions del meu	poble e guardaràs mi en cap de gents. Lo
2Re 22,44	e guardaràs mi en cap de gents. Lo	poble que jo no conech servirà a mi. 45
2Re 23,10	féu nostre Senyor gran salut, e lo	poble fugit tornà e portà-sa'n la roba
2Re 23,11	los falisteus haguéran fet fugir lo	poble , 12 aquell estech en lo mig del camp
2Re 24,2	Dan entrò a Barsabe e nombra tot lo	poble per so que sapiam quants són. 3 Dix
2Re 24,3	senyor meu, vulla ara comtar lo	poble ? 4 Emperò la paraula del rey, sobra
2Re 24,4	sa del rey per so que nombràsan lo	poble d'Israell. 5 E pasàran Jordà e
2Re 24,9	E lavors Joab liurà lo nombra dell	poble ell rey, e atrobàran que en Israell
2Re 24,10	David panadí's com havia comtat lo	poble e dix David a nostre Senyor Déu:
2Re 24,15	al temps stablit, e moríran del	poble qui stàvan de Dan entrò a Bersabe
2Re 24,16	gran e dix a l'àngel qui farí lo	poble : –Basta ara! No stenas d'aquí avant
2Re 24,17	hach vist l'àngel que tallava lo	poble : –Yo són, Senyor, aquell qui he
2Re 24,21	mortaladat qui és vanguda en lo	poble . 22 E dix Aurenà, pravera [*]: –[*]
1Re 31,9	temples de les ýdoles e tots los	pobles tot so que era esdavangut a Saül e
2Re 22,48	a mi vanjances e has gitats los	pobles sots mi. 49 [*] [*] d'aquells qui
1Re 15,9	tot so que era vill e de	pobre valor. 10 Nostre Senyor vench a
1Re 18,23	cosa éser jendre de rey? Jo són	pobre home e bax de linatge! 24 E [*]
2Re 12,1	en una ciutat, la un era rich, [*]	pobre . 2 E lo rich havia molts bous e
2Re 12,3	molts bous e moltes ovelles, 3 e lo	pobre no havia res dell setglle sinó una
1Re 2,7	e torna. 7 Nostra Senyor dóna	pobresas e riquesas e axalsa e baxa. 8 E
1Re 13,8	poble comensave's a partir d'él a	poc a poch. 9 Donchs Saül dix: –Aportats a
2Re 19,3	3 E lo poble venia de poch en	poc a lla ciutat, axí com si fogísan de
1Re 1,14	anbriagua. 14 [*] –[*] Repose't un	poch entrò que tu sies desenbriaguada del
1Re 9,27	pas e qu'ell vaja danant nós un	poch . E tu ature't así, per tal que yo
1Re 10,21	Cis. Donchs ells cercàran ell, e no	poch éser atrobat. 22 Aprés açò, ells
1Re 13,8	comensave's a partir d'él a poc a	poch . 9 Donchs Saül dix: –Aportats a mi
1Re 20,3	yo e tu sareu dapertits per mort en	poch de temps. 4 Dix Jonatàs [*]: –Tot
2Re 3,39	39 Jo, emperò, com sia novel rey e	poch ha untat, gran ajuda sparava de
2Re 6,6	de nostre Senyor declinà's un	poch . 7 E nostre Senyor fon irat contra
2Re 19,3	fill Absalon. 3 E lo poble venia de	poch en poc a lla ciutat, axí com si
2Re 19,36	afany a tu senyor meu, rey. 36 Un	poch , senyor, iré més anllà de Jordà ab
2Re 21,16	E portava una spasa qui era feta	poch de temps havia. 17 Abysay fill de
1Re 18,23	23 [*] David respòs: –Par a vós	pocha cosa éser jendre de rey? Jo són
1Re 20,2	para no farà nanguna cosa gran ne	pocha qu'ell no m'ho digua. [*] 3 E
2Re 7,19	és vist devant los teus ulls éser	pocha cosa, Senyor Déu, ans has parlat de
1Re 14,6	a nostre Senyor salvar a molts o a	pochs . 7 E l'ascuder dix a ell: –Fes so
1Re 18,27	fos fet gendre del rey. 27 Aprés	pochs dies, David sa lavà e anà-sa'n a
1Re 21,7	nom Odech, de Idumea, e era lo pus	podarós de tots los pastors de Saül. 8 E
2Re 22,18	E ha deliurat mi dels anamichs molt	podarosos , d'aquells qui m'han aiirat,
2Re 19,35	Los meus senys d'uymés no han	poder de jutjar suau o dolç o amargós, o
1Re 1,5	tanquat son ventra enaxí que no	podia haver infants. 6 E Fanennà la
1Re 3,2	ja tanabrosos, enaxí qu'ell no	podia vaer 3 la lum de Déu anans qu'ell
1Re 13,19	[*] 18 [*]. 19 E en aquell temps no	podia hom trobar farer nangú [*], car los
1Re 18,9	9 D'aquell dia avant Saül no	podia guardar David adretament. 10 Aprés,
2Re 1,10	dit, car yo sabia e vaÿa qu'ell no	podia viura ne podia scapar a les nafras
2Re 1,10	e vaÿa qu'ell no podia viura ne	podia scapar a les nafras que havia per
2Re 5,17	en un loch en lo qual era sagur, es	podia bé e gint defensar. 18 E los
2Re 13,27	convit, que quax fill de rey no'l	podia fer major. 28 Absalon féu manament a
2Re 20,8	qui era fet en guisa qu'ell lo	podia traure tost [*]. 9 E dix Joab a

1Re 5,9	manor, enaxí que lurs anques éran	podridas de mal de morenes. Los hòmens de
1Re 10,14	seercar les someras e, com no les	poguem trobar, som vanguts a Samuel. 15
1Re 18,11	-la a David cuydant-sa que'l	pogués ancastar ab la paret. David sa
2Re 21,16	del linatja da Rafà, esforçà's que	pogués farir David. E lo ferro de la asta
1Re 30,10	que éran tan ujats, que no havían	pogut passar lo torent de Besor. 11 E
1Re 30,21	so com éran fort ujats e no havían	pogut saguir David, qui los havia manat
1Re 9,11	ells trobàran donzelles qui anàvan	pohar aygua, e ells diguéran a ellas: -És
1Re 4,12	esquinçat e havia son cap cubert de	pols . 13 E com ell fo vangut, Elí seÿa
2Re 1,2	sas vastadures e havia's posada	pols en lo cap. E aytantost com fou vangut
2Re 13,19	portava de verge [*] 19 e mès-sa	pols sobra son cap e posà's las mans al
2Re 22,43	qui'lls faça sauls. 43 [*] de lla	pols de lla terra e axí com a loth o a
2Re 12,8	senyor [*] e, si aquestes coses són	poques , a tu yo t'anadiré encara més." 9
1Re 12,20	nós rey. 20 Samuel dix: -No hajats	por . Si bé havets fet aquest [*]. Mas no
1Re 13,6	posats en loch stret, ells haguéran	por , car lur poble era fort turmentat, per
1Re 14,26	havia en un landa mel [*] 26 mas de	por del sagrament no s'hi acostàran.
1Re 17,32	davant Saül, dix: -Nangú no haja	por d'aquest falisteu. Yo són ton serf e
1Re 31,4	car era fort spaordit per la gran	por que havia haüda en la batalla. E axí
2Re 10,19	pau e sarvíran a Israell e haguéran	por e d'aquí avant ja [*] ajudàran
1Re 6,20	los hòmens de Betzames: -Qual	porà star devant nostro Senyor Déu [*], e
1Re 10,27	de Belial diguéran: -Donchs, aquest	porà nós salvar? On ells haguéran ell en
2Re 7,20	Senyor Déu. 20 Donchs, Senyor, què	porà anadir David encara que parla a tu?
2Re 12,27	yo veg, la ciutat de lles ayguas sa	porà pendra. 28 Donchs, senyor, ara tost
1Re 17,33	'l. 33 Saül dix a David: -Tu no	poràs contrestar en aquest falisteu ne't
1Re 17,33	contrestar en aquest falisteu ne't	poràs combatra contra ell, car tu ést
2Re 2,22	fer que t'aucia. E si asò fas, no	poré alçar la cara davan Joab, frare teu.
2Re 13,13	fer tan gran folia, 13 car jo no	poré sofarir aquesta onta atan gran, e tu
2Re 21,3	lavors David als gabonites: -Què	poré jo fer a vosaltres ne quin remey vos
2Re 21,3	fer a vosaltres ne quin remey vos	poré jo donar per so que banaescats la
1Re 17,39	[*], ell comansà asajar si ell	poria anar armat, e no hu havia acostumat
1Re 29,4	combatrem. Donchs, en quina manera	poria ell fer pau [*], si no ab los
2Re 12,23	què dejunaria ne ploraria? Yo no'l	poria fer tornar d'allà on és. Jo iré d'
2Re 19,28	yo, senyor, no he clams justs ne	poria més cridar. 29 Dix-li lo rey: -No
2Re 19,35	dalitar en manjar ne en beura, ne	poria oyr les veus dels cantors [*]; per
2Re 5,8	l'aygua coria, e aquells qui los	porían [*] los sechs e los contrets que
1Re 30,15	la ciutat Sicalech. 15 Dix David:	- Pories -me amanar a aquesta companya? E
1Re 2,22	en les fembres qui vatlan a la	porta del tabernacle. 23 Per què ell dix:
1Re 4,18	caech en terra de la cella, prop la	porta , e trancà's son cap, e fo mort. Lo
1Re 17,17	17 E Isahí díx a David [*]: -Vés,	porta a tos frares I masura de torons e
2Re 3,27	Joab tirà'l a una part enmig de la	porta per so que lli parlàs a engan e a
2Re 4,5	E la portera, qui stava en la	porta , purgava forment e era's adormida.
2Re 10,8	e posàran la sua host davant la	porta , e Sirius de Soboà e Roob e Istob e
2Re 11,9	9 Emperò Ories dormí davant la	porta del rey ab los altras sarvicials del
2Re 11,23	nós [*] e ancalsam-los tro a la	porta en la ciutat. 24 Tramatéran sagetas
2Re 13,17	seus serfs e féu-li [*] tancar la	porta darera. 18 [*] E lavors Tamar
2Re 19,8	lavà da terra on gaÿa e sech en la	porta . E tot lo poble oý dir que'll rey
2Re 19,8	oý dir que'll rey seÿa davant la	porta e anàvan-lo veura. Emperò Israell
2Re 23,15	qui és en Batlem, de prop la	porta , fort ho grairia. 16 E lavors anàran
1Re 30,18	los amalichites havían aportades e	portà -sa-n'ho tot. E manà-se'n ses
1Re 30,19	sues qu'ells havían aportades e	portà -se-n'ho tot que se n'havían
2Re 8,11	l'aram. 11 E aquesta vaxella sa'n	portà lo rey David e santificà-la a

2Re 23,10	salut, e lo poble fugit tornà e	portà -sa'n la roba d'aquells qui éran
1Re 5,8	de Get respenguéran: -Fasam-la	portar entorn nostra regió. Donchs ells la
1Re 17,40	[*] 40 pres un bastó que solia	portar [*] e V pedras [*] de un torent e
2Re 1,18	Judà que ansanyàsan a sos fills a	portar armas e traer arch e balesta, axí
1Re 10,3	per praguar nostre Senyor. E la un	portarà III cabrits; e l'altre, III
1Re 5,8	nostra regió. Donchs ells la se'n	portàran . 9 E com ells la sa'n portàvan,
1Re 10,27	haguéran ell en meynspreu e no li	portàran null do. E ell faÿa samblant que
2Re 2,32	qui éran ab Abner CCCLX. 32 E	portàran Azael e sotaràran-lo en la
2Re 4,12	Habron. Emperò lo cap de Isbòsech	portàran en Habron e soterràran-lo en lo
1Re 9,7	-Vet que nós irem. Mas qual cosa	portarem nós a l'homa per presentalla?
1Re 2,28	e que cremàs a mi ensens e que	portàs [*] ephot, e yo doné a la casa de
2Re 4,10	era Saül, qui's cuydava que'm	portàs bon misatge, maté-lo en Sicalech
2Re 6,2	ell dels hòmens de Judà, per ço que	portàsan la archa de Déu sobra la qual és
1Re 6,7	vadells e que null temps no hàjan	portat jou, e ajustats aquelles a lla
1Re 17,22	lexà en les tendes so qu'él havia	portat [*] e corech là on davia éser la
1Re 6,21	davallada l'archa [*]. Venits e	portats -la-us en la vostra ciutat. 1Re
1Re 2,19	li feÿa una patita gonella, la qual	portava en los dies qui éran stablits com
1Re 14,3	qui fo fill de Elí, prevera, [*]	portava una vestadura qui ha nom ephot. E
2Re 6,15	ffot. 15 E David e tot Israell	portava la archa del testament de nostre
2Re 13,18	Tamar esquinçà la vestadura que	portava de verge [*] 19 e mès-sa pols
2Re 20,8	d'él matex e desobra era sint. E	portava un coltell qui li penjava per lo
2Re 20,10	ne havia vist lo coltell que Joab	portava . [*] e son frare Abisay ancalsàran
2Re 21,16	de Gesbí Denab pasava CCC onses. E	portava una spasa qui era feta poch de
1Re 5,9	'n portàran. 9 E com ells la sa'n	portàvan , la mà de nostre Senyor era feta
2Re 5,21	gaquíran aquí les ýdoles que	portàvan . E David e aquells qui éran ab
2Re 6,13	de vadell. 13 E, com aquells qui	portaven la archa haguéran anat III pasos,
2Re 4,5	seu lit en la hora del migdia. E la	portera , qui stava en la porta, purgava
1Re 1,9	seÿa sobra sa sgleya devant las	portes de la casa de nostre Senyor Déu. 10
1Re 3,15	Samuel dormí tro al matí e obrí les	portes del tabernacla de nostra Senyor.
1Re 17,52	venguts en la vall e dentrò en les	portes d'Ecaron. E molts dels falisteus
1Re 21,13	orat, e pintava en les posts de les	portes de lla casa, e salivava tan fort,
2Re 5,6	-No antraràs así, si no te'n	portes los orbs e contrets Quaix qui diu
2Re 3,33	axí com mòran los hòmens veses e	poruchs . 34 Les tuas mans no són liguades
2Re 2,24	Abner, qui fogia, lo sol sa	pos e lo dia defugí. E vanguéran en un
1Re 7,12	12 E Samuel pres una pedra e	posà aquella entra Masfat e Sen, qui són
1Re 17,38	vastí David de sas vastadures e	posà -li un elm sobra son cap e vastí-
1Re 17,54	e aportà aquell en Jerusalem e	posà les sues armes en lo seu tabernacla.
1Re 19,13	E Michol pres una imatge de fust e	posà aquella en lo lit de Davit, †entrò†
1Re 21,12	n'ha morts M, e David, XM"? 12 E	posà David [*] en son cor e hach gran
1Re 28,8	fitònich [*]. [*] 8 E lavors Saül	posà les sues vestadures e vestí-sa'n
1Re 28,25	-lo, e pres pa e aygua [*] 25 e	posà -lo davant [*] los seus servacials.
1Re 29,1	dels falisteus en Afech. E Israel	posà les tendes sobra la font qui era en
2Re 6,12	de Abedadon, en tragué la arqua e	posà -la en la sua ciutat ab gran goig. E
2Re 8,6	dels hòmens de Síria XXIIM. 6 David	posà dafansió e ajudament en Síria [*]. E
2Re 8,13	XXIIIM en Gabalem, tornà-sa'n e	posà gran nom a si matex. 14 e posà en
2Re 8,14	'n e posà gran nom a si matex. 14 e	posà en Idumea guardas e gents qui la
2Re 11,16	16 E axí Joab asetjà la ciutat,	posà Ories en aquell loch on sabia que
2Re 12,30	-hi pedres fort preciosas, e David	posà -les sobra lo cap. E trach de la
2Re 13,9	coch-les, 9 e parà-li taulla e	posà -li davant les farines. E no'n
2Re 13,19	19 e mès-sa pols sobra son cap e	posà 's las mans al cap e anà-sa'n

2Re 20,9	Amassà: –Déu ta saul, frare meu. E	posà -li la mà en la barba quax qui'l
2Re 22,12	sobra les ales del vent. 12 E	posà las tenebres amagament seu entorn de
1Re 18,5	e faÿa saviament sos fets.	Posà 'l Saül sobra tots sos combatadors, e
2Re 1,2	sas vastadures e havia's	posada pols en lo cap. E aytantost com fou
2Re 7,2	de cedra, e l'archa de Déu sia	posada enmig de les pells? 3 Dix Natan al
2Re 23,13	e les tendes dels falisteus éran	posades en la vall dels gigans, 14 e David
1Re 6,15	la quall éran los vaxells d'aur, e	posàran -la sobra la gran pedra. Los
1Re 6,18	Albech lo gran, sobre lo qual ells	posàran l'archa de nostre Senyor, la qual
1Re 28,4	-sa los falisteus e vanguéran e	posàran les lurs tendes en Suiram. Emperò
1Re 31,10	a Saül e tota la sua companya. 10 E	posàran les armes de Saül en lo temple de
2Re 2,12	de Isbòsech, fill de Saül, e	posàran lurs tendes en Gabeon. 13 E lavors
2Re 6,3	que seu lo xarobín sobra ella. 3 E	posàran l'archa de nostre Senyor sobra un
2Re 10,8	8 E axíran los fills de Amon e	posàran la sua host davant la porta, e
1Re 28,2	teu servicial. Dix Achís [*]: –Yo	posaré , tostemp que jo viva, que tu sies
1Re 28,22	Oges la veu de la tua servicial, e	posaré davant tu un bocí de pa per so que,
1Re 21,6	nostra Senyor Déu, per so que n'hi	posàsan de fresch e de calent. 7 En aquell
2Re 6,10	ciutat de David, mas volch que lla	posàsan en la casa de Obededom [*]. 11 E
2Re 19,28	a la mort. Tu, senyor, emperò has	posat mi, servicial teu, als convits e als
2Re 20,5	més del terme que David li havia	posat . 6 E dix David a Abisay: –Donchs,
1Re 13,6	d'Iraell vaéran si mateys éser	posats en loch stret, ells haguéran por,
2Re 8,18	éran praveres e en major dignitat	posats que tots los altres. 9, Tit Capítol
2Re 11,15	aquestes paraules en la letra:	« Posats Uries en la primera part de la
2Re 13,11	mès-les en la cambra. 11 E com li	posava lo manjar danant, Amon pres Tamar e
2Re 19,19	ne les iniquitats mies ne les	poses en ton cor que yo he fetes del dia
2Re 3,35	ans del vespra, que llo sol sia	post e se'n sia entrat. 36 E lo poble oÿ
1Re 10,5	un coll de nostre Senyor, on ha una	posta d'host dels falisteus, e com tu
1Re 21,13	que fos orat, e pintava en les	posts de les portes de lla casa, e
1Re 2,25	home pecca contra un altra, Déu ho	pot perdonar; mes, si hom pecca contra
1Re 17,9	's combata ab mi [*]. 9 E si ell me	pot vençre, nós serem vostres serfs, e si
2Re 6,19	hom fa de la millor farina que hom	pot haver, que hom frig ab oli, e anà-sa
1Re 3,1	e la paraula de nostra Senyor era	preciosa en aquell temps, no era visió
2Re 12,30	d'aur e havia-hi pedres fort	preciosas , e David posà-les sobra lo
1Re 20,6	demana mi, diràs axí: “David ma	pragà que'll lexàs anar cuytosament en la
2Re 13,25	a Absalon: –Fill meu, no'm vulles	pragar que anem tots, car gran afany ta
1Re 2,25	mes, si hom pecca contra Déu, qual	pragarà per aquell? Éls no oÿran la veu de
1Re 20,28	28 Respòs Jonatàs [*]: –Fort ma	praguà que'l jaquis anar en la sua ciutat
1Re 10,3	tu, los quals muntaran en Betel per	praguar nostre Senyor. E la un portarà III
2Re 7,27	ha trobat lo seu cor per so que	praguàs a tu per aquesta oració. 28
1Re 1,17	tu la demanda de la qual tu l'has	praguat . 18 E aquella li dix: –Yo volria
1Re 1,26	la fembra que stiguí así davant e	pragué a nostra Senyor 27 per aquest
1Re 6,7	fets ara una novella careta e	pranets II vaques que hàjan vadells e que
1Re 5,1	5, Tit Capítol V 1 E los filisteus	pranguéran la archa de Déu e aportàran
1Re 5,3	l'archa de nostra Senyor, on ells	pranguéran Dagon e tornàran-lo en son
1Re 8,3	trastornàran après cobeia, car ells	pranguéran dons e giràran lo jutgament
1Re 14,32	tornàran-sa'n a pendra presa, e	pranguéran ovelles [*] e vadells e
1Re 31,13	-Galaad e cramàran Basan. 13 E	pranguéran los ossos de aquells e
2Re 2,16	e XII de lla part de David. 16 E	pranguéran -sa per lo cap de II en II e
2Re 5,21	E David e aquells qui éran ab ell	pranguéran -les e aportàran-les-se
2Re 3,14	muller Michol, la qual yo esposí e	pranguí ab C prapucis dels falisteus. 15 E
2Re 7,8	al meu servicial David: “[*] Yo	pranguí a tu de les pestures les quals tu

1Re 1,25	e Ellí, lo pravera, lo qual no's	prania guarda de Anna ne no la conoxia. 26
1Re 2,14	que la losa lavava, lo pravera ho	prania a sos obs. Enaxí ho faían ells a
1Re 16,23	Senyor turmentava Saül, David	prania sa viula e viulava davant ell e
1Re 27,9	null hom viu ne nanguna fembra. E	prania ovelles e bous e àsens e camels e
2Re 4,6	amaguadament antràran en la casa e	pranian les espigues, e Racap e son frare
2Re 3,14	la qual yo esposí e pranguí ab C	prapucis dels falisteus. 15 E Isabòdech
1Re 31,12	forts hòmens e anàran tota la nit e	praséran lo cors de Saül e los cors de sos
1Re 1,12	paraules davant nostra Senyor, Elí,	pravera , la comensà a raguardar en la
1Re 1,25	e ofaríran l'infant e Ellí, lo	pravera , lo qual no's prania guarda de
1Re 2,11	de nostra Senyor, davant Elí, lo	pravera . 12 Mas los fills da Elí éran
1Re 2,14	e tot so que la losa lavava, lo	pravera ho prania a sos obs. Enaxí ho
1Re 2,15	del sacrifici, vania lo serf del	pravera e deya en aquell qui sacrificava:
1Re 2,15	mi de la carn, que cogua a obs del	pravera , car yo no pandré de tu carn
1Re 2,28	los trips d'Israell a mos obs en	pravera , perquè muntàs al meu altar e que
1Re 2,36	ma reebats a una part, axí com un	pravera deu haver, per ço que yo manuch
1Re 14,19	falisteus, [*] e lavors [*] Saül al	pravera : –Tira ta mà a tu. 20 Donch Saül
1Re 14,36	laxàran un d'èls viu. [*] Dix lo	pravera : –Anem demanar consell a nostre
1Re 21,4	que't trobs ma vulles donar. 4 Al	pravera respòs: –No he pa de poble que
1Re 21,5	ménjan-na. 5 Raspòs David al	pravera : –E què és, si parlam de fembres?
2Re 24,22	en lo poble. 22 E dix Aurena,	pravera [*]: –[*] lo senyor meu rey e don
1Re 1,3	de Elí, Ophní e Fineès, e éran	praveras de nostro Senyor. 4 Donchs lo dia
1Re 6,2	asò apallàran los falisteus los	praveras e los davins e los diguéran: –Què
2Re 19,11	rey David tramès Sadoch e Abitar,	praveras , e dix-los: –[*] Per què vanits
1Re 2,35	35 E yo susitaré a mi un	praveres faell, lo qual farà sagons mon cor
1Re 2,13	nostro Senyor 13 ni l'ofici dels	praveres , ans faían molt de mal en lo
1Re 5,5	tronch [*]. E per aquesta rahó los	praveres de Dagon [*] no calsigàran en
2Re 8,18	seu cap. E los fills de David éran	praveres e en major dignitat posats que
2Re 13,12	fer, null hom no hu gosa fer [*].	Prec -ta que no vulles fer tan gran
1Re 1,23	que ll'infant sia delatat. E yo	prech nostre Senyor qu'ell complexa la
1Re 2,36	en la tua casa, sí covandrà que hom	prech per él, e qu'ell que ofira un diner
1Re 2,36	de pa e qu'él que digua: “Yo us	prech que vós ma reebats a una part, axí
1Re 3,17	Senyor ha a tu parlada. Yo't	prech que tu no m'ho salles per nanguna
1Re 15,25	he obaýt la lur veu. 25 Mes yo't	prech [*] que yo ahor lo meu Senyor. 26 E
1Re 19,2	para, ta vol auciuira. Per què jo't	prech que tu't guarts al matí e que t'
1Re 20,14	stat ab mon para. 14 E si yo viuré,	prech -ta que faces les misericòrdies de
1Re 20,15	Senyor ab mi. E si yo moré, 15	prech -ta que no tolgues la misericòrdia
1Re 21,3	que són vangut [*]. 3 Así, donchs,	prech -ta que'm dons ara alguna cosa o V
2Re 13,26	[*] –Senyor, pus tu no vols vanir,	prech -ta que vingua lo meu frare Amon.
2Re 19,19	lo [*] 19 e dix-li: –Senyor rei,	prech -ta que no't mémbran les injúries
2Re 19,37	guardó que'm vols donar. 37 Mas	prech -ta, senyor, que me'n jaquesques
2Re 24,10	he paccat fort en aquest fet. Mas	prech -ta, Senyor, que tu muts la
1Re 9,18	Saül se acostà a Samuel [*] e dix:	– Prech -ta que'm mostres la casa del
2Re 13,6	lo vench vasitar, dix Amon al rei:	– Prech -ta, senyor meu, que vingua [*]
2Re 13,24	jo fas tonra les mies ovelles.	Prech -ta, senyor, que tu que hy vengues
2Re 23,17	-la a nostra Senyor Déu 17 e dix:	– Prech nostre Senyor que'm perdó, car jo
2Re 13,5	e com ton para ta vendrà a vesitar,	pregua -lo que Tamar vengua a tu per ço
1Re 12,19	e tot lo poble dix a Samuel:	– Pregua per los teus serfs a lo Senyor,
1Re 14,41	li contradix. 40 [*] 41 E Saül	preguà e dix a nostre Senyor: –Senyor, Déu
1Re 12,23	fasa tan gran paccat, que jo ses de	preguar per vós. Yo anseniaré a vós dreta
1Re 1,27	Senyor 27 per aquest infant. Jo'l	pregué , e ell ha donat a mi la damanda que

1Re 2,16	lo grex sagons la costuma e puy	pren-ta'n a ta volentat.» E ell deya:
1Re 9,3	e Cis dix a Saül: –Mon fill,	pren un dels serfs [*] e vé-te'n a
2Re 20,6	de Bocrí que no ha fet Absalon.	Pren , donchs, dels servacials del senyor
2Re 1,10	nafras que havia per tot lo cors. E	preguï la sua corona que tania al seu cap
1Re 4,19	per XL anys. 19 E sa nora [*] era	prenys , e lo terma de infantar era prop.
2Re 11,5	asò que les dones han ans que sien	prenys , e la dona fou aytantost prenys, e
2Re 11,5	prenys, e la dona fou aytantost	prenys , e tramès a David dient que prenys
2Re 11,5	prenys, e tramès a David dient que	prenys era. 6 E tantost David tramès
1Re 10,25	e escriví aquella en un libra e	preposà-la en un loch de Saül devant
1Re 1,24	amenà ab si matexa [*] en Siló e	pres III vadells e III almunts da farina e
1Re 7,9	falisteus. 8 [*] [*] 9 Ladonchs	pres Samuel un anyel qui mamava e ofarí
1Re 7,12	que era desota Betear. 12 E Samuel	pres una pedra e posà aquella entra Masfat
1Re 9,22	a mi aquesta paraula? 22 Samuel	pres Saül e son serf e manà'ls là on
1Re 10,1	Senyor. 1Re 10, Tit 1 E Samuel	pres un satril de oli e buydà-lo sobra
1Re 11,7	paraules, ell fou irat molt, 7 e	pres II bous e tranquà'ls per pesas e
1Re 12,3	si yo he acusat a tort, ne si yo he	pres do [*], ne si he opromut algú e
1Re 12,4	ne no has oprimut nangú, ne has	pres do [*]. 5 Ell dix a ells: –Nostre
1Re 15,8	qui és [*] la regiò de Agipta, 8 e	pres Agag, rey de Amalech, tot viu, e
1Re 15,27	que se'n tornàs. Mas Saül lo	pres per lo pany de son mantell enaxí que
1Re 16,13	que yo he alet. 13 Donchs Samuel	pres lo corn de l'oli e untà'n aquel en
1Re 16,20	guarda tas ovelles. 20 Donchs Isayí	pres un asa careguat de pa e una canada
1Re 17,40	no hu havia acostumat [*]. [*] 40	pres un bastó que solia portar [*] e V
1Re 17,40	sportella que havia ab si [*], e	pres sa fona en sa mà e anà contra lo
1Re 17,49	49 e mès sa mà en la sportella e	pres una pedra e mès-la en la fona e
1Re 17,51	corech e stech sobra lo falisteu e	pres sa spasa [*] e tolch-li lo cap. Com
1Re 17,54	les tendes dels falisteus. 54 David	pres lo cap del falisteu e aportà aquell
1Re 17,57	havia ja mort lo falisteu, Abner lo	pres e manà-lo davant Saül. E David
1Re 18,27	e aucís dels falisteus CC hòmens e	pres les sircusions e aportà-les al rey
1Re 19,13	e ell [*] fusch [*]. 13 E Michol	pres una imatge de fust e posà aquella en
1Re 20,33	què morà? Què ha fet? 33 E Saül	pres la lança e volch-lo farir. Lavors
1Re 20,38	–Cur-hi, vé tost e no t'aturs! E	pres l'infant de Jonatàs les sagetes e
1Re 28,24	casa, e cuytadament aucís-lo, e	pres pa e aygua [*] 25 e posà-lo davant
1Re 30,18	los camels e fugíran. 18 E lavors	pres David totes aquelles coses que los
1Re 31,4	haüda en la batalla. E axí Saül	pres lo seu coltell e aucís-sa ell
2Re 2,8	de la cavallaria del rey Saül,	pres Isbòsech, fill de Saül, e manà'l per
2Re 4,4	Gatzaral. E com la nodrisa l'hach	pres e fugí cuytosament, caech-li en
2Re 5,7	la ciutat nostra.” 7 Emperò David	pres la torra e la altesa de Sion; aquesta
2Re 5,13	pus que fou vangut de Hebron,	pres concopines e mullers de Israell, e
2Re 8,1	los falisteus e humilià-los, e	pres David fre de traüt de la mà dels
2Re 8,4	de Eufraten. 4 E, com David hach	pres da lla part d'aquells MDCC a cavall
2Re 8,7	totes coses qu'ell faça. 7 E David	pres les armas d'aur que aportàvan los
2Re 10,4	que la endaròquan. 4 E lavors Amon	pres los misatgers de David e rach-los
2Re 11,27	David féu-la anar a son palau e	pres-la per muller, e le dona infantà un
2Re 12,30	com la hach combatuda, [*] 30 [*]	pres la corona del cap del rey, e aquella
2Re 13,8	8 [*] Amon jahia en lo lit, e Tamar	pres farina e masclà-la ab aygua e féu-
2Re 13,10	e aquí donar-m'has a manjar. E	pres Tamar les farines e mès-les en la
2Re 13,11	li posava lo manjar danant, Amon	pres Tamar e dix-li: –Jermana mia, vina
2Re 20,3	vangut en la sua casa en Jerusalem,	pres X concopines qu'ell havia jaquides
2Re 21,8	entra Jonatàs [*] e David. 8 E axí	pres lo rey los fills de Saül, los qualls
2Re 21,12	fet, concopina de Saül. 12 E David	pres los ossos de Saül e de Jonatàs, fill

2Re 24,22	que's vulla ne le plàcia. E Aurena	pres bous e vaques e càreus e jous de bous
1Re 11,5	e comensà plorar. 5 E Saül vania	prés sos bous del camp e dix: –Què ha lo
1Re 4,11	a peu. 11 E l'archa de Déu fou	presa , e los II fills de Elí fóran morts
1Re 4,17	són morts [*], e l'archa de Déu és	presa . 18 E, com aquell hach nomenada l'
1Re 4,19	ela santí que ll'arca de Déu era	presa e son sogra e marit mort, de dolor
1Re 4,21	d'Israell, car la archa de Déu és	presa .» E dix per son sogre e per son
1Re 4,22	per ço car la arqua de Déu és	presa . 1Re 5, Tit Capítol V 1 E los
1Re 14,32	32 E tornàran-sa'n a pendra	presa , e pranguéran ovelles [*] e vadells
1Re 15,12	Senyor de lles promeyes de la	presa que ell havia amanada de Amalech.
1Re 15,19	Senyor Déu, ans t'ést tornat a	presa e has mal fet devant nostre Senyor?
1Re 15,21	son poble. 21 Mas lo poble apresà	presa de bous e de ovelles, e són promeyes
1Re 30,8	dupla tu'ls pendràs e amanaràs la	presa qu'ells han tolta. 9 Lavà's David
1Re 30,16	feita per goig que havían de la	presa que havían feta e de la roba que
1Re 30,20	davant si matex. Diguéran: –Aquesta	presa és de David. 21 E vench David a
1Re 30,26	en Sicalech e tramès dons de la	presa als vells de Judà e aquells qui éran
2Re 3,22	e los sarvicials vanguéran ab gran	presa que haguéran tolta a ladras e
2Re 8,13	[*]. 12 [*] 13 E com David hach	presa Síria e hach morts XIIM hòmens en la
2Re 12,9	Uries, e la muller d'aquell has	presa per muller? [*] 10 E per so diu
2Re 12,28	no digua hom que yo l'haja	presa ne jo no haja lo nom. 29 E David
2Re 12,30	E trasch de la ciutat fort gran	presa . 31 E amenà-sa'n lo poble e ligà
1Re 3,16	li respòs e li dix: –Jo són así	present . 17 [*] –Digues qual és la paraula
1Re 12,2	dia de vuy. Veus que yo són así	present de retra comta. 3 Diguats-ma
1Re 12,6	pares de la terra de Agipta, ell és	present así. 7 Donchs, vós stats ara
1Re 12,13	13 Donchs, ara lo vostre rey és	present , lo quall vós havets alet e
2Re 20,4	tots los hòmens de Judà e tu sies	present ací ab ells. 5 E anà Massè per
1Re 9,7	cosa portarem nós a l'homa per	presentalla ? [*] 8 Altra volta dix lo serf
2Re 24,24	vols, ans t'ho compraré per just	preu e ofaré a nostre Senyor Déu oferssò
1Re 1,9	com li plach, ella sa levà, e Allí,	prevera , seÿa sobra sa sgleya devant las
1Re 14,3	fill de Fineàs, qui fo fill de Elí,	prevera , [*] portava una vestadura qui ha
1Re 21,1	'n David en Nobe, on era Achimàlech	prevera e maravalà's fort com fo vangut
1Re 21,6	en los vaxells. 6 Axí donà-li lo	prevera del pa santificat, car no hy havia
1Re 21,9	ma faÿa fort cuytar. 9 Dix-li lo	prevera : –Vet así lo coltell de Goliach
1Re 30,7	nostro Senyor [*] 7 e dix a Ebitar	prevera [*]: –Fes ensà vers mi effoth. E
1Re 2,13	son sacrifici, lo serf del	prevere vania com hom coïa la carn e havia
2Re 20,26	26 Iram, emperò, era propi	prevere de David. 21, Tit Capítol XVIII 1
1Re 28,6	no li dix res ni li respòs ni per	preveres ne per sompnis ne per profetes. 7
2Re 8,17	e Abimàlech, fill de Abitar, éran	preveres , e Saraÿas era consaller, 18
2Re 20,25	consaller, e Sadoch e Abitar eren	preveres . 26 Iram, emperò, era propi
1Re 1, Tit	Primer de Reys. 1, Tit Capítol	primer 1 Un hom fo de la ciutat de
1Re 8,2	jutges sobre Israell. 2 E son fill	primer anjenrat havia nom Joell, e lo
1Re Expl	VII dies. Expl Ací se acaba lo Libre	primer de Reys. 2Re Inc Comença lo Libre
2Re 1, Tit	Libre sagó de Reys. 1, Tit Capítol	primer 1 E fonch fet après que Saül fonch
2Re 3,2	engendrà fills en Hebron, e lo	primer anjenrat hach nom Amon e fou fill
2Re 19,43	que vosaltres ab lo rey, e yo són	primer anjenrat, e per açò més atany a mi
1Re Inc	de Samuel, lo qual nos apallam	Primer de Reys. 1, Tit Capítol primer 1 Un
1Re 14,14	son scuder, qui saguia ell. 14 E la	primera occisió que Jonatàs e son scuder
1Re 14,49	Melchisua. Ell havia II filles: la	primera que anjendrà havia nom Merob, e la
1Re 20,37	l'infant en lo loch on era la	primera sageta. Cridà Jonatàs e dix a l'
2Re 11,15	en la letra: «Posats Uries en la	primera part de la batalla e desemparats-
2Re 21,9	hom comensa les mesas, ço és, en la	primera , con hom comensa los ordis. 10 E

1Re 2,5	complits de força. 5 Aquells qui	primerament éran sadolats éran aloguats
1Re 2,16	deya a ell: «Lexa cramar	primerament lo grex sagon la costuma e
1Re 4,3	a les tendas. Lavors diguéran los	primers nats de Israell: –Per què nostre
1Re 8,4	falsament. 4 Donchs, tots los	primers nats del poble se ajustàran e
2Re 23,19	III hòmens, no vench entrò als III	primers . 20 E Banÿas, fill de Joadà, qui
2Re 1, 21	ne haja entra vosaltres camps de	primícies , car aquí és reportat e
2Re 2,21	a la dreta o a la sinestra part e	prin un dels jóvens e aporta-te'n la
2Re 12,28	part del poble e asetja la ciutat e	prin-la , per so com yo la hauré
1Re 10,1	ha tu untat sobra la sua haretat en	príncep , e tu deliuraràs lo poble de la mà
1Re 10,1	nostra Senyor ha tu untat per éser	príncep : 2 com saràs partit de mi, tu
1Re 13,14	Senyor ha manat a ell que sia	príncep sobra son poble, per so com tu no
1Re 14,50	Abnor, fill de Ner, hach nom lo	príncep de lla sua cavallaria, cosí de
1Re 15,17	–Donchs, ¿no fuist tu fet cap e	príncep sobre tots los trips de Israell
1Re 17,55	lo falisteu, ell dix a Abner,	príncep de sa cavallaria: –O Abner, de
2Re 2,8	ella. 8 Emperò Abner, fill de Ner,	príncep de la cavallaria del rey Saül,
2Re 3,38	vosaltres no conexets que fort gran	príncep [*] és vuy caüt en Israel? 39 Jo,
2Re 10,16	de la cavalaria de Addàser, fo lur	príncep e lur major. 17 E com David sabé
2Re 10,18	cavallers e aucís Sobech, qui era	príncep de la cavalaria. 19 E com tots los
2Re 23,8	David saent en la cadira, molt savi	príncep enfre III, equest és axí tenra com
2Re 23,18	frare de Joab, fill de Servià, era	príncep de III, e aquell és aquell qui
2Re 23,19	19 pus noble entre III. E fo	príncep de aquells III hòmens, no vench
2Re 24,2	e de Judà. 2 E dix lo rey a Joab,	príncep de lla cavalaria: –Vé-te'n per
1Re 5,8	Degon, nostre déu. 8 D'on tots los	prínceps dels falisteus se ajustàran e
1Re 5,11	don mortaldat? 11 Lavors [*] los	prínceps dels falisteus [*] diguéran:
1Re 6,16	Senyor en aquell dia. 16 E V dels	prínceps dels falisteus qui vaéran açò
1Re 7,7	en Masfat. 7 E com oýran açò los	prínceps dels falisteus, vanguéran sobra
1Re 18,30	de David en tots sos dies. 30 E los	prínceps dels falisteus exíran contra los
1Re 29,3	companya ab Achís. 3 E diguéran los	prínceps dels falisteus a Achís:què
1Re 29,3	aquests jueus. E dix Achís als	prínceps dels falisteus: –Encara no coneys
1Re 29,4	entrò aquest dia de vuy. 4 E los	prínceps dels falisteus fóran irats e
1Re 29,4	poria ell fer pau [*], si no ab los	prínceps nostros? 5 No és aquest David
1Re 29,6	[*] devant mi [*]. Mas no plau als	prínceps ne als majorals que vengues ab
1Re 29,7	'n, donchs, [*] e no agreujaràs los	prínceps ne los majorals dels falisteus. 8
1Re 29,9	àngel de nostra Senyor Déu. Mas los	prínceps dels falisteus nos han dit que no
2Re 4,2	fo fort torbat. 2 E II hòmens	prínceps dels ladres éran ab lo fill de
2Re 10,3	dells fills d'Amon, 3 digéran los	prínceps dels fills de Amon a Amon, lur
2Re 19,6	que no has ànsia ne cura dels teus	prínceps [*]. E en varitat jo crech que a
2Re 23,13	E ja dabans n'éran pujats qui éran	prínceps entrò a XXX, e vanguéran en temps
2Re 24,4	sobra aquella de Joab. E Joab e los	prínceps dels cavallés partíran-sa del
1Re 10,13	profetas? 12 [*] 13 E ell sazà de	profatitzar e vench en la muntanya. 14 E
1Re 19,20	la companya dels profetes qui	profatitzàvan e Samuel qui stava entre
1Re 3,20	conech que Samuel era leyal	profeta a nostra Senyor. 21 E nostro
1Re 9,9	vaent.» Aquell qui vuy és apallat	« profeta » entra nós era apallat sa enrera
2Re 7,2	de sos anamichs, 2 e dix a Natan	profeta : –E no veus que yo habit en la
2Re 7,4	la paraula de Déu vench a Natan	profeta e dix-li: 5 –Vé-te'n al meu
2Re 12,1	XII 1 Nostra Senyor tramès Natan	profeta a David, e dix Natan a David:
2Re 12,25	-lo fort, 25 e liurà-lo a Natan	profeta , e apellà lo seu nom “Amabla a
2Re 24,11	matí, e dix nostre Senyor Déu a Gad	profeta : 12 –Vé-te'n a David e di-li
2Re 24,18	casa del meu para. 18 E vench Gad	profeta a David aquell dia e dix-li:
1Re 10,6	de nostre Senyor davalará [*], e tu	profetaràs ab ells ensemps e tu seràs

1Re 10,10	al damunt dit coll, e [*] los	profetas axíran a carera ell [*],
1Re 10,11	Cis? Donchs, no és Saül entra los	profetas? 12 [*] 13 E ell sazà de
1Re 10,5	un saltiri e un tempen [*], e ells	profeteran. 6 E l'asparit de nostre
1Re 10,5	tu anconteràs una companya de lles	profetes [*], e hauran davant ells un
1Re 10,11	conagut, vaéran qu'ell era ab los	profetes [*], diguéran los uns als altrás:
1Re 19,20	Com ells vaéran la companya dels	profetes qui profatitzàvan e Samuel qui
1Re 19,24	«Donchs, no és Saül entre los	profetes?» 20, Tit Capítol XX 1 David fugí
1Re 28,6	per preveres ne per sompnis ne per	profetes. 7 Dix Saül als seus servacials:
1Re 19,23	de nostre Senyor, e anà defora e	profetitzà fins que vench en Aioch, en
1Re 19,24	ell sa despullà sas vestedures e	profetitzà ab los altres davant Samuel, e
1Re 10,10	a carera ell [*], comansàran a	profetitzar, e ell ab ells. 11 E, com
1Re 18,10	Saül, enaxí qu'ell comensava	profetitzar en mig loch de lla casa. E
1Re 19,20	entrà en ells, e comansàran a	profetitzar. 21 E com aquesta cosa fou
1Re 19,21	los quals atrasí comensàran a	profetitzar ab los altres. [*] Ladonchs fo
2Re 24,14	hic ha tramès. 14 E dix David a Gad	proffeta: –Gran treball m'és de cada
1Re 12,21	us declinets a vanes coses, que no	profitaran a vós ne us deliuraran de
2Re 3,1	anava e més de temps pasava, David	profitava e era molt pus fort. La casa de
1Re 15,28	Israell e aquel ha liurat a un ton	proïisma qui és millor que tu, 29 car ell
1Re 28,17	't lo regne e donar-l'ha a ton	proïisma David, 18 car no has obaït a la
2Re 12,11	tues mullers e dar-les-he a ton	proïisma davant tu matex, e dormiran ab
1Re 30,26	de Judà e aquells qui éran sos	proïismas e sos parents. Dix-los David:
1Re 20,35	anà al camp, axí com ho havia	promès a David, e vench ab un infant [*].
1Re 15,12	holocaust a nostre Senyor de lles	promeyes de la presa que ell havia amanada
1Re 15,21	presa de bous e de ovelles, e són	promeyes de aqueles coses que són stades
2Re 23,1	«Dix l'hom al qual és feta la	promisió de l'untat Déu de Jacob, noble
1Re 4,1	en batalla e ficà ses tendes	prop la pedra de la Ajuda, e los felisteus
1Re 4,18	Elí caech en terra de la cella,	prop la porta, e trancà's son cap, e fo
1Re 4,19	prenys, e lo terma de infantar era	prop. E, com ela santí que ll'arca de Déu
1Re 5,2	temple de Dagon e asiguéran aquella	prop de Dagon, lur déu. 3 E com los hòmens
1Re 6,8	e matets-ho en una patita caxa de	prop l'archa e laxats-la anar. 9 E
1Re 7,12	Masfat e Sen, qui són II lochs	prop a prop, e apellà lo nom d'aquell
1Re 7,12	e Sen, qui són II lochs prop a	prop, e apellà lo nom d'aquell loch pedra
1Re 10,2	de mi, tu atobaràs II hòmens	prop lo vas de Ratzell, en les encontrades
1Re 13,5	en Macinàs, devers orient, de	prop Batavent. 6 E com los fills d'Iraell
1Re 19,3	e que t'amachs, 3 e jo staré de	prop mon para [*] e yo parlaré de tu a ell
1Re 20,5	e yo siuré axí com és costuma	prop lo rey a la taulla. Donchs, lexa'm
1Re 20,19	on ta pusques ameguar [*] e siuràs	prop una pedra que ha nom Ezell. 20 E yo
1Re 20,20	20 E yo trauré III sagetas de	prop la pedra, quax qui traue a sanyal, 21
1Re 20,25	en la sua cadira, qui era de	prop la paret, lavà's Jonatàs, e saech
2Re 2,13	de David axíran-los a carera de	prop un algup da aygua qui és en Gabeon e,
2Re 6,7	Déu farí aytantost, e fo mort de	prop la arqua. 8 David fon fort trist e
2Re 12,3	él, e aytots dies dormia en son lit	prop ell, car aytant la amava com si fos
2Re 13,23	sues ovelles en Balasar, qui era	prop Afraïm, e convidà tots los fills del
2Re 19,37	la mia ciutat e que sia sotarrat de	prop lo sapulcra da mon para [*]. E
2Re 20,8	de Brocrí. 8 E com éls fóran de	prop una pedra gran qui és en Gabaon,
2Re 20,11	haguéran vist açò e haguéran astat	prop de Amasà, qui era mort, diguéran:
2Re 23,15	lla sisterna qui és en Batlem, de	prop la porta, fort ho grairia. 16 E
2Re 24,16	àngel de nostre Senyor Déu era da	prop la era d'Auvena, qui era hom
2Re 20,26	eren preveres. 26 Iram, emperò, era	propi prevere de David. 21, Tit Capítol
1Re 21,6	hy havia pa, sinó tan solament de	proposisió, que havían lavat davant nostra

1Re 16,1	a Ysayí de Batlem, per ço com yo he	provaÿt un de sos fills qui sia rey sobra
1Re 19,24	dia e aquella nit. E de açò exí un	proverbi : «Donchs, no és Saül entre los
2Re 20,18	–Açò que yo diré és fort bell	proverbi e bella paraulla: “Aquells qui
1Re 6,5	d’aur, sagon lo nombra de lles	províncies dells falisteus, e farets V
1Re 6,18	de lles ciutats dels falisteus de V	províncies , de la ciutat murada entrò a la
2Re 19,35	o dolç o amargós, o yo vuymés no’m	puch dalitar en manjar ne en beura, ne
2Re 13,34	vaé una gran companya vanir per un	pug que no havia camí. 35 Dix Jonadab al
1Re 21,4	respòs: –No he pa de poble que	puga donar. No he sinó pa sant tan
1Re 11,3	a nós VII dies d’espai, que nós	pugam trametra misatges per tota la terra
2Re 5,19	Senyor Déu e dix: –Senyor, si yo	puig als falisteus, liurar-los-has en
2Re 19,34	són los anys de la mia vida, que yo	puig ab lo rey en Jerusalem? 35 LXXX anys
1Re 7,17	en los demunt dits lochs, 17 e	puigs ells sa’n retornàran en Rathama,
2Re 22,8	e tramolà, los fonaments dels	puigs sa són sacudits e manats e truncats,
2Re 5,19	mies mans? Dix nostre Senyor: –Vés,	puja , e jo dar-los-he en les tuas
2Re 2,1	de Judà? E dix-li nostre Senyor:	– Puja . Dix David: –En qual loch pujaré? E
2Re 24,18	a David aquell dia e dix-li:	– Puja e stablex altar a nostre Senyor en
1Re 27,8	dels falisteus IIII mesos. 8 E	pujà David e los seus hòmens [*] a Getzurí
1Re 30,21	David e aquells qui éran ab ell, e	pujà David e al pobla saludà-lo
2Re 5,17	Oyí David que los falisteus vanían,	pujà -sa’n en un loch en lo qual era
2Re 22,9	Déu és anfalonits contra ells. 9 E	pujà foch de les sues narills, e vorarà
2Re 22,11	calsiguà sobra los seus peus. 11 E	pujà sobra cherobín e volà e alenegà sobra
2Re 24,19	en la era de Aurena gebuseu. 19 E	pujà David sagon lo manament de nostre
2Re 2,2	-li nostre Senyor: –En Hebron. 2	Pujà , donchs, David e II mullers sues,
2Re 2,25	molla de si mateys sus alt en un	pujalet patit. 26 E cridà Abner a Joab e
1Re 29,11	a la terra dels falisteus. E [*]	pujàran en Gezraell. 30, Tit Capítol
1Re 30,17	nangú sinó CCCC hòmens jóvens qui	pujàran en los camels e fugíran. 18 E
2Re 2,3	de Naball da Carmell, 3 e axí també	pujàran ab David tots los hòmens qui
2Re 5,17	havían untat en rey en Israell, e	pujàran -hi tots per so que cercàsan
2Re 13,29	asò fou fet, tots los fills del rey	pujàran en los muls e fugíran. 30 [*] E
2Re 2,1	Senyor Déu e dix: –Donchs, Senyor,	pujaré en una de lles ciutats de Judà? E
2Re 2,1	–Puja. Dix David: –En qual loch	pujaré ? E dix-li nostre Senyor: –En
2Re 5,23	nostre Senyor e dix: –Senyor Déu,	pujaré contra los falisteus [*]? E respòs
2Re 23,10	com los hòmens de Israell fóran	pujats en aquell loch, stech e aucís tants
2Re 23,13	en Israell. 13 E ja dabans n’éran	pujats qui éran prínceps entrò a XXX, e
1Re 28,13	la fembra a Saül: –Déu he vist qui	pujava de la terra. 14 E dix-li Saül:
2Re 4,5	la portera, qui stava en la porta,	purgava forment e era’s adormida. 6 E
1Re 20,26	fos avangut que no fos danejat ne	purificat . 27 Com vench en lo sagon dia
1Re 21,4	Si los infants són [*] nèdeus e	purs [*], majorment de fembres, ménjan-
1Re 5,6	d’Azot [*] e farí Zoot en les	purs sacretes parts de les natges, e les
1Re 5,12	éran stats morts éran farits en la	purs sacreta part de lurs natges de mal de
1Re 9,2	millor hom que ell, e ell era	purs alt que tot lo poble d’Israell de les
1Re 9,21	–No són yo fill de Benjamín, del	purs baix trip del poble d’Israell, e lo
1Re 9,21	d’Israell, e lo meu linatja és lo	purs darer de totes les companyes dell trip
1Re 10,23	e stech en mig loch del poble. E fo	purs alt que tots de les spatlles amunt. 24
1Re 11,3	3 Lavors diguéran a ells los	purs vells hòmens de la ciutat de Jabès:
1Re 16,16	ell viula [*] e que tu ho sofiras	purs laugerament. 17 Dix Saül a sos serfs:
1Re 16,23	Saül, axí que ell ho sofaria	purs laugerament, e levors sa pertia d’él
1Re 17,12	Ysayí, qui havia VIII fills e era lo	purs vell hom que fos en lo temps de Saül.
1Re 17,51	Com los falisteus vaéran que’l	purs fort d’éls era mort, ells fusquéran,
1Re 18,30	de lur axida David fehia sos fets	purs saviament que [*] los serfs de Saül. E

1Re 21,7	nom Odech, de Idumea, e era lo	pus podarós de tots los pastors de Saül. 8
1Re 31,12	a Saül, 12 lavàran-sa tots los	pus forts hòmens e anàran tota la nit e
2Re 1,23	la mort no's són dapartits. E éran	pus leugers que àguila e pus forts que
2Re 1,23	E éran pus leugers que àguila e	pus forts que lahons! 24 Filles de
2Re 3,1	pasava, David profitava e era molt	pus fort. La casa de Saül, emperò, com més
2Re 3,1	emperò, com més anava, aminvava e	pus flaqua era e tot dia se destrovia. 2 E
2Re 5,13	poble d'Israell. 13 E axí David,	pus que fou vangut de Hebron, pres
2Re 6,6	de tots sturments [*]. 6 E,	pus que fóran en la era de Nacó, Ozà estès
2Re 11,16	hauria major batalla e là on hauria	pus forts hòmens. 17 [*] 18 E vench lo
2Re 13,22	volch res dir a Amon [*]. 22 E anch	pus Absalon no volch parllar a Amon, [*]
2Re 13,26	ta faríam. [*] 26 [*] –Senyor,	pus tu no vols vanir, prech-ta que
2Re 22,18	aquells qui m'han aiirat, car éran	pus forts que mi. 19 E ell acupà mi en lo
2Re 23,19	los quals aucís, e fou nomanat 19	pus noble entre III. E fo príncep de
1Re 28,16	per veura què faré. 16 Dix Samuel:	– Pus nostro Senyor s'és pertit de tu, què
1Re 27,5	les ciutats de la regió per so que	puscha star aquí. E per què lo servacial
1Re 20,19	ta n'iràs tost en lo loch on ta	pusques ameguar [*] e siuràs prop una
1Re 28,22	com hauràs manjat, sies forts e que	pusques fer ton camí. 23 E Saül no ho volc
1Re 1,15	he bagut vuy vi ne nanguna cosa qui	puxa anbriaguar, mas la mia ànima és molt
1Re 2,16	lo grex sagons la costuma e	puys pren-ta'n a ta volentat.» E ell
1Re 6,6	cor axí com féu als agepcis [*] e	puys destroví-los [*]. 7 »Donchs, fets
1Re 9,13	car ell banayrà lo sacrafici, e	puys menjaran aquels qui saran apallats.
1Re 9,25	menjà ab Samuel aquell dia, 25 e	puys devalàran de la muntanya en la
1Re 17,53	haguéran ancalsats los falisteus, e	puys asvaïren e entràran en les tendes
2Re 5,23	[*]? E respòs nostra Senyor: –No hy	puys ne'ls isquas a carera, mas vés-los
2Re 12,3	ovella patita que havia comprada e	puys havia-la nodrida [*], e ella e sos
2Re 20,13	se aturava a guardar aquí [*]. 13 E	puys tot lo poble saguí a Joab e
2Re 24,3	ara n'has per so que sia doblat e	puys tot aquest ta doble en C dobles. Mas
1Re 1,6	forment e la destranya en tant	qu' ella faÿa ratret que nostre Senyor li
1Re 1,7	ella cascun any com lo dia vania	qu' ells anàvan a la casa da nostre Senyor
1Re 1,21	Déu somplemnial sacrifici e lo vot	qu' ell havia fet. 22 E Anna no hy anà
1Re 1,23	delatat. E yo prech nostre Senyor	qu' ell complescha la tua paraula. Donchs
1Re 2,15	que vania en Siló. 15 Nalex anans	qu' ells cramàsan lo grex del sacrifici,
1Re 2,36	sí covandrà que hom prech per él, e	qu' ell que ofira un diner de argent e un
1Re 2,36	diner de argent e un tortel de pa e	qu' él que digua: “Yo us prech que vós ma
1Re 3,2	sos vulls éran ja tanabrosos, enaxí	qu' ell no podia vaer 3 la lum de Déu
1Re 3,3	no podia vaer 3 la lum de Déu anans	qu' ell fos apagat. E Samuel dormia en lo
1Re 6,9	contra Besames, nós sabrem	qu' ell ha fet contra nós aquest gran mal.
1Re 6,9	no sa'n va per aquella, nós sabrem	qu' ella no ha fet a nós nangun mal [*].
1Re 7,1	Aletzar, fill de Aminadab, per ço	qu' ell guardàs l'arque de nostre Senyor.
1Re 7,11	de Israell als falisteus, enaxí	qu' ells los ancalsàran tro en un loch que
1Re 7,14	fóran ratudas als fills d'Israell	qu' ells havien toltes [*]. Donques ell
1Re 8,7	la veu del poble e totes les coses	qu' ells dían a tu. Car ells no han pas en
1Re 8,15	e les rendes de lurs vinyes, per so	qu' ell do delma a sos faells misatgers
1Re 9,6	de Déu e és noble hom, e tot so	qu' ell diu sdevé meyns de tot dupta.
1Re 9,8	Donem-la a l'hom de Déu per so	qu' ell anseny a nós so que nós anam
1Re 9,12	e diguéran: –Así és. Veus	qu' ell és devant vós. Cuytat-vos, car
1Re 9,13	fiesta [*]. 13 E anats [*] anans	qu' ell munt en la muntayna per manjar-
1Re 9,13	-ne. Lo poble no manjarà entrò	qu' ell sia vangut, car ell banayrà lo
1Re 9,27	–Digues al servacial que pas e	qu' ell vaja danant nós un poch. E tu
1Re 10,11	dabans l'havían conagut, vaéran	qu' ell era ab los profetes [*], diguéran

1Re 10,22	o no. Nostro Senyor respòs: –Veus	qu'él és amagat en sa casa. 23 Donchs
1Re 12,22	lo seu gran nom, car ell ha jurat	qu'ell faria de vós son poble. 23 Déu ma
1Re 12,24	havets vistes les grans meravelles	qu'ell ha fetas en vós. 25 E si vós
1Re 14,45	gran paccat! Nostre Senyor sàpia	qu'ell no haurà vuy nangun mal, car ell
1Re 14,45	Donchs lo poble deliurà Jonatàs	qu'ell no morís. 46 Saül se'n tornà e
1Re 14,52	Saül acompanyava a si tots aquels	qu'él vaïa éser hòmens forts e covinents
1Re 15,3	ara e auciu Amalec e guasta tot ço	qu'él ha. Tu no perdons a ell de res, ne
1Re 15,7	persaguí Amalech de Evilà entrò	qu'él fo vangut a Sur, qui és [*] la
1Re 16,1	car yo haja ell gitat a enrera,	qu'él no regna sobre lo poble d'Israell?
1Re 16,11	car no'ns aciurem a manjar entrò	qu'él sia vengut ací. 12 Donchs Isayí
1Re 17,22	Donchs David lexà en les tendes so	qu'él havia portat [*] e corech là on
1Re 17,26	en Israell. 26 E David dix [*]	qu'ell auciuria lo no circumcís qui
1Re 18,10	maligna sparit envahí Saül, enaxí	qu'ell comensava profetitzar en mig loch
1Re 18,27	anà-sa'n a Acaron ab los hòmens	qu'éran desots ell e aucís dels falisteus
1Re 19,6	[*] e jurà e dix: –Sàpias sertament	qu'ell no serà mort. 7 Jonatàs apallà
1Re 20,1	–Què he jo fet [*] a ton para,	qu'él me vol auciura? 2 E ell li respòs:
1Re 20,2	no farà nanguna cosa gran ne pocha	qu'ell no m'ho digua. [*] 3 E altra
1Re 30,8	tu'ls pendràs e amanaràs la presa	qu'ells han tolta. 9 Lavà's David e DC
1Re 30,19	19 [*] e totes les coses sues	qu'ells havían aportades e portà-se-
2Re 1,10	me havia dit, car yo sabia e vaÿa	qu'ell no podia viura ne podia scapar a
2Re 3,10	ab David, axí com ell volia 10	qu'él regna sobra la casa de Saül sens
2Re 5,8	que aÿraven la ànima de David,	qu'ell lo faria senyor de la sua
2Re 8,6	guardava David en totes coses	qu'ell faÿa. 7 E David pres les armas d'
2Re 11,2	dormit après migdia e, dementra	qu'ell anava per la sala del palau, vaé
2Re 11,8	[*] tantost lo rey li tramès de açò	qu'ell manjava. 9 Emperò Ories dormí
2Re 19,15	per so que axís a carera al rey e	qu'allí pasàs Jordà. 16 E cuytà's
2Re 20,3	en Jerusalem, pres X concopines	qu'ell havia jaquides per guardar la
2Re 20,8	per lo flanch, qui era fet en guisa	qu'ell lo podia traura tost [*]. 9 E dix
2Re 22,38	los-he e no me'n tornaré dentrò	qu'ells haja consumats. 39 Yo'ls
1Re 2,36	untat tostemps. 36 E sdevendrà's	qua qualquaqual romandrà en la tua casa,
2Re 5,6	no te'n portes los orbs e contrets	Quaix qui diu que: “Nós no havem obs ajuda
1Re Inc	Inc Comença lo Libre de Samuel, lo	qual nos apallam Primer de Reys. 1, Tit
1Re 1,1	qui és en lo munt de Afrayim, lo	qual hach nom Alcanà, fill de Iaraboam,
1Re 1,17	Israell don a tu la demanda de la	qual tu l'has praguat. 18 E aquella li
1Re 1,25	l'infant e Ellí, lo pravera, lo	qual no's prania guarda de Anna ne no la
1Re 2,19	mara li feÿa una patita gonella, la	qual portava en los dies qui éran stablits
1Re 2,20	fembra per aquest infant, lo	qual tu has donat a nostre Senyor. Donchs
1Re 2,22	son fills faïan en tot Israell e en	qual manera gayán en les fembres qui
1Re 2,25	mes, si hom pecca contra Déu,	qual pragarà per aquell? Éls no oýran la
1Re 2,35	susitaré a mi un pravere faell, lo	qual farà sasons mon cor e sasons ma
1Re 3,4	4 E nostra Senyor apallà Samuel, lo	qual respòs: –Vet que són así. 5 On él
1Re 3,8	encara la terça veguada Samuel, lo	qual sa levà e anà a Elí 9 e dix a ell:
1Re 3,16	dix-li: –O, Samuel, mon fill! Lo	qual li respòs e li dix: –Jo són así
1Re 3,17	–Jo són así present. 17 [*] –Dignes	qual és la paraula que nostra Senyor ha a
1Re 4,13	sa cella, guardava la carera per la	qual aquel vania, e lo seu cor era molt
1Re 4,16	16 [*] [*] Dix en aquell: [*] –En	qual manera és açò esdavangut [*]? 17
1Re 6,2	Déu d'Iraell? Ensenyats-nos en	qual manera tornarem ella en son loch. Los
1Re 6,18	e dentrò Albech lo gran, sobre lo	qual ells posàran l'archa de nostre
1Re 6,18	l'archa de nostre Senyor, la	qual era entrò aquell dia dintra lo camp
1Re 8,18	nostre Senyor contra vostre rey, lo	qual vós havets alet, e nostro Senyor no

1Re 9,6	e que sia angoxós per nós. 6 Lo	qual dix a ell: –Vet que en aquesta ciutat
1Re 9,7	a son serf: –Vet que nós irem. Mas	qual cosa portarem nós a l'homa per
1Re 10,8	spararàs [*], e que yo mostra a tu	qual cosa faças. 9 Donchs, com Saül hach
1Re 12,3	nostra Senyor Déu [*] lo rey lo	qual ha untat sobra vós, si yo he tolt bou
1Re 14,17	al poble [*]: –Guardats e anquarits	qual de nós hi és anat. E [*] trobàran que
1Re 14,33	33 E fou anunciat a Saül [*]. Lo	qual los dix: –Vós havets trespasada la
1Re 14,38	los angles del pobla e sapiats per	qual s'és asdavangut aquest paccat. 39
1Re 14,41	d'Israell, dóna a mi demostrança	qual cosa és açò per què tu no has respòs
1Re 15,2	ha fetas al poble d'Israell, en	qual manera l'ancontrà en la carera, com
1Re 15,20	e són anat en la carera per la	qual m'ha ell tramès e he amenat Gag, lo
1Re 15,32	Ladonchs Gag fou a ell amanat, lo	qual era molt gras, e tramolà, e dix: «Axí
1Re 16,2	sobra mon poble. 2 Samuel dix: –En	qual manera yo iré? Car Saül ho oyrà e
1Re 16,3	al sacrifici, e jo mostraré a tu	qual cosa tu faces, e tu untaràs aquel que
1Re 16,9	[*]. 9 E Ysay li manà Saman, del	qual ell dix: –Encara nostre Senyor no ha
1Re 17,4	que havia nom Goliad, de Geth, lo	qual havia VI colzes d'alt e I palm. 5 E
1Re 17,12	David era fill de efrateu, [*] del	qual nós havem parlat davant, lo qual
1Re 17,12	qual nós havem parlat davant, lo	qual havia nom Ysay, qui havia VIII fills
1Re 17,55	de sa cavallaria: –O Abner, de	qual linatge és aquest jovancell? E aquell
1Re 17,58	58 E Saül dix a ell: –O donzell, de	qual linatja ést tu? E David respòs: –Jo
1Re 18,8	XM e a mi no, sinó M! Donchs,	qual cosa dafal a ell sinó sol lo regna! 9
1Re 19,9	lo maligna sparit entrà en Saül, lo	qual saÿa en sa casa. E Saül tania una
1Re 19,22	en Sohot, e aquí ell demanà: –En	qual loch són Samuel e David? E fon-li
1Re 28,9	quantes cosas ha fetas Saül e en	qual guisa ha gitats los ancantadors de la
1Re 29,5	nostros? 5 No és aquest David dell	qual [*] deÿan: “Saül n'ha morts M, e
1Re 30,13	aygua. 13 E dix-li David: –De	qual loch ést tu? E ell respòs e dix: –Jo
2Re 2,1	Senyor: –Puja. Dix David: –En	qual loch pujaré? E dix-li nostre
2Re 3,14	–Rit-ma la mia muller Michol, la	qual yo esposí e pranguí ab C prapucis
2Re 5,17	pujà-sa'n en un loch en lo	qual era sagur, es podia bé e gint
2Re 6,2	portàsan la archa de Déu sobra la	qual és apellat lo nom de nostra Senyor,
2Re 7,7	no parlé a la un dels trips al	qual mané que donàs a manjar al poble meu
2Re 21,12	lavats de la plaça de Betzan, en la	qual los havían panjats los falisteus com
2Re 21,19	en Gob contra los falisteus, en la	qual batalla aucís Adandonà, fill de Salt,
2Re 21,20	La IIII batalla fou en Gech, en la	qual batalla fou un hom que havia VI dits
2Re 23,1	David, fill de Ysay: «Dix l'hom al	qual és feta la promisió de l'untat Déu
1Re 4,8	alegres [*] lasos nós. Què farem?	Qual guardarà a nós de la mà de aquests
1Re 6,4	no's pertex de vós. 4 Diguéran:	– Qual cosa és la que nós li davem retra
1Re 6,20	diguéran los hòmens de Betzames:	– Qual porà star devant nostro Senyor Déu
1Re 10,11	[*], diguéran los uns als altrs:	– Qual cosa és asdavanguda al fill de Cis?
1Re 11,12	ensemps. 12 Lo poble dix a Samuel:	– Qual és aquell que diu que Saül no
1Re 28,14	de la terra. 14 E dix-li Saül:	– Qual és la sua forma? Dix la fembra:
2Re 7,18	[*] danant nostre Senyor e dix:	– Qual és, nostre Senyor Déu, la mia casa e
1Re 2,18	infant, e havia vastadura de li, la	quall hom apella ephot. 19 E sa mara li
1Re 6,15	[*] e la patita capsia [*], en la	quall éran los vaxells d'aur, e posàran-
1Re 12,13	ara lo vostre rey és present, lo	quall vós havets alet e damanat. Veus que
2Re 8,8	aram de aquestes ciutats [*] del	quall aram féu Salamó vaxella de aram en
2Re 21,19	[*], Goliach geteu, la asta del	quall era axí com a lis de taxidor. (Per
2Re 21,8	pres lo rey los fills de Saül, los	qualls havia anjanrats da Rafà filla de
1Re 2,36	tostemps. 36 E sdevendrà's qua	qualquaqual romandrà en la tua casa, sí
1Re 2,23	vosaltras aquestes cosas, [*] les	quals tot lo poble se plany? 24 No ho
1Re 2,29	ab ton talló e los meus dons, los	quals yo mané que fósan oferts en lo meu

1Re 6,2	tornarem ella en son loch. Los	quals diguéran: –Si vós tramatets l'
1Re 6,17	del sacret de natura d'aur, les	quals los falisteus ratéran a nostra
1Re 10,3	III hòmens trobaran aquí tu, los	quals muntaran en Betel per praguear nostre
1Re 10,26	se n'anà ab ell, los cors dels	quals nostra Senyor havia toquats. 27 Mas
1Re 12,9	oblidàran lo Senyor, lur Déu, los	quals liurà en la mà [*] dels falisteus e
1Re 13,13	manaments del Senyor, ton Déu, los	quals ell ha manats a tu. Car, si tu no
1Re 14,47	E ell sobrà tots aquells contra los	quals ell sa girava. 48 E com ell hach
1Re 15,16	–Sofir-ma, e yo mostraré a tu	quals coses nostra Senyor ha parlades e
1Re 19,21	Saül, tramès-hi [*] servents, los	quals atrasí comensàran a profetitzar ab
1Re 20,31	31 Car en tots los dias en los	quals viurà lo fill de Ysay sobra la
1Re 27,11	decret seu en tots los dies en los	quals ell habità en la terra dels
1Re 30,31	éran en los altrás lochs, en los	quals David e los seus hòmens havían
1Re 31,2	Jonatàs e Minadab e Malchisue, los	quals éran fills de Saül. 3 [*] e
2Re 5,8	canals de les cubertures, per les	quals l'aygua coria, e aquells qui los
2Re 7,8	Yo pranguí a tu de les pestures les	quals tu saguias [*], per tal que foses
2Re 21,8	e V fills de Marob [*], los	quals havia anjendrats a Adiell, fill de
2Re 23,18	la lansa sua contra CCC hòmens, los	quals aucís, e fou nomanat 19 pus noble
2Re 19,34	aquí sagur. 34 Dix Basalý al rey:	– Quals són los anys de la mia vida, que yo
1Re 6,20	devant nostro Senyor Déu [*], e	quant sa partirà ell de nós? 21 Donchs
1Re 16,1	Senyor dix a Samuel: –Dentrò a	quant ploreràs, ne per què, tu, Saül, car
1Re 20,4	de temps. 4 Dix Jonatàs [*]: –Tot	quant tu digues a mi, tot ho faré
1Re 31,8	d'Israell havían jaquides. 8 E	quant vench altra dia après aquells da lla
2Re 6,20	a carera a David e dix-li: –O,	quant ést stat gloriós vuy lo rey d'
2Re 7,3	3 Dix Natan al rey: –Vés e fes tot	quant tu penses en ton cor, car nostre
2Re 8,3	Adadàser fill de Roob, rey de Sobà,	quant hi anà per so que senyorejàs sobra
2Re 12,21	'ns per què dejunaves e ploravas	quant l'infant era viu, e ara, que és
2Re 19,7	nos ne anam, pijor ta sarà que tot	quant mal ne quant treball nangun temps
2Re 19,7	pijor ta sarà que tot quant mal ne	quant treball nangun temps has haüt de la
2Re 6,9	Senyor Déu, e aquell dia ell dix:	« Quant entrarà la archa de Déu en la mia
1Re 28,9	Dix la fembra [*]: –Vet que tu sabs	quant es cosas ha fetas Saül e en qual
2Re 12,12	faré so que t'he dit davant tots	quant s són en Israell e lo sol.” 13 E dix
2Re 13,9	E dix Amon: –Ísqvan hich tots	quant s hich ha. E com tots fóran fora, 10
2Re 19,2	grans plans e an grans plors tots	quant s éran, per so com lo poble oyí dir
2Re 20,7	e de Theretí e de Feretí e tots	quant s hòmens forts havia en Jerusalem,
2Re 24,2	tot lo poble per so que sapiam	quant s són. 3 Dix Joab [*]: –Nostra Senyor
2Re 3,4	de Tolomay, rey de Asur; 4 e lo	quant hach nom Anonies, fill de Agich; e
1Re 9,8	lo serf a Saül: –Vet que yo he la	quant a part de un diner d'argent. Donem-
1Re 15,23	de davinar, e no voler obair és	quant ax paccat de colra falsos déus. Donchs,
1Re 20,20	III sagetas de prop la pedra,	quant ax qui trau a sanyal, 21 e tramatré a
2Re 13,20	en la casa de Absalon plorant e	quant ax com a viuda. 21 Emperò, com David
2Re 13,27	E Absalon féu tan gran convit, que	quant ax fill de rey no'l podia fer major. 28
2Re 19,14	casa. 12-13 [*] 14 E [*] Israell	quant ax tots fóran de un acort e d'una
2Re 20,9	meu. E posà-li la mà en la barba	quant ax qui'l vol basar. 10 E trasch lo
2Re 21,2	volch-los auciura e los aucís	quant ax qui ho fa per amor dels fills de
1Re 1,4	Senyor. 4 Donchs lo dia vench	quant Alcanà dech sacraficar, e donà a
1Re 1,5	havia tanquat son ventra enaxí	quant no podia haver infants. 6 E Fanennà la
1Re 1,6	en tant qu'ella faÿa ratret	quant nostre Senyor li havia tanchat son
1Re 1,8	cor. Donchs, no só yo a tu millor	quant X fills, si tu los havías? 9 Donchs,
1Re 1,13	oÿda de nangú. Donchs, Elí sa cuydà	quant ela fos anbriagua. 14 [*] –[*] Repose
1Re 1,14	14 [*] –[*] Repose't un poch entrò	quant tu sies desenbriaguada del vi que tu

1Re 1,14	que tu sies desenbriaguada del vi	que tu has bagut. 15 Anna li respòs e li
1Re 1,15	respòs e li dix: –Axí m’ajut Déu,	que no és pas axí com vós vos ho pensats,
1Re 1,18	18 E aquella li dix: –Yo volria	que la tua serventa trobàs gràcia davant
1Re 1,22	a son marit: –No hy iré pas entrò	que ll’infant sia deslatat, e que yo li
1Re 1,22	que ll’infant sia deslatat, e	que yo li men, aquell aparegua davant
1Re 1,23	son marit, dix a ella: –Tu fé so	que has vist que sia bo e roman tant tro
1Re 1,23	dix a ella: –Tu fé so que has vist	que sia bo e roman tant tro que ll’infant
1Re 1,23	vist que sia bo e roman tant tro	que ll’infant sia delatat. E yo prech
1Re 1,23	Anna romàs e aletà son infant entrò	que li tolch la let. 24 Mas, com ella hach
1Re 1,26	a ell: –Sényer, sapiats per sert	que yo són la fembra que stiguí así davant
1Re 1,26	per sert que yo són la fembra	que stiguí así davant e pragué a nostra
1Re 1,27	e ell ha donat a mi la damanda	que yo li damané e li requesí. 28 E per
1Re 2,5	per haver del pa, e aquells	que [*] són sadollats, dentrò que aquella
1Re 2,5	que [*] són sadollats, dentrò	que aquella qui era axorcha hach [*]
1Re 2,5	axorcha hach [*] infants, e aquella	que havia molts fills fo malalta. 6 Nostra
1Re 2,14	o caldera o olla [*], e tot so	que la losa lavava, lo pravera ho prania a
1Re 2,14	a tots aquells del pobla de Israell	que vania en Siló. 15 Nalex anans qu’ells
1Re 2,15	sacrificava: «Dóna a mi de la carn,	que cogua a obs del pravera, car yo no
1Re 2,16	carn cuyta, mas crua.» 16 E aquell	que sacreficava deya a ell: «Lexa cramar
1Re 2,22	era molt vell, e oí totes les coses	que son fills faían en tot Israell e en
1Re 2,24	plany? 24 No ho fasats, car la fama	que yo oig de vós no és pas bona: vós fets
1Re 2,28	perquè muntàs al meu altar e	que cremàs a mi ensens e que portàs [*]
1Re 2,28	altar e que cremàs a mi ensens e	que portàs [*] ephot, e yo doné a la casa
1Re 2,29	e los meus dons, los quals yo mané	que fósan oferts en lo meu temple? [*] E
1Re 2,29	[*] E tu has honrats més tos fills	que a mi. 30-34 [*]
1Re 2,36	en la tua casa, sí covandra	que hom prech per él, e qu’ell que ofira
1Re 2,36	que hom prech per él, e qu’ell	que ofira un diner de argent e un tortel
1Re 2,36	argent e un tortel de pa e qu’él	que digua: “Yo us prech que vós ma reebats
1Re 2,36	pa e qu’él que digua: “Yo us prech	que vós ma reebats a una part, axí com un
1Re 2,36	com un pravera deu haver, per ço	que yo manuch tan solament una bocada de
1Re 3,2	manifesta. 2 Asdavench-sa un dia	que Elí geya en son lit, e sos vulls éran
1Re 3,4	apallà Samuel, lo qual respòs: –Vet	que són así. 5 On él corech a Elí e li
1Re 3,6	què ell sa lavà e anà a Elí: –Vet	que yo són vangut perquè m’has apellat.
1Re 3,11	E nostre Senyor dix a Samuel: –Vet	que yo fas aytal stabliment en Israell,
1Re 3,11	yo fas aytal stabliment en Israell,	que cascú home oja ab II orelles [*]. 12
1Re 3,12	sositaré contra Elí totes les coses	que yo he parlades contra la sua casa. Yo
1Re 3,13	a complir. 13 E li he ja dit	que jutjaré la sua casa per lo seu paccat
1Re 3,13	paccat [*], per so com ell sabia	que sos fills éran malvats e ell no’ls
1Re 3,17	17 [*] –Digues qual és la paraula	que nostra Senyor ha a tu parlada. Yo’t
1Re 3,17	Senyor ha a tu parlada. Yo’t prech	que tu no m’ho salles per nanguna cosa.
1Re 3,18	dix a ell totes les paraules, enaxí	que no li’n salà nanguna. E Ellí respòs:
1Re 3,18	–Ell és nostra Senyor. Ell farà so	que lli plaurà. 19 Samuel cresquè, e
1Re 3,19	no’n caec nanguna en terra	que no s’asdavangués. 20 D’on tot lo
1Re 3,20	de Dan entrò a Barsabe, conech	que Samuel era leyal profeta a nostra
1Re 3,21	ravellat a Samuel [*], e la paraula	que Samuel dix sdevench en tot lo poble d’
1Re 4,1	1 E sdavench-sa en aquell temps	que los falisteus se ajustàran en batalla
1Re 4,3	e vingua en mig loch de nós, per ço	que saul a nós de la mà de nostres
1Re 4,4	de nostre Senyor de les companyes	que seya sobra xarobín. E los fils da Ellí
1Re 4,5	d’Israell cridà ab gran crit, axí	que tota la terra ne resonà. 6 E com los
1Re 4,6	hebreus? E levors éls conaguéran	que lla archa de la amistança de nostra

1Re 4,8	déu molt alt? Aquest és lo déu	que farí Agipta [*]. 9 O, falisteus,
1Re 4,9	-vos e siats axí com a barons,	que vós no serviscats als hebreus axí com
1Re 4,12	fóran morts [*]. 12 Asdavench-sa	que un hom de la host del trip de Benjamín
1Re 4,13	de nostra Senyor. E, mantinent	que aquell fou intrat, recomtà a tota la
1Re 4,13	intrat, recomtà a tota la ciutat so	que s'era esdavangut, e tota la ciutat
1Re 4,19	infantar era prop. E, com ela santí	que ll'arca de Déu era presa e son sogra
1Re 4,20	20 E [*] diguéran-li aquells	que li stàvan entorn: –No hajas pahor, car
1Re 5,3	per lo matí en l'altra dia, veus	que Dagon, lur déus, ja'ya enclín en terra,
1Re 5,4	dia [*] éls trobàran Dagon caüt	que ga'ya sa cara en terra, [*] e lo cap da
1Re 5,9	[*] del major entrò al manor, enaxí	que lurs anques éran podridas de mal de
1Re 5,11	Israell e torn en son loch, per so	que no aucia nós de mort [*]! 12 [*] Car
1Re 6,3	la trametats buyda, mes retets so	que lli davets per lo vostro paccat. E
1Re 6,4	vós. 4 Diguéran: –Qual cosa és la	que nós li davem retra [*]? E éls
1Re 6,7	novella careta e pranets II vaques	que hàjan vadells e que null temps no
1Re 6,7	II vaques que hàjan vadells e	que null temps no hàjan portat jou, e
1Re 6,8	en la careta e los vaxells d'aur	que vós li havets pagat [*] e matets-ho
1Re 6,12	sa'n per lo camí de Betsemes [*],	que anch no tornàran a lla part dreita ni a
1Re 6,19	poble. E lo poble plorà per so	que nostra Senyor havia farit lo migà
1Re 7,2	nostre Senyor. 2 D'aquell dia ensà	que lla archa del Senyor stech en
1Re 7,2	los dies fóran complits enaxí	que XX anys. E tot lo poble de Israell sa
1Re 7,5	tot lo poble d'Israell en Masfat,	que orem a nostre Senyor per vós. 6 Ells
1Re 7,10	Senyor oý ell. 10 Esdavench-sa	que , com Samuel ofaria lo sacrifici a
1Re 7,10	lo sacrifici a nostre Senyor,	que los falisteus comensàran batalla
1Re 7,11	ells los ancalsàran tro en un loch	que era desota Betear. 12 E Samuel pres
1Re 8,6	ells havían dit: «Dóna a nós rey	que nos jutga.» Samuel féu oració a nostra
1Re 8,7	no han pas en tu meynspreu, mes mi,	que yo regne sobra ells. 8 [*] E anaxí com
1Re 9,2	gran força. 2 Aquell havia un fill,	que havia nom Saül, alet e bo, enaxí que
1Re 9,2	havia nom Saül, alet e bo, enaxí	que no havia entre los fills d'Israell
1Re 9,2	los fills d'Israell millor hom	que ell, e ell era pus alt que tot lo
1Re 9,2	hom que ell, e ell era pus alt	que tot lo poble d'Israell de les
1Re 9,5	[*]: –Vina e tornem-nos-en,	que per aventura mon para no haja
1Re 9,5	no haja axoblidades les someres e	que sia angoxós per nós. 6 Lo qual dix a
1Re 9,6	per nós. 6 Lo qual dix a ell: –Vet	que en aquesta ciutat ha un home de Déu e
1Re 9,7	7 E Saül dix a son serf: –Vet	que nós irem. Mas qual cosa portarem nós a
1Re 9,8	volta dix lo serf a Saül: –Vet	que yo he la quarta part de un diner d'
1Re 9,8	Déu per so qu'ell anseny a nós so	que nós anam sercant. 9 Encara havia tal
1Re 9,9	Encara havia tal costuma en Israell	que , com volían damanar alguna cosa a Déu,
1Re 9,10	dix a son servent: –Molt és bo so	que has dit. [*] Ells anàran en la ciutat
1Re 9,15	Senyor havia ravellat a Samuel [*]	que Saül vangés en la sua vanguda e havia
1Re 9,17	dix a ell: –Aquest és l'home	que yo t'havia dit. Aquest senyorejarà
1Re 9,18	a Samuel [*] e dix: –Prech-ta	que 'm mostres la casa del vaent. 19 Dix
1Re 9,19	davant mi a la muntanya per so	que manuchs vuy ab mi [*]. 20 E no sies
1Re 9,23	dix al coch: –Aporta aquela part	que yo't comané [*]. 24 Donchs lo coch
1Re 9,27	dix a Saül: –Digues al servacial	que pas e qu'ell vaja danant nós un poch.
1Re 9,27	un poch. E tu ature't así, per tal	que yo mostra a tu la paraula de nostra
1Re 10,1	cap de Saül e basà ell e dix: –Vet	que nostra Senyor ha tu untat sobra la sua
1Re 10,1	serà lo senyal per què tu sabràs	que nostra Senyor ha tu untat per éser
1Re 10,7	vanguets a tu, tu sacrificha so	que tu atrobaràs en ta mà, car nostra
1Re 10,8	mi en Galgala, e yo davallaré a tu,	que tu ofiras ofertes e sacrificis
1Re 10,8	Per VII dies tu'm spararàs [*], e	que yo mostra a tu qual cosa faças. 9

1Re 10,9	hach girades ses spatlles [*], axí	que 's partia d'él, Déu mudà a ell altra
1Re 10,15	15 Dix-li l'oncle: –Mostra'm lo	que Samuel t'ha dit. 16 E Saül dix [*]:
1Re 10,16	dit. 16 E Saül dix [*]: –Ha'ns dit	que lles someres éran trobades. Mas no li
1Re 10,19	[*], e vós havets dit: “No volem	que axí sia, mes stablex rey sobra nós.”
1Re 10,23	en mig loch del poble. E fo pus alt	que tots de les spatlles amunt. 24 Samuel
1Re 10,24	a tot lo poble: –Vós havets aquell	que nostra Senyor ha elet. E no és en tot
1Re 10,24	elet. E no és en tot lo poble hom	que sia semblant a ell. Tot lo poble
1Re 10,27	null do. E ell faÿa samblant	que no oÿs nanguna cosa de lur
1Re 11,1	Capítol XI 1 E esdavench-sa	que Naàs, rey dels fills de Amon, comensà
1Re 11,1	Amon, comensà a garejar una ciutat	que ha nom Jabès de Galaad, e tots los
1Re 11,2	a ells: –Yo faré aytall pau a vós,	que trasqua l'ull dret a cascú, enaxí que
1Re 11,2	trasqua l'ull dret a cascú, enaxí	que vós siats onta a tot lo poble d'
1Re 11,3	–Dóna a nós VII dies d'espai,	que nós pugam trametra misatges per tota
1Re 11,7	qui deÿan: –Si n'hi ha algú	que no ísquan defora e no saguèscan Saül e
1Re 11,9	e recomtaran-ho als de Jabès,	que n'hagren goig. 10 Diguéran: –Nós
1Re 11,10	axirem demà a vós, e farets tot so	que us plaurà. 11 E l'andemà Saül partí
1Re 11,11	e aucís los fills de Amon, sí	que anch no sasà fins que'll dia comensà
1Re 11,11	de Amon, sí que anch no sasà fins	que 'll dia comensà scalfar. E tots los
1Re 11,11	los altras fóran escampats, axí	que no'n romenguéran II ensemps. 12 Lo
1Re 11,12	poble dix a Samuel: –Qual és aquell	que diu que Saül no regnarà sobra nós?
1Re 11,12	a Samuel: –Qual és aquell que diu	que Saül no regnarà sobra nós? Fets-los
1Re 12,1	a tot lo poble d'Israell: –Veus	que yo he oÿda la vostra veu segons totes
1Re 12,1	vostra veu segons totes les coses	que vós havets parlades a mi, e yo he
1Re 12,2	entrò en aquest dia de vuy. Veus	que yo són así present de retra comta. 3
1Re 12,5	e lo seu rey n'és vuy tastimoni,	que vós no havets atrobat que jo us haja
1Re 12,5	que vós no havets atrobat	que jo us haja res fet [*]. E ells
1Re 12,11	la mà de vostres anamichs [*] fins	que habitàs sagurament. 12 E com vaés que
1Re 12,12	habitàs sagurament. 12 E com vaés	que Naàs, rey dels fills d'Amon, era
1Re 12,13	vós havets alet e damanat. Veus	que nostre Senyor ha donat a vós rey. 14
1Re 12,16	ara stats e vajats aquesta cosa [*]	que nostre Senyor farà davant vós. 17
1Re 12,17	trons e pluges; lavors vós sabrets	que vós havets grans mals davant nostre
1Re 12,19	serfs a lo Senyor, ton Déu, per so	que nós no muyram, car havem ajustat mal a
1Re 12,21	21 e no us declinets a vanes coses,	que no profitaran a vós ne us deliuraran
1Re 12,23	de vós son poble. 23 Déu ma quart	que yo no fasa tan gran paccat, que jo ses
1Re 12,23	que yo no fasa tan gran paccat,	que jo ses de preguar per vós. Yo
1Re 13,1	Capítol XIII 1 Saül havia un fill	que havia un any com ell comensà a regnar,
1Re 13,7	encara en Galgala, e tot lo poble	que saguia ell era spaventat. 8 Asparà's
1Re 13,11	has tu fet? Saül dix: –Com yo viu	que 'll poble sa departia de mi [*], e tu
1Re 13,11	mi [*], e tu no eres vangut [*], e	que los falisteus s'éran ajustats en
1Re 13,14	cor e nostra Senyor ha manat a ell	que sia príncep sobra son poble, per so
1Re 13,19	los havían gitats fores, per so	que los habreus no faésan lança ne spasa.
1Re 14,1	XIII 1 E sdevench-se un dia	que Jonatàs, fill de Saül, dix a un
1Re 14,7	7 E l'ascuder dix a ell: –Fes so	que plàcia [*]. 8 Dix lavors Jonatàs: –Vet
1Re 14,8	[*]. 8 Dix lavors Jonatàs: –Vet	que nós anam sobra aquests barons [*]. 9
1Re 14,9	dían enaxí: “Sperats-nos entrò	que nós vinguam a vós”, nós nos aturarem
1Re 14,11	los víran. Diguéran: –Veus	que los habreus íxan de les coves on s'
1Re 14,14	saguia ell. 14 E la primera occisió	que Jonatàs e son scuder féran fo entorn
1Re 14,16	una gran multitut de falisteus	que fogían desà e delà. 17 Ladonchs Saül
1Re 14,17	de nós hi és anat. E [*] trobàran	que Jonatàs e son scuder [*]. 18 Donchs
1Re 14,24	poble, dix: –Maleÿt sia aquell homa	que menjarà pa dentrò al vespra, fins jo

1Re 14,34	vos per tot lo poble e diets a ells	que cascú aduga a mi son bou o son moltó,
1Re 14,36	da nit e destruam-los anans	que llo matí sia vangut. E no laxàran un
1Re 14,39	Senyor, Déu d'Israell, és viu, sap	que , si és esdevengut [*] per Jonatàs, ell
1Re 14,41	[*]. E Déu donà la damostrança	que so havia fet Jonatàs e Saül, e lo
1Re 14,44	Jonatàs: [*] [*] 44 [*] –[*] Cové	que tu muyras, sens dupta, de mort. 45 E
1Re 14,49	Ell havia II filles: la primera	que anjendrà havia nom Merob, e la manor,
1Re 15,1	Senyor ha mi tramès a tu per ço	que yo untàs tu en rey sobre lo seu poble
1Re 15,2	yo he comtades, totes les coses	que Amalech ha fetas al poble d'Israell,
1Re 15,6	partits-vos de Amalech, per so	que per ventura no us anclogua ab ell, car
1Re 15,9	Donchs ells daguastàran tot so	que era vill e de pobre valor. 10 Nostre
1Re 15,12	Saül al matí, a Samuel fou anunciat	que Saül era vangut en Carmel e aquí havia
1Re 15,12	un altar en senyal de sa victòria e	que despuys se n'era tornat en Galgala.
1Re 15,12	Senyor de lles promeyes de la presa	que ell havia amanada de Amalech. Com
1Re 15,14	veu és aquesta de folch del bastiar	que sona en les mies orelles [*]? 15 E
1Re 15,15	ovelles e al millor bastiar, per ço	que hom lo sacrificàs al Senyor, ton Déu,
1Re 15,18	de Amalec e combat contra tro	que los hajes tots morts.” 19 Donchs, per
1Re 15,21	e són promeyes de aqueles coses	que són stades mortes, e asò han fet per
1Re 15,22	la sua veu? Car obadiència és milor	que sacrifici, e obair val més que ofarir
1Re 15,22	que sacrifici, e obair val més	que ofarir grex de moltons. 23 Car
1Re 15,23	Déu nostre, ha tornat tu arera,	que tu no sies rey. 24 Saül dix a Samuel:
1Re 15,25	la lur veu. 25 Mes yo't prech [*]	que yo ahor lo meu Senyor. 26 E Samuel dix
1Re 15,27	tant, Samuel sa mès en la carera,	que se'n tornàs. Mas Saül lo pres per lo
1Re 15,27	per lo pany de son mantell enaxí	que lo hy esquinçà. 28 E Samuel dix a ell:
1Re 15,28	a un ton proïisma qui és millor	que tu, 29 car ell no perdonerà pas en
1Re 15,29	car ell no perdonerà pas en aquells	que ell vençrà ne no sarà enflaqueït per
1Re 15,29	per panitència, ne ell no és hom,	que faça panitència. 30 Saül dix: –Yo he
1Re 15,30	E torna-te'n ab mi, per ço	que yo ador lo Senyor, ton Déu. 31 Donchs
1Re 16,1	ton corn d'oli e vina per ço	que yo trameta tu a Ysayí de Batlem, per
1Re 16,3	cosa tu faces, e tu untaràs aquel	que yo t'amostraré. 4 Donchs Samuel féu
1Re 16,6	e dix: –E donchs, ést tu aquell	que nostro Senyor ha alet [*]? 7 E nostra
1Re 16,12	't e unta-lo, car aquest és aquel	que yo he alet. 13 Donchs Samuel pres lo
1Re 16,15	15 Los serfs diguéran a ell: –Vet	que lo maligna sparit ta turmenta. 16 Mana
1Re 16,16	turmenta. 16 Mana a tos serfs [*]	que sèrquan un home que sàpia sonar rauta
1Re 16,16	a tos serfs [*] que sèrquan un home	que sàpia sonar rauta davant tu, que, com
1Re 16,16	que sàpia sonar rauta davant tu,	que , com lo maligna sparit ta turmentarà,
1Re 16,16	lo maligna sparit ta turmentarà,	que ell viula [*] e que tu ho sofiras pus
1Re 16,16	ta turmentarà, que ell viula [*] e	que tu ho sofiras pus laugerament. 17 Dix
1Re 16,17	a sos serfs: –Sercats a mi un home	que son rauta o viula e manau-lo. 18
1Re 16,18	Respòs un de sos serfs e dix: –Vet	que yo he vist lo fill de Ysayí [*], que
1Re 16,18	yo he vist lo fill de Ysayí [*],	que sap ben viular, e és hom qui ha gran
1Re 16,22	Saül tramès a dir a Isayí: –Yo vull	que ton fill David estigua devant mi [*].
1Re 16,23	davant ell e confortava Saül, axí	que ell ho sofaria pus laugerament, e
1Re 17,4	un bort de la val dels falisteus,	que havia nom Goliad, de Geth, lo qual
1Re 17,12	VIII fills e era lo pus vell hom	que fos en lo temps de Saül. 13 E los III
1Re 17,20	a un guardià, [*] e vench al loch	que ha nom Magala, e la host qui era axida
1Re 17,23	ses tendes e dix aquelles paraules	que debans havia dites, e David les oyí.
1Re 17,25	a David: –Has tu vist aquest hom	que és axit per ontar lo poble d'Israell?
1Re 17,31	[*] 31 Donchs, les paraules	que David parlà fóran [*] danunsiasadas a
1Re 17,40	[*]. [*] 40 pres un bastó	que solia portar [*] e V pedras [*] de un
1Re 17,40	e mès aquellas en una sportella	que havia ab si [*], e pres sa fona en sa

1Re 17,43	lo falisteu a David: –Són yo cha,	que tu vengues contra mi ab bastó? E malai
1Re 17,45	Senyor de les companyes d’Israell,	que tu has vuy aontades. 46 E nostra
1Re 17,46	darà tu en les mies mans, axí	que t’auciuré e’t tolré lo cap e daré lo
1Re 17,46	e a les bèsties de la terra, per so	que tots aquells qui són en la terra
1Re 17,46	aquells qui són en la terra sàpian	que Déu és Senyor del poble d’Israell. 47
1Re 17,49	falisteu en lo front axí durament,	que lla pedra sa fichà en lo front d’él,
1Re 17,51	li lo cap. Com los falisteus vaéran	que ’l pus fort d’éls era mort, ells
1Re 17,52	sa lavàran [*] e saguíran-los tro	que fóran venguts en la vall e dentrò en
1Re 17,55	tabernacla. 55 E en aquell temps	que Saül vaé anar David combatre contra lo
1Re 17,55	aquell li dix: –Senyor, sàpias [*]	que jo no hu sé. 56 E al rey li dix:
1Re 17,57	57 Donchs com David sa’n tornà,	que havia ja mort lo falisteu, Abner lo
1Re 18,1	lo fill de Saül, amà ell tant, axí	que ll’amava tant com ell matex. 2 Saül
1Re 18,2	ell aquell dia e no li atorguà	que tornàs a casa de son para. 3 Adonchs
1Re 18,4	si matex. 4 E despulàs una gonela	que tania e donà-la a David, [*] e son
1Re 18,5	5 David anava a totes les coses	que Saül lo tramatia, e faÿa sàviament sos
1Re 18,11	e tramès-la a David cuydant-sa	que ’l pogués ancastar ab la paret. David
1Re 18,15	lo poble. 14 [*] 15 E Saül viu	que David era molt savi; ell lo comensà
1Re 18,17	per muller, e yo no daman a tu sinó	que sies forts hom, e fes les batalles de
1Re 18,18	dix [*]: –Quin hom són [...] Israell,	que yo sia gendre de rey? 19 Donchs
1Re 18,19	de rey? 19 Donchs esdavench-sa	que , com Marob, filla de Saül, dech éser
1Re 18,21	perquè li sia en escàndel e per so	que lla mà dels falisteus sia sobra ell.»
1Re 18,25	[*] Però él ho feÿa ab intanció	que liuràs David als falisteus. 26 E [*]
1Re 18,26	David als falisteus. 26 E [*] fe	que plagué que David fos fet gendre del
1Re 18,26	falisteus. 26 E [*] fe que plagué	que David fos fet gendre del rey. 27 Aprés
1Re 18,28	per muller. 28 E Saül vahé e antès	que nostre Senyor era ab David. E Michol,
1Re 18,30	David fehia sos fets pus sàviament	que [*] los serfs de Saül. E lo seu nom
1Re 19,1	parlà a Jonatàs [*] e a sos serfs	que auciesen David. [*] 2 E Jonatàs ho
1Re 19,2	ta vol auciura. Per què jo’t prech	que tu’t quarts al matí e que t’amachs,
1Re 19,2	’t prech que tu’t quarts al matí e	que t’amachs, 3 e jo staré de prop mon
1Re 19,3	a ell e jo faré a saber a tu tot ço	que yo vauré. 4 Donchs, Jonatàs parlà a
1Re 19,8	contra ells e vancé aquells, anaxí	que fugíran [*]. 9 E lo maligna sparit
1Re 19,10	sforçà de farir David ab la lansa e	que ll’anestàs ab la paret, mes David sa
1Re 19,11	da nits a la casa de David per ço	que ’ll gordasan e ll’alciésan al matí. E
1Re 19,19	19 E anunciat fo a Saül e dit: «Ver	que David és en Aioch, en Remacha.» 20
1Re 19,23	Aiot, en Ramacha. 23 [*] E fo fet	que sobra ell vench l’asparit de nostre
1Re 19,23	e anà defora e profetitzà fins	que vench en Aioch, en Ramacha. 24 E
1Re 20,3	dix David: –Ton para sap sertament	que yo he trobada gràcia devant tos ulls.
1Re 20,3	dirà: “No sàpia asò Jonatàs per ço	que per vantura no sia trist.” Mas jurà
1Re 20,3	Déu e viva la tua ànima, Jonatàs,	que yo e tu sarem dapertits per mort en
1Re 20,5	5 E dix David a Jonatàs: –Vet	que demà són calendes, e yo siuré axí com
1Re 20,5	taulla. Donchs, lexa’m anar per so	que m’amach en lo cam entrò al vespra del
1Re 20,6	mi, diràs axí: “David ma pragà	que ’ll lexàs anar cuytosament en la
1Re 20,7	E si ell sarà irat e felló, sàpies	que complida és la sua malícia. 8 Fé,
1Re 20,9	dix Jonatàs [*]: –[*] Jo faré açò:	que , si yo veg la melícia de mon para
1Re 20,14	para. 14 E si yo viuré, prech-ta	que faces les misericòrdies de nostre
1Re 20,15	ab mi. E si yo moré, 15 prech-ta	que no tolgues la misericòrdia tua de la
1Re 20,19	ameguar [*] e siuràs prop una pedra	que ha nom Ezell. 20 E yo trauré III
1Re 20,22	“Vet les sagetes aquí són més ensà	que tu, aporta-les-me”, vendràs a mi,
1Re 20,22	vet les sagetes qui són més anlà	que tu”, vé-te’n, car nostre Senyor t’
1Re 20,23	haurà deliurat. De les paraulles	que yo e tu havem dites, nostre Senyor sia

1Re 20,24	calendes e sech lo rey a la taula,	que menjàs. 25 E com lo rey sa fo asagut
1Re 20,26	en tot aquell dia, car pensave's	que per ventura li fos avangut que no fos
1Re 20,26	's que per ventura li fos avangut	que no fos danejat ne purificat. 27 Com
1Re 20,28	Respòs Jonatàs [*]: –Fort ma praguà	que 'l jaquis anar en la sua ciutat [*].
1Re 20,30	de bagasa! Donchs no conech yo ara	que tu ames lo fill de Isay en confusió
1Re 20,33	-lo farir. Lavors antès Jonatàs	que son para havia dada santència que
1Re 20,33	que son para havia dada santència	que auciés David. 34 E levà's de la
1Re 20,36	l'infant: –Vé, aporta les sagetes	que yo gitaré. E com l'infant fou coragut
1Re 20,37	–Vet la sageta qui és més anlà	que tu. 38 E cridà altra veguada a l'
1Re 20,42	–Vé-te'n en pau. Totes les coses	que havem jurades en lo nom de nostra
1Re 21,1	-li: –Per què ést vangut tot sol,	que no vangut null hom ab tu? 2 Dix David
1Re 21,2	Dix David [*]: –Lo rey m'ho manà,	que nangú no sabés per què él ma tramès,
1Re 21,2	ma tramès, ne null hom no sàpia [*]	que són vangut [*]. 3 Así, donchs, prech-
1Re 21,3	[*]. 3 Así, donchs, prech-ta	que 'm dons ara alguna cosa o V pans o so
1Re 21,3	dons ara alguna cosa o V pans o so	que 't trobs ma vuller donar. 4 Al pravera
1Re 21,4	pravera respòs: –No he pa de poble	que puga donar. No he sinó pa sant tan
1Re 21,6	sinó tan solament de proposició,	que havían lavat davant nostra Senyor Déu,
1Re 21,6	davant nostra Senyor Déu, per so	que n'hi posàsan de fresch e de calent. 7
1Re 21,7	lo tabernacle de nostre Senyor,	que havia nom Odech, de Idumea, e era lo
1Re 21,13	sua boqua e la torsé, e féu aparès	que caygués entre les mans d'aquells qui
1Re 21,13	amanat davant Chis. E feya aparès	que fos orat, e pintava en les posts de
1Re 21,13	de lla casa, e salivava tan fort,	que lla saliva anava per la sua barba
1Re 21,15	E sols per so lo hy havets amanat,	que s'anfalonescha e que fadejàs davant
1Re 21,15	amanat, que s'anfalonescha e	que fadejàs davant mi [*]? [*] 22, Tit
1Re 27,1	en les mans de Saül. Més ma val	que fuga e que sia salvat en la terra dels
1Re 27,1	mans de Saül. Més ma val que fuga e	que sia salvat en la terra dels falisteus,
1Re 27,1	en la terra dels falisteus, per so	que Saül sa desesper de mi e digua e fos
1Re 27,1	sa desesper de mi e digua e fos	que no'm serch vuymés en tota la terra de
1Re 27,4	de Carmel. 4 E dixéran a Saül	que David era fugit en Gech, e d'aquí
1Re 27,5	de les ciutats de la regió per so	que puscha star aquí. E per què lo
1Re 28,1	XXVII 1 E fonch fet en aquells dies	que los falisteus ajustàran la sua
1Re 28,1	Dix Achís a David: –Jo he sabut	que tu e los hòmens teus axiràs ab mi en
1Re 28,2	Dix Achís [*]: –Yo posaré, tostemp	que jo viva, que tu sies guardador del meu
1Re 28,2	–Yo posaré, tostemp que jo viva,	que tu sies guardador del meu cap e de la
1Re 28,8	–Davina en l'asparit fitònich so	que yo't diré. 9 Dix la fembra [*]: –Vet
1Re 28,9	't diré. 9 Dix la fembra [*]: –Vet	que tu sabs quantes cosas ha fetas Saül e
1Re 28,9	la terra. Per què tu, donchs, vols	que yo muyra? 10 E Saül féu sagrament a
1Re 28,11	11 Dix la fembra a Saül: –Què vols	que sucita? Dix Saül: –Susita'm Samuel.
1Re 28,14	vastit d'un mantel. Entès Saül	que Samuel era, e anclinà's en terra
1Re 28,15	car fort són en gran treball. Vet	que los falisteus conbàtan contra mi, e
1Re 28,22	davant tu un bocí de pa per so	que , com hauràs manjat, sies forts e que
1Re 28,22	com hauràs manjat, sies forts e	que pusques fer ton camí. 23 E Saül no ho
1Re 29,3	en ell nangun mal del dia ensà	que fusch [*] entrò aquest dia de vuy. 4 E
1Re 29,6	plau als prínceps ne als majorals	que vengues ab nós. 7 Torna-ta'n,
1Re 29,8	en mi, servecial teu, del dia ensà	que só davant tu entrò en aquest dia de
1Re 29,8	tu entrò en aquest dia de huy,	que yo no vengua a combatra contra los
1Re 29,9	Respòs Achís e dix a David: –Yo sé	que tu ést bo davant los meus vulls tot
1Re 29,9	prínceps dels falisteus nos han dit	que no davals ab nós en la batalla. 10
1Re 29,10	tu e los servecials del senyor teu	que vanguéran ab tu, e com vos sareu
1Re 29,11	ab él levàran-sa [*] gran matí e	que tornàsan a la terra dels falisteus. E

1Re 30,3	-la trobada cramada e trobàran	que los fills e filles e les mullers sa n'
1Re 30,4	e planguéran e ploràran tant, tro	que lles làgrames los dafalíran. 5 Havían
1Re 30,6	amargosa la ànima de cascú per so	que se n'havían manats fills e filles.
1Re 30,10	ladras, car CC n'éran romasos,	que éran tan ujats, que no havían pogut
1Re 30,10	éran romasos, que éran tan ujats,	que no havían pogut passar lo torent de
1Re 30,11	e donàran-li pa [*] e aygua	que bagués, 12 e donàran-li un tros de
1Re 30,12	III dies e III nits havían pasades	que no havia manjat ne bagut aygua. 13 E
1Re 30,15	ell respòs e dix: –Jura'm per Déu	que no m'aucies ne'm liuras en les mans
1Re 30,15	companya. E jurà-li David so	que demanava. 16 Com lo hy hach amanat,
1Re 30,16	lo hy hach amanat, vaéran aquells	que seyan sobra la terra e menjàvan e
1Re 30,16	bavían e feyan gran festa per goig	que havían de la presa que havían feta e
1Re 30,16	per goig que havían de la presa	que havían feta e de la roba que havían
1Re 30,16	presa que havían feta e de la roba	que havían anblada en la terra dels
1Re 30,18	pres David totes aquelles coses	que los amalichites havían aportades e
1Re 30,19	aportades e portà-se-n'ho tot	que se n'havían amanat. 20 E [*] lo
1Re 30,21	saguir David, qui los havia manat	que romanguésan en lo torent de Besor.
1Re 30,22	desestruch qui era dells servicials	que éran anats ab David: –No darem res a
1Re 30,22	com no són anats ab nós. Mes basta	que los donem lurs mullers e lurs fills, e
1Re 30,23	ne partirets axí aquelles coses	que nostre Senyor ha liurades a nosaltres
1Re 30,25	25 E d'aquell dia avant stablíran	que fos lig en Israell que aytant sa
1Re 30,25	stablíran que fos lig en Israell	que aytant sa haguésan aquells que
1Re 30,25	que aytant sa haguésan aquells	que romanían com aquells qui anàvan a la
1Re 31,3	Saül. 3 [*] e ancalsàran los hòmens	que traían ab sagetas e aconsaguíran-lo
1Re 31,4	era fort spaordit per la gran por	que havia haüda en la batalla. E axí Saül
1Re 31,5	matex. 5 Com l'ascuder de Saül vaé	que Saül era mort, trasch son coltell e
1Re 31,7	lo flum Jordà, en una val, vaéran	que llos barons de Israell éran fuyts e
1Re 31,7	llos barons de Israell éran fuyts e	que mort era Saül e los seus fills,
1Re 31,7	e habitàran en aquellas ciutats	que aquells d'Israell havían jaquides. 8
1Re 31,8	vanguéran los falisteus per so	que vaésan aquells qui éran morts en la
1Re 31,9	tota la terra lur, engir e antorn,	que fésan a saber en los temples de les
1Re 31,9	les ýdoles e tots los pobles tot so	que era esdavangut a Saül e tota la sua
1Re 31,11	haguéran oýdes totes aquestes coses	que 'lls falisteus havían fetas a Saül, 12
2Re 1,1	Capítol primer 1 E fonch fet après	que Saül fonch mort, que David venc e
2Re 1,1	fet après que Saül fonch mort,	que David venc e tornà de la mort que
2Re 1,1	que David venc e tornà de la mort	que havia feta a Malech, e stech II dies
2Re 1,2	2 e en lo III dia aparech un hom	que vania de les tendes de Saül, qui havia
2Re 1,4	hom: [*] 4 [*] –Fas-ta a saber	que hi ha haüda gran batalla, e molts de
2Re 1,5	en aquell hom [*]: –Com sabs tu	que mort sia Saül e son fill Jonatàs? 6
2Re 1,10	viura ne podia scapar a les nafras	que havia per tot lo cors. E prenguí la
2Re 1,10	lo cors. E prenguí la sua corona	que tania al seu cap e la armiyla que
2Re 1,10	que tania al seu cap e la armiyla	que tania en lo seu bras e yo ho he
2Re 1,16	e matà'l. 16 Dix David en aquell	que morí: –La tua sanch e la tua
2Re 1,18	David a tots los hòmens de Judà	que ansanyàsan a sos fills a portar armas
2Re 1,23	són dapartits. E éran pus leugers	que àguila e pus forts que lahons! 24
2Re 1,23	pus leugers que àguila e pus forts	que lahons! 24 Filles de Israell, plorats
2Re 2,4	de Judà e untàran David aquí per ço	que regnàs sobra la casa de Judà. E
2Re 2,4	la casa de Judà. E digueren a David	que 'lls hòmens de Jabès-Galaad havien
2Re 2,7	gran guardó [*]. 7 [*] Jatsia	que lo nostro senyor Saül sia mort, m'ha
2Re 2,7	mort, m'ha untat la casa de Judà	que sia rey d'ella. 8 Emperò Abner, fill
2Re 2,19	anans lo ancalsava tot dret per so	que ll'auciés. 20 E girà's Abner e vaé

2Re 2,21	sua roba. E Azaell no's volch star	que no ancalsàs Abner. 22 E dix-li altra
2Re 2,22	ancalsar, sinó covendrà a fer	que t'aucia. E si asò fas, no poré alçar
2Re 2,23	23 E Azaell no volch antendra ço	que lli deya Abner, [*] e levors girà's
2Re 2,24	Azael aturàvan-se. 24 E dementre	que Joab e Abysay ancalsàvan Abner, qui
2Re 2,26	la tua spasa, e no coneys tu	que la deseparació sia parilosa? Donchs
2Re 2,26	Donchs per què no dius al poble	que no ancalç sos frares? 27 E dix Joab:
2Re 2,27	27 E dix Joab: –Viva nostra Senyor,	que si hagueses parlat vuy matí, lo poble
2Re 3,3	jezrailite; 3 e lo sagon, Saleab,	que hach de Abigaill, muller qui fo de
2Re 3,8	de David, e tu has raquest vuy mi,	que 'm rapraseses per la fembra? 9 Asò
2Re 3,12	dix: –De qui és la terra? E per so	que parla ab tu, fé ab mi amistança, e
2Re 3,13	David–: no vauràs la mia cara tro	que hajas amanada a mi Michol, filla de
2Re 3,17	–Hir e l'altra e lonch de temps ha	que vosaltres damanats David que regnàs
2Re 3,17	ha que vosaltres damanats David	que regnàs sobra vosaltres. 18 Donchs ara
2Re 3,19	e anà-sa'n en Hebron per so	que parlàs a David totes aquestes coses
2Re 3,19	parlàs a David totes aquestes coses	que plaïan a Israel e a Benjamín 20 E
2Re 3,20	convit a Abner e a tots aquells	que éran vangut ab ell. 21 E dix a David
2Re 3,21	a David Abner: –Jo'm lavaré per so	que ajust tot Israel a tu, senyor meu rey,
2Re 3,21	a tu, senyor meu rey, e per so	que fasa ab tu covinensa que sies senyor e
2Re 3,21	e per so que fasa ab tu covinensa	que sies senyor e que sanyorejas e mans a
2Re 3,21	ab tu covinensa que sies senyor e	que sanyorejas e mans a tots axí com
2Re 3,22	sarvicials vanguéran ab gran presa	que haguéran tolta a ladras e haguéran-
2Re 3,23	tantost comtaran e diguéran a Joab	que Abner, fill de Ner, era vangut al rey
2Re 3,25	de Ner? Car per so és vangut a tu,	que t'angane, que sàpia los entraments e
2Re 3,25	so és vangut a tu, que t'angane,	que sàpia los entraments e los aximents
2Re 3,25	teus e conegua totes les coses	que tu fas. 26 E aytantost Joab partí's
2Re 3,27	a una part enmig de la porta per so	que lli parlàs a engan e a tració e fari-
2Re 3,28	28 Com David sabé aquesta cosa	que hach feta Joab, dix: –Mundo són jo
2Re 3,33	Abner lo rey dix: «Ja Déu no vulla	que tu, Abner, sies mort axí com mòran los
2Re 3,35	E com fòsan vanguts tot lo poble,	que menjàsan ab David encara que era gran
2Re 3,35	poble, que menjàsan ab David encara	que era gran e alt dia, jurà David: –Açò
2Re 3,35	nanguna altra cosa ans del vespra,	que llo sol sia post e se'n sia entrat.
2Re 3,37	dia conech tot lo poble d'Irael	que lo rey no havia consentit en la mort
2Re 3,38	misatges: –E vosaltres no conexets	que fort gran príncep [*] és vuy caüt en
2Re 4,1	IV 1 E Isbòsech, fill de Saül, oí	que mort era Abner en Habron, e sobra les
2Re 4,7	fóran entrats en la casa, aquell	que dormia en l'antradra, farián-lo, e
2Re 4,10	10 Car aquell qui m'adux misatga	que mort era Saül, qui's cuydava que'm
2Re 4,10	que mort era Saül, qui's cuydava	que 'm portàs bon misatge, maté-lo en
2Re 4,10	Sicalech per ço com ma vania a fer	que lli donàs loguer per la misatgeria que
2Re 4,10	lli donàs loguer per la misatgeria	que havia feta. 11 Cant més ara, com
2Re 4,11	e desestruchs han mort un hom	que no maria mal en res e dormia sobra son
2Re 4,12	manà David als seus servicials	que 'lls auciésan, e aucieren-los e
2Re 5,6	los orbs e contrets Quaix qui diu	que : “Nós no havem obs ajuda dels hòmens
2Re 5,8	los jabuseus, car David havia dit	que aquell que auciuria lo jabuseu e
2Re 5,8	car David havia dit que aquell	que auciuria lo jabuseu e aquels qui
2Re 5,8	porían [*] los sechs e los contrets	que aýraven la ànima de David, qu'ell lo
2Re 5,12	a David. 12 E lavors conech David	que nostre Senyor havia confermat a ell en
2Re 5,13	d'Israell. 13 E axí David, pus	que fou vangut de Hebron, pres concopines
2Re 5,13	fills e filles part de aquells	que havia. 14 E aquests són los noms de
2Re 5,17	17 Axí oýran los falisteus	que David havían untat en rey en Israell,
2Re 5,17	Israell, e pujàran-hi tots per so	que cercàsan David. Oyí David que los

2Re 5,17	so que cercàsan David. Oyí David	que los falisteus vanían, pujà-sa'n en
2Re 5,21	falisteus gaquíran aquí les ýdoles	que portàvan. E David e aquells qui éran
2Re 5, 24	24 E com oyràs lo brogit de aquel	que irà per les simes [*], tu lavors
2Re 5, 24	axirà Déu davant la tua cara per so	que destruesca las tendes dels falisteus.
2Re 5,25	los falisteus de Gàbaa dentrò	que fou vangut en Gazar. 6,Tit Capítol VI
2Re 6,2	ab ell dels hòmens de Judà, per ço	que portàsan la archa de Déu sobra la qual
2Re 6,2	de nostra Senyor, Déu de companyes,	que seu lo xarobín sobra ella. 3 E posàran
2Re 6,6	de tots sturments [*]. 6 E, pus	que fóran en la era de Nacó, Ozà estès sa
2Re 6,10	la mia ciutat?» 10 E no volch David	que l'archa de Déu sa giràs en la sua
2Re 6,10	la sua ciutat de David, mas volch	que lla posàsan en la casa de Obededom
2Re 6,12	casa. 12 E diguéran al rey David	que nostre Senyor havia banaýt Obededom e
2Re 6,14	los òrgens e los altres sturments	que tania ligats en lo coll e saltava
2Re 6,16	nafills e de trompes. 16 Dementre	que l'archa pasava per la ciutat de
2Re 6,17	en lo tabernacla, en lo mig loch	que David ho havia aparallat. Ofarí David
2Re 6,19	vadell rostida e un patit de manjar	que hom fa de la millor farina que hom pot
2Re 6,19	que hom fa de la millor farina	que hom pot haver, que hom frig ab oli, e
2Re 6,19	la millor farina que hom pot haver,	que hom frig ab oli, e anà-sa'n cascú a
2Re 6,20	20 E tornà-sa'n David per so	que banaýs la sua casa, e la sua muller
2Re 6,22	ell [*] 22 [*] e saré fet [*] més	que no són e seré humill davant los seus
2Re 6,22	més gloriós davant aquells servents	que tu has parlat. 23 Axí Micol, filla de
2Re 6,23	filla de Saül, no hach fill entrò	que murí, dia'n què n'hach e murí de
2Re 7,1	part. 7,Tit Capítol VII 1 Fet fonch	que l' rey saýa en la sua casa, e nostre
2Re 7,2	2 e dix a Natan profeta: –E no veus	que yo habit en la casa qui és feta de
2Re 7,5	tu no adificaràs a mi casa per ço	que stigua e habit en ella, 6 car yo no he
2Re 7,6	no he habitat en casa del dia ensà	que amané los fills de Israell de la casa
2Re 7,7	a la un dels trips al qual mané	que donàs a manjar al poble meu d'Israell
2Re 7,8	les quals tu saguias [*], per tal	que foses guidor e senyor sobre lo meu
2Re 7,18	Déu, la mia casa e qui són yo,	que tu m'has amenat e aportat tro así? 19
2Re 7,20	què porà anadir David encara	que parla a tu? Tu, Senyor, sabs lo
2Re 7,21	aquestes coses e tan grans per ço	que tu ho donases a conèxer al teu
2Re 7,27	ha trobat lo seu cor per so	que praguàs a tu per aquesta oració. 28
2Re 7,29	la casa del teu servencial per so	que sia pardurablament davant tu, car tu,
2Re 8,1	VIII 1 E fonch fet après açò	que combaté David los falisteus e humilià
2Re 8,3	rey de Sobà, quant hi anà per so	que senyorejàs sobra lo flum de Eufraten.
2Re 8,5	de Síria e de Damasch per so	que ajudàsan Adadàser, rey de Sobà, e
2Re 8,6	e ajudament en Síria [*]. E fo fet	que Síria sarví a David sots traüt. Nostre
2Re 8,7	7 E David pres les armas d'aur	que aportàvan los servicials de Adàser e
2Re 8,7	servicials de Adàser e los anels	que aportava en lo coll e aportà-ho tot
2Re 8,9	9 E llavors Tou, rey de Amach, oyí	que David havia destrovida tota la força
2Re 8,10	fill seu, al rey David per ço	que l' saludàs e que li hagués gràcies
2Re 8,10	rey David per ço que l' saludàs e	que li hagués gràcies com havia combatut
2Re 8,11	Déu ab molt altra aur e argent	que havia haüt de moltes altres gents [*].
2Re 8,14	'l, en totes aquestes coses	que faýa David e servían a él. 15 [*] e
2Re 8,18	praveres e en major dignitat posats	que tots los altres. 9,Tit Capítol VIII 1
2Re 9,10	terra e dats-li a manjar e tot so	que obs haja. Emperò Mifibòsech, fill dell
2Re 9,12	12 Havia Mafibòsech un fill patit	que havia nom Michà, emperò tota la casa
2Re 9,13	car tostemp manjava de açò	que l' rey David manjava. E era
2Re 10,1	peus. 10,Tit Capítol X 1 E fon fet	que après morí Naàs, lo rey dells fills de
2Re 10,3	a Amon, lur senyor: –Cuydas-ta	que David haja tramesos a tu aconortadors
2Re 10,3	para? Ans ho han fet perquè vèjan e	que sa sguàrdan la ciutat e que la

2Re 10,3	vèjan e que sa sguàrdan la ciutat e	que la endaròquan. 4 E lavors Amon pres
2Re 10,6	los fills de Amon haguéran conagut	que gran injúria e gran scarn havían fet a
2Re 10,9	éran en lo camp. 9 Com vaé Joab	que lla companya era aparallada davant ell
2Re 10,12	Senyor Déu fasa de nosaltres so	que lli plàcia. 13 E axí comançà Joab e lo
2Re 10,14	com los fills de Amon haguéran vist	que los sarienchs éran fuyts, fusquéran
2Re 10,15	15 Com vaéran los sirienchs	que Israell los havia vançuts, ajustàran-
2Re 10,19	reys qui ajudàvan a Abdàsar vaéran	que Israell los vancia, faéran pau e
2Re 11,1	pasat un any, en temps de hivern,	que los reys sòlan anar a la batalla,
2Re 11,2	coses sa faían, sdavenc-sa un dia	que David sa fo lavat del lit en què hach
2Re 11,2	la sala del palau, vaé en una casa	que stava andret la sua una dona qui's
2Re 11,3	3 E lo rey damanà qui era aquella	que axí era bella. Diguéran-li que
2Re 11,3	que axí era bella. Diguéran-li	que aquella era Barsabé, filla de Alam,
2Re 11,5	de la sua lagesa. 5 So és	que , après que llo rey hach jagut ab ella,
2Re 11,5	la sua lagesa. 5 So és que, après	que llo rey hach jagut ab ella, ella
2Re 11,5	ella consabé. E d'aquí avant sasà	que no hach d'asò que les dones han ans
2Re 11,5	aquí avant sasà que no hach d'asò	que les dones han ans que sien prenys, e
2Re 11,5	hach d'asò que les dones han ans	que sien prenys, e la dona fou aytantost
2Re 11,5	prenys, e tramès a David dient	que prenys era. 6 E tantost David tramès
2Re 11,11	e jo antraré en la mia casa per so	que manuch e begua e dorma ab ma muller?
2Re 11,15	batalla e desemparats-lo par tal	que ll'aucían.» 16 E axí Joab asetjà la
2Re 11,16	posà Ories en aquell loch on sabia	que hauria major batalla e là on hauria
2Re 11,18	misatja a David e comtà-li tot so	que era estat en la batalla, axí com Joab
2Re 11,25	'ls contra la ciutat e amonesta'ls	que lla andaròquan e la destròvescan." 26
2Re 11,26	26 E com oyí la muller de Uries	que son marit era mort, féu gran plant e
2Re 11,27	muller, e le dona infantà un fill,	que hach nom Salamó. E asò desplach molt a
2Re 12,1	e dix Natan a David: –Jutja'm açò	que jo't diré: Dos hòmens havia en una
2Re 12,3	dell setglle sinó una ovella patita	que havia comprada e puyts havia-la
2Re 12,4	e al rich pardonà al seu bastiar,	que anch no volch pendre de les sues
2Re 12,4	les sues ovelles ne dels seus bous,	que so que faés convit an aquell palagrí,
2Re 12,4	ovelles ne dels seus bous, que so	que faés convit an aquell palagrí, car lo
2Re 12,5	–Viva nostra Senyor, car l'hom	que axò ha fet deu morir 6 e deu retra la
2Re 12,10	[*] 10 E per so diu nostre Senyor	que per nangun temps no partirà cultel de
2Re 12,12	fet açò amaguadament, jo faré so	que t'he dit davant tots quants són en
2Re 12,14	per aquesta paraula morà lo fill	que tu has. 15 E tornà-sa'n Natan [*].
2Re 12,15	[*]. E nostre Senyor farí l'infant	que havia infantat Barsabé [*]. 16 E David
2Re 12,17	de la sua casa e forsàran-lo	que 's levàs de la terra, e ell no's
2Re 12,18	manjar ab ells. 18 E sdavench-sa	que llo VII dia l'infant morí. E los
2Re 12,19	dir a David. [*] 19 E vaent ell	que los sarvacials parlàvan gint,
2Re 12,19	parlàvan gint, eytantost antès	que l'infant era mort, e dix a sos
2Re 12,21	quant l'infant era viu, e ara,	que és mort, tu menges e beus. 22 E dix
2Re 12,23	lo gorís e'l ma donàs. 23 Ara	que és mort, per què dejunaria ne
2Re 12,27	e combatut contra Rabat; sagon	que yo veg, la ciutat de lles ayguas sa
2Re 12,28	yo la hauré guarejada, no digua hom	que yo l'haja presa ne jo no haja lo nom.
2Re 13,1	havia nom Tamar. E sdavench-se	que Amon, fill de David, fo anamorat d'
2Re 13,2	d'ela, 2 e amà-la fort, tant,	que per ella fo malaut, e per ço que era
2Re 13,2	que per ella fo malaut, e per ço	que era encara verge no li gosava dir res
2Re 13,5	-ta sobra lo teu lit e fé aparàs	que sies malaut, e com ton para ta vendrà
2Re 13,5	ta vendrà a vesitar, pregua-lo	que Tamar vengua a tu per ço que t'
2Re 13,5	-lo que Tamar vengua a tu per ço	que t'aparell de manjar e que te'n do
2Re 13,5	per ço que t'aparell de manjar e	que te'n do elavors. 6 E Amon féu-ho

2Re 13,6	al rei: –Prech-ta, senyor meu,	que vingua [*] Tamar per ço que m'aparel
2Re 13,6	meu, que vingua [*] Tamar per ço	que m'aparel de manjar de la sua mà. 7 E
2Re 13,12	meu, no'm vulles forsar, car lo	que tu vols fer, null hom no hu gosa fer
2Re 13,12	hom no hu gosa fer [*]. Prec-ta	que no vulles fer tan gran folia, 13 car
2Re 13,14	14 Emperò Amon no's volch star	que no la forçàs, e hach major força que
2Re 13,14	no la forçàs, e hach major força	que ella e jach ab ella. 15 Emperò, com
2Re 13,15	hach jagut ab ella, major fou l'oy	que lli hach de despuys que lla amor que
2Re 13,15	fou l'oy que lli hach de despuys	que lla amor que lli havia haüda. E dix-
2Re 13,15	lli hach de despuys que lla amor	que lli havia haüda. E dix-li Amon a
2Re 13,16	mal. Car molt major scarn és ço	que ara vols fer a mi, que ço que ja has
2Re 13,16	scarn és ço que ara vols fer a mi,	que ço que ja has fet. Per què'm gitas de
2Re 13,16	és ço que ara vols fer a mi, que ço	que ja has fet. Per què'm gitas de la
2Re 13,18	lavors Tamar esquinçà la vestadura	que portava de verge [*] 19 e mès-sa
2Re 13,22	no volch parllar a Amon, [*] per ço	que havia despunçalada Tamar. 23 Aprés dos
2Re 13,23	23 Aprés dos anys, esdavench-sa	que Absalon faÿa tonra les sues ovelles en
2Re 13,24	mies ovelles. Prech-ta, senyor,	que tu que hy vengues ab los teus
2Re 13,24	ovelles. Prech-ta, senyor, que tu	que hy vengues ab los teus servecials. 25
2Re 13,25	–Fill meu, no'm vulles pragar	que anem tots, car gran afany ta faríam.
2Re 13,26	pus tu no vols vanir, prech-ta	que vingua lo meu frare Amon. [*] 27 [*]
2Re 13,27	[*] E Absalon féu tan gran convit,	que quax fill de rey no'l podia fer
2Re 13,28	scalfat da vi e diré a vosaltres	que lli donets, levors vosaltras lo farets
2Re 13,28	e ocirets-lo, e no hajats pahor,	que jo són Absalon, qui man asò. [*] 29 E
2Re 13,30	30 [*] E tantost fo dit a David	que Absalon havia morts tots los fills del
2Re 13,30	havia morts tots los fills del rey,	que no n'ha romàs nangú». 31 E aytantost
2Re 13,31	rey [*] esquinçà's sas vastadures	que vastia e gità's en terra. Atratal
2Re 13,32	e dix: –Senyor meu, no't cuyts	que tots los fills teus sían morts.
2Re 13,34	una gran companya vanir per un pug	que no havia camí. 35 Dix Jonadab al rey:
2Re 13,35	Jonadab al rey: –Vet los teus fills	que vénan. [*] 36 [*] E axí antràran los
2Re 13,39	son fill Amon, sasà d'aquí avant	que no parsaguia Absalon. 14, Tit 1-33 [*]
2Re 19,1	XVII 1 E llavors diguéran a Joab	que lo rey plorava e planyia son fill
2Re 19,2	son fill Absalon. 2 E la victòria	que havían haguda dels anamichs, lavors la
2Re 19,2	so com lo poble oyí dir aquell dia	que llo rey plorava son fill Absalon. 3 E
2Re 19,6	qui t'àman. E vuy has mostrat	que no has ànsia ne cura dels teus
2Re 19,6	prínceps [*]. E en varitat jo crech	que a tu plaguera que Absalon fos viu e
2Re 19,6	varitat jo crech que a tu plaguera	que Absalon fos viu e que nós tots fòsem
2Re 19,6	a tu plaguera que Absalon fos viu e	que nós tots fòsem morts. 7 Donchs leva e
2Re 19,7	-los e satisfés-los del greuja	que has fet a ells. Jo jur a Déu que, si
2Re 19,7	que has fet a ells. Jo jur a Déu	que , si tu no levas, que tots nos n'irem
2Re 19,7	Jo jur a Déu que, si tu no levas,	que tots nos n'irem anit, e si nós nos ne
2Re 19,7	e si nós nos ne anam, pijor ta sarà	que tot quant mal ne quant treball nangun
2Re 19,8	en la porta. E tot lo poble oyí dir	que 'll rey seÿa davant la porta e anàvan
2Re 19,9	lo poble d'Israell regonagué lo bé	que David los havia fet e deÿan los uns
2Re 19,11	tot Israell havia damanat al rey	que 'll tornàsan en la sua casa. 12-13 [*]
2Re 19,15	de Judà vench en Galgala per so	que axís a carera al rey e qu'allí pasàs
2Re 19,17	XX servicials, e pasàran Jordà ans	que 'll rey 18 per un loch on no havia
2Re 19,18	on no havia molta aygua, per ço	que pasàsan a la casa del rey e que faésan
2Re 19,18	ço que pasàsan a la casa del rey e	que faésan lo seu menament. Emperò Samey
2Re 19,19	e dix-li: –Senyor rei, prech-ta	que no't mémbran les injúries ne les
2Re 19,19	mies ne les poses en ton cor	que yo he fetes del dia ensà que tu ést
2Re 19,19	cor que yo he fetes del dia ensà	que tu ést partit de Jerusalem, 20 car jo,

2Re 19,23	null hom [*]. 23 E jurà-li David	que no moria. 24 Emperò Mifibòsec axí a
2Re 19,24	axí a carera al rey ab gran barba,	que no la s'havia tosa ne s'havia lavada
2Re 19,24	la cara ne les vestadures despuys	que llo rey axí de Jerusalem dentrò que
2Re 19,24	que llo rey axí de Jerusalem dentrò	que tornà en pau. 25 [*] E dix lo rey:
2Re 19,26-27	a mi l'asa, [*] e asò m'scusa	que no aní ab tu, senyor, rey. Emperò
2Re 19,26-27	són teu [*], fes de mi, senyor, lo	que 't plaurà, 28 car la casa de mon para
2Re 19,29	't cal més parlar, car ferm és so	que jo't dixí. [*] 30 [*] 31 E Batzalai,
2Re 19,31	de Regelim, saguí lo rey tro	que hach pasat Jordà e encara era aparalat
2Re 19,32	donada molta vianda al rey dementra	que era en les tendes, car era fort rich
2Re 19,34	–Quals són los anys de la mia vida,	que yo puig ab lo rey en Jerusalem? 35
2Re 19,36	vuyvés, Senyor, aquest guardó	que 'm vols donar. 37 Mas prech-ta,
2Re 19,37	donar. 37 Mas prech-ta, senyor,	que me'n jaquesques tornar, e que muyra
2Re 19,37	que me'n jaquesques tornar, e	que muyra en la mia ciutat e que sia
2Re 19,37	e que muyra en la mia ciutat e	que sia sotarrat de prop lo sapulcra da
2Re 19,37	tu, e tu faràs en aquell aquell bé	que 't plaurà. 38 –Donchs –dix lo rey–,
2Re 19,38	vaja ab mi, e jo faré a ell tot so	que tu vulles, e tot so que damanaràs a
2Re 19,38	ell tot so que tu vulles, e tot so	que damanaràs a mi, jo t'ho daré. 39 Com
2Re 19,42	hòmens de Judà: –Car més atany a mi	que a vosaltres. [*] Per què us anfalonits
2Re 19,43	e dix-los: –X parts són yo major	que vosaltres ab lo rey, e yo són primer
2Re 19,43	e per açò més atany a mi lo rey	que a vosaltras. Per què, donchs, tu has
2Re 19,43	e per què no dixéran abans a mi	que jo ratornàs a mi matex lo meu rey? E
2Re 20,1	Capítol XVIII 1 E esdavench-sa	que aquí havia un hom dell diable que
2Re 20,1	que aquí havia un hom dell diable	que havia nom Ciba, fill de Bocrí [*], e
2Re 20,3	elles, ans stagéran tancadas fins	que fóran mortes. 4 Dix lo rey a Amassè:
2Re 20,5	Massè per ajustar los hòmens [*]	que David li havia dit e stech més del
2Re 20,5	li havia dit e stech més del terme	que David li havia posat. 6 E dix David a
2Re 20,6	nos darà Ciba fill de Bocrí	que no ha fet Absalon. Pren, donchs, dels
2Re 20,7	forts havia en Jerusalem, per so	que encalsàsan Ciba fill de Brocrí. 8 E
2Re 20,10	d'ell ne havia vist lo coltell	que Joab portava. [*] e son frare Abisay
2Re 20,12	de la carera, e un de aquells vaé	que 'll poble se aturava a guardar aquí
2Re 20,15	engir e entorn e sforçàran-sa	que anderocàsan los murs. 16 E una fembra
2Re 20,16	dix: –Oiats, oiats! Diguats a Joab	que s'acost a mi, e parlaré ab ell. 17 E
2Re 20,18	–Jo les oig. 18 Dix la fembra: –Açò	que yo diré és fort bell proverbi e bella
2Re 20,20	Respòs Joab e dix: –Ya Déu no vulla	que yo andaroch ne destrovescha la ciutat!
2Re 21,2	los d'Israell havían jurat a ells	que no'ls aucieurían, e Saül volch-los
2Re 21,3	quin remey vos poré jo donar per so	que banaescats la haratat de nostre Senyor
2Re 21,4	Saül e sobra la casa sua, ne volem	que sia mort nangun hom de la casa sua ne
2Re 21,4	E lavors dix David: –Què volets	que fasa a vosaltres? 5 E ells diguéran al
2Re 21,5	a nosaltres e'ns turmentà, enaxí	que 'n tot Israell no'n romangua un de la
2Re 21,6	–nos VII dels seus fills, per ço	que 'lls turmentem en Gabaà, qui fo de
2Re 21,6	rey: –Yo daré a vosaltres aquells	que damanats. 7 E lo rey pardonà a
2Re 21,10	del comensament de les meses entrò	que ploch sobra ells, e no hy jaquia
2Re 21,11	de nits. 11 E diguéran a David so	que Rafà havia fet, concopina de Saül. 12
2Re 21,14	para. E feren totes aquelles coses	que 'll rey los havia manadas. Aprés de
2Re 21,15	combatían los falisteus. Dementre	que David dafalia en la batalla –tant
2Re 21,16	fou del linatja da Rafà, esforçà's	que pogués farir David. E lo ferro de la
2Re 21,17	no iràs ab nós en batalla, per so	que no apachs la luerna de Israell. 18 E
2Re 21,20	Gech, en la qual batalla fou un hom	que havia VI dits en cascuna mà e en
2Re 22,1	aquest dictat o cant en aquell dia	que nostro Senyor Déu lo deliurà de les
2Re 22,18	m'han aiirat, car éran pus forts	que mi. 19 E ell acupà mi en lo dia de la

2Re 22,39	consumaré e'ls trancaré per so	que no's lévan, e jauran sots los meus
2Re 22,40	Senyor, encorbaràs sots mi aquells	que 'm contràstan. 41 Tu m'has donats los
2Re 22,44	mi en cap de gents. Lo poble	que jo no conech servirà a mi. 45 [*] 46
2Re 23,1	1 Aquestes són les dareras paraules	que dix David, fill de Ysaý: «Dix l'hom
2Re 23,5	és tan gran la mia casa envers [*]	que fasa covinensa ferma qui tostemp
2Re 23,5	mia voluntat no ha res en si matexa	que no brot. 6 Aquells, emperò, qui pàsan
2Re 23,7	en lo foch e cramaran dentrò	que sían tornades a no res.» 8 Aquests són
2Re 23,8	aucís DCCC hòmens sol una veguada	que anà a lla batalla. 9 E après ell sech
2Re 23,10	e aucís tants dels falisteus dentrò	que les mans d'ell faliran e's tanguéran
2Re 23,17	Déu 17 e dix: –Prech nostre Senyor	que 'm perdó, car jo no faré aquesta cosa.
2Re 24,2	e nombra tot lo poble per so	que sapiam quants són. 3 Dix Joab [*]:
2Re 24,3	ara aytant com ara n'has per so	que sia doblat e puys tot aquest ta doble
2Re 24,3	doble en C dobles. Mas què vol dir	que 'll rey, senyor meu, vulla ara comtar
2Re 24,4	partíran-sa del rey per so	que nombràsan lo poble d'Israell. 5 E
2Re 24,9	dell poble ell rey, e atrobàran	que en Israell havia LXXXM homes forts d'
2Re 24,10	aquest fet. Mas prech-ta, Senyor,	que tu muts la iniquitat del teu
2Re 24,12	De III coses lig-na aquella	que 't vulles, e faré axí com tu diràs.”
2Re 24,13	delivera e veges què volls, per ço	que ho digue en aquell qui m'hic ha
2Re 24,14	m'és de cada part. Més me val	que jo vengue en les mans de nostre Senyor
2Re 24,16	Senyor hach stesa la mà per so	que destrovís Jerusalem, nostre Senyor
2Re 24,17	Senyor Déu com hach vist l'àngel	que tallava lo poble: –Yo són, Senyor,
2Re 24,17	no han res fet. Plàcia't, Senyor,	que lla tua mà que's gir contra la casa
2Re 24,17	Plàcia't, Senyor, que lla tua mà	que 's gir contra la casa del meu para. 18
2Re 24,19	lo manament de nostre Senyor Déu	que Gad li havia fet. 20 E Aurena guardà e
2Re 24,21	E dix-li David: –Per ço só vangut	que compra la tua era, e adificaré altar
2Re 24,21	altar aquí a nostre Senyor Déu, e	que ces aquesta mortaldat qui és vanguda
2Re 24,22	lo senyor meu rey e don-ma so	que 's vulla ne le plàcia. E Aurena pres
2Re 24,24	lo rey a Aurena: –Ja Déu no vulla	que axí sia com tu vols, ans t'ho
1Re 1,5	e donà'n a Anna una sola part, per	que él fo molt trist, car ell amava molt
1Re 1,8	son marit: –Anna, digues-ma per	que plores ne per què no menges ne per què
1Re 1,8	digues-ma per què plores ne per	que no menges ne per què és turmentat lo
1Re 1,8	plores ne per què no menges ne per	que és turmentat lo teu cor. Donchs, no só
1Re 2,23	a la porta del tabernacle. 23 Per	que ell dix: –Per què fets vosaltras
1Re 2,23	23 Per què ell dix: –Per	que fets vosaltras aquestes coses, [*] les
1Re 2,29	Israell ab tota senyoria? 29 Per	que has tu gitat mon sacrifici ab ton
1Re 3,6	apellà altra vaguada Samuel. Per	que ell sa lavà e anà a Elí: –Vet que yo
1Re 4,3	los primers nats de Israell: –Per	que nostre Senyor ha vuy a nós fets fugir
1Re 5,10	los hòmens [*] e diguéran: –Per	que 'ns havets aduyta así l'arqua perquè
1Re 6,3	lavors serets curats e sabrets per	que la mà de Déu no's pertex de vós. 4
1Re 9,6	si per vventura nos ansenyarà ço per	que nós som venguts querir. 7 E Saül dix a
1Re 9,21	dell trip de Benjamín? Per	que has tu dita a mi aquesta paraula? 22
1Re 10,1	[*]. E açò serà lo senyal per	que tu sabràs que nostra Senyor ha tu
1Re 11,5	camp e dix: –Què ha lo poble ne per	que plòran? E ells lo hy comtàran. 6 E l'
1Re 13,6	lur poble era fort turmentat, per	que ells s'amagàran en coves e fosses
1Re 14,41	mi demostrança qual cosa és açò per	que tu no has respòs a ton serf. Si aquest
1Re 15,19	hajes tots morts.” 19 Donchs, per	que tu no has oÿda la veu de nostre Senyor
1Re 16,1	–Dentrò a quant ploreràs, ne per	que , tu, Saül, car yo haja ell gitat a
1Re 17,8	la host dels fills d'Israell: –Per	que sots vanguts así per combatra? Donchs,
1Re 19,2	mon para, ta vol auciura. Per	que jo't prech que tu't guarts al matí e
1Re 19,5	salut en Israel. [*] Donchs, per	que peccas contra la sanch no noent e vols

1Re 19,17	[*]. 17 E Saül dix a Michol: –Per	què m’has tu scarnit e has lexat anar mon
1Re 20,3	trobada gràcia devant tos ulls. Per	què ell dirà: “No sàpia asò Jonatàs per ço
1Re 20,27	E dix Saül a Jonatàs [*]: –Per	què no és vangut lo fill de Ysay ni hir
1Re 20,32	32 Respòs Jonatàs a son para: –Per	què morà? Què ha fet? 33 E Saül pres la
1Re 20,39	son senyor. 39 E l’infant no sabia	què es feya, car tan solament sabían asò
1Re 21,1	sens cavallers e dix-li: –Per	què ést vangut tot sol, que no vangut null
1Re 21,2	m’ho manà, que nangú no sabés per	què él ma tramès, ne null hom no sàpia [*]
1Re 21,5	-na. 5 Raspòs David al pravera: –E	què és, si parlam de fembres? Nós som
1Re 21,14	me havets amanat hom orat! Per	què ho havets fet? 15 E dafàllan a nós
1Re 27,5	per so que puscha star aquí. E per	què lo servacial teu stà en la ciutat del
1Re 28,2	2 E dix David a Achís: –Ara sabràs	què farà lo teu servencial. Dix Achís [*]:
1Re 28,9	los ancantadors de la terra. Per	què tu, donchs, vols que yo muyra? 10 E
1Re 28,12	cridà ab gran veu [*]: –O Saül, per	què has fet fer a mi tan gran mal? Car tu
1Re 28,13	rey a ella: –No hajas paor. Di’m	què has vist. Dix la fembra a Saül: –Déu
1Re 28,15	-lo. 15 E dix Samuel a Saül: –Per	què m’has treballat [*]? Dix Saül: –Per
1Re 28,15	[*] E yo he apallat tu per veura	què faré. 16 Dix Samuel: –Pus nostro
1Re 28,16	nostro Senyor s’és pertit de tu,	què ’m demanes, e si ha anat al teu
1Re 29,3	los prínceps dels falisteus a Achís:	què damanàvan a sí mateys aquests jueus. E
1Re 29,8	David a Achís: –Què he jo fet, e	què has trobat en mi, servencial teu, del
1Re 31,7	fills, desemparàran les ciutats en	què habitàvan e fugíran. E vanguéran los
2Re 1,14	de Amalech. 14 Dix David: –Per	què tu no haguist pahor ne tamor de nostre
2Re 2,26	sia parilosa? Donchs per	què no dius al poble que no ancalç sos
2Re 3,8	fill de Saül, a Abner: 8 –Per	què ést tu entrat a la concopina de mon
2Re 3,24	Vet Abner, qui és vangut a tu. Per	què l’has jaquit anar? 25 No coneys, tu,
2Re 3,31	lo rey David saguia lo lit ab	què aportàvan Abner. 32 Com haguéran
2Re 6,23	no hach fill entrò que murí, dia’n	què n’hach e murí de part. 7, Tit Capítol
2Re 7,7	al poble meu d’Israell e dixí: Per	què no has feta a mi casa sadrina? 8 E ara
2Re 7,20	Senyor Déu. 20 Donchs, Senyor,	què porà anadir David encara que parla a
2Re 8,8	lo temple e un lavador de aram en	què ajustàvan la aygua, qui havia nom Mar
2Re 11,2	que David sa fo lavat del lit en	què hach dormit après migdia e, dementra
2Re 11,7	lo-li. 7 [*] E damanà-li David	què faya Joab e lo poble, en quina manera
2Re 11,10	a Uries: –E tant camí has anat, per	què no ést anat a lla tua casa? 11 E dix a
2Re 12,9	anadiré encara més.” 9 »Donchs, per	què has menysprada la paraula de nostre
2Re 12,21	-li sos sarvacials: –Di’ns per	què dejunaves e ploravas quant l’infant
2Re 12,23	ma donàs. 23 Ara que és mort, per	què dejunaria ne ploraria? Yo no’l poria
2Re 13,4	Jonadab a Amon: –Fill del rey, per	què aflaueys [*], per què no dius què
2Re 13,4	del rey, per què aflaueys [*], per	què no dius què has? Dix Amon: –Són
2Re 13,4	què aflaueys [*], per què no dius	què has? Dix Amon: –Són anamorat de Tamar,
2Re 13,16	a mi, que ço que ja has fet. Per	què ’m gitas de la casa ne’m menas tan
2Re 19,10	10 E Absalon [*] és mort [*]. Per	què calam e no ratornam a David? E lo
2Re 19,11	praveras, e dix-los: –[*] Per	què vanits darrés a tornar lo rey en la
2Re 19,35	oyr les veus dels cantors [*]; per	què yo, sarvicial teu, faria gran afany a
2Re 19,41	sa’n al rey e diguéran-li: –Per	què los hòmens de Judà, frares nostres,
2Re 19,42	atany a mi que a vosaltres. [*] Per	què us anfalons per aquesta cosa? Nós no
2Re 19,43	a mi lo rey que a vosaltres. Per	què , donchs, tu has feta a mi injúria e
2Re 19,43	tu has feta a mi injúria e per	què no dixéran abans a mi que jo ratornàs
2Re 20,19	és mara de les ciutats? Donchs, per	què vols andarocar e destruir la haretat
2Re 23,21	21 Aquest aucís un hom agepcià en	què havían gran esperança aquells qui éran
2Re 24,3	aquest ta doble en C dobles. Mas	què vol dir que’l rey, senyor meu, vulla
2Re 24,13	E, donchs, ara delivera e veges	què volls, per ço que ho digue en aquell

2Re 24,21	's en terra e aorà lo rey [*]: –Per	què ve lo senyor meu al seu servacial? E
1Re 4,8	dabans tan alegres [*] lasos nós.	Què farem? Qual guardarà a nós de la mà de
1Re 5,8	falisteus se ajustàran e diguèran:	– Què farem nós de la arqua del Déu d'
1Re 6,2	e los davins e los diguèran:	– Què farem nós de la archa del Déu d'
1Re 10,2	e és angoxós per tu e diu:	‘ Què faré yo de mon fill?’” 3 »E, com [*]
1Re 10,14	E un de sos oncles li damanà [*]:	– Què fets? Dix: –Som anats cercar les
1Re 11,5	vania prés sos bous del camp e dix:	– Què ha lo poble ne per què plòran? E ells
1Re 13,11	a carrera [*], 11 e Samuel li dix:	– Què has tu fet? Saül dix: –Com yo viu que
1Re 20,1	e vench e parlà davant Jonatàs:	– Què he jo fet [*] a ton para, qu'él me
1Re 20,32	Jonatàs a son para: –Per què morà?	Què ha fet? 33 E Saül pres la lança e
1Re 28,11	cosa. 11 Dix la fembra a Saül:	– Què vols que sucita? Dix Saül: –Susita'm
1Re 29,8	falisteus. 8 E dix David a Achís:	– Què he jo fet, e què has trobat en mi,
2Re 3,24	antrà-sa'n al rey e dix-li:	– Què has fet? Vet Abner, qui és vangut a
2Re 19,22	22 Dix David al fill de Servià:	– Què m'ha a fer a mi [*]? [*] Per sert,
2Re 21,3	3 E dix lavors David als gabonites:	– Què poré jo fer a vosaltres ne quin remey
2Re 21,4	de Israell. E lavors dix David:	– Què volets que fasa a vosaltres? 5 E ells
1Re 30,3	se'n ab si mateys. 3 E com David e	quells qui éran ab ell fóran vanguts en
2Re 4,8	lo cap de [*] l'anamich teu qui	queria destruir la tua vida. E ha donat
1Re 9,6	ço per què nós som venguts	querir . 7 E Saül dix a son serf: –Vet que
2Re 4,11	e dormia sobra son lit. Doncs, no	querré yo l'ànima de aquell e la sanch de
2Re 7,19	del teu servicial per luny, car	questa és la lig de Adam, Senyor Déu. 20
1Re 1,1	fo de la ciutat de Ramathaimsofim,	qui és en lo munt de Afrayim, lo qual hach
1Re 1,15	no he bagut vuy vi ne nanguna cosa	qui puxa anbriaguar, mas la mia ànima és
1Re 1,16	[*]. 16 E no't cuyts yo,	qui són ta serventa, axí com una de les
1Re 2,5	són complits de força. 5 Aquells	qui primerament éran sadolats éran
1Re 2,5	són sadollats, dentrò que aquella	qui era axorcha hach [*] infants, e
1Re 2,15	serf del pravera e deya en aquell	qui sacrificava: «Dóna a mi de la carn,
1Re 2,19	la qual portava en los dies	qui éran stablits com vanían en Siló ab
1Re 2,22	en qual manera gayán en les fembres	qui vatlan a la porta del tabernacle. 23
1Re 4,6	–Quina veu e quin crit és aquest	qui és en la host dels hebreus? E levors
1Re 5,12	sobra ells, car los hòmens	qui no éran stats morts éran farits en la
1Re 6,15	a nostra Senyor. 15 Aquells	qui éran de lla companya de Leví
1Re 6,16	16 E V dels prínceps dels falisteus	qui vaéran açò tornàran-se'n en Caron
1Re 6,18	la ciutat murada entrò a la villa	qui és meyns de mur, e dentrò Albech lo
1Re 7,9	[*] 9 Ladonchs pres Samuel un anyel	qui mamava e ofarí aquell antregua e
1Re 7,12	e posà aquella entra Masfat e Sen,	qui són II lochs prop a prop, e apellà lo
1Re 8,5	les tuas careras. Dóna a nós rey	qui nos jutga axí com fan les altras
1Re 8,9	anans a ells la draturea del rey	qui regnarà sobra ells. 10 [*] 11 [*] –[*]
1Re 9,1	era un home del trip de Benjamín,	qui havia nom Chis, fill de Abiel, fill de
1Re 9,1	de un home del trip de Benjamín,	qui havia molt gran força. 2 Aquell havia
1Re 9,9	deyan: «[*] Anem al vaent.» Aquell	qui vuy és apallat «profeta» entra nós era
1Re 9,11	[*], ells trobàran donzelles	qui anàvan pohar aygua, e ells diguèran a
1Re 9,13	sacrafici, e puy menjaran aquels	qui saran apallats. [*] 14 Donchs ells
1Re 9,24	e Samuel dix a Saül: –Vet así so	qui és romàs. [*] Menja-ho, car a tu és
1Re 10,2	de Benjamín envers migjorn,	qui saltaran envers grans coves. Ells
1Re 10,11	e ell ab ells. 11 E, com ells,	qui dabans l'havían conagut, vaéran qu'
1Re 10,18	aquells e de la mà de tots los reys	qui us turmentàvan.” 19 E vós havets gitat
1Re 10,19	vós havets gitat lo Senyor vostro,	qui tot sol ha vós salvats [*], e vós
1Re 11,3	d'Israell e, si no hy ha nangú	qui 'ns dafena, nós vendrem a tu. 4 Donchs
1Re 11,7	d'Iraell per mà de sos misatgers,	qui deyan: –Si n'hi ha algú que no ísquan

1Re 11,9	XXXM. 9 E diguéran als misatgers	qui éran vanguts: –Enaxí direts vós als
1Re 12,6	dix al poble: –Nostre Senyor,	qui féu Mossé e Aron e qui amenà los
1Re 12,6	Senyor, qui féu Mossé e Aron e	qui amenà los nostres pares de la terra de
1Re 12,14	de nostra Senyor, vós e lo rey	qui mana sobra vós [*]. 15 [*] e si
1Re 13,2	e M éran ab Jonatàs en Gabeot,	qui és del trip de Benjamín. E tot l'
1Re 13,15	de Benjamín. E Saül contà lo poble	qui era ab ell, e fóran trobats DC hòmens.
1Re 13,16	e ab Jonatàs, son fill, lo poble	qui fou trobat ab ells éran en Gabaà de
1Re 13,22	fo vangut, null hom de tot lo poble	qui era ab Saül e Jonatàs, son fill, no
1Re 14,1	–Pasem sobra la host dels falisteus	qui és ultra aquest loch. E no hu féu a
1Re 14,2	[*] de Gabaà, desots un magraner	qui era en lo camp. E havia ab ell entorn
1Re 14,3	frare de Ichabot, fill de Fineàs,	qui fo fill de Elí, prevera, [*] portava
1Re 14,3	prevera, [*] portava una vestadura	qui ha nom efot. E lo poble no sabie
1Re 14,6	–Vina e pasem [*] los falisteus,	qui no són circumcisos, per saber si
1Re 14,13	davant e [*] devant son scuder,	qui saguia ell. 14 E la primera occisió
1Re 14,16	de Déu. 16 E les guardes de Saül	qui éran en Gabeà de Benjamín raguardàran
1Re 14,20	20 Donch Saül cridà e tot lo poble	qui era ab ell. E vanguéran tro al loch on
1Re 14,45	dix [*]: –Donchs, Jonatàs morà,	qui ha feta aquesta gran salut en Israell?
1Re 14,48	d'Israell de lles mans d'aquells	qui lls daguastàvan. 49 Aquests fóran los
1Re 15,7	Evilà entrò qu'él fo vangut a Sur,	qui és [*] la regiò de Agipta, 8 e pres
1Re 15,9	vestadures [*] e a totes les coses	qui éran belles, e anch no volguéran
1Re 15,28	e aquel ha liurat a un ton proïsuma	qui és millor que tu, 29 car ell no
1Re 16,1	com yo he provaÿt un de sos fills	qui sia rey sobra mon poble. 2 Samuel dix:
1Re 16,11	dix [*]: –Encara n'hi ha un manor	qui guarda les ovelles. Dix Samuel [*]:
1Re 16,18	[*], que sap ben viular, e és hom	qui ha gran força e sap ben combatra, e
1Re 16,19	dix: –Tramit a mi David, ton fill,	qui guarda tas ovelles. 20 Donchs Isayí
1Re 17,1	per combatra e vanguéran en Sacot,	qui és en la terra de Judà, e fichàran
1Re 17,5	son cap, e era vastit de un sberch,	qui era tot ple, de la part de fora, de
1Re 17,8	[*]? Elegits un home de vosaltres	qui 's combatra ab mi [*]. 9 E si ell me
1Re 17,12	davant, lo qual havia nom Ysayí,	qui havia VIII fills e era lo pus vell hom
1Re 17,20	loch que ha nom Magala, e la host	qui era axida defora les tendes per
1Re 17,25	darà molt gran riquesa en aquell	qui l'auciurà e donarà a ell sa fila, e
1Re 17,26	qu'ell auciuria lo no circumcís	qui gosava aontar lo poble d'Israell.
1Re 17,37	[*] 37 Dix David: –Nostre Senyor,	qui deliurà mi de la mà del leó e de l'
1Re 17,46	la terra, per so que tots aquells	qui són en la terra sàpian que Déu és
1Re 17,56	E al rey li dix: –Damana a ell de	qui és fill. 57 Donchs com David sa'n
1Re 18,20	David amava una altra filla de Saül	qui havia nom Michol, e açò fonch dit a
1Re 19,5	no noent e vols auciura David,	qui és menys de culpa? 6 Com Saül hach açò
1Re 19,20	vaéran la companya dels profetes	qui profatitzàvan e Samuel qui stava entre
1Re 19,20	profetes qui profatitzàvan e Samuel	qui stava entre ells, l'asparit de nostre
1Re 19,22	e vench en una gran sisterna	qui és en Sohot, e aquí ell demanà: –En
1Re 20,1	Capítol XX 1 David fugí de Naiot,	qui és en Ramacha, e vench e parlà davant
1Re 20,20	III sagetas de prop la pedra, quax	qui trau a sanyal, 21 e tramatré a les
1Re 20,22	a l'infant: “Vine, vet les sagetes	qui són més anlà que tu”, vé-te'n, car
1Re 20,25	la sua costuma en la sua cadira,	qui era de prop la paret, lavà's Jonatàs,
1Re 20,37	e dix a l'infant: –Vet la sageta	qui és més anlà que tu. 38 E cridà altra
1Re 20,41	fou anat, lavà's David de un loch	qui era devers tramuntana e gità's en
1Re 21,12	son cor e hach gran pahor de Achís,	qui és rey de Gech. 13 E com ell fo davant
1Re 21,13	caygués entre les mans d'aquells	qui l'havían amanat davant Chis. E feÿa
1Re 27,2	's David e anà-sa'n ab DC hòmens	qui éran ab ell a Achís, fill de Moach,
1Re 27,3	és, Achinoe gesreelias e Abigaill,	qui fou muller de Naball de Carmel. 4 E

1Re 27,8	habitàvan antigament ab aquells	qui anàvan en Sur dantrò a la terra de
1Re 27,10	Achís. 10 E deÿa-li Chis: «Contra	qui sots anats vuy?» E responia David: «En
1Re 28,3	de la terra e aucís tots aquells	qui havían sparit fitònich en lo ventre. 4
1Re 28,7	–Sarcats-ma una fembra	qui haja sparit fitònich [*]. [*] 8 E
1Re 28,13	Dix la fembra a Saül: –Déu he vist	qui pujava de la terra. 14 E dix-li
1Re 29,1	posà les tendes sobra la font	qui era en Jazarael. 2 Els vargés e els
1Re 29,3	falisteus: –Encara no coneys David,	qui fou servacial de Saül, rey de Israell,
1Re 29,11	-en. 11 E axí David e los hòmens	qui éran ab él levàran-sa [*] gran matí
1Re 30,3	si mateys. 3 E com David e’quells	qui éran ab ell fóran vanguts en la ciutat
1Re 30,4	Senyor, e levàran-sa ab los	qui éran ab ell e planguéran e ploràran
1Re 30,9	tolta. 9 Lavà’s David e DC hòmens	qui éran ab ell e venguéran entrò en lo
1Re 30,14	anats en les ancontrades de Calep,	qui són envers lo migdia, e havem cramada
1Re 30,17	nangú sinó CCCC hòmens jóvens	qui pujàran en los camels e fugíran. 18 E
1Re 30,21	21 E vench David a aquells CC	qui éran romasos per so com éran fort
1Re 30,21	e no havían pogut saguir David,	qui los havia manat que romanguésan en lo
1Re 30,21	axíran a carera a David e aquells	qui éran ab ell, e pujà David e al pobla
1Re 30,22	22 E dix un hom malvat e desestruc	qui era dells servicials que éran anats ab
1Re 30,22	ab David: –No darem res a aquests	qui són romasos así, per so com no són
1Re 30,23	[*] e ha-us donats los ladres	qui éran vanguts contra vosaltres en les
1Re 30,24	e aytant n’hauran aquells	qui són romasos en les tendes e han
1Re 30,24	la roba e les càraguas com aquells	qui són anats a la batalla. 25 E d’aquell
1Re 30,25	aquells que romanían com aquells	qui anàvan a la batalla. 26 Llavors vench
1Re 30,26	presa als vells de Judà e aquells	qui éran sos proïsmas e sos parents. Dix-
1Re 30,27	27 E tramès-na David en aquells	qui éran en Bathel, e aquells qui éran en
1Re 30,27	qui éran en Bathel, e aquells	qui éran en Ramoch, envers migdia, e
1Re 30,27	en Ramoch, envers migdia, e aquells	qui éran en Gech, 28 e aquells qui éran en
1Re 30,28	qui éran en Gech, 28 e aquells	qui éran en Aroer, e aquells qui éran en
1Re 30,28	qui éran en Aroer, e aquells	qui éran en Safamoch, e d’Estema, 29 e en
1Re 30,29	d’Estema, 29 e en Recha, e aquells	qui éran en les ciutats de Jarabolí, [*]
1Re 30,30	de Jarabolí, [*] 30 e aquells	qui éran en Erema, e aquells qui éran [*]
1Re 30,30	qui éran en Erema, e aquells	qui éran [*] en Ater, 31 e aquells qui
1Re 30,31	qui éran [*] en Ater, 31 e aquells	qui éran en Hebron, e aquells qui éran en
1Re 30,31	qui éran en Hebron, e aquells	qui éran en los altrás lochs, en los quals
1Re 31,6	scuder e tots los seus servicials	qui éran de la sua casa, en aquell dia
1Re 31,7	7 E com los fills d’Israell,	qui éran part lo flum Jordà, en una val,
1Re 31,8	falisteus per so que vaésan aquells	qui éran morts en la batalla, e trobàran
1Re 31,8	e trobàran Saül e III fills seus	qui jaýan morts en lo munt de Gelboe. 9 E
1Re 31,11	en lo mur de Besan. 11 Com aquells	qui habitàvan en Galaad haguéran oýdes
1Re 31,12	de Saül e los cors de sos fills,	qui éran en lo mur de Besan penjats, e
2Re 1,2	que vania de les tendes de Saül,	qui havia esquinsades sas vastadures e
2Re 1,11	sues vestadures, e tots los hòmens	qui éran ab ell faéran alò matex. 12 E
2Re 1,13	coltell. 13 Dix David en aquell hom	qui era fuyt de lles tendes de Israell e
2Re 1,18	en lo libre dels Justs: «O Israell,	qui ést romàs, veges e pense’t per quina
2Re 1,18	e pense’t per quina colpa aquells	qui són morts en les altesas (ço és, en lo
2Re 1,23	batalla. 23 Saül e Jonatàs, bells e	qui molt sa amàvan en la vida, ne en la
2Re 1,24	de Israell, plorats sobra Saül,	qui vastia vosaltres de drap vermel en
2Re 1,26	he gran dolor e gran dol de tu,	qui ést fort bell e qui eres amabla e
2Re 1,26	gran dol de tu, qui ést fort bell e	qui eres amabla e davies éser amat sobra
2Re 1,27	e parides les armes batallaroses	qui solían batallar e combatre!» 2, Tit
2Re 2,2	sues, Achinòem de Jezraell [*],	qui fò muller de Naball da Carmell, 3 e

2Re 2,3	pujàran ab David tots los hòmens	qui anàvan ab ell, cascú ab tot son
2Re 2,5	vosaltres, de nostre Senyor Déu,	qui havets feta aquesta misericòrdia ab lo
2Re 2,13	a carera de prop un algup da aygua	qui és en Gabeon e, com sa fóran tots
2Re 2,23	en aquell matex loch. E tots aquells	qui pasàvan per aquell loch on jahia mort
2Re 2,24	que Joab e Abysay ancalsàvan Abner,	qui fogia, lo sol sa pos e lo dia defugí.
2Re 2,24	en un loch on pasava aygua,	qui és en Gabeon, entra una vall e'l
2Re 2,29	batalla. 29 Emperò Abner e aquells	qui éran ab ell anàran tota aquella nit
2Re 2,31	hòmens de Benjamín e de aquells	qui éran ab Abner CCCLX. 32 E portàran
2Re 2,32	e anàran tota la nit Joab e aquells	qui éran ab ell e l'andamà matí, com sa
2Re 3,3	que hach de Abigaill, muller	qui fo de Naball de Carmel; e lo terç,
2Re 3,3	e lo terç, Asalon, fill de Machà,	qui fon filla de Tolomay, rey de Asur; 4 e
2Re 3,8	fou irat per aquellas paraules	qui li dix Isbòsec e dix-li: –Donchs,
2Re 3,12	a David per si matex e dix: –De	qui és la terra? E per so que parla ab tu,
2Re 3,23	pau. 23 E Joab e tota la companya	qui éran ab ells vanguéran despuys e
2Re 3,24	dix-li: –Què has fet? Vet Abner,	qui és vangut a tu. Per què l'has jaquit
2Re 3,31	E dix David a Joab e a tot lo pobla	qui era ab ell: –Esquinçats-vos les
2Re 3,39	untat, gran ajuda sparava de aquest	qui mort és. E aquests hòmens fills de
2Re 3,39	Nostre Senyor raguardon aquell	qui fa mal sagonis sa malícia! 4,Tit
2Re 4,4	Jonatàs [*] havia haüt un fill	qui era díbil e malalt en los peus, car no
2Re 4,5	d'estiu, en la casa de Isbòsech,	qui dormia en lo seu lit en la hora del
2Re 4,5	la hora del migdia. E la portera,	qui stava en la porta, purgava forment e
2Re 4,8	–Vet lo cap de [*] l'anamich teu	qui queria destrovir la tua vida. E ha
2Re 4,9	[*] e dix: –Viva nostra Senyor Déu,	qui ha deliurada la mia ànima de tot
2Re 4,10	ànima de tot treball! 10 Car aquell	qui m'adux misatga que mort era Saül, qui
2Re 4,10	m'adux misatga que mort era Saül,	qui 's cuydava que'm portàs bon misatge,
2Re 5,2	con era Saül rey sobra nós, tu era	qui manavas e tornavas Israell. E nostre
2Re 5,6	Judà. 6 E anà lo rey e tots aquells	qui éran ab ell en Jerusalem al jebuseu,
2Re 5,6	'n portes los orbs e contrets Quaix	qui diu que: “Nós no havem obs ajuda dels
2Re 5,8	que auciuaria lo jabuseu e aquells	qui tocarían a les canals de les
2Re 5,8	les quals l'aygua coria, e aquells	qui los porían [*] los sechs e los
2Re 5,11	fusta de cedra (ço és, de un arbra	qui és apallat sedra), e tramès-li
2Re 5,14	E aquests són los noms de aquells	qui nasquéran en Jerusalem: Sammia e Sabaà
2Re 5,21	que portàvan. E David e aquells	qui éran ab ell pranguéran-les e
2Re 6,3	-la de la casa de Aminadab,	qui era en Gabaà. E Ozà e Ayó, fills de
2Re 6,13	de vadell. 13 E, com aquells	qui portaven la archa haguéran anat III
2Re 6,14	[*]. E David sagnia un drap de li	qui és apallat ffot. 15 E David e tot
2Re 6,16	per la finestra e vaé lo rey David	qui saltava davant nostra Senyor Déu e
2Re 6,20	stat gloriós vuy lo rey d'Israell,	qui 's descobria davant [*] los servents e
2Re 7,2	–E no veus que yo habit en la casa	qui és feta de fust de cedra, e l'archa
2Re 7,18	nostre Senyor Déu, la mia casa e	qui són yo, que tu m'has amenat e aportat
2Re 8,8	de aram en què ajustàvan la aygua,	qui havia nom Mar d'Aram, e féu collones
2Re 8,14	14 e posà en Idumea guardas e gents	qui la dafansasen, e tota Idumea servia a
2Re 8,18	Banÿas [*] era sobra Sarechí [*]	qui éran guardes del rey e guardàvan lo
2Re 9,1	nangun romàs de la casa de Saül a	qui yo faça misericòrdia per Jonatàs? 2 E
2Re 9,2	un servacial de lla casa de Saül	qui havia nom Sibà, e lo rey apallà-lo e
2Re 9,3	–Un fill de Jonatàs n'ha romàs,	qui és contret dells peus. 4 Dix lo rey:
2Re 9,8	E Mifibòsech ahorrà David e dix: –E	qui són jo servacial teu? Car has guardat
2Re 9,9	fill de Jonatàs, [*] tota la casa	qui fo de Saül. 10 E axí los fills teus e
2Re 10,2	E tramès-hi dels seus servacials	qui l'aconortàsan de lla mort de son
2Re 10,13	13 E axí comança Joab e lo poble	qui ab ell era, donàran batalla contra los

2Re 10,16	16 e Addàser tramès als sirienchs	qui éran dalà lo flum e féu-los vanir e
2Re 10,16	aparallar a lla batalla, e Saboach,	qui era maestra de la cavalaria de
2Re 10,18	e XLM cavallers e aucís Sobech,	qui era príncep de la cavalaria. 19 E com
2Re 10,19	cavalaria. 19 E com tots los reys	qui ajudàvan a Abdàsar vaéran que Israell
2Re 11,1	tramès Joab e els seus servacials	qui éran ab ell e tots los fills de
2Re 11,2	que stava andret la sua una dona	qui 's lavava en una salla, e aquella
2Re 11,3	era molt bella. 3 E lo rey damanà	qui era aquella que axí era bella.
2Re 11,24	sagetas e lansas a nós aquells	qui éran en lo mur, e moríran molts dels
2Re 12,7	7 Dix Natan a David: –Tu ést l'hom	qui ha fet açò. E diu nostre Senyor [*]:
2Re 13,1	de David, havia fort bella germana,	qui havia nom Tamar. E sdavench-se que
2Re 13,23	tonra les sues ovelles en Balasar,	qui era prop Afraÿm, e convidà tots los
2Re 13,28	hajats pahor, que jo són Absalon,	qui man asò. [*] 29 E axí hu faéran los
2Re 19,5	has confusos tots tos sarvicials,	qui han deliurat tu de mort e los teus
2Re 19,6	concopines. 6 Car tu ames aquells	qui 't vòlan mal e vols mal a aquells qui
2Re 19,6	't vòlan mal e vols mal a aquells	qui t'àman. E vuy has mostrat que no has
2Re 20,8	éls fóran de prop una pedra gran	qui és en Gabaon, Amaasà vench e axí-los
2Re 20,8	Joab vastia una gonella streta	qui era fort a masura d'él matex e
2Re 20,8	era sint. E portava un coltell	qui li penjava per lo flanch, qui era fet
2Re 20,8	qui li penjava per lo flanch,	qui era fet en guisa qu'ell lo podia
2Re 20,9	E posà-li la mà en la barba quax	qui 'l vol basar. 10 E trasch lo coltell
2Re 20,11	Brocrí. 11 E entratant, com alguns	qui éran de Joab haguéran vist açò e
2Re 20,11	açò e haguéran astat prop de Amasà,	qui era mort, diguéran: –Veus aquell qui
2Re 20,11	era mort, diguéran: –Veus aquell	qui volch éser companyó da David per Joab.
2Re 20,14	ancalçàran Ciba, fill de Brocrí, 14	qui era pasat per los trips d'Israell e
2Re 20,18	proverbi e bella paraulla: “Aquells	qui damànan vàjan damanar en Abella”, car
2Re 20,19	ciutat. 19 Doncs, no són yo aquella	qui respon en Israell, e tu vols andarocar
2Re 20,19	e tu vols andarocar aquesta	qui és mara de les ciutats? Donchs, per
2Re 20,21	21 Mas un hom del munt de Afraÿm,	qui és apallat Ciba, fill de Bocrí, ha
2Re 21,2	fills d'Israell, mas són raliquíes	qui romanguéran dells amorreus, car los d'
2Re 21,2	-los auciuira e los aucís quax	qui ho fa per amor dels fills de Israell e
2Re 21,5	al rey: –Nós davem destróvir aquell	qui destróví a nosaltres e'ns turmentà,
2Re 21,6	per ço que'ls turmentem en Gabaà,	qui fo de Saül, qui fo alet de nostre
2Re 21,6	turmentem en Gabaà, qui fo de Saül,	qui fo alet de nostre Senyor Déu sa
2Re 21,7	fill de Saül, per lo sacrament [*]	qui era entra Jonatàs [*] e David. 8 E axí
2Re 21,8	a Adiell, fill de Barzalay,	qui fo de Malechí. 9 E liurà-los en les
2Re 21,12	los als hòmens de Jabès de Galaad,	qui 'ls havían amblats e lavats de la
2Re 21,14	en lo costat del sapulcra de Cis,	qui era son para. E feren totes aquelles
2Re 21,16	havia combatut–, 16 Gesbí Denob,	qui fou del linnatja da Rafà, esforçà's
2Re 21,16	CCC onses. E portava una spasa	qui era feta poch de temps havia. 17
2Re 21,18	lavors aucís Sobaray de Usari Safí,	qui fo del linnatja de Arafà, qui fo del
2Re 21,18	Safí, qui fo del linnatja de Arafà,	qui fo del linnatja dels gaguants. 19 La
2Re 22,13	són ansès per la gran resplandor	qui és en l'asguardament d'aquell. 14
2Re 22,14	14 Nostre Senyor tronarà; el	qui és molt alt darà la sua veu. 15 Él
2Re 22,18	anamichs molt podarosos, d'aquells	qui m'han aiirat, car éran pus forts que
2Re 22,31	per foch e és scut de tots aquells	qui spéran en ell. 32 E qui és Déu enfora
2Re 22,32	aquells qui spéran en ell. 32 E	qui és Déu enfora nostre Senyor e qui és
2Re 22,32	E qui és Déu enfora nostre Senyor e	qui és forts enfora lo Déu nostro? 33 Déu
2Re 22,33	forts enfora lo Déu nostro? 33 Déu	qui ha sint a mi de fortaleza e asplanada
2Re 22,41	a la part mia, darera cells	qui m'han aiirat, e jo destróvir-los-
2Re 22,42	a nostre Senyor, e no hy haurà	qui 'lls faça sauls. 43 [*] de lla pols de

2Re 22,48	lla mia salut sarà axalçat. 48 Déu	qui dónes a mi vanjances e has gitats los
2Re 22,49	sots mi. 49 [*] [*] d'aquells	qui 'm contràstan. Tu daliuraràs mi de l'
2Re 23,5	envers [*] que fasa covinensa ferma	qui tostemps duren totes coses, car tota
2Re 23,6	que no brot. 6 Aquells, emperò,	qui pàsan los manaments de Déu, a manera
2Re 23,9	Aliatzar, fill de son oncle Ahoi,	qui era un dels III forts hòmens qui éran
2Re 23,9	qui era un dels III forts hòmens	qui éran ab David com lo sprovàran los
2Re 23,10	ab lo coltell per la sanch	qui fo sacada. E en aquell dia féu nostre
2Re 23,10	e portà-sa'n la roba d'aquells	qui éran morts. 11 E après d'aquest fo
2Re 23,13	13 E ja dabans n'éran pujats	qui éran prínceps entrò a XXX, e vanguéran
2Re 23,13	en temps de messes a David,	qui era en la spluga de Odollà, e les
2Re 23,15	e dix: –Si hich havia nangú	qui 'm donàs a beura da l'aygua de lla
2Re 23,15	a beura da l'aygua de lla sisterna	qui és en Batlem, de prop la porta, fort
2Re 23,17	bauré jo la sanch de aquests hòmens	qui són anats e beuré lo parill de lurs
2Re 23,17	beura. E asò faeren III hòmens	qui éran molt forts. 18 E Abisay, frare de
2Re 23,18	príncep de III, e aquell és aquell	qui lavà la lansa sua contra CCC hòmens,
2Re 23,20	20 E Banÿas, fill de Joadà,	qui fou hom forts e de grans obres, de
2Re 23,21	què havían gran esperança aquells	qui éran ab ell e tania en la sua mà una
2Re 23,23	fou anomanat entra III hòmens forts	qui éran entre XXX hòmens qui éran
2Re 23,23	forts qui éran entre XXX hòmens	qui éran maravalosament forts. Emperò no
2Re 23,38	de Servià; 38 Iray getite; Gareb,	qui és aytambé getite; 39 Urias eteus.
2Re 24,5	a lla dreita part de lla ciutat	qui és en la vall de Gaad, 6 e de Gezer
2Re 24,6	jussana de Hozí e vanguéran en Dan,	qui és en lo bosch, e anvironàran [*] 7
2Re 24,7	e vanguéran en la terra de Judà,	qui és envers migdia, en Barsabe. 8 E
2Re 24,13	per ço que ho digue en aquell	qui m'hic ha tramès. 14 E dix David a Gad
2Re 24,15	temps stablit, e moríran del poble	qui stàvan de Dan entrò a Bersabe LXXM
2Re 24,16	aflicció tant gran e dix a l'àngel	qui farí lo poble: –Basta ara! No stenas
2Re 24,16	Déu era da prop la era d'Auvena,	qui era hom jabuseu. 17 E dix David a
2Re 24,17	lo poble: –Yo són, Senyor, aquell	qui he peccat e qui he fetes les
2Re 24,17	són, Senyor, aquell qui he peccat e	qui he fetes les iniquitats. Aquestes són
2Re 24,20	e vaé lo rey e los seus servicials	qui anàvan ab ell. 21 E axí Aurena, anà e
2Re 24,21	Déu, e que ces aquesta mortaldat	qui és vanguda en lo poble. 22 E dix
1Re 14,18	–Aporta la archa de nostre Senyor.	Qui era aquí estat [*]. 19 [*] Axí un gran
1Re 20,10	faré a saber. 10 E dix David [*]:	– Qui m'ho dirà [*]? 11 Dix Jonatàs [*]:
2Re 1,8	yo li haguí respost, 8 dix-ma:	»– Qui ést, tu? »E yo diguí: »–Hom
1Re 4,6	crits, ells diguéran: –Quina veu e	quin crit és aquest qui és en la host dels
2Re 21,3	–Què poré jo fer a vosaltres ne	quin remey vos poré jo donar per so que
1Re 18,18	l'auciuran.» 18 David dix [*]:	– Quin hom són [...] Israell, que yo sia
1Re 12,8	davant nostra Senyor [*], 8 en	quina manera entrà Jacob en Agipta, [*] e
1Re 15,14	Senyor. 14 Samuel dix a ell: –De	quina veu és aquesta de folch del bastiar
1Re 29,4	a nós com combatrem. Donchs, en	quina manera poria ell fer pau [*], si no
2Re 1,18	qui ést romàs, veges e pense't per	quina colpa aquells qui són morts en les
2Re 11,7	David què faÿa Joab e lo poble, en	quina manera donàvan la batalla. 8 E dix
1Re 4,6	oÿran los crits, ells diguéran:	– Quina veu e quin crit és aquest qui és en
1Re 14,41	Jonatàs e Saül, e lo poble ne fou	quiti . 42 Levors dix Saül: –Metets sort
2Re 11,1	e destróviran-los e asetjàran	Rabaat . Emperò David romàs en Jerusalem. 2
2Re 12,26	combatia e guarejava Joab contra	Rabat dels fills de Amon e combatia la
2Re 12,27	–Jo he garejat e combatut contra	Rabat ; sagon que yo veg, la ciutat de
2Re 12,29	ajustà tot lo poble e anà-sa'n a	Rabat e asetjà-la e, com la hach
2Re 23,29	era natopatites; Iray, fill de	Rabay , de Jebet, dels fills de Benjamín;
1Re 13,21	e càvechs [*] e destrals éran	rabevats e faÿan a lossar tots dentrò a l'

1Re 30,22	e lurs fills, e com ho hauran	rabut , vàjan-sa'n. 23 Dix David: –No
2Re 4,2	e la un havia nom Baanà e l'altra,	Racap , fill de Remnon berocite, dels fills
2Re 4,6	la casa e pranían les espigues, e	Racap e son frare faríran Isbòech en lo
2Re 10,4	Amon pres los misatgers de David e	rach -los la mitat de la barba e esquinçà
1Re 2,11	Alcanà sa'n tornà e anà-sa'n a	Rachama , a la sua casa. E l'infant era
1Re 11,1	hòmens de Jabès diguéran a Naàs:	– Raeb -nos en t'amistança, e nós
1Re 30,26	e sos parents. Dix-los David:	– Raebets banadicció [*] dels anamichs de
2Re 21,8	Saül, los qualls havia anjanrats da	Rafà filla de Ay, ço és Armoní e Misàbech,
2Re 21,10	con hom comensa los ordís. 10 E	Rafà , mara dels II, vastí's salici e féu
2Re 21,11	nits. 11 E diguéran a David so que	Rafà havia fet, concopina de Saül. 12 E
2Re 21,16	Gesbí Denob, qui fou del linatja da	Rafà , esforçà's que pogués farir David. E
2Re 5,18	e scampàran-sa en la val de	Rafaym . 19 E David consallà's ab nostre
2Re 7,25	a ells en Déu. 25 E ara sucita e	raferma enpandurablament la paraula en lo
1Re 6,1	la arqua de nostra Senyor fou en la	ragió dels falisteus per VII mesos. 2 E
2Re 12,31	formes de fust axí com hom fa las	ragoles . E açò matex féu David de totes
1Re 1,12	Senyor, Elí, pravera, la comensà a	raguardar en la boqua entantivament, 13 e
1Re 14,16	Saül qui éran en Gabeà de Benjamín	raguardàran e véran una gran multitut de
1Re 9,16	de la mà dels falisteus, car yo he	raguardat lo meu poble, e lo lur crit és
2Re 3,39	ma són durs e braus. Nostre Senyor	raguardon aquell qui fa mal sagona sa
1Re 5,5	un sol tronch [*]. E per aquesta	rahó los praveres de Dagon [*] no
2Re 23,4	sol ix al matí, sens nuus gita los	raigs , e axí com la pluja fa brotar la
2Re 21,2	són dels fills d'Israell, mas són	ralíquies qui romanguéran dells amorreus,
1Re 1,19	-sa'n e vanguéran en lur casa, en	Ramacha . Donchs Alquenà jach ab Anna, sa
1Re 19,18	totes les coses [*] a Samuel, en	Ramacha , on ell e Samuel se n'anàran en
1Re 19,18	e Samuel se n'anàran en Aioch, en	Ramacha . 19 E anunciat fo a Saül e dit:
1Re 19,22	molt irat 22 e ell matex anà en	Ramacha e vench en una gran sisterna qui
1Re 19,22	fon-li dit: –Ells són en Aiot, en	Ramacha . 23 [*] E fo fet que sobra ell
1Re 19,23	fins que vench en Aioch, en	Ramacha . 24 E ladonchs ell sa despullà sas
1Re 20,1	XX 1 David fugí de Naiot, qui és en	Ramacha , e vench e parlà davant Jonatàs:
1Re 28,3	sobra ell, e sotaràran-lo en	Ramacha , en la sua ciutat. E Saül gità los
1Re 1,11	lo turment de la tua serventa e has	ramanbrament de mi e no oblidas la tua
1Re 1,19	sa muller, e nostra Senyor Déu hach	ramanbrament d'ela. 20 E com lo terma fo
1Re 1,1	primer 1 Un hom fo de la ciutat de	Ramathaimsofim , qui és en lo munt de
1Re 14,39	per Jonatàs, ell morà sens nanguna	ramçó . E nangú de tot lo poble no li
1Re 30,27	en Bathel, e aquells qui éran en	Ramoch , envers migdia, e aquells qui éran
2Re 4,5	5 E vanguéran los fills de	Ramoch borosite, Recap e Bannà, e antràran
2Re 2,17	17 En aquell dia moch-sa gran	ramor e gran batalla e los hòmens de David
2Re 4,4	caech-li en terra e fou	ranquallós e hach nom Mifibòsech. 5 E
2Re 9,13	rey David manjava. E era Mifibòsech	ranqualós de abdós los peus. 10, Tit
1Re 1,11	en tots los dies de la sua vida, e	raor no muntarà sobra son cap. 12 E axí
2Re 7,1	sua casa, e nostre Senyor havia dat	rapòs e pau de tota part de sos anamichs,
1Re 7,2	anys. E tot lo poble de Israell sa	raposà après de nostre Senyor. 3 Ladonchs
2Re 3,8	e tu has raquest vuy mi, que'm	rapraseses per la fembra? 9 Asò faça Déu a
2Re 3,8	tu en les mans de David, e tu has	raquest vuy mi, que'm rapraseses per la
2Re 3,7	e governava la casa de Saül. 7 E	Rasfà , filla de Achià, era stada concopina
1Re 21,5	de fembres, ménjan-na. 5	Raspòs David al pravera: –E què és, si
1Re 8,4	ajustàran e vanguéran a Samuell en	Ratama 5 e diguéran a ell: –Tu ést
1Re 18,2	amava tant com ell matex. 2 Saül	ratench ell aquell dia e no li atorguà que
1Re 6,17	d'aur, les quals los falisteus	ratéran a nostra Senyor per lur pacat:
1Re 5,6	en mig loch de aquella regió, e	rates nasquéran, e gran confusió de mort

1Re 6,5	dells falisteus, e farets V	rates d'aur. Car una plagua ha stada a
1Re 6,18	altra; e Acareon, altra. 18 E les	rates d'aur, sagonos los nombres de lles
1Re 7,17	17 e puigs ells sa'n retornàran en	Rathama , car aquí era la sua casa e aquí
2Re 19,10	[*] és mort [*]. Per què calam e no	ratornam a David? E lo consell de tot
2Re 3,12	e serà la mia mà ab tu, e jo	ratornaré a tu tot Israell. E dix David:
2Re 19,43	què no dixéran abans a mi que jo	ratornàs a mi matex lo meu rey? E lavors
1Re 2,20	muller e dix a ell: –Nostre Senyor	ratrà a tu sament de aquesta fembra per
2Re 2,6	misericòrdia e varitat. E yo	ratré a vosaltres gran guardó [*]. 7 [*]
1Re 1,6	la destranya en tant qu'ella faça	ratret que nostre Senyor li havia tanchat
1Re 7,14	de Samuell. 14 E les ciutats fóran	ratudas als fills d'Israell qu'ells
1Re 10,2	atrobaràs II hòmens prop lo vas de	Ratxell , en les encontrades de Benjamín
1Re 16,16	que sèrquan un home que sàpia sonar	rauta davant tu, que, com lo maligna
1Re 16,17	–Sercats a mi un home que son	rauta o viula e manau-lo. 18 Respòs un
1Re 18,10	loch de lla casa. E David sonava la	rauta [*] cascun dia. Saül tania una lansa
2Re 7,27	de companyes, Déu d'Israell, has	ravalat a la orella del servicial teu e
1Re 20,13	de mon para sarà contre tu, jo hu	ravallaré a tu e gaquiré't anar en pau. E
1Re 30,12	E com hach manjat, fo sforçat, e	ravaní lo seu sparit, car III dies e III
1Re 3,21	aparer en Silló, on havia stat	ravellat a Samuel [*], e la paraula que
1Re 9,15	a ells [*]. 15 Nostre Senyor havia	ravellat a Samuel [*] que Saül vangés en
1Re 13,21	Donchs totes les faramentes de les	raylles e càvechs [*] e destrals éran
2Re 4,5	los fills de Ramoch borosite,	Recap e Bannà, e antràran en lo mig del
1Re 30,29	en Safamoch, e d'Estema, 29 e en	Recha , e aquells qui éran en les ciutats
1Re 4,13	E, mantinent que aquell fou intrat,	recomtà a tota la ciutat so que s'era
1Re 8,21	totes les paraules del poble e	recomtà aquellas a nostra Senyor. 22 E
1Re 19,7	serà mort. 7 Jonatàs apallà David e	recomtà -li totes aquestes cosses. E menà
1Re 19,18	David fogí [*] e anà-sa'n e	recomtà totes les coses [*] a Samuel, en
1Re 11,9	scalfat.” Vanguéran los misatges e	recomtàran -ho als de Jabès, que n'
1Re 19,11	Michol, sa muller, hach a ell açò	recomtat e dit: “Si tu no't salvas
1Re 2,36	que digua: “Yo us prech que vós ma	reebats a una part, axí com un pravera deu
2Re 22,17	d'aquell. 17 E tramès de alt e	reebí mi, foragità mi de moltes ayguas. 18
2Re 24,23	e dix: –Nostre Senyor, Déu teu,	reebrà lo teu vot e lo teu sacrifici. 24
2Re 22,3	de la mia salut e axalsador meu e	refugi meu, salvador meu, deliura mi de la
1Re 28,5	gran pahor, e spaordí's lo seu cor	règeament , 6 e demanà de consell a nostre
2Re 19,31	30 [*] 31 E Batzalai, galadita de	Regelim , saguí lo rey tro que hach pasat
2Re 10,17	contra David e combatéran fort e	règeu contra ell. 18 E Israell vancé-
2Re 3,6	la casa de Saül e David, Abner [*]	regia e governava la casa de Saül. 7 E
1Re 5,6	escalfàran en mig loch de aquella	regió , e rates nasquéran, e gran confusió
1Re 5,8	–Fasam-la portar entorn nostra	regió . Donchs ells la se'n portàran. 9 E
1Re 15,7	él fo vangut a Sur, qui és [*] la	regió de Agipta, 8 e pres Agag, rey de
1Re 27,5	'm loch en una de les ciutats de la	regió per so que puscha star aquí. E per
1Re 27,7	dia de vuy. 7 E stech David en la	regió dels falisteus III mesos. 8 E pujà
2Re 1,7	acostàvan-sa a ell, 7 e Saül	regirà 's e vaé mi e apalà'm e, com yo li
1Re 10,16	dix nanguna cosa de la paraula del	regna [*]. 17 Samuel apallà lo poble [*]
1Re 10,25	dix, donchs, all poble la lig del	regna e escriví aquella en un libra e
1Re 13,13	Senyor haguera ja aparallat lo teu	regna sobra lo poble d'Israell
1Re 13,14	Israell perdurablament. 14 Mas lo	regna teu no s'estendrà a ton linatge.
1Re 14,47	n'anàran en lurs lochs. 47 Com lo	regna de Saül fou confermat sobre lo poble
1Re 15,28	Senyor ha tolt vuy a tu tot lo	regna d'Israell e aquel ha liurat a un
1Re 16,1	haja ell gitat a enrera, qu'él no	regna sobre lo poble d'Israell? Complex
1Re 18,8	qual cosa dafal a ell sinó sol lo	regna ! 9 D'aquell dia avant Saül no podia

1Re 20,31	tu no seràs stablit en rey ne al	regna no sarà teu. Donchs, tramit-hi ara
2Re 3,10	David, axí com ell volia 10 qu'él	regna sobra la casa de Saül sens trasmudar
2Re 5,12	e nostra Seyor havia axelçat lo	regna da David sobra lo seu poble d'
1Re 13,1	any com ell comensà a regnar, e ell	regnà sobre lo poble d'Israell per II
2Re 2,10	com comensà a regnar en Israell e	regnà II, e sola la casa de Judà saguia
2Re 5,4	de XL, e David comensà a regnar e	regnà en Habron XL anys, 5 e regnà sobra
2Re 5,5	e regnà en Habron XL anys, 5 e	regnà sobra Judà XL anys, VII e VI mesos,
2Re 5,5	Judà XL anys, VII e VI mesos, e	regnà en Jerusalem XXXIII ayns sobra tot
2Re 10,1	Naàs, lo rey dells fills de Amon, e	regnà Amon, son fill. 2 E dix David: –Faré
1Re 13,1	que havia un any com ell comensà a	regnar , e ell regnà sobre lo poble d'
2Re 2,10	XL anys Esbòsech [*] com comensà a	regnar en Israell e regnà II, e sola la
2Re 5,4	en adat de XL, e David comensà a	regnar e regnà en Habron XL anys, 5 e
1Re 8,9	a ells la draturea del rey qui	regnarà sobra ells. 10 [*] 11 [*] –[*] Ell
1Re 11,12	–Qual és aquell que diu que Saül no	regnarà sobra nós? Fets-los-nos
1Re 12,12	digués a mi: “Axí no serà, mes rey	regnarà sobra nós” [*]. 13 Donchs, ara lo
2Re 2,4	e untàran David aquí per ço que	regnàs sobra la casa de Judà. E digueren a
2Re 3,17	ha que vosaltres damanats David que	regnàs sobra vosaltres. 18 Donchs ara
1Re 8,7	pas en tu meynspreu, mes mi, que yo	regne sobra ells. 8 [*] E anaxí com ells
1Re 28,17	parlat en la mia mà, e tolrà't lo	regne e donar-l'ha a ton proïsuma David,
2Re 10,6	e M hòmens a caval haguéran del	regne de Maasà, e del rey Istob XIIM
2Re 19, 9	tendes, 9 e lo poble d'Israell	regonagué lo bé que David los havia fet e
1Re 16,7	[*]? 7 E nostra Senyor dix [*]: –No	reguardaràs la sua cara, [*] car no l'he
2Re 22,25	mi metex de la mia iniquitat. 25 E	reguardonarà mi nostra Senyor sagon la
2Re 22,21	he plagut al nostre Senyor. 21 [*]	reguardonerà sagon la mia justícia e
2Re 4,8	E ha donat nostre Senyor al senyor	rei vanjança de Saül, vuy, e de son
2Re 13,6	rey lo vench vasitar, dix Amon al	rei : –Prech-ta, senyor meu, que vingua
2Re 19,19	-lo [*] 19 e dix-li: –Senyor	rei , prech-ta que no't mémbran les
1Re 19,19	dit: «Ver que David és en Aioch, en	Remacha .» 20 Saül tramès servents per
2Re 21,3	poré jo fer a vosaltres ne quin	remey vos poré jo donar per so que
2Re 4,2	Baanà e l'altra, Racap, fill de	Remnon berocite, dels fills de Benjamín
1Re 8,15	15 E delmarà vostres blats e les	rendes de lurs vinyes, per so qu'ell do
2Re 1, 21	camp de primícies, car aquí és	reportat e destrovit l'escut dels hòmens
1Re 1,14	que ela fos anbriagua. 14 [*] –[*]	Repose 't un poch entrò que tu sies
2Re 22,16	del setgle són revallats per la	† representació † de nostre Senyor Déu, per
1Re 1,27	mi la damanda que yo li damané e li	requesí . 28 E per açò yo he a ell donat a
1Re 3,17	coses [*], si tu celas a mi	res [*]. 18 Donchs Samuel dix a ell totes
1Re 12,5	no havets atrobat que jo us haja	res fet [*]. E ells responguéran: –Bo és
1Re 15,3	qu'él ha. Tu no perdons a ell de	res , ne no cobeigs nangunes de les sues
1Re 20,12	de mon para, e si ell ma diu	res de bé de tu, yo, aytantost, t'ho fas
1Re 28,6	Senyor, e nostre Senyor no li dix	res ni li respòs ni per preveres ne per
1Re 30,22	que éran anats ab David: –No darem	res a aquests qui són romasos así, per so
2Re 3,26	de Chirià. E de açò no sabia	res David. 27 E com Abner fo vangut e
2Re 4,11	han mort un hom que no maria mal en	res e dormia sobra son lit. Doncs, no
2Re 12,3	ovelles, 3 e lo pobre no havia	res dell setglle sinó una ovella patita
2Re 13,2	era encara verge no li gosava dir	res [*]. 3 E Jonadab, fill de Samaà, frare
2Re 13,21	falló e fort irat, emperò no volch	res dir a Amon [*]. 22 E anch pus Absalon
2Re 19,42	per aquesta cosa? Nós no havem	res manjat del rey, ne ha res donat a nós.
2Re 19,42	no havem res manjat del rey, ne ha	res donat a nós. 43 E respòs Israell als
2Re 23,5	mia salut e la mia voluntat no ha	res en si matexa que no brot. 6 Aquells,
2Re 23,7	dentrò que sían tornades a no	res .» 8 Aquests són los noms dels hòmens

2Re 24,17	són les ovelles mies e no han	res fet. Plàcia't, Senyor, que lla tua mà
1Re 4,5	gran crit, axí que tota la terra ne	resonà . 6 E com los falisteus oýran los
2Re 22,13	de foch són ansès per la gran	resplandor qui és en l'asguardament d'
2Re 20,19	19 Doncs, no són yo aquella qui	respon en Israell, e tu vols andarocar
2Re 3,11	Barsàber. 11 E Isbòsech no li volch	respondra per so car fort lo tamia. 12 E
2Re 19,42	e tots los teus hòmens ab tu? 42 E	respongerán los hòmens de Judà: –Car més
1Re 5,8	del Déu d'Israell? Aquells de Get	responguéran : –Fasam-la portar entorn
1Re 6,4	que nós li davem retra [*]? E éls	responguéran : 5 –Vós farets V semblanças
1Re 9,12	a ellas: –És así lo vaent? 12 Elles	responguéran e diguéran: –Así és. Veus qu-
1Re 12,4	uy jo us ho restituiré. 4 Ells	responguéran : –Tu no has nangú de nós
1Re 12,5	que jo us haja res fet [*]. E ells	responguéran : –Bo és axí. 6 Samuel dix al
1Re 27,10	«Contra qui sots anats vuy?» E	responia David: «En Judà, envers migjorn,
1Re 1,15	del vi que tu has bagut. 15 Anna li	respòs e li dix: –Axí m'ajut Déu, que no
1Re 3,4	Senyor apallà Samuel, lo qual	respòs : –Vet que són así. 5 On él corech a
1Re 3,6	vangut perquè m'has apellat. Elí	respòs : –[*] Yo no t'he apallat. E torna
1Re 3,16	–O, Samuel, mon fill! Lo qual li	respòs e li dix: –Jo són así present. 17
1Re 3,18	que no li'n salà nanguna. E Ellí	respòs : –Ell és nostra Senyor. Ell farà so
1Re 9,21	e de la casa de ton para. 21 Saül	respòs : –No són yo fill de Benjamín, del
1Re 10,22	vandria aquí o no. Nostro Senyor	respòs : –Veus qu'él és amagat en sa casa.
1Re 11,2	a tu. 2 E Naàs, [*] fills de Amon,	respòs a ells: –Yo faré aytall pau a vós,
1Re 14,37	de Israell? Nostre Senyor no li	respòs aquel dia. 38 Saül dix: –Aplegats
1Re 14,41	qual cosa és açò per què tu no has	respòs a ton serf. Si aquest paccat és
1Re 17,58	de qual linatja ést tu? E David	respòs : –Jo són fill de Ysayí [*], de
1Re 18,23	ara gendre del rey." 23 [*] David	respòs : –Par a vós pocha cosa éser jendre
1Re 20,2	qu'él me vol auciura? 2 E ell li	respòs : –Déu te guard! Tu no moràs, car
1Re 21,4	trobs ma vuller donar. 4 Al pravera	respòs : –No he pa de poble que puga donar.
1Re 28,6	e nostre Senyor no li dix res ni li	respòs ni per preveres ne per sompnis ne
1Re 30,13	David: –De qual loch ést tu? E ell	respòs e dix: –Jo són servacial teu,
1Re 30,15	me amanar a aquesta companya? E ell	respòs e dix: –Jura'm per Déu que no m'
2Re 2,14	servecials e jútjan davant nós. E	respòs Joab e dix: –Lévan-sa. 15 E
2Re 2,20	e dix Abner: –Azaell? E Azaell	respòs : –Yo són. 21 Dix-li Abner: –Vé-
2Re 4,9	de Saül, vuy, e de son linatja. 9 E	respòs -los David [*] e dix: –Viva nostra
2Re 5,23	pujaré contra los falisteus [*]? E	respòs nostra Senyor: –No hy puyes ne'ls
2Re 9,2	lo e li dix: –Ést tu Sibà? E aquel	respòs : –Yo són Sibà, sarvacial teu. 3 E
2Re 9,4	peus. 4 Dix lo rey: –On és? Aquell	respòs : –En la casa de Machir, fill de
2Re 19,21	a tu, Senyor meu, rey. 21 E lavors	respòs Abisay fill de Sirvià e dix:
2Re 19,43	rey, ne ha res donat a nós. 43 E	respòs Israell als hòmens de Judà e dix-
1Re 16,18	son rauta o viula e manau-lo. 18	Respòs un de sos serfs e dix: –Vet que yo
1Re 20,28	de Ysayí ni hir [*] a menjar? 28	Respòs Jonatàs [*]: –Fort ma praguà que'l
1Re 20,32	'l-ma, car fill és de mort. 32	Respòs Jonatàs a son para: –Per què morà?
1Re 29,9	los anamichs del rey, senyor meu? 9	Respòs Achís e dix a David: –Yo sé que tu
2Re 1,6	mort sia Saül e son fill Jonatàs? 6	Respòs aquell e dix: –Io vanguí per
2Re 13,16	a Tamar: –Leve't e vés-te'n! 16	Respòs Tamar: –Ara com me has haüda ma
2Re 13,32	tots los sarvacials da David. 32	Respòs Jonadab, fill de Sammà, frara da
2Re 19,26-27	dix lo rey: –Mifibòsech [*]. 26-27	Respòs Mifibòsech e dix: –Senyor, lo meu
2Re 20,20	la haretat de nostre Senyor Déu? 20	Respòs Joab e dix: –Ya Déu no vulla que yo
2Re 19,43	a mi matex lo meu rey? E lavors	resposéran malament e dura los hòmens de
2Re 1,7	mi e apalà'm e, com yo li haguí	respost , 8 dix-ma: »–Qui ést, tu? »E yo
1Re 28,15	de mi e no m'ha volgut retra	resposta . [*] E yo he apallat tu per veura
1Re 12,3	e compdemnat aquell: uy jo us ho	restituiré . 4 Ells responguéran: –Tu no

2Re 9,7	per amor de Jonatàs, ton para, e	restituiré a tu tots los camps de Saül,
1Re 28,15	[*]? Dix Saül: –Per ço t’he	resusitat , car fort són en gran treball.
1Re 6,3	Israell, no la trametats buyda, mes	retets so que lli davets per lo vostro
1Re 7,17	dits lochs, 17 e puigs ells sa’n	retornàran en Rathama, car aquí era la sua
1Re 6,4	–Qual cosa és la que nós li davem	retra [*]? E éls respongueran: 5 –Vós
1Re 12,2	vuy. Veus que yo són así present de	retra comta. 3 Diguats-ma devant nostra
1Re 28,15	és partit de mi e no m’ha volgut	retra resposta. [*] E yo he apallat tu per
2Re 12,6	que axò ha fet deu morir 6 e deu	retra la ovella en IIII dobles per ço com
2Re 22,21	sagons la mia justícia e	retrà mi sagons la mia mundícia de les
2Re 22,16	mar, e los fonaments del setgle són	revallats per la †representació† de nostre
1Re 2,9-10	la terra e donarà l’emperi al seu	rey e axalçarà lo corn dell seu untat. 11
1Re 8,5	per les tuas careras. Dóna a nós	rey qui nos jutga axí com fan les altrás
1Re 8,6	com ells havían dit: «Dóna a nós	rey que nos jutga.» Samuel féu oració a
1Re 8,9	digues anans a ells la draturea del	rey qui regnarà sobra ells. 10 [*] 11 [*]
1Re 8,18	mercè a nostre Senyor contra vostre	rey , lo qual vós havets alet, e nostro
1Re 8,18	dia, per ço com vós havets damanat	rey . 19 E lo pobla no volch oyr la veu de
1Re 8,19	–No sarà axí pas! Mas nostra	rey sarà sobra nós, 20 e nós serem axí com
1Re 8,22	Samuel: –Oges la lur veu e stablex	rey sobra éls. E Samuel dix al poble d’
1Re 9,16	e tu untaràs aquell per éser	rey sobra lo meu poble d’Israell, e ell
1Re 10,19	“No volem que axí sia, mes stablex	rey sobra nós.” Donchs ara stats davant
1Re 10,24	a ell. Tot lo poble cridà: –Nostra	rey viva! 25 Samuell dix, donchs, all
1Re 11,1	XI 1 E esdavench-sa que Naàs,	rey dels fills de Amon, comensà a garejar
1Re 12,1	parlades a mi, e yo he stablit	rey sobra vosaltres, 2 e ara va rey davant
1Re 12,2	rey sobra vosaltres, 2 e ara va	rey davant vós. Jo vullmés són anvallit e
1Re 12,3	ma devant nostra Senyor Déu [*] lo	rey lo qual ha untat sobra vós, si yo he
1Re 12,5	és mon testimoni [*], e lo seu	rey n’és vuy tastimoni, que vós no havets
1Re 12,9	[*] dels falisteus e en la mà del	rey de Moab [*]. 10 E après cridàs a Déu
1Re 12,12	sagurament. 12 E com vaés que Naàs,	rey dels fills d’Amon, era vangut contra
1Re 12,12	vós, digués a mi: “Axí no serà, mes	rey regnarà sobra nós” [*]. 13 Donchs, ara
1Re 12,13	nós” [*]. 13 Donchs, ara lo vostre	rey és present, lo quall vós havets alet e
1Re 12,13	que nostre Senyor ha donat a vós	rey . 14 Si vós tamets a nostra Senyor e
1Re 12,14	la bocha de nostra Senyor, vós e lo	rey qui mana sobra vós [*]. 15 [*] e si
1Re 12,17	Senyor, car vós havets damanat	rey sobra vós. 18 Samuel cridà nostre
1Re 12,19	paccats, com nós damanam a nós	rey . 20 Samuel dix: –No hajats por. Si bé
1Re 12,25	persaverats en malesa, vós e vostra	rey parirets ensemps. 1Re 13, Tit Capítol
1Re 14,47	tot entorn: [*] Edom e contra lo	rey de Sabaà e contra los falisteus. E ell
1Re 15,1	a tu per ço que yo untàs tu en	rey sobre lo seu poble d’Israel. Donchs,
1Re 15,8	la regiò de Agipta, 8 e pres Agag,	rey de Amalech, tot viu, e aucís tot l’
1Re 15,11	’m panet a mi yo he stablit Saül	rey , car ell ha desemparat mi e no ha
1Re 15,20	ha ell tramès e he amenat Gag, lo	rey de Amalech, e he mort tot son poble.
1Re 15,23	ha tornat tu arera, que tu no sies	rey . 24 Saül dix a Samuel: –Yo he peccat,
1Re 15,32	E Samuel dix: –Amenats a mi Gag, lo	rey d’Amalech. Ladonchs Gag fou a ell
1Re 15,35	panadia per ço com havia fet Saül	rey sobre lo poble d’Israell. 1Re 16, Tit
1Re 16,1	he provaÿt un de sos fills qui sia	rey sobra mon poble. 2 Samuel dix: –En
1Re 17,25	ontar lo poble d’Israell? Mas lo	rey darà molt gran riquesa en aquell qui
1Re 17,31	fóran [*] danunsiadas a Saül, lo	rey , 32 e com David fou amanat davant
1Re 17,56	sàpias [*] que jo no hu sé. 56 E al	rey li dix: –Damana a ell de qui és fill.
1Re 18,18	[...] Israell, que yo sia gendre de	rey ? 19 Donchs esdavench-sa que, com
1Re 18,22	a David menys de mi: “Tu plaus al	rey e a sos servicials. Donchs, sies tu
1Re 18,22	Donchs, sies tu ara gendre del	rey .” 23 [*] David respòs: –Par a vós

1Re 18,23	a vós pocha cosa éser jendre de	rey? Jo són pobre home e bax de linatge!
1Re 18,26	plagué que David fos fet gendre del	rey. 27 Aprés pochhs dies, David sa lavà e
1Re 18,27	les sircusions e aportà-les al	rey [*]. Donchs, Saül donà a ell Michol,
1Re 20,5	yo siuré axí com és costuma prop lo	rey a la taulla. Donchs, lexa'm anar per
1Re 20,24	lo temps de les calendes e sech lo	rey a la taula, que menjàs. 25 E com lo
1Re 20,25	a la taulla, que menjàs. 25 E com lo	rey sa fo asagut sagonhs la sua costuma en
1Re 20,31	la terra, tu no seràs stablit en	rey ne al regna no sarà teu. Donchs,
1Re 21,2	hom ab tu? 2 Dix David [*]: –Lo	rey m'ho manà, que nangú no sabés per què
1Re 21,8	les mies armas, car la paraula del	rey ma faÿa fort cuytar. 9 Dix-li lo
1Re 21,11	a ell: –Donchs, és aquest David	rey de la terra? E no cantàvan per cors e
1Re 21,12	e hach gran pahor de Achís, qui és	rey de Gech. 13 E com ell fo davant Achís,
1Re 27,2	éran ab ell a Achís, fill de Moach,	rey de Gech. 3 E habità David ab Chis a
1Re 27,5	servacial teu stà en la ciutat del	rey ab tu? 6 Lavors Achís donà aquell dia
1Re 28,13	mal? Car tu ést Saül! 13 E dix lo	rey a ella: –No hajas paor. Di'm què has
1Re 29,3	David, qui fou servacial de Saül,	rey de Israell, e ha stat ab mi per molts
1Re 29,8	a combatra contra los anamichs del	rey , senyor meu? 9 Respòs Achís e dix a
2Re 2,7	m'ha untat la casa de Judà que sia	rey d'ella. 8 Emperò Abner, fill de Ner,
2Re 2,8	Ner, príncep de la cavallaria del	rey Saül, pres Isbòsech, fill de Saül, e
2Re 2,9	éran aquells de Israell 9 e stablí	rey sobra Galaad e sobra Gerusí e sobra
2Re 3,3	de Machà, qui fon filla de Tolomay,	rey de Asur; 4 e lo quart hach nom
2Re 3,21	ajust tot Israel a tu, senyor meu	rey , e per so que fasa ab tu covinensa que
2Re 3,23	Abner, fill de Ner, era vangut al	rey David e lo rey havia'l jaquit anar
2Re 3,23	Ner, era vangut al rey David e lo	rey havia'l jaquit anar [*]. 24 E Joab
2Re 3,24	[*]. 24 E Joab antrà-sa'n al	rey e dix-li: –Què has fet? Vet Abner,
2Re 3,31	davant lo cors de Abner. Emperò lo	rey David sagaia lo lit ab què aportàvan
2Re 3,32	sotarat Abner en Habron, lavà's lo	rey David la sua veu e plorà sobra lo vas
2Re 3,33	pobla plorà, 33 e planyent Abner lo	rey dix: «Ja Déu no vulla que tu, Abner,
2Re 3,37	conech tot lo poble d'Irael que lo	rey no havia consentit en la mort de Abner
2Re 3,38	la mort de Abner [*]. 38 E dix lo	rey als seus misatges: –E vosaltres no
2Re 3,39	39 Jo, emperò, com sia novel	rey e poch ha untat, gran ajuda sparava de
2Re 4,8	fill de Saül, [*] e dix al	rey : –Vet lo cap de [*] l'anamich teu qui
2Re 5,2	dia e de aquí anant, con era Saül	rey sobra nós, tu era qui manavas e
2Re 5,3	sobra Israell. 3 [*] en Habron al	rey , e al rey féu covinensa e pau ab ells
2Re 5,3	3 [*] en Habron al rey, e al	rey féu covinensa e pau ab ells en Habron
2Re 5,3	Senyor Déu, e untàran David en	rey sobra Israell. 4 Fill de Ysaý, en adat
2Re 5,6	Israell e sobra Judà. 6 E anà lo	rey e tots aquells qui éran ab ell en
2Re 5,11	era ab ell. 11 E lavors Hiram,	rey de Thir, tramès misatgers a David e
2Re 5,12	Senyor havia confermat a ell en	rey sobra Israell e nostra Seyor havia
2Re 5,17	falisteus que David havían untat en	rey en Israell, e pujàran-hi tots per so
2Re 6,12	tota la sua casa. 12 E diguéran al	rey David que nostre Senyor havia banaÿt
2Re 6,16	sguardava per la finestra e vaé lo	rey David qui saltava davant nostra Senyor
2Re 6,20	–O, quant ést stat gloriós vuy lo	rey d'Israell, qui's descobria davant
2Re 7,1	Capítol VII 1 Fet fonch que'l	rey saÿa en la sua casa, e nostre Senyor
2Re 7,3	enmig de les pells? 3 Dix Natan al	rey : –Vés e fes tot quant tu penses en ton
2Re 8,3	David Adadàser fill de Roob,	rey de Sobà, quant hi anà per so que
2Re 8,5	per so que ajudàsan Adadàser,	rey de Sobà, e David aucís dels hòmens de
2Re 8,8	ho tot en Jerusalem. 8 E aportà lo	rey molt aram de aquestes ciutats [*] del
2Re 8,9	a l'altar. 9 E llavors Tou,	rey de Amach, oyí que David havia
2Re 8,10	E Thou tramès Joram, fill seu, al	rey David per ço que'll saludàs e que li
2Re 8,11	11 E aquesta vaxella sa'n portà lo	rey David e santificà-la a nostre Senyor

2Re 8,18	Sarechí [*] qui éran guardes del	rey e guardàvan lo seu cap. E los fills de
2Re 9,2	de Saül qui havia nom Sibà, e lo	rey apallà-lo e li dix: –Ést tu Sibà? E
2Re 9,4	qui és contret dells peus. 4 Dix lo	rey : –On és? Aquell respòs: –En la casa de
2Re 9,5	en Lodobar. 5 E lavors tramès lo	rey David a ell, e manàran-lo-hy [*].
2Re 9,9	sobra un ca mort [*]. 9 E lo	rey apallà Sibà, servacial de Saül, e dix:
2Re 9,11	e XX sarvacials. 11 E dix Sibà al	rey : –Senyor, axí com tu has manat a mi,
2Re 9,11	tot enaxí com un dels fills del	rey . 12 Havia Mafibòsech un fill patit que
2Re 9,13	car tostemp manjava de açò que’l	rey David manjava. E era Mifibòsech
2Re 10,1	1 E fon fet que après morí Naàs, lo	rey dells fills de Amon, e regnà Amon, son
2Re 10,6	haguéran del regne de Maasà, e del	rey Istob XIIM hòmens d’armas. 7 E com
2Re 11,3	fembra era molt bella. 3 E lo	rey damanà qui era aquella que axí era
2Re 11,5	lagesa. 5 So és que, après que llo	rey hach jagut ab ella, ella consabé. E d’
2Re 11,8	leve’t los peus. E [*] tantost lo	rey li tramès de açò qu’ell manjava. 9
2Re 11,9	Ories dormí davant la porta del	rey ab los altrás sarvacials del rey e no
2Re 11,9	rey ab los altrás sarvacials del	rey e no anà a la sua casa. 10 E diguéran
2Re 12,7	nostre Senyor [*]: “Yo t’unté en	rey sobra Israell e deliurí’t de la mà de
2Re 12,26	de Amon e combatia la ciutat del	rey . 27 E Joab tramès misatgers a David e
2Re 12,30	30 [*] pres la corona del cap del	rey , e aquella pasava un talent d’aur e
2Re 13,4	4 e dix Jonadab a Amon: –Fill del	rey , per què aflaueys [*], per què no
2Re 13,6	6 E Amon féu-ho axí. E com lo	rey lo vench vasitar, dix Amon al rei:
2Re 13,13	Israell. Fé axí, germà: diu-ho al	rey , e ell no t’ho nagarà. 14 Emperò Amon
2Re 13,23	e convidà tots los fills del	rey 24 e vench al rey e dix-li: –Senyor,
2Re 13,24	los fills del rey 24 e vench al	rey e dix-li: –Senyor, jo fas tonra les
2Re 13,25	ab los teus servacials. 25 Al	rey David dix a Absalon: –Fill meu, no’m
2Re 13,27	tan gran convit, que quax fill de	rey no’l podia fer major. 28 Absalon féu
2Re 13,29	Com asò fou fet, tots los fills del	rey pujàran en los muls e fugíran. 30 [*]
2Re 13,30	havia morts tots los fills del	rey , «que no n’ha romàs nangú». 31 E
2Re 13,31	ha romàs nangú». 31 E aytantost lo	rey [*] esquinçà’s sas vastadures que
2Re 13,35	no havia camí. 35 Dix Jonadab al	rey : –Vet los teus fills que vénan. [*] 36
2Re 13,36	36 [*] E axí antràran los fills del	rey cridant e plorant, e ells e al rey e
2Re 13,36	rey cridant e plorant, e ells e al	rey e alls servacials faéran tots gran
2Re 13,38	son fill. 38 E Absalon estech ab lo	rey de Gazur III anys. 39 E com David fou
2Re 19,1	1 E llavors diguéran a Joab que lo	rey plorava e planyia son fill Absalon. 2
2Re 19,2	lo poble oyí dir aquell dia que llo	rey plorava son fill Absalon. 3 E lo poble
2Re 19,5	la batalla e antrà en la casa del	rey e dix-li: –Vuy has confusos tots tos
2Re 19,8	infantesa entrò ara. 8 Lavors lo	rey lavà da terra on gaÿa e sech en la
2Re 19,8	E tot lo poble oyí dir que’l	rey seÿa davant la porta e anàvan-lo
2Re 19,9	fet e deÿan los uns als altres: –Lo	rey deliurà-nos de les mans de nostres
2Re 19,10	lo consell de tot Israell vench al	rey . 11 Emperò lo rey David tramès Sadoch
2Re 19,11	Israell vench al rey. 11 Emperò lo	rey David tramès Sadoch e Abitar,
2Re 19,11	Per què vanits darrés a tornar lo	rey en la sua casa? Car tot Israell havia
2Re 19,11	Car tot Israell havia damanat al	rey que’l tornàsan en la sua casa. 12-13
2Re 19,14	e d’una volentat e tramatéran al	rey e diguéran: –Torna tu e tots los teus
2Re 19,15	Galgala per so que axís a carera al	rey e qu’allí pasàs Jordà. 16 E cuytà’s
2Re 19,16	hòmens de Judà e axí a carera al	rey 17 ab M hòmens de Benjamí e Sibà,
2Re 19,17	e pasàran Jordà ans que’l	rey 18 per un loch on no havia molta
2Re 19,18	per ço que pasàsan a la casa del	rey e que faésan lo seu menament. Emperò
2Re 19,18	Emperò Samey [*] gità’s davant lo	rey e ahorrà-lo [*] 19 e dix-li:
2Re 19,20	són axit a carera a tu, Senyor meu,	rey . 21 E lavors respòs Abisay fill de
2Re 19,24	24 Emperò Mifibòsec axí a carera al	rey ab gran barba, que no la s’havia tosa

2Re 19,24	ne les vestadures despuys que llo	rey axí de Jerusalem dentrò que tornà en
2Re 19,25	que tornà en pau. 25 [*] E dix lo	rey : –Mifibòsech [*]. 26-27 Respòs
2Re 19,26-27	m'escusa que no aní ab tu, senyor,	rey . Emperò servacial són teu [*], fes de
2Re 19,29	ne poria més cridar. 29 Dix-li lo	rey : –No't cal més parlar, car ferm és so
2Re 19,31	galadita de Regelim, saguí lo	rey tro que hach pasat Jordà e encara era
2Re 19,31	de saguir-lo d'aquí avant, si lo	rey ho volgués. 32 Emperò Batzalai era
2Re 19,32	aquell havia donada molta vianda al	rey dementra que era en les tendes, car
2Re 19,33	car era fort rich hom. 33 E dix lo	rey a Basalay: –Vina ab mi en Jerusalem, e
2Re 19,34	staràs aquí sagur. 34 Dix Basalý al	rey : –Quals són los anys de la mia vida,
2Re 19,34	de la mia vida, que yo puig ab lo	rey en Jerusalem? 35 LXXX anys he viscut
2Re 19,35	faria gran afany a tu senyor meu,	rey . 36 Un poch, senyor, iré més anllà de
2Re 19,38	que't plaurà. 38 –Donchs –dix lo	rey –, Canaan, fill teu, vaja ab mi, e jo
2Re 19,39	a mi, jo t'ho daré. 39 Com lo	rey e tot lo poble hach pasat Jordà, lo
2Re 19,39	e tot lo poble hach pasat Jordà, lo	rey basà Batzalay e banaý-lo. E Batzalay
2Re 19,40	la sua ciutat. 40 E anà-sa'n lo	rey en Galgala, e Canan ab ell. Emperò tot
2Re 19,40	tot lo poble de Judà havia menat lo	rey , e no hy havia haüt sinó la meytat del
2Re 19,41	poble d'Israell anàran-sa'n al	rey e diguéran-li: –Per què los hòmens
2Re 19,42	cosa? Nós no havem res manjat del	rey , ne ha res donat a nós. 43 E respòs
2Re 19,43	són yo major que vosaltres ab lo	rey , e yo són primer anjenrat, e per açò
2Re 19,43	e per açò més atany a mi lo	rey que a vosaltras. Per què, donchs, tu
2Re 19,43	que jo ratornàs a mi matex lo meu	rey ? E lavors resposéran malament e dura
2Re 20,2	-sa'n en Jerusalem ab David, lur	rey e lur senyor. 3 E com lo rey fon
2Re 20,3	lur rey e lur senyor. 3 E com lo	rey fon vangut en la sua casa en
2Re 20,4	fins que fóran mortes. 4 Dix lo	rey a Amassè: –Hajes fets vanir de así a
2Re 20,22	Joab tornà-sa'n en Jerusalem al	rey . 23 E fo Joab senyor de la cavalaria,
2Re 20,24	fill de Achilius, era escrivà del	rey , 25 e Cibà era consaller, e Sadoch e
2Re 21,5	a vosaltres? 5 E ells diguéran al	rey : –Nós davem destrovir aquell qui
2Re 21,6	Senyor Déu sa enrera. E dix lo	rey : –Yo daré a vosaltres aquells que
2Re 21,7	aquells que damanats. 7 E lo	rey pardonà a Mifibòsech, fill de Jonatàs,
2Re 21,8	[*] e David. 8 E axí pres lo	rey los fills de Saül, los qualls havia
2Re 21,14	feren totes aquelles coses que'll	rey los havia manadas. Aprés de açò fet,
2Re 22,51	e faent gran les saluts del seu	rey e faent misericòrdia al seu untat
2Re 24,2	d'Israell e de Judà. 2 E dix lo	rey a Joab, príncep de lla cavalaria: –Vé
2Re 24,3	C dobles. Mas què vol dir que'll	rey , senyor meu, vulla ara comtar lo
2Re 24,4	lo poble? 4 Emperò la paraula del	rey , sobra aquella de Joab. E Joab e los
2Re 24,4	dels cavallés partíran-sa del	rey per so que nombràsan lo poble d'
2Re 24,9	Joab liurà lo nombra dell poble ell	rey , e atrobàran que en Israell havia
2Re 24,20	fet. 20 E Aurenà guardà e vaé lo	rey e los seus servicials qui anàvan ab
2Re 24,21	anà e gità's en terra e aorà lo	rey [*]: –Per què ve lo senyor meu al seu
2Re 24,22	pravera [*]: –[*] lo senyor meu	rey e don-ma so que's vulla ne le
2Re 24,23	23 E oferí so e donà-ho al	rey , aquestas coses, e dix: –Nostre
2Re 24,24	vot e lo teu sacrifici. 24 Dix lo	rey a Aurenà: –Ja Déu no vulla que axí sia
1Re 13,20	davalàran per aguar cascú sa	reyla e son càvech e sa destral e son
1Re 10,18	de aquells e de la mà de tots los	reys qui us turmentàvan.” 19 E vós havets
1Re 27,6	feta Xichalet de labores ensà dels	reys de Judà entrò en aquest dia de vuy. 7
2Re 10,19	de la cavalaria. 19 E com tots los	reys qui ajudàvan a Abdàsar vaéran que
2Re 11,1	un any, en temps de hivern, que los	reys sòlan anar a la batalla, David tramès
1Re Inc	lo qual nos apallam Primer de	Reys . 1, Tit Capítol primer 1 Un hom fo de
1Re Expl	Expl Ací se acaba lo Libre primer de	Reys . 2Re Inc Comença lo Libre sagó de
2Re Inc	2Re Inc Comença lo Libre sagó de	Reys . 1, Tit Capítol primer 1 E fonch fet

2Re Expl	se és acabat lo Sagon libre dels	Reys.
2Re 6,20	es despulava axí com un bastax o un	ribaut. 21 E dix David a Michol: –Viva
2Re 12,1	havia en una ciutat, la un era	rich , [*] pobre. 2 E lo rich havia molts
2Re 12,2	la un era rich, [*] pobre. 2 E lo	rich havia molts bous e moltes ovelles, 3
2Re 12,4	un hom de camí) vench-se'n al	rich , e al rich pardonà al seu bastiar,
2Re 12,4	camí) vench-se'n al rich, e al	rich pardonà al seu bastiar, que anch no
2Re 12,5	fo fort irat e falló contra lo	rich hom e dix a Natan: –Viva nostra
2Re 19,32	que era en les tendes, car era fort	rich hom. 33 E dix lo rey a Basalay: –Vina
1Re 17,25	Israell? Mas lo rey darà molt gran	riquesa en aquell qui l'auciurà e donarà
1Re 2,7	7 Nostra Senyor dóna pobresas e	riquesas e axalsa e baxa. 8 E susita los
2Re 3,14	a Isibòsech, fill Saül, e dix-li:	– Rit -ma la mia muller Michol, la qual yo
1Re 30,16	de la presa que havían feta e de la	roba que havían anblada en la terra dels
1Re 30,24	en les tendes e han guardada la	roba e les càraguas com aquels qui són
2Re 2,21	dels jóvens e aporta-te'n la sua	roba . E Azaell no's volch star que no
2Re 23,10	fugit tornà e portà-sa'n la	roba d'aquells qui éran morts. 11 E après
1Re 13,17	de la host dels falisteus per	robar alguna cosa e per tolra als fills d'
1Re 30,14	en la terra de Ceratí, e havem aquí	robat , e som anats contra Judà e som anats
1Re 1,23	–Tu fé so que has vist que sia bo e	roman tant tro que ll'infant sia delatat.
1Re 2,36	36 E sdevendrà's qua qualquaqual	romandrà en la tua casa, sí covandrà que
1Re 5,7	aquesta plagua, diguéran: –No	romangua la archa del déu d'Israel ab
2Re 21,5	enaxí que'n tot Israell no'n	romangua un de la sua parentia ne de la
1Re 31,1	's Israell dels falisteus e fugí, e	romanguéran molts morts en lo munt de
2Re 21,2	d'Israell, mas són ralíquies qui	romanguéran dells amorreus, car los d'
1Re 30,21	David, qui los havia manat que	romanguésan en lo torent de Besor. Aquests
1Re 30,25	que aytant sa haguésan aquells que	romanían com aquells qui anàvan a la
1Re 1,23	la tua paraula. Donchs Anna	romàs e aletà son infant entrò que li
1Re 5,5	lo lindar del templa, 5 e Dagon era	romàs axí com un sol tronch [*]. E per
1Re 9,24	dix a Saül: –Vet así so qui és	romàs . [*] Menja-ho, car a tu és stat
2Re 1,18	dels Justs: «O Israell, qui ést	romàs , veges e pense't per quina colpa
2Re 9,1	1 E David dix: –Ha-hy nangun	romàs de la casa de Saül a qui yo faça
2Re 9,3	3 E [*] –Un fill de Jonatàs n'ha	romàs , qui és contret dells peus. 4 Dix lo
2Re 11,1	e asetjàran Rabaat. Emperò David	romàs en Jerusalem. 2 Dementres aquestes
2Re 13,30	los fills del rey, «que no n'ha	romàs nangú». 31 E aytantost lo rey [*]
1Re 30,10	aquels ladras, car CC n'éran	romasos , que éran tan ujats, que no havían
1Re 30,21	E vench David a aquells CC qui éran	romasos per so com éran fort ujats e no
1Re 30,22	–No darem res a aquests qui són	romasos así, per so com no són anats ab
1Re 30,24	e aytant n'hauran aquells qui són	romasos en les tendes e han guardada la
1Re 11,11	fóran escampats, axí que no'n	romenguéran II ensemps. 12 Lo poble dix a
2Re 8,3	3 E combaté David Adadàser fill de	Roob , rey de Sobà, quant hi anà per so que
2Re 10,6	loguàran cavallers de Síria e de	Roob e de Sobà XXM hòmens, e M hòmens a
2Re 10,8	davant la porta, e Sirus de Soboà e	Roob e Istob e Maasà éran en lo camp. 9
2Re 1, 21	21 O muntanyes de Gelboe, ne	ros ne pluja no vengua sobra vosaltres ne
2Re 6,19	pa e una paceleta de carn de vadell	rostida e un patit de manjar que hom fa de
1Re 19,9	tania una lança en sa mà, e David	rotejava davant ell. 10 E ell sa sforçà de
1Re 10,3	3 »E, com [*] tu seràs vangut al	roura de Tabor, III hòmens trobaran aquí
1Re 1,25	e Ellí, lo pravera, lo qual no	·s prania guarda de Anna ne no la conoxia.
1Re 6,3	e sabrets per què la mà de Déu no	·s pertex de vós. 4 Diguéran: –Qual cosa
1Re 10,9	girades ses spatlles [*], axí que	·s partia d'él, Déu mudà a ell altra cor.
1Re 17,8	Elegits un home de vosaltres qui	·s combata ab mi [*]. 9 E si ell me pot
1Re 29,10	e com vos sareu levats de nits e	·s comansarà dia a fer, vets-vos-en.

2Re 1,23	amàvan en la vida, ne en la mort no	·s són dapartits. E éran pus leugers que
2Re 2,21	-te'n la sua roba. E Azaell no	·s volch star que no ancalsàs Abner. 22 E
2Re 4,10	adux misatga que mort era Saül, qui	·s cuydava que'm portàs bon misatge, maté
2Re 6,20	gloriós vuy lo rey d'Israell, qui	·s descobria davant [*] los servents e es
2Re 11,2	stava andret la sua una dona qui	·s lavava en una salla, e aquella fembra
2Re 12,17	de la sua casa e forsàran-lo que	·s levàs de la terra, e ell no's volch
2Re 12,17	que's levàs de la terra, e ell no	·s volch lavar ne volch manjar ab ells. 18
2Re 12,20	ells diguéran: –Mort és. 20 E llavò	·s lavà David de lla terra e levà's la
2Re 13,14	no t'ho nagarà. 14 Emperò Amon no	·s volch star que no la forçàs, e hach
2Re 20,10	e morí, car lavors Amassà no	·s guardava d'ell ne havia vist lo
2Re 22,39	e'lls trancaré per so que no	·s lévan, e jauran sots los meus peus. 40
2Re 23,10	que les mans d'ell falíran e	·s tanguéran ab lo coltell per la sanch
2Re 24,17	't, Senyor, que lla tua mà que	·s gir contra la casa del meu para. 18 E
2Re 24,22	lo senyor meu rey e don-ma so que	·s vulla ne le plàcia. E Aurena pres bous
1Re 2,36	mon untat tostemps. 36 E sdevendrà	's qua qualquaqual romandrà en la tua
1Re 4,18	la cella, prop la porta, e trancà	's son cap, e fò mort. Lo baró era vel e
1Re 13,8	saguia ell era spaventat. 8 Asparà	's VII dies, axí com Samuel li havia dit,
1Re 13,8	en Galgalad, e lo poble comensave	's a partir d'él a poc a poch. 9 Donchs
1Re 13,15	15 Donchs Samuel sa lavà e partí	's de Galgala e anà-sa en Gabaà de
1Re 17,20	en la vall de Taribintien. 20 Levà	's David al matí e comenà lo bastiar a un
1Re 17,41	falisteu. 41 E lo falisteu acostà	's devers David [*] 42 [*] e'l
1Re 19,10	davant Saül, e la lansa ficà	's en la paret. E lavors David fogí, e fo
1Re 20,25	qui era de prop la paret, lavà	's Jonatàs, e saech Abner al costat da
1Re 20,26	en tot aquell dia, car pensave	's que per vantura li fos avangut que no
1Re 20,34	que auciés David. 34 E levà	's de la taulla ab gran falonia e no menjà
1Re 20,41	E com lo fadrí se'n fou anat, lavà	's David de un loch qui era devers
1Re 20,41	qui era devers tramuntana e gità	's en terra e adorà III veguades Jonatàs,
1Re 20,43	e la tua enpertostemps. 43 E levà	's David e anà-sa'n. E Jonatàs anà-sa
1Re 21,1	era Achimàlech prevera e maravalà	's fort com fo vangut David sens cavallers
1Re 21,10	[*] –[*] Da'l-ma. 10 E axí lavà	's David e fugí [*] e partí's de Saül e
1Re 21,10	lavà's David e fugí [*] e partí	's de Saül e anà en Achís, en Gech. 11
1Re 27,2	donchs, a les sues mans.» 2 Lavà	's David e anà-sa'n ab DC hòmens qui
1Re 28,5	e hach gran pahor, e spaordí	's lo seu cor règeament, 6 e demanà de
1Re 28,14	Saül que Samuel era, e anclinà	's en terra sobra la sua cara e ahorrà-
1Re 28,23	finalment oyí la veu d'èls e levà	's de la terra e asech-sa sobra lo lit.
1Re 30,4	havían manadas catius, 4 confortà	's David ab nostro Senyor, e levàran-sa
1Re 30,6	manats fills e filles. Confortà	's David ab nostro Senyor [*] 7 e dix a
1Re 30,8	a David, 8 e lavors David aconsellà	's ab nostre Senyor Déu e dix: –Senyor
1Re 30,9	la presa qu'ells han tolta. 9 Lavà	's David e DC hòmens qui éran ab ell e
1Re 30,17	e en la terra de Judà. 17 Levà	's David e ancalsà'ls del vespra de un
1Re 31,1	e batalàvan contre Israell. E partí	's Israell dels falisteus e fugí, e
1Re 31,5	mort, trasch son coltell e aucié	's ell matex. E fòran morts, donchs, en
2Re 1,2	esquinsades sas vastadures e havia	's posada pols en lo cap. E aytantost com
2Re 1,7	-sa a ell, 7 e Saül regirà	's e vaé mi e apalà'm e, com yo li haguí
2Re 1,11	com David hach oýt açò esquinsà	's totes les sues vestadures, e tots los
2Re 1,15	nostre Senyor Déu? 15 [*] E acostà	's a ell e matà'l. 16 Dix David en aquell
2Re 2,1	aquestes coses, David aconsallà	's ab nostre Senyor Déu e dix: –Donchs,
2Re 2,20	per so que ll'auciés. 20 E girà	's Abner e vaé Azael e dix Abner: –Azaell?
2Re 2,23	lli deya Abner, [*] e levors girà	's la asta de la lança e donà-li en lo
2Re 3,26	tu fas. 26 E aytantost Joab partí	's de David e tramès misatgers derera

2Re 3,32	sotarà Abner en Habron, lavà	's lo rey David la sua veu e plorà sobra
2Re 4,5	en la porta, purgava forment e era	's adormida. 6 E amaguadament antràran en
2Re 5,19	val de Rafaym. 19 E David consallà	's ab nostre Senyor Déu e dix: –Senyor, si
2Re 5,23	falisteus [*]. 23 E David aconsallà	's ab nostre Senyor e dix: –Senyor Déu,
2Re 6,2	de Israell, e fóran XXXMª, 2 e levà	's David e anà-sa'n ell e tot lo pobla
2Re 6,6	e l'archa de nostre Senyor declinà	's un poch. 7 E nostre Senyor fon irat
2Re 10,14	-sa'n en la ciutat. E partí	's Joab dels fills de Amon e venc-se'n
2Re 12,20	's lavà David de lla terra e levà	's la cara e untà's e mudà's les
2Re 12,20	lla terra e levà's la cara e untà	's e mudà's les vastadures e antrà en la
2Re 12,20	e levà's la cara e untà's e mudà	's les vastadures e antrà en la casa de
2Re 13,19	mès-sa pols sobra son cap e posà	's las mans al cap e anà-sa'n cridant e
2Re 13,31	31 E aytantost lo rey [*] esquinçà	's sas vastadures que vastia e gità's en
2Re 13,31	's sas vastadures que vastia e gità	's en terra. Atratal féran tots los
2Re 19,16	e qu'allí pasàs Jordà. 16 E cuytà	's Samayí, fill de Gerrà, fill de Geminí,
2Re 19,18	seu menament. Emperò Samey [*] gità	's davant lo rey e ahorrà-lo [*] 19 e dix
2Re 20,6	-lo, car per vantura matria	's an algunes ciutats e scapar-nos-
2Re 20,7	-nos-hia. 7 E Abisay partí	's d'aquí, e anàran ab ell los hòmens de
2Re 20,17	e parlaré ab ell. 17 E Joab acostà	's a ella, e dix ella a Joab: –Ést tu
2Re 21,10	10 E Rafà, mara dels II, vastí	's salici e féu-sa lit sobra una pedra,
2Re 21,16	fou del linatja da Rafà, esforçà	's que pogués farir David. E lo ferro de
2Re 24,1	ira de nostra Senyor Déu enfaloní	's contra Israell, [*] e dix David a Joab:
2Re 24,10	forts d'armes. 10 David panadí	's com havia comtat lo poble e dix David a
2Re 24,11	fet folament mes faenas. 11 E lavà	's David al matí, e dix nostre Senyor Déu
2Re 24,21	ab ell. 21 E axí Aurena, anà e gità	's en terra e aorà lo rey [*]: –Per què ve
1Re 2,1	e dix: 2, Tit Capítol II 1 Mon cor	s'és alegrat ab nostre Senyor, e lo meu
1Re 2,1	ab nostre Senyor, e lo meu cor	s'és axellçat en lo meu Déu. La mia boqua
1Re 3,19	no'n caec nanguna en terra que no	s'asdavangués. 20 D'on tot lo poble d'
1Re 4,13	recomtà a tota la ciutat so que	s'era esdavangut, e tota la ciutat
1Re 13,4	falisteus, e lo poble d'Israell	s'és andresat contra los falisteus.»
1Re 13,6	era fort turmentat, per què ells	s'amagàran en coves e fosses [*]. 7 E los
1Re 13,11	vangut [*], e que los falisteus	s'éran ajustats en Machinàs, 12 dixí:
1Re 13,14	14 Mas lo regna teu no	s'estendrà a ton linatge. Nostra Senyor
1Re 14,11	los habreus íxan de les coves on	s'éran amaguats. 12 Donchs los falisteus
1Re 14,26	[*] 26 mas de por del sagrament no	s'hi acostàran. 27-28 [*] [*] 29-30 [*]
1Re 14,38	angles del pobla e sapiats per qual	s'és asdavangut aquest paccat. 39 Nostre
1Re 18,12	David, per ço com Déu era ab ell e	s'ere d'él partit. 13 Donchs Saül moch
1Re 21,15	per so lo hy havets amanat, que	s'anfalonescha e que fadejàs davant mi
1Re 28,16	16 Dix Samuel: –Pus nostro Senyor	s'és pertit de tu, què'm demanes, e si
2Re 19,24	al rey ab gran barba, que no la	s'havia tosa ne s'havia lavada la cara
2Re 19,24	barba, que no la s'havia tosa ne	s'havia lavada la cara ne les vestadures
2Re 20,16	–Oïats, oïats! Diguats a Joab que	s'acost a mi, e parlaré ab ell. 17 E Joab
1Re 1,4	dech sacraficar, e donà a Fenenà,	sa muller, e a tots sos fills e a ses
1Re 1,9	en Siló aytant com li plach, ella	sa levà, e Allí, prevera, seya sobra sa
1Re 1,9	levà, e Allí, prevera, seya sobra	sa sgleya devant las portes de la casa de
1Re 1,13	no era oйда de nangú. Donchs, Elí	sa cuydà que ela fos anbriagua. 14 [*]
1Re 1,18	teus vulls. Donchs la fembra tench	sa carera e menjà e no mudà sa cara en
1Re 1,18	tench sa carera e menjà e no mudà	sa cara en diverses maneras. 19 Éls sa
1Re 1,19	sa cara en diverses maneras. 19 Éls	sa lavàran al matí e adoràran devant
1Re 1,19	Senyor Déu; despuys tornàran-	sa'n e vanguéran en lur casa, en Ramacha.
1Re 1,19	Donchs Alquenà jach ab Anna,	sa muller, e nostra Senyor Déu hach

1Re 1,21	annà Alchanà, son marit, e tota	sa companya en Siló per sacraficar ab
1Re 1,28	a nostre Senyor a tots los dies de	sa vida. Donchs, ells adoràran aquí nostra
1Re 2,11	lo corn dell seu untat. 11 E Alchanà	sa'n tornà e anà-sa'n a Rachama, a la
1Re 2,11	11 E Alchanà sa'n tornà e anà-	sa'n a Rachama, a la sua casa. E l'
1Re 2,13	e havia una losa ab III arpions en	sa mà 14 e matia aquella en sa sitra o
1Re 2,14	en sa mà 14 e matia aquella en	sa sitra o caldera o olla [*], e tot so
1Re 2,19	li, la quall hom apella ephot. 19 E	sa mara li feya una patita gonella, la
1Re 2,20	20 E Elí adonchs banaý Alchanà e a	sa muller e dix a ell: –Nostre Senyor
1Re 2,20	donat a nostre Senyor. Donchs ells	sa'n tornàran en lur casa. 21 E nostra
1Re 3,2	era visió manifesta. 2 Asdavench-	sa un dia que Elí ge'ya en son lit, e sos
1Re 3,5	Torna-ta'n e dorm. E Samuel	sa'n tornà e dormí. 6 E nostre Senyor
1Re 3,6	altra vaguada Samuel. Per què ell	sa lavà e anà a Elí: –Vet que yo són
1Re 3,8	la terça veguada Samuel, lo qual	sa levà e anà a Elí 9 e dix a ell: [*]
1Re 4,1	Tit Capítol VIII 1 E sdavench-	sa en aquell temps que los falisteus se
1Re 4,10	-vos. 10 Donchs los falisteus	sa conbatéran, e'll poble d'Iraell fo
1Re 4,12	Elí fóran morts [*]. 12 Asdavench-	sa que un hom de la host del trip de
1Re 4,13	E com ell fo vangut, Elí se'ya sobra	sa cella, guardava la carera per la qual
1Re 4,19	poble d'Israell per XL anys. 19 E	sa nora [*] era prenys, e lo terma de
1Re 5,4	éls trobàran Dagon caüt que ga'ya	sa cara en terra, [*] e lo cap da Dagon e
1Re 5,6	de vuy. 6 La mà de nostro Senyor	sa agreujà sobra los hòmens d'Azot [*] e
1Re 5,6	e les villes e los camps	sa escalfàran en mig loch de aquella
1Re 5,9	la se'n portàran. 9 E com ells la	sa'n portàvan, la mà de nostre Senyor era
1Re 6,5	saber si per ventura ell aleugarà	sa mà da vós [*]. 6 E guardats no
1Re 6,9	nós aquest gran mal. E si ella no	sa'n va per aquella, nós sabrem qu'ella
1Re 6,12	[*]. 11 [*] 12 [*] E anàran-	sa'n per lo camí de Betsemes [*], que
1Re 6,20	nostro Senyor Déu [*], e quant	sa partirà ell de nós? 21 Donchs ells
1Re 7,1	Cariariarim vanguéran e aportàran-	sa'n la arqua de nostra Senyor e matéran
1Re 7,2	XX anys. E tot lo poble de Israell	sa raposà après de nostre Senyor. 3
1Re 7,10	Senyor oý ell. 10 Esdavench-	sa que, com Samuel ofaria lo sacrifici a
1Re 7,15	e tot lo poble tots los dies de	sa vida. 16 E anvironava cascun any Bachel
1Re 7,17	demunt dits lochs, 17 e puigs ells	sa'n retornàran en Rathama, car aquí era
1Re 8,16	e vostres àsens e matrà-los en	sa obra. 17 Ell pendrà delme de vostre
1Re 8,22	d'Israell: –Cascú se'n vaja a	sa ciutat. 1Re 9, Tit Capítol VIII 1 En
1Re 9,9	«profeta» entra nós era apallat	sa enrera «vaent». 10 Saül dix a son
1Re 9,26	't, e iràs-te'n. Donchs ell	sa levà, e amdosos axíran defora, ço és,
1Re 10,22	respòs: –Veus qu'él és amagat en	sa casa. 23 Donchs ells hi coraguéran e
1Re 10,25	na lexà anar tot lo poble, cascú en	sa casa. 26 E Saül se n'anà en la sua en
1Re 11,1	11, Tit Capítol XI 1 E esdavench-	sa que Naàs, rey dels fills de Amon,
1Re 11,4	tot lo poble. E tot lo pobla lavà	sa veu en alt e comensà plorar. 5 E Saül
1Re 13,11	Saül dix: –Com yo viu que'll poble	sa departia de mi [*], e tu no eres vangut
1Re 13,15	de nostre Senyor. 15 Donchs Samuel	sa lavà e partí's de Galgala e anà-sa
1Re 13,15	lavà e partí's de Galgala e anà-	sa en Gabaà de Benjamín. E Saül contà lo
1Re 13,20	Israell davalàran per aguar cascú	sa reyla e son càvech e sa destral e son
1Re 13,20	aguar cascú sa reyla e son càvech e	sa destral e son pich. 21 Donchs totes les
1Re 14,15	host [*]. E tots los falisteus [*]	sa esbalaýran, e tota la lur host fou
1Re 14,32	poble fo molt ugat. 32 E tornàran-	sa'n a pendra presa, e pranguéran ovelles
1Re 14,38	aquel dia. 38 Saül dix: –Aplegats	sa tots los angles del pobla e sapiats per
1Re 14,47	sobre lo poble d'Iraell, ell	sa combatia contra los anamichs tot
1Re 14,47	tots aquells contra los quals ell	sa girava. 48 E com ell hach ajustada sa
1Re 14,48	girava. 48 E com ell hach ajustada	sa host, ell vencé Amalech, e deliurà los

1Re 15,12	tota la nit mercè. 12 E com él	sa fou levat de nits per anar a Saül al
1Re 15,12	havia draçat un altar en senyal de	sa victòria e que despuys se n'era tornat
1Re 15,27	Senyor. [*] 27 E ab tant, Samuel	sa mès en la carera, que se'n tornàs. Mas
1Re 15,34	despuys se n'anà en [*] Gabaà, en	sa casa. 35 E anch despuys Samuel no viu
1Re 15,35	Samuel no viu Saül en los dies de	sa vida, entrò en los dies de sa mort.
1Re 15,35	de sa vida, entrò en los dies de	sa mort. Emperò Samuel plorà per ço com
1Re 15,35	plorà per ço com nostre Senyor	sa panadia per ço com havia fet Saül rey
1Re 16,23	turmentava Saül, David prania	sa viula e viulava davant ell e confortava
1Re 16,23	sofaria pus laugerament, e levors	sa pertia d'él lo maligne sparit. 1Re
1Re 17,15	saguit Saül a la batalla, 15 David	sa depertí de Saül e tornà-se'n a son
1Re 17,19	Saül e aquells fills d'Israell	sa combatían ab los falisteus en la vall
1Re 17,21	lo poble d'Israell havia aparalada	sa host per combatra; los falisteus [*] d'
1Re 17,25	qui l'auciurà e donarà a ell	sa fila, e la casa de son para serà
1Re 17,33	infant, e ell és hom combatador de	sa infantesa ensà. 34-36 [*] 37 Dix
1Re 17,39	sberch. 39 Com David se hach sinta	sa spasa [*], ell comansà asajar si ell
1Re 17,40	que havia ab si [*], e pres	sa fona en sa mà e anà contra lo falisteu.
1Re 17,40	havia ab si [*], e pres sa fona en	sa mà e anà contra lo falisteu. 41 E lo
1Re 17,48	fou vangut après de David, David	sa cuytà e axí a ell a carera [*], 49 e
1Re 17,49	e axí a ell a carera [*], 49 e mès	sa mà en la sportella e pres una pedra e
1Re 17,49	front axí durament, que lla pedra	sa fichà en lo front d'él, e caesch tot
1Re 17,51	e stech sobra lo falisteu e pres	sa spasa [*] e tolch-li lo cap. Com los
1Re 17,52	52 e los fills d'Israell [*]	sa lavàran [*] e saguíran-los tro que
1Re 17,53	a Acaron. 53 Los fills d'Israell	sa 'n tornàran com haguéran ancalsats los
1Re 17,55	ell dix a Abner, príncep de	sa cavallaria: –O Abner, de qual linatge
1Re 17,57	de qui és fill. 57 Donchs com David	sa 'n tornà, que havia ja mort lo
1Re 18,6	de Saül. 6 Mas, com David	sa 'n tornava de Jerusalem, ab lo cap del
1Re 18,11	11 e tramès-la a David cuydant-	sa que'l pogués ancastar ab la paret.
1Re 18,11	pogués ancastar ab la paret. David	sa partí d'él altra vagada. 12 Saül tamé
1Re 18,17	batalles de nostra Senyor. E Saül	sa pansava en son cor: «Yo no auciuiré pas
1Re 18,19	de rey? 19 Donchs esdavench-	sa que, com Marob, filla de Saül, dech
1Re 18,27	del rey. 27 Après poch dies, David	sa lavà e anà-sa'n a Acaron ab los
1Re 18,27	pochs dies, David sa lavà e anà-	sa 'n a Acaron ab los hòmens qu'éran
1Re 18,27	Donchs, Saül donà a ell Michol,	sa filla, per muller. 28 E Saül vahé e
1Re 19,9	entrà en Saül, lo qual saÿa en	sa casa. E Saül tania una lança en sa mà,
1Re 19,9	sa casa. E Saül tania una lança en	sa mà, e David rotejava davant ell. 10 E
1Re 19,10	David rotejava davant ell. 10 E ell	sa sforçà de farir David ab la lansa e que
1Re 19,10	ll'anestàs ab la paret, mes David	sa trastornà davant Saül, e la lansa ficà
1Re 19,11	ll'alciésan al matí. E com Michol,	sa muller, hach a ell açò recomtat e dit:
1Re 19,18	18 Donchs David fogí [*] e anà-	sa 'n e recomtà totes les coses [*] a
1Re 19,24	en Ramacha. 24 E ladonchs ell	sa despullà sas vestedures e profetitzà ab
1Re 20,25	taula, que menjàs. 25 E com lo rey	sa fo asagut sagons la sua costuma en la
1Re 20,41	III veguades Jonatàs, e basàran-	sa abdosos e ploràran molt; mes més plorà
1Re 20,43	43 E levà's David e anà-	sa 'n. E Jonatàs anà-sa'n en la ciutat.
1Re 20,43	e anà-sa'n. E Jonatàs anà-	sa 'n en la ciutat. 21, Tit Capítol XXI 1
1Re 21,1	ciutat. 21, Tit Capítol XXI 1 Anà-	sa 'n David en Nobe, on era Achimàlech
1Re 27,1	dels falisteus, per so que Saül	sa desesper de mi e digua e fos que no'm
1Re 27,2	sues mans.» 2 Lavà's David e anà-	sa 'n ab DC hòmens qui éran ab ell a
1Re 27,9	e camels e vastadures e tornava-	sa 'n a Achís. 10 E deÿa-li Chis:
1Re 28,1	la sua companya e aparallàran-	sa a la batalla contra Israell. Dix Achís
1Re 28,4	en lo ventre. 4 E ajustàran-	sa los falisteus e vanguéran e posàran les

1Re 28,8	posà les sues vestadures e vestí-	sa'n altres, e anà-sa'n là ell e II
1Re 28,8	e vestí-sa'n altres, e anà-	sa'n là ell e II hòmens ab ell, e una nit
1Re 28,23	éls e levà's de la terra e asech-	sa sobra lo lit. 24 E aquella fembra havia
1Re 28,25	E com haguéran manjat, lavàran-	sa e anàran tota aquella nit. 29, Tit
1Re 29,11	los hòmens qui éran ab él levàran-	sa [*] gran matí e que tornàsan a la terra
1Re 30,2	e havían-la cremada 2 e havían-	sa'n manades les fembres catives totes,
1Re 30,2	havía nangu mort, emperò anàvan-	sa'n e manàvan-los-se'n ab si
1Re 30,3	los fills e filles e les mullers	sa n'havía manadas catius, 4 confortà's
1Re 30,4	David ab nostro Senyor, e levàran-	sa ab los qui éran ab ell e planguéran e
1Re 30,5	làgrames los dafalíran. 5 Havían-	sa'n manades II mullers de David catives
1Re 30,18	havía aportades e portà-	sa-n'ho tot. E manà-se'n ses II
1Re 30,22	e com ho hauran rabut, vàjan-	sa'n. 23 Dix David: –No farets axí,
1Re 30,24	aquestes paraules. Per aguals parts	sa partiran, e aytant n'hauran aquells
1Re 30,25	que fos lig en Israell que aytant	sa haguésan aquells que romanían com
1Re 31,4	Saül pres lo seu coltell e aucís-	sa ell matex. 5 Com l'ascuder de Saül vaé
1Re 31,12	havía fetas a Saül, 12 lavàran-	sa tots los pus forts hòmens e anàran tota
2Re 1,6	dels falisteus acostàvan-	sa a ell, 7 e Saül regirà's e vaé mi e
2Re 1,23	23 Saül e Jonatàs, bells e qui molt	sa amàvan en la vida, ne en la mort no's
2Re 2,13	da aygua qui és en Gabeon e, com	sa fóran tots ajustats an un loch,
2Re 2,14	14 E dix Abner a Joab: –Lévan-	sa los servecials e jútjan davant nós. E
2Re 2,14	nós. E respòs Joab e dix: –Lévan-	sa. 15 E levàran-sa de Benjamín XII de
2Re 2,15	e dix: –Lévan-sa. 15 E levàran-	sa de Benjamín XII de la part de Isbòsoch,
2Re 2,16	part de David. 16 E pranguéran-	sa per lo cap de II en II e matéran-sa
2Re 2,16	per lo cap de II en II e matéran-	sa los coltells los uns als altres per los
2Re 2,17	en Gabaon. 17 En aquell dia moch-	sa gran ramor e gran batalla e los hòmens
2Re 2,24	ancalsàvan Abner, qui fogia, lo sol	sa pos e lo dia defugí. E vanguéran en un
2Re 2,25	e los fills de Benjamín ajustàran-	sa tots en una companya e féran una molla
2Re 2,26	dix-li: –Donchs entrò a lla mort	sa enfalonirà la tua spasa, e no coneys tu
2Re 2,28	sonà lo nafill, e tots ajustàran-	sa e staguéran d'aquí avant e no
2Re 2,30	30 E Joab jaquí Abner e tornà-	sa'n e ajustà tot lo poble. E dafalíran
2Re 2,32	éran ab ell e l'andamà matí, com	sa faÿa dies, fóran en Hebron. 3, Tit
2Re 3,7	concopina de Saül, e Abner antrà-	sa'n a ella. E dix Isbòsech, fill de
2Re 3,16	–Vé e torna-ta'n. E tornà-	sa'n. 17 E Abner tramès e dix aquesta
2Re 3,19	parlà encara a Benjamín e anà-	sa'n en Hebron per so que parlàs a David
2Re 3,21	dasiga la tua ànima. E com Abner	sa fonch partit de David e se'n fou anat
2Re 3,24	jaquit anar [*]. 24 E Joab antrà-	sa'n al rey e dix-li: –Què has fet? Vet
2Re 3,39	ranguardon aquell qui fa mal sagons	sa malícia! 4, Tit Capítol IV 1 E Isbòsech,
2Re 5,17	que los falisteus vanían, pujà-	sa'n en un loch en lo qual era sagur, es
2Re 5,18	falisteus vangéran e scampàran-	sa en la val de Rafaÿm. 19 E David
2Re 5,20	meus anamichs davant mi, axí com	sa departèxan les ayguas. E per açò aquel
2Re 6,2	XXXMª, 2 e levà's David e anà-	sa'n ell e tot lo pobla ab ell dels
2Re 6,6	fóran en la era de Nacó, Ozà estès	sa mà en la arqua de Déu e tench-la, car
2Re 6,10	no volch David que l'archa de Déu	sa giràs en la sua ciutat de David, mas
2Re 6,12	casa en banadicció.» E lavors anà-	sa'n David a la casa de Abedadon, en
2Re 6,19	haver, que hom frig ab oli, e anà-	sa'n cascú a la sua casa. 20 E tornà-sa
2Re 6,20	cascú a la sua casa. 20 E tornà-	sa'n David per so que banaÿs la sua casa,
2Re 8,11	e de l'aram. 11 E aquesta vaxella	sa'n portà lo rey David e santificà-la
2Re 8,13	e XXIIIM en Gabalem, tornà-	sa'n e posà gran nom a si matex. 14 e
2Re 10,3	Ans ho han fet perquè vèjan e que	sa sguàrdan la ciutat e que la endaròquan.
2Re 10,5	axí-los a carera, car aquells	sa tanían fort per scarnits. Dix-los

2Re 10,14	ells aytambé [*] e antràran-	sa'n en la ciutat. E partí's Joab dels
2Re 10,15	los havia vançuts, ajustàran-	sa tots, 16 e Addàser tramès als sirienchs
2Re 11,1	11, Tit Capítol XI 1 E sdevench-	sa, com hach pasat un any, en temps de
2Re 11,2	2 Dementres aquestes coses	sa faýan, sdavenc-sa un dia que David sa
2Re 11,2	aquestes coses sa faýan, sdavenc-	sa un dia que David sa fo lavat del lit en
2Re 11,2	sdavenc-sa un dia que David	sa fo lavat del lit en què hach dormit
2Re 11,23	a David: –Los nostres anamichs	sa esforçàran de combatra contra nós [*] e
2Re 11,25	Car molts e diversos esdavaniments	sa davénan en batalla. [*] Conforta tu
2Re 12,3	ell, car aytant la amava com si fos	sa filla. 4 »E un palagrí (ço és, un hom
2Re 12,15	lo fill que tu has. 15 E tornà-	sa'n Natan [*]. E nostre Senyor farí l'
2Re 12,16	l'infant, e dejunà David e antrà-	sa'n en una cambra de dins e jach sobra
2Re 12,18	manjar ab ells. 18 E sdavench-	sa que llo VII dia l'infant morí. E los
2Re 12,20	Senyor Déu e adorà-lo. E tornà-	sa'n en la sua casa [*] e manjà. 21
2Re 12,24	no tornarà a mi. 24 E David anà-	sa'n a Barsabé e aconsolà-la de la mort
2Re 12,27	yo veg, la ciutat de lles ayguas	sa porà pendra. 28 Donchs, senyor, ara
2Re 12,29	E David ajustà tot lo poble e anà-	sa'n a Rabat e asetjà-la e, com la hach
2Re 12,31	fort gran presa. 31 E amenà-	sa'n lo poble e ligà'ls e ab cadenes e
2Re 13,19	que portava de verge [*] 19 e mès-	sa pols sobra son cap e posà's las mans
2Re 13,19	e posà's las mans al cap e anà-	sa'n cridant e ploran a casa de Absalon.
2Re 13,23	23 Aprés dos anys, esdavench-	sa que Absalon faýa tonra les sues ovelles
2Re 19,8	veura. Emperò Israell fugí e anà-	sa'n a les sues tendes, 9 e lo poble d'
2Re 19,15	los teus servacials. 15 E tornà-	sa'n David dentrò a Jordà, e tot lo trip
2Re 19,39	e banaý-lo. E Batzalay tornà-	sa'n a la sua ciutat. 40 E anà-sa'n lo
2Re 19,40	-sa'n a la sua ciutat. 40 E anà-	sa'n lo rey en Galgala, e Canan ab ell.
2Re 19,41	del poble d'Israell anàran-	sa'n al rey e diguéran-li: –Per què los
2Re 20,1	Capítol XVIII 1 E esdavench-	sa que aquí havia un hom dell diable que
2Re 20,2	poble se partí de David e anaran-	sa'n ab Siba fill de Bocrí. E los hòmens
2Re 20,2	de Bocrí. E los hòmens [*] anàran-	sa'n en Jerusalem ab David, lur rey e lur
2Re 20,15	ciutat engir e entorn e sforçàran-	sa que anderocàsan los murs. 16 E una
2Re 20,18	consell antiguament, e axí anàvan-	sa'n a aquesta ciutat. 19 Doncs, no són
2Re 20,22	Joab tochà la corneta, e partíran-	sa de la ciutat e anàran-sa'n en les
2Re 20,22	-sa de la ciutat e anàran-	sa'n en les lurs tendes. E Joab tornà-
2Re 20,22	en les lurs tendes. E Joab tornà-	sa'n en Jerusalem al rey. 23 E fo Joab
2Re 21,6	qui fo alet de nostre Senyor Déu	sa enrera. E dix lo rey: –Yo daré a
2Re 21,10	dels II, vastí's salici e féu-	sa lit sobra una pedra, del comensament de
2Re 21,19	del linatga de Mastel palimitari fo	sa mara. E per ço com en moltes maneras
2Re 22,8	irà a les sues orelles. 8 La terra	sa comoch e tramolà, los fonaments dels
2Re 22,8	e tramolà, los fonaments dels puigs	sa són sacudits e manats e trancats, car
2Re 23,10	e lo poble fugit tornà e portà-	sa'n la roba d'aquells qui éran morts.
2Re 23,11	de Aggè, de Ararí, e ajustàran-	sa los falisteus en una stació e en un
2Re 24,4	prínceps dels cavallés partíran-	sa del rey per so que nombràsan lo poble
1Re 14,47	entorn: [*] Edom e contra lo rey de	Sabaà e contra los falisteus. E ell sobrà
2Re 5,14	nasquéran en Jerusalem: Sammia e	Sabaà e Natan e Salamó 15 e Iobar e Elisua
2Re 3,28	de Azael son frare. 28 Com David	sabé aquesta cosa que hach feta Joab, dix:
2Re 10,17	príncep e lur major. 17 E com David	sabé aquestes coses, ajustà tot Israell e
2Re 11,14	los misatges de David. 14 E al matí	sabé [*], e David scrivi a Joab una letra
1Re 6,5	donats glòria al Déu d'Israell per	saber si per ventura ell aleugarà sa mà da
1Re 10,22	consell a nostra Senyor, per	saber si ell vandria aquí o no. Nostro
1Re 14,1	és ultra aquest loch. E no hu féu a	saber a son para. 2 Saül estava lavors en
1Re 14,6	qui no són circumcisos, per	saber si nostra Senyor farà per nós, car

1Re 19,3	yo parlaré de tu a ell e jo faré a	saber a tu tot ço que yo vauré. 4 Donchs,
1Re 20,9	mon para complida, jo t'ho faré a	saber . 10 E dix David [*]: –Qui m'ho dirá
1Re 20,12	de tu, yo, aytantost, t'ho fas a	saber . 13 [*] Si, emperò, la malísia de
1Re 31,9	lur, engir e antorn, que fésan a	saber en los temples de les ýdoles e tots
2Re 1,4	aquell hom: [*] 4 [*] –Fas-ta a	saber que hi ha haüda gran batalla, e
1Re 21,2	–Lo rey m'ho manà, que nangú no	sabés per què él ma tramès, ne null hom no
1Re 3,13	lo seu paccat [*], per so com ell	sabia que sos fills éran malvats e ell no
1Re 20,39	les a son senyor. 39 E l'infant no	sabia què es feÿa, car tan solament sabían
2Re 1,10	com ell matex me havia dit, car yo	sabia e vaÿa qu'ell no podia viura ne
2Re 3,26	la sisterna de Chirià. E de açò no	sabia res David. 27 E com Abner fo vangut
2Re 11,16	posà Ories en aquell loch on	sabia que hauria major batalla e là on
1Re 20,39	sabia què es feÿa, car tan solament	sabían asò Jonatàs e David. 40 E levors
1Re 14,3	qui ha nom efot. E lo poble no	sabie Jonatàs on era anat. 4 Per aquell
2Re 10,16	vanir e aparallar a lla batalla, e	Saboach , qui era maestra de la cavalaria
1Re 31,13	E pranguéran los ossos de aquells e	sabolíran -los en lo bosch de Jabès. E
1Re 10,1	E açò serà lo senyal per què tu	sabràs que nostra Senyor ha tu untat per
1Re 28,2	tendes. 2 E dix David a Achís: –Ara	sabràs què farà lo teu servecial. Dix
1Re 6,9	encontrades contra Besames, nós	sabrem qu'ell ha fet contra nós aquest
1Re 6,9	ella no sa'n va per aquella, nós	sabrem qu'ella no ha fet a nós nangun mal
1Re 6,3	paccat. E lavors serets curats e	sabrets per què la mà de Déu no's pertex
1Re 12,17	donarà trons e pluges; lavors vós	sabrets que vós havets grans mals devant
1Re 28,9	9 Dix la fembra [*]: –Vet que tu	sabs quantes cosas ha fetas Saül e en qual
2Re 1,5	E dix David en aquell hom [*]: –Com	sabs tu que mort sia Saül e son fill
2Re 7,20	encara que parla a tu? Tu, Senyor,	sabs lo servecial teu. 21 Per la tua
1Re 28,1	Israell. Dix Achís a David: –Jo he	sabut que tu e los hòmens teus axiràs ab
2Re 23,10	ab lo coltell per la sanch qui fo	sacada . E en aquell dia féu nostre Senyor
2Re 3,31	vestadures e vastits-vos de	sachs e fets plan davant lo cors de Abner.
1Re 17,1	host per combatra e vanguéran en	Sacot , qui és en la terra de Judà, e
1Re 7,9	mamava e ofarí aquell antregua e	sacraficà -lo a nostre Senyor. E Samuell
1Re 1,3	per [*] stablits per ahorar e a	sacraficar a nostro Senyor en Silló. E en
1Re 1,4	Donchs lo dia vench que Alcanà dech	sacraficar , e donà a Fenenà, sa muller, e
1Re 1,21	e tota sa companya en Siló per	sacraficar ab nostra Senyor Déu
1Re 6,15	de Betzames ofaríran holocausts e	sacraficàran sacrificis a nostre Senyor en
1Re 11,15	Senyor [*]. 15 [*] E aquí éls	sacraficàran sacrificis paseficables
1Re 14,32	pranguéran ovelles [*] e vadells e	sacraficàran -los an terra, e lo poble
1Re 9,13	ell sia vangut, car ell banayrà lo	sacrafici , e puys menjaran aquels qui
1Re 11,15	[*]. 15 [*] E aquí éls sacraficàran	sacraficis paseficables davant nostre
1Re 15,15	millor bastiar, per ço que hom lo	sacreficàs al Senyor, ton Déu, e havem
1Re 2,16	cuyta, mas crua.» 16 E aquell que	sacreficava deÿa a ell: «Lexa cramar
1Re 6,17	17 Aquestes són les semblances del	sacret de natura d'aur, les quals los
2Re 23,23	aquest a la sua orella en	sacret . 24 Azaell, frare de Joab, entre
1Re 5,12	stats morts éran farits en la pus	sacreta part de lurs natges de mal de
1Re 5,6	d'Azot [*] e farí Zaot en les pus	sacretes parts de les natges, e les sues
1Re 6,5	5 –Vós farets V semblanças dels	sacrets de natura d'aur, sagons lo nombra
2Re 23,16	E ell no'n volgué beura, mas	sacraficà -la a nostra Senyor Déu 17 e
1Re 2,19	com vanían en Siló ab son marit per	sacraficar soblemnial sacrifici e lur vot.
1Re 15,21	stades mortes, e asò han fet per	sacraficar a lur Déu en Galgala. 22 Samuel
1Re 16,2	en ta mà e diràs: “Yo són vangut	sacraficar a nostra Senyor.” 3 E tu
1Re 16,5	dix: –Hoch, [*] e són vangut per	sacraficar a nostre Senyor. [*] Donchs ell
1Re 1,25	era molt patit. 25 Donchs ells	sacraficàran un vadell e ofaríran l'

1Re 2,13	lo setgle e a lo poble. E com algú	sacrificava son sacrifici, lo serf del
1Re 2,15	del pravera e deya en aquell qui	sacrificava : «Dóna a mi de la carn, que
1Re 10,7	senyals saran vanguts a tu, tu	sacrificha so que tu atrobaràs en ta mà,
1Re 1,4	fills e a ses filles part de son	sacrifici , 5 e donà'n a Anna una sola
1Re 1,21	ab nostra Senyor Déu somplemnial	sacrifici e lo vot qu'ell havia fet. 22 E
1Re 2,13	poble. E com algú sacrificava son	sacrifici , lo serf del prevere vania com
1Re 2,15	anans qu'ells cramàsan lo grex del	sacrifici , vania lo serf del pravera e
1Re 2,19	son marit per sacrificar soblemnial	sacrifici e lur vot. 20 E Elí adonchs
1Re 2,29	29 Per què has tu gitat mon	sacrifici ab ton talló e los meus dons,
1Re 7,10	-sa que, com Samuel ofaria lo	sacrifici a nostre Senyor, que los
1Re 15,22	veu? Car obadiència és mior que	sacrifici , e obair val més que ofarir grex
1Re 16,3	Senyor.” 3 E tu apallaràs Ysayí al	sacrifici , e jo mostraré a tu qual cosa tu
1Re 16,5	Ysaí e sos fills e apallà ells al	sacrifici . 6 E com ells fóran entrats, ell
2Re 6,12	ab David VII cors, e havia-hy	sacrifici de vadell. 13 E, com aquells qui
2Re 24,23	Déu teu, reebrà lo teu vot e lo teu	sacrifici . 24 Dix lo rey a Aurena: –Ja Déu
1Re 2,28	yo doné a la casa de ton para dels	sacrificis de tot Israell ab tota
1Re 6,14	les vaques desús e faéran-na	sacrificis a nostra Senyor. 15 Aquells qui
1Re 6,15	ofaríran holocausts e sacraficàran	sacrificis a nostre Senyor en aquell dia.
1Re 10,8	a tu, que tu ofiras ofertes e	sacrificis pacificables. Per VII dies tu
1Re 13,9	dix: –Aportats a mi holocausts e	sacrificis [*]. E ell ofarí holocaust. 10
1Re 15,22	¿nostre Senyor vol holocausts e	sacrificis , com no l'obaescha majorment a
2Re 22,8	los fonaments dels puigs sa són	sacudits e manats e truncats, car Déu és
2Re 8,17	e Josafat [*] era scrivà, 17 e	Sadoch , fill de Achitob, e Abimàlech, fill
2Re 19,11	rey. 11 Emperò lo rey David tramès	Sadoch e Abitar, praveras, e dix-los:
2Re 20,25	del rey, 25 e Cibà era consaller, e	Sadoch e Abitar eren preveres. 26 Iram,
1Re 2,5	5 Aquells qui primerament éran	sadolats éran aloguats per haver del pa, e
1Re 2,5	haver del pa, e aquells que [*] són	sadollats , dentrò que aquella qui era
2Re 7,7	dixí: Per què no has feta a mi casa	sadrina ? 8 E ara tu diràs al meu servicial
1Re 20,25	prop la paret, lavà's Jonatàs, e	saech Abner al costat da Saül, e nangú no
1Re 20,25	Abner al costat da Saül, e nangú no	saech là on solia seura David. 26 E Saül
2Re 23,8	dels hòmens forts de David: David	saent en la cadira, molt savi príncep
2Re 3,4	nom Anonies, fill de Agich; e lo V,	Safacias , fill de Abigail; 5 e lo VI ach
1Re 30,28	en Aroer, e aquells qui éran en	Safamoch , e d'Estema, 29 e en Recha, e
2Re 21,18	e lavors aucís Sobaray de Usari	Safi , qui fo del linnatja de Arafà, qui fo
2Re 8,4	cavall e XXM hòmens a peu, ell féu	sagar los nirvis a tots los cavalls dells
1Re 20,36	les sagetes, Jonatàs [*] altra	sageta més anlà de l'infant. 37 E axí
1Re 20,37	infant en lo loch on era la primera	sageta . Cridà Jonatàs e dix a l'infant:
1Re 20,37	Jonatàs e dix a l'infant: –Vet la	sageta qui és més anlà que tu. 38 E cridà
2Re 1,22	com si no fos untat d'oli. 22 La	sageta de Gonetàs nangun temps no torna
1Re 20,20	ha nom Ezell. 20 E yo trauré III	sagetas de prop la pedra, quax qui trau a
1Re 31,3	ancalsàran los hòmens que traían ab	sagetas e aconsaguíran-lo e nafràran-
2Re 11,24	porta en la ciutat. 24 Tramaterán	sagetas e lansas a nós aquells qui éran en
1Re 20,21	trau a sanyal, 21 e tramatré a les	sagetes un infant e dir-li-he: “Vé,
1Re 20,21	e dir-li-he: “Vé, aporta las	sagetes .” 22 Si yo diré a l'infant: “Vet
1Re 20,22	22 Si yo diré a l'infant: “Vet les	sagetes aquí són més ensà que tu, aporta-
1Re 20,22	diré a l'infant: “Vine, vet les	sagetes qui són més anlà que tu”, vé-te
1Re 20,36	a l'infant: –Vé, aporta les	sagetes que yo gitaré. E com l'infant fou
1Re 20,36	là on Jonatàs havia gitades les	sagetes , Jonatàs [*] altra sageta més anlà
1Re 20,38	E pres l'infant de Jonatàs les	sagetes e aportà-les a son senyor. 39 E
2Re 22,15	la sua veu. 15 Él tramès les sues	sagetes e destróví aquells [*]. 16 E són

2Re 2,23	asta de la lança e donà-li en lo	sagí , e tantost morí en aquell matex loch.
2Re 3,27	engan e a tració e farí-lo en lo	sagí e aucís-lo en vanjansa de Azael son
2Re 4,6	e son frare faríran Isbòech en lo	sagí [*]. 7 Com fóran entrats en la casa,
2Re 6,14	davan nostre Senyor [*]. E David	sagnia un drap de li qui és apallat ffot.
2Re Inc	de Reys. 2Re Inc Comença lo Libre	sagó de Reys. 1, Tit Capítol primer 1 E
1Re 8,2	anjenrat havia nom Joell, e lo	sagon havia nom Abià, e fóran jutges en
1Re 20,27	ne purificat. 27 Com vench en lo	sagon dia [*], encara no sech nul hom alà
1Re 20,34	gran falonia e no menjà en tot lo	sagon dia de les calendes, car fo fet
2Re 3,3	fill de Achinoen jezrailite; 3 e lo	sagon , Saleab, que hach de Abigaill,
2Re Expl	de Israell. Expl Ací se és acabat lo	Sagon libre dels Reys.
2Re 21,18	la luerna de Israell. 18 E la	sagona batalla fo en Gab contra los
1Re 2,16	«Lexa cramar primerament lo grex	sagons la costuma e puys pren-ta'n a ta
1Re 2,35	a mi un praver faell, lo qual farà	sagons mon cor e sagons ma ànima, e yo
1Re 2,35	lo qual farà sagons mon cor e	sagons ma ànima, e yo adificaré a ell fael
1Re 6,5	dels sacrets de natura d'aur,	sagons lo nombra de lles províncies dells
1Re 6,18	altra. 18 E les rates d'aur,	sagons los nombres de lles ciutats dels
1Re 13,14	Nostra Senyor [*] aquest un hom	sagons son cor e nostra Senyor ha manat a
1Re 20,25	25 E com lo rey sa fo asagut	sagons la sua costuma en la sua cadira,
2Re 3,39	Senyor raguardon aquell qui fa mal	sagons sa malícia! 4, Tit Capítol IV 1 E
2Re 7,17	Sagons totes aquestes paraules e	sagons tota aquesta visió tot enaxí parlà
2Re 7,21	teu. 21 Per la tua paraula e	sagons lo cor teu has fetes totes aquestes
2Re 12,27	he garejat e combatut contra Rabat;	sagons que yo veg, la ciutat de lles
2Re 22,21	nostre Senyor. 21 [*] regardonerà	sagons la mia justícia e retrà mi sagons
2Re 22,21	sagons la mia justícia e retrà mi	sagons la mia mundícia de les mans. 22 Car
2Re 22,25	25 E regardonarà mi nostra Senyor	sagons la mia justícia e sagons les
2Re 22,25	Senyor sagons la mia justícia e	sagons les mundícias de lles mies mans en
2Re 24,19	de Aurena gebuseu. 19 E pujà David	sagons lo manament de nostre Senyor Déu
2Re 7,17	lo meu poble d'Iraell. 9-16 [*] 17	Sagons totes aquestes paraules e sagons
1Re 14,26	un landa mel [*] 26 mas de por del	sagrament no s'hi acostàran. 27-28 [*]
1Re 28,10	vols que yo muyra? 10 E Saül féu	sagrament a ella an nostra Senyor e dix-
2Re 21,7	de Jonatàs, fill de Saül, per lo	sagrament [*] qui era entra Jonatàs [*] e
2Re 2,13	sa fóran tots ajustats an un loch,	saguéran los uns a la una part da la
1Re 11,7	ha algú que no ísquan defora e no	saguèscan Saül e Samuel, axí serà fet de
1Re 14,12	nós [*]. E dix Jonatàs [*]: –Anem,	saguex a mi. [*] 13 Jonatàs muntà amunt
1Re 15,31	Déu. 31 Donchs Samuel se'n tornà e	saguí Saül. E Saül adorà nostre Senyor. 32
2Re 3,16	tramès-la a David, 16 e son marit	saguí -la plorant entrò Aurim. E dix
2Re 19,31	31 E Batzalai, galadita de Regelim,	saguí lo rey tro que hach pasat Jordà e
2Re 20,13	aquí [*]. 13 E puys tot lo poble	saguí a Joab e ancalçàran Ciba, fill de
1Re 13,7	en Galgala, e tot lo poble que	saguia ell era spaventat. 8 Asparà's VII
1Re 14,13	davant e [*] devant son scuder, qui	saguia ell. 14 E la primera occisió que
2Re 2,10	e regnà II, e sola la casa de Judà	saguia David en Hebron, 11 e fo senyor
2Re 3,31	cors de Abner. Emperò lo rey David	saguia lo lit ab què aportàvan Abner. 32
2Re 7,8	a tu de les pestures les quals tu	saguias [*], per tal que foses guiador e
1Re 30,21	éran fort ujats e no havían pogut	saguir David, qui los havia manat que
2Re 19,31	Jordà e encara era aparalat de	saguir -lo d'aquí avant, si lo rey ho
1Re 17,52	d'Iraell [*] sa lavàran [*] e	saguíran -los tro que fóran venguts en la
1Re 30,8	Senyor Déu e dix: –Senyor Déu,	saguiré aquests ladres o no? E dix nostre
1Re 17,14	los III fills seus mejors haguésan	saguit Saül a la batalla, 15 David sa
2Re 5,17	-sa'n en un loch en lo qual era	sagur , es podia bé e gint defensar. 18 E
2Re 19,33	ab mi en Jerusalem, e staràs aquí	sagur . 34 Dix Basalý al rey: –Quals són

1Re 12,11 anamichs [*] fins que habitàs
 1Re 27,8 als malacites. Car aquests en pau e
 2Re 11,2 e, dementra qu'ell anava per la
 1Re 3,18 les paraules, enaxí que no li'n
 2Re 5,14 Jerusalem: Sammia e Sabaà e Natan e
 2Re 8,8 ciutats [*] del quall aram féu
 2Re 11,27 dona infantà un fill, que hach nom
 2Re 12,24 E anjendra un fill e mès-li nom
 2Re 23,32 Azmàbet de Beromí; 32 Aliab de
 2Re 3,3 Achinoen jezrailite; 3 e lo sagon,
 2Re 21,10 10 E Rafà, mara dels II, vastí's
 1Re 9,4 encara pasàran per la terra de
 2Re 8,13 morts XIIM hòmens en la val de les
 1Re 21,13 casa, e salivava tan fort, que lla
 1Re 21,13 posts de les portes de lla casa, e
 2Re 11,2 sua una dona qui's lavava en una
 1Re 3,17 Yo't prech que tu no m'ho
 2Re 21,19 batalla aucís Adandonà, fill de
 2Re 21,19 David, e és dit Adeodarus, fill de
 1Re 10,2 de Benjamín envers migjorn, qui
 2Re 22,30 30 Jo seré sint e correré en tu e
 1Re 30,1 servecials, los amalacites havían
 2Re 6,14 que tania ligats en lo coll e
 2Re 6,16 la finestra e vaé lo rey David qui
 1Re 10,5 [*], e hauran davant ells un
 1Re 30,21 ab ell, e pujà David e al pobla
 2Re 8,10 seu, al rey David per ço que'll
 1Re 10,4 una canada da vi. 4 Com t'hauran
 1Re 2,1 so com jo'm són alegrada ab la mia
 1Re 11,9 de Jabès [*]: “Vós haurets demà
 1Re 11,13 uy, car nostre Senyor ha feta vuy
 1Re 14,45 morà, qui ha feta aquesta gran
 1Re 19,5 mort lo falisteu e [*] ha feta gran
 2Re 11,11 begua e dorma ab ma muller? Per la
 2Re 22,3 en ell, scut meu e corn de la mia
 2Re 22,36 has donat a mi l'escut de la mia
 2Re 22,47 lo Déu meu, e Déu fort de lla mia
 2Re 23,5 duren totes coses, car tota la mia
 2Re 23,10 aquell dia féu nostre Senyor gran
 2Re 23,12 E aquell dia fo feta gran
 2Re 22,51 51 magnificant e faent gran les
 1Re 14,23 de XXM hòmens. 23 E nostra Senyor
 2Re 22,2 Senyor: «És pedra mia e força mia e
 2Re 22,3 salut e axalsador meu e refugi meu,
 1Re 10,27 diguéran: –Donchs, aquest porà nós
 1Re 14,6 car no és gran cosa a nostre Senyor
 1Re 9,16 lo meu poble d'Israell, e ell lo
 2Re 22,44 -he e faré'n peses manudes. 44 Tu
 2Re 3,18 “En la mà del servecial meu David
 1Re 19,11 açò recomtat e dit: “Si tu no't

sagurament. 12 E com vaés que Naàs, rey
saguratat habitàvan antigament ab aquells
sala del palau, vaé en una casa que stava
salà nanguna. E Ellí respòs: –Ell és
Salamó 15 e Iobar e Elisua e Neph 16 e
Salamó vaxella de aram en lo temple e un
Salamó. E asò desplach molt a nostre
Salamó, e nostre Senyor amà-lo fort, 25
Salboní; los fills de Jezè Jonatan e
Saleab, que hach de Abigaill, muller qui
salici e féu-sa lit sobra una pedra, del
Salim, e no hy éran, e per la terra de
Salines e XXIIIM en Gabalem, tornà-sa'n
saliva anava per la sua barba aval. 14 E
salivava tan fort, que lla saliva anava
salla, e aquella fembra era molt bella. 3
salles per nanguna cosa. Déu farà a tu
Salt, palamitias [*], Goliach geteu, la
Salt, com nostre Senyor lo trasch de la
saltaran envers grans coves. Ells diran a
saltaré lo mur en lo Déu meu. 31 Lo nostre
saltat de la part davers tramuntana, en
saltava davan nostre Senyor [*]. E David
saltava davant nostra Senyor Déu e
saltiri e un tempen [*], e ells
saludà-lo pacificablament. 22 E dix un
saludàs e que li hagués gràcies com havia
saludat, dar-t'han II pans, e tu los
salut. 2 No és nangú sant axí com nostra
salut com lo sol serà scalfat.” Vanguéran
salut al poble de Israell. 14 E Samuel dix
salut en Israell? Açò seria gran paccat!
salut en Israel. [*] Donchs, per què
salut tua [*] yo no faré aytal cosa! 12 E
salut e axalsador meu e refugi meu,
salut, e la mia mansuetat e ha multiplicat
salut sarà axalçat. 48 Déu qui dónes a mi
salut e la mia voluntat no ha res en si
salut, e lo poble fugit tornà e portà-sa
salut en Israell. 13 E ja dabans n'éran
saluts del seu rey e faent misericòrdia al
salvà aquell jorn lo poble d'Israell [*].
salvador meu. 3 Déu meu fort, jo he
salvador meu, deliura mi de la iniquitat.
salvar? On ells haguéran ell en meynspreu
salvar a molts o a poch. 7 E l'ascuder
salvarà de la mà dels falisteus, car yo he
salvaràs mi de les contradiccions del meu
salvaré lo meu poble d'Israell de lla mà
salvas aquesta nit, tu moràs demà”, 12 e

1Re 19,10	la paret. E lavors David fogí, e fo	salvat aquella nit. 11 Adonchs Saül tramès
1Re 27,1	Saül. Més ma val que fuga e que sia	salvat en la terra dels falisteus, per so
1Re 10,19	Senyor vostro, qui tot sol ha vós	salvats [*], e vós havets dit: “No volem
2Re 23,25	fill de son avoncle, de Batlem; 25	Samà de Ararí; Elisachà de Arodí; 26 Eras
2Re 13,3	dir res [*]. 3 E Jonadab, fill de	Samaà , frare de David, era gran amich de
2Re 21,21	e aucís-lo Jonadab, fill de	Samaà , frare de David. 22 E aquests IIII
2Re 23,11	éran morts. 11 E après d’aquest fo	Samaà , fill de Aggè, de Ararí, e ajustàran
1Re 16,13	Ab aytant, se n’anà Samuel en	Samacha . 14 E l’esperit de nostre Senyor
1Re 16,9	aquest alet [*]. 9 E Ysay li manà	Saman , del qual ell dix: –Encara nostre
2Re 19,16	qu’allí pasàs Jordà. 16 E cuytà’s	Samayí , fill de Gerrà, fill de Gemini, de
1Re 10,27	no li portàran null do. E ell faÿa	samblant que no oÿs nanguna cosa de lur
2Re 7,22	tu ést gran, car no és nangú	samblant a tu [*]. 23 [*] 24 »E has fermat
1Re 2,20	a ell: –Nostre Senyor ratrà a tu	sament de aquesta fembra per aquest
1Re 20,42	sia entre mi e tu e entra la mia	sament e la tua enpertostemps. 43 E levà
2Re 3,29	sostaniment flux e decoriment de	sament (ço és, en luxúria), e no dafalegua
2Re 22,51	al seu untat David e a la sua	sament perdurablament.» 23, Tit Capítol XXI
2Re 19,18	que faésan lo seu menament. Emperò	Samey [*] gità’s davant lo rey e ahorrà-
2Re 13,32	David. 32 Respòs Jonadab, fill de	Sammà , frara da David, e dix: –Senyor meu,
2Re 23,33	fills de Jezè Jonatan e Maran; 33	Sammà de Oradí; Barom, fill de Zasar,
2Re 5,14	aquells qui nasquéran en Jerusalem:	Sammia e Sabaà e Natan e Salamó 15 e Iobar
1Re Inc	1Re Inc Comença lo Libre de	Samuel , lo qual nos apallam Primer de
1Re 1,20	e infantà un fill, e apellà son nom	Samuel , per ço car ella havia damanat a
1Re 2,18	gran devant nostre Senyor [*]. 18	Samuel ministrava devant nostre Senyor, e
1Re 2,21	e infantà III fills e II filles. E	Samuel , l’infant, cresch davant nostra
1Re 2,26	Senyor volch aquells auciura. 26 E	Samuel , l’infant, craxia e muntuplicava e
1Re 3,1	bocada de pa.” 3, Tit Capítol III 1	Samuel , l’infant, ministrava davant
1Re 3,3	de Déu anans qu’ell fos apagat. E	Samuel dormia en lo temple de nostra
1Re 3,4	de Déu. 4 E nostra Senyor apallà	Samuel , lo qual respòs: –Vet que són así.
1Re 3,5	tu apellat. Torna-ta’n e dorm. E	Samuel sa’n tornà e dormí. 6 E nostre
1Re 3,6	nostre Senyor apellà altra vaguada	Samuel . Per què ell sa lavà e anà a Elí:
1Re 3,7	E torna-ta’n e dorm. 7 E	Samuel encara no conaxia [*] la paraula de
1Re 3,8	apallà encara la terça veguada	Samuel , lo qual sa levà e anà a Elí 9 e
1Re 3,9	cor lo teu serf ou tu.” Donchs	Samuel se n’anà e dormí en son lit. 10 E
1Re 3,10	lo vench apallar II vaguadas:	– Samuel , Samuel! Samuel dix: –Senyor,
1Re 3,10	vench apallar II vaguadas: –Samuel,	Samuel ! Samuel dix: –Senyor, parla, car lo
1Re 3,10	II vaguadas: –Samuel, Samuel!	Samuel dix: –Senyor, parla, car lo teu
1Re 3,11	ou tu. 11 E nostre Senyor dix a	Samuel : –Vet que yo fas aytal stabliment
1Re 3,15	no’ls castiguà. 14 [*] 15 Donchs	Samuel dormí tro al matí e obrí les portes
1Re 3,15	del tabernacla de nostra Senyor.	Samuel havia pahor de manifestar la visió
1Re 3,16	visió a Elí. 16 Donchs Elí apallà	Samuel e dix-li: –O, Samuel, mon fill!
1Re 3,16	Elí apallà Samuel e dix-li: –O,	Samuel , mon fill! Lo qual li respòs e li
1Re 3,18	si tu celas a mi res [*]. 18 Donchs	Samuel dix a ell totes les paraules, enaxí
1Re 3,19	Ell farà so que lli plaurà. 19	Samuel cresquè, e nostra Senyor era ab
1Re 3,20	de Dan entrò a Barsabe, conech que	Samuel era leyal profeta a nostra Senyor.
1Re 3,21	en Silló, on havia stat ravellat a	Samuel [*], e la paraula que Samuel dix
1Re 3,21	a Samuel [*], e la paraula que	Samuel dix sdevench en tot lo poble d’
1Re 7,3	après de nostre Senyor. 3 Ladonchs	Samuel dix a tot lo poble d’Israell: –Si
1Re 7,5	loch d’ells déus stranys [*]. 5	Samuel dix: –Ajustats tot lo poble d’
1Re 7,6	–A tu, Senyor, havem paccat.	Samuel jutjà los fills d’Israell en
1Re 7,9	8 [*] [*] 9 Ladonchs pres	Samuel un anyel qui mamava e ofarí aquell

1Re 7,10	oý ell. 10 Esdavench-sa que, com	Samuel ofaria lo sacrifici a nostre
1Re 7,12	un loch que era desota Betear. 12 E	Samuel pres una pedra e posà aquella entra
1Re 7,15	de Israell e los amoreus. 15 Doncs	Samuel jutjà los fills d'Israell e tot lo
1Re 8,1	1Re 8,Tit Capítol VIII 1 Com	Samuel fonch anvalit, ell féu sos fills
1Re 8,6	6 Aquesta paraula desplach a	Samuel , per tal com ells havían dit: «Dóna
1Re 8,6	«Dóna a nós rey que nos jutga.»	Samuel féu oració a nostra Senyor Déu, 7 e
1Re 8,7	Déu, 7 e nostre Senyor Déu dix a	Samuel : –Ojes la veu del poble e totes les
1Re 8,19	E lo pobla no volch oyr la veu de	Samuel , ans diguéran: –No sarà axí pas!
1Re 8,21	batalles per nós. 21 Donques oyí	Samuel totes les paraules del poble e
1Re 8,22	Senyor. 22 E nostra Senyor dix a	Samuel : –Oges la lur veu e stablex rey
1Re 8,22	lur veu e stablex rey sobra éls. E	Samuel dix al poble d'Israell: –Cascú se
1Re 9,14	anaven per mig loch de la ciutat,	Samuel aparech a ells [*]. 15 Nostre
1Re 9,15	15 Nostre Senyor havia ravellat a	Samuel [*] que Saül vangés en la sua
1Re 9,17	lo lur crit és vangut a mi. 17 Con	Samuel hach guardat Saül, nostra Senyor
1Re 9,18	lo meu poble. 18 E Saül se acostà a	Samuel [*] e dix: –Prech-ta que'm
1Re 9,19	mostres la casa del vaent. 19 Dix	Samuel : –Yo són [*]. Munta davant mi a la
1Re 9,22	tu dita a mi aquesta paraula? 22	Samuel pres Saül e son serf e manà'ls là
1Re 9,23	en lo convit havia XXX hòmens. 23	Samuel dix al coch: –Aporta aquela part
1Re 9,24	aportà una spatlla davant Saül, e	Samuel dix a Saül: –Vet así so qui és
1Re 9,24	lo poble. Donchs Saül menjà ab	Samuel aquell dia, 25 e puys devalàran de
1Re 9,25	en la ciutat, e ell parlava ab	Samuel a un soller. E Saül féu son lit en
1Re 9,26	fóran lavats e lo dia era ja clar,	Samuel apallà Saül en lo soler e dix a
1Re 9,26	e amdosos axíran defora, ço és,	Samuel e Saül. Capítol X 27 E com ells
1Re 9,27	en la darera part de la ciutat,	Samuel dix a Saül: –Digues al servicial
1Re 10,1	de nostra Senyor. 1Re 10,Tit 1 E	Samuel pres un satril de oli e buydà-lo
1Re 10,14	no les poguem trobar, som vanguts a	Samuel . 15 Dix-li l'oncle: –Mostra'm
1Re 10,15	-li l'oncle: –Mostra'm lo que	Samuel t'ha dit. 16 E Saül dix [*]: –Ha
1Re 10,17	de la paraula del regna [*]. 17	Samuel apallà lo poble [*] en Masfat, 18 e
1Re 10,20	per les vostras companyas. 20 E axí	Samuel aplegà tots los trips d'Israell, e
1Re 10,24	que tots de les spatlles amunt. 24	Samuel dix a tot lo poble: –Vós havets
1Re 11,7	ísquan defora e no saguèscan Saül e	Samuel , axí serà fet de sos bous. Donchs
1Re 11,12	II ensemps. 12 Lo poble dix a	Samuel : –Qual és aquell que diu que Saül
1Re 11,14	vuy salut al poble de Israell. 14 E	Samuel dix al pobla: –Vanits, e anem-nos
1Re 12,1	alegre. 1Re 12,Tit Capítol XII 1	Samuel dix a tot lo poble d'Israell:
1Re 12,6	E ells responguéran: –Bo és axí. 6	Samuel dix al poble: –Nostre Senyor, qui
1Re 12,11	a vós Garabobal e Berach e Gebtè e	Samuel . E ell deliurà vós de la mà de
1Re 12,18	havets damanat rey sobra vós. 18	Samuel cridà nostre Senyor, e Déu [*] donà
1Re 12,19	lo poble tamé fort nostre Senyor e	Samuel , e tot lo poble dix a Samuel:
1Re 12,19	e Samuel, e tot lo poble dix a	Samuel : –Pregua per los teus serfs a lo
1Re 12,20	com nós damanam a nós rey. 20	Samuel dix: –No hajats por. Si bé havets
1Re 13,8	axí com Samuell li havia dit, e	Samuel no vench en Galgalad, e lo poble
1Re 13,10	E com hach complit d'ofarir [*],	Samuel venc a Saül, e axí a ell a carrera
1Re 13,11	e axí a ell a carrera [*], 11 e	Samuel li dix: –Què has tu fet? Saül dix:
1Re 13,13	oferta a nostra Senyor.” [*] 13	Samuel dix [*]: –Tu has fet follament, car
1Re 13,15	de nostre Senyor. 15 Donchs	Samuel sa lavà e parti's de Galgala e anà
1Re 15,1	a batalla. 1Re 15,Tit Capítol XV 1	Samuel dix a Saül: –Nostre Senyor ha mi
1Re 15,10	valor. 10 Nostre Senyor vench a	Samuel e dix a ell: 11 –Yo'm panet a mi
1Re 15,11	paraules per obra. Ladonchs fou	Samuel molt trist, e cridà a nostra Senyor
1Re 15,12	de nits per anar a Saül al matí, a	Samuel fou anunciat que Saül era vangut en
1Re 15,12	se n'era tornat en Galgala. Donchs	Samuel vench tot dret a Saül, e Saül

- 1Re 15,12 ell havia amanada de Amalech. Com
 1Re 15,14 la paraula de nostre Senyor. 14
 1Re 15,16 les altres coses. 16 Lavors dix
 1Re 15,17 E Saül li dix: –Digues-m'ho. 17
 1Re 15,20 nostre Senyor? 20 E Saül dix a
 1Re 15,22 sacrificar a lur Déu en Galgala. 22
 1Re 15,24 que tu no sies rey. 24 Saül dix a
 1Re 15,26 [*] que yo ahor lo meu Senyor. 26 E
 1Re 15,27 de nostra Senyor. [*] 27 E ab tant,
 1Re 15,28 enaxí que lo hy esquinçà. 28 E
 1Re 15,31 ador lo Senyor, ton Déu. 31 Donchs
 1Re 15,32 E Saül adorà nostre Senyor. 32 E
 1Re 15,33 entre les altres fembres. Exí
 1Re 15,35 en sa casa. 35 E anch despuys
 1Re 15,35 en los dies de sa mort. Emperò
 1Re 16,1 Capítol XVI 1 Nostra Senyor dix a
 1Re 16,2 qui sia rey sobra mon poble. 2
 1Re 16,4 aquel que yo t'amostraré. 4 Donchs
 1Re 16,8 8 Donchs Isahí apellà Aminadap [*];
 1Re 16,10 alet. 10 Doncs Ysayí amenà davant
 1Re 16,10 Samuel VII fills seus. Lavors
 1Re 16,11 manor qui guarda les ovelles. Dix
 1Re 16,12 per l'infant e tramès-lo davant
 1Re 16,12 era bel [*]. E nostre Senyor dix a
 1Re 16,13 és aquel que yo he alet. 13 Donchs
 1Re 16,13 en David. Ab aytant, se n'anà
 1Re 19,18 'n e recomtà totes les coses [*] a
 1Re 19,18 [*] a Samuel, en Ramacha, on ell e
 1Re 19,20 dels profetes qui profatitzàvan e
 1Re 19,22 aquí ell demanà: –En qual loch són
 1Re 19,24 e profetitzà ab los altres davant
 1Re 28,3 cap e de la mia parsona. 3 Emperò
 1Re 28,11 que sucita? Dix Saül: –Susita'm
 1Re 28,12 12 E com la fembra hach vist
 1Re 28,14 vastit d'un mantel. Entès Saül que
 1Re 28,15 la sua cara e ahorrà-lo. 15 E dix
 1Re 28,16 tu per veura què faré. 16 Dix
 1Re 28,20 les paraules de nostre Senyor e de
 1Re 7,9 e sacraficà-lo a nostre Senyor. E
 1Re 7,13 los falisteus en tots los dies de
 1Re 8,4 poble se ajustàran e vanguéran a
 1Re 10,25 poble cridà: –Nostra rey viva! 25
 1Re 10,25 de Saül devant nostre Senyor. E
 1Re 13,8 8 Asparà's VII dies, axí com
 1Re 15,33 departex mi amargosa mort?» 33 E
 1Re 14,32 e lo poble menjà la carn ab la
 1Re 19,5 Donchs, per què peccas contra la
 2Re 1,16 David en aquell que morí: –La tua
 2Re 4,11 querré yo l'ànima de aquell e la
 2Re 21,1 fet per Saül e per la sua casa de
Samuel fo vangut a Saül, 13 Saül dix:
Samuel dix a ell: –De quina veu és aquesta
Samuel a Saül: –Sofir-ma, e yo mostraré
Samuel li dix: –Donchs, ¿no fuist tu fet
Samuel: –Enans he oÿda la veu de nostre
Samuel dix: –Donchs, ¿nostre Senyor vol
Samuel: –Yo he peccat, per ço com he
Samuel dix a Saül: –Yo no me'n tornaré ab
Samuel sa mès en la carera, que se'n
Samuel dix a ell: –Nostre Senyor ha tolt
Samuel se'n tornà e saguí Saül. E Saül
Samuel dix: –Amenats a mi Gag, lo rey d'
Samuel spasejà Agag per peces davant
Samuel no viu Saül en los dies de sa vida,
Samuel plorà per ço com nostre Senyor sa
Samuel: –Dentrò a quant ploreràs, ne per
Samuel dix: –En qual manera yo iré? Car
Samuel féu axí com nostre Senyor li havia
Samuel li dix: –[*] No ha aquest alet [*].
Samuel VII fills seus. Lavors Samuel dix a
Samuel dix a Ysayí: –Nostre Senyor no ha
Samuel [*]: –Tramit aquel cercar e amena-
Samuel. E l'infant [*] e era bel [*]. E
Samuel: –Leve't e unta-lo, car aquest
Samuel pres lo corn de l'oli e untà'n
Samuel en Samacha. 14 E l'esperit de
Samuel, en Ramacha, on ell e Samuel se n'
Samuel se n'anàran en Aioch, en Ramacha.
Samuel qui stava entre ells, l'asparit de
Samuel e David? E fon-li dit: –Ells són
Samuel, e cantà tot nuu per tot aquell dia
Samuel morí, e tot Israell féu gran plant
Samuel. 12 E com la fembra hach vist
Samuel, cridà ab gran veu [*]: –O Saül,
Samuel era, e anclinà's en terra sobra la
Samuel a Saül: –Per què m'has treballat
Samuel: –Pus nostro Senyor s'és pertit de
Samuel e no havia nanguna força, car no
Samuell cridà a nostro Senyor per lo poble
Samuell. 14 E les ciutats fóran ratudas
Samuell en Ratama 5 e diguéran a ell: –Tu
Samuell dix, donchs, all poble la lig del
Samuell na lexà anar tot lo poble, cascú
Samuell li havia dit, e Samuel no vench en
Samuell li dix: –Enaxí com lo teu coltell
sanch. 33 E fou anunciat a Saül [*]. Lo
sanch no noent e vols auciura David, qui
sanch e la tua condebnació sia sobra lo
sanch de aquell de la mà vostra e tolré
sanch, cor ell aucís los gabonites. 2 [*]

2Re 23,10	e's tanguéran ab lo coltell per la	sanch qui fo sacada. E en aquell dia féu
2Re 23,17	cosa. E, donchs, bauré jo la	sanch de aquests hòmens qui són anats e
1Re 8,12	'n atrasí sos conestables e sos	sanescals e aradors de sos camps e
2Re 1,22	nangun temps no torna atrás de	sang de mort, de grechs de fort, e lo
1Re 2,2	ab la mia salut. 2 No és nangú	sant axí com nostra Senyor Déu, e no és
1Re 21,4	poble que puga donar. No he sinó pa	sant tan solament. Si los infants són [*]
2Re 22,7	oirà la mia viva veu del seu templa	sant , e al meu crit irà a les sues
2Re 22,26	dels seus vulls. 26 Tu saràs	sant ab hom sant e ab hom fort seràs
2Re 22,26	seus vulls. 26 Tu saràs sant ab hom	sant e ab hom fort seràs acabat. 27 E ab
1Re 20,12	de matí per tot lo dia sercaré la	santència de mon para, e si ell ma diu res
1Re 20,33	Jonatàs que son para havia dada	santència que auciés David. 34 E levà's
1Re 4,19	de infantar era prop. E, com ela	santí que ll'arca de Déu era presa e son
2Re 8,11	vaxella sa'n portà lo rey David e	santificà -la a nostre Senyor Déu ab molt
2Re 11,4	ella. E sobra la fembra aquella fou	santificada de la sua lagesa. 5 So és que,
1Re 7,1	en la casa de Minadab, en Gabaà, e	santificàran Aletzar, fill de Aminadab,
1Re 21,5	carera és leja, mas sarà vuy	santificat en los vaxells. 6 Axí donà-li
1Re 21,6	6 Axí donà-li lo prevera del pa	santificat , car no hy havia pa, sinó tan
1Re 16,5	a nostre Senyor. [*] Donchs ell	santificà Ysaí e sos fills e apallà ells
1Re 21,5	vexells dels servecials han stats	sants . Emperò aquesta carera és leja, mas
1Re 20,20	de prop la pedra, quax qui trau a	sanyal , 21 e tramatré a les sagetes un
1Re 10,9	a ell altra cor. E tots aquells	sanyals vangéran a ell aquell dia. 10
2Re 3,21	tu covinensa que sies senyor e que	sanyorejas e mans a tots axí com dasiga la
1Re 14,39	Senyor, Déu d'Israell, és viu,	sap que, si és esdevengut [*] per Jonatàs,
1Re 16,18	he vist lo fill de Ysayí [*], que	sap ben viular, e és hom qui ha gran força
1Re 16,18	e és hom qui ha gran força e	sap ben combatra, e savi [*] e molt bel
1Re 20,3	vaguada [*] dix David: –Ton para	sap sertament que yo he trobada gràcia
1Re 14,45	seria gran paccat! Nostre Senyor	sàpia qu'ell no haurà vuy nangun mal, car
1Re 16,16	serfs [*] que sèrquan un home que	sàpia sonar rauta davant tu, que, com lo
1Re 20,3	tos ulls. Per què ell dirà: “No	sàpia asò Jonatàs per ço que per vventura
1Re 21,2	què él ma tramès, ne null hom no	sàpia [*] que són vangut [*]. 3 Así,
2Re 3,25	és vangut a tu, que t'angane, que	sàpia los entraments e los aximents teus e
2Re 24,2	e nombra tot lo poble per so que	sapiam quants són. 3 Dix Joab [*]: –Nostra
1Re 17,46	tots aquells qui són en la terra	sàpian que Déu és Senyor del poble d'
1Re 17,55	E aquell li dix: –Senyor,	sàpias [*] que jo no hu sé. 56 E al rey li
1Re 19,6	fou abononçat [*] e jurà e dix:	– Sàpias sertament qu'ell no serà mort. 7
1Re 1,26	Mas lavors Anna dix a ell: –Sényer,	sapiats per sert que yo són la fembra que
1Re 14,38	sa tots los angles del pobla e	sapiats per qual s'és asdavangut aquest
1Re 20,7	ab mi. E si ell sarà irat e felló,	sàpies que complida és la sua malícia. 8
2Re 4,12	en Habron e soterràran-lo en lo	sapulcra de Abner. 5, Tit Capítol V 1 E
2Re 19,37	e que sia sotarrat de prop lo	sapulcra da mon para [*]. E Canaan, lo
2Re 21,14	tera de Benjamí, en lo costat del	sapulcra de Cis, qui era son para. E feren
2Re 2,32	Azael e sotaràran-lo en la	sapultura de son para en Batlem, e anàran
1Re 2,16	'n a ta volentat.» E ell deya: «No	sarà axí, ans ma'n donaràs ara o yo me'n
1Re 8,19	la veu de Samuel, ans diguéran: –No	sarà axí pas! Mas nostra rey sarà sobra
1Re 8,19	–No sarà axí pas! Mas nostra rey	sarà sobra nós, 20 e nós serem axí com
1Re 11,13	-los. 13 E Saül dix: –Null hom no	sarà mort en aquest dia de uy, car nostre
1Re 14,10	liurats en les nostres mans. Aquest	sarà lo nostre senyal. 11 E los falisteus
1Re 15,29	pas en aquells que ell vençrà ne no	sarà enflaqueit per panitència, ne ell no
1Re 20,7	E si ton para dirà: “Ben stà”, pau	sarà ab mi. E si ell sarà irat e felló,
1Re 20,7	“Ben stà”, pau sarà ab mi. E si ell	sarà irat e felló, sàpies que complida és

1Re 20,13	Si, emperò, la malísia de mon para	sarà contre tu, jo hu ravallaré a tu e
1Re 20,31	seràs stablit en rey ne al regna no	sarà teu. Donchs, tramit-hi ara e amena
1Re 21,5	Emperò aquesta carera és leja, mas	sarà vuy santificat en los vaxells. 6 Axí
2Re 19,7	e si nós nos ne anam, pijor ta	sarà que tot quant mal ne quant treball
2Re 22,47	meu, e Déu fort de lla mia salut	sarà axalçat. 48 Déu qui dónes a mi
1Re 9,13	e puys menjaran aquels qui	saran apallats. [*] 14 Donchs ells
1Re 10,7	hom. 7 Com tots aquests senyals	saran vanguts a tu, tu sacrificha so que
1Re 12,15	peraulles, les mans de nostre Senyor	saran sobra vós e sobra vostres pares. 16
1Re 20,18	Donchs dix Jonatàs a David: –Demà	saran calendes e sercarà hom tu 19 dentrò
1Re 10,2	ha tu untat per éser príncep: 2 com	saràs partit de mi, tu atrobaràs II hòmens
2Re 5,2	daràs a manjar al poble meu e tu	saràs senyor sobra Israell. 3 [*] en
2Re 13,13	aquesta onta atan gran, e tu	saràs tangut per foll e per orat en
2Re 22,26	asguardament dels seus vulls. 26 Tu	saràs sant ab hom sant e ab hom fort seràs
2Re 8,17	fill de Abitar, éran preveres, e	Sarayàs era consaller, 18 emperò Banyàs
2Re 24,8	en la terra de Jerusalem e haguéran	sarcada tota la terra. 9 E lavors Joab
1Re 28,7	7 Dix Saül als seus servacials:	– Sarcats -ma una fembra qui haja sparit
2Re 6,22	jo jugaré davant ell [*] 22 [*] e	saré fet [*] més que no són e seré humill
1Re 9,1	de Cheror, fill de Betor, fills de	Sarech , fill de Ephia, fill de un home del
2Re 8,18	18 emperò Banyàs [*] era sobra	Sarechí [*] qui éran guardes del rey e
1Re 20,3	la tua ànima, Jonatàs, que yo e tu	sarem dapertits per mort en poch de temps.
1Re 29,10	teu que vanguéran ab tu, e com vos	sareu levats de nits e’s comansarà dia a
2Re 10,11	a Abisay: –E si per aventura los	sarienchs vansían a mi, tu ajudaràs a nós
2Re 10,13	ell era, donàran batalla contra los	sarienchs , e los sirienchs tantost [*]
2Re 10,14	fills de Amon haguéran vist que los	sarienchs éran fuyts, fusuéran ells
1Re 17,52	cayguéran morts en la carera de	Sarim entrò a Geth e dentrò a Acaron. 53
1Re 30,13	teu, senyor, e són de Agipta e són	sarvacial de un amalechita. Lo senyor ha
2Re 9,2	Sibà? E aquel respòs: –Yo són Sibà,	sarvacial teu. 3 E [*] –Un fill de
2Re 19,17	17 ab M hòmens de Benjamí e Sibà,	sarvacial de la casa de Saül, e XV fills
1Re 21,11	en Achís, en Gech. 11 Diguéran los	sarvacials de Acís a ell: –Donchs, és
2Re 2,12	12 E axí Abner, fill de Ner, e los	sarvacials de Isbòsech, fill de Saül, e
2Re 2,13	lavors Joab, fill de Servià, e los	sarvacials de David axíran-los a carera
2Re 9,10	taulla. Sibà havia XV fills e XX	sarvacials . 11 E dix Sibà al rey: –Senyor,
2Re 12,18	llo VII dia l’infant morí. E los	sarvacials no hu volían dir a David. [*]
2Re 12,19	a David. [*] 19 E vaent ell que los	sarvacials parlàvan gint, eytantost antès
2Re 12,21	[*] e menjà. 21 Diguéran-li sos	sarvacials : –Di’ns per què dejunaves e
2Re 13,31	’s en terra. Atratal féran tots los	sarvacials da David. 32 Respòs Jonadab,
1Re 1,11	de mi e no oblidas la tua	sarventa e dónes a la tua sarventa infant
1Re 1,11	la tua sarventa e dónes a la tua	sarventa infant mascle, yo daré aquell a
2Re 8,6	en Síria [*]. E fo fet que Síria	sarví a David sots traüt. Nostre Senyor
2Re 19,35	veus dels cantors [*]; per què yo,	sarvacial teu, faria gran afany a tu
2Re 20,17	–Oges les paraulles de lla tua	sarvacial . E dix Joab: –Jo les oig. 18 Dix
2Re 3,22	en pau, 22 aytantost Joab e los	sarvacials vanguéran ab gran presa que
2Re 11,9	la porta del rey ab los altrás	sarvacials del rey e no anà a la sua casa.
2Re 19,5	-li: –Vuy has confusos tots tos	sarvacials , qui han deliurat tu de mort e
2Re 10,19	Israell los vancia, faéran pau e	sarvíran a Israell e haguéran por e d’
1Re 4,9	als hebreus axí com éls han	sarvit a vós. Confortats-vos e combatets
1Re 8,11	Ell pandrà vostres fills, e manaran	sas caretas, e fer-n’ha sos cavellers e
1Re 17,38	sia ab tu. 38 E Saül vastí David de	sas vastadures e posà-li un elm sobra
1Re 19,24	24 E ladonchs ell sa despullà	sas vestedures e profetitzà ab los altres
2Re 1,2	de Saül, qui havia esquinsades	sas vastadures e havia’s posada pols en

2Re 13,31	E aytantost lo rey [*] esquinçà's	sas vastadures que vastia e gità's en
1Re 11,11	los fills de Amon, sí que anch no	sasà fins que'll dia comensà scalfar. E
2Re 11,5	ella, ella consabé. E d'aquí avant	sasà que no hach d'asò que les dones han
2Re 13,39	de la mort de son fill Amon,	sasà d'aquí avant que no parsaguia
2Re 19,7	bones paraulles e asuava-los e	satisfés -los del greuja que has fet a
1Re 10,1	1Re 10,Tit 1 E Samuel pres un	satril de oli e buydà-lo sobra lo cap de
2Re 22,4	nostre Senyor loable, e seré	sau dels meus anamichs, 5 car de les
2Re 22,28	seràs destruc. 28 E tu faràs	sau lo poble [*] e humiliaràs los hòmens
1Re 4,3	en mig loch de nós, per ço que	saul a nós de la mà de nostres anamichs. 4
2Re 20,9	[*]. 9 E dix Joab a Amassà: –Déu ta	saul , frare meu. E posà-li la mà en la
1Re 9,2	Aquell havia un fill, que havia nom	Saül , alet e bo, enaxí que no havia entre
1Re 9,3	3 Les someres de Sis, para de	Saül , éran pardudes, e Cis dix a Saül:
1Re 9,3	de Saül, éran pardudes, e Cis dix a	Saül : –Mon fill, pren un dels serfs [*] e
1Re 9,5	de Suf e no les haguésan atrobadas,	Saül dix al serv [*]: –Vina e tornem-nos
1Re 9,7	per què nós som venguts querir. 7 E	Saül dix a son serf: –Vet que nós irem.
1Re 9,8	[*] 8 Altra volta dix lo serf a	Saül : –Vet que yo he la quarta part de un
1Re 9,10	era apallat sa enrera «vaent». 10	Saül dix a son servent: –Molt és bo so que
1Re 9,15	havia ravellat a Samuel [*] que	Saül vangés en la sua vanguda e havia-li
1Re 9,17	a mi. 17 Con Samuel hach guardat	Saül , nostra Senyor dix a ell: –Aquest és
1Re 9,18	sobra lo meu poble. 18 E	Saül se acostà a Samuel [*] e dix: –Prech
1Re 9,21	de tu e de la casa de ton para. 21	Saül respòs: –No són yo fill de Benjamín,
1Re 9,22	mi aquesta paraula? 22 Samuel pres	Saül e son serf e manà'ls là on davia
1Re 9,24	lo coch aportà una spatlla davant	Saül , e Samuel dix a Saül: –Vet así so qui
1Re 9,24	spatlla davant Saül, e Samuel dix a	Saül : –Vet así so qui és romàs. [*] Menja
1Re 9,24	com yo apallé lo poble. Donchs	Saül menjà ab Samuel aquell dia, 25 e puy
1Re 9,25	parlava ab Samuel a un soller. E	Saül féu son lit en lo soller e dormí [*].
1Re 9,26	e lo dia era ja clar, Samuel apallà	Saül en lo soler e dix a ell: –Leva't, e
1Re 9,26	axíran defora, ço és, Samuel e	Saül . Capítol X 27 E com ells fóran
1Re 9,27	part de la ciutat, Samuel dix a	Saül : –Digues al servacial que pas e qu'
1Re 10,1	de oli e buydà-lo sobra lo cap de	Saül e basà ell e dix: –Vet que nostra
1Re 10,9	a tu qual cosa faças. 9 Donchs, com	Saül hach girades ses spatlles [*], axí
1Re 10,11	al fill de Cis? Donchs, no és	Saül entra los profetas? 12 [*] 13 E ell
1Re 10,16	'm lo que Samuel t'ha dit. 16 E	Saül dix [*]: –Ha'ns dit que lles someres
1Re 10,21	de Metrí. E vench de entrò a	Saül , fill de Cis. Donchs ells cercàran
1Re 10,25	libra e preposà-la en un loch de	Saül davant nostre Senyor. E Samuell na
1Re 10,26	lo poble, cascú en sa casa. 26 E	Saül se n'anà en la sua en Gabaoch, e una
1Re 11,4	4 Donchs los misatges vanguéran a	Saül en Gaboch e diguéran aquestes
1Re 11,5	sa veu en alt e comensà plorar. 5 E	Saül vania prés sos bous del camp e dix:
1Re 11,6	asperit de nostre Senyor vench en	Saül , e com ell hach oÿt aquestes
1Re 11,7	que no ísquan defora e no saguèscan	Saül e Samuel, axí serà fet de sos bous.
1Re 11,8	e tots axíran ensemps [*], 8 e	Saül nombrà aquells en Bètzech: los fills
1Re 11,11	so que us plaurà. 11 E l'andemà	Saül partí lo poble en III parts e antrà
1Re 11,12	Samuel: –Qual és aquell que diu que	Saül no regnarà sobra nós? Fets-los-
1Re 11,13	liurar, e nós auciuem-los. 13 E	Saül dix: –Null hom no sarà mort en aquest
1Re 11,15	davant nostre Senyor. E	Saül e tots los hòmens de Israell haguéran
1Re 13,1	ensemps. 1Re 13,Tit Capítol XIII 1	Saül havia un fill que havia un any com
1Re 13,2	poble d'Israell per II anys. 2 E	Saül alegí a si IIIM hòmens e havían ab
1Re 13,3	falisteus [*], haguéran açò vist,	Saül sonà una botzina e dix per tota la
1Re 13,4	poble d'Israell oÿ aquesta fama:	« Saül ha farida una companya dels
1Re 13,4	Donchs lo poble cridà après	Saül en Galgala. 5 E los falisteus se

1Re 13,7	en la terra de Gad e de Galaad. E	Saül era encara en Galgala, e tot lo poble
1Re 13,9	partir d'él a poc a poch. 9 Donchs	Saül dix: –Aportats a mi holocausts e
1Re 13,10	d'ofarir [*], Samuel venc a	Saül , e axí a ell a carrera [*], 11 e
1Re 13,11	e Samuel li dix: –Què has tu fet?	Saül dix: –Com yo viu que'l poble sa
1Re 13,15	e anà-sa en Gabaà de Benjamín. E	Saül contà lo poble qui era ab ell, e
1Re 13,16	e fóran trobats DC hòmens. 16 Ab	Saül e ab Jonatàs, son fill, lo poble qui
1Re 13,22	null hom de tot lo poble qui era ab	Saül e Jonatàs, son fill, no havia [*]
1Re 13,22	son fill, no havia [*] lança, fora	Saül e Jonatàs [*]. 23 Donchs la companya
1Re 14,1	-se un dia que Jonatàs, fill de	Saül , dix a un jovencel, son scuder:
1Re 14,2	E no hu féu a saber a son para. 2	Saül estava lavors en la encontrada [*] de
1Re 14,16	miracle de Déu. 16 E les guardes de	Saül qui éran en Gabeà de Benjamín
1Re 14,17	que fogían desà e delà. 17 Ladonchs	Saül dix al poble [*]: –Guardats e
1Re 14,18	e son scuder [*]. 18 Donchs dix	Saül a Achià: –Aporta la archa de nostre
1Re 14,19	dels falisteus, [*] e lavors [*]	Saül al pravera: –Tira ta mà a tu. 20
1Re 14,20	pravera: –Tira ta mà a tu. 20 Donch	Saül cridà e tot lo poble qui era ab ell.
1Re 14,22	[*] 21 [*] 22 [*] E era	Saül ab entorn de XXM hòmens. 23 E nostra
1Re 14,24	poble d'Israell [*]. 24 [*] E [*]	Saül conjurà lo poble, dix: –Maleÿt sia
1Re 14,33	ab la sanch. 33 E fou anunciat a	Saül [*]. Lo qual los dix: –Vós havets
1Re 14,34	a mi una gran pedra. 34 Lavors dix	Saül : –Departits-vos per tot lo poble e
1Re 14,35	a nostra Senyor [*]. [*] 35 E	Saül adificà un altar a nostra Senyor. [*]
1Re 14,36	un altar a nostra Senyor. [*] 36	Saül dix: –Anem sobra los falisteus da nit
1Re 14,38	Senyor no li respòs aquel dia. 38	Saül dix: –Aplegats sa tots los angles del
1Re 14,41	no li contradix. 40 [*] 41 E	Saül preguà e dix a nostre Senyor:
1Re 14,41	que so havia fet Jonatàs e	Saül , e lo poble ne fou quiti. 42 Levors
1Re 14,42	poble ne fou quiti. 42 Levors dix	Saül : –Metets sort entre mi e Jonatàs, mon
1Re 14,43	fill. E la sort caech a Jonatàs. 43	Saül dix a Jonatàs: [*] [*] 44 [*] –[*]
1Re 14,46	Jonatàs qu'ell no morís. 46	Saül se'n tornà e [*] parsaguí los
1Re 14,47	en lurs lochs. 47 Com lo regna de	Saül fou confermat sobre lo poble d'
1Re 14,49	49 Aquests fóran los fills de	Saül : Jonatàs e Jesuí e Melchisua. Ell
1Re 14,50	de lla sua cavallaria, cosí de	Saül . 51 Sis era stat para de Saül, e Ner
1Re 14,51	de Saül. 51 Sis era stat para de	Saül , e Ner era stat para de Abner, fill
1Re 14,52	los falisteus en tots los dies de	Saül , car Saül acompanyava a si tots
1Re 14,52	en tots los dies de Saül, car	Saül acompanyava a si tots aquels qu'él
1Re 15,1	15, Tit Capítol XV 1 Samuel dix a	Saül : –Nostre Senyor ha mi tramès a tu per
1Re 15,4	camels e oveles e àsans.” 4 Donchs	Saül ho manà al poble, e comtà ells axí
1Re 15,5	XM hòmens del trip de Judà. 5 E com	Saül fos vangut a la ciutat de Amalech,
1Re 15,6	ell mès sos aguayts en un torent. 6	Saül dix als cineus: –Anats, partits-vos
1Re 15,7	los cineus se'n partíran [*]. 7 E	Saül persaguí Amalech de Evilà entrò qu'
1Re 15,9	tot l'altra poble a espasa. 9 E	Saül e lo poble perdonàran Agag e a molts
1Re 15,11	11 –Yo'm panet a mi yo he stablit	Saül rey, car ell ha desemparat mi e no ha
1Re 15,12	él sa fou levat de nits per anar a	Saül al matí, a Samuel fou anunciat que
1Re 15,12	al matí, a Samuel fou anunciat que	Saül era vangut en Carmel e aquí havia
1Re 15,12	Donchs Samuel vench tot dret a	Saül , e Saül ofaria holocaust a nostre
1Re 15,12	Samuel vench tot dret a Saül, e	Saül ofaria holocaust a nostre Senyor de
1Re 15,12	de Amalech. Com Samuel fo vangut a	Saül , 13 Saül dix: –Beneÿt sies tu de
1Re 15,13	Com Samuel fo vangut a Saül, 13	Saül dix: –Beneÿt sies tu de nostre
1Re 15,15	sona en les mies orelles [*]? 15 E	Saül dix: –Lo poble l'ha amenat de
1Re 15,16	coses. 16 Lavors dix Samuel a	Saül : –Sofir-ma, e yo mostraré a tu
1Re 15,16	ha parlades e dites [*] anit. E	Saül li dix: –Digues-m'ho. 17 Samuel li
1Re 15,20	mal fet devant nostre Senyor? 20 E	Saül dix a Samuel: –Enans he oÿda la veu

1Re 15,24	tu arera, que tu no sies rey. 24	Saül dix a Samuel: –Yo he peccat, per ço
1Re 15,26	lo meu Senyor. 26 E Samuel dix a	Saül : –Yo no me'n tornaré ab tu, car tu
1Re 15,27	en la carera, que se'n tornàs. Mas	Saül lo pres per lo pany de son mantell
1Re 15,30	no és hom, que faça panitència. 30	Saül dix: –Yo he paccat, mas ara honra tu
1Re 15,31	Donchs Samuel se'n tornà e saguí	Saül . E Saül adorà nostre Senyor. 32 E
1Re 15,31	Samuel se'n tornà e saguí Saül. E	Saül adorà nostre Senyor. 32 E Samuel dix:
1Re 15,35	35 E anch despuys Samuel no viu	Saül en los dies de sa vida, entrò en los
1Re 15,35	sa panadia per ço com havia fet	Saül rey sobre lo poble d'Israell. 1Re
1Re 16,1	a quant ploreràs, ne per què, tu,	Saül , car yo haja ell gitat a enrera, qu'
1Re 16,2	dix: –En qual manera yo iré? Car	Saül ho oyrà e ocir-m'ha. E nostre
1Re 16,14	de nostre Senyor se partí de	Saül , e lo maligna esparit lo començà a
1Re 16,17	ho sofras pus laugerament. 17 Dix	Saül a sos serfs: –Sercats a mi un home
1Re 16,19	hom, e nostre Senyor és ab ell. 19	Saül tramès sos misatges a Isayí e dix:
1Re 16,20	ho per la mà de David, son fill, a	Saül . 21 E David vench a Saül e stech
1Re 16,21	fill, a Saül. 21 E David vench a	Saül e stech davant ell, e ell amà molt
1Re 16,22	David e féu d'él son scuder. 22	Saül tramès a dir a Isayí: –Yo vull que
1Re 16,23	maligna de nostre Senyor turmentava	Saül , David prania sa viula e viulava
1Re 16,23	e viulava davant ell e confortava	Saül , axí que ell ho sofaria pus
1Re 17,2	en les encontrades de Domim. 2 E	Saül e los fills d'Israell se ajustàran e
1Re 17,12	pus vell hom que fos en lo temps de	Saül . 13 E los III fils seus [*] éran
1Re 17,14	fills seus mejors haguésan saguit	Saül a la batalla, 15 David sa depertí de
1Re 17,15	la batalla, 15 David sa depertí de	Saül e tornà-se'n a son para en Batlem
1Re 17,19	vasitaràs tos frares [*]. 19 Donchs	Saül e aquells fills d'Israell sa
1Re 17,31	David parlà fóran [*] danunsiadas a	Saül , lo rey, 32 e com David fou amanat
1Re 17,32	32 e com David fou amanat davant	Saül , dix: –Nangú no haja por d'aquest
1Re 17,33	contra ell e auciué'l. 33	Saül dix a David: –Tu no poràs contrestar
1Re 17,37	de la mà de aquest felisteu.	Saül dix [*]: –Vé, nostre Senyor sia ab
1Re 17,38	–Vé, nostre Senyor sia ab tu. 38 E	Saül vastí David de sas vastadures e posà
1Re 17,55	55 E en aquell temps que	Saül vaé anar David combatre contra lo
1Re 17,57	Abner lo pres e manà-lo davant	Saül . E David tenia en ses mans lo cap del
1Re 17,58	ses mans lo cap del falisteu. 58 E	Saül dix a ell: –O donzell, de qual
1Re 18,1	1 E axí com David hach parlat a	Saül , Jonatàs, lo fill de Saül, amà ell
1Re 18,1	parlat a Saül, Jonatàs, lo fill de	Saül , amà ell tant, axí que ll'amava tant
1Re 18,2	que ll'amava tant com ell matex. 2	Saül ratench ell aquell dia e no li
1Re 18,5	5 David anava a totes les coses que	Saül lo tramatia, e faÿa sàviament sos
1Re 18,5	e faÿa sàviament sos fets. Posà'l	Saül sobra tots sos combatadors, e ell
1Re 18,5	poble, e majorment a servecials de	Saül . 6 Mas, com David sa'n tornava de
1Re 18,7	ab altres sturmens, 7 e [*] deÿan:	– Saül n'ha morts M, e David, XM. 8
1Re 18,8	ha morts M, e David, XM. 8 Ladonchs	Saül fon molt irat de aquesta paraula e
1Re 18,9	sol lo regna! 9 D'aquell dia avant	Saül no podia guardar David adretament. 10
1Re 18,10	altra dia, lo maligna sparit envahí	Saül , enaxí qu'ell comensava profetitzar
1Re 18,10	sonava la rauta [*] cascun dia.	Saül tania una lansa 11 e tramès-la a
1Re 18,12	sa partí d'él altra vagada. 12	Saül tamé David, per ço com Déu era ab ell
1Re 18,13	e s'ere d'él partit. 13 Donchs	Saül moch ell de si e féu-lo conestabla
1Re 18,15	vania davant lo poble. 14 [*] 15 E	Saül viu que David era molt savi; ell lo
1Re 18,17	e de Judà amàvan David [*]. 17	Saül dix a David: –Vet así Merob, la major
1Re 18,17	les batalles de nostra Senyor. E	Saül sa pansava en son cor: «Yo no auciué
1Re 18,19	-sa que, com Marob, filla de	Saül , dech éser donada a David, fou donada
1Re 18,20	20 E David amava una altra filla de	Saül qui havia nom Michol, e açò fonch dit
1Re 18,20	havia nom Michol, e açò fonch dit a	Saül e plach a ell molt. 21 E Saül [*]:

- 1Re 18,21 dit a Saül e plach a ell molt. 21 E
 1Re 18,22 falisteus sia sobra ell.» [*] 22
 1Re 18,24 24 E [*] tornàran-ho a dir a
 1Re 18,24 -ho a dir a Saül, e plaguéran a
 1Re 18,27 e aportà-les al rey [*]. Donchs,
 1Re 18,28 Michol, sa filla, per muller. 28 E
 1Re 18,28 era ab David. E Michol, filla de
 1Re 18,29 de Saül, amava molt David. 29 E
 1Re 18,29 començà [*] a tembra David. E axí
 1Re 18,30 pus sàviament que [*] los serfs de
 1Re 19,1 pertot. 19, Tit Capítol XVIII 1
 1Re 19,2 ho descobrí a David e li dix:
 1Re 19,4 yo vauré. 4 Donchs, Jonatàs parlà a
 1Re 19,6 David, qui és menys de culpa? 6 Com
 1Re 19,7 cosses. E menà David davant
 1Re 19,9 [*]. 9 E lo maligna sparit entrà en
 1Re 19,9 en Saül, lo qual saÿa en sa casa. E
 1Re 19,10 mes David sa trastornà davant
 1Re 19,11 e fo salvat aquella nit. 11 Adonchs
 1Re 19,17 la imatga en son lit [*]. 17 E
 1Re 19,19 en Ramacha. 19 E anunciat fo a
 1Re 19,20 David és en Aioch, en Remacha.» 20
 1Re 19,21 E com aquesta cosa fou anuniada a
 1Re 19,21 ab los altres. [*] Ladonchs fo
 1Re 19,24 açò exí un proverbí: «Donchs, no és
 1Re 20,25 Jonatàs, e saech Abner al costat da
 1Re 20,26 saech là on solia seura David. 26 E
 1Re 20,27 hom alà on solia seura David. E dix
 1Re 20,30 en la sua ciutat [*]. 29 [*] 30 E
 1Re 20,33 -Per què morà? Què ha fet? 33 E
 1Re 21,7 dia havia aquí un hom servicial de
 1Re 21,7 pus podarós de tots los pastors de
 1Re 21,10 's David e fugí [*] e partí's de
 1Re 21,11 E no cantàvan per cors e no deÿan:
 1Re 27,1 alguna veguada cauré en les mans de
 1Re 27,1 la terra dels falisteus, per so que
 1Re 27,4 de Naball de Carmel. 4 E dixéran a
 1Re 27,4 Gech, e d'aquí avant no hach ànsia
 1Re 28,3 lo en Ramacha, en la sua ciutat. E
 1Re 28,4 les lurs tendes en Suiram. Emperò
 1Re 28,5 e vench-se'n en Gelboe. 5 E
 1Re 28,7 per sompnis ne per profetes. 7 Dix
 1Re 28,8 fitònich [*]. [*] 8 E lavors
 1Re 28,8 una nit vanguéran a la fembra. Dix
 1Re 28,9 que tu sabs quantes cosas ha fetas
 1Re 28,10 tu, donchs, vols que yo muyra? 10 E
 1Re 28,11 aquesta cosa. 11 Dix la fembra a
 1Re 28,11 a Saül: -Què vols que sucita? Dix
 1Re 28,12 Samuel, cridà ab gran veu [*]: -O
 1Re 28,12 fer a mi tan gran mal? Car tu ést
- Saül** [*]: «Yo donaré aquella a ell perquè
Saül manà a sos serfs [*]: -Deÿts a David
Saül, e plaguéran a Saül. 25 [*] [*] Però
Saül. 25 [*] [*] Però él ho feÿa ab
Saül donà a ell Michol, sa filla, per
Saül vahé e antès que nostre Senyor era ab
Saül, amava molt David. 29 E Saül començà
Saül començà [*] a tembra David. E axí
Saül fo fet anamich de David en tots sos
Saül. E lo seu nom fou fet molt gran
Saül parlà a Jonatàs [*] e a sos serfs que
 -**Saül**, mon para, ta vol auciuira. Per què
Saül, para seu, de David e dix: -O senyor
Saül hach açò oÿt, fou abonençat [*] e
Saül, e David fo davant ell axí com solia
Saül, lo qual saÿa en sa casa. E Saül
Saül tania una lança en sa mà, e David
Saül, e la lansa ficà's en la paret. E
Saül tramès [*] da nits a la casa de David
Saül dix a Michol: -Per què m'has tu
Saül e dit: «Ver que David és en Aioch, en
Saül tramès servents per pendra David. Com
Saül, tramès-hi [*] servents, los quals
Saül molt irat 22 e ell matex anà en
Saül entre los profetes?» 20, Tit Capítol
Saül, e nangú no saech là on solia seura
Saül no parlà nanguna paraula en tot
Saül a Jonatàs [*]: -Per què no és vangut
Saül fou irat contra Jonatàs; dix-li:
Saül pres la lança e volch-lo farir.
Saül dins lo tabernacle de nostre Senyor,
Saül. 8 E dix [*] a Achimàlech: -Si has
Saül e anà en Achís, en Gech. 11 Diguéran
 «**Saül** n'ha morts M, e David, XM»? 12 E
Saül. Més ma val que fuga e que sia salvat
Saül sa desesper de mi e digua e fos que
Saül que David era fugit en Gech, e d'
Saül de cercar David. 5 E dix David a
Saül gità los ancantadors e los davinadors
Saül ajustà tot Israell e vench-se'n en
Saül vaé les tendes dels falisteus e hach
Saül als seus serviacials: -Sarcats-ma
Saül posà les sues vestadures e vestí-sa
Saül: -Davina en l'asparit fitònich so
Saül e en qual guisa ha gitats los
Saül féu sagrament a ella an nostra Senyor
Saül: -Què vols que sucita? Dix Saül:
Saül: -Susita'm Samuel. 12 E com la
Saül, per què has fet fer a mi tan gran
Saül! 13 E dix lo rey a ella: -No hajas

1Re 28,13	Di'm què has vist. Dix la fembra a	Saül : –Déu he vist qui pujava de la terra.
1Re 28,14	pujava de la terra. 14 E dix-li	Saül : –Qual és la sua forma? Dix la
1Re 28,14	vel, vastit d'un mantel. Entès	Saül que Samuel era, e anclinà's en terra
1Re 28,15	e ahora-lo. 15 E dix Samuel a	Saül : –Per què m'has treballat [*]? Dix
1Re 28,15	–Per què m'has treballat [*]? Dix	Saül : –Per ço t'he resusitat, car fort
1Re 28,20	teus serets ab mi [*]. 20 Tantost	Saül caech en terra, car tamia fort les
1Re 28,23	e que pusques fer ton camí. 23 E	Saül no ho volc pendre e dix: –No manjaré.
1Re 29,3	coneyes David, qui fou servacial de	Saül , rey de Israell, e ha stat ab mi per
1Re 29,5	aquest David dell qual [*] deyan:	“ Saül n'ha morts M, e David, XM”? 6 Axí
1Re 31,2	2 E vanguéran los falisteus a	Saül e contra los seus fils, e ociéran
1Re 31,2	Malchisue, los quals éran fills de	Saül . 3 [*] e ancalsàran los hòmens que
1Re 31,4	-lo molt malament. 4 E dix	Saül al seu scuder: –Trau lo teu coltell
1Re 31,4	havia haüda en la batalla. E axí	Saül pres lo seu coltell e aucís-sa ell
1Re 31,5	-sa ell matex. 5 Com l'ascuder de	Saül vaé que Saül era mort, trach son
1Re 31,5	5 Com l'ascuder de Saül vaé que	Saül era mort, trach son coltell e aucié
1Re 31,6	donchs, en aquella batalla. 6 Morí	Saül e III fills seus, e en aquell dia lo
1Re 31,7	Israell éran fuyts e que mort era	Saül e los seus fills, desemparàran les
1Re 31,8	morts en la batalla, e trobàran	Saül e III fills seus qui jaýan morts en
1Re 31,9	de Gelboe. 9 E tolguéran lo cap a	Saül e despulàran-lo de les sues armes e
1Re 31,9	pobles tot so que era esdvangut a	Saül e tota la sua companya. 10 E posàran
1Re 31,10	companya. 10 E posàran les armes de	Saül en lo temple de Staroch, emperò lo
1Re 31,11	que'lls falisteus havían fetas a	Saül , 12 lavàran-sa tots los pus forts
1Re 31,12	tota la nit e praséran lo cors de	Saül e los cors de sos fills, qui éran en
2Re 1,1	primer 1 E fonch fet après que	Saül fonch mort, que David venc e tornà de
2Re 1,2	un hom que vania de les tendes de	Saül , qui havia esquinsades sas vastadures
2Re 1,4	són morts e los altres són fugits.	Saül e Jonatàs, son fill, són morts. 5 E
2Re 1,5	hom [*]: –Com sabs tu que mort sia	Saül e son fill Jonatàs? 6 Respòs aquell e
2Re 1,6	per vantura en lo munt de Gelboe, e	Saül sofaria si matex sobra la sua lança,
2Re 1,7	falisteus acostàvan-sa a ell, 7 e	Saül regirà's e vaé mi e apalà'm e, com
2Re 1,9	»–Hom melechita. 9 »E dix-ma	Saül : »–Stà sobra mi e ociu-ma, car fort
2Re 1,12	e dejunaren e entrò al vespra sobra	Saül e sobra Jonatàs, fill seu, e sobra
2Re 1,17	Emperò David féu gran plant sobra	Saül e sobra Jonatàs fill de Saül. 18 Manà
2Re 1,17	sobra Saül e sobra Jonatàs fill de	Saül . 18 Manà David a tots los hòmens de
2Re 1,21	dels hòmens forts, l'ascut de	Saül , axí com si no fos untat d'oli. 22
2Re 1,22	de grechs de fort, e lo cultell de	Saül , no és tornat en va ne en foyll de
2Re 1,23	va ne en foyll de lla batalla. 23	Saül e Jonatàs, bells e qui molt sa amàvan
2Re 1,24	24 Filles de Israell, plorats sobra	Saül , qui vastia vosaltres de drap vermel
2Re 2,4	de Jabès-Galaad havien sotarat	Saül . 5 Lavors tramès David misatges als
2Re 2,5	misericòrdia ab lo senyor vostro	Saül e havets-lo soterrat. 6 Per sert,
2Re 2,7	7 [*] Jatsia que lo nostro senyor	Saül sia mort, m'ha untat la casa de Judà
2Re 2,8	príncep de la cavallaria del rey	Saül , pres Isbòsech, fill de Saül, e manà
2Re 2,8	rey Saül, pres Isbòsech, fill de	Saül , e manà'l per tots los castells e
2Re 2,12	los sarvacials de Isbòsech, fill de	Saül , e posàran lurs tendes en Gabeon. 13
2Re 2,15	XII de la part de Isbòsoch, fill de	Saül , e XII de lla part de David. 16 E
2Re 3,1	batalla e gran entra la casa de	Saül e la casa de David e, com més anava e
2Re 3,1	e era molt pus fort. La casa de	Saül , emperò, com més anava, aminvava e
2Re 3,6	tan gran batalla entra la casa de	Saül e David, Abner [*] regia e governava
2Re 3,6	[*] regia e governava la casa de	Saül . 7 E Rasfà, filla de Achià, era stada
2Re 3,7	de Achià, era stada concopina de	Saül , e Abner antrà-sa'n a ella. E dix
2Re 3,7	'n a ella. E dix Isbòsech, fill de	Saül , a Abner: 8 –Per què ést tu entrat a

2Re 3,8	feta misericòrdia sobra la casa de	Saül [*] e sobra sos frares e parentats, e
2Re 3,10	10 qu'él regna sobra la casa de	Saül sens trasmudar e sia lavada la cadira
2Re 3,13	hajas amanada a mi Michol, filla de	Saül . E si tu la m'amenas, tu vauràs la
2Re 3,14	David misagers a Isbòsech, fill	Saül , e dix-li: –Rit-ma la mia muller
2Re 4,1	Capítol IV 1 E Isbòsech, fill de	Saül , oí que mort era Abner en Habron, e
2Re 4,2	dels ladres éran ab lo fill de	Saül , e la un havia nom Baanà e l'altra,
2Re 4,4	sinó V anys com vench misatga de	Saül e de Jonatàs, com vench da Gatzaral.
2Re 4,8	lo cap de Isbòsech, fill de	Saül , [*] e dix al rey: –Vet lo cap de [*]
2Re 4,8	Senyor al senyor rei vanjança de	Saül , vuy, e de son linatja. 9 E respòs-
2Re 4,10	qui m'adux misatga que mort era	Saül , qui's cuydava que'm portàs bon
2Re 5,2	altra dia e de aquí anant, con era	Saül rey sobra nós, tu era qui manavas e
2Re 6,16	ciutat de David, Micol, la filla de	Saül , sguardava per la finestra e vaé lo
2Re 6,23	has parlat. 23 Axí Micol, filla de	Saül , no hach fill entrò que murí, dia'n
2Re 9,1	–Ha-hy nangun romàs de la casa de	Saül a qui yo faça misericòrdia per
2Re 9,2	aquí un servacial de lla casa de	Saül qui havia nom Sibà, e lo rey apallà-
2Re 9,7	e restituiré a tu tots los camps de	Saül , avi teu, e tu manjaràs pa a la mia
2Re 9,9	E lo rey apallà Sibà, servacial de	Saül , e dix: –Yo he donat a Mifibòsech,
2Re 9,9	Jonatàs, [*] tota la casa qui fo de	Saül . 10 E axí los fills teus e als
2Re 12,7	Israell e deliurí't de la mà de	Saül , 8 et doní la casa de ton senyor [*]
2Re 19,17	e Sibà, sarvacial de la casa de	Saül , e XV fills seus e XX servicials, e
2Re 21,1	Senyor [*]. –E açò és fet per	Saül e per la sua casa de sanch, cor ell
2Re 21,2	a ells que no'ls auciuían, e	Saül volch-los auciura e los aucís quax
2Re 21,4	aur ne sobra argent, mas sobra	Saül e sobra la casa sua, ne volem que sia
2Re 21,6	'lls turmentem en Gabaà, qui fo de	Saül , qui fo alet de nostre Senyor Déu sa
2Re 21,7	fill de Jonatàs, fill de	Saül , per lo sagrament [*] qui era entra
2Re 21,8	8 E axí pres lo rey los fills de	Saül , los qualls havia anjanrats da Rafà
2Re 21,11	so que Rafà havia fet, concopina de	Saül . 12 E David pres los ossos de Saül e
2Re 21,12	Saül. 12 E David pres los ossos de	Saül e de Jonatàs, fill seu, e tolch-los
2Re 21,12	los falisteus com haguéran mort	Saül en Gelbor. 13 E havían la ossa de
2Re 21,13	en Gelbor. 13 E havían la ossa de	Saül e de Jonatàs, fill seu, [*] 14 [*] en
2Re 22,1	de les mans de sos anamichs e de	Saül , 2 e dixéran a nostra Senyor: «És
1Re 14,50	la manor, Michol. 50 E la muller de	Saül hach nom Achinòem [*]. Abnor, fill
1Re 17,13	III fils seus [*] éran anats après	Saül en batala. [*] 14 [*] Donchs, com
2Re 22,42	Senyor, e no hy haurà qui'ls faça	sauls . 43 [*] de lla pols de lla terra e
1Re 16,18	ha gran força e sap ben combatra, e	savi [*] e molt bel hom, e nostre Senyor
1Re 18,15	15 E Saül viu que David era molt	savi ; ell lo comensà esquivar. 16 Mas tots
2Re 13,3	gran amich de Amon, e era hom fort	savi , 4 e dix Jonadab a Amon: –Fill del
2Re 23,8	David saent en la cadira, molt	savi príncep enfre III, equest és axí
2Re 20,16	los murs. 16 E una fembra fort	sàvia de la ciutat cridà e dix: –Oïats,
1Re 18,5	coses que Saül lo tramatia, e faÿa	sàviament sos fets. Posà'l Saül sobra
1Re 18,30	lur axida David fehia sos fets pus	sàviament que [*] los serfs de Saül. E lo
2Re 20,22	la fembra parlà a tot lo poble	sàviament . E tolgéran lo cap a Siba fill
1Re 19,9	sparit entrà en Saül, lo qual	saÿa en sa casa. E Saül tania una lança en
2Re 7,1	Capítol VII 1 Fet fonch que'l rey	saÿa en la sua casa, e nostre Senyor havia
1Re 10,13	los profetas? 12 [*] 13 E ell	sazà de profatitzar e vench en la
1Re 17,5	de fora, de hams. Lo pes del seu	sberc era de VM sicles d'aram. 6 E
1Re 17,5	sobra son cap, e era vastit de un	sberch , qui era tot ple, de la part de
1Re 17,38	elm sobra son cap e vastí-li son	sberch . 39 Com David se hach sinta sa
1Re 11,11	no sasà fins que'll dia comensà	scalfar . E tots los altras fóran
1Re 11,9	haurets demà salut com lo sol serà	scalfat .” Vanguéran los misatges e

2Re 13,28	e dix-los: –Com Amon serà	scalfat da vi e diré a vosaltres que Ili
1Re 6,17	semblança [*]; e Gotza, altra; e	Scalon , altra; e Jech, altra; e Acareon,
2Re 22,16	aquells [*]. 16 E són aparaguts los	scampaments de la mar, e los fonaments del
2Re 5,18	18 E los falisteus vangéran e	scampàran -sa en la val de Rafaym. 19 E
2Re 22,46	46 Los fils de l'hom strany són	scampats e són tirats en lurs traballs. 47
1Re 30,17	al vespra d'altra dia, e no n'	scapà nangú sinó CCCC hòmens jóvens qui
2Re 1,10	qu'ell no podia viura ne podia	scapar a les nafres que havia per tot lo
2Re 20,6	matria's an algunes ciutats e	scapar -nos-hia. 7 E Abisay partí's d'
2Re 10,6	conagut que gran injúria e gran	scarn havían fet a David, loguàran
2Re 13,16	haüda ma vols mal. Car molt major	scarn és ço que ara vols fer a mi, que ço
1Re 19,17	dix a Michol: –Per què m'has tu	scarnit e has lexat anar mon anamich? E
2Re 10,5	car aquells sa tanían fort per	scarnits . Dix-los David: –Stats-vos en
2Re 12,11	11 E diu nostre Déu: “Yo susitaré e	scomouré sobra la tua casa mal e tolré a
2Re 1,18	e traer arch e balesta, axí com és	scrit en lo libre dels Justs: «O Israell,
2Re 8,16	sobre la host, e Josafat [*] era	scrivà , 17 e Sadoch, fill de Achitob, e
2Re 11,14	14 E al matí sabé [*], e David	scriví a Joab una letra e tramès-la-li
1Re 14,1	de Saül, dix a un jovencel, son	scuder : –Pasem sobra la host dels
1Re 14,12	falisteus parlàran a Jonatàs e ll'	scuder [*] e dixéran: –Vanits a nós [*]. E
1Re 14,13	li cahían davant e [*] devant son	scuder , qui saguia ell. 14 E la primera
1Re 14,14	primera occisió que Jonatàs e son	scuder féran fo entorn XX hòmens en mig
1Re 14,17	E [*] trobàran que Jonatàs e son	scuder [*]. 18 Donchs dix Saül a Achia:
1Re 16,21	ell amà molt David e féu d'él son	scuder . 22 Saül tramès a dir a Isayí: –Yo
1Re 17,7	de la lança pasava DC sicles. E son	scuder anava davant ell. 8 E stava e
1Re 31,4	molt malament. 4 E dix Saül al seu	scuder : –Trau lo teu coltell del foura e
1Re 31,4	[*] e auciuàran-ma [*]. E lo seu	scuder no volch fer açò ne'l volch
1Re 31,6	fills seus, e en aquell dia lo seu	scuder e tots los seus servecials qui éran
2Re 23,37	37 Sílech de Ammon; Narí berotite,	scuder de Joab, fill de Servià; 38 Iray
2Re 19,26-27	aparallar a mi l'asa, [*] e asò m'	scusa que no aní ab tu, senyor, rey.
1Re 17,6	E calçava unes hosses d'aram, e un	scut d'aram li cobria sos musclos. 7 E lo
1Re 17,45	véns contra mi ab spasa e lança e	scut , e yo vench contra tu en lo nom de
2Re 22,3	meu fort, jo he sparança en ell,	scut meu e corn de la mia salut e
2Re 22,31	Senyor és achseminade per foch e és	scut de tots aquells qui spéran en ell. 32
1Re 14,4	havia II grans pedras, e havia-hy	scuys deçà e dellà a manera de dens; l'
2Re 11,2	Dementres aquestes coses sa faían,	sdavench -sa un dia que David sa fo lavat
1Re 4,1	d'Israell. Tit Capítol III 1 E	sdavench -sa en aquell temps que los
2Re 12,18	lavar ne volch manjar ab ells. 18 E	sdavench -sa que llo VII dia l'infant
2Re 13,1	germana, qui havia nom Tamar. E	sdavench -se que Amon, fill de David, fo
1Re 9,6	és noble hom, e tot so qu'ell diu	sdevé meyns de tot dupta. Donchs, anem-
1Re 3,21	[*], e la paraula que Samuel dix	sdevench en tot lo poble d'Israell. Tit
1Re 14,1	1Re 14, Tit Capítol XIII 1 E	sdevench -se un dia que Jonatàs, fill de
2Re 11,1	Adadàser. 11, Tit Capítol XI 1 E	sdevench -sa, com hach pasat un any, en
1Re 2,36	irà davant mon untat tostamps. 36 E	sdevendrà 's qua qualquaqual romandrà en
1Re 2,23	coses, [*] les quals tot lo poble	se plany? 24 No ho fasats, car la fama que
1Re 3,9	lo teu serf ou tu.” Donchs Samuel	se n'anà e dormí en son lit. 10 E nostre
1Re 4,1	en aquell temps que los falisteus	se ajustàran en batalla contra lo poble d'
1Re 4,3	hòmens. 3 E lo poble d'Israell	se 'n tornà a les tendas. Lavors diguèran
1Re 5,3	déu. 3 E com los hòmens de Assot	se lavàran per lo matí en l'altra dia,
1Re 5,8	on tots los prínceps dels falisteus	se ajustàran e diguèran: –Què farem nós de
1Re 5,8	entorn nostra regió. Donchs ells la	se 'n portàran. 9 E com ells la sa'n
1Re 6,16	falisteus qui vaéran açò tornàran-	se 'n en Caron en aquell dia. 17 Aquestes

1Re 8,4	tots los primers nats del poble	se ajustàran e vanguéran a Samuel en
1Re 8,22	dix al poble d'Israell: –Casquí	se'n vaja a sa ciutat. 1Re 9, Tit Capítol
1Re 9,18	sobra lo meu poble. 18 E Saül	se acostà a Samuel [*] e dix: –Prech-ta
1Re 10,26	poble, casquí en sa casa. 26 E Saül	se n'anà en la sua en Gabaoch, e una
1Re 10,26	Gabaoch, e una partida de lla host	se n'anà ab ell, los cors dels quals
1Re 13,5	Saül en Galgala. 5 E los falisteus	se ajustàran contra los fills d'Iraell
1Re 13,5	spesos com l'arena en la mar. Ells	se n'anàran e ficàran lurs tendes en
1Re 14,1	14, Tit Capítol XIII 1 E sdevench-	se un dia que Jonatàs, fill de Saül, dix a
1Re 14,46	Jonatàs qu'ell no morís. 46 Saül	se'n tornà e [*] parsaguí los falisteus,
1Re 14,46	los falisteus, on los falisteus	se n'anàran en lurs lochs. 47 Com lo
1Re 15,6	de Israell [*]. Donchs los cineus	se'n partíran [*]. 7 E Saül persaguí
1Re 15,12	senyal de sa victòria e que despuys	se n'era tornat en Galgala. Donchs Samuel
1Re 15,27	Samuel sa mès en la carera, que	se'n tornàs. Mas Saül lo pres per lo pany
1Re 15,31	Senyor, ton Déu. 31 Donchs Samuel	se'n tornà e saguí Saül. E Saül adorà
1Re 15,34	Senyor en Galgala. 34 E despuys	se n'anà en [*] Gabaà, en sa casa. 35 E
1Re 16,4	en Batlem, e los vels de la ciutat	se'n maravallàran e axíran a ell a carera
1Re 16,13	Senyor devallà en David. Ab aytant,	se n'anà Samuel en Samacha. 14 E l'
1Re 16,14	14 E l'esperit de nostre Senyor	se partí de Saül, e lo maligna esperit lo
1Re 17,2	2 E Saül e los fills d'Israell	se ajustàran e vanguéran en la val de
1Re 17,15	David sa depertí de Saül e tornà-	se'n a son para en Batlem per guardar son
1Re 17,39	vastí-li son sberch. 39 Com David	se hach sinta sa spasa [*], ell comansà
1Re 19,18	Samuel, en Ramacha, on ell e Samuel	se n'anàran en Aioch, en Ramacha. 19 E
1Re 20,41	-les a casa. 41 E com lo fadrí	se'n fou anat, lavà's David de un loch
1Re 28,4	Saül ajustà tot Israell e vench-	se'n en Gelboe. 5 E Saül vaé les tendes
1Re 28,15	combàtan contra mi, e Déus	se és partit de mi e no m'ha volgut retra
1Re 29,4	falons e diguéran a Achís: –Torn-	se'n aquex hom e stigma en son loch [*] e
1Re 30,2	anàvan-sa'n e manàvan-los-	se'n ab si mateys. 3 E com David e
1Re 30,6	la ànima de casquí per so que	se n'havían manats fills e filles.
1Re 30,18	e portà-sa-n'ho tot. E manà-	se'n ses II mullers 19 [*] e totes les
1Re 30,19	qu'ells havían aportades e portà-	se-n'ho tot que se n'havían amanat. 20
1Re 30,19	e portà-se-n'ho tot que	se n'havían amanat. 20 E [*] lo bastiar
1Re Expl	E dajunàran per VII dies. Expl Ací	se acaba lo Libre primer de Reys. 2Re
2Re 2,23	loch on jahia mort Azael aturàvan-	se. 24 E dementre que Joab e Abysay
2Re 2,27	hagueses parlat vuy matí, lo poble	se fóra partit e no parsaguira son frare.
2Re 3,1	aminvava e pus flauca era e tot dia	se destrovia. 2 E David engendrà fills en
2Re 3,21	Abner sa fonch partit de David e	se'n fou anat en pau, 22 aytantost Joab e
2Re 3,22	era ab David en Habron, car ja [*]	se n'era anat ab pau. 23 E Joab e tota la
2Re 3,35	del vespra, que llo sol sia post e	se'n sia entrat. 36 E lo poble oy asò e
2Re 4,7	e tolguéran-li lo cap e anàran-	se'n tota la nit per la carera del dasert
2Re 5,21	-les e aportàran-les-	se'n. 22 Vangéran altra vaguada los
2Re 10,14	's Joab dels fills de Amon e venc-	se'n en Jerusalem. 15 Com vaéran los
2Re 12,4	(ço és, un hom de camí) vench-	se'n al rich, e al rich pardonà al seu
2Re 13,1	qui havia nom Tamar. E sdavench-	se que Amon, fill de David, fo anamorat d'
2Re 20,2	les tues tendes. 2 E tot lo poble	se partí de David e anaran-sa'n ab Siba
2Re 20,12	e un de aquells vaé que'll poble	se aturava a guardar aquí [*]. 13 E puy
2Re 20,14	per los trips d'Israell e era-	se'n anat dentrò a Abella. E Joab e tots
2Re 23,9	com lo sprovàran los falisteus e	se ajustàran en la batalla. 10 Car, com
2Re Expl	pastilència de Israell. Expl Ací	se és acabat lo Sagon libre dels Reys.
1Re 17,55	–Senyor, sàpias [*] que jo no hu	sé. 56 E al rey li dix: –Damana a ell de
1Re 29,9	9 Respòs Achís e dix a David: –Yo	sé que tu ést bo davant los meus vullts tot

1Re 20,24	vench lo temps de les calendes e	sech lo rey a la taula, que menjàs. 25 E
1Re 20,27	en lo sagon dia [*], encara no	sech nul hom alà on solia seura David. E
2Re 5,8	cavallaria. E per ço diu hom: «Lo	sech ne lo contret no antraran en lo
2Re 19,8	lo rey lavà da terra on gaïa e	sech en la porta. E tot lo poble oý dir
2Re 23,9	anà a lla batalla. 9 E après ell	sech Aliatzar, fill de son oncle Ahoi, qui
2Re 5,8	e aquells qui los porían [*] los	sechs e los contrets que aýraven la ànima
2Re 5,11	(ço és, de un arbra qui és apallat	sedra), e tramès-li maestres de fusta e
1Re 12,1	–Veus que yo he oýda la vostra veu	segons totes les coses que vós havets
2Re 22,10	ensès los carbons. 10 E anclinà los	sells e devellà e calsiguà sobra los seus
2Re 22,12	les ayguas de lles nus dels	sells . 13 Los carbons de foch són ansès
2Re 23,28	de Anatoth; Moletiy de Unchí; 28	Selmon acohites; Notharí nethopatites; 29
1Re 6,17	per lur pacat: Azot hi donà una	semblança [*]; e Gotza, altra; e Scalon,
1Re 6,5	E éls responguéran: 5 –Vós farets V	semblanças dels sacrets de natura d'aur,
1Re 6,17	en aquell dia. 17 Aquestes són les	semblances del sacret de natura d'aur,
1Re 10,24	E no és en tot lo poble hom que sia	semblant a ell. Tot lo poble cridà:
2Re 19,21	de Sirvià e dix: –Donchs, no morà	Semeý per so com malayí e blasfamà lo
1Re 7,12	pedra e posà aquella entra Masfat e	Sen , qui són II lochs prop a prop, e
1Re 14,4	l'una havia nom Doce, e l'altra,	Sene . 5 La un escul axia'n vers aguilló,
1Re 14,39	[*] per Jonatàs, ell morà	sens nanguna ramçó. E nangú de tot lo
1Re 14,44	44 [*] –[*] Cové que tu muyras,	sens dupta, de mort. 45 E lo poble dix
1Re 15,33	teu coltell ha fetas moltes fembres	sens marit e sens infants, enaxí la tua
1Re 15,33	fetas moltes fembres sens marit e	sens infants, enaxí la tua mara serà menys
1Re 17,25	la casa de son para serà franca e	sens traüt en Israell. 26 E David dix [*]
1Re 21,1	's fort com fo vangut David	sens cavallers e dix-li: –Per què ést
1Re 30,8	Senyor a ell: –Encalsa'ls. Car	sens dupta tu'ls pendràs e amanaràs la
2Re 3,10	qu'él regna sobra la casa de Saül	sens trasmudar e sia lavada la cadira de
2Re 19,41	amanat [*] tota la tua casa a Jordà	sens nós e tots los teus hòmens ab tu? 42
2Re 22,31	Déu meu. 31 Lo nostre Senyor Déu és	sens tota màculla. La paraulla de nostre
2Re 23,4	en l'alba o com lo sol ix al matí,	sens nuus gita los raigs, e axí com la
2Re 1,9	sofir gran pena e encara só en mon	seny e tota la força de la mia ànima és en
1Re 10,1	dells anamichs [*]. E açò serà lo	senyal per què tu sabràs que nostra Senyor
1Re 14,10	nostres mans. Aquest sarà lo nostre	senyal . 11 E los falisteus los víran.
1Re 15,12	e aquí havia draçat un altar en	senyal de sa victòria e que despuys se n'
1Re 10,7	en altra hom. 7 Com tots aquests	senyals saran vanguts a tu, tu sacrificha
1Re 1,26	26 Mas lavors Anna dix a ell:	– Sényer , sapiats per sert que yo són la
1Re 19,4	Saül, para seu, de David e dix: –O	senyor [*], no vulles pacar contra David,
1Re 20,38	les sagetes e aportà-les a son	senyor . 39 E l'infant no sabia què es
1Re 29,8	contra los anamichs del rey,	senyor meu? 9 Respòs Achís e dix a David:
1Re 29,10	lo matí, tu e los servecials del	senyor teu que vanguéran ab tu, e com vos
1Re 30,13	e dix: –Jo són servacial teu,	senyor , e són de Agipta e són sarvacial de
1Re 30,13	són sarvacial de un amalechita. Lo	senyor ha'm jaquit per ço com l'altra
1Re 30,15	ne'm liuras en les mans de mon	senyor , e amanar-t'he a aquesta
2Re 1,10	bras e yo ho he aportat así a tu,	senyor meu. 11 E aytantost com David hach
2Re 2,5	feta aquesta misericòrdia ab lo	senyor vostro Saül e havets-lo soterrat.
2Re 2,7	[*]. 7 [*] Jatsia que lo nostro	senyor Saül sia mort, m'ha untat la casa
2Re 2,11	saguia David en Hebron, 11 e fo	senyor sobra la casa de Judà VII anys e VI
2Re 3,21	per so que ajust tot Israel a tu,	senyor meu rey, e per so que fasa ab tu
2Re 3,21	que fasa ab tu covinensa que sies	senyor e que sanyorejas e mans a tots axí
2Re 4,8	vida. E ha donat nostre Senyor al	senyor rei vanjança de Saül, vuy, e de son
2Re 5,2	a manjar al poble meu e tu saràs	senyor sobra Israell. 3 [*] en Habron al

2Re 5,8	la ànima de David, qu'ell lo faria	senyor de la sua cavallaria. E per ço diu
2Re 7,8	[*], per tal que foses guiador e	senyor sobre lo meu poble d'Iraell. 9-16
2Re 8,16	16 Emperò Joab fill de Servià era	senyor sobre la host, e Josafat [*] era
2Re 9,10	haja. Emperò Mifibòsech, fill dell	senyor teu, manjarà pa tostemp sobra la
2Re 10,3	dels fills de Amon a Amon, lur	senyor : -Cuydas-ta que David haja
2Re 11,11	[*] stan en les tendes, e lo	senyor meu Joab [*] e jo antraré en la mia
2Re 12,8	de Saül, 8 et doní la casa de ton	senyor [*] e, si aquestes coses són
2Re 12,28	ayguas sa porà pendra. 28 Donchs,	senyor , ara tost fé ajustar la part del
2Re 13,6	dix Amon al rei: -Prech-ta,	senyor meu, que vingua [*] Tamar per ço
2Re 13,24	tonra les mies ovelles. Prech-ta,	senyor , que tu que hy vengues ab los teus
2Re 19,26-27	e asò m'scusa que no aní ab tu,	senyor , rey. Emperò servacial són teu [*],
2Re 19,26-27	servacial són teu [*], fes de mi,	senyor , lo que't plaurà, 28 car la casa
2Re 19,28	a tu ne noent sinó a la mort. Tu,	senyor , emperò has posat mi, servencial
2Re 19,28	de la tua taula. Donchs, yo,	senyor , no he clams justs ne poria més
2Re 19,35	35 LXXX anys he viscut vuy,	senyor . Los meus senys d'uymés no han
2Re 19,35	teu, faria gran afany a tu	senyor meu, rey. 36 Un poch, senyor, iré
2Re 19,36	a tu senyor meu, rey. 36 Un poch,	senyor , iré més anllà de Jordà ab tu. No
2Re 19,37	'm vols donar. 37 Mas prech-ta,	senyor , que me'n jaquesques tornar, e que
2Re 20,2	Jerusalem ab David, lur rey e lur	senyor . 3 E com lo rey fon vangut en la
2Re 20,6	Pren, donchs, dels servacials del	senyor teu e encalsa-lo, car per vantura
2Re 20,23	en Jerusalem al rey. 23 E fo Joab	senyor de la cavalaria, e fo Banaxas, fill
2Re 24,3	Mas què vol dir que'll rey,	senyor meu, vulla ara comtar lo poble? 4
2Re 24,21	e aorà lo rey [*]: -Per què ve lo	senyor meu al seu servacial? E dix-li
2Re 24,22	E dix Aurenà, pravera [*]: -[*] lo	senyor meu rey e don-ma so que's vulla
1Re 1,3	per ahorar e a sacraficar a nostro	Senyor en Silló. E en aquel loch stàvan II
1Re 1,3	e Fineès, e éran praveras de nostro	Senyor . 4 Donchs lo dia vench que Alcanà
1Re 1,5	car ell amava molt Anna, mas nostre	Senyor havia tanquat son ventra enaxí que
1Re 1,6	qu'ella faÿa ratret que nostre	Senyor li havia tanchat son ventra. 7 E
1Re 1,7	qu'ells anàvan a la casa da nostre	Senyor Déu, e axí la faÿa aïrada, e Anna
1Re 1,9	las portes de la casa de nostre	Senyor Déu. 10 Axí com Anna era irada ab
1Re 1,10	ela plorava molt agrament a nostra	Senyor , 11 e dix: -Senyor, Déu de
1Re 1,11	agrament a nostra Senyor, 11 e dix:	- Senyor , Déu de companyes, si tu guardes e
1Re 1,11	mascle, yo daré aquell a nostra	Senyor en tots los dies de la sua vida, e
1Re 1,12	ses paraules davant nostra	Senyor , Elí, pravera, la comensà a
1Re 1,17	dix [*]: -Vé-te'n en pau, e lo	Senyor d'Israell don a tu la demanda de
1Re 1,19	al matí e adoràran devant nostra	Senyor Déu; despuys tornàran-sa'n e
1Re 1,19	jach ab Anna, sa muller, e nostra	Senyor Déu hach ramanbrament d'ela. 20 E
1Re 1,20	ço car ella havia damanat a nostre	Senyor . 21 Aprés annà Alchanà, son marit,
1Re 1,21	en Siló per sacraficar ab nostra	Senyor Déu somplemniat sacrifici e lo vot
1Re 1,22	men, aquell aparegua davant nostra	Senyor Déu, e aquell stigua aquí
1Re 1,23	sia delatat. E yo prech nostre	Senyor qu'ell complescha la tua paraula.
1Re 1,24	plena de vi e amanà aquel a nostra	Senyor en Siló, e l'infant era molt
1Re 1,26	stiguí así davant e pragué a nostra	Senyor 27 per aquest infant. Jo'l pregué,
1Re 1,28	per açò yo he a ell donat a nostre	Senyor a tots los dies de sa vida. Donchs,
1Re 1,28	Donchs, ells adoràran aquí nostra	Senyor , e Anna ahora e dix: 2, Tit Capítol
1Re 2,1	1 Mon cor s'és alegrat ab nostre	Senyor , e lo meu cor s'és axellçat en lo
1Re 2,2	2 No és nangú sant axí com nostra	Senyor Déu, e no és nangun altra sinó ell
1Re 2,6	molts fills fo malalta. 6 Nostra	Senyor dóna mort e vida, ell mena hom a
1Re 2,7	mena hom a infern e torna. 7 Nostra	Senyor dóna pobresas e riquesas e axalsa e
1Re 2,9-10	[*]. 9-10 [*] Nostre	Senyor jutgarà les ancontrades de la terra

1Re 2,11	era ministra en la casa de nostra	Senyor , devant Elí, lo pravera. 12 Mas los
1Re 2,12	malvats e no conaxían pas nostro	Senyor 13 ni l'ofici dels praveres, ans
1Re 2,17	infants era molt gran devant nostre	Senyor [*]. 18 Samuel ministrava devant
1Re 2,18	18 Samuel ministrava devant nostre	Senyor , e era infant, e havia vastadura de
1Re 2,20	e a sa muller e dix a ell: –Nostre	Senyor ratrà a tu sament de aquesta fembra
1Re 2,20	lo qual tu has donat a nostre	Senyor . Donchs ells sa'n tornàran en lur
1Re 2,21	tornàran en lur casa. 21 E nostra	Senyor vasità Anna, car consabé e infantà
1Re 2,21	l'infant, cresch davant nostra	Senyor . 22 Elí era molt vell, e oí totes
1Re 2,25	la veu de lur para, perquè nostre	Senyor volch aquells auciuira. 26 E Samuel,
1Re 2,27	a ell: –Aquestes coses diu nostre	Senyor : “No aparaguí yo apertament a [*]
1Re 3,1	l'infant, ministrava davant nostre	Senyor , davant Elí, e la paraula de nostra
1Re 3,1	davant Elí, e la paraula de nostra	Senyor era preciosa en aquell temps, no
1Re 3,3	dormia en lo temple de nostra	Senyor , on era la archa de Déu. 4 E nostra
1Re 3,4	on era la archa de Déu. 4 E nostra	Senyor apallà Samuel, lo qual respòs: –Vet
1Re 3,6	sa'n tornà e dormí. 6 E nostre	Senyor apellà altra vaguada Samuel. Per
1Re 3,7	no conaxia [*] la paraula de nostre	Senyor [*]. 8 Nostra Senyor apallà encara
1Re 3,8	de nostre Senyor [*]. 8 Nostra	Senyor apallà encara la terça veguada
1Re 3,10	anà e dormí en son lit. 10 E nostre	Senyor lo vench apallar II vaguadas:
1Re 3,10	–Samuel, Samuel! Samuel dix:	– Senyor , parla, car lo teu serf ou tu. 11
1Re 3,11	car lo teu serf ou tu. 11 E nostre	Senyor dix a Samuel: –Vet que yo fas aytal
1Re 3,15	les portes del tabernacla de nostra	Senyor . Samuel havia pahor de manifestar
1Re 3,17	qual és la paraula que nostra	Senyor ha a tu parlada. Yo't prech que tu
1Re 3,18	E Ellí respòs: –Ell és nostra	Senyor . Ell farà so que lli plaurà. 19
1Re 3,19	plaurà. 19 Samuel cresquè, e nostra	Senyor era ab ell. E anch de les sues
1Re 3,20	Samuel era leyal profeta a nostra	Senyor . 21 E nostro Senyor volch aparer en
1Re 3,21	a nostra Senyor. 21 E nostro	Senyor volch aparer en Silló, on havia
1Re 4,3	nats de Israell: –Per què nostre	Senyor ha vuy a nós fets fugir devant los
1Re 4,3	l'arqu de la amistança de nostro	Senyor , [*] e vingua en mig loch de nós,
1Re 4,4	la archa de la amistança de nostre	Senyor de les companyes que se'ya sobra
1Re 4,5	[*]. 5 Com l'arqu de nostra	Senyor fou vanguda en les tendes, tot lo
1Re 4,6	lla archa de la amistança de nostra	Senyor és vanguda en la host. 7 Donchs éls
1Re 4,13	molt tamorós per la archa de nostra	Senyor . E, mantinent que aquell fou
1Re 4,21	e dix: «La glòria de nostra	Senyor és tolta del pobla d'Israell, car
1Re 5,3	en terra, davant l'archa de nostra	Senyor , on ells pranguéran Dagon e
1Re 5,6	dia de vuy. 6 La mà de nostro	Senyor sa agreujà sobra los hòmens d'Azot
1Re 5,9	la sa'n portàvan, la mà de nostre	Senyor era feta de gran mortaldat sobra
1Re 5,10	ells tramatéran l'archa de nostra	Senyor en Caron. [*] Cridàran los hòmens
1Re 5,12	[*]! 12 [*] Car la mà de nostra	Senyor era molt agreujada sobra ells, car
1Re 6,1	VI 1 Donchs la archa de nostra	Senyor fou en la rasió dels falisteus per
1Re 6,8	8 E [*] matets l'archa de nostre	Senyor en la careta e los vaxells d'aur
1Re 6,13	e com [*] vaéran l'archa de nostro	Senyor , haguéran molt gran goig [*]. 14 E
1Re 6,14	e faéran-na sacrificis a nostra	Senyor . 15 Aquells qui éran de lla
1Re 6,15	e sacraficàran sacrificis a nostre	Senyor en aquell dia. 16 E V dels prínceps
1Re 6,17	los falisteus ratéran a nostra	Senyor per lur pacat: Azot hi donà una
1Re 6,18	ells posàran l'archa de nostre	Senyor , la qual era entrò aquell dia
1Re 6,19	camp de [*] Betsemes. 19 E nostra	Senyor farí dels hòmens de Betzames, per
1Re 6,19	E lo poble plorà per so que nostra	Senyor havia farit lo migà pobla [*]. 20
1Re 6,20	–Qual porà star devant nostro	Senyor Déu [*], e quant sa partirà ell de
1Re 7,1	–sa'n la archa de nostra	Senyor e matéran-la en la casa de
1Re 7,1	qu'ell guardàs l'arque de nostre	Senyor . 2 D'aquell dia ensà que lla archa

1Re 7,2	aquell dia ensà que lla archa del	Senyor stech en Chariarim los dies fóran
1Re 7,2	Israell sa raposà après de nostre	Senyor . 3 Ladonchs Samuel dix a tot lo
1Re 7,3	–Si vós vos tornats a nostre	Senyor de tot vostro cor e tolets los déus
1Re 7,3	[*] e daretz vostra cor a nostre	Senyor en servir aquel tot sol, ell
1Re 7,5	en Masfat, que orem a nostre	Senyor per vós. 6 Ells vanguéran en Masfat
1Re 7,6	en Masfat e ploràran devant nostra	Senyor e degunàran aquell dia e diguéran:
1Re 7,6	aquell dia e diguéran: –A tu,	Senyor , havem paccat. Samuel jutjà los
1Re 7,9	antregua e sacrificà-lo a nostre	Senyor . E Samuell cridà a nostro
1Re 7,9	Senyor. E Samuell cridà a nostro	Senyor per lo poble d’Israell, e nostre
1Re 7,9	per lo poble d’Israell, e nostre	Senyor oý ell. 10 Esdavench-sa que, com
1Re 7,10	Samuel ofaria lo sacrifici a nostre	Senyor , que los falisteus comensàran
1Re 7,10	los fills d’Israell, e nostre	Senyor tronà aquell dia ab gran tabustoll
1Re 7,12	loch pedra de Ajuda, e dix: «Nostre	Senyor ha-nos ajudat entrò así.» 13 E
1Re 7,13	poble d’Israell. La mà de nostra	Senyor fo desobra los falisteus en tots
1Re 7,17	e aquí adifichà altar a nostre	Senyor . 1Re 8,Tit Capítol VIII 1 Com
1Re 8,6	jutga.» Samuel féu oració a nostra	Senyor Déu, 7 e nostre Senyor Déu dix a
1Re 8,7	a nostra Senyor Déu, 7 e nostre	Senyor Déu dix a Samuel: –Ojes la veu del
1Re 8,18	en aquell dia mercè a nostre	Senyor contra vostre rey, lo qual vós
1Re 8,18	lo qual vós havets alet, e nostro	Senyor no oyrà vós en aquell dia, per ço
1Re 8,21	poble e recomtà aquellas a nostra	Senyor . 22 E nostra Senyor dix a Samuel:
1Re 8,22	a nostra Senyor. 22 E nostra	Senyor dix a Samuel: –Oges la lur veu e
1Re 9,15	aparech a ells [*]. 15 Nostre	Senyor havia ravellat a Samuel [*] que
1Re 9,17	Samuel hach guardat Saül, nostra	Senyor dix a ell: –Aquest és l’home que
1Re 9,27	yo mostra a tu la paraula de nostra	Senyor . 1Re 10,Tit 1 E Samuel pres un
1Re 10,1	e basà ell e dix: –Vet que nostra	Senyor ha tu untat sobra la sua haretat en
1Re 10,1	senyal per què tu sabràs que nostra	Senyor ha tu untat per éser príncep: 2 com
1Re 10,3	en Betel per praguear nostre	Senyor . E la un portarà III cabrits; e l’
1Re 10,5	despuys en un coll de nostre	Senyor , on ha una posta d’host dels
1Re 10,6	6 E l’asparit de nostre	Senyor davalarà [*], e tu profetaràs ab
1Re 10,7	tu atrobaràs en ta mà, car nostra	Senyor és e serà ab tu. 8 Iràs davant mi
1Re 10,18	18 e dix als fills d’Israel: –Lo	Senyor [*] diu açò: “Yo he amanat lo poble
1Re 10,19	19 E vós havets gitat lo	Senyor vostro, qui tot sol ha vós salvats
1Re 10,19	Donchs ara stats davant nostre	Senyor per los vostres trips e per les
1Re 10,22	ells demenàran consell a nostra	Senyor , per saber si ell vandria aquí o
1Re 10,22	si ell vandria aquí o no. Nostro	Senyor respòs: –Veus qu’él és amagat en
1Re 10,24	–Vós havets aquell que nostra	Senyor ha elet. E no és en tot lo poble
1Re 10,25	la en un loch de Saül devant nostre	Senyor . E Samuell na lexà anar tot lo
1Re 10,26	ab ell, los cors dels quals nostra	Senyor havia toquats. 27 Mas los fills de
1Re 11,6	comtáran. 6 E l’asperit de nostre	Senyor vench en Saül, e com ell hach oýt
1Re 11,13	en aquest dia de uy, car nostre	Senyor ha feta vuy salut al poble de
1Re 11,14	-en en Gualgualla, davant nostra	Senyor [*]. 15 [*] E aquí éls sacrificàran
1Re 11,15	paseficables davant nostre	Senyor . E Saül e tots los hòmens de
1Re 12,3	comta. 3 Diguats-ma davant nostra	Senyor Déu [*] lo rey lo qual ha untat
1Re 12,5	do [*]. 5 Ell dix a ells: –Nostre	Senyor és mon testimoni [*], e lo seu rey
1Re 12,6	axí. 6 Samuel dix al poble: –Nostre	Senyor , qui féu Mossé e Aron e qui amenà
1Re 12,7	vós, per jutjament davant nostra	Senyor [*], 8 en quina manera entrà Jacob
1Re 12,9	aquest loch. 9 E ells oblidàran lo	Senyor , lur Déu, los quals liurà en la mà
1Re 12,11	après cridàs a Déu [*]. 11 E nostra	Senyor tramès a vós Garabobal e Berach e
1Re 12,13	alet e damanat. Veus que nostre	Senyor ha donat a vós rey. 14 Si vós
1Re 12,14	vós rey. 14 Si vós tamets a nostra	Senyor e servits a ell [*] e no anesprits

1Re 12,14	e no anesprits la bocha de nostra	Senyor , vós e lo rey qui mana sobra vós
1Re 12,15	suas peraules, les mans de nostre	Senyor saran sobra vós e sobra vostres
1Re 12,16	vajats aquesta cosa [*] que nostre	Senyor farà davant vós. 17 Donchs, no és
1Re 12,17	los forments? Jo apallaré nostre	Senyor Déu e ell donarà trons e pluges;
1Re 12,17	vós havets grans mals devant nostre	Senyor , car vós havets damanat rey sobra
1Re 12,18	sobra vós. 18 Samuel cridà nostre	Senyor , e Déu [*] donà trons e pluges. 19
1Re 12,19	19 E tot lo poble tamé fort nostre	Senyor e Samuel, e tot lo poble dix a
1Re 12,19	–Pregua per los teus serfs a lo	Senyor , ton Déu, per so que nós no muiram,
1Re 12,20	Mas no us vullats partir de nostre	Senyor [*] 21 e no us declinets a vanes
1Re 12,22	de vostres angoxes [*]. 22 E nostre	Senyor no desempererà lo seu poble per lo
1Re 12,24	e bona. 24 Donchs, tamets a nostra	Senyor e servits a ell en varitat de tot
1Re 13,12	he oferta nanguna oferta a nostra	Senyor .” [*] 13 Samuel dix [*]: –Tu has
1Re 13,13	no has guardats los manaments del	Senyor , ton Déu, los quals ell ha manats a
1Re 13,13	si tu no haguesas asò fet, nostre	Senyor haguera ja aparallat lo teu regna
1Re 13,14	s’estendrà a ton linatge. Nostra	Senyor [*] aquest un hom sagons son cor e
1Re 13,14	un hom sagons son cor e nostra	Senyor ha manat a ell que sia príncep
1Re 13,14	guardats los manaments de nostre	Senyor . 15 Donchs Samuel sa lavà e partí
1Re 14,6	sircumcisos, per saber si nostra	Senyor farà per nós, car no és gran cosa a
1Re 14,6	nós, car no és gran cosa a nostre	Senyor salvar a molts o a poch. 7 E l’
1Re 14,10	a nós”, nós anem a ells, car nostra	Senyor aquells ha liurats en les nostres
1Re 14,18	a Achia: –Aporta la archa de nostre	Senyor . Qui era aquí estat [*]. 19 [*] Axí
1Re 14,23	entorn de XXM hòmens. 23 E nostra	Senyor salvà aquell jorn lo poble d’
1Re 14,34	-na, e no paccarets a nostra	Senyor [*]. [*] 35 E Saül adificà un altar
1Re 14,35	35 E Saül adificà un altar a nostra	Senyor . [*] 36 Saül dix: –Anem sobra los
1Re 14,36	–Anem demanar consell a nostre	Senyor . 37 E [*] dix: –Yo pasaguiré
1Re 14,37	en les mans de Israell? Nostre	Senyor no li respòs aquel dia. 38 Saül
1Re 14,39	asdavangut aquest paccat. 39 Nostre	Senyor , Déu d’Israell, és viu, sap que,
1Re 14,41	41 E Saül preguà e dix a nostre	Senyor : –Senyor, Déu d’Israell, dóna a mi
1Re 14,41	Saül preguà e dix a nostre Senyor:	– Senyor , Déu d’Israell, dóna a mi
1Re 14,45	Açò seria gran paccat! Nostre	Senyor sàpia qu’ell no haurà vuy nangun
1Re 15,1	XV 1 Samuel dix a Saül: –Nostre	Senyor ha mi tramès a tu per ço que yo
1Re 15,1	Donchs, ojes ara la veu de nostre	Senyor . 2 Lo Senyor de les hosts diu:
1Re 15,2	ara la veu de nostre Senyor. 2 Lo	Senyor de les hosts diu: “Aquestes coses
1Re 15,10	vill e de pobre valor. 10 Nostre	Senyor vench a Samuel e dix a ell: 11 –Yo
1Re 15,11	Samuel molt trist, e cridà a nostra	Senyor tota la nit mercè. 12 E com él sa
1Re 15,12	e Saül ofaria holocaust a nostre	Senyor de lles promeyes de la presa que
1Re 15,13	Saül dix: –Beneÿt sies tu de nostre	Senyor . Yo he complida la paraula de
1Re 15,13	Yo he complida la paraula de nostre	Senyor . 14 Samuel dix a ell: –De quina veu
1Re 15,15	per ço que hom lo sacrificàs al	Senyor , ton Déu, e havem mortes totes les
1Re 15,16	yo mostraré a tu quals coses nostra	Senyor ha parlades e dites [*] anit. E
1Re 15,17	los trips de Israell [*]? E nostra	Senyor ha tu untat sobra lo poble d’
1Re 15,19	què tu no has oÿda la veu de nostre	Senyor Déu, ans t’ést tornat a presa e
1Re 15,19	a presa e has mal fet devant nostre	Senyor ? 20 E Saül dix a Samuel: –Enans he
1Re 15,20	–Enans he oÿda la veu de nostre	Senyor e són anat en la carera per la qual
1Re 15,22	22 Samuel dix: –Donchs, ¿nostre	Senyor vol holocausts e sacrificis, com no
1Re 15,23	contradir a la volentat de nostre	Senyor és axí com paccat de davinar, e no
1Re 15,23	menyspresada la peraula de nostre	Senyor , Déu nostre, ha tornat tu arera,
1Re 15,25	yo’t prech [*] que yo ahor lo meu	Senyor . 26 E Samuel dix a Saül: –Yo no me
1Re 15,26	menyspresada la paraula de nostra	Senyor . [*] 27 E ab tant, Samuel sa mès en
1Re 15,28	28 E Samuel dix a ell: –Nostre	Senyor ha tolt vuy a tu tot lo regna d’

1Re 15,30	te'n ab mi, per ço que yo ador lo	Senyor , ton Déu. 31 Donchs Samuel se'n
1Re 15,31	e saguí Saül. E Saül adorà nostre	Senyor . 32 E Samuel dix: –Amenats a mi
1Re 15,33	Agag per peces davant nostre	Senyor en Galgala. 34 E despuys se n'anà
1Re 15,35	Samuel plorà per ço com nostre	Senyor sa panadia per ço com havia fet
1Re 16,1	1Re 16,Tit Capítol XVI 1 Nostra	Senyor dix a Samuel: –Dentrò a quant
1Re 16,2	ho oyrà e ocir-m'ha. E nostre	Senyor li dix: –Tu pendràs un vadell de
1Re 16,2	“Yo són vangut sacrificar a nostra	Senyor .” 3 E tu apallaràs Ysayí al
1Re 16,4	4 Donchs Samuel féu axí com nostre	Senyor li havia manat, e vench en Batlem,
1Re 16,5	són vangut per sacrificar a nostre	Senyor . [*] Donchs ell santifichà Ysaí e
1Re 16,6	–E donchs, ést tu aquell que nostro	Senyor ha alet [*]? 7 E nostra Senyor dix
1Re 16,7	Senyor ha alet [*]? 7 E nostra	Senyor dix [*]: –No regardaràs la sua
1Re 16,9	dél qual ell dix: –Encara nostre	Senyor no ha aquest alet. 10 Doncs Ysayí
1Re 16,10	Lavors Samuel dix a Ysayí: –Nostre	Senyor no ha elet nangun de aquests. 11
1Re 16,12	infant [*] e era bel [*]. E nostre	Senyor dix a Samuel: –Leve't e unta-lo,
1Re 16,13	aquell dia ensà lo sparit de nostre	Senyor devallà en David. Ab aytant, se n'
1Re 16,14	Samacha. 14 E l'esperit de nostre	Senyor se partí de Saül, e lo maligna
1Re 16,14	en ell per la volentat de nostre	Senyor . 15 Los serfs diguéran a ell: –Vet
1Re 16,18	e savi [*] e molt bel hom, e nostre	Senyor és ab ell. 19 Saül tramès sos
1Re 16,23	com l'esperit maligna de nostre	Senyor turmentava Saül, David prania sa
1Re 17,37	34-36 [*] 37 Dix David: –Nostre	Senyor , qui deliurà mi de la mà del leó e
1Re 17,37	felisteu. Saül dix [*]: –Vé, nostre	Senyor sia ab tu. 38 E Saül vastí David de
1Re 17,45	contra tu en lo nom de Déu [*],	Senyor de les companyes d'Israell, que tu
1Re 17,46	tu has vuy aontades. 46 E nostra	Senyor darà tu en les mies mans, axí que
1Re 17,46	són en la terra sàpian que Déu és	Senyor del poble d'Israell. 47 [*] 48
1Re 17,55	aquest jovancell? E aquell li dix:	– Senyor , sàpian [*] que jo no hu sé. 56 E
1Re 18,17	hom, e fes les batalles de nostra	Senyor . E Saül sa pansava en son cor: «Yo
1Re 18,28	28 E Saül vahé e antès que nostre	Senyor era ab David. E Michol, filla de
1Re 19,20	entre ells, l'asparit de nostre	Senyor entrà en ells, e comansàran a
1Re 19,23	ell vench l'asparit de nostre	Senyor , e anà defora e profetitzà fins que
1Re 20,3	jurà açò David e dix: –Viva nostre	Senyor Déu e viva la tua ànima, Jonatàs,
1Re 20,13	't anar en pau. E sia nostre	Senyor ab tu axí com és stat ab mon para.
1Re 20,14	faces les misericòrdies de nostre	Senyor ab mi. E si yo moré, 15 prech-ta
1Re 20,22	que tu”, vé-te'n, car nostre	Senyor t'haurà deliurat. De les
1Re 20,23	que yo e tu havem dites, nostre	Senyor sia entra mi e tu tostemps. 24 [*]
1Re 20,42	havem jurades en lo nom de nostra	Senyor sían fermas. Nostre Senyor Déu sia
1Re 20,42	nostra Senyor sían fermas. Nostre	Senyor Déu sia entre mi e tu e entra la
1Re 21,6	que havían lavat davant nostra	Senyor Déu, per so que n'hi posàsan de
1Re 21,7	Saül dins lo tabernacle de nostre	Senyor , que havia nom Odech, de Idumea, e
1Re 28,6	6 e demanà de consell a nostre	Senyor , e nostre Senyor no li dix res ni
1Re 28,6	consell a nostre Senyor, e nostre	Senyor no li dix res ni li respòs ni per
1Re 28,10	Saül féu sagrament a ella an nostra	Senyor e dix-li: –Viva nostre Senyor,
1Re 28,10	Senyor e dix-li: –Viva nostre	Senyor , car per sert no vandrà nangun mal
1Re 28,16	faré. 16 Dix Samuel: –Pus nostro	Senyor s'és pertit de tu, què'm demanes,
1Re 28,17	anat al teu anvajós? 17 Car nostro	Senyor farà a tu axí com ha parlat en la
1Re 28,18	car no has obaït a la veu de nostre	Senyor [*]. 19 E per açò nostra Senyor
1Re 28,19	Senyor [*]. 19 E per açò nostra	Senyor darà tu ab los fills d'Irraell als
1Re 28,20	tamia fort les paraules de nostre	Senyor e de Samuel e no havia nanguna
1Re 29,6	David e dix-li: –Viva nostro	Senyor Déu, car tu ést just [*] devant mi
1Re 29,9	tot axí com l'àngel de nostra	Senyor Déu. Mas los prínceps dels
1Re 30,4	4 confortà's David ab nostro	Senyor , e levàran-sa ab los qui éran ab

1Re 30,6	filles. Confortà's David ab nostre	Senyor [*] 7 e dix a Ebitar prevera [*]:
1Re 30,8	lavors David aconsellà's ab nostre	Senyor Déu e dix: –Senyor Déu, saguiré
1Re 30,8	's ab nostre Senyor Déu e dix:	– Senyor Déu, saguiré aquests ladres o no?
1Re 30,8	aquests ladres o no? E dix nostre	Senyor a ell: –Encalsa'ls. Car sens dupta
1Re 30,23	axí aquelles coses que nostre	Senyor ha liurades a nosaltres [*] e ha-
1Re 30,26	[*] dels anamichs de nostre	Senyor Déu. 27 E tramès-na David en
2Re 1,12	seu, e sobra tot lo poble de nostre	Senyor Déu e sobra tota la casa de Israel,
2Re 1,14	no haguist pahor ne tamor de nostre	Senyor Déu e ociest lo untat de nostre
2Re 1,14	Déu e ociest lo untat de nostre	Senyor Déu? 15 [*] E acostà's a ell e
2Re 1,16	dit: “Yo he mort lo untat de nostra	Senyor. ” 17 Emperò David féu gran plant
2Re 2,1	coses, David aconsallà's ab nostre	Senyor Déu e dix: –Donchs, Senyor, pujaré
2Re 2,1	nostre Senyor Déu e dix: –Donchs,	Senyor , pujaré en una de lles ciutats de
2Re 2,1	ciutats de Judà? E dix-li nostre	Senyor : –Puja. Dix David: –En qual loch
2Re 2,1	qual loch pujaré? E dix-li nostre	Senyor : –En Hebron. 2 Pujà, donchs, David
2Re 2,5	siats, vosaltres, de nostre	Senyor Déu, qui havets feta aquesta
2Re 2,6	-lo soterrat. 6 Per sert, nostre	Senyor guardonarà ara a vosaltres
2Re 2,27	frases? 27 E dix Joab: –Viva nostra	Senyor , que si hagueses parlat vuy matí,
2Re 3,18	-ho e feis-ho, cor nostre	Senyor parlà a David e dix: “En la mà del
2Re 3,39	fort ma són durs e braus. Nostre	Senyor raguardon aquell qui fa mal sagon
2Re 4,8	la tua vida. E ha donat nostre	Senyor al senyor rei vanjança de Saül,
2Re 4,9	-los David [*] e dix: –Viva nostra	Senyor Déu, qui ha deliurada la mia ànima
2Re 5,2	e tornavas Israell. E nostre	Senyor ha dit a tu: »–Tu daràs a manjar al
2Re 5,3	pau ab ells en Habron davant nostre	Senyor Déu, e untàran David en rey sobra
2Re 5,10	10 E creixia tots dies, e nostre	Senyor era ab ell. 11 E lavors Hiram, rey
2Re 5,12	12 E lavors conech David que nostre	Senyor havia confermat a ell en rey sobra
2Re 5,19	19 E David consallà's ab nostre	Senyor Déu e dix: –Senyor, si yo puig als
2Re 5,19	's ab nostre Senyor Déu e dix:	– Senyor , si yo puig als falisteus, liurar
2Re 5,19	-has en les mies mans? Dix nostre	Senyor : –Vés, puja, e jo dar-los-he en
2Re 5,20	farí los falisteus, e dix: –Nostre	Senyor ha departits los meus anamichs
2Re 5,23	23 E David aconsallà's ab nostre	Senyor e dix: –Senyor Déu, pujaré contra
2Re 5,23	's ab nostre Senyor e dix:	– Senyor Déu, pujaré contra los falisteus
2Re 5,23	los falisteus [*]? E respòs nostra	Senyor : –No hy puys ne'ls isquas a
2Re 5,25	25 E féu David axí com nostre	Senyor Déu li hach manat e ancalsà los
2Re 6,2	la qual és apellat lo nom de nostra	Senyor , Déu de companyes, que seu lo
2Re 6,3	3 E posàran l'archa de nostre	Senyor sobra un carro nou e trasquéran-
2Re 6,4	haguéran treta la arqua de nostre	Senyor , Ayó anava davant l'archa. 5 E
2Re 6,5	jugàvan e cantàvan davant nostre	Senyor Déu e tochàvan de tots sturments
2Re 6,6	ensapaguàvan, e l'archa de nostre	Senyor declinà's un poch. 7 E nostre
2Re 6,7	declinà's un poch. 7 E nostre	Senyor fon irat contra Ozà, e nostre
2Re 6,7	fon irat contra Ozà, e nostre	Senyor Déu farí aytantost, e fò mort de
2Re 6,9	de vuy. 9 David tamé fort nostre	Senyor Déu, e aquell dia ell dix: «Quant
2Re 6,11	III mezos l'archa, e banayí nostre	Senyor Déu ell e tota la sua casa. 12 E
2Re 6,12	E diguéran al rey David que nostre	Senyor havia banaÿt Obededom e tota la sua
2Re 6,14	en lo coll e saltava davan nostre	Senyor [*]. E David sagnia un drap de li
2Re 6,15	la archa del testament de nostre	Senyor Déu en tota alegria e ab grans sons
2Re 6,16	rey David qui saltava davant nostra	Senyor Déu e menysprasà-lo en son cor.
2Re 6,17	17 E matéran la arqua de nostra	Senyor Déu dedins en lo tabernacla, en lo
2Re 6,17	Ofarí David ofersons davant nostra	Senyor , coses de pau. 18 E, com haguéran
2Re 6,18	David banayí lo poble en nostre	Senyor , Déu de companyes, 19 e partí a
2Re 6,21	E dix David a Michol: –Viva nostre	Senyor Déu, car jo jugaré davant ell [*]

2Re 7,1	rey saïa en la sua casa, e nostre	Senyor havia dat rapòs e pau de tota part
2Re 7,3	tu penses en ton cor, car nostre	Senyor Déu és ab tu. 4 E fou fet en
2Re 7,5	di-li: “Aquestes coses diu nostre	Senyor Déu: Donchs tu no adificaràs a mi
2Re 7,18	David. 18 E stech [*] danant nostre	Senyor e dix: –Qual és, nostre Senyor Déu,
2Re 7,18	Senyor e dix: –Qual és, nostre	Senyor Déu, la mia casa e qui són yo, que
2Re 7,19	los teus ulls ésera pocha cosa,	Senyor Déu, ans has parlat de la casa del
2Re 7,19	luny, car questa és la lig de Adam,	Senyor Déu. 20 Donchs, Senyor , què porà
2Re 7,20	lig de Adam, Senyor Déu. 20 Donchs,	Senyor , què porà anadir David encara que
2Re 7,20	David encara que parla a tu? Tu,	Senyor , sabs lo servicial teu. 21 Per la
2Re 7,22	al teu servicial. 22 »E per so,	Senyor , tu ést gran, car no és nangú
2Re 7,24	poble d’Israell per tostemp e tu,	Senyor , ést fet a ells en Déu. 25 E ara
2Re 7,26	teu nom enpardurablament e sia dit	Senyor de companyes, Déu sobra Israell. La
2Re 7,26	David serà stablida devant nostre	Senyor , 27 Car tu, Senyor de companyes,
2Re 7,27	devant nostre Senyor , 27 Car tu,	Senyor de companyes, Déu d’Israell, has
2Re 7,28	per aquesta oració. 28 Donchs, ara,	Senyor Déu, tu ést ver Déu e les tues
2Re 7,29	pardurablament davant tu, car tu,	Senyor , has parlades e dites aquestes
2Re 8,6	sarví a David sots traüt. Nostre	Senyor guardava David en totes coses qu’
2Re 8,11	rey David e santificà-la a nostre	Senyor Déu ab molt altra aur e argent que
2Re 8,14	Idumea servia a David. E nostre	Senyor Déu guardava’l, en totes aquestes
2Re 9,11	sarvacials. 11 E dix Sibà al rey:	– Senyor , axí com tu has manat a mi, axí ho
2Re 10,12	ajudaràs a nós [*] 12 [*] e nostre	Senyor Déu fasa de nosaltres so que lli
2Re 11,27	E asò desplach molt a nostre	Senyor Déu. 12, Tit Capítol XII 1 Nostra
2Re 12,1	Déu. 12, Tit Capítol XII 1 Nostra	Senyor tramès Natan profeta a David, e dix
2Re 12,5	hom e dix a Natan: –Viva nostra	Senyor , car l’hom que axò ha fet deu
2Re 12,7	l’hom qui ha fet açò. E diu nostre	Senyor [*]: “Yo t’unté en rey sobra
2Re 12,9	menysprasada la paraula de nostre	Senyor [*] e has mort ab coltell Uries, e
2Re 12,10	muller? [*] 10 E per so diu nostre	Senyor que per nangun temps no partirà
2Re 12,13	he greument paccat danant nostre	Senyor . E Natan dix: –Per sert nostre
2Re 12,13	E Natan dix: –Per sert nostre	Senyor ha trasmudat lo teu paccat, e no
2Re 12,14	als anamichs lo nom de nostre	Senyor Déu, per aquesta paraula morà lo
2Re 12,15	E tornà-sa’n Natan [*]. E nostre	Senyor farí l’infant que havia infantat
2Re 12,20	e antrà en la casa de nostre	Senyor Déu e adorà-lo. E tornà-sa’n
2Re 12,22	viu, yo dajunava [*] perquè nostre	Senyor lo gorís e’l ma donàs. 23 Ara que
2Re 12,24	e mès-li nom Salamó, e nostre	Senyor amà-lo fort, 25 e liurà-lo a
2Re 12,25	apellà lo seu nom “Amabla a nostre	Senyor Déu.” [*] 26 E lavors combatia e
2Re 13,24	rey 24 e vench al rey e dix-li:	– Senyor , jo fas tonra les mies ovelles.
2Re 13,26	gran afany ta faríam. [*] 26 [*]	– Senyor , pus tu no vols vanir, prech-ta
2Re 13,32	de Sammà, frara da David, e dix:	– Senyor meu, no’t cuyts que tots los
2Re 19,19	rey e ahorrà-lo [*] 19 e dix-li:	– Senyor rei, prech-ta que no’t mémbran
2Re 19,20	de Josep e són axit a carera a tu,	Senyor meu, rey. 21 E lavors respòs
2Re 19,21	e blasfamà lo untat de nostre	Senyor ? 22 Dix David al fill de Servià:
2Re 19,26-27	26-27 Respòs Mifibòsech e dix:	– Senyor , lo meu servicial me menyspresà e
2Re 19,36	ab tu. No’m fa fractura vuyrés,	Senyor , aquest guardó que’m vols donar.
2Re 20,19	e destrovir la haretat de nostre	Senyor Déu? 20 Respòs Joab e dix: –Ya Déu
2Re 21,1	E David damanà consell a nostre	Senyor [*]. –E açò és fet per Saül e per
2Re 21,3	que banaescats la haratat de nostre	Senyor Déu? 4 E diguéran los gabaÿtes:
2Re 21,6	fo de Saül, qui fo alet de nostre	Senyor Déu sa enrera. E dix lo rey: –Yo
2Re 21,9	-los en lo munt davant nostre	Senyor . E aquests VII cayguéran morts tots
2Re 21,14	manadas. Aprés de açò fet, nostra	Senyor perdonà a tota la terra. 15 E
2Re 21,19	Adeodarus, fill de Salt, com nostre	Senyor lo trasch de la pastura del bosch

2Re 21,19	axemplà l'honrament de nostre	Senyor és dit belemnita, car és de la tera
2Re 22,1	Capítol XX 1 Parlà David a nostra	Senyor Déu aquest dictat o cant en aquell
2Re 22,1	o cant en aquell dia que nostro	Senyor Déu lo deliurà de les mans de sos
2Re 22,2	e de Saül, 2 e dixeran a nostra	Senyor : «És pedra mia e força mia e
2Re 22,4	la iniquitat. 4 Jo apalaré nostre	Senyor loable, e seré sau dels meus
2Re 22,7	En la mia tribulació apalaré nostre	Senyor Déu e cridaré al Déu meu, e ell
2Re 22,14	asguardament d'aquell. 14 Nostre	Senyor tronarà; el qui és molt alt darà la
2Re 22,16	per la †representació† de nostre	Senyor Déu, per l'aspirament del sparit
2Re 22,19	lo dia de la mia aflicció e nostre	Senyor fo fermatat mia. 20 E manà mi en
2Re 22,20	mi, car yo he plagut al nostre	Senyor . 21 [*] regardonerà sasons la mia
2Re 22,22	he tangudes les carreras de nostre	Senyor , e no he fet nangunes coses males
2Re 22,25	25 E regardonarà mi nostra	Senyor sasons la mia justícia e sasons les
2Re 22,29	ab los teus vulls. 29 Car tu,	Senyor , ést luerna mia e tu, Senyor,
2Re 22,29	tu, Senyor, ést luerna mia e tu,	Senyor , inluminaràs les mies tenebres. 30
2Re 22,31	lo mur en lo Déu meu. 31 Lo nostre	Senyor Déu és sens tota màculla. La
2Re 22,31	tota màculla. La paraulla de nostre	Senyor és achseminade per foch e és scut
2Re 22,32	ell. 32 E qui és Déu enfora nostre	Senyor e qui és forts enfora lo Déu
2Re 22,36	meus peus [*] [*]. 35 [*] 36 Tu,	Senyor , has donat a mi l'escut de la mia
2Re 22,40	mi de fortaleza en batalla. Tu,	Senyor , encorbaràs sots mi aquells que'm
2Re 22,42	los-he. 42 Ells cridaran a nostre	Senyor , e no hy haurà qui'lls faça sauls.
2Re 22,47	en lurs traballs. 47 Viva nostra	Senyor e baneÿt sia lo Déu meu, e Déu fort
2Re 22,50	mi de l'hom malvat. 50 E per açò,	Senyor , yo confasaré a tu davant totes les
2Re 23,2	de Israell. 2 L'asparit de nostre	Senyor ha parlat per mi, e la paraulla de
2Re 23,3	ha parlat a mi, lo fort d'Israell,	Senyor dels hòmens, senyorajador just en
2Re 23,3	dels hòmens, en tamor de nostre	Senyor Déu, 4 axí com la lum en l'alba o
2Re 23,10	sacada. E en aquell dia féu nostre	Senyor gran salut, e lo poble fugit tornà
2Re 23,16	beura, mas sacrificà-la a nostra	Senyor Déu 17 e dix: –Prech nostre Senyor
2Re 23,17	Senyor Déu 17 e dix: –Prech nostre	Senyor que'm perdó, car jo no faré
2Re 24,1	Capítol XXII 1 La ira de nostra	Senyor Déu enfaloni's contra Israell, [*]
2Re 24,3	quants són. 3 Dix Joab [*]: –Nostra	Senyor anadescha al pobla, car tu has ara
2Re 24,10	lo poble e dix David a nostre	Senyor Déu: –Senyor, jo he paccat fort en
2Re 24,10	e dix David a nostre Senyor Déu:	– Senyor , jo he paccat fort en aquest fet.
2Re 24,10	fort en aquest fet. Mas prech-ta,	Senyor , que tu muts la iniquitat del teu
2Re 24,11	lavà's David al matí, e dix nostre	Senyor Déu a Gad profeta: 12 –Vé-te'n a
2Re 24,12	“Aquestes coses diu nostre	Senyor : De III coses lig-na aquella que
2Re 24,13	a David e dix-li: –Açò diu nostre	Senyor : O VII anys hauràs fam en la terra
2Re 24,14	que jo vengue en les mans de nostre	Senyor Déu, [*] car moltes són les
2Re 24,14	són les misericòrdies de nostre	Senyor Déu. 15 E nostre Senyor tramès
2Re 24,15	de nostre Senyor Déu. 15 E nostre	Senyor tramès pastilènsia en Israell del
2Re 24,16	hòmens. 16 E com l'àngel de nostre	Senyor hach stesa la mà per so que
2Re 24,16	so que destróvis Jerusalem, nostre	Senyor hach mercè sobra la aflicció tant
2Re 24,16	tua mà! E emperò l'àngel de nostre	Senyor Déu era da prop la era d'Auvena,
2Re 24,17	jabuseu. 17 E dix David a nostre	Senyor Déu com hach vist l'àngel que
2Re 24,17	que tallava lo poble: –Yo són,	Senyor , aquell qui he peccat e qui he
2Re 24,17	mies e no han res fet. Plàcia't,	Senyor , que lla tua mà que's gir contra
2Re 24,18	li: –Puja e stablex altar a nostre	Senyor en la era de Aurena gebuseu. 19 E
2Re 24,19	David sasons lo manament de nostre	Senyor Déu que Gad li havia fet. 20 E
2Re 24,21	e adificaré altar aquí a nostre	Senyor Déu, e que ces aquesta mortaldat
2Re 24,23	rey, aquestas coses, e dix: –Nostre	Senyor , Déu teu, reebrà lo teu vot e lo
2Re 24,24	per just preu e ofaré a nostre	Senyor Déu oferssó agradabla. Comprà David

2Re 24,25	David adifichà aquí altar a nostre	Senyor Déu e ofarí aquí ofersó de coses de
2Re 24,25	ofersó de coses de pau. E nostre	Senyor Déu hach mercè de tota la terra e
2Re 23,3	d'Israell, Senyor dels hòmens,	senyorajador just en tamor dels hòmens, en
1Re 9,17	l'home que yo t'havia dit. Aquest	senyorejarà sobra lo meu poble. 18 E Saül
2Re 8,3	de Sobà, quant hi anà per so que	senyorejàs sobra lo flum de Eufraten. 4 E,
1Re 2,28	sacrificis de tot Israell ab tota	senyoria? 29 Per què has tu gitat mon
2Re 19,35	he viscut vuy, senyor. Los meus	senys d'uy més no han poder de jutjar suau
1Re 30,12	-li un tros de formatge de figues	seques e II liguadures de pansas. E com
1Re 10,1	de la mà dells anamichs [*]. E açò	serà lo senyal per què tu sabràs que
1Re 10,7	en ta mà, car nostra Senyor és e	serà ab tu. 8 Iràs davant mi en Galgala, e
1Re 11,7	e no saguèscan Saül e Samuel, axí	serà fet de sos bous. Donchs tot lo poble
1Re 11,9	“Vós haurets demà salut com lo sol	serà scalfat.” Vanguéran los misatges e
1Re 12,12	contra vós, digués a mi: “Axí no	serà , mes rey regnarà sobra nós” [*]. 13
1Re 15,33	e sens infants, enaxí la tua mara	serà menys d'infants entre les altres
1Re 17,25	ell sa fila, e la casa de son para	serà franca e sens traüt en Israell. 26 E
1Re 19,6	e dix: –Sàpias sertament qu'ell no	serà mort. 7 Jonatàs apallà David e
1Re 20,22	-les-me”, vendràs a mi, car pau	serà a tu [*]. E si no, diré a l'infant:
1Re 27,12	lo poble seu de Israell, e per açò	serà tostemps mon servicial. 28, Tit
1Re 29,4	nós en la batalla, car perventura	serà contrari a nós com combatrem. Donchs,
2Re 3,12	parla ab tu, fé ab mi amistança, e	serà la mia mà ab tu, e jo ratornaré a tu
2Re 7,26	La casa del servencial teu David	serà stablida davant nostre Senyor, 27 Car
2Re 7,29	coses, e de la tua banadicció	serà baneyta la casa del teu servicial
2Re 13,28	servicials e dix-los: –Com Amon	serà scalfat da vi e diré a vosaltres que
2Re 23,7	mans. 7 E si nangú los volrà tocar,	serà armat de ferro e de lansa de fust, e
1Re 9,20	coses [*] dels fills d'Israell	seran de tu e de la casa de ton para. 21
2Re 23,6	de Déu, a manera d'espinas	seran arenquats, e no'ls pendrà hom ne
2Re 23,7	e de lansa de fust, e matran e	seran ensesos en lo foch e cramaran dentro
1Re 10,3	yo de mon fill?” 3 »E, com [*] tu	seràs vangut al roura de Tabor, III hòmens
1Re 10,5	d'host dels falisteus, e com tu	seràs intrat en la ciutat, aquí tu
1Re 10,6	tu profetaràs ab ells ensemps e tu	seràs mudat en altra hom. 7 Com tots
1Re 20,31	fill de Ysay sobra la terra, tu no	seràs stablit en rey ne al regna no sarà
2Re 22,26	sant ab hom sant e ab hom fort	seràs acabat. 27 E ab hom alet seràs alet
2Re 22,27	fort seràs acabat. 27 E ab hom alet	seràs alet e ab hom desestruc seràs
2Re 22,27	alet seràs alet e ab hom desestruc	seràs desestruc. 28 E tu faràs sau lo
1Re 9,8	ell anseny a nós so que nós anam	sercant . 9 Encara havia tal costuma en
1Re 9,3	un dels serfs [*] e vé-te'n a	sercar les someres. E com ells fóran
1Re 10,14	[*]: –Què fets? Dix: –Som anats	sercar les someras e, com no les poguem
1Re 16,11	Dix Samuel [*]: –Tramit aquel	sercar e amena-lo a mi, car no'ns
1Re 20,18	a David: –Demà saran calendes e	sercarà hom tu 19 dentro a la barena, car
1Re 10,21	a Saül, fill de Cis. Donchs ells	sercàran ell, e no poch éser atrobat. 22
1Re 20,12	David: –Vet de matí per tot lo dia	sercaré la santència de mon para, e si ell
2Re 5,17	e pujàran-hi tots per so que	sercàsan David. Oyí David que los
1Re 16,17	17 Dix Saül a sos serfs:	– Sercats a mi un home que son rauta o
1Re 27,1	de mi e digua e fos que no'm	serch vuy més en tota la terra de Israell.
2Re 6,22	[*] e saré fet [*] més que no són e	seré humill davant los seus vulls. E apare
2Re 22,4	Jo apalaré nostre Senyor loable, e	seré sau dels meus anamichs, 5 car de les
2Re 22,30	les mies tenebres. 30 Jo	seré sint e correré en tu e saltaré lo mur
1Re 8,20	nostra rey sarà sobra nós, 20 e nós	serem axí com totes les altres gents. E
1Re 17,9	[*]. 9 E si ell me pot vençre, nós	serem vostres serfs, e si yo'l venç, vós
1Re 6,3	per lo vostro paccat. E lavors	serets curats e sabrets per què la mà de

1Re 8,17	delme de vostre bastiar, e vós	serets sos serfs. 18 E vós cridarets en
1Re 17,9	vostres serfs, e si yo'l venç, vós	serets nostres serfs [*]. 10 E lo falisteu
1Re 28,19	Emperò tu e los fills teus	serets ab mi [*]. 20 Tantost Saül caech en
1Re 2,13	algú sacrificava son sacrifici, lo	serf del prevere vania com hom coïa la
1Re 2,15	lo grex del sacrifici, vania lo	serf del pravera e deÿa en aquell qui
1Re 3,9	diràs: “Seynor, parla, cor lo teu	serf ou tu.” Donchs Samuel se n’anà e
1Re 3,10	dix: –Senyor, parla, car lo teu	serf ou tu. 11 E nostre Senyor dix a
1Re 9,7	venguts querir. 7 E Saül dix a son	serf : –Vet que nós irem. Mas qual cosa
1Re 9,8	[*] 8 Altra volta dix lo	serf a Saül: –Vet que yo he la quarta part
1Re 9,22	paraula? 22 Samuel pres Saül e son	serf e manà’ls là on davia manjar e féu-
1Re 14,41	açò per què tu no has respòs a ton	serf . Si aquest paccat és sobra mi o sobra
1Re 17,32	por d’aquest falisteu. Yo són ton	serf e iré’m conbatra contra ell e
1Re 19,4	no vullés pacar contra David, ton	serf , car ell no ha paccat contra tu, e
1Re 8,16	[*]. 16 Ell tolrà a vós vostres	serfs e vostres serventes e vostres [*]
1Re 8,17	de vostre bastiar, e vós serets sos	serfs . 18 E vós cridarets en aquell dia
1Re 9,3	dix a Saül: –Mon fill, pren un dels	serfs [*] e vé-te’n a sercar les
1Re 12,19	dix a Samuel: –Pregua per los teus	serfs a lo Senyor, ton Déu, per so que nós
1Re 16,15	volentat de nostre Senyor. 15 Los	serfs diguéran a ell: –Vet que lo maligna
1Re 16,16	sparit ta turmenta. 16 Mana a tos	serfs [*] que sèrquan un home que sàpia
1Re 16,17	pus laugerament. 17 Dix Saül a sos	serfs : –Sercats a mi un home que son rauta
1Re 16,18	e manau-lo. 18 Respòs un de sos	serfs e dix: –Vet que yo he vist lo fill
1Re 17,9	me pot vençre, nós serem vostres	serfs , e si yo'l venç, vós serets nostres
1Re 17,9	e si yo'l venç, vós serets nostres	serfs [*]. 10 E lo falisteu dix: –Yo he
1Re 18,22	sobra ell.» [*] 22 Saül manà a sos	serfs [*]: –Deÿts a David menys de mi: “Tu
1Re 18,30	sos fets pus sàviament que [*] los	serfs de Saül. E lo seu nom fou fet molt
1Re 19,1	1 Saül parlà a Jonatàs [*] e a sos	serfs que auciesen David. [*] 2 E Jonatàs
2Re 13,17	17 ans féu vanir un dels seus	serfs e féu-li [*] tancar la porta
1Re 14,45	aquesta gran salut en Israell? Açò	seria gran paccat! Nostre Senyor sàpia qu-
1Re 16,16	16 Mana a tos serfs [*] que	sèrquan un home que sàpia sonar rauta
1Re 1,26	dix a ell: –Sényer, sapiats per	sert que yo són la fembra que stiguí así
1Re 28,10	-li: –Viva nostre Senyor, car per	sert no vandrà nangun mal a tu per aquesta
2Re 2,6	Saül e havets-lo soterrat. 6 Per	sert , nostre Senyor guardonarà ara a
2Re 12,13	nostre Senyor. E Natan dix: –Per	sert nostre Senyor ha trasmudat lo teu
2Re 19,22	–Què m’ha a fer a mi [*]? [*] Per	sert , vuy no morà null hom [*]. 23 E jurà
2Re 24,13	teus anamichs, e tu fugiràs, o per	sert III dies haurà pastilència e gran
1Re 19,6	abonençat [*] e jurà e dix: –Sàpias	sertament qu’ell no serà mort. 7 Jonatàs
1Re 20,3	[*] dix David: –Ton para sap	sertament que yo he trobada gràcia devant
1Re 9,5	les haguésan atrobadas, Saül dix al	serv [*]: –Vina e tornem-nos-en, que
1Re 9,27	Samuel dix a Saül: –Digues al	servacial que pas e qu’ell vaja danant
1Re 27,5	que puscha star aquí. E per què lo	servacial teu stà en la ciutat del rey ab
1Re 29,3	–Encara no coneys David, qui fou	servacial de Saül, rey de Israell, e ha
1Re 30,13	ést tu? E ell respòs e dix: –Jo són	servacial teu, senyor, e són de Agipta e
2Re 7,25	la paraula en lo teu	servacial e sobra la casa de aquell e fé
2Re 9,2	per Jonatàs? 2 E havia aquí un	servacial de lla casa de Saül qui havia
2Re 9,8	ahorà David e dix: –E qui són jo	servacial teu? Car has guardat sobra un ca
2Re 9,9	mort [*]. 9 E lo rey apallà Sibà,	servacial de Saül, e dix: –Yo he donat a
2Re 13,34	[*] 34 E lavors fugí Absalon. E un	servacial lavà los vulls e vaé una gran
2Re 19,20	ést partit de Jerusalem, 20 car jo,	servacial teu, conech lo meu paccat. E per
2Re 19,26-27	e dix: –Senyor, lo meu	servacial me menyspresà e no volch
2Re 19,26-27	no aní ab tu, senyor, rey. Emperò	servacial són teu [*], fes de mi, senyor,

2Re 24,21	–Per què ve lo senyor meu al seu	servacial? E dix-li David: –Per ço só
1Re 21,14	barba aval. 14 E dix Achís als seus	servacials: –Vosaltres me havets amanat
1Re 28,7	per profetes. 7 Dix Saül als seus	servacials: –Sarcats-ma una fembra qui
1Re 28,25	25 e posà-lo davant [*] los seus	servacials. E com haguéran manjat, lavàran
2Re 2,30	tot lo poble. E dafalíran dels	servacials de David XVIII; e no hy
2Re 9,10	Saül. 10 E axí los fills teus e als	servacials teus laurats-li la terra e
2Re 10,2	a David. E tramès-hi dels seus	servacials qui l’aconortàsan de lla mort
2Re 11,1	David tramès Joab e els seus	servacials qui éran ab ell e tots los
2Re 11,24	lo mur, e moríran molts dels teus	servacials, e murí Uries etey. 25 Dix
2Re 12,19	que l’infant era mort, e dix a sos	servacials: –Adonchs, mort és l’infant? E
2Re 13,28	28 Absalon féu manament a sos	servacials e dix-los: –Com Amon serà
2Re 13,29	man asò. [*] 29 E axí hu faéran los	servacials de Absalon contra Amon [*]. Com
2Re 13,36	e plorant, e ells e al rey e alls	servacials faéran tots gran plor e gran
2Re 19,14	diguéran: –Torna tu e tots los teus	servacials. 15 E tornà-sa’n David
2Re 20,6	ha fet Absalon. Pren, donchs, dels	servacials del senyor teu e encalsa-lo,
2Re 21,22	muríran en les mans de David e dels	servacials seus. 22, Tit Capítol XX 1 Parlà
2Re 6,3	e Ayó, fills de Aminadab, menàvan e	servàvan lo carro nou. 4 E, com haguéran
1Re 20,8	8 Fé, doncs misericòrdia en mi,	servencial teu. [*] 9 E dix Jonatàs [*]:
1Re 28,2	Achís: –Ara sabràs què farà lo teu	servencial. Dix Achís [*]: –Yo posaré,
1Re 29,8	he jo fet, e què has trobat en mi,	servencial teu, del dia ensà que só davant
2Re 3,18	parlà a David e dix: “En la mà del	servencial meu David salvaré lo meu poble
2Re 7,26	Déu sobra Israell. La casa del	servencial teu David serà stablida devant
2Re 7,27	adificaré a tu.” E per ço lo teu	servencial ha trobat lo seu cor per so que
2Re 7,29	comensa e banaex la casa del teu	servencial per so que sia pardurablament
2Re 9,6	David: –Mifibòsech! [*] –Así só,	servencial teu. 7 Dix-li David: –No hajas
2Re 19,28	Tu, senyor, emperò has posat mi,	servencial teu, als convits e als manjars
1Re 18,5	molt a tot lo poble, e majorment a	servecials de Saül. 6 Mas, com David sa’n
1Re 21,5	com anàvam. E los vexells dels	servecials han stats sants. Emperò aquesta
1Re 29,10	leve’t per lo matí, tu e los	servecials del senyor teu que vanguéran ab
1Re 30,1	fo vangut en Sicaléc ab los seus	servecials, los amalacites havían saltat
1Re 31,6	dia lo seu scuder e tots los seus	servecials qui éran de la sua casa, en
2Re 2,14	E dix Abner a Joab: –Lévan-sa los	servecials e jútjan davant nós. E respòs
2Re 13,24	que tu que hy vengues ab los teus	servecials. 25 Al rey David dix a Absalon:
1Re 9,10	enrera «vaent». 10 Saül dix a son	servent: –Molt és bo so que has dit. [*]
1Re 1,11	guardes e veus lo turment de la tua	serventa e has ramanbrament de mi e no
1Re 1,16	16 E no’t cuyts yo, qui són ta	serventa, axí com una de les filles de
1Re 1,18	li dix: –Yo volria que la tua	serventa trobàs gràcia devant los teus
1Re 8,16	tolrà a vós vostres serfs e vostres	serventes e vostres [*] macips e vostres
1Re 19,20	Aioch, en Remacha.» 20 Saül tramès	servents per pendra David. Com ells vaéran
1Re 19,21	anunsiada a Saül, tramès-hi [*]	servents, los quals atrasí comensàran a
2Re 6,20	qui’s descobria davant [*] los	servents e es despulava axí com un bastax
2Re 6,22	bo e més gloriós davant aquells	servents que tu has parlat. 23 Axí Micol,
2Re 8,2	a aciura e l’altra a viura. E Moab	serví a David sots traüt. 3 E combaté
2Re 8,14	qui la dafansasen, e tota Idumea	servia a David. E nostre Senyor Déu
2Re 9,12	Michà, emperò tota la casa de Sibà	servia a Mifibòsech, 13 Mifibòsech stava e
2Re 2,13	Gabeon. 13 E lavors Joab, fill de	Servià, e los sarvacials de David axíran-
2Re 2,18	hòmens. 18 E éran aquí III fills de	Servià, so és, Joab e Abizai e Azael.
2Re 3,39	mort és. E aquests hòmens fills de	Servià fort ma són durs e braus. Nostre
2Re 8,16	d’Israell. 16 Emperò Joab fill de	Servià era senyor sobre la host, e Josafat
2Re 19,22	Senyor? 22 Dix David al fill de	Servià: –Què m’ha a fer a mi [*]? [*] Per

2Re 21,17	de temps havia. 17 Abysay fill de	Servià ajudà a David e aucís lo falisteu.
2Re 23,18	18 E Abisay, frare de Joab, fill de	Servià , era príncep de III, e aquell és
2Re 23,37	berotite, scuder de Joab, fill de	Servià ; 38 Iray getite; Gareb, qui és
2Re 8,14	aquestes coses que faÿa David e	servían a él. 15 [*] e faÿa juý e justícia
1Re 21,7	7 En aquell dia havia aquí un hom	servicial de Saül dins lo tabernacle de
1Re 27,12	e per açò serà tostemp mon	servicial . 28, Tit Capítol XXVII 1 E fonch
1Re 28,22	-[*] 22 Oges la veu de la tua	servicial , e posaré davant tu un bocí de
2Re 7,5	e dix-li: 5 -Vé-te'n al meu	servicial David e di-li: "Aquestes coses
2Re 7,8	sadrina? 8 E ara tu diràs al meu	servicial David: "[*] Yo pranguí a tu de
2Re 7,19	ans has parlat de la casa del teu	servicial per luny, car questa és la lig
2Re 7,20	que parla a tu? Tu, Senyor, sabs lo	servicial teu. 21 Per la tua paraula e
2Re 7,21	que tu ho donases a conèxer al teu	servicial . 22 »E per so, Senyor, tu ést
2Re 7,27	has ravalat a la orella del	servicial teu e has dit: "Casa adificaré a
2Re 7,28	són veras, car tu has perlat al teu	servicial aquestes bones coses. 29
2Re 7,29	serà baneyta la casa del teu	servicial enpertostemps. 8, Tit Capítol
2Re 24,10	que tu muts la iniquitat del teu	servicial , car fort he fet folament mes
2Re 19,7	7 Donchs leva e vé-ta'n als teus	servicials e parla-los bones paraules
1Re 18,22	de mi: "Tu plaus al rey e a sos	servicials . Donchs, sies tu ara gendre del
1Re 30,22	malvat e desestruch qui era dells	servicials que éran anats ab David: -No
2Re 2,31	car ab ell éran XX. 31 Emperò los	servicials de David auciéran dels hòmens
2Re 4,12	12 E lavòs manà David als seus	servicials que'lls auciésan, e aucieren-
2Re 8,7	les armas d'aur que aportàvan los	servicials de Adàser e los anels que
2Re 19,17	casa de Saül, e XV fills seus e XX	servicials , e pasàran Jordà ans que'll
2Re 24,20	guardà e vaé lo rey e los seus	servicials qui anàvan ab ell. 21 E axí
1Re 7,3	vostra cor a nostre Senyor en	servir aquel tot sol, ell deliurarà vós de
2Re 22,44	de gents. Lo poble que jo no conech	servirà a mi. 45 [*] 46 Los fils de l'hom
1Re 11,1	-Raeb-nos en t'amistança, e nós	servirem a tu. 2 E Naàs, [*] fills de
1Re 4,9	siats axí com a barons, que vós no	serviscats als hebreus axí com éls han
1Re 8,8	com ells han a mi desemperat e han	servit strayns déus, axí ho fan a tu. 9
1Re 12,14	14 Si vós tamets a nostra Senyor e	servits a ell [*] e no anesprits la bocha
1Re 12,24	24 Donchs, tamets a nostra Senyor e	servits a ell en varitat de tot vostro
1Re 1,4	sa muller, e a tots sos fills e a	ses filles part de son sacrifici, 5 e donà
1Re 1,12	cap. 12 E axí com ella multiplicava	ses paraules davant nostra Senyor, Elí,
1Re 4,1	als falisteus en batalla e ficà	ses tendes prop la pedra de la Ajuda, e
1Re 5,4	[*] e lo cap da Dagon e abdues	ses mans éran talladas sobra lo lindar del
1Re 8,11	ha sos cavellers e coradors davant	ses caretas, 12 e farà'n atrasí sos
1Re 8,12	de blats e farers d'armes e de	ses caretas. 13 E farà vostras fillas
1Re 10,9	9 Donchs, com Saül hach girades	ses spatlles [*], axí que's partia d'él,
1Re 12,23	yo no fasa tan gran paccat, que jo	ses de preguar per vós. Yo anseniaré a vós
1Re 17,23	[*] aquell falisteu bort [*] axí de	ses tendes e dix aquelles paraules que
1Re 17,57	-lo davant Saül. E David tenia en	ses mans lo cap del falisteu. 58 E Saül
1Re 30,18	-sa-n'ho tot. E manà-se'n	ses II mullers 19 [*] e totes les coses
1Re 2,13	ans faían molt de mal en lo	setgle e a lo poble. E com algú
2Re 22,16	de la mar, e los fonaments del	setgle són revallats per la
2Re 12,3	3 e lo pobre no havia res dell	setgllle sinó una ovella patita que havia
1Re 2,9-10	de la terra e donarà l'emperi al	seu rey e axalçarà lo corn dell seu untat.
1Re 2,9-10	al seu rey e axalçarà lo corn dell	seu untat. 11 E Alcanà sa'n tornà e anà-
1Re 3,13	dit que jutjaré la sua casa per lo	seu paccat [*], per so com ell sabia que
1Re 4,13	per la qual aquel vania, e lo	seu cor era molt tamorós per la archa de
1Re 12,5	Senyor és mon testimoni [*], e lo	seu rey n'és vuy tastimoni, que vós no

1Re 12,22	E nostre Senyor no desempererà lo	seu poble per lo seu gran nom, car ell ha
1Re 12,22	no desempererà lo seu poble per lo	seu gran nom, car ell ha jurat qu'ell
1Re 15,1	ço que yo untàs tu en rey sobre lo	seu poble d'Israel. Donchs, ojes ara la
1Re 17,5	part de fora, de hams. Lo pes del	seu sberc era de VM sicles d'aram. 6 E
1Re 17,54	e posà les sues armes en lo	seu tabernacla. 55 E en aquell temps que
1Re 18,30	que [*] los serfs de Saül. E lo	seu nom fou fet molt gran pertot. 19, Tit
1Re 19,4	Donchs, Jonatàs parlà a Saül, para	seu , de David e dix: –O senyor [*], no
1Re 27,11	faÿa David.”» E açò era decret	seu en tots los dies en los quals ell
1Re 27,12	–Molt mal ha fet contra lo poble	seu de Israell, e per açò serà tostemp
1Re 28,5	e hach gran pahor, e spaordí's lo	seu cor règeament, 6 e demanà de consell a
1Re 30,12	manjat, fo sforçat, e ravaní lo	seu sparit, car III dies e III nits havían
1Re 31,4	-lo molt malament. 4 E dix Saül al	seu scuder: –Trau lo teu coltell del foura
1Re 31,4	[*] e auciuían-ma [*]. E lo	seu scuder no volch fer açò ne'l volch
1Re 31,4	en la batalla. E axí Saül pres lo	seu coltell e aucís-sa ell matex. 5 Com
1Re 31,6	III fills seus, e en aquell dia lo	seu scuder e tots los seus servecials qui
1Re 31,10	temple de Staroch, emperò lo cors	seu panjàran en lo mur de Besan. 11 Com
2Re 1,10	prenguí la sua corona que tania al	seu cap e la armiyla que tania en lo seu
2Re 1,10	cap e la armiyla que tania en lo	seu bras e yo ho he aportat así a tu,
2Re 1,12	sobra Saül e sobra Jonatàs, fill	seu , e sobra tot lo poble de nostre Senyor
2Re 4,5	casa de Isbòsech, qui dormia en lo	seu lit en la hora del migdia. E la
2Re 5,12	axelçat lo regna da David sobra lo	seu poble d'Israell. 13 E axí David, pus
2Re 6,2	Senyor, Déu de companyes, que	seu lo xarobín sobra ella. 3 E posàran l'
2Re 7,27	ço lo teu servecial ha trobat lo	seu cor per so que praguàs a tu per
2Re 8,10	10 E Thou tramès Joram, fill	seu , al rey David per ço que'll saludàs e
2Re 8,18	éran guardes del rey e guardàvan lo	seu cap. E los fills de David éran
2Re 12,4	se'n al rich, e al rich pardonà al	seu bastiar, que anch no volch pendre de
2Re 12,25	-lo a Natan profeta, e apellà lo	seu nom “Amabla a nostre Senyor Déu.” [*]
2Re 19,4	de batalla. 4 E David cobrí lo	seu cap e cridà en alta veu: –Absalon,
2Re 19,18	a la casa del rey e que faésan lo	seu menament. Emperò Sameý [*] gità's
2Re 20,21	a Joab: –Nós lansarem a tu lo	seu cap per lo mur. 22 E lavors la fembra
2Re 21,12	ossos de Saül e de Jonatàs, fill	seu , e tolch-los als hòmens de Jabès de
2Re 21,13	la ossa de Saül e de Jonatàs, fill	seu , [*] 14 [*] en la tera de Benjamí, en
2Re 22,7	meu, e ell oirà la mia viva veu del	seu temple sant, e al meu crit irà a les
2Re 22,12	12 E posà las tenebres amagement	seu entorn de si mateix sinaylat e
2Re 22,51	e faent gran les saluts del	seu rey e faent misericòrdia al seu untat
2Re 22,51	del seu rey e faent misericòrdia al	seu untat David e a la sua sament
2Re 24,21	[*]: –Per què ve lo senyor meu al	seu servacial? E dix-li David: –Per ço
1Re 20,25	Saül, e nangú no saech là on solia	seura David. 26 E Saül no parlà ninguna
1Re 20,27	encara no sech nul hom alà on solia	seura David. E dix Saül a Jonatàs [*]:
1Re 16,10	Ysayí amenà davant Samuel VII fills	seus . Lavors Samuel dix a Ysayí: –Nostre
1Re 17,13	lo temps de Saül. 13 E los III fils	seus [*] éran anats après Saüll en batala.
1Re 17,14	14 [*] Donchs, com los III fills	seus mejors haguésan saguit Saül a la
1Re 21,14	sua barba aval. 14 E dix Achís als	seus servacials: –Vosaltres me havets
1Re 27,8	IIII mesos. 8 E pujà David e los	seus hòmens [*] a Getzurí e a Geterí e als
1Re 28,7	ne per profetes. 7 Dix Saül als	seus servacials: –Sarcats-ma una fembra
1Re 28,23	pendre e dix: –No manjaré. E los	seus ministres e la fembra forsàvan-lo,
1Re 28,25	[*] 25 e posà-lo davant [*] los	seus servacials. E com haguéran manjat,
1Re 29,2	C e de M en M. Emperò David e los	seus hòmens éran en la darera companya ab
1Re 30,1	David fo vangut en Sicallec ab los	seus servecials, los amalacites havían
1Re 30,31	lochs, en los quals David e los	seus hòmens havían habitat e estat. 31, Tit

1Re 31,2	los falisteus a Saül e contra los	seus fils, e ociéran Jonatàs e Minadab e
1Re 31,6	batalla. 6 Morí Saül e III fills	seus , e en aquell dia lo seu scuder e tots
1Re 31,6	aquell dia lo seu scuder e tots los	seus servecials qui éran de la sua casa,
1Re 31,7	fuyts e que mort era Saül e los	seus fills, desemparàran les ciutats en
1Re 31,8	e trobàran Saül e III fills	seus qui jaýan morts en lo munt de Gelboe.
2Re 2,17	de David encalsàran Abner e los	seus hòmens. 18 E éran aquí III fills de
2Re 3,38	de Abner [*]. 38 E dix lo rey als	seus misatges: –E vosaltres no conexets
2Re 4,12	la terra? 12 E lavòs manà David als	seus servicials que’lles auciésan, e
2Re 6,22	que no són e seré humill davant los	seus vulls. E aparé bo e més gloriós
2Re 10,2	la féu a David. E tramès-hi dels	seus servicials qui l’aconortàsan de lla
2Re 11,1	la batalla, David tramès Joab e els	seus servicials qui éran ab ell e tots los
2Re 12,4	pendre de les sues ovelles ne dels	seus bous, que so que faés convit an
2Re 13,17	escoltar, 17 ans féu vanir un dels	seus serfs e féu-li [*] tancar la porta
2Re 19,17	de la casa de Saül, e XV fills	seus e XX servicials, e pasàran Jordà ans
2Re 21,6	sua natura. 6 Dóna-nos VII dels	seus fills, per ço que’lles turmentem en
2Re 21,15	los fills de Israell. E David e los	seus hòmens combatían los falisteus.
2Re 21,22	les mans de David e dels servicials	seus . 22, Tit Capítol XX 1 Parlà David a
2Re 22,10	e devellà e calsiguà sobra los	seus peus. 11 E pujà sobra cherobín e volà
2Re 22,25	mies mans en l’asguardament dels	seus vulls. 26 Tu saràs sant ab hom sant e
2Re 24,20	E Aurena guardà e vaé lo rey e los	seus servicials qui anàvan ab ell. 21 E
1Re 1,9	ella sa levà, e Allí, prevera,	seya sobra sa sgleya devant las portes de
1Re 4,4	nostre Senyor de les companyes que	seya sobra xarobín. E los fils da Ellí
1Re 4,13	pols. 13 E com ell fo vangut, Elí	seya sobra sa cella, guardava la carera
2Re 19,8	E tot lo poble oý dir que’l rey	seya davant la porta e anàvan-lo veura.
1Re 30,16	hy hach amanat, vaéran aquells que	seyan sobra la terra e menjàvan e bavían e
1Re 3,9	d’aquí avant apella a tu, diràs:	“ Seynor , parla, cor lo teu serf ou tu.”
2Re 5,12	a ell en rey sobra Israell e nostra	Seyor havia axelçat lo regna da David
1Re 19,10	rotejava davant ell. 10 E ell sa	sforçà de farir David ab la lansa e que
2Re 20,15	la ciutat engir e entorn e	sforçàran -sa que andercàsan los murs.
1Re 30,12	de pansas. E com hach manjat, fo	sforçat , e ravaní lo seu sparit, car III
1Re 1,9	e Allí, prevera, seya sobra sa	sogleya devant las portes de la casa de
2Re 23,12	aquell estech en lo mig del camp e	sguardà los falisteus e no’ls jaquí pasar
2Re 10,3	ho han fet perquè vèjan e que sa	sguardan la ciutat e que la endaròquan. 4
2Re 6,16	de David, Micol, la filla de Saül,	sguardava per la finestra e vaé lo rey
1Re 1,8	no só yo a tu millor que X fills,	si tu los havías? 9 Donchs, com Anna hach
1Re 1,11	e dix: –Senyor, Déu de companyes,	si tu guardes e veus lo turment de la tua
1Re 1,24	l’infant desletat, ella amenà ab	si matexa [*] en Siló e pres III vadells e
1Re 2,25	un altra, Déu ho pot perdonar; mes,	si hom pecca contra Déu, qual pragarà per
1Re 3,9	a ell: [*] –Vé-te’n e dorm e,	si d’aquí avant apella a tu, diràs:
1Re 3,17	Déu farà a tu aquestes coses [*],	si tu celas a mi res [*]. 18 Donchs Samuel
1Re 6,5	glòria al Déu d’Israell per saber	si per ventura ell aleugarà sa mà da vós
1Re 6,9	-la anar. 9 E guardats-la, e	si ella munta per la carera de lles sues
1Re 6,9	fet contra nós aquest gran mal. E	si ella no sa’n va per aquella, nós
1Re 9,6	dupta. Donchs, anem-nos a ell,	si per vantura nos ansenyarà ço per què
1Re 10,22	consell a nostra Senyor, per saber	si ell vandria aquí o no. Nostro Senyor
1Re 11,3	la terra dels fills d’Israell e,	si no hy ha nangú qui’ns dafena, nós
1Re 12,3	lo rey lo qual ha untat sobra vós,	si yo he tolt bou o asa, o si yo he acusat
1Re 12,3	vós, si yo he tolt bou o asa, o	si yo he acusat a tort, ne si yo he pres
1Re 12,3	o asa, o si yo he acusat a tort, ne	si yo he pres do [*], ne si he opromut
1Re 12,3	a tort, ne si yo he pres do [*], ne	si he opromut algú e compdemnat aquell: uy

1Re 12,15	qui mana sobra vós [*]. 15 [*] e	si anesprits las suas peraules, les mans
1Re 12,25	qu'ell ha fetas en vós. 25 E	si vós persaverats en malesa, vós e vostra
1Re 13,2	per II anys. 2 E Saül alegí a	si IIIM hòmens e havían ab ell IIM en
1Re 13,6	6 E com los fills d'Iraell vaéran	si mateys éser posats en loch stret, ells
1Re 13,13	los quals ell ha manats a tu. Car,	si tu no haguesas asò fet, nostre Senyor
1Re 14,6	qui no són circumcisos, per saber	si nostra Senyor farà per nós, car no és
1Re 14,10	loch e no anem dentrò ells. 10 Mas	si ells nos dien: "Vanits-ne a nós", nós
1Re 14,39	Déu d'Iraell, és viu, sap que,	si és esdevengut [*] per Jonatàs, ell morà
1Re 14,41	fill, dóna'm vuy demostrança. O	si aquest paccat és sobra aquest poble
1Re 14,52	de Saül, car Saül acompanyava a	si tots aquels qu'él vaia éser hòmens
1Re 17,9	qui's combata ab mi [*]. 9 E	si ell me pot vençre, nós serem vostres
1Re 17,9	vençre, nós serem vostres serfs, e	si yo'l venç, vós serets nostres serfs
1Re 17,39	sa spasa [*], ell comansà asajar	si ell poria anar armat, e no hu havia
1Re 17,40	en una sportella que havia ab	si [*], e pres sa fona en sa mà e anà
1Re 18,3	e Yonatàs amava ell atrastant com	si matex. 4 E despulàs una gonela que
1Re 18,13	partit. 13 Donchs Saül moch ell de	si e fèu-lo conestabla de M hòmens. Ell
1Re 19,17	a mi e'm dix: "Lexa-me'n anar,	si no, jo t'auciuré." 18 Donchs David
1Re 20,6	entrò al vespra del III dia. 6 E	si ton para demana mi, diràs axí: "David
1Re 20,7	amichs fan gran soblemnitat." 7 E	si ton para dirà: "Ben stà", pau sarà ab
1Re 20,7	dirà: "Ben stà", pau sarà ab mi. E	si ell sarà irat e felló, sàpies que
1Re 20,9	Jonatàs [*]: -[*] Jo faré açò: que,	si yo veg la melícia de mon para complida,
1Re 20,12	sercaré la santència de mon para, e	si ell ma diu res de bé de tu, yo,
1Re 20,14	axí com és stat ab mon para. 14 E	si yo viuré, prech-ta que faces les
1Re 20,14	de nostre Senyor ab mi. E	si yo moré, 15 prech-ta que no tolgues
1Re 20,22	a mi, car pau serà a tu [*]. E	si no, diré a l'infant: "Vine, vet les
1Re 21,5	Raspòs David al pravera: -E què és,	si parlam de fembres? Nós som guardats hir
1Re 28,16	és pertit de tu, què'm demanes, e	si ha anat al teu anvajós? 17 Car nostro
1Re 29,4	quina manera poria ell fer pau [*],	si no ab los prínceps nostros? 5 No és
1Re 30,2	-sa'n e manàvan-los-se'n ab	si mateys. 3 E com David e'quells qui
1Re 30,20	20 E [*] lo bastiar [*] davant	si matex. Diguéran: -Aquesta presa és de
2Re 1,6	lo munt de Gelboe, e Saül sofaria	si matex sobra la sua lança, e los carros
2Re 1, 21	forts, l'ascut de Saül, axí com	si no fos untat d'oli. 22 La sageta de
2Re 2,22	sinó covendrà a fer que t'aucia. E	si asò fas, no poré alçar la cara davan
2Re 2,25	una companya e féran una molla de	si mateys sus alt en un pujalet patit. 26
2Re 2,27	dix Joab: -Viva nostra Senyor, que	si hagueses parlat vuy matí, lo poble se
2Re 3,9	faça Déu a Abner e so li anadescha,	si yo no fas aquella covinensa ab David,
2Re 3,12	Abner tramès misatgers a David per	si matex e dix: -De qui és la terra? E per
2Re 3,13	a mi Michol, filla de Saül. E	si tu la m'amenas, tu vauràs la mia cara.
2Re 3,35	jurà David: -Açò faça Déu a mi [*],	si yo tast pa ne nanguna altra cosa ans
2Re 5,6	diguéran a David: -No antrarràs así,	si no te'n portes los orbs e contrets
2Re 5,19	nostre Senyor Déu e dix: -Senyor,	si yo puig als falisteus, liurar-los-
2Re 8,13	tornà-sa'n e posà gran nom a	si matex. 14 e posà en Idumea guardas e
2Re 10,11	de Amon. 11 Dix Joab a Abisay: -E	si per aventura los sarienchs vansían a
2Re 12,3	prop ell, car aytant la amava com	si fos sa filla. 4 »E un palagrí (ço és,
2Re 12,8	doní la casa de ton senyor [*] e,	si aquestes coses són poques, a tu yo t'
2Re 19,3	poch en poc a lla ciutat, axí com	si fogísan de batalla. 4 E David cobrí lo
2Re 19,7	has fet a ells. Jo jur a Déu que,	si tu no levas, que tots nos n'irem anit,
2Re 19,7	levas, que tots nos n'irem anit, e	si nós nos ne anam, pijor ta sarà que tot
2Re 19,31	de saguir-lo d'aquí avant,	si lo rey ho volgués. 32 Emperò Batzalai
2Re 22,12	tenebres amagament seu entorn de	si mateix sinaylat e garbalant les ayguas

2Re 23,5	e la mia voluntat no ha res en	si matexa que no brot. 6 Aquells, emperò,
2Re 23,7	de terra hom ab les mans. 7 E	si nangú los volrà tocar, serà armat de
1Re 2,25	vós fets paccar lo poble [*]. 25	Si un home pecca contra un altra, Déu ho
1Re 6,3	en son loch. Los quals diguéran:	– Si vós tramatets l’archa del Déu d’
1Re 7,3	dix a tot lo poble d’Israell:	– Si vós vos tornats a nostre Senyor de tot
1Re 11,7	per mà de sos misatgers, qui deyan:	– Si n’hi ha algú que no ísquan defora e
1Re 12,14	Senyor ha donat a vós rey. 14	Si vós tamets a nostra Senyor e servits a
1Re 12,20	rey. 20 Samuel dix: –No hajats por.	Si bé havets fet aquest [*]. Mas no us
1Re 14,9	anam sobra aquests barons [*]. 9	Si ells nos dían enaxí: “Sperats-nos
1Re 14,37	E [*] dix: –Yo pasaguiré aquells?	Si tu liures aquells en les mans de
1Re 14,41	què tu no has respòs a ton serf.	Si aquest paccat és sobra mi o sobra
1Re 19,11	hach a ell açò recomtat e dit:	“ Si tu no’t salvas aquesta nit, tu moràs
1Re 20,13	t’ho fas a saber. 13 [*]	Si , emperò, la malísia de mon para sarà
1Re 20,22	-he: “Vé, aporta las sagetes.” 22	Si yo diré a l’infant: “Vet les sagetes
1Re 21,4	No he sinó pa sant tan solament.	Si los infants són [*] nèdeus e purs [*],
1Re 21,8	de Saül. 8 E dix [*] a Achimalech:	– Si has así cultell o lança, da’l-me,
1Re 21,9	–Vet así lo coltell de Goliach [*].	Si ’l vols, aporta’l-te’n, car no n’
1Re 27,1	27, Tit [*] 1 Dix Davit en son cor:	« Si no guart mi matex, alguna veguada
1Re 27,5	David. 5 E dix David a Achís:	– Si yo atrobava gràcia davant tu, dóna’m
2Re 23,15	David aygua de sisterna e dix:	– Si hich havia nangú qui’m donàs a beura
1Re 2,36	romandrà en la tua casa,	si covandrà que hom prech per él, e qu’
1Re 11,11	matinas e aucís los fills de Amon,	si que anch no sasà fins que’ll dia
1Re 29,3	falisteus a Achís:què damanàvan a	si mateys aquests jueus. E dix Achís als
1Re 1,22	–No hy iré pas entrò que ll’infant	sia deslatat, e que yo li men, aquell
1Re 1,23	a ella: –Tu fé so que has vist que	sia bo e roman tant tro que ll’infant sia
1Re 1,23	bo e roman tant tro que ll’infant	sia delatat. E yo prech nostre Senyor qu’
1Re 9,5	haja axoblidades les someres e que	sia angoxós per nós. 6 Lo qual dix a ell:
1Re 9,13	Lo poble no manjarà entrò qu’ell	sia vangut, car ell banayrà lo sacrafici,
1Re 10,19	e vós havets dit: “No volem que axí	sia , mes stablex rey sobra nós.” Donchs
1Re 10,24	E no és en tot lo poble hom que	sia semblant a ell. Tot lo poble cridà:
1Re 13,14	e nostra Senyor ha manat a ell que	sia príncep sobra son poble, per so com tu
1Re 14,24	Saül conjurà lo poble, dix: –Maleyt	sia aquell homa que menjarà pa dentrò al
1Re 14,24	pa dentrò al vespra, fins jo’m	sia ’n vanjat dels anamichs meus. Donchs
1Re 14,36	e destruam-los anans que llo matí	sia vangut. E no laxàran un d’èls viu.
1Re 16,1	yo he provayt un de sos fills qui	sia rey sobra mon poble. 2 Samuel dix: –En
1Re 16,11	’ns aciurem a manjar entrò qu’él	sia vengut ací. 12 Donchs Isayí tramès per
1Re 17,37	Saül dix [*]: –Vé, nostre Senyor	sia ab tu. 38 E Saül vastí David de sas
1Re 18,18	–Quin hom són [...] Israell, que yo	sia gendre de rey? 19 Donchs esdavench-
1Re 18,21	«Yo donaré aquella a ell perquè li	sia en escàndel e per so que lla mà dels
1Re 18,21	e per so que lla mà dels falisteus	sia sobra ell.» [*] 22 Saül manà a sos
1Re 20,3	Jonatàs per ço que per vantura no	sia trist.” Mas jurà açò David e dix:
1Re 20,13	a tu e gaquiré’t anar en pau. E	sia nostre Senyor ab tu axí com és stat ab
1Re 20,23	yo e tu havem dites, nostre Senyor	sia entra mi e tu tostemps. 24 [*] Adonchs
1Re 20,42	sían fermas. Nostre Senyor Déu	sia entre mi e tu e entra la mia sament e
1Re 27,1	de Saül. Més ma val que fuga e que	sia salvat en la terra dels falisteus, per
2Re 1,5	hom [*]: –Com sabs tu que mort	sia Saül e son fill Jonatàs? 6 Respòs
2Re 1,16	–La tua sanch e la tua condebnació	sia sobra lo teu cap, car la tua boqua ha
2Re 2,7	Jatsia que lo nostro senyor Saül	sia mort, m’ha untat la casa de Judà que
2Re 2,7	m’ha untat la casa de Judà que	sia rey d’ella. 8 Emperò Abner, fill de
2Re 2,26	e no coneys tu que la desesperació	sia parilosa? Donchs per què no dius al

2Re 3,10	la casa de Saül sens trasmudar e	sia lavada la cadira de David sobra
2Re 3,35	cosa ans del vespra, que llo sol	sia post e se'n sia entrat. 36 E lo poble
2Re 3,35	que llo sol sia post e se'n	sia entrat. 36 E lo poble oý asò e plasch
2Re 3,39	caüt en Israel? 39 Jo, emperò, com	sia novel rey e poch ha untat, gran ajuda
2Re 7,2	de fust de cedra, e l'archa de Déu	sia posada enmig de les pells? 3 Dix Natan
2Re 7,26	e fé axí com has parlat. 26 E	sia gran lo teu nom enpardurablament e sia
2Re 7,26	gran lo teu nom enpardurablament e	sia dit Senyor de companyes, Déu sobra
2Re 7,29	casa del teu servencial per so que	sia pardurablament davant tu, car tu,
2Re 10,5	David: –Stats-vos en Jericó entrò	sia crascuda vostra barba e lavors
2Re 19,37	e que muyra en la mia ciutat e que	sia sotarrat de prop lo sapulcra da mon
2Re 21,4	e sobra la casa sua, ne volem que	sia mort nangun hom de la casa sua ne de
2Re 22,47	47 Viva nostra Senyor e baneýt	sia lo Déu meu, e Déu fort de lla mia
2Re 24,3	aytant com ara n'has per so que	sia doblat e puys tot aquest ta doble en C
2Re 24,24	a Aurena: –Ja Déu no vulla que axí	sia com tu vols, ans t'ho compraré per
1Re 20,42	jurades en lo nom de nostra Senyor	sían fermas. Nostre Senyor Déu sia entre
2Re 13,32	no't cuyts que tots los fills teus	sían morts. Solament és mort Aamon [*]. 33
2Re 23,7	en lo foch e cramaran dentrò que	sían tornades a no res.» 8 Aquests són los
1Re 4,9	9 O, falisteus, confortats-vos e	siats axí com a barons, que vós no
1Re 11,2	l'ull dret a cascú, enaxí que vós	siats onta a tot lo poble d'Israell. 3
2Re 2,5	als hòmens e dix-los: –Baneýts	siats , vosaltres, de nostre Senyor Déu,
2Re 20,2	partí de David e anaran-sa'n ab	Siba fill de Bocrí. E los hòmens [*]
2Re 20,10	[*] e son frare Abisay ancalsàran	Siba fill de Brocrí. 11 E entratant, com
2Re 20,22	sàviament. E tolgéran lo cap a	Siba fill de Bocrí e lansàran-lo a Joab
2Re 9,2	de lla casa de Saül qui havia nom	Sibà , e lo rey apallà-lo e li dix: –Ést
2Re 9,2	rey apallà-lo e li dix: –Ést tu	Sibà ? E aquel respòs: –Yo són Sibà,
2Re 9,2	tu Sibà? E aquel respòs: –Yo són	Sibà , sarvacial teu. 3 E [*] –Un fill de
2Re 9,9	un ca mort [*]. 9 E lo rey apallà	Sibà , servacial de Saül, e dix: –Yo he
2Re 9,10	pa tostemp sobra la mia taulla.	Sibà havia XV fills e XX sarvacials. 11 E
2Re 9,11	XV fills e XX sarvacials. 11 E dix	Sibà al rey: –Senyor, axí com tu has manat
2Re 9,12	nom Michà, emperò tota la casa de	Sibà servia a Mifibòsech, 13 Mifibòsech
2Re 19,17	al rey 17 ab M hòmens de Benjamí e	Sibà , sarvacial de la casa de Saül, e XV
1Re 30,1	lo terç dia, com David fo vangut en	Sicalec ab los seus servencials, los
1Re 30,1	de la part davers tramuntana, en	Sicalech , e havían combatut Sicalech e
1Re 30,1	en Sicalech, e havían combatut	Sicalech e havían-la cremada 2 e havían
1Re 30,14	migdia, e havem cramada la ciutat	Sicalech . 15 Dix David: –Pories-me
1Re 30,26	batalla. 26 Llavors vench David en	Sicalech e tramès dons de la presa als
2Re 4,10	·m portàs bon misatge, maté-lo en	Sicalech per ço com ma vania a fer que lli
2Re 1,1	feta a Malech, e stech II dies en	Sichalech 2 e en lo III dia aparech un hom
1Re 17,5	Lo pes del seu sberc era de VM	sicles d'aram. 6 E calçava unes hosses d'
1Re 17,7	e lo ferre de la lança pasava DC	sicles . E son scuder anava davant ell. 8 E
2Re 24,24	la era e los bous, e costàran L	sicles d'argent. 25 E David adifichà aquí
2Re 11,5	d'asò que les dones han ans que	sien prenys, e la dona fou aytantost
1Re 1,14	–[*] Repose't un poch entrò que tu	sies desenbriaguada del vi que tu has
1Re 9,20	que manuchs vuy ab mi [*]. 20 E no	sies angoxós de les someras [*], car ya
1Re 15,13	vangut a Saül, 13 Saül dix: –Beneýt	sies tu de nostre Senyor. Yo he complida
1Re 15,23	ha tornat tu arera, que tu no	sies rey. 24 Saül dix a Samuel: –Yo he
1Re 18,17	muller, e yo no daman a tu sinó que	sies forts hom, e fes les batalles de
1Re 18,22	al rey e a sos servencials. Donchs,	sies tu ara gendre del rey.” 23 [*] David
1Re 28,2	tostemps que jo viva, que tu	sies guardador del meu cap e de la mia
1Re 28,22	pa per so que, com hauràs manjat,	sies forts e que pusques fer ton camí. 23

2Re 3,21	per so que fasa ab tu covinensa que	sies senyor e que sanyorejas e mans a tots
2Re 3,33	«Ja Déu no vulla que tu, Abner,	sies mort axí com mòran los hòmens veses e
2Re 13,5	ta sobra lo teu lit e fé aparàs que	sies malaut, e com ton para ta vendrà a
2Re 20,4	dies tots los hòmens de Judà e tu	sies present ací ab ells. 5 E anà Massè
2Re 23,37	Natan, de Sobà; Bonibà de Gaddí; 37	Silech de Ammon; Narí berotite, scuder de
1Re 1,3	e a sacraficar a nostro Senyor en	Silló . E en aquel loch stàvan II fills de
1Re 3,21	21 E nostro Senyor volch aparer en	Silló , on havia stat ravellat a Samuel
1Re 1,9	com Anna hach bagut e menjat en	Siló aytant com li plach, ella sa levà, e
1Re 1,21	son marit, e tota sa companya en	Siló per sacraficar ab nostra Senyor Déu
1Re 1,24	ella amenà ab si mateixa [*] en	Siló e pres III vadells e III almunts da
1Re 1,24	vi e amanà aquel a nostra Senyor en	Siló , e l'infant era molt patit. 25
1Re 2,14	del pobla de Israell que vania en	Siló . 15 Nalex anans qu'ells cramàsan lo
1Re 2,19	qui éran stablits com vanían en	Siló ab son marit per sacrificar
1Re 4,4	anamichs. 4 Donchs tramatéran en	Siló e féran aportar la archa de la
1Re 4,12	host del trip de Benjamín vench en	Siló aquel dia matex e havia son vastiment
2Re 5, 24	lo brogit de aquel que irà per les	simes [*], tu lavors comensaràs e
2Re 22,12	amagement seu entorn de si mateix	sinaylat e garbalant les ayguas de lles
1Re 6,12	tornàran a lla part dreita ni a la	sinestra [*]. 13 E los hòmens de Betzames
2Re 2,19	anar ne a la part dreita ne a la	sinestra , anans lo ancalsava tot dret per
2Re 2,21	–Vé-te'n a la dreita o a la	sinestra part e prin un dels jóvens e
1Re 1,13	e ella parlava en son cor e no faÿa	sinó moura los lavis, e la sua veu no era
1Re 2,2	Senyor Déu, e no és nangun altra	sinó ell e no és nagun fort com lo nostro
1Re 18,8	David n'han donats XM e a mi no,	sinó M! Donchs, qual cosa dafal a ell sinó
1Re 18,8	M! Donchs, qual cosa dafal a ell	sinó sol lo regna! 9 D'aquell dia avant
1Re 18,17	a tu per muller, e yo no daman a tu	sinó que sies forts hom, e fes les
1Re 21,4	pa de poble que puga donar. No he	sinó pa sant tan solament. Si los infants
1Re 21,6	pa santificat, car no hy havia pa,	sinó tan solament de proposició, que
1Re 21,9	aporta'l-te'n, car no n'hic ha	sinó aquell. [*] –[*] Da'l-ma. 10 E
1Re 30,17	d'altra dia, e no n'scapà nangú	sinó CCCC hòmens jóvens qui pujàran en los
2Re 1,26	la mara ame son fill, car no ha'n	sinó un solament, axí com yo amava tu. 27
2Re 2,22	-ta de mi, no'm vulles ancalsar,	sinó covendrà a fer que t'aucia. E si asò
2Re 4,4	e malalt en los peus, car no havia	sinó V anys com vench misatga de Saül e de
2Re 12,3	lo pobre no havia res dell setglle	sinó una ovella patita que havia comprada
2Re 19,28	no ha stada obligada a tu ne noent	sinó a la mort. Tu, senyor, emperò has
2Re 19,40	menat lo rey, e no hy havia haüt	sinó la meytat del poble d'Israell. 41
2Re 20,8	a masura d'él matex e desobra era	sint . E portava un coltell qui li penjava
2Re 22,30	les mies tenebres. 30 Jo seré	sint e correré en tu e saltaré lo mur en
2Re 22,33	enfora lo Déu nostro? 33 Déu qui ha	sint a mi de fortaleza e asplanada la mia
1Re 17,39	li son sberch. 39 Com David se hach	sinta sa spasa [*], ell comansà asajar si
2Re 22,40	sots los meus peus. 40 Tu has	sinyt mi de fortaleza en batalla. Tu,
2Re 5,7	David pres la torra e la altesa de	Sion ; aquesta és apellat ciutat de David.
2Re 5,9	e habità David en la altesa de	Sion e apallà ella ciutat de David e féu
1Re 14,6	pasem [*] los falisteus, qui no són	circumcisos , per saber si nostra Senyor
1Re 18,27	dels falisteus CC hòmens e pres les	circusions e aportà-les al rey [*].
2Re 8,5	C càreus. 5 E vanguéran aquells de	Síria e de Damasch per so que ajudàsan
2Re 8,5	Sobà, e David aucís dels hòmens de	Síria XXIIM. 6 David posà dafansió e
2Re 8,6	David posà dafansió e ajudament en	Síria [*]. E fo fet que Síria sarví a
2Re 8,6	en Síria [*]. E fo fet que	Síria sarví a David sots traüt. Nostre
2Re 8,13	12 [*] 13 E com David hach presa	Síria e hach morts XIIM hòmens en la val
2Re 10,6	fet a David, loguàran cavallers de	Síria e de Roob e de Sobà XXM hòmens, e M

2Re 10,17	pasà Jordà e vench en Elema, e los	sirianchs aparallàran la batalla contra
2Re 10,13	batalla contra los sarienchs, e los	sirienchs tantost [*] fugiran. 14 E com
2Re 10,15	'n en Jerusalem. 15 Com vaéran los	sirienchs que Israell los havia vançuts,
2Re 10,16	-sa tots, 16 e Addàser tramès als	sirienchs qui éran dalà lo flum e féu-
2Re 10,18	e fusquéran [*]. E aucís David dels	sirienchs DCC càrreus e XLM cavallers e
2Re 10,8	la sua host davant la porta, e	Sirus de Soboà e Roob e Istob e Maasà éran
2Re 19,21	21 E lavors respòs Abisay fill de	Sirvià e dix: –Donchs, no morà Semeý per
1Re 9,3	spatllas amunt. 3 Les someres de	Sis , para de Saül, éran pardudes, e Cis
1Re 14,51	sua cavallaria, cosí de Saül. 51	Sis era stat para de Saül, e Ner era stat
1Re 19,22	anà en Ramacha e vench en una gran	sisterna qui és en Sohot, e aquí ell
2Re 2,13	los uns a la una part da la	sisterna da la aygua e los altrás de lla
2Re 3,26	Abner e féu-lo tornar de la	sisterna de Chirià. E de açò no sabia res
2Re 23,15	15 E lavores dasijà David aygua de	sisterna e dix: –Si hich havia nangú qui
2Re 23,15	'm donàs a beura da l'aygua de lla	sisterna qui és en Batlem, de prop la
2Re 23,16	falisteus e poàran aygua de lla	sisterna de Batllem [*] e aportàran-la a
1Re 5,9	feren consell e féran así mateys	sitis de pells. 10 Doncs ells tramatéran
1Re 2,14	en sa mà 14 e matia aquella en sa	sitra o caldera o olla [*], e tot so que
1Re 20,19	car no siurà nangú là on tu deus	siura . Tu, donchs, ta n'iràs tost en lo
1Re 20,19	tu 19 dentrò a la barena, car no	siurà nangú là on tu deus siura. Tu,
1Re 20,19	lo loch on ta pusques ameguar [*] e	siuràs prop una pedra que ha nom Ezell. 20
1Re 20,5	–Vet que demà són calendes, e yo	siuré axí com és costuma prop lo rey a la
2Re 11,25	misatge: –Açò diràs a Joab: “No t’	smàys ne t’spaordesches per aquesta
1Re 1,23	son marit, dix a ella: –Tu fé	so que has vist que sia bo e roman tant
1Re 2,1	contra los meus anamichs, per	so com jo'm són alegrada ab la mia salut.
1Re 2,14	sitra o caldera o olla [*], e tot	so que la losa lavava, lo pravera ho
1Re 3,13	sua casa per lo seu paccat [*], per	so com ell sabia que sos fills éran
1Re 3,18	–Ell és nostra Senyor. Ell farà	so que lli plaurà. 19 Samuel cresquè, e
1Re 4,13	intrat, recomtà a tota la ciutat	so que s'era esdavangut, e tota la ciutat
1Re 5,11	d'Israell e torn en son loch, per	so que no aucia nós de mort [*]! 12 [*]
1Re 6,3	no la trametats buyda, mes retets	so que lli davets per lo vostro paccat. E
1Re 6,19	farí dels hòmens de Betzames, per	so com haguéran vista de la sua archa,
1Re 6,19	migan poble. E lo poble plorà per	so que nostra Senyor havia farit lo migà
1Re 8,15	e les rendes de lurs vinyes, per	so qu'ell do delma a sos faells misatgers
1Re 9,6	home de Déu e és noble hom, e tot	so qu'ell diu sdevé meyns de tot dupta.
1Re 9,8	Donem-la a l'hom de Déu per	so qu'ell anseny a nós so que nós anam
1Re 9,8	de Déu per so qu'ell anseny a nós	so que nós anam sercant. 9 Encara havia
1Re 9,10	Saül dix a son servent: –Molt és bo	so que has dit. [*] Ells anàran en la
1Re 9,19	Munta davant mi a la muntanya per	so que manuchs vuy ab mi [*]. 20 E no sies
1Re 9,24	Saül, e Samuel dix a Saül: –Vet así	so qui és romàs. [*] Menja-ho, car a tu
1Re 10,7	saran vanguts a tu, tu sacrificha	so que tu atrobaràs en ta mà, car nostra
1Re 11,10	axirem demà a vós, e farets tot	so que us plaurà. 11 E l'andemà Saül
1Re 12,19	serfs a lo Senyor, ton Déu, per	so que nós no muyram, car havem ajustat
1Re 13,14	sia príncep sobra son poble, per	so com tu no has guardats los manaments de
1Re 13,19	los havían gitats fores, per	so que los habreus no faésan lança ne
1Re 14,7	7 E l'ascuder dix a ell: –Fes	so que plàcia [*]. 8 Dix lavors Jonatàs:
1Re 14,41	[*]. E Déu donà la damostrança que	so havia fet Jonatàs e Saül, e lo poble ne
1Re 15,6	partits-vos de Amalech, per	so que per ventura no us anclogua ab ell,
1Re 15,9	Donchs ells daguastàran tot	so que era vill e de pobre valor. 10
1Re 17,22	22 Donchs David lexà en les tendes	so qu'él havia portat [*] e corech là on
1Re 17,46	e a les bèsties de la terra, per	so que tots aquells qui són en la terra

1Re 17,50	ocís David lo falisteu [*]. E per	so com David no tania spasa en la mà, 51
1Re 18,21	ell perquè li sia en escàndel e per	so que lla mà dels falisteus sia sobra
1Re 20,5	la taulla. Donchs, lexa'm anar per	so que m'amach en lo cam entrò al vespra
1Re 20,34	fo fet falló e trist de David, per	so com son para l'hach confús e deshonorat
1Re 21,3	'm dons ara alguna cosa o V pans o	so que't trobs ma vulles donar. 4 Al
1Re 21,6	lavat davant nostra Senyor Déu, per	so que n'hi posàsan de fresch e de
1Re 21,15	a nós hòmens orats? E sols per	so lo hy havets amanat, que s'
1Re 27,1	en la terra dels falisteus, per	so que Saül sa desesper de mi e digua e
1Re 27,5	una de les ciutats de la regiò per	so que puscha star aquí. E per què lo
1Re 28,8	–Davina en l'asparit fitònich	so que yo't diré. 9 Dix la fembra [*]:
1Re 28,22	posaré davant tu un bocí de pa per	so que, com hauràs manjat, sies forts e
1Re 30,6	era amargosa la ànima de cascú per	so que se n'havían manats fills e filles.
1Re 30,15	aquesta companya. E jurà-li David	so que demanava. 16 Com lo hy hach amanat,
1Re 30,21	a aquells CC qui éran romasos per	so com éran fort ujats e no havían pogut
1Re 30,22	a aquests qui són romasos así, per	so com no són anats ab nós. Mes basta que
1Re 31,8	vanguéran los falisteus per	so que vaésan aquells qui éran morts en la
1Re 31,9	de les ýdoles e tots los pobles tot	so que era esdavangut a Saül e tota la sua
2Re 1,19	(ço és, en lo munt de Gelboe), 19	so és los nobles de Israel són morts sobra
2Re 2,18	18 E éran aquí III fills de Servià,	so és, Joab e Abizai e Azael. Enperò Azael
2Re 2,19	anans lo ancalsava tot dret per	so que ll'auciés. 20 E girà's Abner e
2Re 3,9	la fembra? 9 Asò faça Déu a Abner e	so li anadescha, si yo no fas aquella
2Re 3,11	Isbòsech no li volch respondra per	so car fort lo tamia. 12 E lavors Abner
2Re 3,12	e dix: –De qui és la terra? E per	so que parla ab tu, fé ab mi amistança, e
2Re 3,19	e anà-sa'n en Hebron per	so que parlàs a David totes aquestes coses
2Re 3,21	a David Abner: –Jo'm lavaré per	so que ajust tot Israel a tu, senyor meu
2Re 3,21	Israel a tu, senyor meu rey, e per	so que fasa ab tu covinensa que sies
2Re 3,25	tu, Abner, fill de Ner? Car per	so és vangut a tu, que t'angane, que
2Re 3,27	'l a una part enmig de la porta per	so que lli parlàs a engan e a traciò e
2Re 5,17	en Israell, e pujàran-hi tots per	so que cercàsan David. Oyí David que los
2Re 5, 24	axirà Déu davant la tua cara per	so que destruesca las tendes dels
2Re 6,20	casa. 20 E tornà-sa'n David per	so que banaýs la sua casa, e la sua muller
2Re 7,22	conèixer al teu servicial. 22 »E per	so, Senyor, tu ést gran, car no és nangú
2Re 7,27	servencial ha trobat lo seu cor per	so que praguàs a tu per aquesta oració. 28
2Re 7,29	la casa del teu servencial per	so que sia pardurablament davant tu, car
2Re 8,3	Roob, rey de Sobà, quant hi anà per	so que senyorejàs sobra lo flum de
2Re 8,5	aquells de Síria e de Damasch per	so que ajudàsan Adadàser, rey de Sobà, e
2Re 9,10	la terra e dats-li a manjar e tot	so que obs haja. Emperò Mifibòsech, fill
2Re 10,12	nostre Senyor Déu fasa de nosaltres	so que lli plàcia. 13 E axí comançà Joab e
2Re 11,11	[*] e jo antraré en la mia casa per	so que manuch e begua e dorma ab ma
2Re 11,18	lo misatja a David e comtà-li tot	so que era estat en la batalla, axí com
2Re 12,4	sues ovelles ne dels seus bous, que	so que faés convit an aquell palagrí, car
2Re 12,10	has presa per muller? [*] 10 E per	so diu nostre Senyor que per nangun temps
2Re 12,12	ab elles davant tu matex. 12 E, per	so com tu has fet açò amaguadament, jo
2Re 12,12	has fet açò amaguadament, jo faré	so que t'he dit davant tots quants són en
2Re 12,28	e asetja la ciutat e prin-la, per	so com yo la hauré guarejada, no digua hom
2Re 19,2	grans plors tots quants éran, per	so com lo poble oyí dir aquell dia que llo
2Re 19,15	trip de Judà vench en Galgala per	so que axís a carera al rey e qu'allí
2Re 19,21	e dix: –Donchs, no morà Semeý per	so com malayí e blasfamà lo untat de
2Re 19,29	–No't cal més parlar, car ferm és	so que jo't dixí. [*] 30 [*] 31 E
2Re 19,38	vaja ab mi, e jo faré a ell tot	so que tu vulles, e tot so que damanaràs a

2Re 19,38	a ell tot so que tu vulles, e tot	so que damanaràs a mi, jo t'ho daré. 39
2Re 20,7	forts havia en Jerusalem, per	so que encalsàsan Ciba fill de Brocrí. 8 E
2Re 21,3	ne quin remey vos poré jo donar per	so que banaescats la haratat de nostre
2Re 21,11	de nits. 11 E diguéran a David	so que Rafà havia fet, concopina de Saül.
2Re 21,17	no iràs ab nós en batalla, per	so que no apachs la luerna de Israell. 18
2Re 22,39	'ls consumaré e'ls trancaré per	so que no's lévan, e jauran sots los meus
2Re 24,2	a Barsabe e nombra tot lo poble per	so que sapiam quants són. 3 Dix Joab [*]:
2Re 24,3	has ara aytant com ara n'has per	so que sia doblat e puys tot aquest ta
2Re 24,4	cavallés partíran-sa del rey per	so que nombràsan lo poble d'Israell. 5 E
2Re 24,16	nostre Senyor hach stesa la mà per	so que destróvis Jerusalem, nostre Senyor
2Re 24,22	–[*] lo senyor meu rey e don-ma	so que's vulla ne le plàcia. E Aurena
2Re 24,23	a lenya en holocaust. 23 E oferí	so e donà-ho al rey, aquestas coses, e
2Re 11,5	fou santificada de la sua lagesa. 5	So és que, après que llo rey hach jagut ab
1Re 1,8	és turmentat lo teu cor. Donchs, no	só yo a tu millor que X fills, si tu los
1Re 29,8	mi, servecial teu, del dia ensà que	só davant tu entrò en aquest dia de huy,
2Re 1,9	car fort sofrir gran pena e encara	só en mon seny e tota la força de la mia
2Re 9,6	E dix David: –Mifibòsech! [*] –Así	só, servecial teu. 7 Dix-li David: –No
2Re 24,21	E dix-li David: –Per ço	só vangut que compra la tua era, e
2Re 8,3	David Adadàser fill de Roob, rey de	Sobà , quant hi anà per so que senyorejàs
2Re 8,5	so que ajudàsan Adadàser, rey de	Sobà , e David aucís dels hòmens de Síria
2Re 10,6	cavallers de Síria e de Roob e de	Sobà XXM hòmens, e M hòmens a caval
2Re 23,36	Arabí; 36 Igaal, fill de Natan, de	Sobà ; Bonibà de Gaddí; 37 Sílech de Ammon;
2Re 21,18	los falisteus, e lavors aucís	Sobaray de Usari Safí, qui fo del linnatja
2Re 10,18	DCC càrreus e XLM cavallers e aucís	Sobech , qui era príncep de la cavalaria.
1Re 2,19	en Siló ab son marit per sacrificar	soblemnial sacrifici e lur vot. 20 E Elí
1Re 20,6	sos parents e sos amichs fan gran	soblemnitat .” 7 E si ton para dirà: “Ben
2Re 10,8	host davant la porta, e Sirus de	Soboà e Roob e Istob e Maasà éran en lo
1Re 1,9	ella sa levà, e Allí, prevera, seya	sobra sa sgleya devant las portes de la
1Re 1,11	de la sua vida, e raor no muntarà	sobra son cap. 12 E axí com ella
1Re 4,4	Senyor de les companyes que seya	sobra xarobín. E los fils da Ellí éran ab
1Re 4,13	13 E com ell fo vangut, Elí seya	sobra sa cella, guardava la carera per la
1Re 5,4	e abdues ses mans éran talladas	sobra lo lindar del temple, 5 e Dagon era
1Re 5,6	6 La mà de nostro Senyor sa agreujà	sobra los hòmens d'Azot [*] e farí Zoot
1Re 5,7	ab nós, car la sua mà és dura	sobra nós e sobra Degon, nostre déu. 8 D'
1Re 5,7	car la sua mà és dura sobra nós e	sobra Degon, nostre déu. 8 D'on tots los
1Re 5,9	Senyor era feta de gran mortaldat	sobra cascuna ciutat, [*] del major entrò
1Re 5,12	de nostra Senyor era molt agreujada	sobra ells, car los hòmens qui no éran
1Re 6,15	los vaxells d'aur, e posàran-la	sobra la gran pedra. Los hòmens de
1Re 7,7	prínceps dels falisteus, vanguéran	sobra ells, e com los fills d'Israell
1Re 8,7	tu meynspreu, mes mi, que yo regne	sobra ells. 8 [*] E anaxí com ells han a
1Re 8,9	la draturea del rey qui regnarà	sobra ells. 10 [*] 11 [*] –[*] Ell pandrà
1Re 8,19	sarà axí pas! Mas nostra rey sarà	sobra nós, 20 e nós serem axí com totes
1Re 8,22	–Oges la lur veu e stablex rey	sobra éls. E Samuel dix al poble d'
1Re 9,16	e tu untaràs aquell per éser rey	sobra lo meu poble d'Israell, e ell lo
1Re 9,17	yo t'havia dit. Aquest senyorejarà	sobra lo meu poble. 18 E Saül se acostà a
1Re 10,1	pres un satriel de oli e buydà-lo	sobra lo cap de Saül e basà ell e dix:
1Re 10,1	–Vet que nostra Senyor ha tu untat	sobra la sua haretat en príncep, e tu
1Re 10,19	volem que axí sia, mes stablex rey	sobra nós.” Donchs ara stats davant nostre
1Re 10,20	trips d'Israell, e la sort caech	sobra lo trip de Benjamín. 21 Donchs ell
1Re 10,21	e tot son linatege, e la sort caygué	sobra la cognació de Metrí. E vench de

1Re 11,12	aquell que diu que Saül no regnarà	sobra nós? Fets-los-nos liurar, e nós
1Re 12,1	parlades a mi, e yo he stablit rey	sobra vosaltres, 2 e ara va rey davant
1Re 12,3	Déu [*] lo rey lo qual ha untat	sobra vós, si yo he tolt bou o asa, o si
1Re 12,12	a mi: “Axí no serà, mes rey regnarà	sobra nós” [*]. 13 Donchs, ara lo vostre
1Re 12,14	Senyor, vós e lo rey qui mana	sobra vós [*]. 15 [*] e si anesprits las
1Re 12,15	les mans de nostre Senyor saran	sobra vós e sobra vostres pares. 16 Mas
1Re 12,15	de nostre Senyor saran sobra vós e	sobra vostres pares. 16 Mas ara stats e
1Re 12,17	Senyor, car vós havets damanat rey	sobra vós. 18 Samuel cridà nostre Senyor,
1Re 13,13	haguera ja aparallat lo teu regna	sobra lo poble d’Israell perdurablament.
1Re 13,14	ha manat a ell que sia príncep	sobra son poble, per so com tu no has
1Re 14,1	a un jovencel, son scuder: –Pasem	sobra la host dels falisteus qui és ultra
1Re 14,8	lavors Jonatàs: –Vet que nós anam	sobra aquests barons [*]. 9 Si ells nos
1Re 14,34	son bou o son moltó, e auciets-lo	sobra aquesta pedra e mangats-na, e no
1Re 14,36	Senyor. [*] 36 Saül dix: –Anem	sobra los falisteus da nit e destruam-
1Re 14,41	a ton serf. Si aquest paccat és	sobra mi o sobra Jonetàs, mon fill, dóna
1Re 14,41	Si aquest paccat és sobra mi o	sobra Jonetàs, mon fill, dóna’m vuy
1Re 14,41	demostrança. O si aquest paccat és	sobra aquest poble [*]. E Déu donà la
1Re 15,17	[*]? E nostra Senyor ha tu untat	sobra lo poble d’Israell, 18 ha tu tramès
1Re 16,1	provaÿt un de sos fills qui sia rey	sobra mon poble. 2 Samuel dix: –En qual
1Re 17,5	e I palm. 5 E havia un elm de aram	sobra son cap, e era vastit de un sberch,
1Re 17,38	sas vastadures e posà-li un elm	sobra son cap e vastí-li son sberch. 39
1Re 17,51	en la mà, 51 ell corech e stech	sobra lo falisteu e pres sa spasa [*] e
1Re 18,5	sàviament sos fets. Posà’l Saül	sobra tots sos combatadors, e ell playà
1Re 18,21	so que lla mà dels falisteus sia	sobra ell.» [*] 22 Saül manà a sos serfs
1Re 19,23	en Ramacha. 23 [*] E fo fet que	sobra ell vench l’asparit de nostre
1Re 20,31	en los quals viurà lo fill de Ysay	sobra la terra, tu no seràs stablit en rey
1Re 28,3	morí, e tot Israell féu gran plant	sobra ell, e sotaràran-lo en Ramacha, en
1Re 28,14	Samuel era, e anclinà’s en terra	sobra la sua cara e ahorrà-lo. 15 E dix
1Re 28,23	e levà’s de la terra e asech-sa	sobra lo lit. 24 E aquella fembra havia un
1Re 29,1	en Afech. E Israel posà les tendes	sobra la font qui era en Jazarael. 2 Els
1Re 30,16	amanat, vaéran aquells que seyan	sobra la terra e menjàvan e bavían e feyan
1Re 30,24	nostres. 24 Ne nangun hom no oja	sobra aquestes paraules. Per aguals parts
2Re 1,2	com fou vangut davant David, caech	sobra la sua cara e adorà David. 3 E dix
2Re 1,6	de Gelboe, e Saül sofaria si matex	sobra la sua lança, e los carros e los
2Re 1,9	9 »E dix-ma Saül: »–Stà	sobra mi e ociu-ma, car fort sofrir gran
2Re 1,10	la mia ànima és en mi. 10 »E steguí	sobra ell e aucís-lo axí com ell matex
2Re 1,12	e dejunaren e entrò al vespra	sobra Saül e sobra Jonatàs, fill seu, e
2Re 1,12	e entrò al vespra sobra Saül e	sobra Jonatàs, fill seu, e sobra tot lo
2Re 1,12	Saül e sobra Jonatàs, fill seu, e	sobra tot lo poble de nostre Senyor Déu e
2Re 1,12	tot lo poble de nostre Senyor Déu e	sobra tota la casa de Israel, per ço com
2Re 1,16	tua sanch e la tua condebnació sia	sobra lo teu cap, car la tua boqua ha
2Re 1,17	17 Emperò David féu gran plant	sobra Saül e sobra Jonatàs fill de Saül.
2Re 1,17	David féu gran plant sobra Saül e	sobra Jonatàs fill de Saül. 18 Manà David
2Re 1,19	és los nobles de Israel són morts	sobra les tuas muntanyes. [*] 20 [*]
2Re 1,21	Gelboe, ne ros ne pluja no vengua	sobra vosaltres ne haja entra vosaltres
2Re 1,24	24 Filles de Israell, plorats	sobra Saül, qui vastia vosaltres de drap
2Re 1,26	qui eres amabla e davies éser amat	sobra tota amor de fembra. Axí com la mara
2Re 2,4	David aquí per ço que regnàs	sobra la casa de Judà. E digueren a David
2Re 2,9	aquells de Israell 9 e stablí rey	sobra Galaad e sobra Gerusí e sobra
2Re 2,9	9 e stablí rey sobra Galaad e	sobra Gerusí e sobra Gezreel e sobra

2Re 2,9	rey sobra Galaad e sobra Gerusí e	sobra Gezreel e sobra Afraÿm e sobra
2Re 2,9	e sobra Gerusí e sobra Gezreel e	sobra Afraÿm e sobra Benjamín e sobra tot
2Re 2,9	e sobra Gezreel e sobra Afraÿm e	sobra Benjamín e sobra tot Israell. 10 E
2Re 2,9	e sobra Afraÿm e sobra Benjamín e	sobra tot Israell. 10 E era en adat de XL
2Re 2,11	David en Hebron, 11 e fò senyor	sobra la casa de Judà VII anys e VI mesos.
2Re 3,8	vuy, com jo haja feta misericòrdia	sobra la casa de Saül [*] e sobra sos
2Re 3,8	sobra la casa de Saül [*] e	sobra sos frares e parentats, e no he
2Re 3,10	axí com ell volia 10 qu'él regna	sobra la casa de Saül sens trasmudar e sia
2Re 3,10	e sia lavada la cadira de David	sobra Israell e sobra Judà de Deu entrò a
2Re 3,10	la cadira de David sobra Israell e	sobra Judà de Deu entrò a Barsàber. 11 E
2Re 3,17	vosaltres damanats David que regnàs	sobra vosaltres. 18 Donchs ara damanats-
2Re 3,29	[*], car yo no mir mal. 29 E vengua	sobra lo cap de Joab e sobra la casa de
2Re 3,29	29 E vengua sobra lo cap de Joab e	sobra la casa de son para e no dafalega de
2Re 3,32	's lo rey David la sua veu e plorà	sobra lo vas de Abner, e tot lo pobla
2Re 3,34	tot lo poble de Israell plorà	sobra Abner altra vaguada. 35 E com fòsan
2Re 4,1	oí que mort era Abner en Habron, e	sobra les sues mans fóran disolutas, e tot
2Re 4,11	que no maria mal en res e dormia	sobra son lit. Doncs, no querré yo l'
2Re 4,12	mans e los peus e panjàran-los	sobra la cisterna en Habron. Emperò lo cap
2Re 5,2	e de aquí anant, con era Saül rey	sobra nós, tu era qui manavas e tornavas
2Re 5,2	al poble meu e tu saràs senyor	sobra Israell. 3 [*] en Habron al rey, e
2Re 5,3	Senyor Déu, e untàran David en rey	sobra Israell. 4 Fill de Ysaý, en adat de
2Re 5,5	regnà en Habron XL anys, 5 e regnà	sobra Judà XL anys, VII e VI mesos, e
2Re 5,5	e regnà en Jerusalem XXXIII ayns	sobra tot Israell e sobra Judà. 6 E anà lo
2Re 5,5	XXXIII ayns sobra tot Israell e	sobra Judà. 6 E anà lo rey e tots aquells
2Re 5,12	Senyor havia confermat a ell en rey	sobra Israell e nostra Seyor havia axelçat
2Re 5,12	havia axelçat lo regna da David	sobra lo seu poble d'Israell. 13 E axí
2Re 6,2	per ço que portàsan la archa de Déu	sobra la qual és apellat lo nom de nostra
2Re 6,2	de companyes, que seu lo xarobín	sobra ella. 3 E posàran l'archa de nostre
2Re 6,3	E posàran l'archa de nostre Senyor	sobra un carro nou e trasquèran-la de la
2Re 7,25	la paraula en lo teu servacial e	sobra la casa de aquell e fé axí com has
2Re 7,26	e sia dit Senyor de companyes, Déu	sobra Israell. La casa del servecial teu
2Re 8,3	quant hi anà per so que senyorejàs	sobra lo flum de Eufraten. 4 E, com David
2Re 8,18	consaller, 18 emperò Banÿas [*] era	sobra Sarechí [*] qui éran guardes del rey
2Re 9,8	jo servacial teu? Car has guardat	sobra un ca mort [*]. 9 E lo rey apallà
2Re 9,10	senyor teu, manjarà pa tostemp	sobra la mia taulla. Sibà havia XV fills e
2Re 9,11	ho faré, e Mifibòsech manjarà pa	sobra la tua taulla tot enaxí com un dels
2Re 11,4	en casa sua e dormí ab ella. E	sobra la fembra aquella fou santificada de
2Re 11,26	era mort, féu gran plant e gran dol	sobra ell. 27 E com hach tangut lo doll de
2Re 12,7	Senyor [*]: “Yo t'unté en rey	sobra Israell e deliurí't de la mà de
2Re 12,11	nostre Déu: “Yo susitaré e scomouré	sobra la tua casa mal e tolré a tu les
2Re 12,16	sa'n en una cambra de dins e jach	sobra la terra. 17 E vanguèran los hòmens
2Re 12,30	fort praciosas, e David posà-les	sobra lo cap. E trasch de la ciutat fort
2Re 13,5	5 Dix-li Jonadab: –Ajau-ta	sobra lo teu lit e fé aparàs que sies
2Re 13,19	de verge [*] 19 e mès-sa pols	sobra son cap e posà's las mans al cap e
2Re 20,24	ceretheus e feleteus. 24 E Auram,	sobra los traüts, e Josafat, fill de
2Re 21,4	los gabaÿtes: –Nós no havem castió	sobra aur ne sobra argent, mas sobra Saül
2Re 21,4	–Nós no havem castió sobra aur ne	sobra argent, mas sobra Saül e sobra la
2Re 21,4	sobra aur ne sobra argent, mas	sobra Saül e sobra la casa sua, ne volem
2Re 21,4	ne sobra argent, mas sobra Saül e	sobra la casa sua, ne volem que sia mort
2Re 21,10	II, vastí's salici e féu-sa lit	sobra una pedra, del comensament de les

2Re 21,10	de les meses entrò que ploch	sobra ells, e no hy jaquia acostar los
2Re 22,10	los sellis e devellà e calsignà	sobra los seus peus. 11 E pujà sobra
2Re 22,11	sobra los seus peus. 11 E pujà	sobra cherobín e volà e alenegà sobra les
2Re 22,11	sobra cherobín e volà e alenegà	sobra les ales del vent. 12 E posà las
2Re 24,4	poble? 4 Emperò la paraula del rey,	sobra aquella de Joab. E Joab e los
2Re 24,16	Jerusalem, nostre Senyor hach mercè	sobra la aflicció tant gran e dix a l'
1Re 14,47	Sabaà e contra los falisteus. E ell	sobra tots aquells contra los quals ell sa
1Re 2,4	4 Lo arch dels forts hòmens és	sobrat , e los febles són complits de
1Re 6,18	de mur, e dentrò Albech lo gran,	sobre lo qual ells posàran l'archa de
1Re 8,1	anvalit, ell féu sos fills jutges	sobre Israell. 2 E son fill primer
1Re 13,1	ell comensà a regnar, e ell regnà	sobre lo poble d'Israell per II anys. 2 E
1Re 14,47	Com lo regna de Saül fou confermat	sobre lo poble d'Irraell, ell sa combatia
1Re 15,1	a tu per ço que yo untàs tu en rey	sobre lo seu poble d'Israel. Donchs, ojes
1Re 15,17	¿no fuist tu fet cap e príncep	sobre tots los trips de Israell [*]? E
1Re 15,35	per ço com havia fet Saül rey	sobre lo poble d'Israell. 1Re 16, Tit
1Re 16,1	ell gitat a enrera, qu'él no regna	sobre lo poble d'Israell? Complex ton
2Re 7,8	per tal que foses guiador e senyor	sobre lo meu poble d'Iraell. 9-16 [*] 17
2Re 8,16	Joab fill de Servià era senyor	sobre la host, e Josafat [*] era scrivà,
1Re 17,1	Judà, e fichàran lurs tendes entra	Sochet e Azecà, en les encontrades de
1Re 19,22	en una gran sisterna qui és en	Sochet , e aquí ell demanà: –En qual loch
1Re 16,23	e confortava Saül, axí que ell ho	sofaria pus laugerament, e levors sa
2Re 1,6	en lo munt de Gelboe, e Saül	sofaria si matex sobra la sua lança, e los
2Re 13,13	tan gran folia, 13 car jo no poré	sofarir aquesta onta atan gran, e tu saràs
2Re 1,9	sobra mi e ociu-ma, car fort	sofir gran pena e encara só en mon seny e
1Re 15,16	coses. 16 Lavors dix Samuel a Saül:	– Sofir -ma, e yo mostraré a tu quals
1Re 16,16	que ell viula [*] e que tu ho	sofiras pus laugerament. 17 Dix Saül a sos
1Re 4,19	que ll'arca de Déu era presa e son	sogra e marit mort, de dolor infantà. 20 E
1Re 4,21	de Déu és presa.» E dix per son	sogre e per son marit: 22 –La glòria de
1Re 5,5	5 e Dagon era romàs axí com un	sol tronch [*]. E per aquesta rahó los
1Re 7,3	a nostre Senyor en servir aquel tot	sol , ell deliurarà vós de lles mans dels
1Re 10,19	gitat lo Senyor vostro, qui tot	sol ha vós salvats [*], e vós havets dit:
1Re 11,9	[*]: “Vós haurets demà salut com lo	sol serà scalfat.” Vanguéran los misatges
1Re 18,8	Donchs, qual cosa dafal a ell sinó	sol lo regna! 9 D'aquell dia avant Saül
1Re 21,1	e dix-li: –Per què ést vangut tot	sol , que no vangut null hom ab tu? 2 Dix
2Re 2,24	ancalsàvan Abner, qui fogia, lo	sol sa pos e lo dia defugí. E vanguéran en
2Re 3,35	altra cosa ans del vespra, que llo	sol sia post e se'n sia entrat. 36 E lo
2Re 12,12	tots quants són en Israell e lo	sol .” 13 E dix David a Natan: –Yo he
2Re 23,4	axí com la lum en l'alba o com lo	sol ix al matí, sens nuus gita los raigs,
2Re 23,8	fust, e ell ne aucís DCCC hòmens	sol una veguada que anà a lla batalla. 9 E
1Re 1,5	sacrifici, 5 e donà'n a Anna una	sola part, per què él fo molt trist, car
2Re 2,10	a regnar en Israell e regnà II, e	sola la casa de Judà saguia David en
1Re 2,36	deu haver, per ço que yo manuch tan	solament una bocada de pa.” 3, Tit Capítol
1Re 20,39	no sabia què es feya, car tan	solament sabían asò Jonatàs e David. 40 E
1Re 21,4	puga donar. No he sinó pa sant tan	solament . Si los infants són [*] nèdeus e
1Re 21,6	car no hy havia pa, sinó tan	solament de proposisió, que havían lavat
2Re 1,26	ame son fill, car no ha'n sinó un	solament , axí com yo amava tu. 27 O Déu, e
2Re 20,21	sua veu contra David. Liurats-nos	solament aquell, e nós partir-nos-hem
2Re 13,32	que tots los fills teus sían morts.	Solament és mort Aamon [*]. 33 [*] 34 E
2Re 3,34	e mort com los fills de aniquitat	sòlan caer davant los fills d'Israell.»
2Re 11,1	en temps de hivern, que los reys	sòlan anar a la batalla, David tramès Joab

1Re 9,26	ja clar, Samuel apallà Saül en lo	soler e dix a ell: –Leva’t, e iràs-te
1Re 17,40	[*]. [*] 40 pres un bastó que	solia portar [*] e V pedras [*] de un
1Re 19,7	Saül, e David fo davant ell axí com	solia éser dabans. 8 Un'altra batala fo
1Re 20,25	da Saül, e nangú no saech là on	solia seura David. 26 E Saül no parlà
1Re 20,27	[*], encara no sech nul hom alà on	solia seura David. E dix Saül a Jonatàs
2Re 1,27	parides les armes batallaroses qui	solían batallar e combatre!» 2, Tit Capítol
1Re 9,25	e ell parlava ab Samuel a un	soller . E Saül féu son lit en lo soller e
1Re 9,25	un soller. E Saül féu son lit en lo	soller e dormí [*]. 26 A ell matí, com
1Re 21,15	15 E dafállan a nós hòmens orats? E	sols per so lo hy havets amanat, que s'
1Re 9,6	nos ansenyarà ço per què nós	som venguts querer. 7 E Saül dix a son
1Re 10,14	e, com no les poguem trobar,	som vanguts a Samuel. 15 Dix-li l'
1Re 21,5	què és, si parlam de fembres? Nós	som guardats hir e l'altra dia tercer,
1Re 30,14	a vanir la malaltia, 14 e nós	som anats vers la tramuntana, en la terra
1Re 30,14	de Ceratí, e havem aquí robat, e	som anats contra Judà e som anats en les
1Re 30,14	robat, e som anats contra Judà e	som anats en les ancontrades de Calep, qui
2Re 5,1	diguéran: –Vet nós boqua tua e [*]	som , 2 mes hir e l'altra dia e de aquí
1Re 10,14	li damanà [*]: –Què fets? Dix:	– Som anats cercar les someras e, com no
1Re 9,20	mi [*]. 20 E no sies angoxós de les	someras [*], car ya són trobades. Donchs,
1Re 10,2	grans coves. Ells diran a tu: “Les	someras són trobades. [*] E ton para les
1Re 10,14	fets? Dix: –Som anats cercar les	someras e, com no les poguem trobar, som
1Re 9,3	de les spatllas amunt. 3 Les	someres de Sis, para de Saül, éran
1Re 9,3	serfs [*] e vé-te'n a cercar les	someres . E com ells fóran pasats los munts
1Re 9,5	mon para no haja axoblidades les	someres e que sia angoxós per nós. 6 Lo
1Re 10,16	Saül dix [*]: –Ha'ns dit que lles	someres éran trobades. Mas no li dix
1Re 1,21	per sacraficar ab nostra Senyor Déu	somplemnial sacrifici e lo vot qu'ell
1Re 28,6	ni li respòs ni per preveres ne per	sompnis ne per profetes. 7 Dix Saül als
1Re 1,4	sos fills e a ses filles part de	son sacrifici, 5 e donà'n a Anna una sola
1Re 1,5	mas nostre Senyor havia tanquat	son ventra enaxí que no podia haver
1Re 1,6	que nostre Senyor li havia tanchat	son ventra. 7 E axí ho faÿa ella cascun
1Re 1,8	menjar. 8 Ladonchs li dix Alcanà,	son marit: –Anna, digues-ma per què
1Re 1,11	sua vida, e raor no muntarà sobra	son cap. 12 E axí com ella multiplicava
1Re 1,13	entantivament, 13 e ella parlava en	son cor e no faÿa sinó moura los lavis, e
1Re 1,20	consabé e infantà un fill, e apellà	son nom Samuel, per ço car ella havia
1Re 1,21	Senyor. 21 Aprés annà Alchanà,	son marit, e tota sa companya en Siló per
1Re 1,22	Anna no hy anà pas, car ella dix a	son marit: –No hy iré pas entrò que ll'
1Re 1,23	aquí contínuament. 23 E Elchanà,	son marit, dix a ella: –Tu fé so que has
1Re 1,23	paraula. Donchs Anna romàs e aletà	son infant entrò que li tolch la let. 24
1Re 2,13	a lo poble. E com algú sacrificava	son sacrifici, lo serf del prevere vania
1Re 2,19	éran stablits com vanían en Siló ab	son marit per sacrificar soblemnial
1Re 2,22	molt vell, e oí totes les coses que	son fills faían en tot Israell e en qual
1Re 3,2	–sa un dia que Elí geÿa en	son lit, e sos vulls éran ja tanabrosos,
1Re 3,9	Donchs Samuel se n'anà e dormí en	son lit. 10 E nostre Senyor lo vench
1Re 4,10	Iraell fo vançut, e cascú fugí en	son tabernacle, e gran mortaldat fo en lo
1Re 4,12	en Siló aquel dia matex e havia	son vastiment esquinçat e havia son cap
1Re 4,12	son vastiment esquinçat e havia	son cap cubert de pols. 13 E com ell fo
1Re 4,18	cella, prop la porta, e trancà's	son cap, e fo mort. Lo baró era vel e de
1Re 4,19	que ll'arca de Déu era presa e	son sogra e marit mort, de dolor infantà.
1Re 4,21	archa de Déu és presa.» E dix per	son sogre e per son marit: 22 –La glòria
1Re 4,21	presa.» E dix per son sogre e per	son marit: 22 –La glòria de Déu és mudada
1Re 5,3	pranguéran Dagon e tornàran-lo en	son loch. 4 E en l'altra dia [*] éls

1Re 5,11	archa del déu d'Israell e torn en	son loch, per so que no aucia nós de mort
1Re 6,2	nos en qual manera tornarem ella en	son loch. Los quals diguéran: –Si vós
1Re 8,2	sos fills jutges sobre Israell. 2 E	son fill primer anjenrat havia nom Joell,
1Re 9,7	som venguts querir. 7 E Saül dix a	son serf: –Vet que nós irem. Mas qual cosa
1Re 9,10	sa enrera «vaent». 10 Saül dix a	son servent: –Molt és bo so que has dit.
1Re 9,22	paraula? 22 Samuel pres Saül e	son serf e manà'ls là on davia manjar e
1Re 9,25	ab Samuel a un soller. E Saül féu	son lit en lo soller e dormí [*]. 26 A ell
1Re 10,21	tot lo trip de Benjamín e tot	son linatge, e la sort caygué sobra la
1Re 12,22	ell ha jurat qu'ell faria de vós	son poble. 23 Déu ma quart que yo no fasa
1Re 13,2	l'altra poble era tramès cascú en	son tabernacla. 3 E Jonatàs farí una
1Re 13,14	Senyor [*] aquest un hom sagon	son cor e nostra Senyor ha manat a ell que
1Re 13,14	manat a ell que sia príncep sobra	son poble, per so com tu no has guardats
1Re 13,16	DC hòmens. 16 Ab Saül e ab Jonatàs,	son fill, lo poble qui fou trobat ab ells
1Re 13,20	per aguar cascú sa reyla e	son càvech e sa destral e son pich. 21
1Re 13,20	reyla e son càvech e sa destral e	son pich. 21 Donchs totes les faramentes
1Re 13,22	lo poble qui era ab Saül e Jonatàs,	son fill, no havia [*] lança, fora Saül e
1Re 14,1	fill de Saül, dix a un jovencel,	son scuder: –Pasem sobra la host dels
1Re 14,1	aquest loch. E no hu féu a saber a	son para. 2 Saül estava lavors en la
1Re 14,13	uns li cahían davant e [*] davant	son scuder, qui saguia ell. 14 E la
1Re 14,14	E la primera occisió que Jonatàs e	son scuder féran fo entorn XX hòmens en
1Re 14,17	anat. E [*] trobàran que Jonatàs e	son scuder [*]. 18 Donchs dix Saül a
1Re 14,20	E cascú dels falisteus havia girat	son coltell contra son companyó [*] 21 [*]
1Re 14,20	havia girat son coltell contra	son companyó [*] 21 [*] 22 [*] E era
1Re 14,34	e diets a ells que cascú aduga a mi	son bou o son moltó, e auciets-lo sobra
1Re 14,34	ells que cascú aduga a mi son bou o	son moltó, e auciets-lo sobra aquesta
1Re 15,20	lo rey de Amalech, e he mort tot	son poble. 21 Mas lo poble apresà presa de
1Re 15,27	Mas Saül lo pres per lo pany de	son mantell enaxí que lo hy esquinçà. 28 E
1Re 16,17	serfs: –Sercats a mi un home que	son rauta o viula e manau-lo. 18 Respòs
1Re 16,20	e tramès-ho per la mà de David,	son fill, a Saül. 21 E David vench a Saül
1Re 16,21	e ell amà molt David e féu d'él	son scuder. 22 Saül tramès a dir a Isayí:
1Re 17,5	5 E havia un elm de aram sobra	son cap, e era vastit de un sberch, qui
1Re 17,7	de la lança pasava DC sicles. E	son scuder anava davant ell. 8 E stava e
1Re 17,15	depertí de Saül e tornà-se'n a	son para en Batlem per guardar son
1Re 17,15	'n a son para en Batlem per guardar	son bastiar. 16 E lo falisteu anava a
1Re 17,25	donarà a ell sa fila, e la casa de	son para serà franca e sens traüt en
1Re 17,38	vastadures e posà-li un elm sobra	son cap e vastí-li son sberch. 39 Com
1Re 17,38	un elm sobra son cap e vastí-li	son sberch. 39 Com David se hach sinta sa
1Re 18,2	no li atorguà que tornàs a casa de	son para. 3 Adonchs faéran Jonatàs e David
1Re 18,4	tania e donà-la a David, [*] e	son coltell e son arch e son braguer. 5
1Re 18,4	-la a David, [*] e son coltell e	son arch e son braguer. 5 David anava a
1Re 18,4	[*] e son coltell e son arch e	son braguer. 5 David anava a totes les
1Re 18,17	nostra Senyor. E Saül sa pansava en	son cor: «Yo no aucieuré pas David, mes los
1Re 19,13	†entrò† una pel de cabra palosa en	son cap, e cobrí aquell de les sues
1Re 19,16	da David, éls trobàran la imatga en	son lit [*]. 17 E Saül dix a Michol: –Per
1Re 20,32	és de mort. 32 Respòs Jonatàs a	son para: –Per què morà? Què ha fet? 33 E
1Re 20,33	lo farir. Lavors antès Jonatàs que	son para havia dada santència que auciés
1Re 20,34	falló e trist de David, per so com	son para l'hach confús e deshonorat [*].
1Re 20,38	les sagetes e aportà-les a	son senyor. 39 E l'infant no sabia què es
1Re 21,12	David, XM"? 12 E posà David [*] en	son cor e hach gran pahor de Achís, qui és
1Re 27,1	27, Tit [*] 1 Dix Davit en	son cor: «Si no quart mi matex, alguna

1Re 29,4	–Torn-se'n aquex hom e stigua en	son loch [*] e no daval ab nós en la
1Re 31,5	Saül vaé que Saül era mort, trasch	son coltell e aucié's ell matex. E fóran
2Re 1,4	altres són fugits. Saül e Jonatàs,	son fill, són morts. 5 E dix David en
2Re 1,5	–Com sabs tu que mort sia Saül e	son fill Jonatàs? 6 Respòs aquell e dix:
2Re 1,26	amor de fembra. Axí com la mara ame	son fill, car no ha'n sinó un solament,
2Re 2,3	qui anàvan ab ell, cascú ab tot	son alberch, e astiguéran en los castels
2Re 2,27	se fóra partit e no parsaguira	son frare. 28 E Joab sonà lo nafill, e
2Re 2,32	e sotaràran-lo en la sapultura de	son para en Batlem, e anàran tota la nit
2Re 3,15	15 E Isabòech tolch Micol a	son marit [*] e tramès-la a David, 16 e
2Re 3,16	[*] e tramès-la a David, 16 e	son marit saguí-la plorant entrò Aurim.
2Re 3,16	plorant entrò Aurim. E dix Abner a	son marit: –Vé e torna-ta'n. E tornà-
2Re 3,27	e aucís-lo en vanjansa de Azael	son frare. 28 Com David sabé aquesta cosa
2Re 3,29	lo cap de Joab e sobra la casa de	son para e no dafalega de la casa de Joab
2Re 4,6	e pranían les espigues, e Racap e	son frare faríran Isbòech en lo sagí [*].
2Re 4,8	rei vanjança de Saül, vuy, e de	son linatja. 9 E respòs-los David [*] e
2Re 4,11	no maria mal en res e dormia sobra	son lit. Doncs, no querré yo l'ànima de
2Re 6,16	Senyor Déu e menysprasà-lo en	son cor. 17 E matéran la arqua de nostra
2Re 10,1	dells fills de Amon, e regnà Amon,	son fill. 2 E dix David: –Faré
2Re 10,2	ab Amon, fill de Naàs, axí com	son para la féu a David. E tramès-hi
2Re 10,2	qui l'aconortàsan de lla mort de	son para. E com los misatgers da David
2Re 10,10	l'altra partida del poble liurà a	son frare Abisayi e apallà la sua companya
2Re 11,26	26 E com oyí la muller de Uries que	son marit era mort, féu gran plant e gran
2Re 11,27	27 E com hach tangut lo doll de	son marit, David féu-la anar a son palau
2Re 11,27	de son marit, David féu-la anar a	son palau e pres-la per muller, e le
2Re 12,3	com él, e aytots dies dormia en	son lit prop ell, car aytant la amava com
2Re 12,24	e aconsolà-la de la mort de	son fill e dormí ab ella. E anjendrà un
2Re 13,7	David tramès Tamar a la casa de	son frare Amon [*]. 8 [*] Amon jahia en
2Re 13,19	verge [*] 19 e mès-sa pols sobra	son cap e posà's las mans al cap e anà-
2Re 13,37	plorà e planch molt de temps Amon,	son fill. 38 E Absalon estech ab lo rey de
2Re 13,39	David fou aconhortat de la mort de	son fill Amon, sasà d'aquí avant que no
2Re 19,1	a Joab que lo rey plorava e planyia	son fill Absalon. 2 E la victòria que
2Re 19,2	dir aquell dia que llo rey plorava	son fill Absalon. 3 E lo poble venia de
2Re 20,10	lo coltell que Joab portava. [*] e	son frare Abisay ancalsàran Siba fill de
2Re 21,14	costat del sapulcra de Cis, qui era	son para. E feren totes aquelles coses que
2Re 23,9	E après ell sech Aliatzar, fill de	son oncle Ahoi, qui era un dels III forts
2Re 23,24	de Joab, entre XXX; Elcanà, fill de	son avoncle, de Batlem; 25 Samà de Ararí;
1Re 1,15	axí com vós vos ho pensats, car jo	són fembra trob malaurada e yo no he bagut
1Re 1,16	[*]. 16 E no't cuyts yo, qui	són ta serventa, axí com una de les filles
1Re 1,26	–Sényer, sapiats per sert que yo	són la fembra que stiguí así davant e
1Re 2,1	los meus anamichs, per so com jo'm	són alegrada ab la mia salut. 2 No és
1Re 2,3	de la tua boqua [*] e a ell	són aparallades les penses. 4 Lo arch dels
1Re 2,4	hòmens és sobrat, e los febles	són complits de força. 5 Aquells qui
1Re 2,5	per haver del pa, e aquells que [*]	són sadollats, dentrò que aquella qui era
1Re 3,4	Samuel, lo qual respòs: –Vet que	són así. 5 On él corech a Elí e li dix:
1Re 3,6	sa lavà e anà a Elí: –Vet que yo	són vangut perquè m'has apellat. Elí
1Re 3,16	Lo qual li respòs e li dix: –Jo	són así present. 17 [*] –Digues qual és la
1Re 4,17	feta en lo poble, e abdós tos fills	són morts [*], e l'archa de Déu és presa.
1Re 6,17	en Caron en aquell dia. 17 Aquestes	són les semblances del sacret de natura d'
1Re 7,12	aquella entra Masfat e Sen, qui	són II lochs prop a prop, e apellà lo nom
1Re 9,19	casa del vaent. 19 Dix Samuel: –Yo	són [*]. Munta davant mi a la muntanya per

1Re 9,20	angoxós de les someras [*], car ya	són trobades. Donchs, totes les milors
1Re 9,21	de ton para. 21 Saül respòs: –No	són yo fill de Benjamín, del pus baix trip
1Re 10,2	Ells diran a tu: “Les someras	són trobades. [*] E ton para les ha
1Re 12,2	e ara va rey davant vós. Jo vullmés	són anvallit e canut, e mos fills són ab
1Re 12,2	són anvallit e canut, e mos fills	són ab vós. E yo he stat e conversat de ma
1Re 12,2	en aquest dia de vuy. Veus que yo	són así present de retra comta. 3 Diguats
1Re 14,6	e pasem [*] los falisteus, qui no	són circumcisos, per saber si nostra
1Re 15,20	he oÿda la veu de nostre Senyor e	són anat en la carera per la qual m’ha
1Re 15,21	presa de bous e de ovelles, e	són promeyes de aqueles coses que són
1Re 15,21	e són promeyes de aqueles coses que	són stades mortes, e asò han fet per
1Re 16,2	ton bastiar en ta mà e diràs: “Yo	són vangut sacrificar a nostra Senyor.” 3
1Re 16,5	per pau? 5 E ell dix: –Hoch, [*] e	són vangut per sacrificar a nostre Senyor.
1Re 17,8	así per combatra? Donchs, no	són yo falisteu [*]? Elegits un home de
1Re 17,32	no haja por d’aquest falisteu. Yo	són ton serf e iré’m combatra contra ell
1Re 17,46	terra, per so que tots aquells qui	són en la terra sàpian que Déu és Senyor
1Re 17,58	linatja ést tu? E David respòs: –Jo	són fill de Ysayí [*], de Betlem. 18, Tit
1Re 18,18	18 David dix [*]: –Quin hom	són [...] Israell, que yo sia gendre de rey?
1Re 18,23	pocha cosa éser jendre de rey? Jo	són pobre home e bax de linatge! 24 E [*]
1Re 19,4	paccat contra tu, e les sues obres	són molt bones a tu, 5 [*] e ha mort lo
1Re 19,22	e aquí ell demanà: –En qual loch	són Samuel e David? E fon-li dit: –Ells
1Re 19,22	e David? E fon-li dit: –Ells	són en Aiot, en Ramacha. 23 [*] E fo fet
1Re 20,5	dix David a Jonatàs: –Vet que demà	són calendes, e yo siuré axí com és
1Re 20,22	a l’infant: “Vet les sagetes aquí	són més ensà que tu, aporta-les-me”,
1Re 20,22	infant: “Vine, vet les sagetes qui	són més anlà que tu”, vé-te’n, car
1Re 21,2	ne null hom no sàpia [*] que	són vangut [*]. 3 Así, donchs, prech-ta
1Re 21,4	sant tan solament. Si los infants	són [*] nèdeus e purs [*], majorment de
1Re 28,15	–Per ço t’he resusitat, car fort	són en gran treball. Vet que los falisteus
1Re 30,13	ést tu? E ell respòs e dix: –Jo	són servacial teu, senyor, e són de Agipta
1Re 30,13	–Jo són servacial teu, senyor, e	són de Agipta e són sarvacial de un
1Re 30,13	teu, senyor, e són de Agipta e	són sarvacial de un amalechita. Lo senyor
1Re 30,14	en les ancontrades de Calep, qui	són envers lo migdia, e havem cramada la
1Re 30,22	David: –No darem res a aquests qui	són romasos así, per so com no són anats
1Re 30,22	qui són romasos así, per so com no	són anats ab nós. Mes basta que los donem
1Re 30,24	e aytant n’hauran aquells qui	són romasos en les tendes e han guardada
1Re 30,24	roba e les càraguas com aquels qui	són anats a la batalla. 25 E d’aquell dia
2Re 1,4	de aquells del poble de Israell	són morts e los altres són fugits. Saül e
2Re 1,4	de Israell són morts e los altres	són fugits. Saül e Jonatàs, son fill, són
2Re 1,4	fugits. Saül e Jonatàs, son fill,	són morts. 5 E dix David en aquell hom
2Re 1,13	on ést, tu? E aquell li dix: –Yo	són fill de un hom strany de la terra de
2Re 1,18	’t per quina colpa aquells qui	són morts en les altesas (ço és, en lo
2Re 1,19	19 so és los nobles de Israel	són morts sobra les tuas muntanyes. [*]
2Re 1,23	en la vida, ne en la mort no’s	són dapartits. E éran pus leugers que
2Re 1,25	als vostres abaliments. 25 E com	són caüts axí los forts [*]! Jonatàs en
2Re 1,27	com yo amava tu. 27 O Déu, e com	són morts e caüts los hòmens forts! E com
2Re 1,27	e caüts los hòmens forts! E com	són axí caüdes e destroides e parides les
2Re 2,20	–Azaell? E Azaell respòs: –Yo	són . 21 Dix-li Abner: –Vé-te’n a la
2Re 3,8	e dix-li: –Donchs, cap de ca jo	són contra Judà vuy, com jo haja feta
2Re 3,28	que hach feta Joab, dix: –Mundo	són jo [*], car yo no mir mal. 29 E vengua
2Re 3,34	e poruchs. 34 Les tuas mans no	són liguades ne los teus peus no són
2Re 3,34	no són liguades ne los teus peus no	són agreujats ne han stat en cadenas, mas

2Re 3,39	hòmens fills de Servià fort ma	són durs e braus. Nostre Senyor raguardon
2Re 5,14	de aquells que havia. 14 E aquests	són los noms de aquells qui nasqueran en
2Re 6,22	22 [*] e saré fet [*] més que no	són e seré humill davant los seus vulls. E
2Re 7,7	en tenda 7 en tots los lochs on yo	són stat ab los fills de Israell. Donchs
2Re 7,18	Senyor Déu, la mia casa e qui	són yo, que tu m'has amenat e aportat tro
2Re 7,28	tu ést ver Déu e les tues paraules	són veras, car tu has perlat al teu
2Re 9,2	–Ést tu Sibà? E aquel respòs: –Yo	són Sibà, sarvacial teu. 3 E [*] –Un
2Re 9,8	ahorà David e dix: –E qui	són jo servacial teu? Car has guardat
2Re 12,8	ton senyor [*] e, si aquestes coses	són poques, a tu yo t'anadiré encara
2Re 12,12	so que t'he dit davant tots quants	són en Israell e lo sol.” 13 E dix David a
2Re 13,28	-lo, e no hajats pahor, que jo	són Absalon, qui man asò. [*] 29 E axí hu
2Re 19,20	conech lo meu paccat. E per açò	són jo vengut de tota la casa de Josep e
2Re 19,20	vengut de tota la casa de Josep e	són axit a carera a tu, Senyor meu, rey.
2Re 19,26-27	tu, senyor, rey. Emperò servacial	són teu [*], fes de mi, senyor, lo que't
2Re 19,34	sagur. 34 Dix Basalý al rey: –Quals	són los anys de la mia vida, que yo puig
2Re 19,43	de Judà e dix-los: –X parts	són yo major que vosaltres ab lo rey, e yo
2Re 19,43	major que vosaltres ab lo rey, e yo	són primer anjenrat, e per açò més atany a
2Re 20,17	Joab: –Ést tu Joab? E dix Joab: –Jo	són . E dix la fembra: –Oges les paraules
2Re 20,19	'n a aquesta ciutat. 19 Doncs, no	són yo aquella qui respon en Israell, e tu
2Re 21,2	-los-ho. Emperò los gabonites no	són dels fills d'Israell, mas són
2Re 21,2	no són dels fills d'Israell, mas	són ralíquies qui romanguéran dells
2Re 22,6	mi, los liguams de la mort	són vanguts davant mi. 7 En la mia
2Re 22,8	los fonaments dels puigs sa	són sacudits e manats e trancats, car Déu
2Re 22,13	dels sell. 13 Los carbons de foch	són ansès per la gran resplandor qui és en
2Re 22,16	e destróví aquells [*]. 16 E	són aparaguts los scampaments de la mar, e
2Re 22,16	la mar, e los fonaments del setgle	són revallats per la †representació† de
2Re 22,23	ell. 23 Car tots los juýs de aquell	són stats davant mi, e ells manaments d'
2Re 22,46	45 [*] 46 Los fils de l'hom strany	són scampats e són tirats en lurs
2Re 22,46	de l'hom strany són scampats e	són tirats en lurs traballs. 47 Viva
2Re 23,1	23,Tit Capítol XXI 1 Aquestes	són les dareras paraules que dix David,
2Re 23,8	sían tornades a no res.» 8 Aquests	són los noms dels hòmens forts de David:
2Re 23,17	jo la sanch de aquests hòmens qui	són anats e beuré lo parill de lurs
2Re 23,39	39 Urias eteus. Entre tots aquests	són XXXVII. 24,Tit Capítol XXII 1 La ira
2Re 24,2	lo poble per so que sapiam quants	són . 3 Dix Joab [*]: –Nostra Senyor
2Re 24,14	nostre Senyor Déu, [*] car moltes	són les misericòrdies de nostre Senyor
2Re 24,17	l'àngel que tallava lo poble: –Yo	són , Senyor, aquell qui he peccat e qui he
2Re 24,17	he fetes les iniquitats. Aquestes	són les ovelles mies e no han res fet.
1Re 17,43	[*] 43 Dix lo falisteu a David:	– Són yo cha, que tu vengues contra mi ab
2Re 13,4	per què no dius què has? Dix Amon:	– Són anamorat de Tamar, jarmana de mon
1Re 15,14	és aquesta de folch del bastiar que	sona en les mies orelles [*]? 15 E Saül
1Re 13,3	[*], haguéran açò vist, Saül	sonà una botzina e dix per tota la terra:
2Re 2,28	no parsaguira son frare. 28 E Joab	sonà lo nafill, e tots ajustàran-sa e
1Re 16,16	[*] que sèrquan un home que sàpia	sonar rauta davant tu, que, com lo maligna
1Re 18,10	en mig loch de lla casa. E David	sonava la rauta [*] cascun dia. Saül tania
2Re 6,15	Déu en tota alegria e ab grans	sons de nafills e de trompes. 16 Dementre
1Re 10,20	tots los trips d'Israell, e la	sort caech sobra lo trip de Benjamín. 21
1Re 10,21	de Benjamín e tot son linatge, e la	sort caygué sobra la cognació de Metrí. E
1Re 14,42	quiti. 42 Levors dix Saül: –Metets	sort entre mi e Jonatàs, mon fill. E la
1Re 14,42	entre mi e Jonatàs, mon fill. E la	sort caech a Jonatàs. 43 Saül dix a
1Re 1,4	donà a Fenenà, sa muller, e a tots	sos fills e a ses filles part de son

1Re 2,14	losa lavava, lo pravera ho prania a	sos obs. Enaxí ho faían ells a tots
1Re 3,2	un dia que Elí geÿa en son lit, e	sos vulls éran ja tanabrosos, enaxí qu'
1Re 3,13	[*], per so com ell sabia que	sos fills éran malvats e ell no'ls
1Re 8,1	1 Com Samuel fonch anvalit, ell féu	sos fills jutges sobre Israell. 2 E son
1Re 8,11	manaran sas caretas, e fer-n'ha	sos cavellers e coradors davant ses
1Re 8,12	ses caretas, 12 e farà'n atrasí	sos conestables e sos sanescals e aradors
1Re 8,12	e farà'n atrasí sos conestables e	sos sanescals e aradors de sos camps e
1Re 8,12	e sos sanescals e aradors de	sos camps e masagers de blats e farers d'
1Re 8,15	vinyes, per so qu'ell do delma a	sos faells misatgers [*]. 16 Ell tolrà a
1Re 8,17	de vostre bastiar, e vós serets	sos serfs. 18 E vós cridarets en aquell
1Re 10,14	e vench en la muntanya. 14 E un de	sos oncles li damanà [*]: –Què fets? Dix:
1Re 11,5	comensà plorar. 5 E Saül vania prés	sos bous del camp e dix: –Què ha lo poble
1Re 11,7	dels fills d'Iraell per mà de	sos misatgers, qui deÿan: –Si n'hi ha
1Re 11,7	Saül e Samuel, axí serà fet de	sos bous. Donchs tot lo poble hach gran
1Re 15,5	a la ciutat de Amalech, ell mès	sos aguayts en un torent. 6 Saül dix als
1Re 16,1	per ço com yo he provaÿt un de	sos fills qui sia rey sobra mon poble. 2
1Re 16,5	[*] Donchs ell santificà Ysaí e	sos fills e apallà ells al sacrifici. 6 E
1Re 16,13	oli e untà'n aquel en mig loch de	sos frares. E d'aquell dia ensà lo sparit
1Re 16,17	pus laugerament. 17 Dix Saül a	sos serfs: –Sercats a mi un home que son
1Re 16,18	viula e manau-lo. 18 Respòs un de	sos serfs e dix: –Vet que yo he vist lo
1Re 16,19	Senyor és ab ell. 19 Saül tramès	sos misatges a Isayí e dix: –Tramit a mi
1Re 17,6	aram, e un scut d'aram li cobria	sos musclos. 7 E lo fust de la sua lança
1Re 17,22	davia éser la batalla e demanà de	sos frares [*]. 23 E [*] aquell falisteu
1Re 18,5	Saül lo tramatia, e faÿa sàviament	sos fets. Posà'l Saül sobra tots sos
1Re 18,5	sos fets. Posà'l Saül sobra tots	sos combatadors, e ell playà molt a tot lo
1Re 18,22	sia sobra ell.» [*] 22 Saül manà a	sos serfs [*]: –Deÿts a David menys de mi:
1Re 18,22	menys de mi: “Tu plaus al rey e a	sos servicials. Donchs, sies tu ara gendre
1Re 18,29	fo fet anamich de David en tots	sos dies. 30 E los prínceps dels falisteus
1Re 18,30	de lur axida David fehia	sos fets pus sàviament que [*] los serfs
1Re 19,1	1 Saül parlà a Jonatàs [*] e a	sos serfs que auciesen David. [*] 2 E
1Re 20,6	en la ciutat sua de Batlem, car [*]	sos parents e sos amichs fan gran
1Re 20,6	de Batlem, car [*] sos parents e	sos amichs fan gran soblemnitat.” 7 E si
1Re 27,3	David ab Chis a Gech. E ell e	sos hòmens e tota la sua casa e II mullers
1Re 30,26	vells de Judà e aquells qui éran	sos proïsmas e sos parents. Dix-los
1Re 30,26	e aquells qui éran sos proïsmas e	sos parents. Dix-los David: –Raebets
1Re 31,12	lo cors de Saül e los cors de	sos fills, qui éran en lo mur de Besan
2Re 1,18	los hòmens de Judà que ansanyàsan a	sos fills a portar armas e traer arch e
2Re 2,26	què no dius al poble que no ancalç	sos frares? 27 E dix Joab: –Viva nostra
2Re 3,8	sobra la casa de Saül [*] e sobra	sos frares e parentats, e no he liurat tu
2Re 7,1	dat rapòs e pau de tota part de	sos anamichs, 2 e dix a Natan profeta: –E
2Re 12,3	havia-la nodrida [*], e ella e	sos fills manjàvan aytal manjar e aytal
2Re 12,19	que l'infant era mort, e dix a	sos servicials: –Adonchs, mort és l'
2Re 12,21	casa [*] e manjà. 21 Diguéran-li	sos sarvacials: –Di'ns per què dejunaves
2Re 13,28	major. 28 Absalon féu manament a	sos servicials e dix-los: –Com Amon serà
2Re 22,1	Déu lo deliurà de les mans de	sos anamichs e de Saül, 2 e dixéran a
1Re 3,12	II orelles [*]. 12 En aquell dia yo	sositaré contra Elí totes les coses que yo
2Re 3,29	e no dafalega de la casa de Joab	sostaniment flux e decoriment de sament
1Re 28,3	Israell féu gran plant sobra ell, e	sotaràran -lo en Ramacha, en la sua
2Re 2,32	Abner CCCLX. 32 E portàran Azael e	sotaràran -lo en la sapultura de son para
2Re 2,4	hòmens de Jabès-Galaad havien	sotarar Saül. 5 Lavors tramès David

2Re 3,32	aportàvan Abner. 32 Com haguéran	sotarat Abner en Habron, lavà's lo rey
2Re 19,37	muyra en la mia ciutat e que sia	sotarrat de prop lo sapulcra da mon para
2Re 4,12	de Isbòsech portàran en Habron e	soterràran -lo en lo sapulcra de Abner.
2Re 2,5	lo senyor vostro Saül e havets-lo	soterrat . 6 Per sert, nostre Senyor
1Re 17,8	dels fills d'Israell: -Per què	sots vanguts así per combatra? Donchs, no
1Re 27,10	10 E deya-li Chis: «Contra qui	sots anats vuy?» E responia David: «En
2Re 8,2	altra a viura. E Moab serví a David	sots traüt. 3 E combaté David Adadàser
2Re 8,6	E fo fet que Síria sarví a David	sots traüt. Nostre Senyor guardava David
2Re 22,37	37 Tu axamplaras los meus anaments	sots mi, e no dafalran los meus talons. 38
2Re 22,39	per so que no's lévan, e jauran	sots los meus peus. 40 Tu has sinyt mi de
2Re 22,40	en batalla. Tu, Senyor, encorbaràs	sots mi aquells que'm contràstan. 41 Tu
2Re 22,48	vanjances e has gitats los pobles	sots mi. 49 [*] [*] d'aquells qui'm
2Re 11,25	diràs a Joab: "No t'smaÿs ne t'	spaordesches per aquesta batalla. Car
1Re 28,5	dels falisteus e hach gran pahor, e	spaordí 's lo seu cor règeament, 6 e
1Re 31,4	ne'l volch auciuira, car era fort	spaordit per la gran por que havia haüda
2Re 22,3	salvador meu. 3 Déu meu fort, jo he	sparança en ell, scut meu e corn de la mia
1Re 10,8	pacificables. Per VII dies tu'm	spararàs [*], e que yo mostra a tu qual
2Re 3,39	rey e poch ha untat, gran ajuda	sparava de aquest qui mort és. E aquests
1Re 16,13	sos frares. E d'aquell dia ensà lo	sparit de nostre Senyor devallà en David.
1Re 16,15	diguéran a ell: -Vet que lo maligna	sparit ta turmenta. 16 Mana a tos serfs
1Re 16,16	davant tu, que, com lo maligna	sparit ta turmentarà, que ell viula [*] e
1Re 16,23	e levors sa pertia d'él lo maligne	sparit . 1Re 17, Tit Capítol XVII 1 E los
1Re 18,10	Aprés, a l'altra dia, lo maligna	sparit envahí Saül, enaxí qu'ell
1Re 19,9	que fugíran [*]. 9 E lo maligna	sparit entrà en Saül, lo qual saÿa en sa
1Re 28,3	e aucís tots aquells qui havían	sparit fitònich en lo ventre. 4 E
1Re 28,7	-Sarcats-ma una fembra qui haja	sparit fitònich [*]. [*] 8 E lavors Saül
1Re 30,12	manjat, fo sforçat, e ravaní lo seu	sparit , car III dies e III nits havían
2Re 22,16	Senyor Déu, per l'aspirament del	sparit de la falonia d'aquell. 17 E
1Re 13,19	que los habreus no faésan lança ne	spasa . 20 Donchs los fills d'Israell
1Re 17,39	39 Com David se hach sinta sa	spasa [*], ell comansà asajar si ell poria
1Re 17,45	dix [*]: -Tu véns contra mi ab	spasa e lança e scut, e yo vench contra tu
1Re 17,50	[*]. E per so com David no tania	spasa en la mà, 51 ell corech e stech
1Re 17,51	e stech sobra lo falisteu e pres sa	spasa [*] e tolch-li lo cap. Com los
2Re 2,26	a lla mort sa enfalonirà la tua	spasa , e no coneys tu que la desesperació
2Re 21,16	pasava CCC onses. E portava una	spasa qui era feta poch de temps havia. 17
1Re 15,33	les altres fembres. Exí Samuel	spasejà Agag per peces davant nostre
1Re 9,24	[*]. 24 Donchs lo coch aportà una	spatlla davant Saül, e Samuel dix a Saül:
1Re 9,2	que tot lo poble d'Israell de les	spatllas amunt. 3 Les someres de Sis, para
1Re 10,9	9 Donchs, com Saül hach girades ses	spatlles [*], axí que's partia d'él, Déu
1Re 10,23	poble. E fo pus alt que tots de les	spatlles amunt. 24 Samuel dix a tot lo
1Re 7,10	tabustoll contra los falisteus e	spaventà aquells, e fóran morts per los
1Re 13,7	e tot lo poble que saguia ell era	spaventat . 8 Asparà's VII dies, axí com
2Re 22,31	foch e és scut de tots aquells qui	spéran en ell. 32 E qui és Déu enfora
1Re 14,9	[*]. 9 Si ells nos dían enaxí:	" Sperats -nos entrò que nós vinguam a
1Re 13,5	e tot l'altra pobla manut éran axí	spesos com l'arena en la mar. Ells se n'
2Re 23,13	de messes a David, qui era en la	spluga de Odollà, e les tendes dels
1Re 17,40	de un torent e mès aquellas en una	sportella que havia ab si [*], e pres sa
1Re 17,49	a carera [*], 49 e mès sa mà en la	sportella e pres una pedra e mès-la en
2Re 23,9	hòmens qui éran ab David com lo	sprovàran los falisteus e se ajustàran en
2Re 23,35	fill de Achitòfell, jeromites; 35	Srahi de Carmel; Fasay de Arabí; 36 Igaal,

1Re 20,7	7 E si ton para dirà: “Ben	stà ”, pau sarà ab mi. E si ell sarà irat e
1Re 27,5	aquí. E per què lo servacial teu	stà en la ciutat del rey ab tu? 6 Lavors
2Re 1,9	melechita. 9 »E dix-ma Saül:	»– Stà sobra mi e ociu-ma, car fort sofrir
2Re 11,12	aytal cosa! 12 E dix David [*]:	– Stà vuy encara así, e demà [*]. E stech
1Re 8,22	dix a Samuel: –Oges la lur veu e	stablex rey sobra éls. E Samuel dix al
1Re 10,19	dit: “No volem que axí sia, mes	stablex rey sobra nós.” Donchs ara stats
2Re 24,18	aquell dia e dix-li: –Puja e	stablex altar a nostre Senyor en la era de
2Re 2,9	on éran aquells de Israell 9 e	stablí rey sobra Galaad e sobra Gerusí e
2Re 7,26	casa del servencial teu David serà	stablida devant nostre Senyor, 27 Car tu,
1Re 3,11	dix a Samuel: –Vet que yo fas aytal	stabliment en Israell, que cascú home oja
1Re 30,25	batalla. 25 E d’aquell dia avant	stablíran que fos lig en Israell que
1Re 12,1	vós havets parlades a mi, e yo he	stablít rey sobra vosaltres, 2 e ara va
1Re 15,11	a ell: 11 –Yo’m panet a mi yo he	stablít Saül rey, car ell ha desemparat mi
1Re 20,31	de Ysay sobra la terra, tu no seràs	stablít en rey ne al regna no sarà teu.
2Re 24,15	en Israell del matí entrò al temps	stablít , e moríran del poble qui stàvan de
1Re 1,3	homa anava de la sua ciutat per [*]	stablits per ahorar e a sacraficar a
1Re 2,19	qual portava en los dies qui éran	stablits com vanían en Siló ab son marit
2Re 23,11	ajustàran-sa los falisteus en una	stació e en un camp ple de lanties. E com
2Re 23,14	e David stava en dafaniment, e la	stació dells falisteus era lavors en
1Re 4,17	los falisteus, e gran mortaldat és	stada feta en lo poble, e abdós tos fills
1Re 6,5	V rates d’aur. Car una plagua ha	stada a tots vosaltres [*]. E donats
2Re 3,7	7 E Rasfà, filla de Achià, era	stada concopina de Saül, e Abner antrà-
2Re 19,28	28 car la casa de mon para no ha	stada obligada a tu ne noent sinó a la
1Re 15,21	promeyes de aqueles coses que són	stades mortes, e asò han fet per
2Re 20,3	David no antrà en elles, ans	stagéran tancadas fins que fóran mortes. 4
2Re 2,28	lo nafill, e tots ajustàran-sa e	staguéran d’aquí avant e no ancalsàran
2Re 20,3	e féu-los donar a manjar, e	staguéran aquí a manera de dones vídues, e
2Re 11,11	de Déu e los fills d’Israell [*]	stan en les tendes, e lo senyor meu Joab
1Re 6,20	los hòmens de Betzames: –Qual porà	star devant nostro Senyor Déu [*], e quant
1Re 16,14	esparit lo començà a turmentar e	star en ell per la volentat de nostre
1Re 27,5	de la regió per so que puscha	star aquí. E per què lo servacial teu stà
2Re 2,21	la sua roba. E Azaell no’s volch	star que no ancalsàs Abner. 22 E dix-li
2Re 13,14	nagarà. 14 Emperò Amon no’s volch	star que no la forçàs, e hach major força
2Re 19,33	–Vina ab mi en Jerusalem, e	staràs aquí sagur. 34 Dix Basaly al rey:
1Re 19,3	al matí e que t’amachs, 3 e jo	staré de prop mon para [*] e yo parlaré de
1Re 31,10	les armes de Saül en lo temple de	Staroch , emperò lo cors seu panjàran en lo
1Re 3,21	volch aparer en Silló, on havia	stat ravellat a Samuel [*], e la paraula
1Re 9,24	romàs. [*] Menja-ho, car a tu és	stat stujat asient com yo apallé lo poble.
1Re 12,2	e mos fills són ab vós. E yo he	stat e conversat de ma joventut ab vós
1Re 14,51	cosí de Saül. 51 Sis era	stat para de Saül, e Ner era stat para de
1Re 14,51	era stat para de Saül, e Ner era	stat para de Abner, fill de Abiell. 52
1Re 20,13	sia nostre Senyor ab tu axí com és	stat ab mon para. 14 E si yo viuré, prech
1Re 29,3	de Saül, rey de Israell, e ha	stat ab mi per molts dies [*]? E yo no he
2Re 3,34	teus peus no són agreujats ne han	stat en cadenas, mas axí ést caüt e mort
2Re 6,20	a David e dix-li: –O, quant ést	stat gloriós vuy lo rey d’Israell, qui’s
2Re 7,7	tenda 7 en tots los lochs on yo són	stat ab los fills de Israell. Donchs yo
1Re 5,12	ells, car los hòmens qui no éran	stats morts éran farits en la pus sacreta
1Re 10,19	stablex rey sobra nós.” Donchs ara	stats davant nostre Senyor per los vostres
1Re 12,7	ell és present así. 7 Donchs, vós	stats ara perquè yo contena contra vós,
1Re 12,16	e sobra vostres pares. 16 Mas ara	stats e vajats aquesta cosa [*] que nostre

1Re 21,5	E los vexells dels servecials han	stats sants. Emperò aquesta carera és
2Re 22,23	23 Car tots los juýs de aquell són	stats davant mi, e ells manaments d'él no
2Re 10,5	fort per scarnits. Dix-los David:	– Stats -vos en Jericó entrò sia crascuda
1Re 17,8	E son scuder anava davant ell. 8 E	stava e cridava en la host dels fills d'
1Re 19,20	qui profatitzàvan e Samuel qui	stava entre ells, l'asparit de nostre
2Re 4,5	hora del migdia. E la portera, qui	stava en la porta, purgava forment e era
2Re 9,13	servia a Mifibòsech, 13 Mifibòsech	stava e habitava en Jerusalem, car
2Re 11,2	sala del palau, vaé en una casa que	stava andret la sua una dona qui's lavava
2Re 23,14	en la vall dels gigans, 14 e David	stava en dafaniment, e la stació dells
1Re 1,3	Senyor en Silló. E en aquel loch	stàvan II fills de Elí, Ophní e Fineès, e
1Re 4,20	E [*] diguéran-li aquells que li	stàvan entorn: –No hajas pahor, car tu has
1Re 17,3	los falisteus. 3 E los falisteus	stàvan contra la muntanya de una part, e
2Re 24,15	stablít, e moríran del poble qui	stàvan de Dan entrò a Bersabe LXXM hòmens.
1Re 6,14	en un camp de Josuè de Betsames e	stech aquí. En aquell loch havia una gran
1Re 7,2	dia ensà que lla archa del Senyor	stech en Chariarim los dies fóran complits
1Re 10,23	hi coraguéran e amanàran-lo, e	stech en mig loch del poble. E fo pus alt
1Re 16,21	a Saül. 21 E David vench a Saül e	stech davant ell, e ell amà molt David e
1Re 17,51	spasa en la mà, 51 ell corech e	stech sobra lo falisteu e pres sa spasa
1Re 27,7	entrò en aquest dia de vuy. 7 E	stech David en la regió dels falisteus
2Re 1,1	la mort que havia feta a Malech, e	stech II dies en Sichalech 2 e en lo III
2Re 6,11	de Obededom [*]. 11 E aquí habità e	stech per III mezos l'arquá, e banayí
2Re 7,18	tot enaxí parlà Natan a David. 18 E	stech [*] danant nostre Senyor e dix:
2Re 11,12	–Stà vuy encara así, e demà [*]. E	stech [*] fins l'altra dia. 13 E convidà
2Re 13,20	te'n dons ira ne plors. Aprés açò,	stech Tamar lonch de temps en la casa de
2Re 20,5	hòmens [*] que David li havia dit e	stech més del terme que David li havia
2Re 23,10	fóran pujats en aquell loch,	stech e aucís tants dels falisteus dentrò
2Re 1,10	de la mia ànima és en mi. 10 »E	steguí sobra ell e aucís-lo axí com ell
2Re 24,16	qui farí lo poble: –Basta ara! No	stenas d'aquí avant la tua mà! E emperò
1Re 17,49	en lo front d'él, e caesch tot	stès per terra. 50 Anaxí ocís David lo
2Re 24,16	com l'àngel de nostre Senyor hach	stesa la mà per so que destróvis
1Re 1,22	davant nostra Senyor Déu, e aquell	stigua aquí contínuament. 23 E Elchanà,
1Re 29,4	a Achís: –Torn-se'n aquex hom e	stigua en son loch [*] e no daval ab nós
2Re 7,5	no adificaràs a mi casa per ço que	stigua e habit en ella, 6 car yo no he
1Re 1,26	per sert que yo són la fembra que	stiguí así davant e pragué a nostra Senyor
2Re 1,13	li dix: –Yo són fill de un hom	strany de la terra de Amalech. 14 Dix
2Re 22,46	a mi. 45 [*] 46 Los fils de l'hom	strany són scampats e són tirats en lurs
1Re 7,3	de tot vostro cor e tolets los déus	stranys [*] e daretz vostra cor a nostre
1Re 7,4	traguéran de mig loch d'ells déus	stranys [*]. 5 Samuel dix: –Ajustats tot
2Re 4,3	barocites en Gethaym e fóran aquí	stranys entrò en aquel temps. 4 Emperò
1Re 8,8	han a mi desemperat e han servit	strayns déus, axí ho fan a tu. 9 Donchs,
1Re 13,6	si mateys éser posats en loch	stret , ells haguéran por, car lur poble
2Re 20,8	E lavors Joab vastia una gonella	streta qui era fort a masura d'él matex e
1Re 9,24	[*] Menja-ho, car a tu és stat	stujat asient com yo apallé lo poble.
1Re 18,6	ab tamborets de alegria e ab altres	sturmens , 7 e [*] deyan: –Saül n'ha morts
2Re 6,5	Senyor Déu e tochàvan de tots	sturments [*]. 6 E, pus que fóran en la
2Re 6,14	tochava los òrgens e los altres	sturments que tania ligats en lo coll e
1Re 1,3	nangú. 3 E aquell homa anava de la	sua ciutat per [*] stablits per ahorar e a
1Re 1,11	Senyor en tots los dies de la	sua vida, e raor no muntarà sobra son cap.
1Re 1,13	no faÿa sinó moura los lavis, e la	sua veu no era oÿda de nangú. Donchs, Elí
1Re 2,11	tornà e anà-sa'n a Rachama, a la	sua casa. E l'infant era ministra en la

1Re 3,12	coses que yo he parlades contra la	sua casa. Yo comensaré a complir. 13 E li
1Re 3,13	13 E li he ja dit que jutjaré la	sua casa per lo seu paccat [*], per so com
1Re 5,7	del déu d'Israel ab nós, car la	sua mà és dura sobra nós e sobra Degon,
1Re 6,19	per so com haguéran vista de la	sua archa, entrò a LXX hòmens armats e LM
1Re 7,17	en Rathama, car aquí era la	sua casa e aquí ell jutjava lo poble d'
1Re 9,15	a Samuel [*] que Saül vangés en la	sua vanguda e havia-li dit: 16 –[*] Yo
1Re 10,1	nostra Senyor ha tu untat sobra la	sua haretat en príncep, e tu deliuraràs lo
1Re 10,26	sa casa. 26 E Saül se n'anà en la	sua en Gabaoch, e una partida de lla host
1Re 14,50	de Ner, hach nom lo príncep de lla	sua cavallaria, cosí de Saül. 51 Sis era
1Re 15,22	com no l'obaescha majorment a la	sua veu? Car obadiència és milor que
1Re 16,7	Senyor dix [*]: –No reguardaràs la	sua cara, [*] car no l'he alet. [*] 8
1Re 17,7	sos musclos. 7 E lo fust de la	sua lança era axí gros com a fust de
1Re 20,6	lexàs anar cuytosament en la ciutat	sua de Batlem, car [*] sos parents e sos
1Re 20,7	e felló, sàpies que complida és la	sua malícia. 8 Fé, doncs misericòrdia en
1Re 20,25	E com lo rey sa fo asagut sagons la	sua costuma en la sua cadira, qui era de
1Re 20,25	asagut sagons la sua costuma en la	sua cadira, qui era de prop la paret, lavà
1Re 20,28	ma praguà que'l jaquis anar en la	sua ciutat [*]. 29 [*] 30 E Saül fou irat
1Re 21,13	ell fo davant Achís, ell mudà la	sua boqua e la torsé, e féu aparès que
1Re 21,13	fort, que lla saliva anava per la	sua barba aval. 14 E dix Achís als seus
1Re 27,3	Gech. E ell e sos hòmens e tota la	sua casa e II mullers de David, ço és,
1Re 28,1	dies que los falisteus ajustàran la	sua companya e aparallàran-sa a la
1Re 28,3	e sotaràran-lo en Ramacha, en la	sua ciutat. E Saül gità los ancantadors e
1Re 28,14	14 E dix-li Saül: –Qual és la	sua forma? Dix la fembra: –Homa vel,
1Re 28,14	era, e anclinà's en terra sobra la	sua cara e ahorrà-lo. 15 E dix Samuel a
1Re 28,24	fembra havia un vadel pascual en la	sua casa, e cuytadament aucís-lo, e pres
1Re 31,6	los seus servecials qui éran de la	sua casa, en aquell dia moríran. 7 E com
1Re 31,9	que era esdavangut a Saül e tota la	sua companya. 10 E posàran les armes de
2Re 1,2	vangut davant David, caech sobra la	sua cara e adorà David. 3 E dix David en
2Re 1,6	e Saül sofaria si matex sobra la	sua lança, e los carros e los cavallers
2Re 1,10	havia per tot lo cors. E prenguí la	sua corona que tania al seu cap e la
2Re 2,21	un dels jóvens e aporta-te'n la	sua roba. E Azaell no's volch star que no
2Re 3,29	en luxúria), e no dafalegua de la	sua casa lebrós [*] e caents ab coltell e
2Re 3,32	en Habron, lavà's lo rey David la	sua veu e plorà sobra lo vas de Abner, e
2Re 5,8	qu'ell lo faria senyor de la	sua cavallaria. E per ço diu hom: «Lo sech
2Re 6,10	que l'archa de Déu sa giràs en la	sua ciutat de David, mas volch que lla
2Re 6,11	nostre Senyor Déu ell e tota la	sua casa. 12 E diguéran al rey David que
2Re 6,12	havia banaÿt Obededom e tota la	sua casa per la arqua de Déu. E dix David:
2Re 6,12	tragué la arqua e posà-la en la	sua ciutat ab gran goig. E éran ab David
2Re 6,19	ab oli, e anà-sa'n cascú a la	sua casa. 20 E tornà-sa'n David per so
2Re 6,20	-sa'n David per so que banaÿs la	sua casa, e la sua muller Micoll [*] axí a
2Re 6,20	per so que banaÿs la sua casa, e la	sua muller Micoll [*] axí a carera a David
2Re 7,1	1 Fet fonch que'l rey saÿa en la	sua casa, e nostre Senyor havia dat rapòs
2Re 10,7	David, tramès-hi Joab ab tota la	sua host. 8 E axíran los fills de Amon e
2Re 10,8	los fills de Amon e posàran la	sua host davant la porta, e Sirus de Soboà
2Re 10,10	a son frare Abisayi e apallà la	sua companya contra los fills de Amon. 11
2Re 11,2	vaé en una casa que stava andret la	sua una dona qui's lavava en una salla, e
2Re 11,4	misatgers e féu-la vanir en casa	sua e dormí ab ella. E sobra la fembra
2Re 11,4	aquella fou santificada de la	sua lagesa. 5 So és que, après que llo rey
2Re 11,9	sarvicials del rey e no anà a la	sua casa. 10 E diguéran a David: –Uries no
2Re 11,10	a David: –Uries no és anat a la	sua casa. E dix David a Uries: –E tant

2Re 11,13	E al vespra no volch anar a casa	sua , anans dormí ab los misatges de David.
2Re 12,17	vanguéran los hòmens asanats de la	sua casa e forsàran-lo que's levàs de
2Re 12,20	e adorà-lo. E tornà-sa'n en la	sua casa [*] e manjà. 21 Diguéran-li sos
2Re 13,6	ço que m'aparel de manjar de la	sua mà. 7 E levors David tramès Tamar a la
2Re 19,11	vanits darrés a tornar lo rey en la	sua casa? Car tot Israell havia damanat al
2Re 19,11	al rey que'll tornàsan en la	sua casa. 12-13 [*] 14 E [*] Israell quax
2Re 19,39	-lo. E Batzalay tornà-sa'n a la	sua ciutat. 40 E anà-sa'n lo rey en
2Re 20,3	3 E com lo rey fon vangut en la	sua casa en Jerusalem, pres X concopines
2Re 20,21	Ciba, fill de Bocrí, ha levada la	sua veu contra David. Liurats-nos
2Re 21,1	-E açò és fet per Saül e per la	sua casa de sanch, cor ell aucís los
2Re 21,4	mas sobra Saül e sobra la casa	sua , ne volem que sia mort nangun hom de
2Re 21,4	que sia mort nangun hom de la casa	sua ne de la casa de Israell. E lavors dix
2Re 21,5	tot Israell no'n romangua un de la	sua parentia ne de la sua natura. 6 Dóna-
2Re 21,5	un de la sua parentia ne de la	sua natura. 6 Dóna-nos VII dels seus
2Re 22,9	sues narills, e vorarà foch de la	sua boqua e ensès los carbons. 10 E
2Re 22,14	tronarà; el qui és molt alt darà la	sua veu. 15 Él tramès les pues sagetes e
2Re 22,51	al seu untat David e a la	sua sament perdurablament.» 23, Tit Capítol
2Re 23,18	aquell és aquell qui lavà la lansa	sua contra CCC hòmens, los quals aucís, e
2Re 23,21	qui éran ab ell e tania en la	sua mà una lança. E axí com ell fou
2Re 23,21	per força e aucís-lo ab la	sua lança. 22 Aquestes coses féu Banayda
2Re 23,23	David féu consellador aquest a la	sua orella en sacret. 24 Azaell, frare de
1Re 12,15	vós [*]. 15 [*] e si anesprits las	suas peraules, les mans de nostre Senyor
2Re 19,35	d'uymés no han poder de jutjar	suau o dolç o amargós, o yo vuyrés no'm
1Re 28,11	Dix la fembra a Saül: -Què vols que	sucita ? Dix Saül: -Susita'm Samuel. 12 E
2Re 7,25	ést fet a ells en Déu. 25 E ara	sucita e raferma enpardurablament la
1Re 3,19	Senyor era ab ell. E anch de les	sues paraules no'n caec nangua en terra
1Re 5,6	sacretes parts de les natges, e les	sues ancontrades, e les villes e los camps
1Re 6,9	si ella munta per la carera de lles	sues encontrades contra Besames, nós
1Re 8,3	3 E los fills no anàran per les	sues careras, ans trastornàran après
1Re 15,3	res, ne no cobeigs nangunes de les	sues coses, mes auciu hòmens e fembres,
1Re 17,54	aquell en Jerusalem e posà les	sues armes en lo seu tabernacla. 55 E en
1Re 19,4	ell no ha paccat contra tu, e les	sues obres són molt bones a tu, 5 [*] e ha
1Re 19,13	en son cap, e cobrí aquell de les	sues vestedures. 14-15 [*] 16 E com los
1Re 27,1	de Israell. Fugiré, donchs, a les	sues mans.» 2 Lavà's David e anà-sa'n
1Re 28,8	[*]. [*] 8 E lavors Saül posà les	sues vestadures e vestí-sa'n altres, e
1Re 30,19	II mullers 19 [*] e totes les coses	sues qu'ells havían aportades e portà-
1Re 31,9	cap a Saül e despulàran-lo de les	sues armes e tramatéran per tota la terra
2Re 1,11	hach oýt açò esquinsà's totes les	sues vestadures, e tots los hòmens qui
2Re 2,2	2 Pujà, donchs, David e II mullers	sues , Achinòem de Jezrael [*], qui fo
2Re 4,1	era Abner en Habron, e sobra les	sues mans fóran disolutas, e tot Israell
2Re 12,4	que anch no volch pendre de les	sues ovelles ne dels seus bous, que so que
2Re 12,6	per ço com la aucís e perdonà a les	sues ! 7 Dix Natan a David: -Tu ést l'hom
2Re 13,23	-sa que Absalon faÿa tonra les	sues ovelles en Balasar, qui era prop
2Re 19,8	Israell fugí e anà-sa'n a les	sues tendes, 9 e lo poble d'Israell
2Re 22,7	sant, e al meu crit irà a les	sues orelles. 8 La terra sa comoch e
2Re 22,9	contra ells. 9 E pujà foch de les	sues narills, e vorarà foch de la sua
2Re 22,15	darà la sua veu. 15 Él tramès les	sues sagetes e destróví aquells [*]. 16 E
1Re 9,5	ells fóran vanguts en la terra de	Suf e no les haguésan atrobadas, Saül dix
1Re 28,4	e posàran les lurs tendes en	Suiram . Emperò Saül ajustà tot Israell e
1Re 1,1	de Eliüch, fill de Tauch, fill de	Suph , efratén. 2 Aquell hach dues mullers,

1Re 15,7	de Evilà entrò qu'él fo vangut a	Sur , qui és [*] la regió de Agipta, 8 e
1Re 27,8	antigament ab aquells qui anàvan en	Sur dantrò a la terra de Agipta. 9
2Re 2,25	e féran una molla de si mateys	sus alt en un pujalet patit. 26 E cridà
1Re 2,8	e riquesas e axalsa e baxa. 8 E	susita los fraturosos [*]. 9-10 [*]
1Re 28,11	–Què vols que sucita? Dix Saül:	– Susita 'm Samuel. 12 E com la fembra hach
1Re 2,35	[*] 35 E yo	susitaré a mi un praver faell, lo qual
2Re 12,11	casa. [*] 11 E diu nostre Déu: “Yo	susitaré e scomouré sobra la tua casa mal
1Re 1,16	és molt turmentada [*]. 16 E no	t cuyts yo, qui són ta serventa, axí com
1Re 3,17	nostra Senyor ha a tu parlada. Yo	t prech que tu no m'ho salles per
1Re 9,23	al coch: –Aporta aquela part que yo	t comané [*]. 24 Donchs lo coch aportà
1Re 15,25	he obaÿt la lur veu. 25 Mes yo	t prech [*] que yo ahor lo meu Senyor. 26
1Re 17,33	contrestar en aquest falisteu ne	t poràs combatra contra ell, car tu ést
1Re 17,46	les mies mans, axí que t'auciuré e	t tolré lo cap e daré lo teu cors mort e
1Re 19,2	para, ta vol auciura. Per què jo	t prech que tu't quarts al matí e que t'
1Re 19,2	auciura. Per què jo't prech que tu	t quarts al matí e que t'amachs, 3 e jo
1Re 19,11	a ell açò recomtat e dit: “Si tu no	t salvas aquesta nit, tu moràs demà”, 12
1Re 21,3	ara alguna cosa o V pans o so que	t trobs ma vulles donar. 4 Al pravera
1Re 28,8	en l'asparit fitònich so que yo	t diré. 9 Dix la fembra [*]: –Vet que tu
2Re 12,1	Natan a David: –Jutja'm açò que jo	t diré: Dos hòmens havia en una ciutat,
2Re 13,32	da David, e dix: –Senyor meu, no	t cuyts que tots los fills teus sían
2Re 19,6	6 Car tu ames aquells qui	t vòlan mal e vols mal a aquells qui t'
2Re 19,19	li: –Senyor rei, prech-ta que no	t mémbran les injúries ne les iniquitats
2Re 19,26-27	teu [*], fes de mí, senyor, lo que	t plaurà, 28 car la casa de mon para no
2Re 19,29	més cridar. 29 Dix-li lo rey: –No	t cal més parlar, car ferm és so que jo
2Re 19,29	més parlar, car ferm és so que jo	t dixí. [*] 30 [*] 31 E Batzalai,
2Re 19,37	e tu faràs en aquell aquell bé que	t plaurà. 38 –Donchs –dix lo rey–,
2Re 24,12	De III coses lig-na aquella que	t vulles, e faré axí com tu diràs.” 13 E
1Re 1,14	fos anbriagua. 14 [*] –[*] Repose	t un poch entrò que tu sies
1Re 9,26	Saül en lo soler e dix a ell: –Leva	t , e iràs-te'n. Donchs ell sa levà, e
1Re 9,27	vaja danant nós un poch. E tu ature	t así, per tal que yo mostra a tu la
1Re 16,12	E nostre Senyor dix a Samuel: –Leve	t e unta-lo, car aquest és aquel que yo
1Re 20,13	tu, jo hu ravallaré a tu e gaquiré	t anar en pau. E sia nostre Senyor ab tu
1Re 28,17	com ha parlat en la mia mà, e tolrà	t lo regne e donar-l'ha a ton proïsma
1Re 29,10	nós en la batalla. 10 Donchs, leve	t per lo matí, tu e los servecials del
2Re 1,18	qui ést romàs, veges e pense	t per quina colpa aquells qui són morts
2Re 11,8	–Vé-ta'n a la casa tua e leve	t los peus. E [*] tantost lo rey li
2Re 12,7	unté en rey sobra Israell e deliuri	t de la mà de Saül, 8 et doní la casa de
2Re 13,15	E dix-li Amon a Tamar: –Leve	t e vés-te'n! 16 Respòs Tamar: –Ara
2Re 24,17	mies e no han res fet. Plàcia	t , Senyor, que lla tua mà que's gir
1Re 11,1	diguéran a Naàs: –Raeb-nos en	t 'amistança, e nós servirem a tu. 2 E
1Re 3,6	has apellat. Elí respòs: –[*] Yo no	t 'he apallat. E torna-ta'n e dorm. 7 E
1Re 9,17	a ell: –Aquest és l'home que yo	t 'havia dit. Aquest senyorejarà sobra lo
1Re 10,4	e l'altra, una canada da vi. 4 Com	t 'hauran saludat, dar-t'han II pans, e
1Re 10,4	vi. 4 Com t'hauran saludat, dar-	t 'han II pans, e tu los pendràs [*] 5 e
1Re 10,15	l'oncle: –Mostra'm lo que Samuel	t 'ha dit. 16 E Saül dix [*]: –Ha'ns dit
1Re 15,19	la veu de nostre Senyor Déu, ans	t 'ést tornat a presa e has mal fet devant
1Re 16,3	tu faces, e tu untaràs aquel que yo	t 'amostraré. 4 Donchs Samuel féu axí com
1Re 17,46	darà tu en les mies mans, axí que	t 'auciuré e't tolré lo cap e daré lo teu
1Re 19,2	que tu't quarts al matí e que	t 'amachs, 3 e jo staré de prop mon para
1Re 19,17	dix: “Lexa-me'n anar, si no, jo	t 'auciuré.” 18 Donchs David fogí [*] e

1Re 20,9	la melícia de mon para complida, jo	t'ho faré a saber. 10 E dix David [*]:
1Re 20,12	diu res de bé de tu, yo, aytantost,	t'ho fas a saber. 13 [*] Si, emperò, la
1Re 20,22	tu", vé-te'n, car nostre Senyor	t'haurà deliurat. De les paraules que
1Re 20,38	e dix-li: –Cur-hi, vé tost e no	t'aturs! E pres l'infant de Jonatàs les
1Re 28,15	traballat [*]? Dix Saül: –Per ço	t'he resusitat, car fort són en gran
1Re 30,15	les mans de mon senyor, e amanar-	t'he a aquesta companya. E jurà-li
2Re 2,22	ancalsar, sinó covendrà a fer que	t'aucia. E si asò fas, no poré alçar la
2Re 3,25	Ner? Car per so és vangut a tu, que	t'angane, que sàpia los entraments e los
2Re 11,25	al misatge: –Açò diràs a Joab: “No	t'smaÿs ne t'spaordesches per aquesta
2Re 11,25	–Açò diràs a Joab: “No t'smaÿs ne	t'spaordesches per aquesta batalla. Car
2Re 12,7	açò. E diu nostre Senyor [*]: “Yo	t'unté en rey sobra Israell e deliuri't
2Re 12,8	aquestes coses són poques, a tu yo	t'anadiré encara més.” 9 »Donchs, per què
2Re 12,12	açò amaguadament, jo faré so que	t'he dit davant tots quants són en
2Re 13,5	lo que Tamar vengua a tu per ço que	t'aparell de manjar e que te'n do
2Re 13,13	germà: diu-ho al rey, e ell no	t'ho nagarà. 14 Emperò Amon no's volch
2Re 19,6	vòlan mal e vols mal a aquells qui	t'aman. E vuy has mostrat que no has
2Re 19,38	e tot so que damanaràs a mi, jo	t'ho daré. 39 Com lo rey e tot lo poble
2Re 24,24	vulla que axí sia com tu vols, ans	t'ho compraré per just preu e ofaré a
1Re 1,16	[*]. 16 E no't cuyts yo, qui són	ta serventa, axí com una de les filles de
1Re 2,16	sagons la costuma e puys pren-	ta'n a ta volentat.» E ell deÿa: «No sarà
1Re 2,16	la costuma e puys pren-ta'n a	ta volentat.» E ell deÿa: «No sarà axí,
1Re 3,5	dix: –Yo no he tu apellat. Torna-	ta'n e dorm. E Samuel sa'n tornà e
1Re 3,6	–[*] Yo no t'he apallat. E torna-	ta'n e dorm. 7 E Samuel encara no conaxia
1Re 9,18	acostà a Samuel [*] e dix: –Prech-	ta que'm mostres la casa del vaent. 19
1Re 10,7	sacrificha so que tu atrobaràs en	ta mà, car nostra Senyor és e serà ab tu.
1Re 14,19	e lavors [*] Saül al pravera: –Tira	ta mà a tu. 20 Donch Saül cridà e tot lo
1Re 16,2	pendràs un vadell de ton bastiar en	ta mà e diràs: “Yo són vangut sacrificar a
1Re 16,15	a ell: –Vet que lo maligna sparit	ta turmenta. 16 Mana a tos serfs [*] que
1Re 16,16	tu, que, com lo maligna sparit	ta turmentarà, que ell viula [*] e que tu
1Re 19,2	a David e li dix: –Saül, mon para,	ta vol auciuira. Per què jo't prech que tu
1Re 20,14	mon para. 14 E si yo viuré, prech-	ta que faces les misericòrdies de nostre
1Re 20,15	ab mi. E si yo moré, 15 prech-	ta que no tolgues la misericòrdia tua de
1Re 20,19	là on tu deus siura. Tu, donchs,	ta n'iràs tost en lo loch on ta pusques
1Re 20,19	ta n'iràs tost en lo loch on	ta pusques ameguar [*] e siuràs prop una
1Re 20,30	tua e en confusió de la bagasa de	ta mara? 31 Car en tots los dias en los
1Re 21,3	vangut [*]. 3 Así, donchs, prech-	ta que'm dons ara alguna cosa o V pans o
1Re 29,7	que vengues ab nós. 7 Torna-	ta'n, donchs, [*] e no agreujaràs los
2Re 1,4	dix aquell hom: [*] 4 [*] –Fas-	ta a saber que hi ha haüda gran batalla, e
2Re 2,22	-li altra vaguada Abner: –Pertex-	ta de mi, no'm vullés ancalsar, sinó
2Re 3,13	faré ab tu amistança. Mas una cosa	ta daman —dix David—: no vauràs la mia
2Re 3,16	Abner a son marit: –Vé e torna-	ta'n. E tornà-sa'n. 17 E Abner tramès
2Re 10,3	Amon a Amon, lur senyor: –Cuydas-	ta que David haja tramesos a tu
2Re 11,8	8 E dix David a Ories: –Vé-	ta'n a la casa tua e leve't los peus. E
2Re 13,5	5 Dix-li Jonadab: –Ajau-	ta sobra lo teu lit e fé aparàs que sies
2Re 13,5	que sies malaut, e com ton para	ta vendrà a vesitar, pregua-lo que Tamar
2Re 13,6	vasitar, dix Amon al rei: –Prech-	ta, senyor meu, que vingua [*] Tamar per
2Re 13,12	null hom no hu gosa fer [*]. Prech-	ta que no vullés fer tan gran folia, 13
2Re 13,24	fas tonra les mies ovelles. Prech-	ta, senyor, que tu que hy vengues ab los
2Re 13,25	que anem tots, car gran afany	ta faríam. [*] 26 [*] –Senyor, pus tu no
2Re 13,26	pus tu no vols vanir, prech-	ta que vingua lo meu frare Amon. [*] 27

2Re 19,7	fôsem morts. 7 Donchs leva e vé-	ta 'n als teus servicials e parla-los
2Re 19,7	anit, e si nós nos ne anam, pijor	ta sarà que tot quant mal ne quant treball
2Re 19,19	19 e dix-li: –Senyor rei, prech-	ta que no't mémbran les injúries ne les
2Re 19,37	que'm vols donar. 37 Mas prech-	ta , senyor, que me'n jaquesques tornar, e
2Re 20,1	en lo fill de Asayí. Torna-	ta 'n, Israell, en les tues tendes. 2 E
2Re 20,9	[*]. 9 E dix Joab a Amassà: –Déu	ta saul, frare meu. E posà-li la mà en
2Re 24,3	so que sia doblat e puy tot aquest	ta doble en C dobles. Mas què vol dir que
2Re 24,10	fort en aquest fet. Mas prech-	ta , Senyor, que tu muts la iniquitat del
1Re 3,15	tro al matí e obrí les portes del	tabernacla de nostra Senyor. Samuel havia
1Re 13,2	altra poble era tramès cascú en son	tabernacla . 3 E Jonatàs farí una companya
1Re 17,54	e posà les sues armes en lo seu	tabernacla . 55 E en aquell temps que Saül
2Re 6,17	de nostra Senyor Déu dedins en lo	tabernacla , en lo mig loch que David ho
1Re 2,22	fembres qui vatlan a la porta del	tabernacle . 23 Per què ell dix: –Per què
1Re 4,10	fo vançut, e cascú fugí en son	tabernacle , e gran mortaldat fo en lo
1Re 21,7	un hom servicial de Saül dins lo	tabernacle de nostre Senyor, que havia nom
2Re 7,6	entrò al dia de vuy, mas he anat en	tabernacle e en tenda 7 en tots los lochs
1Re 10,3	com [*] tu seràs vangut al roura de	Tabor , III hòmens trobaran aquí tu, los
1Re 7,10	Senyor tronà aquell dia ab gran	tabustoll contra los falisteus e spaventà
1Re 8,6	paraula desplaç a Samuel, per	tal com ells havían dit: «Dóna a nós rey
1Re 9,9	nós anam sercant. 9 Encara havia	tal costuma en Israell que, com volían
1Re 9,27	nós un poch. E tu ature't así, per	tal que yo mostra a tu la paraula de
2Re 7,8	les quals tu saguias [*], per	tal que foses guiador e senyor sobre lo
2Re 11,15	la batalla e desemparats-lo par	tal que ll'aucían.» 16 E axí Joab asetjà
2Re 12,30	cap del rey, e aquella pasava un	talent d'aur e havia-hi pedres fort
1Re 5,4	cap da Dagon e abdues ses mans éran	talladas sobra lo lindar del temple, 5 e
2Re 24,17	Déu com hach vist l'àngel que	tallava lo poble: –Yo són, Senyor, aquell
1Re 2,29	has tu gitat mon sacrifici ab ton	talló e los meus dons, los quals yo mané
2Re 22,37	sots mi, e no dafalran los meus	talons . 38 E ancalsaré los meus anamichs e
2Re 13,1	fort bella germana, qui havia nom	Tamar . E sdavench-se que Amon, fill de
2Re 13,4	què has? Dix Amon: –Són anamorat de	Tamar , jarmana de mon frare Absalon. 5 Dix
2Re 13,5	vendrà a vesitar, pregua-lo que	Tamar vengua a tu per ço que t'aparell de
2Re 13,6	-ta, senyor meu, que vingua [*]	Tamar per ço que m'aparel de manjar de la
2Re 13,7	la sua mà. 7 E levors David tramès	Tamar a la casa de son frare Amon [*]. 8
2Re 13,8	[*]. 8 [*] Amon jahia en lo lit, e	Tamar pres farina e masclà-la ab aygua e
2Re 13,10	com tots fóran fora, 10 dix Amon a	Tamar : –Aporta lo manjar en la cambra, e
2Re 13,10	donar-m'has a manjar. E pres	Tamar les farines e mès-les en la
2Re 13,11	posava lo manjar danant, Amon pres	Tamar e dix-li: –Jermana mia, vina e jau
2Re 13,12	mia, vina e jau ab mi! 12 Dix	Tamar : –Jermà meu, no'm vulles forsar,
2Re 13,15	lli havia haüda. E dix-li Amon a	Tamar : –Leve't e vés-te'n! 16 Respòs
2Re 13,16	–Leve't e vés-te'n! 16 Respòs	Tamar : –Ara com me has haüda ma vols mal.
2Re 13,18	la porta darera. 18 [*] E lavors	Tamar esquinçà la vestadura que portava de
2Re 13,20	dons ira ne plors. Aprés açò, stech	Tamar lonch de temps en la casa de Absalon
2Re 13,22	[*] per ço que havia despunçalada	Tamar . 23 Aprés dos anys, esdavench-sa
2Re 2,3	de Naball da Carmell, 3 e axí	també pujàran ab David tots los hòmens qui
1Re 18,6	[*] e cantàvan e feyan bals ab	tamborets de alegria e ab altres sturmens,
1Re 12,19	trons e pluges. 19 E tot lo poble	tamé fort nostre Senyor e Samuel, e tot lo
1Re 18,12	partí d'él altra vagada. 12 Saül	tamé David, per ço com Déu era ab ell e s'
2Re 6,9	entrò aquest dia de vuy. 9 David	tamé fort nostre Senyor Déu, e aquell dia
1Re 12,14	ha donat a vós rey. 14 Si vós	tamets a nostra Senyor e servits a ell [*]
1Re 12,24	vós drete carera e bona. 24 Donchs,	tamets a nostra Senyor e servits a ell en

1Re 28,20	20 Tantost Saül caech en terra, car	tamia fort les paraules de nostre Senyor e
2Re 3,11	volch respondra per so car fort lo	tamia . 12 E lavors Abner tramès misatgers
2Re 1,14	–Per què tu no haguist pahor ne	tamor de nostre Senyor Déu e ocienst lo
2Re 23,3	dels hòmens, senyorajador just en	tamor dels hòmens, en tamor de nostre
2Re 23,3	just en tamor dels hòmens, en	tamor de nostre Senyor Déu, 4 axí com la
1Re 4,13	aquel vania, e lo seu cor era molt	tamorós per la archa de nostra Senyor. E,
1Re 15,24	de Déu e les paraules tuas. He	tanut lo pobla, he obaýt la lur veu. 25
1Re 2,36	deu haver, per ço que yo manuch	tan solament una bocada de pa.” 3, Tit
1Re 4,8	Car ells no fóran hir ni dabans	tan alegres [*] lasos nós. Què farem? Qual
1Re 12,23	23 Déu ma quart que yo no fasa	tan gran paccat, que jo ses de preguar per
1Re 20,39	l’infant no sabia què es feýa, car	tan solament sabían asò Jonatàs e David.
1Re 21,4	que puga donar. No he sinó pa sant	tan solament. Si los infants són [*]
1Re 21,6	car no hy havia pa, sinó	tan solament de proposisió, que havían
1Re 21,13	les portes de lla casa, e salivava	tan fort, que lla saliva anava per la sua
1Re 28,12	–O Saül, per què has fet fer a mi	tan gran mal? Car tu ést Saül! 13 E dix lo
1Re 30,10	car CC n’eran romasos, que éran	tan ujats, que no havían pogut passar lo
2Re 3,6	[*] 6 En aquell temps, com era	tan gran batalla entra la casa de Saül e
2Re 7,21	has fetes totes aquestes coses e	tan grans per ço que tu ho donases a
2Re 13,12	[*]. Prec-ta que no vuller fer	tan gran folia, 13 car jo no poré sofarrir
2Re 13,16	què’m gitas de la casa ne’m menas	tan mal? Amon anch no la volch escoltar,
2Re 13,27	Amon. [*] 27 [*] E Absalon féu	tan gran convit, que quax fill de rey no
2Re 23,5	la herba de lla terra, 5 no és	tan gran la mia casa envers [*] que fasa
1Re 3,2	en son lit, e sos vuller éran ja	tanabrosos , enaxí qu’ell no podia vaer 3
2Re 20,3	no antrà en elles, ans stagéran	tancadas fins que fóran mortes. 4 Dix lo
2Re 13,17	un dels seus serfs e féu-li [*]	tancar la porta darera. 18 [*] E lavors
1Re 1,6	ratret que nostre Senyor li havia	tanchat son ventra. 7 E axí ho faýa ella
2Re 22,22	mundícia de les mans. 22 Car yo he	tanguedes les carreras de nostre Senyor, e
2Re 23,10	que les mans d’ell falíran e’s	tanguéran ab lo coltell per la sanch qui
2Re 11,27	e gran dol sobra ell. 27 E com hach	tangut lo doll de son marit, David féu-
2Re 13,13	aquesta onta atan gran, e tu saràs	tangut per foll e per orat en Israell. Fé
2Re 22,5	los torents del diabla han	tangut mi. 6 Les cordes, les de infern,
1Re 17,50	falisteu [*]. E per so com David no	tania spasa en la mà, 51 ell corech e
1Re 18,4	matex. 4 E despulàs una gonela que	tania e donà-la a David, [*] e son
1Re 18,10	la rauta [*] cascun dia. Saül	tania una lansa 11 e tramès-la a David
1Re 19,9	lo qual saýa en sa casa. E Saül	tania una lança en sa mà, e Davidrotejava
2Re 1,10	cors. E prenguí la sua corona que	tania al seu cap e la armiyla que tania en
2Re 1,10	tania al seu cap e la armiyla que	tania en lo seu bras e yo ho he aportat
2Re 6,14	òrgens e los altres sturments que	tania ligats en lo coll e saltava davan
2Re 23,21	esperança aquells qui éran ab ell e	tania en la sua mà una lança. E axí com
2Re 10,5	axí-los a carera, car aquells sa	tanían fort per scarnits. Dix-los David:
1Re 1,5	molt Anna, mas nostre Senyor havia	tanquat son ventra enaxí que no podia
1Re 1,6	anguoxava forment e la destranya en	tant qu’ella faýa ratret que nostre
1Re 1,23	so que has vist que sia bo e roman	tant tro que ll’infant sia delatat. E yo
1Re 14,14	en mig jornal de bous, ço és,	tant com costúman de leurar [*]. 15 E fo
1Re 15,27	de nostra Senyor. [*] 27 E ab	tant , Samuel sa mès en la carera, que se
1Re 18,1	Jonatàs, lo fill de Saül, amà ell	tant , axí que ll’amava tant com ell
1Re 18,1	amà ell tant, axí que ll’amava	tant com ell matex. 2 Saül ratench ell
1Re 30,4	éran ab ell e planguéran e ploràran	tant , tro que lles làgrames los dafalíran.
2Re 5,6	havem obs ajuda dels hòmens forts,	tant és fort la ciutat nostra.” 7 Emperò
2Re 11,10	sua casa. E dix David a Uries: –E	tant camí has anat, per què no ést anat a

2Re 13,2	anamorat d'ela, 2 e amà-la fort,	tant , que per ella fo malaut, e per ço que
2Re 21,15	que David dafalia en la batalla	– tant havia combatut–, 16 Gesbí Denob, qui
2Re 24,16	Senyor hach mercè sobra la aflicció	tant gran e dix a l'àngel qui farí lo
2Re 2,23	la lança e donà-li en lo sagí, e	tantost morí en aquell matex loch. E tots
2Re 3,23	éran ab ells vanguéran despuys e	tantost comtáran e diguéran a Joab que
2Re 10,13	los sarienchs, e los sirienchs	tantost [*] fugíran. 14 E com los fills de
2Re 11,6	a David dient que prenys era. 6 E	tantost David tramès misatges a Joab
2Re 11,8	casa tua e leve't los peus. E [*]	tantost lo rey li tramès de açò qu'ell
2Re 13,30	en los muls e fugíran. 30 [*] E	tantost fo dit a David que Absalon havia
1Re 28,20	los fills teus serets ab mi [*]. 20	Tantost Saül caech en terra, car tamia
2Re 23,10	en aquell loch, stech e aucís	tants dels falisteus dentrò que les mans
1Re 17,19	ab los falisteus en la vall de	Taribintien . 20 Levà's David al matí e
1Re 16,19	a mi David, ton fill, qui guarda	tas ovelles. 20 Donchs Isayí pres un asa
2Re 3,35	–Açò faça Déu a mi [*], si yo	tast pa ne nanguna altra cosa ans del
1Re 12,5	[*], e lo seu rey n'és vuy	tastimoni , que vós no havets atrobat que
1Re 1,1	Iaraboam, fill de Eliüch, fill de	Tauch , fill de Suph, efratén. 2 Aquell
1Re 20,24	de les calendes e sech lo rey a la	taula , que menjàs. 25 E com lo rey sa fo
2Re 9,7	avi teu, e tu manjaràs pa a la mia	taula tostempes. 8 E Mifibòsech ahora David
2Re 19,28	als convits e als manjars de la tua	taula . Donchs, yo, senyor, no he clams
1Re 20,5	axí com és costuma prop lo rey a la	taulla . Donchs, lexa'm anar per so que m'
1Re 20,34	auciés David. 34 E levà's de la	taulla ab gran falonia e no menjà en tot
2Re 9,10	manjarà pa tostempes sobra la mia	taulla . Sibà havia XV fills e XX
2Re 9,11	Mifibòsech manjarà pa sobra la tua	taulla tot enaxí com un dels fills del
2Re 13,9	farines e coch-les, 9 e parà-li	taulla e posà-li davant les farines. E
2Re 21,19	asta del quall era axí com a lis de	taxidor . (Per aquests IIII noms és nomanat
1Re 1,17	plor. 17 Lavors Elí dix [*]: –Vé-	te'n en pau, e lo Senyor d'Israell don a
1Re 3,9	anà a Elí 9 e dix a ell: [*] –Vé-	te'n e dorm e, si d'aquí avant apella a
1Re 9,3	fill, pren un dels serfs [*] e vé-	te'n a cercar les someres. E com ells
1Re 9,26	e dix a ell: –Leva't, e iràs-	te'n . Donchs ell sa levà, e amdosos
1Re 15,30	los fills d'Israell. E torna-	te'n ab mi, per ço que yo ador lo Senyor,
1Re 20,2	auciura? 2 E ell li respòs: –Déu	te guard! Tu no moràs, car mon para no
1Re 20,22	qui són més anlà que tu", vé-	te'n , car nostre Senyor t'haurà
1Re 20,40	armes a l'infant e dix-li: –Vé-	te'n tost e aporta-les a casa. 41 E com
1Re 20,42	42 Dix Jonatàs a David: –Vé-	te'n en pau. Totes les coses que havem
1Re 21,9	[*]. Si'l vols, aporta'l-	te'n , car no n'hic ha sinó aquell. [*]
2Re 2,21	–Yo són. 21 Dix-li Abner: –Vé-	te'n a la dreita o a la sinestra part e
2Re 2,21	e prin un dels jóvens e aporta-	te'n la sua roba. E Azaell no's volch
2Re 5,6	a David: –No antraràs así, si no	te'n portes los orbs e contrets Quaix qui
2Re 7,5	a Natan profeta e dix-li: 5 –Vé-	te'n al meu servicial David e di-li:
2Re 13,5	ço que t'aparell de manjar e que	te'n do elavors. 6 E Amon féu-ho axí. E
2Re 13,15	-li Amon a Tamar: –Leve't e vés-	te'n ! 16 Respòs Tamar: –Ara com me has
2Re 13,20	frare ab tu? Ara calla, jermana, no	te'n dons ira ne plors. Aprés açò, stech
2Re 24,2	príncep de lla cavalaria: –Vé-	te'n per tots los trips d'Israell e de
2Re 24,12	Senyor Déu a Gad profeta: 12 –Vé-	te'n a David e di-li aquestes
2Re 23,26	de Faltí; Irà, fill de Achès, de	Tecua ; 27 Abizer de Anatoth; Moletiy de
1Re 18,29	molt David. 29 E Saül començà [*] a	tembra David. E axí Saül fo fet anamich de
1Re 10,5	hauran davant ells un saltiri e un	tempen [*], e ells profeteran. 6 E l'
1Re 3,3	fos apagat. E Samuel dormia en lo	templa de nostra Senyor, on era la archa
1Re 5,4	éran talladas sobra lo lindar del	templa , 5 e Dagon era romàs axí com un sol
2Re 5,8	ne lo contret no antraran en lo	templa de Déu.» 9 E estech e habità David

2Re 22,7	e ell oirà la mia viva veu del seu	templa sant, e al meu crit irà a les sues
1Re 2,29	yo mané que fòsan oferts en lo meu	temple? [*] E tu has honrats més tos fills
1Re 5,2	en Asot. 2 E matéran-la en lo	temple de Dagon e asiguéran aquella prop
1Re 31,10	E posàran les armes de Saül en lo	temple de Staroch, emperò lo cors seu
2Re 8,8	féu Salamó vaxella de aram en lo	temple e un lavador de aram en què
1Re 31,9	e antorn, que fésan a saber en los	temples de les ýdoles e tots los pobles
1Re 3,1	Senyor era praciós en aquell	temps , no era visió manifesta. 2 Asdavench
1Re 4,1	IIII 1 E sdavench-sa en aquell	temps que los falisteus se ajustàran en
1Re 6,7	vaques que hàjan vadells e que null	temps no hàjan portat jou, e ajustats
1Re 9,1	1Re 9,Tit Capítol VIII 1 En aquell	temps era un home del trip de Benjamín,
1Re 12,17	vós. 17 Donchs, no és ara tot dret	temps de cullir los forments? Jo apallaré
1Re 13,19	aquelles [*] 18 [*]. 19 E en aquell	temps no podia hom trobar farer nangú [*],
1Re 17,12	e era lo pus vell hom que fos en lo	temps de Saül. 13 E los III fils seus [*]
1Re 17,55	lo seu tabernacla. 55 E en aquell	temps que Saül vaé anar David combatre
1Re 20,3	sarem dapertits per mort en poch de	temps . 4 Dix Jonatàs [*]: –Tot quant tu
1Re 20,24	tostemps. 24 [*] Adonchs vench lo	temps de les calendes e sech lo rey a la
2Re 1,22	oli. 22 La sageta de Gonetàs nangun	temps no torna atrás de sang de mort, de
2Re 3,1	de David e, com més anava e més de	temps pasava, David profitava e era molt
2Re 3,6	muller de David. [*] 6 En aquell	temps , com era tan gran batalla entra la
2Re 3,17	Israell: –Hir e l'altra e lonch de	temps ha que vosaltres damanats David que
2Re 4,3	e fóran aquí stranys entrò en aquel	temps . 4 Emperò Jonatàs [*] havia haüt un
2Re 11,1	-sa, com hach pasat un any, en	temps de hivern, que los reys sòlan anar a
2Re 12,10	so diu nostre Senyor que per nangun	temps no partirà cultel de la tua casa.
2Re 13,20	Aprés açò, stech Tamar lonch de	temps en la casa de Absalon plorant e quax
2Re 13,37	Emperò David plorà e planch molt de	temps Amon, son fill. 38 E Absalon estech
2Re 19,7	quant mal ne quant treball nangun	temps has haüt de la tua infantesa entrò
2Re 21,16	una spasa qui era feta poch de	temps havia. 17 Abysay fill de Servià
2Re 23,13	entrò a XXX, e vanguéran en	temps de messes a David, qui era en la
2Re 24,15	en Israell del matí entrò al	temps stablit, e moríran del poble qui
1Re 1,18	los teus vulls. Donchs la fembra	tench sa carera e menjà e no mudà sa cara
2Re 6,6	estès sa mà en la arqua de Déu e	tench-la , car los bous ensapaguàvan, e
2Re 7,6	vuy, mas he anat en tabernacle e en	tenda 7 en tots los lochs on yo són stat
1Re 4,3	poble d'Israell se'n tornà a les	tendas . Lavors diguéran los primers nats
1Re 4,1	als falisteus en batalla e ficà ses	tendes prop la pedra de la Ajuda, e los
1Re 4,5	de nostra Senyor fou vanguda en les	tendes , tot lo poble d'Israell cridà ab
1Re 13,5	Ells se n'anàran e ficàran lurs	tendes en Macinàs, devers orient, de prop
1Re 17,1	la terra de Judà, e fichàran lurs	tendes entra Sochet e Azecà, en les
1Re 17,20	e la host qui era axida defora les	tendes per combatra [*]. 21 Car lo poble
1Re 17,22	part. 22 Donchs David lexà en les	tendes so qu'él havia portat [*] e corech
1Re 17,23	aquell falisteu bort [*] axí de ses	tendes e dix aquelles paraules que debans
1Re 17,53	e puy asvaïren e entràran en les	tendes dels falisteus. 54 David pres lo
1Re 28,1	los hòmens teus axiràs ab mi en les	tendes . 2 E dix David a Achís: –Ara sabràs
1Re 28,4	e vanguéran e posàran les lurs	tendes en Suiram. Emperò Saül ajustà tot
1Re 28,5	-se'n en Gelboe. 5 E Saül vaé les	tendes dels falisteus e hach gran pahor, e
1Re 29,1	en Afèch. E Israel posà les	tendes sobra la font qui era en Jazrael.
1Re 30,24	aquells qui són romasos en les	tendes e han guardada la roba e les
2Re 1,2	día aparech un hom que vania de les	tendes de Saül, qui havia esquinsades sas
2Re 1,13	en aquell hom qui era fuyt de lles	tendes de Israell e li havia dites
2Re 2,12	fill de Saül, e posàran lurs	tendes en Gabeon. 13 E lavors Joab, fill
2Re 2,29	antorn de Bacharon, vanguéran a les	tendes . 30 E Joab jaquí Abner e tornà-sa

2Re 5, 24	tua cara per so que destruesca las	tendes dels falisteus. 25 E féu David axí
2Re 11,11	fills d'Israell [*] stan en les	tendes , e lo senyor meu Joab [*] e jo
2Re 19,8	fugí e anà-sa'n a les sues	tendes , 9 e lo poble d'Israell regonagué
2Re 19,32	al rey dementra que era en les	tendes , car era fort rich hom. 33 E dix lo
2Re 20,1	Torna-ta'n, Israell, en les tues	tendes . 2 E tot lo poble se partí de David
2Re 20,22	ciutat e anàran-sa'n en les lurs	tendes . E Joab tornà-sa'n en Jerusalem
2Re 23,13	era en la spluga de Odollà, e les	tendes dels falisteus éran posades en la
2Re 23,16	tres forts hòmens e destróviran les	tendes dels falisteus e poàran aygua de
2Re 22,12	les ales del vent. 12 E posà las	tenebres amagement seu entorn de si mateix
2Re 22,29	e tu, Senyor, inluminaràs les mies	tenebres . 30 Jo seré sint e correré en tu
1Re 17,57	e manà-lo davant Saül. E David	tenia en ses mans lo cap del falisteu. 58
2Re 23,8	príncep enfre III, equest és axí	tenra com lo verm del fust, e ell ne aucís
2Re 21,14	Jonatàs, fill seu, [*] 14 [*] en la	tera de Benjamí, en lo costat del sapulcra
2Re 21,19	és dit belemnita, car és de la	tera de Batllem.) 20 La IIII batalla fou
1Re 30,1	30, Tit Capítol XXVIII 1 En lo	terç dia, com David fo vangut en Sicalec
2Re 3,3	qui fo de Naball de Carmel; e lo	terç , Asalon, fill de Machà, qui fon filla
1Re 3,8	8 Nostra Senyor apallà encara la	terça veguada Samuel, lo qual sa levà e
1Re 21,5	Nós som guardats hir e l'altra dia	tercer , com anàvam. E los vexells dels
1Re 17,2	ajustàran e vanguéran en la val de	Terebinti e andresàran lur host e
1Re 1,20	ramanbrament d'ela. 20 E com lo	terma fo complit, ella consabé e infantà
1Re 4,19	19 E sa nora [*] era prenys, e lo	terma de infantar era prop. E, com ela
1Re 11,7	pesas e tramès-na per tots los	termas dels fills d'Iraell per mà de sos
2Re 20,5	David li havia dit e stech més del	terme que David li havia posat. 6 E dix
1Re 7,13	e no gosàran despuys vanir en los	tèrmens del poble d'Israell. La mà de
1Re 2,9-10	jutgarà les ancontrades de la	terra e donarà l'emperi al seu rey e
1Re 3,19	sues paraules no'n caec nanguna en	terra que no s'asdavangués. 20 D'on tot
1Re 4,5	cridà ab gran crit, axí que tota la	terra ne resonà. 6 E com los falisteus
1Re 4,18	l'arque de Déu, Elí caech en	terra de la cella, prop la porta, e trancà
1Re 5,3	que Dagon, lur déus, jaÿa enclín en	terra , davant l'archa de nostra Senyor,
1Re 5,4	Dagon caüt que gaÿa sa cara en	terra , [*] e lo cap da Dagon e abdues ses
1Re 9,4	los munts de Afraÿm 4 e per la	terra de Asalisa e no les hagéran
1Re 9,4	trobades, encara pasàran per la	terra de Salim, e no hy éran, e per la
1Re 9,4	de Salim, e no hy éran, e per la	terra de Benjamín, e no les hi trobàran. 5
1Re 9,5	5 E com ells fóran vanguts en la	terra de Suf e no les haguésan atrobadas,
1Re 9,16	Yo tramatré damà a tu un home de la	terra de Benjamín, e tu untaràs aquell per
1Re 11,3	pugam trametra misatges per tota la	terra dels fills d'Israell e, si no hy ha
1Re 12,6	e qui amenà los nostres pares de la	terra de Agipta, ell és present así. 7
1Re 13,3	sonà una botzina e dix per tota la	terra : «Òjan los habreus e tot Israell!» 4
1Re 13,7	hebreus pasàran flum Jordà, en la	terra de Gad e de Galaad. E Saül era
1Re 14,32	e vadells e sacrificàran-los an	terra , e lo poble menjà la carn ab la
1Re 17,1	e vanguéran en Sacot, qui és en la	terra de Judà, e fichàran lurs tendes
1Re 17,44	del cel e a les bèsties de la	terra . 45 E David dix [*]: –Tu véns contra
1Re 17,46	ocels del cel e a les bèsties de la	terra , per so que tots aquells qui són en
1Re 17,46	so que tots aquells qui són en la	terra sàpian que Déu és Senyor del poble
1Re 17,49	front d'él, e caesch tot stès per	terra . 50 Anaxí ocís David lo falisteu
1Re 20,31	viurà lo fill de Ysaÿ sobra la	terra , tu no seràs stablit en rey ne al
1Re 20,41	era devers tramuntana e gità's en	terra e adorà III veguades Jonatàs, e
1Re 21,11	–Donchs, és aquest David rey de la	terra ? E no cantàvan per cors e no deÿan:
1Re 27,1	val que fuga e que sia salvat en la	terra dels falisteus, per so que Saül sa
1Re 27,1	que no'm serch vuymés en tota la	terra de Israell. Fugiré, donchs, a les

1Re 27,8	qui anàvan en Sur dantrò a la	terra de Agipta. 9 Destroví David tota la
1Re 27,9	de Agipta. 9 Destroví David tota la	terra de aquells e no hy jaquí null hom
1Re 27,11	dies en los quals ell habità en la	terra dels falisteus. 12 E craech Achís a
1Re 28,3	ancantadors e los davinadors de la	terra e aucís tots aquells qui havían
1Re 28,9	ha gitats los ancantadors de la	terra . Per què tu, donchs, vols que yo
1Re 28,13	Saül: –Déu he vist qui pujava de la	terra . 14 E dix-li Saül: –Qual és la sua
1Re 28,14	que Samuel era, e anclinà's en	terra sobra la sua cara e ahorrà-lo. 15 E
1Re 28,20	ab mi [*]. 20 Tantost Saül caech en	terra , car tamia fort les paraules de
1Re 28,23	oyí la veu d'èls e levà's de la	terra e asech-sa sobra lo lit. 24 E
1Re 29,11	[*] gran matí e que tornàsan a la	terra dels falisteus. E [*] pujàran en
1Re 30,14	som anats vers la tramuntana, en la	terra de Ceratí, e havem aquí robat, e som
1Re 30,16	vaéran aquells que seýan sobra la	terra e menjàvan e bavían e feýan gran
1Re 30,16	de la roba que havían anblada en la	terra dels falisteus e en la terra de
1Re 30,16	en la terra dels falisteus e en la	terra de Judà. 17 Levà's David e ancalsà
1Re 31,9	sues armes e tramatéran per tota la	terra lur, engir e antorn, que fésan a
2Re 1,13	–Yo són fill de un hom strany de la	terra de Amalech. 14 Dix David: –Per què
2Re 3,12	per si matex e dix: –De qui és la	terra ? E per so que parla ab tu, fé ab mi
2Re 4,4	e fugí cuytosament, caech-li en	terra e fou ranquallós e hach nom
2Re 4,11	mà vostra e tolré vosaltres de la	terra ? 12 E lavòs manà David als seus
2Re 5,6	al jebuseu, habitador de la	terra . E diguéran a David: –No antraràs
2Re 8,2	una cordaleta e agolà-los ab la	terra e masurà II cordaletes, una a aciura
2Re 9,10	als servacials teus laurats-li la	terra e dats-li a manjar e tot so que
2Re 10,2	da David fóran vanguts en la	terra dells fills d'Amon, 3 digéran los
2Re 12,16	una cambra de dins e jach sobra la	terra . 17 E vanguéran los hòmens asanats
2Re 12,17	e forsàran-lo que's levàs de la	terra , e ell no's volch lavar ne volch
2Re 12,20	és. 20 E llavò's lavà David de lla	terra e levà's la cara e untà's e mudà
2Re 13,31	vastadures que vastia e gità's en	terra . Atratal féran tots los sarvacials
2Re 19,8	entrò ara. 8 Lavors lo rey lavà da	terra on gaýa e sech en la porta. E tot lo
2Re 19,9	anamichs, e ara era fuyt de la	terra per Absalon. 10 E Absalon [*] és
2Re 21,14	nostra Senyor perdonà a tota la	terra . 15 E faéran batalla los falisteus
2Re 22,8	crit irà a les pues orelles. 8 La	terra sa comoch e tramolà, los fonaments
2Re 22,43	sauls. 43 [*] de lla pols de lla	terra e axí com a loth o a brach de places
2Re 23,4	la pluja fa brotar la herba de lla	terra , 5 no és tan gran la mia casa envers
2Re 23,6	no'ls pendrà hom ne'ls lavarà de	terra hom ab les mans. 7 E si nangú los
2Re 24,6	de Gezer pasàran en Galaad e en la	terra jussana de Hozí e vanguéran en Dan,
2Re 24,7	e environàran [*] 7 [*] tota la	terra dels eveus e dels cananeus e
2Re 24,7	e dels cananeus e vanguéran en la	terra de Judà, qui és envers migdia, en
2Re 24,8	VIII messos e XX dies fóran en la	terra de Jerusalem e haguéran sarcada tota
2Re 24,8	e haguéran sarcada tota la	terra . 9 E lavors Joab liurà lo nombra
2Re 24,13	Senyor: O VII anys hauràs fam en la	terra o III mesos ancalsaran tu los teus
2Re 24,13	pastilència e gran mort en la tua	terra . E, donchs, ara delivera e veges què
2Re 24,21	21 E axí Aurena, anà e gità's en	terra e aorà lo rey [*]: –Per què ve lo
2Re 24,25	Senyor Déu hach mercè de tota la	terra e tolch tota aquella plagua e
2Re 21,19	fo del linatja dels gaguants. 19 La	terrça batalla fou en Gob contra los
2Re 6,15	e tot Israell portava la archa del	testament de nostre Senyor Déu en tota
1Re 12,5	dix a ells: –Nostre Senyor és mon	testimoni [*], e lo seu rey n'és vuy
1Re 1,8	menges ne per què és turmentat lo	teu cor. Donchs, no só yo a tu millor que
1Re 3,9	a tu, diràs: “Seynor, parla, cor lo	teu serf ou tu.” Donchs Samuel se n'anà e
1Re 3,10	Samuel dix: –Senyor, parla, car lo	teu serf ou tu. 11 E nostre Senyor dix a
1Re 13,13	Senyor haguera ja aparallat lo	teu regna sobra lo poble d'Israell

1Re 13,14	perdurablament. 14 Mas lo regna	teu no s'estendrà a ton linatge. Nostra
1Re 15,33	33 E Samuell li dix: –Enaxí com lo	teu coltell ha fetas moltes fembres sens
1Re 17,46	auciur e't tolré lo cap e daré lo	teu cors mort e aquells dels falisteus als
1Re 20,8	doncs misericòrdia en mi, servecial	teu . [*] 9 E dix Jonatàs [*]: –[*] Jo faré
1Re 20,31	stablít en rey ne al regna no sarà	teu . Donchs, tramit-hi ara e amena'l-
1Re 27,5	star aquí. E per què lo servacial	teu stà en la ciutat del rey ab tu? 6
1Re 28,2	a Achís: –Ara sabràs què farà lo	teu servecial. Dix Achís [*]: –Yo posaré,
1Re 28,16	tu, què'm demanes, e si ha anat al	teu anvajós? 17 Car nostro Senyor farà a
1Re 29,8	e què has trobat en mi, servecial	teu , del dia ensà que só davant tu entrò
1Re 29,10	tu e los servecials del senyor	teu que vanguéran ab tu, e com vos sareu
1Re 30,13	ell respòs e dix: –Jo són servacial	teu , senyor, e són de Agipta e són
1Re 31,4	E dix Saül al seu scuder: –Trau lo	teu coltell del foura e auciu-ma, car
2Re 1,16	e la tua condebnació sia sobra lo	teu cap, car la tua boqua ha parlat contra
2Re 2,22	alçar la cara davan Joab, frare	teu . 23 E Azaell no volch antendra ço que
2Re 4,8	rey: –Vet lo cap de [*] l'anamich	teu qui quèria destrovir la tua vida. E ha
2Re 7,19	Déu, ans has parlat de la casa del	teu servicial per luny, car questa és la
2Re 7,20	a tu? Tu, Senyor, sabs lo servicial	teu . 21 Per la tua paraula e sagon lo cor
2Re 7,21	Per la tua paraula e sagon lo cor	teu has fetes totes aquestes coses e tan
2Re 7,21	ço que tu ho donases a conèxer al	teu servicial. 22 »E per so, Senyor, tu
2Re 7,25	enpandurablament la paraula en lo	teu servacial e sobra la casa de aquell e
2Re 7,26	com has parlat. 26 E sia gran lo	teu nom enpandurablament e sia dit Senyor
2Re 7,26	Israell. La casa del servecial	teu David serà stablida devant nostre
2Re 7,27	ravalat a la orella del servicial	teu e has dit: “Casa adificaré a tu.” E
2Re 7,27	“Casa adificaré a tu.” E per ço lo	teu servecial ha trobat lo seu cor per so
2Re 7,28	són veras, car tu has perlat al	teu servicial aquestes bones coses. 29
2Re 7,29	comensa e banaex la casa del	teu servecial per so que sia
2Re 7,29	banadició serà baneyta la casa del	teu servicial enpertostemps. 8, Tit Capítol
2Re 9,2	respòs: –Yo són Sibà, sarvacial	teu . 3 E [*] –Un fill de Jonatàs n'ha
2Re 9,6	–Mifibòsech! [*] –Así só, servecial	teu . 7 Dix-li David: –No hajas pahor,
2Re 9,7	a tu tots los camps de Saül, avi	teu , e tu manjaràs pa a la mia taula
2Re 9,8	e dix: –E qui són jo servacial	teu ? Car has guardat sobra un ca mort [*].
2Re 9,10	Emperò Mifibòsech, fill dell senyor	teu , manjarà pa tostemp sobra la mia
2Re 12,13	sert nostre Senyor ha trasmudat lo	teu paccat, e no moràs. 14 Car tu has fet
2Re 13,5	-li Jonadab: –Ajau-ta sobra lo	teu lit e fé aparàs que sies malaut, e com
2Re 19,20	de Jarusalem, 20 car jo, servacial	teu , conech lo meu paccat. E per açò són
2Re 19,26-27	senyor, rey. Emperò servacial són	teu [*], fes de mi, senyor, lo que't
2Re 19,28	emperò has posat mi, servecial	teu , als convits e als manjars de la tua
2Re 19,35	cantors [*]; per què yo, sarvacial	teu , faria gran afany a tu senyor meu,
2Re 19,38	–Donchs –dix lo rey–, Canaan, fill	teu , vaja ab mi, e jo faré a ell tot so
2Re 20,6	donchs, dels servacials del senyor	teu e encalsa-lo, car per vantura matria
2Re 22,50	davant totes les gents e cantaré al	teu nom, 51 magnificant e faent gran les
2Re 24,10	que tu muts la iniquitat del	teu servicial, car fort he fet folament
2Re 24,23	coses, e dix: –Nostre Senyor, Déu	teu , reebrà lo teu vot e lo teu sacrifici.
2Re 24,23	–Nostre Senyor, Déu teu, reebrà lo	teu vot e lo teu sacrifici. 24 Dix lo rey
2Re 24,23	Déu teu, reebrà lo teu vot e lo	teu sacrifici. 24 Dix lo rey a Aurena: –Ja
1Re 1,18	serventa trobàs gràcia devant los	teus vulls. Donchs la fembra tench sa
1Re 12,19	poble dix a Samuel: –Pregua per los	teus serfs a lo Senyor, ton Déu, per so
1Re 28,1	–Jo he sabut que tu e los hòmens	teus axiràs ab mi en les tendes. 2 E dix
1Re 28,19	falisteus. Emperò tu e los fills	teus serets ab mi [*]. 20 Tantost Saül
2Re 3,25	sàpia los entraments e los aximents	teus e conegua totes les coses que tu fas.

2Re 3,34	tuas mans no són liguades ne los	teus peus no són agreujats ne han stat en
2Re 7,19	Mas encara açò és vist devant los	teus ulls ésere pocha cosa, Senyor Déu,
2Re 9,10	qui fo de Saül. 10 E axí los fills	teus e als servacials teus laurats-li la
2Re 9,10	axí los fills teus e als servacials	teus laurats-li la terra e dats-li a
2Re 11,24	en lo mur, e moríran molts dels	teus servacials, e murí Uries etey. 25 Dix
2Re 13,24	que tu que hy vengues ab los	teus servecials. 25 Al rey David dix a
2Re 13,32	meu, no't cuyts que tots los fills	teus sían morts. Solament és mort Aamon
2Re 13,35	35 Dix Jonadab al rey: –Vet los	teus fills que vénan. [*] 36 [*] E axí
2Re 19,5	qui han deliurat tu de mort e los	teus fills e les tues filles e les tues
2Re 19,6	que no has ànsia ne cura dels	teus prínceps [*]. E en varitat jo crech
2Re 19,7	7 Donchs leva e vé-ta'n als	teus servicials e parla-los bones
2Re 19,14	e diguéran: –Torna tu e tots los	teus servacials. 15 E tornà-sa'n David
2Re 19,41	casa a Jordà sens nós e tots los	teus hòmens ab tu? 42 E respongéran los
2Re 22,28	los hòmens ergullosos ab los	teus vulls. 29 Car tu, Senyor, ést luerna
2Re 24,13	terra o III mesos ancalsaran tu los	teus anamichs, e tu fugiràs, o per sert
1Re 17,7	lança era axí gros com a fust de	texidor , e lo ferre de la lança pasava DC
2Re 20,7	ab ell los hòmens de Joab e de	Theretí e de Feretí e tots quants hòmens
2Re 5,11	ab ell. 11 E lavors Hiram, rey de	Thir , tramès misatgers a David e fusta de
2Re 8,10	tota la força de Addàser. 10 E	Thou tramès Joram, fill seu, al rey David
1Re 14,19	[*] e lavors [*] Saül al pravera:	– Tira ta mà a tu. 20 Donch Saül cridà e
2Re 3,27	fo vangut e tornat en Hebron, Joab	tirà l a una part enmig de la porta per
2Re 22,46	de l'hom strany són scampats e són	tirats en lurs traballs. 47 Viva nostra
2Re 23,7	ab les mans. 7 E si nangú los volrà	tocar , serà armat de ferro e de lansa de
2Re 5,8	auciuria lo jabuseu e aquels qui	tocarían a les canals de les cubertures,
2Re 20,1	Ciba, fill de Bocrí [*], e aquell	tochà la corneta e la nafill e dix: –No
2Re 20,22	lo a Joab per lo mur. E lavors Joab	tochà la corneta, e partíran-sa de la
2Re 6,14	un bou e un moltó. 14 E David	tochava los òrgens e los altres sturments
2Re 6,5	cantàvan davant nostre Senyor Déu e	tochàvan de tots sturments [*]. 6 E, pus
1Re 1,23	e aletà son infant entrò que li	tolch la let. 24 Mas, com ella hach l'
1Re 17,51	lo falisteu e pres sa spasa [*] e	tolch -li lo cap. Com los falisteus
2Re 3,15	dels falisteus. 15 E Isabòech	tolch Micol a son marit [*] e tramès-la
2Re 21,12	de Saül e de Jonatàs, fill seu, e	tolch -los als hòmens de Jabès de Galaad,
2Re 24,25	Déu hach mercè de tota la terra e	tolch tota aquella plagua e aquella
1Re 7,3	a nostre Senyor de tot vostro cor e	tolets los déus stranys [*] e daretz
2Re 20,22	parlà a tot lo poble sàviament. E	tolgéran lo cap a Siba fill de Bocrí e
1Re 31,9	morts en lo munt de Gelboe. 9 E	tolguéran lo cap a Saül e despulàran-lo
2Re 4,7	antradra, farián-lo, e fo mort, e	tolguéran -li lo cap e anàran-se'n
2Re 4,12	'lls auciésan, e aucieren-los e	tolguéran -los les mans e los peus e
1Re 20,15	E si yo moré, 15 prech-ta que no	tolgues la misericòrdia tua de la mia casa
2Re 3,3	fill de Machà, qui fon filla de	Tolomay , rey de Asur; 4 e lo quart hach
1Re 13,17	per robar alguna cosa e per	tolra als fills d'Israell; la una d'
1Re 8,16	a sos faells misatgers [*]. 16 Ell	tolrà a vós vostres serfs e vostres
1Re 28,17	axí com ha parlat en la mia mà, e	tolrà t lo regne e donar-l'ha a ton
1Re 17,46	mies mans, axí que t'auciuré e't	tolré lo cap e daré lo teu cors mort e
2Re 4,11	sanch de aquell de la mà vostra e	tolré vosaltres de la terra? 12 E lavòs
2Re 12,11	e scomouré sobra la tua casa mal e	tolré a tu les tues mullers e dar-les-
1Re 12,3	qual ha untat sobra vós, si yo he	tolt bou o asa, o si yo he acusat a tort,
1Re 15,28	Samuel dix a ell: –Nostre Senyor ha	tolt vuy a tu tot lo regna d'Israell e
1Re 4,21	dix: «La glòria de nostra Senyor és	tolta del pobla d'Israell, car la archa
1Re 30,8	e amanaràs la presa qu'ells han	tolta . 9 Lavà's David e DC hòmens qui

2Re 3,22	ab gran presa que haguéran	tolta a ladras e haguéran-los morts. E
1Re 7,14	fills d'Israell qu'ells havien	toltes [*]. Donques ell deliurà lo poble
1Re 2,27	“No aparaguí yo apertament a [*]	ton para en Agipta [*], 28 e yo alegí ell
1Re 2,28	[*] ephot, e yo doné a la casa de	ton para dels sacrificis de tot Israell ab
1Re 2,29	què has tu gitat mon sacrifici ab	ton talló e los meus dons, los quals yo
1Re 9,20	Israell seran de tu e de la casa de	ton para. 21 Saül respòs: –No són yo fill
1Re 10,2	“Les someras són trobades. [*] E	ton para les ha axotblidades, e és angoxós
1Re 12,19	per los teus serfs a lo Senyor,	ton Déu, per so que nós no muyram, car
1Re 13,13	guardats los manaments del Senyor,	ton Déu, los quals ell ha manats a tu.
1Re 13,14	Mas lo regna teu no s'estendrà a	ton linatge. Nostra Senyor [*] aquest un
1Re 14,41	és açò per què tu no has respòs a	ton serf. Si aquest paccat és sobra mi o
1Re 15,15	ço que hom lo sacreficàs al Senyor,	ton Déu, e havem mortes totes les altres
1Re 15,28	d'Israell e aquel ha liurat a un	ton proïisma qui és millor que tu, 29 car
1Re 15,30	mi, per ço que yo ador lo Senyor,	ton Déu. 31 Donchs Samuel se'n tornà e
1Re 16,1	sobre lo poble d'Israell? Complex	ton corn d'oli e vina per ço que yo
1Re 16,2	li dix: –Tu pendràs un vadell de	ton bastiar en ta mà e diràs: “Yo són
1Re 16,19	a Isayí e dix: –Tramit a mi David,	ton fill, qui guarda tas ovelles. 20
1Re 16,22	tramès a dir a Isayí: –Yo vull que	ton fill David estigua devant mi [*]. 23
1Re 17,32	haja por d'aquest falisteu. Yo són	ton serf e iré'm combatra contra ell e
1Re 19,4	[*], no vullès pacar contra David,	ton serf, car ell no ha paccat contra tu,
1Re 20,1	Jonatàs: –Què he jo fet [*] a	ton para, qu'él me vol auciuera? 2 E ell
1Re 20,6	entrò al vespra del III dia. 6 E si	ton para demana mi, diràs axí: “David ma
1Re 20,7	fan gran soblemnitat.” 7 E si	ton para dirà: “Ben stà”, pau sarà ab mi.
1Re 28,17	tolrà't lo regne e donar-l'ha a	ton proïisma David, 18 car no has obaït a
1Re 28,22	sies forts e que pusques fer	ton camí. 23 E Saül no ho volc pendre e
2Re 7,3	–Vés e fes tot quant tu penses en	ton cor, car nostre Senyor Déu és ab tu. 4
2Re 9,7	misericòrdia per amor de Jonatàs,	ton para, e restituiré a tu tots los camps
2Re 10,3	per amor ne per honrament de	ton para? Ans ho han fet perquè vèjan e
2Re 12,8	la mà de Saül, 8 et doní la casa de	ton senyor [*] e, si aquestes coses són
2Re 12,11	les tues mullers e dar-les-he a	ton proïisma davant tu matex, e dormiran ab
2Re 13,5	e fé aparàs que sies malaut, e com	ton para ta vendrà a vesitar, pregua-lo
2Re 13,20	20 E dix Absalon [*]: –Ha jagut	ton frare ab tu? Ara calla, jermana, no te
2Re 19,19	les iniquitats mies ne les poses en	ton cor que yo he fetes del dia ensà que
1Re 20,3	3 E altra vaguada [*] dix David:	– Ton para sap sertament que yo he trobada
2Re 13,23	esdavench-sa que Absalon faÿa	tonra les sues ovelles en Balasar, qui era
2Re 13,24	al rey e dix-li: –Senyor, jo fas	tonra les mies ovelles. Prech-ta,
1Re 10,26	cors dels quals nostra Senyor havia	toquats . 27 Mas los fills de Belial
1Re 14,15	esbalaÿran, e tota la lur host fou	torbada [*]. E açò fou axí com un miracle
2Re 4,1	disolutas, e tot Israell fo fort	torbat . 2 E II hòmens prínceps dels ladres
1Re 15,5	Amalech, ell mès sos aguayts en un	torent . 6 Saül dix als cineus: –Anats,
1Re 17,40	portar [*] e V pedras [*] de un	torent e mès aquellas en una sportella que
1Re 30,9	éran ab ell e venguéran entrò en lo	torent de Basor, e aquí éran [*]. 10 [*]
1Re 30,10	que no havían pogut passar lo	torent de Besor. 11 E trobàran un home en
1Re 30,21	havia manat que romanguésan en lo	torent de Besor. Aquests axíran a carera a
2Re 23,30	fill de Asraconites; Adayi del	torent de Gàad; 31 Abialbon arbacites;
2Re 22,5	de la mort me han anvironat, los	torents del diabla han tangut mi. 6 Les
1Re 5,11	anar l'archa del déu d'Israell e	torn en son loch, per so que no aucia nós
1Re 29,4	irats e falons e diguéran a Achís:	– Torn -se'n aquex hom e stigua en son
1Re 2,6	e vida, ell mena hom a infern e	torna . 7 Nostra Senyor dóna pobresas e
1Re 3,6	respòs: –[*] Yo no t'he apallat. E	torna -ta'n e dorm. 7 E Samuel encara no

1Re 15,30	e devant los fills d'Israell. E	torna-te'n ab mi, per ço que yo ador lo
2Re 1,22	sageta de Gonetàs nangun temps no	torna atràs de sang de mort, de grechs de
2Re 3,16	E dix Abner a son marit: -Vé e	torna-ta'n . E tornà-sa'n. 17 E Abner
1Re 3,5	Elí dix: -Yo no he tu apellat.	Torna-ta'n e dorm. E Samuel sa'n tornà
1Re 29,7	als majorals que vengues ab nós. 7	Torna-ta'n , donchs, [*] e no agreujaràs
2Re 19,14	e tramaterán al rey e diguerán:	- Torna tu e tots los teus servacials. 15 E
2Re 20,1	havem haretat en lo fill de Asaí.	Torna-ta'n , Israell, en les tues
1Re 2,11	dell seu untat. 11 E Alcanà sa'n	tornà e anà-sa'n a Rachama, a la sua
1Re 3,5	-ta'n e dorm. E Samuel sa'n	tornà e dormí. 6 E nostre Senyor apellà
1Re 4,3	3 E lo poble d'Israell se'n	tornà a les tendas. Lavors diguerán los
1Re 14,46	qu'ell no morís. 46 Saül se'n	tornà e [*] parsaguí los falisteus, on los
1Re 15,31	ton Déu. 31 Donchs Samuel se'n	tornà e saguí Saül. E Saül adorà nostre
1Re 17,15	15 David sa depertí de Saül e	tornà-se'n a son para en Batlem per
1Re 17,57	és fill. 57 Donchs com David sa'n	tornà , que havia ja mort lo falisteu,
2Re 1,1	Saül fonch mort, que David venc e	tornà de la mort que havia feta a Malech,
2Re 2,30	les tendes. 30 E Joab jaquí Abner e	tornà-sa'n e ajustà tot lo poble. E
2Re 3,16	a son marit: -Vé e torna-ta'n. E	tornà-sa'n . 17 E Abner tramès e dix
2Re 6,20	-sa'n cascú a la sua casa. 20 E	tornà-sa'n David per so que banaýs la
2Re 8,13	de les Salines e XXIIIM en Gabalem,	tornà-sa'n e posà gran nom a si matex.
2Re 12,15	morà lo fill que tu has. 15 E	tornà-sa'n Natan [*]. E nostre Senyor
2Re 12,20	nostre Senyor Déu e adorà-lo. E	tornà-sa'n en la sua casa [*] e manjà.
2Re 19,15	tu e tots los teus servacials. 15 E	tornà-sa'n David dentrò a Jordà, e tot
2Re 19,24	llo rey axí de Jerusalem dentrò que	tornà en pau. 25 [*] E dix lo rey:
2Re 19,39	Batzalay e banaý-lo. E Batzalay	tornà-sa'n a la sua ciutat. 40 E anà-
2Re 20,22	-sa'n en les lurs tendes. E Joab	tornà-sa'n en Jerusalem al rey. 23 E fo
2Re 23,10	Senyor gran salut, e lo poble fugit	tornà e portà-sa'n la roba d'aquells
2Re 23,7	lo foch e cramaran dentrò que sían	tornades a no res.» 8 Aquests són los noms
2Re 3,26	misatgers derera Abner e féu-lo	tornar de la sisterna de Chirià. E de açò
2Re 12,23	ne ploraria? Yo no'l poria fer	tornar d'allà on és. Jo iré d'uymés a
2Re 19,11	-los: -[*] Per què vanits darrés a	tornar lo rey en la sua casa? Car tot
2Re 19,37	-ta, senyor, que me'n jaquesques	tornar , e que muyra en la mia ciutat e que
2Re 12,23	és. Jo iré d'uymés a ell, e ell no	tornarà a mi. 24 E David anà-sa'n a
1Re 1,19	devant nostra Senyor Déu; despuys	tornàran-sa'n e vanguéran en lur casa,
1Re 2,20	a nostre Senyor. Donchs ells sa'n	tornàran en lur casa. 21 E nostra Senyor
1Re 5,3	Senyor, on ells pranguéran Dagon e	tornàran-lo en son loch. 4 E en l'altra
1Re 6,12	camí de Betsemes [*], que anch no	tornàran a lla part dreita ni a la sinestra
1Re 6,16	dels falisteus qui vaéran açò	tornàran-se'n en Caron en aquell dia.
1Re 14,32	[*] E lo poble fo molt ugat. 32 E	tornàran-sa'n a pendra presa, e
1Re 17,53	53 Los fills d'Israell sa'n	tornàran com haguéran ancalsats los
1Re 18,24	home e bax de linatge! 24 E [*]	tornàran-ho a dir a Saül, e plaguéran a
1Re 15,26	E Samuel dix a Saül: -Yo no me'n	tornaré ab tu, car tu has menyspresada la
2Re 22,38	e destruir-los-he e no me'n	tornaré dentrò qu'ells haja consumats. 39
1Re 6,2	Ensenyats-nos en qual manera	tornarem ella en son loch. Los quals
1Re 15,27	sa mès en la carera, que se'n	tornàs . Mas Saül lo pres per lo pany de
1Re 18,2	ell aquell dia e no li atorguà que	tornàs a casa de son para. 3 Adonchs
1Re 29,11	él levàran-sa [*] gran matí e que	tornàsan a la terra dels falisteus. E [*]
2Re 19,11	havia damanat al rey que'll	tornàsan en la sua casa. 12-13 [*] 14 E
1Re 15,12	sa victòria e que despuys se n'era	tornat en Galgala. Donchs Samuel vench tot
1Re 15,19	de nostre Senyor Déu, ans t'ést	tornat a presa e has mal fet devant nostre
1Re 15,23	de nostre Senyor, Déu nostre, ha	tornat tu arera, que tu no sies rey. 24

2Re 1,22	fort, e lo cultell de Saül, no és	tornat en va ne en foyll de lla batalla.
2Re 3,27	David. 27 E com Abner fo vangut e	tornat en Hebron, Joab tirà'l a una part
1Re 7,3	lo poble d'Israell: –Si vós vos	tornats a nostre Senyor de tot vostro cor
2Re 10,5	sia crascuda vostra barba e lavors	tornats . 6 E com los fills de Amon
1Re 18,6	de Saül. 6 Mas, com David sa'n	tornava de Jerusalem, ab lo cap del
1Re 27,9	e àsens e camels e vastadures e	tornava-sa'n a Achís. 10 E deya-li
2Re 5,2	rey sobra nós, tu era qui manavas e	tornavas Israell. E nostre Senyor ha dit a
1Re 9,5	Saül dix al serv [*]: –Vina e	tornem-nos-en , que per avantura mon
1Re 17,17	porta a tos frares I masura de	torons e aquests X pans [*] 18 e aquestes
2Re 5,7	nostra.” 7 Emperò David pres la	torra e la altesa de Sion; aquesta és
1Re 21,13	Achís, ell mudà la sua boqua e la	torsé , e féu aparès que caygués entre les
1Re 12,3	tolt bou o asa, o si yo he acusat a	tort , ne si yo he pres do [*], ne si he
1Re 12,4	–Tu no has nangú de nós agreujat a	tort , ne no has oprimut nangú, ne has pres
1Re 2,36	que ofira un diner de argent e un	tortel de pa e qu'él que digua: “Yo us
1Re 10,3	III cabrits; e l'altre, III	tortells de pa; e l'altra, una canada da
1Re 2,29	temple? [*] E tu has honrats més	tos fills que a mi. 30-34 [*]
1Re 4,17	és stada feta en lo poble, e abdós	tos fills són morts [*], e l'archa de Déu
1Re 8,5	diguéran a ell: –Tu ést anvalit, e	tos fills no van per les tuas careras.
1Re 16,11	11 [*] –He yo encara vists tots	tos fills? E Ysayí dix [*]: –Encara n'hi
1Re 16,16	sparit ta turmenta. 16 Mana a	tos serfs [*] que sèrquan un home que
1Re 17,17	dix a David [*]: –Vés, porta a	tos frares I masura de torons e aquests X
1Re 17,18	als conestables, e vasitaràs	tos frares [*]. 19 Donchs Saül e aquells
1Re 20,3	que yo he trobada gràcia devant	tos ulls. Per què ell dirà: “No sàpia asò
2Re 19,5	e dix-li: –Vuy has confusos tots	tos sarvicials, qui han deliurat tu de
2Re 19,24	ab gran barba, que no la s'havia	tosa ne s'havia lavada la cara ne les
1Re 20,19	deus siura. Tu, donchs, ta n'iràs	tost en lo loch on ta pusques ameguar [*]
1Re 20,38	l'infant e dix-li: –Cur-hi, vé	tost e no t'aturs! E pres l'infant de
1Re 20,40	a l'infant e dix-li: –Vé-te'n	tost e aporta-les a casa. 41 E com lo
2Re 12,28	porà pendra. 28 Donchs, senyor, ara	tost fé ajustar la part del poble e asetja
2Re 20,8	en guisa qu'ell lo podia traura	tost [*]. 9 E dix Joab a Amassà: –Déu ta
1Re 2,35	casa, e ell irà davant mon untat	tostemps . 36 E sdevendrà's qua
1Re 20,23	nostre Senyor sia entra mi e tu	tostemps . 24 [*] Adonchs vench lo temps de
1Re 27,12	seu de Israell, e per açò serà	tostemps mon servicial. 28, Tit Capítol
1Re 28,2	Dix Achís [*]: –Yo posaré,	tostemps que jo viva, que tu sies
2Re 7,24	fermat a tu lo poble d'Israell per	tostemps e tu, Senyor, ést fet a ells en
2Re 9,7	e tu manjaràs pa a la mia taula	tostemps . 8 E Mifibòsech ahorrà David e
2Re 9,10	fill dell senyor teu, manjarà pa	tostemps sobra la mia taulla. Sibà havia
2Re 9,13	stava e habitava en Jerusalem, car	tostemps manjava de açò que'll rey David
2Re 23,5	[*] que fasa covinensa ferma qui	tostemps duren totes coses, car tota la
1Re 2,14	en sa sitra o caldera o olla [*], e	tot so que la losa lavava, lo pravera ho
1Re 2,22	les coses que son fills faían en	tot Israell e en qual manera gayán en les
1Re 2,23	aquestes coses, [*] les quals	tot lo poble se plany? 24 No ho fasats,
1Re 2,28	casa de ton para dels sacrificis de	tot Israell ab tota senyoria? 29 Per què
1Re 3,20	que no s'asdavangués. 20 D'on	tot lo poble d'Israell, de Dan entrò a
1Re 3,21	paraula que Samuel dix sdevench en	tot lo poble d'Israell. Tit Capítol IIII
1Re 4,5	Senyor fou vanguda en les tendes,	tot lo poble d'Israell cridà ab gran
1Re 7,2	fóran complits enaxí que XX anys. E	tot lo poble de Israell sa raposà après de
1Re 7,3	Senyor. 3 Ladonchs Samuel dix a	tot lo poble d'Israell: –Si vós vos
1Re 7,3	vós vos tornats a nostre Senyor de	tot vostro cor e tolets los déus stranyes
1Re 7,3	cor a nostre Senyor en servir aquel	tot sol, ell deliurarà vós de lles mans

1Re 7,5	[*]. 5 Samuel dix: –Ajustats	tot lo poble d’Israell en Masfat, que
1Re 7,15	Samuel jutjà los fills d’Israell e	tot lo poble tots los dies de sa vida. 16
1Re 9,2	hom que ell, e ell era pus alt que	tot lo poble d’Israell de les spatllas
1Re 9,6	ha un home de Déu e és noble hom, e	tot so qu’ell diu sdevé meyns de tot
1Re 9,6	e tot so qu’ell diu sdevé meyns de	tot dupta. Donchs, anem-nos a ell, si
1Re 10,19	havets gitat lo Senyor vostro, qui	tot sol ha vós salvats [*], e vós havets
1Re 10,21	de Benjamín. 21 Donchs ell aplaguà	tot lo trip de Benjamín e tot son linatge,
1Re 10,21	aplaguà tot lo trip de Benjamín e	tot son linatge, e la sort caygué sobra la
1Re 10,24	les spatllas amunt. 24 Samuel dix a	tot lo poble: –Vós havets aquell que
1Re 10,24	nostra Senyor ha elet. E no és en	tot lo poble hom que sia semblant a ell.
1Re 10,25	Senyor. E Samuel na lexà anar	tot lo poble, cascú en sa casa. 26 E Saül
1Re 11,2	a cascú, enaxí que vós siats onta a	tot lo poble d’Israell. 3 Lavors diguéran
1Re 11,4	e diguéran aquestes paraules devant	tot lo poble. E tot lo pobla lavà sa veu
1Re 11,4	paraules devant tot lo poble. E	tot lo pobla lavà sa veu en alt e comensà
1Re 11,7	axí serà fet de sos bous. Donchs	tot lo poble hach gran paor, e tots axíran
1Re 11,10	–Nós axirem demà a vós, e farets	tot so que us plaurà. 11 E l’andemà Saül
1Re 12,1	12, Tit Capítol XII 1 Samuel dix a	tot lo poble d’Israell: –Veus que yo he
1Re 12,17	davant vós. 17 Donchs, no és ara	tot dret temps de cullir los forments? Jo
1Re 12,19	e Déu [*] donà trons e pluges. 19 E	tot lo poble tamé fort nostre Senyor e
1Re 12,19	tamé fort nostre Senyor e Samuel, e	tot lo poble dix a Samuel: –Pregua per los
1Re 12,24	e servits a ell en varitat de	tot vostro cor, car vós havets vistes les
1Re 13,2	qui és del trip de Benjamín. E	tot l’altra poble era tramès cascú en son
1Re 13,3	tota la terra: «Ójan los habreus e	tot Israell!» 4 Donchs tot lo poble d’
1Re 13,4	habreus e tot Israell!» 4 Donchs	tot lo poble d’Israell oy aquesta fama:
1Re 13,5	de caretas e VIM cavallers, e	tot l’altra pobla manut éran axí spesos
1Re 13,7	E Saül era encara en Galgala, e	tot lo poble que saguia ell era spaventat.
1Re 13,22	la batalla fo vangut, null hom de	tot lo poble qui era ab Saül e Jonatàs,
1Re 14,20	ta mà a tu. 20 Donch Saül cridà e	tot lo poble qui era ab ell. E vanguéran
1Re 14,24	vanjat dels anamichs meus. Donchs	tot lo pobla dejunà [*]. 25 [*] E havia en
1Re 14,34	dix Saül: –Departits-vos per	tot lo poble e diets a ells que cascú
1Re 14,39	sens nanguna ramçó. E nangú de	tot lo poble no li contradix. 40 [*] 41
1Re 14,47	ell sa combatia contra los anamichs	tot entorn: [*] Edom e contra lo rey de
1Re 15,3	vé ara e auciu Amalec e guasta	tot ço qu’él ha. Tu no perdons a ell de
1Re 15,8	8 e pres Agag, rey de Amalech,	tot viu, e aucís tot l’altra poble a
1Re 15,8	rey de Amalech, tot viu, e aucís	tot l’altra poble a espasa. 9 E Saül e lo
1Re 15,9	destruïr. Donchs ells daguastàran	tot so que era vill e de pobre valor. 10
1Re 15,12	en Galgala. Donchs Samuel vench	tot dret a Saül, e Saül ofaria holocaust a
1Re 15,20	Gag, lo rey de Amalech, e he mort	tot son poble. 21 Mas lo poble apresà
1Re 15,28	–Nostre Senyor ha tolt vuy a tu	tot lo regna d’Israell e aquel ha liurat
1Re 17,5	e era vastit de un sberch, qui era	tot ple, de la part de fora, de hams. Lo
1Re 17,49	pedra e mès-la en la fona e manà	tot antorn e farí lo falisteu en lo front
1Re 17,49	fichà en lo front d’él, e caesch	tot stès per terra. 50 Anaxí ocís David lo
1Re 18,5	sos combatadors, e ell playà molt a	tot lo poble, e majorment a servicials de
1Re 19,3	de tu a ell e jo faré a saber a tu	tot ço que yo vauré. 4 Donchs, Jonatàs
1Re 19,24	los altres davant Samuel, e cantà	tot nuu per tot aquell dia e aquella nit.
1Re 19,24	davant Samuel, e cantà tot nuu per	tot aquell dia e aquella nit. E de açò exí
1Re 20,4	[*]: –Tot quant tu digues a mi,	tot ho faré volantés. 5 E dix David a
1Re 20,12	Jonatàs a David: –Vet de matí per	tot lo dia sercaré la santència de mon
1Re 20,26	E Saül no parlà nanguna paraula en	tot aquell dia, car pensave’s que per
1Re 20,34	ab gran falonia e no menjà en	tot lo sagon dia de les calendes, car fo

1Re 21,1	e dix-li: –Per què ést vangut	tot sol, que no vangut null hom ab tu? 2
1Re 28,3	parsona. 3 Emperò Samuel morí, e	tot Israell féu gran plant sobra ell, e
1Re 28,4	en Suiram. Emperò Saül ajustà	tot Israell e vench-se'n en Gelboe. 5 E
1Re 28,20	força, car no havían manjat pa en	tot aquel dia. 21 [*] Dix la fembra: –[*]
1Re 29,9	que tu ést bo davant los meus vulls	tot axí com l'àngel de nostra Senyor Déu.
1Re 30,18	aportades e portà-sa-n'ho	tot . E manà-se'n ses II mullers 19 [*]
1Re 30,19	aportades e portà-se-n'ho	tot que se n'havían amanat. 20 E [*] lo
1Re 31,9	de les ýdoles e tots los pobles	tot so que era esdavangut a Saül e tota la
2Re 1,10	scapar a les nafras que havia per	tot lo cors. E prenguí la sua corona que
2Re 1,12	e sobra Jonatàs, fill seu, e sobra	tot lo poble de nostre Senyor Déu e sobra
2Re 2,3	hòmens qui anàvan ab ell, cascú ab	tot son alberch, e astiguéran en los
2Re 2,9	Afraÿm e sobra Benjamín e sobra	tot Israell. 10 E era en adat de XL anys
2Re 2,19	a la sinestra, anans lo ancalsava	tot dret per so que ll'auciés. 20 E girà
2Re 2,30	Abner e tornà-sa'n e ajustà	tot lo poble. E dafalíran dels servacials
2Re 3,1	anava, aminvava e pus flaqua era e	tot dia se destrovia. 2 E David engendrà
2Re 3,12	mia mà ab tu, e jo ratornaré a tu	tot Israell. E dix David: –Yo volonter
2Re 3,21	–Jo'm lavaré per so que ajust	tot Israel a tu, senyor meu rey, e per so
2Re 3,31	30 [*] 31 E dix David a Joab e a	tot lo pobla qui era ab ell: –Esquinçats-
2Re 3,32	e plorà sobra lo vas de Abner, e	tot lo pobla plorà, 33 e planyent Abner lo
2Re 3,34	los fills d'Israell.» Encara	tot lo poble de Israell plorà sobra Abner
2Re 3,35	vaguada. 35 E com fósan vanguts	tot lo poble, que menjàsan ab David encara
2Re 3,37	molt [*]. 37 E en aquel dia conech	tot lo poble d'Irael que lo rey no havia
2Re 4,1	les sues mans fōran disolutas, e	tot Israell fo fort torbat. 2 E II hòmens
2Re 4,9	qui ha deliurada la mia ànima de	tot treball! 10 Car aquell qui m'adux
2Re 5,5	en Jerusalem XXXIII ayns sobra	tot Israell e sobra Judà. 6 E anà lo rey e
2Re 6,2	e levà's David e anà-sa'n ell e	tot lo pobla ab ell dels hòmens de Judà,
2Re 6,5	anava davant l'archa. 5 E David e	tot lo poble jugàvan e cantàvan davant
2Re 6,15	qui és apallat ffot. 15 E David e	tot Israell portava la archa del testament
2Re 7,3	3 Dix Natan al rey: –Vés e fes	tot quant tu penses en ton cor, car nostre
2Re 7,17	e sagons tota aquesta visió	tot enaxí parlà Natan a David. 18 E stech
2Re 8,7	aportava en lo coll e aportà-ho	tot en Jerusalem. 8 E aportà lo rey molt
2Re 8,15	él. 15 [*] e faÿa juý e justícia a	tot lo poble d'Israell. 16 Emperò Joab
2Re 9,10	li la terra e dats-li a manjar e	tot so que obs haja. Emperò Mifibòsech,
2Re 9,11	manjarà pa sobra la tua taulla	tot enaxí com un dels fills del rey. 12
2Re 10,17	David sabé aquestes coses, ajustà	tot Israell e pasà Jordà e vench en Elema,
2Re 11,18	lo misatja a David e comtà-li	tot so que era estat en la batalla, axí
2Re 12,29	no haja lo nom. 29 E David ajustà	tot lo poble e anà-sa'n a Rabat e
2Re 19,7	nós nos ne anam, pijor ta sarà que	tot quant mal ne quant treball nangun
2Re 19,8	terra on gaÿa e sech en la porta. E	tot lo poble oý dir que'll rey seÿa
2Re 19,10	ratornam a David? E lo consell de	tot Israell vench al rey. 11 Emperò lo rey
2Re 19,11	a tornar lo rey en la sua casa? Car	tot Israell havia damanat al rey que'll
2Re 19,15	-sa'n David dentrò a Jordà, e	tot lo trip de Judà vench en Galgala per
2Re 19,38	teu, vaja ab mi, e jo faré a ell	tot so que tu vulles, e tot so que
2Re 19,38	faré a ell tot so que tu vulles, e	tot so que damanaràs a mi, jo t'ho daré.
2Re 19,39	mi, jo t'ho daré. 39 Com lo rey e	tot lo poble hach pasat Jordà, lo rey basà
2Re 19,40	en Galgala, e Canan ab ell. Emperò	tot lo poble de Judà havia menat lo rey, e
2Re 20,2	Israell, en les tues tendes. 2 E	tot lo poble se partí de David e anaran-
2Re 20,13	a guardar aquí [*]. 13 E puy	tot lo poble saguí a Joab e ancalçàran
2Re 20,22	mur. 22 E lavors la fembra parlà a	tot lo poble sàviament. E tolgéran lo cap
2Re 21,5	e'ns turmentà, enaxí que'n	tot Israell no'n romangua un de la sua

2Re 24,2	e de Dan entrò a Barsabe e nombra	tot lo poble per so que sapiam quants són.
2Re 24,3	n'has per so que sia doblat e puy	tot aquest ta doble en C dobles. Mas què
1Re 10,24	poble hom que sia semblant a ell.	Tot lo poble cridà: –Nostra rey viva! 25
1Re 20,4	poch de temps. 4 Dix Jonatàs [*]:	– Tot quant tu digues a mi, tot ho faré
1Re 1,21	21 Aprés annà Alchanà, son marit, e	tota sa companya en Siló per sacraficar ab
1Re 2,28	dels sacrificis de tot Israell ab	tota senyoria? 29 Per què has tu gitat mon
1Re 4,5	Israell cridà ab gran crit, axí que	tota la terra ne resonà. 6 E com los
1Re 4,13	que aquell fou intrat, recomtà a	tota la ciutat so que s'era esdavangut, e
1Re 4,13	ciutat so que s'era esdavangut, e	tota la ciutat comensà a plorar. 14 E Elí
1Re 11,3	que nós pugam trametra misatges per	tota la terra dels fills d'Israell e, si
1Re 13,3	Saül sonà una botzina e dix per	tota la terra: «Òjan los habreus e tot
1Re 14,15	los falisteus [*] sa esbalaýran, e	tota la lur host fou torbada [*]. E açò
1Re 15,11	molt trist, e cridà a nostra Senyor	tota la nit mercè. 12 E com él sa fou
1Re 27,1	e fos que no'm serch vuymés en	tota la terra de Israell. Fugiré, donchs,
1Re 27,3	Chis a Gech. E ell e sos hòmens e	tota la sua casa e II mullers de David, ço
1Re 27,9	terra de Agipta. 9 Destrovi David	tota la terra de aquells e no hy jaquí
1Re 28,25	manjat, lavàran-sa e anàran	tota aquella nit. 29, Tit Capítol XXVIII 1
1Re 31,9	de les sues armes e tramatèran per	tota la terra lur, engir e antorn, que
1Re 31,9	tot so que era esdavangut a Saül e	tota la sua companya. 10 E posàran les
1Re 31,12	tots los pus forts hòmens e anàran	tota la nit e prasèran lo cors de Saül e
2Re 1,9	gran pena e encara só en mon seny e	tota la força de la mia ànima és en mi. 10
2Re 1,12	poble de nostre Senyor Déu e sobra	tota la casa de Israel, per ço com éran
2Re 1,26	amabla e davies éser amat sobra	tota amor de fembra. Axí com la mara ame
2Re 2,29	e aquells qui éran ab ell anàran	tota aquella nit per los camps e pasàran
2Re 2,32	de son para en Batlem, e anàran	tota la nit Joab e aquells qui éran ab ell
2Re 3,23	se n'era anat ab pau. 23 E Joab e	tota la companya qui éran ab ells
2Re 4,7	-li lo cap e anàran-se'n	tota la nit per la carera del dasert 8 e
2Re 6,11	e banayí nostre Senyor Déu ell e	tota la sua casa. 12 E diguéran al rey
2Re 6,12	Senyor havia banaýt Obededom e	tota la sua casa per la arqua de Déu. E
2Re 6,15	testament de nostre Senyor Déu en	tota alegria e ab grans sons de nafills e
2Re 7,1	Senyor havia dat rapòs e pau de	tota part de sos anamichs, 2 e dix a Natan
2Re 7,17	totes aquestes paraules e sasons	tota aquesta visió tot enaxí parlà Natan a
2Re 8,9	oyí que David havia destrovida	tota la força de Addàser. 10 E Thou tramès
2Re 8,14	e gents qui la dafansasen, e	tota Idumea servia a David. E nostre
2Re 9,9	a Mifibòsech, fill de Jonatàs, [*]	tota la casa qui fo de Saül. 10 E axí los
2Re 9,12	patit que havia nom Michà, emperò	tota la casa de Sibà servia a Mifibòsech,
2Re 10,7	oït açò David, tramès-hi Joab ab	tota la sua host. 8 E axíran los fills de
2Re 19,20	pacat. E per açò són jo vengut de	tota la casa de Josep e són axit a carera
2Re 19,41	han amblat tu e han amanat [*]	tota la tua casa a Jordà sens nós e tots
2Re 21,14	de açò fet, nostra Senyor perdonà a	tota la terra. 15 E faéran batalla los
2Re 22,31	31 Lo nostre Senyor Déu és sens	tota màculla. La paraulla de nostre Senyor
2Re 23,5	qui tostemp duren totes coses, car	tota la mia salut e la mia voluntat no ha
2Re 24,7	lo bosch, e anvironàran [*] 7 [*]	tota la terra dels eveus e dels cananeus e
2Re 24,8	de Jerusalem e haguéran sarcada	tota la terra. 9 E lavors Joab liurà lo
2Re 24,25	E nostre Senyor Déu hach mercè de	tota la terra e tolch tota aquella plagua
2Re 24,25	hach mercè de tota la terra e tolch	tota aquella plagua e aquella pastilència
1Re 2,22	Senyor. 22 Elí era molt vell, e oí	totes les coses que son fills faían en tot
1Re 3,12	aquell dia yo sositaré contra Elí	totes les coses que yo he parlades contra
1Re 3,18	res [*]. 18 Donchs Samuel dix a ell	totes les paraules, enaxí que no li'n
1Re 8,7	a Samuel: –Ojes la veu del poble e	totes les coses qu'ells dían a tu. Car

1Re 8,20	sobra nós, 20 e nós serem axí com	totes les altres gents. E ell jutgarà nós
1Re 8,21	per nós. 21 Donques oyí Samuel	totes les paraules del poble e recomtà
1Re 9,20	[*], car ya són trobades. Donchs,	totes les milors coses [*] dels fills d'
1Re 9,21	e lo meu linatja és lo pus darer de	totes les companyes dell trip de Benjamín?
1Re 12,1	que yo he oÿda la vostra veu segons	totes les coses que vós havets parlades a
1Re 13,21	e sa destral e son pich. 21 Donchs	totes les faramentes de les raylles e
1Re 15,2	“Aquestes coses yo he comtades,	totes les coses que Amalech ha fetas al
1Re 15,9	bastiar e a les vestadures [*] e a	totes les coses qui éran belles, e anch no
1Re 15,15	al Senyor, ton Déu, e havem mortes	totes les altres coses. 16 Lavors dix
1Re 18,5	arch e son braguer. 5 David anava a	totes les coses que Saül lo tramatia, e
1Re 19,7	Jonatàs apallà David e recomtà-li	totes aquestes cosses. E menà David davant
1Re 19,18	fogí [*] e anà-sa'n e recomtà	totes les coses [*] a Samuel, en Ramacha,
1Re 29,1	XXVIII 1 E lavors fóran ajustadas	totes les companyes dels falisteus en
1Re 30,2	-sa'n manades les fembres catives	totes , de les manors entrò a les majors.
1Re 30,18	e fugíran. 18 E lavors pres David	totes aquelles coses que los amalichites
1Re 30,19	-se'n ses II mullers 19 [*] e	totes les coses sues qu'ells havían
1Re 31,11	habitàvan en Galaad haguéran oÿdes	totes aquestes coses que'lls falisteus
2Re 1,11	com David hach oÿt açò esquinsà's	totes les sues vestadures, e tots los
2Re 3,19	en Hebron per so que parlàs a David	totes aquestes coses que plaïan a Israel e
2Re 3,25	e los aximents teus e conegua	totes les coses que tu fas. 26 E aytantost
2Re 7,17	poble d'Iraell. 9-16 [*] 17 Sagons	totes aquestes paraulles e sagons tota
2Re 7,21	e sagons lo cor teu has fetes	totes aquestes coses e tan grans per ço
2Re 8,6	Nostre Senyor guardava David en	totes coses qu'ell faÿa. 7 E David pres
2Re 8,14	E nostre Senyor Déu guardava'l, en	totes aquestes coses que faÿa David e
2Re 12,31	ragoles. E açò matex féu David de	totes les ciutats dels fills d'Amon. [*]
2Re 21,14	de Cis, qui era son para. E feren	totes aquelles coses que'll rey los havia
2Re 22,50	Senyor, yo confasará a tu davant	totes les gents e cantaré al teu nom, 51
2Re 23,5	covinensa ferma qui tostemp duren	totes coses, car tota la mia salut e la
1Re 20,42	a David: -Vé-te'n en pau.	Totes les coses que havem jurades en lo
1Re 1,4	e donà a Fenenà, sa muller, e a	tots sos fills e a ses filles part de son
1Re 1,11	yo daré aquell a nostra Senyor en	tots los dies de la sua vida, e raor no
1Re 1,28	yo he a ell donat a nostre Senyor a	tots los dies de sa vida. Donchs, ells
1Re 2,14	a sos obs. Enaxí ho faÿan ells a	tots aquells del pobla de Israell que
1Re 2,28	en Agipta [*], 28 e yo alegí ell de	tots los trips d'Iraell a mos obs en
1Re 5,8	e sobra Degon, nostre déu. 8 D'on	tots los prínceps dels falisteus se
1Re 6,5	d'aur. Car una plagua ha stada a	tots vosaltres [*]. E donats glòria al Déu
1Re 7,13	Senyor fo desobra los falisteus en	tots los dies de Samuell. 14 E les ciutats
1Re 7,15	los fills d'Iraell e tot lo poble	tots los dies de sa vida. 16 E anvironava
1Re 8,4	lo jutgament falsament. 4 Donchs,	tots los primers nats del poble se
1Re 10,7	tu seràs mudat en altra hom. 7 Com	tots aquests senyals saran vanguts a tu,
1Re 10,9	d'él, Déu mudà a ell altra cor. E	tots aquells sanyals vangéran a ell aquell
1Re 10,18	les mans de aquells e de la mà de	tots los reys qui us turmentàvan.” 19 E
1Re 10,20	companyas. 20 E axí Samuel aplegà	tots los trips d'Iraell, e la sort caech
1Re 10,23	loch del poble. E fo pus alt que	tots de les spatlles amunt. 24 Samuel dix
1Re 11,1	que ha nom Jabès de Galaad, e	tots los hòmens de Jabès diguéran a Naàs:
1Re 11,7	'ls per pesas e tramès-na per	tots los termas dels fills d'Iraell per
1Re 11,7	tot lo poble hach gran paor, e	tots axíran ensemps [*], 8 e Saül nombrà
1Re 11,11	fins que'll dia comensà scalfar. E	tots los altrás fóran escampats, axí que
1Re 11,15	davant nostre Senyor. E Saül e	tots los hòmens de Israell haguéran aquí
1Re 12,19	no muyram, car havem ajustat mal a	tots los nostres paccats, com nós damanam

1Re 13,21	éran rabevats e faían a lossar	tots dentrò a l'agulló. 22 E com lo dia
1Re 14,15	un gran miracle per la host [*]. E	tots los falisteus [*] sa esbalaýran, e
1Re 14,38	dia. 38 Saül dix: –Aplegats sa	tots los angles del pobla e sapiats per
1Re 14,47	e contra los falisteus. E ell sobrà	tots aquells contra los quals ell sa
1Re 14,52	batalla era contra los falisteus en	tots los dies de Saül, car Saül
1Re 14,52	de Saül, car Saül acompanyava a si	tots aquels qu'él vaía éser hòmens forts
1Re 15,6	ab ell, car tu faïst misericòrdia a	tots los fills de Israell [*]. Donchs los
1Re 15,17	fuïst tu fet cap e príncep sobre	tots los trips de Israell [*]? E nostra
1Re 15,18	e combat contra tro que los hajes	tots morts.” 19 Donchs, per què tu no has
1Re 16,11	aquests. 11 [*] –He yo encara vists	tots tos fills? E Ysayí dix [*]: –Encara
1Re 17,46	les bèsties de la terra, per so que	tots aquells qui són en la terra sàpian
1Re 18,5	sos fets. Posà'l Saül sobra	tots sos combatadors, e ell playà molt a
1Re 18,16	ell lo comensà esquivar. 16 Mas	tots los fills d'Israell e de Judà amàvan
1Re 18,29	axí Saül fo fet anamich de David en	tots sos dies. 30 E los prínceps dels
1Re 20,31	de la bagasa de ta mara? 31 Car en	tots los dias en los quals viurà lo fill
1Re 21,7	de Idumea, e era lo pus podarós de	tots los pastors de Saül. 8 E dix [*] a
1Re 27,11	David.”» E açò era decret seu en	tots los dies en los quals ell habità en
1Re 28,3	los davinadors de la terra e aucís	tots aquells qui havían sparit fitònich en
1Re 31,6	e en aquell dia lo seu scuder e	tots los seus servecials qui éran de la
1Re 31,9	en los temples de les ýdoles e	tots los pobles tot so que era esdavan gut
1Re 31,12	fetas a Saül, 12 lavàran-sa	tots los pus forts hòmens e anàran tota la
2Re 1,11	's totes les sues vestadures, e	tots los hòmens qui éran ab ell faéran alò
2Re 1,18	fill de Saül. 18 Manà David a	tots los hòmens de Judà que ansanyàsan a
2Re 2,3	3 e axí també pujàran ab David	tots los hòmens qui anàvan ab ell, cascú
2Re 2,8	fill de Saül, e manà'l per	tots los castells e per tots los lochs on
2Re 2,8	manà'l per tots los castells e per	tots los lochs on éran aquells de Israell
2Re 2,13	qui és en Gabeon e, com sa fóran	tots ajustats an un loch, saguéran los uns
2Re 2,16	altres per los costats e cayguéran	tots morts ensemps. E apallàran lo loch on
2Re 2,23	morí en aquell matex loch. E	tots aquels qui pasàvan per aquell loch on
2Re 2,25	fills de Benjamín ajustàran-sa	tots en una companya e féran una molla de
2Re 2,28	frare. 28 E Joab sonà lo nafill, e	tots ajustàran-sa e staguéran d'aquí
2Re 3,18	meu poble d'Israell de lla mà de	tots los falisteus.” 19 E Abner parlà
2Re 3,20	David féu gran convit a Abner e a	tots aquells que éran vangut ab ell. 21 E
2Re 3,21	senyor e que sanyorejas e mans a	tots axí com dasiga la tua ànima. E com
2Re 5,6	e sobra Judà. 6 E anà lo rey e	tots aquells qui éran ab ell en Jerusalem
2Re 5,8	ciutat de David. 8 E gità'n	tots los jabuseus, car David havia dit que
2Re 5,10	e grans coses. 10 E creixia	tots dies, e nostre Senyor era ab ell. 11
2Re 5,17	en rey en Israell, e pujàran-hi	tots per so que cercàsan David. Oyí David
2Re 6,1	VI 1 Ajustà David alra veguada	tots los alets de Israell, e fóran XXXM ^a ,
2Re 6,5	nostre Senyor Déu e tochàvan de	tots sturments [*]. 6 E, pus que fóran en
2Re 7,7	anat en tabernacle e en tenda 7 en	tots los lochs on yo són stat ab los fills
2Re 8,4	a peu, ell féu sagar los nirvis a	tots los cavalls dells càreus, emperò
2Re 8,18	e en major dignitat posats que	tots los altres. 9, Tit Capítol VIII 1 E
2Re 9,7	ton para, e restituiré a tu	tots los camps de Saül, avi teu, e tu
2Re 10,15	los havia vançuts, ajustàran-sa	tots , 16 e Addàser tramès als sirienchs
2Re 10,19	príncep de la cavalaria. 19 E com	tots los reys qui ajudàvan a Abdàsar
2Re 11,1	seus servacials qui éran ab ell e	tots los fills de Israell als fills de
2Re 12,12	jo faré so que t'he dit davant	tots quants són en Israell e lo sol.” 13 E
2Re 13,9	manjar. E dix Amon: –Ísqvan hich	tots quants hich ha. E com tots fóran
2Re 13,9	hich tots quants hich ha. E com	tots fóran fora, 10 dix Amon a Tamar:

2Re 13,23	qui era prop Afraÿm, e convidà	tots los fills del rey 24 e vench al rey e
2Re 13,25	meu, no'm vullés pragar que anem	tots , car gran afany ta fariam. [*] 26 [*]
2Re 13,29	contra Amon [*]. Com asò fou fet,	tots los fills del rey pujàran en los muls
2Re 13,30	dit a David que Absalon havia morts	tots los fills del rey, «que no n'ha
2Re 13,31	e gità's en terra. Atratal féran	tots los sarvacials da David. 32 Respòs
2Re 13,32	e dix: –Senyor meu, no't cuyts que	tots los fills teus sían morts. Solament
2Re 13,36	e al rey e alls servacials faéran	tots gran plor e gran plant. 37 [*] Emperò
2Re 19,2	en grans plans e an grans plors	tots quants éran, per so com lo poble oyí
2Re 19,5	rey e dix-li: –Vuy has confusos	tots tos sarvacials, qui han deliurat tu
2Re 19,6	que Absalon fos viu e que nós	tots fósem morts. 7 Donchs leva e vé-ta
2Re 19,7	jur a Déu que, si tu no levas, que	tots nos n'irem anit, e si nós nos ne
2Re 19,14	12-13 [*] 14 E [*] Israell quax	tots fóran de un acort e d'una volentat e
2Re 19,14	al rey e diguéran: –Torna tu e	tots los teus servacials. 15 E tornà-sa
2Re 19,41	del poble d'Israell. 41 Lavors	tots los hòmens del poble d'Israell
2Re 19,41	tota la tua casa a Jordà sens nós e	tots los teus hòmens ab tu? 42 E
2Re 20,4	–Hajes fets vanir de así a III dies	tots los hòmens de Judà e tu sies present
2Re 20,7	de Joab e de Theretí e de Feretí e	tots quants hòmens forts havia en
2Re 20,14	'n anat dentrò a Abella. E Joab e	tots los hòmens forts d'Irraell 15
2Re 21,9	E aquests VII cayguéran morts	tots ensemps com hom comensa les mesas, ço
2Re 21,20	en cascun peu, e éran XXIII enfre	tots . E aquest fo del linatja de Arafà, 21
2Re 22,23	coses males davant ell. 23 Car	tots los juýs de aquell són stats davant
2Re 22,31	achseminade per foch e és scut de	tots aquells qui spéran en ell. 32 E qui
2Re 23,39	getite; 39 Urias eteus. Entre	tots aquests són XXXVII. 24, Tit Capítol
2Re 24,2	de lla cavalaria: –Vé-te'n per	tots los trips d'Israell e de Dan entrò a
2Re 8,9	collones a l'altar. 9 E llavors	Tou , rey de Amach, oyí que David havia
2Re 8,10	Adadàser e ll'havia mort, car	Tou era anamich de Adàser. E en la mà de
2Re 4,9	ha deliurada la mia ànima de tot	trabal! 10 Car aquell qui m'adux misatga
1Re 28,15	he resusitat, car fort són en gran	traball . Vet que los falisteus conbàtan
2Re 19,7	ta sarà que tot quant mal ne quant	traball nangun temps has haüt de la tua
2Re 20,6	dix David a Abisay: –Donchs, major	traball e major aflicció nos darà Ciba
2Re 24,14	E dix David a Gad proffeta: –Gran	traball m'és de cada part. Més me val que
1Re 28,15	dix Samuel a Saül: –Per què m'has	traballat [*]? Dix Saül: –Per ço t'he
2Re 22,46	són scampats e són tirats en lurs	traballs . 47 Viva nostra Senyor e baneÿt
2Re 3,27	per so que lli parlàs a engan e a	tració e farí-lo en lo sagí e aucís-lo
2Re 1,18	a sos fills a portar armas e	traer arch e balesta, axí com és scrit en
2Re 6,12	'n David a la casa de Abedadon, en	tragué la arqua e posà-la en la sua
1Re 7,4	4 Donchs los fills d'Israell	traguéran de mig loch d'ells déus stranys
1Re 4,4	la mà de nostres anamichs. 4 Donchs	tramatéran en Siló e féran aportar la
1Re 5,10	sitis de pells. 10 Doncs ells	tramatéran l'archa de nostra Senyor en
1Re 6,21	partirà ell de nós? 21 Donchs ells	tramatéran misatges als habitants de
1Re 31,9	despulàran-lo de les sues armes e	tramatéran per tota la terra lur, engir e
2Re 19,14	de un acort e d'una volentat e	tramatéran al rey e diguéran: –Torna tu e
2Re 11,24	los tro a la porta en la ciutat. 24	Tramatéran sagetas e lansas a nós aquells
1Re 6,3	loch. Los quals diguéran: –Si vós	tramatets l'archa del Déu d'Israell, no
1Re 18,5	anava a totes les coses que Saül lo	tramatia , e faÿa sàviament sos fets. Posà
1Re 9,16	e havia-li dit: 16 –[*] Yo	tramatré damà a tu un home de la terra de
1Re 20,21	pedra, quax qui trau a sanyal, 21 e	tramatré a les sagetes un infant e dir-
1Re 11,7	II bous e tranquà'ls per pesas e	tramès -na per tots los termas dels fills
1Re 12,11	a Déu [*]. 11 E nostra Senyor	tramès a vós Garabobal e Berach e Gebtè e
1Re 13,2	Benjamín. E tot l'altra poble era	tramès cascú en son tabernacla. 3 E

1Re 15,1	dix a Saül: –Nostre Senyor ha mi	tramès a tu per ço que yo untàs tu en rey
1Re 15,18	sobra lo poble d’Israell, 18 ha tu	tramès en aquesta carera e dix a tu: “Vé e
1Re 15,20	en la carera per la qual m’ha ell	tramès e he amenat Gag, lo rey de Amalech,
1Re 16,12	él sia vengut ací. 12 Donchs Isayí	tramès per l’infant e tramès-lo davant
1Re 16,12	Donchs Isayí tramès per l’infant e	tramès-lo davant Samuel. E l’infant [*]
1Re 16,19	e nostre Senyor és ab ell. 19 Saül	tramès sos misatges a Isayí e dix: –Tramit
1Re 16,20	plena de vi e un cabrit [*] e	tramès-ho per la mà de David, son fill,
1Re 16,22	e féu d’él son scuder. 22 Saül	tramès a dir a Isayí: –Yo vull que ton
1Re 18,11	dia. Saül tania una lansa 11 e	tramès-la a David cuydant-sa que’l
1Re 19,11	salvat aquella nit. 11 Adonchs Saül	tramès [*] da nits a la casa de David per
1Re 19,20	és en Aioch, en Remacha.» 20 Saül	tramès servents per pendra David. Com ells
1Re 19,21	aquesta cosa fou anunsada a Saül,	tramès-hi [*] servents, los quals atrasi
1Re 21,2	que nangú no sabés per què él ma	tramès , ne null hom no sàpia [*] que són
1Re 30,26	Llavors vench David en Sicalech e	tramès dons de la presa als vells de Judà
1Re 30,27	anamichs de nostre Senyor Déu. 27 E	tramès-na David en aquells qui éran en
2Re 2,5	havien sotarat Saül. 5 Lavors	tramès David misatges als hòmens e dix-
2Re 3,12	fort lo tamia. 12 E lavors Abner	tramès misatgers a David per si matex e
2Re 3,14	tu vauràs la mia cara. 14 E lavors	tramès David misagers a Isibòsech, fill
2Re 3,15	tolch Micol a son marit [*] e	tramès-la a David, 16 e son marit saguí
2Re 3,17	ta’n. E tornà-sa’n. 17 E Abner	tramès e dix aquesta paraula als vells d’
2Re 3,26	aytantost Joab partí’s de David e	tramès misatgers derera Abner e féu-lo
2Re 5,11	11 E lavors Hiram, rey de Thir,	tramès misatgers a David e fusta de cedra
2Re 5,11	un arbra qui és apallat sedra), e	tramès-li maestres de fusta e de pedres
2Re 8,10	tota la força de Addàser. 10 E Thou	tramès Joram, fill seu, al rey David per
2Re 9,5	Daniel, és, en Lodobar. 5 E lavors	tramès lo rey David a ell, e manàran-lo
2Re 10,2	axí com son para la féu a David. E	tramès-hi dels seus servacials qui l’
2Re 10,4	vestadures entrò a les natges e	tramès-los a David. 5 E com David oy
2Re 10,7	armas. 7 E com hach oït açò David,	tramès-hi Joab ab tota la sua host. 8 E
2Re 10,16	ajustàran-sa tots, 16 e Addàser	tramès als sirienchs qui éran dalà lo flum
2Re 11,1	reys sòlan anar a la batalla, David	tramès Joab e els seus servacials qui éran
2Re 11,4	muller de Uries ethey. 4 David	tramès-hi misatgers e féu-la vanir en
2Re 11,5	e la dona fou aytantost prenys, e	tramès a David dient que prenys era. 6 E
2Re 11,6	que prenys era. 6 E tantost David	tramès misatges a Joab dient: «Tramit-ma
2Re 11,6	-ma Ories ethey.» E Joab aytantost	tramès-lo-li . 7 [*] E damanà-li
2Re 11,8	los peus. E [*] tantost lo rey li	tramès de açò qu’ell manjava. 9 Emperò
2Re 11,14	e David scrivi a Joab una letra e	tramès-la-li per Urias matex. 15 E
2Re 12,1	12, Tit Capítol XII 1 Nostra Senyor	tramès Natan profeta a David, e dix Natan
2Re 12,27	la ciutat del rey. 27 E Joab	tramès misatgers a David e dix: –Jo he
2Re 13,7	de la sua mà. 7 E levors David	tramès Tamar a la casa de son frare Amon
2Re 19,11	al rey. 11 Emperò lo rey David	tramès Sadoch e Abitar, praveras, e dix-
2Re 22,15	és molt alt darà la sua veu. 15 Él	tramès les sues sagetes e destróví aquells
2Re 22,17	de la falonia d’aquell. 17 E	tramès de alt e reebí mi, foragità mi de
2Re 24,13	ho digue en aquell qui m’hic ha	tramès . 14 E dix David a Gad proffeta:
2Re 24,15	Senyor Déu. 15 E nostre Senyor	tramès pastilènsia en Israell del matí
2Re 10,3	senyor: –Cuydas-ta que David haja	tramesos a tu aconortadors ne
1Re 16,1	corn d’oli e vina per ço que yo	trameta tu a Ysayí de Batlem, per ço com
1Re 6,3	l’archa del Déu d’Israell, no la	trametats buyda, mes retets so que lli
1Re 11,3	VII dies d’espay, que nós pugam	trametra misatges per tota la terra dels
1Re 20,31	ne al regna no sarà teu. Donchs,	tramit-hi ara e amena’l-ma, car fill
1Re 16,11	guarda les ovelles. Dix Samuel [*]:	– Tramit aquel cercar e amena-lo a mi,

1Re 16,19	tramès sos misatges a Isayí e dix:	– Tramit a mi David, ton fill, qui guarda
2Re 11,6	David tramès misatges a Joab dient:	« Tramit -ma Ories ethey.» E Joab
1Re 15,32	amanat, lo qual era molt gras, e	tramolà , e dix: «Axí departex mi amargosa
2Re 22,8	orelles. 8 La terra sa comoch e	tramolà , los fonaments dels puigs sa són
1Re 20,41	's David de un loch qui era devers	tramuntana e gità's en terra e adorà III
1Re 30,1	havían saltat de la part davers	tramuntana , en Sicallech, e havían combatut
1Re 30,14	14 e nós som anats vers la	tramuntana , en la terra de Ceratí, e havem
1Re 4,18	terra de la cella, prop la porta, e	trancà 's son cap, e fo mort. Lo baró era
2Re 22,43	a loth o a brach de places [*] e	trancar -los-he e faré'n peses
2Re 22,39	39 Yo'ls consumaré e'lls	trancaré per so que no's lévan, e jauran
2Re 22,8	puigs sa són sacudits e manats e	trancats , car Déu és anfalonits contra
1Re 6,14	loch havia una gran pedra, e ells	tranchàran los fusts de la careta e
1Re 11,7	fou irat molt, 7 e pres II bous e	tranquà 'ls per pesas e tramès-na per
1Re 31,5	de Saül vaé que Saül era mort,	trasch son coltell e aucié's ell matex. E
2Re 12,30	e David posà-les sobra lo cap. E	trasch de la ciutat fort gran presa. 31 E
2Re 20,10	barba quax qui'l vol basar. 10 E	trasch lo coltell e farí'li per lo
2Re 21,19	fill de Salt, com nostre Senyor lo	trasch de la pastura del bosch darera les
2Re 23,21	fou davallat a ell ab una vergua,	trasch la lança de la mà de l'agepcià per
2Re 3,10	él regna sobra la casa de Saül sens	trasmudar e sia lavada la cadira de David
2Re 12,13	dix: –Per sert nostre Senyor ha	trasmudat lo teu paccat, e no moràs. 14
1Re 15,24	–Yo he peccat, per ço com he	traspasat lo manament de Déu e les
1Re 11,2	–Yo faré aytall pau a vós, que	trasqua l'ull dret a cascú, enaxí que vós
2Re 6,3	nostre Senyor sobra un carro nou e	trasquéran -la de la casa de Aminadab,
1Re 19,10	anestàs ab la paret, mes David sa	trastornà davant Saül, e la lansa ficà's
1Re 8,3	no anàran per les sues careras, ans	trastornàran après cobeia, car ells
1Re 20,20	sagetas de prop la pedra, quax qui	trau a sanyal, 21 e tramatré a les sagetes
1Re 31,4	4 E dix Saül al seu scuder:	– Trau lo teu coltell del foura e auciu-
2Re 20,8	era fet en guisa qu'ell lo podia	traura tost [*]. 9 E dix Joab a Amassà:
1Re 20,20	una pedra que ha nom Ezell. 20 E yo	trauré III sagetas de prop la pedra, quax
1Re 17,25	de son para serà franca e sens	traüt en Israell. 26 E David dix [*] qu'
2Re 8,1	humilià-los, e pres David fre de	traüt de la mà dels falisteus. 2 E farí
2Re 8,2	a viura. E Moab serví a David sots	traüt . 3 E combaté David Adadàser fill de
2Re 8,6	fo fet que Síria sarví a David sots	traüt . Nostre Senyor guardava David en
2Re 20,24	e feleteus. 24 E Auram, sobra los	traüts , e Josafat, fill de Achilius, era
1Re 31,3	3 [*] e ancalsàran los hòmens que	traýan ab sagetas e aconsaguíran-lo e
2Re 23,16	fort ho grairia. 16 E lavors anàran	tres forts hòmens e destróviran les tendes
1Re 14,33	[*]. Lo qual los dix: –Vós havets	trespasada la lig. Trestornats [*] a mi
1Re 14,33	dix: –Vós havets trespasada la lig.	Trestornats [*] a mi una gran pedra. 34
2Re 6,4	lo carro nou. 4 E, com haguéran	treta la arqua de nostre Senyor, Ayó anava
2Re 10,9	davant ell a combatra e dratràs,	trià dels millors de Israell e aparallà
2Re 22,7	són vanguts davant mi. 7 En la mia	tribulació apalaré nostre Senyor Déu e
1Re 4,12	-sa que un hom de la host del	trip de Benjamín vench en Siló aquel dia
1Re 9,1	1 En aquell temps era un home del	trip de Benjamín, qui havia nom Chis, fill
1Re 9,1	fill de Ephia, fill de un home del	trip de Benjamín, qui havia molt gran
1Re 9,21	yo fill de Benjamín, del pus baix	trip del poble d'Israell, e lo meu
1Re 9,21	darer de totes les companyes dell	trip de Benjamín? Per què has tu dita a mi
1Re 10,20	Israell, e la sort caech sobra lo	trip de Benjamín. 21 Donchs ell aplaguà
1Re 10,21	21 Donchs ell aplaguà tot lo	trip de Benjamín e tot son linatge, e la
1Re 13,2	ab Jonatàs en Gabeot, qui és del	trip de Benjamín. E tot l'altra poble era
1Re 15,4	míllie hòmens [*] e XM hòmens del	trip de Judà. 5 E com Saül fós vangut a la

2Re 19,15	'n David dentrò a Jordà, e tot lo	trip de Judà vench en Galgala per so que
1Re 2,28	[*], 28 e yo alegí ell de tots los	trips d'Israell a mos obs en pravera,
1Re 10,19	nostre Senyor per los vostres	trips e per les vostras companyas. 20 E
1Re 10,20	20 E axí Samuel aplegà tots los	trips d'Israell, e la sort caech sopra lo
1Re 15,17	tu fet cap e príncep sobre tots los	trips de Israell [*]? E nostra Senyor ha
2Re 5,1	5, Tit Capítol V 1 E venguéran los	trips de Israell a David en Habron e
2Re 7,7	yo parlant no parlé a la un dels	trips al qual mané que donàs a manjar al
2Re 20,14	de Brocrí, 14 qui era pasat per los	trips d'Israell e era-se'n anat dentrò
2Re 24,2	cavalaria: –Vé-te'n per tots los	trips d'Israell e de Dan entrò a Barsabe
1Re 1,5	una sola part, per què él fo molt	trist , car ell amava molt Anna, mas nostre
1Re 15,11	per obra. Ladonchs fou Samuel molt	trist , e cridà a nostra Senyor tota la nit
1Re 20,3	per ço que per vantura no sia	trist .” Mas jurà açò David e dix: –Viva
1Re 20,34	de les calendes, car fo fet falló e	trist de David, per so com son para l'
1Re 30,6	[*]. 6 E David fonch fort dolent e	trist , car lo pobla lo volia alapidar, car
2Re 6,8	de prop la arqua. 8 David fon fort	trist e faló per ço com havia mort Ozà, e
1Re 1,16	filles de Bolial, car jo he parlat	tro ara per multitud de ma dolor e de mon
1Re 1,23	has vist que sia bo e roman tant	tro que ll'infant sia delatat. E yo prech
1Re 3,15	14 [*] 15 Donchs Samuel dormí	tro al matí e obrí les portes del
1Re 7,11	enaxí qu'ells los ancalsàran	tro en un loch que era desota Betear. 12 E
1Re 14,20	poble qui era ab ell. E venguéran	tro al loch on era la batalla. E cascú
1Re 15,18	paccadors de Amalec e combat contra	tro que los hajes tots morts.” 19 Donchs,
1Re 17,52	[*] sa lavàran [*] e saguíran-los	tro que fóran venguts en la vall e dentrò
1Re 30,4	ell e planguéran e ploràran tant,	tro que lles làgrames los dafalíran. 5
2Re 3,13	—dix David—: no vauràs la mia cara	tro que hajas amanada a mi Michol, filla
2Re 7,18	yo, que tu m'has amenat e aportat	tro así? 19 Mas encara açò és vist devant
2Re 11,23	contra nós [*] e ancalsam-los	tro a la porta en la ciutat. 24 Tramatéran
2Re 19,31	galadita de Regelim, saguí lo rey	tro que hach pasat Jordà e encara era
1Re 1,15	vos ho pensats, car jo són fembra	trob malaurada e yo no he bagut vuy vi ne
1Re 15,4	ells axí com hom comta anyells, e	trobà CC millie hòmens [*] e XM hòmens del
1Re 20,3	–Ton para sap sertament que yo he	trobada gràcia devant tos ulls. Per què
1Re 30,3	en la ciutat e haguéran-la	trobada cramada e trobàran que los fills e
1Re 9,4	terra de Asalisa e no les hagéran	trobades , encara pasàran per la terra de
1Re 9,20	de les someras [*], car ya són	trobades . Donchs, totes les milors coses
1Re 10,2	Els diran a tu: “Les someras són	trobades . [*] E ton para les ha
1Re 10,16	–Ha'ns dit que lles someres éran	trobades . Mas no li dix nanguna cosa de la
1Re 10,14	les someras e, com no les poguem	trobar , som vanguts a Samuel. 15 Dix-li
1Re 13,19	19 E en aquell temps no podia hom	trobar farer nangú [*], car los falisteus
1Re 10,3	al rourea de Tabor, III hòmens	trobaran aquí tu, los quals muntaran en
1Re 5,4	loch. 4 E en l'altra dia [*] éls	trobàran Dagon caüt que gaÿa sa cara en
1Re 9,4	la terra de Benjamín, e no les hi	trobàran . 5 E com ells fóran vanguts en la
1Re 9,11	de Déu. 11 E com muntàran [*], ells	trobàran donzelles qui anàvan pohar aygua,
1Re 14,17	qual de nós hi és anat. E [*]	trobàran que Jonatàs e son scuder [*]. 18
1Re 19,16	vangéran en la casa da David, éls	trobàran la imatga en son lit [*]. 17 E
1Re 30,3	e haguéran-la trobada cramada e	trobàran que los fills e filles e les
1Re 30,11	passar lo torent de Besor. 11 E	trobàran un home en un camp, de Agipta, e
1Re 31,8	qui éran morts en la batalla, e	trobàran Saül e III fills seus qui jayan
1Re 1,18	dix: –Yo volria que la tua serventa	trobàs gràcia devant los teus vulls.
1Re 13,16	Jonatàs, son fill, lo poble qui fou	trobat ab ells éran en Gabaà de Benjamín.
1Re 29,3	mi per molts dies [*]? E yo no he	trobat en ell nangun mal del dia ensà que
1Re 29,8	a Achís: –Què he jo fet, e què has	trobat en mi, servencial teu, del dia ensà

2Re 7,27	a tu.” E per ço lo teu servencial ha	trobat lo seu cor per so que praguàs a tu
1Re 13,15	lo poble qui era ab ell, e fóran	trobats DC hòmens. 16 Ab Saül e ab
1Re 21,3	alguna cosa o V pans o so que’t	trobts ma vullés donar. 4 Al pravera
2Re 6,15	e ab grans sons de nafills e de	trompes . 16 Dementre que l’archa pasava
1Re 7,10	fills d’Israell, e nostre Senyor	tronà aquell dia ab gran tabustoll contra
2Re 22,14	d’aquell. 14 Nostre Senyor	tronarà ; el qui és molt alt darà la sua
1Re 5,5	5 e Dagon era romàs axí com un sol	tronch [*]. E per aquesta rahó los
1Re 12,17	nostre Senyor Déu e ell donarà	trons e pluges; lavors vós sabrets que vós
1Re 12,18	crerà nostre Senyor, e Déu [*] donà	trons e pluges. 19 E tot lo poble tamé
1Re 30,12	que bagués, 12 e donàran-li un	tros de formatge de figues seques e II
1Re 1,8	lo teu cor. Donchs, no só yo a	tu millor que X fills, si tu los havías? 9
1Re 1,8	só yo a tu millor que X fills, si	tu los havías? 9 Donchs, com Anna hach
1Re 1,11	dix: –Senyor, Déu de companyes, si	tu guardes e veus lo turment de la tua
1Re 1,14	–[*] Repose’t un poch entrò que	tu sies desenbriaguada del vi que tu has
1Re 1,14	tu sies desenbriaguada del vi que	tu has bagut. 15 Anna li respòs e li dix:
1Re 1,17	pau, e lo Senyor d’Israell don a	tu la demanda de la qual tu l’has
1Re 1,17	don a tu la demanda de la qual	tu l’has praguat. 18 E aquella li dix:
1Re 2,15	del pravera, car yo no pandré de	tu carn cuyta, mas crua.» 16 E aquell que
1Re 2,20	e dix a ell: –Nostre Senyor ratrà a	tu sament de aquesta fembra per aquest
1Re 2,20	fembra per aquest infant, lo qual	tu has donat a nostre Senyor. Donchs ells
1Re 2,29	ab tota senyoria? 29 Per què has	tu gitat mon sacrifici ab ton talló e los
1Re 2,29	oferts en lo meu temple? [*] E	tu has honrats més tos fills que a mi.
1Re 3,5	a Elí e li dix: –Vet mi así, cor	tu m’has apallat. Elí dix: –Yo no he tu
1Re 3,5	m’has apallat. Elí dix: –Yo no he	tu apellat. Torna-ta’n e dorm. E Samuel
1Re 3,9	e dorm e, si d’aquí avant apella a	tu , diràs: “Seynor, parla, cor lo teu serf
1Re 3,9	“Seynor, parla, cor lo teu serf ou	tu .” Donchs Samuel se n’anà e dormí en
1Re 3,10	–Senyor, parla, car lo teu serf ou	tu . 11 E nostre Senyor dix a Samuel: –Vet
1Re 3,17	la paraula que nostra Senyor ha a	tu parlada. Yo’t prech que tu no m’ho
1Re 3,17	ha a tu parlada. Yo’t prech que	tu no m’ho salles per nanguna cosa. Déu
1Re 3,17	salles per nanguna cosa. Déu farà a	tu aquestes coses [*], si tu celas a mi
1Re 3,17	farà a tu aquestes coses [*], si	tu celas a mi res [*]. 18 Donchs Samuel
1Re 4,20	stàvan entorn: –No hajas pahor, car	tu has infantat un fill. [*] 21 E apelà l’
1Re 7,6	degunàran aquell dia e diguéran: –A	tu , Senyor, havem paccat. Samuel jutjà los
1Re 8,7	e totes les coses qu’ells dían a	tu . Car ells no han pas en tu meynspreu,
1Re 8,7	dían a tu. Car ells no han pas en	tu meynspreu, mes mi, que yo regne sobra
1Re 8,8	servit strayns déus, axí ho fan a	tu . 9 Donchs, tu ou ara lur veu, emperò
1Re 8,9	déus, axí ho fan a tu. 9 Donchs,	tu ou ara lur veu, emperò digues anans a
1Re 9,16	li dit: 16 –[*] Yo tramatré damà a	tu un home de la terra de Benjamín, e tu
1Re 9,16	un home de la terra de Benjamín, e	tu untaràs aquell per éser rey sobra lo
1Re 9,20	[*] dels fills d’Israell seran de	tu e de la casa de ton para. 21 Saül
1Re 9,21	dell trip de Benjamín? Per què has	tu dita a mi aquesta paraula? 22 Samuel
1Re 9,24	qui és romàs. [*] Menja-ho, car a	tu és stat stujat asient com yo apallé lo
1Re 9,27	qu’ell vaja danant nós un poch. E	tu ature’t así, per tal que yo mostra a
1Re 9,27	’t así, per tal que yo mostra a	tu la paraula de nostra Senyor. 1Re 10, Tit
1Re 10,1	e dix: –Vet que nostra Senyor ha	tu untat sobra la sua haretat en príncep,
1Re 10,1	sobra la sua haretat en príncep, e	tu deliuraràs lo poble de la mà dells
1Re 10,1	[*]. E açò serà lo senyal per què	tu sabràs que nostra Senyor ha tu untat
1Re 10,1	què tu sabràs que nostra Senyor ha	tu untat per éser príncep: 2 com saràs
1Re 10,2	príncep: 2 com saràs partit de mi,	tu atobaràs II hòmens prop lo vas de
1Re 10,2	envers grans coves. Ells diran a	tu : “Les someras són trobades. [*] E ton

1Re 10,2	ha axotblidades, e és angoxós per	tu e diu: ‘Què faré yo de mon fill?’” 3
1Re 10,3	yo de mon fill?’” 3 »E, com [*]	tu seràs vangut al roura de Tabor, III
1Re 10,3	de Tabor, III hòmens trobaran aquí	tu , los quals muntaran en Betel per
1Re 10,4	saludat, dar-t’han II pans, e	tu los pendràs [*] 5 e tu vandràs despuys
1Re 10,5	II pans, e tu los pendràs [*] 5 e	tu vandràs despuys en un coll de nostre
1Re 10,5	posta d’host dels falisteus, e com	tu seràs intrat en la ciutat, aquí tu
1Re 10,5	tu seràs intrat en la ciutat, aquí	tu ancontreràs una companya de lles
1Re 10,6	de nostre Senyor davalará [*], e	tu profetaràs ab ells ensemps e tu seràs
1Re 10,6	e tu profetaràs ab ells ensemps e	tu seràs mudat en altra hom. 7 Com tots
1Re 10,7	aquests senyals saran vanguts a	tu , tu sacrificha so que tu atrobaràs en
1Re 10,7	aquests senyals saran vanguts a tu,	tu sacrificha so que tu atrobaràs en ta
1Re 10,7	vanguts a tu, tu sacrificha so que	tu atrobaràs en ta mà, car nostra Senyor
1Re 10,7	mà, car nostra Senyor és e serà ab	tu . 8 Iràs davant mi en Galgala, e yo
1Re 10,8	mi en Galgala, e yo davallaré a	tu , que tu ofiras ofertes e sacrificis
1Re 10,8	Galgala, e yo davallaré a tu, que	tu ofiras ofertes e sacrificis
1Re 10,8	pacificables. Per VII dies	tu ’m spararàs [*], e que yo mostra a tu
1Re 10,8	’m spararàs [*], e que yo mostra a	tu qual cosa faças. 9 Donchs, com Saül
1Re 11,1	en t’amistança, e nós servirem a	tu . 2 E Naàs, [*] fills de Amon, respòs a
1Re 11,3	nangú qui’ns dafena, nós vendrem a	tu . 4 Donchs los misatges vanguéran a Saül
1Re 13,11	[*], 11 e Samuel li dix: –Què has	tu fet? Saül dix: –Com yo viu que’l
1Re 13,11	’l poble sa departia de mi [*], e	tu no eres vangut [*], e que los falisteus
1Re 13,13	dix [*]: –Tu has fet follament, car	tu no has guardats los manaments del
1Re 13,13	ton Déu, los quals ell ha manats a	tu . Car, si tu no haguesas asò fet, nostre
1Re 13,13	quals ell ha manats a tu. Car, si	tu no haguesas asò fet, nostre Senyor
1Re 13,14	príncep sobra son poble, per so com	tu no has guardats los manaments de nostre
1Re 14,19	[*] Saül al pravera: –Tira ta mà a	tu . 20 Donch Saül cridà e tot lo poble qui
1Re 14,37	[*] dix: –Yo pasaguiré aquells? Si	tu liures aquells en les mans de Israell?
1Re 14,41	qual cosa és açò per què	tu no has respòs a ton serf. Si aquest
1Re 14,44	[*] [*] 44 [*] –[*] Cové que	tu muyras, sens dupta, de mort. 45 E lo
1Re 15,1	Saül: –Nostre Senyor ha mi tramès a	tu per ço que yo untàs tu en rey sobre lo
1Re 15,1	mi tramès a tu per ço que yo untàs	tu en rey sobre lo seu poble d’Israel.
1Re 15,6	ventura no us ancloua ab ell, car	tu faïst misericòrdia a tots los fills de
1Re 15,13	a Saül, 13 Saül dix: –Beneÿt sies	tu de nostre Senyor. Yo he complida la
1Re 15,16	Saül: –Sofir-ma, e yo mostraré a	tu quals coses nostra Senyor ha parlades e
1Re 15,17	Samuel li dix: –Donchs, ¿no fuist	tu fet cap e príncep sobre tots los trips
1Re 15,17	de Israell [*]? E nostra Senyor ha	tu untat sobra lo poble d’Israell, 18 ha
1Re 15,18	sobra lo poble d’Israell, 18 ha	tu tramès en aquesta carera e dix a tu:
1Re 15,18	tu tramès en aquesta carera e dix a	tu : “Vé e auciu los paccadors de Amalec e
1Re 15,19	tots morts.” 19 Donchs, per què	tu no has oÿda la veu de nostre Senyor
1Re 15,23	falsos déus. Donchs, per ço com	tu has menyspresada la paraula de nostre
1Re 15,23	Senyor, Déu nostre, ha tornat	tu arera, que tu no sies rey. 24 Saül dix
1Re 15,23	Déu nostre, ha tornat tu arera, que	tu no sies rey. 24 Saül dix a Samuel: –Yo
1Re 15,26	dix a Saül: –Yo no me’n tornaré ab	tu , car tu has menyspresada la paraula de
1Re 15,26	–Yo no me’n tornaré ab tu, car	tu has menyspresada la paraula de nostra
1Re 15,28	a ell: –Nostre Senyor ha tolt vuy a	tu tot lo regna d’Israell e aquel ha
1Re 15,28	a un ton proïisma qui és millor que	tu , 29 car ell no perdonerà pas en aquells
1Re 15,30	dix: –Yo he paccat, mas ara honra	tu a mi devant los vells de mon poble e
1Re 16,1	a quant ploreràs, ne per què,	tu , Saül, car yo haja ell gitat a enrera,
1Re 16,1	d’oli e vina per ço que yo trameta	tu a Ysayí de Batlem, per ço com yo he
1Re 16,3	sacrificar a nostra Senyor.” 3 E	tu apallaràs Ysayí al sacrifici, e jo

1Re 16,3	Ysayí al sacrifici, e jo mostraré a	tu qual cosa tu faces, e tu untaràs aquel
1Re 16,3	e jo mostraré a tu qual cosa	tu faces, e tu untaràs aquel que yo t'
1Re 16,3	mostraré a tu qual cosa tu faces, e	tu untaràs aquel que yo t'amostraré. 4
1Re 16,4	ell a carera e diguéran-li: –Véns	tu per pau? 5 E ell dix: –Hoch, [*] e són
1Re 16,6	vahé Eliab e dix: –E donchs, ést	tu aquell que nostro Senyor ha alet [*]? 7
1Re 16,16	home que sàpia sonar rauta davant	tu , que, com lo maligna sparit ta
1Re 16,16	turmentarà, que ell viula [*] e que	tu ho sofiras pus laugerament. 17 Dix Saül
1Re 17,25	de Israell dix a David: –Has	tu vist aquest hom que és axit per ontar
1Re 17,33	't poràs combatra contra ell, car	tu ést infant, e ell és hom combatador de
1Re 17,37	dix [*]: –Vé, nostre Senyor sia ab	tu . 38 E Saül vastí David de sas
1Re 17,43	falisteu a David: –Són yo cha, que	tu vengues contra mi ab bastó? E malaí a
1Re 17,45	e lança e scut, e yo vench contra	tu en lo nom de Déu [*], Senyor de les
1Re 17,45	de les companyes d'Israell, que	tu has vuy aontades. 46 E nostra Senyor
1Re 17,46	aontades. 46 E nostra Senyor darà	tu en les mies mans, axí que t'auciuré e
1Re 17,58	–O donzell, de qual linatja ést	tu ? E David respòs: –Jo són fill de Ysayí
1Re 18,17	filla mia. Jo donaré aquella a	tu per muller, e yo no daman a tu sinó que
1Re 18,17	a tu per muller, e yo no daman a	tu sinó que sies forts hom, e fes les
1Re 18,22	e a sos servicials. Donchs, sies	tu ara gendre del rey.” 23 [*] David
1Re 19,2	auciura. Per què jo't prech que	tu 't quarts al matí e que t'amachs, 3 e
1Re 19,3	prop mon para [*] e yo parlaré de	tu a ell e jo faré a saber a tu tot ço que
1Re 19,3	de tu a ell e jo faré a saber a	tu tot ço que yo vauré. 4 Donchs, Jonatàs
1Re 19,4	serf, car ell no ha paccat contra	tu , e les sues obres són molt bones a tu,
1Re 19,4	e les sues obres són molt bones a	tu , 5 [*] e ha mort lo falisteu e [*] ha
1Re 19,11	hach a ell açò recomtat e dit: “Si	tu no't salvas aquesta nit, tu moràs
1Re 19,11	“Si tu no't salvas aquesta nit,	tu moràs demà”, 12 e ella lo gità defora
1Re 19,17	Saül dix a Michol: –Per què m'has	tu scarnit e has lexat anar mon anamich? E
1Re 20,3	la tua ànima, Jonatàs, que yo e	tu sarem dapertits per mort en poch de
1Re 20,4	4 Dix Jonatàs [*]: –Tot quant	tu digues a mi, tot ho faré volantés. 5 E
1Re 20,12	para, e si ell ma diu res de bé de	tu , yo, aytantost, t'ho fas a saber. 13
1Re 20,13	la malísia de mon para sarà contre	tu , jo hu ravallaré a tu e gaquiré't anar
1Re 20,13	sarà contre tu, jo hu ravallaré a	tu e gaquiré't anar en pau. E sia nostre
1Re 20,13	anar en pau. E sia nostre Senyor ab	tu axí com és stat ab mon para. 14 E si yo
1Re 20,18	–Demà saran calendes e sercarà hom	tu 19 dentrò a la barena, car no siurà
1Re 20,19	la barena, car no siurà nangú là on	tu deus siura. Tu, donchs, ta n'iràs tost
1Re 20,22	les sagetes aquí són més ensà que	tu , aporta-les-me”, vendràs a mi, car
1Re 20,22	-me”, vendràs a mi, car pau serà a	tu [*]. E si no, diré a l'infant: “Vine,
1Re 20,22	les sagetes qui són més anlà que	tu ”, vé-te'n, car nostre Senyor t'
1Re 20,23	De les paraulles que yo e	tu havem dites, nostre Senyor sia entra mi
1Re 20,23	dites, nostre Senyor sia entra mi e	tu tostemps. 24 [*] Adonchs vench lo temps
1Re 20,30	bagasa! Donchs no conech yo ara que	tu ames lo fill de Isay en confusió tua e
1Re 20,31	lo fill de Ysay sobra la terra,	tu no seràs stablit en rey ne al regna no
1Re 20,37	–Vet la sageta qui és més anlà que	tu . 38 E cridà altra veguada a l'infant e
1Re 20,42	Nostre Senyor Déu sia entre mi e	tu e entra la mia sament e la tua
1Re 21,1	tot sol, que no vangut null hom ab	tu ? 2 Dix David [*]: –Lo rey m'ho manà,
1Re 27,5	–Si yo atrobava gràcia davant	tu , dóna'm loch en una de les ciutats de
1Re 27,5	teu stà en la ciutat del rey ab	tu ? 6 Lavors Achís donà aquell dia a David
1Re 28,1	Dix Achís a David: –Jo he sabut que	tu e los hòmens teus axiràs ab mi en les
1Re 28,2	posaré, tostemps que jo viva, que	tu sies guardador del meu cap e de la mia
1Re 28,9	diré. 9 Dix la fembra [*]: –Vet que	tu sabs quantes cosas ha fetas Saül e en
1Re 28,9	ancantadors de la terra. Per què	tu , donchs, vols que yo muyra? 10 E Saül

1Re 28,10	car per sert no vandrà nangun mal a	tu per aquesta cosa. 11 Dix la fembra a
1Re 28,12	has fet fer a mi tan gran mal? Car	tu ést Saül! 13 E dix lo rey a ella: –No
1Re 28,15	retra resposta. [*] E yo he apallat	tu per veura què faré. 16 Dix Samuel: –Pus
1Re 28,16	–Pus nostro Senyor s'és pertit de	tu , què'm demanes, e si ha anat al teu
1Re 28,17	17 Car nostro Senyor farà a	tu axí com ha parlat en la mia mà, e tolrà
1Re 28,19	19 E per açò nostra Senyor darà	tu ab los fills d'Irraell als falisteus.
1Re 28,19	d'Irraell als falisteus. Emperò	tu e los fills teus serets ab mi [*]. 20
1Re 28,22	la tua servicial, e posaré davant	tu un bocí de pa per so que, com hauràs
1Re 29,6	-li: –Viva nostro Senyor Déu, car	tu ést just [*] davant mi [*]. Mas no plau
1Re 29,8	teu, del dia ensà que só davant	tu entrò en aquest dia de huy, que yo no
1Re 29,9	Achís e dix a David: –Yo sé que	tu ést bo davant los meus vulls tot axí
1Re 29,10	10 Donchs, leve't per lo matí,	tu e los servecials del senyor teu que
1Re 29,10	del senyor teu que vanguéran ab	tu , e com vos sareu levats de nits e's
1Re 30,8	a ell: –Encalsa'ls. Car sens dupta	tu 'ls pendràs e amanaràs la presa qu'
1Re 30,13	E dix-li David: –De qual loch ést	tu ? E ell respòs e dix: –Jo són servicial
2Re 1,5	David en aquell hom [*]: –Com sabs	tu que mort sia Saül e son fill Jonatàs? 6
2Re 1,8	respost, 8 dix-ma: »–Qui ést,	tu ? »E yo diguí: »–Hom melechita. 9 »E dix
2Re 1,10	seu bras e yo ho he aportat así a	tu , senyor meu. 11 E aytantost com David
2Re 1,13	dites aquestes coses: –D'on ést,	tu ? E aquell li dix: –Yo són fill de un
2Re 1,14	de Amalech. 14 Dix David: –Per què	tu no haguist pahor ne tamor de nostre
2Re 1,16	car la tua boqua ha parlat contra	tu matex e ha dit: “Yo he mort lo untat de
2Re 1,26	fort he gran dolor e gran dol de	tu , qui ést fort bell e qui eres amabla e
2Re 1,26	sinó un solament, axí com yo amava	tu . 27 O Déu, e com són morts e caüts los
2Re 2,26	la tua spasa, e no coneys	tu que la deseparació sia parilosa?
2Re 3,8	de Saül, a Abner: 8 –Per què ést	tu entrat a la concopina de mon para? E
2Re 3,8	frases e parentats, e no he liurat	tu en les mans de David, e tu has raquest
2Re 3,8	liurat tu en les mans de David, e	tu has raquest vuy mi, què'm rapraseses
2Re 3,12	és la terra? E per so que parla ab	tu , fé ab mi amistança, e serà la mia mà
2Re 3,12	mi amistança, e serà la mia mà ab	tu , e jo ratornaré a tu tot Israell. E dix
2Re 3,12	la mia mà ab tu, e jo ratornaré a	tu tot Israell. E dix David: –Yo volonter
2Re 3,13	E dix David: –Yo volonter faré ab	tu amistança. Mas una cosa ta daman —dix
2Re 3,13	a mi Michol, filla de Saül. E si	tu la m'amenas, tu vauràs la mia cara. 14
2Re 3,13	de Saül. E si tu la m'amenas,	tu vauràs la mia cara. 14 E lavors tramès
2Re 3,21	per so que ajust tot Israel a	tu , senyor meu rey, e per so que fasa ab
2Re 3,21	meu rey, e per so que fasa ab	tu covinensa que sies senyor e que
2Re 3,24	has fet? Vet Abner, qui és vangut a	tu . Per què l'has jaquit anar? 25 No
2Re 3,25	l'has jaquit anar? 25 No coneys,	tu , Abner, fill de Ner? Car per so és
2Re 3,25	fill de Ner? Car per so és vangut a	tu , que t'angane, que sàpia los
2Re 3,25	teus e conegua totes les coses que	tu fas. 26 E aytantost Joab partí's de
2Re 3,33	lo rey dix: «Ja Déu no vulla que	tu , Abner, sies mort axí com mòran los
2Re 5,2	anant, con era Saül rey sobra nós,	tu era qui manavas e tornavas Israell. E
2Re 5,2	Israell. E nostre Senyor ha dit a	tu : »–Tu daràs a manjar al poble meu e tu
2Re 5,2	»–Tu daràs a manjar al poble meu e	tu saràs senyor sobra Israell. 3 [*] en
2Re 5,24	de aquel que irà per les simes [*],	tu lavors comensaràs e combatràs los
2Re 6,22	gloriós davant aquells servents que	tu has parlat. 23 Axí Micol, filla de
2Re 7,3	Natan al rey: –Vés e fes tot quant	tu penses en ton cor, car nostre Senyor
2Re 7,3	cor, car nostre Senyor Déu és ab	tu . 4 E fou fet en aquella nit: la paraula
2Re 7,5	coses diu nostre Senyor Déu: Donchs	tu no adificaràs a mi casa per ço que
2Re 7,8	has feta a mi casa sadrina? 8 E ara	tu diràs al meu servicial David: “[*] Yo
2Re 7,8	servicial David: “[*] Yo pranguí a	tu de les pestures les quals tu saguias

2Re 7,8	a tu de les pestures les quals	tu saguias [*], per tal que foses guidor
2Re 7,18	Déu, la mia casa e qui són yo, que	tu m'has amenat e aportat tro así? 19 Mas
2Re 7,20	anadir David encara que parla a	tu ? Tu, Senyor, sabs lo servicial teu. 21
2Re 7,21	coses e tan grans per ço que	tu ho donases a conèxer al teu servicial.
2Re 7,22	servicial. 22 »E per so, Senyor,	tu ést gran, car no és nangú samblant a tu
2Re 7,22	gran, car no és nangú samblant a	tu [*]. 23 [*] 24 »E has fermat a tu lo
2Re 7,24	a tu [*]. 23 [*] 24 »E has fermat a	tu lo poble d'Israell per tostemps e tu,
2Re 7,24	lo poble d'Israell per tostemps e	tu , Senyor, ést fet a ells en Déu. 25 E
2Re 7,27	devant nostre Senyor, 27 Car	tu , Senyor de companyes, Déu d'Israell,
2Re 7,27	teu e has dit: "Casa adificaré a	tu ." E per ço lo teu servicial ha trobat
2Re 7,27	lo seu cor per so que praguàs a	tu per aquesta oració. 28 Donchs, ara,
2Re 7,28	oració. 28 Donchs, ara, Senyor Déu,	tu ést ver Déu e les tues paraules són
2Re 7,28	e les tues paraules són veras, car	tu has perlat al teu servicial aquestes
2Re 7,29	so que sia pardurablament davant	tu , car tu, Senyor, has parlades e dites
2Re 7,29	sia pardurablament davant tu, car	tu , Senyor, has parlades e dites aquestes
2Re 9,2	e lo rey apallà-lo e li dix: -Ést	tu Sibà? E aquel respòs: -Yo són Sibà,
2Re 9,7	-No hajas pahor, car jo faré a	tu misericòrdia per amor de Jonatàs, ton
2Re 9,7	Jonatàs, ton para, e restituiré a	tu tots los camps de Saül, avi teu, e tu
2Re 9,7	tots los camps de Saül, avi teu, e	tu manjaràs pa a la mia taula tostemps. 8
2Re 9,11	E dix Sibà al rey: -Senyor, axí com	tu has manat a mi, axí ho faré, e
2Re 10,3	-ta que David haja tramesos a	tu aconortadors ne aconselladors per amor
2Re 10,11	los sarienchs vansían a mi,	tu ajudaràs a nós [*] 12 [*] e nostre
2Re 11,25	sa davénan en batalla. [*] Conforta	tu matex e la tua host, e anega'ls contra
2Re 12,8	e, si aquestes coses són poques, a	tu yo t'anadiré encara més." 9 »Donchs,
2Re 12,11	sobra la tua casa mal e tolré a	tu les tues mullers e dar-les-he a ton
2Re 12,11	dar-les-he a ton proïisma davant	tu matex, e dormiran ab elles davant tu
2Re 12,11	matex, e dormiran ab elles davant	tu matex. 12 E, per so com tu has fet açò
2Re 12,12	davant tu matex. 12 E, per so com	tu has fet açò amaguadament, jo faré so
2Re 12,14	lo teu paccat, e no moràs. 14 Car	tu has fet blasfemar als anamichs lo nom
2Re 12,14	aquesta paraula morà lo fill que	tu has. 15 E tornà-sa'n Natan [*]. E
2Re 12,21	infant era viu, e ara, que és mort,	tu menges e beus. 22 E dix David: -Com l'
2Re 13,5	pregua-lo que Tamar vengua a	tu per ço que t'aparell de manjar e que
2Re 13,12	no'm vullés forsar, car lo que	tu vols fer, null hom no hu gosa fer [*].
2Re 13,13	sofarir aquesta onta atan gran, e	tu saràs tangut per foll e per orat en
2Re 13,20	Absalon [*]: -Ha jagut ton frare ab	tu ? Ara calla, jermana, no te'n dons ira
2Re 13,24	ovelles. Prech-ta, senyor, que	tu que hy vengues ab los teus servicials.
2Re 13,26	ta faríam. [*] 26 [*] -Senyor, pus	tu no vols vanir, prech-ta que vingua lo
2Re 19,5	tos sarvicials, qui han deliurat	tu de mort e los teus fills e les tues
2Re 19,6	e les tues concopines. 6 Car	tu ames aquells qui't vòlan mal e vols
2Re 19,6	[*]. E en varitat jo crech que a	tu plaguera que Absalon fos viu e que nós
2Re 19,7	fet a ells. Jo jur a Déu que, si	tu no levas, que tots nos n'irem anit, e
2Re 19,14	al rey e diguéran: -Torna	tu e tots los teus servicials. 15 E tornà
2Re 19,19	que yo he fetes del dia ensà que	tu ést partit de Jerusalem, 20 car jo,
2Re 19,20	casa de Josep e són axit a carera a	tu , Senyor meu, rey. 21 E lavors respòs
2Re 19,26-27	[*] e asò m'scusa que no aní ab	tu , senyor, rey. Emperò servicial són teu
2Re 19,28	de mon para no ha stada obligada a	tu ne noent sinó a la mort. Tu, senyor,
2Re 19,35	sarvicial teu, faria gran afany a	tu senyor meu, rey. 36 Un poch, senyor,
2Re 19,36	senyor, iré més anllà de Jordà ab	tu . No'm fa fractura vuymés, Senyor,
2Re 19,37	[*]. E Canaan, lo fill meu, vaja ab	tu , e tu faràs en aquell aquell bé que't
2Re 19,37	Canaan, lo fill meu, vaja ab tu, e	tu faràs en aquell aquell bé que't

2Re 19,38	ab mi, e jo faré a ell tot so que	tu vulles, e tot so que damanaràs a mi, jo
2Re 19,41	de Judà, freres nostres, han amblat	tu e han amanat [*] tota la tua casa a
2Re 19,41	sens nós e tots los teus hòmens ab	tu ? 42 E respongéran los hòmens de Judà:
2Re 19,43	que a vosaltras. Per què, donchs,	tu has feta a mi injúria e per què no
2Re 20,4	III dies tots los hòmens de Judà e	tu sies present ací ab ells. 5 E anà Massè
2Re 20,17	's a ella, e dix ella a Joab: –Ést	tu Joab? E dix Joab: –Jo són. E dix la
2Re 20,19	yo aquella qui respon en Israell, e	tu vols andarocar aquesta qui és mara de
2Re 20,21	la fembra a Joab: –Nós lansarem a	tu lo seu cap per lo mur. 22 E lavors la
2Re 22,28	desestruch seràs desestruc. 28 E	tu faràs sau lo poble [*] e humiliaràs los
2Re 22,29	ab los teus vulls. 29 Car	tu , Senyor, ést luerna mia e tu, Senyor,
2Re 22,29	29 Car tu, Senyor, ést luerna mia e	tu , Senyor, inluminaràs les mies tenebres.
2Re 22,30	30 Jo seré sint e correré en	tu e saltaré lo mur en lo Déu meu. 31 Lo
2Re 22,50	E per açò, Senyor, yo confasaré a	tu davant totes les gents e cantaré al teu
2Re 24,3	Senyor anadescha al pobla, car	tu has ara aytant com ara n'has per so
2Re 24,10	fet. Mas prech-ta, Senyor, que	tu muts la iniquitat del teu servicial,
2Re 24,12	que't vulles, e faré axí com	tu diràs.” 13 E vench Gad a David e dix-
2Re 24,13	en la terra o III mesos ancalsaran	tu los teus anamichs, e tu fugiràs, o per
2Re 24,13	ancalsaran tu los teus anamichs, e	tu fugiràs, o per sert III dies haurà
2Re 24,24	–Ja Déu no vulla que axí sia com	tu vols, ans t'ho compraré per just preu
1Re 1,23	E Elchanà, son marit, dix a ella:	– Tu fé so que has vist que sia bo e roman
1Re 8,5	en Ratama 5 e diguéran a ell:	– Tu ést anvalit, e tos fills no van per
1Re 12,4	ho restituiré. 4 Ells responguéran:	– Tu no has nangú de nós agreujat a tort,
1Re 13,13	Senyor.” [*] 13 Samuel dix [*]:	– Tu has fet follament, car tu no has
1Re 15,3	Amalec e guasta tot ço qu'él ha.	Tu no perdons a ell de res, ne no cobeigs
1Re 16,2	-m'ha. E nostre Senyor li dix:	– Tu pendràs un vadell de ton bastiar en ta
1Re 17,33	e auciué'l. 33 Saül dix a David:	– Tu no poràs contrestar en aquest falisteu
1Re 17,45	de la terra. 45 E David dix [*]:	– Tu véns contra mi ab spasa e lança e
1Re 18,22	[*]: –Deÿts a David menys de mi:	“ Tu plaus al rey e a sos servicials.
1Re 20,2	2 E ell li respòs: –Déu te guard!	Tu no moràs, car mon para no farà nanguna
1Re 20,19	no siurà nangú là on tu deus siura.	Tu , donchs, ta n'iràs tost en lo loch on
2Re 5,2	E nostre Senyor ha dit a tu:	»– Tu daràs a manjar al poble meu e tu
2Re 7,20	anadir David encara que parla a tu?	Tu , Senyor, sabs lo servicial teu. 21 Per
2Re 12,7	a les sues! 7 Dix Natan a David:	– Tu ést l'hom qui ha fet açò. E diu
2Re 19,28	a tu ne noent sinó a la mort.	Tu , senyor, emperò has posat mi, servicial
2Re 22,26	l'asguardament dels seus vulls. 26	Tu saràs sant ab hom sant e ab hom fort
2Re 22,36	los meus peus [*] [*]. 35 [*] 36	Tu , Senyor, has donat a mi l'escut de la
2Re 22,37	mansuetat e ha multiplicat mi. 37	Tu axamplaràs los meus anaments sots mi, e
2Re 22,40	e jauran sots los meus peus. 40	Tu has sinyt mi de fortaleza en batalla.
2Re 22,40	sinyt mi de fortaleza en batalla.	Tu , Senyor, encorbaràs sots mi aquells que
2Re 22,41	mi aquells que'm contràstan. 41	Tu m'has donats los meus anamichs a la
2Re 22,44	-he e faré'n peses manudes. 44	Tu salvaràs mi de les contradiccions del
2Re 22,49	[*] d'aquells qui'm contràstan.	Tu daliuraràs mi de l'hom malvat. 50 E
1Re 1,11	tu guardes e veus lo turment de la	tua serventa e has ramanbrament de mi e no
1Re 1,11	ramanbrament de mi e no oblidas la	tua sarventa e dónes a la tua sarventa
1Re 1,11	la tua sarventa e dónes a la	tua sarventa infant mascle, yo daré aquell
1Re 1,18	E aquella li dix: –Yo volria que la	tua serventa trobàs gràcia devant los teus
1Re 1,23	nostre Senyor qu'ell complescha la	tua paraula. Donchs Anna romàs e aletà son
1Re 2,3	Les velles coses partèscan de la	tua boqua [*] e a ell són aparallades les
1Re 2,36	's qua qualquaqual romandrà en la	tua casa, sí covandrà que hom prech per
1Re 15,33	sens marit e sens infants, enaxí la	tua mara serà menys d'infants entre les

1Re 17,44	a David: –Vina a mi e yo daré la	tua carn als aucels del cel e a les
1Re 20,3	–Viva nostre Senyor Déu e viva la	tua ànima, Jonatàs, que yo e tu sarem
1Re 20,15	-ta que no tolgues la misericòrdia	tua de la mia casa [*]. 16-17 [*] 18
1Re 20,30	tu ames lo fill de Isay en confusió	tua e en confusió de la bagasa de ta mara?
1Re 20,42	mi e tu e entra la mia sament e la	tua enpertostemps. 43 E levà's David e
1Re 28,22	fembra: –[*] 22 Oges la veu de la	tua servicial, e posaré davant tu un bocí
2Re 1,16	Dix David en aquell que morí: –La	tua sanch e la tua condebnació sia sobra
2Re 1,16	aquell que morí: –La tua sanch e la	tua condebnació sia sobra lo teu cap, car
2Re 1,16	sia sobra lo teu cap, car la	tua boqua ha parlat contra tu matex e ha
2Re 2,26	entrò a lla mort sa enfalonirà la	tua spasa, e no coneys tu que la
2Re 3,21	e mans a tots axí com dasiga la	tua ànima. E com Abner sa fonch partit de
2Re 4,8	anamich teu qui queria destruir la	tua vida. E ha donat nostre Senyor al
2Re 5,1	Habron e diguéran: –Vet nós boqua	tua e [*] som, 2 mes hir e l'altra dia e
2Re 5, 24	car lavors axirà Déu davant la	tua cara per so que destruesca las tendes
2Re 7,21	sabs lo servicial teu. 21 Per la	tua paraula e sagon lo cor teu has fetes
2Re 7,29	e dites aquestes coses, e de la	tua banadicció serà baneyta la casa del
2Re 9,11	e Mifibòsech manjarà pa sobra la	tua taulla tot enaxí com un dels fills del
2Re 11,8	a Ories: –Vé-ta'n a la casa	tua e leve't los peus. E [*] tantost lo
2Re 11,10	has anat, per què no ést anat a lla	tua casa? 11 E dix a David: –L'archa de
2Re 11,11	e dorma ab ma muller? Per la salut	tua [*] yo no faré aytal cosa! 12 E dix
2Re 11,25	batalla. [*] Conforta tu matex e la	tua host, e anega'ls contra la ciutat e
2Re 12,10	temps no partirà cultel de la	tua casa. [*] 11 E diu nostre Déu: “Yo
2Re 12,11	“Yo susitaré e scomouré sobra la	tua casa mal e tolré a tu les tues mullers
2Re 19,7	traball nangun temps has haüt de la	tua infantesa entrò ara. 8 Lavors lo rey
2Re 19,28	als convits e als manjars de la	tua taulla. Donchs, yo, senyor, no he clams
2Re 19,41	amblat tu e han amanat [*] tota la	tua casa a Jordà sens nós e tots los teus
2Re 20,17	fembra: –Oges les paraules de lla	tua sarvicial. E dix Joab: –Jo les oig. 18
2Re 24,13	haurà pastilència e gran mort en la	tua terra. E, donchs, ara delivera e veges
2Re 24,16	ara! No stenas d'aquí avant la	tua mà! E emperò l'àngel de nostre Senyor
2Re 24,17	res fet. Plàcia't, Senyor, que lla	tua mà que's gir contra la casa del meu
2Re 24,21	–Per ço só vangut que compra la	tua era, e adificaré altar aquí a nostre
1Re 8,5	anvalit, e tos fills no van per les	tuas careras. Dóna a nós rey qui nos jutga
1Re 15,24	lo manament de Déu e les paraules	tuas . He tamut lo pobla, he obaýt la lur
2Re 1,19	de Israel són morts sobra les	tuas muntanyes. [*] 20 [*] 21 O
2Re 3,34	los hòmens veses e poruchs. 34 Les	tuas mans no són liguades ne los teus peus
2Re 5,19	puja, e jo dar-los-he en les	tuas mans. 20 Lavors vench David en Baal
2Re 1,25	axí los forts [*]! Jonatàs en les	tues alteses és mort. 26 E Jonatàs, frare
2Re 7,28	Senyor Déu, tu ést ver Déu e les	tues paraules són veras, car tu has perlat
2Re 12,11	la tua casa mal e tolré a tu les	tues mullers e dar-les-he a ton
2Re 19,5	tu de mort e los teus fills e les	tues filles e les tues mullers e les tues
2Re 19,5	teus fills e les tues filles e les	tues mullers e les tues concopines. 6 Car
2Re 19,5	filles e les tues mullers e les	tues concopines. 6 Car tu ames aquells qui
2Re 20,1	Torna-ta'n, Israell, en les	tues tendes. 2 E tot lo poble se partí de
1Re 1,11	companyes, si tu guardes e veus lo	turment de la tua serventa e has
1Re 16,15	ell: –Vet que lo maligna sparit ta	turmenta . 16 Mana a tos serfs [*] que
2Re 21,5	qui destróví a nosaltres e'ns	turmentà , enaxí que'n tot Israell no'n
1Re 1,15	mas la mia ànima és molt	turmentada [*]. 16 E no't cuyts yo, qui
1Re 16,14	e lo maligna esparit lo començà a	turmentar e star en ell per la volentat de
1Re 16,16	tu, que, com lo maligna sparit ta	turmentarà , que ell viola [*] e que tu ho
1Re 1,8	ne per què no menges ne per què és	turmentat lo teu cor. Donchs, no só yo a

1Re 13,6	por, car lur poble era fort	turmentat , per què ells s'amagàran en
1Re 16,23	l'esperit maligna de nostre Senyor	turmentava Saül, David prania sa viula e
1Re 10,18	e de la mà de tots los reys qui us	turmentàvan .” 19 E vós havets gitat lo
2Re 21,6	dels seus fills, per ço que'lls	turmentem en Gabaà, qui fo de Saül, qui fo
1Re 2,1	en lo meu Déu. La mia boqua és	uberta contra los meus anamichs, per so
1Re 14,31	[*] 31 [*] E lo poble fo molt	ugat . 32 E tornàran-sa'n a pendra
1Re 30,10	CC n'éran romasos, que éran tan	ujats , que no havían pogut passar lo
1Re 30,21	éran romasos per so com éran fort	ujats e no havían pogut saguir David, qui
1Re 11,2	aytall pau a vós, que trasqua l'	ull dret a cascú, enaxí que vós siats onta
1Re 20,3	que yo he trobada gràcia devant tos	ulls . Per què ell dirà: “No sàpia asò
2Re 7,19	encara açò és vist devant los teus	ulls ésere pocha cosa, Senyor Déu, ans has
1Re 14,1	sobra la host dels falisteus qui és	ultra aquest loch. E no hu féu a saber a
1Re 1,14	anbriagua. 14 [*] –[*] Repose't	un poch entrò que tu sies desenbriaguada
1Re 1,20	fo complit, ella consabé e infantà	un fill, e apellà son nom Samuel, per ço
1Re 1,25	patit. 25 Donchs ells sacrificàran	un vadell e ofaríran l'infant e Ellí, lo
1Re 2,25	vós fets paccar lo poble [*]. 25 Si	un home pecca contra un altra, Déu ho pot
1Re 2,25	[*]. 25 Si un home pecca contra	un altra, Déu ho pot perdonar; mes, si hom
1Re 2,27	plajya a Déu e als hòmens. 27 Donchs	un homa de Déu vench a Elí e dix a ell:
1Re 2,35	35 E yo susitaré a mi	un praverer faell, lo qual farà sasons mon
1Re 2,36	prech per él, e qu'ell que ofira	un diner de argent e un tortel de pa e qu'
1Re 2,36	ell que ofira un diner de argent e	un tortel de pa e qu'él que digua: “Yo us
1Re 2,36	vós ma reebats a una part, axí com	un pravera deu haver, per ço que yo manuch
1Re 3,2	visió manifesta. 2 Asdavench-sa	un dia que Elí geÿa en son lit, e sos
1Re 4,12	morts [*]. 12 Asdavench-sa que	un hom de la host del trip de Benjamín
1Re 4,20	hajas pahor, car tu has infantat	un fill. [*] 21 E apelà l'infant Ichabot,
1Re 5,5	templa, 5 e Dagon era romàs axí com	un sol tronch [*]. E per aquesta rahó los
1Re 6,14	goig [*]. 14 E la carreta vench en	un camp de Josuè de Betsames e stech aquí.
1Re 7,9	8 [*] [*] 9 Ladonchs pres Samuel	un anyel qui mamava e ofarí aquell
1Re 7,11	qu'ells los ancalsàran tro en	un loch que era desota Betear. 12 E Samuel
1Re 9,1	Capítol VIII 1 En aquell temps era	un home del trip de Benjamín, qui havia
1Re 9,1	de Sarech, fill de Ephia, fill de	un home del trip de Benjamín, qui havia
1Re 9,2	molt gran força. 2 Aquell havia	un fill, que havia nom Saül, alet e bo,
1Re 9,3	e Cis dix a Saül: –Mon fill, pren	un dels serfs [*] e vé-te'n a cercar
1Re 9,6	ell: –Vet que en aquesta ciutat ha	un home de Déu e és noble hom, e tot so
1Re 9,8	–Vet que yo he la quarta part de	un diner d'argent. Donem-la a l'hom de
1Re 9,16	dit: 16 –[*] Yo tramatré damà a tu	un home de la terra de Benjamín, e tu
1Re 9,25	ciutat, e ell parlava ab Samuel a	un soller. E Saül féu son lit en lo soller
1Re 9,27	que pas e qu'ell vaja danant nós	un poch. E tu ature't así, per tal que yo
1Re 10,1	Senyor. 1Re 10, Tit 1 E Samuel pres	un satriel de oli e buydà-lo sopra lo cap
1Re 10,3	per praguar nostre Senyor. E la	un portarà III cabrits; e l'altre, III
1Re 10,5	[*] 5 e tu vandràs despuys en	un coll de nostre Senyor, on ha una posta
1Re 10,5	profetes [*], e hauran davant ells	un saltiri e un tempen [*], e ells
1Re 10,5	e hauran davant ells un saltiri e	un tempen [*], e ells profeteran. 6 E l'
1Re 10,14	e vench en la muntanya. 14 E	un de sos oncles li damanà [*]: –Què fets?
1Re 10,25	lig del regna e escriví aquella en	un libra e preposà-la en un loch de Saül
1Re 10,25	en un libra e preposà-la en	un loch de Saül devant nostre Senyor. E
1Re 13,1	13, Tit Capítol XIII 1 Saül havia	un fill que havia un any com ell comensà a
1Re 13,1	XIII 1 Saül havia un fill que havia	un any com ell comensà a regnar, e ell
1Re 13,14	linatge. Nostra Senyor [*] aquest	un hom sasons son cor e nostra Senyor ha
1Re 14,1	Capítol XIII 1 E sdevench-se	un dia que Jonatàs, fill de Saül, dix a un

1Re 14,1	que Jonatàs, fill de Saül, dix a	un jovencel, son scuder: –Pasem sobra la
1Re 14,2	la encontrada [*] de Gabaà, desots	un magraner qui era en lo camp. E havia ab
1Re 14,5	nom Doce, e l'altra, Sene. 5 La	un escul axia'n vers aguilló, contra
1Re 14,15	costúman de leurar [*]. 15 E fo fet	un gran miracle per la host [*]. E tots
1Re 14,15	fou torbada [*]. E açò fou axí com	un miracle de Déu. 16 E les guardes de
1Re 14,19	Qui era aquí estat [*]. 19 [*] Axí	un gran brogit vench en la host dels
1Re 14,25	pobla dejunà [*]. 25 [*] E havia en	un landa mel [*] 26 mas de por del
1Re 14,35	Senyor [*]. [*] 35 E Saül adificà	un altar a nostra Senyor. [*] 36 Saül dix:
1Re 14,36	llo matí sia vangut. E no laxàran	un d'èls viu. [*] Dix lo pravera: –Anem
1Re 15,5	de Amalech, ell mès sos aguayts en	un torent. 6 Saül dix als cineus: –Anats,
1Re 15,12	en Carmel e aquí havia draçat	un altar en senyal de sa victòria e que
1Re 15,28	d'Israell e aquel ha liurat a	un ton proïsma qui és millor que tu, 29
1Re 16,1	de Batlem, per ço com yo he provaÿt	un de sos fills qui sia rey sobra mon
1Re 16,2	E nostre Senyor li dix: –Tu pendràs	un vadell de ton bastiar en ta mà e diràs:
1Re 16,11	E Ysayí dix [*]: –Encara n'hi ha	un manor qui guarda les ovelles. Dix
1Re 16,16	16 Mana a tos serfs [*] que sèrquan	un home que sàpia sonar rauta davant tu,
1Re 16,17	Dix Saül a sos serfs: –Sercats a mi	un home que son rauta o viula e manau-
1Re 16,18	o viula e manau-lo. 18 Respòs	un de sos serfs e dix: –Vet que yo he vist
1Re 16,20	tas ovelles. 20 Donchs Isayí pres	un asa careguat de pa e una canada plena
1Re 16,20	de pa e una canada plena de vi e	un cabrit [*] e tramès-ho per la mà de
1Re 17,4	altra part [*]. 4 Ab aytant, axí	un bort de la val dels falisteus, que
1Re 17,5	colzes d'alt e I palm. 5 E havia	un elm de aram sobra son cap, e era vastit
1Re 17,5	aram sobra son cap, e era vastit de	un sberch, qui era tot ple, de la part de
1Re 17,6	6 E calçava unes hosses d'aram, e	un scut d'aram li cobria sos musclos. 7 E
1Re 17,8	no són yo falisteu [*]? Elegits	un home de vosaltres qui's combata ab mi
1Re 17,20	David al matí e comenà lo bastiar a	un guardià, [*] e vench al loch que ha nom
1Re 17,38	David de sas vastadures e posà-li	un elm sobra son cap e vastí-li son
1Re 17,40	havia acostumat [*]. [*] 40 pres	un bastó que solia portar [*] e V pedras
1Re 17,40	solia portar [*] e V pedras [*] de	un torent e mès aquellas en una sportella
1Re 18,19	éser donada a David, fou donada en	un altra [*]. 20 E David amava una altra
1Re 19,24	dia e aquella nit. E de açò exí	un proverbí: «Donchs, no és Saül entre los
1Re 20,21	sanyal, 21 e tramatré a les sagetes	un infant e dir-li-he: “Vé, aporta las
1Re 20,35	ho havia promès a David, e vench ab	un infant [*]. 36 E dix Jonatàs a l'
1Re 20,41	se'n fou anat, lavà's David de	un loch qui era devers tramuntana e gità
1Re 21,7	calent. 7 En aquell dia havia aquí	un hom servicial de Saül dins lo
1Re 28,14	Dix la fembra: –Homa vel, vastit d'	un mantel. Entès Saül que Samuel era, e
1Re 28,22	tua servicial, e posaré davant tu	un bocí de pa per so que, com hauràs
1Re 28,24	lo lit. 24 E aquella fembra havia	un vadel pascual en la sua casa, e
1Re 30,11	lo torent de Besor. 11 E trobàran	un home en un camp, de Agipta, e amanàran
1Re 30,11	de Besor. 11 E trobàran un home en	un camp, de Agipta, e amanàran-lo a
1Re 30,12	aygua que bagués, 12 e donàran-li	un tros de formatge de figues seques e II
1Re 30,13	e són de Agipta e són sarvacial de	un amalechita. Lo senyor ha'm jaquit per
1Re 30,17	David e ancalsà'ls del vespra de	un dia entrò al vespra d'altra dia, e no
1Re 30,22	-lo pacificablament. 22 E dix	un hom malvat e desestruch qui era dells
2Re 1,2	Sichalech 2 e en lo III dia aparech	un hom que vania de les tendes de Saül,
2Re 1,13	E aquell li dix: –Yo són fill de	un hom strany de la terra de Amalech. 14
2Re 1,26	ame son fill, car no ha'n sinó	un solament, axí com yo amava tu. 27 O
2Re 2,13	David axíran-los a carera de prop	un algup da aygua qui és en Gabeon e, com
2Re 2,13	e, com sa fóran tots ajustats an	un loch, saguéran los uns a la una part da
2Re 2,21	dreta o a la sinestra part e prin	un dels jóvens e aporta-te'n la sua

2Re 2,24	pos e lo dia defugí. E vanguéran en	un loch on pasava aygua, qui és en
2Re 2,25	una molla de si mateys sus alt en	un pujalet patit. 26 E cridà Abner a Joab
2Re 4,2	éran ab lo fill de Saül, e la	un havia nom Baanà e l'altra, Racap, fill
2Re 4,4	4 Emperò Jonatàs [*] havia haüt	un fill qui era díbil e malalt en los
2Re 4,11	malvats e desestrucchs han mort	un hom que no maria mal en res e dormia
2Re 5,11	a David e fusta de cedra (ço és, de	un arbra qui és apallat sedra), e tramès-
2Re 5,17	falisteus vanían, pujà-sa'n en	un loch en lo qual era sagur, es podia bé
2Re 6,3	l'archa de nostre Senyor sobra	un carro nou e trasquéran-la de la casa
2Re 6,6	archa de nostre Senyor declinà's	un poch. 7 E nostre Senyor fon irat contra
2Re 6,13	haguéran anat III pasos, oferíran	un bou e un moltó. 14 E David tochava los
2Re 6,13	anat III pasos, oferíran un bou e	un moltó. 14 E David tochava los òrgens e
2Re 6,14	nostre Senyor [*]. E David sagnia	un drap de li qui és apallat ffot. 15 E
2Re 6,19	de carn de vadell rostida e	un patit de manjar que hom fa de la millor
2Re 6,20	los servents e es despulava axí com	un bastax o un ribaut. 21 E dix David a
2Re 6,20	e es despulava axí com un bastax o	un ribaut. 21 E dix David a Michol: –Viva
2Re 7,7	Donchs yo parlant no parlé a la	un dels trips al qual mané que donàs a
2Re 8,8	vaxella de aram en lo temple e	un lavador de aram en què ajustàvan la
2Re 9,2	per Jonatàs? 2 E havia aquí	un servacial de lla casa de Saül qui havia
2Re 9,8	teu? Car has guardat sobra	un ca mort [*]. 9 E lo rey apallà Sibà,
2Re 9,11	sobra la tua taulla tot enaxí com	un dels fills del rey. 12 Havia Mafibòsech
2Re 9,12	fills del rey. 12 Havia Mafibòsech	un fill patit que havia nom Michà, emperò
2Re 11,1	1 E sdevench-sa, com hach pasat	un any, en temps de hivern, que los reys
2Re 11,2	coses sa faían, sdavenc-sa	un dia que David sa fo lavat del lit en
2Re 11,27	-la per muller, e le dona infantà	un fill, que hach nom Salamó. E asò
2Re 12,1	Dos hòmens havia en una ciutat, la	un era rich, [*] pobre. 2 E lo rich havia
2Re 12,4	la amava com si fos sa filla. 4 »E	un palagrí (ço és, un hom de camí) vench-
2Re 12,4	sa filla. 4 »E un palagrí (ço és,	un hom de camí) vench-se'n al rich, e
2Re 12,24	fill e dormí ab ella. E anjendrà	un fill e mès-li nom Salamó, e nostre
2Re 12,30	del cap del rey, e aquella pasava	un talent d'aur e havia-hi pedres fort
2Re 13,17	la volch escoltar, 17 ans féu vanir	un dels seus serfs e féu-li [*] tancar
2Re 13,34	33 [*] 34 E lavors fugí Absalon. E	un servacial lavà los vulls e vaé una gran
2Re 13,34	e vaé una gran companya vanir per	un pug que no havia camí. 35 Dix Jonadab
2Re 19,14	14 E [*] Israell quax tots fóran de	un acort e d'una volentat e tramatéran al
2Re 19,18	Jordà ans que'l rey 18 per	un loch on no havia molta aygua, per ço
2Re 20,1	1 E esdavench-sa que aquí havia	un hom dell diable que havia nom Ciba,
2Re 20,8	matex e desobra era sint. E portava	un coltell qui li penjava per lo flanch,
2Re 20,12	jahia mort enmig de la carera, e	un de aquells vaé que'l poble se aturava
2Re 20,21	ne destrovescha la ciutat! 21 Mas	un hom del munt de Afraÿm, qui és apallat
2Re 21,5	que'n tot Israell no'n romangua	un de la sua parentia ne de la sua natura.
2Re 21,20	fou en Gech, en la qual batalla fou	un hom que havia VI dits en cascuna mà e
2Re 23,9	fill de son oncle Ahoi, qui era	un dels III forts hòmens qui éran ab David
2Re 23,11	sa los falisteus en una stació e en	un camp ple de lanties. E com los
2Re 23,21	de Capsael. [*] 21 Aquest aucís	un hom agepcià en què havían gran
1Re 1,1	de Reys. 1, Tit Capítol primer 1	un hom fo de la ciutat de Ramathaimsofim,
1Re 17,25	dites, e David les oyí. 24 [*] 25	un de aquells de Israell dix a David: –Has
2Re 9,3	són Sibà, sarvacial teu. 3 E [*]	un fill de Jonatàs n'ha romàs, qui és
2Re 19,36	gran afany a tu senyor meu, rey. 36	un poch, senyor, iré més anllà de Jordà ab
1Re 19,8	ell axí com solia éser dabans. 8	un 'altra batala fo entre los fills d'
1Re 1,2	2 Aquell hach dues mullers, e la	una hach nom Anna, e l'altra, Fanennà. E
1Re 1,5	son sacrifici, 5 e donà'n a Anna	una sola part, per què él fo molt trist,

1Re 1,16	yo, qui són ta serventa, axí com	una de les filles de Bolial, car jo he
1Re 1,24	vadells e III almunts da farina e	una ampolla plena de vi e amanà aquel a
1Re 2,13	vania com hom coïa la carn e havia	una losa ab III arpions en sa mà 14 e
1Re 2,19	apella ephot. 19 E sa mara li feya	una patita gonella, la qual portava en los
1Re 2,36	“Yo us prech que vós ma reebats a	una part, axí com un pravera deu haver,
1Re 2,36	per ço que yo manuch tan solament	una bocada de pa.” 3, Tit Capítol III 1
1Re 6,5	e farets V rates d’aur. Car	una plagua ha stada a tots vosaltres [*].
1Re 6,7	-los [*]. 7 »Donchs, fets ara	una novella careta e pranets II vaques que
1Re 6,7	careta, e ancloets los vadels en	una casa. 8 E [*] matets l’archa de
1Re 6,8	havets pagat [*] e matets-ho en	una patita caxa de prop l’archa e laxats
1Re 6,13	de Betzames culían forment en	una val, e com [*] vaéran l’archa de
1Re 6,14	e stech aquí. En aquell loch havia	una gran pedra, e ells tranchàran los
1Re 6,17	Senyor per lur pacat: Azot hi donà	una semblança [*]; e Gotza, altra; e
1Re 7,12	era desota Betear. 12 E Samuel pres	una pedra e posà aquella entra Masfat e
1Re 9,24	[*]. 24 Donchs lo coch aportà	una spatlla davant Saül, e Samuel dix a
1Re 10,3	III tortells de pa; e l’altra,	una canada da vi. 4 Com t’hauran saludat,
1Re 10,5	en un coll de nostre Senyor, on ha	una posta d’host dels falisteus, e com tu
1Re 10,5	en la ciutat, aquí tu ancontreràs	una companya de lles profetes [*], e
1Re 10,26	se n’anà en la sua en Gabaoch, e	una partida de lla host se n’anà ab ell,
1Re 11,1	fills de Amon, comensà a garejar	una ciutat que ha nom Jabès de Galaad, e
1Re 13,3	en son tabernacla. 3 E Jonatàs farí	una companya dels falisteus [*], haguéran
1Re 13,3	[*], haguéran açò vist, Saül sonà	una botzina e dix per tota la terra: «Ojan
1Re 13,4	oý aquesta fama: «Saül ha farida	una companya dels falisteus, e lo poble d’
1Re 13,17	per tolra als fills d’Israell; la	una d’aquelles [*] 18 [*]. 19 E en aquell
1Re 14,3	fill de Elí, prevera, [*] portava	una vestadura qui ha nom efot. E lo poble
1Re 14,4	deçà e dellà a manera de dens; l’	una havia nom Doce, e l’altra, Sene. 5 La
1Re 14,16	de Benjamín raguadàran e véran	una gran multitut de falisteus que fogían
1Re 14,33	la lig. Trestornats [*] a mi	una gran pedra. 34 Lavors dix Saül:
1Re 16,20	Isayí pres un asa careguat de pa e	una canada plena de vi e un cabrit [*] e
1Re 17,3	stàvan contra la muntanya de	una part, e lo poble d’Israell, contra
1Re 17,40	[*] de un torent e mès aquellas en	una sportella que havia ab si [*], e pres
1Re 17,49	e mès sa mà en la sportella e pres	una pedra e mès-la en la fona e manà tot
1Re 18,4	com si matex. 4 E despulàs	una gonela que tania e donà-la a David,
1Re 18,10	la rauta [*] cascun dia. Saül tania	una lansa 11 e tramès-la a David cuydant
1Re 18,20	en un altra [*]. 20 E David amava	una altra filla de Saül qui havia nom
1Re 19,9	qual saÿa en sa casa. E Saül tania	una lança en sa mà, e David rotejava
1Re 19,12	demà”, 12 e ella lo gità defora per	una finestra, e ell [*] fusch [*]. 13 E
1Re 19,13	ell [*] fusch [*]. 13 E Michol pres	una imatge de fust e posà aquella en lo
1Re 19,13	aquella en lo lit de Davit, †entrò†	una pel de cabra palosa en son cap, e
1Re 19,22	ell matex anà en Ramacha e vench en	una gran sisterna qui és en Sochot, e aquí
1Re 20,19	pusques ameguar [*] e siuràs prop	una pedra que ha nom Ezell. 20 E yo trauré
1Re 27,5	gràcia davant tu, dóna’m loch en	una de les ciutats de la regió per so que
1Re 28,7	als seus servacials: –Sarcats-ma	una fembra qui haja sparit fitònich [*].
1Re 28,8	sa’n là ell e II hòmens ab ell, e	una nit vanguéran a la fembra. Dix Saül:
1Re 31,7	qui éran part lo flum Jordà, en	una val, vaéran que llos barons de Israell
2Re 2,1	e dix: –Donchs, Senyor, pujaré en	una de lles ciutats de Judà? E dix-li
2Re 2,13	an un loch, saguéran los uns a la	una part da la sisterna da la aygua e los
2Re 2,24	aygua, qui és en Gabehon, entra	una vall e’l camí del dasert. 25 E Abner
2Re 2,25	de Benjamín ajustàran-sa tots en	una companya e féran una molla de si
2Re 2,25	-sa tots en una companya e féran	una molla de si mateys sus alt en un

2Re 3,13	volonter faré ab tu amistança. Mas	una cosa ta daman —dix David—: no vauràs
2Re 3,27	e tornat en Hebron, Joab tirà'l a	una part enmig de la porta per so que lli
2Re 6,19	cascun hom e cascuna fembra,	una foguasa de pa e una paceleta de carn
2Re 6,19	cascuna fembra, una foguasa de pa e	una paceleta de carn de vadell rostida e
2Re 8,2	farí Moab e masurà los falisteus ab	una cordaleta e agolà-los ab la terra e
2Re 8,2	ab la terra e masurà II cordaletes,	una a aciura e l'altra a viura. E Moab
2Re 11,2	anava per la sala del palau, vaé en	una casa que stava andret la sua una dona
2Re 11,2	en una casa que stava andret la sua	una dona qui's lavava en una salla, e
2Re 11,2	la sua una dona qui's lavava en	una salla, e aquella fembra era molt
2Re 11,14	sabé [*], e David scrivi a Joab	una letra e tramès-la-li per Urias
2Re 12,1	que jo't diré: Dos hòmens havia en	una ciutat, la un era rich, [*] pobre. 2 E
2Re 12,3	no havia res dell setggle sinó	una ovella patita que havia comprada e
2Re 12,16	e dejunà David e antrà-sa'n en	una cambra de dins e jach sobra la terra.
2Re 13,34	E un servacial lavà los vulls e vaé	una gran companya vanir per un pug que no
2Re 19,14	quax tots fóran de un acort e d'	una volentat e tramatèran al rey e
2Re 20,3	per guardar la casa, e mès-les en	una casa e féu-les guardar e féu-los
2Re 20,8	Brocrí. 8 E com éls fóran de prop	una pedra gran qui és en Gabaon, Amaasà
2Re 20,8	los a carera. E lavors Joab vastia	una gonella streta qui era fort a masura
2Re 20,16	-sa que anderocàsan los murs. 16 E	una fembra fort sàvia de la ciutat cridà e
2Re 21,10	's salici e féu-sa lit sobra	una pedra, del comensament de les meses
2Re 21,16	Denab pasava CCC onses. E portava	una spasa qui era feta poch de temps
2Re 23,8	e ell ne aucís DCCC hòmens sol	una veguada que anà a lla batalla. 9 E
2Re 23,11	e ajustàran-sa los falisteus en	una stació e en un camp ple de lanties. E
2Re 23,21	éran ab ell e tania en la sua mà	una lança. E axí com ell fou davallat a
2Re 23,21	E axí com ell fou davallat a ell ab	una vergua, trasch la lança de la mà de l'
2Re 23,27	27 Abizer de Anatoth; Moletiy de	Unchí ; 28 Selmon acohites; Notharí
1Re 17,6	de VM sicles d'aram. 6 E calçava	unes hosses d'aram, e un scut d'aram li
1Re 8,13	E farà vostras fillas faedores de	ungents e cuyneres e pastadores de pa. 14
1Re 10,11	ab los profetes [*], diguéran los	uns als altrás: —Qual cosa és asdavanguda
1Re 14,13	vista la cara de Jonatàs, los	uns li cahían davant e [*] devant son
2Re 2,13	ajustats an un loch, saguéran los	uns a la una part da la sisterna da la
2Re 2,16	II e matèran-sa los coltells los	uns als altres per los costats e cayguéran
2Re 19, 9	que David los havia fet e deýan los	uns als altres: —Lo rey deliurà-nos de
1Re 16,12	Senyor dix a Samuel: —Leve't e	unta-lo , car aquest és aquel que yo he
1Re 16,13	Samuel pres lo corn de l'oli e	untà'n aquel en mig loch de sos frares. E
2Re 12,20	de lla terra e levà's la cara e	untà's e mudà's les vastadures e antrà
2Re 2,4	4 E vanguéran los barons de Judà e	untàran David aquí per ço que regnàs sobra
2Re 5,3	Habron davant nostre Senyor Déu, e	untàran David en rey sobra Israell. 4 Fill
1Re 9,16	home de la terra de Benjamín, e tu	untaràs aquell per éser rey sobra lo meu
1Re 16,3	a tu qual cosa tu faces, e tu	untaràs aquel que yo t'amostraré. 4
1Re 15,1	ha mi tramès a tu per ço que yo	untàs tu en rey sobre lo seu poble d'
1Re 2,9-10	seu rey e axalçarà lo corn dell seu	untat . 11 E Alcanà sa'n tornà e anà-sa
1Re 2,35	ell fael casa, e ell irà davant mon	untat tostemps. 36 E sdevendrà's qua
1Re 10,1	e dix: —Vet que nostra Senyor ha tu	untat sobra la sua haretat en príncep, e
1Re 10,1	tu sabràs que nostra Senyor ha tu	untat per éser príncep: 2 com saràs partit
1Re 12,3	Senyor Déu [*] lo rey lo qual ha	untat sobra vós, si yo he tolt bou o asa,
1Re 15,17	Israell [*]? E nostra Senyor ha tu	untat sobra lo poble d'Israell, 18 ha tu
2Re 1,14	de nostre Senyor Déu e ocienst lo	untat de nostre Senyor Déu? 15 [*] E
2Re 1,16	tu matex e ha dit: “Yo he mort lo	untat de nostra Senyor.” 17 Emperò David
2Re 1, 21	l'ascut de Saül, axí com si no fos	untat d'oli. 22 La sageta de Gonetàs

2Re 2,7	nostro senyor Saül sia mort, m'ha	untat la casa de Judà que sia rey d'ella.
2Re 3,39	emperò, com sia novel rey e poch ha	untat , gran ajuda sparava de aquest qui
2Re 5,17	los falisteus que David havían	untat en rey en Israell, e pujàran-hi
2Re 19,21	per so com malayí e blasfamà lo	untat de nostre Senyor? 22 Dix David al
2Re 22,51	seu rey e faent misericòrdia al seu	untat David e a la sua sament
2Re 23,1	al qual és feta la promisió de l'	untat Déu de Jacob, noble cantor de
2Re 12,7	E diu nostre Senyor [*]: "Yo t'	unté en rey sobra Israell e deliurí't de
2Re 11,14	una letra e tramès-la-li per	Urias matex. 15 E David ascriví aquestes
2Re 23,39	Gareb, qui és aytambé getite; 39	Urias eteus. Entre tots aquests són
2Re 11,3	Barsabé, filla de Alam, muller de	Uries ethey. 4 David tramès-hi misatgers
2Re 11,10	la sua casa. 10 E digueran a David:	– Uries no és anat a la sua casa. E dix
2Re 11,10	anat a la sua casa. E dix David a	Uries : –E tant camí has anat, per què no
2Re 11,15	paraules en la letra: «Posats	Uries en la primera part de la batalla e
2Re 11,24	molts dels teus servacials, e murí	Uries etey. 25 Dix David al misatge: –Açò
2Re 11,26	26 E com oyí la muller de	Uries que son marit era mort, féu gran
2Re 12,9	Senyor [*] e has mort ab coltell	Uries , e la muller d'aquell has presa per
1Re 2,3	muntiplicar vostras paraulas ne no	us glorificets en parlar argulosament. Les
1Re 2,36	de pa e qu'él que digua: "Yo	us prech que vós ma reebats a una part,
1Re 6,21	archa [*]. Venits e portats-la-	us en la vostra ciutat. 1Re 7, Tit Capítol
1Re 10,18	lo poble de Israell de Agipta e	us he deliurats de les mans de aquells e
1Re 10,18	e de la mà de tots los reys qui	us turmentàvan." 19 E vós havets gitat lo
1Re 11,10	demà a vós, e farets tot so que	us plaurà. 11 E l'andemà Saül partí lo
1Re 12,3	algú e compdemnat aquell: uy jo	us ho restituiré. 4 Ells responguéran: –Tu
1Re 12,5	que vós no havets atrobat que jo	us haja res fet [*]. E ells responguéran:
1Re 12,20	Si bé havets fet aquest [*]. Mas no	us vullats partir de nostre Senyor [*] 21
1Re 12,21	partir de nostre Senyor [*] 21 e no	us declinets a vanes coses, que no
1Re 12,21	coses, que no profitaran a vós ne	us deliuraran de vostres angoxes [*]. 22 E
1Re 15,6	Amalech, per so que per ventura no	us anclogua ab ell, car tu faïst
1Re 30,23	ha liurades a nosaltres [*] e ha-	us donats los ladres qui éran vanguts
2Re 19,42	a mi que a vosaltres. [*] Per què	us anfalonits per aquesta cosa? Nós no
2Re 21,18	e lavors aucís Sobaray de	Usari Safí, qui fo del linnatja de Arafà,
1Re 11,13	hom no sarà mort en aquest dia de	uy , car nostre Senyor ha feta vuy salut al
1Re 12,3	opromut algú e compdemnat aquell:	uy jo us ho restituiré. 4 Ells
1Re 14,45	vuy nangun mal, car ell ha obrat	uy ab Déu. Donchs lo poble deliurà Jonatàs
2Re 12,23	fer tornar d'allà on és. Jo iré d'	uymés a ell, e ell no tornarà a mi. 24 E
2Re 19,35	vuy, senyor. Los meus senys d'	uymés no han poder de jutjar suau o dolç o
1Re 5, Tit	de Déu és presa. 1Re 5, Tit Capítol	V 1 E los filisteus pranguéran la archa de
1Re 6,5	E éls responguéran: 5 –Vós farets	V semblanças dels sacrets de natura d'
1Re 6,5	dells falisteus, e farets	V rates d'aur. Car una plagua ha stada a
1Re 6,16	a nostre Senyor en aquell dia. 16 E	V dels prínceps dels falisteus qui vaéran
1Re 6,18	de lles ciutats dels falisteus de	V províncies, de la ciutat murada entrò a
1Re 17,40	un bastó que solia portar [*] e	V pedras [*] de un torent e mès aquellas
1Re 21,3	-ta que'm dons ara alguna cosa o	V pans o so que't trobs ma vulles donar.
2Re 3,4	nom Anonies, fill de Agich; e lo	V , Safacias, fill de Abigail; 5 e lo VI
2Re 4,4	en los peus, car no havia sinó	V anys com vench misatga de Saül e de
2Re 5, Tit	lo sapulcra de Abner. 5, Tit Capítol	V 1 E venguéran los trips de Israell a
2Re 21,8	de Ay, ço és Armoní e Misàbech, e	V fills de Marob [*], los quals havia
1Re 6,9	aquest gran mal. E si ella no sa'n	va per aquella, nós sabrem qu'ella no ha
1Re 12,2	rey sobra vosaltres, 2 e ara	va rey davant vós. Jo vullmés són anvallit
2Re 1,22	lo cultell de Saül, no és tornat en	va ne en foyll de lla batalla. 23 Saül e

1Re 28,24	lit. 24 E aquella fembra havia un	vadel pascual en la sua casa, e
1Re 1,25	25 Donchs ells sacrificàran un	vadell e ofaríran l'infant e Ellí, lo
1Re 16,2	Senyor li dix: –Tu pendràs un	vadell de ton bastiar en ta mà e diràs:
2Re 6,12	VII cors, e havia-hy sacrifici de	vadell . 13 E, com aquells qui portaven la
2Re 6,19	de pa e una paceleta de carn de	vadell rostida e un patit de manjar que
1Re 1,24	ab si matexa [*] en Siló e pres III	vadells e III almunts da farina e una
1Re 6,7	e pranets II vaques que hàjan	vadells e que null temps no hàjan portat
1Re 14,32	presa, e pranguéran ovelles [*] e	vadells e sacraficàran-los an terra, e
1Re 6,7	a lla careta, e ancloets los	vadels en una casa. 8 E [*] matets l'
1Re 17,55	55 E en aquell temps que Saül	vaé anar David combatre contra lo
1Re 28,5	e vench-se'n en Gelboe. 5 E Saül	vaé les tendes dels falisteus e hach gran
1Re 31,5	ell matex. 5 Com l'ascuder de Saül	vaé que Saül era mort, trashed son coltell
2Re 1,7	-sa a ell, 7 e Saül regirà's e	vaé mi e apalà'm e, com yo li haguí
2Re 2,20	ll'auciés. 20 E girà's Abner e	vaé Azael e dix Abner: –Azaell? E Azaell
2Re 6,16	Saül, sguardava per la finestra e	vaé lo rey David qui saltava davant nostra
2Re 10,9	e Maasà éran en lo camp. 9 Com	vaé Joab que lla companya era aparallada
2Re 11,2	ell anava per la sala del palau,	vaé en una casa que stava andret la sua
2Re 13,34	E un servacial lavà los vulls e	vaé una gran companya vanir per un pug que
2Re 20,12	enmig de la carera, e un de aquells	vaé que'l poble se aturava a guardar
2Re 24,20	li havia fet. 20 E Aurena guardà e	vaé lo rey e los seus servicials qui
1Re 9,9	cosa a Déu, deyan: «[*] Anem al	vaent .» Aquell qui vuy és apallat
1Re 9,9	entra nós era apallat sa enrera	« vaent ». 10 Saül dix a son servent: –Molt
1Re 9,11	e ells diguéran a ellas: –És así lo	vaent ? 12 Elles responguéran e diguéran:
1Re 9,18	-ta que'm mostres la casa del	vaent . 19 Dix Samuel: –Yo són [*]. Munta
2Re 12,19	no hu volían dir a David. [*] 19 E	vaent ell que los sarvacials parlàvan
1Re 3,2	tanabrosos, enaxí qu'ell no podia	vaer 3 la lum de Déu anans qu'ell fos
1Re 5,7	ciutat. 7 E com los hòmens de Azot	vaéran aquesta plagua, diguéran: –No
1Re 6,13	forment en una val, e com [*]	vaéran l'archa de nostro Senyor, haguéran
1Re 6,16	V dels prínceps dels falisteus qui	vaéran açò tornàran-se'n en Caron en
1Re 10,11	ells, qui dabans l'havían conagut,	vaéran qu'ell era ab los profetes [*],
1Re 13,6	6 E com los fills d'Iraell	vaéran si mateys éser posats en loch
1Re 17,51	-li lo cap. Com los falisteus	vaéran que'l pus fort d'èls era mort,
1Re 19,20	servents per pendra David. Com ells	vaéran la companya dels profetes qui
1Re 30,16	16 Com lo hy hach amanat,	vaéran aquells que seyan sobra la terra e
1Re 31,7	part lo flum Jordà, en una val,	vaéran que llos barons de Israell éran
2Re 10,15	e vench-se'n en Jerusalem. 15 Com	vaéran los sirienchs que Israell los havia
2Re 10,19	los reys qui ajudàvan a Abdàsar	vaéran que Israell los vancia, faéran pau
1Re 12,12	que habitàs sagurament. 12 E com	vaés que Naàs, rey dels fills d'Amon, era
1Re 31,8	vanguéran los falisteus per so que	vaésan aquells qui éran morts en la
1Re 18,11	paret. David sa partí d'él altra	vagada . 12 Saül tamé David, per ço com Déu
1Re 3,6	6 E nostre Senyor apellà altra	vaguada Samuel. Per què ell sa lavà e anà
1Re 20,3	ell no m'ho digua. [*] 3 E altra	vaguada [*] dix David: –Ton para sap
2Re 2,22	ancalsàs Abner. 22 E dix-li altra	vaguada Abner: –Pertex-ta de mi, no'm
2Re 3,34	de Israell plorà sobra Abner altra	vaguada . 35 E com fòsan vanguts tot lo
2Re 5,22	-les-se'n. 22 Vangéran altra	vaguada los falisteus [*]. 23 E David
1Re 3,10	E nostre Senyor lo vench apallar II	vaguadas : –Samuel, Samuel! Samuel dix:
1Re 16,6	6 E com ells fóran entrats, ell	vahé Eliab e dix: –E donchs, ést tu aquell
1Re 18,28	sa filla, per muller. 28 E Saül	vahé e antès que nostre Senyor era ab
1Re 14,52	acompanyava a si tots aquels qu'él	vaia éser hòmens forts e covinents a
1Re 8,22	al poble d'Iraell: –Cascú se'n	vaja a sa ciutat. 1Re 9, Tit Capítol VIII

1Re 9,27	al servacial que pas e qu'ell	vaja danant nós un poch. E tu ature't
2Re 19,37	para [*]. E Canaan, lo fill meu,	vaja ab tu, e tu faràs en aquell aquell bé
2Re 19,38	-dix lo rey-, Canaan, fill teu,	vaja ab mi, e jo faré a ell tot so que tu
1Re 30,22	lurs fills, e com ho hauran rabut,	vàjan -sa'n. 23 Dix David: -No farets
2Re 20,18	paraulla: "Aquells qui damànan	vàjan damanar en Abella", car aquesta és
1Re 12,16	vostres pares. 16 Mas ara stats e	vajats aquesta cosa [*] que nostre Senyor
1Re 6,13	de Betzames culían forment en una	val , e com [*] vaéran l'archa de nostro
1Re 15,22	és milor que sacrifici, e obair	val més que ofarir grex de moltons. 23 Car
1Re 17,2	se ajustàran e vanguéran en la	val de Terebinti e andresàran lur host e
1Re 17,4	[*]. 4 Ab aytant, axí un bort de la	val dels falisteus, que havia nom Goliad,
1Re 27,1	cauré en les mans de Saül. Més ma	val que fuga e que sia salvat en la terra
1Re 31,7	qui éran part lo flum Jordà, en una	val , vaéran que llos barons de Israell
2Re 5,18	vangéran e scampàran-sa en la	val de Rafaÿm. 19 E David consallà's ab
2Re 8,13	e hach morts XIIM hòmens en la	val de les Salines e XXIIM en Gabalem,
2Re 24,14	traball m'és de cada part. Més me	val que jo vengue en les mans de nostre
1Re 17,19	sa combatían ab los falisteus en la	vall de Taribintien. 20 Levà's David al
1Re 17,52	-los tro que fóran venguts en la	vall e dentrò en les portes d'Ecaron. E
2Re 2,24	aygua, qui és en Gabehon, entra una	vall e'l camí del dasert. 25 E Abner e
2Re 23,13	dels falisteus éran posades en la	vall dels gigans, 14 e David stava en
2Re 24,5	part de lla ciutat qui és en la	vall de Gaad, 6 e de Gezer pasàran en
1Re 15,9	tot so que era vill e de pobre	valor . 10 Nostre Senyor vench a Samuel e
1Re 8,5	-Tu ést anvalit, e tos fills no	van per les tuas careras. Dóna a nós rey
1Re 19,8	axí defora e combaté contra ells e	vancé aquells, anaxí que fugíran [*]. 9 E
2Re 10,18	e règeu contra ell. 18 E Israell	vancé -los, e fusquéran [*]. E aucís
2Re 10,19	a Abdàsar vaéran que Israell los	vancia , faéran pau e sarvíran a Israell e
1Re 4,10	e'l poble d'Iraell fo	vançut , e cascú fugí en son tabernacle, e
2Re 10,15	los sirienchs que Israell los havia	vançuts , ajustàran-sa tots, 16 e Addàser
1Re 28,10	nostre Senyor, car per sert no	vandrà nangun mal a tu per aquesta cosa.
1Re 13,12	ajustats en Machinàs, 12 dixí: "Ara	vandran los falisteus en Galgala [*], e yo
1Re 10,5	pans, e tu los pendràs [*] 5 e tu	vandràs despuys en un coll de nostre
1Re 10,22	a nostra Senyor, per saber si ell	vandria aquí o no. Nostro Senyor respòs:
1Re 31,4	foura e auciu-ma, car per vantura	vandrian aquests falisteus [*] e aucíurían
1Re 12,21	Senyor [*] 21 e no us declinets a	vanes coses, que no profitaran a vós ne us
1Re 10,9	altra cor. E tots aquells sanyals	vangéran a ell aquell dia. 10 Donchs ells
1Re 19,16	14-15 [*] 16 E com los misatgers	vangéran en la casa da David, éls trobàran
2Re 5,18	e gint defensar. 18 E los falisteus	vangéran e scampàran-sa en la val de
2Re 5,22	-les e aportàran-les-se'n. 22	Vangéran altra vaguada los falisteus [*].
1Re 9,15	ravellat a Samuel [*] que Saül	vangés en la sua vanguda e havia-li dit:
1Re 4,5	5 Com l'arqua de nostra Senyor fou	vanguda en les tendes, tot lo poble d'
1Re 4,6	de la amistança de nostra Senyor és	vanguda en la host. 7 Donchs éls [*] [*]
1Re 9,15	[*] que Saül vangés en la sua	vanguda e havia-li dit: 16 -[*] Yo
2Re 24,21	e que ces aquesta mortaldat qui és	vanguda en lo poble. 22 E dix Aurena,
1Re 1,19	Déu; despuys tornàran-sa'n e	vanguéran en lur casa, en Ramacha. Donchs
1Re 7,1	1 Donch los hòmens de Cariariarim	vanguéran e aportàran-sa'n la arqua de
1Re 7,6	a nostre Senyor per vós. 6 Ells	vanguéran en Masfat e ploràran devant
1Re 7,7	açò los prínceps dels falisteus,	vanguéran sobra ells, e com los fills d'
1Re 8,4	nats del poble se ajustàran e	vanguéran a Samuell en Ratama 5 e diguéran
1Re 10,10	a ell aquell dia. 10 Donchs ells	vanguéran al damunt dit coll, e [*] los
1Re 11,4	vendrem a tu. 4 Donchs los misatges	vanguéran a Saül en Gaboch e diguéran
1Re 14,20	e tot lo poble qui era ab ell. E	vanguéran tro al loch on era la batalla. E

1Re 17,1	ajustàran lur host per combatra e	vanguéran en Sacot, qui és en la terra de
1Re 17,2	los fills d'Israell se ajustàran e	vanguéran en la val de Terebinti e
1Re 17,2	Terebinti e andresàran lur host e	vanguéran contra los falisteus. 3 E los
1Re 28,4	4 E ajustàran-sa los falisteus e	vanguéran e posàran les lurs tendes en
1Re 28,8	ell e II hòmens ab ell, e una nit	vanguéran a la fembra. Dix Saül: –Davina
1Re 29,10	e los servecials del senyor teu que	vanguéran ab tu, e com vos sareu levats de
1Re 31,2	morts en lo munt de Gelbohe. 2 E	vanguéran los falisteus a Saül e contra
1Re 31,7	en què habitàvan e fugíran. E	vanguéran los falisteus e habitàran en
1Re 31,8	dia après aquells da lla batalla,	vanguéran los falisteus per so que vaésan
1Re 31,12	éran en lo mur de Besan penjats, e	vanguéran los hòmens de Jabès-Galaad e
2Re 2,4	en los castels de Habron. 4 E	vanguéran los barons de Judà e untàran
2Re 2,24	lo sol sa pos e lo dia defugí. E	vanguéran en un loch on pasava aygua, qui
2Re 2,29	anat angir e antorn de Bacharon,	vanguéran a les tendes. 30 E Joab jaquí
2Re 3,22	22 aytantost Joab e los sarvicials	vanguéran ab gran presa que haguéran toltá
2Re 3,23	e tota la companya qui éran ab ells	vanguéran despuys e tantost comtàran e
2Re 4,5	e hach nom Mifibòsech. 5 E	vanguéran los fills de Ramoch borosite,
2Re 8,5	càreus, emperò jaquí C càreus. 5 E	vanguéran aquells de Síria e de Damasch
2Re 12,17	de dins e jach sobra la terra. 17 E	vanguéran los hòmens asanats de la sua
2Re 20,15	tots los hòmens forts d'Irraell 15	vanguéran en Abella e en Bechmarà e
2Re 23,13	qui éran prínceps entrò a XXX, e	vanguéran en temps de messes a David, qui
2Re 24,5	d'Israell. 5 E pasàran Jordà e	vanguéran en Arroer, a lla dreita part de
2Re 24,6	e en la terra jussana de Hozí e	vanguéran en Dan, qui és en lo bosch, e
2Re 24,7	terra dels eveus e dels cananeus e	vanguéran en la terra de Judà, qui és
1Re 11,9	salut com lo sol serà scalfat.”	Vanguéran los misatges e recomtàran-ho
2Re 1,6	Jonatàs? 6 Respòs aquell e dix: –Io	vanguí perventura en lo munt de Gelboe, e
1Re 3,6	lavà e anà a Elí: –Vet que yo són	vanguí perquè m'has apellat. Elí respòs:
1Re 4,13	cap cubert de pols. 13 E com ell fo	vanguí , Elí seÿa sobra sa cella, guardava
1Re 9,12	vós. Cuytat-vos, car ell és	vanguí vuy en aquesta ciutat, car lo poble
1Re 9,13	poble no manjarà entrò qu'ell sia	vanguí , car ell banayrà lo sacrafici, e
1Re 9,16	lo meu poble, e lo lur crit és	vanguí a mi. 17 Con Samuel hach guardat
1Re 10,3	mon fill?” 3 »E, com [*] tu seràs	vanguí al roura de Tabor, III hòmens
1Re 12,12	Naàs, rey dels fills d'Amon, era	vanguí contra vós, digués a mi: “Axí no
1Re 13,11	sa departia de mi [*], e tu no eres	vanguí [*], e que los falisteus s'éran
1Re 13,22	22 E com lo dia de la batalla fo	vanguí , null hom de tot lo poble qui era
1Re 14,36	-los anans que llo matí sia	vanguí . E no laxàran un d'èls viu. [*]
1Re 15,5	del trip de Judà. 5 E com Saül fos	vanguí a la ciutat de Amalech, ell mès sos
1Re 15,7	Amalech de Evilà entrò qu'él fo	vanguí a Sur, qui és [*] la regiò de
1Re 15,12	a Samuel fou anunciat que Saül era	vanguí en Carmel e aquí havia draçat un
1Re 15,12	de Amalech. Com Samuel fo	vanguí a Saül, 13 Saül dix: –Beneÿt sies
1Re 16,2	bastiar en ta mà e diràs: “Yo són	vanguí sacrificar a nostra Senyor.” 3 E tu
1Re 16,5	pau? 5 E ell dix: –Hoch, [*] e són	vanguí per sacrificar a nostre Senyor. [*]
1Re 17,48	[*] 48 Adonchs, com lo falisteu fou	vanguí après de David, David sa cuytà e
1Re 20,27	Saül a Jonatàs [*]: –Per què no és	vanguí lo fill de Ysaÿ ni hir [*] a
1Re 21,1	prevera e maravalà's fort com fo	vanguí David sens cavallers e dix-li:
1Re 21,1	cavallers e dix-li: –Per què ést	vanguí tot sol, que no vangun null hom ab
1Re 21,1	–Per què ést vangun tot sol, que no	vangun null hom ab tu? 2 Dix David [*]:
1Re 21,2	ne null hom no sàpia [*] que són	vangun [*]. 3 Así, donchs, prech-ta que
1Re 30,1	1 En lo terç dia, com David fo	vangun en Sicalec ab los seus servecials,
2Re 1,2	polos en lo cap. E aytantost com fou	vangun davant David, caech sobra la sua
2Re 3,20	a Abner e a tots aquells que éran	vangun ab ell. 21 E dix a David Abner: –Jo

2Re 3,23	a Joab que Abner, fill de Ner, era	vangut al rey David e lo rey havia'l
2Re 3,24	li: –Què has fet? Vet Abner, qui és	vangut a tu. Per què l'has jaquit anar?
2Re 3,25	Abner, fill de Ner? Car per so és	vangut a tu, que t'angane, que sàpia los
2Re 3,27	sabia res David. 27 E com Abner fo	vangut e tornat en Hebron, Joab tirà'l a
2Re 5,13	13 E axí David, pus que fou	vangut de Hebron, pres concopines e
2Re 5,25	falisteus de Gàbaa dentrò que fou	vangut en Gazar. 6, Tit Capítol VI 1 Ajustà
2Re 12,4	aquell palagrí, car lo palagrí era	vangut a ell. [*] 5 E David fo fort irat e
2Re 20,3	e lur senyor. 3 E com lo rey fon	vangut en la sua casa en Jerusalem, pres X
2Re 24,21	E dix-li David: –Per ço só	vangut que compra la tua era, e adificaré
1Re 9,5	les hi trobàran. 5 E com ells fóran	vanguts en la terra de Suf e no les
1Re 10,7	7 Com tots aquests senyals saran	vanguts a tu, tu sacrificha so que tu
1Re 10,14	e, com no les poguem trobar, som	vanguts a Samuel. 15 Dix-li l'oncle:
1Re 11,9	9 E diguéran als misatgers qui éran	vanguts : –Enaxí direts vós als hòmens de
1Re 13,16	de Benjamín. Los falisteus éran	vanguts en Maquinàs. 17 E III companyes
1Re 17,8	fills d'Israell: –Per què sots	vanguts así per combatra? Donchs, no són
1Re 30,3	e'quells qui éran ab ell fóran	vanguts en la ciutat e haguéran-la
1Re 30,23	ha-us donats los ladres qui éran	vanguts contra vosaltres en les mans
2Re 3,35	Abner altra vaguada. 35 E com fósan	vanguts tot lo poble, que menjàsan ab
2Re 10,2	E com los misatgers da David fóran	vanguts en la terra dells fills d'Amon, 3
2Re 22,6	mi, los liguams de la mort són	vanguts davant mi. 7 En la mia tribulació
1Re 1,7	ho faça ella cascun any com lo dia	vania qu'ells anàvan a la casa da nostre
1Re 2,13	son sacrifici, lo serf del prevere	vania com hom coia la carn e havia una
1Re 2,14	aquells del pobla de Israell que	vania en Siló. 15 Nalex anans qu'ells
1Re 2,15	cramàsan lo grex del sacrifici,	vania lo serf del pravera e deya en aquell
1Re 4,13	la carera per la qual aquel	vania , e lo seu cor era molt tamorós per
1Re 11,5	en alt e comensà plorar. 5 E Saül	vania prés sos bous del camp e dix: –Què
1Re 15,2	l'ancontrà en la carera, com ell	vania de Agipta. 3 Donchs, vé ara e auciu
1Re 18,13	conestabla de M hòmens. Ell anava e	vania davant lo poble. 14 [*] 15 E Saül
2Re 1,2	e en lo III dia aparech un hom que	vania de les tendes de Saül, qui havia
2Re 4,10	maté-lo en Sicalech per ço com ma	vania a fer que lli donàs loguer per la
1Re 2,19	en los dies qui éran stablits com	vanian en Siló ab son marit per sacrificar
2Re 5,17	David. Oyí David que los falisteus	vanian , pujà-sa'n en un loch en lo qual
1Re 7,13	humiliats e no gosàran despuys	vanir en los tèrmens del poble d'Israell.
1Re 30,13	ço com l'altra dia ma comansà a	vanir la malaltia, 14 e nós som anats vers
2Re 10,16	qui éran dalà lo flum e féu-los	vanir e aparallar a lla batalla, e
2Re 11,4	tramès-hi misatgers e féu-la	vanir en casa sua e dormí ab ella. E sobra
2Re 13,17	no la volch escoltar, 17 ans féu	vanir un dels seus serfs e féu-li [*]
2Re 13,26	[*] 26 [*] –Senyor, pus tu no vols	vanir , prech-ta que vingua lo meu frare
2Re 13,34	los vulls e vaé una gran companya	vanir per un pug que no havia camí. 35 Dix
2Re 20,4	4 Dix lo rey a Amassè: –Hajes fets	vanir de así a III dies tots los hòmens de
2Re 19,11	praveras, e dix-los: –[*] Per què	vanits darrés a tornar lo rey en la sua
1Re 11,14	Israell. 14 E Samuel dix al pobla:	– Vanits , e anem-nos-en en Gualgualla,
1Re 14,10	ells. 10 Mas si ells nos dien:	“ Vanits -ne a nós”, nós anem a ells, car
1Re 14,12	Jonatàs e ll'scuder [*] e dixéran:	– Vanits a nós [*]. E dix Jonatàs [*]:
2Re 4,8	donat nostre Senyor al senyor rei	vanjança de Saül, vuy, e de son linatja. 9
2Re 22,48	sarà axalçat. 48 Déu qui dónes a mi	vanjances e has gitats los pobles sots mi.
2Re 3,27	-lo en lo sagí e aucís-lo en	vanjansa de Azael son frare. 28 Com David
1Re 14,24	dentrò al vespra, fins jo'm sia'n	vanjat dels anamichs meus. Donchs tot lo
2Re 10,11	–E si per aventura los sarienchs	vansían a mi, tu ajudaràs a nós [*] 12 [*]
1Re 9,6	Donchs, anem-nos a ell, si per	vantura nos ansenyarà ço per què nós som

1Re 20,3	sàpia asò Jonatàs per ço que per	vantura no sia trist.” Mas jurà açò David
1Re 20,26	aquell dia, car pensave’s que per	vantura li fos avangut que no fos danejat
1Re 27,11	’n manava nangun en Jech, car «per	vantura parlàran contra ells: “Aquestes
1Re 29,4	daval ab nós en la batalla, car per	vantura serà contrari a nós com combatrem.
1Re 31,4	del foura e auciu-ma, car per	vantura vandrían aquests falisteus [*] e
2Re 1,6	Respòs aquell e dix: –Io vanguí per	vantura en lo munt de Gelboe, e Saül
2Re 20,6	senyor teu e encalsa-lo, car per	vantura matria’s an algunes ciutats e
1Re 6,7	ara una novella careta e pranets II	vaques que hàjan vadells e que null temps
1Re 6,14	fusts de la careta e matéran les	vaques desús e faéran-na sacrificis a
2Re 24,22	ne le plàcia. E Aurena pres bous e	vaques e càreus e jous de bous a cremar
1Re 29,2	la font qui era en Jazarael. 2 Els	vargés e els majorals dels falisteus
1Re 12,24	a nostra Senyor e servits a ell en	varitat de tot vostro cor, car vós havets
2Re 2,6	ara a vosaltres misericòrdia e	varitat . E yo ratre a vosaltres gran
2Re 19,6	cura dels teus prínceps [*]. E en	varitat jo crech que a tu plaguera que
1Re 10,2	mi, tu atobaràs II hòmens prop lo	vas de Ratzell, en les encontrades de
2Re 3,32	David la sua veu e plorà sopra lo	vas de Abner, e tot lo pobla plorà, 33 e
1Re 2,21	en lur casa. 21 E nostra Senyor	vasità Anna, car consabé e infantà III
2Re 13,6	féu-ho axí. E com lo rey lo vench	vasitar , dix Amon al rei: –Prech-ta,
1Re 17,18	de formatges als conestables, e	vasitaràs tos frares [*]. 19 Donchs Saül e
1Re 2,18	Senyor, e era infant, e havia	vastadura de li, la quall hom apella
1Re 17,38	ab tu. 38 E Saül vastí David de sas	vastadures e posà-li un elm sopra son
1Re 27,9	ovelles e bous e àsens e camels e	vastadures e tornava-sa’n a Achís. 10 E
2Re 1,2	de Saül, qui havia esquinsades sas	vastadures e havia’s posada pols en lo
2Re 12,20	’s la cara e untà’s e mudà’s les	vastadures e antrà en la casa de nostre
2Re 13,31	lo rey [*] esquinçà’s sas	vastadures que vastia e gità’s en terra.
1Re 17,38	nostre Senyor sia ab tu. 38 E Saül	vastí David de sas vastadures e posà-li
1Re 17,38	e posà-li un elm sopra son cap e	vastí -li son sberch. 39 Com David se
2Re 21,10	los ordis. 10 E Rafà, mara dels II,	vastí ’s salici e féu-sa lit sopra una
2Re 1,24	de Israell, plorats sopra Saül, qui	vastia vosaltres de drap vermèl en
2Re 13,31	[*] esquinçà’s sas vastadures que	vastia e gità’s en terra. Atratal féran
2Re 20,8	e axí-los a carera. E lavors Joab	vastia una gonella streta qui era fort a
1Re 4,12	en Siló aquel dia matex e havia son	vastiment esquinçat e havia son cap cubert
1Re 17,5	un elm de aram sopra son cap, e era	vastit de un sberch, qui era tot ple, de
1Re 28,14	forma? Dix la fembra: –Homa vel,	vastit d’un mantel. Entès Saül que Samuel
2Re 3,31	-vos les vostres vestadures e	vastits -vos de sachs e fets plan davant
1Re 2,22	manera gayan en les fembres qui	vatlan a la porta del tabernacle. 23 Per
2Re 3,13	una cosa ta daman —dix David—: no	vauràs la mia cara tro que hajas amanada a
2Re 3,13	de Saül. E si tu la m’amenas, tu	vauràs la mia cara. 14 E lavors tramès
1Re 19,3	jo faré a saber a tu tot ço que yo	vauré . 4 Donchs, Jonatàs parlà a Saül,
2Re 8,8	[*] del quall aram féu Salamó	vaxella de aram en lo temple e un lavador
2Re 8,10	Adàser. E en la mà de aquell era la	vaxella de argent [*] e de l’aram. 11 E
2Re 8,11	[*] e de l’aram. 11 E aquesta	vaxella sa’n portà lo rey David e
1Re 6,8	de nostre Senyor en la careta e los	vaxells d’aur que vós li havets pagat [*]
1Re 6,15	capsa [*], en la quall éran los	vaxells d’aur, e posàran-la sopra la
1Re 21,5	mas sarà vuy santificat en los	vaxells . 6 Axí donà-li lo prevera del pa
2Re 1,10	matex me havia dit, car yo sabia e	vaÿa qu’ell no podia viura ne podia
2Re 24,21	terra e aorà lo rey [*]: –Per què	ve lo senyor meu al seu servacial? E dix-
1Re 9,3	–Mon fill, pren un dels serfs [*] e	vé -te’n a sercar les someres. E com
1Re 15,3	com ell vania de Agipta. 3 Donchs,	vé ara e auciu Amalec e guasta tot ço qu’
1Re 20,22	sagetes qui són més anlà que tu”,	vé -te’n, car nostre Senyor t’haurà

1Re 20,38	a l'infant e dix-li: –Cur-hi,	vé tost e no t'aturs! E pres l'infant de
2Re 19,7	tots fòsem morts. 7 Donchs leva e	vé -ta'n als teus servicials e parla-
1Re 1,17	de mon plor. 17 Lavors Elí dix [*]:	– Vé -te'n en pau, e lo Senyor d'Israell
1Re 3,9	e anà a Elí 9 e dix a ell: [*]	– Vé -te'n e dorm e, si d'aquí avant
1Re 15,18	en aquesta carera e dix a tu:	“ Vé e auciu los paccadors de Amalec e
1Re 17,37	de aquest felisteu. Saül dix [*]:	– Vé , nostre Senyor sia ab tu. 38 E Saül
1Re 20,21	sagetes un infant e dir-li-he:	“ Vé , aporta las sagetes.” 22 Si yo diré a
1Re 20,36	[*]. 36 E dix Jonatàs a l'infant:	– Vé , aporta les sagetes que yo gitaré. E
1Re 20,40	les armes a l'infant e dix-li:	– Vé -te'n tost e aporta-les a casa. 41
1Re 20,42	David. 42 Dix Jonatàs a David:	– Vé -te'n en pau. Totes les coses que
2Re 2,21	respòs: –Yo són. 21 Dix-li Abner:	– Vé -te'n a la dreita o a la sinestra
2Re 3,16	Aurim. E dix Abner a son marit:	– Vé e torna-ta'n. E tornà-sa'n. 17 E
2Re 7,5	vench a Natan profeta e dix-li: 5	– Vé -te'n al meu servicial David e di-
2Re 11,8	la batalla. 8 E dix David a Ories:	– Vé -ta'n a la casa tua e leve't los
2Re 24,1	Israell, [*] e dix David a Joab:	– Vé e nombra los hòmens d'Israell e de
2Re 24,2	a Joab, príncep de lla cavalaria:	– Vé -te'n per tots los trips d'Israell
2Re 24,12	nostre Senyor Déu a Gad profeta: 12	– Vé -te'n a David e di-li aquestes
1Re 20,9	[*]: –[*] Jo faré açò: que, si yo	veg la melícia de mon para complida, jo t'
2Re 12,27	contra Rabat; sagons que yo	veg , la ciutat de lles ayguas sa porà
2Re 1,18	Justs: «O Israell, qui ést romàs,	veges e pense't per quina colpa aquells
2Re 24,13	terra. E, donchs, ara delivera e	veges què volls, per ço que ho digue en
1Re 3,8	Senyor apallà encara la terça	veguada Samuel, lo qual sa levà e anà a
1Re 20,38	més anlà que tu. 38 E cridà altra	veguada a l'infant e dix-li: –Cur-hi,
1Re 27,1	cor: «Si no guart mi matex, alguna	veguada cauré en les mans de Saül. Més ma
2Re 6,1	Capítol VI 1 Ajustà David alra	veguada tots los alets de Israell, e fóran
2Re 23,8	e ell ne aucís DCCC hòmens sol una	veguada que anà a lla batalla. 9 E après
1Re 20,41	e gità's en terra e adorà III	veguades Jonatàs, e basàran-sa abdosos e
2Re 10,3	de ton para? Ans ho han fet perquè	vèjan e que sa sguàrdan la ciutat e que la
1Re 4,18	's son cap, e fo mort. Lo baró era	vel e de gran adat, e'll jutjà lo poble
1Re 28,14	la sua forma? Dix la fembra: –Homa	vel , vastit d'un mantel. Entès Saül que
1Re 2,22	nostra Senyor. 22 Elí era molt	vell , e oí totes les coses que son fills
1Re 17,12	qui havia VIII fills e era lo pus	vell hom que fos en lo temps de Saül. 13 E
2Re 19,32	32 Emperò Batzalai era fort	vell , car era en adat de LXXX anys, e
1Re 2,3	en parlar argulosament. Les	velles coses partèscan de la tua boqua [*]
1Re 11,3	3 Lavors diguéran a ells los pus	vells hòmens de la ciutat de Jabès: –Dóna
1Re 15,30	mas ara honra tu a mi devant los	vells de mon poble e devant los fills d'
1Re 30,26	e tramès dons de la presa als	vells de Judà e aquells qui éran sos
2Re 3,17	tramès e dix aquesta paraula als	vells d'Israell: –Hir e l'altra e lonch
1Re 16,4	manat, e vench en Batlem, e los	vels de la ciutat se'n meravallàran e
2Re 13,35	al rey: –Vet los teus fills que	vénan . [*] 36 [*] E axí antràran los fills
1Re 13,10	hach complit d'ofarir [*], Samuel	venc a Saül, e axí a ell a carrera [*], 11
2Re 1,1	que Saül fonch mort, que David	venc e tornà de la mort que havia feta a
2Re 10,14	partí's Joab dels fills de Amon e	venc -se'n en Jerusalem. 15 Com vaéran
1Re 17,9	nós serem vostres serfs, e si yo'l	vencç , vós serets nostres serfs [*]. 10 E
1Re 14,48	com ell hach ajustada sa host, ell	vencé Amalech, e deliurà los fills d'
1Re 1,4	de nostro Senyor. 4 Donchs lo dia	vench que Alcanà dech sacraficar, e donà a
1Re 2,27	hòmens. 27 Donchs un homa de Déu	vench a Elí e dix a ell: –Aquestes coses
1Re 3,10	en son lit. 10 E nostre Senyor lo	vench apallar II vaguadas: –Samuel,
1Re 4,12	hom de la host del trip de Benjamín	vench en Siló aquel dia matex e havia son
1Re 6,14	molt gran goig [*]. 14 E la carreta	vench en un camp de Josuè de Betsames e

1Re 10,13	13 E ell sazà de profatitzar e	vench en la muntanya. 14 E un de sos
1Re 10,21	sobra la cognació de Metrí. E	vench de entrò a Saül, fill de Cis. Donchs
1Re 11,6	6 E l'asperit de nostre Senyor	vench en Saül, e com ell hach oyt aquestes
1Re 13,8	Samuell li havia dit, e Samuel no	vench en Galgalad, e lo poble comensave's
1Re 14,19	[*]. 19 [*] Axí un gran brogit	vench en la host dels falisteus, [*] e
1Re 15,10	e de pobre valor. 10 Nostre Senyor	vench a Samuel e dix a ell: 11 –Yo'm
1Re 15,12	tornat en Galgala. Donchs Samuel	vench tot dret a Saül, e Saül ofaria
1Re 16,4	com nostre Senyor li havia manat, e	vench en Batlem, e los vels de la ciutat
1Re 16,21	David, son fill, a Saül. 21 E David	vench a Saül e stech davant ell, e ell amà
1Re 17,20	lo bastiar a un guardià, [*] e	vench al loch que ha nom Magala, e la host
1Re 17,45	mi ab spasa e lança e scut, e yo	vench contra tu en lo nom de Déu [*],
1Re 19,22	22 e ell matex anà en Ramacha e	vench en una gran sisterna qui és en
1Re 19,23	23 [*] E fo fet que sopra ell	vench l'asparit de nostre Senyor, e anà
1Re 19,23	e anà defora e profetitzà fins que	vench en Aioch, en Ramacha. 24 E ladonchs
1Re 20,1	fugí de Naiot, qui és en Ramacha, e	vench e parlà davant Jonatàs: –Què he jo
1Re 20,24	mi e tu tostemps. 24 [*] Adonchs	vench lo temps de les calendes e sech lo
1Re 20,27	no fos danejat ne purificat. 27 Com	vench en lo sagon dia [*], encara no sech
1Re 20,35	hach confús e deshonorat [*]. 35 Com	vench l'andemà, Jonatàs anà al camp, axí
1Re 20,35	axí com ho havia promès a David, e	vench ab un infant [*]. 36 E dix Jonatàs a
1Re 20,37	més anlà de l'infant. 37 E axí	vench l'infant en lo loch on era la
1Re 28,4	Emperò Saül ajustà tot Israell e	vench-se'n en Gelboe. 5 E Saül vaé les
1Re 30,21	–Aquesta presa és de David. 21 E	vench David a aquells CC qui éran romasos
1Re 30,26	qui anàvan a la batalla. 26 Llavors	vench David en Sicalech e tramès dons de
1Re 31,8	Israell havían jaquides. 8 E quant	vench altra dia après aquells da lla
2Re 3,20	plaïan a Israel e a Banjamín 20 E	vench a David en Habron ab XX hòmens.
2Re 4,4	peus, car no havia sinó V anys com	vench misatga de Saül e de Jonatàs, com
2Re 4,4	misatga de Saül e de Jonatàs, com	vench da Gatzaral. E com la nodrisa l'
2Re 5,20	-he en les tuas mans. 20 Lavors	vench David en Baal Farsim e farí los
2Re 7,4	en aquella nit: la paraula de Déu	vench a Natan profeta e dix-li: 5 –Vé-
2Re 10,17	ajustà tot Israell e pasà Jordà e	vench en Elema, e los sirianchs
2Re 11,18	pus forts hòmens. 17 [*] 18 E	vench lo misatja a David e comtà-li tot
2Re 12,4	un palagrí (ço és, un hom de camí)	vench-se'n al rich, e al rich pardonà
2Re 13,6	Amon féu-ho axí. E com lo rey lo	vench vasitar, dix Amon al rei: –Prech-
2Re 13,24	convidà tots los fills del rey 24 e	vench al rey e dix-li: –Senyor, jo fas
2Re 19,5	–Absalon, fill meu! [*] 5 E Joab	vench de la batalla e antrà en la casa del
2Re 19,10	David? E lo consell de tot Israell	vench al rey. 11 Emperò lo rey David
2Re 19,15	a Jordà, e tot lo trip de Judà	vench en Galgala per so que axís a carera
2Re 20,8	pedra gran qui és en Gabaon, Amaasà	vench e axí-los a carera. E lavors Joab
2Re 23,19	príncep de aquells III hòmens, no	vench entrò als III primers. 20 E Banñas,
2Re 24,13	e faré axí com tu diràs." 13 E	vench Gad a David e dix-li: –Açò diu
2Re 24,18	contra la casa del meu para. 18 E	vench Gad profeta a David aquell dia e dix
1Re 15,29	no perdonerà pas en aquells que ell	vençrà ne no sarà enflaqueït per
1Re 17,9	ab mi [*]. 9 E si ell me pot	vençre , nós serem vostres serfs, e si yo
2Re 13,5	que sies malaut, e com ton para ta	vendrà a vesitar, pregua-lo que Tamar
1Re 20,22	ensà que tu, aporta-les-me",	vendràs a mi, car pau serà a tu [*]. E si
1Re 11,3	no hy ha nangú qui'ns dafena, nós	vendrem a tu. 4 Donchs los misatges
1Re 29,8	en aquest dia de huy, que yo no	vengua a combatra contra los anamichs del
2Re 1, 21	de Gelboe, ne ros ne pluja no	vengua sobra vosaltres ne haja entra
2Re 3,29	són jo [*], car yo no mir mal. 29 E	vengua sobra lo cap de Joab e sobra la
2Re 13,5	a vesitar, pregua-lo que Tamar	vengua a tu per ço que t'aparell de

2Re 24,14	és de cada part. Més me val que jo	vengue en les mans de nostre Senyor Déu,
1Re 4,1	pedra de la Ajuda, e los felisteus	venguéran en Afet 2 e ordonaren lur host
1Re 30,9	David e DC hòmens qui éran ab ell e	venguéran entrò en lo torent de Basor, e
2Re 5,1	de Abner. 5, Tit Capítol V 1 E	venguéran los trips de Israell a David en
1Re 17,43	a David: –Són yo cha, que tu	vengues contra mi ab bastó? E malaí a
1Re 29,6	als prínceps ne als majorals que	vengues ab nós. 7 Torna-ta'n, donchs,
2Re 13,24	Prech-ta, senyor, que tu que hy	vengues ab los teus servicials. 25 Al rey
1Re 16,11	aciurem a manjar entrò qu'él sia	vengut ací. 12 Donchs Isayí tramès per l'
2Re 19,20	lo meu paccat. E per açò són jo	vengut de tota la casa de Josep e són axit
1Re 9,6	nos ansenyarà ço per què nós som	venguts querir. 7 E Saül dix a son serf:
1Re 17,52	[*] e saguiran-los tro que fóran	venguts en la vall e dentrò en les portes
2Re 19,3	son fill Absalon. 3 E lo poble	venia de poch en poc a lla ciutat, axí com
1Re 6,21	han davallada l'archa [*].	Venits e portats-la-us en la vostra
1Re 17,45	la terra. 45 E David dix [*]: –Tu	véns contra mi ab spasa e lança e scut, e
2Re 1,3	3 E dix David en aquell hom: –D'on	véns? E dix aquell hom: [*] 4 [*] –Fas-
1Re 16,4	a ell a carera e diguéran-li:	–Véns tu per pau? 5 E ell dix: –Hoch, [*]
2Re 22,11	e volà e alenegà sobra les ales del	vent. 12 E posà las tenebres amagement seu
1Re 1,5	mas nostre Senyor havia tanquat son	ventra enaxí que no podia haver infants. 6
1Re 1,6	nostre Senyor li havia tanchat son	ventra. 7 E axí ho faÿa ella cascun any
1Re 28,3	qui havían sparit fitònich en lo	ventre. 4 E ajustàran-sa los falisteus e
1Re 6,5	al Déu d'Israell per saber si per	ventura ell aleugarà sa mà da vós [*]. 6 E
1Re 15,6	-vos de Amalech, per so que per	ventura no us anclouga ab ell, car tu
2Re 7,28	28 Donchs, ara, Senyor Déu, tu ést	ver Déu e les tues paraules són veras, car
1Re 19,19	19 E anunciat fo a Saül e dit:	«Ver que David és en Aioch, en Remacha.»
1Re 14,16	en Gabeà de Benjamín raguardàran e	véran una gran multitut de falisteus que
2Re 7,28	ést ver Déu e les tues paraules són	veras , car tu has perlat al teu servicial
2Re 13,2	fo malaut, e per ço que era encara	verge no li gosava dir res [*]. 3 E
2Re 13,18	la vestadura que portava de	verge [*] 19 e mès-sa pols sobra son cap
2Re 23,21	com ell fou davallat a ell ab una	vergua , trasch la lança de la mà de l'
2Re 23,8	III, equest és axí tenra com lo	verm del fust, e ell ne aucís DCCC hòmens
2Re 1,24	Saül, qui vastia vosaltres de drap	vermel en dalicaments e donava ornaments
1Re 14,5	altra, Sene. 5 La un escul axia'n	vers aguilló, contra Machinàs, e l'altra,
1Re 30,7	dix a Ebitar prevera [*]: –Fes ensà	vers mi effoth. E acostà Abitar effoth a
1Re 30,14	la malaltia, 14 e nós som anats	vers la tramuntana, en la terra de Ceratí,
2Re 5,23	hy puyes ne'ls isquas a carera, mas	vés -los darera de la part davers los
2Re 13,15	E dix-li Amon a Tamar: –Leve't e	vés-te'n! 16 Respòs Tamar: –Ara com me
1Re 17,17	dies. 17 E Isahí dix a David [*]:	–Vés , porta a tos frares I masura de
2Re 5,19	les mies mans? Dix nostre Senyor:	–Vés , puja, e jo dar-los-he en les
2Re 7,3	de les pells? 3 Dix Natan al rey:	–Vés e fes tot quant tu penses en ton cor,
2Re 3,33	sies mort axí com mòran los hòmens	veses e poruchs. 34 Les tuas mans no són
2Re 13,5	malaut, e com ton para ta vendrà a	vesitar , pregua-lo que Tamar vengua a tu
1Re 14,24	homa que menjarà pa dentrò al	vespra , fins jo'm sia'n vanjat dels
1Re 17,16	bastiar. 16 E lo falisteu anava a	vespra e a matí danant los fills d'
1Re 20,5	so que m'amach en lo cam entrò al	vespra del III dia. 6 E si ton para demana
1Re 30,17	17 Levà's David e ancalsà'ls del	vespra de un dia entrò al vespra d'altra
1Re 30,17	'ls del vespra de un dia entrò al	vespra d'altra dia, e no n'scapà nangú
2Re 1,12	e ploraren e dejunaren e entrò al	vespra sobra Saül e sobra Jonatàs, fill
2Re 3,35	pa ne nanguna altra cosa ans del	vespra , que llo sol sia post e se'n sia
2Re 11,13	bagué ab ell, e enbriagà-lo. E al	vespra no volch anar a casa sua, anans
1Re 14,3	de Elí, prevera, [*] portava una	vestadura qui ha nom efot. E lo poble no

2Re 13,18	18 [*] E lavors Tamar esquinçà la	vestadura que portava de verge [*] 19 e
1Re 15,9	e de l'altra bastiar e a les	vestadures [*] e a totes les coses qui
1Re 28,8	[*] 8 E lavors Saül posà les sues	vestadures e vestí-sa'n altres, e anà-
2Re 1,11	oÿt açò esquinçà's totes les sues	vestadures , e tots los hòmens qui éran ab
2Re 3,31	ell: –Esquinçats-vos les vostres	vestadures e vastits-vos de sachs e fets
2Re 10,4	e esquinçà-los la mytat de lles	vestadures entrò a les natges e tramès-
2Re 19,24	ne s'havia lavada la cara ne les	vestadures despuys que llo rey axí de
1Re 19,13	son cap, e cobrí aquell de les sues	vestedures . 14-15 [*] 16 E com los
1Re 19,24	24 E ladonchs ell sa despullà sas	vestedures e profetitzà ab los altres
1Re 28,8	Saül posà les sues vestadures e	vestí-sa'n altres, e anà-sa'n là ell
1Re 20,22	E si no, diré a l'infant: “Vine,	vet les sagetes qui són més anlà que tu”,
1Re 3,4	apallà Samuel, lo qual respòs:	– Vet que són así. 5 On él corech a Elí e
1Re 3,5	así. 5 On él corech a Elí e li dix:	– Vet mi así, cor tu m'has apallat. Elí
1Re 3,6	Per què ell sa lavà e anà a Elí:	– Vet que yo són vangut perquè m'has
1Re 3,11	11 E nostre Senyor dix a Samuel:	– Vet que yo fas aytal stabliment en
1Re 9,6	per nós. 6 Lo qual dix a ell:	– Vet que en aquesta ciutat ha un home de
1Re 9,7	querir. 7 E Saül dix a son serf:	– Vet que nós irem. Mas qual cosa portarem
1Re 9,8	8 Altra volta dix lo serf a Saül:	– Vet que yo he la quarta part de un diner
1Re 9,24	davant Saül, e Samuel dix a Saül:	– Vet así so qui és romàs. [*] Menja-ho,
1Re 10,1	lo cap de Saül e basà ell e dix:	– Vet que nostra Senyor ha tu untat sobra
1Re 14,8	plàcia [*]. 8 Dix lavors Jonatàs:	– Vet que nós anam sobra aquests barons
1Re 16,15	15 Los serfs diguéran a ell:	– Vet que lo maligna sparit ta turmenta. 16
1Re 16,18	18 Respòs un de sos serfs e dix:	– Vet que yo he vist lo fill de Ysayí [*],
1Re 18,17	David [*]. 17 Saül dix a David:	– Vet así Merob, la major filla mia. Jo
1Re 20,5	volantés. 5 E dix David a Jonatàs:	– Vet que demà són calendes, e yo siuré axí
1Re 20,12	defora, 12 dix Jonatàs a David:	– Vet de matí per tot lo dia sercaré la
1Re 20,22	22 Si yo diré a l'infant:	“ Vet les sagetes aquí són més ensà que tu,
1Re 20,37	Cridà Jonatàs e dix a l'infant:	– Vet la sageta qui és més anlà que tu. 38
1Re 21,9	fort cuytar. 9 Dix-li lo prevera:	– Vet así lo coltell de Goliach [*]. Si'l
1Re 28,9	yo't diré. 9 Dix la fembra [*]:	– Vet que tu sabs quantes cosas ha fetas
1Re 28,15	car fort són en gran treball.	Vet que los falisteus conbàtan contra mi,
2Re 3,24	'n al rey e dix-li: –Què has fet?	Vet Abner, qui és vangut a tu. Per què l'
2Re 4,8	fill de Saül, [*] e dix al rey:	– Vet lo cap de [*] l'anamich teu qui
2Re 5,1	a David en Habron e diguéran:	– Vet nós boqua tua e [*] som, 2 mes hir e
2Re 13,35	havia camí. 35 Dix Jonadab al rey:	– Vet los teus fills que vénan. [*] 36 [*]
1Re 29,10	de nits e's comansarà dia a fer,	vets-vos-en . 11 E axí David e los
1Re 1,13	faÿa sinó moura los lavis, e la sua	veu no era oÿda de nangú. Donchs, Elí sa
1Re 2,25	pragará per aquell? Éls no oÿran la	veu de lur para, perquè nostre Senyor
1Re 4,6	los crits, ells diguéran: –Quina	veu e quin crit és aquest qui és en la
1Re 8,7	Senyor Déu dix a Samuel: –Ojes la	veu del poble e totes les coses qu'ells
1Re 8,9	fan a tu. 9 Donchs, tu ou ara lur	veu , emperò digues anans a ells la
1Re 8,19	rey. 19 E lo pobla no volch oyr la	veu de Samuel, ans diguéran: –No sarà axí
1Re 8,22	Senyor dix a Samuel: –Oges la lur	veu e stablex rey sobra éls. E Samuel dix
1Re 11,4	lo poble. E tot lo pobla lavà sa	veu en alt e comensà plorar. 5 E Saül
1Re 12,1	–Veus que yo he oÿda la vostra	veu segons totes les coses que vós havets
1Re 15,1	d'Israel. Donchs, ojes ara la	veu de nostre Senyor. 2 Lo Senyor de les
1Re 15,14	14 Samuel dix a ell: –De quina	veu és aquesta de folch del bastiar que
1Re 15,19	Donchs, per què tu no has oÿda la	veu de nostre Senyor Déu, ans t'est
1Re 15,20	dix a Samuel: –Enans he oÿda la	veu de nostre Senyor e són anat en la
1Re 15,22	no l'obaescha majorment a la sua	veu ? Car obadiència és milor que

1Re 15,24	He tamut lo pobla, he obaÿt la lur	veu. 25 Mes yo't prech [*] que yo ahor lo
1Re 28,12	hach vist Samuel, cridà ab gran	veu [*]: –O Saül, per què has fet fer a mi
1Re 28,18	David, 18 car no has obaït a la	veu de nostre Senyor [*]. 19 E per açò
1Re 28,22	[*] Dix la fembra: –[*] 22 Oges la	veu de la tua servicial, e posaré davant
1Re 28,23	forsàvan-lo, e finalment oyí la	veu d'èls e levà's de la terra e asech-
2Re 3,32	Habron, lavà's lo rey David la sua	veu e plorà sobra lo vas de Abner, e tot
2Re 19,4	cobrí lo seu cap e cridà en alta	veu : –Absalon, fill meu! [*] 5 E Joab
2Re 20,21	fill de Bocrí, ha levada la sua	veu contra David. Liurats-nos solament
2Re 22,7	al Déu meu, e ell oirà la mia viva	veu del seu temple sant, e al meu crit irà
2Re 22,14	el qui és molt alt darà la sua	veu. 15 Él tramès les sues sagetes e
1Re 28,15	[*] E yo he apallat tu per	veura què faré. 16 Dix Samuel: –Pus nostro
2Re 19,8	seÿa davant la porta e anàvan-lo	veura. Emperò Israell fugí e anà-sa'n a
1Re 1,11	Déu de companyes, si tu guardes e	veus lo turment de la tua serventa e has
1Re 5,3	per lo matí en l'altra dia,	veus que Dagon, lur déus, jaÿa enclín en
2Re 7,2	2 e dix a Natan profeta: –E no	veus que yo habit en la casa qui és feta
2Re 19,35	ne en beura, ne poria oyr les	veus dels cantors [*]; per què yo,
1Re 9,12	responguéran e diguéran: –Así és.	Veus qu'ell és davant vós. Cuytat-vos,
1Re 10,22	aquí o no. Nostro Senyor respòs:	– Veus qu'él és amagat en sa casa. 23
1Re 12,1	dix a tot lo poble d'Israell:	– Veus que yo he oÿda la vostra veu segons
1Re 12,2	ab vós entrò en aquest dia de vuy.	Veus que yo són así present de retra
1Re 12,13	lo quall vós havets alet e damanat.	Veus que nostre Senyor ha donat a vós rey.
1Re 14,11	los falisteus los víran. Diguéran:	– Veus que los habreus íxan de les coves on
2Re 20,11	de Amasà, qui era mort, diguéran:	– Veus aquell qui volch éser companyó da
1Re 21,5	altra dia tercer, com anàvam. E los	vexells dels servecials han stats sants.
1Re 1,14	que tu sies desenbriaguada del	vi que tu has bagut. 15 Anna li respòs e
1Re 1,15	trob malaurada e yo no he bagut vuy	vi ne nanguna cosa qui puxa anbriagnar,
1Re 1,24	da farina e una ampolla plena de	vi e amanà aquel a nostra Senyor en Siló,
1Re 10,3	de pa; e l'altra, una canada da	vi. 4 Com t'hauran saludat, dar-t'han
1Re 16,20	de pa e una canada plena de	vi e un cabrit [*] e tramès-ho per la mà
2Re 13,28	-los: –Com Amon serà scalfat da	vi e diré a vosaltres que lli donets,
1Re 6,Tit	entrò al cel. 1Re 6,Tit Capítol	VI 1 Donchs la arqua de nostra Senyor fou
1Re 17,4	nom Goliad, de Geth, lo qual havia	VI colzes d'alt e I palm. 5 E havia un
2Re 2,11	sobra la casa de Judà VII anys e	VI mesos. 12 E axí Abner, fill de Ner, e
2Re 3,5	Safacias, fill de Abigail; 5 e lo	VI ach nom Getram, fill d'Anglà, muller
2Re 5,5	5 e regnà sobra Judà XL anys, VII e	VI mesos, e regnà en Jerusalem XXXIII ayns
2Re 6,Tit	fou vangut en Gazar. 6,Tit Capítol	VI 1 Ajustà David alra veguada tots los
2Re 21,20	qual batalla fou un hom que havia	VI dits en cascuna mà e en cascun peu, e
2Re 19,32	anys, e aquell havia donada molta	vianda al rey dementra que era en les
1Re 15,12	draçat un altar en senyal de sa	victòria e que despuys se n'era tornat en
2Re 19,2	e planyia son fill Absalon. 2 E la	victòria que havían haguda dels anamichs,
1Re 1,11	Senyor en tots los dies de la sua	vida, e raor no muntarà sobra son cap. 12
1Re 1,28	nostre Senyor a tots los dies de sa	vida. Donchs, ells adoràran aquí nostra
1Re 2,6	6 Nostra Senyor dóna mort e	vida, ell mena hom a infern e torna. 7
1Re 7,15	e tot lo poble tots los dies de sa	vida. 16 E anvironava cascun any Bachel e
1Re 15,35	no viu Saül en los dies de sa	vida, entrò en los dies de sa mort. Emperò
1Re 27,11	migdia [*].» 11 David no gaquia a	vida fembra ne home, ne'n manava nangun
2Re 1,23	bells e qui molt sa amàvan en la	vida, ne en la mort no's són dapartits. E
2Re 4,8	teu qui queria destróvir la tua	vida. E ha donat nostre Senyor al senyor
2Re 19,34	rey: –Quals són los anys de la mia	vida, que yo puig ab lo rey en Jerusalem?
2Re 20,3	e staguéran aquí a manera de dones	vidues, e anch daspuys David no antrà en

1Re 6,1	fou en la rasió dels falisteus per	VII mesos. 2 E après asò apallàran los
1Re 7,Tit	la vostra ciutat. 1Re 7,Tit Capítol	VII 1 Donch los hòmens de Cariariarim
1Re 10,8	e sacrificis pacificables. Per	VII dies tu'm spararàs [*], e que yo
1Re 11,3	de la ciutat de Jabès: –Dóna a nós	VII dies d'espai, que nós pugam trametra
1Re 13,8	ell era spaventat. 8 Asparà's	VII dies, axí com Samuel li havia dit, e
1Re 16,10	Doncs Ysayí amenà davant Samuel	VII fills seus. Lavors Samuel dix a Ysayí:
1Re 31,13	lo bosch de Jabès. E dajunàran per	VII dies. Expl Ací se acaba lo Libre primer
2Re 2,11	e fo senyor sobra la casa de Judà	VII anys e VI mesos. 12 E axí Abner, fill
2Re 5,5	anys, 5 e regnà sobra Judà XL anys,	VII e VI mesos, e regnà en Jerusalem
2Re 6,12	ab gran goig. E éran ab David	VII cors, e havia-hy sacrifici de
2Re 7,Tit	hach e murí de part. 7,Tit Capítol	VII 1 Fet fonch que'l rey saÿa en la sua
2Re 12,18	ab ells. 18 E sdavench-sa que llo	VII dia l'infant morí. E los sarvacials
2Re 21,6	ne de la sua natura. 6 Dóna-nos	VII dels seus fills, per ço que'lls
2Re 21,9	davant nostre Senyor. E aquests	VII cayguéran morts tots ensemps com hom
2Re 24,13	dix-li: –Açò diu nostre Senyor: O	VII anys hauràs fam en la terra o III
1Re 8,Tit	a nostre Senyor. 1Re 8,Tit Capítol	VIII 1 Com Samuel fonch anvalit, ell féu
1Re 17,12	lo qual havia nom Ysayí, qui havia	VIII fills e era lo pus vell hom que fos
2Re 8,Tit	enpertostemps. 8,Tit Capítol	VIII 1 E fonch fet après açò que combaté
1Re 9,Tit	vaja a sa ciutat. 1Re 9,Tit Capítol	VIII 1 En aquell temps era un home del
2Re 9,Tit	que tots los altres. 9,Tit Capítol	VIII 1 E David dix: –Ha-hy nangun romàs
2Re 24,8	migdia, en Barsabe. 8 E après	VIII messos e XX dies fóran en la terra
1Re 15,9	ells daguastàran tot so que era	vill e de pobre valor. 10 Nostre Senyor
1Re 6,18	de la ciutat murada entrò a la	villa qui és meyns de mur, e dentrò Albech
1Re 5,6	e les sues ancontrades, e les	villes e los camps sa escalfàran en mig
1Re 13,5	fóran XXXIIIIM hòmens de caretas e	VIM cavallers, e tot l'altra pobla manut
1Re 16,1	Israell? Complex ton corn d'oli e	vina per ço que yo trameta tu a Ysayí de
2Re 13,11	Tamar e dix-li: –Jermana mia,	vina e jau ab mi! 12 Dix Tamar: –Jermà
1Re 9,5	atrobadas, Saül dix al serv [*]:	– Vina e tornem-nos-en, que per
1Re 14,6	[*]. 6 Jonatàs dix al jovansel [*]:	– Vina e pasem [*] los falisteus, qui no
1Re 17,44	a David [*]. 44 E dix a David:	– Vina a mi e yo daré la tua carn als
1Re 20,11	m'ho dirà [*]? 11 Dix Jonatàs [*]:	– Vina ab mi, e iscam defora en lo cam. E
2Re 19,33	hom. 33 E dix lo rey a Basalay:	– Vina ab mi en Jerusalem, e staràs aquí
1Re 20,22	tu [*]. E si no, diré a l'infant:	“ Vine , vet les sagetes qui són més anlà
1Re 4,3	amistança de nostro Senyor, [*] e	vingua en mig loch de nós, per ço que saul
2Re 13,6	rei: –Prech-ta, senyor meu, que	vingua [*] Tamar per ço que m'aparel de
2Re 13,26	tu no vols vanir, prech-ta que	vingua lo meu frare Amon. [*] 27 [*] E
1Re 14,9	enaxí: “Sperats-nos entrò que nós	vinguam a vós”, nós nos aturarem en nostra
1Re 8,14	los vostres camps e les vostres	vinyes e los vostres olivars [*]. 15 E
1Re 8,15	vostres blats e les rendes de lurs	vinyes , per so qu'ell do delma a sos
1Re 14,11	senyal. 11 E los falisteus los	viran . Diguéran: –Veus que los habreus
2Re 19,35	rey en Jerusalem? 35 LXXX anys he	viscut vuy, senyor. Los meus senys d'
1Re 3,1	praciós en aquell temps, no era	visió manifesta. 2 Asdavench-sa un dia
1Re 3,15	Samuel havia pahor de manifestar la	visió a Elí. 16 Donchs Elí apallà Samuel e
2Re 7,17	paraulles e sagons tota aquesta	visió tot enaxí parlà Natan a David. 18 E
1Re 1,23	dix a ella: –Tu fé so que has	vist que sia bo e roman tant tro que ll'
1Re 13,3	dels falisteus [*], haguéran açò	vist , Saül sonà una botzina e dix per tota
1Re 16,18	de sos serfs e dix: –Vet que yo he	vist lo fill de Ysayí [*], que sap ben
1Re 17,25	de Israell dix a David: –Has tu	vist aquest hom que és axit per ontar lo
1Re 28,12	'm Samuel. 12 E com la fembra hach	vist Samuel, cridà ab gran veu [*]: –O
1Re 28,13	ella: –No hajas paor. Di'm què has	vist . Dix la fembra a Saül: –Déu he vist

1Re 28,13	vist. Dix la fembra a Saül: –Déu he	vist qui pujava de la terra. 14 E dix-li
2Re 7,19	tro así? 19 Mas encara açò és	vist devant los teus ulls ésera pocha
2Re 10,14	14 E com los fills de Amon haguéran	vist que los sarienchs éran fuyts,
2Re 20,10	no's guardava d'ell ne havia	vist lo coltell que Joab portava. [*] e
2Re 20,11	alguns qui éran de Joab haguéran	vist açò e haguéran astat prop de Amasà,
2Re 24,17	David a nostre Senyor Déu com hach	vist l'àngel que tallava lo poble: –Yo
1Re 6,19	de Betzames, per so com haguéran	vista de la sua archa, entrò a LXX hòmens
1Re 14,13	graponant [*]. Com ells haguéran	vista la cara de Jonatàs, los uns li
1Re 12,24	de tot vostro cor, car vós havets	vistes les grans meravelles qu'ell ha
1Re 16,11	de aquests. 11 [*] –He yo encara	vists tots tos fills? E Ysayí dix [*]:
1Re 13,11	–Què has tu fet? Saül dix: –Com yo	viu que'll poble sa departia de mi [*], e
1Re 14,36	sia vangut. E no laxàran un d'èls	viu . [*] Dix lo pravera: –Anem demanar
1Re 14,39	Nostre Senyor, Déu d'Israell, és	viu , sap que, si és esdevengut [*] per
1Re 15,8	8 e pres Agag, rey de Amalech, tot	viu , e aucís tot l'altra poble a espasa.
1Re 15,35	casa. 35 E anch despuys Samuel no	viu Saül en los dies de sa vida, entrò en
1Re 18,15	davant lo poble. 14 [*] 15 E Saül	viu que David era molt savi; ell lo
1Re 27,9	de aquells e no hy jaquí null hom	viu ne nanguna fembra. E prania ovelles e
2Re 12,21	e ploravas quant l'infant era	viu , e ara, que és mort, tu menges e beus.
2Re 12,22	22 E dix David: –Com l'infant era	viu , yo dajunava [*] perquè nostre Senyor
2Re 19,6	que a tu plaguera que Absalon fos	viu e que nós tots fósem morts. 7 Donchs
2Re 13,20	de Absalon plorant e quax com a	viuda . 21 Emperò, com David hach oïdes
1Re 16,16	sparit ta turmentarà, que ell	viula [*] e que tu ho sofiras pus
1Re 16,17	a mi un home que son rauta o	viula e manau-lo. 18 Respòs un de sos
1Re 16,23	turmentava Saül, David prania sa	viula e viulava davant ell e confortava
1Re 16,18	lo fill de Ysayí [*], que sap ben	viular , e és hom qui ha gran força e sap
1Re 16,23	Saül, David prania sa viula e	viulava davant ell e confortava Saül, axí
2Re 1,10	yo sabia e vaïa qu'ell no podia	viura ne podia scapar a les nafras que
2Re 8,2	una a aciura e l'altra a	viura . E Moab serví a David sots traüt. 3
1Re 20,31	Car en tots los dias en los quals	viurà lo fill de Ysayí sobra la terra, tu
1Re 20,14	com és stat ab mon para. 14 E si yo	viuré , prech-ta que faces les
1Re 10,24	Tot lo poble cridà: –Nostra rey	viva! 25 Samuell dix, donchs, all poble la
1Re 20,3	e dix: –Viva nostre Senyor Déu e	viva la tua ànima, Jonatàs, que yo e tu
1Re 28,2	[*]: –Yo posaré, tostemp que jo	viva , que tu sies guardador del meu cap e
2Re 22,7	al Déu meu, e ell oirà la mia	viva veu del seu temple sant, e al meu
1Re 20,3	trist.” Mas jurà açò David e dix:	– Viva nostre Senyor Déu e viva la tua
1Re 28,10	a ella an nostra Senyor e dix-li:	– Viva nostre Senyor, car per sert no
1Re 29,6	Axí Achís apallà David e dix-li:	– Viva nostro Senyor Déu, car tu ést just
2Re 2,27	ancalç sos frares? 27 E dix Joab:	– Viva nostra Senyor, que si hagueses
2Re 4,9	9 E respòs-los David [*] e dix:	– Viva nostra Senyor Déu, qui ha deliurada
2Re 6,21	un ribaut. 21 E dix David a Michol:	– Viva nostre Senyor Déu, car jo jugaré
2Re 12,5	contra lo rich hom e dix a Natan:	– Viva nostra Senyor, car l'hom que axò ha
2Re 22,47	e són tirats en lurs traballs. 47	Viva nostra Senyor e baneÿt sia lo Déu
1Re 17,5	hams. Lo pes del seu sberc era de	VM sicles d'aram. 6 E calçava unes hosses
1Re 15,22	Samuel dix: –Donchs, ¿nostre Senyor	vol holocausts e sacrificis, com no l'
1Re 19,2	David e li dix: –Saül, mon para, ta	vol auciura. Per què jo't prech que tu't
1Re 20,1	he jo fet [*] a ton para, qu'él me	vol auciura? 2 E ell li respòs: –Déu te
2Re 20,9	-li la mà en la barba quax qui'l	vol basar. 10 E trasch lo coltell e farí
2Re 24,3	ta doble en C dobles. Mas què	vol dir que'll rey, senyor meu, vulla ara
2Re 22,11	peus. 11 E pujà sobra cherobín e	volà e alenegà sobra les ales del vent. 12
2Re 19,6	6 Car tu ames aquells qui't	vòlan mal e vols mal a aquells qui t'

1Re 20,4	quant tu digues a mi, tot ho faré	volantés. 5 E dix David a Jonatàs: –Vet
1Re 28,23	fer ton camí. 23 E Saül no ho	volc pendre e dix: –No manjaré. E los seus
1Re 2,25	de lur para, perquè nostre Senyor	volch aquells auciuira. 26 E Samuel, l'
1Re 3,21	a nostra Senyor. 21 E nostro Senyor	volch aparer en Silló, on havia stat
1Re 8,19	damanat rey. 19 E lo pobla no	volch oyr la veu de Samuel, ans diguéran:
1Re 20,33	ha fet? 33 E Saül pres la lança e	volch -lo farir. Lavors antès Jonatàs que
1Re 31,4	-ma [*]. E lo seu scuder no	volch fer açò ne'l volch auciuira, car era
1Re 31,4	seu scuder no volch fer açò ne'l	volch auciuira, car era fort spaordit per
2Re 2,21	-te'n la sua roba. E Azaell no's	volch star que no ancalsàs Abner. 22 E dix
2Re 2,23	Joab, frare teu. 23 E Azaell no	volch atendra ço que lli deya Abner, [*]
2Re 3,11	a Barsàber. 11 E Isbòsech no li	volch respondra per so car fort lo tamia.
2Re 6,10	de Déu en la mia ciutat?» 10 E no	volch David que l'archa de Déu sa giràs
2Re 6,10	en la sua ciutat de David, mas	volch que lla posàsan en la casa de
2Re 11,13	e enbriagà-lo. E al vespra no	volch anar a casa sua, anans dormí ab los
2Re 12,4	pardonà al seu bastiar, que anch no	volch pendre de les sues ovelles ne dels
2Re 12,17	's levàs de la terra, e ell no's	volch lavar ne volch manjar ab ells. 18 E
2Re 12,17	terra, e ell no's volch lavar ne	volch manjar ab ells. 18 E sdavench-sa
2Re 13,9	-li davant les farines. E no'n	volch manjar. E dix Amon: –Ísqvan hich
2Re 13,14	t'ho nagarà. 14 Emperò Amon no's	volch star que no la forçàs, e hach major
2Re 13,16	'm menas tan mal? Amon anch no la	volch escoltar, 17 ans féu vanir un dels
2Re 13,21	fort falló e fort irat, emperò no	volch res dir a Amon [*]. 22 E anch pus
2Re 13,22	Amon [*]. 22 E anch pus Absalon no	volch parllar a Amon, [*] per ço que havia
2Re 19,26-27	servacial me menyspresà e no	volch aparallar a mi l'asa, [*] e asò m'
2Re 20,11	mort, diguéran: –Veus aquell qui	volch éser companyó da David per Joab. 12
2Re 21,2	a ells que no'ls auciuirán, e Saül	volch -los auciuira e los aucís quax qui
2Re 23,17	lo parill de lurs ànimes? E no'l	volch beura. E asò faeren III hòmens qui
1Re 10,19	salvats [*], e vós havets dit: “No	volem que axí sia, mes stablex rey sobra
2Re 21,4	sobra Saül e sobra la casa sua, ne	volem que sia mort nangun hom de la casa
1Re 2,16	la costuma e puy pren-ta'n a ta	volentat. » E ell deya: «No sarà axí, ans
1Re 15,23	de moltos. 23 Car contradir a la	volentat de nostre Senyor és axí com
1Re 16,14	a turmentar e star en ell per la	volentat de nostre Senyor. 15 Los serfs
2Re 19,14	tots fóran de un acort e d'una	volentat e tramatéran al rey e diguéran:
1Re 15,23	és axí com paccat de davinar, e no	voler obair és quax paccat de colra falsos
2Re 21,4	Israell. E lavors dix David: –Què	volets que fasa a vosaltres? 5 E ells
2Re 23,16	aportàran-la a David. E ell no'n	volgué beura, mas sacrificà-la a nostra
1Re 15,9	coses qui éran belles, e anch no	volguéran aquelles destruir. Donchs ells
2Re 19,31	-lo d'aquí avant, si lo rey ho	volgués. 32 Emperò Batzalai era fort vell,
1Re 28,15	Déus se és partit de mi e no m'ha	volgut retra resposta. [*] E yo he apallat
1Re 1,7	e Anna plorava molt durament e no	volia menjar. 8 Ladonchs li dix Alcanà,
1Re 14,4	anat. 4 Per aquell loch on Jonatàs	volia anar a lla host dels falisteus havia
1Re 30,6	dolent e trist, car lo pobla lo	volia alapidar, car fort era amargosa la
2Re 3,9	covinensa ab David, axí com ell	volia 10 qu'él regna sobra la casa de
1Re 9,9	tal costuma en Israell que, com	volían damanar alguna cosa a Déu, deyan:
2Re 12,18	infant morí. E los sarvacials no hu	volían dir a David. [*] 19 E vaent ell que
2Re 24,13	E, donchs, ara delivera e veges què	volls , per ço que ho digue en aquell qui
2Re 3,13	a tu tot Israell. E dix David: –Yo	volonter faré ab tu amistança. Mas una
2Re 23,7	hom ab les mans. 7 E si nangú los	volrà tocar, serà armat de ferro e de
1Re 1,18	praguat. 18 E aquella li dix: –Yo	volria que la tua serventa trobàs gràcia
1Re 19,5	peccas contra la sanch no noent e	vols auciuira David, qui és menys de culpa?
1Re 21,9	lo coltell de Goliach [*]. Si'l	vols , aporta'l-te'n, car no n'hic ha

1Re 28,9	de la terra. Per què tu, donchs,	vols que yo muyra? 10 E Saül féu sacrament
1Re 28,11	cosa. 11 Dix la fembra a Saül: –Què	vols que sucita? Dix Saül: –Susita'm
2Re 13,12	no'm vullés forsar, car lo que tu	vols fer, null hom no hu gosa fer [*].
2Re 13,16	Tamar: –Ara com me has haüda ma	vols mal. Car molt major scarn és ço que
2Re 13,16	Car molt major scarn és ço que ara	vols fer a mi, que ço que ja has fet. Per
2Re 13,26	[*] 26 [*] –Senyor, pus tu no	vols vanir, prech-ta que vingua lo meu
2Re 19,6	tu ames aquells qui't vòlan mal e	vols mal a aquells qui t'àman. E vuy has
2Re 19,36	Senyor, aquest guardó que'm	vols donar. 37 Mas prech-ta, senyor, que
2Re 20,19	aquella qui respon en Israell, e tu	vols andarocar aquesta qui és mara de les
2Re 20,19	de les ciutats? Donchs, per què	vols andarocar e destróvir la haretat de
2Re 24,24	–Ja Déu no vulla que axí sia com tu	vols , ans t'ho compraré per just preu e
1Re 9,8	homa per presentalla? [*] 8 Altra	volta dix lo serf a Saül: –Vet que yo he
2Re 23,5	car tota la mia salut e la mia	voluntat no ha res en si matexa que no
2Re 22,9	E pujà foch de les sues narills, e	vorarà foch de la sua boqua e ensès los
1Re 1,15	ajut Déu, que no és pas axí com vós	vos ho pensats, car jo són fembra trob
1Re 4,9	[*]. 9 O, falisteus, confortats-	vos e siats axí com a barons, que vós no
1Re 4,9	éls han sarvit a vós. Confortats-	vos e combatets-vos. 10 Donchs los
1Re 4,9	vós. Confortats-vos e combatets-	vos . 10 Donchs los falisteus sa
1Re 7,3	a tot lo poble d'Israell: –Si vós	vos tornats a nostre Senyor de tot vostro
1Re 9,12	qu'ell és devant vós. Cuytat-	vos , car ell és vangut vuy en aquesta
1Re 14,34	34 Lavors dix Saül: –Departits-	vos per tot lo poble e diets a ells que
1Re 15,6	dix als cineus: –Anats, partits-	vos de Amalech, per so que per ventura no
1Re 29,10	teu que vanguéran ab tu, e com	vos sareu levats de nits e's comansarà
1Re 29,10	e's comansarà dia a fer, vets-	vos -en. 11 E axí David e los hòmens qui
2Re 3,31	pobla qui era ab ell: –Esquinçats-	vos les vestres vestadures e vastits-vos
2Re 3,31	les vestres vestadures e vastits-	vos de sachs e fets plan davant lo cors de
2Re 10,5	scarnits. Dix-los David: –Stats-	vos en Jericó entrò sia crascuda vostra
2Re 21,3	jo fer a vosaltres ne quin remey	vos poré jo donar per so que banaescats la
1Re 1,15	m'ajut Déu, que no és pas axí com	vós vos ho pensats, car jo són fembra trob
1Re 2,24	fasats, car la fama que yo oig de	vós no és pas bona: vós fets paccar lo
1Re 2,24	que yo oig de vós no és pas bona:	vós fets paccar lo poble [*]. 25 Si un
1Re 2,36	qu'él que digua: “Yo us prech que	vós ma reebats a una part, axí com un
1Re 4,9	-vos e siats axí com a barons, que	vós no serviscats als hebreus axí com éls
1Re 4,9	hebreus axí com éls han sarvit a	vós . Confortats-vos e combatets-vos.
1Re 6,3	son loch. Los quals diguéran: –Si	vós tramatets l'archa del Déu d'Israell,
1Re 6,3	què la mà de Déu no's pertex de	vós . 4 Diguéran: –Qual cosa és la que nós
1Re 6,5	per ventura ell aleugarà sa mà da	vós [*]. 6 E guardats no anduresca lo
1Re 6,8	la careta e los vaxells d'aur que	vós li havets pagat [*] e matets-ho en
1Re 7,3	dix a tot lo poble d'Israell: –Si	vós vos tornats a nostre Senyor de tot
1Re 7,3	servir aquel tot sol, ell deliurarà	vós de lles mans dels falisteus. 4 Donchs
1Re 7,5	que orem a nostre Senyor per	vós . 6 Ells vanguéran en Masfat e ploràran
1Re 8,16	misatgers [*]. 16 Ell tolrà a	vós vestres serfs e vestres serventes e
1Re 8,17	pendrà delme de vostre bastiar, e	vós serets sos serfs. 18 E vós cridarets
1Re 8,18	e vós serets sos serfs. 18 E	vós cridarets en aquell dia mercè a nostre
1Re 8,18	Senyor contra vostre rey, lo qual	vós havets alet, e nostro Senyor no oyrà
1Re 8,18	alet, e nostro Senyor no oyrà	vós en aquell dia, per ço com vós havets
1Re 8,18	oyrà vós en aquell dia, per ço com	vós havets damanat rey. 19 E lo pobla no
1Re 9,12	–Así és. Veus qu'ell és devant	vós . Cuytat-vos, car ell és vangut vuy
1Re 10,19	los reys qui us turmentàvan.” 19 E	vós havets gitat lo Senyor vostro, qui tot
1Re 10,19	lo Senyor vostro, qui tot sol ha	vós salvats [*], e vós havets dit: “No

1Re 10,19	qui tot sol ha vós salvats [*], e	vós havets dit: “No volem que axí sia, mes
1Re 11,2	a ells: –Yo faré aytall pau a	vós, que trasqua l’ull dret a cascú,
1Re 11,2	l’ull dret a cascú, enaxí que	vós siats onta a tot lo poble d’Israell.
1Re 11,9	qui éran vanguts: –Enaxí direts	vós als hòmens de Jabès [*]: “Vós haurets
1Re 11,10	10 Diguéran: –Nós axirem demà a	vós, e farets tot so que us plaurà. 11 E
1Re 12,1	veu segons totes les coses que	vós havets parlades a mi, e yo he stabilit
1Re 12,2	vosaltres, 2 e ara va rey davant	vós. Jo vullmés són anvallit e canut, e
1Re 12,2	e canut, e mos fills són ab	vós. E yo he stat e conversat de ma
1Re 12,2	stat e conversat de ma joventut ab	vós entrò en aquest dia de vuy. Veus que
1Re 12,3	[*] lo rey lo qual ha untat sobra	vós, si yo he tolt bou o asa, o si yo he
1Re 12,5	lo seu rey n’és vuy tastimoni, que	vós no havets atrobat que jo us haja res
1Re 12,7	ell és present así. 7 Donchs,	vós stats ara perquè yo contena contra
1Re 12,7	stats ara perquè yo contena contra	vós, per jutjament davant nostra Senyor
1Re 12,11	[*]. 11 E nostra Senyor tramès a	vós Garabobal e Berach e Gebtè e Samuel. E
1Re 12,11	e Gebtè e Samuel. E ell deliurà	vós de la mà de vostres anamichs [*] fins
1Re 12,12	fills d’Amon, era vangut contra	vós, digués a mi: “Axí no serà, mes rey
1Re 12,13	lo vostre rey és present, lo quall	vós havets alet e damanat. Veus que nostre
1Re 12,13	Veus que nostre Senyor ha donat a	vós rey. 14 Si vós tamets a nostra Senyor
1Re 12,14	Senyor ha donat a vós rey. 14 Si	vós tamets a nostra Senyor e servits a ell
1Re 12,14	la bocha de nostra Senyor,	vós e lo rey qui mana sobra vós [*]. 15
1Re 12,14	Senyor, vós e lo rey qui mana sobra	vós [*]. 15 [*] e si anesprits las suas
1Re 12,15	mans de nostre Senyor saran sobra	vós e sobra vostres pares. 16 Mas ara
1Re 12,16	[*] que nostre Senyor farà davant	vós. 17 Donchs, no és ara tot dret temps
1Re 12,17	e ell donarà trons e pluges; lavors	vós sabrets que vós havets grans mals
1Re 12,17	e pluges; lavors vós sabrets que	vós havets grans mals devant nostre
1Re 12,17	mals devant nostre Senyor, car	vós havets damanat rey sobra vós. 18
1Re 12,17	car vós havets damanat rey sobra	vós. 18 Samuel cridà nostre Senyor, e Déu
1Re 12,21	a vanes coses, que no profitaran a	vós ne us deliuraran de vostres angoxes
1Re 12,22	car ell ha jurat qu’ell faria de	vós son poble. 23 Déu ma quart que yo no
1Re 12,23	paccat, que jo ses de preguar per	vós. Yo anseniaré a vós drete carera e
1Re 12,23	de preguar per vós. Yo anseniaré a	vós drete carera e bona. 24 Donchs, tamets
1Re 12,24	en varitat de tot vostro cor, car	vós havets vistes les grans meravelles qu’
1Re 12,24	meravelles qu’ell ha fetas en	vós. 25 E si vós persaverats en malesa,
1Re 12,25	qu’ell ha fetas en vós. 25 E si	vós persaverats en malesa, vós e vostra
1Re 12,25	25 E si vós persaverats en malesa,	vós e vostra rey parirets ensemps. 1Re
1Re 14,9	-nos entrò que nós vinguam a	vós”, nós nos aturarem en nostra loch e no
1Re 17,9	vostres serfs, e si yo’l venç,	vós serets nostres serfs [*]. 10 E lo
1Re 18,23	rey.” 23 [*] David respòs: –Par a	vós pocha cosa éser jendre de rey? Jo són
1Re 6,5	retra [*]? E éls responguéran: 5	–Vós farets V semblanças dels sacrets de
1Re 10,24	24 Samuel dix a tot lo poble:	–Vós havets aquell que nostra Senyor ha
1Re 11,9	direts vós als hòmens de Jabès [*]:	“Vós haurets demà salut com lo sol serà
1Re 14,33	a Saül [*]. Lo qual los dix:	–Vós havets trespasada la lig. Trestornats
1Re 2,23	23 Per què ell dix: –Per què fets	vosaltras aquestes coses, [*] les quals
2Re 13,28	a vosaltres que lli donets, levors	vosaltras lo farets e ocirets-lo, e no
2Re 19,43	per açò més atany a mi lo rey que a	vosaltras. Per què, donchs, tu has feta a
1Re 6,5	aur. Car una plagua ha stada a tots	vosaltres [*]. E donats glòria al Déu d’
1Re 12,1	a mi, e yo he stabilit rey sobra	vosaltres, 2 e ara va rey davant vós. Jo
1Re 17,8	yo falisteu [*]? Elegits un home de	vosaltres qui’s conbata ab mi [*]. 9 E si
1Re 30,23	los ladres qui éran vanguts contra	vosaltres en les mans nostres. 24 Ne
2Re 1, 21	ne ros ne pluja no vengua sobra	vosaltres ne haja entra vosaltres camps de

2Re 1, 21	sobra vosaltres ne haja entra	vosaltres camps de primícies, car aquí és
2Re 1,24	plorats sobra Saül, qui vastia	vosaltres de drap vermell en dalicaments e
2Re 2,5	hòmens e dix-los: –Baneÿts siats,	vosaltres , de nostre Senyor Déu, qui
2Re 2,6	nostre Senyor guardonarà ara a	vosaltres misericòrdia e varitat. E yo
2Re 2,6	e varitat. E yo ratre a	vosaltres gran guardó [*]. 7 [*] Jatsia
2Re 3,17	e l'altra e lonch de temps ha que	vosaltres damanats David que regnàs sobra
2Re 3,17	damanats David que regnàs sobra	vosaltres . 18 Donchs ara damanats-ho e
2Re 3,38	E dix lo rey als seus misatges: –E	vosaltres no conexets que fort gran
2Re 4,11	de aquell de la mà vostra e tolré	vosaltres de la terra? 12 E lavòs manà
2Re 13,28	Amon serà scalfat da vi e diré a	vosaltres que lli donets, levors vosaltras
2Re 19,42	de Judà: –Car més atany a mi que a	vosaltres . [*] Per què us anfalonits per
2Re 19,43	-los: –X parts són yo major que	vosaltres ab lo rey, e yo són primer
2Re 21,3	als gabonites: –Què poré jo fer a	vosaltres ne quin remey vos poré jo donar
2Re 21,4	dix David: –Què volets que fasa a	vosaltres ? 5 E ells diguéran al rey: –Nós
2Re 21,6	sa enrera. E dix lo rey: –Yo daré a	vosaltres aquells que damanats. 7 E lo rey
1Re 21,14	14 E dix Achís als seus servacials:	– Vosaltres me havets amanat hom orat! Per
1Re 6,21	Venits e portats-la-us en la	vostra ciutat. 1Re 7,Tit Capítol VII 1
1Re 7,3	los déus stranys [*] e darets	vostra cor a nostre Senyor en servir aquel
1Re 12,1	d'Israell: –Veus que yo he oÿda la	vostra veu segons totes les coses que vós
1Re 12,25	si vós persaverats en malesa, vós e	vostra rey parirets ensemps. 1Re 13,Tit
2Re 4,11	e la sanch de aquell de la mà	vostra e tolré vosaltres de la terra? 12 E
2Re 10,5	-vos en Jericó entrò sia crascuda	vostra barba e lavors tornats. 6 E com los
1Re 2,3	Déu. 3 No vullats muntiplicar	vostras paraullas ne no us glorificets en
1Re 8,13	armes e de ses caretas. 13 E farà	vostras fillas faedores de ungets e
1Re 10,19	per los vostres trips e per les	vostres companyas. 20 E axí Samuel aplegà
1Re 8,17	en sa obra. 17 Ell pendrà delme de	vostre bastiar, e vós serets sos serfs. 18
1Re 8,18	dia mercè a nostre Senyor contra	vostre rey, lo qual vós havets alet, e
1Re 12,13	sobra nós” [*]. 13 Donchs, ara lo	vostre rey és present, lo quall vós havets
1Re 8,11	ells. 10 [*] 11 [*] –[*] Ell pandrà	vostres fills, e manaran sas caretas, e
1Re 8,14	pastadores de pa. 14 Ell pandrà los	vostres camps e les vostres vinyes e los
1Re 8,14	Ell pandrà los vostres camps e les	vostres vinyes e los vostres olivars [*].
1Re 8,14	camps e les vostres vinyes e los	vostres olivars [*]. 15 E delmarà vostres
1Re 8,15	vostres olivars [*]. 15 E delmarà	vostres blats e les rendes de lurs vinyes,
1Re 8,16	misatgers [*]. 16 Ell tolrà a vós	vostres serfs e vostres serventes e
1Re 8,16	16 Ell tolrà a vós vostres serfs e	vostres serventes e vostres [*] macips e
1Re 8,16	vostres serfs e vostres serventes e	vostres [*] macips e vostres àsens e matrà
1Re 8,16	serventes e vostres [*] macips e	vostres àsens e matrà-los en sa obra. 17
1Re 10,19	stats davant nostre Senyor per los	vostres trips e per les vostras companyas.
1Re 12,11	E ell deliurà vós de la mà de	vostres anamichs [*] fins que habitàs
1Re 12,15	Senyor saran sobra vós e sobra	vostres pares. 16 Mas ara stats e vajats
1Re 12,21	a vós ne us deliuraran de	vostres angoxes [*]. 22 E nostre Senyor no
1Re 17,9	9 E si ell me pot vençre, nós serem	vostres serfs, e si yo'l venç, vós serets
2Re 1,24	e donava ornaments d'aur als	vostres abaliments. 25 E com són caüts axí
2Re 3,31	era ab ell: –Esquinçats-vos les	vostres vestadures e vastits-vos de
1Re 6,3	mes retets so que lli davets per lo	vostro paccat. E lavors serets curats e
1Re 6,6	[*]. 6 E guardats no anduresca lo	vostro cor axí com féu als agepcis [*] e
1Re 7,3	vos tornats a nostre Senyor de tot	vostro cor e tolets los déus stranys [*] e
1Re 10,19	19 E vós havets gitat lo Senyor	vostro , qui tot sol ha vós salvats [*], e
1Re 12,24	e servits a ell en varitat de tot	vostro cor, car vós havets vistes les
2Re 2,5	aquesta misericòrdia ab lo senyor	vostro Saül e havets-lo soterrat. 6 Per

1Re 1,21	Déu somplemniau sacrifici e lo	vot qu'ell havia fet. 22 E Anna no hy anà
1Re 2,19	soblemmiaü sacrifici e lur	vot . 20 E Elí adonchs banaý Alcanà e a sa
2Re 24,23	Senyor, Déu teu, reebrà lo teu	vot e lo teu sacrifici. 24 Dix lo rey a
1Re 16,22	22 Saül tramès a dir a Isayí: –Yo	vull que ton fill David estigua devant mi
2Re 3,33	Abner lo rey dix: «Ja Déu no	vulla que tu, Abner, sies mort axí com
2Re 20,20	20 Respòs Joab e dix: –Ya Déu no	vulla que yo andaroch ne destrovescha la
2Re 24,3	vol dir que'll rey, senyor meu,	vulla ara comtar lo poble? 4 Emperò la
2Re 24,22	senyor meu rey e don-ma so que's	vulla ne le plàcia. E Aurena pres bous e
2Re 24,24	24 Dix lo rey a Aurena: –Ja Déu no	vulla que axí sia com tu vols, ans t'ho
1Re 2,3	nagun fort com lo nostro Déu. 3 No	vullats muntiplicar vostras paraullas ne
1Re 12,20	bé havets fet aquest [*]. Mas no us	vullats partir de nostre Senyor [*] 21 e
1Re 19,4	de David e dix: –O senyor [*], no	vulles pacar contra David, ton serf, car
1Re 21,3	cosa o V pans o so que't trobs ma	vulles donar. 4 Al pravera respòs: –No he
2Re 2,22	Abner: –Pertex-ta de mi, no'm	vulles ancalsar, sinó covendrà a fer que
2Re 13,12	12 Dix Tamar: –Jermà meu, no'm	vulles forsar, car lo que tu vols fer,
2Re 13,12	hu gosa fèr [*]. Prec-ta que no	vulles fèr tan gran folia, 13 car jo no
2Re 13,25	dix a Absalon: –Fill meu, no'm	vulles pragar que anem tots, car gran
2Re 19,38	mi, e jo faré a ell tot so que tu	vulles , e tot so que damanaràs a mi, jo t'
2Re 24,12	III coses lig-na aquella que't	vulles , e faré axí com tu diràs.” 13 E
1Re 12,2	2 e ara va rey davant vós. Jo	vullmés són anvallit e canut, e mos fills
1Re 1,18	trobàs gràcia devant los teus	vulls . Donchs la fembra tench sa carera e
1Re 3,2	dia que Elí geÿa en son lit, e sos	vulls éran ja tanabrosos, enaxí qu'ell no
1Re 29,9	sé que tu ést bo davant los meus	vulls tot axí com l'àngel de nostra
2Re 6,22	són e seré humill davant los seus	vulls . E aparé bo e més gloriós davant
2Re 13,34	Absalon. E un servacial lavà los	vulls e vaé una gran companya vanir per un
2Re 22,25	mans en l'asguardament dels seus	vulls . 26 Tu saràs sant ab hom sant e ab
2Re 22,28	los hòmens ergullosos ab los teus	vulls . 29 Car tu, Senyor, ést luerna mia e
1Re 1,15	trob malaurada e yo no he bagut	vuy vi ne nanguna cosa qui puxa
1Re 4,3	Israell: –Per què nostre Senyor ha	vuy a nós fets fugir devant los falisteus?
1Re 5,5	en Asot dentrò en aquest dia de	vuy . 6 La mà de nostro Senyor sa agreujà
1Re 9,9	«[*] Anem al vaent.» Aquell qui	vuy és apallat «profeta» entra nós era
1Re 9,12	Cuytat-vos, car ell és vangut	vuy en aquesta ciutat, car lo poble fa vuy
1Re 9,12	en aquesta ciutat, car lo poble fa	vuy gran festa [*]. 13 E anats [*] anans
1Re 9,19	mi a la muntanya per so que manuchs	vuy ab mi [*]. 20 E no sies angoxós de les
1Re 11,13	de uy, car nostre Senyor ha feta	vuy salut al poble de Israell. 14 E Samuel
1Re 12,2	ab vós entrò en aquest dia de	vuy . Veus que yo són así present de retra
1Re 12,5	testimoni [*], e lo seu rey n'és	vuy tastimoni, que vós no havets atrobat
1Re 14,41	o sobra Jonetàs, mon fill, dóna'm	vuy demostrança. O si aquest paccat és
1Re 14,45	Senyor sàpia qu'ell no haurà	vuy nangun mal, car ell ha obrat uy ab
1Re 15,28	dix a ell: –Nostre Senyor ha tolt	vuy a tu tot lo regna d'Israell e aquel
1Re 17,10	[*] les companyes d'Israell	vuy [*]. 11 E com los fills d'Israell
1Re 17,45	companyes d'Israell, que tu has	vuy aontades. 46 E nostra Senyor darà tu
1Re 21,5	aquesta carera és leja, mas sarà	vuy santificat en los vaxells. 6 Axí donà
1Re 27,6	reys de Judà entrò en aquest dia de	vuy . 7 E stech David en la regió dels
1Re 27,10	-li Chis: «Contra qui sots anats	vuy ?» E responia David: «En Judà, envers
1Re 29,3	que fusch [*] entrò aquest dia de	vuy . 4 E los prínceps dels falisteus fóran
2Re 2,27	Senyor, que si hagueses parlat	vuy matí, lo poble se fóra partit e no
2Re 3,8	cap de ca jo són contra Judà	vuy , com jo haja feta misericòrdia sobra
2Re 3,8	les mans de David, e tu has raquest	vuy mi, que'm rapraseses per la fembra? 9
2Re 3,38	que fort gran príncep [*] és	vuy caüt en Israel? 39 Jo, emperò, com sia

2Re 4,8	al senyor rei vanjança de Saül,	vuy , e de son linatja. 9 E respòs-los
2Re 6,8	o mort de Ozà entrò aquest dia de	vuy . 9 David tamé fort nostre Senyor Déu,
2Re 6,20	-li: –O, quant ést stat gloriós	vuy lo rey d’Israell, qui’s descobria
2Re 7,6	la casa de Agipta entrò al dia de	vuy , mas he anat en tabernacle e en tenda
2Re 11,12	cosa! 12 E dix David [*]: –Stà	vuy encara así, e demà [*]. E stech [*]
2Re 19,6	e vols mal a aquells qui t’aman. E	vuy has mostrat que no has ànsia ne cura
2Re 19,22	m’ha a fer a mi [*]? [*] Per sert,	vuy no morà null hom [*]. 23 E jurà-li
2Re 19,35	Jerusalem? 35 LXXX anys he viscut	vuy , senyor. Los meus senys d’uymés no
2Re 19,5	en la casa del rey e dix-li:	– Vuy has confusos tots tos sarvicials, qui
1Re 27,1	de mi e digua e fos que no’m serch	vuy en tota la terra de Israell.
2Re 19,35	jutjar suau o dolç o amargós, o yo	vuy no’m puch dalitar en manjar ne en
2Re 19,36	de Jordà ab tu. No’m fa fratura	vuy , Senyor, aquest guardó que’m vols
2Re 21,17	hòmens de David e diguéran: –Ja de	vuy no iràs ab nós en batalla, per so
1Re 1,8	Donchs, no só yo a tu millor que	X fills, si tu los havías? 9 Donchs, com
1Re 9,26	ço és, Samuel e Saül. Capítol	X 27 E com ells fóran devalats en la
1Re 17,17	frases I masura de torons e aquests	X pans [*] 18 e aquestes X formes de
1Re 17,18	e aquests X pans [*] 18 e aquestes	X formes de formatges als conestables, e
2Re 10,Tit	de abdós los peus. 10,Tit Capítol	X 1 E fon fet que après morí Naàs, lo rey
2Re 19,43	als hòmens de Judà e dix-los:	– X parts són yo major que vosaltres ab lo
2Re 20,3	en la sua casa en Jerusalem, pres	X concopines qu’ell havia jaquides per
1Re 4,4	de les companyes que seÿa sobra	xarobín . E los fils da Ellí éran ab l’
2Re 6,2	Déu de companyes, que seu lo	xarobín sobra ella. 3 E posàran l’archa
1Re 11,Tit	murmurament. 1Re 11,Tit Capítol	XI 1 E esdavench-sa que Naàs, rey dels
2Re 11,Tit	ajudàran Adadàser. 11,Tit Capítol	XI 1 E sdevench-sa, com hach pasat un
1Re 27,6	Achís donà aquell dia a David	Xichalet . E per açò és feta Xichalet de
1Re 27,6	a David Xichalet. E per açò és feta	Xichalet de lavores ensà dels reys de Judà
1Re 12,Tit	e gran alegre. 1Re 12,Tit Capítol	XII 1 Samuel dix a tot lo poble d’
2Re 2,15	-sa. 15 E levàran-sa de Benjamín	XII de la part de Isbòsoch, fill de Saül,
2Re 2,15	part de Isbòsoch, fill de Saül, e	XII de lla part de David. 16 E pranguéran
2Re 12,Tit	a nostre Senyor Déu. 12,Tit Capítol	XII 1 Nostra Senyor tramès Natan profeta a
1Re 13,Tit	ensemps. 1Re 13,Tit Capítol	XIII 1 Saül havia un fill que havia un any
2Re 13,Tit	fills d’Amon. [*] 13,Tit Capítol	XIII 1 E [*] Absalon, fill de David, havia
1Re 14,Tit	d’Israell. 1Re 14,Tit Capítol	XIIII 1 E sdevench-se un dia que
2Re 8,13	David hach presa Síria e hach morts	XIIM hòmens en la val de les Salines e
2Re 10,6	del regne de Maasà, e del rey Istob	XIIM hòmens d’armas. 7 E com hach oït açò
1Re 4,18	e’l jutjà lo poble d’Israell per	XL anys. 19 E sa nora [*] era prenys, e lo
1Re 17,16	danant los fills d’Israell entrò a	XL dies. 17 E Isahí dix a David [*]: –Vés,
2Re 2,10	tot Israell. 10 E era en adat de	XL anys Esbòsech [*] com comensà a regnar
2Re 5,4	Israell. 4 Fill de Ysaý, en adat de	XL , e David comensà a regnar e regnà en
2Re 5,4	comensà a regnar e regnà en Habron	XL anys, 5 e regnà sobra Judà XL anys, VII
2Re 5,5	XL anys, 5 e regnà sobra Judà	XL anys, VII e VI mesos, e regnà en
2Re 10,18	David dels sirienchs DCC càrreus e	XLII cavallers e aucís Sobech, qui era
1Re 15,4	e trobà CC millie hòmens [*] e	XLII hòmens del trip de Judà. 5 E com Saül
1Re 21,11	“Saül n’ha morts M, e David,	XLII ”? 12 E posà David [*] en son cor e hach
1Re 29,5	“Saül n’ha morts M, e David,	XLII ”? 6 Axí Achís apallà David e dix-li:
1Re 18,7	–Saül n’ha morts M, e David,	XLII ^a . 8 Ladonchs Saül fon molt irat de
1Re 18,8	e dix: –A David n’han donats	XLII ^a e a mi no, sinó M! Donchs, qual cosa
1Re 15,Tit	a batalla. 1Re 15,Tit Capítol	XV 1 Samuel dix a Saül: –Nostre Senyor ha
2Re 9,10	sobra la mia taulla. Sibà havia	XV fills e XX sarvicials. 11 E dix Sibà al
2Re 19,17	sarvicial de la casa de Saül, e	XV fills seus e XX servicials, e pasàran

1Re 16,Tit	d'Israell. 1Re 16,Tit	Capítol	XVI 1 Nostra Senyor dix a Samuel: –Dentrò
1Re 17,Tit	maligne sparit. 1Re 17,Tit	Capítol	XVII 1 E los falisteus ajustàran lur host
2Re 19,Tit	19,Tit	Capítol	XVII 1 E llavors diguéran a Joab que lo
1Re 18,Tit	[*], de Betlem. 18,Tit	Capítol	XVIII 1 E axí com David hach parlat a
2Re 20,Tit	de [*] Israell. 20,Tit	Capítol	XVIII 1 E esdavench-sa que aquí havia un
1Re 19,Tit	molt gran pertot. 19,Tit	Capítol	XVIII 1 Saül parlà a Jonatàs [*] e a sos
2Re 2,30	dafalíran dels servacials de David		XVIII ; e no hy comtàran Azael, car ab ell
2Re 21,Tit	prevere de David. 21,Tit	Capítol	XVIII 1 E lavors fonch gran fam en los
1Re 7,2	los dies fóran complits enaxí que		XX anys. E tot lo poble de Israell sa
1Re 14,14	e son scuder féran fo entorn		XX hòmens en mig jornal de bous, ço és,
1Re 20,Tit	entre los profetes?» 20,Tit	Capítol	XX 1 David fugí de Naiot, qui és en
2Re 2,30	hy comtàran Azael, car ab ell éran		XX . 31 Emperò los servicials de David
2Re 3,20	20 E vench a David en Habron ab		XX hòmens. David féu gran convit a Abner e
2Re 9,10	mia taulla. Sibà havia XV fills e		XX sarvacials. 11 E dix Sibà al rey:
2Re 19,17	la casa de Saül, e XV fills seus e		XX servicials, e pasàran Jordà ans que'll
2Re 22,Tit	servicials seus. 22,Tit	Capítol	XX 1 Parlà David a nostra Senyor Déu
2Re 24,8	Barsabe. 8 E après VIII messos e		XX dies fóran en la terra de Jerusalem e
1Re 21,Tit	sa'n en la ciutat. 21,Tit	Capítol	XXI 1 Anà-sa'n David en Nobe, on era
2Re 23,Tit	perdurablement.» 23,Tit	Capítol	XXI 1 Aquestes són les dareras paraules
1Re 22,Tit	davant mi [*]? [*] 22,Tit	Capítol	XXII 1-23 [*]
2Re 24,Tit	aquests són XXXVII. 24,Tit	Capítol	XXII 1 La ira de nostra Senyor Déu
2Re 21,20	cascuna mà e en cascun peu, e éran		XXIII enfre tots. E aquest fo del linatja
2Re 8,13	hòmens en la val de les Salines e		XXIII en Gabalem, tornà-sa'n e posà
2Re 8,5	e David aucís dels hòmens de Síria		XXIII . 6 David posà dafansió e ajudament
1Re 14,22	22 [*] E era Saül ab entorn de		XXM hòmens. 23 E nostra Senyor salvà
2Re 8,4	lla part d'aquells MDCC a cavall e		XXM hòmens a peu, ell féu sagar los nirvis
2Re 10,6	de Síria e de Roob e de Sobà		XXM hòmens, e M hòmens a caval haguéran
1Re 28,Tit	mon servicial. 28,Tit	Capítol	XXVII 1 E fonch fet en aquells dies que
1Re 29,Tit	tota aquella nit. 29,Tit	Capítol	XXVIII 1 E lavors fóran ajustadas totes
1Re 30,Tit	pujàran en Gezraell. 30,Tit	Capítol	XXVIII 1 En lo terç dia, com David fo
1Re 9,22	en cap [*], car en lo convit havia		XXX hòmens. 23 Samuel dix al coch: –Aporta
1Re 31,Tit	habitat e estat. 31,Tit	Capítol	XXX 1 E los falisteus combatían e
2Re 23,13	pujats qui éran prínceps entrò a		XXX , e vanguéran en temps de messes a
2Re 23,23	III hòmens forts qui éran entre		XXX hòmens qui éran maravalosament forts.
2Re 23,24	24 Azaell, frare de Joab, entre		XXX ; Elcanà, fill de son avoncle, de
2Re 5,5	e VI mesos, e regnà en Jerusalem		XXXIII ayns sobra tot Israell e sobra
1Re 13,5	d'Iraell per combatra, e fóran		XXXIIIM hòmens de caretas e VIM
1Re 4,10	fo en lo poble d'Iraell, car		XXXM n'hi hach, de morts d'hòmens a peu.
1Re 11,8	CCCM hòmens, e als fills de Judà,		XXXM . 9 E diguéran als misatgers qui éran
2Re 6,1	tots los alets de Israell, e fóran		XXXM ^a , 2 e levà's David e anà-sa'n ell
2Re 23,39	Urias eteus. Entre tots aquests són		XXXVII . 24,Tit Capítol XXII 1 La ira de
1Re 9,20	angoxós de les someras [*], car		ya són trobades. Donchs, totes les milors
2Re 20,20	Senyor Déu? 20 Respòs Joab e dix:		– Ya Déu no vulla que yo andaroch ne
1Re 31,9	fésan a saber en los temples de les		ýdoles e tots los pobles tot so que era
2Re 5,21	E los falisteus gaquíran aquí les		ýdoles que portàvan. E David e aquells qui
1Re 1,8	turmentat lo teu cor. Donchs, no só		yo a tu millor que X fills, si tu los
1Re 1,11	a la tua sarventa infant mascle,		yo daré aquell a nostra Senyor en tots los
1Re 1,15	car jo són fembra trob malaurada e		yo no he bagut vuy vi ne nanguna cosa qui
1Re 1,16	turmentada [*]. 16 E no't cuyts		yo , qui són ta serventa, axí com una de
1Re 1,22	que ll'infant sia deslatat, e que		yo li men, aquell aparegua davant nostra

1Re 1,23	tro que ll'infant sia delatat. E	yo prech nostre Senyor qu'ell complexa
1Re 1,26	ell: –Sényer, sapiats per sert que	yo són la fembra que stiguí así davant e
1Re 1,27	e ell ha donat a mi la damanda que	yo li damané e li requesí. 28 E per açò yo
1Re 1,28	damané e li requesí. 28 E per açò	yo he a ell donat a nostre Senyor a tots
1Re 2,15	que cogua a obs del pravera, car	yo no pandré de tu carn cuyta, mas crua.»
1Re 2,16	sarà axí, ans ma'n donaràs ara o	yo me'n pandré per força.» 17 Donchs, lo
1Re 2,24	24 No ho fasats, car la fama que	yo oig de vós no és pas bona: vós fets
1Re 2,27	diu nostre Senyor: “No aparaguí	yo apertament a [*] ton para en Agipta
1Re 2,28	a [*] ton para en Agipta [*], 28 e	yo alegí ell de tots los trips d'Israell
1Re 2,28	mi ensens e que portàs [*] ephot, e	yo doné a la casa de ton para dels
1Re 2,29	talló e los meus dons, los quals	yo mané que fósan oferts en lo meu temple?
1Re 2,35	[*] 35 E	yo susitaré a mi un praver faell, lo qual
1Re 2,35	sagons mon cor e sagons ma ànima, e	yo adificaré a ell fael casa, e ell irà
1Re 2,36	un pravera deu haver, per ço que	yo manuch tan solament una bocada de pa.”
1Re 3,6	ell sa lavà e anà a Elí: –Vet que	yo són vangut perquè m'has apellat. Elí
1Re 3,11	Senyor dix a Samuel: –Vet que	yo fas aytal stabliment en Israell, que
1Re 3,12	ab II orelles [*]. 12 En aquell dia	yo sositaré contra Elí totes les coses que
1Re 3,12	contra Elí totes les coses que	yo he parlades contra la sua casa. Yo
1Re 8,7	pas en tu meynspreu, mes mi, que	yo regne sobra ells. 8 [*] E anaxí com
1Re 9,8	volta dix lo serf a Saül: –Vet que	yo he la quarta part de un diner d'
1Re 9,16	de la mà dels falisteus, car	yo he raguadat lo meu poble, e lo lur
1Re 9,17	dix a ell: –Aquest és l'home que	yo t'havia dit. Aquest senyorejarà sobra
1Re 9,21	ton para. 21 Saül respòs: –No són	yo fill de Benjamín, del pus baix trip del
1Re 9,23	al coch: –Aporta aquela part que	yo't comané [*]. 24 Donchs lo coch aportà
1Re 9,24	car a tu és stat stujat asient com	yo apallé lo poble. Donchs Saül menjà ab
1Re 9,27	E tu ature't así, per tal que	yo mostra a tu la paraula de nostra
1Re 10,2	és angoxós per tu e diu: ‘Què faré	yo de mon fill?’” 3 »E, com [*] tu seràs
1Re 10,8	tu. 8 Iràs davant mi en Galgala, e	yo davallaré a tu, que tu ofiras ofertes e
1Re 10,8	VII dies tu'm spararàs [*], e que	yo mostra a tu qual cosa faças. 9 Donchs,
1Re 12,1	tot lo poble d'Israell: –Veus que	yo he oÿda la vostra veu segons totes les
1Re 12,1	que vós havets parlades a mi, e	yo he stablit rey sobra vosaltres, 2 e ara
1Re 12,2	e canut, e mos fills són ab vós. E	yo he stat e conversat de ma joventut ab
1Re 12,2	en aquest dia de vuy. Veus que	yo són así present de retra comta. 3
1Re 12,3	rey lo qual ha untat sobra vós, si	yo he tolt bou o asa, o si yo he acusat a
1Re 12,3	vós, si yo he tolt bou o asa, o si	yo he acusat a tort, ne si yo he pres do
1Re 12,3	o si yo he acusat a tort, ne si	yo he pres do [*], ne si he opromut algú e
1Re 12,7	así. 7 Donchs, vós stats ara perquè	yo contena contra vós, per jutjament
1Re 12,23	vós son poble. 23 Déu ma quart que	yo no fasa tan gran paccat, que jo ses de
1Re 13,11	–Què has tu fet? Saül dix: –Com	yo viu que'll poble sa departia de mi
1Re 13,12	los falisteus en Galgala [*], e	yo no he oferta nanguna oferta a nostra
1Re 15,1	Senyor ha mi tramès a tu per ço que	yo untàs tu en rey sobre lo seu poble d'
1Re 15,2	de les hosts diu: “Aquestes coses	yo he comtades, totes les coses que
1Re 15,11	e dix a ell: 11 –Yo'm panet a mi	yo he stablit Saül rey, car ell ha
1Re 15,16	dix Samuel a Saül: –Sofir-ma, e	yo mostraré a tu quals coses nostra Senyor
1Re 15,25	pobla, he obaÿt la lur veu. 25 Mes	yo't prech [*] que yo ahor lo meu Senyor.
1Re 15,25	lur veu. 25 Mes yo't prech [*] que	yo ahor lo meu Senyor. 26 E Samuel dix a
1Re 15,30	E torna-te'n ab mi, per ço que	yo ador lo Senyor, ton Déu. 31 Donchs
1Re 16,1	ploreràs, ne per què, tu, Saül, car	yo haja ell gitat a enrera, qu'él no
1Re 16,1	ton corn d'oli e vina per ço que	yo trameta tu a Ysayí de Batlem, per ço
1Re 16,1	tu a Ysayí de Batlem, per ço com	yo he provaÿt un de sos fills qui sia rey

1Re 16,2	2 Samuel dix: –En qual manera	yo iré? Car Saül ho oyrà e ocir-m’ha. E
1Re 16,3	tu faces, e tu untaràs aquel que	yo t’amostraré. 4 Donchs Samuel féu axí
1Re 16,11	elet nangun de aquests. 11 [*] –He	yo encara vists tots tos fills? E Ysayí
1Re 16,12	unta-lo, car aquest és aquel que	yo he alet. 13 Donchs Samuel pres lo corn
1Re 16,18	un de sos serfs e dix: –Vet que	yo he vist lo fill de Ysayí [*], que sap
1Re 17,8	así per combatra? Donchs, no són	yo falisteu [*]? Elegits un home de
1Re 17,9	nós serem vostres serfs, e si	yo’l venç, vós serets nostres serfs [*].
1Re 17,43	43 Dix lo falisteu a David: –Són	yo cha, que tu vengues contra mi ab bastó?
1Re 17,44	[*]. 44 E dix a David: –Vina a mi e	yo daré la tua carn als aucels del cel e a
1Re 17,45	mi ab spasa e lança e scut, e	yo vench contra tu en lo nom de Déu [*],
1Re 18,17	donaré aquella a tu per muller, e	yo no daman a tu sinó que sies forts hom,
1Re 18,18	[*]: –Quin hom són [...] Israell, que	yo sia gendre de rey? 19 Donchs esdavench
1Re 19,3	3 e jo staré de prop mon para [*] e	yo parlaré de tu a ell e jo faré a saber a
1Re 19,3	e jo faré a saber a tu tot ço que	yo vauré. 4 Donchs, Jonatàs parlà a Saül,
1Re 20,3	David: –Ton para sap sertament que	yo he trobada gràcia devant tos ulls. Per
1Re 20,3	e viva la tua ànima, Jonatàs, que	yo e tu sareu dapertits per mort en poch
1Re 20,5	–Vet que demà són calendes, e	yo siuré axí com és costuma prop lo rey a
1Re 20,9	[*]: –[*] Jo faré açò: que, si	yo veg la melícia de mon para complida, jo
1Re 20,12	e si ell ma diu res de bé de tu,	yo, aytantost, t’ho fas a saber. 13 [*]
1Re 20,14	com és stat ab mon para. 14 E si	yo viuré, prech-ta que faces les
1Re 20,14	de nostre Senyor ab mi. E si	yo moré, 15 prech-ta que no tolgues la
1Re 20,20	una pedra que ha nom Ezell. 20 E	yo trauré III sagetas de prop la pedra,
1Re 20,22	he: “Vé, aporta las sagetas.” 22 Si	yo diré a l’infant: “Vet les sagetes aquí
1Re 20,23	deliurat. De les paraules que	yo e tu havem dites, nostre Senyor sia
1Re 20,30	–Fill de bagasa! Donchs no conech	yo ara que tu ames lo fill de Isay en
1Re 20,36	infant: –Vé, aporta les sagetes que	yo gitaré. E com l’infant fou coragut là
1Re 27,5	David. 5 E dix David a Achís: –Si	yo atrobava gràcia davant tu, dóna’m loch
1Re 28,8	en l’asparit fitònich so que	yo’t diré. 9 Dix la fembra [*]: –Vet que
1Re 28,9	terra. Per què tu, donchs, vols que	yo muyra? 10 E Saül féu sagrament a ella
1Re 28,15	m’ha volgut retra resposta. [*] E	yo he apallat tu per veura què faré. 16
1Re 29,3	ha stat ab mi per molts dies [*]? E	yo no he trobat en ell nangun mal del dia
1Re 29,8	tu entrò en aquest dia de huy, que	yo no vengua a combatra contra los
2Re 1,7	’s e vaé mi e apalà’m e, com	yo li haguí respost, 8 dix-ma: »–Qui
2Re 1,8	8 dix-ma: »–Qui ést, tu? »E	yo diguí: »–Hom melechita. 9 »E dix-ma
2Re 1,10	axí com ell matex me havia dit, car	yo sabia e vaÿa qu’ell no podia viura ne
2Re 1,10	armiyla que tania en lo seu bras e	yo ho he aportat así a tu, senyor meu. 11
2Re 1,26	no ha’n sinó un solament, axí com	yo amava tu. 27 O Déu, e com són morts e
2Re 2,6	vosaltres misericòrdia e varitat. E	yo ratré a vosaltres gran guardó [*]. 7
2Re 3,9	Déu a Abner e so li anadescha, si	yo no fas aquella covinensa ab David, axí
2Re 3,14	–ma la mia muller Michol, la qual	yo esposí e pranguí ab C prapucis dels
2Re 3,28	Joab, dix: –Mundo són jo [*], car	yo no mir mal. 29 E vengua sobra lo cap de
2Re 3,35	David: –Açò faça Déu a mi [*], si	yo tast pa ne nangun altra cosa ans del
2Re 4,11	sobra son lit. Doncs, no querré	yo l’ànima de aquell e la sanch de aquell
2Re 5,19	Senyor Déu e dix: –Senyor, si	yo puig als falisteus, liurar-los-has
2Re 7,2	dix a Natan profeta: –E no veus que	yo habit en la casa qui és feta de fust de
2Re 7,6	que stigua e habit en ella, 6 car	yo no he habitat en casa del dia ensà que
2Re 7,7	e en tenda 7 en tots los lochs on	yo són stat ab los fills de Israell.
2Re 7,7	ab los fills de Israell. Donchs	yo parlant no parlé a la un dels trips al
2Re 7,18	Senyor Déu, la mia casa e qui són	yo, que tu m’has amenat e aportat tro
2Re 9,1	romàs de la casa de Saül a qui	yo faça misericòrdia per Jonatàs? 2 E

2Re 11,11	ab ma muller? Per la salut tua [*]	yo no faré aytal cosa! 12 E dix David [*]:
2Re 12,8	si aquestes coses són poques, a tu	yo t'anadiré encara més." 9 »Donchs, per
2Re 12,22	dix David: –Com l'infant era viu,	yo dajunava [*] perquè nostre Senyor lo
2Re 12,27	e combatut contra Rabat; sagons que	yo veg, la ciutat de Iles ayguas sa porà
2Re 12,28	la ciutat e prin-la, per so com	yo la hauré guarejada, no digua hom que yo
2Re 12,28	hauré guarejada, no digua hom que	yo l'haja presa ne jo no haja lo nom. 29
2Re 19,19	mies ne les poses en ton cor que	yo he fetes del dia ensà que tu ést partit
2Re 19,28	manjars de la tua taula. Donchs,	yo, senyor, no he clams justs ne poria més
2Re 19,34	són los anys de la mia vida, que	yo puig ab lo rey en Jerusalem? 35 LXXX
2Re 19,35	de jutjar suau o dolç o amargós, o	yo vuymés no'm puch dalitar en manjar ne
2Re 19,35	les veus dels cantors [*]; per què	yo, sarvicial teu, faria gran afany a tu
2Re 19,43	de Judà e dix-los: –X parts són	yo major que vosaltres ab lo rey, e yo són
2Re 19,43	yo major que vosaltres ab lo rey, e	yo són primer anjenrat, e per açò més
2Re 20,18	les oig. 18 Dix la fembra: –Açò que	yo diré és fort bell proverbi e bella
2Re 20,19	a aquesta ciutat. 19 Doncs, no són	yo aquella qui respon en Israell, e tu
2Re 20,20	Joab e dix: –Ya Déu no vulla que	yo andaroch ne destrovescha la ciutat! 21
2Re 22,20	gran amplexa e ha deliurat mi, car	yo he plagut al nostre Senyor. 21 [*]
2Re 22,22	la mia mundícia de les mans. 22 Car	yo he tangudes les carreras de nostre
2Re 22,50	hom malvat. 50 E per açò, Senyor,	yo confasaré a tu davant totes les gents e
1Re 1,18	has praguat. 18 E aquella li dix:	–Yo volria que la tua serventa trobàs
1Re 2,36	un tortel de pa e qu'él que digua:	“Yo us prech que vós ma reebats a una
1Re 3,5	cor tu m'has apallat. Elí dix:	–Yo no he tu apellat. Torna-ta'n e
1Re 3,6	m'has apellat. Elí respòs: –[*]	Yo no t'he apallat. E torna-ta'n e
1Re 3,12	yo he parlades contra la sua casa.	Yo comensaré a complir. 13 E li he ja dit
1Re 3,17	que nostra Senyor ha a tu parlada.	Yo't prech que tu no m'ho salles per
1Re 9,16	vanguda e havia-li dit: 16 –[*]	Yo tramatré damà a tu un home de la terra
1Re 9,19	la casa del vaent. 19 Dix Samuel:	–Yo són [*]. Munta davant mi a la muntanya
1Re 10,18	d'Israel: –Lo Senyor [*] diu açò:	“Yo he amanat lo poble de Israell de
1Re 11,2	[*] fills de Amon, respòs a ells:	–Yo faré aytall pau a vós, que trasqua l'
1Re 12,23	que jo ses de preguar per vós.	Yo anseniaré a vós drete carera e bona. 24
1Re 14,37	a nostre Senyor. 37 E [*] dix:	–Yo pasaguiré aquells? Si tu liures
1Re 15,11	vench a Samuel e dix a ell: 11	–Yo'm panet a mi yo he stablit Saül rey,
1Re 15,13	–Beneÿt sies tu de nostre Senyor.	Yo he complida la paraula de nostre
1Re 15,24	no sies rey. 24 Saül dix a Samuel:	–Yo he peccat, per ço com he traspasat lo
1Re 15,26	meu Senyor. 26 E Samuel dix a Saül:	–Yo no me'n tornaré ab tu, car tu has
1Re 15,30	que faça panitència. 30 Saül dix:	–Yo he paccat, mas ara honra tu a mi
1Re 16,2	de ton bastiar en ta mà e diràs:	“Yo són vangut sacrificar a nostra
1Re 16,22	22 Saül tramès a dir a Isayí:	–Yo vull que ton fill David estigua davant
1Re 17,10	serfs [*]. 10 E lo falisteu dix:	–Yo he aontades [*] les companyes d'
1Re 17,32	no haja por d'aquest falisteu.	Yo són ton serf e iré'm combatra contra
1Re 18,17	E Saül sa pansava en son cor:	«Yo no auciuiré pas David, mes los
1Re 18,21	e plach a ell molt. 21 E Saül [*]:	«Yo donaré aquella a ell perquè li sia en
1Re 28,2	lo teu servicial. Dix Achís [*]:	–Yo posaré, tostemps que jo viva, que tu
1Re 29,9	meu? 9 Respòs Achís e dix a David:	–Yo sé que tu ést bo davant los meus vulls
2Re 1,13	–D'on ést, tu? E aquell li dix:	–Yo són fill de un hom strany de la terra
2Re 1,16	ha parlat contra tu matex e ha dit:	“Yo he mort lo untat de nostra Senyor.” 17
2Re 2,20	Abner: –Azaell? E Azaell respòs:	–Yo són. 21 Dix-li Abner: –Vé-te'n a
2Re 3,13	a tu tot Israell. E dix David:	–Yo voler faré ab tu amistança. Mas una
2Re 7,8	diràs al meu servicial David: “[*]	Yo pranguí a tu de les pestures les quals
2Re 9,2	dix: –Ést tu Sibà? E aquel respòs:	–Yo són Sibà, sarvacial teu. 3 E [*] –Un

2Re 9,9	Sibà, servacial de Saül, e dix:	– Yo he donat a Mifibòsech, fill de
2Re 12,7	fet açò. E diu nostre Senyor [*]:	“ Yo t’unté en rey sobra Israell e deliurí
2Re 12,11	tua casa. [*] 11 E diu nostre Déu:	“ Yo susitaré e scomouré sobra la tua casa
2Re 12,13	e lo sol.” 13 E dix David a Natan:	– Yo he greument paccat danant nostre
2Re 12,23	per què dejunaria ne ploraria?	Yo no’l poria fer tornar d’allà on és.
2Re 21,6	Senyor Déu sa enrera. E dix lo rey:	– Yo daré a vosaltres aquells que damanats.
2Re 22,39	dentrò qu’ells haja consumats. 39	Yo ’ls consumaré e’ls trancaré per so
2Re 23,3	de aquell, per la mia lengua. 3	Yo he dit: Déu d’Israell ha parlat a mi,
2Re 24,17	vist l’àngel que tallava lo poble:	– Yo són, Senyor, aquell qui he peccat e
1Re 18,3	e David amistança ensemps, e	Yonats amava ell atrastant com si matex.
1Re 16,5	Senyor. [*] Donchs ell santifichà	Ysaí e sos fills e apallà ells al
1Re 16,9	–[*] No ha aquest alet [*]. 9 E	Ysayí li manà Saman, del qual ell dix:
1Re 17,12	parlat davant, lo qual havia nom	Ysayí , qui havia VIII fills e era lo pus
1Re 20,27	–Per què no és vangut lo fill de	Ysayí ni hir [*] a menjar? 28 Respòs
1Re 20,31	dias en los quals viurà lo fill de	Ysayí sobra la terra, tu no seràs stablit
2Re 5,4	en rey sobra Israell. 4 Fill de	Ysayí , en adat de XL, e David comensà a
2Re 23,1	paraules que dix David, fill de	Ysayí : «Dix l’hom al qual és feta la
1Re 16,1	e vina per ço que yo trameta tu a	Ysayí de Batlem, per ço com yo he provaÿt
1Re 16,3	a nostra Senyor.” 3 E tu apallaràs	Ysayí al sacrifici, e jo mostraré a tu
1Re 16,10	Senyor no ha aquest alet. 10 Doncs	Ysayí amenà davant Samuel VII fills seus.
1Re 16,10	VII fills seus. Lavors Samuel dix a	Ysayí : –Nostre Senyor no ha elet nangun de
1Re 16,11	yo encara vists tots tos fills? E	Ysayí dix [*]: –Encara n’hi ha un manor
1Re 16,18	dix: –Vet que yo he vist lo fill de	Ysayí [*], que sap ben viular, e és hom
1Re 17,58	tu? E David respòs: –Jo són fill de	Ysayí [*], de Betlem. 18, Tit Capítol XVIII
1Re 5,6	sobra los hòmens d’Azot [*] e farí	Zaot en les pus sacretes parts de les
2Re 23,33	33 Sammà de Oradí; Barom, fill de	Zasar , archaties; 34 Elifèleth, fill de